

శ్రీ రాఘవేంద్ర గురుభ్యోనమః.

మా తృత్యోతి.

—: గ్రంథకర్త :—

పంపసరంపరానుభవ వైద్య, జ్యోతిషరత్న, వాస్తువాచస్పతి.

శ్రీహిందూ తిరుమల నల్లాన్ చక్రపర్తుల

చేంకటవరదాచార్యులు.

బొందలదిన్నె పోస్టు, కాకినాడ తా॥

ప్రొద్దుటూరు

శ్రీ గుర్కా ముద్రావాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడినది

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు

1964.

— రాఘవేంద్ర గురు ప్రార్థన. —

తే॥ ౧॥ రాఘవేంద్ర గురు! మన రాగిరి హిత
 నిన్ను కరువొనిగి నెంచి యున్నచోడ
 దారి యెటుమాపెనో సిద్ధభారతయ్య
 అవ్యయానంద యశిరాజ నిస్యజేబి!

కర్మభూమిని కన్నులుకట్టి సుగ్రీవ
 చేయి సాచితి నన్యతి చేర్చుమంచు
 చేర్తువో చేర్చునో పరశరాక్షక బుధ
 రమ్యగుణ సాంద్రమధ్యమ రాఘవేంద్ర!

కర్మ చీకటులలమిన కారణమున
 కన్నులుండియు దారిని గానని
 నెలుగుమాపించి చేర్చుమావలను నన్ను
 పరమ గుణగణ్య! సన్మాన్య! గురుచేద్య!

శ్రీ ॥ సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారి ద్వారాను, సత్యవర్ణరకాయలు
 ప్రచురించినవి. వర్ణాన్ని, సమకాల రాసినవి.

విజ్ఞాపన.

పాఠక సహాశయులారా!

నేనీ నవల వ్రాయు ఉద్దేశ్యము ఏమన, నోదర నోదరీ మనులు విద్యాభివృద్ధి, ధనాభివృద్ధి, గృహాభివృద్ధి, వస్తుభూషణాభివృద్ధిలో ముందంజవేయు చుండిరి, గాని భారత సాంప్రదాయముల ఆహార విహార వ్యవహారములాదిగాగల వాటిలో వెచుక పడుటచూచి దైవభక్తి సనాతన ధర్మము, దయ, దాక్షిణ్యము, శాంతము, బంధుమిత్రప్రేమ నీతి నియమము అన్యోన్యత దినచర్య పాప పుణ్య విచక్షణ మొదలగునవి సన్నగిల్లుట చూచి భారతీయ న్యాయములు ఆచరణలు పాశ్చాత్య న్యాయములై అనేకములయిన ఆచార మతములమధ్యా ఎటుపోవుటకు దారిచక్కగా గానరాక కడకు నాప్తిక్యము ప్రబలుట చూచి సద్ గ్రంథములు ఎన్నో నీతినియమముల ధర్మముల తెల్పుగలవి ఉన్నవిగాని వాటినిచూచి గ్రహింపశక్తిలేని స్త్రీలు బాలురు కొలరి విద్యగల పురుషులు విద్యరాక ఆచరణ తెలియక సంస్కారములేక సంస్కరించు సత్ పురుషులు అంచునలేక చెడిపోవు వారినిచూచి ఏవో కొన్ని నాకు తెలిసినవి ఉడతాభక్తివలె హిందూమత సంప్రదాయములగు ఆచరణా విధానములు ఆహార విహార వ్యవహారములు, వస్తుగుణ తత్వము, ధర్మములు నీతులు, నియమములు, దైవభక్తికి కావలసిన శ్లోకములు, కొంత వైద్య విధానము, అన్యోన్యత గృహపరిశుభ్రత, దేహ పరిశుభ్రత, గృహలోప కరణ సవరణలు, భార్యా భర్తల ధర్మము సఖ్యత ఆచారము, పాప పుణ్య పరిశీలన మొదలగునవి ప్రేమఘట్టములతో భార్యా భర్తల మధ్య వెలువడించితిని గురు శిష్య రూపమునగాని తల్లి, పిల్ల రూపమునగాని నీతులు వెలువడి ప్రేమరసమో, హాస్యరసమో ముఖ్యముగాలేకున్న చదువరని భార్యాభర్తల అన్యోన్యత కుదురదు, తెలియదు అవి భార్యా భర్తలనుండే సర్వవిషయములు వెలువడించి వారి వారి మాతృదేవినుండి వారు గ్రహించినట్లు చెప్పించి మాతృజ్యోతియని పేరిడితిని. నవలా రచనకు సామాన్య కుటుంబములలో వాడుకొను భాషయే భాగుండునని కొలదిగా చదువుకున్నవారికి ఈభాషే అర్థమగుటకు నులభముగా నుండు

నని కథకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వక సంస్కృతికి ప్రాధాన్యతయిచ్చి ప్రశ్న జవాబులతో కథ పెంచి చేతనయినంతవరకు రచనలో సమయాను కూలముగా సాంప్రదాయములు మొదలగునవి వెలువడించితిని సాహిత్య రంగములో ఇంతవరకూ నాకు ప్రవేశములేదు నేను ప్రవేశించి నాధించి నవి వేరు. మధ్యలో ఎందుకో అకారణముగా ప్రవేశించి సాహసము లేకున్నా సాహసించి నామనోగతమయిన విషయములు చిన్న చిన్న పదములతో నవలా రూపమున తెల్పు నుద్యుక్తుడనైతిని భావము పరుగిడుచుండ భాష వెన్నాడలేక కుంఠపడినను సర్వజనోపయుక్తముగా నుండునను తలంపుతో అక్కడక్కడికి అతుకు పెట్టగలిగితిని ఇందులో దైన ప్రార్థనకు మునులచే మహనీయులచే రచింపబడినవి వేదవిహితములుగా నున్నవి. సాంప్రదాయ సిద్ధముగా నున్నవి. శ్రేయోదాయకములని మనము పద్యరూపముననో, శ్లోకరూపముననో తయారుచేసి పెట్టుటజేమముగాదని భావించి వంశ పరంపరగా ఇంటవాడుకలో నున్నవికొన్ని, గ్రంథములలోఁటినికొన్ని ధ్యానసమయములచేర్చి ఉదాహరణకు భాగవతములో పద్యముల ఎక్కువగా వాడితిని కొంతకథ నడచులోపల మిత్రులు కొందరు పద్యములే వద్దనిచెప్పగా వాటిని తగ్గించి వచనముగానే వ్రాసితిని. ఏవో కొన్ని మాత్రమే కథకు సంబంధించిన పద్యములు, దండకములు వ్రాసి చేర్చితిని. అక్కడక్కడా ప్రేమఘట్టములలో మితిమీరి నడక నడచివుండవచ్చును యుక్తవయసులో ఒకరిని ఒకరు ప్రేమించుట తెలియక సిగ్గుబిడియములకులోనై సంసారభిన్నము చేసుకొని వెనుక చింతించువారిని చూచి కొంతనడక కొన్ని పదములు ముందుకు పోనిచ్చితిని. ఇందుకు స్త్రీలు పారకమహాశయులు సోదర భావమున మన్నింప ప్రార్థన ఇందులో తప్పులు వప్పులుగా భావించి గ్రంథము పలుపురకు అందుబాటొసంగి బంధు మిత్రులకు తెల్పి విద్యాభివృద్ధికోడు భారత సాంప్రదాయాభివృద్ధి లోకజ్ఞాన ఆచరణ, అన్యోన్యతాభివృద్ధి గలుగునట్లు చేయుదురని ప్రార్థన.

ఇట్లు బుధజనవిధేయుడు,

రచయిత.

.. ఓం. ...

శ్రీ భారదాతనమః

మాతృజ్యోతి పై

‘సాహిత్యాచార్య’ ‘ఆంధ్ర ఆర్పిట్టు’ ‘విద్వంసజ్ఞు’

‘భారదాతనమ’ ‘సహృదయ సార్వభౌమ’

శ్రీ విల్లలమణ్ణి వేంకట హనుమంతరావు M A, గారి

అమూల్యమైన అభిప్రాయము

1-4-1964

భారదాతనమః పట్టాభిషేకము, గుంటూరు 4.

‘అ క్ష రాం జ లి’

మహోదయా! నమస్కారములు —

తాము పొందటాదులో స్వయముగా నాకందఁజేసిన “మాతృజ్యోతి” యనెడి బ్రహ్మాత్మవ్యమును శ్రద్ధగా, జదివి మిక్కిలి యానందించి మౌనముగా నిద్ర నాదగు అక్షరాంజలిని గైకొనుడు.

భారతీయ సంస్కృతిని విస్తరించి, పాశ్చాత్య నాగరకతకు విమోహితులై భ్రష్టము, నష్టము నొందుచున్న అనేక సోదర సోదరీమణుల

నుద్ధరించి యభ్యుదయ మార్గమున నడిపించుటకు మీరు వ్రా
కావ్యము మిక్కిలి దోహదము చేయగలదని నా విశ్వాసము

మీకున్న నిగ్గుప్తమైన బహుశాస్త్ర పాండిత్యమునకు, మి
తకు, మీ కల్పనాశక్తికి, మీ “మాతృజ్యోతి” మణిస్వరూపు
దాయములను, సంస్కృతీ విశేషములను, ఆచారవ్యవహారములను,
నచ్చెనెప్పటలో మీకు మీరే సాటి

మీరు ప్రబోధింపఁ దలఁచిన విషయము లెంతయుఁ శ్రాద్ధములై
నను, మీరు చేపట్టిన కావ్య ప్రక్రియ జనరంజకముగు ఆఖ్యామక యగుట
చే, సారశ్యమును సాధించుకొని, యది, పాఠకుల మనసుల జూరగొను
చున్నది. ఔషధప్రాయమైన సంప్రదాయ శాస్త్రవిజ్ఞానమును, ఆఖ్యా
యికాశైలియనెడి యనుపానముతోడ తా మంపించియుండుట ప్రశంస
నీయము కావుననే యాస్వాదనీయమైనది

మొదటినుండి తుదివరకు నీ యపూర్వ నవలా సౌందర్యము పాఠ
కులలో నుత్కంఠను కల్పించుచు. లెస్సగా ప్రబోధింపఁ జాలినదగుట,
మీరు రచించిన “మాతృజ్యోతి” యాంధ్రసాహిత్య చరిత్రలో నవలా
ప్రకరణమున, శాశ్వతస్థానము నలంకరింపఁ జాలియున్నది మీకు సాం
స్కృతికములేకాదు యానందాంధ్రలోకము ఋణపడి యుండగలదు

ఇట్టి కావ్యము “నభూతో నభవిష్యతి” ఇయ్యది ప్రతీతియింట
నుండనగు గ్రంథము ‘శాంత’ ప్రవోధములు, నిర్వాహములు, నిత్య
నైమిత్తిక కర్మలొనర్చుటలో ఆదర్శజీవితమును గడపుకొనుటలో మీ
గ్రంథము మూసలగ్రంథమై బరగుగాక! మీరు వెల్లించిన ‘మాతృజ్యోతి’
వలన నాంధ్రుల నిత్యజీవితములోని అజ్ఞాన తిమిరములు తొలగిపోగలవు.
ఇంటింట ‘మాతృజ్యోతి’ వెలుగొందుగాక! ముఖ్యముగ (స్త్రీ) లెల్లరి
గ్రంథమును బరించి పునీతులై యాదర్శ భారతి గృహిణులౌదుర కాక!
మీ ‘మాతృజ్యోతి’ ప్రజాదరమును బడయవలసినదేగాక శ్రద్ధ పారి
తోషికమునుగూడ మీకు సంపాదించి పెట్టజాలినదని నా హాదయము.
మీ కావ్యమునకివే జేజేలు సతము శారదాదేవి మిమ్మును గృహించు
గాక, అస్తు! మీకవే నమస్సుమాలు!

శ్రీ రామచంద్ర గురుభ్యోనమః

మా తృజ్యోతి.

—: ఉ ప ః కా ల ము. :—

శ్రీకృష్ణా! యమ భూషణా! సరసభా! శృంగార రత్నాకరా!
లోక ద్రోహినరేంద్ర వంశ దహనా! లోకేశ్వరా! దేవతా
నిక బ్రాహ్మణ గోగణార్తి హరణా! నిర్వాణ సంధాయకా!
నికు స్కౌక్కేడ మ్రంచదే భవలతల్ నిత్యానుకంపానిధీ!

స్వామీ! శ్రీకృష్ణా! నిదయాంతః కరుణ పరిభావముచే ఇంతవరకూ జేమముగా
శిన్నాము. ఉదయభానుడు, తనలేత కిరణవలచే, సర్వజీవరాసుల నెల్లను మేల్కొల్పుచూ
ఉదయగిరిపై వేంచేయు చున్నాడు. ఇది మొదలు నాయం వర్యంతము, ఎట్లు కాపాడెదవో
దీమో! వాక్కలహములూ, అపాయములూ, జల అగ్ని నర్ప విష శత్రు పాప హింస వరా
భవ గండములలో తగుల్కొనక తప్పి తిరుగవలయునన్న నీ చల్లనిచూపు గావలయును.
అట్లుగాక వేరొంటు మార్గమున తప్పించుకొన నలవిగాదు. ప్రభో నీదయ నా యద్భ
వము. ఇహపరములకు నీవేదిక్కు అంటూ శాంతమ్మ తన వడకనుంచీ కృష్ణ కృష్ణాని
లేటి వడక చుట్టి చారనుంచి రమలా అన్నది.

కమల పలుకలేదు. తిరిగి రెండు మూడు దపాలు పిలిచెను. కమల పొద్దుతూ, ఎందుకమ్మా ఇంత చీకటిలో లేపుతావు అన్నది.

తల్లి శాంతమ్మ ప్రశాంత వదనముతో తల్లీ నేనుకూడా ని వయసులో నూరిన చెప్పిన మాటలకు జవాబులు చెప్పుమా నిర్లక్ష్యముచేసి మాట్లాడే దానను. ఇప్పుడు మాటలు ప్రజపు తునకలవలే నాచునన్నులో ప్రకాశించు చున్నవి. అట్లనే నీకు కూడా వ్యక్తులలో నేను స్మరణకు వస్తాను. తల్లీ లే లేమ్మా కృష్ణభగవానుని తలంచుకో సరదుడు. ప్రపంచకర్త వారిని తలంచక లేవరాదు. ఏ పని చేయరాదు. లేచి కాలక్యలు తీర్చుకో, రాత్రిలో నాల్గవజామును బ్రహ్మముహూర్త కాలమంటారు. ఈ కాల లేచి దైవధ్యానముగానీ, యోగాభ్యాసముగానీ చేసుకొనువారికి ఆయురారోగ్యములు యోగాక కొంతవరకు దైవసాహాయ్యమూ కలుగును. ఈ బ్రహ్మ ముహూర్తకా నిద్రపోవరాదు. నిద్రపోయెడి వారికి హాసము సంభవించును అన్నది శాంతు.

ఎప్పుడూ దేనికి ఇది పాపము, ఇది పుణ్యము అంటూ నీపు చెప్పనిదేది పుణ్యమో ఎవరు చూచినదీలేదు అన్నది కమల.

శాంత నవ్వుతూ కమలా నాస్తికత్వము మొదలు పెట్టితివా? ఖాసు నాస్తిక కుడయ్యేది. అస్తికుడు, నాస్తికుడుగా మారుటరుదు. తెలియ నున్నది. అనుభవము. పరిశీలిస్తే ఇచ్చే గుర్తులు. పెద్దవారి మాటలలోనున్న అర్థము. సాంగమ సిన నాస్తికత్వము సశించునుగాని, అది అర్థము చేసుకొనలేకను, అడిగి తెలుసు కొని చక్కని అర్థము చెప్పవారు దొరరకనూ, నాస్తికత్వమేర్పడును. ప్రజలును మానవత్వము నశించి పశుత్వము సంభవించును. తల్లీ నేను చెప్పుమాటలన్నీ వేదములై హిందూ సాంప్రదాయ సిద్ధములైన ప్రజపు తునకలు. ప్రతియొక్క మాటలో సామెతలో ప్రతి సాంప్రదాయములో ప్రతి ఆచారములో బహు విభిన్నములగు అ. ఇమిడి ఉన్నవి. కొన్ని ఆరోగ్యమునకూ, కొన్ని జీవనాధారములకు, కొన్ని మతభలకూ, కొన్ని దేశకాల సంప్రదాయములకు, కొన్ని రాజ్య భద్రతకు, భరతభూ హిందూ మత ధర్మములో ఇమిడి ఉన్నవి. సామెతకూ, మాటకూ ఆచారమునకు కట్ట పడమునకూ, పద్యమునకూ, ఎన్నో అర్థములు చెప్పవారున్నారు. ఉన్నవి. పాశ వలే ఉండవు. పెద్దలమాటల శిరసావహించి చేయుచుండిన కొంతకాలమునకు అర్థము కాగలవు లే అని శాంతమ్మ చెప్పుచుండగా.

ఎక్కిగొట్టు పెట్టు కొనవలయును. చూపుడు వేలుతో వొట్టు పెట్టు కొనరాదు తల్లీ! కొనుటకు దేవుని చూపడ మనకు కాయ పిండెలను చూపడమునకు పెద్దల నడచునకు నున్నము అకుకు రాయడ మనకు ఏ పదార్థములలోనైనా రుచి వాసనల నడచునకు చూపుడు వేలును ఉపయోగింపరాదు మధ్య వేలునే ఉపయోగింప యునేగ్గు. దైవకార్యములకు అనామికపు వేలు అనగా ఉంగరపు వేలు ఉపయోగింప యును పెద్దలు చెప్పెడి మాటల వినవలయు అందులో ఏదో మేలే ఉండునని తలంచ యు నీ బుద్ధికే అంకితమే అచరణ యనియు నీదే జ్ఞాన మనియు తలంచకుము మహా యలు అచరణలో పెట్టిన పనులలో ఏదో మహత్తరమైన శక్తి ఇమిడి ఉండునని తలం ప్రతి దానికి ఆదెందుకనీ అనుగతుము అనిశాంతమ్మ చెప్పుచుండగా తద్విధముగా చి కమల.

అమ్మా చృతిదీ నీవు తప్పుప్పుల చెప్పకమానవు నేను అమిగక మానను నేను ఊర మా నేను ఎవరికైన చెప్పినవారు నన్నడు గకమానెవరా ఏమి వారికి నేనేమి జవాబు వలయును అందుకై నిన్నడుగు చుంటిని ఈవేళ్లలో ఉన్న బాగోగుల నీచానీచముల న్నందును అన్నది కమల.

అప్పుడ చిరు నవ్వు నవ్వి కమలా ఈలాంటి వాటెక్కిటకూ చెప్పడము కష్టము చిరు నవ్వు విధములగు అర్థములు చెప్పు చుందురు నాకు మాయమ్మ చెప్పినదానిని శ్రేణులు చెప్పెదను ఎనుము మానవునకు హస్తము బిగ్గము ముదిరిక అనగా ముందు క్షణము మానవు డొనర్చిన పాప పుణ్యములవల్ల గలుగు సుఖ దుఃఖముల సంజ్ఞా రూప ముతెలుసు కొన హస్తమున గీట్ల సమర్పి హస్త సాముదిరికమను పేరుతో ఒక శాస్త్రము రచి మానవులు సుఖ దుఃఖముల తెలుసుకొను ఉపాయము బిగ్గము గల్పించినాడు. అప్పుడు నున్న గీట్లను, వేళ్లను చూచి కొందరు మహాసములు భూత భవిష్యత్ వర్త ముల కాలముల గమనించి, కష్ట సుఖముల తెల్పుచుందురు. హస్తములో మాపుడువేలు ముల పొగిస్తమైనది. ఈవేలు ఎవరికి పొడవై వేలి కిందిభాగమున కండరము బలిష్ఠ ముల పొగిస్తమైంది నిలువుగీట్లు ఒకటి రెండు చూడు ఉండునో వారికి ధనము, ధాన్యము లలాగ గృహము బంధు మిత్రులు వత్సంతతి దైవభక్తి దానము యాత్రాఫలము పుణ్యము లుట్టగాకారణ విద్య వినయము ఇటువంటివి ఎన్నోగలుగు నందురు. నవగృహములే వాటిలో కమునగల ఎనుబది వాల్చుకోట్లజీవరాసుల గతులుతప్పక కక్షించును, శిక్షించును వాటిను, గిట్టించును భగవంతుడు వీరికే శక్తిసొసంగి నియమించెనందురు. వీరు తొవ్విది

మంది లేక వికార్యమూ చేయరు. లోకమునకూ, లోకులకూ ముఖ్యులు అశ్వర్యములు, అజేయములు. తూ. చా. తప్పకుండా చేసినది చేయింతురు. నీరీ మందిలో గురువు అగ్నిగణ్ధుడు. మంచివస్తువులకు అధినాయకుడు. గురువేగా మయిన శబ్దము దైవసమానమైనది. వారములలో కూడా గురు వారమునకు భేషమున్నది. వేళ్లలో చూపుడువేళిలు గురు స్వరూపమగుటచే వికార్యమునకూ దందురు. మధ్యవేళిలు శనిగ్రహాధిపత్యముగలది. శని నీచపవార్థములకు భిక్షుస్థా లకు అధినేత. మానవ కార్యములకు వాడిననూ వారు కోచగింపరు. వాడవచ్చునం వారికినైచ్యమే. ఉచ్చగాబట్టి నైచ్యము నీచముగా భావింపరు. కుంకుమ పెట్టుకొన్న మధ్యవేళిలునే ఉపయోగింపవలయు నందురు. దేవునికి గంధము కుంకుమ పెట్టుట ర్చనసేయుటకు ఆంగుళీయకవువేళిలు, బొటనవేళిలు, మధ్యవేళిలు వాడవలయు నం ఇందులో కూడా కొందరు కొన్నివిధములగు మార్పులజూపినారు. చూపుడువేళిలు అన్ని చున్నారే చూపడమునకు మాత్రము పనికిరాదా అనరాదు. ఈ వేళిలికి చూపుడుదే వాడుకున్నదిగాని అవేళిలితో దేనినిచూపరు. దేవుని కంఠహారములో ఒక పచ్చడి అయితే అక్కడున్నదని వేళిలితో చూపరు. వక్షస్థలములో హారమునకు మధ్యలో ఉ చూడమని మాటల గుర్తుతోనే సమర్థింతురు. అట్లేన్నడూ చేయవచ్చు. పెద్ద మత్తురు. పెద్దవారి మాటల ఆచరణలో ఉంచుకొమ్ము తప్పువస్తువులు వారిపైనే పు రించుట శ్రేయము. అన్నది శాంతమ్ము.

అయ్యో నేను నిన్నుడిగర పోయిన నాకు తెలియుటెట్లు? నందేహము తరుణి నేనొకరికి చెప్పటెట్లు? తెలియని వారికి తెలువక పోయిన తెలియుటెట్లు? తెలియనివ వదిరించి అనుగు వారికి సచ్చచెప్పగల వీమంతులు లేకపోవుటచేత మనసు తికష మంచిదారి కనుగొనలేక తిరుగుకొనలేక, బుద్ధికి అంచక నాస్తిక్యమున పడుదురు. మరు సచ్చచెప్పగల మహానియులు, గ్రంథములు, యువకులు, యువతులకు ముఖ్య అని ఉండిన కొంత నయముగా నుండునన్నది కమల.

బాను తల్లి చూపనములో యువకులకు, యువతులకూ తెలియ చెప్పగలవారు నుచేయు. గ్రంథములు అందుబాటులో అర్థము చేసుకొనగలవి లేకనే దేవుడూ దైవ భావము సన్నగిలి ధర్మమడుగంటి దయా దాక్షిణ్యములు నశించి భారత దేశగౌరవ భారతీయభితి, భారతీయ సాంప్రదాయములు శూన్యమై పాశ్చాత్య న్యాయములు ప రెంటికీన చొడిన రేవనైతి నను సామెతగా వీ నీతికి, వి న్యాయమునకూ, మర

ఏక్కక్క కట్టూ పట్టూ చొట్టూకూడా పారించి ఏహ్యముగ తిరుగవలసి వచ్చినది అన శాంతమ్మ.

చైనమ్మా మూడత్తమ్మా మూర్ధతమ్మా తెలియకనే ఉండేది. చన మనస్సే తెలిసిన వీల ఉండిను. మూడత్తా మూర్ధతమ్ముల నశింప చేయునది ఎద్య; లేక కిడి ఈ రెండూ లేకున్న పై రెండూ తప్పదు అన ది కమల.

ఏద్యతో బౌతిక ఎద్య దీవనోపాదికి చూడగము సనికి వచ్చును అధ్యాత్మిక ని అన్నిదీని చక్కపరచి, ఈ జన్మనూ రాబోవు జన్మనూ శుద్ధిపరచి, ఇహ పరములఁ బెరుగు నిచ్చును. మూడత్తా మూర్ధతమ్ముల తొలగించి స్థానశక్తి నిచ్చును. పాప పుంములను పట్టాలు వైతొలగకుండా ఒంచీ నడిపించి గమ్యుద్దానము చేర్చునన్నది శాంతమ

బౌను తెలియవెప్పితేకదా తెలిసేది కనియో, సనియో, చదియో మానవుడుచక పడవలయునని నీవేచెప్పితివే కననిది, పననిది, చదువనిది రావలయునన, గమనమున చూరజన్మ సంస్కారముండవలయుననావుగా అన ది కమల.

చైనమ్మా చెప్పిన మాటల ఆచరణలో ఉంచుకొను వ్యక్తులున్నచో చెప్పె గారుందురు ఎదిరించి చిన్నా పెద్దా తారతమ్యములెంచక అంచెందుకు, ఇంచెందుకు, దీని ర్తమే... దీనివల్లమేలేమి అని నాసిక్కము చూట్టా... వారికి అరములు చెప్పగలరా చెప్ప గుహ్యమా పెద్దవారు చెప్పినమాటల లక్ష్యముగా పెట్టుకొని ఆచరణలో ఉండు న, బాగుండునుగాని ఎదిరించి మాట్లాడిన వీమి చెప్పగలరు. అన్నిటరూ అర్థముఁ జెప్పు లోకానుభవాలు, గ్రంథశోధకులు, శాస్త్రజ్ఞులు దొరుకుటకష్టము. అట్టి వారై చెప్పగలరు అట్టివారి స్నేహము కావలయునన్నమా పూర్వజన్మ సుకృతముండవలదు భున్నది శాంతమ్మ

కమల తల్లిమాటలను ఎని దేవుని కిరముదగ్గరకుపోయి మోకరించి తలవంచి నడ రించి లేచి నిలుచుకొని చేతులు జోడించి “చూకుందేమి” అన్నది.

వెంటనే శాంతమ్మ కమలను హుచి కమలా! రేపు నీకు భర్త వచ్చినప్పుడు నీభర్తన లాహర తాంబూల నమస్కారములతో గౌరవించి నిన్ను తలంచకనే ఉండిన నీమన ట్టుంచునో గమనించు. నిన్ను గౌరవించి, నీ భర్తను గౌరవించకపోయిన వారెట్లుండు వరికించు. భర్తను ముందుగా గౌరవించి, తన్ను గౌరవించిన తనకుకూడా సంతోష ఁడును. భర్త ఆజ్ఞలేక భార్య ఏమీ చేయజాలదు. స్త్రీ ధర్మము భర్త ఆజ్ఞనువర్తించి

మా శ్రీ జ్యోతి.

దమచే. పురుషుడు స్త్రీపైన ఎప్పటికీ అధికారి అనియేచెప్పవలయును. క్రిమి కీటక పశు జ్యోదులు మొదలుకొని చూడుము. మగవాటి ననుసరించియే ఉన్నట్లు కన్నడు చున్నవి. ఇదైవనిర్మితము. పురుషుడలేక స్త్రీలేదు రక్షకుండు లేకున్న ప్రణములొనే భక్షకుడు యగును. స్త్రీకి బెల్లమునకు వచ్చెడి ముప్పువచ్చును. ఆమహా తల్లికికూడా రక్షకుడుగా యుగ్మ ఉన్నాడు. వారి చెప్పచేతలతోనే ఈమె ఉండును. నీవు ద్యానించిన వచ్చుటకు వయినా ఇచ్చుటకూ వారి యాజ్ఞ ఉండవలయునో లేదో గమనించు బాధ్య బర్తలలో ఒకరిని పిల్చి అన్నముపెట్టిన మరొకరు ఏమగుదురో అలోచించు ఒకరిని దూషించి ఒకరిని దూషించి నట్లగును. ఒకరు దీవించిన మరొకరు దూషింతురు. దీవనతో ఏద్యాచన చేసిన దంపతులు గలిగిననూ రసకుడూ యౌవన వంతుడయిన వర్ర బంధించి చుంబించవలసి వచ్చును. దంపతుల విదబీకి పూజింపరాదు. బ్రహ్మ సృష్టికర్త ఆ సృష్టియైన బొమ్మల సర్వస్వతి జ్ఞానము ఇవ్వవలయును. బాల్య యౌవన, కౌమార వృద్ధాప్యములలో అయా సమయములకు కావలసినంత అనుభవమునకు తగినంత దేహకేంద్రి దారణ్యముల ఉపాధి చేస్తూనే ఇవ్వవలయును. అయా సమయములకు కావలసినంతగంపద పరిపాలనాకేంద్రి లక్ష్యాలారాయణు లివ్వవలయును. ఈమెప్పురిని జంటలుపెంచాపి సేవించినవారు సన్న్యాసులు సన్న్యాసినులు అయిపుట్టుదురు. స్త్రీలేకపురుషుడూ, పురుషుడు లేక స్త్రీ రాణింపరు. ఇహములో సుఖము లేదు. అట్ల ఎడివడినవారు చుంబింతురు విడిబడియూ చుంబింపనివారు విడిబడ్డలు వారుమహనీయులు. ఎవరిని గొల్చిన హ బాధ్యబర్తల గౌరవలమును తల్లికి అన్నారు. కన్నది తల్లి, సోషించినది తండ్రియగుటచే రెండురండి అన్నారు. సాక్షి నప్పుడూ, ద్యానించు నప్పుడూ, సేవించునప్పుడూ పురుషుని ముందు ఏమకొనవలయును. తల్లికికూడా పూజనీయుడు, వందనియుడు, దర్శనకన్నా పెద్ద అంతుచల్ల తండ్రినేరనిది. పూజింపవలయును. సమస్కరింప వలయును అన్నది శాంతమ్మ.

కమల శాంతమ్మను చూచి అమ్మా స్త్రీలు స్త్రీదేవతల సేవించుట చాలవా? పురుషులతో విమిషని. పురుషులు పురుషుల సేవిస్తారు ధీని శాంతమ్మే అన్నది

శాంత నవ్వుతూ, కమలా స్త్రీకి స్త్రీలే అవశ్యకమో, పురుషులు అవశ్యకమో కొలకాలముననే తెలియగలదు లెమ్ము. దేహబలమూ, ధనబలమూ, జ్ఞానబలము ఉన్నదిగ. ఒకరితో మనకేమివని అని అనుకొని ఉండువు. వేరొకరిని ఆశించక ఈ మూటితో సవడలేవు. ఆ ఆశించు బలము వారియందు ఉన్నది. అది స్త్రీకి అవశ్యకము అది గా వేరొక మార్గమున సుఖపడలేవు. స్త్రీకి పురుషుడూ, పురుషునికి స్త్రీ అవశ్యకము స్త్రీ పురుషులను సేవించ వలయును. స్త్రీకి దేహజ్ఞాన ధన బలములు త్రిదేవు

హా, పురుషబలము నొసంగవలదా తిమ్మూర్తులు పురుషునికి దేహజ్ఞాన ధనబలముల మూర్తులొసంగిననూ, స్త్రీబలము త్రిదేవులివ్వవలదా ఒకరిని సేవించే ఒకొకబలవంతుని రెండవ ధానికై చూపించుచూ, ప్రజలు అల్లాడు చుండుట ఈ మువ్వరిని సేవించి న్యాత్ములు ఏ కొరంతలు లేక ఇహ పరములలో నులంతురు. పుట్టింపను బ్రహ్మ షింపను హరి, లయింపను హరుడు అయిఉన్నాడు వీరికరుణలేకున్న పశుప్రాయులై లిదండ్రిలకు పుట్టించును ఒగ్గూ, సమయమునకు తగినంత ధనము చేకూర్చుకుంటున్న సమయమునకు చావనివ్వడు హరుడు. దేహమూ జ్ఞానమూ ధనమూ సర్వులకు కావలసిన న మువ్వర సతీ పతుల ధ్యానించుట, పూజించుట, సేవించుట శ్రేయమున్నది శాంతమృ

ఒకరిని ధ్యానించుట కష్టముగా ఉంటే మువ్వరిని ధ్యానించమంటే అయ్యేదనే న్నది కమల.

ఔను తలంచుటే నీరు కష్టమైన పోషించుటా సర్వకాల సర్వావస్థల కంటికిరెండు చూపెట్టిఉండుట వారికి కష్టముగాదా, కష్టమని సోమరులై మైపున నిద్రాహారము మ్మి కాలము వృధాత్రోసి దైవసేవ సేయక తిరిగినవారే కుడివకూదు కట్ట బట్టాలే యనువారంతకూలేక అటమటపడుతూ పూటదరిద్రులై ఏమిచేయుటకు ఎటుపోవుట శ్రిగినక కుళ్ళుచుండువారు కంటికగవడలేదా?

నీ॥ నడువ కాళ్ళనులేక కడుకష్టములబడి కంట నీర్వైట్టెడి కుంటివారు
 విన చెవుల్ లేకను వినుగెత్త హృదయంబు శివుడా యికెట్లను చెవుటివారు
 నోటమాటాడగ మాటలురాక చేసెగతొబ్రితికెడి మూగవారు
 పుడమి ఫాలముసోక నడువవీల్లేకను గొడుగోడున విడ్చు గూనివారు
 తే॥ కూటి గొడ్డకు మొగమోచి క్రుళ్ళవారు బుద్ధి బలమును లేనట్టి మొద్దువా
 పాపఫలమున బుట్టినవారుగారె బుద్ధి నూహించి చూడుమీ శృద్ధతో,

అన్నది శాంతమృ.

కమల తల్లిమాటలకు అనందపడుతూ, అలోచించుతూ భక్తిరొ

—) దంశకము (—

శ్రీ భారతీనాథ, సద్భక్తమందార సత్యాత్మకోద్ధార
 వేదాంత సంచార సర్వాను సంహార సన్మోనిచితప్రకారా విచారా.

విలోకింపవే జ్ఞానదీప్తిఁ ప్రసాదించవే యావదల్
 బావవే దీనుడఁ గావవే నీదుదాసాను దానుండగా చూడవే.
 నిన్ను పూజించుటఁ నిన్ను ధ్యానించుటఁ
 నిన్ను సేవించుటన్ గల్గు తప్పొప్పుగా నెంచవే.

నాదుబుద్ధిఁ సదామంచిమార్గాన పోవంగ నీ నీడనిల్వంగనిఁ చూడగోరంగ
 సత్యంబె వల్కుంగ సద్బ్రుత్తినుండంగ సద్గోష్ఠిచేరంగ వీక్షింపవేనఁ కటాక్షింపవే.

తల్లి శ్రీ శారదాదేవి లోగూడి మాతండి
 యాశీర్వదింపఁగదే రాగదే.

అయురారోగ్య భాగ్యంబు వియ్యంగదే జ్ఞానసాభాగ్యముఁ దేహదారుద్యముఁ
 భక్తివైరాగ్యముఁ శక్తిసామర్థ్యముఁ సాహసాదార్య సంపత్తు లియ్యంగదే
 భావనాతీత ధాతా విధాతా నమస్తే నమస్తేనమః

శ్లో॥ యా కుందేందు తుషారహరధవళా. యాశుభ్రవస్త్రాన్నితా
 యా విహ్నివర దండ మండితరకరా యాశ్వేత పద్మాసనా
 యా బ్రహ్మచ్యుత శంకర ప్రభృతిభిరైవైః సదా పూజితా
 సా మాంపాతు సరస్వతీ భగవతీ నిశ్శేషజాడ్యావహా॥

అన్న కమలనుసూచి శాంతమ్మ నవ్వుతూ కమలా నిశ్శేష జాడ్యావహా అని
 రస్వతిని ధ్యానించు చున్నావే వి జాడ్యుని బావించితి వన్నది.

జాడ్య మనగా దేహజబ్బు అన్నది కమల.

కాదు జబ్బు అనగా మూడు విధములు దేహజబ్బు మనోజబ్బు మనోదేహములకు
 ంటికి సంబంధించి సుఖనిరోధకమగు దారిద్ర్యజబ్బు ఈ మూతెకు మువ్వురు అవివతు
 న్నారు. ఇప్పుడు నీవు ధ్యానించిన తల్లి మనోజాడ్యమగు అజ్ఞానము పోగొట్టి జ్ఞానము
 వ్యగలదు ఈమె ఇచ్చెడి ధనము జ్ఞానధనము ఈమెకు జ్ఞానముపై సర్వాధికారము
 న్నవి ఈమె అనుగ్రహము సంపాదించిన జ్ఞానము దానివల్ల సకలవిద్యలు విద్యలవల్ల.

తే॥ విద్యవలనను వినయంబు వినయమునను బడయు పాత్రత పాత్రతవలన ధనము
 ధనము వలనను దానంబు దానివలన ఐహికా ముష్మికంబులనందు నరుడు.

అన్నారు పెద్దలు జ్ఞానము ఎల్లరకు ముఖ్యావశ్యకము జ్ఞానము లేనివారిని వశు
 యులందురు నీవు ఈ మహాతల్లిని ధ్యానించు చుడిన తప్పక బుద్ధికిగల జాడ్యమగు

అజ్ఞానమును పోగొట్టి గృహణశక్తి, జ్ఞాపకశక్తి ఇచ్చును మరువవద్దు మూడు వేళః
ధ్యానించుము అనుచుండగా కమల ఇట్లని ధ్యానించెను.

శ్లో॥ శాంతాకారంభుజగళయనం పద్మనాభం సురేశం
ఏశ్వారం గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాంగం లక్ష్మీ
కాంతం కమల నయనం యోగిహృద్ధ్యాన గమ్యం
వందే విష్ణుం భవభయహరం సర్వలోకైకనాథం
శ్లో॥ వందేలక్ష్మీం పరశివమయీం శుద్ధజాంబూనదాభాం
తేజోరూపాం కనకవసరాం సర్వభూషోజ్జ్వలాంగీం
బీశాపూరం కనకకలశం హేమపద్మం దదా రామాద్యాం
శక్తిం సకలజననీం విష్ణు వామాంక సంస్థాం

అని నమస్కరించినది కమల.

శాంతమ్మ కమలనుచూస్తూ అర్ధమయినదాతల్లి, ఈమె ధనాధికారిణి అష్టైశ్వర్యములకు ఐహికామృతకమలకు అటపట్టుగు ధనమునివ్వగలదు. ధనముపై సర్వాధికారం ఈ మహాతల్లికిగలదు. ఐశ్వర్యము పొందవలయునన్న లక్ష్మీ కటాక్షము కావలయున ఈ సతీవతుల కటాక్షము లేక గుడ్డి గవ్వయైనను చేపట్టుటకు నలవిగాదు ధనము మానలకు ముఖ్యాంగము అన్నది శాంతమ్మ.

కమల అమాటలు వింటూ భయ భర్తులతో తిరిగి పొర్చింప సాగెను
శ్లో॥ వందే శంఖ ముమాదతిం సురగురుం వందే జగత్కారణం
వందే పన్నగ భూషణం మృగధరం వందే పశూనాంపతిం
వందే సూర్యశశాంక వహ్నినయనం వందే ముకుందప్రియం
వందే భక్తజనాశ్రయంచ వరదం వందే శివం శంకరం॥

శ్లో॥ ఓంకార పంజర శుకీం ఉపనిష దుద్యానకేళీ కలకంఠిం
అగమ వివినష యూరీ మార్యామంతర్విభావయే గౌరీం॥

అని నమస్కరించినది కమల

శాంతమ్మ భక్తిపారవశ్యముతో తలయూచుతూ, కమలా ఈ మహాతల్లి ఎవరి తలంచితివి ఈమెయే అరోగ్యప్రదాయిని. అరోగ్యమును, దేహబలమును, ప్రసాదించునునన్న సర్వాధికారము ఈ మహాతల్లికి ఉన్నది. ఈ దంపతుల కరుణా కటాక్ష

బడయక ఆరోగ్యము బలము సంపాదించుట కష్టము ఆరోగ్యమూ బలమూ సర్వజీవులక
 అవశ్యకము తిరివిధశక్తులలో తనుకత్తి పీరిది, జ్ఞానశక్తిభారతీ బిహ్వలది ధనశక్తిలక్ష్మి
 చారాయణులది ఈతిరివిధశక్తులూ మానవులకు ముఖ్యము ఈ తిరివిధశక్తులకై ముమ్మా
 ప్తల సతులతో మూడువేళల మదవక ధ్యానించుట శ్రేయము. మతకర్తల మాటల జోలికి
 పోక మువ్వరికీ అతిధ్యమిమ్ము వూజింపుము. మూడుశక్తులూ భృమరకీటక న్యాయముగా
 గీలో పగివేశించి ఇహవరములలోతోడ్పడి సర్వసాఖ్యముల చేకూర్చును ధనముండి జ్ఞాన
 ములేక, జ్ఞానముండి ధనములేక, ఈరెండూ ఉండి, ఆరోగ్యబలములేక. పాపపదు జీవుల
 మూడుము. ఈమువ్వరిని సమానముగా చూడని దోషముపట్టి దోషులై దుఃఖించుచున్నారు
 ఒకటుండిన ఒకటిలేక చింతించు చున్నారు ఇందులో మర్మము జ్యోతిశ్శాస్త్రజ్ఞులకు తెలి
 మును లగ్నపంచమ భాగ్యాధిపతుల కలయికలేనిజీవి బితికి ఫలములేదని చెప్పుదురు.
 మువ్వరిని ధ్యానించిన జీవి మనోవాక్కాయముల వీకీధవింపజేసి మువ్వరిని వూజించిశక్తి
 లది అహారము నివేదన చేసినజీవి మువ్వరిని సమానముగా చూచినజీవి లగ్నపంచమ
 భాగ్యాధిపతుల కలయికగల సమయముల తల్లిగర్భ కహరమునుండి వెలువడి తిరివిధ
 భాగ్యాముఖతో నుభవడు సందురు మనోవాక్కాయములకు వాటి కర్మలకూ ఈ
 మువ్వరే అధిపతులు మనస్సుకుబిహ్వ, వాక్కునకువిష్టువు, కాయమునకు సద్రుడు మరి
 యు దేహమునగల వాత పితృశ్లేష్మములకు వీరేఅధిపతులు వాతమునకు రుద్రుడు, పితృము
 కు బిహ్వ శ్లేష్మమునకు విష్టువు, వాత్ శ్లేష్మములకు మధ్యనున్న పితృకారకుడగు బిహ్వ
 ట్టుకలో పోషణలో విష్టువును చావులో రుదుని అనుసరించు దుండను. వైష్ణవువాత
 త్రమనీ ఉష్ణపైతృమనిచెప్పుచుదురు. వాత్ శ్లేష్మముల మధ్యలోపితృమున్నట్లు హరిహరల
 వద్యలో జమా ఖర్చులగు చావుపుట్టుకల హపించుమా బిహ్వఉండును మరియు దేహ
 మతో రసమనియు రక్తమనియు శుక్లమనియు మూడు రసములున్నవి. ఈరసములలో
 న్నరసమునకు రుద్రుడును, రక్తమునకు విష్టువును, శుక్లమునకు బిహ్వ యు అధిపతులు
 మరియు అహారకోశములో అన్నరసము తయారుచేయుటకు రుద్రుడును, అరసము ను రక్త
 గా హృదయములో తయారుచేసి సర్వనాడులకు వ్యాప్తిచెందింప చేయ విష్టువును. ఆ
 క్తమును శుక్లముగా తయారుచేయ పగిజావతి అధిపతులుగా నున్నారు మరియు సత్య
 జప్తమోగుణములు మూడుమనలో నిమిడి యున్నవి. వాటిలో సత్యగుణము విష్టువనియు
 మోగుణము రుద్రుడనియు, రజోగుణము అజాడనియు చెప్పుదురు. మరియు పౌరుష
 న కీర్తులలో పౌరుషమురుద్రుడనియు, జ్ఞానము బిహ్వఅనియు, కీర్తివిష్టువనియుచెప్ప
 చు మరియు ఊర్ధ్వకాయమని మధ్యకాయమని అధఃకాయమని మూడుభాగములుగాదేహ
 ఉన్నది ఊర్ధ్వకాయమగు శిరోభాగమును పదకొండుకోట్ల దేవతలతో మెదడు నాశ్ర

యించి ఎప్పుడును మద్యకాయమగు ఉదర భాగమున వదకొండు కోట్ల దేవతలతో కుక్షి నాశ్రయించి రుద్రుడును, అదఃకాయమగు కటతటము నుండి పాద పర్యంతము వదకొండు కోట్ల దేవతలతో పరిపాతి నాశ్రయించి బహిర్యు వెరసి ముప్పది మూడు కోట్ల దేవతలతో ముమ్మూర్తులు ఆ పాదమస్తకము కాపాడు చుండుట శ్లాఘనీయము ఏమరక నుండును మరియు కన్నులుమూచు జ్ఞానచతుర్తో. కర్ణములు మూడు మూడుగా ఎన్నో ఉన్నవి. మూడు లేనిదేదీలేదు. ముమ్మూర్తుల స్థానములగు తను పంచను హగ్యస్థానాది పతల కల యిక జరిగే గొప్పగొప్ప మహానియులు సతకర్తలు రాజులు రాజీయ జేత్రలు కప్పలు గాయకులు పండితులు చనికులు జన్మించు చుండుట సరస్వతి జ్ఞాన పర్యాయని లక్ష్మి పర్వర్య పర్యాయని పార్వతి ఆరోగ్య పర్యాయని ఈ తిదేవులు తిర్యూర్తుల భార్యలు పృథు కింక రులు ఎవ్వరికి వీ అవికారమున్నదో అది కోరిన నుభవముగా ఇవ్వగలరు మరొకటి కోరిన అంతో ఇంతో ఇప్పించగలరేగాని సమగ్రముగా ఇవ్వజాలరు. వారి వారి శక్తిని వారుపరిపా దించుటకు వెనుదిమ్మరు ఈ తిర్యక్తులకుమించిన శక్తిపరిమిత దానికితిర్యూర్తుల ఆరాధన వలయు లేదా సూర్య సర్పింప వలయు వారియందు పరిమిత తిర్యూర్త్యుత్పత్తికమై ఇండి యున్నది గాని స్త్రీశక్తి వెనంటక లొపించును ఏను ముప్పులు ఏకీభవించి ఇచ్చిన పృథు శక్తిగాని మోక్షమునకును కొడువలేదు. తిర్యూర్తుల తిదేవుల ఒకే భావముతో తల్లి పండ్రిలుగా భాించి త్రిపండ్రిల మనోవాక్కాయ కర్మల ఎక్కువ తక్కువలుగా భాసింపక ద్యానించి అతిభ్యమిచ్చిన వారు అర్పించినవారు మోక్ష సామ్రాజ్య శక్తుల బడయుదురు. సరస్వతిపల్లవస్థానము, లక్ష్మిపల్లవారిద్యము, పార్వతిపల్లవ ఆరోగ్యము ఘోగొట్టుకొని దన జ్ఞాన ఆరోగ్యముల బహు సుఖింప వలయునన్న మతపిచ్చిమాని ముమ్మూర్తుల ఆరాధించిన దేవతలము నుండినుండి గలవు అన్నది శాంతము.

దేవర్ష మనగా చెమడిదమ్మ అన్నది కమల.

కమలా ఈ పరింపమున రెండు ఎడములుగా ఓపరాములు గాన వచ్చును ఏవనగా పశు పక్షి కిమి కీటకములు ఒకటి, మానవులు ఒకటి, మూడుపది దేవతలు, పశు పక్షి కిమి కీటకములు మైదున నిద్రాహార భయములు మినహా మరేమీ తెలియవు. దీనితో అసర్వతాగి పాపమునే అనుభవించు చున్నవండురు ఇక మానవు డన్ననో మైధున నిద్రాహార ములు గాక జ్ఞానముపైన నుండుటచే నుభ దుఃఖముల రెంటెను అనుభవించుచున్నాడు పాప పుణ్య మిశ్రితుడు మానవుడు. దేవతలన్ననో శుద్ధ పుణ్యులు. అనగా పశు పక్షి, కిమి, కీటకములు శుద్ధపాపులనియు మానవులు పాప పుణ్య మిశ్రితులనియు దేవతలు శుద్ధ పుణ్యులనియు పెద్దలు చెప్పుదురు. పుణ్యము ఎక్కువ చేసిన వా

గొప్ప గొప్ప విద్యావంతులు దన వంతులు పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగులు భూస్వాములు రాజులు నిరోగులు రూపవంతులు గాయకులు కవులు పండితులు. పాపము ఎక్కువ చేసినవారు జ్ఞాన హీనులు నిర్దనులు విద్యావిహీనులు రోగులు కురూపులు అంగవిహీనులు అవుచున్నారు. మానవుడు పుణ్య మార్గమునే అనుసరించి నడుచుచుండిన దేవత్వము సమీపించును. లేక పాప మార్గము ననుసరించిన మానవత్వము నశించి వశుత్వము సమీపించును. ఈ మార్గములతెలిసి నిత్యకృత్యముగా ఒళ్లు వంచి బుద్ధి గలిగి సోమరిగాక పెద్దలు చెప్పిన మార్గముల ననుసరించి, ఈసడించు కొనక ఏడుగు చెందక అవరణ విధానముల ముచురక ఆడరించు, చుండిన దేవత్వము సమీపించును అందులో సర్వవిధ సాఖ్యములూ గలుగును మరచి సోమరియైన సర్వదారిద్ర్యములూ తన్నాగియించును.

కం॥ దానపు లమృతము దాగివశూని పయోరాశిద్రవి పొగిలిన మాక్కి-

శ్రీరాధ పరాజ్ఞుఖులగు హీనులు పొందంగ వలె యెల్లప్పుడూ

అనగా అణువో పరమాణువో చైతన్యశక్తిని సంపాదించక దూరుడైన మానవుడు పుణ్యములు పొందజాలదని అర్థము. భగవంతునికి దూరము కాకూడదు, సమీపించు చుండును. సమీపించ చేసు కొనవలయును అన్నది శాంతము.

అమ్మా భగవంతుని సమీపించవలయునన్నను, సమీపించ చేసుకొన వలయునన్నను, అప్పుడా దీనికి సాధన విధయినా చెన్నదా అన్నది కనుక

కమలా భగవంతుడు సర్వభగవంతులైన వ్యాపి తనశక్తి అంతటా వ్యాపించునున్నది. నిదేయి చేసిననూ, నివేదితమైననూ, నివేదితమైననూ, నివేదితమైననూ సర్వములెరుగుకొనగలను వారివిషయముగాక వేరొక విషయమయినవాడెను సర్వమువ్రాసి పెట్టుకునులుతొమ్మండుగురు ఉన్నారు వీరు అజేయులు చేసినదే చేయించుచుందురు, తిన్నదే తినిపించుచుందురు, మాచినదే మాపించుచుందురు వీరేనవగళిహములు. ఏరివృష్టిని దాటిపోవుట మహాకష్టము ఏను పాప పుణ్యముల కట్టి కుదుపు చుందురు. ఏరికి లోపడనివారే మహనియులు, వీరికి లోపడక దాటి పోవలయునన్న చైతన్య శక్తిని అర్జించవలయు, ఆ శక్తి అర్జించవలయునన్న చైతన్య చేయ వలయు నిత్యకృత్యముగా హిందూసాంప్రదాయసిద్ధముగా ఏ ఏ వేళిల ఎట్టి పద్ధతిలోనైనా వలయునో అట్లు నడించిన సర్వము తనదీవితముగా తనరు చేకూరును. ముందు బిమ్మరు ముందుతానిల్చి సర్వము చేకూరచేయును. తనకు అండగా చిల్చుకొని తొమ్మండుగురి శక్తిని అణచి తనశక్తిని ప్రసాదించి పరిసరించును. అమహనియుని శక్తి గలిగినవారే పౌరుష జ్ఞాన కీర్తులుగల పుణ్యమూర్తులు ఆ శక్తికి దూరులైనవారే సర్వతాగి దరిదురు. దారిద్ర్యమునగా తను దారిద్ర్యం, ధన దారిద్ర్యం, జ్ఞాన దారిద్ర్యం, కళతగి దారిద్ర్యం, పుత్ర దారిద్ర్యం,

మాతృ, పితృ, గురు, దేవ దారిద్ర్యం అని పలుకడ దారిద్ర్యములతో ఆట పడుట పడుకూ అల్లాడుచుండురు.

తే॥ తనరుసేక్తిని మృచ్చిరాచారు రచిత రూపములచేయుగాని నిరూపములను సలిలములయందుగాని సుష్ణములందుగాని పూజించవలయు నక్కములనాదు.

మృచ్చితో, చామిరా, కట్టెతో, లోహములతో చేయుచున్న బొమ్మలగాని రంగు లతోవ్రాయబడిన వటుములనుగాని, పంచుచోట అగిస్తానమన నియమించి దీపములు రెండుగాని లేక ఒకటగాని రెండు వత్తులువేసి వెలిగించి సువాసన చగివ్యములగు ఊదుపత్తలు గండపుదువ్వ సాంబ్రాణి మొదలగునవి ఉంచి తాంబూలముపెట్టి పైప యోగ్యములగు ఆహారము అనగా పండ్లు, బెల్లము, చెక్కర, పాలు శక్తికొలదిపెట్టి శక్తికొలది వ్యానించి, సాష్టాంగ దండప్రణామము లాచరించుచుండిన పైవము తప్పక నీ ఇంటప్రవేశించి నికన్నిపదములగు సుఖముల సమకూర్చును. త్రినంద్యుల శిష్యులచేయుచుండిన కొంతకాలమునను భగవంతుడు బండు రూపమై మిత్ర రూప మై జ్ఞానరూపమై పినాడి పత్రముల అనాదే తొలగించుచూ, అంగరక్షకుడై కాపాడ గలడు. సమీపింపవలయునన్ననూ, సమీపింప చేసుకొనవలయునన్ననూ ఇదియే ముఖ్యమయిన మార్గము. పైవానుగ్రహములేక దారియేలేదు అన్నది శాంతమృ.

అమ్మా! పైవముగాక మర్రి - ఈ తొమ్మిదిమందిని తెలియజేసి వీరెవరే అన్నది కమల.

కమలా - ఈ తొమ్మిదిమందిని నవగ్రహము లందురు. పిరిని పైవము చరా చరము కాపాడుటకు, లయింపజేయుటకు ముఖ్యాంగముగా నియమించెను. పిరిలో ముఖ్యముగా అద్దరిని మాత్రము చూచుచున్నావు. పిరిని సూర్య చంద్రు లందురు. వీరు లోకమునను ముఖ్యులు, మాతృ పితృ కారకులు. పిరివల్లనే జీవులు వృట్టుట, గిట్టుట పైవనమానులని, హిందువులు సూర్యుని, మహమ్మదీయులు చంద్రుని సేవిం చుచున్నారు. వృత్తిమానవుడు, హిందువు సూర్యోదయ మగునపుడు తుదికేమాతుడై సూర్యునికి ఎదురుగ నిల్చుకొని

శ్లో॥ ద్విపజం చద్యహస్తంచ వరదం మకుటాన్తితం
ద్యాయే ద్దివాకరం దేవం సర్వాభీష్టభగదాయకమ్.

శ్లో॥ బ్రహ్మస్వరూప ఉదయే మధ్యాహ్నాతు మహేశ్వరః
అస్తకాలే స్వయం నిష్ఠుః త్రయీమూర్తి ర్దివాకరః

శ్లో॥ నమస్కార్యాయ కవయే నమో నారాయణాయచ
నమోనమః పరేశాయ తేజో మాపాయతేనమః.

తండ్రి లోకజాందవా నిదయ నాయదృష్టము నిన్ను మరవను, నన్నుమరు వకుము అని నమస్కరించి తన పనిమీద తానుపోవును. ఇంకా అభిప్రది గోరువారు ఆష్టో త్తరములు, సహస్రనామములు, కవచములు, స్తోత్రములు చెప్పవలెను. కటు వయిన ఫలాహారములుగాక పండ్లు, పాలు, జక్వెర, గోధుమలతో తయారు చేసిన పలాహారములు అర్పింతురు. ఈ భగవానుని సమ్మి సేవించిన వారే రాజులు, రాజ కీయ ఉద్యోగులు, ప్రజారక్షకులు. పిరెట్లు లోకమును రక్షించు చుండిరో పిరిని సమ్మి సేవకులుకూడా ప్రజారక్షకులై నుభవడు చుండిరి. రేవడనుందీ నీవుకూడా ఈపని పూర్తిచేయుము అన్నది శాంతమ్మ.

అమ్మా మిగతావారుచూతగిము పూజనీయులుగారా అన్నది కమల.

కమలా వారు పూజనీయులైననూ, పిరిరుపురి శక్తి అచారము. దేహమునను కన్నులెట్లో గ్రహములలో పిరెట్లు కాలచక్రమునకే అదినాయకులు పిరు సర్వగ్రహ ములకు మూలము పిరులేక లోకములేదు పిరియందు విష్ణుశక్తి ప్రబలముగా నున్నది అందువల్ల ప్రతిమానవుడు పూజించును, నమస్కరించును, ధ్యానించును అన్నది శాంతమ్మ.

అమ్మా సూర్య భగవానుని ధ్యానించు సమయము అందరిని ధ్యానించుట మంచిదని తలంతును. అట్లచేయరావా అన్నది కమల.

చేయవచ్చును ఎరు ప్రతి మానవునికీ అవసరమే పిరిని ధ్యానించి సమస్కరిం చుట క్షేమమే అయితే ఇట్లని ధ్యానించు

శ్లో॥ సమస్కార్యాయ సోమాయ మంగళాయ మదాయచ
గురు భక్త శనివ్యర్థి రాహవే కేతదెనమః.

అని ముందుసమస్కరించి అటుపై సూర్యభగవానుని ధ్యానించు కాని గృహ కృత్యములు ముందునిర్వర్తించు అటుపై చూతము అని శాంతమ్మ చెప్పగా, కమల పోయి ఓపురుకట్ట తీసుకొని కనువు ఊడ్చు ప్రారంభించెను.

కమలా వేగిలేచినది మొదలుకొని అస్తమానము పడుకొనువరకు పగితి స్త్రీ పంచమహా పాపము లొనర్చవలసి వచ్చును. పీటని వీనాబీది అలాటి పోగొట్టుకొనుటకు దైవ ప్రార్థనముఖ్యము. క్రొయ్యట, దంచుట, విసురుట సూరుట, కాబ్బుట ఈ అయిదు చేయుటవల్ల కిగిమి, కీటకములు ఎన్నో నశించును. సర్వ నాశనమగును ఆ పాప పరిహారమునకై మొదటనే దైవముతో చెప్పుకొనుట శీఘ్రము.

శ్లో॥ వనచాలీ గది శార్దూలంబీ చక్రివ నందః

శ్రీమన్నారాయణోష్ఠ్యర్చానుదేహితి రక్షః.

దేవా ఈ దినము పంచమహాపాపములు చేయప్రారంభము ఇందులోవచ్చు పాపముల హరించి నన్నురక్షించ నిదేవంతు అని చెప్పుకొని పనిప్రారంభింప వలయునమ్మా అన్నది శాంతమ్మ.

కాలుకీసి కాలుపెట్టటప్పటికి పాపము వెన్నంటిట్లు ఉన్నదే ఎన్నొక్కని ఇట్టి చేయవలెనమ్మా ఇది కొనసాగేదేనా అంటూ చిరునవ్వుతో భగవంతుని ధ్యానించి పంచమహాపాపములచెప్పుకొని పిచ్చురుపట్టి గృహములో క్రొయనారంభించెను కమల.

తాను చెప్పుటకు కమల విసుగుచెందినదని తలంచి శాంతమ్మ కమలనుచూచి కమలా, సోమరులై వేసటపడి కొనసాగదని జుగుప్సచెంది తీవ్ర ధర్మమృతులైన వారినికనులతోచూడు యోచించి గమనించు, గమనించి వేసటచెందక ఆచరణ విధానము అమృతమనితలంచి ఆచణమరువక తలవాకిట ముందుకనుపూడ్చి కలాపి చల్లి ముగ్గులుపెట్టి అటుపై ఇంటిలోచూచుకొమ్ము అన్నది శాంతమ్మ.

ఇంటిలో ముందుక్రొయరూడచేసమ్మా అన దికమః.

ఔను తెల్లవారకమునుపే బయటికనుపుక్రొయటయు నిశ్చలక్షణము ముగ్గులు పెట్టడము కావలయును. లేకన్న పాపమన్నది శాంతమ్మ.

ఏమి పాపము ఎవరికీ ఏమి అపకారముచేయలేదే అన్నది కమల.

ఔను సూర్యుడు ఉదయించిన వెనుక కనుపూడ్చుట, నిశ్చలక్షణమూ వారిపై తోగ్రియుట, చల్లుచేయగును. కాని వేరొండుగాదు అశుభ సమయములలో ఎప్పుడయినా చల్లుదురు. అట్టచల్లరాదు. దీని శుభమునకు మారు పాపము వెన్నంటును. సూర్యకిరణములపై కలాపుచలుటచే పాపము తప్పదందురు. సూర్యుడు ఉదయించు

చువేళకు ఏ ఇంటిముందు నీళ్లుచలి ముగ్గులుపెట్టే ఉండురో వారిని ఆశీర్వాదించి శుభముల చేకూర్చును. పొగిద్దుకెదురుగ కల్లాపుచల్లుట కనువుతోయుట ఎదురుగా నిలుచుకొని వలుతోముట, ఎదురుగకూర్చొని మలమూత్రవిసర్జనసేయుట, ఉమ్మివేయుట మిగులపాపము. ఉదయించక మునుపే కార్యముల నిర్వర్తించిన వారికి అయురారోగ్యములు గలుగునని పెద్దలందురు. సూర్య బీగవానుడు కూడా ఆశీర్వాదించును. ఆచరణవిధానము మానవులకు అమృతమువంటిది. కానీ ముందువనికాని అని శాంతమ్మ వంటగదికి పోయెను. కమల ఇంటిముందు కసువూడ్చి, కల్లాపుచల్లి చెల్లుచుట్టూ బాగా అలికి ముగ్గులుపెట్టెను. పొగికారముముందు ఇరువంకల రామదాణము చెట్టును, అచెట్ట రెంటికి మధ్య కాగితాలపూలతీగె అల్లి బిల్లిగా నల్లుకొని వింతగానున్నది దారి కిరు వగ్గలూ పారిజాతము సంపెగ మల్లె జాబి గన్నేరు తులసీ మొదలగు పూలచెట్లు ఉన్నవి. చెట్ల చుట్టూ ముగ్గులుపెట్టగా చిన్న ఇల్లు అయినను చాలా అందముగా నుండెను. చూచి తలయూచి లోపలికి పోయి గృహములో కసువూడ్చి వాకిండ్ల కడవలకు ముగ్గులుపెట్టి శుభగీముగా చేతులు, కాళ్లు కడిగుకొని పచ్చి పచ్చని గోమయముతో బృందావనముచుట్టూ అలికి మంచి మంచి ముగ్గులు బియ్యపు పిండితోపెట్టి ప్రదక్షిణచేసి తలవంచి సంక్షారూపముతో నమస్కరించి పోయి స్నానముచేయ నీళ్లను చెంబుతో ఎత్తుకొని

శ్లో॥ గంగా గంగేతియోబూయాత్ యోజనానాంశత్రయమ్
ముచగ్గతే సర్వపాపేభ్యో విష్ణులోకం సగచ్ఛతీ

శ్లో॥ గంగా సింధు సరస్వతీః యమునా గోదావరీ సర్వదా
రృష్టా వీమరదీః పల్న సరయా శ్రీగండకీ గోమతీ
కావేరీ కపిలా యమగ నిరతా వేతాగవతీత్యాదయో
సద్యః శ్రీహరి పాదపంకజ భవాఃకుర్వంతుమాం మంగళమ్.

అని తలపై నిల్లు పోసుకుంటూ, తల్లి గంగా చరమపావని నెను నివరచూ వత్తునో లేదో నీయనుగ్రహమున్న ఈ కూజజలమే పరమపావనమై నా పాప పంకము శుభగీమొసర్చును నీయనుగ్రహము నాపైచూపుము తల్లి నిన్ను మరువను అంటూ స్నానము చక్కగాచేసి ఒల్లు, తల చక్కగా పొడిగుడ్డతో తుడుచుకొని కీలు గంటువేసుకొని పొడివస్త్రము ధరించి దేవుని పీఠము దగ్గరకుపోయి నమస్కరించి మూడువేళతో కుంకుమ ఎత్తుకొని త్రిదేవులస్తుతించి పాదములపెడిసి మువ్వరపాద

ములపైనున్న కుంకుమనుజీసి కలిపి బొబ్బిపెబ్బికొని నమస్కరించి తిగిదేసి అష్టోత్తరములు చెప్పుతూ మాలిన్య ద్రవ్యములజీసి పటముల దాగా చుచు వీర ప్రంభములు సెమ్మెలు కర్పూర హారతితట్ట తీర్చుంచు గిన్నె శుద్ధరిణి మొదలగు వాటిని బూడిదతో బాగాత్ముకొనిపచ్చి యివాస్తానములలోపెట్టి దేవునిముందు నిట్లవల్లి గుడ్డతో తుడిచి అష్టకోణములతో ముగ్గుపెట్టి దీపములు ఇరువాగుల రెండువత్తులతో వెలిగించి పూలబుచ్చి తీసుకొని పెద్దచెంబుతోనిట్ల చేదుకొనిపోయి బృందావనముదగ్గర దీపము వెలిగించి ఊచుకడ్డీ వెలిగించి, నిత్య తులసిమొదట పోయుచు

శ్లో॥ యన్నూలే సర్వతీర్థాని యన్మద్యే సర్వదేవతాః
యదగౌ సర్వాదేశాశ్చ తులసీం త్వాం నమామ్యహం.

అని పోసి నమస్కరించి పూలుకోసుకొనిపచ్చి పై శ్లోకముతో మొదట మధ్యపైన పూలనుపెట్టి కుంకుమవేసి చేతులు జోడించుకొని

శ్లో॥ నమస్తులసి సర్వజ్ఞే పురుషోత్తమ వల్లభే
పాహిమాం సర్వపాపేభ్యః సర్వ సంవత్సరీచాయినీ!

కవచం॥ తులసి శ్రీమహాదేవ నమః పంకజ చారిణీ
శిరోమే తులసీపాతు పాలంపాతు యశస్స్విని
చృశామే పద్మనయనా శ్రీనవీ విజయేమహ
మూర్తింపాతు సుగందామే ముఖంచ సుముఖీమహ
చిహ్నమే పాతు శుభదా కంఠం విద్యామయూ మహ
స్కందౌ కల్పరిణీపాతు హృదయం విష్ణువల్లభా
పుణ్యదామే పాతుమధ్యం గ్రాహం శాశాంగ్యచాయినీ
కడిం కుండలినీపాతు ఊహా నారద పండిత
జనని జానునిపాతు జంఘే సకలవందిత
నారాయణ పీయూషాదౌ సర్వాంగం సర్వరక్షణీ
సంకపే విషమే దుగ్ధే బయే వాదే మహాహదే
నిత్యం హిసంధ్యయోఃపాతు తులసీ సర్వతః సదా
ఇతీదం పరమం గుహ్యం తులస్యాః కవచామృతం
కన్యాశ్రీ చండికాగేహే శతగుహ్యై గృహేమమ
శ్రీకామో విష్ణుగేహే బోధ్యానే శ్రీవశాభవేత్
కిమర్యహనోక్తేన శృణుసైన్యేశ తత్త్వతః

యం యం కామమవిద్యాయేత్తం తంప్రాప్నోత్యనంశయం
 మమగేహ గతస్త్వంతు తారకస్యవధేచ్ఛయా
 జపంస్తోత్రం చ కవచం తులసీగత మానసః
 మండలాత్తారకం హస్తా భవ్యసి ననంశయః

మాతా తులసీ నీయనుగ్రహమునకై దినదినమూ ప్రార్థించుచుంటిని నీ కన్న
 బిడ్డవలె కనికరించి కాపాడుమని కొంచెము చక్కెర ముంచుంచి వ్రదక్షణచేసి
 మోకరించి తల భూమిసోక నమస్కరించెను.

అంతలో శాంతమ్మ లోవలనుంచీవచ్చి కమలా రేపు శుక్రవారము తులసి
 కోయరాదు. ఈనాడే కొన్నిదళాలు ఎక్కువగాకొసి తడిగుడ్డలో చుట్టపెట్టు సోమ
 వారమునకు ఇవ్వవలసిన అధికారము శుక్రవారమున కిప్పినారు సోమవారము
 లక్ష్మీకరమైనది శుక్రవారమెందుకనిరో వీనాడుమారెనో తెలియదు అయినా పెద్దల
 ననుసరించుట ఉత్తమము కొసిపెట్టుమని అటుచూచెను పొరకగోడకు నిలబెట్టి
 ఉండెను. కమలా పొరకగోడకు నిలబెట్టవద్దని ఎన్నోమార్లు చెప్పితినే మరచేదామో
 న్నావే పొరకా, చేటా గోడకునిలబెట్టుట కూడదు. ఇది ఇంటిఅశుభము జరిగినరోజు
 లలో కొందరుచేయుదురు గాన అట్టినిలబెట్టరాదు వండబెట్టి ఉండవలయును చేటపై
 పొరకఉంచుట రెండూ ఒకచోట అంచిపెట్టుట కూడదు వైరవర్గముగలవస్తువుల
 ఒకచోటఉంచుటచే గృహచ్ఛిద్రములేర్పడును. రోకలి నిలబెట్టుట రోటికి అంచిపెట్టుట
 రోటిపెట్టుట గంధపుసానపై గంధపుచెక్కపెట్టుట మెట్లజత తిరుగమడుచుట పాత్రల
 బొట్టిపెట్టుట మంచము వెల్లకిలవేయుట ఇసుర్రాయగుంజను ఊడగొట్టిపెట్టు
 అట్టనేపెట్టుట ఇంటిలో బూసి వేగిలాడుచుండుటచూచి తియ్యక ఊరకుండుట మూలలకు
 కనువూడ్చి ఎత్తకుండుట గూళ్లలో ఉగానినపు ఇంటి నెలలవర్గంతము కనువూడ్చక
 ఉంచుట ఇల్లుమాసి నల్లగ గుహవలె ఉండిననూ నున్నముగొట్టక శంచుట ముక్కా
 మొట్టపోయిన పాత్రలూ మృతపాత్రలు వికరియించక పారవేయక వాడుక సుఖ
 పాతపొరకలూ పాతచేటులు పాతచెవ్వులూ పనికివచ్చునని గూళ్లలో దాచిఉంచటా
 ఇల్లుఅలకర నిరాకరించుట అలికి ముగ్గుపెట్టుకుండుట వ్రతిదినమూ ఇంటిముందు
 చల్లి కడవలెనీ ముగ్గుపెట్టుకుండుట అస్తరవేసిన వస్త్రములూ ధరించుట తలపరబోసు
 కొని ఇల్లాలుఇంటిలో వచారుచేయుట ఇల్లాలు మలినవస్త్రధారిణియై తలదువ్వుకొనుగ
 మావూరమ్మలాగ ఉంచుట పీటలు నిలబెట్టిఉండుట పాత్రలుపాచిబట్టిననూ తోమక

కామకొనుచుండుట భోంచేయుటకు అహారపదార్థములపై చూచుట పాలు, మజ్జిగ
 తిన్న తినుబాంధారములపై ఎంగిలిపాత్రల ఉంచుట చెప్పులుపైనుకొనిగంపిలోవచ్చారు
 చూపుట చూపినిమన్ను కంటూ నడుచుట కడపలపై నిల్చుకొనుట కడపలపై కాలుపెట్టు
 వాటిపోవుట కడపలపై కాలుని నిల్చుకొనుట కాలుపెట్టు ఒకటే మూలము
 గృహము గొప్పదేశించునపుడు కలవంపక పోదేశించుట అంకాలునప్పుడెన్న కడపలపై
 వేసి రాకుట, గోకుట కడపలపైతుమ్ముట కడపలపై అపానవాయువులు పుడుట
 రోళ్లపైమార్చునుట కాలునిదంచుట రోకలికై కూర్చునుట కార్చి వోయుట దేవుని
 దీపమునకన్నా ముందు ఇంద్రో దీపము వెలిగించుట అస్తమానమును నోడె ముం
 యులు వంపక ఉంచుట సంధ్యవేళలో పంపికొనుట సూర్యోదయమున నిద్రించుట
 సంధ్యవేళలలో ఇంద్రుడుజమానిగాని, యజమానురాలుగాని చెప్పదగినము సేయుట
 పోవుట ఇరుగు పొరుగువారిలో సంధ్యవేళల వాగ్వివాదక మాట్లాడుట కన్నిరు సంధ్య
 వేళపెట్టుట కలహించుట చూరలోచనలు సేయుట సంధ్యవేళ దాకిలివానుకొనినిలిచి
 పనిని పూచుచుండుట అశుభములగుమాటలు అనగా గృహమునుకొంతఅనడం ఎక్కడపు
 చచ్చెననడం పండ్లకొరకడం లేనిది ఉన్నట్లు ఉన్నదితేనెట్లు వాచులాడడం ఒకరిపై
 ఒకరు అపూర్వ గళింపుచూడటంనుండడము వారివస్తువులవారు పొంగలించడం
 వాచులాడడము కలహించు పస్తువండడము ఇంకా కొన్ని నిజకార్యములకు నెల
 వొసంగడము ఒహిష్టదోషనక ఇంద్రో కకలవపార్థముల కకలడము చాడడము
 పుచ్చుట, లెక్కిగొనక సంపదించడం సంగమాసంతరం స్నానముచేయక రోజులకొలదిగా
 ఉండడము తలమాసి వలుదలుమాసినవారు ఇంటనుండడము నిరంతరము అపూర్వ
 ములు వలుకు చుండడము భోజనాదులలో పండ్లదోషమేర్పడడము చామకొనితిసకే
 డం పశువులు అహారపదార్థములకేక కంటనిరు పెట్టుడము ఎవావాసుగువారు పిడుగు
 పీచి ఇంటకండ్లి పేరు పెట్టుడం కామాతురులై దర్శకహితులుగావడం ఎక్కువకొక్క
 లుకో పండ్లగడువగా అపవాహితులు కామాతురులై ఇంటనుండ యజమాని తలచరనే
 ఇంకా సుఖపడుచుండడము ఇంటలోపముల పండ్లదోషముల చెప్పకార్యముల ప్రియ
 త్విషముల వలపులోపముల వరులమఃఖముల గమనించక యజమాని ఉండడము
 సూర్యోదయమగునప్పుడు అస్తమానమగునప్పుడు సంధ్యవేళలించును శుభమయముల
 వాకింట్లు మూయడము దైవనివేదనలేక కుడువడంవల్ల లక్ష్మీనివాసమగు ఇల్లు అలక్ష్మీ
 నివాసమై మూడేవత గృహములో నివసింప బోయిర్పడి గృహచ్ఛిద్రములు రోగమూ
 అంతఃకలహములు భనదాన్యవ్యయము మనోవ్యధ దంపతులమద్య వాడు.

వాదులు ఏర్పడుతూ దారిద్ర్యమునరుచారితీసి కలక్షయమగును. పీఠునుచక్క దిద్దుకొని సమర్థించుకొని శిగ్ధతో నడువవలసినది స్త్రీ ఆశిగ్ధ వహింపరాదు. గృహచ్ఛిద్రవ మనశ్శిద్ర మేర్పరచి, మనశ్శిద్రము మానవుని మసిచేయును. అశుభానోటపలుకుట అశుభసూచకములు ఇంటనుండుట ఇంద్రునకైనా పనికిరావు. కులనాశనమో దననాశనమో చేయును. జ్ఞాపకముంచుకొని పనులుచేయవమ్మా అని పొరకను సర్ది లోపలికి పోయెను శాంతమ్మ.

కమల అమ్మ మాటలను విని తల్లి తులసీ ఇందుకే నిన్ను దినదినమూ ప్రార్థిస్తూ పోన్నానమ్మా తప్పుచేయ చేయిసోపు లోపలనే ఒప్పుజ్ఞాపకమనకు వచ్చునట్లుగా సమయస్ఫూర్తి జ్ఞానము దయచేయుమని అట్టదయచేసి ఉండిన మామయ్య రాబోపు అత్తచార్చివుచ్చుకోదుగదా అమ్మతోనే ఇట్లున్నదే అత్తతో ఇకెట్లుండునో జ్ఞానమివ్వకున్న గంగేగతితల్లి చేబారుట, మాటజారుట, కాలుజారుట, కానకుండుట, మరచిపోవుట, స్వతొలగుట కంటపూచుట పొరపాటుగలుగుట అందరికీ ఉండును. ఉండునని తలంపివారుండరు వీరిని సమర్థించుకొని నిలుచుకొనుటకు నీయనుగ్రహముకావలయును. చేకున్న ఇంటాబైటా కంట నీరే పొరక నిలబెట్టనందుకు ఎంతపురాణమైనదో చూచి ఈమెతో నాకు చెప్పించకపోతే నీవే సెలవిచ్చిన కుంభకర్మ నీచల్లనిమాపు ఉండిన నామనస్సుకే సర్వమూతోచును. నాకు సమయస్ఫూర్తి జ్ఞానమిచ్చి రక్షించుత్తరం టూకొన్ని దళములుకోసి అందులోకొన్నితడిగుడ్డలో మట్టిపెట్టి సరస్వతీ అష్టోత్తరము

సరస్వతీ మహాబ్రహ్మ మహామాయా వరప్రదా,
శ్రీప్రదా పద్మనిలయా వద్మాక్షీ పచ్చవక్త్రకా.
శివానుజా పుస్తకభృత్ జ్ఞానముద్రా రమా పరా,
కామరూపా మహావిద్యా మహాపాతకనాశిని.
మహాసీయా మాలిని చ మహాబోగా మహాభుజా,
మహావాగా మహాత్పాప దివ్యాంగామరచందితా.
మహాకాళీ మహాపాశా మహాకారా మహాంకుశా,
హిరణ్య మల మృత్యుమ్మాలా చ వైష్ణవీ.
చందిరిరా చంద్రవదనా చంద్రలేఖా ఎరూషితా,
నాసిత్రి సురసాదేవి దివ్యాలంకారభూషితా.
వాగ్దేవీ పసుడాత్రివా మహాబద్రా మహాబలా,
భోగదా భారతీభామా గోవిందా గోమతీశివా.

మా తృ త్వో తి.

—*: స్రా తః కా ల ము. :*

కరకర ప్రాద్దుపాడుచుచుండగా శాంతా అంబుప్రక్క ఇంటి కనకమ్మ ప్రహరి
శివలికి వచ్చి చూచెను. అక్కడ ఇరువారు సాలుగానున్న పూల చెట్లకు చల్లిన
ఘనీరంగుపేదనిల్లకు అద్భుతగ్రద్దినట్లు వేయబడిన ముగ్గులకు ముగ్గులై అశ్వర్యవడి
గ్గా దిమిందముగా ఈవేళే తయారుచేసిరావే అమ్మా, గృహలక్ష్మీఅంటే నీవేనే
! ఈచేరులగునంటూ ఇం. లో ప్రవేశించెను.

శాంతమ్మ కనకమ్మను చూచి ఏమిటిని వదిలా అంటూ ఉన్నావె అన్నది.

కనకమ్మ శాంతమ్మను చూస్తూ శాంతం ని ఓర్పు ఏమే ఉండేకే కల్లాపుచల్లి
ముగ్గులుపెట్టి ఇంటా, టైలా లక్ష్మీకరముగా చేసిపెట్టినావు. గృహలక్ష్మీఅనగా నీవే
మ్మా మా ఇంటికి పెండ్లివారు వస్తారు ఈనాడు ఇంటిముందు పేదనిల్లచల్లి ఇల్లు
లికినారు ముగ్గులువేయమంటే మాచేతగాదు, మాచేతగాదు అనేవాళ్లేగాని ముందురు
చేప్పేవాళ్లు ఒక్కరుకూడాలేరు ఇట్లాదీవానికి పిల్లైననుకొనకుండా వచ్చి రెండు
ముగ్గులుపెట్టిరావే పుణ్యముంటుంది అన్నది కనకమ్మ.

వదినా నేనుకాదే ముగ్గులువేసినది నీమేనల్దండలు ఇంట్లోఉన్నది పిలుచుకపో
యివలసినన్నీవేస్తుంది అన్నది శాంతమ్మ.

కనకమ్మ అశ్వర్యమభినయిస్తూ ఏమీ ముగ్గులువేసినది కమలా ఎంతభాగున్నవే
చొత్తినట్టా అప్పుడప్పుడూ చూస్తున్నారేగాని నీవేదేసినావనురుంటూ ఉన్నానే

అయితే కమలను బాగా తయారుచేసినావే. అయినా అన్నీనేర్చిన అమ్మవు నీవుంఁ పిల్లకు కొదువా అంటూవంటజంట్లోకి పోయిమాచెను.

కమల శిరస్సొనముచేసిన వెంట్రుకలు కీలుగంటువేసుకొని దేవుని కెదురుగా నిల్చుకొనిఉండెను. శాంతమ్మ దేవునిపేరము దగ్గరకుపోయిమోకరించి నొసలుభూమికి తగులునట్లు నమస్కరించి లేచి చెంపలువేసుకొని దేవుని పాదములపైనున్న తులసిని కొంచెముతీసుకొని కన్నులకద్ది గంబులోపెట్టుకొని కాపిగిన్నెయెత్తుకొనిపోతు వదినా కాఫీ తాగుదమురా అంటూ వంట్లగదికి పోయెను.

కమల కనకమ్మనుచూచి ఎమి అత్తా ఏమి కావలయునన్నది చిరునవ్వుతో.

అ ఏమికావలెనా కమల కావలయును కమలపై అశతో వచ్చినాను అన్నది కనకమ్మ.

నవ్వా హేళనా పొచుపూకలిపి కమల కనకమ్మనుచూస్తూ అయ్యో కమల కావలెనా కావలెనంటే కమల ఎత్తు కనకం పోయవలయును అత్తా ఊరక కమల వస్తుందా అయినాకనకమ్మగాడికి కనకవరం కురిపించే కనకయ్యగార్లు ఉంటారులే ఈలాంటి పేరులు ఎందుకు అని హేళనగా చూస్తూ అత్తా కాఫీ తాగిగుదముస్తా అంటూచేయిపట్టుకొని పిలుచుకొని పోయి కూర్చుందుమన్నది కమల.

కమలా ఈనాడు మా ఇంటికి వచ్చి ముగ్గులువేసి వస్తానంటే కాఫీ తాగితా నాపై పేగమ ఉంచెప్పు రాగుతానన్నది కనకమ్మ.

నీకు ప్రేమలేరున్ననూ నాకుప్రేమ ఉన్నదిలే అత్తా త్రాగు వస్తానన్నదికమల.

సరేనంటూ శాంతమ్మ చేతికాఫీ సందుకొని త్రాగుతూ శాంతం ఈవేళకే అని నిత్యకృత్యములుచేర్చుకొని స్నానము పూజ కాఫీ అయినవనిన మిమ్ముల పిడునవలె మమ్ముల నేమనవలె చూడుపోపోయి గంకా సిద్ధలేడనివారూ కొందరున్నారు. పొయ్యిముట్టించును స్నానమైతేగా స్నానాల గదిలోకి పోలే ఒకగంట కాలమాపుంది స్నానముచేసిపచ్చి తీడితీడి చీరగట్టి అర్ధగంట అవుతుంది, తలదువ్వి బొట్టుతీర్చును కాలుగంట అవుతుంది, పొయ్యిముట్టించి నిళ్లగిన్నె పెట్టేటప్పటికి కాలుగంట అంతా అయ్యేటప్పటికి ఎనిమిదో తొమ్మిదో గంటకొట్టుతుంది. మీదీఅవరణే మాదీ అవరణేనా మానవత్వముండవనిలేదా ఈనాడు నాలుగు ముగ్గులువేయమంటే ఇంటివాండ్లకు

అంతకూరాపు, వచ్చినవారికి మరంతకూరాపు మాకోదలో మక్కుబుపెట్టునూ తుడచనూ, తుడచనూ పెట్టును అదిమాడలేక నివసించు జ్ఞాపకమువచ్చి వచ్చి చూడగా రాయాత్మకు సంపాదించినదమ్మా ఎందుకు ఉండి కాల్యనా చేరగాని దద్దమ్ములు అన్ని నేర్చుకున్న ఇల్లాలే ఇల్లాల చూపి మీ ఇల్లు ఎట్లున్నదో ఇంద్ర వైభవమునో షిన్నదీ అంటూ కాఫీత్రాగినది రసకమ్మ.

కమల కాను కాఫీత్రాగి, కనకమ్మ చేతిలోగ్లాసును తీసుకొనిపోయి రమిగుటరు చేయిసాచినది.

నేను కమిగుతానన్నది రసకమ్మ.

అత్తా మీ ఇంటికోడలైనై అంత కలికరముండి ఉందని ఈకోదలు పెళ్ళి వారు కమిగుతుండి మాచి ఉంచుకొనలేదు తేఅంటూ దీనుకొని పోయి కడిగి రెచ్చి పెట్టెను కమల

కనకమ్మ కమలను చేయిపట్టుకొని రాపోవడన్నది శాంతమ్మపై మృగ్మదీ రసకమ్మ కమలను పిలుచుకొని పోయి అందరినినూచి ఇరుగొవచ్చినది చూడండి అడదిఅండి ఇట్లందవలె ఈదే, కే అనిపనులర్పించి శిరస్సానముచేసి పూజచేసుకొని కాపీరాకుయిచ్చి తానుత్రాగి వచ్చినది. సాదా మనశంతిలో ఇప్పటికీపోయిలో పిల్లలేవలేదు అముగ్గుపిండిపట్ట ఇటు ఇదమ్మా అంటూ తీసుకొని కమలచేతికి ఇచ్చెను.

కమలను పడుకొనిపెళ్ళవలెనుపుండును చాలాస్వరహాసినీ ముఖమునో చంద్రకళలుపడినట్లున్నది. కనుసోగలు దీర్ఘములై తీర్చిదిద్దినట్లున్నది ముఖమోవరమునో వికసించిన లల్లూమర పుష్పములా అనుపల్లు చారచేసి కన్నులూ ఆ నును పైసెట్టుకూ దొండవం. చాయగల పెసపులు నగుమొగము ఈతంపమునను వన్నె రెచ్చు ఉంగరములు రీచిన నల్లనిదెంబుకల కీలుగంటు ఏయమలపై చిందులూడ రేతచిగుళ్ళలాంటి వాదములు సోయగమునను పగిలమసోపాన మిదిచునిరెల్ల తొలగరమరపువండు మేని చాయనో సర్వాంగ శాస్త్రవములు కలిగియున్నదిగాని వీని ప్రాక్షులులేవు. లేకున్ననూ అంగ శాస్త్రవములే అలంకారములై ఉన్నవి కమల చేతికి ముగ్గుపిండు బుట్టతొనుకొని ఇటు అటు నలుపుక్కలనూచి ప్రహరిలో ముందుభాగమున ఎక్కడెక్కడ వీముగ్గు ఉండవలయునో అముగ్గును అందరు చూచుచుండు ముందుండుగా ఆసక్తికరపడగా పెట్టెను వాకిపండును ఒకపెద్ద కలయనాకొన

అక్కడనుంచీ బియ్యపు పిండినూరి కలిపిన నీటితో దొడ్డి వాకిలివర్యంతము మధ్యలో రత్నకంబళమువలె చిత్ర విచిత్రముగ గీట్ల నమర్చి దానికిరువాగుల తీగె వరుసలు మధ్యలో ముగ్గులు రకరకముల కమలముల తీర్చెను. వాకిండ్ల కిరువక్కల చిత్రముగా కమలములవేసి ఇంటి మధ్యలో వగడసాల పెద్దముగ్గువేసెను. ఈముగ్గుల నన్నిటనుచూచి అందరూ ఈఅమ్మాయి డొంగున నేర్చుకున్నదా ఎవరిఅమ్మాయి అని పూర్తి వివరముల నడుగసాగిరి. ఇల్లుఅంతా ఒకగంటకాలములో ముగ్గులతోనింపెను పాలీనుచేసిన నల్లబండలపైన ముగ్గులుతెల్లగా అచ్చోత్తినట్లుండి చాలాఅందముగా చూచువారికి హృదయానందముగు చుండెను.

కమల కనకమ్మనుచూచి. అత్తా ముగ్గులు చేతనైనంతమట్టుకూ పెట్టినాను ఇంకవస్తా నన్నది.

కనకమ్మ వెంటనేవచ్చి కమల చేయిపట్టుకొని సన్నమాతము కాఫీతాగు వస్తానని కాఫీతాగిని నీవుమాతము కాఫీతాగిగకుండా పొతావా అని పలుచుకొని పోయి వంటగదిలో కూర్చుండబెట్టి ఫలాహారము కాఫీఇచ్చెను.

కమల ఫలాహారము పుచ్చుకొను చుండగా.

రాగమ్మ కమలనుచూచి కనకం ఈ అమ్మాయి కావలసినవారు అంటివే నీ కొడుకునకు ఎందుకు చేసుకొనలేదు. ఎంతదూరమోపొయినావు ఎందుకమ్మా మంచి రూపము గొప్పతెలివి ఇటువంటిఅమ్మాయి కోడలవుటకన్నా, వేరేభాగ్యము కావలె నేమే ధనము ఉన్నవారింటి అమ్మాయి అయినసరియా వనీ, పాటా, వంటా, వార్చూ, రావనిలేదామాడూ ఈ వచ్చిన అడువారిలో ఒకవనిఅయినా చేతనగునేమో తలలు దువ్వ పిన్నులువేయ పొడరుకొట్టి స్నోరుద్ద తీర్చి తీర్చి గుడ్డలకట్టి అద్దాలువేయ, చెప్పలు తొడుగ వచ్చీరాని ఇంగ్లీషు మాట్లాడ చేతిగుడ్డ బీగంచెపులు నమములో చెక్కి అటు ఇటు వచారుచేయ చేతనగునుగాని సమయము వచ్చినప్పుడు పనిపొరంభిస్తే విపనియైనా చేయగల అమ్మాయి ఒకరైనా ఉన్నారేమోచూడు చేతనగునేమోచూడు ఐశ్వర్యవంతులైతే వనులు నేర్చుకొనక సోమరితనం వహించడమా ఐశ్వర్యము శాశ్వతమా సమయము వచ్చినప్పుడు వీకార్యమైనా వెనుదియ్యక చేయగల గృహకార్య లావములు వంటలు పగితి స్త్రీ కీవచ్చియే ఉండవలెనమ్మా. ఒరులతో చేయించుకొన

శుకూడా పనితెలిసినవారికి రానివారికి భేదముండును. ఇవి చూడవనిలేదా పిల్ల డబ్బులు చేతపడితేసరి, పదిడబ్బులకు అశవధేదరేగాని వనీ, పాట,

వచ్చునాలేదా వంటావారూ తెలుసునాలేదా ఇంటినెత్తము మంచిదాకాదా అడపిల్లల వంశమా మగపిల్లల వంశమా తెలియగల వంశముగనాకాదా వంశపరంపరలో మగడుమిగిలి ఆలు ఆలుమిగిలి మగడు ఉంటారు వామెనంగతేమి అయ్యుద్ధాయములో ఎంతవరకూ ఉండు వంశచూ గ్రామము వీడి ఎట్టది. తల్లిగారి వంశమేమి ఈలాంటి విషయముల విచారించుటమాని డబ్బువీడుకొస్తారు వెనుకఎంతమజ్నుకు అపాయం ఉండును. అన్నతమ్ములున్నారాలేరా చిక్కులకు చిద్రోములకు అనుకొనుబలముండునా లేదా అని విచారించే లోభదేవుళ్లు తయారైనారు ముందుదబ్బునై గడ్డితిని వెనుక రూపములేదని మగడు బుద్ధిలేదు మర్యాదతెలియదు చిన్న పెద్ద భారతమ్యములు అంతే తెలియవని మామా పనిచేతగాదని మాటనడని ఎదిరించుతుందని ఏదిచెప్పినా చేత గాదంటుందని పగలునిద్రపోతుందని పీకటానిద్రలేవదని ఒక్కచంచినచేయదని ఏదిచెప్పినా జవాబు చెప్పుతుందని అమ్మగారినడిగి ఏమీతేలేని దద్దమ్మ అని ఎప్పుడూ సింగారించడమేనని ముందుపొడచూపూ వారచూపూ అదైపంట్లకొరకడం మొటికలు పరువడం మాట్లాడక విగుపుమాపడం ఏదిఅడిగినా నాకు తెలియదమ్మా అనడం అటు పిమ్మట మాఖర్మమమ్మా మాకువారిసి నాడమ్మా అపాపిబిహ్మవాస్తవమిగాను చెప్పి చెప్పి చెరచిరమ్మా మంచిమంచిచోట్లన్నీపాడుచేసుకొని పోయిపోయి వల్లకాట్లోపడినా మమ్మా అయినామాపార్వరక్షం అని వాపోతూ ఇరుగుపొరుగుదారికి వెళ్లిపోసి రచ్చ కెక్కించి మగనికి రగులుకొల్పి అమ్మతాన్ని హాలాహలముగామార్చి నిరంతరమూ చుద్రాకాళివలె కేకలుపెట్టి అత్త తయారవుతారు దనికులకంట్లోపిల్ల భనముతెచ్చినపిల్ల దండార్డురాలుకాదని చాకిరీచేయించు కున్నదేగాని చేసినదికాదని తెలియపనిలేదా అదిపిల్లలగనిన వీమార్కెట్టులోపెట్టినా అమ్ముడుపోనప్పుడు నిలవరమైనప్పుడు అమ్మ బాగుంటేగాపిల్లలు అమ్మడపోయేది. అనిమొత్తుకునేది ఇదివిద్యావంతులకు శ్రీమంతులకు ఉండేరోగము వరకట్నంఉండకపోయి కట్టికుడుపుతుంది కనిపించి విద్యాబుద్ధులుచెప్పి పదునాలుగేండ్లు అగచాట్టువడి అనుభవించుపొమ్మని చేతికందించువారిని అనుభవించి నందుకు రూకలుఇమ్మనే మగవారికి సాలమ్మా అని పేరుపెట్టుకొనుదాక అడపిల్లలే అప్పుడు దర్మమూ అదర్మమూ కష్టమూ సుఖమూతెలుస్తుంది. అందుకేనే అడవారు ఎక్కువయింది రేపుతెలుస్తుందిలేకనకం పదివేలకు ముప్పైవేలు ఖర్చుపెట్టవలె చిత్ర గుప్తుడువారినిపెట్టిఉంటాడు. మనకలం అడకపోయినా వానికలం ఉండకండ్రు. రూపాయలు వడ్డీతో ఇవ్వవలసివస్తుంది కాళ్ళమందు దూపులుమాడవద్దు, కాలము వస్తుంది నిజమయినఅత్తగాని మగవాడుగాని ఈలాంటి పిల్లలవేనవేలిచ్చి అయినాకొన

వలెనే ఈమెకుపిల్లలుపుట్టిన వజ్రిములేగాని పిల్లలా లోకముకన్నుల కద్దుకొనదేమీ వస్తువు వండకమునుపే ఇస్తావా ఇస్తావా అంటూచేతులుసాచరా కనకం ఇటువిన్నాముందు ఓలికాలంలో ఒకాయనకు నలుగురువరుసగా కూతుళ్ళేపుట్టినారట వారువత్సరానికొకరుపుట్టినవారు ఏదేండ్లుపెద్దపిల్లకు అయినదిమొదలు వేయిరూపాయలకు ఒకరి వంతున నలుగురిని నాలుగేండ్లకు ఓలి తీసుకొని ఇచ్చి ఆ డబ్బుతో కొంతముందుకు వచ్చినాడట. అత్తవారింటనుండి ఆపిల్లలు జొబులువాయిస్తే ఇప్పుడు రాను పీలులేదు మరొకప్పుడువస్తాను అవనులున్నవి -ఈవనులున్నవని వారిమాటే మరచేవాడట ఆ నలుపురివెనుక ఇల్లాలికి సంతతి అగిపోయినది నిరాశచెందినాడు. ఏదేండ్ల తరువాత భార్యనెలముట్టు తొలగినది. ఆదినాల్లో మగవారే వంటచేసేవారట ఆదినం జ్ఞాపకముంచుకునేవారు ఆదినం వచ్చినది. ఆమె బైట ఎందుకో నిల్చుకొనిపోతూ ఆయన చూచి నరే వచ్చేదినం వచ్చినవని వంతువచ్చినదని షష్టిపంచకట్టి వంటగదిలో పనిపోరంభించినాడు. ఆమెవచ్చిచూచి ఏమండీఅన్నది. ఆయన ఎగా దిగా చూచి నాడు లేదండి నెలతొలగింది అని చిరునవ్వు నవ్వినదట. అప్పు అని కనుపూడ్చి పొరక జారపడచి పరుగెత్తివచ్చి ఆమె కడుపు పట్టుకొని పరాలమోక్ష పక్షాలమోక్ష వేయి రూపాయలు ఈబొజ్జలో దిసదినాభివృద్ధిగా పెరిగినట్లేనని సంకల్పముతూ పిసికిచూస్తు అయ్యో నావరాలూ ఇన్నాళ్లు ఎక్కడున్నావే వెంటనేవచ్చిఉంటే అన్నాడాయన ఈ మాటలకు ఆశ్చర్యపడుతూ నవ్వుతూ ఆమె ఇప్పటికి ఏదేండ్లు అయ్యుండును. వేయి రూపాయలు ఓలి వచ్చిఉండుననిగదా మీ ఆలోచనా అనందం ఇప్పుడానంద పడినట్లుగాదు ముంచున్నది ముప్పతిప్పలు అన్నదట అట్టి ఓలి కాల మంతరించి వరకట్నుకాలంగామారింది ఓలికాలాన్నైనా ఎదిరించుచున్న పురుషునికి వివాహముకాకున్నా పైసపోతనేఉన్నది దానిపైస సన్యాసము కావలసినంతాఉన్నది వివిధంగామారిరా ఏమనిఅడిగేవారేలేరు కన్యకు వివాహముగాకపోతే సంఘములో తలవంపులు ఆకాలానికన్నా ఈకాలమేచెడ్డదనవచ్చును. ఇదిమాత్రము ఎన్నాళ్లులే తొందరలో విదోషిధంగా మార్పుకలుగుతుంది అన్నది రాగమ్మ.

కమల నవ్వుతూ అవ్యాఇటువిను మాఅత్తగారిపేరు కనకమ్మ. మామగారిపేరు సుందరశాస్త్రి రెండుపేర్లూకలిపితే కనకసుందరం అవుతుందిగాని రూపసుందరం గాని జ్ఞానసుందరంగానికాదు జనజనమని కనకవర్షం కురిపిస్తేగాని కనకసుందరం గార్లుకన్నెత్తిపూడరు. వీరుధనికులు మానాన జ్ఞానసుందరం మానధనులు అన్నది కమల.

అమాట కనకమ్మకు నూటిగా తగిలి కమలను చూచి అందుకుంటివి గదే కమలా అమను దొరికితే అతుకు బాగా వేసేటట్లు ఉన్నావుగదే. అక్కా నీకొడుకు న్నాడే చూడు చూతము బాగా ఉంటుంది అన్నది కనకమ్మ.

కనకం నీవు చెప్పినదనుకా ఉంటానా ఇదే నా కోడలు ఇంతకన్నా రూప ము బుద్ధికుశలత ఓర్పు ఎక్కడ తెస్తావే వెతుకుతూనే ఉంటిని ఈ నాటకి నాకోర్కె పండినది. ఈనాడే నిశ్చయము చేసుకుంటాను అన్నది రాగమ్మ

అంతలో సుందరశాస్త్రిగారు బయటనుండి వచ్చి చూచి తన కోడలే ఆ విధంగా ముగ్గులు పెట్టినదని తలంచి ఇందిరా ఎంత బాగా ముగ్గులు పెట్టినా వమ్మా మానవులలో ఎట్టివాడున్నాడు ఇది విడి విలాస మంటూ లోపలికి పోగా రాగమ్మ శాస్త్రిమాటలు విని శాస్త్రిగారూ ఈ ముగ్గులను పెట్టి ఇల్లు శుభకరమొనర్చినది అలంకారము చేసినది మీకోడలుగాదు. చూకోడలండి ఇటుమాతువురా అని కమలను చూపించెను.

కమల చిరునవ్వు నలుమూలల నలముకొన నవ్వును శాస్త్రిగారిని చూచెను. శాస్త్రి కమలనుచూచి ఓ మాకమలే మాకమలకు అన్నీవచ్చు వాళ్ళివంశము ఏద్యా పంశము అందులో రూపదేవత మిశ్రమై ఉన్నది అవంశములో జ్ఞానప్రదాయని సరస్వతీ, ఆరోగ్యప్రదాయని శాంకరి పట్టుగా కూర్చొని ఉన్నారు అన్నామిశాస్త్రి.

ఐశ్వర్యప్రదాయని పట్టుగా మీ ఇల్లు ఆశ్రయించి ఉందికదా మాచయ్యా అన్నది కమల.

అమగో కొంచెము సందుదొరికితే అతుక్కుంటుంది సమయస్ఫూర్తిజ్ఞానము పిక్లదే ఈమె వీ ఇంటికిపోతుందో ఆ ఇల్లు పరమ పవిత్రమౌతుంది సర్వకార్యములు సర్వధర్మములు తల్లికి తెలియనిలేవు అవి అన్నీనేర్పించును. అమగోమాడు నేను వచ్చినంతనే తేచినిలుచుకున్నది. పెద్దవారికెదురుగా కూర్చొనరాదని అగ్రస్థానము లందు పద్మాసనస్థయై కూర్చొనరాదని బయభక్తులతో సంచరించవలెనని పెద్దవారికి గౌరవమియ్యవలెనని పెద్దవారున్నచోట వెళ్లిపోవనవును తలవంచి వస్త్రము జాగ్రతగా పట్టుకొని ఒళ్లువంచి వెళ్లవలెనని తల్లినేర్పు మాడు మిగతావారు ఎట్లున్నారో అగ్రస్థానములంకరించి కాళ్ళూచుతూ ఒకతె, పద్మాసనస్థయై మరొకతె, మాలమ్మాయి

చూడు వడక కుర్చీలో వండుకొని పైనకాళ్ళపెట్టి పండ్లు ఇగిలిస్తూ ఉందిచూడు ఆ వేషం కూతురు చెడుగైన మాతతప్పు అచ్చారు, తల్లికితెలిసి ఉండినదాన్ని పిల్లకు నేర్పిస్తుంది తల్లినేర్పే పిల్లకు అంటూ శాస్త్రి కమలనుచూచి మాకమల పాటబాగా పాడగలదు విన్నాను అమహాతల్లి శారద కచ్చపిమీటుకూ పాడినట్లే.

ఉ॥ భూషలుగావు మర్త్యులకు భూరిమయాంగద తారహారముల్
భూషితకేశ పాశమృదు పుష్పనుగంద జలాభిషేకముల్
భూషలుగావు పూరుపుని భూషితుచేయు పవిత్రవాణి వా
గ్భూషణమే సుభూషణము భూషణముల్ నశియించునన్నియు॥

చూడు భూషణములకూ, వస్త్రములకూ, కొదువేయిరా వున్నదేమో వీరికి అమెచూడు వస్త్రభూషణములు లేకున్నా పవిత్రమైనజ్ఞానము రూపము ఉంటుంటుంది ఎంతరాణించుచున్నదో ఈ రెంటికితోడు గానమూ ఉన్నది ఈబంగారు ఎవరిసొత్తా తుందో ఏమో వానిది అదృష్టము. ఎంతదనముంటేపిన్ని మగవానికి ఈ వస్త్రానికి అన్నీక్రిందు అన్నాడు శాస్త్రి.

ఆ ఆ అగండిమామయ్య కపిత్థం అమపూ, అడ్డాలేకుండా పోతూ ఉంది మైమరచి వెళ్తుతూ ఉంది బావోద్రేకమా అన్నది కమల.

ఆ బావోద్రేకమూకాదు కామోద్రేకమూకాదు. ఉన్నదే అన్నాను అన్నాడు శాస్త్రి.

అంతలో అక్కడిన్న వారందరూ ఏదీ ఒకటిపాడు కమలా ఆసీ తొందర పెట్టగా కమల శాస్త్రినిచూచి మామయ్యా నేను పాడుట ఎప్పుడు వినిఉంటిని నారూ పాడుటనిన తలనొప్పే అన్నది కమల.

కమలా నేను వినలేదు చూడలేదు అనుకుంటేవా భువనేశ్వరీ దేవాలయములో అష్టోత్తరము రాగయుక్తముగా చెప్పగా అందరూ సెదావ్ అనిమెచ్చుకొనలేదా అది విని అందరూ ఇంకొకటి చెప్పమనికోరగా భువనేశ్వరిపై ఒకటి రెండు పాటలు పాడలేదా ఒక్కటిచెప్పు నీతోటి వరికందరికి బుద్ధిరానీ నిన్నుచూచియైనా అచరణ సవరించుకోనీ కానీ ఒకటచెప్పు ఈపాడు చెవులలో ఎందాము నివాక్ స్థానములో

సరస్వతీ నివాసమేర్పరచుకున్నది. కానీ తల్లి అన్నాడు శాస్త్రి అప్పుడక్కడున్న వారందరూ కదియబడి అచుగగా కమల గౌరీ నవరత్నమాలికాస్తవము కల్యాణీ రాగము ఆదితాళముతో పాడనారంభించెను.

వాణీం జితశుకవాణీ మళికులజేష్ఠం భవాంబుది దోగ్రీబీం
 పీఞాశుకశిశుపాణిం నతగీర్వాణం సమామిశర్వాణం
 కువలయదళనిలాంగీం కువలయరక్షైక దీక్షితాపాంగీం
 లోఽపనిజితకురంగీం మాతంగీం నౌమిశంకరాస్థాంగీం
 కమలాం కమలజకాంతాం కలసారసదత్తకాంత కరకమలాం
 కరయుగళ విధృతకమలాం విమలాం కమలాంకచూడ సకలకలామ్
 సుందరహిమకరవదనాం సుందసురదనాం ముకుందనిధినదనామ్
 కరుణోద్దీపిత మదనాం సురకుశలాయాసురేషు కృతదమనామ్
 అరుణాదరజితవింభాం జగదంబాం గమనవిజితకాదంబామ్
 చాలిత సుతజనకదంబాం వృదులనితంబాం వజ్రేసహేరంబామ్
 శరణాగత జనభరణాం కరుణావరుణా లయాబ్జదరణాం
 మనీషయ దివ్యాభరణాం చరణాంభోజాత సేవకోద్ధరణామ్
 శుంగస్తనజితకుంభాం కృతవరంభాం శివేన గుహడింభామ్
 దారితకుంభనిశుంభాం నర్తితరంభాం పురోఽగతదంభామ్
 నతజనరజ దీక్షం దక్షంప్రత్యక్ష దైవతాధ్యక్షం
 వాహికృతహర్యక్షం క్షపితవిపక్షం సురేషు కృతరక్షామ్
 ధన్యాం సురవరమాన్యాం హిమగిరికన్యాం త్రిలోకమూర్ధన్యామ్
 విహృతసురమగ్నవన్యాం వేద్మిన్సాత్వం సదేవతామన్యామ్
 ఏతాం సవమణీమాలాం పరంతిభక్త్యేహయేవరాశక్తిమ్
 తేషాంవదనే సదనేనృత్యతి వాసరమాజపరమముహా!

అని కమలపాదగా అక్కడఉన్నవారందరూ తలలు ఊచుతూ సెభాష్ అన్నారు అంతలో శాస్త్రి రాగమ్మనుమాచి విన్నావేమమ్మా ఆ మృదుత్వము కంఠ స్వారస్యము ఆ వదవిమర్ప జ్ఞానము ఇవిఅందరికీ ఉండవలెనంటే ఉండగలవా పూర్వజన్మ సుకృతజీవులు ఈలాంటివారినిసూచి అయినా జీవితాన్ని సవరించు కోరు మూడులు అన్నాడు శాస్త్రి.

జానుశాస్త్రిగారూ మీరెందుకు సవరించుకోకూడదు వశ్యాన్ని కాలదన్ని గాజురాయిని అసిస్తూ ఉన్నారే అన్నది రాగమ్మ.

అమాట నీచెల్లెలికచెప్పు మాటించేగా అనుబంధిస్తే ఎలుస్తుందన్నాడు శాస్త్రి.
రాగమ్మలేచి కమలా పోదముసా అన్నది.

కమల లేచినిలుచున్నది

శాస్త్రి రాగమ్మనుచూచి కమల ఇంకి పోతూ ఉన్నావేమమ్మా కమలపై మనసు సోలినట్లున్నదే అమ్మా.

జానండీ మందార మకరంద మామర్యమునుగోలు మమమంబునోపునె మదనములకు అన్నార మందారపుష్పరసముద్రాపుటుచైవ టిమైత్రవులపై చాలిం ఎవరికి ఏవస్తువై పీఠిగలదో అవస్తువును వెతుకుతూనే వుంటారు పనితీరానివస్తువు కేల పారేడుతారు మీరు మీవస్తువను వెళకినారుగా నావస్తువులు మా కమలమందు వున్నవి దగవంతుడు మాపించరాదు అంబూ కమలా పోదముసా అన్నది రాగమ్మ.

కమల కనకమ్మదగ్గరకుపోయి వస్తూఅత్తా అన్నది. కమలా చుడ్డామా చు ఇటువచ్చిపోతల్లి కొంచెము పనివున్నదన్నది కనకమ్మ.

కమల సరేవస్తానత్తా అని శాస్త్రిగారినిచూచి మామమ్మా వస్తానన్నది.

శాస్త్రి తలవంచుకొని రాగమ్మమాటల నాలోచిస్తూ ఊరి అమ్మా. కమల రాగమ్మను పిలుచుకొనిపోతూ వుండగా పెండ్లికి వచ్చిన అడవాళ్ళు ఏది చదవై చు వుంది వాచెంటుపోయి.

శ్రీ లక్ష్మీ సృనించోర్పణుస్తు.

మా తృ త్వో తి.

—❖: సంగమకాలము. :❖—

అ ఇల్లు చిన్నదైనను ముందుసాలుకుఉన్న చెట్ల అందముతో కింద ఉన్న శుభ్రతాలంకారములతో శోభాయమానముగా ఉండెను. లోపలప్రవేశించినతోడనే శాంత అందరినీచూచి కమలా ఆ చాపలు చేయమ్మా అన్నది.

కమల చాపలువేయగా శాంతకూర్చోండమ్మా అన్నది. అందరు కూర్చున్నారు.

ఏమమ్మా పెండ్లికి వచ్చినారా వారికి మీరు ఏమికావలె నన్నది శాంత.

నా చెల్లెలేనమ్మా కనకమ్మ మా ఊరిలోనేవారు ఇప్పుడు సంబంధముచేస్తూ ఉన్నది. వీరందరూ శాస్త్రీగారికి కనకానికీ కావలసిన బంధువులే నన్నది రాగమ్మ.

శాంత వంటపనిలో అబూ ఇబూ తిరుగుతూ, కమలా ప్రాతఃకాలమతికృ మించుచున్నది. నాకు వంటపని ఉన్నది వీరుదనికుల ఇంటికి పెండ్లికివచ్చి బీదవారి ఇల్లు చూచిపోను వచ్చినారు. వారిని విచారించు అమ్మా అన్నది.

అంతలో రాగమ్మ శాంతమ్మను చూచి లేచులేచు చూచి పోవుటకు రాలేదు తివ్వవేసి కూర్చోనుటకే వచ్చినాను. మధ్యాహ్నము భోజనముకూడా ఇక్కడనే అన్నది రాగమ్మ.

శాంతమ్మ నవ్వుతూ, కానీ పిన్నమ్మా మారు కలిగినదీ ఈ వూటచేసినది. నీవు ఉండవలెగాని తప్పక పెట్టెదను ఉండు పిన్నమ్మా అన్నది.

శాంతా సమయము వచ్చినప్పుడు దైవమువావి వరుసలుకూడా తామంతటనే చరుగెత్తుకొని వస్తూఉండునన్నారు అట్లనే కమలనన్నుచూడగనే అవ్వొన్నది ఇక్క

డికివస్తే పిన్నీ అని నీవు పిలుస్తూ ఉన్నావు ఇంక మీ ఇంటిఆయన అక్కా అంటాడో అమ్మా అంటాడో చూడవలెనన్నది రాగమ్మ.

శాంత వింతబోయి ఏమీ అట్లంటూ ఉన్నావే నేను పిన్నీ అని పిలువరూడదా అన్నది నవ్వుతూ శాంత.

అనకూడదనికాదు ఉదయమే కమలను చూచినేను ఏమనితలచినానో అప్పటి నుంచి దానికి శుభసూచకములు అన్నీ తటస్థమగుచున్నవి. మీ కుటుంబమును నేను ఎన్నడూ చూడలేదు విననూలేదు ఈనాడుచూచినాను విన్నాను చాలాసంపదము నది. శాంతా గృహిణి అంటే నీవేనే చూడు ఇల్లు ఎంత శుభ్రముగా పెట్టుకున్నావో సామానులు ఎంతజాగ్రత్తగా ఉంచినావు పాత్రల ఎంతశుభ్రముగా తోమినావు ఎక్కడెక్కడ ఏమీ పెట్టవలయునో అవి అంతభద్రముగా, శుభ్రముగా, పెట్టినావమ్మా నాకెంతో సంతోషమైనది. అంటూ దొడ్డిలోపలికిపోయెను. ముందుగానే కమలతో అందరూ కలసిమాస్తూఉండి. రాగమ్మపోగానే అందరూవచ్చిరి కమలా వ్యాధిదండిగా ఉన్నదికదే ఏమేమి చెట్లుఉన్నవి అన్నది రాగమ్మ.

చూతువురా అవ్వా అదుగో వాకిలిముందు ఇరువాగుల అంగరక్షకులవలె వాళ్ళీవుచెట్లురెండు, పీటిగాలివాసన ముంచిదని ఇంటిముందుగాని, పెనుకగానీ ఉంటే శుభమని నన్నపిల్లల వైద్యమునకు పనికివచ్చునని వేసిచారు అక్కడనుంచి వారికి ఇరువాగుల వదహారుచెట్లు ఇటు ఎనిమిది అటుఎనిమిది నన్ననిమ్మవి వేసిచాము ఇవి చేసి వదినంవత్సరము లయినదట మాఅన్న పుష్పపారములో చేరిన సంవత్సర మేనట మాఅన్న కాలేజీలో చేరునప్పటికి ఖర్చులకు కావలసినంత డబ్బుపస్తూ వచ్చినదట మాకు ఈచెట్లు కల్పవృక్షములు కష్టపడి వాటిని బ్రతికించు చున్నాము అని చుమ్ముల బ్రతికించు చున్నవి. ఇది గజనిమ్మ, ఇది ఉసిరిక, ఈరెండుచెట్లూ మూడు సంవత్సరమునకు కావలసినన్నికాయలు ఊరగాయరు కాయగలవు అదిమామిడి ఇవి ఊరగాయకు ఉపయోగించినన్ని ఉపయోగించుకొని మిగిలినవి విక్రయింతుము ఈ చూడుచెట్ల మిగులుకాయలను విక్రయించి అడబ్బుతో ఊరగాయకు కావలసినసరుకులకొందుము ఇది కూకుడుచెట్టు ఈచెట్టుకాయలు శిరస్సొనమునకు మాకు మాబంధు మిత్రులకుకాగలవు ఎఱ్ఱఅనిసచెట్టురెండు పీటెఆకు, పూలు, కాయలు, కూరకుశ్రేష్ఠమట మునగచెట్టురెండు ఈచెట్లుఆకు, కాయలు, కూరకువాడుకుంటాము విక్రయము

నకు ఇస్తాము అదివనసమాను. ఆకులు విస్తృతకు పనికివచ్చును కాయలు కూరకలు వండుతినను మిగులునవి ఏకగ్రీయించుము చెట్లు ఇంతమాత్రము ఉన్నవి. ఇదిదాగ్రీ తీగ ఈదాగ్రీను మాగినది. కొంత ఎండించి కొంత దైవనిదేదనచేసి మేముతించుము పగిహారీకి చెట్లమద్యలో ఇరవై పెద్దవంగచెట్లు, వది పెద్దటోమేటాచెట్లు, వదిబెండ, అవసరపుబెండచెట్లు, ఒక్కటిపాళి ఒకటి నేతిబీర, ఒకటివిక్కుడు, ఒకటిసార ఒకటి పెద్దకాకర, ఒకటిబూడిదగుమ్మడి, ఒకటితియ్యదొండ బచ్చలితీగెలు ఇంతమాత్రమే అవ్వా ఆకులు అవి కంబాలపెద్దకొయిగూర కొత్తిమేర, మెంతిచుక్కపాదిన, ఆకులు ఇంతమాత్రమే ఈతీగెలు ఆకులవల్ల ఇంటిఖర్చుపోను ఆవులకు మేతకొనడమునకు కొంతతోడ్పడును. చూడుఅవులు చూడుమాడలు వున్నవి పాలు మా ఇంటిఖర్చుకు పోను మిగిలినవి అమ్ముగా చెట్లకు కావలసినంతా చెక్కవచ్చును అవులచొరెట్లు చెట్లచొరె అవులు ఈరెండిటకొమేము వీలాటితొందరలేక దీనిస్తూవున్నాము మేముకాక ఆవుల అవ్వఒకాయమవున్నది. కుక్కలు రెండు వున్నవి ఈచొరెను కంటికి రెప్పవిడముగా కాపాడుతూవుండును ఇక్కడఎవ్వరినీ చేరనివ్వవు నీవిఖర్చులు ఇందులోనే పోవును దేవునికిముందు చూగవులరువెనుక అన్నట్లు ఇంటిముందు బాగములో పూలచెట్లు దేవునికి ఇంటి వెనుక బాగములో కాయలచెట్లుమాకు నియమించుకున్నాము దేవునికి కావలసినన్నిపూలు చూకుకావలసినన్ని కాయలు ఇవీడొరకరాలేము అవ్వా మాకాయల చూచి దేవుడు కావలసినన్నీ కాయలు ఇచ్చినాడు ఇటు చూచుమని చేతులు చూపెను కమల.

రాగమ్మ కమలచేతులచూచి ఆశ్చర్యముచొరె ఎంతకష్టపడినావే అమ్మా అన్నది.

ఆశ్చర్యపడిన రాగమ్మనుచూచి కమల అవ్వా నాకేకాదు అమ్మకునాన్నకు అన్నకు అవులఅవ్వరు ఇంకాఎక్కువగా చేతులకు ఓజములరు కాయలున్నవి నీళ్లుచేది చేది కాయలుకాచినవి ఈకష్టము చూడలేక దేవుడు ఇప్పుడు ఎలెక్ట్రీక్ వంపు ఇచ్చి నాడు ఇదిఆరునెలలుగా వనిచేయు చున్నది. ఈవిద్యుచ్ఛక్తి మావివత్తుల కొంతతొలగించినది పగితిసంవత్సరము మూడువేలకు తగ్గకుండా ఒకకాపు రెండవకాపుఅందులో అర్థమునకు తగ్గకుండా ఫలము వస్తావున్నది. అన్నచదువు అయిపోయినది ఇంక అనుసంతలో రాగమ్మ చిరునవ్వు సవ్యతూ.

ఇంకనీపెండ్లి వున్నదికదా పరవాలేదు కష్టేఫలీ అన్నారు. కష్టపడినారు సుఖ పడగలరు మీఅమ్మ అన్నిహంగులకు తగినమనిషి ఆమెవల్ల మీఅందరూ సుఖపడగలరు

అనుచుండగా రాగమ్మ ధ్వనివిని నుముఖీ, ధుర్ముఖీ, పరుగెత్తుకొని వచ్చెను. రాగమ్మ భయపడెను కమలనుమాచి దుర్ముఖి దూరముగా కూర్చొనెను నుముఖి సమీపమునకు వచ్చి తోకఊచుతూ నాలుకను అడించుచూ కుశలప్రశ్నచేయుచూ తన స్నేహశీలము అనందము వెలిబుచ్చెను.

కమల నుముఖిరెత్తి పైచేయిపెట్టి చువ్వుచూ ఈమె మా అప్పు ఏమీ అసహ్య దదు అని చెప్పుచుండ.

కమలా అని శాంతమ్మపిల్లి రెండు నిమ్మపండ్లు కోసుకొని అప్పుచూ అందరినీ పిలుచుకొని రామ్మా అన్నది.

అధ్వని విన్నంతనే నుముఖీ దుర్ముఖీ పరుగెత్తుకొనిపోయి శాంతమ్మ చెంత చేరెను.

కమల నిమ్మపండ్లను రెండుకోసుకొని అందరినిమాచి పోషమురాండి అని ముందుపోవుచుండ అందరూ ఆశ్చర్యనిమగ్నులై హృదయానందముతో కమల వెనువెంటపోయి వంటగది చేరిరి.

శాంతమ్మ పానకము పిసికి శొంఠి, మిరియాలు, వీలకులు, దంచినపొడి కొంచెము పానకములోజేసి నిమ్మరసము మోతాచుపిండి పడియగట్టి గౌరవార్థకముగా ఒక్కొక్క గ్లాసువంతున అందరికీ ఇచ్చెను.

ఎందుకింతవని పెట్టుకున్నా వమ్మా ఔను గౌరవనీయుల వంథా ఇది ఇంటికి వచ్చినవారిని లెబ్బచేయక కూర్చుంచుడని చెప్పుటకూడామాని బధిరాంధశవముపలె నీల్లకొని సాగనంపువారు కొందరు వూర్తివివరములు తెలుసుకొని కూర్చుంచుడని చెప్పక సరోపోయిరండను మధ్యజీవులు కొందరు ఇంటికి వచ్చినవారిని గౌరవించి గౌరవింప బడవలెనని భూతదయతో ప్రేమనువెలిబుచ్చి తనరులేరున్నా కీర్తిగౌరవ ప్రతిష్ఠలకై ఒరులకిచ్చుచూ ఎవరైనా బంధుమిత్రులువస్తే ఎట్లనని ఒకపస్తువురు రెండు పస్తువులు గృహోపకరణములు సంపాదించి వారుతినువస్తు సముదయముల దాచి ఉంచి ఒరులకు పెట్టి గౌరవించి గౌరవింపబడగలరు వూజించి వూజింపబడగలరు కీర్తినీవుణ్యాన్ని అర్జింపగలరు ఇదిమానవలక్షణం ఈలక్షణాలు స్త్రీలకు ముఖ్యముగా ఉండవలయును గృహిణి ఒకతూరివట్టు పదితూర్పుయజమానికెప్పి తెప్పించుకొనును

దాచిపెట్టి సమయములగురైరిగి వాడుకొనును చూడు ఒకేతూరి ఇంతమందికి గ్లాసులు అర్జించివుంచినావు ఇట్లే అన్నివస్తువులు వుండునని గృహించు కున్నాను స్థితిగతులు వున్ననూ గృహిణిమూఢజీవిని అయినా యజమాని పరమలోభిఅయినా గృహోపకరణములు గౌరవములోపించునట్లుచేయును గౌరవము కావలయునన్నవారు ఇరువురలోఒక్కరయిరావుండిన కొంతనయముగావుండును గృహిణితోనే గృహస్థునకు గౌరవము మానవులునీటిలో వెనుకపడరాదు. తినితినక అయినా మిగిలించి గృహమూ, గృహోపకరణములు చక్కపెట్టుకొని గౌరవించి గౌరవింపబడవలయును. శాంతా కొందరు వస్త్రాలే భూషణమని గౌరవమని ఎలువగలవి కొంటూ చక్కగా వాడుకొనుపద్ధతి తెలియకపాడుచేసుకుంటూ దనము వ్యయమొనర్చుకొని గృహమూ గృహోపకరణములు లేనివారుకొందరు శక్తికిమితిమీరిన ఆహారములు తింటూపండుగలని వర్షాలని పీర్లయాతలని తిరుణాల్లని రైళ్లకు బస్సులకూ దనము ధారబోస్తూ జమాబర్చులు తెలియక బీడి, సిగరేటు, నశ్యము, అకూ, పొగాకు మొదలగు దురభ్యాసములకులోనై దినదినాబివృద్ధిగా అభ్యాసముపెరిగి పెనుబూతమై బాధించుననునూష్మగ్రాహితలేక తమశక్తినితాము తెలుసుకొనలేక తారుమారై ధనవ్యయముతో ధనము మిగులక గృహమూ, గృహోపకరణములులేక అగౌరవముతో చింతించువారు బీదతనమునుండి లేవలేనిస్థితిలోవున్నారు. శాంతా మీరుఅట్టిదుర్గుణ పిశాచములనుండి తప్పి తిరుగునట్లు గంపకతున్నది నిపేరు మీయమ్మతెలిసినట్లు పెట్టినది పశిశాంతమైన హృదయమమ్మానీది నీయట్టిస్త్రీని బడయుటకు పురుషుడు ముందు జన్మలో ఎంతోతపస్సు చేసిఉండవలయును. భార్యం పుత్రాంశ్చపుత్రికాం మిత్రాణిపాతు సతతం నఖిలాంగం హరిసిగ్రియా చెడితేశనిసిగ్రియా అన్నారు. భార్యపుత్రులు పుత్రికలు బంధుమిత్రులూ సోదర సోదరీలు తల్లిదండ్రీ మొదలగువారు శ్రేష్ఠులు గావలయునన్న ముందుజన్మలో యజమాని పుణ్యముచేసి ఉండవలెను లేకున్న శని ప్రియులై, బాధించి వేదింతురన్నారు. మీఇంటఉన్నవన్ని లక్ష్మీకరముగానేఉన్నవి. ఇంతకూ మీఇంటిఅయనచేసిన పుణ్యములపంట చక్కగానే వండినది ఆరుగుణములు గలిగినఇల్లాలు పిల్లలు ఇంతకన్నా వీమి కావలయును. కొడుకు ఎట్లున్నాడో వీమో చూడలేమగాని చూచినవన్నీ బాగున్నవమ్మా అన్నది రాగమ్మ

కమల ఆ మాటలువిని వెంటనే వరప్రసాద్ పోటోను రామశాస్త్రిపోటోను తెచ్చిచూపెను రాగమ్మచూచి తలయూచి వీనిముఖములో చంద్రకళలు ఉట్టిపడినట్లున్నవే పేరువీమి పెట్టినావన్నది రాగమ్మ.

అన్నపేరు వరచసాదు నాన్నపేరు రామశాస్త్రి అన్నది కమల.

ఏ పసాదేపిడు అన్నది రాగమ్మ.

పిన్నినాకు వివాహమైన మూడుసంతకరముల పర్యంతము సంతతిలేదు అప్పుడు సత్యనారాయణ వ్రతము చేసితిమి అదివరకే నిత్యకృత్యముగా వూజిచేసుకొను నప్పుడు చెప్పుకొనునప్పుడు లక్ష్మీనారాయణులారా నారుసంతతి ఇచ్చితిరేని తమ వరచసాదమున వుత్తరిని మాతల్లి లక్ష్మీ వరచసాదమున వుత్తరికను ఇచ్చండి దుష్టుతులు, దుష్టుతికలు. వద్దన్నాపీ లేకున్ననూమానె పీసేవచేసుకొంటూ కాల ముగడిపెదము నివల్ల నందయశోదలు అనందపడినట్లు ఇరువురిని మాత్రమేదయసే యుడు చాలు దుస్సంతతి ఎంత ఉన్ననూ ఏమి మేలుస్వామి యశోవంతులై ఏద్యా పంతులై రూపవంతులై అయురారోగ్య ఐశ్వర్యవంతులై వయోవృద్ధభ్రాహ్మణగురు మాతృపితృ బంధుమిత్రుల యుడవినముగ్గలై ఖక్తిశగ్ధలై నిస్సమురపక మాజించు వారిని దయచేయుడు అని చెప్పుకొనుదాననుపిన్ని ఆ వ్రతముచేసినరాత్రి నిద్దురలో వృద్ధదంపతులు ఇద్దరువచ్చి ఇదిగో పీడు నాకొడుకు పెంచుకోమని మగపిల్లవానిని ముసలాయన ఇచ్చినాడు ఇదిగో నాకూతురు పెంచుకోమని ముసలాయన ఆడపిల్లను ఇచ్చినది. కూతురూ కొడుకూ కావలెనని నిత్యమూ అడుగుకున్నావుగా నీవడిగిస్తే అనుకున్నట్లే పిరుకాగలరు పొమ్మని అంతర్ధానము నందిరారు నాకు వెంటనే మెల కువ వచ్చినది స్వప్నము నిజమోకాదో అను సందేహమున్నను సంతోషము పట్టలేక వెంటనే మీతమ్మునిలేపి చెప్పితిని అచ్చటికి రాత్రి నాల్గవయామము సడచుచుండెను.

అమాట విన్నతోడనేవారు సంతోషపడి శాంతా నీవు అప్పవృద్ధవంతురాలపు భగవంతుని అనుగ్రహము సంపాదించుకున్నావు వారి వరచసాదమున గలుగు సంతతిలో ఏ కొరంతలూ ఉండవు మానవాతీతులుగా నుంచురు ఉత్తముని ఒక్కడై ననూచాలు అప్రయోజకలూ అంగహీనులూ రోగగిస్తలూ కోవగిస్తలూ అఫమాయుర్దా యుల మతిభగిష్టులూ మానహీనులూ కని అగచాట్లపాలై అల్లాడు తలిదండ్రుల మాచు చున్నాముగా భగవంతుని వారిలోనునల చేర్చక మంచి సంతతినిచ్చి మన్నించినాడు మనము వివత్సముద్రము దాటినట్లే భగవదనుగ్రహము బడసిన స్త్రీ నారు ఇల్లా లగుట నాపుణ్యము భార్యవల్లభర్త భర్తవల్లభార్య పునితులవుదురను, మాటవాస్తవము నీవల్లనావంశము పావనమైనది బీజమునకన్నా క్షేత్రము మంచిదై ఉండవలెనన్న

పెద్దలమాటకూడా వాస్తవమే నీబలవంతముతో వ్యతిరేకము నీ పట్టుదలతోపూజ ని నిర్బంధముతో నియమము ఉన్నానేగాని నాయంతకునేను ఉన్నవాణ్ణిగాను గృహిణి వల్ల గృహస్థుడు బాగుపడునుగాని గృహస్థునివల్ల గృహిణి బాగుపడుటకష్టము యిది నాయదృష్టమంటూ లేచినారు. నేను మొద్దుబారినదానివలె అట్లే కూర్చోని ఉండి కొంతసేపటికిలేచి న్నాఁ టే నిద్రయంటూపోయి స్నానముచేసి నేను పూలుకోసికట్టితిని వారు దేవునిదగ్గర మలిన వస్తువులుతీసి దీపముల వెలిగించి కేశవనామములతో అర్చనచేసి పుష్ప మాలాలంకృతులచేసిరి కొంచెము చక్కెర నైవేద్యముపెట్టి కర్పూరహారతి ఇచ్చెను ఇరువురమూ చేతులు జోడించుకొని.

తే॥ మిమ్ము నెప్పుడు దలతము మమ్ము మీరు
వత్సలతచూచి బోవగావలయు నెప్పుడు
భువనరక్షకులారయో పుణ్యులార
ధర్మమిదులారా మాతలిదండ్రులార!

అని సమస్కారము చేసితిమి.

అట్లు లక్ష్మీనారాయణ వరప్రసాదముతో కలిగినారు కాబట్టి మనుమని పేరు లక్ష్మీనారాయణ వరప్రసాదనియు లక్ష్మీనారాయణ భిక్షం అని ఈమెపేరుపెట్టు చున్నాము ఈమెపేరు భిక్షం బాగలేదని కమలా అని అందరూపిలుచు చున్నారు శ్రీవారు దీవించిన రీతిగానే వీరు అన్ని అందములా అన్ని అంగములా మమ్ముల అనందపెట్టుచున్నారు దైవమును సమ్మి నవారికి కొనువలేదనుమాట వాస్తవము వాణ్ణి చూచినప్పుడంతా ఆ సత్యనారాయణమూర్తిని ఈమెను చూచునప్పుడు తల్లి లక్ష్మీ దేవిని చూచినట్లే నామనసుకు తోచును. ఈ ఇరువురిని చూచుకొనుమా కాలము త్రోయుచున్నాము ఇంతవరకూ మంచిపేరు ప్రతిష్ఠలనార్జించినారు పూవుపుట్టినతోడనే తాదిగొల్పు సన్నట్లు ఏ అపరిమిత పాలుగాకుండా దినదినాభివృద్ధిగా ముందుకు వచ్చుచున్నారు అన్నదిశాంత ఈ ఇరువురి తదుపరి సంతతిలేదా అన్నది రాగమ్య.

శాంత చిరునవ్వుతో ప్రశాంతవదనముతో పిన్ని మంచివారిని ఇద్దరిని దయ చేయమని ముందు ఎట్లుకోరితివో అట్లే ఇంక సంతతివద్దని ప్రతిదినమువారికి చెప్పు కొనక పయనించునదిలేదు ముందుకోరికను నెరిపేర్చినదేవుడు ఈకోరికను మాత్రము నెరవేర్చడావీమి వారియాజ్ఞలేక విడికాదని నానమ్మకము అదియుగాక ఋతుసమయ

ముల సంగమము తప్పించుట స్త్రీధర్మము ని తమ్ముడుకూడా నామాట ననుసరించ గలడు -ఈ ఇద్దరినీ పోషించుటే మాకు కష్టమయినది. ఎక్కువకని దారిద్ర్యమునుభవించుటకన్నా పాపమున్నదా కామమునకు దానులమై కన్నపిల్లలు కూటికి గుడ్డకు మొగమువాచి ఏడ్చుచుండ చూచుట మంచిదా పిన్ని కామమును కట్టలేక కన్నపిల్లల పట్టలేక కటకటపడు కష్టజీవుల కన్నీరు చూస్తున్నాముగా పోషించే శక్తి ఉండిననూ ఒకనియమము ఉండవలయును. దేనిలోగాని నియమ బద్ధులుగానివారు కడకు దుఃఖింతురు వది వదిపిల్లలకన్నా ఒక వీనుగపిల్లమేలు చచ్చినా బ్రతికినా వేనవేలు చేస్తుంది. చూడయింపిస్తుంది పేరుతెస్తుంది వీనుగపిల్లకే ప్రయత్నము చేయవలయు గాని వదిపిల్లలకై పాటుపడరాదు ఎందుకు ఆ పాడుజీవులు తల్లి నెత్తురుకు తండ్రీకష్టానికి బీడపురుగులు నెత్తురువంచి యిచ్చి తొమ్మిది నెలలుమోసి అస్తలు పస్తలుఉండి. తిని తినక సాకినందుకు ఫలముఉండ వనిలేదా పురుషులకేమి వారి ఆతురత వారిది మైనవచ్చు కష్టములకు పాతులుగారు స్త్రీమేల్కొని గట్టిపట్టుతో నడువవలయు నన్నది శాంత.

ఆ మాటలకు రాగమ్మ ఆశ్చర్యమభినయించి శాంతా ఏమి నేర్చినావే ఎంతటర్పే నీలాటిస్త్రీలు ఉండిన మానవలోకము మానవలోకమగుతుందే ఏముంది కోరిక వ్రాసాన్ని అభివృద్ధిచేసేది నికోరిక పరివారికిఉంటే కొంతకాలానికి దేవత్వము గల మానవులు ఉత్పన్నులగుతారన్నది రాగమ్మ.

ఔను పిన్ని కామదేవతను రెచ్చగొట్టు రోజులయిం కామదేవతను రెచ్చగొట్టి నియమములుతప్పి నటించి నిర్వీర్యులై క్షయవ్యాధికిచిక్కి పరిజలకు పరిభువులకు వనికెరాక యమలోకమానకు పాపిపోయినట్లు ఆశ్చర్యులకు పోతూఉన్నారు. ఏర్ప బలమే సప్తధాతువులకు అంగరక్షకాబ్బి వీర్యమును మర్యాదము చేయరాదు నియమ బద్ధముగానుండవలయును నిర్వీర్యునకు సంతతిగలిగిన రోగగగ్నములు పిదపదేహాలు బుద్ధిహీనులు పాపచిత్తులు మానహీనులు పుట్టుదురు. వంశమేచెడిపోవునను తలంపు స్త్రీకిగానీ పురుషునకుగాని వుండేగా పిన్నిసర్వాంగ శాస్త్రవములుగలిగి చంద్రబింబ మువంటివారు సంతతికావలెనంటే దేవుడూ, దైవమూ నియమము కావలయును వున్నంతవరకు సుఖమునుభవించవలెనంటే తనవతినితాను కాపాడుకొనుధీమా వుండ వలె కర్షకుడు వశువుల కాపాడుకొనునట్లు సతివతిని కాపాడుకొనవలె కర్షకునికి వశువులు రోగగగ్నములైనా సతికివతి రోగగగ్నముడైనా ధుఃఖముగాక సుఖముండగలదా

ఇది తెలుసుకొని స్త్రీ కంటికి రెప్పలాగా పతిని సంతతిని కాపాడవలె. అటు పెనిమిటిని ఇటు సంతతిని చెరిచి తామ చెడును. పిన్నీ కుటుంబమును మును బాగుపరచుటకుగాని ఓగుచేయుటకుగాని స్త్రీలోనే ఉన్నది. దానికి నిదర్శనము నీ మనవని మాట్లాడించిమాడు తెలుస్తుంది. త్రిదేవులు మువ్వకూ వానియందు ఉన్నారో లేదో పరీక్షించు ని తమ్ముడు సంపాదించిన దనము న్యాయమైనది. అన్యాయార్జితముగాదు దానితో మేము సంపాదించిన శుక్ల శోణితములు అమృతము దానితో తయారయిన ఈపిల్లలు దేవతా సములు ఇట్లు కష్టపడి న్యాయముగా సంపాదించవలయును అనది శాంత.

శాంతా నిలో ఎన్నివర్షములు. ఎంత శాంతము ఇమిడిఉన్నవే ఔను స్త్రీ ఓర్పుతో ప్రవర్తిస్తేనే మంచి సంతతి మంచికాపురం ఉండేది. శివాజీని గన్నదీ తల్లె గాందీని గన్నదీ తల్లె, కుష్టురోగినీ, మతిభగిష్టునీ, గురుదోహినీ గన్నదీ తల్లె తల్లి అయినంత మాత్రమున తల్లిగాదు. కడుపుపండిన మాత్రాన పంటగాదు అన్నది రాగమ్మ.

ఔను పిన్ని మంచి గమనించి నడువడమే మానవత్వం కామమును అరికట్టి కట్టుకున్నవాణ్ణి కన్నబిడ్డల కాపాడినదే స్త్రీ, కన్నబిడ్డల సర్వసమర్థులగాచేసి కీర్తి గడించినదే తల్లి సతీవతులు దర్బబిడ్డలై నియమవ్రతులై స్నేహ భావముతో సాగించినదే సంసారము అన్నారు పెద్దలు వారి ననుసరించి చరించుటే మంచిదని నా భావం అన్నది శాంత.

శాంతా పీఠంబి ఆయన ప్రసాదు ఎక్కడ అన్నది రాగమ్మ హైదరాబాదు రేడియో స్టేషనుకు ఇద్దరూ పోయినారు. ఈనాడు మీ మనవడు కన్యకాధర్మము అనే వ్యాసములో కొన్ని పద్యములు అరుంకాలుగంటకు చెపుతాడు ననుమన్నది శాంత.

అయితే చదువేమైన దన్నది రాగమ్మ.

బి. ఎ. అయినది ఇంకా చదువమన్నాము. వాడు చాలు నంటూఉన్నాడు.

అయితే గాయకుడు కపి కూడానా.

ఔను పిన్నీ మూలుగునుచీ ఇంటికి వచ్చినది మొదలుకొని రాత్రి పదకొండు గంటల వర్యంతము తెలుగు, సంస్కృతము వాళ్లనాన్న చెప్పేవారు. వాడుచేసే

ముల సంగమమైతి మేర లేనిది వాడు మాటలు నేర్చుకొనేటప్పుడే వాళ్ళ అప్పనేర్పు గలదు సము. త్రిసంధ్యల సరస్వతి ద్యానము చేస్తేనే కాఫీ అర్చనచేస్తేనే అన్నము వింశతి లేదని గట్టి కట్టడి చేసేవారు బడికి పోయేటప్పుడు వలకా పుస్తకములు అక్కడపెట్టి నమస్కారముచేసి పోతాడు వచ్చినతోనే నమస్కారము చేస్తాడు. విద్యాభివృద్ధి అయ్యేకొద్దీ ద్యానాభివృద్ధికి తగు శ్లోకములు, అష్టోతరాలు ఇస్తూ వీడవ యేట ఉపనయన మయ్యేటప్పుడుకి శారదా మంత్రము ఉపదేశించి దానికికొడు సహస్రనామము చేయమని చెప్పినాడు ఈ నాటికి అదేరితిగా చేయుచున్నాడు. ఆ మహాతల్లి వానిజ్ఞానేంద్రియములో నెలవేర్పరచు కున్నది ఆ మహాతల్లికి వానికి భేదములేదు వానిని చూచువారు శారదాదేవి రావీడు అంటారు బాల్యములో పిల్లలకు తగురీతులనేర్పు ఉంచవలె పిన్ని చూడూ బాల్యములో తండ్రి నేర్పిననేర్పు వానికీర్పు ఎంతవని చేసినదో బుద్ధివచ్చి రాకమునుపే మానవ చట్టతులన్ని నేర్పవలె మానవత్వములో దైవత్వం అణువో వరమాణువో కలిస్తేనే మజా అన్నారు పిల్లలందరికీ బాల్యములో సరస్వతి ద్యానము ముఖ్యావస్థకము తలిదండ్రులు చేయక పోయినా విద్యాభ్యాసకుల నిర్బంధముతోనైనా చేయించవలె వ్రాహ్మిబ్రహ్మ ప్రభము సంవత్సరమున కొకతూరి వారిచే చేయించవలె అందుకే వదులూడు పిల్లలకే గొప్ప గొప్ప కవులలో, గాయకులలో మంచిపేరు అర్జించినాడు సంగీతముకూడా సూక్ష్మముగా వచ్చినది అంతా ఆ మహాతల్లి శారదాదేవిచయ ఈమె మాతృము తెలుగు, సంస్కృతము, అంగము కొంతవరకు చదువు రునది మొదటగా వాయిద గలదు, పాడగలదు ఇంటివనులన్ని బాగాతెలుసు పీటకన్నెటికి మూలము ప్రబలము ఇంతవరకు వీకొమవా రానియక కాపాడు చున్నాడు. దైవము ఇంక ఇరువురి వివాహములు శ్రీవారిపైనే ఆధారపడిఉన్నది వారిదయవారి ఇష్టము అన్నది శాంతమ్మ

రాగమ్మ నవ్యుకూ శాంతా ఆభారము నాపై పెట్టి నిజారము వదలుకో తానమాశ్రయిన తిరమైమరయ్యో నన్నట్లు నాకు మీరు దొరికినారు నేను ఇప్పుడు రెండు సంవత్సరములుగా కన్యకకై వెతుకుతూ ఉన్నాను గాని మనుషురు నచ్చిన సంబంధము దొరుకలేదు. నాకు ఒకదే రుమారుడు అక్షరూపాయలకుపైన అస్తి ఉన్నది పైగా కాపలసినంతా తరిగివేసి ఉన్నది ఇది చూచి ఇరవైవేలు ముచ్చైవేలు వరదక్షిణ ఇస్తామని తిరిగి తిరిగి వడిబడు తున్నారు. నాకు నచ్చలేదు అసలు వానికి నచ్చనే నచ్చదు. మంచి రూపము, మంచి వంశము, మాతృభాషా, రాజబాషా కొంతవరకు వచ్చివుండడము వంశములో సంపూర్ణముయ్యదు, రోగగర్భములు

గాక సుఖానులయిన వంశముగా ఉండవలెనని మావానికొరిక మాకు డబ్బుతో పనిలేదు ఇక్కడ ఇటువంటి వారున్నారని కనకం ఒకనాడుకూడా నాతో అనలేదు ఇప్పుడు కనకం కుమారునకు ఇస్తూఉన్న అమ్మాయిని ఇరవైవేలు ఇచ్చి, ఇస్తామని రెండు వీండ్లుగా చెప్పతూ వచ్చివారు నాకు అక్కరలేదని వాచంటూ ఉన్నాడు మా సంబంధము కుదరక ఇక్కడ పదివేలు యిచ్చి ఇస్తూ ఉన్నారు. మా వాడు బి. పి. ప్యాసయి ఒక సంవత్సరమైనది. సంగీతములో, సాహిత్యములో మంచిపేరు గడించినాడు వానికొరిక ఫలించు వరకు ఏడవ వాడకాదు చూస్తూచూస్తూ ఏ అప్రయోజకులలోనైనా దిగునో ఏమో ఏ అడవారైనా మోసముచేసి పిల్లవాని చెరుతురో ఏమో వానికొరిక వలించకపోయి అందరూ నగుదురో ఏమోనని భయముగా నుండెను. భగవంతునిపైన భారముచేసి అహర్నిశము దైవమునే దలచుకునేదానను ఈ పెండ్లికి నేను రాదలచు కొనలేదు. శాస్త్రుగారు నిర్బంధము చేసినారు కనకం నిష్ఠూరము చేసినది. అమవల్ల వచ్చినాను ఇప్పుడు చూడగా దైవమే నన్ను ఇక్కడికి తెచ్చినట్లున్నది మిమ్ముల నందరినీ వాడు రేపు చూచినాడంటే మీ ఇల్లు విడువడు మిమ్ముల వదలడు వాడు రెండేండ్లుగా తిరిగినందుకు భగవంతుడు మంచిదారి చూపినాడు అనుచుండగా,

కమలవచ్చి అమ్మా ఎడమకన్ను ఊరక అదురుచున్నదే ఎడమభుజము అదరు చున్నది. అప్పకూ అన్నకూ, అక్కడ ఏమైనదో అన్నది.

శాంత బిరునవ్వు నవ్వుతూ కమలా స్త్రీలకుఎడమకన్ను, ఎడమభుజమేగాదు ఎడమభాగమున అవయవములు అదరిన శుభమనిచెప్పలేదా ఎడమభాగమున అదురుట శుభసూచకము తల్లి మంచినమయమునకే చెప్పితివి అవ్వ నీ విషయమే మాట్లాడు తున్నది. నీ శుభసూచన చూడగా నిశ్చయముగా నే ఉన్నట్లున్నది. అప్పకూ అన్నకూ భయములేదు చూచువారు కాచువారు వారి వెను వెంటనే ఉందురు. అన్నీ వారే చూచుకొనెదరు నీవూ నేనూ కాపాడలేమమ్మా వారి వారి సత్కర్మ కాపాడను దుష్కర్మ దుఃఖపెట్టను వెంటనే ఉండును. ప్రకృత సత్కర్మచేదోడై వాదోడై చేయూత నిచ్చుచుండును పోదేవుని కార్యము చూడుము మధ్యాహ్నము కావచ్చినది వంట తయారైనది అన్నది శాంత.

అమాట వింటూ కమల పోయెను. పెండ్లింటి వారందరూ పోయిరి రాగమ్మ శాంతను చూచి,

శాంతా మా వానిని చూచి అందరూ ఏమి పెండ్లి విషయము వీమీ అనుకో లేదే అంటూ ఉంటారు వాడు ప్రతివానితో,

కం॥ నీరే ప్రాణాధారము
నోరే రసభరితమైన నుడువుల కెల్లన్
నారే రత్నము నరులకు
చీరే శృంగారమండు సద్దము సుమతీ

అన్నారు అట్టి రత్నము దొరికినప్పుడు పెండ్లి.

కం॥ మనుజుడు నేర్పరియైతే
గొనవలెరా మంచి ముద్దుగుమ్మను లేదా
ముని వృత్తినుండి మోక్షము
గనవలెరా కుండవరపు కవి చౌడప్పా॥

అని పెద్దవారన్నారు ఈరెండే మానవునికి ముఖ్యము అట్లదొరకాల పెండ్లి జరగాల లేకుండు వుండనే వున్నది జపమాల అంటూ నవ్వుతూ వుండేవాడు మన కమల అన్ని హంగులూ మావానికోరిక ప్రకారం సర్వాంగ సాష్టవములతో వున్నది. విద్యా, జ్ఞానము కావలసినంతా వున్నది మాకష్టము తీరినదమ్మా అనది రాగమ్మ.

రేపు నీతమ్ముడు వస్తాడు వీమైనాచెప్పు నీ ఇష్టమన్నది శాంత.

రాగమ్మ ఆశ్చర్యముతో వీమే నాతో మాట్లాడుతూనే వంటఅంతా చేసితిందే అన్నది.

విమున్నది పిన్ని వీడవారి వంట పంచభక్ష్య పరమాన్నములైతేకదా అలశ్య మయ్యేది ఆయాకు, యియాకు, ఆకాయ యికాయ వుడుకబెట్టి తినేవారి వంటకం విమున్నదని నవ్వుతూ అమ్మా మీయంతవారితో సంబంధము చేయుటకు మారుశక్తి వున్నదా నెయ్యము, వియ్యము, కయ్యము సరిసమానమే సాఖ్యమన్నారు శక్తికి మితిమీరినకార్యము చేటుదెచ్చునన్నట్లు వుండదా అయినా శ్రీవారిఇష్టము వారిపిల్లల వారే చూచుకుంటారు. ఇంతవరకూ పెరటిలోనున్న కల్పవృక్షములు వదహారు పిల్లవాని చదువు చెప్పించ ఆదరువుచూపినవి ఇంక అవే యీ అమ్మాయి పెండ్లి

చేయవలయును. ఇప్పటికి చిల్లిగవ్వకూడా డబ్బు చేతలేదు యీసారి కాపుఅందినప్పటికిగాని మా చేతగాదు.

తే॥ భువనమున పూర్వసంభృత పుణ్యరాశి
యగుచు నుదయంబు గాచిన సుగుణనిధికి
వనము పురమగు బరులాత్మ జనములగుదు
రవనినిది రత్నపరిపూర్ణమై ఫలించు॥

అన్నారూ పూర్వజన్మ సుకృతాను సారముగా యీచెట్టు మాకు ప్రాణాధారములైనవి పిల్లలూ మేమూ యీచెట్టపై ఆధారపడి వున్నాము అన్నది శాంతమ్మ.

రాగమ్మ తలఊడుతూ, దైర్యోత్సాహములు పెనగొనగా శాంతా అదుగ్ధ ఇంక మానుకో, మనకు కావలసినంతా భగవానుడు ఇచ్చినాడు ఇరువుర పెండ్లిండ్లు నాపైననే భారము ఉండనివ్వు.

రం॥ మానుష దేహము గలుగుట
భూనాయక మర్లభంబు పుట్టినమీదఁ
దానము పరోపకారము
భూనుత కీర్తియునువలదె పురుషునకెంచు॥

అన్నారూ ధనము ఉండి సక్రమ పద్ధతితో నడువనివారు జీవన్మృతులు, కీర్తి గౌరవ ప్రతిష్ఠలు భూతదయ పరోపకారము లేని ధనము వ్యర్థము.

కం॥ జననీ జనకుల వృద్ధుల
తనయుల గురు విప్రసాధు దారాదులనే
జనుడు ఘనుడయ్యు బోవక
వనరును జీవన్మృతుండు వాడు ధరితి॥

మాతృ, పితృ, వయోవృద్ధ, గురుదేవ బ్రాహ్మణ దారాపుత్ర పుత్రికా బంధు మిత్ర సాధు సజ్జనులను ధనికులై చక్కగా పోషించనివాడు జీవముండి చచ్చినవాడే నన్నారు. మాకు ధనమున్నది పీఠధనముతో పనిలేదు ఉన్నవారు లేనివారిని కాపాడుట, ఆశ్రయమిచ్చుట మానవధర్మము.

నదాన దోషేణ భవద్ధరిద్యో దరిద్యోషేణ కరోతిపాపం అన్నారు. దన ముండి దానము పరోపకారము చేయని దోషమువల్ల దరిద్రత వస్తుందని దరిద్రతతో పాపము చేరుతుందని అన్నారు. విన్నాము కన్నాము విని కని పొరబడుట ఎందుకు నీకూతురు నాకు కోడలై, నా కొడుకు నీకు అల్లుడైనప్పుడు మాదన మొకటి, మీధన మొకటి ఉండదు. ఎక్కువ ఉన్నవారు కొరతపడిన వారికి సర్వకొన బీద న్యాయము ఉన్నది కదా అన్నది రాగమ్మ.

పిన్నీ దైవము మనుష్య రూపముగా సహాయ పడునను వాక్యము నిశ్చయము భగవంతుడు మానవుని రక్షించు భారము వహించి నప్పుడు మానవునికి భారమైనదేదీ లేదను కుంటాను నిన్నుదైవమే ఇక్కడికి తెచ్చెనో ఏమో లేకున్న అంతమాట నీనోట వస్తుందా వేనవేలు వరదక్షణ తెమ్మను దిచాలలో భారమంతా నాదేనని ధనమక్కర లేదని బీదలకు అశ్రయమిచ్చే ధర్మ హృదయులు గలుగ వలెనంటే సామాన్యమా జీవితాంతము వరకు మా కుటుంబము ఇది నిజమైతే బాకీ పడుతుంది పిన్నీ అన్నది శాంతమ్మ.

శాంతా అట్లేపీ ఉండదు ఇది మానవ ధర్మము పుట్టి నందుకు పెట్టినదే, సాక్షి పెట్టినందుకు పుట్టినదే సాక్షి అన్నారు పెట్టి పుట్టినవారే శ్రీమంతులు పెట్టక పుట్టినవారే పుట్టు దర్మియలు నిపు పెట్టి పుట్టినావు మానవ ధర్మమెరిగి అచరణా విధానము మరువక తిరమూర్తుల తిరిదేవుల తిరిసంఘ్యల అర్పిస్తూ, ఉన్నావు దైవ శక్తిని అర్జించి నప్పుడు వికారత ఉండక వేళరు సర్వమూ సమకూర్చ భారము తానే వహించును భయము ఉండదన్నది రాగమ్మ.

ఇంతలో కమల పెండ్లివారిని సాగనంపి కాళ్లు కన్నులు చేతులు కడుగుకొని పోయి దేవుని దీపములు వెలిగించి పూల మాలలను తిరమూర్తులకు తిరిదేవులకు వేసి కొన్ని పూలను కేశవ నామములతో పాదములపైన పెట్టి ఊదుకట్టిలు చుట్టించి తిరిప్పి పెట్టి చేతులు జోడించుకొని,

ముందు బ్రహ్మను ధ్యానించి అటుపై,

శ్లో॥ శుక్లాం బ్రహ్మ చిదారసార పరమా మాద్యాం జగద్వ్యాపినీం
వీణాపుస్తక ధారినీమభయదాం బాధ్యాంధ కారావహం హస్తే

స్వామికమాలికాం విదదత్తిం పద్మాసనే సంస్థితాం వందే తాం
పరమేశ్వరీం భగవతీం బుద్ధిప్రదాం శారదాం!

శ్లో॥ సరస్వతీ త్వియంద్యష్టా పేక్షా పుస్తక ధారిణి హంస వాహన!
సమాయుక్తా ఏద్యా దాన కరీమసు!
పరిపూర్ణా చారిత్రామూర్తి ద్విత్వియా సరస్వతే త్మరీయా శారదా
దేవి చతుర్దా హంస వాహిని!
పంచమాజగతి బ్యాకా వ్యూహా వాసుస్వరీతదా కౌమారీస్తు
మూర్త్యోక్తా అష్టమా బిహృచ్ఛారిణి!
నవమా బుద్ధిదాత్రీచ పరమా వరదాయినీ వీకాదశా క్షుద్రా
ములూర్తా ద్వాదశా భువనేశ్వరీ!
పాగ్విహ్ని ద్వాదశనామాని త్రిసంద్యం యఃపఠేన్నరః సర్వసిద్ధి
కరీతస్య పునస్త్వా పరమేశ్వరీ!
సామే వసతు జిహ్వగో బ్రహ్మరూపా సరస్వతీ!

సరస్వత్య ధ్విత్తరస్తోత్రం చెప్పి
సప్త ధ్యానంచేసి లక్ష్మి అష్టోత్తరము చెప్పి

శ్లో॥ నమస్తే సర్వదేవానాం వరదాసి హరిపీయే యాగతిస్తప్త
హ్వానాం సామే మాయాత్వ దర్శనాత్!
విశ్వరూపశ్య భార్యాసి వద్మే పద్మాలయేశుభే
మహాలక్ష్మీ నమస్తుభ్యం సుఖరాత్రిం కురుష్వమే!
వర్షాకాలే మహామోరే యన్మాయా మష్కృతం కృతం సుఖ
రాత్రిః ప్రభాతేద్య తన్మేలక్ష్మీం వ్యసోహతు!
యారాత్రిః సర్వభూతానాం యాచదేవేష్యవస్థితా సంవత్సర
పీయ యాచసామ మాస్తు సుమంగళా!
మాతాత్వం సర్వభూతానాం దేవానాంసృష్టి సంభవా అఖ్యా
తా భూతలేదేవీ సుఖరాత్రి నమోస్తుతే!
దామోదరి నమస్తేస్తు ననుస్మైలోక్య మాతృకే
నమస్తేస్తు మహాలక్ష్మీ తాహిమాం పరమేశ్వరీ!
శంఖ చక్ర గదా హస్తే శుభ్రవర్ణే శుభాననే మమహ్యాష్టవరం

దేహి సర్వసిద్ధి పరిదాయని!
 నమస్తేస్తు మహాలక్ష్మీ మహాసాఖ్య పరిదాయని సర్వదాదేహి
 మే ద్రవ్యం దానాయ నుఖహితవే!
 ధనం ధాన్యం ధరాం హర్షం కీర్తి మాయుర్యశః శిర్యం తుర
 గాః దంతినః పుత్రాః మహాలక్ష్మీ పరియచ్ఛమే!
 యన్మయా వాంఛితందేవి తత్సర్వం సఫలం కురు నబాద్యతాం
 కుకర్మాణి సంకటాన్మేని వారయ!
 న్యూనం వాప్యతులం వాపి యన్మయా మోహితం కృతం
 సర్వం తదస్తు సంపూర్ణం త్వత్ప్రసాదాన్మహేశ్వరి!

క వ చ ం.

కవచం॥ శ్రీమహాలక్ష్మీః శిరః పాతు లలాటే మణిపంకజే
 కరదేశేరమాపాతు నేత్రే రక్షే హరిపిర్యా!
 నాసికా మవతాదంబా వాచంవాగ్ రూపిణీసదా
 దంతాన్నవతు జిహ్వంచా అదరోష్ఠే హరిపిర్యా!
 చుబుకం వరదాపాతు గళం గండర్వసేనితా
 వక్షః కుక్షి కరం పాయుం పృష్ఠమ వ్యాధ్యమాస్వయం!
 కటిమూరు ద్వయం జానూజంఘే పాదద్వయం రమా
 సర్వాంగ మింద్రియం పాణిం పాయా దాయా సహరిణీ!
 సప్తధాతూః త్వచంవాపి రక్తశుక్ల మయాన్మమ
 జ్ఞానవృద్ధి మనోత్సాహాః సర్వాన్మేపాతు పంకజా!
 మమ ముక్తిం చ యుక్తిం చ సర్వాన్మేపాతు సేందిరా
 మమాయు రవతాం లక్ష్మీం భార్యాం పుత్రాంశ్చ పుత్రికాః!
 మిత్రాణిపాతు సతతమ బిలాంగం హరిపిర్యా
 పాతకం నాశయేల్లక్ష్మీః మహారిష్టం హరేద్రమా!
 మమారి నాశనార్థాయ మహ్యం దద్యాద్భలంమృచే
 సర్వాభీష్టం చ మేదద్యాద్ పాతుమాం కమలాలయా!
 యయిదం కవచం నిత్యం రమాయాః ప్రయతః పఠేత్
 సర్వసిద్ధి మవాప్నోతి సర్వసౌభాగ్య దాయకః!

నిత్యకారుణ్యలలితాం కస్తూరీ తేపితాంబికాం!
 సర్వమంత్రమయీంలక్ష్మీం స్తుతిశాస్త్రవిభూషితాం
 సర్వరూపీం బ్రహ్మమయీం దేవీం లోకకుటుంబినీం!
 మష్టమృత్యువశమనీం కష్టదారిద్ర్యనాశినీం
 గగిహఃపిడోపశమనీం దుర్గాంలక్ష్మీం నమామ్యహం!

అని నమస్కరించి వందేశంభు ముమావతిం అని మహేశ్వర ఛానముచేసి.

శ్లో॥ ఉద్యద్వాను సహస్రకోటిసద్మతాం కేయూర హరోజ్వలాం
 వింబోష్ఠీం స్మితవంత పంక్తిరుచిరాం పితాంబరాలంకృతాం
 ఎష్టబ్రహ్మనురేంద్రీ సేవితపదాం తత్త్వస్మరూపాశివాం
 ఘోషాక్షీం ప్రణవోన్మీ సంతతమహం కారుణ్యవారాం నిధిమ్॥
 ముక్తాహరలసత్కిరీట రుచిరాం వూర్ణేందు వక్త్రవగ్దాం
 శింజనూ పుర కింకిణీమణిధరాం పుష్పచగ్గజాభానురాం
 సర్వాబీష్టఫలవగ్దాం గిరిసుతాం వాసురమాసేవితాం॥ మీనాక్షీం॥
 శ్రీఎవ్యాం శివమాచుభాగనిలయాం హీంకార మంత్రోజ్వలాం
 శ్రీచక్రాంకిత విందుమధ్యవసతిం శ్రీమత్సభానాయకాం
 శ్రీమత్షణ్ముఖ ఎఘ, రాజజననిం శ్రీమజ్జగన్మోహినీం॥ మీ॥
 శ్రీమత్సుందరనాయకిం భయహరాం జ్ఞానవగ్దాం నిర్మలాం
 శ్యామాంబాం కదులాసనార్చితపదాం నారాయణస్యానుజాం
 పీణాదేణుమ్మదంగ వాహ్యరసికాం నానావిదాడంబికాం॥ మీ॥
 నానాయోగి మునీంద్రీ హృద్యవసతిం నానార్థ సిద్ధివగ్దాం
 నానాపుష్పవిరాజితాంఘ్రియుగళాం నారాయణేనార్చితాం
 నాదబ్రహ్మమయీం పరాత్పరతరాం నానార్థతత్త్వార్ధికాం
 మీనాక్షీం ప్రణవోన్మీ సంతతమహం కారుణ్యవారాం నిధిమ్॥

కవచం॥ శృణుదేవి పరివక్ష్యామి కవచం సర్వసిద్ధిదం
 పరిత్వా పారయిత్వాప సరోముచ్యేత సంకటాత్!
 అజ్ఞాత్వా కవచందేవి దుర్గామంత్రం చయోజపేత్
 సనాప్నోతి ఫలంతస్య పరం చనరకం పరిజేత్!
 ఉమాదేవీశరః పాశు లలాటే శూలధారిణీ

చక్షుషీభేదరీపాతు కర్ణౌ చత్వరవాసిని!
 నుగంధా నాసికేపాతు వదనం సర్వధారిణీ
 ఔహ్వంచ చండికాదేపి గీవాం సౌభద్రీకాతదా!
 అశోక వాసినిచేత్తోద్వా బాహూవజ్జీధారిణీ
 హృదయం లలితాదేపి ఉదరం సింహవాహిని!
 కటింజగవతీదేపి ద్వాపూరూ ఏంద్యవాసిని
 పివం స్థితాసిదేపి త్వంత్రైలోక్యేరక్షణాత్మికా!
 రక్షమాం సర్వగాతేషు దుశ్శేదేపి నమోస్తుతే!!

తిగిదేపి తిగిమూర్తులారా సర్వదామమ్ము అనుగ్రహింపుడు.

అని నమస్కరించి లేచి చెంపలు జేనుకొంటూ మూడు పగిక్షిబలుచేసి తిరిగి
 మోకరించి నమస్కరించెను

శాంత తయారు చేసిన పదార్థముల కొంచెము కొంచెము ఒక గిన్నెలోవేసి
 నెయ్యి పాలు కొంచెమువేసి కలిపి పొయిలో నివృలను ముందుకు వ్రాసికొని
 చేతులు జోడించి దేవా సర్వభక్షకా నీ అనుగ్రహము స్త్రీలకు ముఖ్యము దేగిలేటి
 నది మొదలు నీచెంత నిలువవలయును నిదయలేకున్న శివతము క్షణభంగురము
 తండ్రి తప్పల ఒప్పులుగా భావించి కాపాడుము.

తే॥ పక్వమైన పదార్థముల చరమదక్తి
 ముందు నికిచ్చి పిదప గోసేందుకిత్తు
 పీతిగైకొని రక్షింపు పితృనాతృ
 దేవకార్క భురంభర దివ్యతేజా॥

అని నమస్కరించి అగ్నిలోవేసి తిరిగి నమస్కరించి పదార్థములు అన్ని ఎత్తు
 కొనిపోయి దేవుని ఎదుట పెట్టెను కమల తీర్థము పదార్థములపై పోగిక్షించి (చల్లి)
 ఎత్తులారా త్రైలోక్య పాలకులారా తెలియక చేసిన తప్పలను చున్నించి
 యిది మోకరి చి నమస్కరించి లేచి కర్పూరమువెలిగించి చుంగళ
 సర్వసిద్ధి యొచ్చి క్రిందబెట్టి.

తే॥ మిమ్మునెప్పుడు దలతుము మీరుకరుణ
మమ్ము మీవారలనుడెప్పుడు మరువబోక
భర్మసుత్తులారా త్రైలోక్యదాములారా
భువన రక్షకులారాయో పుణ్యులారా॥

అని నమస్కరించి లేచి అమ్మా అని పిలవెను శాంతవచ్చి నమస్కరించి పై
పద్యము మనసులో చెప్పుకొని తిరిగి నమస్కరించి తీర్థము పుచ్చుకొను చుండగా.

అమ్మా పిల్లవాండు పెద్దవారికి తీర్థము ఇవ్వరాదా అన్నది

ఔను తల్లీ పెద్దవారిచే పిన్నవారు తీసుకొనుట మంచిది చిన్నవారిచే తీసుకున్న
చిన్నవారికి మంచిదికాదు తీర్థము పుచ్చుకొను నప్పుడు తీర్థము ఇచ్చువారు శ్రీవారే
నని తీర్థము శ్రీవారి పాదచిర్థమేనని జూచించి భక్తులు నడుమువంచి వంగి చేరి
పైటచెరుగు స్త్రీలు అంగవస్త్రము పురుషులు వేసుకొని వేసిన తీర్థము కన్నులక
పుచ్చుకొని చేతిని గుడ్డకులైదరు తీర్థపు చుక్కలు క్రింద పడరాదని భావం
భక్తి సౌష్ఠ్యలతోవంగి చేసాచి చిన్నవారికడ పెద్దవారుచేయుట చిన్నవారికి పాపం
మని నాధావము తీర్థము ఇచ్చువారు వసుసులో పెద్దవారయ్యే ఉండవలయును.
లేదా అంతటిశక్తి సామర్థ్యములు వారియందు ఉండవలయును కానీ పట్టుమని
కసులకు తీర్థమువచ్చి పదార్థములు ఎత్తుకొని పోయెను.

రసుల కొన్ని పదార్థములు ఎత్తుకొని శాంత వెంట వంటగదికి పోయెను.

ఈ కార్యక్రమము చూచి రాగమ్మ శాంతా ఈవద్దతి చాలా బాగున్నదమ్మా
మానవులకు ఉండవలసిన వద్దతి ఇదే.

కం॥ వాదములు వేయునేటికి

వేదోక్త విధిజరించు విజుధుడు గృహమం

దాదరమున నారాయణ

పాదంబులు గొలిచి ముక్తివళమనకేగు॥

అన్నారు పెద్దలు శాంతా! ఇదే భక్తిపంథా ఎక్కడ ఏవేళ ఏమి చేయవల
యునో అవి చక్కగా చేయుచూ వచ్చిన అంతకన్నా ఫలమేమున్నది ఇదే గృహ

దర్శము గృహిణీ కుండవలసిన పద్ధతి ఇదే ఇట్టి పద్ధతి ననుసరించిన వారికి ఏ కొరంతలు ఉండవు యిహపరముల రెంటెకు భగవానుడుతోడై, నీడై, తనవాడై, రక్షింప గలడు. ఈ పద్ధతున్ని అమగంటే కలికాలము పొరంభమైనది పృతి గృహమునా ఈకార్యాచరణ పృతి గృహిణీ అచరణలో ఉంచిన కవీ, కాలమూ విరుగుడై లోకము స్వర్గతుల్యము కాగలదు దైవమిచ్చిన పదార్థముల దైవవినియోగముచేసి బ్రక్షించిన సకాల వర్షములు చాలి మిగులునన్ని పంటలు చక్కని సంతతి సకాల విహార వ్యవహారములు శతాయుర్దాయములు గలిగి సర్వ సాధాగ్యములతో పృథువులకు పృజలకు అన్యోన్య వితృత్వమై మామి కామదేనువు కల్పవృక్షము కాగలదు దైవసమర్పితమైన భుక్తశేష పదార్థములవల్ల తయారైన శుక్ల శోణితములు అమృత తుల్యములై అకాలసంతతి నివర్తక సకాలమునకు పారుష్యాన కీర్తులై బ్రతుకు ధర్మసంతతి నిచ్చును సర్వసమృద్ధిగా పాడి పంటలతో సస్యశ్యామలమై హిక్షా కామధేను వగును అది అమగంటుట రోటి కలిదేవుడు వెన్నంటి సప్తవర్ణసముపలతో మతో దేకములతో బాషావైషమ్యములతో అనివేకములు గల్పించుకొని నైవేరములు సృజించుకొని పాడు గండని రెండు హస్తములు పైకెత్తి దీపించునన్నారు ఇంటింటి గృహిణీ ఈదర్శముల అవలంబించిన పురుషులు జ్ఞానధనులై సమయ స్ఫూర్తి జ్ఞానముగలిగి ధనమాన్దించి కీర్తి గౌరవములతో శతాయుర్దాయము గలిగి జీవించురు నీచులు, అంగహీనులు, అధర్మచిత్తులు అవినీతులు రోగగ్రస్తులు పుట్టరు శాంతా నాకు అరవై ఏండ్లు వయసు ఉన్నది గాని నేను తిరిగి చూచిన చోట్లలో ఎక్కడా ఈ పద్ధతిలేదు వారికి శక్తిలేదు మైథుననిదాహారములనమ్మి పశు ప్రియులై బ్రతుకడమేగాని ఈధ సువలంబించి యిహపరములలో సుఖపడు వారులేరు.

కం॥ దమమును శౌచము తపమును

శమమును మార్దవము కృపయు సత్యజ్ఞాన

క్షమలును హరిభక్తియు హ

ర్షము నిజలక్షణము లగ్గజాతికి నధిపా!

అన్నారు పెద్దలు ఈలక్షణములన్నీ మానవులకుండ వలసినవి ఇవి అందరికీ అలవడిననాడే అందరూ సుఖింప గలుగుట అన్నది రాగమ్మ.

ఔను పిన్ని తలిదండ్రులు బండెడంత ఆశతో కనిపెంచి తిని తినక ఆరించి వృద్ధాప్యమున నర్వస్వమూ చేతిలో పెట్టితే వాళ్ళ కన్నులకు కంపకొట్టి నోటికి దుమ్ముకొట్టి అనుభవించుతూ ఇది దర్మమా నాయనా అంటే కావలసినదవు తుందనే సంతతిని తలిదండ్రులు దూషింపక పోతారా అదేమిదిగా దైవము సర్వ స్వము సృజించి చేతికిచ్చి నాకు పెట్టి మీరూ తినమన్న వదార్దముల సర్వమూ వారికి చూపకనే తినిన వారూరకుందురా కదుపుకాలదా దూషించరా వారి దూషణ ఊరకపోతుందా అతివృష్టి అనావృష్టుల గలిగిస్తుంది అప్రయోజకుల అనామికుల విప్లవకారుల పుట్టిస్తుంది భావవిభేదాల సృజిస్తుంది రోగగ్రస్తుల కోపగ్రస్తుల నేర గ్రస్తుల ప్రబలిస్తుంది బర్హద్యేషులజేస్తుంది పరస్పర విభేదములతో పాడుచేయిస్తుంది ఊరకపోదు మాతృ పితృ వయోవృద్ధగురు దేవబ్రాహ్మణ గోసాను సజ్జన స్త్రీ బాల మాషణలు పోపు తప్పక ఫలిస్తాయి ఇక హత్యను నో ఊడనే ఉన్నది.

కం॥ దేవతలకు నగవులం

చావన సుచహారమిచ్చి పడపడి గురవం

గావలయు నట్లుసేయని

ధీవిరహితు డనురయగుట తెల్లంబుమా!

అన్నారు అనురులై ఒకరి ఉసురు ఒకరు పోసుకుంటూ అనూయా పరగగి స్తులై పాడుగాగలరు ఇవి ఎరింగి వారి వదార్దముల వారికి ముందు అర్పించి తాను తిని ఆ రక్తబిందువులతో సాలూ మూలూ ఎరింగి సంతతిని కని పెంచవలయు చూడు శివాక్షిని తల్లి జీజీబాయి ఉగ్గపాలతో ధర్మమూ దయ దాక్షిణ్యము సత్యము శౌచ మూ శీలము దైవము అనే బలౌషధముల నూరి కలిపి నోట ముక్కుల వచ్చు పర్యం లము పోసి మ్రింగ కుండిన ముక్కు బిగబట్టి చెండులకొట్టి భయపెట్టి పోసి పెంచి తయారుచేసి వేషభాషల లోపించకుండు నట్లొనర్చి ఆశీర్వదించినది పేరుగడించినది అట్లే తల్లి తనయునిపెంచి ప్రభువుల కర్పించిన ప్రభుభక్తి వరాయణులై రాజ్యము రామరాజ్యముగా చేయగలరు చిరక్తిరి నాద్వీపగలరు ప్రజాసంస్థలకిచ్చిన లోక మాన్యులై వన్నెగడింతురు ప్రజలలో సుప్రసిద్ధనాయకులై చచ్చి బ్రతికినవారిలో చేరుదురు సిగ్గుచేటుగా అవినీతులగని పెంచిన అటు ప్రభువులకు ఇటు ప్రజలకు కంటక పొయ్యిలై కన్నవారికి వుణ్యఫలమునకు మారు పాప ఫల మిత్తురు ఇంతకూ తల్లి తయారు చేయుటలో ఉన్నదీ అన్నది శాంత

రాగమ్మ అశ్చర్య మవినయిస్తూ శాంతా ఇది నిశ్చయము తలపడంగిలు
జ్ఞాన వంతులై దర్మము ననుసరించి అభివృద్ధికి తెస్తేనే పిల్లలు కామోదోకులై కని
పారవేస్తే వారిగతేమి కావలయును కని పెంచలేని పాపము రాదా అట్టివారు
పిల్లలు కలుగని తెరువాలో చించుచేతేయము భూరి హత్యలు చేయుట మహాపాప
ము ఈ పాపము మరుజన్మలో గర్భసమయముల శిశువు వెలువడక గంటలూ
రోజులు గడచి కడకు పోనిహానిని గల్పించు నందురు కని సాకలేక సంతతిని కడ
గండ్ల పాలు చేసినవారికి మరు జన్మకు అరువను పిల్లలే లేకుండు రందురు ఈ
కామమువల్ల గలుగు కష్టములు ఇన్ని అన్ని అని చెప్పనలవిగాదు అకలి రుచి ఎరు
గదు నిద్ర చోరుగదు కామము కష్టమెరుగదంటారు కామము కష్టములకు
మూలమని కారడవులకు పోయిననూ అకలి దప్పల నణచిననూ కాయకనుకుల
సేసించిననూ పట్టి బాదింపక నిరువము అనుది రాగమ్మ.

ఈ మాటలవింటూ చిరునవ్వు నవ్వుతూ శాంత రాగమ్మను చూచి పిన్ని
మధ్యాహ్నమయినది లే కాళ్లు చేతులు కడుక్కొందువు భోంచేసి మాబూచవమ్మను
లే అన్నది

సరేనని రాగమ్మ కాళ్లు కడుక్కొన బచ్చలికి పోయెను.

శాంత విత్తళ్లను నిళ్లు చల్లి తుడుచు మండెను

చాగిహ్ని బిహ్యార్పణమస్తు.

మా తృప్తి.

—: మధ్యాహ్నము. :—

విస్తృతము చోట్లు పరిశుభ్రముచేసి రెంటి విస్తృతము వేసినది శాంత.

రాగము పాద పరిశుభ్రము చేసుకొని వచ్చి కూర్చొనెను శాంత ముందుగా ఉసిరిక ఉరగాయ వడ్డించి పిన్ని ఇది ఉసిరిక ఉరగాయ దీన్ని వైద్యులు ఎక్కువగా వర్తిస్తారు ఆమలకము అమృత తుల్యమంటారు పైత్యహరము జ్ఞానవృద్ధి జీర్ణకారి రసమూ రక్తమూ పీర్యమూ శుభ్రము చేసి మంచి బలము నిచ్చునంటారు ఇది గజనిమ్మ ఉరగాయ ఇది పైత్యహర మంటారు రక్తశుద్ధిచేసి పేపుల తిత్తిని శుభ్రపరచుటలో మంచి దంటారు ఇది చూమిడి దీనిని మేము అంతగా వాడుకోము సూగులసూనె అవపిండి వేయవలసి వచ్చును దీనితో ఉష్ణాదికృమై దేహమునకు తప్పక అనారోగ్యము గలిగించు నందురు ఇది చింతకాయ చూమిడి కాయకు తమ్మడు ఇది నిర్మల్యులగా తయారు చేయును శాస్త్రానికని ఎవరైనా అడుగు తారని కొంచెముగా పెట్టినాను ఇది అల్లము పచ్చడి ఇది అహార కోశమునకు చాలా మంచిది జీర్ణకారి అశీర్ణరోగులకు ముఖ్యము ఇది వంకాయ బెండకాయ పొడికూరలు ఇవి పీర్య వృద్ధిని చేయును బలము నిచ్చును ఇవి నిత్యమూ తిన్ననూ మంచిదే నంటారు బానిక్కులు లేహ్యులు తినుటకన్నా ఏటినే తినిన వాటెకన్నా బలమునిచ్చు నంటారు ఈ రెంటెనూ ఎన్ని రూపములుగా మార్చిననూ రుచికరములుగానే ఉండును ఇది మెంతి ఆకు పప్పు ఇది చలువచేయును రుచిగలిగించును పీర్య వృద్ధి చేయును పశితి ఇంటా పెంపవలసిన ఓషధి ఎక్కువగా వాడుట క్షేమము చలువ నిచ్చును అంటూ కూరలూ ఉరగాయలు వడ్డించి అన్నము పెట్టి నెయ్యివేసి ఇంక భోంచేయి పిన్ని అన్నది శాంత.

రాగమ్మ భోంచేస్తూ శాంతా నీకు శాంతపేరు చెబునే ఎన్ని పదార్థములు చేసి నావే ఖాను.

కం॥ ఓమ గలిగిన సిరిగలుగును
 ఓమ గలిగిన వాణిగలుగు శారపగిభయుఁ
 ఓమ గలుగ దోన గలుగును
 ఓమ గలిగిన మెచ్చుచొ సదయుదు తండ్రి!

అన్నారు ఓర్పు ఎంత పనిచేసా సాధిస్తుంది. ఇవి అన్ని మన దౌడ్డిలో పంపిసి చేకదా అన్నది రాగమ్మ.

ఖేనమ్మా ఇంటికి దండిగా దొడ్డి ఇల్లానికి దండిగా ఓర్పు ఉంటే ఈలాటి పదార్థముల దండిగా పండించుకొని దేవునికిపెట్టి మనము తిని ఇతరులకు దానము చేయవచ్చును చెమటోడ్చి కష్టించి పండించిన పదార్థములపై పీచి ఎక్కువగా నుండును దైవనివేదన దానము చేయుటచే పుణ్యము కలుగును దేహపరిశ్రమి వల్ల ఆరోగ్యమూ లాభమూ ఉండును పిటిని చూచిన ఇంటి యజమానికి సంతోషముగా ఉండును యజమాని ముందుకు పోవమార్గము చూపిన వారమూ అవుదుము పెరటిలోకి పోయిన సంతోషమూగాను ఉండును ఇంటి వారు పిడికి పోక పనిలేనప్పుడు ఆపని చూచు చుండెదరు పికారని వాకింగ్ అని అప్రయోజకముగా కాలము వ్యర్థ వుచ్చరు మావారు చెట్లకు నీళ్లు పోస్తూనే పిల్లలకు చదువు చెప్పినారు పని చేస్తూనే సహసనామ పారాయణములు చేసినారు పిల్లలకు నేర్పినారు నిద్రపట్టకపోతే రాత్రి వేళకూడా ఆక్కడే ఉంటారు అచేల్ల మాకు ప్రాణాధారము వాటివల్లనే మేము ముందుకు రాగలిగినాము అని చెప్పుచుండగా శాంతమ్మ.

రాగమ్మ చారువరకూ వచ్చినది అది చూచి శాంతమ్మ టోమేటోపండ్ల చారు వేసినది.

కలుపుతూ రాగమ్మ శాంతా అమృత మున్నట్లున్నవే పదార్థములు అన్నది.

అమ్మా పదార్థములు అమృతముగా తయారు చేసినది నేనకాదు యజ్ఞేశ్వరుడు శ్రయనకుచేసిన పదార్థముల ముందుగా ఎవ్వరు అర్పించు చుండురో వారిబుద్ధియందు

తానేనిల్చి ఆ యా పదార్థములకు ఏమేమి ఎంతెంత కావలయునో అంత వేయించును అమృతోప మానముగా పదార్థముల తయారు చేయించును కాటుపోవుట పొంగిపోవుట చెడిపోవుట బుద్ధి పొరపాటుతో ఒకసారి వేయవలసినది రెండు సార్లుగావేసి పదార్థము చెడగొట్టుట వేసి నానని వేయకపోయి రుచి చెడిపోవుట కొంత ఉడికి కొంత ఉడకక పోవుట గుడ్డలు కాలుట చీర లంటుకొని చచ్చుట అంటించుకొను బుద్ధి పుట్టుట చేతులు కాలుట కుండలు విచ్చి పొవుట పగిలి క్కా పీదపడి బొబ్బలు పోవుట ఒత్తిగిలపడి క్రింద పోవుట కడరు ఇంటి వారితో చీవాట్లు పెట్టించి కంట తడిపెట్టించుట ఈలాటి బాపల తనకు పెట్టనివారికి నీచ మైనవి క్షమా వేయు వారికి కల్పించునట నేను మాఅమ్మతో ఎన్న దాదిగా వారికి సమర్పించుచునే ఉన్నాను ఆ అగ్నిదేవుడు నాకు చీలాటి చాదగాని ఇంతవరకూ కల్పించలేదు ఏన్ని చేసిన పదార్థముల వారికి అర్పించు చుండిన దినదిన క్రమేణ లేని వారికి కూడా పదార్థముల అవివృద్ధి నిచ్చునట రుచిని గల్పించునట దృఢతను నశింపు చేయునట యజ్ఞేశ్వరునికి అర్పించు వారికి భగవంతునికి నివేదన చేయు వారికి అహారమునకు వినాసిక తక్కువ రాదని మా అమ్మ చెప్పినది పదారములు సంపాదించుకొను శక్తిలేక ఒకటుండి ఒకటి లేక తనకు భక్తితో సమర్పించు వారిని ఆశీర్వదించి శక్తివరులచేసి పదార్థలోపముల లేర్చి బాగు పరచునట.

కం॥ దళమైన పుష్పమైనను

ఫలమైనను సలిమైన బాయనిదిక్రీ-

గొలిపిన జనులర్పించిన

నెలమీ- రుచిరాన్నముగనె ఏనుడుజింతు-

అన్నాడట భగవానుడు లేనివారు లేనట్లే అర్పించి ఓపయామయ మాకు నీకిచ్చు శక్తిలేదు శక్తి ఉన్నది మరువక ఇస్తూ ఉన్నాము దయతో స్వీకరించు తండ్రి ఇహ పరములకు నీవేమాకు తోడు అని అర్పించు ఇల్లాలి ఇల్లు బంగారమగు తుంది అన్నది మా అమ్మ ఈ ఇంటికి నేనువచ్చు నాటికి అహారపుకారత ఉండినది. అది మాయమ్మతో చెప్పి చింతించితిని అమాట విని మా అమ్మ శాంతా నీవు శ్రద్ధా భక్తితో ఎంగిలీ మంగలం లేకుండా శుభ్రముగా ఉన్నంతలో తయారుచేసిన పదార్థ ములు యజ్ఞేశ్వరునికి భగవంతునికి సమర్పించు చుండిన ఏకారంతా నీకు లేదు రాదు. పోవమ్మా ఇచ్చెడివానిని మరచి బీదలు ఇచ్చిన వానిని మరచి ధనికులు

దెబ్బ తింటూ ఉన్నారు వారిననుసరించక ఉన్నదానిని మరువక ఇచ్చుట నేర్చుకున్న లేవన్నదానిని ఇచ్చుట శ్రీవారి వంతుగా నుండును అభారము వారిపై పెట్టుము మేతవేసిన అవు పాలు పిండును మేతవేయని అవు కాలతన్నును ఇది చూచినదేగా ముందు నేను ఈ ఇంటికి వచ్చినప్పుడు ఇక్కడా అట్లేఉండినది. ఆ సర్వకామ దుని వల్లనే తీరి అన్ని కార్యములు అయినవి తల్లి భయవడక భగవంతుని అనుగ్రహముపొందు నీకు అన్నియెడలా అన్నికడలా తోడునీడై కాపాడును అన్నది. అమ్మమాటను మరువక అదేవిధముగా చేయుచూ వచ్చినాను మాకొరతలు దినదిన మునకూ తీరుతూ వచ్చినవి.

కం॥ అతిథి జనంబులభక్తి

సతతము పూజించి యుచితసత్కారములు

న్నతి నడుపు సజ్జనులు శా

శ్వతక్తిర్తులు ధరణిబడయ జాలుదురనఘా॥

అన్నారు అతిథులకు పెట్టిన పుణ్యమూ కీర్తి ఉన్నప్పుడు భగవంతునకు యజ్ఞేశ్వరునకు పెట్టిన ఎట్లు లేకుండును. భగవంతుడే అతిథియైతే బలము కొరతా అన్నారు. పెద్దలు భగవంతుని నమ్ముకొని భారము అయినపైన వేసి నడచితే సర్వమూ చేకూరును అంటూ రాగమ్మకు అన్నము వడ్డించి మీగడతోటి పెరుగును దండిగా వేసెను.

రాగమ్మ భోంచేయుచూ శాంతా ఇది అప్పు పెరుగు కదా అన్నది.

బౌసమ్మా త్రిదేవులవలె చూడు అవులు ఉన్నవి ఆ కామధేనువులవల్ల మా కడుపు చల్లనగు చున్నది. నేను ఈ ఇంటికి వచ్చినప్పుడు మా నాన్న ఒక చూటి అవును ఇచ్చినాడు వచ్చిన నాలుగు అయిదు మాసములకు ఒక పెయ్యదూడను ఈని నది కావలసినంతా మేతా తవుడు కడుగునీళ్లు పీతిగాపెట్టి నిత్యమూ కాళ్ళకు వసపు పూసి కుంకుమపెట్టి కామధేనువుగా భావించి వ్రదక్షణ నమస్కారములుచేసి పాలు పిండుకునేదాన్ని దండిగా పాలుఇచ్చేది దూడను దొడ్డిలో విడిచితేబాగా అడుకుంటూ ఉండేది అవును కావరికి తోలియిచ్చువేళ తల్లి గోమాతా తిరిగి చక్కగా ఇంటికిరా చుందను విడిచి పోయితివా మరుగు వడియెదవు మరుగు వడితివా తిరిగి రాలేవు

జాగ్రతగా రా తల్లి అంటూ దేవుని దగ్గరకుపోయి గోవిందా నీ గోవును విడచు చున్నాను నీ ఇష్టము గోపూ మేము నీ పరిపాలనలోని వారమే కాపాడుట నివంతే యశోద నీకు రక్ష కట్టినది నేను నీకు చెప్పి గోవుకు రక్ష కట్టు తున్నాను యశోద కట్టిన రక్ష నిన్నెట్లు కాపాడినదో నీరక్ష గోవునట్లు కాపాడవలయు తండ్రియని ఒక త్రాబీని మెడకు కట్టేదానిని తిరిగి యింటికి వచ్చినతోడనే తాగిని విడచి ఎత్తిపెట్టి దాన్ని ఇట్ల ఒక అరునెలలు జరిగినది ఒకరోజు చూడు గంటలనుండీ గానీ వానా అసాధ్యముగా ప్రారంభించినది ఆ వాయువేగము చెప్పనలవిగాను ఎక్కడ చూచినా వెల్లువలై నీరు పారుచూ చెల్లు, కొమ్మలు, చిరిగివడుచు ఇండ్ల గోడలు కూలిపోవుచు మేఘార్పటలతో మెరుపులతో రిప్పుమని పిచు జంఝూమారులముతో భయంకరమై గుండెలవియు నట్లుండెను మీతమ్ముడి బయట వల్లెకు పోయివుండెను. నేను ఒక్క దానినే ఈకొండెము ఇంటిలో వాకిండ్లు చూసుకొని భయపడినా ఉన్నాను రాను రాను గాలి ఎక్కువాయును మేఘ గర్జారవములు అంతకంతకూ మిక్కుటమాయును అంపకార ఒంధురమౌనట్లు మేఘము లలము కొనియెను అవుగానీ మీ తమ్ముడుగానీ రాలేదు ఇండ్ల చింతిస్తూ ఉండగా అస్తమానమై మనిషి మనిషికగుడని స్థితి వీర్చ డెను చూడ అమ్మా అని అరువసాగెను నాకుమరింత భయమాయను సహాయము ఎవ్వ రూలేరు వీడి రోచలేదు మఃఖము మాత్రము వద్దన్ననూ వచ్చుచుండెను చూడను పట్టుకొనిపోయి దేవుని దగ్గర నిలచి స్వామీ తిరిలోక పాలకా మా యిరువురకూ దిక్కెవ్వరు ఇప్పుడు పాలకొరకైచూడ అరచు చున్నది.

పలుకు తోమితేక నాకు భీతిగానున్నది ప్రకృతి షణ షణమునకు భయంకర ముగా చూరుచున్నది. మా వారు పిమ్మి బాధపడు చున్నారో వారు వచ్చుచుండి నడి దారిలోదిక్కి వీచుయిరో నాకు ఇక్కడ తోడులేరని ఎంత పరితపించు చున్నారో గోమాత దారితప్పి వేగదూడకై వెతలు పడుచూ దారిగానక ఎంత దుఃఖించు చున్నదో ఇప్పుడు ఈ అవత్యాలములో నివు తప్ప మాకెవ్వరూ దిక్కులేరు తండ్రి అని వెక్కి వెక్కి విడ్వసాగితిని అరచి అరచి చూడ అక్కడనే పండుకొనెను. నేను కూర్చొని తండ్రి దయామయా నిన్ను నమ్ముకొన్నవారికి దిక్కునీవగుదందురే నాకు తోడు గల్పింపవా ఈ రాత్రి గడచి నేను బయట పడుటెట్లు పాలు తాగి గూడ ప్రాణము రక్షింపవా తల్లి సర్వమంగళా నా హృదయావేదన నీవెరింగి ఇట్టేల ఊరకుండెదవు మీరు రక్షింపరాని పరమ పాపినా ఎనుబది నాల్గు లక్షల జీవ రక్షకులకు మమ్ము

కాపాడుట ఒక భారమూ ఈ కటిక రాత్రిలో ఒంటి జీవినై దిక్కులేక దుఃఖింపు చుండ కంట చూతురా అంటూ విద్దుచూ క్రిందవడి కన్ను అంటించినాను అప్పటిలో ఎవరో ఒక అడ మనిషి వచ్చి వాకిలి తట్టి నన్ను పిలిచి నట్టెనది లేచి చూచితిని అక్కడ ఎవరూలేరు బోరుమని గాలి వాన శబ్దము వినబడుచున్నది. ఎవరూలేరే అనుకొను సంతలో అమ్మా అని తలవాకిలిదగ్గర పిలుపు వినబడెను అప్పుడు తటాలున వాకిలి దగ్గరకువోయి ఎవరు మీరు అన్నాను.

అవ్వకి వణకుచూ అమ్మా నేను ఒక అనాథను గాలి వానలో పడిసి చలికి ప్రాణము పోవుచున్నది. తలదాచుకొన చోటిచ్చి ప్రాణరక్షణ చేయి తల్లి నిన్ను భగవంతుడు కాపాడుతాడు అన్నది.

ఆ వణకుతో మాట్లాడు మాటలు విన్నతోడనే ఎవరో వీమోనను భయము విడచి తలుపు తీసినాను అడమనిషి నడు ప్రాయముగలది వూర్తి వణకు చున్నది కృంగి పోయినది చూచిన యాడనే జాలిగలిగి లోపలికి రమ్మన్నాను అమె వచ్చెను అమె వెంటనే నిండు చూలుతోనున్న కుక్కఒకటి ఇంటిలోపలికి దూరెను అదిలింపి తిని అది పోలేదు ఒక మూలకు పోయి తొక అడించుమా నిలుచుకొనెను ఆ పచ్చిన అయమ నన్నుచూచి అమ్మా ఉండని పాపము నేని వానలో దొరికి నప్పటినుండి నావెంటనే ఉన్నది నేను ఎక్కడికి పోయినా అక్కడంతా వచ్చుచున్నది వాన పోయిన దనుకా ఉండని తల్లి అన్నది అది ఎవరే నేను నాకు కొడులేరని భగవంతుడు ఈమెనూ ఈ కుక్కను పంపినట్లున్నది ఉండ నిమ్మని తలంచుకొని ఒక పాత చిర తెచ్చి అమెకు కట్టుకోమని ఇచ్చి బొగ్గుల కుంచటి వెలిగించి అమె దగ్గర పెట్టితిని అమె ఇదిచూచి ని ఇల్లు ఒంకారుగానూ ఆశ్రయమిచ్చి రెండు ప్రాణుల కాపాడినా వమ్మా భగవంతుడు నిన్ను నీకుటుంబమును సర్వదా కాపాడుతాడు దిక్కులేని ప్రాణులకు ఆశ్రయ మిచ్చుట జీవదర్శము వరోవకారము చేసినదే దేహము అతిథులకు ఆ తిథ్యమిచ్చి తిన్నదే అన్నము వారి పాదస్పర్శన అయినదే గృహము అన్నారు నీవు ఈనాడు నాకాశ్రయమిచ్చినది. నాజీవితములో మరువలేను ఏమీ మేలు చేయలేను నీవూ నిభర్త సంతతీ కలకల లాడుతూ చిరకాలము బిరుదుమని దీవించగలను ఇంతే నామేలు తల్లి అంటూ కాచుకొంటూ ఉండెను శునకము ఒక మూల పండుకొనెను గంట చూడగా అప్పటికి పది అయి ఉండెను కొంతభయము

తీరెను గాని అపు రాలేదు మా వాయూ రాలేదు నేను ఆమెను చూచి అమ్మా మీది విపూరు ఇక్కడికి విమిషనిగా వచ్చిఉండినావు అన్నాను. ఆమె కొంచెము నెమ్మది చెందినది గాబట్టి జాలిగా ఇట్లెనెను అమ్మా నా కథ అంతా చెప్పిన పెద్దరామాయణము కాగలదు నాకు ఎవ్వరూ నా యను వారులేరు లేక ఏకార్యమూ చేయుటకు దేహమనారోగ్యమై భిక్షచేసుకుంటూ కొన్ని తీర్థయాత్రలు తిరిగితిని అనేకమయిన నివత్తులకు లోనైతిని నుఖములేదు ఈ రోజు ఉదయము ఆ నదీతీరములో స్నానము చేయు చుండగా నా పాత గుడ్డల చూపును ఏమోఉన్నదని అవహించినారు సరే ఇక్కడికి నాకర్మము పోలేదని తలంచి సాయం సమయమునకు ఇక్కడికి చేరులో వల ఈ గాలి వానా చిక్కించు కున్నది. ఎటు పోవుటకు కదలేదు తెలియలేదు నాలుగైదు చోట్లకు పోయినవారు ఉండనివ్వక పోయినారు చాచి సరేమో ఉంచు నని వస్తూ ఉండగా ఎక్కడా తటస్త వడలేదు ఇంట్లకు ఎక్కడి వారక్కడ తలుపులు మూసినారు అప్పటిలో ఎవ్వరో ఒకాయన ఎమరై మీ ఇల్లు చూపి అక్కడ పిలువమన్నాడు పిలిచి చూతమని పిలిచినాను మీరు వచ్చి వాకిలి తీసి నాపొణము రక్షించినారు నేనేగాక నిండు చూలుకొనున్న ఆ కుక్కకూడా బితికినదీ భగవంతుడు నిలాంటివారికి పశ్యర్యమివ్వక నిచులకూ లోభులకూ డాండ్కులకూ మాతవయా రహితులకూ కారిన్యులకూ పాపులకు ఇచ్చి ఉంటాడు వారిలీలవారికే ఎరుక నికమివు చల్లగానూ నూచేం బ్రతుకు తల్లి అన్నదామె అదిని నేను అమ్మా

౮౦॥ మానుషదేహము గలుగుట

మానాదుక మర్లభంబు పుట్టినమీదక

చానము పరోపకారము

భూనుతక్తిర్తయమవలచె పురుషునకెంచు॥

అన్నాడు పరోపకారముచేయని మనుష్యులు ఉండి చచ్చినవారే యగుదురు వారు జీవచ్ఛవములు వారికి ముంచున్నది ముసళ్ల వండుగ ఇల్లూ వాకిలీ ధూమీ బుట్టా ధనమూ దాన్యమూ లేక కూటికి గుడ్డకూ మొగమువాచిన తలిదండ్రులకు పుట్టి నాలుగుచెరుగులు ముడివేసిన జోలెతో ఇంటింటి కడవలు ఎక్కుమూ దిగుచూ చివాట్లుతీను నప్పుడు గగిహించు కొనగలరు అప్పుడూ అని అనిపించు కుంటారు దానితో పశు పక్ష్యాదులలో పుట్టదారి తీస్తారు వారిని తలంచుటతోటి వారిని తాకుట తోటి మనకు కూడా పాపము వచ్చును వారికి భూతదయా పశ్చాత్తాపములుండిన

ఈలోకము ఇంద్రలోకము ఎందుకుకాదు వెట్టితల్లి వారికి ఎంత కలిగిననూ ఇంకా చేకూర్చవలయుననే ఆశ వారిని విడువదు కోటీశ్వరుని ఇంటిప్రక్కననే కూటికి లేని వాడుండ చూచుచునే ఊరకుండునుగాని ఉపకృతి వరమాణువు కూడా చేయజాలడు అది గ్రహించి ఈ జన్మలో ఒరులకు ఉపకారము చేసినవారే అపైశ్వర్యములతో నుఖపడుతూ యజ్ఞయాగాది కృతువులు దర్మసంస్థాపనలచేయు పుణ్యాత్ములు వ్రక్కతిలో మానవులకు సహాయము చేయగల యంత్రసాధనల కనిపెట్టి ఇచ్చుమహా నీయులు రాజులూ గొప్ప గొప్ప ఉద్యోగులూ ధనికులూ అయి పేరు వ్రఖ్యాతి నార్జించి నుఖపడు చున్నారు అందరూ ఉపకార హినులే అయిన ప్రపంచము చాలా వెనుక వడును అందరూ ఉపకారమే చేయువారైన ఈ లోకము ఇంద్ర లోకమే యగును ఉపకారము ముందుకు నెట్టును ఉపకారహినుత వెనుకకు నెట్టును పరోపకారమువల్ల పుణ్యమూ పుణ్యమువల్ల నుఖమూనని తెలియుటే గొప్పతనము అమ్మా నీకు ఎవరూ లేరను చున్నావు నాదగ్గరనే ఉండు నీకు అన్నమూ గుడ్డకదా కాదలసినది అవి కొరత లేకుండా వీలాటి కష్టములేకుండా కాపాడెదను ఉండు మా ఇంట్లో నాకు తోడు ఎవరాలేదు మాకు ఒక అవు ఉన్నది దానిని చూపెట్టుకొని వుంటే చాలునమ్మా ఈనాడు అవు రాలేదు దూడకు పాలులేదు పావము దూడపై పేమితో ఎక్కడ అవు అల్లాడు చున్నదో ఏమో అమ్మ రాకపోయెనని దూడ అరచి అరచి వండు కొన్నది. నోరులేనిది నా హృదయము దీనిని చూచి కరిగి నిరైపోవు చున్నది వీమి చేయుటకూ శక్తిలేదు మా వారు కూడా ఇంత వరకూ రాలేదు ఎక్కడున్నారో ఏమయినారో ఈ గాలీ వానా ఇంకా నిలువ కన్నది అని దీనతగా అన్నాను అదివని ఆమె.

అమ్మా అయ్యగారు మగవారు వారికేమీ భయము ఉండదు ఇక అవు అన్ననో ఎక్కడో తలదాచుకొని ఉండును తెల్లవారి చూతము నీయట్టి ఇల్లాలి వస్తువులను కాచి రక్షింప భగవంతుడు కంకణము కట్టుకొని ఉన్నాడు తల్లి భయము లేదు అన్నము తిన్నావోలేదో తినుపో నేను ఉన్నాను ఇక్కడ అన్నది.

నేను భోంచేయుటకు బుద్ధిపుట్టలేదు ఎంత నిబ్బరము తెచ్చుకుంద మన్నను మనసుకు అవూ వారూ జ్ఞాపకమునకు రాక మానరు వచ్చినంతనే దుఃఖము రాక మానదు ఇట్టిస్థితిలో అమ్మా నాకు అన్నము తినఇచ్చగలుగునా అన్నాను.

ప్రాణము కుదుట పడక సర్వేశ్వరా గాలీ వానా ఎక్కువాయను ఉరుములూ, మెరుపులూ, భయంకరముగా నున్నవి. అందకార బంధురమై ప్రకృతి అయోమయముగా నున్నది నీవుదక్క నాచార్యకు వేరు దిక్కులేరని చింతించుచున్న సమయమునకు వాకిటదగ్గర అయ్యా అన్నాడు ఎవరునీవు అన్నాను నన్ను అమృత్యు పంపినది. నాది మీ అత్తగారి ఊరు నాపేరు వాసుదాసు మనము పోవువరకు అమెకు తోడు మావారిని ఉంచినాను వాన అనక లే పోదము అమె అన్నము ఇంకా తినలేదు రండి తొందరగా అన్నాడు అక్కడున్నవారు వానవెలుచునట్లులేదు. పొమ్మన్నార నేనులేచి వాకిలి తీసిమాడ లాందరు చేతబట్టుకొని మొబ్బుకన్నా నలుపుగల దీర్ఘ కాయుడు నిలచుకొనిఉండెను నన్నుచూచి ముందుదారిపట్టెను ఆయన నడువను నేను గునకవరుగు పరుగెత్తను ఇంతలో వాన కొంచెముట్లు తగ్గెను గాలి కొంచెము సంది చెప్పెను ఒకరితో ఒకరము ఏమీ మాట్లాడలేదు ఒకముక్కాలు గంటలోపల పచ్చి నాము ఇంటి దగ్గరకువచ్చి కొంచెము అక్కడపని ఉన్నది వస్తాను మీరు వదండి అని నన్ను వాకిలిముందు ఏడచి తిరిగివచ్చిన దారినే పోయినారు మలనిసర్జనకేమో పోతూవున్నాడని అనుకొన్నాను. ఇంతవరకూ ఆయనమాటే మరచినాను అన్నారు అప్పుడురాకు అశ్వర్యమై నాకుతెలియదండి ఇదివంతగా నున్నది భగవానుడే అయి వుండవచ్చును లేకున్న ఈ అర్ధరాత్రిలో మీ దగ్గరకు వచ్చువారెవరు నేను మీ లేక భయపడి దేవుని దగ్గర వీడ్చినప్పుడు ఈమె వాకిలిదగ్గర అమ్మాఅన్నది వాకిలి తీసిరాను ఈమెవచ్చినది ఈమెతో ఆ రుక్కవచ్చినది ఈమె తోడైనప్పటినుండి కొంతదిగులు తగ్గినది మాడకొరకై అవుకొరకై వున్నదిగులు అవువచ్చినతోనే పోయినది పాలుదేవునికి ఆరగింపుచేసి నమస్కరించు నప్పటికి మీరుచచ్చినారు మీరు ఇంటినుండి పోయినది మొదలుకొని ఇంతవరకూ ఎవరిని నేను చూడలేదు ఎవరూ రాలేదు ఇదిదైవ చిద్విలాసముతప్ప వేరొందులేదు అన్నాను వారు అలోచించుతూ ఖాను భగవంతుని నమ్మినవారికి భయము ఉండదని పెద్దలు చెప్పినది వాస్తవము.

అ|| నాకుమేలుగోర నాబద్ధులకెకాని

భక్త జనులకేన పరమగతియు

భక్తడెందు జనిన పరతెంతు వెనువెంట

గోవు వెంటతగులు కోదెభంగి||

అ॥ తనువు విడచితనదు తనయులచుట్టల

అలి విడచినద వాలిమచచి

నన్నెకాని అన్యమెన్నడు నెరుగని

వారి విడువనెట్టి వారివైన॥

అన్నాడు భగవానుడు మరెవ్వరున్నారు మనలాటి దీనులకాపాడ వారేదిక్కు
అనుచుండగా వారు ఆమె వారిని సూచి

నాయనా ఆ దయామయుని లీలలు విచిత్రములు భక్తులకొరకై ఎట్టి ఇక్కట్లు
లైననూ పడగలరు వారిలీలలు నాకెంతో అనుభవము ఎన్నోసార్లు మనుష్యాకార
మున మేలుచేసి ఇక్కట్లనుండి రక్షించి మాయమైనాడు తెలుసు కొనలేదు జరిగి
పోయిన తదుపరి తెలుసుకొని మఃఖించినాను అన్నది ఆమె ఆమెను చూవారుచూచి.

ఇంటి దగ్గర మావారిని మీవారికి తోడుగాపెట్టి వచ్చినానన్నారే వారి వారేనా
మీరు అన్నారు చూపారు

ఓను నాయనా వారి వారిలోచేర్చి సూడకపోయిన ఇప్పటికెన్నడో యహూ
లయమునకు అతిదిగా పోవలసినదానను కాశీలో ఒకప్పుడు సూర్యగ్రహణముతోబా
స్నానము చేయుచుండగా మొసలి కాలుబట్టి ఈడ్చుట అందరూ చూచినారు కాలుబట్టి
ఈడ్చుట తెలుసుగాని అటుపై నాకేమి తెలియదు తెలివివచ్చి చూచునప్పటికి వేనవేలు
మనుష్యులు నాచుట్టూ ఉన్నారు అదిచూచి ఏల నాచుట్టూ మీరున్నారు నేనెట్లుఇక్క
డికి వచ్చినాను అన్నాను వారు నాకు నమస్కారముచేస్తూ అవ్వా నీవు పుణ్యస్థు
రాలవు మొసలినిన్ను ఈడ్చుకున్న తోడనే ఒకాయన ఎగిరినీటిలో మునిగి క్షణములో
విడిపించుకొని నిన్నుచంకన ఇరికించుకొని ఈమహాప్రవాహము ఈదితెప్పిగడ్డన
వరుండబెట్టినాడు వారిని చూచిన మానవుడుగా తోచలేదు దీర్ఘదేహముతో ఉక్కు
మనిషివలె ఉన్నాడు ఈమెను కొంచెము రక్షణచేయండి అని విశ్వేశ్వర ఆలయము
వరకొచ్చిపోయినాడు నీవు వరమపాదనిది భర్తరాలవు నిపాదములంటిన మాపాద
వంకిలముపోయి పావనమౌతామని దిక్కుతెలియకుండా నాచుట్టూచుట్టి పాదముల
మీదపడువారు పాదములంటి కన్నులనద్దకొనువారు డబ్బుతోచినంతా అక్కడ బెట్టి
నమస్కరించువారు చెప్పనలవిగాక రెండు మూడు గంటలకాలము నడచినది ఈ
వార్త ఊరంతాబాగా తండోప తండములై లక్షలాదిజనము నాచుట్టూ చూచినది.

నేను వారిబాధకు తాళకొనలేక లేచిచేతులు జోడించుకొని విశ్వేశ్వరా దయామయా పోయినదానిని పోనివ్వక ఇంకాకష్టములు వడుమని కాచిరక్షించితివా నీసాన్నిద్యమున ఈవరమపావని గంగలో నేనుదేహము విడచుటకర్తురాలను కాదని తలంచితివా నేనుఇంకా కష్టములుపడుచుండ చూడవలయునని కోరికఉన్నదా నేనుపోవుట నీకుఇష్టములేదా నాకష్టము లింకాగట్టెక్కలేదా కాలము ఇంకామిగిలినదా నాకన్నీటిరో నీపాదములింకా పడువలేదా చేసినకర్మము ఇంకాపీరిపోలేదా విశ్వమయా నీయాజ్ఞలేక యమాలయములకు అతిథిగానన్ను వారు పిల్చినారేమోకదా ఔను నియాజ్ఞలేనిది చీమకూడా చావడనుమాట వాస్తవము వారేపొరబడినారు అంభూ వెణ్ణిమొట్టిగా మాట్లాడుమా పోవనెంచి కాలుముందుకు నాచితిని అక్కన ఉన్న వారందరూ అవ్వాడబ్బులు అంటూతెచ్చి నాచేతిలోపెట్టిరి డబ్బుచాల పోగయినది అది తీసుకొని విశ్వేశ్వరుని గుడికిపోయి వారికర్పించి పృథ్వీణనమస్కారములుచేసి వెలుపలికివచ్చి కూర్చుండని వేనవేలు వ్రజలు మాత్రమునన్ను విడువలేదు అటుపై రెండు మాసములు ఉంటిని సకల సౌకర్యములు వ్రజలు కల్పించు చుంటిరి తదుపరి ఒకనాటిరాత్రి ఉమామహేశ్వరులు సున్నములో సామైక్యంని నిశేప మాకు చాలు ఇంకనీవు ఇక్కడనుంచి జగనా దమునకు వేకువ చూచుననే లేచిపో నికు తోడుదీడ గల్పించినామని అంతర్ధానమైనారు లేచిమాద ప్రక్కన గయపురు డంపతులు మూటెముల్లెకట్టుకొని పోతూ అవ్వావస్తావా అన్నారు ఎక్కడో నాయనా అన్నాను జగన్నాథమునకని వారన్నారు స్వప్నమునకు జ్ఞాపకము వచ్చినది కౌడు కల్పించినా మన్నారుగా ఇదేకౌడు అయి ఉండవచ్చునని ఎంచి లేచి వస్తాను నాయనా అని గుడ్డలమూటెను సంకనపెట్టుకొని సకళమునుండి వెలుపలికివచ్చి విశ్వేశ్వరుని గోపురమునూచి మాతా పితరులారా మీయాజ్ఞ పరీకారము వెళ్లుతున్నాను ఈ దీనురాలిని ఒక కంటచూచు చుండుడని మోకరించి సమస్కరించి రెండు చుక్కలకన్నీటిని విడచి తప్పుల పుష్పం పుడని చెంపలువేసుకొని గంగను తలంచి పావనీమాతా ప్రభువు ఆజ్ఞాయినది పోవుచున్నాను. దయదలంచుమని నమస్కరించి ప్రవృత్తగణ నాయకులారా షేషప్రసాదకులారా భక్తులారా తలిదండ్రుల ఆజ్ఞ అయినది వస్తాను నాయనలారా అని వారికి నమస్కరించి ఆదంపతుల వెంటవెల్లిగాను వారే భోజనపానాదుల విచారిస్తూ ఒక నెలలోపల దారిన వింతా విశేషముల తీర్థముల చూపిస్తూజగన్నాథ పట్టణ సమీప

మునకు తీసుకవెళ్ళినారు అక్కడ ఒకాయన ఎదురై ఈ దంపతులమంచి నవ్వుతూ
 ఊమమూ అర్పాపి ఊమమేనని ఒకరిని ఒకరుచూచి నవ్వుకొని ఈమెకు వశతులు
 కొందెముమూచి పెట్టించి మారుకొందెము పని ఉన్నది తిరిగివచ్చి రలుసుకుంటాము
 అని ఆయనకుడెట్టి అవ్వా ఏమిదయములేదు ఏరివెంబసో సర్వవిషముల సహాయము
 చేస్తారు ఏరికి తెలియనివారు రెలియని పోయాలేదు సాయంకృము నిన్నుకలుసు
 కుంటాము అర్పారు వారికి నేనుననుకరించి నాయనా సర్వవిదాల సహాయమిచ్చి
 ఇంతవరకూ నన్ను చేర్చినారు పశ్చిమకారము ఏమిచేయలేని దీనురాలను ఇదేనేను
 చేయునది అని తిరిగి ననుకరించినాను ఆ దంపతులు ఇరువురు నన్నుచూచి
 నవ్వుతూ మూసని ఇదే అవా దిక్కులేనివారికి సహాయమిచ్చుకూ జంబాము నన్ను
 మూడెంటవచ్చు వారిని తప్పక గమ్యుద్దానము చేర్చుతాము అన్నివిధాలా సహాయము
 తాము ఇమిగో ఈయనా అట్టివాడే చూపినికేలేలుస్తుంది అని వెళ్ళినారు ఆయననన్ను
 పిలుచుకొనినోయి ఒక సత్యముతో ఒకాయమకు వచ్చుచెప్పి వెళ్ళకూ అవ్వా ఈమె
 నికు సహాయమై ఆవి చూపించి బోవన పానాదులు విచారించగలదు. నేను అప్పు
 దప్పుకూడచ్చి చూపించుకొంటూ ఉంటానని దైర్యము చెప్పిపోయినాడు ఆయననన్ను
 వెంటవెట్టుకొనినోయి స్నానమూ దేవునిదర్శనము చేయించి సత్యముచేర్చి అహారము
 తెచ్చిఇచ్చినది. ఆరాత్రినారు రోషిగా పండుకున్నది ఆరాత్రి స్వప్నములో నావెంట
 వచ్చినవారు గన్నడి అవ్వా మావంతు అయిపోయినది ఇక జగన్మామని వంతు
 ఉన్నది నికస్తివిషములా సుగాయము ఇస్తాను నిర్భయచేతస్కవై సుఖముగానుండి
 మర్పారు నేను ననుకరించినాను వెంటనేవారు ఉదామహేశ్వరులై అశీర్వాదిస్తూ
 భయపడకుము నివెంటనే ఉన్నాను నిన్నుగాచువాడంటూ అంతర్దానమైనారు ఆ
 సమయానికి నారు రోషిగా పండుకున్నామె అవ్వా లే స్నానానికి పోదామన్నది. ఇక్కో
 సర్వతీర్థయాత్రలు చైవసహాయముతో చేసితినిగాని వారునాచెంత ఉన్నంతవరకు
 మానవులని వారు పోయినవెనుక చైవమని దుఃఖించుచునే వచ్చినాను ఇప్పుడు
 వానలోతడుస్తూ చలికి ప్రాణము పోతూఉండ ఒకాయన ఎదురై ఈ ఇంటివారిని
 పిలిచి లోపలికి పోవమ్మా రానిస్తాను అనివెళ్ళిపోయినారు. నేనువాకిలి దగ్గరకు
 వచ్చివాకిలితట్టి అమ్మా అన్నాను. ఈ మహాతల్లి వచ్చి వాకిలి తీసినది వారి వారి
 ఇంటికే వారి వారిని చేర్చినాడు ఇదివారిలీల నాయనా మానవులము మనము
 తెలుసుకొనలేము అన్నది ఆమె.

నాకు ఆశ్చర్యమై అవునుతోలి తెచ్చినది ఆ దయామయుడే అయి ఉండవలయును లేకున్న అవులకావరి యేమి ఈ కటికచీకటిలో వానలో వెతకి తోలుకొని రావడమేమీ అన్నాను

అందుకు సందేహము ఉండదు వారే ఈవని చేసిఉందురు.

క॥ ఇందుగల డందులేడని
సందేహమువలచుచకి సర్వోపగమం
డెందెందు వెతకిచూచిన
సందందేగలచు దానవాగ్రణిపించే॥

అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు అట్లే అంతటాతానై అందరి కష్టసుఖముల నెరింగి తన్ను నమ్మినవారి కష్టముల గాదురుకుంటూ తోడునిడై సర్వకాల సర్వావస్థల వెన్నంటే ఉండునన్నమాట వాస్తవము చూడు ఈనాడు మననిమిత్తమై ప్రకృతి ఈతిబాధల కోర్చి ఎంత నాటకమాడినాడో నమ్మినవారి కేనాటకీ కొడుపరాదు భయములేదు.

క॥ నీదిక్కుగాని వారికె
నేదిక్కునులేదు వెతకనిహురములరు=
మోదించ దలచువారికి
నీదిక్కేదిక్కునుమ్ము నిరజచాపా॥

అన్నారు ఎవరుదిక్కుగా నుండిననూ చిహ్నాలములలో రక్షింపజాలరు భగవంతుడే దిక్కుగానుండ కంటిని రెప్పగాచిన రీతి కాపాడగలడు వారిని దిక్కుగా చూచినవారే బలవంతులు పుణ్యమూర్తులు అన్నారు మావారు.

ఆ మాటలను విని హృదయము కరిగి కంటనీరు పెట్టుచూ సర్వేశ్వరా నా కొరకై ఎంతటి కష్టపాటు వడినావు తండ్రి దిక్కులేక భయపడి నీతో చెప్పక్కన్నాను గాని వానలో తడుచుతూపోయి మావారిని పిలుచుకొని రమ్మనలేదే అవును తోలుకొని రమ్మనలేదే ఎంతవనిచేసితివి అపద్బాంధవా మానవులు చేయువనినీవు చేసితివా మా కొరకై మానవుడవైతివా ప్రకృతి ఈతిబాధలరు లోనైతివా ఔను ఇనుముతో అగ్నికి సమ్మేట పోట్లు నిన్ను నమ్మినవారివల్ల నికు అగణాట్లు బలుపొట్లు

ప్రభూ శుక్రును మన్నించుమని అనుకొంటూ ఉండగా ఎడమకన్ను ఆదరెను ఎడమబుజము పడేదదే ఆదరెను మావారినినూచి ఎడమకన్నా ఎడమ బుజమూ అదురుచున్నవండీ అన్నాను

స్త్రీలకు ఎడమ భాగములో ఏ అవయవములు అధిరెననూ శుభమే ఇంక కన్నా శుభము కావలెనా శుభప్రదునినూపు పదిలముగా మనపైనున్నదని భద్ర పడినది. రుజువైనది ఇక అనుమానములేదు ఎందునా మనకు పయములేదు పో వడకవేయి ఆమెకు పరుచుకొననూ కప్పుకొననూ ఇప్పు ఒంటిగంటి అయినది అన్నారు

ఆమెకు పరుచుకొన కప్పుకొన ఇచ్చి చోటు చూపి మారు పడక వెనుకొన పోయినాను ఆమె పంటికొనచోటు చూచుచుండగా మావారు ఆమెను చూచి.

అమ్మా దక్షిణము తలబెట్టి పండుకో చానపర్కము చేయకురా దక్షిణము తలబెట్టి పండుమన్నారు అన్నారు మావారు.

అది ఆమెని చిరునవ్వు నవ్వుకూ నాయనా పలువురు పలుపవముల దెప్పు తారు ఎవరిమాటని వినవలయును ఉత్తరమునకు కాళ్లు సావరాదు కాటికి కాళ్లు సాచినట్లుగును ఉత్తరానికి తలపెట్టమందారు ఒకరు ఉత్తరానికి తలబెట్టివండె సైంధవుడు చచ్చినది నిపూఅస్థి చచ్చావు వద్దు అంటారు మరొకరు తూర్పుభూమి తగ్గు పరమట ఎత్తు గాలి నిరూ ప్రవహించేది పరమటనుండి తూర్పుకేకదా పర మట తలబెట్టి వండమంటారు ఇంకొకరు పరమట తలబెట్టితే సూర్యుడు ఉదయించు తట్టు కాళ్లు కాగలవు వద్దుఅంటారు మరీ ఒకరు గాలిననుసరించి పంటికొనుట మంచి దందారు వైద్యులు గాలికి ఎదురుగా తల ఉంచి పంటికున్నట్లైన వునికకు గాలిఎక్కువ తగిలి చానితో మెదడు ఉడుకై తెల్లవారి వునిక నొచ్చుటా తలబరువగుట పడిశము పట్టుటా, ఉష్ణాధిఖ్యమగుటా, కన్నులు కలకరేగుటా, మనోవికాసము తగ్గుట, దేహమూ మనస్సు మజ్జగా నుండుట, సంభవించు నంటారు. గాలికి ఎదురు కాళ్లు ఉంచి వండిన ముక్కులా, నోట వచ్చుశ్వాసకు గాలి ఎదురగుటచే గాలి తిత్తు లకు శ్రమ ఎక్కువగుననియు నోరు ముక్కులు అరిపోవుననియు కప్పుకున్న

కట్టుకున్న గుడ్డలు వై తొలగుననియు ఊపిరి చక్కగా లఘువుగారాక నిద్రగాడముగా పట్టవనియూ సక్రమముగా నిద్రరానందున స్వప్నములు ఎక్కువగా వచ్చుననియు గాలికి అడ్డము పండుకొన్నచో దేహమంతటాగాలి తగిలి ఆరోగ్యముగా నుండును గాలిననుసరించి పండమంటారు నైద్యులు అన్నిటకూ గాలి ననుసరించుట ఒకటి అష్టదిక్కులలో పరమట ఉన్నతము గాబట్టి పరమట తలబెట్టి పండుకొని సూర్యోదయము గాకమునుపే లేచుట రెండు ఇవి ముఖ్యములని నాభావము భావ విబేదములతోఁచి ఇన్ని భాషలు ఇన్ని మతములు ఇన్ని కులములు ఇన్ని ఆచారములు ఇన్ని వ్యవహారములు ఇన్ని ధర్మములు ఇన్నికట్లు ఇన్నిజాట్లు ఇన్ని బొట్లు అయినది. భావ విబేదము లేనివాడు భగవంతుడు ఒక్కడే నాయనా అంటూ పరమట తలఁచి పండుకొనెను ఆమె ఆమెను చూచి మావారు

అమ్మా ఇంటికి తలవాకిలి ఉత్తరము ఉండిటచే గాలివసలే, శాస్త్రసమ్మతీ, రెండూ కుదిరినది కదమ్మా అంటూ మావారు పండుకొన వచ్చినారు వచ్చినను చూచి శాంతా.

తే॥ తప్యమ వచింతు పక్షపాతమునగాదు
నిఖిలజగముల యందిది నిక్కువంబు
తొయ్యలుల కన్నరక్త్య వస్తువులులేవు
వారలే కష్టములకెల్ల కారణములు॥

అన్నారు చూడు నిమిక్కడ ఉండబట్టి వర్షములో పెనుగాలిలో కష్టమనక వచ్చితిని నీవులేకున్న అక్కడేఉండి అన్నములేక మలములమోదే వాసను వచ్చు నంతవరకూ కష్టము చేరినతోడనే అనందము పురుష జీవితమునకు జీవకళస్త్రీ అమృతముపోసి చాకుబకు హాలాహలము పోసి చంపుటకు కర్త ఇప్పుడు అమృత మయివై కనుమూసి కనుచెరుచులోపల బయటపడిన కష్టముల అన్నిటా మరచి పోవునట్లు సర్వవిద సౌకర్యముల చేకూర్చి సంతోషపరచితివి ఇల్లాలనగానీవే ఇల్లా, ఇల్లాలూ ఉండటవల్ల లాభములేదు నీయట్టి ఇల్లాలుగలదే ఇల్లు నీయట్టి సుగుణవతిని బడసినవాని ఆలే ఇల్లాలు.

చూ చ్చుచోర్తి శ్లోలి.

అ॥ వడతిన్నొక్కదాని విడచి ఇంచు
తంబులేదు ముం విషంబులేదు ప్చు
అమృత లత లతాంగి అనురాగవత్తి
గాక మెలగెనేని గరళవల్లె॥

అన్నా రు. శాంతా నిర్గుణాకు బల్లాలు ఒకచేతాడు కల్పచక్రము కాదుచేనువు
అనవలయును నేనెండ్ల వూర్వప్రణ్యము చేయుటచే లభ్యమైనావు నీవు లేకున్న
భగవంతుని వంపి నన్ను వెతికించి చేరతేనుకొన వలయునన్న సామాన్యమా సామా
న్యులకు సాద్యమా నాదితిగి యముని ఎదిగించి పతిని బ్రతికించుకున్నది సుమతి
ప్రార్థు పొపివకుండాచేసి పర్తను బ్రతికింప కున్నది. బ్రతికింప కొనుటయే గాక
పునరుద్ధరించు కున్నది నివన్ననో భగవంతునే వెతుకవంపి పర్తను చేరదేను
కున్నావు ఈ మానవ లోకములో ఈ కలికాలములో ముందు దారికి తీసిపోని
వనితామణులు లుచ్చారని ఎవతట్ట నిల్చి రావు

సీ॥ ఏమిట పతితుడైన వెదికి పాతివ్యమహిమ ప్రణ్యుచేసి మనుషవలయు॥

అన్నది శాస్త్రము అన్నా రు మహానియులు అన్నదానికి అనన్తే, నన్ను తరింప
చేసిరావు నివ్వనేను భగవద్ చిద్బిలాళము కన్నులార పొడగన్నాను ఉన్నాడా
లేదా అను సందేహము సర్వమూ నిర్మూలమై బుద్ధి పరిత్యజిస్తే సిరస్థాయికి వచ్చి
స్థిరమైనిల్చినది. నాజీవితములో గొప్ప మార్పు గల్పించినావు నన్నుద్ధరించినావు
శాంతా నియట్టి ఇల్లాలిని సంపాదించుకున్నవాడే నిశ్చయమైన మొగవాడు అన్నామి.

నేను నవ్వుతూ నితినిని బావోద్రేకమునా హాళూ ఉన్నావని నోరు మూసి
గాను. వారునాచేయిని తీసి తన చేతపట్టుకొని

లేదుశాంతా నిర్గుణముగా తిగిదేవి స్వరూపమై వెలుగొందు నీయట్టి ఇల్లాలిని
చేసుకున్నవాడే భగ్యాత్ముడు మరియు మొగవాడు అన్నాడు.

నవ్వుతూ లేకున్న అన్నాను.

జీవన్ముక్తుండు వాడు భరితిగ అన్నారు.

కవిత్వము పొరంబించి నట్లున్నదే అన్నాను.

శృంగారాది.

త

అన్నాడు మంచి ముద్దుగుమ్మనులేదా

ముని వృత్తినుండి మోక్షము

గనవలెరా కుందవరపు కవిచౌడప్పా॥

అన్నాడు అట్లకాదు మంచి ముద్దుగుమ్మను అనగా మంచి రూపవతి మంచి వయసుగలది అని అర్థము ఒక్కరూపముగాదు. సర్వవిధములగు గుణములలో మేలు రూపవతిని చేకొన్నాను లేదా ముని వృత్తినుండి మోక్షము గనవలెరా నన్నాడు ముని వృత్తిలేకనే జప తపాదులులేకనే మోక్షమునకు నన్నూ నాసంతతిని నా పరివారమునూ చేర్చగల శక్తిమతిని రూపవతిని అనాయాసముగా చేకొన్నాను రెండు తెరవులే కవులు పేర్కొన్నారు. రెండుగాదు రెండుసూర్లు తెరపులలో వేల తెరపులలో ముందుకు సాగినాను ఇక దినది రాదెప్పుడ్డిగా ముందుకు పోగలనని నా నమ్మకమని అన్నారు.

నేను వారి పాదములొత్తూ మీల చూచి ఇంత స్తోత్రము చేస్తూ ఉన్నాను.

ఔను ఈ లోకములోనున్న గాజురాళ్లి రువ్వలో పచ్చిము కాన వచ్చినదంటే వింతగాక మరేమున్నది ఇంతవరకూ ఈ గాజురాళ్లి రువ్వలో నీవూ ఒకటను కున్నాను ఈనాడు గాజురాయికాదు పచ్చిమని తెలియి. నాసంక్షేప ప్రవాహము మేరదప్పి పరుగిడి తున్నది అన్నారు

నేనేమీ చేయలేదంటే మా అమ్మచెప్పిన విధముగా అచరణా విధానము మరువక చేయుచూ మీరే భగవంతుడు భగవంతుడే మీరని మనసిచ్చి మిమ్ముల నుఖపెట్టి నుఖపడ వలెనని భగవంతు డిచ్చినభర్త నాపుణ్యములవంటి మీరేనని భగవంతుడు ఇవ్వవలె భర్తతేవలె భార్యాపిల్లలు తినవలెనని ఇచ్చినవారికి తెచ్చినవారికి పెట్టి మిగిలిన భుక్తశేషమును భుజించవలెనని ఇచ్చినవారికి తెచ్చినవారికి పెట్టక తిన్నట్లైన వారు ఇచ్చుటలేదు వీరు తెచ్చుటలేదు ఇచ్చుటా తెచ్చుటా లేకున్న ఇదిగి చచ్చుటే నిజమని తెలుసుకొని శ్రీవారిసేవా, మీసేవా, మరువకచేస్తూ దానకుండా

ఈ దేహశాస్త్రవములు మీకు ఈ దేహసేవ వారికి ఇవ్వవలెనను తలంపున సరదా మీ ఇరువురనే హృదయాంతర్గతమునచేర్చి స్థిర చిత్తవై డాన్పాను ఇంతకు మినహా ఏ తపస్సుచేయ లేదన్నాను

ఆ మాటలు విని సంక్షమునో సన్నచదీశోకిలాగి దాగలించుకొని శాంతా భగవంతునే వశ్యము చేసుకన్నునకు భర్తవశ్యుడగు ఓంతువని భర్తవశ్యుడు కాలేదని మందులు మాకులు పెట్టి పిచ్చి వట్టింతువారు చంపువారు మారమగువారు చూపించు వారు విడువవారు ప్రాణ హత్యలు చేసుకొనువారు పరారగువారు భరణము పట్టు వారు పుట్టనిట్లుచేరువారు ఉన్నారు. భగవంతునే వశ్యుని చేసుకన్న వర్తవంతు పోగడను దీమాగల వనితవీధి ఈ దారినిచూచి అత్తవారిఇంటికి పంపు అమ్మపిదీ స్త్రీకి దైవబలమే బలము బలము సంపాదించి చాగుచదుమని తెల్పు వక్తివీధి స్త్రీ జీవితము ఇట్ల నడువవలె ఇట్ల నడువవలె ఇట్ల ఉండవలె ఇట్ల చేయవలెనని తెల్పు వృద్ధపుణ్యాంగన వీధి భర్తకడలస్త్రీ ఇట్ల నడువవలె ఇట్ల ఉండవలె ఇట్ల చేయవలె ఇట్ల మెలగవలె ననితెల్పు వృద్ధపుణ్యాంగన వీధి పుత్రికలను పుత్రికలను ఇట్ల పెంచవలె ఇట్ల ఉంచవలె ఇట్ల పంచవలె ఇట్ల పెంచవలెననుతెల్పు వృద్ధనారీమణు లేరీ లేరు లేకనే నీయట్టి వనితామణులు కొరతపడిరి తెల్పు వారుండిగ తెలిసివర్తించి భగవతి భగవంతుల తలిదండ్రులుగా చేసుకొని కావలసిన వన్నీ అడిగి ఇప్పించు కొని సర్వకోర్కెల తీర్పుకొందురు సర్వసౌఖ్యములతో తులతూగుదురు చెప్పవారు లేకనే చెడిపోవుచున్నారు ఎట్లో చక్కని దారిగల్పించుకొని భగవంతుని నీహనిగా చేసుకన్నావు నివల్లనేను దున్నున నైనానని భక్తిపారవశ్యముతో కంటనిరు ఏడచి నారు అవినా పక్షోజములపై పడినవి చూతుగదా కండ్ల నిండుకూ నీరు నిండుకొని ఉన్నది వీలమీరు ఈనాడు ఇంత భక్తిపార వశ్యులరై కంటనిరు పెట్టుచున్నారని పైటచెరుగుతో కంటనేరు తుడిచి లేవ పోయినను. వారు తీరని ఆనందముతో కొగలించుకున్నారు. వీన్నీ దయాదాక్షిణ్యములు గలిగి చనుపిచ్చి ప్రేమస్వరూపులై చిలుకకు తెచ్చి పెట్టువీతి తెచ్చి నోటికందిచ్చి వలచి వలపించుకొను శక్తిగలిగి తన దేహ దారుఢ్యబల సంపత్తుల తనకే అర్పించునను నమ్మకముగలభర్త పడిలో కొగి లిలో ఉన్న స్త్రీనుఖము నీకుచెప్ప నక్కరలేదు. మోక్షమునకన్నా మిన్న ఆన వచ్చును అట్టి ఆనంద మనుభవించు నన్ను చెక్కిళ్లు నిమురుచూ శాంతా భీమజరా సంధ యుద్ధములో భీముడు రాను రాను నిన్నారడైపోవ కృష్ణుడు అర్జునుని శక్తి

తనశక్తిని భీమునందు ప్రవేశింపజేసి జరాసంధుని భీముచేత చంపించినాడట అట్లే నీవు నా పూర్వజన్మ సుకృతశక్తితోడ దైవశక్తినిపంపి నేనెదిరించి పోరాడు దారిద్ర్య జరాసంధుని రూపు మాపించితివి నీశక్తి నాయందు పంపినావని ఇప్పుడు తెలిసినది. నిన్ను చేపట్టకముందువున్న శక్తికి ఇప్పటి శక్తికి తారతమ్యము ఇప్పుడు గమనించితిని భీముడు తనశక్తి జరాసంధుని చంపినదని గర్వింపినట్లు గర్వించి ఉంటిని గర్వము ఈనాటితో నిర్మూలమైనది. ఇంటికి ఇల్లాలు వచ్చినా గాటికిఎద్దు వచ్చినా దొంతికి కుండవచ్చినా అదృష్ట దురదృష్టములు ఉండు నందూరు నీవు పూర్వముగా అదృష్ట వంతురాల వంటూకన్నీటి బందువులు రెండు విడచిరాడు. అవి నా చెంపలపై వడినవి చూచి కంటినిరు తుడుచుచూ స్వామీ వీల ఈరాడు మీరు ఇట్లెతిరి రుణానుబంధరూపేణా పశు పత్నిసుతాలయా అన్నది తెలిసీ ఇట్లు నెద రెండుకు అప్రయోజకులు కొందరు భార్య వచ్చినప్పటినుండి బాగలేదని ఆసీ పోయెననీ బిడ్డలులేరనీ దురదృష్టవంతురాలని గొడ్డురాలని అడి పోసుకొనువారు విడుచువారు తిట్టువారు కొట్టువారుకడకు కడగండ్లపాలుచేయ బ్రతుకు పైరోసి అగం తుక మృత్యువులపాలు అయ్యేవారు ఉన్నారు ఈ పశువు వచ్చినప్పటినుండి నష్ట మేననీ పిల్లలకు తల్లులకు బాగలేదనీ తోటిపశువులకు చెబ్బగా నున్నదనీ కడకు నష్టమునోనైనా అమ్మవారున్నారు. ఈ ఇల్లు బాగలేదనీ అచ్చిరాలేదని డబ్బురూడ లేదనీ పిల్లలు బ్రతుకలేదనీ కూడిరాలేదని డబ్బునిలువలేదనీ అమ్మతూ ఇల్లుండచి ఇల్లు పిల్లి పిల్లల మార్చినట్లు ఇల్లిల్లా తిరుగు వారున్నారు పుట్టిన పిల్లలంతా అప్రయో జకులని అనామకులని అంగహీనులని దుష్టులని భ్రష్టులని దూషించి దుఃఖపడు వారున్నారు ఇవి అన్నీ పురుషుని పూర్వజన్మ సుకృత దుష్కృత ఫలములని తెలియక మందబుద్ధులై మతిభ్రష్టులై పలుకు ప్రజల ననుసరించెద రెండురు పురుషు డొనర్చిన పుణ్యఫలముతో మంచివి పాపఫలముతో చెడ్డవి దాపురించునని తెలిసి శాంతిచెందక దూషించి మరుజన్మకు మరింత తెచ్చుకొందురు మంచి చెడ్డల రెంటును సృజించుకొను తలంపు మనలోనున్నది. మనమేకర్తలము చూడండి మీరు చేసిన పుణ్యముల పంటనేను నేనుచేసిన పూజాఫలభాగ్యము మీరు నా పూజాఫలము మంచిదిగాక పోయిన నా కష్టసుఖముల మీరు గమనించరు నాపై ఇంత దయా దాక్షిణ్యములు పెంచరు నాపై ఇంతప్రేమ నిలువదు ప్రీతిగలుగదు నన్ను ఆదరించరు ఇది దీనికికారణము మీరుచేసిన పుణ్యఫలము లేకున్న మీకష్ట సుఖముల గమనించనియిల్లాలు వచ్చును శక్తిసార్థ్యములహరించి శక్తిలేనివారని కడకుత్రోయును

సంపాదించలేని జీవచ్ఛవముని చీడరించును భర్తయను గౌరవము విడిచి భయ భక్తులులేక ఎదిరించి పీడికెక్కు గయ్యాళి దాపురించును నీతినియడుములులేక దేవుడూ దైవమునునదిలేక పిల్లల నోడిలోమన్ను నమ్మినభర్తకు దుమ్ముకొట్టి తెచ్చినది తింటూ చాలలేదని చావుకు తెగించి మాట్లాడు రాక్షసి వచ్చును. మీరు వుద్యా మూర్తులు మీ అలు పిల్లలు యిల్లు వాకిలీ పశుసంపద పాడివంట మంచిపెరాక చెడ్డవి వీలవచ్చును యిది మీయదృష్టము యిది నాయదృష్టము అదృష్టములేకున్న మీయట్టి కరుణామూర్తులు దొరుకరు తెలియక కొందరు స్త్రీలు భర్తభాగలేదని అదరించడని ప్రేమించడని కనికరించడని కోర్కెతీర్చడని తలిదండ్రులు బుద్ధిలేనివారై నూకరిని ఎక్కిళ్లుబట్టి ఏడ్చుచూ దూషించి మరింత తెచ్చుకుందురు ఒద్దిలేక ముందుజన్మలో తానుచేసిన పనియని తెలుసుకొని భగవంతునికి భగవతికి కనికరము గలుగునట్లు చెప్పుకొని ముందుజన్మ కర్మను పోగొట్టుకొన వ్రయత్నములు చేస్తూ అనురాగద త్తియై భగవంతుడచ్చినది నేనుచేసినది. యితేనని నిర్వృణనమున మనుట శ్రేయ మున్నారు అన్నారు.

ఔను నీయట్టి శాంత చిత్తులకు గుక్కతిప్పకొను శక్తిఉండును అందరికి ఉండునా.

కం॥ రక్షకులు లేనివారల

రక్షించెదననుచు చక్రి రాజైయుండన్

రక్షింపుమనుచు నొకనరు

నక్షము పొక్కింపనేల యాత్మజ్ఞులకు॥

అన్నారు ఒక మానవుని ఆశ్రయించి ఛీ చా అని అనిపించు కొనుటకన్నా దయామయుడు భగవంతుడు ఆయననే ఆశ్రయించి ఆయన ప్రాపు సంపాదించిన సర్వమూ చేకూరునని వారిప్రాపు సంపాదించు కున్నావు వారిప్రాపు గలుగుటచే నీకీలోకమున ఏకొదువా గలుగదు లోకరక్షకుని అనుగ్రహము సంపాదించుకున్న లోకమున కొదువ గలవా అన్నారు.

ఔను కష్టసుఖములు పాపపుణ్యములు భర్తపైనా భగవంతునిపైనా పెట్టి సాలు విడువక చక్కగా నడుచుచుండిన ధర్మబద్ధుడై భగవంతుడు ప్రేమబద్ధుడై భర్త

కట్టు వడెదరు అన్నారు. ఆమాట తిరికరణ శుద్ధిగానమ్మి అచరణలో ఉంచుకున్నాను అంతకన్నా వేరేమీ చేయలేదన్నాను. సాలూ మూలా తెలిసి చక్కగానడిచి సర్వేశ్వరుని అనుగ్రహము సంపాదించినసాక్షి యిల్లాలు అయినది. యింక ఈ చూలోకమే స్వర్గలోకము ఈకుటీరమే వైకుంఠము ఈసుఖమే నాలోకమునగల అప్పరసలకోటి సుఖము అప్పరసలకురూపము ఒక్క ఊగలమ గుణములేదు నికురూపమూగుణమూ గలదు వారిశక్తి సామర్థ్యములు కాముకుల కట్టివేయగలవు నీశక్తిసామర్థ్యము సర్వ శక్తిసముపేతుడగు భగవంతునే కట్టివేసినది. వారిమనసులు నిలకడలేనివి నిమనసు నిలకడకలిగినది. వారిని కాముకులు పొగడుదురు నిన్ను పుణ్యాంగనలు దర్మపరాయణులు పొగడుదురు వారు కాముకుల వశముచేసుకుందురు నిపు భగవంతుని వశపరచుకున్నావు వారికి సతీవతీ న్యాయమునున్న నీవు సతీవతీ న్యాయము నిటుగా పాలించినావు వారు చిత్తచాందల్యలు నీవు చిత్తశుద్ధిని వారు వేశ్యలు నీవుదర్మవత్త్విని వారిని కాముకులు గౌరవింతురు నిన్ను దర్మమూర్తులు పుణ్యమూర్తులు నిర్మలాత్ములు తిగిదేవులు తిగిమూర్తులు గౌరవింతురు వారికి నియమ వ్రతములులేవు నీవునియమ వ్రతపు వారు కాముకుల సంతోషపెట్టుదురు నీవు భర్తనూ భగవంతుని సంతోషపెట్టుదువు వారు నాకలోకనివాసులు అయోని సంభూతలు నీవు సూలోకములో భారతభూమి నివాసిని మానవాంగనపు మానవాంగనవయుని దైవశక్తి నార్జించి దైవమునే వశపరచు కొనుటచేత అప్పరసలకన్నా, దేవాంగనలకన్నా, మిన్నయనదగి ఉన్నావు అప్పరసలకొరకై స్వర్గలోకనివాసము కొరకై యజ్ఞయాగాది క్రతువులు అనేకముగా పట్టుదలతోచేసి తలనేలమోపిన దనుకా రక్షవదుదురు యిదియొకవెజ్జీపని ఎట్టికష్టములనైనావడి నీయట్టి యిల్లాలిని సంపాదించుకున్న భుక్తిని, ముక్తిని, శక్తిని, కల్పించి నాకలోక సుఖము భూలోకములోనే చూపించగలదు ఏకవత్సీ ప్రతుడై చక్కగా దినచర్య క్రిందలతో చేయుమావచ్చిన లింపగలదు దర్మ అర్థకామమోక్షముల చేకూర్చగలదు. యిదితెలియక వీమేమో చేతురు వట్టి చత్తమనుష్యులు అన్నారు బావోద్యోగము భక్తిపారవశ్యత ధర్మము మిళితము చేసి హృదయానందముతో పడేసచే అన్నారు

నేనువారి చుట్టకమంటుమా హృదయానందముతో వారి అందరి మాట అటుండనిందు మీరు మాత్రము గొప్ప పుణ్యాత్ములు భగవంతునితో మాట్లాడినారు కన్నులారా చూచినారు ఈనామ ఈ పట్టుదల పహించినారు ఎందుకోఅని నవ్వినాను.

వారు నాచెక్కిలి నొక్కుతూ శాంతా ఈవట్టు పిప్పిలికాది బ్రహ్మవర్యంతము గల జీవరాసులకు అన్నిటికీగలదు ఈవట్టు వలననే అన్నిటివులాకట్టివేసి జంటయే పంటచేనని జంటతో ఆశీర్వాదించినాడు భగవంతుడు అమాటల పాటించి జంటచేసు కోగా మార్జజన్మ కర్మమున కయ్యానికి కాలుదుప్పు గయ్యాళి గంపలు బుద్ధిబొత్తిగా లేని పురుష వృషభులు ఒకరి కొకరుతోడ్పడి సంసారములో అంతూ పంతూ దొరు కక చేతికి పట్టుకొమ్మా కాలుకు పెట్టుకొమ్మాలేక త్రిగంకస్సన్నయై అటమటవడి తలబరువై దారేషణా దనేషణా పుతేషణా మంచిదికాదని సన్యసించి తిరిగి మద్యా హ్నుమునకు దారా పుత్రాదులైనను వారినే అన్నానికి ఆసించి చేయిసాచెదరు యోగులై శోగులై విరాగులై బైరాగులై నియ్యి ఇల్లాలు తోడైన ఇటు ఏడులోకాలలో అటు ఏడులోకాలలో లేని సుఖాలు ఇక్కడేఉండును అందరూ కుటుంబీకులే సన్యా సులులేరు సాదువులులేరు అతివృష్టి అచావృష్టి లేదు జంటలోనేఉంది రక్తి, విరక్తి జంటలోనేఉంది గక్తి, ముక్తి, ఈషణ త్రియములు వదలి యోగియై అవదూతయై సర్గానికి పోయినను అక్కడా ఆశవారితోనే సుఖము ఆనందము ఆదవారికి యెగ దాలోనే సుఖము.

తే॥ కుటిల వాదియు పరదంప కుంఠివాడు
నెమ్మి నెమ్మాడు యువకుల నిందసేయు
ఇంద్రలోకము తపనులకెల్ల పలము
స్వర్గముననున వారలచ్చరలుగారె॥

అర్చకు పుణ్యాత్ములకే వూబొండ్ల సుఖము అన్నారు.

ఉ॥ కమ్మని దండలున్ సురటిగాప్పలు వెన్నెలయుకా చరాగపుం
జమ్మును మంచిగండమును సన్నపువల్లలు సీమపానముకా
దమ్ముకొలంకు మేడయును తామరసాక్షులనంగనోప్పు భో
గమ్ములు పుణ్యవంతులకు గానిలబింప వకుండ్రుదీమతుల్॥

అంటూ ముఖములో ముఖము చేర్చినాడు కొక్కరో కోయని కోళ్లు కూసినవి అనుగో నాలుగవ యామము ధర్మ విరుద్ధమంటూలేచి వనమాళి గదీశార్జి అనితలంచి భగవంతునికి నమస్కరించి వారిపాదములంటి కన్నులకు అడ్డుకొని నమస్కరించి

పోయి ముఖప్రకాశనము చేసుకొనివచ్చి దేవునికి నమస్కరించి అవతలి అవరణము లోపలికి పోయితిని అమెలేచి కూర్చొని ఉండెను చూచి ఏమమ్మా అప్పుడేలేచినావే అన్నాను.

అమెనన్ను చూచి ఔను తల్లీ నాలుగవ యామమైనది మొదలుగా నిద్రరాదు భగవద్భావము చేసుకుంటూ ఉంటాను అన్నదామె.

మంచి మార్గమమ్మా అంటూనేను చీపురు తీసుకొని బైటర్రోయుటకు పోయి తిని వెంటనే అమెవచ్చి చేయి సాచి అమ్మానేను రోస్తాను తమ్మని చీపురుకట్టి కీను కున్నది.

ఇది ఉత్తమ లక్షణమును కుర్చాను చీపురు ఇచ్చిరిక్లు పేదా తెచ్చినాను అమెకల్లాపు చల్లినది ముగ్గు పెట్టినాను

అవుదగ్గర ఆమె శుభ్రము చేసినది చూడముకదా కుర్కరెం పిల్లల తను కున్నది. చాలా అందముగా నున్నది ఇట్లు శుభ్రము చేయగా నేను పోయినాన్నా అమె అవుకు నీళ్లుతాగి మేలవేసినది నేనుఇట్లు అలికి ముగ్గుపెట్టి న్నానము చేసింది వారులేచి నిత్యకృత్యములు తీర్చుకొని న్నానము చేయసోయి నేను రాగినె ఆమె చేతికిఇచ్చి అగ్నిదేవుని ప్రార్థించి పోయి ముహూచి కాఫీ నిష్కపెట్టి పూలపై ఇంటి ముందుకు పోయితిని అమె పాలుపిడి అమ్మాపాలు అన్నది నేను పాలుతీసుకొని ఇంట్లోపెట్టి పోయి పూలనుకొయుదుండ అమె తోడుపడెను అట్లనైన నేను పోయి కాఫీచేస్తాను అన్నాను అమె పొమ్మన్నది నేనుపోయి కాఫీచేసినాను అంతలో వారు స్నానము చేసివచ్చి దేవునిదగ్గర మాలిన్య పద్ధతులలోని దీపములు వెలిగించి ప్రారాకాల సంధ్యావందనము చేసినారు నేనుకాఫీ ఎత్తుకొనిపోయి దేవునిదగ్గరపెట్టి పూల బుట్టి తెచ్చిఇచ్చినాను కేశవరామములతో అచ్చించి కాఫీ దేవునికి నివేదన చేసినారు నేను అమెనుచూచి కాఫీతాగి ౨ వు లెమ్మని దేవునికి నమస్కరించి కాఫీ వారికిఇచ్చి అమెకిచ్చి నేను తాగినాను ఆరాబీసుంఁ మా ఇంటిలోనిలచి పోయినది. ఆ అవు రెండు పెయ్యదూడలను ఈని ఆబుపై కోడెలనే ఈనినది అమెమంచి వెలరు లమ్మి నాము ఇప్పుడు మూడు అవులు కోడెదూడలనే ఈనినది అమె అవులయెడ మంచి శ్రద్ధగా చూడగలదు. నాకు తల్లికన్నా మిన్నగానున్నది. ఈ ఇంటిని అనివృద్ధి

చేసిన వారిలో వగైదమురాలు అమె ఇప్పుడున్న కుక్కలురెండూ చానిసంతలే మాకు అంగరక్షకులవలె ఉన్నవి అమె సహాయమువల్ల అవుల అపవృద్ధివల్ల ఈ ఇల్లా ఈకొటా అయినది. దోటవల్ల పిల్లల ఏద్యోగివృద్ధి అయినది అమెమాకు కల్పవృక్ష ములాగా ఉన్నది దగవంతుడు మాకు అమె సహాయము చేసింది అమెకు మేమూ మాపిల్లలూ రుణపడినాము అమె మానవాంగనకాదు దేవాంగనవలె ఉన్నది లేకున్న ఆశాంతమూ, భక్తి, అదయా మానవులకు దాంశమే కల్పికకూడా పిల్లలపై ఆశాంతము ఉండదు శాంతమైన హృదయము ప్రకాశమైన ముఖము

కం॥ మాతము, చలననెచ్చుచు

మాతములకు జన్మమరణ దోషణములు

స్థితములు సేయుచుండుట

మాతమరణం ఉత్పరుండు మాతమరణం!

అన్నది రాగవతము అట్లే ఈజిప్టులకు దోష అమె అట్టి దోష ఈజిప్టులుగా అమె చేసినాది సర్వేశ్వరుడు ఆరాడినుండి గోరంకలనా గృహసంరక్షణా శిశుసం రక్షణా నిర్వహిస్తూ మారు దోడునీడై ఉన్నది పిల్లల ఇంతముందుకు తెచ్చినది అమె భగవంతుడు అమెకు తగినట్లు పేరు పెట్టించినాది కరుణ అమెపేరు కరుణ కరుణ గట్టి అమెయందే ఉన్నది. బాగా చదువుకున్నది ఏదవ పాపము అర్థవయసు ఉన్నది అనునప్పటికి రాగమ్మ వోంచేసి చేయకమిగుకొని రూర్పాని ఆశ్చర్య పడుచూ ఉండి

శాంతా ఇంక పోవమ్మా చాలా పొద్దుపోయెను అన్నది శాంత కమలను పిల్చి అవ్వకు తాంబూలము ఇవ్వమంటూ తాను వో జనమునకు కూర్చొనెను

రాగమ్మకు కమలతాంబూలము తెచ్చిఇచ్చి అకులుతుడిచి ఈనెలుతీసివచ్చెను.

రాగమ్మ కమలనుచూచి కమలా మీయమ్మకు ఎంత శాంతమే ఎంతఓర్పు ఉన్నదే ఎన్నికూరలు చేసినదే ఎంతబాగున్నవి వంట ఇట్లు ఎంత శుభ్రముగా పెట్టి ఉన్నది పాత్రలు ఎంతబాగా శుభ్రము చేసినది

కం॥ తనకోపమె తనశత్రువు

తనశాంతమె తనకురక్ష దయచుట్టంబొ

తనసంతోషమె స్వర్గము

తనదుఃఖమె నరకమందు తద్యము నుమతి!

అన్నారు శాంతము ఓర్పు మానవులకు అంగరక్ష అందులో రుటుంబికి
ప్రాముఖ్యము గృహిణి అంటే మీయమ్మే గృహిణి అన్నది రాగమ్మ.

కమల నవ్వుతూ అవ్వా.

కం॥ బుద్ధియు ధృతియును నీతియు

శ్రద్ధయు నన్నతియు షమయు శాంతియుననగా

వృద్ధశ్రమ విద్వరుమద్

వృద్ధిప్రద దేవతలు శ్రుతిస్మృతికధితే॥

అని దేవేంద్రునకు లక్ష్మి చెప్పినట్లుగా భాగవతములోనున్నది నాయభివృద్ధి
గోరువారు ముందు పెద్దలవలన గృంధశోధనవల్ల బుద్ధిబలము సంపాదించుకొని
దైర్యముతో మనస్సును చుశ్చేష్టలకు పోనివ్వక విగ్రహపట్టి నితీ నియమములకు
లోనై కీర్తిగౌరవముల పొందవలయునను ఆశయముతో శాంతమయిన హృదయ
ముతో ఓర్పుగలిగి పెద్దలకడ విగ్రహపఠనియెడ భయభక్తులుగలిగి షట్ కర్మల దిన
దినమూ సోమరితనము వహింపక ఆచరణలో ఉంచుకొని నన్ను మరువకుండు
వారికి మాతృదేవి నై సకలైశ్వర్యముల నొసంగి అహర్నిశమూ కంటికి రెప్పపలే
కాపాడెదను అన్నదటతల్లి లక్ష్మి షట్ కర్మలనగా స్నానము, సంధ్య, జపము
హోమము, దేవపూజ, ఆతిథ్యము, స్త్రీపురుషులకు ఇరువురకూ ఉన్నవి అందులో
స్త్రీలు అచరించు విధము వీవన ఒకటి స్నానము. రెండు సంధ్య అనగా ఉదయ
మధ్యాహ్న సాయంతనముల దేవుని స్తోత్రము తప్పక చేయడం. మూడు జపము
అనగా వేగిలేచినదియెదులు కార్యకలాపములకడచేయు స్తోత్రము. నాలుగు హోమము
పరిశుద్ధముగాపదార్థములు తయారుచేసి అగ్నిహోతునికు అర్పించుట. అయిదుదేవ

పూజ. తులసిసీ, పూలచెట్టును శ్రద్ధగా పెంచి పూలను బలనిపిచెసి బక్తితో ఆసక్తితో దేవునికిపెట్టి నమస్కరించడము అరు అతివ్యము చేసిన పదార్థముల మిగుల బక్తి శ్రద్ధలతో దేవునికి అర్పించి అడిగిన అతిమలకు దాన దానిలో చింత పెట్టడము ఇవి స్త్రీలు చేయు షట్కర్మలు ఇవి అరూ మహని మహార్థ ఇట్లు ఒంగారు మహిమా తుండన్నారు. అయిదు ఎట్టకార్యమైనా సానింపగల పదార్థముల షట్కర్మ సావనా బలముతోనే సావిత్రీ యముని ఎదిరించి గర్వప్రాసాదము అతిని పురికించు కన్నది. అవుత్రీకుడైన తండ్రికి నూర్గురు కుమారుల బహుళ చేయగలగలిగి రాజ్యమృత్యులై అంభుడైన అత్తమామలకు తిరిగిరాజ్యమూంను లా గలగలిగి రలిగినది అరుం బక్తి పనిష్టమహర్షిపెట్టిన పరిషనుగెల్చుటకై ముందరి ముగదగివలాడించి ముప్పుది మూడుకోట్లదేవతలు ముప్పుర్తులు సకలదేవతలైవచ్చి పనిష్టసరి శిల్పాలకాలగుమవని ఆశీర్వాదించు పరకుచేసి హంహ్వాని మేప్పించి పరిషనుగెల్చి పెట్టియాడినది ఈషట్కర్మా పరణవల్లనే సుమతి ప్రాప్తునే పొదివకులచేసి ముంపద్యమూని రావగ్రస్తుకగు పతిని ఒత్తికించుకొని పునరుద్ధరించుకొన్నది ఈదినపర్యవల్లనే అనూయతిమూర్తుల పనిపాపలగ చేసుకున్నది త్రిదేవులకు పతిపెట్టి నది ఈ అచరణా పదానమువల్లనే నాన్దిపర్యలై గరళ మామని ప్రహారి అనిన వారందరు ఈ షట్కర్మ విధానము వల్లనే ఈదినకర్మలతో అర్హేర్తులను కండికగడపక పరమాణు స్వరూపుడై దినదిరాధివృద్ధిలో మేరునై సర్వమూ చేరూర్పు నన్నారు. తిన్నజంటి వాసాలెంచు వాడుగాడు తన్ను నమ్మినవారిని చేపించు వాడుకామి అన్నారు అని మా అప్పు చెప్పినది. స్త్రీ తన చాకచక్యములో ప్రేమలో లాలనతో మొగని మేప్పించి విపనినైరా చేయించవచ్చునన్నది. మాఅప్ప మాయమ్మ మానాన్నతో మాతో ఒంతపని చేయించినదో చూడు వ్యాయామమువల్ల దేహరోగ్యమని జెమట పోయడమువల్ల దేహము జకారుగా నుండినని అయిదు వృద్ధియని పలుతప్పమని వ్యాధులకు లొంగని దేహమాతుందని జరశీఘ్రిముగా సంభవించవని స్థాల్మ్యవ్యాధి చెంత చేరదని (లావుఅగుట) పురుషులు వ్యాయామము లేకున్న బారుగ చెట్టువలె తేలిక యగుదురని దైర్యోత్సాహములు ఉండవని చెప్పతూ అనాయాసముగా ఇంత వనిచేయించినది స్త్రీలు భర్త చనువు సంపాదించుకొని వశవర్తునిగా చేసుకొని తన కొరకుగాక పిల్లలకొరకై గృహరక్షణకై గృహోప కరణములకై కీర్తిగౌరవములకై ఎంత దాస్యము చేయించుకున్ననూ తప్పు లేదనియు పురుషుడు ఎంత వీరాధివీరుడై

నను, రాజైనను, రైతైనను, గృహమునకూ గృహిణికి దాస్యము చేయవలసినదే ననియు స్త్రీ ఎంత చదువుకున్నదైనా ఎంత రూపము ఉన్నదైనా ఎంత ధనము తెచ్చినదైన గృహమునకు గృహస్థునికి దాస్యము చేయవలసినదేననియు ఒకరికి ఒకరు దాస్యము చేయుటలోనే ప్రేమగల్గుననియు ఒకరికి ఒకరు మనసిచ్చుటలోనే మరులు గలుగుననియు ఒకరి కష్టసుఖములు ఒకరు పంచుకొనుటలోనే వలపు గలుగుననియు ఒకరి కొకరు సహకరించుచే సంసారమనియు అవ్య అమ్మకు చెప్పతుంది అమ్మ నాన్నకు మెత్తగ వెప్పిచేయిస్తుంది చేస్తుంది అహారలంచమిచ్చి నానో అననో చేయిస్తుంది ఈ నేర్పంతా అవ్వలోనేఉంది అన్నది కమల.

రాగమ్మ అశ్వర్యపడుతూ కమలా అవ? చెప్పినవంతా అమరము తప్ప కుండా అంతా నేర్చుకున్నావుకదా ఔను కన్నదానిని పెన్నదానిని కంఠస్తము చేసిన రాగల కాలములో రాణించగలవు ఇది ప్రతిషిషికి ఉండవలసిన విడి దీనినా రాణింతురు మనుష్యులు చదివినది పిన్నది అర్థము చేసుకొని అర్థమైనది అవరణలో ఉంచుకొనడమే గొప్పతనము అట్ల అవరించనివాడే బుద్ధిహీనులు అన్నది రాగమ్మ.

కమల రాగమ్మనుచూస్తూ ఔను అవా? పాల్గొమ్మలో కన్నదీ పెన్నదీ నేర్చు కొనవలయును బుద్ధిబలము ఉపయోగము చేయవలయును ముందు గృహకృత్యము లతో గృహాచ్ఛిద్రములతో చింత వీర్చడమంది పిమ్మి చేయలేము ఇప్పుడే కాలము గదా అన్నది కమల.

ఔను కమలా కన్నతల్లి ప్రక్కవిడచి కట్టుకున్నవాని ప్రక్కచేరులోపల కావలసినంతా విద్యా బుద్ధి నేర్చు ఓర్పు సంపాదించి ఉండవలయును లేకున్న తల్లికి రెండు పిల్లకు వన్నెండు వడ్డెన అవుతుంది అప్పుడు చింతిస్తే ఏమీలాభము ఇన్నిటరూ మీయమ్మ కల్పవృక్షము మీయవ్య కామదేనువు ఉండబట్టి లోకజ్ఞానము శాస్త్రజ్ఞానము అంతానీలోనే ఉన్నట్లున్నది లేకున్న ఏమైఉందువో ఈవయసుకే ఇంతజ్ఞానము ఉండవలయునంటే ఇంటి యజమానురాలి ఘనత చెప్పనక్కరలేకనే తెలియును తల్లి తప్పులు తల్లి ఒప్పులు పిల్లలో కానవచ్చునందురు. దీనికి నీచప్రత్యక్ష సాక్షివి అన్నది రాగమ్మ.

ఔను ఇదినిజము మాయవ్య ప్రతిదినము భాగవతము చదివిన దనుక విడువదు, చదివినదానికి బాగాఅరము చెప్పతుంది అందువల్ల భాగవతములో కథలన్ని

బాగా తెలుసును ఇంక వస్తుంది. ఒక గంట అయినా చదివినదనుకా వదలదు అంటూ ఉండగా శాంత బోంచేసి చేయి తుడుచుకుంటూ కమలా మీ యవ్వ ఈనాడు ఇంకారాలేదేమమ్మా అంటూ అక్కడికి వచ్చెను

వచ్చిన శాంతను రాగమ్మచూచి శాంతా కూతురిని అప్పుడే సవ్యాస సవ్యముల వరోక్ష అవరోక్షముల సవ్యసాచివలె తయారుచేసి -దే దాగవతము అంతా కంఠస్థమై లోకజ్ఞానము శాస్త్రజ్ఞానము సంపూర్ణముగా ఉన్నట్లున దే అన్నదిరాగమ్మ

బైనమ్మా అదెక్కు ఎటుచూచినా చెప్పువారమే అందుకూ ఇంకా చక్కగా నేర్చు కొనదు అన్నది శాంతమ్మ

అంతలో అవుల తోలుకొని కరుణ వచ్చెను కరుణ వెంటనేసోయి అవుల కట్టివేసును సంకనచిన్న పేడపుటికను కరుణ దొడ్డిలోపెట్ట శేతులు కడుగుకుంటూ కమలా అక్కడఉన్న మేతనుతెచ్చి అవులముందు వేయమ్మా అన్నది.

అమె భర్తని చుర్చుబి, సుముసి, రోకలు ఉంచుకుంటూ వచ్చి నిలిచెను

వీమి ఈనాడు అవుల దగ్గరకు రాలేదే ఎక్కడున్నది కరుణ.

ఈనాడు కొత్తవారు కమల చుట్టూ ఉన్నాడు అందుకొరకై అమెను చూపెట్టు కొనియే ఉన్నవి అన్నది శాంతమ్మ.

బైనా అంటూ వాటెనుచూచి కరుణచిరునవ్వు నవ్వినది.

అమె అదిచూచి ఇంకా దగ్గరకువచ్చి రోకలు అడించ సాగినవి. అంతలో కమల అవులకు మేత వేసివచ్చి అవ్వా ఈరోజు కొత్తవారు వచ్చినది చూచినవి. నన్ను ఒక్కటి చూపెట్టుకున్నది. ఒకటి తోటలోకి ఇంటిలోకి తిరుగను మొదలు పెట్టినది. వీమిఎత్తుకొని పోతారో వీమిచేస్తారో అని వాటెకు భయముగా నున్నది అన్నది కమల.

కమలా అందుకేనా వీమారకుండా ఇమె చూపెట్టే ఉన్నవి. కుక్కలకుచూడే ఎంత తెలివి ఉన్నదో అన్నది రాగమ్మ.

ఔనమ్మా కుక్క విశ్వాసముగల జంతువు అన్నముపెట్టినవాణ్ణి తన్ను కొట్టిన వాణ్ణి ఎంతకాలమయినా జ్ఞాపకముంచు కుంటుంది. తిర్యగ్వర్గు జంతువులలోచేరి కూడా పెట్టినవాణ్ణి మరువదు మానవులు జ్ఞానము ఉండియు తిన్నఇంటి వాసాలెంచుట మేలుచేసిన వానిని పెట్టినవానిని మరచుట ఉపకారికి అపకారము చేయుట స్నేహముచేసి సిరినో స్త్రీనో అపహరించుట చేయుదురు కృతజ్ఞతసూపితే కృత ఘృత చూపుతారు విశ్వాసములో అప్రయోజక మానవులకన్నా శునకమే కడుశ్రేష్ఠము వేమనయోగి అందుకే మానవులకూ జంతువులకూపోల్చి తెలిపినాడు.

అ॥ కుక్కతిన్నవాడు గురులింగ జంగము

వందితిన్నవాడు వరమయోగి

వీగ్గుతిన్న ధీరుఁడెంత సుజ్ఞానిరా

చిశ్వదాచిరామ ఎనరచేమా॥

అన్నాదుచపలచిత్తానికి కుక్కకుపోల్చినాడు కుక్కచుసినదైనబుద్ధితేదు. నివట్ల గాక స్థిరమైనచిత్తము వీర్పరచుకొని స్థిరమైన వాడెవడో స్థిరమైనదేవో తెలుసుకొని స్థిరముగాదైవమునేనమ్మి వేషముతోగార అవరణలో జంగమయ్యవు కమ్మున్నాడు మదమునకు వందినిపోల్చినాడు. నన్నా నేనా అనక నాకన్నా గొప్పవారు నాకన్నా తెలిసినవారూ నాకన్నాజ్ఞానులు ఏద్యావివేకవంతులు వనిచులూఁజ్ఞాపంతులుగలరని భగవత్సప్తిలో నేనొక పరమాణువని మదముండచి సంచుస్తూ సుస్థిరవృజ్జగలిగి పరమయోగివిగమ్మాన్నాడు. కోదమునకు వీనుగనుపోల్చినాడు పెట్టినవానినికొట్టిన వానినిబాగాతెలుసుకోగలదు వీనుగ కొట్టిన వానిని కొట్టవలెనని ఏండ్లపర్యంతము జ్ఞాపిపెట్టుకోగలదుగాని పెట్టినవానికి పెట్టుటనున్న అట్లకొట్టిరా తిట్టినా కోదగ్రస్తు డవుగాక నాకర్మమని ముందుజన్మలో చేసినది తీరిపోయినదని తీరిపోవుటచే పీడ పోయినదని అన్నదానిని అన్నందుకు కొట్టినదానికి కొట్టినందుకు చింత ఎందురని కర్మచేసినదే చేయించునని చేశావ్ బోసేశావ్ అన్నసామెతను జ్ఞాపకము చేసుకొని తెలిసి స్థిరచిత్తుడవై కోదమును చంపుకొని సుజ్ఞానిని కమ్మున్నాడు. అనగా వీమాన వుడైనా చపలచిత్తమును చంపుకొని బుద్ధిబలముతో మదమును వందిని కోదమును వీనుగను హరించి సర్వభారములు భగవంతునిపైనుంచి చేతనైన ఉపకారములు చేయుచూ అపకారములుమాని ఉన్నవారే మహనీయులు అన్నారు. ఈ జీవులు

విజన్యలోబాకి వడినవో ఈజన్యలో తీర్చుచున్నవి వనాన్ని గృహాన్ని కంటిరెప్ప వలె కాపాడుతున్నవి. బాకివడి తీర్చకపోయిన కుక్కై కోడె పశుపై పెద్దకొడుకుపై తీరుస్తావుపో అంటారు. అణువుబాకి వడిననూ ఏదోఒక రూపముతోతీర్చవలయు నందారు. బాకి ఎట్టో ఇప్పుడే తీర్చుకుందామను మనుష్యులు కొరతపడినారమ్మా పశుపక్ష్యదుల చూచి పాపులగు రోగులా అంగహీనులా చరిచ్చలా నానను వారులేని నాయట్టి వారలా చూచి తెలుసుకొనలేరు ఎంతనిచకార్య మిల్లకైనా దిగుతారు బుద్ధికి బుద్ధిచెప్పలేదు ఊరక కష్టములేక అన్నీ సమకూరాలని సర్వమూ తమకే ఉండవలె నని ఆశపడుతారు అన్యాయములు చేస్తారు అవతలికష్ట తెలుసుకొనలేరు ఈకుక్క లకు మనము దయచేయకు అన్నమువేస్తే తినవలె లేకున్న పస్తుండవలె అడుగు టకు నోరులేదు నోటిబలముందో అందరికీ ఆపకారముచేసి అనునివలపెట్టి అర్థము నకు ఆపార్థములుచెప్పి న్యాయము అన్యాయమని అన్యాయము న్యాయమనివాదించి అపద్ధములు సాక్షిలుచెప్పి ఇక్కడిమాటలు అక్కడా అక్కడిమాటలు ఇక్కడా చెప్పి తగాదాలు కల్పించి ఒరుల వరాభింపి తిట్టి అపద్ధనాన్యాయములుచెప్పి కొంపలు తీసి అలుదగ్గర ఓకటి మొగనిదగ్గర ఒకటిచెప్పి ఇడబీకి సామ్యాజ్యమేలుతూ రామ రామ యని నోటపలుకని వలుగాకులై అందరిని నోరుమూయించిన ముష్టిలము ఒక చానికొకటికొడై నోటచేసినపాపము కాబట్టి నోరులేని జీవులైపుట్టి మఃఖింపవలసి వచ్చినది. ఇదితెలిసి మనముజాగ్రత పడవలయును శుద్ధపాపఫలము చాలాకష్టము ఈశుద్ధ పాపులగు జీవరానుల చాకడములో లవుకికముగా వర్తించవలె అడుగలేవు అకలి అనలేవు అన్నిమనము తెలుసుకొని ఆకారమే వేరుగాని ఆత్మ మనవంటిదేనని అన్నమూ నీరూ పెట్టవలయును లేకున్న యజమానికి పాపము తప్పదు అన్నది కరుణ.

అమ్మా చాలా పొగిద్దుపోయినది లే మళ్ళీ మాట్లాడవచ్చు నన్నది శాంత.

కరుణ కాళ్లు కడుగుకొని దేవుని పీఠమువద్దకుపోయి చేతులు జోడించుకొని తండ్రి లోకరక్షకా

తే॥ నిన్నునెప్పుడు దలచెద నన్ను నీవు

వత్సలుడవయి వీడు నావాడనంగ

వలయుజామ్మయ్య మరువక వాసుదేవ

దేవ దేవ మునీశ్వర భావనియ॥

కం॥ నీపాద కమలసేవయు
 నీపాదార్చకుల తోటి నెయ్యమును నితాం
 తాపారభూత దయయును
 తాపస మందారనాకు దయసేయగదే॥

అని మోకరించి నమస్కరించి తీర్థము పుచ్చుకొని బోంచేయ సూర్యునినను.

ఇది అంతా చూస్తూ ఉన్న రాగమ్మ కమలను చూచి కమలా ఈమె చాలా
 యోగ్యురాలుగా వున్నదే పావము అంటూ మద్య ఇంటిలోనికి పోయెను.

కమల చావలెచ్చివేసి కొంచెముసేపు మక్తారూపము తీర్పున అవ్వాయని
 చిన్నపీటను తలగడకు తెచ్చి ఇచ్చెను.

రాగమ్మ ఆశ్చర్య పడుతూ పడిరుంటా ఆల్లె అంటూ తలవార్చును

కరుణ భోంచేసి చేయికడుగుకొని చేయితుడుచుకొంటూ శ్రీరామపంచా
 అంటూ వచ్చి వనమాలీగదీ అనేశ్లోకము వరించుచూ చూస్తున్నది. అంతలో
 కమలవచ్చి కొంచెముసేపు వండుకో అవ్వా అని చావలెచ్చి పరమ వకపీటలెచ్చి
 యిచ్చెను దయామయా నీదయ అంటూ కరుణ పంపకొనెను.

కమలపోయి అంటపాత్రల తోముడూ శంకరులవారు రచించిన మహిషా
 సుర మర్దనస్తోత్ర వృత్తముల హిండోల్ రాగము అదితాళముతో పాడుతూవుండెను.

అయిగిరినందిని నందితమోదిని చిశ్చనోదిని నందినుతే
 గిరివరవింధ్య శిరోధినివాసిని విష్ణులలాసిని జిష్ణునుతే
 భగవతిహే శితికంఠకుటుంబిని భూరికుటుంబిని భూరికృతే
 జయజయహే మహిషాసురమర్దని రమ్యకవర్చిని శైలనుతే
 ఆయిజగదంబ కదంబవన్ద్రుపియ వాస విలాసిని వాసరతే
 శిఖరిశిరోమణి తుంగహిమాలయ శృంగనిజాలయ మధ్యగతే
 మధుమధురేమధు కైతవభంజిని కైటభభంజిని రాసరతే॥ జయ॥
 కలమురళీవర వాజిత కూజిత కోకిల మంజుళ మంజురతే
 మిళిత మిళింద మనోహర గుంధిత రంజిత శైలనిరుంజగతే

మృగగణభూత మహాశబరీగణ లింగణసంభృత కేళిభృతే జయజయహే॥
 కటితటనీత దుకూల విచిత్ర మయూఖనురంజిత చంద్రకలే॥
 నిజకనకాచల మౌళిపయోగత నిర్జరకుంజర వీరురుచే॥
 ప్రణతసురాసుర మౌళిమణిస్ఫుర దంతులతాపిక చంద్రరుచే॥ జయ॥
 విజితసహస్ర కలైకసహస్ర సుధాసమరూప కలైకనుతే॥
 కృతనుతతారక సంగరతారక తారకసంగర సంగనుతే॥
 గజముఖ వణ్ముఖ రంజితపార్శ్వ సుశోభితమానస కంజపుషే॥
 జయజయహే మహిషాసురమర్దిని రమ్యకవర్చిని శైలనుతే॥

శాంత బాహుదగ్గరగుడ్డలుపిండి ఆరదేసి వచ్చి కూర్చొని ఆకువేసుకొన ప్రారంభించెను. అంతలో కమల అంట్లుతోమి వచ్చి కూర్చొనెను. కరుణలేచి కమలా వీధి భాగవతము తేవమ్మా చదువుచువు అన్నది కమలలేచిపోయి భాగవతము తెచ్చి కరుణకు దగ్గరగా కూర్చొని చదువ ప్రారంభించెను

మా తృ త్యో తి.

—*: అ ప రా హ్న ము. :—

శా॥ శారద నీరదేందుభున సారపఠీర మరాళమల్లికా
హారతుషారఫే నరజతాచల కాశఫణీశకుందమం
దార సుధాపయోదిశిత జామరసామర వాహినిశుభా
కారత నొప్పనిన్నుమదిగాన గనెన్నడు గిల్లుభారతీ॥

అని సరస్వతీ ధ్యానపద్యము చదివినది కరుణనిని బాగవతము చదువు
నప్పుడు శ్రీకృష్ణ ధ్యానము ముఖ్యముతల్లి మొదటి పద్యము చదువమ్మా అన్నది.

శా॥ శ్రీకైవల్య పదంబుచేరుటకునై చింతించెదన్ లోక ర
క్షైకారంభకు భక్తపాలన కళా సంరంభకుఁ దానదో
ద్రేకస్తంభకు గేళిలోల విలసద్దృగ్జాల సంభూతనా
నాకంజాత భవాండకుంభకు మహానందాంగనా డింభరు॥

అని కృష్ణధ్యానముచేసి యెక్కడ చదువుమంటావు అవ్వా అన్నది కమల.

యశోద కృష్ణని రోటికికట్టినది కదానిన్న యీనాడు అక్కడనుంచే చదు
వమ్మా అన్నది కరుణ.

సరేనని కమల ప్రారంభించెను

ఆ॥ పట్టియల్లవోటి పట్టియాతండని
గట్టితలపుకొడ గట్టెగాక
పట్టికడుపు పెక్కుబ్రహ్మాండములుపట్టు
తెరిగెనేని తల్లియేలకట్టు

అని నిదానముగా విచారముగా రాగముక్తముగా చదివినదిని రాగమృతేచి కూర్చొనెను కరుణ ఆపద్యములోగల ఆర్థమునకు తలయూచుకూ ణాంతా వింటివా యశోద యెంతవ్వోదో కృష్ణుడు తనకుమారుడనియే భావించుచున్నది. పాలుత్రాగెను నాడే పూతననూ శకటాసురుని చంపెను. తృణావర్తని తృంచెను అయిదేమలకు లోపలనే చిలిపిచేష్టలు తుంచుచుకులు ధూర్తకార్యములు యెన్నోచేసెనని గోపికలు చెప్పగా చిన్నది నోటిలో బ్రహ్మాండము తానేమాచినది మానవాతీత కార్యకలా పములు చేయుచుండ యెన్నో ప్రత్యక్షముగా చూచినది. భగవంతుడును దావములేక తనపట్టయేనని పట్టి రోషకి కట్టినది యెంతఆహాయకు రాజనవలయునోచూచి ఇదియే భగవత్చిద్విలాసము తానైమాయను నశింపుచేసి మానవుని వెంతకు పీయవలయునే గాని తన మాయను జయించువారు దేవ దానవ మానవులలో నెవ్వరూ గన్పింపరు.

అని చెప్పుచుండ రాగమృత కరుణనుచూచి అమ్మా వక్కని గన్నాకూడా యిట్లుండవలయు పుత్రోత్సాహము పుల్కానందము చెప్పవలయునా తలిదండ్రులు బ్రహ్మకూకటి దాటెదరు యెందుకు వృతరాష్ట్రుని గాంచారిగవ్వారు సూర్యుని ప్రయోజనమేమి వారిరన్నులెదు పేరుగుట, విరుగుట, చూచి దుఃఖించి దిక్కులేక మోరారణ్యములకుపోయి దిక్కులేని చావుచచ్చిరి.

తే॥ పౌరుషజ్ఞానకీర్తుల బరగనేని
వాని సంపద మొకపూట ధైర్యచాలు
ఊదరసోషణమాత్రమే యుర్విమీద
కాకిచిరకాలమున్న నేకార్యమగును॥

అచ్చారు కాకి వెయ్యేండ్లు బ్రతుకుతుంది ఏమిమేలు పౌరుషజ్ఞానకీర్తులుగలవా బ్రతికి నార్థకమేమి తలిదండ్రుల రక్తము చంచుకొని పుట్టినందుకు పౌరుషము, జ్ఞానము, కీర్తి, సంపాదించి వారిని చిరకీర్తివంతుల చేయువాడు ఒకడైననూదాలు అనామకులు యెందుకుతల్లి వద్ద దండము. అట్టివారైతే దండధరుడొకడు కాబట్టుడు అని నమస్కరించినది రాగమృత.

కరుణ నవ్వుతూ రాగమృతంక పరిశీలించి అమ్మా దయామయుడు భగవంతుడు ఆయనను వీదికోరిననూ ఇవ్వగలడు మనకర్మ ప్రబలమై యిప్పుడివ్వ కున్నను మరుజన్మకైననూ యివ్వగలడు ఆయనకు కామితార్థఫల ప్రదుడను. బిరు

దముగలదు మహాతల్లులుమహాపురుషులుకోరితవన్నుచేసి భార్యనుభర్త-భర్తనుపార్వ
యిరువురు సంతతిని బంధు మిత్రులను సంపాదించుకునెదరు వారికోరికల ప్రకారము
భగవంతుడు అనుగ్రహించి యివ్వగలడు అట్టి సంతతి యిహములో గౌరవనియులై
దేవ భూసురవయోవృద్ధ ఆశీర్వాదములపొంది శిషిలదేవాలయముల దర్శన శ్రమల
బావుల, కోనేర్ల, చెరువుల, బాగుచేసి కట్టి భరితముల పేరునిల్చి కీర్తివంతులవుదురు
మాతృ పితృరుణము తీర్చి పుణ్యవంతులై ప్రజోపయోగ కార్యముల నిగ్రహించి
దైవకార్యముల శిరసావహించి నెరవేర్చి చచ్చి బ్రతికినవారగుదురు బ్రతికివచ్చిన
వారిని గనుటకన్నా లేనిదియెంతోమేలు సంతతిలేదని పుణ్యకార్యములుచేయుట ప్ర
యాత్రలు తిరుగుట ప్రతములుచేయుట అతిమలకు అన్నమిచ్చుట దర్శకార్యములలో
పొల్గొనుట బీద కన్యలను వరుల, వరులకు కన్యకల యిప్పించి దనవ్యయముకాను
భరించి ఏవాహములు చేయించుట అతిఆశ పనుట దైవచింతనసేయుట కదకు
మిగిలినది. ఏదరియ్యలకో ప్రజోపయోగములగు స్కూల్స్, శిషిలదేవాలయాలకో,
ధర్మసత్తములకో, యిచ్చి ఛార్మిత్వము లనిపించుకొందురు. అనిపించుకొని కన్ను
మూయుదురు ఇదిశ్రేష్ఠము మరికొందరు స్వీకారముని దత్తని తెచ్చిపెట్టి అనేక
మయిన చిక్కులకులోనైవాని అనేకమయిన పాపాలపెట్టుతూ బాపవిదేహములలో
రెంటుకుకొనెడిన రేవదనయితినయూ దుఃఖపెట్ట దుఃఖపడుతూ పాపము మూటగట్టు
కొని అశాపిశాచము వెంటపెట్టకొని అంతరిస్తారు. పంపనాశన వస్తుసామగ్రిలో బహు
బానలమున్నదని యెవరూ తెలుసుకొనలేదు తిరిగివంశనాశనమో దనవ్యయమో
వున్నదని అప్రయోజకులు అరాదుకులు అచోటపుట్టి అన్యాయ కార్యక్రమములకై
సప్తవ్యసనములకై ధనము హతమౌతుందని యెరుగరు పుణ్యకార్యములుచేసి పలు
పురతో పూజ్యులనిపించుకొని కనుమూసై తిరిగివచ్చుచేతకు కావలసినంతా
వుంటుందని చెప్పువారు చేయువారులేరు. మిల్లెటములో కొంతవిలువగలదుగాని
స్వీకారములో భీకారమే అయినా వారితోమనకెందుకు శాస్త్రజ్ఞులు బోధితి శాస్త్రజ్ఞుల
యిష్టం వారియిష్టం

అ॥ కమిపుబదరగాగ కొమరులగన్నులై

తల్లికొకడెచాలు బల్లియందు

త్రిదశగణముగన్న యదితిగానుపుదీర

జిన్నిమేటిపడిగు గన్నయట్లు॥

అన్నారు తల్లికన్యాత్వము పాడుచేసుకొని రక్తమునాశముచేసుకొని అస్తులు
సస్తులువడి కన్నావస్థలకులోనై అప్రయోజకుల కనుటన్నా దైవముతో చెప్పుకొని

తగునన్నాహములు చేసుకొని ప్రయత్న వూర-కముగా కష్టమనక నియమబద్ధమై అదితి వామనుని గన్నట్లు దేవకి కృష్ణుని గన్నట్లు కాని అర్జుణముని గన్నట్లు అంజనిదేవి హనుమంతుని గన్నట్లు అంతవెనక్కుపోవు తెందుకు లోకమాన్య గంగాధరతిలక్, గాంధీ, జవహర్లాల్, రాజేంద్రప్రసాదు, రాధాకృష్ణ, రాజగోపాలుచార్యులు, సుభాషబోసు, జగదత్ సింగ్ మొదలగు రాజకార్య ధురంధరులు శివాజీ, రాణాసహస్రసింహ మొదలగు మరొద్దారకులు చేశోద్ధారకులు యెందరో వున్నారూడు అటువకని రంచేబాలదా తలచింద్రులపేరు సార్థకముకాదా పేరుప్రఖ్యాతి ఎంతలోకములో యెంతకాలముండునో అంతకాలము స్వర్గలోక సుఖమువున్నదన్నారే యిట్టి మహావ్యూల యిట్టి పీరుల యిట్టిమేదావుల యిట్టిరాదతంత్రీల యిట్టికార్యధురంధరుల కనుటకు తల్లులు మొన్నిజన్మలు తవన్ను చేసినారో ఏమో యిట్టి జగజ్జట్టికొడుకులుగా గని శాశ్వతక్రింది గడించవలయునన్న సామాన్యమా సాధ్విగుత్తులు కన్పులు తెరచితే నాద్యమే సాద్యము కానిదేవీతేమ తల్లికి కు దినచర్య దినచర్యకుతగ్గ ఎదానములు షట్కర్మాచరణ దానికీకావలసిన మంత్రతంత్ర సామగ్రియిచ్చి చక్కగా తయారుచేసిన వాటెబలముతో మంచిజర్తను మంచిపుత్ర పుత్రికిలను సరకాదాగ్యమాలను సమకూర్చుకొని వుట్టించిని, మెట్టి నింటిని, స్వర్గలోకము పొలిమేరదాటువరకు నెట్టిగలదు. అష్టకర్మ సాధనలనేర్చు నాధ్విగుత్తులు వెనుకపడినారు వారువెనుక పడినమేమున్నామని వృద్ధనారీమణులు నిలచి కన్పులు తెరచి స్త్రీలువెనుక పడకూడదని తలచి వరోహకారార్థ మిదంశరీర మని పదిమంది పిల్లలనయిరా తయారుచేసి చేసినపుణ్యము చిత్రగుప్త బ్యాంకిలో పెట్టుకొని భారతనారీ మహాత్మ విపత్తుల పాలయినవని కన్నతల్లులకు కన్నెపడుచు లరు చేయూతనొసగి ప్రతిస్త్రీని తిరిగిమేల్కొల్పి పాశ్చాత్యపశున్యాయ ప్రవర్తనా పిశాచముల పొలిమేర గెట్టువరకు మెడబట్టి నెట్టువలె ఏరనారులని పతివ్రతలని ప్రతి భావంతులని పాశ్చాత్య దేశములు పల్కిమెచ్చవలె అట్లచేయవలె నన్నది కరుణ.

కరుణా యీవృద్ధనారులు పనిపాటాలేనప్పుడు ప్రక్కయింటివారివో, యెదురింటివారివో, గృహచ్చిద్రముల హరికథా కాలక్షేపముగా చెప్పుచుంటారుగాని మంచి, చెడ్డాచెప్పి మనిషిని నియమబద్ధుగా తయారుచేస్తామనరు యింకపడుచు పిల్లలో అసిసీమాబాగున్నది. యీ సిసీమాబాగున్నదని కాలక్షేపము చేస్తారుగాని వృత్తిలో భక్తిలో, వకరికొకరు చెప్పుకొని బాగుపడదామనిగాని భవిష్యత్తులో ముందుకువస్తా

మనిగాని తలంచరు పెద్దవారు పిన్నవారికి ఏవయినా పాటలో పద్యాలలో స్తోత్రాలలో ధర్మాలో నీతులో నియమాలో వ్రతాలలోచెప్పి పుణ్యము కట్టుకుందాము డీవితాంతమువరకు నన్ను జ్ఞాపకము చేసుకుంటూ వుంటారు. వారూ వకరికిచెప్పతారు వకరితోవకరు అభివృద్ధికి వస్తారని తలంచనే తలంచరు. వింటే అవినీతులు బోడించే కులటలు గలరన్నది రాగమ్మ.

రాగమ్మ పాపము పుణ్యము అనేపట్టాలపై బుద్ధి, దృతి, నీతి, శ్రద్ధ, సన్నతి, క్షమ, సత్యం, దైవం. అనే యీ యెనిమిది చక్కాల యింజను ప్రజలు కూర్చున్న బండిని లాగుతూవుండినది అచక్కాలు కాలానుగుణ్యముగా పొట్టతిరిగి పట్టాలు వైతొలగి క్రిందపడినది యింజను డ్రైవర్లుగా పనిచేసే కవి పౌరాణికుడు గాయకుడు నటకుని తిరిగి చక్కాలను చక్కచేసుకొని యింజన్ను పట్టాలపైకియెత్తి కవిముందు పౌరాణికుడు వెనుకకూర్చొని మధ్యలో గాయకుని నటకుని కూర్చుండబెట్టి ముందు విధముగానడిపితే బండిమొదట మామూలులో పరుగిడుతుంది. ప్రజలు గమ్యస్థానముచేరుతారు బండి స్వస్థానము చేరుతుందిగాని ముసలమ్మలు పెద్దమ్మలు చెప్పితే కుదురుతుందా మనమంటాముగాని కవి వ్రాయవలె పౌరాణికుడు చెప్పవలె గాయకుడుపాడవలె నటకుడు అడవలె ప్రజలు ఎనవలె చాగుపడవలె, సంఘాలుగాని, సామ్రాజ్యాలుగాని, రాజ్యానిబందనలుగాని, ప్రజలకట్టివేయలేవు. ప్రజలహృదయాల ధర్మపంథాలో నడిపించుయోదులు, కవులు, పౌరాణికులు గాయకులు నటకులు పీరుకండ్లు తెరువాలి బాగుపడాలి నన్నది కరుణ

యివన్ని ఏమయినాగాని యీ వరకట్నంతో కన్నతల్లిదండ్రుల కన్నీరు కాలువలై పారుతూవున్నదమ్మా అన్నది రాగమ్మ.

రాగమ్మ వరకట్నం పూరకపోతుందా గృహిణి త్రిదేవి సావనా సంవత్రితో శక్తిరాజ్ఞించి పిల్లలకునేర్పిన వారూ, శక్తిరాజ్ఞించుకొని బుద్ధిబలముతో దైవబలముతో పేదయనక గుణవంతుని రూపవంతుని కట్టుములేరుండా వరునిచేపట్టి కాపురము చక్కగా చేసుకొగలనని దలిదండ్రులపై పూచుకొనక పైఅర్చుకొనక పిలుగుచెందక కాలమును యెదిరించి ధైర్యోత్సాహములతో ముందుకు నడువగలనను కన్యలు తలిదండ్రులతో కట్టుమిప్పించి తాళికట్టించుకొని కాళ్లపట్టుటకన్నా పేదయై తన్ను పేగ్గిమించిన యువకునికి ధర్మమని రేయింబవట్ల రెక్కలువిరచి కష్టముచేసి కాపుర

ముచేస్తూ సత్సంతతినిగని సక్కిరిని బడయవలయు ననుకన్యలు కాలమును కాల దన్ని దారిద్ర్యమును యెదిరించి కట్టుకున్నవాళ్ళి కన్నబిడ్డల కాపాడగలననుధీమా గల కన్నెవడుచులు, నేను పుట్టకమునుపే భర్త పుట్టివుండును. బ్రహ్మ వ్రాసి వుండును, భయమెందుకని రూపయోవన వయోగుణములుగల పేదవానినే చేపట్టి నుఖపెట్టి పుణ్య మార్జించి కీర్తి నిలబెట్టవలెనను కన్యలు జీవన్మాయమును బంధుదర్మ మును విడువక హెచ్చుతగ్గుల పాటింపక ఛర్మమే జయమని బంధుప్రేమ విడుట భావ్యముగాదని సాహసించి చేసుకొని ప్రఖ్యాతివహించినను కన్నెవడుచులు కలి గిననాడు ముందుకువచ్చి నిలచినచామి తలిదండ్రులు అడ్డువారికి సహాయమిచ్చిననాడు పేదకేయిచ్చి కన్యాదానముచేసి పుణ్యమార్జింప వలయునని తలిదండ్రులు దలచు నాడు లంచమిచ్చి తాళిగట్టించుకొనని కన్యలు ఎట్టుపట్టిననాడు వీడబ్రహ్మచారికి కన్యాదానము చేసియిచ్చి పుణ్యమార్జించుకొని మరుజన్మకు రూపవిభీషణ కళానై పుణ్యవతిని భార్యగాబడయవలెనను తలంపుగల పురుషులు ముందుకువచ్చిననాడు కట్నదురాశా పితౄచము కూలిపోగలదు అన్నది కరుణ

కరుణా స్త్రీలవల్ల అంత మనకార్యము కాగలదంటావా అంతశక్తి స్త్రీ లలో ఉన్నదంటావా అబలలే అంతతాగము చేస్తారా అన్నది రాగమ్మ.

రాగమ్మ స్త్రీలు అబల అంటావా స్త్రీలోవున్న శక్తినిగమనించలేవా ప్రేమ అను మహాశక్తి నొక దాని సృజించి బ్రహ్మ స్త్రీలయందువుంచి యెనుబడినాల్గు కోట్ల జీవరాసుల దానిలో బంధించినాడు స్త్రీయందా పరాశక్తి పదిలముగా వున్నది. ప్రేమ శక్తితో పురుషులను పరాశక్తితో పరబ్రహ్మను బంధించి రాజ్యము లేలవచ్చును. రాజ్యములు తూల్పవచ్చును. దనికుని పరిద్రా దామోదరునిగా మార్చవచ్చును. పరిద్రుని ఛరభృతల మేలింపవచ్చును సూర్యుని అటు నిల్పవచ్చును అర్ధరాత్రి పొగిద్దు పొడిపింప వచ్చును రాగమ్మ స్త్రీలు యీరెంచుశక్తులు తెలిసి ప్రయోగించి ననాడు అటో శక్తులకన్నా హైద్రోజన్లకన్నా మిన్నై మిన్నూ మన్నూ ఏకముచేయ గలవు యింకొకటి ఏను శ్రీమహావిష్ణువు దేవదానవులకు అమృతము పంచియిచ్చు టకు తనకు శక్తిలేక యోచించి కుదరదని స్త్రీ రూపము యెత్తి దానవులనోట తాల్చినచున్నుగొట్టి దేవతలకు కడుపునింపి ఉక్కు రక్కసులనుండి జారుకున్నాడు స్త్రీలో అంతపదిలమయిన శక్తి వున్నదని చాటిననాడు. రాగమ్మా గమనించి వర్తిం చిన ఆశయములు పండించు కొనవచ్చును భగవంతుని బంధించవచ్చును సర్వ

సౌఖ్యములు పొందవచ్చును లోకముతో శబాస్ అనిపించు కొనవచ్చును స్త్రీ లాశక్తి నార్జించిననాడే ప్రపంచము స్త్రీ లాశక్తి ప్రయోగించిననాడే కలి కాలిరుగుట కట్టుం వైతొలగుట జైమము లడుగంటుట అన్నది కరుణ.

కరుణా స్త్రీ ప్రేమలో అంతశక్తి వున్నదంటావా ప్రేమకు అందరూ లో వడుతారంటావా అన్నది రాగమ్మ.

ఓహో స్త్రీ మాయాశక్తిలో గలశక్తిని గమనించలేదే

అ॥ కాముగెలువవచ్చు కాలారిగావచ్చు
మృత్యు జయముగలిగి మెరయవచ్చు
నాదు వారిమాపు టంపరగెలువంగ
వశముగాదు త్రిపురవైరికైన॥

అన్నారు శ్రీ మహావిష్ణువెత్తిన మోహినీ అవతారమునుసూచి మూడు కన్నుల వాడు ముల్లోకముల చూచువాడు యిద్దరాంధ్రవాడు కంటిమంటతో కాము కాల్పిన వాడు పరమయోగి జోగి అయిన శివుడు ఆమెనుసూచి శివమెక్కి చింమలు త్రొక్కి వెన్నంటి పరుగెత్తి తాళలేక తహతహపడి మోక్ష్లావరకు మోక్ష్లానుంచి పాదముల వరకు యింకేమి చెప్పదులే అట్లచేసుకొని పరాభవపడి చెంపలు చేసుకొని తలవంచి నాడట కంటిమంటతో కాముని కాల్పినవాడు కంటితరుకు నోర్వలేక పోయినాడంటే యీమానవులు నిల్వగలరా అందరూ మానవప్రపరులే ననురున్నావా యీశక్తికిలో పడనివారు పక్వబుద్ధులు అట్టివారు లక్షలలో కోట్లలో పకరుండ వచ్చునన్నది కరుణ.

అంతలో పెండ్లియింటివారు పదిమంది ముత్రయిమపులు వచ్చిరి కమల లేచి పోయి రెండుచాపలు తెచ్చివేసెను కూర్చుండుడమ్మా అని శాంతమ్మ చెప్పగా అందరు కూర్చొనిరి.

అమ్మా పీళ్లకు కొంచెము చెప్ప పిరుయిప్పటి అడవాండ్లు. వేగి లేచినతోడనే కాఫీ వేసి మగవారు పలుతోముట అలశ్యమయిన ముందుగనే తాము తాగి వస్తే ఉడుకుకాఫీ లేకుంటే చల్లటి కాఫీ మళ్ళీమళ్ళీ నేను కాచేదాన్ని కాదు అంటూకనుపూడ్చ ప్రారంభము చేసేవారు సబ్బులు రిబ్బన్లు పొడర్లు స్నోలు జాకెట్లు బాడీలు పిన్నులు

రంగురంగుల చీరలు కుచ్చుళ్లు వాసన నూనెలు వాలుజడలు కీలుజడలు రెండుజడలు చుట్టు జడలు వింత వింతల గంజుజడలు కొత్త కొత్త గంట్లు నిడిపాడబు వక్కపాడబు వింత వింత సొత్తులచో కాలము గడుపుతూ స్త్రీ దర్మము గృహ నిర్వహణ పతి భక్తి నిత్యకృత్య కార్యకలాపముల సాధనలు మరచి కాలము గడుపు ఎలాన వతులు విశ్వాన మతులు పిల్లలకు పాలిచ్చిన దేహము చెడనను ప్రాచుతులు పిల్లల పెరవారికి చాకనిచ్చు దయా మతులు తనకర్మమని తెలుసుకొనక తాళగట్టిన వానిపైబడి యేడ్చి తూర్పారబట్టి అమృతమయలు అర్పి పాస్త్రీలు తిని తనక కూడ డెట్టి కన్న కొడుకును పెంచి పెద్దచేసి భనచేతికి వడ్డియిచ్చిన అత్త మామల అదీ పోయు సిగ్గుహస్తలు పెద్దవారను చాచముపించి పెద్దరాలుచేయుచు పెరజీలో అర్తను బోవలు చోచును చర్మచేవతలు అయిమారగిమేని పాపపీఠితేని అతివా శిశోమణులు ఏమిచెప్పినచూ పెడచెప్పిబెట్టి యీనడించి ఇది అతివా లోకమును నుష్టానమతులు తన అవర్తము అచ్యాయము అబ్బగట్టుకొని వుండగా పెరవారికి తప్పుప్పుల తీర్చిదిద్దు దర్మసారూపిణులు సిగ్గుహస్తంగముల చూచి చిందులు బ్రొక్కుచు నడచు కామిని చామినిమణులు నసి కొంచెము చెప్పులపై నీపు చాలా చుంపిదానవుగా నున్నావు అనుచి రాగమ్మ

అక్కడ కూర్చున్న వారందరూ వకరి మొగము వకరు చూచి నవ్వుకు న్నారు కరుణ అంపకరిచూచి రాగమ్మదిక్కుమళ్ళి చిరునగవుతో రాగమ్మ యిది కలియుగమో యాయుగములో సర్వమానవులు భర్మచూర్ములై నమివవలసిన విధి కాబట్టి పీరూ అదే మార్గముబట్టి నడచు అజ్ఞాన మయివున్నది వారిదేమితప్పు గృహిణీ దర్మ ముపదేరించు న్నాస్తిమత్తులు అమిగంటుటయే దీనికి కారణము అట్టి మహాతల్లులు ద్రులు సంభవరకు యీకామిని కాముక ప్రపంచ భూతమంత రించుచు స్తవ్యసనములలో యీకామిని వ్యసనము మహా మోరమయినది దీనికి లోనై తపోదనులుకూడా తారుమారయినారు దీనికి హృదయములో చోటిచ్చిన అంతమగునంతవరకు పోనివ్వక సాపించును యిప్పటి యీచేషములు మొగవారిని మొదలంట నభింపుచేయు మృత్యు స్వరూపములు యీచేషములతో చిరునగవులతో వాల్గంటిపావులతో చేసైగలతో కంటిరెప్పలార్చుటకొ కనుసోగ లెగరవేయుటకొ నాల్కను తిగిప్పుటతో పైటను మార్చుటతో తొలగించుటతో చేతులెత్తి నీలుటతో వస్త్రము వైతొలగించుటతో తలగీకుటతో పెదవు లప్పళించుటతో వదే వదే పరికించి

కుచ కుంభములంటుటతో కులుకులతో తథకులతో బెళకులతో చలోక్తులగు మాటలతో యువతులు తిరుగుటవల్ల యువకులు చూచుటవల్ల వారికి మన్మదావస్థలు మనసులో గలిగి కామినీ భూతము సోకి మనసుతో ఆ పాదమస్తకము వ్యాప్తిజెంది అనేక మయిన సంకల్పములతో నిద్రబట్టుకుండుట నిద్రవట్టుక పోవుటచే ఉష్ణమై ఉష్ణాధిఖ్యముతో మనశ్శాంచల్యము గలుగుట దానితో అరుచి అకాలభోజనము దానితో చిక్కిపోవుట కార్యకలాపములపై జీవితముపై వినుగుపుట్టుట దానితో శిగ్గు విడచుట చిత్త విభ్రమము గలుగుట మూర్ఛనొందుట మరణమునకు యత్నించుట ప్రాణములు గోల్పోవుట జరుగును. వారి నారీతిగా చేసిన పాపము ఏరి నాకరమించి శ్వేతబ్రదరము రక్త బ్రదరము రజఃశూల కుక్షిశూల గలిగించును. వీరిని మోహిని భూతము సోకి అట్టిభాధకే లోనుగా చేయును భూతమని పీడయని దయ్యమని పలుపాటకు లోనుచేయును. యిదితెలియక వారినిబాధించి పీరుబాధపడుదురు పురుషులకడ స్త్రీలు కడు జాగరూకతతో మెలగవలయు లేకున్న పాపము తప్పదు స్త్రీ లోకమునకు మాతృపు శత్రువు అన్నారు మాతృ రూపము మరుగైన శత్రురూపమై లోకమునే చెరచును. స్త్రీ శృంగారిండుకొని వీధికి చోని రోజులపి శృంగారిండు కొనక వీధికి పోని రోజులపి అప్పటి శృంగారము తన వతిప్రీతికొరకు ముప్పుకొని శృంగారము విలువకొరకు డాంబికము కొరకు స్త్రీలు రూపము చాచుకొని అడుగవలయు నేల చూస్తూ మాటాడవలయు అణిగి మణిగి సంచరించవలయు విచ్చలవిడిగా తలయెత్తి తిరుగరాదు. యువకులుంటు చోట్లలో లౌకికముగా నటించవలయును. అకారణముగా పెద్దగా పలువురు వినునట్లు నవ్వరాదు అబ్బిమగునట్లు నడిచరాదు వ్రక్కచూపులతో చూడరాదు అన్నారు పెద్దలు పురుషులున్నచోట స్త్రీలు లౌకికముగా నడుచుకొనవలయును పురుషులు స్త్రీని గన్నతోనే ఆ పాదమస్తకమువరకు యెంతపెద్దవారయినా చూడకమానరు వారి కంటికి యెక్కడా చోటివ్వరాదు అట్టి చోటిచ్చిన వర్ణనచేయ మనసు పరుగిడును దాన పాపమా సంభవించును యిరువుర పాప మావహించును ఉత్తమ లక్షణాలు గలస్త్రీ తల్లితో సంస్కారమయిన స్త్రీ అట్లు నటించదు తల్లి ననిపించదు మగనిపేరు రప్పించదు

సీ॥ నిలయము పాటించి నిర్మలదేహుడై శృంగారమే పొప్పుజేయ వలయు
 సత్య ప్రియాలాప చతురయై ప్రాణేశు చిత్తంబు ప్రేమరంజింపవలయు
 దాక్షిణ్య సంతోష ధర్మమేధాదుల దైవతమని వ్రయు చలవవలయు
 నాధుడే వద్దతి నడుచునా వద్దతి నడచి సద్బంధుల నడవవలయు॥

అ॥ మార్దవమున వతికి మజ్జన వోజన శయనపానరతుల జరవవలయు
విభుడు వతితుడయిన వెలదిపాత్రివ్రత్య మహిమ పుణ్యజేసి మనుచవలయు॥

అన్నది శాస్త్రము అరీతిగానే అచరణ ఏదానము నవలంబించి నబించు స్త్రీలు
యిందు అందు బ్యాతి వహింతురందురు. యిందుకు వక నిదర్శనము చెప్పుతా
విను.

మా పూర్ణా వకఅమ్మాయి యన్. యస్ యల్. సీ. చదువుకున్నది చాలా
అందముగా వుంటుంది. అద్దాలువేస్తుంది చూచేవారికి మరింతసేపు చూస్తానునిపిస్తుంది
అపిల్లకు అత్తా మామా మాత్రమే వున్నారు వారుకూడా మంచివారు మంచివంశము
వారికి మాగాణి యామి కావలసినంతా వున్నది పిల్లవాడు స్ఫురద్రూపి మంచివాడు
శాంతవాది తల్లితండ్రు గురువు సైవము అనేధావము గలవాడు బంధు మిత్రులలో
గౌరవించ బడువాడు బి. యన్. సీ. చదువుకున్నాడు హైస్కూల్లో పనిచేస్తాడు.
కట్నము అశకూడా లేకుండా పిల్లబాగున్నవను తలంపుతో పెండ్లి చేసుకున్నాడు
పిల్లవాని తల్లి దండ్రు సొంత గామములో మాములు చూచుకుంటూ వుంటారు పిల్ల
వాడు హోటలు భోజనము తింటూ టవున్లో వుంటాడు ఆ పిల్లవాడు భార్యను పిలు
చుకొని టవునుకుపోయి బాడుగయింట్లోదిగి యింక మనకాపురము సాగిస్తాము
యింటికి వంశకు వీమికావలయునో చూడమన్నాడు అతనిపేరు రాము. అమెపేరు
సరోజ.

దేనికండీ అన్నది సరోజ

వంటరు యింటికి అన్నాడు రాము

వంటమనిషి యెవరున్నారు ఇక్కడి అన్నది సరోజ

యెవరున్నారు మనమే అన్నాడు రాము

మీకు వంటచేసేది తెలుసునా అన్నది సరోజ

నీకు తెలియదా అన్నాడు రాము

నాకురాదండీ మా యింటిదగ్గర ఇద్దరు వదినెగార్లు మాఅమ్మ వున్నది వారే
వంటచేసేవారు నేను బడికిపోయి రావడము వార్తా పత్రికలు చదువడము నవ
ల్పులు వీవయినా చూడడము తప్ప మరేమీ చేసేదాననుగాను వారునాకు చెప్పే

వారుగారు మా యింటికి నేనొక్కదాననే అడవిద్దను అన్నది సరోజ.

రాముకు గుండె గుభేలు మన్నది. తలతిరిగినది తలవంచుకొని మీ యమ్మ కొద్దిపాటైనా పనులు నేర్పలేదా అన్నాడు రాము.

పనులు చేసే యింటికే యివ్వకూడదు అని మా అమ్మ పట్టు. మా నాన్న అంతే అయినా మా నాన్న అప్పడప్పుడూ వంట చేసేది నేర్చుకొమ్మనేవాడు నేను చెవున పెట్టుకునే దాన్నిగాను అన్నది సరోజ

అయితే యిప్పుడు మనకు బోజనముయెట్లా అన్నాడు రాము.

హోటలు లేదా అన్నది సరోజ

హోటలు బోజనము యిద్దరికి యెంత అవుతుందని మనము యెవరిస్థితిలో వున్నామని తెలుసుకొనక మాట్లాడిన యెట్ల అన్నాడు రాము.

హోటలు గాకపోయిన వంటమనిషిని యెవరినైనా చూడండి అన్నది సరోజ.

మనిషి జీతము భోజనము ఏమవుతుందని అన్నాడు రాము

ఏమయినాగానీ దానికివెరచితేకాపురమెట్లు బోజనముకావచ్చు అన్నది సరోజ.

మనకు వచ్చే జీతములో యింటి బాటగపొను బోజనముకావచ్చులే సరోజును. వంట మనిషికి యెక్కడ నుండి తెచ్చి యియ్యవలయు సంబాధ అన్నాడు రాము.

యింటికి వ్రాస్తామూ మామగారు పంపరా అన్నది సరోజ.

మీ మామగారా మా మామగారా, మీ మామగారు పంపరు వారు మామి ప యిన ఆధారపడేవారు మితముగార్లు పెట్టేవారు భూమిపనులుయెక్కువభర్తు పెట్టరు. మితముగానడుస్తారు. మా మామగారైన వకీలు చురాదాయము యెక్కువగా వచ్చు చుండును అందులో మూలధనముకూడా వున్నట్లున్నది అట్లయితే జాబువ్రాయి పంపు తాడు అన్నాడు రాము.

నేనుయెందుకు వ్రాస్తాను మారాన్న యెందుకిస్తాడు వరకట్నం క్రింద మూడువేలు డబ్బు యిచ్చినాడు ముప్పైతులాల బంగారుసగలు నారు చేయించినాడు పెండ్లితానే చేయించినాడు ఇదిచాలక యింకా జాబువ్రాస్తే చూతిమీర కొద్దాడు అత్త గారు పంపడము అల్లుడుగారు తినడము మంచి మార్గేనన్నది సరోజ.

మీ మామగారికి వ్రాస్తే నీయార్జన యిద్దరి అన్నానికి చాలదా చాలకపోయిన యింటికిరాండీ అంటాడు. యింటికి పోయిన సాటివారిలో అవమానముగా వుండును మరెట్లు చేస్తామంటావు అన్నాడు రాము.

యెట్లచేసేది ముందు తెలియదా ఈ దీతములో కాపురము చేసేది కష్టము పెండ్లి చేసుకోరాదు చేసుకుంటే బీదించి అమ్మాయిని చేసుకోవలె పెద్దించి అమ్మాయినిచేసుకుంటే కష్టాలుంటాయి కాపురము సాగదు అని మీ బియ్యే చెప్పలేదా అన్నది సరోజ.

కౌను పెండ్లిమాట మాట్లాడే టప్పుడే మీకు వంట వాడుకగాలేదా యిద్దరికి చాలేటంత దీతము వస్తుందాలేదా అస్తే పాస్త్రు లెంతమాత్రము అలినివాకే అంతస్తు వున్నదాలేదా అని మీ ఎన్ఎల్ఎస్ యెందుకు అడక్కుచు అన్నాడు రాము.

మా కాన్య అశిగ నాచనుకున్నాను మీ వండ్లిరులు చూడడానికి నేనురాక పోవడమేతప్ప మానాన్న అమ్మపైన ఆధారపడడమే పారపాటు అన్నది సరోజ.

కౌనూ మానాన్న అమ్మ చెప్పినారు చదువుచున్నట్లు వద్దురా చట్టాలు అనుగుతుంది. యెగనిల్గుతుంది అందులో వకీలు యెట్లో అమ్మాయి లా బాగాతెలిసి వుంటుంది వాటముతప్పితే రంగమెక్కించుతుంది వీవలింట్లో చేసుకోమన్నాడు. నేను పారబడినాను అడదీ అంటే వంట వచ్చివుండదా అనుకున్నాను. మగవారిని వక విధముగా గౌరవిస్తుంది కుటుంబము బాగా రక్షించు కుంటుంది. లభ్యకముగా నబిస్తుంది పదిమందిలో గౌరవము తెస్తుంది తెలిసి తిరుగుతుంది పదివిషయాలుతెలిసిపూటాయి సుఖపెట్టుంది వచువుకున్న స్త్రీ అయితే అని అనుకున్నాను లామాట్లాడుతుంది. మగవాణ్ణి వంటచేయ మంటుంది కుర్చీలో కూర్చొని చలాయిస్తుంది అనుకొనలేదు వంటచేసేది మీ అమ్మాయికి వస్తుందారాదా చెప్పినమాట వింటుందాలేదా అని ముందు అడుగక పోవుట నాపారపాటే అయినా యింకొక విర్పాటుచేసుకుందాము పదహారు రోజులు ఒక ముసలామెను వంటనేర్పేటందుకు పిలుచుకుందాము వీదోకొన్ని పదార్థములు నేర్చుకుంటే అటుపై వకటొకటే వస్తూవుంటాయి అన్నాడు రాము.

నన్ను నేర్చుకొమ్మంటారా ఆ మనీ అంతా వూనుకొని వేషము వేసుకొమ్మంటారా అందుకేనా చదువుకున్నవాన్ని పెండ్లిచేసు కొనడము అంతశక్తిలేని వాడవు నన్నేల చేసుకొంటివి వంటచేయను వడ్డించను బోకులు తోమను నీళ్లుచేదను నీళ్లు మోయను వీదోవక పశువును తెచ్చుకోకూడదు. నాలాంటి విలాసవతిని విద్యావతిని

యెందుకు తెచ్చుకొంటివి నేనొక పెద్దవాడనని పెద్ద బియ్యేనని హ్యోట్, బూట్, సూట్ వేసుకొని చేతులూస్తూ సూట్ షోబీలో చేతులు దూర్చుకొని వచారచేస్తూ, మూడువేలు కట్టుము తీసుకున్నారే పెండ్లాన్ని కూర్చుండబెట్టి చాకలేరూ చాకలేని దద్దమ్మలకు కట్టుమెందుకు అని మూతిప్రక్కకు త్రిప్పుకున్నది సరోజ.

మీనాన్న యిచ్చిన కట్నం మాబాకీలకు యిచ్చుకోలేదు పెండ్లి ఖర్చులకు వాడుకోలేదు చదివిన చదువులో జమకట్టుకోలేదు మానాన్న బాకీయిచ్చి బాండునూ వాయింపు కోలేదు కట్నంమేము అడిగివుండిన తప్పక కావలెననిన యిరవై వేలు యిచ్చువారు దండిగా వుండినారు అడిగివుండిన మీ నాన్నకూడా యిచ్చివుండేవాడు మేము అడుగలేదు అడుగకనే మూడువేలు మీనాన్న బలవంతంచేసి యిచ్చినాడు అట్లనే తెచ్చి నీపేరుతో బ్యాంక్ లో వేసినాను నిఅంచునే పెట్టుకో మాకెందుకు ని సొత్తుఅని రాము బ్యాంక్ క్యాష్ బుక్కు పెట్టెనుంటి తెచ్చి చూపించియిచ్చి యిరువురము పొరపాటు వడినాము యెవరము నర్దుకొనుటకు వీలులేని పరిస్థితులేర్పడినవి దీర్ఘముగా ఆలోచిస్తేగాని యీ పరిస్థితి కుదురువడదు. యిప్పటికి హోటలుకు పోయి భోజనముతెస్తా కూర్చొనివుంటుమని చెప్పి హోటలుపోయి యిద్దరికి బ్రోనము తెచ్చినాడు యిద్దరు భోంచేసినారు వెంటనే రాము స్కూలుకు పోయి నాలుగు రోజులు సెలవు తీసుకొని వచ్చినాడు సాయంత్రమయినది యిరువురి ఆలోచన తెగలేదు వకరితో వకరు మాటాడలేదు రాము కడకు ఆలోచించి తెంచుకొనెను సామదాన భేద దండనో పాయముల నాల్గిటలో దేని సుపయోగముచేస్తే బాగుంయింది సామముతో దానముతో కుదురునట్లు తోచుటలేదు. చెతుచో చాయముతో సాచించిన ప్రేమనశించి నమ్మకముచెడి జీవితాంతము పరక దుఃఖ భాజనమగును. భేదనో పాయమే యుక్తమని భావించి బజారుకుపోయెను సరోజ యిట్లని ఆలోచించెను యీ నాడులోంగి వంటచేయప్రారంభించిన జీవితాంతమువరకు చేయవలసినదే పుండును. యెట్లనయినా వంటమనిషిని ఏర్పాటు చేయువరకు వట్టువుండవలసినదే. అడదిపుట్టినది మొగవానికి లొంగి నడియింట్లో కూర్చొని చెప్పిన దంతా చేసుకుంటూ బిడ్డల కంటూ యంత్రములాగా వుండవలసినదేనా స్వాతంత్ర్యములేదా స్వాతంత్ర్యములేని జీవితము యెందుకు స్త్రీ లేకున్న పురుషుడు మాతృము విమిచేయగలడు అర్థము హక్కులు స్త్రీ లకు యెందుకులేవు అనే నవీనసూత్ర ధర్మములు అనంతముగా హృదయావేదనలో గల్గుచున్నవిగాని ధైర్యము మాతృము నిలువలేదు

మొండికి అట్లే పడుకొని వుండెను. అంతలో రాము బజారునుండి పూలు పండ్లు తెచ్చి పెట్టెను.

సరోజ వాటెను కన్నెత్తియైనా చూడక పండుకొనే వుండెను. రాము తిరిగి హోటలుకు పోయి యిద్దరికి భోజనము పట్టుకవచ్చి నీళ్లుతెచ్చి భోంచేతువు లెమ్మనెను. నాకు అక్కరలేదు మీరు బోంచేయండి అన్నది అత్తైతే నాకూ అక్కర లేదు అయినా యిద్దరచూ వస్తుండుటకన్నా బోంచేసి ఏదోవక భాదాన్ని తేల్చు కొందాము లేలేమ్మని చేయిపట్టలేమి నీళ్లుపెట్టి విస్తరలేసి యిరువురకు అన్నము వడ్డించి కూర్చొమ్మని తానూ కూర్చొని బోంచేసి తనవిస్తర తానుపీసివేసి శుద్ధిపెట్టి వచ్చి దూరదూరముగా రెండువరుపులువేసి కూర్చొన్నాడు. సరోజ బోంచేసి వచ్చి పరువుపైన కూర్చున్నది. రాము సరోజను శాంతముతో చూస్తూ చిరునగవుతో నాకుశీతము యెక్కువయిన వనుక నివు తల్లిగారి యింటివద్దనే వుండు యింకొక యాదెరాపాయలు డీకము యెక్కువయిన రమవరి జాబువారిదాను అన్ని ఏర్పాట్లు చేసిపెట్టాను అంతవరకు ఓపిక వట్టి నీవు అక్కడనేవుండుట మంచిది అయిదు గంటలకే బయ్య వున్నది పోదాము విడిచిపెట్టి వస్తాను యిష్టములేని సంసారము చాలా కష్టముగా వుంటును పండుకోమని చాకిలిచేసి పండుకున్నాడు.

సరోజ మనస్సు పరిపరి ఏడముల పడుగిడ జొచ్చెను. వుండి వంట చేసేదా లేకపోయి తల్లిగారియింటవుండేదా రెండేదార్లు గాన వచ్చుచున్నది ఏదారి మేలు అని యోచించిన యోచనకు అందలేదు వకప్రక్క కోపము, వకప్రక్క దుఃఖము వచ్చుచుండ యిటు అటు పోవుచూ వుండెను.

రాముకూ నిద్ర పట్టలేదు శాంతముతో జయించవలెనా. కోపముతో సాధించవలెనా అనే ఆలోచనలు సాగుతూ వుండగా అయిదు గంటలు కొట్టెను రాములేచి ముఖ ప్రక్షాళనం చేసుకొని సరోజా లేచి ముఖము కడుక్కొని గుడ్డలు పెట్టెలో పెట్టుకో కాఫీ తీసుకొని వస్తాను కాఫీతాగి బస్సుకు పోదాము అని హోటలుకు పోయినాడు.

సరోజ లేచి దినరత్నములు తీర్చుకొని నెత్తిమీర్చి బొట్టుపెట్టి గుడ్డలు పెట్టెలో పెట్టుకొని ఆలోచించుచుండెను అంతలో రాము యిడ్లి కాఫీ తెచ్చియిచ్చి జాగ్రతగాకాని టయముయినదని డబ్బు పర్స జోబీలో పెట్టుకొన్నాడు. అంతలో బండివచ్చి యింటిముందు నిల్చింది సరోజా యిడ్లితిని కాఫీతాగిందికాని హృదయా వేదననూత్రము అగలేదు. పోవలెనా వుండవలెనా యిక్కడేవుండి సాధించవలెనా

పూరికి పోయి సాధించి లొంగదీయవలెనా అనే అలోచనలు అమితముగా వచ్చు చుండెను. రాము పెట్టె తీసుకపోయి బండిలోపెట్టి బీగము చేతికి టిసుకొనెను. సరోజిపోయి బండియెక్కెను రాము యింటికి బీగమువేసి బండిలో కూర్చొనెను బండి రెండు నిమిషములలో బస్ స్టాండు చేరెను బండిదిగి బస్సులో కూర్చున్నారు వంటిగంట కంతా పూరుచేరినది బస్ స్టాండులో బండి మాట్లాడి కూర్చొమ్మని పూలు వండ్లు కావలసినన్నీ తెచ్చి బండిలోపెట్టి వకీలు భుజంగరావు యింటి దగ్గరకు పోనియవయ్యా అని బండివానికి చెప్పి సరోజినుచూచి నారుచనివున్నది కొంచెము చూచుకొని పస్తాను నీవు పా అన్నాడు సరోజి వలుకలేదు బండిపోయి భుజంగరావు యింటి ముందునిల్చినది సరోజి బండిదిగెను బండివాడు పెట్టె పూలువంట్ల యింటిలో పెట్టి వెళ్లిపోయెను సరోజి పోయి కాళ్లుకడుగుకొని మంచిసీరు తాగి వచ్చి కూర్చొనెను తల్లి వదినెగారు అన్నగారు తండ్రి దిగ్గ్రమ వహించి చూచుచుండి రత్న సరోజి దగ్గరకు పోయి వీచుమ్మా నిన్ననేమేము వచ్చిరాము వెంటనే వచ్చినావు ఏమి జరిగినది అయినయేడి అన్నది బస్సుస్టాండు వరకువచ్చిరాము అక్కడ వున్నాడో అని అడిగింది అన్నది సరోజి దీనవదనముతో నేలమాస్త్రా కంటిసీరు పెట్టివది తల్లి దగ్గర కూర్చొని ఏమి జరిగినదో చెప్పు అమ్మా అని తొందర పెట్టగా అక్కడ జరిగినదంతా చెప్పినది అందరూ ఆశ్చర్య వడినారు భుజంగరావు సరోజిను మాస్త్రా కావమ్మా పంటచేయి యింటి వనులు చేయక తినికూర్చుండ వలయుననియూ నియిష్టయు ఇది ఏమి బుద్ధి మీయమ్మ చేయడములేదా మీవదిచెగారు చేయదుములేదా సుగవాడు ఉద్యోగము చేయ పోవడములేదా కష్టపడక డబ్బు పూరకవస్తుచా సుగవాడు కష్టపడినపుడు ఆడదియెందుకు కష్టపడకూడదు కట్టుకున్న వానికి కాబిపోయిన కష్టవిధులకు పాలీ యక సాకకవున్న ఆడదివుంటే ఏమిమేలు లేకఏమికిమి అని అంటూవుంటగా సరోజి కంటిసీరు పెట్టుతూ తుడుచుకుంటూ మంచిబోటు వెళుకొచ్చినావు లేదా మీమీలేని వాళ్లు మంచిమంచి బోటువెతకి యిస్తూవుంటే మీరు కావలసి వెళుకొన్న యిచ్చి నారు చాలు నావిధి యిట్లున్నది మీరేమి జేయగలరన ది సరోజి

నికు లోకజ్ఞానము తర్క్కువై వున్నదమ్మా నికన్నా మేలు బోటుయెవ్వరికిలేదు నలభైయెకరాలు తరిభూమి వున్నది. అదూమి రెండులక్షల వెలజేస్తుంది రెండులక్షలు వకఉద్యోగి సంపాదించ వలెనంటే యంతకష్టమోమాడు ఉద్యోగము నమ్మక ఇంతన్నా యెవ్వరున్నారమ్మా మీయన్నగారికి వదివేలు పంతుల వరదక్షణ మిచ్చి నారు బి ఎ చదువుకున్నారు. ఇంట్లోపని చేయడములేదా నీవు చదువుకున్నదేమి

మయినదికాదు. పుండవచ్చు పోవచ్చు యిది సిరాస్తి నమ్మకమయినది ఇంత అస్త్రీకి అతను వక్కడు బాగా చదువుకున్నాడు మంచిరూపము మంచిశాంతము బుద్ధిమంతుడు. ఇంతకన్నా యెవ్వరున్నారమ్మా మీయన్నగారికి వదివేలు వంతున వరదక్షణ యిచ్చి నారు. బి. ఎ. చదువుకున్నారు ఇంట్లోవని చేయడములేదా నీవు చదువుకున్న దేమి వదిలెగారు చదువుకున్నదేమో చూడు. మన అస్త్రీవీమి మనమేమి నికన్నా వంతు ప్రకారము చూస్తే నీ అన్నగారే తక్కువ రూపములో అస్త్రీలో సమస్తమయిన విషయాలలో మీ అన్నగారికన్నా రాము పెద్దవాడే ముందు పోయిన శ్రీరామునకి రాముడు తీసిపోనివాడు. అట్టివాడు మొగవాడు దొరికితే యింకాపులిస్తే వీమి చేయాలనమ్మా. దుర్మార్గుడయితే నిన్ను తెచ్చి యిక్కడ విడచిపెట్టేపోతాడా. నిర్బంధించి కన్నవల్లలాపెట్టి యీకంటి నీరు ఆకంటికి, ఆకంటి నీరు యీకంటికి పోసి మువ్వు తిప్పలాపెట్టి ముచ్చెరువుల నీళ్లు త్రాపునుగాని అమ్మగారి యింటిదగ్గర విడచిపెట్టుతా కూర్చుండువుసా అని యింటివరకూవచ్చి పడచిపోతాడా యీవరకే నన్నయెముకలు పీరిగి వుండును. అట్టివినయ విదేయతలు శాంత సుస్వభావము, రూపము, అస్త్రీపాస్త్రీలు, పద్య వుండువారు అరుదు. అట్టివాడు మన యింటికి అబ్బుడౌట మన అదృష్టము. భార్యకు తగ్గ భర్త, భర్తకు తగ్గ భార్య కుదిరినారు అని మేము సంతోషించినాము అందరు అనుకున్నారు. వచ్చిన అదృష్టాన్ని కాలదన్ని చేతులారా చెరచుకొను వారున్నారేమమ్మా. లోకమును పరిశీలించ నక్కరలేదా పరమ కారీన్యల కట్టుకున్నవారు, మూఢుల మెడనవేసుకున్నవారు, అష్టకష్టాలతోనున్న దరిమిలకు యిల్లాలయినవారు, రెండోపెండ్లి మూడోపెండ్లి నాల్గు అయిదుపెండ్లిరిడ్లకు పోయి సంసారముచేయువారు సప్తవ్యసనములతోపాడై పోవువారికి గృహిణీ అయిన వారు, కుంటి కురూపులచేసుకున్నవారు, రేయింబవళ్లు రెక్కలు ఏరచి కష్టముచేసి కట్టుకున్నవానినే సాకువారు, తినతిండిలేక కట్టబట్టలేక కటకట పడువానికి భార్యయై భరింపరాని కష్టాలు పడువారు వుంటే సర్వ విషయములలో అందరి కన్నా మిన్నగా నున్నవాడే నచ్చకపోయిన యిక మన్మథునే తేవలయునని లెక్కరిస్తూ వున్నది విని, అన్నగారు వదినెగారు ముసిముసి నగవులు నగుతూ యింట్లో తిరుగుతూ వుండిరి తల్లి కూర్చొని వినుచుండెను అంతలో గుమాస్తా నుబ్బారావువచ్చి సార్ జాబు అని భుజంగరావుగారి చేతికి యిచ్చెను యెవరిచ్చిరి అని అనసూయమ్మ అడుగగా అల్లుడు రామారావుగారు యిచ్చి బస్సులో వూరికిపోయిరమ్మా అన్నాడు నుబ్బారావు అందరు చింతగా నున్నదే అన్నారు. భుజంగరావు జాబువిప్పి చదువ

నారంబించెను. అందరు నిలిచి వినుచుండిరి సరోజ తలవంచుకొని కూర్చొనివుండెను.

బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తలగు మామగారి దివ్యసముఖమునకు రాము అనంత,¹ దండ ప్రణామములొనర్చి విన్నవించుకున్న విజ్ఞప్తి. ఉభయకుశలోపరి సాంప్రదం.

మా అత్తగారు, మీరువచ్చిన మరుసటిరోజు మేమిరువురము గుంటూరికి పోయి తిమి స్కూల్ లో జాయిన్ కావడమునకు అక్కడ జరిగిన విషయాదులన్నీ మీకుమార్తె వల్ల తెలిసివుండును. నాకు వచ్చే నూరురూపాయల జీతములో వంటమనిషిని పెట్ట వలయుననిన అకష్ట నిష్ఠూరములు తమకే తెలియును చాలని దానికి మానాన్నగారిని అడుగుటకు నాకుయిష్టములేదు. ఉద్యోగమే వద్దన్నారు కావలెనని పట్టుపట్టివచ్చిచేరి యిప్పుడు డబ్బుతక్కువగానున్నదని తిరిగి వారిని అడుగుటక నా ఉద్యోగము విడచు బయ్యే మంచిది. వివాహము చేసుకొని కొంతకాలము వంటరిగా నుండిన గృహము చిక్కులు మనోవ్యాకులతలు లేకుండునని తలంచి ఉద్యోగములో చేరితిని. యిప్పుడు జీతము చాలదని విడచుటకు యిష్టములేదు. యికా కొన్ని డిగ్రీలుపొంది. జీతము హెచ్చు చేసుకొని వంటవానిని యేర్పాటు చేసివచ్చి పిలుచుక పోతాను. అంతవరకు తమరు శాంతముతో కుమార్తెను చూడవలయును. నాజీతములో అర్థము పంపుతూ వుంటాను తమరు అన్యధా బాధింపవద్దు తమసంతతిలో నన్నూ వక్కనిగా భావించ పొగ్గన సర్వమూ తెలిసిన తమకు యెక్కువలు వ్రాయ నశక్తుడను క్షేమములు పడే వదే తెల్పుకోరుచున్నాను. బావగారికి అక్కగారికి అత్తగారికి నావందన శతములు తెల్పు పొగ్గన.

యింతే అనేకదండ ప్రణామములు.

ఇట్లు

భవత్ ఆశీర్వాదనావిలాసి.

చి॥ రాము

24 — 3 — 61

అని చదివి నిర్విణ్ణుడయినాడు భుజింగరావు. అందరూ కంటనీరు పెట్టినార్కు యొక్కడవారు అక్కడపోయినారు సరోజకు మాత్రము హృదయము కరుగలేదు. కానీ చూతమనేభావము గట్టిగా నున్నది లేచి పోయి స్నానముచేసి సింగారించుకొని వంటరూముకు పోయినది వదినె శివప్రియ అన్నము వడ్డించినది. భోంచేసి చేయి తుడుచుకుంటూ పైమిదైకుపోయి మంచముపై పండుకొనెను. యింటిలో యెవరూ

మాట్లాడలేదు. మంచివానికి మంచిభార్య దొరుకదు మంచి దానికి మంచిమగడు దొరుకడు. యిది దైవచిద్విలాసమో లేక వారి పాపమో అని అనుకుంటూవుండి పోయినారు. మరుసటిరోజు సాయంత్రము మనసు సరిగాలేక సినిమాకు పోయింది సరోజ. భుజంగరావు సాయంత్రము ఆరుగంటలకు యింటికివచ్చి సరోజ యెక్కడ అన్నాడు యెవరూమీమి వలుకలేదు. అంతలో భార్య అనసూయమ్మవచ్చి ఆది వినదండీ దానిపట్టు దానిదేను. సినిమాకువద్దంటే పోయింది అన్నది.

భుజంగరావుకు వళ్లచెరామని నీపుయింక కరుణపడచి బాగా తగిలేటట్లు మాట్లాడు దీనికి తలతగిలితేగాని సంసారానికిపోదు. ఆయన మంచివాడు యీదయ్యము ఆయనకు దాపురించినది అంటూ కోదండ్రనుపిలిచి మీరుదాన్ని అభిమానించవద్దు మాట్లాడవద్దు అన్నమువేయవద్దు దానికి తలతగిలేటట్లు వీటుమాట పోటుమాట బాగలేగిలింపండి. అప్పటికి తెలివొస్తుంది అన్నాడు భుజంగరావు. కోదండ్రు శివప్రియ, హరిప్రియ మామగారిని అత్తగారిని యాస్తూ మామా మేము అంటే బాగుంబుందా అన్నారు కొంపకే అడకిరితెస్తుంటే బాగుంబుందా యెట్లో దారికిచెచ్చి దాటిస్తే బరువు తగ్గుతుంది లేకున్న అవమానముతప్పదు అందరి తలలూ పంచుకొన చేస్తుంది అన్నాడు భుజంగరావు.

నేనేమిచేతునండీ యెంగ్రోచెప్పి చూస్తూవున్నాను వంటరాకపోతే వదినాళ్లు వదినెగారితో వంటరూములో వుండినేర్చుకోపోమ్మా అంటేజీవితములో తానువంటే చేయదంట వకేపట్టు ఏమిచేయమంటారు అన్నది అనసూయమ్మ. అంతలో కుమార్లు శివప్రసాద్ హరిప్రసాద్ వచ్చి అమ్మా యింక యీయెతో అవమానములు ప్రారంభమవుతాయి. వకటియని ఏమీ అనక పెంచిన దోషము యింతవరకూ వచ్చినదని తెలుసుకో లేకుంటే వంటరిగా సినిమాకు పోతుందా అడది సిగ్గు బిడియము ఏడిచితే గాడిద అవుతుందన్నారు. తను చెడినదిగాక వరుల చెరుస్తుంది యిట్లాటివారి వల్ల మూడుకావురాలు చెడుతాయి అన్నాడు యీలాంటి ఖ్రోష్టులు తయారయ్యే లోకము యీగతికి వచ్చినది. అంటూ భోజనమునకుపోయి భోంజేసివచ్చి యెక్కడి వారక్కడ పడుకున్నారు తల్లి మాత్రము యెదురుచూస్తూ వాకిట దగ్గరపడుకున్నది సినిమా విడువగానే సరోజ వచ్చి వాకిలితట్టినది అమ్మవిని పోయి వాకిలి తీసినది సరోజ కాళ్లు చేతులు కడుగుకొని వచ్చి తల్లివడ్డించగా భోంచేసి పోయిపడుకున్నది. యిట్లు వక మూడుమాసములు గడచెను. బుద్ధిమాత్రము కుదురలేదు నెలనెలకు తప్ప

కుండా నలభైరూపాయలు మణియార్దరు రాము చేస్తాడు. తీసుకుంటుంది పూలకు సినీమాలకు పొడర్లకు స్పృలకు యీలాంటి విలాసవస్తువులకు ఖర్చుపెట్టుకుంటూ వుంటుంది యెవరిని ఏమీ లెక్కపెట్టదు యిదిచూచి ఇంట్లోవారికందరికీ అసూయ పెరిగింది బైటవారికందరికీ హేళనయింది. భుజంగరావు నన్ను వకనాడు పిల్చి కరుణా నీవైనా చెప్పరాదా సరోజకు అన్నాడు. పూరకచెప్పితే వింటుందేమండీ యిట్లాటివారికి యింటబైట మంగళహారతి అయితేగాని కాదండీ అన్నాను. అయితే ఏమిచేయమంటావు అన్నాడు. ఏమీచేయవద్దు అనసూయమ్మను అమ్మగారియింటికి పొమ్మనండీ నేను ప్రక్కయింటి సీతమ్మ యిక్కడకొట్లాట పెట్టుకుంటాము అమాటలు అమెకు శూలాలై తగులుకుంటాయి అంతటితో దిమ్మువిడుస్తుంది అన్నాను. అట్లయితే యిప్పుడే పొమ్మంటాను అని భుజంగరావు లోపలికిపోయి భార్యతోచెప్పినాడు అమెవచ్చి కరుణా యెట్లనో వకట్ల పుణ్యముకట్టుకోతల్లీ. యిప్పుడే పోతానని తనతల్లిగారియింటికి పోయినది. నేను పోయి సీతమ్మతోచెప్పగా ఆయమనన్ని బాగా పన్నినావే వన్నకమంటూ సరేనన్నది కొంతసేపటికి నేను ముందువచ్చి రూర్చున్నాను సరోజ కుర్చీలో కూర్చొని కాళ్ళూచుతూ నవల్ను చదువుచుండెను కొడండలు ఆకువేసు కుంటూ ప్రక్కన కూర్చొనివున్నారు మగవారుముగ్గురు కోర్టుకు పోయినారు మధ్యాహ్నము వేసమికాలము అంతలో సీతమ్మవస్తూ శివా యీప్రక్కయింటి పొడుముండ వుందా అన్నది.

పున్నానురావే ముసలిముప్పున కులికే సీతాకోకచిలుకా అన్నాను.

ఏమి కులుకుతూవున్నానే భర్తలేని భ్రష్టుముండాఅంటూ వచ్చి కూర్చున్నది నేనుకూర్చొమ్మని చూడవే హరి దీనికిడెట్లైవీండ్లువున్నవి అపూలు అసౌక్యలు అబొట్టు అచీర అపావట అఅందము అచందము అన్నీ పడహారువీండ్ల పడుదుపిల్లకుకూడాలేవు పడుచులాగ ముస్తాబై యెట్లవచ్చిందో కొడుకులకూ కూతుళ్లకు పిల్లలు వాళ్లకు పిల్లలు అయ్యేకాలమువచ్చింది దీనికెందుకే యింతకులుకు అతగానికి యెనబైవీండ్లువున్నాయి యింకా కుసకుసమాట్లాడడం వేషమువేయడం ప్రక్కలోకూర్చోవడము పండ్లికి లించడం దీనిశిగ్గు బొగ్గపోను అన్నాను. సీతమ్మ తోకతోక్కిన పాములాగ అందు కున్నది.

ఓసి పుట్టుముండా నీకేమితలునునే లోకజ్ఞానము, లోకసుఖము, మొగనిసుఖ మంటే బొత్తిగాయెరుగవు. ముందుజన్మలో మొగనినెత్తిన మొద్దులుపెట్టి ప్రక్క రుచులు మరగి సంసారమంటే యెరుగక సానివేషమువేసుకొని అత్తా మామను లెక్కపెట్టక ఆత్మీయుల గౌరవము మంటగలిపి చిన్న పెద్దలను న్యాయములేక కడుపే కైలాసమని కన్నబిడ్డల కాలదన్ని దేవుడు చైవము అనే చింతలేక ధర్మాధర్మముల యెగరజిమ్మి పాపపుణ్యముల పారదోలి తిరిగినందుకు ఫలము అనుభవించుచున్నావే చేసినంత మహాదేవ. అని చేసుకున్న మగడు తీరిపోయె అత్తమామలు మరదులు బావగారు వారినంతటి అసలేలేదు తల్లిగారివంక వురువేలేరు వంటి వక్షివై నాయను వారులేక దుర్బలమై దుఃఖించుచుంటివి సంపాదించి పెట్టువారులేక చచ్చుచుంటివి, పురుషసుఖములేక కుళ్లుచుంటివి, నీలాంటి పాపక్షివి ననుకొంటివా కావలసినంతా పుణ్యముచేసిచానే పురాణదంపతుల్లాగ భార్యభర్తలము వున్నామే పూర్వపుణ్యము చేసిచామే పుట్టుముండా అన్నది సీతమ్మ.

ఓసి ముసలితొత్తా బారతమంత చదివితప్పగదే నేనంటే ముందుజన్మలో పాపముచేసినదాననే యిప్పుడు మగడుండీ వస్తువండుకునే బుద్ధిలేని పలుగాకులు అప్ప బంధువులుండీ కలహించుకొని వకరికొకరు కానిమూఢులు అసూయా వరగ్రస్తులై యెప్పుడూ వకరినియేడ్చించు దుర్మయులు మగనినెత్తిన మంటపెట్టి పూరుదిరుగు పాపచిత్తలు అహర్నిశము అత్తమామలతో మగనితో కలహించు కలహకందులు మగనితోపనిలేక కడుపారదని కావలసినంత శృంగారించుకొని సినిమాలకుపోయి వచ్చి కంటార నిదురపోవు పాపముండలు యెందరో వుండగా నన్నంబావేమే ముసలిబసివే అన్నాను.

సరోజ యీమాటలకు రోషగించుకొని మీరిద్దరు యిక్కడనుంచీ లేచిపోయి మీయింటిదగ్గర పోట్లాడుపోండి అని మూతి ప్రక్కకుతిగిప్పుకున్నది. ఆమాటలవిను పించుకొనక సీతమ్మ మొగడు చచ్చినముండా మోడమిడిచిన యెండా బహు తీవ్రత అన్నారు అన్నది సీతమ్మ.

అట్లకాదే మొగునివిడిచినముండా మోడమిడిచినయెండా వుండగా మొగుడు చచ్చినముండతోనేమే అన్నాను ఆమాట సరోజకు శూలమైతగిలి తలదిరిగినది ముఖ మువంచినది అదిచూచి నేను శివప్రియా యీముసలిబడవకు యింకా సాయంత్ర

మయ్యేవేళకు పూలుతెప్పిస్తాడు అముసలిమొగడు. యిది బాగాశింగారించుకొని మొగని ముందు ముసలి కులుకు చూపిస్తుంది తానే స్నానముచేయిస్తుంది తానే అన్నముపెట్టుతుంది తానే కాళ్ళవట్టుతుంది తానేపరుపువేస్తుంది. వినురుతుంది తాంబూలందంచి యిస్తుంది శిగరేటు ముట్టించియిస్తుంది దుస్తలుతెచ్చి తగిలించుతుంది నిద్రపుచ్చుతుంది కాఫీమొదలగు అహారములు తానేస్వయముగా ముందుగా తెచ్చియిస్తుంది. అపిచారణ అప్రేమ అయానందము చెప్పతరముగాదే వగసిబడవలే చేయక వశువులై పోతూ వుంటే యీముసలితొత్తు కెక్కడనుంచీ వచ్చిందోప్రేమ చెప్పనలవిగాదే అన్నాను అదివిని సీతమ్మ రోషమువచ్చినదానిలాగ ఓసిదరిద్రపుముండ నివు ముందుపుణ్యము చేసి వుంటేగదేమే మొగనికి సవర్యలుచేసి చేయించుకునేది ముందుచేయక యిప్పుడు చేయకవున్న సన్యాసిని. నీకుయీగతులుగాక వేరే శుభాలెట్లువచ్చునే నేను ముందూ పుణ్యముచేసినాను యిప్పుడుచేయుచున్నాను. చేయబోతాను మొగవాడు పెండ్లిచేసుకొని అడదాన్నితెచ్చుకున్నది యెందుకనుకున్నావు కష్టపడి సంపాదించి తెచ్చి పీట వేసి కూర్చుండబెట్టి పెట్టెటందుకనుకున్నావా ముండా. అట్లకాదు సహధర్మిణీ అని స్త్రీకిపేరున్నది. సంపాదించి తెచ్చినదాన్ని సకళిముముగా శక్తిని గమనించి సవరించి సవర్యచేయుచు సంతోషపెట్టి సంతోషవడుతూ కష్టములను తోడ్పడుతూ ఏ అనుమానములకు అస్పదమివ్వక నాధార్యకన్యా మంచిది లేదను ప్రేమ గలుగునట్లు చేసుకొని మరులుగలిగించి ప్రేమించి ప్రేమించ చేసుకొన్నచో స్వర్గలోకముగా భూలోకము మారును లేకున్నయిల్లు సరకలోకముగాను యిల్లాలు యముమగాను బిడ్డలు యమదూతలుగాను యిల్లాలికోపము మృత్యువుగాను అగుపడును స్త్రీ యొక్క ప్రేమే మగవారికి మరులు మందు. స్త్రీచేయు పరిచర్యప్రేమలే అతని పుష్పహామనకు ఆర్జనకు మూలము స్త్రీ యిదితెలియక శ్వేతవరాహములాగ తిని మైదున నిద్రాహారములే నిజమని తైత్తక్కలాడు జీవులు నిలాగ తయారౌచురే మోపి. తొంబైయేండ్ల పర్యంతము అలుమొగలువుండి పురాణదంపతుల్లాగ ఆనంద పడుటకు నీయింటిమట్టిగడ్డ అనుకున్నావా స్త్రీ పెనిమిటికి అండగానిల్చి కష్టముల కోర్చి తనకడుపుదాచుకొని పెనిమిటి కడుపుమాచుకొని కడుపునపుట్టిన బిడ్డలకన్నా మిన్నగాచూస్తూ కంటికిరెప్పలాగ కాపాడుతూ మనోవాక్కాయ కర్మలానమ్మి పతి ప్రాణమే తనప్రాణమని చట్ కర్మల మరువక కాలమునడపిన నుమంగలియై నావలె చాలాకాలము బ్రతుకుతుంది సర్వసుఖముల పొందుతుంది సత్సంతతిని కంటుంది లక్ష్మిదేవివలె మునిమనవలతో జీవించుతుంది దంపతీసమేతముగా స్వర్గలోకము

చేరుతుంది పెద్దలమాట పెడచెవినిబెట్టి తుంటిరిమైన ఏకాకి నీవలె అధఃపతన
మాతుంది సభీవతులు ఒకరికొకప్పుడులు ఒకరుపంచుకొని ఒకరినుఖము ఒకరికిస్తూ
ఒకరినొకరు నమ్మి ధర్మచ్యుతులుగాక నడచిన ధర్మదేవత వారిసాశీర్వదించును
దేవతానములై చాలాకాలము జీవించి పుణ్యలోకమున కేగుదురు యిమబివారిని చూచి
అయినా నేర్చుకో అన్నది సీతమ్మ.

ఓసేయ్ ముసలికొత్తా మొగుడుండే మొద్దయండలు ఏనక చుట్టిపోతూవుండే
మొగుడుచచ్చినదానికి ధర్మాలెందుకే అబ్బిలోచెప్పు చెవులేనివి ఏంటాయి అన్నాను.

చెవులుండేటివి ఏనక చెడిపోతూవుండే చెవులులేనివి ఏమిఏంటాయో సన్యాసీ
అన్నది సీతమ్మ.

ఓసీ ముసలిముందా నీతో యెవరుమాట్లాడుతారు పోయే చాగూతం చదువు
తావు అన్నాను.

అమాటకు కోపమువచ్చిన దానిలాగ సీతమ్మ కండ్లరిమి ఓసీ పాపీ ముస
లాయనవుండగా ముండనెట్లాతానే త్రిదేవుల మువ్వరిని త్రిసంధ్యల సేవిస్తూ
సుమంగలీత్యము కాపాడుమని సుమంగలినై మృతినొందవలెనని అనుహతల్లుల
కోరుతున్నాను దుఃఖముతో విధవత్వముతో యాజీవిని వారు వుండనివ్వరు నీవలె
పరమ పాపినై మిగలను ముందుజన్మలో మగని ఎడచినదాన్ని కాను సిగ్గులేక తిరిగి
నదాన్ని కాను మూడువిడచిన సిఖండినిగాను పుట్టినింటికి మెట్టినింటికి మంటపెట్టిన
దాన్ని కాను కట్టుకున్నవాణ్ణి విడచి కడికూడా చేపట్టినదాన్ని కాను నాకెందుకొస్తుందే
విడవత్వము కానని మాటాడుటకు నానుమంగలీత్యము నాబహుకుటుంబము నావతి
ప్రేమ నిదర్శనము నాభార్య నాపిల్లలు అనే ఆశతో అర్పించి తెచ్చేమగవానికి కండ్లు
కప్పితిని తెరచాటుగ అటలాడిన బడవాల చూడు మగడుచచ్చినది బిడ్డలులేనిది నదా
రోగిది గూసది గుడ్డిది కట్టుకట్ట చింతిం లేనిది దుండది కురూపిదిగాపుట్టియెట్లఅల్లాడు
తున్నారో చూడు పెద్దలమాటఏనక పెడచెవినిబెట్టి ధర్మాధర్మ వివక్షణజ్ఞానములేక
పెరిగిన లోకకంటకులు వీరువున్ననూ లేకున్ననూ ఒకటే పశువులకూ వీరికి భేద
మేలేదు అన్నది సీతమ్మ.

ఓసేయ్ ముసలీ నీమొగుడులాంటి మొగుడుదొరికితేకదేమే అటలాడేది
అందరికీ ఆ అదృష్టము వుండబనిలేదా అన్నాను.

ఒసే బసిపి అన్నముచేస్తే అవుతుందా పూరకుండు అవుతుందా అడదాని నగువులు చలాకీ విలాసము హాయిలు కులుకు చమత్కారము నడక వాల్గన్నుల వైఖరి సైగలు సోయగము యింతేల స్త్రీ సర్వసౌష్ఠవములు లామువములు చేసుకున్న వాని కొరకయ్యా లేక పీఢినసోయే వారికొరకయ్యా యీప్రయోగము లన్ని పురుషుని బంధించి సర్వకార్యముల నెరవేర్చుకొనుటకై భగవంతుడు స్త్రీలో సృష్టించినాడు. స్త్రీకి శక్తియిదే యీశక్తి అటంశక్తికన్నా బలమయినది. దీనితో రాజును పదబ్రహ్మనిగా చేయవచ్చు వండితుని మతిబ్రహ్మనిగా చేయవచ్చు మహాపిరుని అనాదనుగా చేయవచ్చు తపస్విని తారుమారు చేయవచ్చు నూరేడుల వయోవృద్ధుని న్యూనతకు తేవచ్చు ఓ బికారీ యీశక్తి సామర్థ్యములతో వరిస్తూ ప్రయోగిస్తూ సేవచేస్తూ తనకింపుగానడుస్తూ తప్పుబడుగువేస్తే దబాయస్తూ నవ్విస్తూ వుండు ఆరామచంద్రుడు యీసీతమ్మ చేతిలో కీలుబొమ్మయినాడు పూరకేకాలేదు మూతి బిగించుకోని తనశక్తిని లోన నిముడ్చుకొని యీనడించుకొని మూతిత్రిప్పకొని మూగిదానిలాగ బ్రతికి సచ్చినదానిలాగ పిలిచినా వలుకక బిగువుచూపి వుండు నెత్తిన మన్నువడివుండు కాపురము సుఖము చెల్లా చెదురైవుండు స్త్రీ వీటెవల్ల తన సుఖముతానే చెరచుకొనును. చెప్పవారులేక కొందరు రోషముతో కొందరు చట్టు దలతో కొందరు చెప్పడు మాటలతో కొందరు బాల్యమాదిగ తల్లితో తదితరులతో సంస్కరింపబడక కొందరు చేయలేక కొందరు పుట్టుకే అట్టిచైన మతిబ్రహ్మలు కొందరు అసూయా చిత్తులు కొందరు తెరచాటువారు కొందరు తెలియనివారు కొందరు సిగ్గు బిడియము గలిగి చెప్పకొనలేక చలాకీ చూపలేక కొందరు చెడిపోవు చున్నారు. వారిని సామ దాన భేదనోపాయములతో సరిచేసుకొన వలయునుగాని చతుర్థోపాయము అపాయము. పశుప్రాయము ప్రేమనశించి దానితో సంఘ వ్యాఘ్రము ముందు జీవచ్ఛవము లపుతారు ప్రయోజనములేదు ఒసేయ్ వీకాకీ మన బాణప్రయోగములతో మగవాని మెత్తపరచి బంధించి అటాడించురుండు అనంద ముండికాని వేరేతోవలన్నీ కుక్కతోక బట్టి గోదావరి యీదినల్ల వీమే పలుగాకీ డోకొట్టవు అన్నది సీతమ్మ.

బాణాలేమిటే బసిపి మన్మథ బాణాలా అన్నాను.

ఒసేయ్ మగనితో కాపురమేడ్చి చక్కగా తీరిన కొయ్యవయితే నీకు తెలిసి వుండునే యిటువీను.

చిరునగవులతో మెట్టల రవళితో గాఢాల గలగలతో వచ్చేమగనికి స్వాగత
* మిచ్చేవాయువ్యాస్త్రం.

దానికి లొంగక ముందుకువచ్చెనా

చిలుక పలుకులతో ప్రేమఃసూపులతో వయ్యారాలతో వ్యవహారాలతో మాట్లాడించే ఆగ్నేయాస్త్రం.

దానిని లెక్కపెట్టక కాలదన్నెనా.

వరిచర్యలతో ఫలహారాలతో టీ కాఫీ తను లాగిచే వాటితో గుంమ్మైపోయే బండ్రాస్త్రం.

దానిని యెగరజిమ్మి ముందుకునడచెనా

అధరామృత పానంబులతో ఆలింగన శాఖ్యంబులతో చరమానందము జెందించే యా బ్రహ్మాస్త్రం.

దానికిజంకక కాలుపెట్టెనా.

కుచ కుంభంబుల స్వర్ణనతో చుంబన ప్రతి చుంబాదులతో మైమరపించే పాశుపతాస్త్రం.

దానికి వెరగందక వెన్నివ్వక పోయినచో.

యెనుబదినాలుగు లక్షల జీవుల యూనట వడకను, ఆడించే, పాడించే నారాయణాస్త్రం.

దానిని యెగరూడి వెనుదిరుగక వచ్చెనా.

పదములరెంటెను చేతులబట్టి కంటిసీటితో కాళ్లను తడిపి కదలనివ్వనను శరణాస్త్రం.

దీనిని కాలదన్ని పోవు మానవుడు వుండడు. పోయెనా వాడు కరిన హృదయముగల కరకు రక్కసుడు ఇవేనే స్త్రీప్రయోగించే బాణములు. వీటెథాటికి కాలకతుడుకూడా తోకరూడించి పిక్కబలము చూపవలసినదేనే మతిభ్రష్టా అన్నది సీతమ్మ.

అతుకులువేయను అతుకులు విరచను బాగనేర్చుకున్నావు లేవే. అయినా వకీలుభార్యవూ అర్జ్యమెంటు చేస్తావు వినేవాళ్లు వుండబనిలేదా యింక పోవే ముసలి దయ్యమా అన్నాను.

పోతాలేవేముండా కాఫీవేళ అయినది ముసలాయనకు కాఫీయివలె నన్నది సీతమ్మ.

హె అదుగోమాడవే హరీ మనిషి యిక్కడున్నా మనసెక్కడుందో క్షణ కాలం మాడకుంటే కండల్లో మెదులుతూ డతగాదు. వసగల పడుచులే ప్రక్కల వడి పాడొతుంటే ప్రక్క విడువనంటుందీ బక్కది ముసలికోతికి దీనికెందుకే యింతచింత అన్నాను. అంతలో సరోజ ముఖము చిన్నచేసుకొని తలవంచుకొని చిన్నగ జారు కొని పైమిదెక్కు పోయెను.

మేము వకరి ముఖము వకరు చూచుకొని నవ్వుకున్నాము.

హరిప్రియా, శివప్రియా, సీతమ్మను నన్ను చూచి బాగావన్నకము వన్నినారే అత్త. మాట్లాడినట్లులేదు నేర్చుకొని చదివినట్లున్నది అన్నారు అంతలో అందరము కాఫీటయమయినదని లేచి పోయినాము శుభం భూయాత్

సరోజాపైకిపోయి మంచములో వరువుపై వోర్లవండుకొని మగని విడచినది పుట్టినింటికి మెట్టినింటికి మంటపెట్టునది మూడువిడచినది వసగల పడుచుది ఆత్మీయుల హతము చేయునది. అనే మాటలు హృదయారోదన చేయుచుండ దుఃఖమొక వంక రోషమొకప్రక్క వేధించ దిక్కుదోచక కంటనీళ్లు పెట్టుతూ ఆలోచించ సాగెను. పట్టుదల, రోషము విడచితే గాని కట్టుకున్నవారితో సుఖపడలేను నాకున్న పట్టుదల వారికున్న నాగతి అధోగతే కాగలదు. వారిహృదయము మంచినయ్యే నెల నెలకు తప్పకుండా నలభైరూపాయలు పంపుతున్నారు. వారూ నాయట్టివారే అయివుండిన యెన్నియిక్కట్టలపాలు చేసివుందురో ప్రక్కన పరుండికూడా బలాత్కరించక, భంగపరచక పల్లెత్తు మాటయినా అనక చేయెత్తికొట్టక యింట విడచిపోయినాడు. వారుపాపభీతి గలవారు. నేను పాపభూయిష్టను. నాపట్టు వది మంది వింటే చీవాట్లు. వారి పట్టువింటే పదిమందికి ఆశ్చర్యము. వారిని పురుష శ్రేష్ఠుడంటారు. నన్ను మతిభ్రష్టు నంటారు తెలుసుకోలేక నెత్తికితెచ్చుకున్నాను.

తెలిసి పొరపాటును దిద్దుకొని పోయి కాళ్ళమీద నయినావడి కనికరము గలిగించి కలుసుకుంటేనే చిచ్చు చల్లారేది లేకున్న నాజీవితమే పాదాను. నేను పాడయినది గాక యిరువాగుల రెండు కుటుంబములలో చిచ్చుచెలరేగి కడకు పాదుచేసిన దాననగుదును కళంకమేర్పరచిన కటికరక్కసి నగుదును

నేను లొంగిపోవునది శత్రువుకుకాదు భర్తకు భర్తకుదార్యలొంగి నడచుట హిందూ మతసాంప్రదాయ సిద్ధమయినది తప్పుగాదు తప్పని వప్పుకొని తగదన్ననూ కాదన్ననూ కన్నిటి తోనయినా వప్పించుకొనియే తీరవలయునని నిర్ధారణ చేసుకొనువేళకు శివప్రియ కాఫీతీసుకొనివచ్చి చూచెను. కన్నిటికాల్యలతో తల ప్రక్కకు చేసి కనుమూసి పండుకొనివున్నది సరోజా లేమ్మా కాఫీ యిదుగో అన్నది శివప్రియ వచ్చువదిగా అన్నది సరోజా

వకరిమాటలలో ఎదుమ్మా వాళ్ళపనిలేక పొట్టాడినారు పోండమ్మా అనుటకు సీతమ్మ అర్త గౌరవస్తురాలు చదువుకున్నది పెద్దది సర్వవిషయములలో సమర్థురాలు పొమ్మనుటకు యెట్లాతుంది లోక రామాయణము నవ్వుతూ మాట్లాడి నారు అని నికేతగిలినవి విమించుచుంబావు సరోజా. లోకములో స్త్రీలకు కాలు కదిలిస్తే తప్పు, కాలుమారిస్తే తప్పు, అందరికీ వీరిపైనే కన్నులేవమ్మా అట్లరోషము పెట్టుకొనరాదని లేవనెత్తి కాఫీగ్లాసు బలవంతముతో చేతికిచ్చి మాడ్కి క్రిందదొడ్డిలోకి పారచూచెను. సరోజను చూతువురమ్మని సైగచేసి చూపించెను. హరిప్రసాద్ హరిప్రియను వెన్నంటి చెట్టపూట్టూ పరుగెత్తించుచూ త్రిప్పుచుండెను. హరిప్రియ నవ్వుతూ చిక్కక జంపిట్లు పెట్టుతూ దొరుకక దొరుకక కొంతసేపటికి దొరికెను. ప్రసాద్ వట్టి యెత్తుకొనిపోయి దొరుకవా చెప్పినమాట మనవాయని చెంపలుకొట్టు చూ చిలిపిచేష్టలు యెన్నోచేయుచుండెను. హరిప్రియనవ్వుతూ తళుకులు చూపుతూ ప్రసాదు చిలిపిచేష్టలకు చేతులు అడ్డుపెట్టుతూ ఫలాహారము తినిపించుచుండెను. ప్రసాదు ఫలహారము తిని నీళ్లు తీర్చుకొని తెస్తానన్నది హరిప్రియ వద్దు అధరామృత పానమే చాలునంటూ వడిలోకి లాగినాడు ప్రసాదు. హరిప్రియకున్న కిటికీపైపడి అడుగో అక్కా సరోజా అన్నది. ప్రసాదు యెగచూచినాడు. శివప్రియ సరోజప్రక్కకు నర్దుకున్నారు. అంతలో మాడ్కి మరొక ప్రక్కన దొడ్డిలో అయ్యయ్యో అయ్యయ్యో అనే ఏడ్చు వినబడగా శివప్రియ అప్రక్కకు పోయి చూచెను. అంతలో సరోజ పోయెను ఒకాయమ కాలు ముందుకు సాచివుండెను. ఒకతను కాలికట్టు విప్పి

చూచుచుండెను. అయిన అతన్ని చూచి అయ్యో మీచేత చేయించుకొనవలసివచ్చనే విమిచేతునంటి భగవంతుడు దిక్కులేనిదానికి నాకే యీ బాధపెట్టిరాదు అంటూ కండ్లనీళ్లు పెట్టుకొని తుడుచుకొను చుండెను. అతను నవ్వుతూ కష్టాలు సుఖాలు రెండూ మోసే దానికేగా నిన్నుచేసుకున్నది. ఇదే హిందూ మతములో వున్న వివాహమర్మం. కష్టమువస్తే ఒకరి కొకరు సాయపడేటందుకు, సుఖం వస్తే అనందపడేటందుకు వివాహం అనే ముడిపెట్టినది. హి దూధర్మ , కష్టాలను సుఖాలను పంచుకుంటామని కష్టాలలో వకరి నొకరు విడువమని కన్నుపోయినా కాలుపోయినా అంగహీనములేగాక నిరంతర రోగియైన వకరినొకరము విడిపోమని పెండ్లినాడు మనము దేవుని యెదుట అగ్నియెదుట పెద్దలయెదుట ప్రమాణం చేసుకున్నాము. యీనాడు యెట్లు తప్పుతుంది. వీల కష్టవడతావు అంటూ కాలికట్టు విప్పి కురువును కడిగి మందువేసి కట్టుకట్టినాడు అమె అతని కాళ్లమీదచేతులుపెట్టి కన్నులకడ్డుకొని మీరుణముయెట్టిరేర్పి అన్నది అతను నవ్వుతూ యెట్లురా మంచిబుద్ధి, విజ్ఞానము, రూపము, ధర్మము, యోగముగల ఒక కుమారుని కని యివ్వు నీరుణము తీరుతుంది అన్నాడు.

అయ్యోమీకు పుత్రానందమయినా గలిగిస్తామంటే అదికూడా భగవంతుడు దూరముచేస్తూన్నాడే. విమిచేతునంటి యెట్లామిమ్ముల సుఖపెట్ట లేకున్నానంటూ కంటనీరుపెట్టినది. అదిచూచి అతను తిక్కదానా ఏమస్తా వెంచుకే నాకొస్తే ఏడ్వాల నీకొస్తే ఏడుస్తా వెంచుకే కష్టాలన్నిటాయెదిరించి నిన్నుయీసంసారాన్ని యిటు కాసినుండి రామేశ్వరమువరకూ, రామేశ్వరమునుండి కాసివరకు మోయగల మొగవాణ్ణివుండగా నీకెందుకే భయము. ఏడ్వవద్దు వచ్చిన కర్మలు యెప్పుటి వుండవు దైర్యముతో యెదయిచ్చి యెదిరించినిల్చితే చెప్పకనే పోతాయి అంటూ నవ్వుతూ యెత్తుకున్నాడు. అమెరెండు చేతులమెడనుచుట్టి పట్టుకున్నది అతను యింటిలోకి యెత్తుకొనిపోయినాడు శివప్రియ సరోజనుచూచి చూచినావా సరోజా అనందాలకై యెత్తుకపోయేవారు మొగవారే. అగచాట్లలో యెత్తుకపోయేవారువారే వారులేక మనము విమిచేయలేము, యిప్పుడు ఆయన మాటాడిన మాటల చిన్నావా కష్టసుఖాల యెదుర్కొనుటకయ్యే వివాహం నిజము సరోజా యిరువురు తెలుసుకున్న వారు గాబట్టి కష్టములోకూడా సుఖముప్రేమ వున్నది చూడు. వకరు తెలిసినవారు వకరు తెలియనివారూ వున్నాకూడా యింత సుఖముండదనుకుంటాను. వీరు యిద్దరూ తెలిసినవారేగాబట్టి కష్టములోకూడా సుఖమే కన్పడుతున్నది. భార్య

భర్తలంటే యిట్లుండవలె, నీయల్లాడిదే నాకూవచ్చివుండే సరోజా సీతమ్మ అత్త పుణ్యముకట్టుకోక వుండిన సర్వనాశనమయి వుంటిని చెప్పుతావను.

మీరున్న వకనాడు తన ఆనందంకోసం నన్ను కాఫీ త్రావమన్నాడు చేతులు న్నాయిగా త్రాగండి అని వక చూపుచూచినాను అట్లయితేనాకొద్దు అన్నాడు వద్ద కుంటేపొండి అంటూ పాపము పనిసిల్లవాడు త్రావకుంటే త్రాగలేదు కొత్తకొత్త అల వాట్లు వస్తుంటాయి అంటూ పోయినాను అమాటపైన త్రాగకుండా లేచిపోయినాడు నేను వచ్చిచూడగా కాఫీత్రాగలేదు సరేయెన్నట్లు వుంటాడో చూతామనుకున్నాను రెండునాళ్లు అట్లనే గడచిపోయినది పలుకరించిననూ పలుకలేదు పట్టుపట్టినాడు మూడవనాడు అన్నముకూడా అత్తతో పెట్టించుకున్నాడు అదిచూచి నాకు రోషము వకవ్రక్క దుఃఖము వకవ్రక్కవచ్చినది పట్టుండచి ఆయన్ను అనుసరించాలనా పట్టునుసాధించాలనా అనే ఆలోచన మేరమీరెను ఆమధ్యాహ్నం వోంచేసి పడుకొని కంటనీరుపెడుతున్న సమయానకు సీతమ్మ అత్తవచ్చి చూచి వీలెవని యేడుస్తున్నా వు. అనద్ది ఏమీలేదన్నాను. పొరపాటు పడుతున్నావు అది ఏమిటోచెప్పితే నేను అనుభవజ్ఞులను అనుభవముచెప్పి సరిచేస్తాను చెప్పు అని ఒలవంతంచేసింది. దాచకుండాచెప్పినాను అనాడు అయితచెప్పిన మాటలూ యీ నాటికి మనసులో పాదుకన్నవి. నా జీవితాన్నే బాగుపరచినది. అనాడు భగవంతుడు అమెను పం పిస్తే లేకున్న ఆరాతికి చచ్చిపోదామని నిశ్చయముచేసుకున్నాను. అంతపట్టుతో అమె చూటవని బాగుపడినాను. ఆపట్టువదలి ఆ సాయంత్రం కాఫీ తీసుకొని పోయి యివ్వ పోయినాను వద్దన్నారు నవ్వుతూ. త్రావుతానన్నాను. యీలాంటి పట్టుయిక పట్టినని ముందు వట్టుపెట్టుకొని తాగితే తాగితానన్నారు. నోటిదగ్గర గ్లాసువుంచి వీమి వట్టుపెట్టుకొమ్మన్నారు అన్నారు అన్నాను నాపై వట్టు పెట్టు కొమ్మన్నారు. మీపై వట్టుపెట్టుకొనుట మంచిదికాదు నాసాక్షిగానని నాపైనే పెట్టుకుంటానన్నాను. ఎందుకట్లా అన్నారు వీనాడయినా తెలిక పొరపాడుతో పట్టుదల వస్తే ఆకష్టము నాకే కలుగవలయునుగాని మీకు తగులరాదు, తప్పు నేను చేయడం కష్టం మీకు కలుగడం భావ్యంకాదు అని వకచేత గడ్డం పట్టుకొని వకచేత గ్లాసు నోటికందించి అతి దీనతగా కంటనీరు పెట్టినాను. అదికంటచూచి మీ అన్న గ్లాసు తన చేతికి తీసుకొని నన్ను అంచుకు తీసుకొని యెంచుకు వీడుస్తావు అన్నాడు. మీరు రెండురోజులుగా కాఫీ త్రాగలేదుగా అన్నాను. త్రాగనందుకు కంటనీరు పెట్టేదానివి అనాడా వట్టెంచుకు అన్నాడు. తెలియక పట్టుపట్టితే తెలి

సిన మీరెందుకింత సాదించినారు అన్నాను. నీలో వట్టుదల యెంతమాత్ర మున్న దో చూతమని వరీక్షించుటకు అన్నారు. తెలియనివారిని వట్టుకొని వరీక్షిస్తే నుఖ ముదూరము చేసుకొని వరుల దుఃఖపెట్టడమో లేక రోషముతో చావుకే తెగించి తెలియక వృధాగా చావడమో సిద్దిస్తుంది అన్నాను. జాగ్రతలోనే తెలుసుకొని చాలుకు వచ్చినావే వరవాలేదు అన్నారు. సీతమ్మ అత్తవల్ల బాగుపడినాను. లేకున్న యీవేళకు నాశవాన్నిచూచి దుఃఖపడేవారు. అటు తల్లిదండ్రులా, యిటు మిష్టుల దుఃఖసాగరములోముంచి కలవారి నోటిలోనంతా కరుగుతూ మిమ్ముల కరిగిస్తూ అంతర్గత పిశాచినై అల్లాడుతూ వుండవలసినవిది యేర్పడివుండు నన్నాను. అయితే సీతమ్మ అత్త ఉపాధ్యాయనియై నిన్ను బ్రతికించినదన్నమాట అంటూ ముఖము ముఖ ములోచేర్చి చూస్తూ స్త్రీలకు కోపమా, పట్టుదల, అసూయా, అన్యాయము, అపర్య ము వుండరాదు, వుండిన ఆభివృద్ధినిము చేస్తుంది తన్నుచేసినదిగాక యితరుల కూడా బలిచేస్తుంది అని ఉపాధ్యాయిన చెప్పినదా తెలుసుకున్నావా అని చిలిపి చేష్టలు చేస్తూ నీవు త్రావకుండిన నేను త్రావెదను తాగమంటూ త్రావిపోయామి. నేనాగ్లాసును చేతికి తీసుకొని త్రాపివాను అర్థము త్రాగి అర్ధాంగికి అర్థముంటూ చేతికియిచ్చినాడు. అనాటనుండి యెంతో ఆనందముగా అనుభవజ్ఞులస్థుగా కాలము గడుపుతూ వున్నాము. పురుషుల మనసెరింగి నడచి నడిపించుకుంటే ఆనందం వుంది. అంటూ శివప్రియ మిద్దెపైనుంటే దిగిపోయెను. సరోజ రేవు తవ్వక పోయేతీరవలయునని నిశ్చయము చేసుకొని గుడ్డల మడతలు చేసి పెట్టెకు పెట్టుకుంటూ నాకొరకై యెంతదుఃఖపడినాడో పాపము యీ పాపమంతా నన్నే ఆశ్రయించి బాదించును యింక వకక్షణమయిననూ వుండకూడదు అని గుడ్డలు పెట్టెలోపెట్టి సామానులు చిత్తులలోకి సర్దుకొని కూర్చొనెను. అంతలో ఆరుగంటలాయెను. శివప్రియ దిగిపోగానె హరిప్రియ చూచి యేమయినవచ్చునది. శివప్రియ నవ్వుతూ అయింది మంగళహారతి చీరలు మడతవేస్తూ వున్నట్టున్నది మామ సాయంత్రంవస్తే యేమవుతుందో నని యెవరి వనిమీద వారు పోయినారు. భుజంగరావువచ్చి సోపాలో వడక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. అంతలో సరోజ వచ్చి చూచి అప్పా రేవు ఉదయయే నన్ను విడచి వస్తువుపా అన్నది. భుజంగ రావు సరోజను ఆశ్చర్యముగాచూస్తూ యేమమ్మా యింట్లో యేమన్నారు అంటూ శివప్రియను పిలిచి ఏమమ్మా యింట్లో యేమి జరిగినది. యీమె పోతానంటూ వున్నదే అన్నాడు.

ఔను మామా యీ కరుణ, సీతమ్మ యింత పని చేసిపెట్టినారు. వారిద్దరు నవుతూ కొట్లాడడము అనుకోరాని మాటలన్నీ అనుకొనడము. అవి అన్నీవిని యీమె కోపగించుకోవడము జరిగింది. మే మేమీ అనుకొనలేదంటూ లోపలికి పోయి వకరిని వకరు చూచుకొని నవ్వుకున్నారు. భుజంగరావు కొడుకును పిలిచి యీమెను బజారుకు పిలుచుకొనిపోయి గుడ్డలు యేమికావలెనో తీసుకొనిరావొమ్మ న్నాడు. నాకు యేమీవద్దప్పా అన్నీవున్నాయి అన్నది సరోజ పోమ్మా తెచ్చుకోపో అన్నాడు భుజంగరావు. మొన్ననేగా తెచ్చుకున్నాను వద్దు అన్నది సరోజ.

మీ అమ్మరాని పోదుపు అన్నాడు భుజంగరావు.

లేదు రేపు పోయి తీరవలయు. మీరు రాకపోయిన నే నే వెళ్ళతానంటూ మిడ్డెపైకి పోయెను సరోజ.

శివప్రసాద్ నవుతూ నాన్నా గుడ్డలు తెమ్మంటావా అన్నాడు. తీసుక తెచ్చున్నాడు భుజంగరావు. జబారుకు పోయి నాల్గు మంచి చీరెలు, యెనిమిది రవికెలు, వకజత పంచెలు, వక కండువావంచె, చొక్కాలు నాల్గుటెకుమంచిగుడ్డ వూలు పండ్లు అరులు వక్కలు వచ్చి వసపు కొమ్ములు మొదలగునవి నమస్తము తీసుకవచ్చిరాడు శివప్రసాదు. శివప్రియ అన్ని వక చిత్తిలోపెట్టి కుట్టి వేసినది. ఆరాత్రి నడచెను. రాత్రి నాల్గోజాముకేలేచి కాలకృత్యములు తీర్చుకొని స్నాన ముచేసి కాఫీచేసి తండ్రిదగ్గరకు పోయి లేపినది సరోజ.

ఏమమ్మా అన్నాడు భుజంగరావు.

నాలుగున్నరగంట అయినదిరాన్నా లే కాఫీ తాగి పోదాము. బస్సు టయ చుయినది అన్నది సరోజ. భుజంగరావు లేచి దినకృత్యములుతీర్చి స్నానముచేసి వచ్చిరాడు. సరోజ కాఫీయిచ్చినది. కాఫీతాగిమీద కోడండ్రు కానరాక, లేచి నారా లేదా అని పిలిచిరాడు. పడకటింటినుండి లేచివచ్చిది శివప్రియ. వెంటనే శివప్రసాదు వచ్చినాడు. జట్కాతీసురమ్మన్నాడు భుజంగరావు. శివప్రసాద్ బజారుకుపోయిరాడు. సరోజ పెట్టె వరుపు కొన్నిచిత్తలు తెచ్చి వసారాలో పెట్టెను. భుజంగరావు చొక్కావేసుకొని డబ్బుతీసుకొని బెత్తముతీసుకొని పోయి వసారాలో

నిల్చెను. యిదంతా శివప్రియచూచి అశ్చర్యపడినది. అంతలో బండివచ్చి నిలచెను. సామానులు తానే తీసుకొనిపోయి బండిలోపెట్టెను. కొన్ని సామానులు శివప్రియసాధ్ పెట్టెను. రాత్రి సీలుచేసినచిత్తిన శివప్రియ తెచ్చియివ్వగా భుజంగరావు తీసుకొని పోయి బండియెక్కెను. సరోజ లోపలికిపోయి తల్లిపోటోకు నమస్కరించి, వదినెగారికి, అన్నగారికి చెప్పివచ్చి బండియెక్కినది. బండికదిలి బస్సుస్టాండుకుపోగా సమయానకు బస్సువుండెను బస్సుయెక్కి వంటిగంటకు వూరు చేరినారు. శివప్రియ కాఫీ తాగితూ శివప్రియ, హరిప్రియ, హరిహరప్రియ చూచినారా,

కం॥ నయమున బాలుండ్రావరు భయమునను విషంబునైన భక్షింతురుగా
నయమెంత దోషకారియో భయమే వుండంగవలయు భార్యలయందున్
అన్నాడు అందరు నవ్విచారు. శివప్రియ వారగంటమాస్తూ నవ్వినది. అవమానముగలుగుటతో యెంతబాగు పడినదో చూచితిరా, యిట్లుగుట కారణము మనమిచ్చినచనువే. చనువు పిల్లవారియందు విషప్రాయమగును అన్నాడు శివప్రియ.

హరిప్రియ మీబావ పద్యము విన్నావా. బాలురయందున్ పోగొట్టి భార్యలయందున్ అన్నారు. భార్యల భయపెట్టుటతో, బావుల్లో చేరువుల్లో, అగ్నిలో పడిచచ్చుట, విషము తినిచచ్చుట అవుతూ వుండేది. యిది తెలియదేమో నన్నది శివప్రియ.

వారు బుద్ధిలేని దద్దమ్మలు కోపము ఉపసంహరించుకోలేని కోతులు. మొండిపట్టుతో పట్టునెగ్గకపోయెనని కడకు యేడ్చే కొయ్యలు, అప్రయోజకులు, చచ్చి సాధించేటేమీ నయముతోనో, భయముతోనో, ఏమితుతోనో చాలుకు తెచ్చుకొని సర్వసాఖ్యముల ననుభవించ వలయునేగాని, జీవితాన్ని నాశనము చేసుకొని యేమిచేయవలయును, యిది బుద్ధిలేనివని నీవు మాత్రము అట్లెన్నడు చేయవద్దు నిన్ను విడచి వక్కాణముకూడా నేనిక్కడ వుండలేను. అన్నాడు శివప్రియ. అందరు నవ్వుకున్నారు.

బస్సు స్టాండులోదిగి, జట్కాలో తండ్రి కూతురు ముందు వున్నయింటిదగ్గరకుపోయి బండిదిగి విచారించగా రామారావుగారు స్కూలుకుపోయినారు అన్నారు

భుజంగరావు అదేబండిలో స్కూలుకుపోయినారు. సరోజ వసారాలో సామానులు పెట్టుకొని కూర్చొన్నది. చుట్టుప్రక్కల ఆడవాండ్లూచి యేమమ్మా రామారావుగారుగారికి యేమికావలె మీరు అన్నారు. మావారేనమ్మా అన్నది సరోజ. మీకు దేహస్థితి బాగున్నదా అమ్మా పాపము యిక్కడికి వచ్చిన మరునాడే వీదోబాధ గలిగినదట వెంటనే పూరికి పోయినారు ఆయనచాలా మంచివాడు. అలమగలు యిద్దరు బాగవున్నారు. మంచిచింత కుదిరినది అంటే యేదో వక కష్టము పెట్టివుంటాడమ్మా పాడు బ్రహ్మ అని అక్కడికి వచ్చినవారన్నారు. బైనమ్మా, అన్నది సరోజ నాచెడ్డ చెప్పక దాచి గౌరవమును కాపాడినాడు. ఆయన నాయట్టి పీఠవాదే అయివుండినా, యీపాటికి యీవీది వాచందరు యిక్కడ గుంపుచేరి వుండురు. అవమానమై తలవంచవలసి వుండును కాపురము బిన్నమై రెండు కుటుంబములకు గుండెపై సమ్మెట చెబ్బగా వుండును. మంచివాడు గనుక అవమానము తప్పి పోయినది. యెట్లోమేలుకున్నాను. యిక కన్నుమూయను. అనుకునే సమయమునకు బండివచ్చి ఆగెను. రామారావు బండిదిగివస్తూ సరోజ ముఖము చూచెను సరోజ చిరునవ్వునవ్వి తలవంచుకొనెను. రామారావు బీగము తీసి లోపలికి పోయెను. సామానులు తీసుకొని సరోజ భుజంగరావు లోపలికి పోయిరి రామారావు మామగారికి వకకుర్చీచూపి కూర్చొమ్మని చెప్పి పెద్ద చెంబుతో నీళ్లు తుండు వంచెతెచ్చి మామగారికి యిచ్చి మంచినిళ్ల చెంబు గ్లాసు తెచ్చి టేబిల్ పై పెట్టెను. యింతలో సరోజ కాళ్లు ముఖము కడుగుకొని వచ్చి మంచినిళ్లు తాగుచుండెను. రామారావు హోటలుకు పోయెను సరోజ వంట రూములో చూచెను. పాలు కాఫీపాడి చక్కెరవుండెను. పోయిముట్టించి కాఫీచేసి తండ్రికి యిచ్చెను. అంతలో రామారావు హోటలునుంచి రెండు క్యారియర్లు భోజనము యెత్తించుకొని వచ్చెను. సరోజ గ్లాసుతో కాఫీ తెచ్చి నవ్వుతూ రామారావుకు అందిచ్చెను. వీమి కాఫీ చేస్తేవా వరే చాలావంతగా వున్నదే మని కాలేదా అన్నాడు. రాము మీరునిత్యమూ చేసుకుంటూ వున్నారుగా మీకుమని అవుటలేదా నేనెందుకు చేయకూడదు అయినా వచ్చినపామును కొట్టుట మంచిదికాదు కొట్టకండి అన్నది సరోజ.

రామారావు నవ్వుతూ గ్లాసును కడుగ పోయినాడు.

వెంటనే గ్లాసును తీసుకున్నది సరోజ.

కడుగుతాను నేనన్నాడు రాము.

ఆరోజులు మారినాయండి ఊమించండి తప్పు చేసినాను. తప్పని గ్రహించు కున్నాను. రోగి యిప్పుడు నీరోగి అయినది అన్నది సరోజ.

ఏమిజబ్బా అన్నాడు రాము.

అవును యిక్కడ అందరికీ మీరే చెప్పినారుగా జబ్బుగావుండి పోయినదని అంటూ నవ్వినది సరోజ.

రాముకు పరమానందమై సరోజ యెందుకో చాలా మారి పోయినారే అని నవ్వినాడు రాము.

అవును మూడు ముఖాల రాయినయినా రుద్దగా రుద్దగా చాలుకు వస్తుందిగా తమశాంతమే ననుమార్చినది యింక తమదయ నాయదృష్టము అంటూ విసమ్రతగా మాటాడినది సరోజ.

సరే బ్రతికినాము పట్టుదలా ధాకినీభూతము పారిపోయి పాటున పడినామనే అని నవ్వుతూపోయి మామగారిని భోంచేతువు రమ్మని పిలిచి ఆరువేయి పోయినాడు.

నేను వడ్డిస్తాను మీరూకూర్చొండి అన్నది సరోజ.

యిద్దరు కూర్చొండి నేనువడ్డిస్తా నన్నాడు రాము.

భుజంగరావు నవ్వుతూ మీరు కూర్చొండి సరోజ వడ్డిస్తుందన్నాడు.

సరోజ నవ్వుతూ రెండు విస్తళ్లుజేసి మంచినిరు పెట్టి మీరూ కూర్చొండి అన్నది.

నేను భోంచేసినాను యింతలో మళ్ళీ బోజనమా అన్నాడు రాము.

కొంచెము బోంచేయండి అంటూ చేయిపట్టి కూర్చొండబెట్ట సాగెను. అంతలో భుజంగరావు కూర్చొండి కొంచెము తీసుకోండి అన్నాడు.

సరోజ చేయివిడువక మీరు భోంచేయకపోయిన నాకూవద్దు అన్నది. సరేనని కూర్చున్నాడు రాము యిద్దరికీ వడ్డించినది సరోజ రామారావు చద్దన్నను యి

కొంచెము యీ కొంచెమంటూ వడ్డించు చుండెను. భుజంగరావు ఆశ్చర్య పడు చుండెను. యిద్దరు బోంచేసి చేయికడుగు కున్నారు. తండ్రికి వకటువ్వాల యిచ్చి వకటువ్వాలతో రాము చేయితుడిచెను. సరోజ రాముకు చాలా వింతాయెను. రాము తెచ్చిన తమల పాకులా వక్కలు నున్నము తెచ్చి పెబులుపై పెట్టి తండ్రిని వేసు కొమ్మని తాను బోంచేయ పోయెను పోయి రాము బోంచేసిన విస్తరలో వడ్డించు కొనుచుండెను. అది రాము చూచి ఏమి విస్తరలేదా అని పోయిచూచి అకుతెచ్చి యిదిగో అన్నాడు వద్దులేండి చూచినాను అన్నది. యెంగిలి యందు కన్నాడు నేనంతా మీయెంగిలేనని తెలుసుకున్నాను యింక అనకండి అన్నది నవ్వుతూ సరోజ. రాము సరోజ ప్రక్కన కూర్చొని చాలా మారినావు సరోజా యీ ట్రియనింగుకు యెక్కడ పోయివుండినావు బాగా తయారయిచావే యింక యీయిల్లు స్వర్గలోకము నివు శారదవు నేను బ్రహ్మను యింక ప్రజలు సృజింప వడుతారు అన్నాడు రాము. సరోజ చిరునవ్వు నవ్వుతూ వాల్గన్నుల తళుకు మెరుపులాగ రాముపైవంపి ప్రజలకన్నా ముందు. ప్రజా పోషణకర్తవ్యము చూడండి అంటూ నవ్వి తలవంచుకుని మామగారితో మాట్లాడ పోండి అన్నది. రాములేచి రైటు రైటు అంటూ వీపునతట్టి మామగారి దగ్గరకు పోయి నిలుచు కున్నాడు కూర్చోండి అన్నాడు భుజంగరావు రాము కూర్చున్నాడు అంతలో సరోజ బోంచేసి అకుయెత్తి శుద్ధిపెట్టి చేయి తుడుచుకొంటూ వచ్చినది రాము వక పిల్లవాని పిలచి యీక్కారియర్లు హోటల్లోయిచ్చి రాత్రికి ముగ్గురికి భోజనము కావలయునని నేనుచెప్పినట్లు చెప్పు అబ్బాయి అన్నాడు నేను చేస్తానువద్దనండి బజారుకు పోయి సామానులు తీసుక రండి అన్నది సరోజ

వంట చేసేది వచ్చునా అన్నాడు రాము అమాటచో భుజంగరావు చిరునవ్వు సవ్యతూ తలవంచుకున్నాడు.

త్రైనింగు పోయి వచ్చినావా అన్నారుగా త్రైనింగ్ అయినాను మీరు యింటి సామానులు తెచ్చే ట్రియనింగు ప్రారంభించండి అన్నది సరోజ.

నేను వంటచేసేది సామానులు తెచ్చేది. నీళ్లుచేదేది. కాపి చేసేది. బాల్యములోనే త్రైనింగ్ అయినాను వక్కగా కావలసినన్నీ ఆడవారి నడుగకనే తేగలను ప్రప్రథమములో చేసేవంట మీ న్నాన్నగారుకూడా బోంచేయవలయును. యెంత మాత్రము తయారయినావో చూడవలయునని రాము డబ్బు తీసుకొని బజారుకు

పోయెను. బుజంగరావు సరోజను చూచి సరోజా రాము యెంతశాంతవాదో చూచి
 తివా మరొకరయిన యెంతగలాటా చేసివుండురో, యెంత కటకట పెట్టి వుండురో
 యెంతమంది మధ్యస్థము కావలసి వుండునో ఏమేమి చేసివుండురో, కను అవస్థలు
 పెట్టి యీ కంటినిరు ఆకంటికి పోసివుండురు యీతడు దైవసమానుడు. అల్లుండ్ర
 కున్న అప్రయోజకపు బుద్ధులు యితనిలో అణు మాతృముకూడా లేవు అత్తమామల
 కన్న తలిదండ్రుల వలెను. బావమరదుల సోదరుల వలెను. వారిభార్యల సోదరీల
 వలెను. వారిబంధువుల తనబంధువుల వలెను. వారిగ్రామస్థుల తనగ్రామస్థుల
 వలెను. చూచు సహృదయుడు బుద్ధిమంతుడు. సాత్వికుడు శాంత చిత్తుడు లెల్లి
 దండ్రులు అట్టివారే వరకట్నం మాటే తలపెట్టలేదు కడకు నే నేమివ్వబోలే
 వద్దన్నారు. బలవంతముచేయగా యిది మరుజన్మకు బాకీ, బాకీ ఓసుకొనుటకు
 యిప్పుడు మాకులేకన్నగదా పురుషుడు కన్య తలిదండ్రులకే పదిరూకలిచ్చి చేసు
 కొనుట ధర్మము కని, బాకీ, పెద్దచేసి అనుభవించు కొమ్మని యిచ్చినవారి
 రుణము తీర్చుకొనుట ధర్మముగాని కట్నము పుచ్చుకొనుట పర్మముగాదు
 పురుష శ్రేష్ఠుల లక్షణముగాదు దీనితో స్త్రీ సంతతియొక్కవ గలిగి ప్రకృతం కన్య
 తలిదండ్రులు వదే చిక్కులకన్నా యెక్కువ పడవలసి వచ్చు బావ్యముకాదు
 వద్దన్నారు. నేను బలవంతముచేసి మీరు అడిగివుండిన యెంతో యీ వలసివుండనది.
 ప్రకృత కాలధర్మమునుబట్టి చంద్రునికి నూలు పోగన్నట్లు అల్లుడు అడవిడ్లకు యీ
 సంతోషకాలములో చేతిఖర్చులకుగాను మీరు పెట్టకుండా యీ చూడు చేలు యిస్తు
 న్నాను గాని కట్నంక్రిందగాదని యిచ్చినాను అక్కడ అందరూ ఒందుపులు అబ్బా
 కొడుకుల యిద్దరిని చూచి ఆశ్చర్య పడినారు పిళ్లనడవడికను. యోగ్యతను. అణ
 కువను. బంధుప్రేమను చూచి ఆశ్చర్య పడనివారు వక్కరులేరు. నిగర్మలన్నారు
 యిప్పటికాలములో అల్లుడు అని వకగడ్డి పోచనునిరచి అక్కడవేస్తే అది యెగిరెగిరి
 పడుకాలము అత్త మామల ఆచారాలక్రింద అప్రయోజకుల క్రింద అరామరుల క్రింద
 జమకట్టి లెక్కలోపెట్టని కాలము అటు అనగా వక విలాసవస్తువని భావించే
 కాలము అట్లుడనగా హరి హరములకన్నా మిన్న అనేకాలము యిట్టి కాలములో
 యెంత శాంత హృదయుడు ధర్మమూర్తి అల్లుడుగా దొరుకుట మామూర్న జన్మ
 చుకృతము సిపూర్వ పుణ్యఫలము సరోజా తన్ను కన్న తలిదండ్రులు అటునురన్న
 తలిదండ్రులు సమానులని అటు తనకష్ట సుఖముల అర్థము పంచుకొను అర్ధాంగి
 యనియు అతగాని బాధించి పురుష వేశ్యలాగే తెచ్చుకున్న తిరిగి బాకీ పడుతా

మనియు వారిని బాదించిన మనల బాదించువారు వెంటనే వస్తారనియు తెలియక ధర్మచ్యుతులై సవారీకౌలు చౌటబుద్ధులు యెందరో వున్నాఁడు. అట్లవారు అత్తవారి యింటికి పోయి అవికారము సూపిన కూర్చున్న చోట్లలో స్థలపవిత్రత కొరకు నిల్లు చల్లుతారు. అవ్రయోజకుడు వచ్చెనని ముఖవహతారు అముఖము వెన్నుండి వచ్చి చిచ్చై వంశవృక్షనకుగల తల్లివేరును దహింపజేయును యీహుష్మము తెలియక అత్తవారనే అశ్వముపై కూర్చొని సవారీ చేస్తారు. అబ్బియులకన్నా అలివంకవారే తన సతీసుతుల కాపాడ దక్షత గలవారు అవ్వ, బాత, మాచ కన్నా కనికరము తన ఆత్మీయుల కుండదని గ్రహింపలేక ముందు హుచ్చలేక బాదిస్తారు చేసినదంతా తన కొచ్చిన అల్లుండ్రతో చేయించు కుంటారు.

అమ్మా రాము అట్టి అవ్రయోజరుడుగాడు అన్ని అంధాల అన్ని చందాల చెల్లిన వరుష శ్రేష్ఠుడు యితని సుఖపెట్టిన సుఖపడెదవు యితని ముఖపెట్టిన పాద ఘాయశ్శవై సభుజన్మ మేతగలవు పోయినది పోని యికరైరా సవరించుకొని సుఖ పడు మన్నాడు కుబంగరావు

అది అంతా వింటూవున్న సరోజ ముఖమెత్తి నాన్నను చూచి కాస్తగేపు వడు కోనాన్నా అంటూ మంచము వంచి వరుపు వేసినది కుబంగరావు పడుకున్నాడు. సరోజ లోపలికి పోయి పాత్రనామానులు ఎరిపించి అన్ని వకబోటపెట్టి పెరటి లోకిపోయి నిట్టచేదీ పోసి అచ్చానికి కూరకు పాత్రలు రెండు చక్కగా తోముకొని వచ్చువేళకు రాము సర్వసామానులు తీసుకొని వచ్చెను సరోజ అన్నీయెత్తి పెట్టునూ బ్రయినింగు బాగా అయినారే కరివేపాకు నుంచీ సర్వము తెచ్చినారు. అన్నది. ఔను భర్త అనగావీమి గృహకర్త అనగా వీమి సంసారమనగా వీమి అనునచినాకు సర్వము బాగా తెలును బ్రయినింగు వీనాడో అయినాను భార్య అనగావీమి గృహిణి అనగావీమి సంసారి అనగావీమి అనే విషయాలు తెలియక స్వర్గముమాపి నరకములో పారవేసినట్లు నన్ను పారవేసి మూడునెలలు త్రొనింగుకు పోయివచ్చినావు యిప్పుడు బాగాతెలును కుర్చాపు తేల్చుకున్నావు స్త్రీ బుద్ధి హాలా హలమునకు అమృతమునకు మధ్య విహారభూమి రాణించెనా అమృతము చిలికించును. రోషించెనా హాలాహల్లము కురిపించును. అన్నారు పెద్దలు యిప్పుడు వోధపడినది. అనుభవమయినది అన్నాడు రాము.

తెలియక అమృతము హాలాహల మయినదానాడు తెలిసి హాలాహలము అమృతమయినదీనాడు యింక అమృతము హాలాహలముగ స్వర్గము నరకముగా గాకుండా దేవుని వేడుకుంటాను మిమ్ములనే నమ్ముకుంటాను. నాయిల్లని చేసుకుంటాను. అన్ని కష్టముల పంచుకుంటాను. నాసర్వము మీరే ననుకుంటాను. అని వక చిరునవ్వు నవ్వినది సరోజ.

దొండపండు వంటి పెదవులతో దాడిమీ బీజములవంటి దంత ధావళ్యముతో, కలువలలాంటి కన్నులతో, మెరుపులలాంటి కంటి తళ్ళులతో, చిలుక పలుకుల వంటి పల్కులతో, నిలుపు టద్దముల వంటి చెక్కిళ్లతో, పూర్ణచంద్రుని దిక్కరించు ముఖమండలమునుండి వెల్వడు అమృత కిరణములకు సముద్రము పూర్తిమనాడు ఉప్పొంగినట్లు రాము మనోస్సముద్రము ఉప్పొంగి చెలియలి కట్టదాటి పైబడి లాగి బాహువులమధ్యలో బిగించి వివరీతమగు అలలరాపిడితో ముంచివేసినది. ఆ చల్లగనములో బాహువుల మధ్య కనుమూసినది సరోజ.

రాము ప్రేమ జలధీ తరంగములు తండోప తండములుగా ఆసాదమస్తకము స్పర్శించి విమర్శించి తమ ఉదృతముల దూపుతూ కొంత సేపటికి తమగమ్యస్థానము చేరుకున్నవి. సరోజ ఆ ఉదృతముల ఉరవడికిపైబడి తెప్పరిల్లుకొని కను విప్పి చూచినది. రాము ముఖ మండలము తనముఖ మండలముపై చల్లదనము చూపుతూనే వున్నది

దంత ధావళ్యమునకల్లు వెల్లుతో కన్నులు మూతవడ చిరునవ్వు నవ్వుతూ లేతచిగుళ్లలాంటి మెత్తని హస్తములతో చెంపల నిమురుతూ వజ్రోజములవాడి ఉరస్థలమునకు చూపుతూ తలయెగర వేయుచూ వాల్ గన్నుల తళ్ళుతో మృధు మధుర స్వరముతో మెల్లగా దొండపండు వంటి పెదములు చలింప వంట వద్దా అన్నది సరోజ.

వంటకావలె వంటమనిషీ కావలెనన్నాడు రాము.

చచ్చి బ్రతికినదాన్ని ధర్మచ్యుతులై తిరిగి చావతన్నెదరా. ధర్మమా ధర్మమని దావున చేరిన దారకు దాపు యివ్వరా శరణని చెంత చేరిన యిల్లానికి శరణ్యమివ్వరా భారత భూమిలో శరణన్న శత్రువునుకూడా కాచిన మీరు లున్నారే

మీరు భరత పుత్రకులుగారా బార్యయన వరింప తగినదని తెలియదా మనసు కరుగలేదా మీమనసును కరిగించు అంగశ్చావ్యవములు నిలాసము నాలోలేదా అని గానాలింగనముతో ముడిముపై తల వాల్చినది సరోజ

తెలిసిన అలికౌ కాపురము స్వర్గతుల్యము. యింక నిద్రోజీ లోకము నాకు నాకలోకము మాటల చాతురీ మహిమనా నన్ను ముగ్ధునిగాచేసి హృదయము కరిగించి హృదయములో కల్పకున్నావు పేక హృదయమునది ప్రస్తుతము హృదయము వకచే యాటకాటి నాకలోక పాలిమేరదాని సత్యలోక పాలిమేరలో పాదముంచినాను యింక నాజీవితము గృహము అమృత మనుముకాగలదు షట్కర్మ విధాన విమానమున గూర్చొని అరిషడ్ వర్గముల ఊర్ధ్వగతిచేసి ఘోర్మ వన్సువర్ణకములదాటి పోగలము పైలట్ లేక విమానము పొక మనసు నిలక పొగ్గుడుసోక తకమికలై తారుమారై వెళ్లి మొట్ట కలలకంటూ పుర నను కనువిట్టి కనక పర్వతమెక్కించి వచ్చు

అనునంతలో రెండు చేతులా నోచుచూసి అసంపదన మైదురచి వచ్చి వాక్యరూరీ ప్రవాహములో మళ్లి అమాట అనేసని అనండి. ఏరాదీ అనననండి నా హృదయాదేదన పోతుంది అనండి అంటూ జాలిగా రాము కంటి చూపులో చూపు కలిపి గడ్డము పట్టు కున్నది సరోజ

అబ్బా నికు నితిగరపిన ఉపాధ్యాయనికి నాదిదేలనమహ్నాశ్రమములు సరోజా తల్లి దండ్రులకన్నా గురువుమిన్న అన్నదందుకే. యీ అరుదును యిక హరిహర ములు కూడా విప్పలేరు. ఉపాధ్యాయని అతురుతో పున్నది బ్రతుకు అర్పాడు రాము.

అమెపేరే కరుణామయి నాయట్టివారి నెందరినో బ్రతికించి బాగుపరచినది. వీడి కానీ అనను అనండి వకతూరి అనండి అని మెడ చుట్టవట్టి తిరిగి కంటి తట్టు మెరుపు రాము ముఖమునకు పంపినది సరోజ.

రాము చిరునవ్వు నవ్వుతూ వంట మనిషి కావలెనని యింక అనను వంట నేర్చుకొని తెలివి తేటలు మూటగట్టుకొని దయా ధర్మములు చంక పెట్టుకొని వలపు చూపులు ప్రేమ భాషలు కట్ట గట్టుకొని నీతి నియమముల నెత్తి నెత్తుకొని

ఓర్పు నేర్పు వకప్రక్క నుంచుకొని కాలు కాలు కొట్టుకుంటూ కట్టుకున్నవాని కాపురముచేయ మంచి కన్నెవడుచు వచ్చిందిగా యింక అనను. మళ్ళీ మళ్ళీ అనను. అని యెత్తి పొడచను. అంచుకొచ్చిన వారిని యెత్తి పొడిచేది అధముడు అంటూ అధరామృతమాన పోయిరాదు రాము

సుకానితో సర్వసిద్ధమైన నావ ప్రమత్తుడై, యావన బలసంపదల్ ప్రజ్ఞ లింప యెప్పు డెప్పుడని సర్వ సంసిద్ధుడైయున్న నావికుడు విశాలమయిన సముద్రమూ వున్నది. యెంత దూరమయినా నావ నడువవచ్చు యిప్పటికి నావ నాపి హృదయ మాపి, కాలుసాపి. వక ముసలామెను. పాత్రలు తోమ వట్టుకరాండి అన్నది సరోజ.

సరే హృదయమా మూడునెలలు ముప్ప తిప్పలుపెట్టి ముచ్చెరువుల నీళ్లు త్రాగిన హృదయావేదనమా యింక మూడు గంట లావలేవా. అమ్మతాబ్దిలో అవరండి బంగారు నావపై అమృత కిరణుడు రోహిణి సహితుడై మృదు మధుర గానము చేయుచూ చిరుగజ్జియలు మల్లు మల్లుమన చిందులు త్రొక్కుచూ హావ భావములతో నటించ నీట ప్రతిఫలింప నావ నడువగలడు. అని అంటూ వుండగా సరోజ రాము నోటిని రెండు చేతులతో మూసి తన యెట్టటి పెదవులు చలింప తెల్లటి దంతములు జ్వలింప ఫక్కున నవ్వుతూ కవనము వ్రాయగలరా కానీ వ్రాయుటకు కాలము వున్నది. పెద్దవారు బైట ఉన్నారు. చూచుకొని వాడు కొనండి అంటూ ముసలామెను మరచితిరా అన్నది సరోజ.

వైసువారు ముందుండగా ముసలివారు ఎట్లు జ్ఞాపకమునకు వొత్తురు అన్నాడు రాము

వట్టు తప్పించుకొని సరే పోయిరాండి అన్నది సరోజ.

రాము బైటికి పోయెను. సరోజ పొయ్యి ముట్టించి వంటకు పాత్ర యెక్కించి యెంత అన్యాయము చేసినాను యెంత సుఖము పోగొట్టుకున్నాను. మూడు నెలలు సరక మనుభవించి నేననుభవించినదిగాకా పాపము వారిని యమ యాతనలో పెట్టినాను. నావట్టుదల యింత చేసినది. స్త్రీకి వట్టుదల కోవము కూడదు. యివితేని వారిదే సుఖము. సుఖమిచ్చి, సుఖవడ వచ్చును. సేవచేసి, చేయించు

కొనవచ్చును. మాటనిని వినునట్లు చేనుకొనవచ్చును తినిపించి, తినిపించు కొన వచ్చును ప్రేమించి ప్రేమించ చేను కొనవచ్చును. వలకి వలకించు కొనవచ్చు యింత సూక్ష్మములోవున్న అనందము చెరచుకొని దుఃఖపడితిని, దుఃఖపెట్టితిని అనుకొంటూ బేడలు గిన్నెలోపోసి కడుగువేళకు రాము ముసలాయమును పిలుచుకొని వచ్చెను సరోజ పాత్రలు వంట యింటముందు వుంచి అవ్వ పాత్రలు క్రోముతావా అన్నది క్రోముతానమ్మా అంటూ తీసుకొని పోయి దొడ్డిలో క్రోము చుండెను.

యింకా ఏమికావలెనో హూమ ఒకారుకు పోవునని వున్నది. అన్నాడు అటూ యిటూ చూచి అన్ని తెచ్చినారే యింకేమీవద్దు అన్నది సరోజ

రాము ఒకారుకు పోయి హోటల్లో మైసూరుపాగు, జాంప్రీ, బిస్కెట్, వడ, బిందా, కావలసినన్ని తీసుకొని పాలు వేయించుకొని అయిదు నిమిష ములలో వచ్చెను భుజంగరావు నిద్రలేచి కూర్చొని వుండెను

సరోజా మీ అవ్వను పిలచి యీ వలాహారము యివ్వమని చేతికి యిచ్చెను రాము.

యింత చీలతెచ్చిరా రన్నది సరోజ.

పదహారు ఏండ్లదాకి సంతరించి విద్యాబుద్ధులుచెప్పి డబ్బులు ఖర్చుపెట్టి పెండ్లి చేయించి పిలుచుకొనివచ్చి సుఖవదుమని బిడ్డను పడచిపోవు మామగారిని మానవుడని కలచినవాడు మానవుడుకాదు దయ్యము. అత్తమామల భగవత్స్వరూపముగా భావించి పూజించ వలయునని చర్మశాస్త్రము. మా అత్తమామల నేను నీ అత్తమామల నిపు గౌరవించాల పూజించాల తెలుసా కని పెంచి పెద్దవానిచేసి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి సుఖవదుమని నీ చేతిలోపెట్టి సర్వసంపదల సర్పించి అన్నిటపై అధికారమిచ్చి చేతులు వెనుక పెట్టుకున్న అత్తమామల గౌరవించి పూజించుట ధర్మముకాదా యిదితెలిసి బ్రతికిన వారికి యిహపరముల రెండిటలో సౌఖ్యము చిరకీర్తి పుణ్యము పుండు నన్నాడు రాము.

సరోజ చిరునవ్వుతో రామును చూస్తూ యెవరి ధర్మమువారు వక్కగా నెరవేర్చు కొందాము. యిప్పటికి మీమామగారిని పిలువండి. అని రెండు విస్తళ్లువేసి, వలాహారము పెట్టెను. కాఫీచేయ నీళ్లు యెక్కించెను. రాము భుజంగరావును చూచి మాదూ యిక్కడ పిలుస్తారు అన్నాడు.

మీరే పిలువండి నన్నేల కలుపు కుంటారు అంటూ మంచిసీరు తెచ్చిపెట్టినది సరోజ. భుజంగరావు లేచి వచ్చినాడు.

అప్పు షలాహారము తీసుకుందువురా అన్నది సరోజ.

యిప్పుడేమి షలాహారమమ్మా అంటూ వంట రూములోపలికి పోయినాడు భుజంగరావు.

కూర్చొండి అన్నాడు రాము.

మీరూ కూర్చొండి అన్నది సరోజ.

యిద్దరు కూర్చున్నారు యింత యెందుకు పెట్టి నా వ మ్మా అచ్చాడు భుజంగరావు.

మామగారు వచ్చినారు. గౌరవించుటకు యిల్లుగామ. ఏమి చేయుటకు వలనుగాదు వసతిలేదు అని హోటలుకు పోయి తెచ్చిచారు నాన్నా అన్నది సరోజ

భైను మగవాడులేని యిల్లు మరము. అడదిలేని యిల్లు అడవి, అచ్చారు మామా, యిక అడవి అమర భూమిగా మారుతుంది. యీసారి మీరువస్తే అర్చి మాయింట్లో వుంటాయి, అడదిలేనియింటికి అయ్యార్ హోటలు అమరభూమి కామధేనువు, కల్పవృక్షము అన్నారు. ఆ అమరభూమి నుంచీ స్వయం చేసు కున్నాము అన్నాడు రాము. భుజంగరావు, మసిమసి నగులు నగుతూ భైను. వంటరిగా నున్నప్పుడు ఏమివుంటాయి నేనూ బాల్యములో చదువుకునే దిప్పయి యిట్లే కష్టపడినాను అన్నాడు.

పెండ్లి అయిన వెనుక, పెండ్లాము కోపాసలమున కింభనమై కష్టపడ లేదుకదా, అంటూ మా అత్తమంచిది అచ్చాడు రాము.

ముగ్గురు అమాటకు నవ్వినారు, నవ్వుతూ భుజంగరావు దారలేని తిండి దయ్యపు తిండిరా అన్నాడు వేమన దారకు, ధవుడు, ధవునికి, దార పోషణ కర్త వ్యము లేకున్న దయ్యపు జీవనమవుతుంది. అదితెలిసి జీవించిన వారిదే సుఖము అంటూ షలాహారముచేసి మంచిసీరు త్రాగినారు. అంతలో సరోజ కాఫీ తయారు

చేసి యిరువురకూ యిచ్చినది. తాగితూ భుజంగరావు రామును చూచి యింట్లో మీ అత్తలేదు. సరోజ వుండి వుండి హఠాత్తుగా తెల్లవారి సోయే తీరవలయు నంటూ వట్టు వట్టినది. అమాటవయిన తక్షణము బయలుదేరి వచ్చినాము. రేపువెళ్ళతాను. నిన్ను నీమేలు నాదీవితములో మరచిపోను. మరొకరైన మా సరోజ చేసినపనికి మమ్ముల యెంతో అపనిందల పాలుచేసి వుండురు. రచ్చల కిచ్చి రాజకీయ రంగములో దింపి నానా అవస్థల పాలుచేసి రెండు కుటుంబములకు అగ్నిరగుల్చి ధీవితములే దుఃఖ భాజనముగా మార్చి వుండురు. నీవు దైవసమానుడవు మానవా తీతములగు గుణములన్నీ నీలోవున్నవి మా సరోజ తప్పులను, మా తప్పులను. జ్ఞాపక ముంచుకొనకు శాంతమే మానవునకు అంగరక్ష

కం॥ తనకోపమె తనశత్రువు
తనశాంతమె తనకురక్ష దయచుట్టించె
తనసంతోషమె స్వర్గము
తనదుఃఖమె నరకమండు తవ్యము సుమతీ॥

అన్నారూ, శాంతము కార్యసాధన చేయగలదు, నీవు శాంతముతో వుండుట వల్ల సరోజ తన తప్పును తాను తెలుసుకొని వచ్చి దావుచేరినది. శాంతుడవు గాబట్టి దండించక దావు యిచ్చినావు, అవకాశికి ఉపకారమే చూపి అదరించినావు, దర్మమూర్తివి మీయిరువురిని చూసి నాకు పరమానంద మయినది మా కుటుంబ ములో రగులుకున్న అగ్ని యానాటితో ఆరిపోయినది. యీమె నడకను చూచి మీ అత్త సగము కృశించి పోయినది. యీమాట విన్నచోడనే తన అనందమునకు మేరవుండదు యెగిసి విన్నందుకుంటుంది. వెంటనే వస్తుంది. యిట్ల యీమె మారుతుందని యెవ్వరము బావించలేదు. తలంచనూలేదు. ఇది అంతా దైవచిద్విలాసమన్నాడు భుజంగరావు.

రాము నవ్వుతూ యిది యేమంత అనుకొన లేగిన కార్యముకాదు తెలియక ఏమేమో చేయగలము, వట్టుదలపై మంచి చెడ్డల గుర్తింపక ఏమేమో పాట్లు పడగలము అవిఅన్నీ తలచుకొనరాదు. వెనుక తప్పువుల తెలుసుకొని చేసిన వారే పశ్చాత్తాప పడగలరు.

కం॥ ఉపకారికి నుపకారము

వివరీతము గాదుసేను నివరింపంగా

నుపకారికి నుపకారము

నెవమెన్నక చేయువాడు నెర్పరినుమతి॥

అన్నారూ. అపకారికి అపకారము చేసిన అపహం అంతమున వరమాశోమ. ఓర్పుతో ఉపకారము చేయుటో పూరకండుటో మంచిది. యావద్దతి నాన్నగారిది. నేనూ అపద్ధతినే అనుసరించుటూ వుంబాను. యిక్కడ యిట్లయినదని మా అమ్మకు నాన్నకు తెలియదు. రోడలు యిక్కడనే వున్నదనుకొనుచున్నారు. అప్పుడప్పుడూ మాయిద్దరికీ భూపరములు పట్టి పంపుచూనే వున్నారు యిద్దరినీ పకడనే చక్కగా మిగలకుండా న్యాహాజేస్తూ వున్నాను యింటికి పకకారి వచ్చి పొమ్మంటూనే వున్నారు. నేను వనివున్నదని పెంపు దొరుకలేదని యిరువురూ ఊమముగా వున్నామని మీరు రావద్దని పాబులు వాస్తూ వున్నాను. నెలకొరకూ యింటికి పోయి వచ్చేవాణ్ణి యంతవరకూ పోలేను. యిక పోవోతానన్నాడు రాము. అది విన్నతోడనే భుజంగరావుకు హృదయము కరిగి తలదిరిగి కంపించి మెరుగు పడినది. సరోజకు అవమానము దుఃఖము ప్రేమ పతేహాని అవ్వడై పైబడి ఉన్న బిక్కిరిచేసి నలిపినది. వాడెలో ప్రేమే పైకొని మిక్కుటపై పోయి రామును కొగలించుకొని అతనిలోనే ఐక్య మగుదామను కొన్నది గాని కండ్రిఅద్ద పుంబుననే బావో ద్రేకము అవలేక కన్నబిటా కలవంచి నిల్చినది పాదము

రాము చిరునవ్వు నవ్వుచూ, అడవారి కవ్వులు మగవారు, మగవారి కవ్వులు అడవారు బయట పెట్టుకున్న సంఘములో లోకువ కాగలదు హాసించు రాగలదు. నవరించు కున్నవారే సజ్జనులు తెగలెంపుకున్నవారే నిర్భాగ్యులు యాలాంటి విషయాలు బాల్యమాదిగ చూసానవలస విన్నాను. గాబట్టి ఓపిక వట్టుచాను సంఘ వ్యాప్తమునకు నేను ఒలిగక సరోజను కానివ్వక గట్టిన పడినాను నావస్తువ గట్టిదయిన యెక్కడా పోదని రుణముండిన తప్పక యిల్లు చేరునని ముందు జన్మభర్మను ప్రకృతము చేయు సత్కర్మతో యెదిరించి బాగు పడవల యునని నానమ్మకము అన్నాడు రాము. భుజంగరావు తలయూచి నిజముగా నీవు రాముడవే లేకున్న నీకశాంత ముండదు. చూ సరోజ చేసిన పుణ్యముల పంటవీపు నిన్ను నీమేలును, అజన్మాంతము మా కుటుంబము మరువలేదు. అని లేచిపోయి

మంచముపై కూర్చున్నాడు. సరోజి హృదయానందము జట్టిలేక కాపీ గ్లాసును తెచ్చి యింకా కొంచెము త్రాగండి అన్నది నవ్వుతూ యింక వచ్చాను రాము.

ఆగరానిది, ఆవరానిది, నిల్పరానిది, గైచరానిది చేసిన యీ యిల్లాలుపై వచ్చు కోపసాగరమునే దిగమింగిన అదర ఆగస్త్యులవారికి సంఘ వ్యాఘ్రమునుండి తప్పించి గట్టుచేర్చిన చరమాచులులకు యీ కొంచెము కాపీ చారమా మీచేతులలో త్రాగక పోయిన నాచేతులలో త్రాగండి అని నోటి కందిచ్చినది సరోజా. వద్దు అన్నాను రాము కొంచెముగా నాయానందము కొరకు త్రాగండి కొంచెము త్రాగియిస్తే త్రాగుతాను లేకుండు పట్టు చట్టాను. అంటూ చేయి చట్టుకొని త్రాపి నది సరోజి. వక గుక్కత్రాగి గ్లాసు పీసుకొని సరోజికి త్రావ పోయినాను రాము. వద్దు మిమ్ముల ముఖపెద్దన చుర్యాదు రాను యిప్పటికే చురుపడినాను యింకా రుచుపడుతాను. చేసిన రుచుము తప్పుకోనివ్వండి అంటూ సూతరుని తాగినది నవ్వుతూ, రాము ఒకటికి పోయినాడు గంట ౩ ముదైనది. పంటా తయారయినది చేతులు శుభ్రము చేసుకొని ముఖము కడుగుకొని వచ్చి తలచుప్పి, జవవేసి, వూలుపెట్టి, కుంకుమ తిరిగిదిద్ది మంచి చిరసుకట్టుకొని సంజె దీపము వెలిగించ చూచి నూనేలేదు వత్తులకు వత్తిలేదు. యిటు అటు చూచుచుండగనే రాము నూనె నెయ్యి పెరుగు పాలు ఆకులు వక్కలు పండ్లు పూలు, పత్తి, దీప ప్రమిదెలు, పూదుక్క, కర్పూరము క్షీరకాన్తిలో లక్ష్మీ నమేతుడై శేషతలమున పరుండు విష్ణుపటము పిల్లవానిగా యెత్తించుకొని వచ్చి సరోజి ముందు చక్కెర పేర్చు చెప్పులూ పెట్టెను. సరోజి అప్పుడు ఏకసించిన పూలగుత్తిలాగువున్న ముఖముతో చిలుక పలుకులతో, చిరునవ్వుతో, సంసారము సంపూర్ణ సంగ్రహముగా ఆకు పడువసుండా పదిసెనట్లున్నదే. నేను తెలియని దానినైనను అన్నీ తెలిసినమీరు వున్నాను. యింక పనుములేదు చూచి రాను. సూనె పత్తులు ప్రమిదెల లేవు అన్నది సరోజి

రాము సరోజిను చూస్తూ యిల్లాలు వుంటేగా యివన్నీ వచ్చేది. యిల్లు ప్రకాశించేది యిల్లాలు రాలేదు. యివన్నీ తేలేదు. యిల్లాలు వచ్చింది యిదంతా చేరింది. యింకాకానీ. ఊ అంటూ వక గూటిలో పీటవేసి పీటపై పటము పెట్టినాడు. సరోజి దీపము వెలిగించి పూలుపెట్టి పూదువత్తులు ముట్టించెను. రాము కాళ్ళ కడుగు కొనివచ్చి పండ్లు, పాలు, చక్కెర, దేవుని యెదుటపెట్టి స్వామీ యింతవరకూ

యిల్లాలులేక దీవము కూడా వెలిగించలేదు. యిల్లాలువస్తే మీరురప్పిస్తే నిత్యమూ పాలు చక్కెర వండ్లు, పెట్టుతాను. అని నిత్యమూ చెప్పుతూనే వచ్చినాను. యీ నాటికి మీ అనుగ్రహము గలిగింది. యిల్లాలు వచ్చింది. దీవము వెలిగింది. నామాట ప్రకారము పాలు చక్కెర వండ్లు తెచ్చి తమకు సమర్పించినాను. ఇదుగో స్వామీ యీమే నాయిల్లాలు అని ముందుకు తీసుకొని యిక నిత్యమూ మూడువేళల దీవము వెలిగించి వీమిచేసిన వీమితెచ్చిన ముందు మీకు సమర్పించి వెనుకనాకు పెట్టి పిదప తాను గ్రహిస్తుంది. తయారై వచ్చింది దర్మాల వుట్టియ్యింది. నన్నొక కంట యీమే నొకకంట చూడండి. వీమితెలియని ముద్దరాలు అబల బాలయెట్లు కాపాడెదరో యీనాటికి యీ వదార్థముల స్వీకరించి ఆశీర్వదించుడు. మీవర ప్రసాదమున వక్క కుమారుని దయసేయుడు అకుమారుని పై ప్రేమతోనైనా వుంటుంది. అనునంతలో సరోజ రెండు చేతులతో నోరుమూసి, స్వామీ యిప్పుడే వద్దు మీరు మీవలెనే దయామయులు. శాంత హృదయులు మీరి అనందము కొంత తీరనీ కన్యాత్వముతోనే రుణముతీర సేవచేయనీ. వెంటనే తల్లివైతే యిరువుర నుఖము నశించి కష్టమేర్పడును. యిప్పుడు తెలియక యెవరైనా దుఃఖపడితిని తెలిసి యెంతోకాలము యెడబాటు కావలసియుండును. యిక ఘటకాలము యెడబాటు సహించలేను. చాలాకాలము వరకు సంతతివద్దు స్వామీ బాల్యములోనే కన్యాత్వము నశించి పిల్లల తల్లివైతే సుఖమేమున్నది. దయామయీ ఇందులో నీకు తెలియని దేమున్నది తల్లి, కన్య వెంటనే తల్లిగామారుట, పురుషుడు చేసిన పాపమనెదరు. పెద్దలు అవిషయము తెలియక మాటాడిన మాటను లెక్క పెట్టవద్దు తల్లి. అని నిండు పూర్ణచంద్రుని లాంటి ముఖముతో రామును చూచి నవ్వి దేవుని దిక్కుమల్లి చేతులు జోడించి దయామయులారా పురాణ దంపతులారా తెలియక నేనెన్ని చేసినను యిప్పుడు, చేరదీసి సహించినట్లే జీవితాంతము వరకు యీనాటి ప్రేమ వీరికి నాపై వుండునట్లు ఆశీర్వదించుడు. అని సాగిలవడి మోకరించి నమస్కరించి లేచి రాము పాదములు తగులునట్లు శిరమువంచి నమస్కరించెను. రాము చేతులు వట్టుకొనిలేచి చేరతీసుకొని సరోజా యిక నామాట తప్పకుండా శ్రీవాహు యిచ్చినది, మనకు కలిగినది మూడు వేళల వీరికి పెట్టుతూవుండు యిక యిది నీవంత, తేకుంటే నాదితప్పు, పెట్టుకుంటే నీదితప్పు మనతప్పుల గమనించి దండించే వారు మీరే చూడు. అమహాతల్లి లక్ష్మీదేవి తననాథుని యెట్లు అనుసరించి నదో వారి కుటుంబము యెంత అనందమయినదో గమనించితివా అన్నాడు రాము.

ఔను పొగొట్టుకున్న వస్తువను. చేచిక్కించు కున్నాను. యిక మున్నంత వరకు "జారవిడువను. మనో వాక్యాయ కర్మల వారి సాక్షి" మరువను. అని కంటనీరు పెట్టుకున్నది సరోజ.

సమస్య

రాము అదిచూచి మీది పంచెతో కంటనీరు తుడుచుచూ యెందుకిది స్నాము అన్నాడు రాము.

తప్పు చేసినందుకు అన్నది సరోజ.

ఆనందముతో దుఃఖమా అన్నాడు రాము.

ఆనందము దుఃఖముగా మార్చి పాపము కట్టుకున్నందుకు వశ్యాత్వాపము ప్రాయశ్చిత్తము అన్నది సరోజ.

రాము చురింత సరోజను చేర తీసుకొని చెక్కులు నిమరుమా దేహమునే మరచి సరోజా యెంతలో యెంత మార్పు చెందినావు. బంగారును వెలిగారముతో అతికినట్లు మాటకు మాట యెంత బాగా అతుకుతున్నావు. నీ హృదయములో చోటివ్వు ఆక్కడనే నివసిస్తాను యికబైట బ్రతుక లేనంటూ ముఖము ముఖము లోన చేర్చు పోయినాడు

సరోజ చేయి అడ్డుపెట్టి చైవము అన్నది. రాము సరోజను ఏడచి చెంపలు వేసుకొంటూ మైమరచిచాను స్వామీ మా నినులనుండి వెల్వడు మోహినీ భూతము సోకి మానవుడు మైమరచినట్లు నిన్నుదలంచుచూ మైమరువలేదు. స్త్రీ ప్రేమలో చిత్తము నిమగ్నమయినట్లు ని ధ్యానములో నీ వూజా విచానములో సేవలో నిమగ్నత నొందలేదు. మీరున్నారను మాట మైమరచి మోహభూతమునకు లొంగి మోసపోవు చుంటిని. మానినియే మేల్కొల్పెను. అట్లే శ్రీవారి చింతనలో స్త్రీవారి చింతనెందుకురా అనరే. స్త్రీ శక్తికన్నా నీ శక్తి చిన్నదంటారా కాదంటారా, 'యిప్పుడు యిటు మా సరోజశక్తి అటు తమశక్తి యీ మధ్యలో నాశక్తిని యెటు లాగెద్దరో ఏమిచేసెదరో తమరిచ్చునది ముక్తి, యీమెయిచ్చునదిరక్తి ముక్తివీడితే రక్తి రక్తివీడితేముక్తి రెండూ సిద్ధించేదెట్లు తండ్రి వీమిధర్మబద్ధయై దారవెన్నంటితే రెండూ వుండునంటారా, అవును రెంటెను చేపట్టినవారే పురుష శ్రేష్ఠులు. మా సరోజ తనధర్మము తాను తెలిసి వర్తిస్తేనాకు రెండు దొరుకగలవంటారా, నిజమే

యిహ్యాయని చెంత సకల దర్మములు, సకల మర్మములు, సకల సకల పాలులు తెలుసుకొని, నేర్చుకొని అధికారపత్రిక చేకొనిపచ్చి పకటోకను నాటికి యుచున్నది సెవాస్ ఆనిపించు కొనుచున్నది. యికపాతా? చిత్తము నామడా కథరక్తి చెడకుండా, అరక్తి కొట్టకుండా హవ బావములతో పక్కగా సోషించి మృదు మధురముగా పాడి అడి ప్రజల మెప్పించగలరు. బహుమతి ముచ్చటలో వెనుదీయకుడు. మాయువురలో హుక్కులు సరోజ కేముత్తరేమో స్త్రీ యని, అబలయని, రెండు మార్కులు యెక్కువ యిస్తామని మీరు తన్ను సమ్మిన తరుణులు స్త్రీలు గాబట్టి మా లల్లిసనను అక్కడే సోలును మా సరోజకే మార్కులు యెక్కువగును. పురుషుడు యెంత అసీనా యెంత పాడినా మెప్పు బడ యుట కష్టము. స్త్రీ షట్కర్మానిది నే దినే అనుకవను చక్కగా సాలు విడిచకుండా చదివితేచాలు కావలసినన్ని మార్కులు యిచ్చి శాశ్వత మయినదీ దెడనిదియగు ముక్తి బహుమతి తప్పక యిస్తారు. సరోజాకాని కథ అరక్తి కొట్టకుండా చక్కగా చదువు ముక్తినిదే అన్నాడు రాము.

మాతా మగవారి మాటలు వింటివా పదిచోట్ల తిరిగి, పది మాటలునే, కట్టుకున్న భార్యనే మాటలకొ కట్టివేయి చూస్తారు సుబుగోపల దుస్వగో ఒంగుని నదిగాక మాటలలోకూడా ఒంఛింప చూస్తారు. పడగకొస్తారు ఓడకొద్దారు అన్నిటకు అన్ని జిజ్ఞాసులిప్పు సమయస్ఫూర్తి జ్ఞానమూ యివ్వరున్న మాగతేమి పల్లె సమయస్ఫూర్తి జ్ఞానమిచ్చి మీ కాపురములాగ, మా కాపురము కలకలలాడు నట్లు ఆశ్వేదించుదు. ధర్మచ్యుతనుగాక మీదాపేప్రాచని నమ్మి సంపరిస్తానన్నది సరోజ.

అమ్మకు అడవిడ్డలపైన ప్రేమ యెక్కు వన్నారు. మగవిడ్డలపైన ప్రేమ తక్కువన్నారు. అయ్యకూడా అమ్మహాటనే అనుసరిస్తాడన్నారు. యిద్దరు అక్కడే తూలితే అడవిడ్డ తూకము యెక్కువగుతుంది తల్లి మగవిడ్డల గతేమికావలె. మగ వానికి గతి అవేనంటారా అలుగాకపోతే అగచాట్ల పాలేనంటారా అన్నినేర్చిన అలు దొరికితే, యిహమూ పరమూ, పున్నదంటారా, భుక్తి, ముక్తి, రక్తి మాపగల యిల్లాలే నీ యిల్లాలు అని అంటారా. సరోజ పలుకలేదు. వీరు మౌనము అంగీకార సూచకమన్నారు. యింకనాకు కొడువలేదు ప్రేమాను రక్తి భుక్తి నివ్వనీవు, ముక్తి నివ్వవారు నాకేమీకొడువ వారికి నమస్కార మొగచే.

శ్లో॥ మాతాత్వంచ పితాత్వంచ భ్రాతాత్వంచ ప్రభుర్మమా
త్వమేవశరణం పోస్తం రక్షమాం కరుణానిదే!

అని సాగిలవడి నమస్కరించెను. ప్రక్కనే సరోజ సాగిలవడి నమస్కరించెను యిరువురు లేచి చెంపలు వేసుకొనిరి. సరోజ దోసిలియొగ్గెను రాము పూలదండ కొంచెముతుంచి దోసిలిలో వేసెను సరోజ కన్నుల కద్దుకొని శిరమున ఉంచుకొని తిరిగి దోసిలియొగ్గెను. రాము యింక ఏమికావలెనన్నాడు అర్చకుల వారికి తెలియదా బాను కొత్త అర్చకులు కొత్త సేవకులు కన్నుల కద్దుకొని పూసుకొనునది ఒకటి, కన్నుల కద్దుకొని శిరమున ఉంచుకొనునది ఒకటి, కన్నులకద్దుకొని భక్షించునది మరొకటి. గంధము, పూలు, పండ్లు పూసేది మోసేది మేసేది అంటారు. యింకొకటి రావలయునన్నది నవ్వుతూ సరోజ. ఓహో సేవకాధర్మమూ మర్మమూ బాగా తెలిసినట్లున్నదే అంటూ రెండుపండ్లుతీసి చేతిలో వేసిరాదురాము అగ్నిదేవుడు యిటు మానవులకు అటు దైవమునకు మధ్యలో సందిచేసి పూజనియుడయినట్లు యిటు దాసులకు అటు దైవమునకు మధ్యలో వుండు తమరు వారిలాగ పూజనియులే అగ్నిదేవునికి అర్చకులకు ముందు నమస్కరించక పోయిన కార్యభిన్నముచేసి కర్తలకు చక్కగా ముట్టచెప్పరు సఫలము కాగలది పఫలమాత్రుండన్నారు. నాసమస్కార మంచుకొని ఆశీర్వదించండి అని చిరునవ్వునవ్వుతూ నమస్కరించినది సరోజ శీఘ్రమేవ నువుత్రావాప్తిరస్తు అని అక్కడన్న పూలు నాలుగైతె నెత్తిపైవేసినాడు రాము సరోజ లేచి ఆ పూలను యెంచి నలుగురు కొమరులుకావలెనా అంటూ పండువల్ని నోటికందించినది నవ్వుతూ. రాము పండునమిలిమింగి చూడుస్వామి వలచితే వైకుంఠం లేకుంటే అనేవేళకు పండునోట్లోపెట్టి చేయిమూసి దయామయులారా యిట్లై దుల్లవ్వుడు అనందముగా నుండునట్లు మమ్ము ఆశీర్వదించుడు. అంటూ భోజనమునకు వేళ అయినదేమో మామగారిని పిలచి కూర్చోండి వడ్డిస్తాను అన్నది సరోజ. యిరువురు పోయి భోజనమునకు లెమ్మన్నారు భుజంగరావును సరోజ నిట్లతెచ్చియిచ్చినది కాళ్లకడుగుకొని భుజంగరావు వచ్చినాడు. యిద్దరు కూర్చున్నారు సరోజ వడ్డించినది భోంచేస్తూ రాము వంటరాని వారివంట యెంతరుచిగానున్నదో చూడండి అడవారిమాటలమృతము అడవారిచేయి అమృతమయము వారిమాటలో వారిహస్తములో అమృతముపెట్టే ముట్లోకములఅల్లాడిస్తున్నాడు భగవంతుడు అన్నాడురాము. భుజంగరావు భోంచేస్తూ వంటచాలా బాగున్నది రానురాను యింకాబాగుంటుంది యీనాడేయీమె

పంటచేయడము అన్నాడు. మూడునెలలు ట్రైనింగై యింతమాత్రము చేయలేదా అంటూ సరోజను వారగంట చూచెనురాము. సరోజ చిరునవ్వునవ్వెను. రాము, భోంచేసిలేచి చూచుగారికి మధ్యహాలులో మంచము వరువువేసి మంచినీళ్ళచెంబు గ్లాసు తలభాగములోన, వక పెద్దచెంబుతో నీళ్లు కాళ్ళభాగములోనపెట్టి కప్పుకొనుటకు దుప్పటికాళ్ళభాగములో వుంచెను. బేటరీ వకటి తలదిండుక్రింద పెట్టెను. కుర్చీలో కూర్చున్న భుజంగరావు రాము ఓర్పునుచూచి మెచ్చుకొనుచూ ఆలోచించి మంచినీళ్లు సమీపములో వుండవలసినదే. ప్రతిదినమూ ఆవశ్యకము గాకపోయినా వినాడోవకనాడు కావలసినవచ్చును. కావలసినపుడు వెతుకుటెందుకని ఆచరణగా వుంచినాడు. మూత్రవిసర్జనకు పోయివచ్చి కాళ్లు కడుగుకున్నప్పుడు పుక్కిలించి మూయుటకు కావలెనని కొందరు పెట్టెదరు. ఇదియొక మంచిఅలవాటే చూతగి విసర్జన చేయడములో చిటికి కాళ్ళమీద పడుననియు లింగమ కడుగకపోయిన అమంగళమని ఆచారహీనమని దుర్గంధమగు వాసనని ధర్మమూత్రాలు చూత్ర విసర్జనచేసి కాళ్ళకడిగి పుక్కిలించి కాళ్ళతడి పొగతుడిచి పడుకున్న దేహము శాంతముచెంది నిద్రావస్థగా వచ్చునని ఆయుర్వేదశాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుదురు. భోంచేసి నప్పుడు మలమూత్ర విసర్జనలు చేసినప్పుడు మూడుమార్లు పుక్కిలించి యుష్మి, వేయుట, కాళ్ళకడుగు కొనుట గుక్కెడునీళ్లు త్రాగుట ఆచారమునకు అరోగ్యమునకు మంచిదని శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుదురు అదేవిధిగా ఆచరణలో వుంచినాడు రాము. మంచి వారినడక యిట్లుంటుంది. పై బరువై పరులకు ఉపకారము చేయలేక తానుఆచరించ లేక మూడువసులకే పనివచ్చు మూడులు మూఘలు వున్నారు యెందుకు భూభారమునకే యీతడు అన్నివిధములూ ముందుకు పోవు మార్గములు గానవచ్చు చున్నవి. అంటూ వచ్చి మంచములో కూర్చొని చీకటిలోలేచి పోవలెనంటే అభ్యంతరము లేకుండా లైటుకూడా పెట్టినాడు. మావారూవున్నారు ఎందుకు బుద్ధితేనిదద్దన్నలు అంటూ ఆలోచన చేయుచుండెను. అంతలో రాము మరొక గదిలో మంచములు వరువులు వేసి నీళ్లువుంచెను. యింతలో సరోజ భోంచేసి గోమయముతో శుద్ధిపెట్టి పాత్రాలనన్నిటి సవరించి వచ్చిచూచెను. మంచమువేస్తే అన్ని అమర్చినాడు రాము. అదిచూచి యిహపడుకో అప్పా అన్నది సరోజ. పడు కుంటాను అయిదు గంటలకు యిక్కడనుంచీ బస్సుపోతుందిగదా దానిలో వూరికి పోతానమ్మా మొర్రాడు కోర్టుపని వున్నది. తప్పక అక్కడవుండవలయు నన్నాడు భుజంగరావు. అంతలో రాము వచ్చి నాలుగునాళ్లు వుండండి మామా అన్నాడు.

లేదు మరొకతూరి వచ్చి పదిరోజులు వుంటాను. నేను సోయి మీఅత్తను పంపుతాను అన్నాడు మజంగరావు. సరేనన్నది సరోజ. మజంగరావు వదుకున్నాడు అప్పటికి తొమ్మిదిగంటలు కావచ్చినది సరోజ వదరగదిలో ప్రవేశించి కూచేను మంచములు వేసి పరుపులు పరచి స్నానము చేసి ఉంచబడి వుండెను. వెనుదిరిగి వంట గదికి పోవుచూ క్రొత్త సంసారముగాబట్టి నేనువేయవలసిన పనులు వారేచేసేవారు. పొలనిళ్ల ర్యామముగా కలిసిమెలిసి వారికార్యముల పను, ఏరికార్యముల వారు చేసుకొను వారిదే కార్యము నేను భోంచేసి వచ్చులోపల మా అప్పకు పరుపువేసి తనకు వేసుకొన్నాడు మామకు అట్లయి చేయవచ్చు. అట్లనికీ మామ చేయుట దర్మవ్యతిరేకమని చెల్లినవారు. తెలిసి గర్వమును విడచి ధర్మమును అవరణలో వుంచుచున్న వారు దార్యులు నైవోడవర్త. భర్తకు నైవోడు భార్య యని గ్రహించిన ఛాంతహృదయులు గాబట్టి తానే స్వయముగా మంచము పరుపువేసి స్నానము చేసిరాదు యీలాంటిభర్త పొరుకుట చాపూర్వ పుణ్యము. అన్నిపనులు భార్యపైనే అతిపెట్టి అర్యామనునక దయాదాక్షిణ్యములేక అక్కరతీర్చుకొని అవతల పొమ్మను కరిచహృదయులు కరకు రక్కసులు స్త్రీకి లభ్యమగుట స్త్రీ చేసిన పాపము ముందుచేసిన పాపమునకు కోపము రోదుచేసుకొనక నాకర్మమని కష్టమనక యెదురీదిన వారికి యెహ్లావీభర్త చోడప్పతాడు. యిప్పుడు పొరపాటుపడక మనోవాక్యాయ రర్మలు వారికి అర్పించి వారిమన్ననలందిన మరీచిన్మకు ఇట్లే వుంటుంది తలదండ్రులు మొదలగువారు యెందరూమారినా భార్యభర్తలు మారరని పెద్దవారు అంటారు. వకరికొకరు చేసిన ద్రోహముతో మరుజన్మలో బద్ధవైరులై సంసారము, ప్రేమ పాడుచేసుకొని నిడివడి చుఃఖింతురంటారు. పూర్వపుణ్యానుసారముగా చెప్పువారు దొరికినారు చిన్నాను. కన్నాను బాగుపడినాను యికజన్మలో పొరపాటుపడను పట్టుదలను కోపమును చంపి ఓర్పుతో నేర్పుతో సంసారముచేస్తూ సంక్షేమ పెట్టుతాను, సంక్షేమపడతాను సంబూ సంక్లిషలాహారము పాలు వక్కపొడి అకులు నున్నము తినుకొని వడకగదికి పోయెను. తలవాకిలివేసి రాము శయన గృహములో ప్రవేశించి మంచముపై కూర్చుండెను. వాలుజడ నల్లత్రాచు వలె వక్షోజములపై చించులాడ తలలోపూలవాసన యుమ్మని మందిరాంగణము నాకృమింప ముఖచంద్రుని వెన్నెలలు అమృతమయమై అవరింప చిరునవ్వుతో నాలుగున్నర గంటకు అలారము పెట్టండి. కాఫీవేసి యిస్తాను మీమామ గారిని విడచి వత్తురు అన్నది సరోజ మంచిదంటూ రాము అలారము పెట్టినాడు. సరోజ తమల పొరులకు యీనెలలుతీసి-నున్నమురాచి వక్కపొడిపోసి పెద్దపాకబిడచుట్టి తట్టలో

పెట్టెను. అంతలో రాముమందములో కూర్చున్నాడు. సరోజ రాము పాదములకు నమస్కరించినది.

యెందుకీ మొక్కలు తప్పలు చేయననియా చేసినవి మమింప మనియా అర్పాడు రాము.

తెలిసి తప్పలుచేయును తెలియకచేసినవి మమింపండి. మమింది అర్ధాంగికి మంచములో అర్థము చోటిచ్చి ఆవరింపండి. అదరణతో అనందముతో అనురాగముతో యిచ్చిన పలాహారముల ఆరగించండి చాల నీళ్ల న్యాయముగా కలిసి ప్రేమతో యిచ్చిన పాలను స్వీకరించండి పసంపూర్ణ పక్షికముగ పరిమళద్రవ్యములచేర్చి చుట్టి నోటికందిచ్చిన పాకబిడా న్యాయముయితే అంతా సమిలిమింగండి న్యాయము కాదని మీ మనసందే అర్ధాంగికి అర్థమివ్వండి మనవి నిచిత్తగించండి అని అజ్ఞిదాఖలు చేసుకున్నాను అన్నది సరోజ నవ్వుచూ.

ని అర్జిని బుట్టదాఖలు చేయను. బాధ్యపెట్టుకున్న అర్జిలను పరిపించక గృహనించక విచారింపక అన్యాయముగా బుట్టదాఖలుచేయు అపీతరు అసముచితము. అసముచితములలోచేరను అగ్రస్థానమునే ఆక్రమిస్తాను అలికి మంచములో అర్థభాగమిచ్చుట లెచ్చగాదు అంకస్థలమే యిచ్చాను పక్షికములో అర్థభాగమిచ్చాను హృదయములో చేరుకొనచోటిస్తాను కనేది ఎనేది తినేది అనుభవించేది అర్థమిచ్చాను తరిగిండ్లుల ఖుక్తిశేషమగు సర్వవస్తు సముదాయములలో సంపూర్ణమగు హృదయములో కొరిసి కొర్రెల చెల్లిస్తాను అంటూ వుండగా యీ అశుభ్ర అగేగమ్యుష్కానమెక్కడో అసది సరోజ నిలుపుటద్దముల్లాగ నిగనిగలాచే చెక్కిళ్ల గమ్యస్థానమిచ్చాడు రాము.

అయ్యో నిలుపులో సున్నగా జారిపోతా యేమోనన్నది సవ్యతూ సరోజ జారిపోకుండా ఉర్కుకోరలలాంటి కోరల కరిపిస్తానన్నాడు రాము. కోరలవదునులో పగిలిపోకుండా గుంతలుపడకుండా పలుకులు లేవకుండా మనరలుగాకుండా చెక్కుచెదరకుండా మెరుగువాడకుండా నిలుపుటద్దాల వాడుకోండి. మీరీడనందులో చూచుకోండి రేపటికుంచుకోండి అన్నది సరోజ

వాడకుండా వైనముగా వాచుకుంటా. రేపటికికొంచెము పుంచుకుంటా నంటూ చేరదీసి అంకస్థలము చేర్చుకొన్న, పక్షికమునకు వాల్చుకున్నాడు రాము. ఫలా

హారము వండ్ల, నోటికందిచ్చుచూ రుచిగానున్నవా అన్నది సరోజ.

పదార్థ మేరుచి. అందులో ప్రకృలో కూర్చొని పండువంటి పదుచు భార్య తినిపిస్తూవుంటే పరమానందముగాక వేరేమున్నది. సరోజానీవు అవరించే అచరణలు చూస్తే సంసారములోగల సారమంతా సంగ్రహించి చాగసంస్కరింప ఒడినట్లు వున్నది యెక్కడనో యీసంస్కారము అనుభవము అన్నాడు రాము.

అనుభవముగలిగి అన్నీ తెలిసిన పెద్దముత్తయిదువలవద్ద కన్నతల్లికడ సంస్కారము అప్పించి అనుభవము కొరకై కోరి మీతెచ్చుకున్న తమకడ అనుభవము యింకా అంతయింకా లెలియకపోతే నేర్చుకొనేవారు తమరున్నారగా అని నోటికడ్డముగా పైట చెరుగు పెట్టుకొని వాల్గంట చూచినది సరోజ.

ముందు అనుభవములే సంస్కరింప బడలేదన్నమాట అన్నాడు రాము.

క్రొత్తలో ముందు చెనుకలు తెలియక సందేహ మొకప్రక్క సిగ్గుబిడియములు మరొకప్రక్క వుంటే నాదర నాకుటుంబమనే నావము తెలియక పోయిన కాలమిది. నాకుటుంబము నాదర అని తెలిసి వచ్చిందే రోజులివి. భార్యాభర్తల మధ్యలోగల జాండవ్యము అనందము తెలియని రోజులవి లెలిసి, వచ్చిన రోజులివి. అందువల్ల నాలో మూర్ఖుగల్గినట్లు తమకుగన్పడు చున్నది. అని చిరునవ్వు నవ్వినది సరోజ.

అయితే తెలిసి నాఉదరప్రోక్షణ భారము వహించి నావన్నమాట అన్నాడు రాము.

ఔను నాదరభారములు నిర్వహించినప్పుడు మీఉదరప్రోక్షణ భారము, నేనెందుకి నిర్వహించకూడదు అన్నది సరోజ. అయితే పెనిమిటి ఉదరభారము భార్యపై ఆధారపడి ఉన్నదనియు పురుషుని అనందమే స్త్రీ అనందమనియు పురుషుని జీవమే స్త్రీజీవమనియు తెలుసుకున్నా వన్నమాట అన్నాడు రాము.

ఔను మీ ఆరోగ్యమే నాభాగ్యమనియు, మీ అనందమే నాయానందమనియు, మీ అనందములో నాయానందము మిశ్రమమై లీనమై యున్నదనియు తెలుసుకున్నాను. చేజారినది వట్టుకున్నాను మీరు ముందుజన్మలో చేసిన పాపమువల్ల

పట్టుదలగల యిల్లాలువచ్చి కొంచెము దుఃఖపడినారు. వెంటనే నుకృతపలము అందు కొని పట్టుదల భూతమునకు పంచాక్షరీ మంత్రమై పారదోలినది. పునరుద్ధరింపబడినది నేనుముందుచేసిన నుకృతపలము చాలామంచిది అని తనలేత చిగుళ్లలాంటి చేతులతో చెక్కులనంటినిమురుతూ మంచి పురుషుడు మంచిబుద్ధిగలవారు మంచి విద్యావంతులు శాంతచిత్తులు భూతవయా వశ్చాత్రాపముగలవారు. దయామయులు ధనికులు దాతృత్వముగలవారు, ఆరోగ్యముగలవారు కావలెనని మంచిపూజలు చేసినాను సంపాదించుకున్నాను. మీరు చేసినపూజలో తొలుత కొంచెము చెడ్డ వుండినది. నాబుద్ధినిమార్చినది నాపూజాఫలములో ఏకాంతులులేవు, మిమ్ముల మార్చలేదు. నాపూజాఫలము మీరు, మీ పూజాఫలమునేను మీ పూజాఫలములో ఏవోకొరతలు వుండినవి. నా పూజాఫలములో ఏకాంతులులేవు. అందు ముఖముపై తలవాల్చినది సరోజ.

యిట్లత్రిప్పి, అట్లత్రిప్పి, నాకేమట్టిలివే ముందు దోషినినెను యిప్పుడు దోషివివీవు అన్నమాట. సెబాష్ నాపూజాఫలమునిపు, నీపూజాఫలమునేను అని బాగా తేల్చుకొని తెలుసుకున్నావన్నమాట. సరోజా యజ్ఞయాగాది క్రియలుచేసి నాకలోములోనున్న అప్పరసల పొందపోవుచున్నారు పెద్దవాడు. నేనో ముంజుబన్మలో చేసినవచ్చి యిక్కడనే అప్పరసలకన్నా మిన్నయగు యిల్లాల్నితో ఆనందపడుచున్నాను. వారికన్నా మిన్ననేనే అన్నాడు రాము.

ఔను కవుల కందని ఊహలు కలలెజగతి అన్నారు. ఊహలలో పుష్పల లూగుతారు కవులు. అంటూ తమలముసేయిని నోరును అని యెత్తిచ్చి నవ్వినది సరోజ. అవతలగేలు చదువమన్నాడు. రాము రాదు అన్నది సరోజ.

అయితేనేను పూరిస్తానంటు.

రమణుల దనుమొనలమీద రాయని మేను కమలములులేని

కొలకును హిమదాముదిలేని రాత్రి హీనము సుమతీ అన్నాడు.

సుమతి, అనే రాముని సరోజచూచి చిరునగవుతో రెండు చేతులతో ముఖము కప్పివుచ్చు కొన్నది. సిగ్గు నభినయించెదవా బిడియముతో బిగువుచూపెదవా అంటూ రెండు చేతులా బలవద్గమనముతో రెండుచేతుల ప్రక్కకులాగి ముఖము ముఖములో చేర్చుపోయినాడు రాము.

మంచినిరు వడ్డా అన్నది సరోజ.

అథ రామృత మున్నదిగా.

అ॥ చదువులందు పాడి మొదవులందును స్త్రీల
పెదవులందు రాజ్య వదవులందు
ఆశలేనివార లవనిలోలేరయా అన్నాడు చేమన మరయు

అ॥ వనసతొనలకన్న పంచదారలకన్న
జుంటితేనెకన్న జున్నుకన్న
చెరుకురసముకన్న చెలిపెదవి తీపురా అన్నాడు.

నారరత్నము నరులకు అన్నాడు సుమతి అన్నాడు రాము.

అ నారీరత్నము చెడితే అన్నది సరోజ
నారీమృత్యువు నరులకు అన్నాడు రాము.

పకపక నవ్వి సరోజ చెర్కులు నిమురుతూ వాగ్గంట చూచుచూ తెలిసి
నటించితే అన్నది సరోజ

నారేరత్నము నరులకు అంటూ అథ రామృతమాన పోయినాడు రాము.

అథరము వదలండి అమృతము తెచ్చియిస్తానని లేచిపోయి పాలుతెచ్చితాగిపి
సర్వతో భద్రముగా చుట్టబడిన పాణిడాచూపి.

శ్లో॥ తాంబూలం కటుతిక్త ముష్ణమధురం జైరం కషాయాన్నితం
వాతఘ్నం క్రిమిహరం కఫహరం దుర్లబ్ధనిర్వాశనం వక్త్రస్యాభ
రక్షం విశుద్ధికరణం కాగ్నిసంస్థిపనం తాంబూలస్య
సఖే త్రయోదశగుణం స్వర్గపితేమల్లభాః అన్నారు.

తాంబూలము కారము, చేదు, తీపు, వగరు అను రసములు కలదిగను
ఉష్ణముగను జైరయుక్తముగను వాతఘ్నముగను క్రిమిఘ్నముగను కఫహరముగను
దుర్లభమును పోగొట్టునదిగను ముఖమునకు అలంకారము నొసంగునదిగను నోటిని
శుద్ధము చేయునదిగను తాంబూలమునందుగల యీవదమూడు గుణములు స్వర్గము
నందుకూడా దుర్లభములు అన్నారు అన్నది సరోజ.

వరె వరె వరే వకపదము పోగొట్టి అర్థము చదువుతావా. కామాగ్ని సందీపనం అనలేక పోయావా.

శ్లో॥ ప్రత్యుషసి భుక్తనమయే వరయువతీనాం సంగమే విరమే
విద్వద్ద్రాజ సభాయాం తాంబూలం యోనఖాదతిసపశుః॥

పాితః కాలమునందును, భోజనానంతరమనను స్త్రి సంగమమునందును, సంభోగాంతమునందును, విద్వద్ద్రాజ సభలయందును. తాంబూలచర్వణము చేయనివాడు వశువు అన్నారు. వరయువతీ నాం సంగమే అని చేయి పయికెత్తి వకచేయి చెంపనపెట్టి రాగముతీయ పోయినాడు రాము.

ఆ ఆ ప్రక్కన పెద్దలున్నారు ప్రేమతత్వం పెరగనీకండి సంగీతాలకు సాహిత్యాలకు సమయముకాదు చెంపన చేయిచేర్చకండి, అంటూ పాక్షిడాతెచ్చి నోటిలోపెట్టి గడ్డముక్రింద చెతులుంచి నాసగమో అన్నది సరోజ

ఇదుగో నీసగమంటూ అర్థము పంటితో కత్తరించుకొని అర్థము సరోజ నోటిలోవుంచి వీడయినా చెరర్థమేనా అన్నాడు రాము.

ఔను అర్థాంగిని వీడితెచ్చినా వీడివచ్చినా వీడిచేసినా వీడిచెందినా చెరిఅర్థం అన్నది సరోజ.

అకునములుతూ మేను నిమరుతూ నేను నన్వితేనన్నాడు రాము నేనూ నప్పు తానన్నది సరోజ కోర్కెకోరితే సన్నాడు రాము కోర్కె తీర్చుతానన్నది సరోజ యింతలో నాల్గుగంటలయి అలారము గడగడమన్నది సరోజ ముఖము వాడ్చినది యెందుకట్లముఖము మార్చితివన్నాడు రాము.

ఏముంది యెప్పుడో పొయింది ప్రొద్దు అన్నది సరోజ.

సుఖములో ప్రొద్దుగానరాదు. దుఃఖములో ప్రొద్దుగానచ్చును. దుఃఖములో వకరోజు వకయుగమగును సుఖములో వకయుగము వకరోజుగును ఇది ఏమివంత అన్నాడు రాము అవునంటూలేచి రాముపాదములు నొసలంట నమస్కరించినది సరోజ.

వీలనమస్కరిస్తావు. యీనాటి ప్రేమఘట్టాలు వీనాటికీ యెడతెగకుండా వుండునట్లు అశ్వీదింబమనియా అన్నాడు రాము.

సరోజ ముసిముసి నగవులతో దీవిండుటేగాదు కనీ కానక కాలాచేయి తగిలి వుండవచ్చు తెలిసీతెలియక జబాబులిచ్చి వుండవచ్చు కోరినకోర్కెల తీర్చలేకపోయి వుండవచ్చు యెంగిలీమంగలం తగిలివుండవచ్చు దాసురాలి తప్పులు దండముతో షమించండి అని పెద్దవారు యెక్కినమంచము యెక్కినాను. ప్రక్కనపండినాను పెద్దవారి ఆదేశముతో అంకస్థల మలంకరించినాను. తప్పులషమించమని నమస్కరించినాను షమించినారా చెప్పండి అని చేతులు జోడించి నవ్వినది.

షమించు నేరములుగావు. చేసినది చేయించుకొని అప్పుతీర్చ వలసినదే
అన్నాడు రాము

వడ్డీతో అప్పు రేపుతీర్చుతాను. యిప్పటికి సెలవీయండి అని హోయలుతో వాల్ గంటచూపుల బరపి పోబోయింది సరోజ.

రాముచేయిబట్టి ఆపి భుజములపై రెండుచేతులువేసి సరోజా యీనాడు నీచదువు సార్థకమయినది. చదువును చాలుగా పంపినావు. సాధించి సాహసించి హిందూమతధర్మమును త్యజించి సంపరించుటకు కాదని గ్రహించుకొని చక్కని జబాబులిచ్చి సంతోషపెట్టి సర్వవిధములా సుఖపెట్టి సతీవతి న్యాయమెరింగి సౌఖ్య మిచ్చి సౌఖ్యపడి చదువును సార్థకముచేసినావు చదువుకున్నభార్య జన్మ జన్మానికి వద్దన్ననోట చదువుకున్న భార్యే కావలె. సర్వసౌఖ్యములు పొందవలెననిపించినావు చిలుకవలుకులవలె మైమరపించు మాటలతో కర్ణానందము వుష్ప సుగంధ ద్రవ్య వరిమళములతో పూజానందము, మధురవదార్థ క్షీరపానీయ తాంబూలచర్వణ ములతో జిహ్వనందం వయసు హోయలుతో, వాల్గంటితళ్ళుతో దేహసౌష్ఠ్యవముతో నయనానందము అలింగన చుంబున కుచకుంభ స్పర్శనతో దేహానందమునిచ్చి జీవుని వంచేంద్రియములద్వారా బ్రంహానందములో చేర్చినావు. సురతసుఖ సోపానముల ద్వారా చూడరాని లోకాలదూపినావు. యింక ఏకొరంతలులేవు పరమానందము మహదానందము బ్రంహానందమంటూ చుబుకముచేత సంభినాడు రాము.

మీ ఆనందములో మామగారికి కాఫీ చురచినారా వద్దా పొరగడుపున చంపుతారా అన్నది సరోజి.

కాళ్లు కాళ్లు కొట్టుకుంటూ కన్నకూతురిని కాపురానికి పిలుచుకవచ్చిన మామ గారిని ఒరిగడుపున వంపినవాడు ముఖపెట్టి వరాబవించి తగుమర్యాదచేయక అల్లునిగర్వముచూపి సాగనంపినవాడు మానవుడుకాడు. మానవాకృతిగల స్వేచ్ఛవరాహము కరిన హృదయముగలకు రక్కసుడు. అన్నాడు రాము.

ధర్మాలుచేప్పేవారు దారనెందుకు బాహా మధ్యములో బంధించినారు చెయివదలండి కాఫీచేస్తానంటూ చేయివిడిపించుకొని ధనము దేహము దాచుకొని తిరగండీ దేహము భార్యదొంగలిస్తుంది. ధనము సర్వులు దొంగలిస్తారన్నారు. దోపిడీ జరుగకుండా కాచుకోండి అని వాల్ గంటితళ్లు వైనంగా రాముపై బరపి చెక్కిపోయినది సరోజి.

రాము బండివానికై బయటికిపోయినాడు. సరోజి ముఖప్రక్షాళనము చేసుకొని పొయ్యి వెలిగించి నీళ్లుపెట్టి భుజంగరావును లేపినది. భుజంగరావు లేచి పలురోష్టి వచ్చి ప్రయాణమయినాడు. అంతలో రాము పలుదోషముకొనివచ్చి కాఫీ అయినదా అన్నాడు. అయినది మీకొరకైయెదురు చూస్తూవున్నది అన్నది సరోజి. అట్లుంటే రమ్మను అన్నాడురాము. వస్తూవున్నదంటూ యిద్దరికీ టేబిల్ పై కాఫీపెట్టినది. సరోజి. యిద్దరు కాఫీ పుచ్చుకున్నారు. బండివచ్చినిల్చినది. సామానులేమయినా వున్నవా అన్నాడురాము. ఏమీలేవన్నాడు భుజంగరావు. ఏదోవకమూట తెస్తాను గదప్పా అన్నది సరోజి. అదినీదేనంటూ మీఅమ్మను రెండుమూడు రోజుల్లో వంపు తాను. నేనువస్తానమ్మా అన్నాడు భుజంగరావు. సరోజి సరేనంటూ పోయి తండ్రి పాదములకు నమస్కరించినది. రాము సరోజి మ్రొక్కిలేవకమునుపే తానూ సాగిల వడి నమస్కరించినాడు. యిరువురను చూచి భుజంగరావు అబ్బురపడి ఆనందభాష్యములు తుడుచుకుంటూ ఆశీర్వాదించి పోయివస్తానమ్మా అన్నాడు. ఊ అన్నది సరోజి. రాము ముందు బయలుదేరగా భుజంగరావు వచ్చి బండియెక్కినాడు రాము బండి యెక్కుచూ వాకిలివేసుకొమ్మన్నాడు మీరు నిలువండి నేను బస్సుయెక్కగలను వరవాలేమ అన్నాడు భుజంగరావు దాకిలి వేసుకుంటాను భయములేదు పోయిరండి అన్నది సరోజి. బండి బయలుదేరి ప్లాండుచేరెను. భుజంగరావు బస్సులోకూర్చొని

భద్రము పోయివస్తానన్నాడు. పరవాలేదు పోయిరండి అన్నాడు రాము. బస్సు బయలుదేరింది రామువెనుదిరిగి వచ్చినాడు. సరోజ వాకిలివేసి పోయి మూట ఏమిటా అని కుట్టువిప్పినది అందులో నాల్గు పట్టువీరెలు నాల్గు మంచిరవికెలు, వకజత మంచికట్టుపంచెలు, జరి కండువా పైపంచవకటి రెండువందల రూపాయలు వకజాబువుండెను. జాబువిప్పిచదువ ప్రారంభించెను.

చిరంజీవి రామారావుకు మంగళాశీర్వచనము ఉ॥ సా॥ మాచెల్లెలు చేసిన కార్యమును గురించి ఏమి చెప్పకొనుటకు పీలులేక యింతవరకు నిన్ను సూడలేదు యిందునుగురించి శ్రమించు. యీనాడు దైవానుగ్రహముతో ఆమె ప్రయాణమైవచ్చి నది. చదువుకున్నవాడవు శాంతచిత్తుడవు వివేకజ్ఞున విచక్షణ గలవాడవు. నీకు చెప్పనక్కరలేదు. యీమతస్థులను మాతస్థులను శ్రమించి స్వీకరించ నేను మా కుటుంబమువారెల్లరు ప్రార్థించుచున్నాము. యింతే మంగళాశీర్వచనములు.

ఇట్లు పీటావ
శి వ ప్ర సా ద్.

అబ్బా స్త్రీ సర్వులకూ అమృతము. చాలుదప్పితే విషము. స్త్రీవల్ల తలిదండ్రులకు, అన్నతమ్ములకు, అక్కచెల్లెండ్రకు, వదిసెమరదండ్రకు, ఒంథుమిత్రులకు, గౌరవము, అగౌరవము సంభవించును. స్త్రీతనజీవిత నాటకములో లయతప్పినా, శృతితప్పినా, దోషమాగిన, భావమాగినా, పాటతప్పినా, పథముతప్పినా, రసము తప్పినా, అన్ని అందాల అన్నిచందాల అందరితో పోరే యీపాత్ర పోషణే మహా కష్టకము. చక్కగా పోషిస్తే సైఅంటారు, చాలు తప్పితే చాచాఅంటారు. నిజమెరింగి కష్టసుఖాలుతెలిసి మాటాడరు. కాకులవలె వ్యాకుల వడెదరేకాని కారణమేమో తెలుసుకోలేరు. యింటాబైటా అనిపించుకొనకుండా వుండాలంటే గౌరవముతో బ్రతుకాలంటే అందరి గౌరవము కాపాడాలంటే తనపాత్రపోషణ తాను చక్కగా నెరవేర్చుకొనుట వకటి, పతి అదరణ సంపాదించుకొనుట మరొకటి, భగవతి అనుగ్రహము నార్జించుట యింకొకటి, వుండవలయును. యీమూడులేకున్న ముప్పుతిప్పలేనని తలంచుకొను వేళకు రాము వచ్చి వాకిలి తట్టినాడు. యెవరండి అన్నది సరోజ. యింటి యజమానిని అన్నాడు రాము. యింటి యజమానురాల నంటూ వాకిలి తీసి లోపలికివచ్చినది. రాము లోపలికివచ్చి యీయింటి యజమాను రాలెక్కడ అన్నాడు. యజమానికి యెదురుగానే వున్నదంటూ కండువా పంచెవిప్పి మెడలోదేసి విజ్ఞాపన అంటూ జాబు చేతికిచ్చి నమస్కరించెను. ఏమిటిదీ అంటూ

రాము చదివెను. సరోజ నవ్వుతూ చదివినారా బావగారిప్రార్థన. మా కుటుంబము వారి ప్రార్థన అంగీకరించి మీ అర్ధాంగి మనవి అలకించి యీజితపంచల మీరు వంపిన డబ్బుల మీ అర్ధాంగితోసహా స్వీకరించండి అని నవ్వి నది సరోజి.

సిమిటిదీ సరోజా యెందుకుతెచ్చినావు యిట్లతేవచ్చునా అన్నాడు రాము.

యిట్లూడండీ మీయిల్లాలికి యెట్లాబీ దుస్తులో నాల్గుపట్టుబీరలు నాల్గుపట్టు రవికలు డబ్బుకువడ్డీ అన్నియిచ్చినాడు. తనచెల్లెలు అత్తవారింటికి కాపురానికి పోతూ వున్నదనే ప్రేమహడావిడిలో మీబావ మాఅన్న అయిన శివప్రసాద్ గారు పంపు కున్న కానుకలు.

మానాన్న కొడుకును పిల్చి యీమెను పిల్చుకొని బజారుకుపోయి కాపలసిన గుడ్డల తీసియివ్వ పొమ్మన్నాడు నాకు అక్కరలేదన్నాను. అటుపై నాకు లెలియదు యీ కూర్చిన మూట మానాన్న తెచ్చినాడు వీమిటో అనుకున్నాను. యిప్పుడు నెప్పి చూతుగదా యివన్నీ వున్నాయి. యిదంతా మాఅన్న చేసినవని నేను యిక్కడికివస్తే తనకెంత ఆనందమయినదీ వీటితో తెలియుచున్నది సోరుతెరచి అడిగితే పట్టుముఠ వదినయూపైసలు యిచ్చేవాడుకాదు. చెల్లెలు చేసిన అమానుష పిశాచము బాధించి వేధించి సాధించి పోతూవుండగా పట్టుబీరల పట్టురవికల యిచ్చి పొలిమేరదాటించి నాడు. పాపము బావమరది శాంతమునకు మెచ్చి కండువాల రట్టుపంచెలా పెట్టి వంపినాడు. యీ శాంతము యింకెంతతెన్నదో. కావలెనంటే యిచ్చేవారులేరు కానుకూడా వద్దంటే కట్టి నెత్తినపెట్టేవారున్నారు. యింకాచూడండీ మీశాంత మెత వనిచేసిందో అని తనపెట్టె దగ్గరకు పోవు సరోజను చూచి నాశాంతమేమయినా తేనీ నీపిశాచాన్నిమాత్రము వంపవాకు అని నవ్వి నాడు రాము.

అయ్యయ్యా యిక యీపిశాచాన్ని వంపితే ఉన్నములేదు యిప్పుటికే యింటి వారందరూ నగమయిపోయిచారు పాపము నీశాంతము మాకుటుంబానికి అమృతము పోసింది. నన్ను బ్రతికించుకున్నది. లేకున్న అంతాదుఃఖమే మీశాంతాన్ని చేనోళ్ల పొగడవలె మిమ్ముల యికెన్నినోళ్లనో నాకు తెలియదు, మాఅన్నగారు చెల్లెలను వరిగ్రహించే నిమిత్తము పారితోషికములతో డబ్బుకువడ్డీతో రెండునూర్లుగా వరి గ్రహించండి. చిత్తగించండి అంటూ పంపుకున్నాడు తీసుకొనండి అంటూ చేతిలో పెట్టి తమరు నెలనెలకూ వంపినడబ్బు ముల్లగట్టుతూ మాఅమ్మయిచ్చిన డబ్బు

ఖర్చు పెట్టుతూ వచ్చినాను. బరణంపంపినట్లు విడాకులు పుచ్చుకున్నదానికి పంపినట్లు పంపుచుండినారుగా మీరు. పంపినడబ్బు వచ్చినప్పుడంతా నాతోమాయింట్లో యెవ్వరూ మాట్లాడరు. మీమంచినిగురించి నాచెడ్డనుగురించి వ్యాఖ్యానాలుచేస్తూ వుండే వారు. అదినిని నామనస్సు పరిపరివిధములా పరుగిడుతూ పోవలెనా, వుండవలెనా అని చర్చించుచుండేది మీరు వకతూరి వచ్చివుండిన వచ్చేదానను మీరువచ్చుటకు తీరనిసమస్యఅయినది. ఇదంతా నాకర్మఫలము దీన్ని యెత్తిపెట్టిండి అంటూ డబ్బు చేతికిచ్చి గుడ్డలు యెత్తుకపోయి అలమారులో పెట్టినది. ఇది అంతా చూచి రాము అశ్చర్యపడినాడు. అంతలో తెల్లగ తెల్లవారినది. పొరక తీసుకొని చాకిరీమనిషి ప్రత్యక్షమయినది. సరోజ లేచి నీళ్లపొయ్యి అంటించి వంటరూములో పాత్రలను బయటపెట్టి వంటరూము శుభ్రపరచెను. అంతలో పాత్రల శుభ్రపరచి తెచ్చి పుంచిరి సరోజ స్నానముచేసి కాఫీవేయ ప్రారంభించెను. రాము స్నానముచేసివచ్చి దేవుని దగ్గరదీపము వెలిగించి పూదువత్తులుముట్టించి ధ్యానముచేయుచుండెను. సరోజ కాఫీ తెచ్చిపెట్టి దేవునికి నైవేద్యముచేయండి అన్నది. రాము నివేదనచేసి నాడు. సరోజ నమస్కరించి కాఫీగిన్నె యెత్తుకపోయి గ్లాసులో పోసి ఆర్చితెచ్చి యిచ్చెను.

రాము త్రాగుతూ ఆడవారు అమృతహస్తలు అహారముచేయడము ఉగ్గ పాలతో వచ్చినదీ అన్నాడు.

పదిరాళ్లు అలవాటుపడసిండి చక్కగాచేస్తాను. ప్రథమములోనే హేళన చేయకండి అన్నది సరోజ.

హేళనకాదు యిప్పుడు నేను గృహస్తుడనయినాను యిట్లు పావనమయినది దుఃఖము సుఖముగా మారినది. నాకష్టము నీవుతీసుకున్నావు. నీకష్టము నేను త్రాగుతున్నాను. అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ కాఫీత్రాగుతూ వీమికష్టమూ అన్నది సరోజ.

యిప్పుడు నేనుచేసిన పూజాఫలములో సగము పంచుకున్నావు. నీవు కష్టపడి చేసినకాఫీలో సగము యిచ్చినావు యిట్ల పంచుకొని పంచియిచ్చేవారు లేక, మూడు నెలల నుంచి అవస్థపడినాను. అవస్థపడినా అమృతమయమై అలువచ్చినది. అన్నిటా ఆరితేరి అవతారమెత్తిన అరుంధతిగా అన్నాడు రాము.

అయ్యో నేనెట్లయినా సరే. మీరు మాత్రము వసిష్ఠులుగాకండి తెల్లగడ్డము చూచి సహించలేను అన్నది నవ్వుతూ సరోజి.

రామునవ్వుతూ సరే నేను స్కూలుకుపోవువేళకు వంటతయారవుతుందా అన్నాడు. ఓరడి అన్నది సరోజి. రాము మణియార్థరుపారము తీసి వ్రాసి రెండు నూర్లరూపాయలు బావకు వంపడమునకు పోష్టాఫీసుకు పోయెను. సరోజి శ్యామలా దండకము శివరంజని రాగముతో తాళయుక్తముగా చెప్పకొంటూ చారు, వంకాయ వులును, చామగడ్డ పొడికూర, మామిడిళ్లము, వచ్చడి, అన్నముచేసి, దేవుని దగ్గర దీపముయెలిగించి వదార్దములు అన్ని అక్కడపెట్టి చేతులు జోడించి ధ్యానము చేయుచుండెను.

రామువచ్చి కాళ్లకడుగుకొని మడుగుపంచెనుకట్టి వంటశాలకు పోయి చూచెను. సరోజి ధ్యానము చేయుచూ చిరునవ్వు నవ్వినది. రామునవ్వుతూ రైట్ రైట్ నిన్ను నీకార్యములూ మెచ్చుకోవలసినదే గృహలక్ష్మి అనే బిరుదు యివ్వబలసినదే నంటూ దేవునికి నివేదనచేసి మంగళహారతియిచ్చి నమస్కరించెను. సరోజి మోరరించి దేవునికి రాముకు నమస్కరించి చేయివట్టెను. రాము వింతగా చూస్తూ సెబాష్ అంటూ తీర్థమువేసెను. సరోజి కన్నులరద్దుకొని వుచ్చుకొని తిరిగి నమస్కరించి వదార్దముల తీసుకొని వెనక్కు చూడదుగులుపెట్టి పోతూ చీమిచుంత్రము చెప్పతూ నాకు తీర్థమువేసినారు అన్నది నవ్వుతూ.

ఓవురాణ దంపతులారా తమకు నేను యియింటిలో చేరినది మొదలుకొని వీనాడుగాని పిల్చి యింత అన్నముపెట్టినదిలేదు. మీకు పెట్టక తన్న అన్నము అన్నముకాదంటారు. అజ్ఞానాన్ని అనారోగ్యాన్ని సృష్టించుందంటారు. అష్టదర్శిదాన్ని తెస్తుందంటారు యాజన్మకు గాక మరుజన్మకు మరింతకల్పిస్తుందంటారు యివన్నీ తలచుకొని యిల్లాలువచ్చేదెన్నడూ యింటి దీపం వెలిగేదెన్నడు వంటచేసి మీకుపెట్టేదెన్నడు మీదయసంపాదించేదేన్నడూ అని యింకా యెన్నెన్నో కలలకంటూ అతురత పడుతూ వుండేవాన్ని. యీనాడు అమృతతుల్యముగా అన్నము తయారుచేసి నివేదన చేయండి అనే యిల్లాలువచ్చినది. వచ్చినా శబరి అవతారంయెత్తే అవతారంకాదు. స్వామి అంటే మీకు తెలుసునో లేదో బాగున్నదా లేదా, ఉప్పువున్నదా లేదా, కారము సరిపోయినదా లేదా, అని కొంచెము రుచి తమకన్నాముందు చూచే రకం

కాదన్నమాట అన్నీ తెలిసి ఆరితేరివచ్చిన అడది. అన్నమాట. యిక నిత్యమూ బయట
భక్తులలో యీలాగ చేసి పెట్టుచూపుంటుంది. చేచాచి అడిగితే వక అబ్బాయిని
తోడుగాపుండటానికి ముద్దు ముచ్చటలతో మురిసిపోవటానికి తొందరగా దయ
చేయండి అని అడిగి అదేమంత్రాన్ని ఉపయోగించినాను అన్నాడు రాము.

అంతలో పీటా ఆకు వేసి రూర్చిండి అంటూ వడ్డించినది. రాము బోంచేస్తూ
పుండగా సరోజ చిరునవ్వునవ్వుతూ అన్నము తింటూవుంటే అడ్డమువచ్చే అయ్య
గారు లేరని చింతగావున్నదా వున్నారు తొందరగావస్తారు రామప్రసాదమంటూ
యెత్తిస్తాను వారువచ్చేవేళకు వస్తుసామగ్రికై డబ్బును అర్జించే వైనము అలోచించండి
లంచాలుకొట్టి లాభాలు పీసి బ్రతికించేవైనం వద్దు. అవి అలూపిల్లలభాదినాయ
కవ్వవడి చెనుబూడ్చి తేచ్చేదేచాలు.

అ॥ గంగగోపాలు గంటెడైననుచాలు

క ఓవడైననేమి భరముపాలు

భక్తి గర్భకూడు వట్టెడైననుచాలు ॥ని॥ అన్నారు.

భగవంతుడిచ్చినది చాలు. ఉద్యోగానికి కావలసినది విద్య దైవశక్తి దీనినే
అదృష్టమంటారు. విద్యను అభివృద్ధిచేయండి చేసి ధర్మంగా డబ్బును అర్జించి
అలుపిల్లల సాకండి. యిహంలో పరంలో సుఖమంటుంది వీమంటారు అన్నది
సరోజ.

లంచాల్లో మోసాల్లో పనిలేదు యెంతమందివచ్చినా భయములేదు
మాయమ్మా నాన్నా మీయమ్మా నాన్నా వున్నారుగా కొందరిని అటు అబ్బా జేజీకి,
కొందరిని యిఅ అవ్వా తాతరు పంచిపెత్తాము అన్నాడు రాము.

మీరు తయారుచేయడము వారికి బరువుపెట్టడమునా ఇదెక్కడ నేర్పు
రున్నారు అన్నది సరోజ.

మౌను మనవల పై, మనుమరాండ్రపై, అవ్వా తాతాకు, జేజీ అబ్బకు చాలా
పీతి మనము పుండనివ్వమన్నను పుండనివ్వరు. అన్నాడు రాము.

అంతలో భోజనమయినది. చేతికి నీళ్లుయిచ్చి చేయి కడుగుకొను వేళకు తుండుపంచెతెచ్చి చేయితుడిచెను సరోజా. రాము చొక్కావేసుకొనెను. సరోజ పాక బిడచుట్టి రామునోటికి అందిచ్చెను. రాము స్వర్ణము స్వర్ణలోకము అంటూ వస్తానన్నాడు. సరోజ నవ్వుతూ యీస్వర్గాన్ని స్వర్గాన్ని మతిలో వుంచుకొని చేసేపని చెప్పేవదవు మరచిపోయేరు. స్వర్గం స్వర్గం యిక్కడనే వుండును. పరవాలేదు పంతులుగారు అంటే యెట్లుండవలయునో తెలుసా. పిల్లలున్నంతకాలము పంతులను మరువకుండా వుండునట్లు చేసుకొనవలయును. వారిజీవితకాలమంతా పంతులు మంచివారని జ్ఞాపకము చేసుకొనునట్లు చెప్పవలయును. వారు పెద్దపెద్ద ఉద్యోగులయినప్పుడు కూడా మరువకుండా వుండునట్లు చేయవలయును. వారి అభివృద్ధిగోరి బాగాచెప్పవలయును చెప్పినా అదేజీతం, చెప్పకున్నా అదేజీతం హాజరయితే సరీ క్లాసులోవుంటేసరి యిచ్చేది సర్కారు. తినేది అలుపిల్లలు అన్నారా ప్రజాస్వామ్యం రాజద్రోహం విద్యాద్రోహం సంభవించి మీపిల్లలుమొద్దులు అయ్యేదో, మీరే యుండు జన్మకు బుద్ధితేని మొద్దుదద్దమ్మలయ్యేదో తప్పదు. యింకా పిల్లలతో మతిభ్రష్టుని ముక్కోపి అని మూర్ఖుడని సోమరియని, దురభ్యాసకుడని, ధూర్తుడని, చుప్పడని, చక్కగా చెప్పడని పిల్లలతో అనిపించుకొని అధికార గర్వవముతో ఆవరతపరలు చేసితిరా వుండనేవున్నది. పిల్లలందరినీ తనపిల్లలగా చూడవలెను రానివారిని పిలిచి నచ్చచెప్పవలయును. జీవితములో యెక్కడగువడినా నమస్కారమనునట్లు చేసుకొనవలయును. పెట్టినవారిని తిట్టినవారిని చదువుచెప్పినవారిని చెప్పనివారిని విమానపుడు యెప్పటికీ మరువడు. తమరు పిల్లల మనసులో యెవరిగాచేరుదురో నన్నది సరోజ.

మంచిచెడ్డల మధ్యలోవున్నాను. బడిపిల్లలకు, పంతులను నేను. పంతులకు పంతులవు నీవు. ఇందుకే చదువుకున్నయిల్లాలు కావలెననేది. మంచిచెడ్డల చెప్పుతూ మనసులోగల మైలకడుగుతుండన్నారు. యింక చెడ్డను విడచి నీమాటల బుట్టుకెక్కించుకొని మంచిలోచేరి వుణ్యామార్చిస్తాను. పిల్లల అభివృద్ధికి తెస్తాను కీర్తిని చేర తీస్తాను నాకూ పిల్లలుంటారుగా మొద్దు దద్దమ్మలయితేయెట్ల వేళ అయింది వస్తాను సార్ అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ శుభంగాపోయి సుఖంగారాండి సార్. చూపెట్టుకొని వుంటుంది యెదురు చూస్తూవుంటుంది అని మనసులో పెట్టుకోండి సార్ అన్నది.

నవ్యులలోవుంది నరుని బ్రతుకు అంబురాము పోయినాడు.

సరోజ భోంచేసి యింటిపనులు నవరించి చావవేసి కూర్చొని తమలము సేయుచూ యెంగో అనందముగా సాగిపోయే సంసారాన్ని కాలదన్ని పోయి కట్టురున్నాను పాపము అంబూ కొంచెముసేపు తలవాల్చి లేచెను. చూడుగంటలయి వుండెను లేచి కాఫీ చేసి తాగి గుడ్డల పిండి ఆరదేసి తలదువ్వి బొట్టుపెట్టెను. యింతలో కనుపూడ్చు వనిమనిషివచ్చి కనుపూడ్చెను. ఆమెతో అమాట యిమాట మాట్లాడు తుండగనే అయిదు గంటలాయెను

రాము స్కూలు పీడిచి పూలు చంపు తీసుకొని వచ్చి : రోజూ లెచ్చినాను అచ్చాదు రాము.

పీమిటిపీ అన్నది సరోజ నవ్వుతూ.

అన్నిహంగలూ అందాన్ని దీర్చిదిద్దుకున్న తమవరి అమర్చుకునేవి ఆ స్త్రీమృతి మీచ్చేవి అంటూ పూలను నెత్తిలోపెట్టినాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ అడవాల్లకు పూలను యెగవాళ్లు పెట్టుతారా అన్నది.

యీ అందమూ యీచందమూ యీహావమూ యీబావమూ యెవరికొరలో అన్నాడు రాము.

అందం చందం హావం భావం తమకొరకే అన ది సరోజ.

యిదంతా నాకొరకైతే నాకొరకై నేను పూలు యెంచుకు పెట్టకూడదు. నాకొరకై నేను విమయినా చేసుకోవచ్చు అన్నాడురాము.

ఔను తర్జిదండ్రీ యిచ్చుకున్నారు, తమరు తెచ్చుకున్నారు చుట్టూ నా దేము న్నది అడమంటే అడవలె పాదమంటే పాదవలె నన్నది సరోజ నవ్వుతూ.

ఆ ఆ అదేతర్కువ అష్టభోగములలో యేడువున్నవి. వకటి తక్కువే అను కొంటూవున్నాను అకాస్త ఆశతీరిస్తే నాకింకేమీకొడువ వుండడ న్నాడురాము.

రోజయ్యేకొద్ది మోజు యెక్కువౌతుందన్నారు. ఊ అదేదో కొంచెము సెల పీయండి విందాము అన్నది సరోజ.

యేమున్నది అన్నీ మనకున్నవే అన్నము అన్నమున్నది కావలసినంత. వస్త్రము వస్త్రసుఖము కావలసినంతావుంది. గండము గంధమేమి పెంటు మొదలగు సువాసనలు యెన్నోవున్నవి.

పుష్పము పుష్పములు నిత్యము లెచ్చుకొను శక్తివున్నది. తేస్త్రా యిస్త్రా ధరిస్త్రా చూస్త్రా సువాసన అమ్రూణిస్త్రా. పానుపు వరుపు మంచము దిందు మొదల గునవి వుండనే వున్నవి. తాంబూలం వడ్డన్నా శ్లోకాలు చదువుతావు విశేషమయిన సుగుణాలు చెప్పుతావు. పాక్షబీడాచుట్టి తినిపిస్తావు. స్త్రీ స్త్రీగా నీవుండనే వున్నావు అన్నాడు రాము.

గు సరోజ నవ్వుతూ నేను స్త్రీగా నగువడుకూనే వున్నానా అన్నది.

బాగ స్త్రీగా వకటేకాదు శ్రీగానూ వున్నావు. సంపద్యక్తమగు సిరులన్ని నీలో క్లానుల గానీ అన్నాడురాము గానియెందుకు అవక్కాటి ఏదో పెలపెండ్ల విందాము అన్నది సరోజ.

నీమున్నది నీవన్నదే స్త్రీగానము అన్నాడు రాము.

తమ సెలవయితే ఆ కొడువా తీరుస్తాను. అట్టై శ్వర్యములు కోరకపోయితే పాపము అంటూ రాముడైన కంటి మెరుపు పంపినది సరోజ.

అమెరుపు వెలుగు హరించీ నవ్వుతూ వాటెలోనా చక్కటే తక్కువ అది యింకా కొలదికాలములో తీరుతుంది అన్నాడు రాము.

అదీ కొంఛెముచెప్పండి విందాము అన్నది సరోజ.

నీమున్నది దాస దాసీ జనము వుండనే వున్నారు. దాసీ జనము నీరు దాసులు నాగు కొడువేమున్నది. యిక బంధు మిత్రులు రావలసినంతమంది వున్నారు.

ధనమూ ధాన్యము యీరెండూకూడా భగవంతుడిబ్బినంతా వున్నవి. యిక వాహనమూ సైకల్ వుండనేవున్నది. కారు కావలెనంటే వస్తుంది వడ్డంటే పోతుంది. యిక యెనిమిదోది కొలదికాలములో రాగలదు అన్నాడు రాము.

ఏమిటిదది చెప్పండి, ఊ చెప్పండి విందాం అన్నది సరోజ.

అది నీలోవున్నది వుత్తుడూ వుత్తుడు అంటూ వచ్చినాడు రాము.

నవ్వుతారెందుకూ అదెంతవని తమనుండి వెల్వడి నానుండి బయల్పడి వస్తాడు తొందరపడకండి ద్వాదసిరాటి పాయసాన్ని అసిస్తే ముందున్నది వీకాదశి అన్నట్లు తల్లిని నేను, పిల్లలైవాడు తే తే అంటూ నట్టింట కూర్చుంటే తహతహ పడతారు. తల్లి డిల్లతారు ల్లో పిల్లను చాకేతాహతు ముందు సంపాదించండి తల్లిపిల్లా తెమ్మంటుంటే తిన్నగా జారుకునే అన్నగారిలాగా తయారుకాకండి. యిప్పటినుంచే యం. వీ కి రృషిచేయండి నాకృషిలో వీలోపము వుండదు. తమ ముద్దుముచ్చటలు తీరుస్తాను అన్ని వున్నాయి ఆనందమంతా నాదేనని హాయిగా యిప్పటికి యికాపిత్రాగండి అంటూ కాఫీతెచ్చి యిచ్చినది సరోజ.

ఆనందమంతానాదే పరమానందం బ్రహ్మానందం మహాదానందం అంటూ కాఫీత్రాగినాడు. యిట్లానందముగా అనాడు కాలము నడచినది.

భుజంగరావు మద్యాహ్నము వేళకు పోయి వూరు చేరెను. అనసూభుమ్మ యిల్లుచేరివుండెను. పోయిన కొడనే అమర్దాగా ఎదురెక్కివచ్చి పీచిజరిగినది. అంటూ చుట్టూ నిల్చుకున్నారు అక్కడ జరిగినవన్నీ చెప్పూ అతడు మనకు అల్లడుకాదు వైవము. ఆశాంతము మర్యాదా అణుకువా ప్రేమ యెనా యంత వయసయినది నాకులేదు అబాల్యములో అతనికి ఆశాంతము సంపే సామాన్యముకాదు. చక్కగా సంస్కరింపబడినాడు. యితకూ మనము ముందుచేసిన పూజాఫలము మంచిది. అయిత తలదండ్రులు ఉత్తములు వారు తయారుచేసిన వస్తువది. అందులో ఏకాదువా వుండదు, మనకొక తీరిని కళంకము మోయలేని బగుపు. మెడన పడివుండెను వీదేవుని చయచేతనో మన పూజముచే తనో మనము మన కుటుంబము బయటపడినాము. పడినదిగాక ప్రబలముగా ముందుకు వచ్చి గౌరవప్రతిష్ఠలు నిల్పేసూచనలు గన్నడుమన్నవి. యిక్కడనుంచీ పోయినది యెదలుకొని పదిమంది పిల్లలతల్లిలాగున తయారై యెంతోసంతోషముగా పకరినొకరు ప్రేమిస్తూ యిద్దరూ అంత వద్దికగావున్నారు. అతడు మంచి ప్రేమ గలవాడు శాంతవాది. అందుచేత మనములో అతుక్కున్నారు. అంతులేని ప్రేమగలిగింది యీ అతుకు యింక బ్రతికినంతకాలము వూడిపోక వూడలుపొరగలదు. చూడు పండ్లు పూలు ఆకులు పక్కలు పకబుట్టికొని అన్నీ పెట్టి తెచ్చి నాముందు పెట్టినాడు యెందుకిదంతా అంటే అమ్మకు వదినెగార్లకు సరోజ పంపినది అన్నాడు.

అల్లునికుండె గర్వాలు అణుమాత్రముకూడా అతనిలోలేవు. కన్న కొడుకులకన్నా మిన్న అనవచ్చును. యిద్దరు పీళ్లువున్నారుగదా వీనా డయినా అంతప్రేమగా విచారించి వుండరనుకుంటాను. యిదంతా సంస్కారములోవున్నది. ప్రేమమయం ప్రపంచం అన్నారు. వకరినొకరు ప్రేమించడం వకరి పనిని వకరుపంచుకొనడం వకరికష్టముల వకరు యెదొర్కొనడము వకరుతినేది వకరికి వంచి ఇవ్వడం వకరి నొకరు గౌరవించడం వకరినొకరు అదరించడం వకరికొకరు ఉపకరించడం వకరితో నొకరు కలిసి మెరిసి పాలనీళ్లన్యాయముగా సంచరించడం కుదిరినదే బంధుత్వం యీగుణాలన్నీ రాములో తివ్వవేసి కూర్చున్నాయి. తీర్చిదిద్దినారు తల దండ్రులు యీకరుణ సీతమ్మచేసినవని చక్కగా కుదిరినది అన్నాడు అందరూ సంతోషముతో నవ్వినారు అదేసమయానకు సీతమ్మ నేను అక్కడికి పోయిచాము అందరూ మమ్ముచూచి నవ్వినారు. ఏమి మమ్ముచూచి నవ్వుతారే అన్నాము మీ వుణ్ణమా అంటూ నవ్వుతున్నాము అన్నారు వీమీ అన్నాము సర్వము చెప్పినాను. అంగరము సంతోషముతో అంతేచాలు ననుకున్నాము.

పీల్లులు మంచివారేనమ్మా తల్లులు చెప్పవేతగాక తీర్చి దిద్దలేకపోయారు. దీనికి ప్రయత్నం అన్నాను.

సంతోషమోనమ్మా వీవో చెప్పతగ్గమాటలు చెప్పినాను గాని మీవలె చెప్ప నాచేత నేమానమ్మా యెట్లో పుణ్యముగట్టుకున్నారు అమే వకయింటి యిల్లాలయినది. మాకష్టము తీరినది మీరు చేసినమేలు మరువమమ్మా అన్నది అనసూయమ్మ.

దైవానుకూల్యముంటే దారికొస్తారు దారిదిడువరు దారి కాని దారి బట్టితే దాపు యిచ్చేవారెవరమ్మా మగవాడు మాటను, స్త్రీ శీలము దాచుకొని వుంటే వీనాటికైనా ముందుకువస్తారు కలుసుకుంటారు కాపురము చేసుకుంటారు మనసు మనసులో కలిసి పోతుంది. మగవాడు మాటవిడచినా, స్త్రీ శీలమువిడచినా చిక్కె యీచిక్కు తీరేది కాదు మాటమరువలేదు శీలములిడువలేదు కలుసుకొనక యెక్కడ పోతారు నేర్పుతో ఓర్పు, ఓర్పుతో కాపురము, నేర్పులేక వేసవేలు స్త్రీలు చెడి పోవుచున్నారన్నాను.

కాదే పశువుకైనా పదిమార్లు తిండిపెట్టితే వదమని మెడిమెలు తొక్కుతూ వెంటపస్తుంది మనిషి మనిషిని నమ్మిరారేమే మనసు కరిగేటట్లు స్త్రీయో లేక

పురుషుడో చేస్తే మమతా మరులు పుట్టడా మానవత్వం లేతా యిరువురు అట్టివారే అయితే వుండనేవున్నది. భూలోకస్వర్గం అన్నది. సీతమ్మ అంతేనమ్మా వుండేది అంటూ అందరమూ పొయినాము

రెండవరోజు ఉదయం తొమ్మిదిగంటలకు సోప్టుఫీవర్ వచ్చి శివరావు యెవరూ అన్నాడు. ఏమి అంటూ యింటిలో నుంచి శివరావు వచ్చినాడు. మణి యార్దరు పారము వకజాబు చేతికియిచ్చినాడు సోప్టుఫీవర్. జాబు విప్పిమాచు చుండగా వ్రాలు వేయండి మళ్ళి చదువుకుందురు అంటూ రెండునూర్లు రూపాయల నోట్లు చేతికియిచ్చినాడు ఫీవర్. వ్రాలు పెట్టినాడు శివరావు. అంతలో భుజంగరావు వచ్చి ఏమిటో అన్నాడు. శివరావు జాబు చదువప్రారంభించెను యింటిలో అందరూ వినుచుండిరి.

బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులగు బాపగారికి అనంతదంప ప్రణామములు ఉదయ కుళలోపరి సాంప్రదం మామగారు మీనెల్లెలు సుఖముగా వచ్చి పూరు చేరినారు. తమరు గుప్తదానముగా నాకు చెల్లెలికి గుడ్డల పంపుతూ అందులో డబ్బునుకూడా పంపినారు. తమ ఉదార స్వభావము మరువతగినదికాదు మరువలేము యీశ్వరభావము మానవులలో వుండటమే సరోజ నేను పంపినడబ్బును కానుకవచ్చేయ రుండా ముల్లకట్టి తెచ్చినది. నాడబ్బు నావస్తువ సక్రమముగా తయారై సాలుమూలా తెలుసుకొని యిల్లుచేరినవి బాకీలేదు తమరు పంపినడబ్బును తిరిగి పంపినాను. అన్యథా తలంపక తీసుకొన ప్రార్థించు చున్నాను. మీలాంటి దయామయులు గౌరవనీయులు నాకు లభ్యమగుట నావూజా ఫలమనుకున్నాను. అత్తమామగారికి అక్కగార్లకు చిన్నబావకు మానమస్కారములు. తెల్పరోరుచున్నాము అందరికి నమస్కారములు తెల్పమన్నది సరోజ. యింతేనమస్కారములు.

ఇట్లు భవత్ ఆశీర్వచనాభిలాషులు.

రాము, సరోజ.

అనిచదివినాడు. అందరు ఆశ్చర్యపడినారు. సంక్షోషపడినారు యొక్కడి వారు అక్కడ పోయినారు.

అక్కడ రాము శయన గృహములో కూర్చొని యం. వీ. కి కావలసిన వుస్తకాలు చదువుతుండగా సరోజ పాలగ్గాను పాకాబిడా తీసుకొనివచ్చి ఏమి చేస్తున్నారు అన్నది.

ఏమున్నదీ నీయాజ్ఞను కొనసాగిస్తూ వున్నాను. భార్యమాటభర్త, భర్త మాటభార్య వినేతీరాలన్నావుగా. విన్నాను కష్టపడి చదువుతున్నాను. నాముద్దు చెల్లించకపోతే మనసారా నీముద్దు చెల్లించనన్నావుగా, నీమాటకు యెదురా అన్నాడు రాము నవ్వుతూ.

ఔను భర్తగౌరవముతోనే భార్యగౌరవము. పురుషుడు దాస్యోద్యోగం చేస్తుంటే స్త్రీదాసిగాక రాణి అవుతుందా మీభర్త ఏమిచదుకున్నాడు ఏమిపని చేస్తారు ఏమి అర్జిస్తారు. అని సాటివారు సాటివారిలో అడిగితే గౌరవమయిన చదువు ఉద్యోగం వుంటే తొందరగా వినకున్నా చెప్పుతారు. హీనమయినదయితే ఏదోలేండి అన్నానికి గుడ్డకు కొడువరాకుండా చేస్తారు అంటూ మూతి ముడుచుకొని జారుకుంటారు. చింతిస్తారు పురుషుని అనాథగా భావిస్తారు ధనములో చిద్యలో రూపములో ఉద్యోగములో బలముగలవారి భార్యలు బలవంతులై కొంచెపడిగితే కొనవరకూ అడగిను చెప్పుతారు. స్త్రీకి పురుషబలమే బలము. పురుషుని గౌరవమే గౌరవము. పురుషుడు దేనిలోనో వకదానిలో ప్రజ్ఞావంతుడుగా ఉంటే భార్యకు ఆనందంవుంటుంది. పదిమందిలో చెప్పకుంటుంది. అప్రయోజకుడయితే ఆరాన అయితే ఏమి చెప్పుకుంటుంది. తన వ్రాతకు చింతిస్తుంది. రోషి అయితే దుఃఖిస్తుంది మతిభ్రష్టు అయితే దూషిస్తుంది. అట్లనే స్త్రీలయందు పురుషులకూ అవచ్చుంటుంది. నాభార్య ఆపనిచేస్తుంది యీపనిచేస్తుంది యిదితెలుసు అదితెలుసు నని చెప్పు కొంటూ ఆనందిస్తారు యింకా శీలవతి అనురాగవతి అనుకూలవతి అయితే ఆపని జీవితమంతా ఆమెయందే వుంటుంది. స్త్రీ పురుషులు దేనిలోనయినా వకదానిలో ప్రవీణులై వుండవలయు. అందరూ దానికై ప్రయత్నము చేయవలయు. భనానికొ విద్యకో ప్రయత్నము చేయుటమానరాదు. ధైర్యున నిద్రాహారములు చూపితప్పు మరేమీ తెలియని అప్రయోజకులెందరో వున్నారు. వారు జీవచ్ఛవాలై దొరుల చూచి దుఃఖించుటో దూషించుటో చేయుచుందురు. మీరు రేపు యం. పి. పరీక్ష అయితే నాసంతోషానికి మేరే వుండదు. నామనసే మీహృదయముగో చేరు కుంటుంది. పదిమందిలో గర్వించి తిరుగుతుంది గౌరవనీయులలో చేరినానని గంతులేస్తుంది. మీరుపిలిచి పిలువకమునుపే పలుకవలె ననిపిస్తుంది. ప్రేమా ప్రీతి యేకమై పంచేంద్రియములనే మరచి పారవశ్యనై ప్రక్కనే వుండవలె నని పిస్తుంది అంటూ నవ్వుతూ పాలనుతెచ్చి త్రాగండి అన్నది సరోజ.

నిల యీనాడు యిట్లయిచ్చుచున్నావే అన్నాడు రాము.

పాశవిడా నోటికందించినది నవ్వుతూ సరోజి.

వీమో వుందిరా రామా అన్నాడు నవ్వుతూ రాము.

యీనాడు పంచాంగం చూచినారా అన్నది సరోజి

పడకటింటిలో పంచాంగమేమిటే అన్నాడు రాము.

పంచాంగములో వుంది పరమ రహస్యం అంటూ తన యెగరవేసి నవ్విందని సరోజి.

ఆరహస్యమేమిటో చెప్పకొరక్కుండా చెప్పిలో చెప్ప. గోడకు చెవులుంటాయి వింటే ఏదంతా వున్నట్లే వీడివింటే వూరంతా వున్నట్లే నంటూ అంచుకు పోబోయి నాడు రాము.

పరవాలేదు కొంచెము దూరముగానే వుండండి చెవిలో వేస్తూ తొండర పడకండి అంటూ పండుగలు పర్వదినాలు పిల్లలకు చెప్పుతుంటారా తమ్ము పంతులుగారుగా భౌతికములో ఆధ్యాత్మికము కలువకూడదంటారా పాల్యములో చదివినది మరచినానంటారా దినశుద్ధికూడా తెలియదంటారా లేక తెలుసునంటారా తెలిసితే యీనాడు తిథివిమోచెప్పండి చూతాము అన్నది నవ్వుతూ సరోజి.

ఓ చతుర్ముఖ బ్రహ్మ ఆశారదాదేవినే యిక్కడ పంపినట్లున్నదే లేక నీముఖ ములలో వకటిట్లు త్రిప్పినావా యీనీతులు, నియమాలు, వ్రతాలు, వక్కప్రొద్దులు, జపాలు, తపాలు, పండుగలు, పర్వాలు, వూజలు, పునస్కారాలు యీవయసులోనే మాయిల్లు చేర్చినావేమయ్యా స్వామీ అయ్యో యింక కాదు. పండుగలు పర్వాలు వ్రక్కన వేసుకొని నితులు నియమాలు జపాలు తపాలు బుద్ధిలో పెట్టుకొని వ్రతాలు వక్కప్రొద్దులు వూజలు పునస్కారాలు తలక్రింద పెట్టుకొని నోటిలో కరక్కాయ ఉంచుకొని కాళ్లుముడుచుకొని కండ్లమూసుకొని వచ్చిరాని నిద్దురతో వాసుదేవా, అంటూ పండవలసిందే వ్రక్కమెదిలితే ఆ అగండి అనేబాబితే యింక కాదు రాసురాను ముందేపనే అన్నాడు రాము నవ్వుతూ.

పండుగలు పర్వాలూ లెక్కపెట్టక నీతికి నియమానికి కట్టుపడక దైవము దైవయోగ్యదినముల మతిలోవుండక తిరిగెడువారికి డాక్టర్లు మెడలో వేసిన టీ బీ

బోర్డును చూడలేదు బుద్ధిలేని దద్దమ్మలకని వద్దురా దేవుడా అనే మాటలు చెప్పల వడలేదా, అదట్ట వుండనీ వర్వదినాలుచెప్పండి విందాము. యింతచదువు చదివి వర్వదినాలే తెలియవందారా హిందూ మతముపైనా హిందూ సాంప్రదాయముల పైనా విశ్వాసము లేదందారా పూర్వార్థాలు విడచి ఉత్తరార్థాలే మంచివందారా అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

మా హేట్, బూట్, సూట్, కోట్ చూచి పంపిగలు, సర్దాలు, తిఘలు, తీర్థాలు, అడిగేవారు అంచుకుకూడా రారు. వీరికి తెలిసి పుండవని చాకిరి తెలుసు నన్నాడు రాము.

పూర్వాచారాల విడచి ఉత్తరాచారాలు మరగి హిందూ మతమునే విడచుతారా అట్ట చేయకండి చేసినవారిని కొంచెమట్ట చూచండి యోచించండి అన్నది సరోజ.

చూచేదేమిటిది యిటు యేడులోకాలకు అటు యేడులోకాలకు నాటవేయ ప్రారంభించినావు. బాట వేయడములో భర్త గంపలు మోయలేక చెరువనే వేయలేక చిప్పేవని చేయలేక కష్టానికి తాళలేక బుద్ధినిట్టలేక కష్టమే రాకముచచ్చింది కాస్త కనికరముండనీ పండగలంటే వర్వాలంటే తెలియని పసివాణ్ణి అటు అంగలెమ్మ, న్యాయాలకు యిటు హిందూన్యాయాలకు మధ్యలో యిటు పోపుటకు కనుగానని అంపుణ్ణి. హేట్, బూట్, సూట్, కోట్. మోస చత్వారంలో తిరిగే హ్యూచాపల్కుని పట్టుకొని కట్టుకొని హిందూమత అహారనువాసనపెట్టి యిస్తూ రమ్మంబూపునావు. కానీ కట్టివేయ వట్టువేయ కట్టుకున్నవారిమాట రాజనరాజని ముందే మెపకు తలుగు పెట్టినావుగా అన్నాడు రాము.

ఔను నోటిలో వేలుపెట్టితే కొరకలేని పిల్లవాడు తాకు తప్పు తెలియని చిన్నవాడు పండుగా వర్వం తెలియని పసివాడు పాపము చదుచుట్టల చూస్తే పండ్డికిలించేది ఏమోనని దగ్గరకొస్తే బాహువుల మధ్యలో బంధించేది బాగాతెలుసు మిగతా వేమీతెలియవు అంటూ తలతిప్పితూ నవ్వింది సరోజ.

తెలియకున్నా తెలియచెప్పే వృద్ధనారివి నీవున్నావుగా అన్నాడు రాము.

నేనొక వృద్ధనారిలాగా కన్నడుతున్నానా అన్నది సరోజ చిరునవ్వుతో నీవు వృద్ధనారివి గాకున్నా బుద్ధివృద్ధనారీత్వము వహించినదిగా అన్నాడు రాము.

తలియవంటి చెప్పకాను తెలిసివుంటి చెప్పండి అంటూ కొంచెము సహీ పించినది సరోజ.

తలియవు తెలియ చెప్పితే నచ్చచెప్పితే ఎంటా చెప్పు అన్నామి రాము.

చెప్పతా పినండీ మాయంటికి శంకరశాస్త్రి అని వకాయన వస్తూవుంటారు. మాయప్ప వారికి యెన్నెన్నో ప్రశ్నలు వేస్తుంటారు. వారు వీరూపముననో వక రూపమున నచ్చచెప్పుతూవుంటారు. అపి మాయంటివారందరము అవరణలో వుంచుకుంటాము పివంటారా వండుగలు వర్ణములు అందులో వంచవర్ణములు అన్నారు. వంచ వర్ణములనగా కృష్ణవజ్రైష్టమీ కృష్ణవక్షచతుర్దశీ అమావాస్య యున్నను సంకాంతి యాదినములలో చంద్రబలము వుండదన్నారు. అమావాస్య నాడు సూర్యుని వెనుకరు చంద్రుడు పోవుటవల్ల ఏకరాశిలో ఏకనక్షత్రములో యిద్దరు వుండుటవల్ల సూర్యునిచేత చంద్రబలము నశించె యుండుననియు పాల్గొన నాడు సూర్యుని కెదురుగ చంద్రుడుండుటవల్ల యిరువురకిరణములు సంక్రమిం యెదిరించి చంద్రబలము నశించె యుండుననియు చంచుడు క్షీణుడగుటకు కృష్ణ వజ్రైష్టమి ప్రథమ దినముగుటవల్ల సూర్యుని సహిపించుటవల్ల అష్టమి కూడదనియు చతుర్దశి అమావాస్య పంటిదేననియు అన్నారు. యిక సంకాంతి అనగా మకర సంకాంతివంటిగ ఉత్తరాయణమునకు ప్రథమ దినం యాదినమునుండి ఆరు మాసములు పుణ్యదినములన్నారు. పుణ్య దినములకు ప్రథమదినం ప్రథమమున మకరరాశిలో శ్రవణానక్షత్రమున విష్ణువు అంభ్యమున మిథునరాశిలో ఆరుద్రా నక్షత్రమున శివుడు. మధ్యలో పృషభరాశిలో రోహిణి నక్షత్రమున బ్రహ్మ వున్నారన్నారు. మొదట విష్ణువు. అఖరున శివుడు మధ్యలో బ్రహ్మ యీపుణ్య కాలమునకు అధినాయకులు సూర్యుడు మిథునము దాటువరకు మంచికాలమన్నారు. పుణ్యము చేయుటకు తపస్సు చేయుటకు తీర్థయాత్రలు సేపించుటకు మరీమంచి దన్నారు. యీసంకరానుణములు మాతృపితృ తర్పణకాలమన్నారు. యీ దినము లలో వైషాఖానము శ్రేయమన్నారు. సంకాంతితో సంకరానుణములు వచ్చెందు యివిసాక్షికావచ్చును. మేషసంకరానుణము మొదలు మీస సంక్రమణమువరకు వచ్చెందు. యీయాదినములలో సూర్యుడు వకరాశినుండి మరొకరాశికిపోవును. యీ యాదినములుకూడా పర్వదినములు మాతృ పితృ తర్పణకాలములు అన్నారు. రాశి సంధికాలము సూర్యునిలో గుణము సంకరానుణముగా నుండును. యీయాదినములలో

సంగమము సునికిరాదన్నారు. వ్యతిరేకించిన అక్షి బలము కుక్షిబలము దేహబలము క్షీణముగు సంతతిగలుగునన్నారు. చంద్రబలము లేకున్నది నముల మైధునము సస్య వాశనమో లేక రూపహీనమో బుద్ధిమాంద్యమో అథమాయుర్దాయమో తప్త దన్నారు. దేహమునకు ముఖ్యములయిన అంగ బలకారకులు దుష్పులగుటపల్ల యీకాలములు పెద్దలు వర్జించిరన్నారు. యిందుకు తమరేమన్నారు అన్నది సరోజ నవ్యతూ.

గేయం॥ పెద్దలమాట పెరుగన్నం చిన్నలమాటలు చిత్రాస్యం
మధ్యవయసులో మాటలుసున్నం అచ్చారు
నామాట వినేవారెవరు యెగురూ పెంటిగుప్ప యెగిరిపోయాయో
పోతుగువ్వ వెన్నంటే యెగురుతుంది
జంటపక్షులూ వెంటనంటే పుండపలె నన్నాడు రాము

యింకవండుగలు ఏన్నారా అన్నది సరోజ.

యిప్పుడు నీవయసెంతా అన్నాడు రాము.

పద్దెనిమిది అన్నది సరోజ.

నీబుద్ధివయసో అన్నాడు రాము.

మీరేవెప్పండి ఏంటా అయినా వృద్ధనారినచ్చారుగా అన్నది సరోజ.

వృద్ధనారిని వయసు వరుడు చేసుకుంటే ప్రేమించి వెన్నంటే వుంటుంది చెప్పినమాట వింటుంది వృద్ధవరుని వయసు పడుచు చేసుకుంటే ప్రేమించి వెన్నంటే వుంటాడు చెప్పినమాట వింటాడు అన్నారు. వయసు వరుడను వృద్ధ నారిని చేసుకున్నాను నన్ను వెన్నంటక వెంటరమ్మంటావే అన్నాడు రాము.

వృద్ధవరుని వయసు పడుచు చేసుకున్నదని నావెంటనే రాండి ధర్మవ్యతి రిక్తములో దించలేదుగా వినండి.

చైత్రశుద్ధపాడ్యమి ఉగాది పండుగ శుద్ధనవమి శ్రీరామసవతి యీరెండు యీమాసములో ముఖ్యముగా ఆచరిస్తారు. యిక వైశాఖమాసములో శుద్ధ తదియ అక్షతదియ పౌర్ణమి వ్యాసపున్నమ దీనినే మొలకలపున్నమా అంటారు వీరిని

కొందరు మాత్రము అచరిస్తారు జ్యేష్ఠమాసములో వీటి లేపు అష్టమాసములో శుక్లమందు బీష్మికాదశి దీనిని ఏకాదశిమందుగ అంభారు దీన్ని అందయా అచరిస్తారు. యిక శ్రావణమాసము శుక్లమందు నాగలచపితి గరుడపంచమి బహుళమందు గోరూలాష్టమి లక్ష్మీనోములు నున్నవి. శనివారములు అచరిస్తారు, వాద్రపద మాసములో శుద్ధచపితి ఏకాయకచపితి శుద్ధ చతుర్దశి అనంత పద్మనాభచతుర్దశి ఏకాయకచపితి అందరూ అచరిస్తారు. ఆశ్వినియు యామాసము ప్రథమమనుండి సవరాతిక్లృత త్రిదేవి పూజలున్నవి. హిందువులకు గొప్పపండుగ తొమ్మిది రోజులుగాక ఏదియవరాడు విజయదశిమి అయిన పూజ త్రిదేవి ఉద్వాసనలతో బాగా ప్రతియొక్కచోట జరుగును. యామాసము బహుళ చతుర్దశిరాతి నరక చతుర్దశి అమావాస్య దీపావళి అమావాస్య యారెండు రోజులు అందరూ పండుగ అచరింతురు. మరి కార్తీకమాసము శుద్ధద్వాదశిని చిలుకద్వాదశి అచ్చారు. యిది కొందరు మాత్రము అచరింతురు యామాసములో సోమవారప్రథములు అచరింతురు. మాగ్గశిర శుక్లమందు సుఖ్యరాయష్టమి యిది కొందరు మాత్రము అభరింతురు యిక పుష్యమాసము యామాసములో భనుర్మాసమువచ్చును. యాససుర్ మాసము మాగ్గశిరమునుండి వకప్పుడు ప్రారంభమగును. ఎందుకనగా దనుస్యంక్రమణము సూర్యుడు భనున్ను ప్రదేశించినది గాబట్టి అదికమాసములవల దెనుక ముందువచ్చు ముందును వైకుంఠ వీకాదశి యావనస్సులో మొదటి వీకాదశి యావకాదశి దైక్షపులకు ముఖ్యము భనున్ను ఏడవ సూర్యుడు చుకరము ప్రవేశించు. నాటి మకరసంక్రమణము యాపండుగ మూడిదినములు వుండును. దనుస్య అఖరూదినము భోగిపండుగనియు మకర ప్రారంభమున మకర సంక్రమణమూ సంక్రాంతి పండుగనియు మరుసటిరోజు వశువుల పండుగనియు అచరింతురు యిది హిందువులకు ముఖ్యమయినది ఉల్లేరాయణ పుణ్యకాలమని దాసములు ధ్యానములు ముఖ్యముగా చేయుదురు. యికమాఘశుద్ధసప్తమి రథసప్తమి బహుళ చతుర్దశి శివరాత్రి వచ్చును. యిది శైవులకు ముఖ్యము సర్వులు చూడ వాగరణ చేయుదురు. యా మాసములో ఆదివారన్నాసములు చేయుదురు. అశ్వత్థనారాయణ పూజలు జరుగును. పొల్లణ మాసములో పండుగలేమిలేవు యివిగాక సోమ మంగళ శుకర వారప్రతములు, జయంతులు, తిరునవత్రములు, జాగరణలు, ఏకాదసులు, యంకా వున్నవి. యివన్నీ దైవసేవా దైవధ్యానము దైవపూజా దినములు హిందువులై హిందూదేశమున జన్మించినందుకు కొన్నియైనా అచరిణలో

వుంచుకొని అదినము మధుర పదార్థమేదయినా చేసి నీవపదార్థముల వర్తించి భక్తితో యిష్టదైవమునో యిలువేల్పునో ఆయాపండుగలను అభివతులగు దైవములనో ధ్యానించి పూజించి శక్తికొలది వండ్లు పూలు పదార్థములు నివేదనచేసి పుజించి ఆనాడు మైథునము మానుకొమ్మన్నారు పెద్దలు. తమరేమన్నారు అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

యివన్నీ జ్ఞాపకము పెట్టుకొనవలసినది యెవరూ చార్యా, భక్తా అన్నారు రాము.

యివన్నీవుండవలసినది స్త్రీలకే పురుషులకు జ్ఞాపకమున్నా వారితొందరని చెప్పరు నియమబద్ధులుగారు యింటిలోవుండి పండుగలూ పర్వాలూ మాచుకొని అచరించుకొనుటకు పంచాంగం యింటిలో సర్దులరూ దేహారోగ్యము తెలుసుకొని వంటావార్యాచేసి టంతుకు వస్తుగుణం వైద్యం భర్త ఆర్థింబిన ఉబ్బును చక్కగా తగురీతి సెలవుచేయుటకు లెఖాచారము. గృహము గృహోపకరణములు చక్కగా వుంచుకొనుటకు ఓర్పు నేర్పు పిల్లల పెద్దల చక్కగా నడుపుటకు శిక్షణలు బంధువులలో మిత్రులలో ప్రజలలో పరివారములో గృహముజూపి గో నడుపుటకు లవుక్తికము స్త్రీసంపాదించుకొనవలయునని తెలుసుగాని పట్టుపట్టలే ఆరాడెట్లా అని సందేహం అన్నది సరోజ.

స్త్రీకి పురుషునికన్నా కామము యెనిమిదిరేట్లు యెక్కువన్నారు. నిరేధర్యబద్ధవైతే యింక అధర్యబద్ధుడనై ఓడిపోయి గడ్డము పెట్టుకొని ఆమెక్కునేది చెరుగుపట్టుకొని చేతులడ్డముపెట్టి వెంటతిరిగేది నేనా కానీ చూతమన్నాడు రాము.

యీమాటపైన వుండేచాలు నేనై వెంటతిరుగునంతవరకూ ఉద్రేకము ఉపసంహరించుకుండేచాలు పంచాంగము తిరిప్పేది నేనేగా పంచాంగము వెంబడి నేను, నావెంబడి తమరు నడిస్తే ముద్దు ముచ్చటలతో ముమ్మూర్తుల పోలికతో మువ్వరితల్లుల అశీస్సులతో ముద్దతయారై ముందుకు వస్తుంది మురిసి పోతారు. నియమబద్ధులుగాక పోలిరా హద్దుమీరి నడచువారిని దండించబడునని బోర్డుపడు తుంది లోకముతీరు వెనుదిరిగిచూడండి అంటూ రెండుచేతులూ రాము గడ్డముక్రింద పెట్టి కొంచెమటు తలమైకి యెత్తి కన్నులలోకి చూస్తూ చిరునవ్వు అంకురింప

హృదయానందముతో కట్టుకున్న వారి ఆరోగ్యమునకై కలిగే పిల్లలదేహ సాభాగ్యమునకై కామము స్త్రీలు దిగప్రింగాలన్నారు. పసిపిల్లల ఆరోగ్యం పతిదేహారోగ్యం సతి చేతిలోవున్నదన్నారు బాగా సింగారిండుకొని భర్తకు యెడమయక కామము ఆశించి కన్నులు తిరిప్పి తళుకులు చూపి ధర్మము వ్యతిరేకిస్తే దారే దయ్య మౌతుంది దయితౌతుంది అన్నారు. రైతుబిడ్డ పాడి, పశువు కడుపు తన కడుపు కన్నా బాగా చూస్తుంది రెండు వూటలే పాలు పిండుకుంటుంది. యెప్పుడంటే అప్పుడు పిండక నియమముగా నిల్చుకుంటుంది. దూడకు కావలసినన్ని పాలు చిమిస్తుంది. తిండి పేర్చం ఏదేశకు ఏది పెట్టవలయునో అది పెట్టుతుంది. యిటి పోయేటప్పుడు ఎంటివూటకే సంతోషిస్తుంది. మధ్యలో జబ్బు జబ్రావస్తే తనకొచ్చినట్లు భావించి బాగుచేయిస్తుంది పశువుబాగుకై అటమట వడుతుంది పాలకై యిన్ని బాధలవరించి బాగుపడుతుంది కానీ మంత్ర తీసుకొని పొరుగింటికి చల్లకైపోదు. రసూ కాటిక చెడకుండా అవూ, దూడా చెడకుండా రుండకు వెలితీవడకుండా యింటికి తక్కువగాకుండా చూస్తుంది అసే పతిని పసిపిల్లల చూస్తూ వారి దేహారాగ్యం వారిమనోభావల తెలుసుకొని స్త్రీలు నడుచుకోవలె, నడిపించుకోవలె లేకున్న పురుషుడు యిల్లనిదేచి ఏదికి పోవుటో యిజిగి చచ్చుటో పూరువిడచుటో రోగమని చెప్పుటో పనిలేనివనులకు పారిపోవుటో సిగ్గువిడచి వెన్నుచూపుటో పూరుషానికి మంగల కత్తులు మ్రొంగి టీ, బీ, బోర్డు మొదలతగిలించుకొని కన్నులు త్రిప్పితే బోర్డు చూపించుటో తప్పదన్నారు. కొండంత దేవునికి కొండంత పత్తి యెవ్వరు పెట్టుగలరు అని నమ్మినది సరోజ.

అమృతములాంటి అలిమాటలకు ముగ్గుడై రాము టీ. పీ. కి దీనికి సంబంధమున్నదంటావా సరోజ అన్నాడు.

బాను మీరు తెలియదూ జతే ఏనూ అంటూ వారగంట అదొక వైఖరిగా చూస్తూ చిరునవ్వుతో అన్నం అన్నరసం, అన్నరసముతో రక్తం, రక్తముతో కొవ్వు, కొవ్వుతో శుక్లం యీనాల్గుటితో శుక్లము ఖర్చయ్యేకొద్దీ కొవ్వు వెన్నంటపలయు, కొవ్వు ఖర్చయ్యేకొద్దీ రక్తము వెన్నంటపలయు, రక్తము ఖర్చయ్యేకొద్దీ అన్నరసం వెన్నంటవలె, అన్నరసం వెలితి వడకుండా అహరం అలు అందిస్తూనే వుండవలె. యిట్ల వకదానికొకటి వెన్నంటక పోయిన సప్త ధాతువులు సంగ

మానంతరమున శోషించును. శోషించుటవల్ల నిద్రాహరములు అరుచిలో శోషణ తక్కువగును. పిబిలో మరింత సహజాత్మవుల బలము క్షీణించి శోష గలుగును. దానిలో గాలితిత్తులు గుండె చూత్రకోశము మొదలు ఉడుకెక్కి పతలాడై నిరుత్పాదకమౌను. దీనితో గుండె వేడియై దగ యిచ్చును. దానిలో గొంతులో ఎల్లప్పుడే తేర్పడి పొడుచుకొనుచు దగ్గువచ్చును. దగ్గులో గుండెను, గాలితిత్తులను ఏమి యేర్పడి మరింత వుడుకై గల్ల యేర్పడును. హృదయమునుండి మిగ్గించును వాసన యేర్పడును. లోపలినుండి వచ్చెడిగాలి చాలా వేడిగావచ్చుటవల్ల గండు ముక్కులు అరి పోవును. దప్పి చెక్కువగును. అప్పులో బుడి కేర్చును. చూత్రము వచ్చగా అగ్నిరంగులో వచ్చును. యిట్టిసమయములో చూసిన పట్టచేర మమత నావలేక సంగమముచేసిన చురింత చెక్కువగును. ఇది మొదటి దశ. ఉష్ణాదిఖ్యలవల్ల పైతృయై అన్నము పోక నిద్రరాక చేహము తుక్కిరించుచు దానిలో సంగమ దోషము గలిగి మరింత ఉడుకై సర్వరంగములు మరల్చి గాలితిత్తులు గుండె చూత్రకోశము ఉడుకేర్పడి, ఉడుచుతో గండు అరిపోతూ వుడుగు గల్గును. దగ్గువల్ల దొమ్మకు శ్రమగలిగి వేడియై గల్ల చేర్చును. దీనిలో అశోక విహార వ్యవహారములలో లోపించి మయరు మార్గ చేర్చును. దీని రెండవ దశ. మూలము అతిగా శుష్కనవ్వయై ఉడుకేర్పడి, ఉడుచును పట్టించుకొన లేని లోపము, యీ లోపము తానుగాని, అమ్మో, అణో గాని పీర్చిన పిమ్మట లేవు అక్షయలులేవు. యీ విషయాలు మా ఆచార్యులవారు మావచిత గర్లరు నూరిపోస్తూ వుండెటప్పుడు నేనూ విన్నాను. వారు మాకు తండ్రులంటివారు మీ విషయమయినా దాచక చెప్పతారు. నేను వచ్చునప్పుడు గౌరవార్థముగా పంపిలి జిత, వంట్లు, పూలు, తెంకాయ, తాంబూలం పెట్టి వారికిచ్చి సమస్కారము చేసి, మన్నాడు మా అప్ప. నేనట్లయేముగా నేను చెప్పినమాటలు నిన్నుచెప్పించి నీకును నున స్థాయిగా నిల్చి దర్శమును భోధించుగాత. అని ఆశీర్వదించినాడు. నాయి వస్తా స్వామీ అని చేతులు దోడించగా వారు చిరునవ్వుతో అమ్మా నా మాటలు జ్ఞాపకమున్నవా. రాము పోషణము, మానము ని చేతిలో నున్నది. అబ్బువై మానము, అమ్మవై పోషణము కాపాడు. చుట్టి దీజయై వంశమును పెంచు. భార్య రూపవతి శత్రుః, తప్పుతే మృత్యుః అన్నారు. నీవు రూపవతిని మరింత వాగ్రత వుండవలయును. జ్ఞానము ఉపయోగించి రాము వంశ వృక్షమును తలినంపుల కన్న బిడ్డల కంటికి రెప్పలాగ కాపాడు. వుట్టినింటిని, మెట్టినింటిని కీర్తి గౌరవ

ములు నీచేతిలో నున్నవని చేయి సాచినాడు. నిల్పుతానని చేతిలోచేయి వేసినాను. వారి మాటలు వజ్రపు తునుకలై నా దేహములో నాటుకొనివున్నవి అన్నది సరోజ.

అచార్య నీకు నా జోహారులయ్యా! శిష్యుని వీలాగా తయారు చేసినారు. తమరు పెద్ద అచార్యులై చిన్మాచార్యులగా తయారుచేసి పంపినారు. మీమాట యీ అచార్యులవారు యెట్ల జవదాటరో మీ శిష్యుడైన యీ అచార్యులవారి మాట నేనూ జవదాటను స్వామీ అని రాము అనుచుండగా సరోజ నవ్వుతూ రెండుహస్తములతో నోరు మూసి నన్ను పురుషుల్లో చేరుస్తున్నారా అచార్యులంటారా అన్నది సరోజ.

ఓ స్త్రీలలో పురుషులు, పురుషులలో స్త్రీలు వున్నారు. సర్వ విషములు తెలుసుకొని సంఘములో వేలు చూపించు కొనక పురుషుని లాగ సర్వములు నెరవేర్చుకొని శిలవతియై యజమానికి సైదోడై, చేదోడై, వాదోడై, ౩ వచ్చి యై మంచి మార్గములో మగని పంపుతూ కష్టములకు వెన్నియక యివ యిండుకు నిల్చి సంసారము నడిపే స్త్రీని స్త్రీ అంటారా? అనేవారు బుద్ధి హీనులు నేన్నోం అనను పురుషుడే నంటాను. తల్లి దండ్రుల, దారా పుత్రాదుల, సోదరి సోదరుల బంధుమిత్రుల కాయ కష్టమో చునో; కష్టమో చేసి సాకలేక సోమరియై సప్తవ్యసనములకు లోనై తిండిపోతై వరరికష్టము వరరి ఆకలి వరరి దుఃఖము తెలుసుకొనక శుంకయయిన మగవానిని మగవాడనే వాడు మతిభగ్గు. మోసము, దగా, చోర తనము, అపనీతి అబద్ధాలు నేర్చుకొని లోకవంచకుడై, లోకకంటకుడై తిరిగే పశువుల మగవాడనేవాడు మానహీనుడు. పర దారలకు, పరాన్నములకు, పరుల సొత్తురు పొగికులాడు వారిని మగవాడనేవాడు మతిహీనుడు. నిశ్చయమయిన మగవాడు యీ సతతలకుపోడు. పరులచే నిండుడుకాడు. వృత్తినో, ఉద్యోగముననో జీవిస్తాడు. యీలాంటివారిని అడవారిలో చేర్చవలయును. వీరు పురుషాకృతిగల స్త్రీలు. పొరుషము, జ్ఞానము, కీర్తి చేపట్టి వగ్గణా పంతులయిన స్త్రీలు, స్త్రీ యాకృతిగల పురుషులు. నిన్ను పురుషులలో జమకట్టుకున్నాను అన్నాడు రాము.

నన్ను పురుషులలో జమ కట్టి, తిరిగి వివాహము చేసుకుంటారా ఏమి అన్నది సరోజ నవ్వుతూ.

లేదు లేదు బుద్ధి పురుషులా, దేహము స్త్రీల ననుసరించినావు. యిట్లు రెం

డూగల స్త్రీ దొరుకుట వురుషుని అదృష్టము. రెండూ నిలోగలవు చేరే స్త్రీలు అక్కరలేదు అన్నాడు రాము.

బ్రతికినాను ఎప్పుడు యేదోవకటి చెప్పతూనే వుంటుంది చాచిపోకి యని నిష్టార్పు విడిచే విజ్ఞానవంతు లున్నారు. వారిలాగా అనరుకదూ అంటూ సమీపించి పొదములపై చేయి పెట్టినది నవ్వుతూ సరోజ.

అయిగో అశ్యానికి అగ్ని చూపుతున్నావు. పొలతి దావ వహి పురుషుడొకడు ఘటంబు కదియకుండరాదు. కదిసెనేని అన్నాడు రాము.

జేను అశ్యానికి అగ్ని చూపి కరిగించితేనే సువాసన వెలువడేది. పేరిన తిన్న నువాసన తనలో నిమిర్చుకొని వుంటుంది. పండుగరనా, ముండురోజే దిబ్బిల్లనినవన్నీ తెచ్చుకున్నట్లు శుకృవారము రేవని గురువారమే పురిని కోసి ట్లు రేవు వర్షదినము గాబట్టి పతయాజ్ఞ సతి యానాచే తీసుకునుచునది. పేస విండు కున్నదని నవ్వుతూ మైట గోటి క్కు ముండుకున్నది సరోజ.

అనగా వర్షదినము రేవయితే పరమ పర్వలు యానాచే వెలువడాయన మాట అంటూ చిల్పిచేష్టలు చేయ ప్రారంభించినాడు రాము. యిట్లు సుఖప్రదముగా అనాడు కాలము నడచి పోయినది.

మరునాడు శుకృవారము మధ్యాహ్నము సరోజ శిరస్సానము చేసి తలవెంటుకలు కీలుగంటు వేసుకొన్నది. వెంటుకలు నల్లగ పొడవై పిరుమల వరకు వేగిలాడుటూ, వెన్నుభాగమునంతయు వారమించి నిగ నిగ లాడుతూ వుండెను. ముఖ మండలమున తెల్లతామరలవలె సోయగమిచ్చు కన్నులకు ప్రహుభ్య స్థానమున చంద్రవంకలాగ తీర్చి దిద్దిన కుంకుమ బొట్టును స్వయం ప్రకాశమున దొండవండు రంగు ధిక్కరించి తాంబూల చర్మణమున మరింత పన్నె గడించు అధరములకు ఉల్లిపొట్టు వన్నె సన్నని వలువమేని చాయలో శీససుగుచుండ కంఠమున స్వచ్ఛమయిన కెంపులతో చేయబడి మిరిమిట్లుగాల్ప సూటచెనిమిది సన ని పగడములచే బంగారు తంతెతో బాగా అల్లబడిన పండము, వృద్ధ పుష్కాంగికా స్వయంసిద్ధమై పసపుతో రుద్ది తాళిగూర్చబడిన సూలుతొడు పవోజములపై చిందులాడ అప్పుడు అవనికి దిగివచ్చిన అచ్చరలాగ సరోజ పరికాశించు చుండెను. మూడు గంటలకు ఫలాహారము, కాఫీ చేసి ఆహారముంది అయ్యగారు రావచ్చు నన్నది సరోజ.

సెలవు దినములలో కూడా శ్రమ యనక శ్రద్ధగా చదివే విద్యార్థిని కాని, విద్యార్థిని చదువాగిపోతుంది, ధార నిల్చిపోతుంది, మనసు మారి పోతుంది, రసము విరసమౌతుంది, అమృత హస్తములతో ఆహార పదార్థముల యెత్తుకొని అవనికి దిగి వచ్చిన అచ్చర లాగ యిక్కడనే అవతరిస్తే చాగుంటుం చనుకుంటానన్నాడు రాము.

ఊ అవతరిస్తా అన్ని తెస్తా యివతలికి రాకుండు అంతేచాలు నంటూ గదిలోనికి ఫలాహారము, కాఫీ తీసుకొని పోయెను సరోజ.

చదువు సందుపడుతుందంటావా అన్నాడు రాము.

ఊ తమరు చదివే చదువు నాకు లెలుసులే లేవు ఏమే రెంటుకుపోయి వచ్చినానే అనే పద్ధతిలే యిది. పిల్లవాళ్లకు రెండూ చేస్తావుగా పెద్దవారికి యెందుకు చేసుకూడదంటాడు అది నాయుష్టం అనకండి. సేవకుడు దొరికెనని రాత్రింబవళ్లు అంతులేని పని గల్పించి అన్నిటకు వాడుకొనకండి దయా, దాక్షిణ్యమున చండి విరామ మియ్యండి అంటూ చరోటా కొంచెము తుంచి ఉర్లగడ్డ పొడి హావ కొంచె ముందువుంచి నోటి కందిచ్చెను సరోజ ముగ్ధుడై

ఆహారము అమృతోపమానముగా నున్నది. ఆహారయెంతరుచి అన్నాడుర

ఊను అమృత హస్తములతో అమృతోప మానముగా ఆహారము తయారు అలే తినిపిస్తావుండు, ఆయ్యగారి అనందం యేమిచెప్పవలెలే ఇంద్రలోకం పోనట్టూ, అచ్చరసలతో తిరిగినట్టూ, కామోద్యోగము కనులగప్ప కనుమూసినట్టూ, కనులు తెరిచేటప్పటికి కులకాంత యెదుట యిక్కడ పున్నట్టూ వుంటుందిలే ఊ తినండి అంటూ యిచ్చుచుండెను సరోజ.

అయ్యో తిరిగినట్టూ అనకపోతే కలిసినట్టూ అన కూడదూ అన్నాడు రాము.

అయ్యో పొరపాటు కలిసి మెలసి పులిసినట్టూ, అనవలసింది యింక అంటాను అన్నది సరోజ నవ్వుతూ.

సీకో అన్నాడు రాము.

నాచేతులు మీరు వాడుకొంటూ వున్నారుగా అన్నది సరోజి.

అయితే బదులు నాచేతులిస్తానని వుస్తకము క్రిందపెట్టినాడు రాము.

సరోజి నవ్వుతూ పోయి తనకూ అహారము అక్కడికే తెచ్చుకున్నది.

ఒకరిచేతులు ఒకరికి యిచ్చుకుందామా అన్నాడు రాము.

యెవరివి వారికుండనీండి ఒకరివి ఒకరికివస్తే వైనం తప్పుతుంది భయమెక్కుతుంది. మీచేతులు వూరకుండవు చిలిపిచేష్టలు చేయ సిద్ధమౌతాయి. చిలిపిచేష్టల్లో చిందులూ శివాలూ ప్రారంభం అవుతాయి. తమచేతులు తమరే ఉపకరించుకొనండి వూరకుంటారు. అంటూ సరోజి తింటూవుండగా రాము ఉర్లగడ్డకూర అయిపోయి సరోజి దగ్గరవున్న ఉర్లగడ్డకు చేయి పెట్టినాడు సరోజి రెండుచేతులతో రాముచేయి పట్టుకొని వద్దు యెంగిలి భుక్తశేషము. పాపము నాకు పాపముంటగట్టతారా అన్నది సరోజి.

పాపమేమీ నాయెంగిలి నీవు తింటూవున్నావుగా నీయెంగిలి నిత్యమూ ధరపాన రూపమున వాడుకొంటూవున్నానుగా అన్నాడు రాము.

మీ వయసుకన్నా చిన్నవయసు వానను అందులో స్త్రీని భుక్తశేషమును అంటూ టీవించవలసిన ధర్మము న్నవారి యెంగిలి పెద్దవారు తిన్నట్లైన చిన్నానికి పాపము సంభవించి ఆయుషీణ మగునన్నారు. అందువల్ల పిల్లలకుకూడా యెంగిలిపెట్టరు. తినరు నాయెంగిలి మీరు తింటే నాకు పాపము పాపమువల్ల నాకు ఆయుషీణము నా ఆయుషీణము చేస్తారా అందుకు మీ మనసు పప్పుకుంటుందా పాపము వద్దు వేరేతెస్తాను చేయికడుగుకోండి అని చేయికడిగి వేరే తెచ్చివేసి.

కం॥ పొగగోవికి సతి మోవికి

నగణితముగ నూరఖావి కమ్యుతంబునకు

తగనుచ్చిష్టము లేదని

ఖగ వాహనుతోడ గరళ రండుడు వలికె॥

అన్నాడట వక మహాకవి. అపుచ్చిష్టము అనుకొనరానిది యెంగిలి కాదు యిట్లే న్నడూ చేయవద్దు భుక్తశేషమును. యెంగిలిని భక్తకు పెట్టిన బాధ్య సరకము తప్పక ననుభవించునన్నారు. అంటూ తిని చేయికడుగుకొని రాముకుచేయికడుగుకొని

నీళ్లయిచ్చి కాఫీ చల్లార్చి యిచ్చి కాఫీ త్రాగు, లోపల ఒక్కపొడి కొంచెముని చేతిలో పెట్టెను.

రాము నములుతూ ఒక్కపొడి చాలా బాగున్నది యెట్లతయారు చేసినావు అన్నాడు.

అన్నిటలో తయారయివస్తేనే గృహిణి విరుదువచ్చేది. లేకున్న గూబ విరుదుయిస్తారు. ఒక్కలు బాగా కంచులంత పగులకొట్టి నెయ్యివేసి, కొంచెముగా వేయించి కొబ్బెర తురుము సన్నగావట్టి పాతిక భాగముకలిపి కొంచెము చక్కెర సున్నగనూరినది యాలకలు లవంగాలు జాజికాయ సున్నగనూరి తగుమోతాదు కలిపి ఒకసీసారు పోసి మూతపెట్టిన బాగుండును. యింకా కొంచెము వచ్చు కర్పూరముకూడా కల్పకొనెదరు సున్నము కూడా తయారుచేసినాను సున్నము పూరపోసి యెక్కువగా నిట్లపొసి కలియబెట్టి వడియగట్టి అక్కి వుంచిన నిరుతేరును. వాగును పారబోస్తూ మోతాదుగా గట్టిపడనిచ్చి దానిలో కొంచెము వచ్చుకర్పూరము వేసి ఎన్నిరు తగుమోతాదు కలిపి నల్లటి సీసాలో వేసి మూతపెట్టివుంచిన చాలాబాగుండును దేహరోగ్యమూనిచ్చును. అంటూ కన్నుల తళుకుతో హావ బావములతో చిలుక పలుకులతో తలత్రిప్పుతూ మాట్లాడి మాటలకు ముగ్ధుడై మైమరచి పైటను చేతికందుకున్నాడు రాము.

సరోజ మాటల సందడిలో మైమరచివుండి తటాలున మేల్కొని ధర్మవ్యతి రిక్తనూ అంటూ వాకిలి ప్రక్కమాచి విడుప్పా అని పైట లాగినది.

యెవరో వచ్చినారని భావించి రాము పైటవిడచినాడు.

సరోజ పైటవిడిపించుకొని సవరించుకొంటూ దూరముగా నిల్చి చిరునవ్వుతో పొడచూపు చూస్తూ ధూర్త గోపాలుడవయ్యెదవా, దుందుడుకులు చేస్తావా చేదుడుకులు చేయవద్దని చెంచులకొట్టి యశోద చెప్పలేదూ. బాను అమాయకురాలు అందులో వల్లెపిల్ల దానిలో గొల్లపిల్ల గృహస్థాశ్రమ ధర్మములు గృహధర్మములు చక్కగా తెలిసివుండవు లేకున్న కొడుకని కనికరించి కట్టివేసి కొట్టలేక పోయింది సంస్కారము చక్కగా చేయలేక పోయింది. తాగిబిజింపునా విడిచింది యిష్టమొచ్చి నట్లు తిరిగినావు, చిలిపిచేష్టలు యెన్నో నేర్చుకున్నావు, నేర్చుకున్నవి దాగుతాయా

నకూడా జారుతాయి దాపు నున్నదని ధర్మవ్యతిరేకులై పగలనక దారపైనే
యు చాచుతారా అన్నది సరోజి

యెవరో వచ్చినట్లు నటించి చేబిక్కిన తాగితిని యెగరగొట్టి చూస్తున్నానని
రెచ్చగొట్టు తున్నావా యెవరూలేని యెడారని తెలియదూ యెందుకోగలవు అద్భుతము
అచ్చరవంటి మచ్చెకంటి విచ్చల విడిగా స్వేచ్ఛావిహారము చేయుచుంటే ఇసుక
గోమలు పెట్టిన మునులకైన మనసు నిలువకగ వశమౌనె సుగువహరా అంటూ
చేయి పైకెత్తిరాగము తీస్తూ వెన్నంటినాడు రాము

అయ్యో అయ్యో అపద్బాంధవా అర్తశరణ్యా ధర్మవ్యతిరేకులై పగలనక
కామభూత మావహించి కట్టుకున్న కులకాంతపైన కాటుకు కిరిగివాడు స్వామి దా
ధర్మవత్నే వగటివేళ నింద్యమే దేహమున కనారోగ్యమే ఉష్ణాధిక్యమై ఉపద్రవ
ములకు దేహములో చోరేర్పడు సూర్యభగవానుడు వీడు క్షుద్రుడని పెన్నాలో
వాగిసిపెట్టినే అనే నీతి నియమముల మరచి ధర్మదూరులై ధూర్త గోవాలుడై
దారనే వెన్నంటినారు. స్వామీ ధర్మచ్యుతులై వెన్నంటు నాభర్తబాంసుండి తప్పిం
పవా యెందరినో భక్తుల కాపాడినారే ప్రథమా అంటూ పెన్ని చుట్టూ
తిరుగుతుండెను సరోజి.

కామినీ రావణుని కంటబడిన రంభసభమున మంటిపై ఎండి దొరికితిమి
నీకు యిక్కడ అపుయిచ్చు అత్తమామలుగాని వృద్ధ నాదులుకానీ మయోవృద్ధులు
కానీ కన్నవారుకానీ లేరు. కాముకునికి కన్నుకప్పి శ్రీరంగనీతులు నియమములు
చెప్పి యెన్నాళ్లని జారుకోగలవు రావణుడు రంభనుచేసిన చేతప నీకుకాగలమ
చూడుము అటుపై శపించెడు నలకూబరుడెవడో చూత మంటూ వెన్నంటి చుట్టూ
చుట్టూ తిరిప్పి వట్టుకొనచూచుచుండెను రాము.

ఓ అర్తశరణ్యా వృద్ధవరాశరులవారు యిట్లే పగలు మచ్చగంధిని రోగితే
అయ్యో పగలే కన్యనే ధర్మవ్యతిరేకులై దయలేదా ధర్మములేదా స్వామీ అసగా
మచ్చగంధిని-చుగంధిగా పగలు చీకటిగా మార్చినారట కన్యాత్వము చెడక
నకలైశ్వర్యములతో తులతూగు పృథివీపతినే పతిగా ఒడయగలవు. పోమ్మని అశీర్వా
దించినాడట వీరికాశక్తి వున్న మార్చమనండి అశీర్వాదించమనండి చూటమింటాను.
అవని చేతగాకున్న యీవని చేతగాదని కాస్తచెప్పండి ఓ అర్తాశానిన దరాయణ

అనాడు దొంగతనికి మానభంగము గాకుండా కాపాడలేదా వేదవతికి అగ్నిదేవుని అరుచువుగ పంపలేదా అబబలైన అడవారికి అడవిని నీవుకావా వగలూ రాత్రి యని గమనించక దేహదోషముల తెలుసుకొనక అచ్చము అచ్చరయన మచ్చ కంటి యని పదహార్వన్నె పసిండి బొమ్మయని కప్పయై కాముకుడై దారపై కామ పిశాచము పైదోడుతో కండ్లెత్తి వెన్నంటి ధవుని జారినుండి తప్పించవా. దుర్వా నుని శాప భూత భయమున మొరపిడి వేడు అంబరీషుని రక్షింప పంపిన సుదర్శ నము పంపి కామ పిశాచమును సంహరించి నాభరతు నన్ను ఛర్మబుద్ధుల చేయవా తండ్రి లోకరక్షకా అన్నది సోప

సుదర్శన భయమున పరుగిడి ముల్లోకములూ మూలపురుషులూ దుర్వాసుడు చూచినట్లు చూస్తాను రమ్మను వీడి నీకు అడ్డు గలిగిన రమ్మనూ అంటూ పుర వడిగా తిరిప్పుచుండ సరే జంపిళ్లు పెట్టుమా.

ఒభగవతి నివైనా రక్షింపవా స్త్రీ, చిర్రము నీకు తెలియదా తల్లి పురుషులు కామోద్రేకులై కామదాసులై బలాత్కరించిననూ బ్రతిమాలిననూ కన్నీటితో కాళ్ళ కడిగియైనా పగలు మానభంగము కావద్దన్నాది సర్వాలగసౌష్ఠవములు కన్నుల చూచిన పతిప్రేమ తగ్గునన్నావే దేహమును కాపాడమన్నావే ధర్మవ్యతిరేక మన్నావే చతిప్రాణ మానములకాపాడి నిప్రాణమానముల కాపాడుకొని ధర్మ బద్ధుడై బ్రతుకమన్నావే ధర్మవ్యతిరేకవైతే వీధిలో కసువూడ్చు దుఃఖజీవివై పుట్టగల వన్నావే అత్తమామలో వృద్ధనారులో వయోవృద్ధులో కన్నవారలో లేనియింట కామాతురులై పగలనక రాత్రియనక వంటియైన యిల్లాలివై మగవారు దండెత్త గలరు శుకృ నితి పాపయోగించి జారుకొమ్మన్నావే ఎట్ల జారుకొనేది తల్లి త్రిశూల ధారినైవచ్చి చూచుచ్యులో నీల్చి కామభూత అష్టోధ్యతము చల్లచేయవా మాట వినలేదని మరింత కోరాదీపితులై పున సునస్సును శాంతింపచేయవా తల్లి మిన్నూ చున్నూ ఏకమౌతున్ను కన్ను లెఱ్ఱునౌతున్నవి. కామపిశాచ పాదభరింపలేకున్నారు. దయామయీ అలసించిన కాగల కార్యము కాకమానదు.

రా॥ లావోక్కింతయులెమ ధైర్యము విలోలంబయ్యె ప్రాణంబులు॥
రావుల్లప్పెను మూర్ఖవచ్చె తనువు॥ డస్సె॥ శ్రమలబయ్యెడి॥
నీవే తప్ప నితఃపరంబెరుగ మన్నింప॥ దగు॥ నామొర॥
రావే యిశ్వరి కావవే జనని సంరక్షింపు శూలాధరీ॥

అని నవ్వుతూ చెప్పనంతలో సరోజా అన్నది తలుపుతట్టి అనసూయమ్మ.

త్రిశూలధారియై పిల్లను కాపాడు తల్లివచ్చినది యింక నిడువరూ అంటూ పరుగెత్తిపోయి వాకిలి తీసినది సరోజ

అనసూయమ్మ ప్రత్యక్షం మీ ఆత్మ వచ్చిందిరాండీ అన్నది సరోజ.

రాము చిరునవ్వునవ్వుతూ వచ్చి అంతాబాగున్నారా అత్తా అన్నారు.

అంతా బాగున్నారునాయనా అంటూ పోయి కాళ్ళకడుగుపెట్టింది.

అనసూయమ్మ మంచినీళ్ళతెచ్చి యిచ్చినది సరోజ తాగి చచ్చిచూర్చున్నది అనసూయమ్మ.

సరోజా కాపీ ఉన్నదో లేదో చూడు అన్నారు రాము.

పున్నదంటూ తెచ్చి యిచ్చినది సరోజ.

అనసూయమ్మ తాగి తాను పూరించుచి శుభంగా చూచుచి లెచ్చిన పిండ్లి పంటలు, వచ్చి వసుపు, కుంకుమ, అకులు, వక్కలు, పండ్లు, పూలు, చెమ్మ రవికెలు బుట్టనుండి తీసిపెట్టి యెత్తిపెట్టు తల్లి అన్నది

సరోజ తల్లికి మోకరించి నమస్కరించి లేచి పూలు, పండ్లు, తొట్టాలం. వసుపు, కుంకుమ దేవునిదగ్గర పెట్టి పిండి పంటలు వారగా వుంచి, ఒకటి మైసూరు పాగుబిళ్ళ, ఒకటి లడ్డువుంట తీసుకొని గ్లాసుతో మంచినీరుయెత్తుకొని రాము చమప కంటూవున్న గదికి పోయి పేయిలపై వుంచి, త్రిశూలధారి ప్రత్యక్షం చూచిచారా యెప్పటికైన ధర్మ దూరులై దారను బాధిస్తే ప్రత్యక్షపుతుంది భద్రం అని నవ్వు తూ పాపము కామ ఉష్ణోద్యోగముతో కన్నులెఱ్ఱనై వట్ల వేడియై మైమరచి కష్టపడి నారు. మోహినితో ఈశ్వరుని కైనంతపనీ అయినది. వారి పరాభవము పడు నాలుగు లోకములకూ తెలిసినది. తమ విషయం తాళిగట్టిన తరుణుకే తెలిసినది వారికన్నా తమరే వుణ్ణులు. కోపగించకండి కాలుమున్నది, కాంతపున్నది కొంచెము ఓపిక పట్టండి, కొంచెము ఉష్ణ శాంతికై పీరితిగా అత్తగారు కొత్త అల్లునికై తెచ్చిన అహారము ఫలాహారము కొంచెము ఆరగించండి ఉభృతము తగ్గుతుంది

ఉష్ణశాంతి గలుగుతుంది మనసు కుదురుతుంది, మమత ఆగుతుంది. అంటూ మై సూరుపాగు కొంచెము తుంచి నోటీలో పెట్టింది సరోజ.

రాము నములుతూ మామగారి అర్జనతో అత్తగారి కష్టముతో తయారయిన ఆహారం వారిచువరి శుక్ల శోణితములతో అర్జనతో కని పెంచి పెద్దచేసిన దానము అటు నాపాలు చేసినారు వారికి చాలా రుణపడుతాను వారి రుణం తీర్చే డెట్టా అన్నాడు రాము.

అన్నీ అప్పించి అన్నిటమైనా అధికారమిచ్చి నట్టింట పీటవేసుకొని కూర్చొని తినమని సర్వాధికారాలు సమర్పించిన అత్తా, మామ రుణము నేనెట్ల తీర్చవలెనంటాడూ అన్నది సరోజా.

అన్నీ సంపాదించి సర్వవస్తుసముదయములపై మాకున్న అధికారము యీ నాటితో నికర్పించినాము నీవనుభవించ వచ్చునని సర్వాధికారములు సమర్పించిన అత్తా, మామకు సేవా కష్టమర్పించి కని పెంచి విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి నీచేతిలో పడవేసిన వారికన్న కొడుకునరు మనసిచ్చి దేహశాస్త్రముల నర్పించి వారి వంశవృక్షమునకు పుంచికొడుకుల కూతుళ్ళ కని సమర్పించితే నిరుణం తీరుతుంది నారుణమో అన్నాడు రాము.

అత్తా, మామ కని పెంచి విద్యాబుద్ధులు చెప్పి పెద్దచేసి కన్యాదానంచేసి కాపురంచేసుకో చేయించుకో కావలసిన సుఖ మనుభవించుకో వంశవృక్షము పెంచుకో కొట్టక తిట్టక మెడబట్టి నెట్టక దయా దాక్షిణ్యముతో దాపై ప్రాపై, రక్షించుకొమ్మనారు దానికి న్యతిరిక్తముగాక నటించితే మీరుణం తీరుతుంది. అత్తా మామ రుణంతీరుస్తారా అప్రయోజకుల విధముగా.

గీ॥ అలుకన్న అభయ అవనిలో లేదయూ విశ్వదాహిరస్త్వా వినరవేమా॥

అంటారా, మా నాన్న అర్జనతో అమ్మపెట్టిన ఆహారంతో దేహాన్ని పెంచి ఛర్మబద్ధనై దేహాన్ని దుర్వ్యయము చేయక మీ చేతుల్లో పెట్టినాను. సుఖపడి, సుఖ మిమ్మున్నాను. అటుపై తమదయా నాయదృష్టము. నాకు దానంచేసిన తమదేహాన్ని దుర్వ్యయముచేయక పెండ్లినాటి మాటపై నిల్చితే పెద్దవారు అవుతారు. చిత్ర గుప్తుని చిట్టాలో దాఖలుగారు అన్నది సరోజ.

వారి రుణం తీర్చేది అట్లకాదే నీరో సంతోషంగా కాపురం చేయడం సత్సం తతిని కనడం కావలసినంతా అర్జించడం ఆత్మవారిసాక్షు నాశించకుండా బ్రతుకడం, సాక్షుకు సాక్షు పదిసాక్షులు పెట్టుకొని పచ్చగా వారి యింటికి నీవు పోవడం, పిలు చుకపోతా అమ్మాయిని అని అన్నంపనే పిలుచుక పొమ్మనడం, పీరితిగా యిచ్చిన దానికే సంతోషించడం, నీకారధ్లు కవర్లు కన్నిళ్లతో పోక కలకలముని కలయికగా పోవడం, కలయికగా కాపురం నడవడం, నాకిదివ్వు అదివ్వునుని బాధించక పోవ డం మా యత్త, మా మామ, నా భర్త, నా పిల్లలు అని ప్రేమతో పామరముర్రో నీవంటే వారునింటే రుణం తీరుతుంది. ఇదీ వీని సూత్రార్థం అంటూ వికచీక్షగా అట్లే పైకి చూచినాడు రాము.

ఎందుకట్లా చూస్తారు అన్నది సరోజ.

ఏమిలేదు మా ప్రక్క యింటిలో జరిగే అత్తా కోడళ్ల భార్య ముప్పై అగు పడుతూవుంది నా గుండె గుజేలు మంటుంది. అలా అమ్మా జరిపే చుర్యోహన, భీమ గదాయుద్ధంలో దూరీ విడిపించుటకూ లేదు, దూరముండుటకూ లేదు వాడు పడే అగణాట్లు జ్ఞాపకమునకువచ్చి సినిమారంగం అగుపడుచున్నది అన్నాడురాము.

యిప్పుడు యెట్ల గానవచ్చినది అన్నది సరోజ.

అలా అంటే ఇట్లుంటే ఇంతకన్నా ఆనందం ఏలోకంలో కూడా వుండదు. అట్లుంటే నరకం యిక్కడే వుంటుంది. వాణ్ణి చూచి కొంతకాలం నేనూ పద్మరా పెండ్లి అనుకున్నాను. దైర్యంచేసి చేసుకున్నాను కడకు అనుకున్నంత అయి హాలా హలము అమృతమయింది. అమృతము అమృతముగా వుంటుందో హాలాహలముగా మారుతుందో ఏలేవానికెరుక అని అలోచిస్తాను అన్నాడు రాము నప్పుతూ.

సరోజ రాము ఎడపై చేయిపెట్టి అయ్యో గుండెలు తీవ్రంగా కొట్టుకొను చున్నవే భయపడకండి అమ్మ అతిక్రమించి శృతి తప్పి అపశృతిలో పడినా అని నవరించుకుంటుంది. లేండి అమ్మ అలు చుధ్య అగణాట్లు వుండవు. అమితంగా ఆలోచించకండి మతిభ్రమగలిగి జ్ఞాపకశక్తి తగ్గింది. అమృతము హాలాహలముగా హాలాహలం అమృతమయింది యింక అమృతము హాలాహలముగా మారుదు హద్దుమీరదు తమరు మాత్రము హద్దుమీరి నడువకండి. అంటూ చిరునవ్వు

నవ్వుతూ, చల్లపడినారా యింకా కొంచెము తెమ్మంటారా అంటూ రాము, చెంపన చేయిపెట్టి చూచి పాపం అర్థం చల్లబడింది యీ అర్థం సూర్యాస్తమానంో చల్ల బడుతుందేమో అయ్యో పాపం ఆ కామభూతం చేసినవని యిది అని నవ్విందని సరోజి.

చల్లబడటమేమిటి అపాదమస్తకము అంతా అలుచేసే సేవతో అట్టే కరుచు రట్టి పోయింది యింకేముందీ అన్నాడు రాము

చౌను ఆదరణిస్తే ఆదరిస్తే చేరదీస్తే మనసుయిస్తే మగువ నమ్మి సేవ చేస్తుంది. మనసు యిస్తుంది వెదిరిస్తే, గదిరిస్తే, కోవగిస్తే, చెంపకేస్తే, మనసిస్తుందా కొగలిస్తుందా మనసు చింతలో మనిషి వంతలో అన్నది సరోజి.

అన్నిసరె కాళ్లుకాళ్లు కొట్టుకొంటూ కన్నతల్లివస్తే తిన్నావా తింటావా అనక మొగనితో సుద్దులూ ముద్దులూ రా బుద్ధివుందా అన్నాడు రాము నవ్వుతూ.

అయ్యో బుద్ధిమంతులు శుద్ధజ్ఞానులు అత్తనుమాచి, క్షేమము అడిగి అడుగక మునుపే యిక్కడ చేరినారే వచ్చివుందేది మీయత్తగా మాయత్తగాదే మీయత్తగారి యోగక్షేమములు మీరు చూచుకోండి మాయత్తగారి కథ నేనుమాచుకుంటాను అన్నది సరోజి.

మా యత్తగారి క్షేమము మీ యత్తగారి క్షేమము చూచుకొనే పెత్తనము నిదేగా తెమ్మంటే తేవడం ఒడ్డంపే పూరకుండడం నాచని గృహలక్ష్మివి నిపున్నావుగా అన్నాడు రాము.

గృహాంగణములో తర్క్కువెక్కువలు గృహిణి చూచుకొని యెవరికి చెప్ప వలెనంటారూ అన్నది సరోజి

గృహస్థునికి అన్నాడు రాము.

గృహంతర్గతమున గృహిణి గృహబాహ్యంతరమున గృహస్థుడు కార్య కలాపములు చూచుకొనవలయు నంటారా అంటే సాయంత్రమునకు కూరగాయలు వీమీలేవు కొత్తగా అత్తగారు వచ్చినారు గృహిణి మనవి అలకించి చిత్తగించి గృహస్థ

ధర్మమవలంబించి చిత్తిచేతపట్టి వర్స జోబీలోపెట్టి బజారుదారిపట్టి మార్కెట్టులో కాలుబెట్టి కావలసినవి కొని చిత్తిలోపెట్టి మాటా మాటిగా రండి లేండి అని చేయి పట్టుకొని వయ్యారముగా చూచినది సరోజ.

శహబాష్ చూచావే చూపూ యెదనదూరి దూసుకొని వెన్నున వెళ్లిపోయిందే యీగాయం మానేదెప్పుడు అన్నాడు రాము నవ్వుతూ

గే॥ కాలం మంచిది కలిసాస్తే
కలలే నిశ్చయై కనిపిస్తే
గాయం మాయం చూపటికే

అని సరోజ ఘక్కున నవ్వి గృహస్థ ధర్మమవలంబించరా అన్నది.

గృహస్థ ధర్మమవలంబిస్తే గృహచ్ఛిద్రములు వెన్నుంటే పుంజామునా హి. అయినా అయిపోయినవెనుక చెప్పి అగచాట్టు లేవద్దు. పదార్థము ఎంతా నాన్నాళ్లకు వుందనగానే బోర్డుకు యెక్కించి చెప్పి ప్ల్యాము కట్టుకో. రుంజ పోయి మీదపెట్టి ఊ తే లే అని ప్రాణంతీయవద్దు అన్నాడు నవ్వుతూ రాము

గృహచ్ఛిద్రములు గృహస్థుని చెవులకెక్కించను గృహ ధర్మములు తెలియని గూబనుకాదు. గృహధర్మములు దాగాతెలుసు తమచరమ మేమిరావు దిగులు వడకండి బైటవనికిరూడా భార్యనే పంపు కర్తలున్నారు. తమను మాత్రం నామనవి చిత్తగించి వారిలో ఏకీభవించకండి ఆగం భారం నాపైనే వేస్తే తప్పుక అవమానుషాలు వస్తాయి. కొంచెము బజారుకు పోయే భారంపెట్టుకోండి అన్నది సరోజ.

ఆరం నీపైనా భారం నాపైనా పెట్టుకుందామా అన్నాడు రాము.

ఔను నావని నేనూ మీవని మీరూ చక్కగా చూచుకుంటే సంతారం చాలు దప్పకుండా సాగిపోతుంది. సర్వల్లో, శహబాష్ అనిపించుకుంటాము తమకు చాలా మూలా చక్కగా తెలుసుగా. దిద్దుకుంటారు అన్నది సరోజ.

హద్దుమీరి నడిస్తే, దిద్దుకునేదీ రుద్దుకునేదీ పుంటుందా గుద్దుకునేది తప్పు అన్నాడు రాము.

దిద్దుకునేది చెలిస్తే, గుడ్డుకునేది వుండదు. దిద్దుకునేది తెలిసేవద్దు చెడకుండా రద్దులేకుండా వద్దకే రప్పించుకున్నారగా దిద్దులు, రద్దులు, గుడ్డులు, యింట్లో పుంపి వీరి పొరవేయండి యింక మనకొద్దు అంటూ చేయి వట్టుకున్నది సరోజ.

రాము లేచి వెంట సోయినాడు వంట యింట్లో అన్నివస్తువులూ చూచి అన్నీవున్నవి కూరగాయలొకట తక్కువ మీయత్తగారికి మీరేమి తెచ్చుకుంటారో చెప్పుకోవాండా అన్నది సరోజ.

మాయత పోషణ మీయత్తగారి వావావణా నిచేతిలోనే వుండే అలాదే అంతా అర్పించిందిగా మీయత్త అన్నాడు రాము.

అయ్యో నాకేమీ యివ్వలేదంటే అన్నది సరోజ.

ఆ ఆ అత్తయిచ్చిన ఆదికారం అంతా అప్పుచే మరచిపోనా నమస్తము నేను తెచ్చివేసిరా యింట్లో వుండినా అకుడగ్గర గరిటగ్గర అదికారం నీకే యిచ్చిందిగా మీయత్త మాయత్తప్రాణం మీయత్తస్థానం కడకు నాప్రాణం నీగరిటా అదికారంలోనే వుండిగా అన్నాడు రాము. యిద్దరూ ఘర్కున నవ్వినారు చందు కొనివున్న అనసూయమ్మ యానప్పులో మేలుకొన్నది.

నాగరిటమైనా నామైనా అంత మీకు అవనమ్మకముం అతనులే అత్తగారికి వడ్డించుకోండి అన్నది సరోజ.

అత్తగారికి మామగారి నాలుగువడ్డించే అప్రయోజనంలో నన్ను సినాటికి చేర్చరు అమ్మా నాన్నరు అత్తా మామరు భేదమేమిలేదని తెలుసుకున్న అబ్బాయిని బాగా పెద్దలతో సలస్కారముయన సంసారిని అమ్మ నన్నుగన్నది. అత్త నిన్ను గన్నది. అమ్మగన్నది అత్తగన్నది అతుచుపడి అతుక్కపోయి ఒకటయినవి. యీ వకటిలో అమ్మ యెవరూ అత్త యెవరూరెండూ వకటే అమ్మా అత్తా వకటై అలా మొగుడూ వకటై మామా మామా వకటై రథమునడిపితే రాయల్ విమానము పోయినట్లు వెలుగుకున్నా శబ్దవేగమునకన్నా మిన్నగా రుయమని రోదసి కుహరము దాటి రోహిణి నక్షత్రములో వున్న స్వర్గలోక నివాసియగు స్వయంభువు కడకు వెళ్లిపోతుంది మంచి వారికందరికీ గమ్యస్థానమదే గరిటలో మాత్రము ఘనత చంపవద్దన్నాడు రాము.

పంచాయుధ పరిపాలనాశక్తి గృహపాలనాశక్తి ప్రభుశక్తి ననుసరించి వాడుకొనుశక్తి మాఅమ్మగట్టిగా మంత్రోపదేశము చేసింది సంహారము ఉపసంహారము రెండూ తెలుసు మంత్రశక్తి మితిమించి బ్రహ్మకూకటి దాటినది పరవాలేదన్నది సరోజ,

అయ్యో మీపంచాయుధములలో దేనినయినా కోపశక్తి అవేశమయిసప్పుడు మాయత్తపైనగాని మీయత్తపైనగాని నాపైనగాని ప్రయోగించవద్దే భద్రము అన్నాడు రాము.

పంచాయుధములనగా వీవోతెలుసునా అన్నది సరోజ.

పంచాయుధములెందుకు దశాయుధము లనవచ్చును పాఠకా, చేతి, కొరపి, గరిటా, రోకలి, చేత్రాడు, తెడ్డు, గుండ్రాయి, కత్తిపీట, రడరు శ్రీమహావిష్ణువు చేతిలోగల చక్రాయుధము లాంటి పెద్దమూకుడు యీలాటి సాధన యంత్ర మంత్రములు నీచేతిలో వున్నవిగా అన్నాడు రాము. యిద్దరు స్వర్గీయులు మాటలు నవ్వులువింటూ అనసూయమ్మ అనంద పడితూ వుండెను.

పాలనాశక్తి ప్రభుశక్తి అంటే అర్థం అన్నది సరోజ.

యింటియజమాని అర్జున ననుసరించి గృహ పరివారమునకు పలచి చాత్రము కొనడం ఒకటి శక్తికి మితిమీరి వచనముచేసి పాపచేయడం పాపబెట్టుడం పాప వేయడం చేయక ప్రభుశక్తి గమనించి అనుసరించి నడుమకొనడం భవ్యక్షును పరికించడం భద్రతగా నడువడం అన్నాడు రాము,

అయ్యో అడవారి వనులన్నీ అయ్యగారికి అనుభవములో ఉన్నట్లున్నచే అంటూ నవ్వింది సరోజ.

అనుభవము నీతోనే అదివరకెన్నడూలేదు చక్కగా బ్రహ్మచర్య మనుభవించినాను. అన్నంతలో నోరుమూసుకొని సరోజ చేయి తల్లి తట్టు చూపుతూ ఆ ఆ కవనం కాలు జారుతుంది. ప్రక్కవారి ననుసరించి పదాలు ప్రాసాలు వాడండి అన్నది సరోజ.

కుర్రోణ్ణి చనగల పడుచువాణ్ణి కాలుజారనిస్తానా వట్టువల్లూకపట్టుగా వుంటుంది అంతకూ జారితే సమర్థించుకుందాను నోరు జారను కాలుజారను చేయిజారను. బుద్ధిబలంలేని దృష్టన్నను గాను చెప్పుతావిను భార్య అనేది నాకూ వకటి వస్తుంది అదియెట్లాటిది వస్తుందో వీమో వీలైవాని కెరుక బాహుబల మున్నదివస్తే బాహుబలం దేహబలమున్నదివస్తే దేహబలం మంటలమారిదివస్తే శాంతిబలం మాటలమారిదివస్తే మాటలబలం నితనియమాలు బలంవున్నదివస్తే నీతి నియమాలబలం చదువుబలంగలదైతే చదువుబలం సాదించేదయితే నామంతో సాదించేటం బుచ్చుపెట్టేదయితే సంపాదించేబలం దేనిలోనయినా అటుకు వెన్నీ రుండా యెడయిచ్చి ఎదిరించేబలం ఉండవలె కావలెనని బుద్ధిబలం దేహబలం విద్యాబలం ఉద్యోగబలం అర్జించిపెట్టుకున్నాను అంగబలంలేక అర్జనబలంో అన్నిటకు అలిపిద ఆధారవడే అయ్యగారిగా తలంచవద్దు నీవుయెట్లు బుట్టవాని త్రిప్పితే అట్ల అడతాను యెట్లనడిపిస్తే అట్ల నడుస్తాను జవినకయెట్లు పలికిస్తే ౩, పలక వాయిస్తాను జవినక పలకశృతి అవశృతిగాకుండా లయ అవులయగాకుండా సకత్త మేళవిస్తే మూలపెద్దమ్మతల్లి ఉల్లాసముగా ఉజ్జూతలూగుతుంది. వరాల వర్షం కురిపిస్తుంది. అవర్షబిందువులకు ఖూమి సశ్యశ్యామలమై మొలకలెత్తి పెరిగి పెద్దదై ఫలిస్తుంది ఫలించిన ఫలం సంకకొస్తుంది అన్నాడు రాము.

ఫలంకొరరు పరితాప వడుతూవున్నారు పాపం ఫలం సత్ఫలంకాక దుష్ఫలం అయితే అయ్యగారికి అప్పుడూ తెలిసేది అన్నది సరోజ,

నావలె వస్తే అవుతారో నీవలె వస్తే అవుతారో కాస్త చూడు అంటూ దేవుని ఓరము ప్రక్కమల్లి ఓన్నామీ వంట చేయలేనని అయ్యగారిని విడచి అమ్మగారి యింటికి పోయి అయ్యగారిని నా నా తిప్పలు పెట్టే ఆడపిల్లను మాత్రము వుట్టించ వద్దుస్వామీ అమ్మా నా అను నంతలో సరోజిదోయి రాము నోరుమూసి ఓస్వామీ వీదో తెలిసో తెలియకో వంటచేయనని అన్నంత మాత్రము లోనే ఎట్లోవకట్ల సవ రించుకొని చాలుకు తెచ్చుకొనక యింతేచాలునని అమ్మగారి యింట విడచి కట్టుకున్నదాని కంటనిరు పెట్టించి బెదిరించి రాబట్టుకొనే అమిత శాంతవాదినీ మాత్రము వుట్టించకు స్వామీ వీదో వడుచుపిల్లా కోరింది కొన్నాళ్లయినా కోర్కె తీరుస్తామనక పట్టు పట్టి పట్టు చెల్లించుకునే గట్టివాళ్లు వద్దు స్వామీ అన్నది సరోజ.

స్వామీ అనాడు బలవంతముచేసి బాహుబలమున్నదని భార్యపై ఆధికారమున్నదని చతుర్థోపాయము యూపి వుంటే యీనాడు యంతప్రేమ యెట్లవుంటుంది స్వామీ కొట్టినవాణ్ణి, తిట్టినవాణ్ణి, అవమానము చేసినవాణ్ణి, అనరానివి అన్నవాణ్ణి యే జీవి అయినా మరుస్తుందా. భార్య అని చీటికి మాటికి హేళన చేయడం, అనరానిమాటలనడం, బాధించడం. వేధించడం, శోధించడం, పరాభవించడం మునికి రాదన్నారు. ప్రేమ మారుతుంది మనసిచ్చి మాటాడదు మనసారా ప్రేమించదు కృత్రిమ నటనతో కుళ్లిపోతుంది

కం॥ ఎవ్వడు తప్పులు వెతకెడి

నవ్వురుపుని గొల్వగూడ దదియెట్లన్నా

సర్పంబు పడగ నిడను

గరి,

కప్పవసించిన పథంబు గదరా ముప్పే॥

చేరే

వ అన్నారు పెద్దలు. సామముచేతనే కార్యము సాధించుకో వాగు పవరాని అన్నారు నీతికోవిదులు. అందువల్ల సామమునా సాధించుచున్నాను. పదాగ్ధము చెడక పరిపక్వములో వున్నది ఇందులో తప్పేమున్నది స్వామీ అన్నారు రాము.

తప్ప వప్పు నిదానముగా కూర్చొని రాత్రికి తేల్చుకుంటామి అప్పుడు బజారుకు పోయిరాండి వంటకాపతెనన్నది పర్రోజ.

యిరునున కందెనలేనిది పరమేశ్వరుబండ్లమైన బారదు ముప్పే అన్నారు కందెనలేనిది బండినడువదు కందెన ఏమయినా అన్నాడు రాము.

చిన్న అత్తగారియిల్లువుందిగా అయ్యర్ చూటలు కందెన బాగా చూడకొంటు అన్నది సరోజ.

అయ్యయ్యా అలు యింటవుండగా అయ్యర్ చూటలు చూడే వాచంతప్పుడు వీచితిన్నా అర్థాంగికి అర్థం యివ్వకపోతే చిత్రగుప్తుని చిట్టాలో దాఖలవుతాడు. అన్నీ నాచేతిలో ఉన్నవిగదా యజమానిని నేనుగదా అడవారికి తెలియదుగదా అని చూటల్లో తెగతినివస్తే మరుజన్మకో లేక యీజన్మలోనేనో బాగాచేసుకొని తిని కుండా చట్టి బాగాకడిగి బోర్లించి ముక్కుతూ మూల్గుతూ తలకు పసపు పట్టు

వేసుకొని మునుగువేసి చండుకొని మూలే బార్యదాపుర మవుతుంది. గోడును రవ్వ శనగపిండి చక్కెర నూనె ఏమిచేసినావంటే అయ్యో శనిగపిండి డబ్బా మూతయెట్లో పొరపాతై పోయింది పిల్లి మలమూత్ర వినర్జన చేసింది అందుకని పొరపొసినాను గోడుమరవ్వ చాలా పురుగుబట్ట పోయివుంటే కడుగునీళ్ల బానలో పోసినాను, నూనె పొడికూరలు యెక్కువచేయడముతో అయిపోయింది. యెక్కువగా కాఫీవేయడముతో చక్కెరా అయిపోయిందనుచోండి అని దిద్దులులేకుండా మారు చూబాడరుండా చెప్పుతూ ఆసుంజమిట్ట పట్టుకరాండి కాళ్లు పడిపోతూ పున్నచి అయిన చుదికమవుతూవున్నది అదేమో దీనిగా వున్నది అయ్యో ఏమి చెప్పుదులే నాబాధ నాకేతెలుసు నలూ మునుగుపెట్టి పండుకునే మూలపెద్దమ్మ చాపురిస్తుందే మంచాలు మోయిస్తుంది. వంటవేయిస్తుంది. నిళ్లు మోయిస్తుంది. చివర అప్పుత్రి షీటీలు మోయిస్తుంది అబ్బో అయ్యో హోటల్ వద్ద అగచాట్లకు చెడసంపడ్డ అక్కాడు రాము.

మొగసికి పిల్లలరు పరివారమునకు పెట్టుక తిన్న ఆచవాళ్లో అన్నది సరోజ.

వారిని యంతవరకూ చూడలేదా ఏవాకిలి చట్టనంత లానై నడువలేక చూసమునకు ఆగలేక తను బారం తనకే బరువై అయ్యో, లావు యెట్టతగ్గేది డాక్టరుగారూ అని అడిగితే డాక్టరు యో దిగా చూచి క్రొవ్వుపదార్థములగు పాలు పెరుగు నెయ్యి చక్కెర వంటకములు మాని రాగిరొట్టై గోడుమరొట్టై తింటూ వ్యాయామము చేయండి అంటారు పకాయన క్రొవ్వు తీయించుకొమ్మంటాడు పకాయన దీడచోగులరు నెత్తుర యిచ్చండి బరువు తగ్గుతారు అంటారు. యింకా కాయన ఏ గుట్టుపు బండిలోకూర్చున్నా వెనక్కుపో ముందుకురా అంటూ వానితో వకపోరు ఆసుర్రేడ వైద్యుల నడితే ఉదయ సాయంత్రముల తేనె కొంచెము చల్లనీళ్లలో వేసి త్రాగండి దలచేది ఏసిరేది చేచేది వూడ్చేది వంగేది లేచేది వంట చేసేది వక్కట్రాష్టులుండేది అభ్యాసం చేయండి ఆహార వాంఛ కొంచెము తగ్గించండి అంటారు యింక జ్యోతిష్యుల నడిగితే అయ్యో తల్లి యింట్లో అందరినోట్లో దుమ్ముకొట్టి నోటిపిచ్చి వూరా వట్టి అంతా నీవే తిన్నావు ముందుజన్మలో అతిన్న తిండి అంతా అక్కడ మరుగైనా యిక్కడ బలరూపమే స్థూల్యముగా లావుగా అందరికీ గనపడుతున్నది. నీకురూడా యెకసెక్కెముగా నున్నది. దీన్ని పోగొట్టు

కొనవలెనంటే నీవుతీసుకునే ఆహారములో అర్థము చిన్నపిల్లలకు పీడపిల్లలకు వంచిపెట్టు పాపము వైతొలగుతుంది. మందులతో మాకులతో కాదంటారు ముందు చేసిన పాప వలభారము బహు భారము అంటారు. ఇదీ దాచుకొని దొంగతనంబింపి అడవారికి యమదండన అను నంతలో సరోజ నవ్వుతూ కాఫీలెచ్చి యిచ్చెను రాము త్రాగుతూ ఇదిగో నాకివ్వరుండా నాభాగం నాకు శెల్లింజరందా తీన్నావా ఈయింట్లో వాకిండ్లు చిన్నవి భద్రం నుమా అన్నాడు రాము.

సరోజ చిరునవ్వు నవ్వుతూ హాయిలుగా ముఖముపంచి హస్తా రంజితృప్తతూ బజారుకు పోతారా లేదా అన్నది. పోతానంటూ పోయినాడు రాము.

అంతవరకూ వింటూ అనందపడుతూవున్న అనసూయమ్మ లేచి సరోజా రాము యెంతమంచివాడో చూడవే ఆ సత్రవర్తన ఆనందక అమంచి ఆనందము అవాక్చతురత అవోర్పు అనేర్పు యెవరికి వున్నదో నీప్రాప్తము మంచిదే అమ్మా, యీలాంటివాణ్ణి విడచి వుండ మనసెబ్బపుట్టెనే అయినా విచిత్రతము తప్పింప యెవరితరము ఇప్పటికైనా కలుసుకొని కలయికగా కాపురము చేస్తూన్నామని కండ్లారా చూచినాను చెవులారా విన్నాను మనసు ముడుపు పడింది అనందము యింది ఇంక నాకేమీ కొడువలేదమ్మా నిజయమే నన హర్షింపమా వానిస్తూ వుండెను యీ నాటితో బాధతగ్గెను భారం పడలేదు అన్నది అనసూయమ్మ.

సరోజ నవ్వుతూ అమ్మా.

కం॥ బీసరుహ గర్భుని లిఖితము

మసిబొట్టా తుడిచిపెట్టు మాధవుకైనా

నొసటి కనువేల్పుకైనను

నొసలంగా పోవుతొంటి నోము ఫలంబు!

అన్నారు అయినా నావ్రాత నామాజాఫలము మంచిది కాబట్టి బ్రతుకు చెడకుండా అతుకువడింది. మీఅల్లుడు చిత్రశుద్ధి గలవారు ప్రజ్ఞానిని భౌతికశక్తిని చోటివ్వక ఆధ్యాత్మిక శక్తినే నమ్మి దానినే అదర్శ ప్రాయముగా పుంచుకొని ఆవరణలో వీలోటూ రానివ్వక నడుచుకొను బుద్ధిశాలి సతి కష్టసుఖముల గమనించి కష్టమును సగపాలు వంచుకునే పతి నాలోనే వీలోటూనూ వుండవలసినదే గాని వారిలో వీలోటూ వుండదు. వారు దైవశక్తిని దాపుచేర్చుకున్నారు.

అవెలుగును వీచీకటి యెదిరించలేదు యిట్టివారు నాకు భర్త కావడం పూర్వము నేనుచేసిన పుణ్యము అన్నది సరోజ.

బౌనమ్మా పూర్వపుణ్యము లేక స్త్రీకి యాలాంటి భర్త దొరుకదు పుణ్యమే సుఖము పాపమే కష్టము తెలిసినట్లేవుంది అంటూ ఏదీ నూనె తీసుకరామ్మా తలచుప్పుతాను అన్నది అనసూయమ్మ.

సరోజ సరేనని నూనే దువ్వెన తల్లిదగ్గరవుంచి కూర్చొనెను. అసహనపెట్ట తలచుప్పుతూ సరోజా ప్రతిదానికి అట్లజబాబు యివ్వవద్దతల్లి ఆయన విషంటూ అనుకొనడా అన్నది. పాపం

సరోజ సప్పుతూ అమ్మా అడిగినదానికి చక్కగా జబాబు యిచ్చే నేర్పు వుండవలయునే లేకుంటే బుద్ధిలేని దద్దమ్మనుకుంటారు. వారికి యెకసెక్కిము గారుండా హేళన లేకుండా చక్కగా సరిపోయే విధముగా మాట్లాడే విధము తెలిసి మాట్లాడితే వీమీ వుండదు అడ్డా దుడ్డముగా అప్రయోజకముగా మాట్లాడితే అగచాట్టొస్తాయి అన్నీ అవుతాయి తెలిసి వర్తిస్తే సీమీ వుండవు. మీఅల్లుడు రసికుడు కావ్యజ్ఞానం, లోకజ్ఞానం, వున్నవారు. తనదగ్గర విలాసముగా వర్తిస్తే శృంగార ముగా ప్రవర్తిస్తే, వినోదముగా హావభావ నటనా చతురతతో నటిస్తే అనందిస్తారు బది యొక అప్రయోజకురాలు అనుకొని దుఃఖించే వారు కారు. అట్టివారు వేరు. వారొక అప్రయోజకులు, అనామికులు. స్త్రీ తన చాకచక్యము, చలాకీ, నేర్పు, కూర్పు, విలాసము, యెవరికడ చూపవలయు, యెవరిదాపున జేరవలయు, యెవరితో అనందపడవలయు యెవరితో ముచ్చటలు పడవలయు యెవరితో అటలు, పాటలు సయ్యాటలు ఆడవలయు యెవరి హృదయములో చోరేర్పరచుకొనవలయు యెవరితో సుఖ, దుఃఖముల చెప్పుకొనవలయు యెవరిని మనసార ప్రేమించి ప్రేమింప బడవలయు నను విషయములు తెలియక భార్యను దూరము చేసుకొని భయపెట్టి భర్తయింట వుంటే మేలా లేకుంటే మేలా అనే విషయాలు తేల్చుకొన లేక కుమిలి కుమిలి దుఃఖించేలాగున చేసుకుంటారు. వకరితో వకరి విషయాలు చెప్పుకొనక చెడిపోతారు. మీఅల్లుడు అదద్దమ్మల్లో పెద్దమ్మల్లో చేరడు విలాస పురుషుడు అన్నది సరోజ.

అనసూయమ్మ అనందవడుతూ సరోజా స్త్రీకి ముఖ్యముగా వుండవలసినది వకటి భర్త హృదయములో అనుమానమునకు చోరేర్పరచ కుండుట శీలవతి అనే నమ్మకము వారి హృదయములో గట్టిగా నుండుట యీ రెండూ సంపాదించుకొనిన వారు మనసిచ్చి నటించురు. నమ్మి సంపరించురు. స్త్రీకి ఇది ముఖ్యములు భర్త హృదయములో అనుమానమునకు అప్పుడ మేర్పడినా, దుశ్శీలయని మనసుకు చొచ్చినా అగ్నిపర్యతములు చెలరేగినట్లే అన్ని ఆశలూ అడుగుటిసల్లే సర్వావయవములు కృశించి నశించినట్లే. తాను కట్టిన శృంగార గగనసౌధములు కూలిస్తే తన స్వర్గ ఆశారేఖలు మాసివట్టే మనోహరవంశము వెలుగు దివ్యై ఆది చిహ్నము కలుకొన్నట్లే గన్నడి కడకు తపించి కృశించి నశించి పాగివాదసిద్ధులై దూరమై తల్లి అనుమానమునకు అప్పుడమివ్వక పతి అదరణ సంపాదించుకొని ఎరుటే పడతికి ముఖ్యము. పతి హృదయములో చిచ్చు చెలరేపవలయునన, షణ్ముపట్టమ తనకన్నుల యెరుట పరపురుషుని వ్యామోహ మయిన మాపుల చూచి చిరునవ్వు నవ్వి కన్నులారైచా చిచ్చు చెలరేగి గుడ్డముని పొగలతో మురిసి నాల్కల సాచుతూ మిన్నంటును.

ఇది అర్చుటకు శతవ్రతములు చేసిననూ కొనసాగదు జీవితాంతము వరకూ కుమిలి కుమిలి కాలుతూ కడకు చిచ్చిపోవుటో కూలిపోవుటో మనసు విరిగి పోవుటో తప్పదు స్త్రీ పొరపాటుతో నయినా కూడా పురుషుని హృదయములో చిచ్చుపెట్టరాదు తల్లి జీవితము మంగలదిబ్బ యగును అన్నది అనసూయమ్మ.

స్త్రీలకు మాత్రము వుండదా స్త్రీలది హృదయముకాదా పర స్త్రీల నుంచు కొని వరపంచల వడి పాడెత్తూవుంటాదే యీ భర్తము వారికిలేదా అన్నది సరోజా.

ఉన్నది లేకేమి ముందు వారుచేస్తారు మురిసిపోతారు అధికారమున్నదని అడవారిని బాధిస్తారు ఆపై వచ్చేజన్మకు అన్నీ అప్పులు తీర్చమంటారు వారిమాట అటుండనీ అన్నివిధాల భర్తను అనుసరించి అదరించి మనసును మరలించి బాగోగుల గమనించి నడిచి నడిపించుకోవలె నమ్మా ఇది స్త్రీధర్మము అని చెప్పు నంతలో తలమవ్వుట జడవేయుట అయిపోయినది. సరోజ లేచి పోయి ముఖము కడుగుకొని కుంకుమ తీర్చిదిద్ది దేవుని పాదములచెంత వుంచిన వుప్పుల నమస్కరించి సగముతీసి చక్కగా జడపై పెట్టుకొని వంటవనుల చూచుకొంటూ వుండెను.

అంతలో రాము మార్కెట్టునుండి శరవేగముతో వచ్చి ఊరి చూచు మార్కెట్టు వచ్చింది అన్నాడు.

అయ్యో మార్కెట్టు అంతా యెందుకు తెచ్చినారండీ ఊరిందరూ యిక్కడికే వస్తారు యిల్లు వీడెపోతుంది అన్నది సప్రతా సరోజ.

ఊరిందరూ వచ్చేమార్కెట్టు అక్కడే వుంచి మనకు కావలసిన మార్కెట్టు తెచ్చిరా చూడు అంటూ రాము రోజాపువ్వుల కొన్ని దేవుని దగ్గరపెట్టి వకపెద్ద పువ్వుచీనుకొని యిలువేల్పు దేవుళ్ళకు యివ్వదెవాలకు అవి యింటిదేవత కిపి అంటూ సరోజ జడపై అమర్చి యిలువేల్పుకిచ్చి యిల్లాలి కివ్వకపోతే కోపం పాపం గృహలక్ష్మి ఉన్మయం అలక్ష్మి బున్మయం అయింది గృహలక్ష్మి కలకల మంటే అలక్ష్మి గలగలమయింది అంతా యాలక్ష్మిలోనే వుండేది కదూ అంటూ తనరెండుచేతులతో తలదట్టుకొని రన్నులలోకి చూచినాడు రాము.

సరోజ కన్నులనుండి వెల్పుచు సమృద్ధి కిరణములు రాము ముఖ మండల మునకు నోకి రన్నులు పూతవదెను. యిలువేల్పును యింటిదేవతను మరచిపోక మనసులో పెట్టుకొను మనుషులు యెప్పటికీ చెడరు మనసులో వున్నామా అన్నది సరోజ.

అయ్యో మనసులో వుందే మరువకుండా పూలు పండ్లు తెచ్చినాను తెచ్చి నదిగాక యిలువేల్పుపాదములపైనా యింటిదేవత శిరొజములపైనా పెట్టినానే అన్నాడు రాము.

జెను నాకొరకు పెట్టినారా మోసేది నేను చూసేది వాసన చూసేది మీరు సింగారించుకునేది నేను సింగారముతో అనందించేది మీరు నాకొరకు వక్కబీలేదు అంతా మీకొరకే నన్నది సరోజ.

అ అ నీవు చేసుకొన్న అలంకారములన్నీ కామాగ్నికి చిచ్చు యీ పూల వాసన వాయువు యీనువాసనా మందానిలుడు తగిలితే కామాగ్ని పొగ విడుచుచూ ప్రజ్వరిల్లుతుంది ప్రజ్వరిల్లేడి జ్వాలలతో చెలగాటమాడి సంతోషిస్తావు నీపూ పూరకే మోయలేదు. నాకుతెలుసులే స్త్రీ అలంకారమంతా పురుషునిలో గల కామాగ్నిని చెలరేపేటందుకని అందరికీ బాగాతెలుసు మీలాభానికయ్యే నగలూ

నాణ్యాలు, పూలూ, కుంకుమ, దీరలూ, రవీకలు, మోయలేక మోస్తూవున్నారు. యీమర్మం అందరికీ తెలుసు యెవరి లాభం వారిది నాదీ మోసమే నిదీ మోసమే మనసార ప్రేమించాలని మహాకష్టాలుచడి సంపాదిస్తూవున్నాను. బాగాప్రేమించాలని నీటుగా సింగారించుకున్నావు సింగారించకుండు విగ్రహంలో దేవుడులేడు. సింగారించకుండు స్త్రీలో ఒంగారంలేదు తెలుసునా నాలాబానికి నీవు నిలాబానికి నేను కథవిప్పితే అంతాకల్లే దేవులకూడా లాబాన్నే ఆనిస్తూ పుణ్యం అది అల్లం డనీ అని చెంతకు పోయి ఓ సువాసనా వున్నమా నినువాసన గాకర్కరలేదు. రోజూ కన్నా సరోజ వకఅక్షరము యెక్కువ నిలో సువాసన వన, తప్ప చురేయి సుగుణములు లేవు మా సరోజలో సకల సౌరభములు సహజములు సకల సుగుణములు శ్రవణానందమయిన వలుకులు యీలాంటివి యెన్నోవున్నవి యెన్నో వీల అముఖ చంద్రమందలమున వెల్లువ చల్లచి తల్లచి వెన్నెలలే చాలు రాహుగ్గిరి చల్లార్ప నీ సువాసన యెందుకు రోజూ కన్నా సరోజే సౌరభముంటూ కేయి నాచి పోయినాడు రాము.

ఆ అగండి త్రిశూలధారిని మరచినారా కాస్త తిరిగి చూడండి ఆయ్యా మీ కవన ధారలో కాలు జారింది కాబోలు కాలు చూచుకొని కన్నులు కుమిచుకొని చూర్కెట్టు బయట పెట్టండి మనసు పట్టండి అనది సరోజ.

మనసు పట్టకుంటే మాట పడేవరూ రుచి ఆర్యాదర్శకదూ అంతా మీమాటే కానీ అంటూ రాము వస్తువులన్ని పెద్ద పెద్దరూ పిత్రిసుండి కీసిపెట్టి ఒకడజ్జా అరటిపండ్లు నున్నవి ఏమెను పంచామృతముచేయి చూపు దేవునికి మేమి మానవునికి అన్నారు. అట్లబేస్తాము అన్నాడు రాము.

ఆయ్యా నాకు తెలియదండి చెప్పితే చేస్తా సన్నది సరోజ.

ఆయ్యా నాకు తెలియదండి చేస్తేతింటానన్నాడు రాము.

నీకూ నాకూ తెలియకపోతే దేవాలయానికి పోయి ఆర్చనల వారిగో లేక దినమూ ఆరగించు దేవునినో అడిగిరాండి అన్నది సరోజ.

అడవారికి అన్నీ తెలియవలెగా అన్నిటలో ఇదివక్కటి యెందుకు తెలియదు అన్నాడు రాము.

నంది నేర్చుకున్నాను గాని అర్చకం నేర్చుకోలేదండీ పంచామృతాలు చేయను అర్చకులవారు తమరున్నారే చెప్పండి చేస్తాను అన్నది సరోజ.

అయితే వీను అర్చకులవారు చెప్పతారు యావంత్లను తృప్తికోరేయక వలిచి చిలుముపట్టని గిన్నెలోవేసి నున్నగిరినికి పండ్లమునిగేటంత పాలుపాసి పదిమిల్లెలు నేయివేసి అర్చనకు మోతాదు చక్కెర ఎన్నంతతేనె కొంచెము వీలకులపొడివేసి బాగ పిసికో చిలికో పెట్టె ముందు మువ్వెల్లులకు వారి సకేనుకులకుపెట్టి అటుపై త్రిశూలధారికి పెట్టినము విగిలినది నాకూ నికూ నీకు నాకు అనులోమ ఎలోమ ఘులుగా వాడుకుందాము అన్నాడు రాము.

సరే పండ్లపాయనం చేయమన్నారు అన్నది సరోజ

పండ్లపాయనంకాదే పంచామృతం అన్నాడు రాము

రెండూ పరమేతేండి యెట్లోమరచినారు అధరామృతం అనేవారే పాపము గొరగింబనారు అంటూ పంటపనిలో నిమగ్న అయింది సరోజ.

రాము లోయ వాదప్రశ్నానము చేసుకొని వచ్చినాడు సరోజ రేపునిదీపము వెలిగించినది రాము పూజా పీఠానము ప్రారంభించి లక్ష్మి విష్ణు సహస్రనామములు వారాచుడము చేసి నారాయణ అష్టాక్షరీ మంత్రము వేయి జపముచేసి ఉమా సుహాగర్దర అష్టోత్తరములు బ్రహ్మభారతీ అష్టోత్తరములు చెప్పి నైవేద్యం అన్నాడు అంతకుముందే తనధ్యానము ముగించుకొని సంసిద్ధముగా నున్న సరోజ పంచామృతము వాలు చక్కెర రెచ్చిపెట్టినది రాము నైవేద్యము పెట్టి మంగళహారతి యిచ్చి సమస్కరించి తీర్థముపుచ్చుకున్నాడు సరోజవచ్చి భగవంతునికి భర్తకునమస్కరించి చేయి చట్టినది.

వీమని మంత్రముచెప్పవలెనో చెప్పు నిపుకోరినట్లు మంత్రము చెప్పతా నన్నాడు రాము.

తమరు వీమని మంత్రము చెప్పదలంచెదలో అదే కానివ్వండి అదేవదివేలని భావిస్తానంటూ చిరునవ్వుతో రాము ముఖము చూచినది సరోజ.

శీఘ్రమేవ సుపుత్రా ప్రాప్తిరస్తు అని తీర్థము వేసినాడు రాము.

తీర్థము వుచ్చుకొని చేయి సాచినది సరోజ దేవుని పాదములపై నున్న పువ్వుల కొన్నితీసి చేతిలో వేసిరాడు రాము.

కన్నులకద్ది నెత్తిలో పెట్టుకొని కావలసినది సుపుత్రుడొక్కడేనా పుత్రికలు వద్దు అంటూ అక్కడున్న వదార్థముల యెత్తుకపోతూ యెనిమిది గంటలు అయినది భోంచేస్తారా యింకా టయము కావలెనా అన్నది సరోజ.

అత్త యెప్పుడు భోంచేసినదో పాదము కానీ అన్నాడు రాము.

ఔను అత్తగారిపైన అంతమాత్రమైనా ప్రాణము లేకుంటే యెట్లు కన్నకూ తుర్చి యిచ్చిందిగా అన్నది చలోక్తిగా సరోజ.

ఇదంతా వింటూ కంటూ వున్న అనసూయమ్మకు హృదయానందం వైసంది.

రాము భోంచేయ కూర్చొనెను సరోజ వడ్డిస్తూ యీనాడు కారము తక్కువ కన్నా కొంచెము తగ్గించినాను తమకెట్లుంటుందో అన్నది సరోజ.

మనమేతక్కువ కారముతినేది యింకా తక్కువగా తింటారా మీమింట్లో అన్నాడు రాము.

ఔను కారము ఉప్పు పులుసు యెక్కువ తినుటవల్ల రక్తిము పెరిగిపోయి, వయసు యెక్కువగుకొద్దీ తిమ్మిల్ల జబ్బు కంటిజబ్బు వచ్చుననియు, కారము యెక్కువగుననియు, ఉష్ణధాతువులై ఉష్ణదీర్ఘమై మూత్రాధిర్యమై పంట బలము తగ్గననియు, వీర్యము వతలాయగుటవల్ల మాపు తగ్గి శుక్రములు తక్కువగుననియు, బుద్ధిబలము కూడా నశించుననియు యీ మేహజబ్బులవల్ల అయిపుష్టిణించుననియు, అన్ని విపత్తులకూ మూలమేననియు యీమూడవస్త్రువుల గుణము తెలియుటవల్ల మిళితముగా మితముగా మాయింట్లో వాడుకంటారు పస్తుగుణము కొంతపరకూ మానవునికి పనిచేయునని వారినమ్మకము అన్నది సరోజ.

వీకెను వీలయినంతవరకూ తగ్గించుట శ్రేయమేనన్నాడు రాము.

పెసరబేడలు వేయించి పచ్చిమిరపకాయలు యెండబెట్టినది చేయించి వేసి కొంచెము నిమ్మపులుసు పిండిన వప్పు పచ్చి అరటికాయల బిళ్లల శెనగపిండితో వక్కడా కందగడ్డ సన్నగాతరిగినవి నెయ్యిలోవేసి యెత్తి తిరుగబోతలోవేసి

కారము ఈవ్వు కొప్పెర వప్పులు కలిపి దంచిన పొడివల్లన కందపొడి చాచుగడ్డ పొడిచూర టిసిరిక్కాయపచ్చడి చేసిరాను పొట్టుపీసిన పెసరచేదలు మాయింట్లో యెక్కువగావాడు రుంవారు. మంచిదలువని ప్రైత్యహారముని పుష్టితాగా యిచ్చు నని దేహారోగ్యముని అంటారు వచ్చిఅరటి దేహానికి చాలామంచి దంటారు. యింక కంధా చామా పిర్యవృద్ధి పిర్యబంధనము నిచ్చునంటారు. గడ్డలు బలకరము లంటారు టిసిరిగ వచ్చుది విషయం తమరు తెలుసుగదా అమ్మచోపమానముని యీ అహారములన్నీ మాఅమ్మకు యిష్టము తమరేమంటారో అన్నది సరోజ.

వస్త్రగుణ తత్వం చక్కగా పదుపుకున్న యల్లాలు వంటలో లోపమే ముందుంది. అశుభవస్త్ర పేరు గలదని తిప్పిలిగ తెచ్చి వప్పుచేయవద్దు వరమచేదు మాఅత్త పుసంతవరకూ అయమరు యిష్టమేదో తెలుసుకొని వంటచేయి తదుపరి గుర్రయిష్ట ప్రకారము వస్త్రాము అప్పుడు రాము.

మీమీద వచ్చినప్పుడు మియల్త యిష్టప్రకారం మాయత్త వచ్చినప్పుడు మాయత్తయిష్టప్రకారం చేస్తాను యిరువురు లేనప్పుడు తమయిష్టప్రకారము యిక నాయిష్టప్రకారం మొప్పునా అన్నది సరోజ

ఓహో అప్పుడే సిద్ధమూ కొడుకును కని పెంచి పెండ్లిచేసి వచ్చిన కోడలతో సింహుల పెల్లెట్రుకోవలె నిపువకనికి కోడలిగా వున్నప్పుడెట్లయిష్టం నెరవేరుతుంది అనిధికారం వైఖరిలగుతుంది. అర్జున చేయగల కొడుకు చేతిక్రిందికి వచ్చినప్పుడు అధికారం సింహు అత్త అధికార వశ్రం పొందవలెనంటే దాదాపు నలభైఏండ్లు వయసురావలె అప్పుడూ అత్త అధికారం చలాయించేది అన్నాడు రాము.

అత్తా అన్నంపరమాత్రములో అంత అధికారమా తానూ వక అత్తకింద వనిచేసి రలుసుకున్నదే కదా అందులో కష్ట సుఖములు తనకెందుకు తెలియదూ అన్నది సరోజ.

ఇది నాదీ అది నాదీ అనే ఆశ అధికారం తప్ప మరేమీ తెలియని ఋషులు మౌరుల సుఖము చూచి పహించలేని కుచ్చితులు యింకా ఈ గృహ చ్చిద్రములలో నాకేమి చని కొంచెము విశ్రాంతి తీసుకొని హరిధ్యానముతో అపై వచ్చు జన్మకు పుణ్యము తోడు చేసుకుందామనే బుద్ధితేని మతిహీనులు చచ్చినంతవరకూ అది

కారము విడువకూడదనే బుద్ధిహీనులు అయి తాను కన్నపిల్లకూ తాళికట్టి తెచ్చుకున్న పిల్లకూ తారతమ్యములు తెలుసుకొనలేక తహ తహ పడుతూ యిహపరములకు రెంటుకు యొక్కక కోడండ్రతో రచ్చ పెట్టుకొని కొడుకూ కోడలినంపున కొరకరాని కొయ్యయై కొంపలో వక్కప్రాద్దులూ వారాలూచేస్తూ చేయిస్తు రలకలలాడే కాపు రాన్ని కంటిసీళ్లలో కలుపుతారు. కోనంగిలాగ నాకొడుకు పెండ్లి నాకొడుకు పెండ్లి అని కలవరించి పెండ్లి అయినతోడనే పెంటా పెనుగులాటా పెట్టుకొని కొడుకునూ కోడల్ని నిందిస్తూ యింటిగుట్టు పీడికెక్కిస్తారు.

యివన్నీ యింకా నీకు అనుభవములేదు అవుతాయి చూస్తానన్నాడు నవ్వుతూ రాము.

స్త్రీకి భర్త అదరణవుంటే యెంతకారమునైనా యెన్నికాఫల సముదా సహి న్తుంది. భర్తకూడా అనాదరణ అనూయా అన్యాయము చూపితే భారమై చేయి విడుస్తుంది. బ్రతుకునే రోజి ప్రాణమునే విడుస్తుంది. శాంతవాది అయిన స్త్రీ అందరూ అనాదరణ చూపినా భరించి భర్తను కన్నీళ్లతో బంధించి భరించే బిడ్డల కని అనాదరణా కూపమునుండి బిడ్డల చేదోడుతో బయట పడుతుంది పొరుషము కీర్తి జ్ఞానములేని స్త్రీ సంఘ దూష్యయై జీవచ్ఛవములాగ బ్రతుకుతుంది ఓర్పు నేర్పు కూర్పు వుంటే మరుపు లేకుండా భర్తను భగవంతుని చూపెట్టుకొని వుంటే అత్తా మామా బావలూ మరదులు అడవిడ్డలు రోడి రోడండ్రు బంధుమిత్రులు మొదలగు భర్త పిత్రు కుటుంబము యొక్కడనో రాలిపోయి తాను గమ్యస్థానము చేరుకుంటుంది ఓర్పు నేర్పు లేక కోపము మూర్ఖము అనూయా అన్యాయము అవధము చోరత్వము యింటి నుద్దులు పీనపెట్టుట అనుమానములకు అస్పృహ మిచ్చుట మొదలగు దుశ్చేష్టలు వుంటే అడుగంటుతుంది. స్త్రీ భర్తను భగవంతుని వశుల చేసుకొన్న విదీభారముకాదు తమదయ వరణివుంటే చాలు తమరు పెండ్లి నాటి మాట మరచి దయతప్పవాకండి అత్తగారివో వచ్చు అధికారాలకు అలజడి చెందను అన్నది సరోజ.

అల్లుడూ కూతురూ మాట్లాడే మాటలకు అనందపడుతూ అనసూయమ్మ తలయూచుతూ నవ్వుతుండెను.

హిమ నారోపిణి నాఅధికారమున అధిచేయి ఇదిచేయి అని చలాయించే దానికనా అధిచేసుకో ఇదిచేసుకో అని సహాయమిస్తూ చాలు తెలియకపోయిన గర్జన భర్జన రక్తసలహా దండంచక కన్యబిడ్డకు చెప్పినట్లు శాంతముగా చెప్పి వంశసూర్యుడను పంశాన్ని నిలబెట్టి యింటా బైజా యెవరి నోటిలోనా కరుగక బ్రతికెనంత కాలము బ్రతుకుతానా ముందుగతల చూచుకుందమని భగవంతుని వర్తను సమ్మతించి గృహకార్య కలాపములలో సలహాపెస్తూ చేతనయినంతా చేస్తూ ఏన ఏల్లలాగా రోజులెరస్సల రదుపులో పెట్టుకొని యితరులకు తెలియ కుండా పక్కమీదించి రస్సకొడుకును కంటినిరు పెట్టించక క్షాపురము నడుపు అత్తను ముఖ్యపర్వము కూతురు యెవరి ముచ్చటలో తీర్చుతుంది. కోడలు రస్సకొడుకు ముచ్చటలో తీర్చుతుంది కూతురు రక్తము యెవరివంశమునకో పంచి యిస్తుంది. రోడలు మనవంశమునకు పంచియిస్తుంది. కూతురు యెవరియింటివో చేతును గోత్రసూత్రముల చెప్పుతుంది కూతురు యెవరి వంశ మర్యాదలనో నిలబెట్టుతుంది రోడలు మనవంశ మర్యాదల నిలబెట్టుతుంది. కూతురు యెవరి దానిలో మొక్కతుంటుంది. రోడలు మనశాస్త్ర మొక్కతుంటుంది కూతురు కని యెవరి పంకరలో యిస్తుంది. రోడలు కని మనవంశకు యిస్తుంది కూతురు మివత్తులలో యెవరిలో విగుతుంది. రోడలు మనకు మివత్తులలో విగుతుంది. కూతురు యెవరికో ముప్పెట్టుంది రోడలు మనకై ముప్పెట్టుంది కూతురు యెవరియశస్సునో కోరుతుంది రోడలు మనమిష్టమును కోరుతుంది కూతురు యిక్కడనుంచీ వకటొకటే పీఠతాలతమువరకూ మోస్తుంది. రోడలు అక్కడనుంచీ వకటొకటే యిల్లుచేర్చి మన అంబుద్ధి గోరుతుంది చేరుతుంది. కూతురు వొచల జివెరరక్షణకు అక్కరకు వస్తుంది రోడలు మనజీవిత రక్షణకు అక్కరకు వస్తుంది కూతురి కొడుకులు మరణ కాలములో కూడు తినవత్తురు రోడలికొడుకులు మరణ కాలములో నోటినిట్లు నోముటకు భుజమిచ్చి యెత్తెవయటకు అగ్ని మొదలగు కార్యములు చేయుటకు పనికివత్తురు అమ్మమ్మ అవ్వయని కూతురు కొడుకులు పెట్టునుని చేయిసాచుమరు. నాస్రమ్మ జేజి యని రోడలి కొడుకులు వట్టునుని తెచ్చిపెట్టుదురు కష్టకాలములో కూతురికొడుకులు జూరుకొందురు. కోడలికొడుకులు అతురతనో చెంతచేరుకొందురు యీ యిరువురిలో దగ్గర వారెవరయినదీ తెలియక కొందరు చెడిపోతూ కొంపలక నివ్వంటింది యిక్కడా అక్కడా యెక్కక రెండురుచెడి కూలిపొతూ వున్నార అత్తగారు అత్త అధికారిగదా అత్త అజ్ఞకు లోవడవలెగదా అత్త అధికార పత్రము

పొందినదనుకా అత్త ఆజ్ఞాను వరినై వర్తించవలెగదా అని తెలియని రోడండ్లు అయినారు యీ యిరువురి సందులో పొకొత్తిలో వక్కయై యిదిగి చస్తూ వున్నారు. మొగవారు అంటూ భోంచేసి చేయకడుగుకొని వచ్చినాడు రాము.

సరోజ అనసూయమ్మను భోంచేయ పిల్చినది. అనసూయమ్మ లేచి పోయి భోంచేయ కూర్చున్నది. సరోజ యిరువురకూ పడ్డించుకొని భోంచేస్తూవుండగా రాము పోయి చూచినాడు సరోజ రామువైపు చూస్తూ మీ అత్తగారికి ఏమి తక్కువ చేయను తమరు గూడ నక్కరలేదు లేండి అత్తగారికి ఏమి తక్కువచేస్తుంది చూడవచ్చినారా అన్నది సరోజ.

రాము చిరునవ్వు నవ్వుతూ లేదులేవే కొంచెం అట్ట చులానాగా చూచిపోదా మని వచ్చినాను అన్నాడు.

యీనాడు మీ చిలిపిచేష్టలు కుదురవు పెద్దదారున్నారు పోండి మీరు వచ్చి నడింకాకు తెలుసులే అన్నది సరోజ.

ఏమిటిదే అన్నది అనసూయమ్మ.

సరోజ రామువైపు చూస్తూ చూడమ్మా భోంచేస్తూ వుంటే నువ్వెలా వచ్చి వద్దంటే అన్నంవేసేది కూరవేసేది పెరుగువేసేది నెయ్యివేసేది పొడివేసేది చచ్చేది కడకు పారవేసేది మిగిలితే పావము బోతులు తోమే చాచి వుంటుందికదా పారవేస్తే మేలా అన్నది సరోజ.

అకులో వక మెతుకుకూడా పోనివ్వక బైటవేస్తే రుక్కలు క్రిమి కీటకములు యెన్నో చూపెట్టుకొని వుండును. అకులో కొంచెమయినా లేకుంటే చూచి నిరాశతో దుఃఖించును. పావముకూడా రెండు మెతుకులు పోనివ్వవే అంటే సుస్థగా వూడ్చి తినేస్తుంది అత్తా అందుకై కాస్త అన్నంవేస్తే వేసిన అకొంచెంకూడా రుచువు లోనే పెట్టుకొని ఉత్తవిస్తర బైటవేసి అన్నంజాస్తే అయిందని అయాసపడుతుంది అత్తా యెంగిలి చేత్తో కాకుల అడిలించనంటుంది. అందుకై వస్తే అయినా పెద్ద వారున్నారని పోతూవున్నా నన్నాడు రాము.

మంచిది పోయిరాండి అత్తగారికి అంతమాత్రము అయినా గౌరవ మివ్వక పోతే యెట్ల చదువుకున్నవారు సర్వము తెలిసినవారు సందు దొరికితే అన్నది సరోజ.

అ అ అన్నాడు రాము.

అ లేదు ఊ లేదు చదు వేమయిందో చూడండి అన్నది సరోజ.

మా అమ్మా నాన్న చెప్పించిన చదువు చాలదని మళ్ళీ నీకూతురు చెప్పిస్తూ వున్నది నాబ్రతుకంతా చదువడమే అయిపోయింది అత్తా అన్నాడు రాము.

ఔను నాయనా అచదువు అమ్మా నాన్న గౌరవము కొరకు నీజీవనో పాధి కొరకు అని యిప్పుటి చదువు అలు పిల్లల సంరక్షణ కొరకు అని చదవండి ప్రతి వారు జీవితాంతము వరకు యిహ సంబంధ మయినదో పరసంబంధ మయినదో వీదోవక విధ్యా కృషి చేస్తూనే వుండవలయు నంటారు. బాల్యములో యిప్పుడు చేయకపోయిన సురెప్పుడు చేస్తావు నాయనా గృహచ్ఛిద్రములలో తగులుకొనక ముందే వీది అర్జించినా అర్జించవలయును అటుపై కష్టము చదువునాయనా కష్టే ఛలే అన్నారు అన్నది అనసూయమ్మ.

ఔనత్తా అప్పుడు అమ్మా నాన్నకొరకు యిప్పుడు అలు పిల్లలకొరకు చదువు వున్నాను నాకొరకు వీవీలేదు అన్నాడు రాము.

ఔను పాపము అప్పుడు అమ్మానాన్నకడువు యిప్పుడు అలు పిల్లలకడువు లకు కడుపే లేదు పాపము నోట్లో వేలుపెట్టితే కొరకలేక చప్పరించే చంటి పిల్లవాడు వీవీతెలియదే మీ అల్లునికి అన్నది సరోజ.

వేలు పెట్టి చూడు చప్పరించేది చవిచూచేది తెలుస్తుంది అంటూ నవ్వుతూ తనగదికి పోయెను రాము.

యేమే అమ్మాయి నాల్గవార్షికో యెంత మారిపోయినావే నాలుగేండ్లు సంసారము చేసినవారి విధముగా తయారయినావే యెంతశాంతము, యెంతఓర్పు, యెంతనేర్పు చూడడానికి రెండుకండ్లు, వినడానికి రెండుచెవులు చాలలేదే ఔను తెలుసుకొని కాపురముచేస్తే భూలోకమే స్వర్గలోకములాగ రిల కల లాడుతుంటి. అమృత తుల్య మగుతుంది. తెలియక చేస్తే నరకలోక మగుతుంది అన్నది అనసూయమ్మ.

మీ అల్లుడు అన్నిటిలో సమర్థుడు. కథ వేస్తాడు విప్పతాడు నేర్పరి, ఓర్పరి పాడిస్తాడు అడిస్తాడు నడిపిస్తాడు నడుస్తాడు నగుతాడు నగిస్తాడు బాకవ్యము

బాగా వుంది. అమ్మా అంటూ భోంచేసి చేయకడుగుకొని వంటయింటి కార్యకలాపములు అన్నీ చూచుకొని పాలు, ఫలహారం, నీళ్లు పాన్ బీడా తీసుకపోయి గదిలో పెట్టి పాన్ బీడా రాముకు అందిచ్చి వచ్చి ఆకు వక్కపొడి సున్నము కీనుకొనివచ్చి అమ్మదగ్గర కూర్చొని ఆకువేసుకో అమ్మా అంటూ తాను వేసుకొన ప్రారంభించెను. తాంబూలంచేస్తూ అనసూయమ్మ ఉగాదిపండుగ యింక యెనిమిది రోజులు వున్నది. నాలుగు రోజులు ముందే యిద్దరు రాండమ్మా ఆచునో చెప్ప అన్నది అనసూయమ్మ.

ఉగాది పండుగ మాకు లేదేమమ్మా మాయిలువేల్పు దైదావానికి మేము నిదన చేయ పనిలేదా యింటికికూడా వద్దు ఇక్కడనే ఉందామని మీ అల్లుడన్నారనన్ను విడచి వారు పోరు, వారిని విడచి నేను రాను. అత్తామామా బాబు వాగిసి నారు పండుగకు ఇంటికి రమ్మని. అమ్మగారి ఇంటికి గాని అత్తగారి ఇంటికి గాని వచ్చేదిలేదు పోయేదిలేదు యీ వత్సరానికి ఇక్కడనే ఉంచామని బాబు వాగిసినారు. మొదటి ఉగాది పండుగ నీచేతులార చేయవలె నాచేతులార యిలువేల్పుకు పెట్టవలె అన్నారు. పెండ్లిరాదు అయిన ముఖపరిచయము గార ఈ పండుగలో మాయింటి కోడలు వీవని మాయిలువేల్పుకు పరిచయము చేసి దాహ్యముచేసి అధికారముద్ర యిప్పిస్తూ వేయిస్తూ సన్నాదు. ఇంటిలో యజమాను రాతనినేనై యజమాని తానై యిలువేల్పుకు, ఇష్ట వైవానికి ఆతిథ్య మివ్వవలె అమ్మలు పొందవలెనని యువ్విక్లూరుతున్నారు. ఇద్దరమూ రాము అన్నది సరోజ.

అమాటలకు ఆశ్చర్యపోతూ అనసూయమ్మ వీమే అమ్మా ఈ నాల్గునాళ్లలో ఎంత మారిపోయినావే తొలిపండుగకు రాకపోయిన పిలుచుకపోయిన ఎవరయినా చూస్తే వీమనుకుంటారే ఇద్దరూ రాండి అట్లాయనరాకపోయిన నీవైనారామ్మా బలవంతముచేసి అయినా పిలుచుక రాకపోయిన మాకు అదమానుషము కాదా. అన్నను పంపుతాను ఇరువురూకలిసి రాండితల్లి అన్నది అనసూయమ్మ.

అయనరాడు నేనొక్కదానివచ్చి వీమిచేసేదమ్మా పండుగనాడు క్రొత్త గుడ్డలను కట్టుకొని ఉన్నసొత్తు లలంకరించుకొని దేవునికి నమస్కరించి అమ్మా నాన్నకు నమస్కరించి అటుపై యెవరికి నమస్కరించవలె అనింగారాన్ని యెవరికి చూపవలె ఆశ్రంగారాన్ని చూచి అనందపడేవారెవరు అటుపోతూ ఇటుపోతూ

ఎవరినినూబి అనందపడవలె ఎవరిని అనందింప చేయవలె తిను వదార్థములు యెవరికిపెట్టి సంతోషపడవలె యెట్ల నోటికి పోవలె వారు లేకయిరని అక్కడ నేను, లేకపోయితినిని వారిక్కడ అటమట పడవలసినదే గాని అనందముండుండా ఊరిలోవారు అలూమగళ్లు పిల్లలతో దేవాలయాలకు కాయాకర్పూరం పీసుకొని పోయి దేవునికర్పించి వస్తూవుంటే చూచి చింతించవనెచా సంతోషించవలెనా లేనిజీవులు లేకపోయెనని వెక్కిళ్లు వట్టి వీడుస్తూవుంటే ఉన్నజీవులు విడిబడే చెందుకు అన్నది సరోజ

అనసూయమ్మ వింతపడుతూ కాదే పండుగలకు అమ్మగారింటికి ఆడబిడ్డలు పోయేవారంతా వీమని పోతూ ఉన్నారు వారికి యాధర్మాలూ మర్మాలూ అంతా తెలియవా పిలుచుకపోయే వారికి తెలియదా అన్నది అనసూయమ్మ.

ధర్మముయెందుకు లా అంతా చక్కగా తెలుసు అత్తమామలతో భర్తతో తోడికోడండ్రుతో ఆడబిడ్డలతో బావమరచులతో బాధలుపుండునని పండుగ రోజైనా పూజయావేదన మనశంత దేహలంపట దాస్యజీవనం లేకుండవలెనని అత్తమామలు పిలుచుకపోలారు తన అత్తమామలు తనభర్త తనకాపురం తన గలుపేబు తనవారనే ఉల్లాసముగల యువతి పోదు అంచేపో ఇంచేపో అలితో అట్లాచుకొని కులాసాపడే భర్త అంచేపో ఇంచేపో అసోదుయిచ్చి కన్నకూతురు లాగా చూచి న కోడలని సంతోషముతో అనందపడే అత్త అక్కచెల్లెండ్రలాగ ధర్మమెరింగి నడిచే తోడికోడండ్రు రోటి సోదరిఅవలె చూచి సంతోషించే ఆడ బిడ్డలు నాన్నకన్నా మిన్నగాచూచే ఉన్నఇంటిని విడచి పండుగలకు ఆడబిడ్డలు వుట్టినింటికి పోనేపోరు రానేరారు పెన్సిమి పెన్నిధి అత్తే అమ్మ మామే నాన్న తోడికోడండ్రే అక్కచెల్లెండ్రు బావమరచులే అన్నతమ్ములు ఆడబిడ్డలే అమ్మయిలు అత్తగారి యిల్లే అమ్మగాయిల్లు అవుతుంది. వకరికివకరు అపై ప్రాప్తై ఎవరిధర్మము వారెరింగి నడిస్తై అత్తగారియిల్లే అమరావతి అలకావతి అమ్మా అత్తగారి యింటి అనందం అమ్మగారియింట వుండదు రాదు అన్నది సరోజ.

అనసూయమ్మ మరింత వింతపడుతూ వీమినేర్చినావే అమ్మా మొగుణ్ణి మరగి అమ్మా నాన్నా అన్నా తమ్ముడు అక్క చెల్లెలు బంధువులు మిత్రులు వుట్టిన పూరూ అంతా దూరముచేసెలాగా ఉన్నావే అన్నది అనసూయమ్మ.

జెను నాన్నా నీవు నావివాహమునాడే కంటనిరు పెట్టినారు. మేము మాయిల్లు దూరమైపోయెను అల్లారు ముద్దుగా చాకి సంతరించి ఒరుల కర్పించినాము యింక నీగతులు నీవితల్లి నీయదృష్ట దురదృష్టములే నీకు తోడు నీడ. ఈ పరివారమంతా ఇంతటితో నిలచిపోయినది కొత్త పరివారమంతా తోడొతున్నది వారిలో యెట్ల మెలగెదవో ఎట్ల నిల్చెదవో ఏమో నిశీవితము నీపైనే ఆధారపడి ఉన్నదని తలలో నాలుకగా నటించమని అల్లుని చేతికివట్టి యిచ్చినారే ఇప్పుడు చుట్టి విడవీకితే యెట్లనమ్మా అని నవ్వినది సరోజ.

అమ్మమ్మా వీమి ధర్మాలు వీమి నీతులు నేర్చినావే అల్లుడు మాట్లాడే మాటలన్నీ నీవే అంటూ ఉన్నావే కన్నదానికి నాకు ప్రీతి పుండదేమే మేమెట్ల పోవలెనన్నది అనసూయమ్మ.

అల్లుడూ ఆడబిడ్డ అనందంగా కాపురము చేసేది కని విని అనందపడేదితల్లి. యిరువురను యెడబాటుచేసేది, గిజగులుపెట్టేది, కాపురానికి వంపర అప్లలో ఉంచుకునేది, దుశ్చేష్టలు, అవినీతులు, అప్రయోజకాలు నేర్పేది, అలు మొగ్గల సందులో అతుకు వేసుకొని అగచాట్ల పాలుచేసేది, తెలిసి తెలియని పిల్లలకు దుర్బుద్ధులు చెప్పి చుప్టలచేసేది, అదాయము కొరకు అమ్ముకునేది సంఘ మర్నాదలకొరకు ముందు పెండ్లిచేసి తగువులు అలు మొగ్గలసందు గల్పించి విడాకులు పెట్టించి అవినీతితో అదాయాలు కేసుకొనేది, నీవు కాపురానికి పోతే మేము బ్రతుకలేము పోవద్దని బలవర్గమనముతో నిలబెట్టాకొనేది తల్లిగారు గరళవల్లి. అట్టితల్లికి ఆడదై పుట్టుటకన్న ఆడపిల్లో జంతునై పుట్టేదిమేలు స్త్రీయైరూడా స్త్రీ చిత్రము తెలుసుకొనలేక నెలల పర్యంతము యింక పుంచుకొని అల్లుని, అత్త మామల సాకులుచెప్పి సాగనంపుతూ సాధించడములో కూతురు కాపురము చెరిచేకుమతి అమ్మగారు మారెమ్మ. పేమా అంటే తనయింట పెట్టుకొనుట తాను తెచ్చిపెట్టుటకాదు. తగినవివి, తగనివివి అని చెప్పి అలుమొగ్గల యెడబాటుచేయక అనందముగా కాపురము చేయునుపాయము చెప్పి కని విని అనందపడుటే అమ్మకు గాని అత్తకుగాని ధర్మము. కష్టాలు ఉన్నదీ లేనదీ గమనించి అమ్మగాని, అత్తగాని, ఆడబిడ్డల పిలువవలెను. యిచ్చేవస్తువుల చక్కగా జరుగుచున్న అమ్మాయికి అక్కడికే వంపుట శ్రేయము. భార్యా భర్తలు యిరువురూ సంకోషిస్తారు అన్నది సరోజ.

అయితే వచ్చేది స్తనీ చెప్పినావన్న మాట. వచ్చినాను కన్నులారా చూచినాను కడుపుపల్లగా అయినది ఇచ్చే కలకాలము కాపురము అటుతూ, పాడుతూ నడుపుతూ కని పెంచుకోండి అల్లి ఇదే మాకోరిక సంతోషముగా భార్యాభర్తలు కాపురము చేస్తూవుంటే పిలుచుక పోయి నెలల సర్వంతరము ఇంటి ఉంచుకునే అప్రమోషకులుంటారు వారిలో చేరిన పాపము తప్పమల్ల నామఃఖము యానాటితో తీరిపోయినది. కావలసినన్ని గుడ్డలు అన్నలో పంపుతాను ఇండు తల్లి ఇప్పటికే అయిన దుఃఖము మనకు పాపరూపమై యెండ్లో చుట్టుకున్నది యింకా యెందుకమ్మా చక్కగా చూచుకో పాపము చాపుకో దుఃఖం తీర్చుకో. అయితే రేపు దివయం పోతానమ్మ అన్నది అనసూయమ్మ.

వచ్చే దానికి నా మాట, పోయేదానికి అల్లుని మాట అత్తకు అవశ్యకము. అమ్మకూ అంతే తెల్లవారి అల్లుని అడుగు అన్నది సరోజ.

సరోజా యివన్ని యెక్కడనేర్చినాడే, ఇన్నినేర్చేనా చూడు నెలలు మూర్ఖత పహించినది అన్నది అనసూయమ్మ.

వట్టుదల, రోజుము, ఈర్ష్య ఈమూడు భూతములు ముమ్మూర్తుల నైనా వట్టి దాడిస్తాయి. ఈ మూడు విడచినవారే ముల్లోక వూజులు. ఆ భూతముల భారినుండి తప్పించుకొని బయటపడి దాగుపడినాను. ఆ భూతములకు తిరుమంత్రము నేర్చు ఓర్పు నేర్చుకున్నాను యింక నావెంతకు రావు. స్త్రీకి అవి అపాయకరములు అన్నది సరోజ.

మాటల సందడిలో పొగిడ్తుపోయేనేమో చూడు అన్నది అనసూయమ్మ.

పదిన్నరగంటకు ఆలారముపెట్టి చదువుకుంటూ వుంటారు అంతవరకూ ఇంటివనో లేక చదువుకునేదో ఏవయినా నేర్చుకునేదో చూస్తూవుంటాను. అల్లుని అంతవరకూ మాట్లాడించపోను అన్నది సరోజ.

అంతా కొత్తపద్ధతుల్లాగ ఉన్నవిగదే ఒకటొకటి వింటూవుంటే వింతగా వున్నవి అన్నది అనసూయమ్మ.

క్రొత్తేమున్నది పాతబద్ధతే మైదున నిద్రాహారములు మూడే సమ్మకొని దేవుడూ దైవమూ అనేదిలేక మూడువేళల కాఫీ వలాహారము రెండువేళల భోజనము చాలెనంతవరకూ పగటినిద్ర సూర్యోదయమై ఇంట్లో వారులేవమన్నంతవరకూ

రాత్రి నిద్దరపోయే మొద్దు దద్దన్నలు ఉంటారు. మానవుడు బ్రతికినంతవరకూ వీదోవక కొత్తనేర్పును గాని ఉన్నదాని అభివృద్ధిగాని చేస్తూనే ఉండవలయును. మానవులలో గౌరవ ప్రతిష్ఠలు కావలెనంటే దేనిలోనయినా ఒకదానిలో ప్రతిభ నార్జించవలె. ప్రతిభావంతుడే ప్రజలలో వూజనియుడు మీఅల్లుడూ అడబిడ్డ అ పెద్దన్నలలో చేరదు ప్రజ్ఞావంతులలోనే చేరుతారు రాజకీయమునకో ప్రజానికము నకో పనికిరాక బూదే నీ వుటాక్షరములకు పనికివచ్చు మానవుడు. బ్రతికీ సార్థకములేదు ఈజన్మలో తప్పినా మరుజన్మకైరా ఒచ్చులాగ కష్టపడవలెను మీఅల్లుడు యం వి పరీక్షకు చదువుతూన్నారు వదిమందిలో కీర్తి నార్జించవలెనను రకము అవకీర్తి తెచ్చు రకముకాదు అన్నది సరోజ.

అంతలో అలారము గడగడ కొట్టినది. ఇక చదువో అయ్యూ అయినా ఏవర వేసివచ్చి సరోజ రాము వున్న గదికి పోయినది.

రాము వరుగెత్తుతూ యెదురుపచ్చి ధర్మాలపుట్టి, వేదాలకట్టి నియమానమెల్ల వజ్రాలగుట్ట అంటూ గొగిలించి యెత్తుకొని పోయి అంకడ్డలముపై కూర్చుండబెట్టు కొని చుబుకము నిమరుతూ నానంసార రాజ్యలక్ష్మి చరుర్విద్యోహయము తెలింగు చక్కని మంత్రీ చతురంగ బలంబుల బలంబులెరింగి యుక్తి యుక్తగా సైన్యము నడిపించి శత్రునివహంబుల నిశ్శేష మొనర్చగల సైన్యాధిపతి చాలామూలా యెరింగిన సాధ్వీ శిరోమణి అంటూ వుండగా సరోజ రాము చేతుల పట్టుకొని కొంచెము రచ స్పర్శ కవనము చాలించండి రసికాగ్రేసర చక్రవర్తులు, రసికతవల్ల మాటల చతురతవల్ల స్త్రీ హృదయాన్ని చెజిక్కించుకొని మదన నాహూజ్యము అపలీలగా వీల నేర్చిన నీతికోవిదులు తమకట్టి వీమునదీ కొంచెమాగండి నాచునవి అలిపించడి అమ్మా నేను మాట్లాడేది విన్నారా అన్నది సరోజ.

ఔను అన్నాడు రాము.

కవులకు చదువుకొను పిల్లలకు మునులకు. కార్యాలోచన సేయు ధీమతులకు ధ్యానముచేసే భర్తులకు ప్రక్కన పోయికు పెట్టువారుగాని మాట్లాడు వారుగాని మాట్లాడించే వారుగాని వారిపాలిటి శత్రువులన్నారు. అట్లనే అయిందే చదువ్వి విడిచిపెట్టి మానుషులలో దిగినారే చాలా మంచివని చేసినారే. తల్లి పిల్లా అల్లారు ముద్దుగా పోర్చు పోక మాట్లాడుతుంటే తల్లి పిల్లా మధ్యామాటలేమిటివో అని వింటూవుంటేరేమో కదా అన్నది సరోజ.

బెను నాయిల్లు నాభరై అనే భావముగల యిల్లాలు మాటలు భర్తకు అమ్మ తోవమానముగా నుండును. మరీ మరీ ఓన కుతూహలమగును అయిన్ను విడచి నేను రాను నన్ను విడచి ఆయన పోరని హాసం అమ్మదగ్గర యిచ్చావుంటే నేను వింటే నాహృదయ ముప్పొంగి బ్రహ్మ కూకటిదాటినది. అమాటలతో నన్ను నామనసును సూరగొన్నావు కాళ్లకు బంధనము చేసిరావు అమాటలవల్ల మీయమ్మ హృదయము అనందవడి మనసు చల్లబడివుంటుంది అల్లుడూ అడబిడ్డ అనందంగా కాపురము చేసుకొను చుంటే వారు విన్నా కన్నా అనందమునకు మేరవుండదు. వారు అనందపడడము తోటి అత్తా చూడూ రుషం తీరుతుందన్నారు అన్నాడు రాము.

అయితే కద అంతా ఏన్నట్లేవుంటే అని చిరునవ్వు నవ్వి వాల్ గన్నులవైఖరిని చూపి రాము కౌగిలిలో కనుమూసినది సరోజ

అస్తాద్రి మరుగున క్మంకిన సూర్యభగవానుడు ఉదయాద్రిపై తొంగిమాడ ఉద్యమించు వేళకు గంట గడగడమన్నది కనులెచ్చి సూడ అయిదు గంట ఘోరువురు లేచి పోయి దినకృత్యములు దీర్చుకొని స్నానముచేసి కాఫీచేయ సరోజ రాయెను. రాము సూర్యనకెమరుగ దొడ్డిలో నిల్చుకొని సూర్యసహస్ర నామము పారాయణము చేసి దేవుని కార్యకలాపములు చూచుకొన్నాడు.

సరోజ కాఫీగన్నె దేవుని యెమటపెట్టి అమ్మా ముఖము కడుక్కుందువురా కాఫీ అయినదని పిల్చినది

అనసూయమ్మలేచి ఈవేళకే కాఫీ వీచుమ్మా అంటూ పోయి దినకృత్యములు దీర్చుకొని దంత భావనముచేసి వచ్చెను.

రాము కాఫీ దేవునికి నివేదనచేసి తాను తాగితూ వుండెను.

అవేళకే స్నానముచేసి వూజా పునస్కారాలు చేసి కాఫీత్రాగుతున్న అల్లుని కూతురిని చూచి అనందపడి ఈవేళకే స్నానాలు సంధ్యలు కాఫీ అయినాయేమమ్మా అంటూ సరోజ తెచ్చి యిచ్చిన కాఫీ త్రాగుతూ సరోజా నలభై యాభై యేండ్లు అనుభవముగల పురాణ దంపతుల్లాగ కాపురము యెంతబాగా చేస్తూ ఉన్నారే

ఈవేళకే లేచే వద్దతులు మాకులేవుగదే ఔను కాడియెప్పులూ మంచిజత అయితే యెంతబరువయినా యిగ్గగలవు ఇరుజతవడితే ఇజిగిచచ్చుచేగాని బండిముందుకు సాగదంటారు కర్షకులు భార్యా భర్తలు యిద్దరూ వకటై సంసార రథాన్ని ఈడ్చ ప్రారంభించిన యెంతబరువున్నా వెంటవచ్చును ఓపిక ఓర్పు నేర్పు వుండవలె అవి మీలో ఉన్నట్లున్నవి బాగుపడగలరు అన్నది ఆనందాయమ్మ.

ఔను అత్తా కూతురిని చక్కగాతయారుచేసిరావు భర్తాలప్పుట్ట నియమాల గుట్ట వేకువ అయిందిలేండి స్నానముచేయండి చదువూ సంధ్యామాడండి కాఫీచేస్తా త్రాగండి అంటూ పోరుబెట్టుతుంది. అత్తా త్రిపిడాస్తు అనే మూడు పీడల్లో రెండు పీడలున్నాయి మూడోపీడ యిక రాబోతుంది అచ్చాడు రాము.

ఇంట్లో అలుపిడా బట్టో పిల్లల పీడా రెండూ ఉన్నవి యిరగింట్లో పిల్లలపీడ ఒకటి లేదని అల్లుడు చెప్పరాన్నాడమ్మా అన్నది సరోజ.

దారలేని తిండి దయ్యపు తిండిరా అన్నాడు వేమన యోగి దారలేనికష్టము అనుభవించి దారా దరిద్రము నాశత్రువులకు కూడా వచ్చురా అబ్బా అని త విదిలించుకొని అచ్చాడు అమహాయోగే దారపీడ వచ్చురా అంటే దయ్యాలకొంప అవుతుంది. నాయనా దారా పుత్రులువుంటేనే మానవునికి సుఖము దారా పుత్రులు లేనివాడు దయ్యాలలో చేరుతాడు పరదార పరాన్నము పరధనముల ఆశించి పతితుడై పాడైపోతాడు మైదున నిద్రాహారములకు పరమాత్ముడు కూడా వశ్యుడే సంసారకష్టములకు వెరచి వెన్నిచ్చి పరిగెత్తిన పతితులు సన్యాసులు పైకంటుచూడు సప్తర్షులకుకూడా గృహధర్మిణులు ఉన్నారు. సహధర్మిణీ లేక సాగదు దారి కాదనిసాగించెనా యితరులకు బాకీ వడవలసినదే దారఉండవలె దారితెలిసిన దారదొరికితే పురుషుడు పున్యాత్ముడు ధర్మమెరింగిన భర్తదొరికితే దారపుణ్యవతియే కలిసే మెలసే కాపురముచేస్తూ భగవద్ కైంకర్యముల దినచర్యల చురువకవుంటే యోగులు త్యాగులు పోనిచోటికి పోగలరు యోగులు త్యాగులు లోకులరూ బాకీవడి పరదారా పరాన్న పరధనములు తీర్చను తిరిగివస్తారు వాటెకు లొంగక సంచ రించే మహానీయులు మంచి మార్గముగలవారు అరుదు అట్టివారు అశ్రమములులేక శిథిల దేవాలయములలో వుంటూ దైవసేవచేస్తూ వీయాశ్రమములలో వున్నవారికి ఆయాశ్రమ ధర్మములు తెల్పుతూ క్రొత్తపనులు చేయక నాయనావస్తువుల గల్పిం

చుకొనక శిథిలములయిన ధర్మసంస్థాపనల బాగుచేయుచుమా వకబోటనక తిరుగుతూ ప్రపంచమునకు ఉపకరించును. సంఘమును చేర్చుకొనడు స్వయముగా వండడు వీధిలభించిన నదిస్వీకరించి ప్రజౌవయోగముల గురైరింగి నడుచుచుండునని మీమామ చెప్పుచుండగా విన్నాను నాయన దార పీడకాదు ముఖ్యబంధువు ముఖ్య స్నేహితుడు మైథున నిద్రాహారములు మగువలేక తీరవు హరి హరాదులయినా ఆడవారి నాశ్రయించవలసినదే వారే వారిచాశ్రయించి వుంటే యీగడ్డంపులులు వారిజాడల కాలరుద్ది మరుగుజాడలతో మాధవు నొద్దకు పో జూచెదరు అక్కడ పోయినా అమహతల్లి స్త్రీ రూపమే వారిప్రక్కన గూర్చున్నదీ ఆడదే హరిహరాదులకు అలవిగాని జిహ్వోప స్థాచాపల్యముల ఈజీర్ణదేహాలు సాధించగలరనుట నీటమూట దేవ దానవ మానవులకు నలవిగాని దానికై యేడ్చుటకన్నా సూక్ష్మముగా పోవుటే మేలు నాయనా అన్నది అనసూయమ్మ.

శహబాద్ అత్రా బాగచెప్పినావు మొదలు చేదయితే కొమ్మలు చేదే అకులుచేదే వగరయితే వగరే తీవయితే తీపే నన్నారు. నీలో యింతతీవువుండే యీకొమ్మకు యింతతీవు వుండేది. నీవయను వచ్చేటప్పటికి కొమ్మ మొదలయ్యేటట్లు ఉన్నది. అత్రా పూర్వజన్మ సుకృతముంచేనే మంచి తలిదండ్రులకు వుట్టేది అన్నారు. అట్లేవుట్టింది పుట్టుకతోకొన్ని పెట్టుకతోకొన్ని అన్నీయిన్నై అవతరించినది కూతురు అన్నీదొరికిన యిల్లాలు దొరుకుటతోటి నేనూ పుణ్యాత్ముడనే షబ్దకర్మాలు అవరించడమునకు సైదోడు దారలేక కష్టము షబ్దకర్మాచరణ లేక షడవర్గము లగు కామక్రోధము లడుగంటవు అదిలేక దైవము సమీపించడు దైవము దూరస్థుడయిన నానాకష్టములు సంప్రాప్తించును వాటెకు వెరచి సంసారమువద్దని సన్యసింపెనా మైథున నిద్రాహారములు పైజడును వాటెకొరకై తిరిగి దారాపుత్రులతో కాపురము చేయువారి ధనము అన్నము వస్త్రము మొదలగు వాటెపై ఆధారపడి వారికి బాకీపడవలసి వచ్చును. దైవానికి కష్టార్థితము పెట్టనూలేక తిననూలేక స్త్రీ వ్యామోహాన్ని అపనూలేక వాటెకొరకై నానావిధముల నానాజీవులకు బాకీపడి దుఃఖాలతో తలవాల్చవలసివచ్చును. దార మంచిదై మంత్రియై షడగుణములు గలదై వుంటే దారేదైవము మగవానికి ధవుడే దైవము దారకు దార అవులేక దైవము ప్రాపులేక మానవుడుంటే వాడూ ఈలోకములో ఒకదయ్యము వానికి అపు భూతనాయకుడే కై శంకర్ అని తలమాసి వలుమాసి వలువలుమాసి గడ్డము దిగబెరుగ బుద్ధియొగబెరుగ ఆ భూతనాయకునికి ప్రీతిగా వారి వేషమే వేసి వారి

పరివారములోనే చేరి జిహ్వోవస్థల అభిరుచులకు స్వప్నములుగంటూ ముందు పోవు లోకాన్నిచూచి దుఃఖించుచూ కడకు కోరికలతో తల నేలమోపవలసి వచ్చును. తనువు విడుచు సమయమునకు అస్తియులు యెవరూ చెంతలేక దుఃఖించి తనువు విడచి తిరిగి ముందుకోరికల తీర్పుకొన ఇందురావలసినదే. ఇట్లొక కర్మాచరణ చక్కగా ఉన్నచో భగవంతుడు బంధువై మిశ్రుడై మనయింట కుడిచి కూర్చొని మనము చెప్పకొను మాటలెంటూ వినాటికట్టముల అనాది తీర్పుతూ ఆశీర్వాదించును.

భగవంతుని సమీపించ చేసుకొనుటకు సమీపించి పోవుటకు దార మందిదిగాక పోయిన బహుకష్టము. అత్తా కని పెంచి ఆరు గుణములూ గలిగిన అతివా శిరో మణిని కన్యాదానము చేసినావు. యీ దార సపర్యలవల్ల భగవంతుని బంధువుగా చేసుకోగలను. భగవంతుని అనుగ్రహముతో ధూలోకము ఘనర్థోకముదాటి నువర్థోకము చేరగలను అంతో ఇంతో ఆ పరీక్షలో కొదువవడి తిరిగి ఈ స్కూలు కేవలమే మళ్లి యిటువంటి కన్యకనే ఒకదాన్ని తయారుచేసి కన్యాదానము చేసినా 'చోట్లో' తప్పక ప్యాసగుతాను అక్కడ చేరుతాను మీపేరు ప్రతిష్ఠల మంజుని అక్కడ చాటుతాను. మీమేలు మరచిపోను ఈమాట మరువవద్దు అత్తా అన్నాడు రాము

అనసూయమ్మ నవ్వుతూ అట్లనేకానీ నాయనా యీ జన్మకే కాదుండా మరు జన్మకుకూడా నీయట్లా అల్లుడే కావలెనని మాతోరిక. అల్లుడూఅంటే శ్రీమహావిష్ణు పుగా, అడవిడ్డ లక్ష్మిగా భావించమన్నారు. అగుణాలన్నీ నీలోవున్నవి నాయనా అధ్యాత్మిక శక్తికి దూరుడై భౌతికశక్తికి లోనై పావపుణ్య విసమణలేక అత్తవారి కుటుంబమునకు పరమ భేతాళుడై ముందు మూకట్లతో అపైకుండలతో అటు పై గంపలతో అటు పిమ్మట గాబలతోడిని చాలలేదని అగ్ర 'హోదాగూర్తై కన్నులెరచేసి చేతులుసాచి నోరుతెరచి భార్యపై బడి విన్ను తింటూ ఘోరుమ్ములుతింటూ మీరామ్మనుతింటూ కడకు మీ సర్వస్వము జీవితాంతమువరకూ తింటూ నంటూ మీరావేశముతో మాట్లాడుతూ అత్తగారి కీర్తి గౌరవముల ధన ధాన్య ముఅతిని వీధికెక్కించక గౌరవించి గౌరవపడుతూ కన్యాదానము చేసినవారిని కదిట, నీరు పెట్టించక కాలము గడపు యశోవంతుడుదొరికితే అత్తా మామో చేసిన పుణ్యము నాయనా. మేము యెంతో ముందు పుణ్యమోజేసినాము. మీజన్మకడవు ముంచిది అవినీతుల కని అందరినీ నాశనముచేయకుండా ఈ ఆర్యావర్తములో విడిమరుగున

అర్చ్యునిగా కని, మాకు అల్లునిగా యిచ్చినది ఆర్యధర్మములన్నీ అమూల్యముగా తెలిసినవాడవు. ఇంక మాకేమి కొదువలేదు నాయనా అన్నది అనసూయమ్మ

అమ్మా అల్లుని తియ్యనిమాటలువిని పొగడుతూ వున్నావా తియ్యగా మాటలు తీర్చిదిద్దుతారు వింటూవుంటే మూడునాళ్లయినా ధర్మాలు చెప్పతారే అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

అత్తా నేను ఒక ఆకు చదివితే రెండాకులు చదువుతుంది నీకూతురు అంటే ఒకటంటే రెండుంటుంది అనికాదు అర్థము. నేనొక ధర్మాన్ని లేవదీస్తే రెండుగా మారుస్తుంది అన్నమాట అన్నాడు రాము.

అత్తగారితో ధర్మాలూ మర్మాలూ కర్మాలు మధ్యాహ్నము మాట్లాడుదురు చేసేపని అయిపోజేయండి ఫలాహారము అవుతూ వున్నది కానీయండి అన్నదిసరోజ.

చూడతూ మరచిపోతే అడుగుడుగునా నడుగు తప్పకుండా యెత్తిస్తూ వుంటుంది సంసారంపాట నడుగులన్ని బాగా నేర్పిరావు అత్తా. పదం పాడితే తాళం కొట్టుతుంది, తాళంకొట్టితే పదం పాడుతుంది అన్నాడు రాము.

అంతటితో ఆశువు అపినారు బ్రతికిరానులేండి ఆడుతుంది అనంటే కష్టంగా వుండునన్నది సరోజ నవ్వుతూ.

రాము కృష్ణ సహస్రనామము రుక్మిణీ సహస్రనామమూ మూలము పారాయణముచేసి గీత నాలుగు శ్లోకములు చదివి నాడు సరోజ ఉప్పుపిండిచేసి తెచ్చి పెట్టినది రాము దేవునికి సమర్పించి తీర్థము వుచ్చుకొని సోయి దుస్తులు ధరించి వచ్చిరాడు అంతలో అనసూయమ్మ స్నానముచేసి వచ్చినది సరోజ ఫలహారము పెట్టినది. అనసూయమ్మ తింటూ భగవద్గీత ఒకసర్గ అయినా చదువక నోలు శ్లోకములతో అపినావెందుకు నాయనా మీమామ దినమూ వీడునర్థలయినా పారాయణము చేస్తారే అన్నది అనసూయమ్మ.

రాము నవ్వుతూ అత్తా అభిగవద్ గీతా మందరకాండ రామాయణము పారాయణము చేయువాడు చాలామంది ఉన్నారు భగవద్గీత ముఖ్యము

దుర్గుణముల పోగొట్టి సుగుణములనేరి తెల్పి జీవు డిట్టివాడు దేవుడిట్టివాడని మనసుకు నచ్చచెప్పి షట్కర్మాచరణమే మానవుని ఉత్తిర్ణతకు తెచ్చునని జీవుడు దేవుని మరువకుండునట్లు మనసు అధర్మములకు పోకుండునట్లు గట్టిపరచి అధ్యాత్మిక శక్తికి లోనగునట్లు మానవుని మనసును బాగుచేయగలడు. దీనిని నిత్యమూ పారాయణము చేసిన లాభముండదు ఈగీతను వకసారిపట్టు పదిసార్లు చదివి చదివిన దాన్ని అర్థముచేసుకొని అర్థమయినదాన్ని అచరణలో ఉంచుకొని గీతా బోధకు జీవమయిన శ్రీకృష్ణభగవానుని సతినమేతముగా సహస్ర నామపారాయణము చేయుట మానవులకు శ్రేయము. అట్లుగాక భగవద్ గీతా పారాయణము వృధా కాలక్షేపము. చదివి అర్థముచేసుకొని అచరణలో ఉంచుకొనుటకు చెప్పిన నియమముల నిత్యమూ చదువుచుండిన ఫలమేమి గలదు అన్నాడు రాము.

అందరూ చేస్తూన్నారగుదప్పా యెంతోకాలమునుండి అచరణలో ఉన్నదే అన్నది అనసూయమ్మ.

కొంతకాలము భగవద్గీతను పారాయణముచేయుచు అందులో అర్థమును గ్రహించి అచరణలో ఉంచుకో బాగుపడెదవని పెద్దవారు చెప్పగా అందులో అర్థము అచరణలో వుంచక భగవద్భాగ్యముచేయక నిత్యకృత్యముగా వృధా కష్టముచేయు చున్నారు. ఇదియొక వట్టుదల అన్నాడు రాము.

అయ్యో పెద్దపెద్ద మహానీయులు పేరెన్నికలుగల విద్యావంతులు చేయు చున్నారే వారికి తెలియదా నాయనా అన్నది అనసూయమ్మ.

వారు మహానీయులు గావచ్చు, విద్యావంతులు గావచ్చు. బేదం, శాస్త్ర, పురాణ తర్కపరితంకింతే నజ్ఞానం వినా అన్నారు. గురువుచెప్పిన దానిపైనే ఊదుకొని నడుచువారు కొందరు. దానిని విమర్శించువారు కొందరు. తపఃశక్తితో దానిని గమనించి మంచిదారిన పోవువారు కొందరు ఉన్నారు. తానుచేయు భగవత్ శక్తి మందిరైన తనకే జ్ఞానముగలుగును. దారిమార్పును గాని చదువుతో మారదు అత్తా. కర్షకుడు భూమిని దున్ని దోకి యెరువూ యెంసలీపెట్టి అడుగులో విత్తనమువేయును. విత్తనమువేసిన భూమిని తిరిగి దున్నడు. దానికి తగు విధముగా పైరుచెడకుండా యెన్నోవిధముల సహాయము చేయుచుండును ఫలమునకై వేలియుండును అట్లే గీతను చదివి అర్థము చేసుకొని అచరణలో ఉంచుకున్నవాడు తిరిగి చదువడు. గీతనుంచి కావలసిన సదుపాయముల గ్రహించినాడు గీతా

బోధను గీటుదాటక ఆవరిస్తూ గీతాబోధామయుని అనుగృహమునకై త్రిసంధ్యలనో ద్విసంధ్యలనో లేక వకవూటనో కృష్ణ సహస్రనామము రుక్మిణీ (లక్ష్మి) సహస్ర నామము పారాయణముచేయుచూ అందులో చెప్పిన షట్కర్మ విధానమును మరు వక ఆచరించుచుండును. కానీ గీతనే జీవితాంతమువరకూ పారాయణముచేయడు. అందువల్ల నేను గీతా బోధకుని సహస్రనామము చేయుచూ దంపతులలో ఒకరిని దలచి మరొకరిని విడచిన మరుజన్మకు మారా శాపమున సన్యాసిజన్మ వచ్చునని దంపతీ సమేతముగా పారాయణముజేసి జ్ఞాపకార్థముగా నాలుగు స్లోకములు చదువు తాను. తొందరపని వున్నమానుతాను అన్నాడు రాము

అలోచనై నిజమే నంటుంది బుద్ధి ఈమర్మము తెలియక చేసి చేసి వడిబు తున్నారు వ్యర్థముగా అన్నది అనఁఁబోయి

వారుచేస్తుండిరి వీరుచేస్తుండిరని వకరికోకరు చెప్పకొని అదీవక గౌర వముగా భావించి చేయడమేగాని అపరించుటగాని అనుభవించుటగాని లేదు అత్తా భక్తి శ్రద్ధలతో సహస్ర నామపారాయణములు స్తోత్రములు చేయుట శ్రేయము నుందరకాండ రామాయణము పారాయణము చేయుటకన్నా రాఘ ఆంజనేయు సహస్రనామ పారాయణములు చేయుట శ్రేయము కాలక్షేప గ్రంథములు పారా యణ గ్రంథములయినని అన్నాడు రాము

అంతలో సరోజ కాఫీ తెచ్చి ఇక గీతా సారము చాలించి కాఫీసారము గ్రహించండి భోంచేసి మధ్యాహ్నము బాగా కూర్చొని అత్తగారికి కావలసినన్నీ పురాణాలు చెప్పుదురు శ్రవణానందముగా విని ఇంటికి పోయి అల్లుని కథ అంతా తూ చా తప్పకుండా చెప్పుతుంది. అందరు చెప్పులు బిక్కిరించి వింటారు. అల్లుని పొగడుతారు అడవిడ్డకు మంగళహారతి యిస్తారు అందులో మానాన్న పెద్దఅర్ధ మెంటు చేసి బల్ల గృద్ధి అల్లుని పొగడుతాడు అన్నది సరోజ.

యెందుకట్ల అంటాడూ అన్నాడు రాము.

అల్లుడూ అంటే అందరికీ ప్రాణమే అడవిడ్డ అవివేకము చేసిందిగా ఈ అవివేకము ఇక తీరుతుందో తీరదో చెప్పలేను అడవిడ్డ అయితేనేమి అవివేకి అయితే అందరికీ కోపమే అందులో మానాన్నకు యెక్కువకోపము తలదండ్రాడి అపకీరి తేబేసి అడవిడ్డను ఏమిచేసినా పాపములేదనే ఆయన మతం అన్నది సరోజ.

దుర్గుణముల పోగొట్టి సుగుణములనేరి తెల్పి జీవు డిట్టివాడు దేవుడిట్టివాడని మనసుకు నచ్చచెప్పి షట్కెర్మాచరణమే మానవుని ఉత్తిర్ణతకు తెచ్చునని జీవుడు దేవుని మరువకుండునట్లు మనసు అధర్మములకు పోకుండునట్లు గట్టిపరచి ఆధ్యాత్మిక శక్తికి లోనగునట్లు మానవుని మనసును బాగుచేయగలడు. దీనిని నిత్యమూ పారాయణము చేసిన లాభముండదు ఈగీతను వకసారిపట్టు పదిసార్లు చదివి చదివిన దాన్ని అర్థముచేసుకొని అర్థమయినదాన్ని ఆచరణలో ఉంచుకొని గీతా బోధకు జీవమయిన శ్రీకృష్ణభగవానుని సత్సనమేతముగా సహస్ర నామపారాయణము చేయుట మానవులకు శ్రేయము. అట్లుగాక భగవద్ గీతా పారాయణము వృధా కాలక్షేపము. చదివి అర్థముచేసుకొని ఆచరణలో ఉంచుకొనుటకు చెప్పిన నియమముల నిత్యమూ చదువుచుండిన ఫలమేమి గలదు అన్నాడు రాము.

అందరూ చేస్తూన్నారగుడప్పా యెంతో కాలమునుండి ఆచరణలో ఉన్నదే అన్నది అనసూయమ్మ.

కొంతకాలము భగవద్గీతను పారాయణముచేయుచు అందులో అర్థమును గ్రహించి ఆచరణలో ఉంచుకో బాగుపడెదవని పెద్దవారు చెప్పగా అందులో అర్థము ఆచరణలో వుంచక భగవద్భాగ్యన్నముచేయక నిత్యకృత్యముగా వృధాశక్తి ముచేయు చున్నారు. ఇదియొక పట్టుదల అన్నాడు రాము.

అయ్యో పెద్ద పెద్ద మహానీయులు పేరెన్నికలుగల విద్యావంతులు చేయు చున్నారే వారికి తెలియదా నాయనా అన్నది అనసూయమ్మ.

వారు మహానీయులు గావచ్చు, విద్యావంతులు గావచ్చు. బేదం, శాస్త్ర, పురాణ తర్కపరితంకించే నజ్ఞానం వినా అన్నారు. గురువుచెప్పిన దానిపైనే ఊదుకొని నడుచువారు కొందరు. దానిని విమర్శించువారు కొందరు. తవశక్తితో దానిని గమనించి మంచిదారిన పోవువారు కొందరు ఉన్నారు. తానుచేయు భగవత్ శక్తి మంచిదైన తనకే జ్ఞానముగలుగును. దారిమార్పును గాని చదువుతో మారదు అత్తా. కర్లకుడు భూమిని దున్ని దోకి యెరువూ యెంపలీపెట్టి అడుగులో విత్తనమువేయును. విత్తనమువేసిన భూమిని తిరిగి దున్నడు. దానికి తగు విధముగా పైరుచెడకుండా యెన్నోవిధముల సహాయము చేయుచుండును ఫలమునకై వేచియుండును అట్లే గీతను చదివి అర్థము చేసుకొని ఆచరణలో ఉంచుకున్నవాడు తిరిగి చదువడు. గీతనుంచి కావలసిన సదుపాయముల గ్రహించినాడు గీతా

అత్తా చూచినావా కూతురి చాతుర్యం. వృద్ధనారీలాగా సుద్దులూ సూజ్జెలు సూక్తులూ ఛలోక్తులు అన్ని బాగనేర్పిచావు అన్నాడు రాము.

నాకు వీవీ ఈలాంటి మాటలు రావునాయనా పూర్వకాలపు జీవని మాయింటి కొకాయమ వస్తుంది ఆమె ఆడపిల్లలకందరికీ శీమితరక్షణ, జీవనరక్షణ, పిల్లలపోషణ పెద్దలపోషణ సమస్తము స్త్రీలకు కావలసిన ఏది ఏదానము లన్ని పూసగృచ్చినట్లు చెప్పతుంటుంది యాబై అరవైమంది ఆడపిల్లలు మావీటిలో ఈవిధంగా తయారయినారు యింకా తెలియనేటివి చెప్పమనగా చెప్పే ఆచార్యులవారు వకరున్నారు అందువల్ల యేమిషయములోనా కొడువలేకుండా తయారయినారు నాయనా అన్నది అనసూయమ్మ.

అందుకేఅత్తా డెబ్బైఏండ్ల వృద్ధనారీలాగా తయారైనదికూతురు అన్నాడురాము
నన్నప్పడే వృద్ధనారిని చెప్తున్నారా అని నవ్వి నది సరోజ

నిన్నుకాదు నీబుద్ధిని చేస్తున్నాను. మనిషి వయసులో ఉన్నా బుద్ధి వృద్ధ త్వము వహించవలె లేకున్న ముప్పులు తిప్పలూ తప్పవు అంటూ పోయి వీవోకొన్ని జ్ఞానకములు యాస్తూ వుండెను రాము

అనసూయమ్మ కూరగాయలు తరుగుచూ ఉండెను.

సరోజ హృదయానందముతో బలేచురుకుగా నడచుచూ కాళిదాసు రచించిన శ్యామలా దండకము కాఫీ రాగములో చెప్పుచూ పదిగంటలకు వంట పూర్తిచేసి అగ్నిదేవునికి అన్ని సమర్పించి దేవుని దగ్గర పదార్థములన్నీ ఉంచి ఒకరికి అతిభ్యమిచ్చినాను రెండవవారికి యెదురు చూస్తున్నానన్నది సరోజ.

రాములేచి పోయి దైవనివేదన చేసి భోజనానికి కూర్చున్నాడు.

సరోజ వడ్డించ ప్రారంభించి ఈనాడు కూడా మా అమ్మకు యిష్టమైన అహారమే చేసినాను తమకు కూడా బాగనే ఉంటుందనుకుంటాను తిరుగవాతబెట్టిన గట్టికందివప్పు ఇదికొంచెము వేడిచేయునని యెఱ్ఱ అవిశేషాత పొడితూర చేసినాను ఇది చలువా వీర్యవృద్ధి దేహబలం విరేచనకారి అన్నారు. బహుశ్రేష్టమని వైద్యులు యెక్కువ వాడుతారు. వారానికి వకటి రెండు తూర్లు అకునూ వాడుతుంటారు.

మలబద్ధకము ఉన్నవారు పదేపదే వాడుతారు. యిక మినపబేడలు వేయించి పచ్చడి చేసినాను మినపబేడల వృతావము తమకు తెలిసినదేగా అన్నచోడనే

రాము సరోజవంక యెగజూచి నవ్వుతూ నాకేరా తెలిసినది నీకులెలియదా • అన్నాడు.

అదుగో గోడ అవతల యెవరున్నదీ కొంచెం గమనించండి అన్నది నగపూ కోపమూ వలపు మిశ్రమముచేసి సరోజ.

అరరే తప్పు తప్పు మాటకు మాట అందివ్వడములో పురచిహ్నము భావ గర్భితమైన మాట వాడినాను గజ్వెల గుఱ్ఱమువంటి జవరాలు పజ్జన వడ్డిస్తూవుంటే ముజ్జగాలు ఏలేమొనగాడైనా అనీ అనకమునుపే, సరోజ అదుగో గప్పును సంపూర్తిగా మైమరచినారు అన్నది.

యికమాట్లాడితే పొరపాటె ఇదిపరిపాటి అయింది చెప్పతూవుండూ తింటూ వింటూ వుంటానన్నాడు రాము.

అప్పులాలు వడియాలు ఇవి పూర్తియిష్టంకదా అన్నది సరోజ.

యిష్టంకదా అని ప్రశ్నిస్తే ఖాననో కాదనో చెప్పవలసి వస్తుందే చెప్పడములో మైమరచిపోతాను మైమరచడములో మాటలు పొరపాటవుతాయి నీవంటూ వుంటే తింటూ వింటూ నంటూ నంటూ తలయిట్లా అట్లా అడించినాను రాము.

అయ్యో క్రిందపడిపోయానండీ తల అట్ల అడిస్తారు నాను భయముగుతు ఉన్నది. అంటూ నవ్వుతూ ఇన్ని మాట్లాడుతూ ఉండినా నోరూ చేయి బాగ్రత చూపుతూనే ఉన్నారే అన్నది సరోజ.

అయ్యో అమాటలు చెప్పి యామాటలుచెప్పి అమ్మ తినిపించే కాలం అది, అమాటలు ఈమాటలు చెప్పతూ అకుకెదురుగా కూర్చొని మైమరపించి అలు తినిపించే కాలం. ఇది అప్పుడు అమ్మ, ఇప్పుడు అలు మంచివారైతే ఆ అబ్బాయికి అనందం చెప్పవలెనా అనందం బ్రహ్మానందం అంతావానిదే అమ్మ తినిపిస్తూవుండే, అలు తినిపించనిది వకటే తక్కువ అన్నాడు తింటూ రాము.

అయ్యో పాపం చంకకు యెత్తుకొని చందమామను చూపిస్తూ తినిపించ మంటారా పగలు చందమామ ఉండడు రాత్రికి అందాలమామా చందమామా వస్తాడు అప్పుడు పైడిగిన్నెలో పాలు అన్నం కలిపి తినిపిస్తూ పిల్లవాడవగుదురు యిప్పటికి భోంచేయండి అన్నది సరోజ.

అయ్యగారికి తినిపించేది నేర్పుతున్నావు అబ్బాయికి తినిపించేది నేరుస్తావు ఇప్పుడు అయ్యగారిని అడ్డూరా అన్నావు యింక అబ్బాయిని అడ్డస్తావు అడించూ అండిచు అంటూ చారువరకూ వచ్చినాడు రాము

సరోజ అన్నము పెట్టి మజ్జిగ చారుచేసిరాను కొత్తిమెర పచ్చికొబ్బెర పచ్చి మిరపకాయలు సైంధలవణము నున్నగా నూరి చిక్కని మజ్జిగలో కలిపి తిరుగ వాత వేసిరాను వైద్యులు దీన్ని హెచ్చనగా ప్రకారిష్టమంటారు జీర్ణకారి విరేచనకారి ఆరోగ్యానికి మంచిది ఇంకకొంచెము చేసుకోండి అంటూ వేసినది.

రాము కడుపునిండుకూ తిని తేవుతూ అమ్మతోపమానముగా అహారమున్నది

కం॥ పొగడొందు జననిగాని

తగవున వర్తించునట్టి దయితయగాని

తగనుండని గృహమున నుం

టగు చక్రవిహిన రథము నందుక టరయక!

అన్నాడు రెండు చక్కాలు ఈబండికి బాగున్నాయి బరువు యెంతైనా యెత్త వచ్చు యెల్లైనా తోలవచ్చు నంటూ పైకెగజాచి నాదే సుకృతము స్వామీ అటు అమ్మా ఇటు అలూ అదరణ సంపాదించుకున్నాను. తమ అదరణవకటే కొడువ నిన్ను వెతకి పట్టుకునేదారి అమ్మమాపినది ఆలు అనుసరించుచున్నది ఇంక నీయా దరణకూడా సంపాదించుకుంటాను స్వామీ అన్నాడు రాము.

కడుపునిండిన మాటలు మాట్లాడుకున్నారా యింకా రెండు కడుపులున్నవి తొందరగా లేవండి చేతికి నీళ్లు పెట్టిరాను అన్నది సరోజ.

సతి పతికి సైదోడు చేదోడు అన్నారు పెద్దలు కొంచెము చేయూతనీవే సైదోడుకావే మాటలతో మైమరపించి అన్నం అధికమయ్యేటట్లు చేసినావు అంటూ చేయి సాచినాడు రాము

వీమిలేవమంటారా అయ్యోఅయ్యగారికి కడుపుబరువయింది వట్టివూర్తిరోజులు వచ్చినవి. ఆలులేపితేగాని అయ్యగారు లేవలేరంటూ చేయివట్టి లేపిందిసరోజ.

రాము లేచి శహబాష్ అంటూ భుజముపైన చేయివేసితట్టి కడుపునిండా అన్నంపెట్టినావు కడుపునిండా అశీర్వాదిస్తా శీఘ్రమేవ సువుత్రా ప్రాప్తిరస్తు నాయట్లా మొగపిల్లవాడు కడుపున పడుగాక అని పోయి చేయి కడుగుకున్నాడు.

సరోజ తుండుపంచె వకటి యెత్తుకపోయి చేయితుడుచుకొన యిచ్చి పాకబిడా వకటిచుట్టి నోటి కందిచ్చి యికవేషం వేసుకొని వాహనం యెక్కండి భోజనం అయింది ఆశీర్వాచనాలు అయినవి ఇంకేమి కొదువ అన్నది సరోజ.

నాన్నా నేనూవస్తాననేవాడే కొడువ ఇంకేమీ కొడువలేదు అన్నాడు రాము.

ఇదివరకెక్కడన్నా సంపాదించివుండే పట్టుకరాండీ అంటూను అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ఛా ఛా అముట్టాలో చేరలేదే మాఅమ్మా అప్పా అదారిన పోకుండా ముందు వచ్చే ముఖ్యమయిన ఘట్టాలు చెప్పి వడిపోకుండా పట్టాలపైకి బండినెక్కించినారు చక్కగా గమ్యస్థానము చేరుకున్నాను అగమ్యస్థానము ఎట్లాటిదనుకున్నావో ఏర్ కండిషన్తో ఎలిక్ట్రిక్ దీపాలతో ఎంతో వింతలతో వినోదాలతో దేవలోకాని కన్నా మిన్నగా ఉన్నది యింక పొరపాటు జరుగదు స్థానం ఏడుపడు అంటూ చొక్కావేసుకొని సైకల్ చేతబట్టి ఊరి ఆశీర్వాదించు పోయినస్తా ముందు అమ్మ ఆశీర్వాచనం యిప్పుడు ఇల్లాలి ఆశీర్వాచనము అన్నారు. ఇవిరెండూ చూడబలయితే వానిజీవితము హతం అన్నారు ఏమని ఆశీర్వాదిస్తావో కానీ అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుముఖముతో సుఖంగా పోయి లాభంగా రాండీ అన్నది.

అదుగో సుఖంగా పోయి లాభంగారాండీ అంటే సాయంత్రం వచ్చేటప్పుడు పూలూపండ్లు పట్టుకరండీ అని అర్థం లాభంగానే వస్తానన్నాడు రాము.

నాకొరకాతెస్తారు మోసేది నేను చూచేది ఆనందించేది మీరు తేకుంటే బరువే తక్కువగుతుంది అన్నది సరోజ.

బలేమాట బలేమాట అంటూ రాము సైకల్ కి స్కూలుకు పోయినాడు.

అనసూయమ్మ కూతురు అల్లుడు ఆడుకొనే మాట్లాడుకొనే బీరుచూచి చిరు నవ్వు నవ్వుకొంటూ వరమానందముగా గోడకాసుకొని కూర్చోనివుండెను.

సరోజ వీధితలుపు వేసివచ్చి అమ్మా యింక భోంచేస్తామురా అంటూ అల్లుని కథచూస్తేవా కాలికివేస్తే మెడకూ మెడకువేస్తే కాలికి వేస్తూ కావలసినన్నీ కథలు వడతారు సమాధానాలు చెప్పలేనిదయితే సగమైపోవలసిందే వంటూ రెండు ఆకు లతో వడ్డించి ఇరువురూ కూర్చున్నారు. అనసూయమ్మ భోంచేస్తూ సరోజ యెంత బాగ, చేసినావే వంట ఒక్కనాడయినా మన ఇంట్లో చేసినావేమే నయముతో

ఎవీకావు భయముతో సర్వమూ అవుతాయి అన్నారు అదేవిధమయినది అంటూ భోంచేసి అనసూయమ్మ లేచినది సరోజ భోంచేసి వంటయింటిలో సర్వమూ చక్కదిద్ది తాంబూలం తీసుకొని అమ్మవద్దకువచ్చి తాంబూలం వేసుకొమ్మని ఇరు వురూ వేసుకొని కొంచెము భుక్తాయాసమునాల్ల వలవాల్సినారు కొంతసేపటికి గంట మూడుకొట్టినది సరోజలేచి పోయి కాఫీవేసి అమ్మకుయిచ్చి తానుతాగి ఇంటిపనులు చూచుచుండెను.

అనసూయమ్మ తలదువ్వుతూ రామ్మా యని పిలువగా వచ్చి తలదువ్విండు కొని అలంకారము చేసుకొను వేళకు అయిదున్నరగంట అయినది.

రాము శరవేగముతో వచ్చి నీవు ఆశీర్వదించిన నుఖంగాపోయి లాభంగా వచ్చినాను లాభం ఇదిగో పిసికిమూడు తెలుస్తుంది అన్నాడు.

సరోజ నవ్వుతూ పోయి పట్టుకున్నది ముండ్లుగ్రుచ్చుకున్నవి అద్బా అంటూ చిత్తివిడచి చేయివిడిలించుకున్నది.

లాభం లాభంగానే ఉన్నదా అన్నాడు రాము.

అడవారినోటి అబ్బాబ్బా అయ్యోయ్యో అంటేగాని వీడిస్తేగాని అయ్యగారికి అనందం ఉండదా అన్నది వలపులో దుఃఖం మిశ్రమముచేసి సరోజ.

మగనితో సరససల్లాపాలాడుతూ మొగలి వూలవాసనే మరచి లాభమంటానే చేసాచిన అతివకు అబ్బబ్బలుగాక చురేమున్నదంటూ మొగలిచెండును చేతికిచ్చి రోజావువ్వును జడలోపెట్టి మోరుకవచ్చేది నేనూ మురిసేది నీవు అన్నాడు రాము.

మోజు చూచేది అన్నది సరోజ.

మొనగాడయిన మొగవాడు అన్నాడు రాము.

మొగవారవుతానే మొనగాడ్లవుతారా మొనగాని లక్షణాలన్నీ వుండవలె మెచ్చి చేసుకున్నమగువ మోజు చూచేవారు కోరి చేసుకున్న కోమలికోర్కె తీర్చే వారు వలచి పలపించుకొని కోర్కెలు తీర్చుకొనేవారు మొనగాండ్రు కొట్టి, తిట్టి కట్టెలోపెట్టి కంటనీరు పెట్టించుతూ కోర్కెలు తీర్చుకొను వారు మొనగాండ్రా అడవాండ్రా మీరే నెప్పండి అని వాల్గన్ను లల్లార్చుతూ నవ్వుతూ మొగలి చెండును దేవుని-దగ్గర పెట్టి నమస్కరించి కొన్నిరేకుల శ్రీవారికిపెట్టి కొన్నితీసుకొని వచ్చి తల్లిచేతికి యిచ్చెను. తల్లిచక్కగా మడిచి కుట్టి వుష్పాకృతిచేసి జడలో పెట్టెను. సరోజ పోయి కాఫీ తెచ్చి రాముకు యిచ్చి కొంచెము వుచ్చుకోండి

మొగలిపూలు మోసుకవచ్చి బరువువడివారు భారమై గసపెట్టినారు అంటూ చేతి కందిచ్చినది సరోజ.

రాము కాఫీత్రాగుతుండగా అనసూయమ్మ మెల్లిగా పండుగకు ఇష్టరూ అక్కడికి రాండప్పా అన్నది.

మారాష్ట్రానికి రాజ్యానికి ప్రధానమంత్రిగారిని అడిగి లేబుర్‌లోను మంత్రి గారి సలహావయిన నడుస్తాము అన్నాడు రాము.

మంత్రిగారి సలహావయిన మహారాజుగారు నడుస్తారు రావలె హైదరాబాదు ముందే చట్టము ప్యాసుచేసి బహిర్గతము చేసినారుగా అమ్మగారి యింటికి ఆత్మగారి ఇంటికి స్వస్తిచెప్పి స్వస్తిశ్రీ ప్లవనామసంవత్సర అను సంకల్పముతో సొంతరావు రము ఇక్కడ బెట్టి స్వేచ్ఛా విహారముగా ఉండవలెనని యుద్ధిష్ఠిరాచార్యుగా మళ్ళీ మంత్రిగారి సలహా అంటున్నారు అన్నది సరోజ.

మరుపు మరుపు ఖైతా వచ్చేకొత్త సంవత్సరం ప్లవనామసంవత్సరం కొత్తకాపురానికి కొత్త దస్తరం పెట్టబోతాము మీకూతురు కూడా మాయిలువేల్పు చిట్టాలెళ్ళాల్తో ఉంది దస్తరానికి యెక్కించడానికి అడ్డిదాఖలు చేయవలె శ్రీవారి శ్రీముఖం వట్టా పొందవలె మాఇంటి కోడలయినట్లుగా పండుగలోనూ పంజ భక్ష్య పరమాన్నములు చేసి శ్రీవారికర్పించి చిట్టానుండి పెద్దదస్తరాని కెక్కవలె వారి అశీస్సుల పొందవలె ఈపండుగకు రాము చురకచూరి వస్తామని మంత్రిగారు మహారాజుగారు మనవిచేసుకున్నారని మా మామగారికి వావగారికి అక్కగారికి మంత్రివరా యింకెవరికి చెప్పవలెనో చెప్పు అన్నాడు రాము

ఊ చెప్పండి మార్జాల చక్రవర్తులకు శునక శుండాలములకు . అనునంతలో చా చా శునకం శుండాలముగాదు మార్జాలము చక్రవర్తిగాదు — అని రాము అను నంతలో నేను మంత్రినీగాదు తమరు మహారాజులూగాదు అన్నది సరోజ.

కార్యాలోచనలో మంత్రివలె సలహాయిస్తూవున్నావు గాబట్టి నాకు మంత్రివే నీవు మంత్రివి కాదని మానవులుగాదు దేవ దానవులుకూడా అనలేరు. ప్రపంచాది నుండి భార్యా భర్తలు మారకుండా వస్తుండారనీ, ఒకరి కొకరు విడిపోరనీ, ఒకరి కొకరు ద్రోహములుచేసి బాకీ వదుతూ తీర్చుకునే నిమిత్తం ఎడతెగకుండా వుట్టుతూ వుంటారని ఒకరి కొకరు దోహంచేయక సహాయభూతులై ఏకలక్ష్మ్యముతో ఏకీభ ధర్మమునుమరువక దారివట్టిననాడు తిరిగిరారనీ, భార్య, భార్యచేసినవి భర్తఒకరి

కొకరు మోసము చేసుకొంటూ విదవలై సన్యాసులై పాపఫలముతో ఇజిగి చస్తూ యుగాంతమువరకూ విడిబడక యెడతెగక వస్తారని పెద్దలు అన్నారు. ప్రభు ద్రోహము చేయక నీవు మంత్రీమనవి ఉల్లంఘన చేయక నేను దయా దాక్షిణ్యములతో సంసార రాజ్యమేలిచా మా రాజ్యం నుభిక్షంగా వుంటుంది రాజా మంత్రీ చక్కగా వుంటారు యదారాజ తథాప్రజా మనము చల్లగుంటే ప్రజలంతా చల్లగున్నట్టే అన్నాడు రాము

కాని నాయనా యిద్దరమూ హాయిగా పండుగ యిక్కడనే జరుపుకుంటాము ఉంటామూ అంటూవుంటే రమ్మని బలవంతం చేసేది భావ్యముకాదు. కన్నబిడ్డల ఆనందంచూచే ఆశేగదా కన్నతల్లిదండ్రులకు మరేముందీ కావలసినవి, ఈవలసినవి కావలసినన్ని యిక్కడికే పంపుతాను కలయికతో కాపురము సాగించండి కావలసిందిదేగా అయితే ఉదయంపోతానప్పా పండుగదగ్గర ఉన్నది అన్నది అనసూయష్ట.

సలహాదారు ఏమంటాడో అడుగు అత్తా అన్నాడు రాము

సలహాదార్ దపేదార్ జమేదార్ సిరస్దార్ తహసీల్దార్ తాలూకాపీనులో ఉంటారు సంజెవేళ్ళ ఆతిక్రమిస్తుందని సలహాదారు మనవి అన్నది సరోజ.

చూడు అత్తా వివేళకేదిచేసేది నేనుమరచిననూ సలహాదారుమాత్రము మరువడు ఇట్లాటిసలహాదారు ఇంకొకరువుంటే పంపుఅత్తా నీమేలు అజర్మాంతము మరచిపోను అంటూ నవ్వుతూ కాళ్ళకడుగుకొన రాము పొయెను.

ఇద్దరి సలహాలుంటే కొంపలు కూలిపోతాయి భావ విభేదములతో బాగును ఓగుగా, ఓగును బాగుగాచేసి భద్రతను చెరచి సంసార వృక్షాన్ని కూకటి వ్రేళ్ళతో పెల్లగించి కూలతోస్తారు పాపపుణ్య ఏచక్షణతో మనోభేదములులేక ధర్మమృతులు గాక ఉండువారు యెందరున్ననూ పరవాలేదు మాటవట్టించుకై మానవత్వమునే చెరచుకొని యెట్టిపాపమునకైన ఇంకని బుద్ధిహీను లుంటారని తెలియలేదా అత్తగారికి నేనొకరైనే బిడ్డను ఆశపడినా ఇంకలేరులే అని నవ్వింది సరోజ.

అత్తకు ఇంకా బిడ్డలున్నారని ఆశపడే దుష్టపముదయములో నన్ను చేరుస్తా వేమే అట్టి వుండిననూ అక్కచెల్లెండ్రరూపమున చూడగలము. చూడక వ్యతిరేకించినదానగలుగు పాపఫలము చక్కగాతెలియును గోయియని తెలిసి అందులో దుముకు దుందుడుకు ధూర్జడననుకొంటేవా ముందుజన్మలో చక్కగా పతీ సతీ న్యాయము తెలిసి వర్తించి నందుకే ఈసతికి ఈసతి, ఈసతికి ఈసతి దొరికి వుండేది లేకుంటే

హాలాహలము అమృతమై, అతివ అతివా శిరోమణియై బద్ధద్వేషము మాని భర్తను వెతుకుతూవస్తుందా పగదస్తీగా కాపురము చేస్తుందా మనసిస్తుందా అన్నాడు రాము.

వసిష్ఠులమాదిరీ తమరు వెతుకుతూ రాకపోయిననూ, రాధ కృష్ణుని వెతకి పట్టుకున్నట్లు తమరిని వెతకి పట్టుకున్నా ననుకోండి అన్నది సరోజ.

ఓ అట్టకాదే వసిష్ఠునిమాదిరీ నిన్నువెతకిపట్టుకున్నాను కట్టుకున్నాను కాదలసి నంత మట్టుకూ నాకునేను పట్టుకున్నాను. వసిష్ఠుడు తండ్రియగు బ్రహ్మచారిని కాదని లోకాలన్నిటిరిగి హరిజన గూఢములోనున్న హరిజనకన్య నొకతెను వజ్రమని మానినీశిరోమణియని ప్రేమించి కట్టుకొని తండ్రితో ముప్పదిమూడురోడ్లు దేవతలతో ఆశీస్సులంది అగ్రస్థాన మలంకరించినాడు.

హరిజన గూఢమునుండి వచ్చిన అతివ అతివలలో శుభో చూడకయై హరి హర బ్రహ్మద్య మరులచే వర్ణనియమై త్రిదేవులచే పొగడబడి తారామండలమున తారయై వెలుగొందు చున్నది. నేనా దలిదండ్రుల చూట లెక్కింపక వెతకి వెతకి అగ్రస్థాన మనబడి ఆర్యులచే పొగడ కెక్కి అన్ని విధములూ అగ్రగణ్యమైన ఓ ఇంటునిన్ను చేపట్టి రెండుకుళ చెడిన రేవనై ఏమిడి అభః పరశమున ఉన్న హరి జన బాలిక రెట్టవట్టిన వసిష్ఠుడు తారామండలమున తై తక్కలాడడము అగ్రస్థాన మాకృమించిన అగ్రగణ్య కన్యకను చేపట్టిన నేను అభఃపరశము గావడమా ఏమిడి వింతా అదృష్ట దురదృష్టములుందు నంటారే అని ఉండునా అవి స్త్రీలవా పురుషులవా స్త్రీల వనుటకు పురుషుడు కదా కర్త లో తెచ్చుచున్నది. పురుషుడే కదా గాజు కువ్వనుండి ఎత్తుకపోయిన వసిష్ఠునకు వజ్రమగుటయు వజ్రముల కువ్వనుండి తెచ్చుకున్ననాకు గాజురాయి గావడము జరిగినది. ఇది నా దురదృష్టము అది వసిష్ఠుని అదృష్టము. దురదృష్టము ఒకటి చెడెనని అరురతపడి వెంటనే మరియొకటి చేసిన మరింత చెడునంచురు భీ ఇక ఈ దురదృష్టము వైదొలగి అదృష్టము వెన్నంటి దానంతట అది వచ్చువరకు హరిధ్యానమే శరణ్య మని గట్టిమనస్సుతో నుండగా అధోలోకమున కట్టె దిగజారి అప్రతిష్ఠ పాలయిన తన్వి ధూళి ధూసరితములతో గప్పబడిన మనస్సును విదలించి చుంచి నీటితోకడిగి షడ్గుణముల నంచి సంకనుంచుకొని షట్కర్మా చరణ మరొక సంక కైకొని సాలూ మూలా భుజాన నిడికొని స్త్రీ ధర్మముల శిరమున పెట్టుకొని చలపూ పిలుపూ వలవలిచేతా దయా ధర్మములు దావలి చేత వట్టి ధర్మదేవతవలె

నాదయితే క్కడమ్మా అని ప్రత్యక్షమయినావు ఇంకా అరుంధతి నతిక్రమించగలవు తారా వడమున ఆమె వెలిగితే ఈ తారావడమున నీవు వెలుగగలవు. ఆకాలములో అంతస్తు సంపాదించినది ఆమె అది గొప్పగాదు - ఈకాలములో అంతస్తు సంపాదించినదే గొప్ప సంపాదించినావు. ఆమె ఈతారావడముననే ఉండగలదు నీవా తారావడమున కవ్వల కోటాన కోట్ల మైళ్లలో ఉన్న వైకుంఠ నగరమే పోగలవు వైకుంఠుడు బంధుడై అతిథియై నిత్యకృత్యముగా వచ్చి పోవు జాడ తెలుసుకున్నావుగా అరుంధతి హరిజనదౌతిక నీవా బ్రాహ్మణ బాలికవు ఆమె పుండీనది. సత్యకాలం నిడున్నది కలికాలం ఆమె కష్టములతో గట్టెక్కినది. నీవా సుఖములతో గట్టెక్కిగలవు ఆమె మునిభార్య నీవు ధనిభార్యవు ఆమె పతియోగి నీవతి దోగి ఆమె పతి నిష్కామి నీవతి కామి ఆమె పతి వృద్ధుడు నీవతి వయస్కుడు ఆమె కుమకూలాంబిదములు నున్న నికు పీని చీనాంబర చిత్ర విచిత్ర భూషణులు గలవు. ఆమె స్థాయితగ్గు నీస్థాహెచ్చు వారు పోలేనిచోటుకు పోవ ప్రయత్నములు సాగించుచున్నావు ఇట్లే ఎంచిన ఆమెకన్న మిన్న నివే బహుసులభములో భగవంతుని భర్తను కట్టివేసివావన్నాడు రాము.

అమాటలరు నవ్వుతూ సరోజ భర్త భార్యను పొగడుట సహజం లయతప్పితే తన్నుటా సహజం ప్రజ లామాటనవలె భగవంతుడు కనికరించవలెనన్నది సరోజ.

ఇంట గెల్చినవారు రచ్చ గెల్చగలరు రచ్చ గెల్చినవారు రంగనే గెల్చగల రన్నారు. అయినా ఇది రెండు తెగలవారి లోకముగదా బ్రతికి ఉండగా ఒకతెగ వారే మెచ్చేది. చచ్చిన వెనుక ఆతెగవారుకూడా చేయిత్తగలరు. గట్టిగా దారిబట్టి నాపు దాదాపు గమ్యస్థానము చూపుమేరలో ఉన్నది. ఈరాడు గాకపోయిన మరునాడయినా చేరగలవు భయములేదంటూ రాము దైవధ్యానము చేయపొయెను.

సరోజ త్రిదేవి సహస్రనామముల వల్లించుమా గృహకార్యక్రమముల కూచుండెను.

అనసూయమ్మ గోడకానుకొని అల్లుడూ కూతురు చెప్పకొను మాటలవిని అనంద పడుతూవుండి ఇరువూరూ వారు కార్యక్రమ నిమగ్నులుకాగా తానూ త్యాగరాజులవారు రచించిన శ్రీరామ దండకము చెప్పకొను ముండెను.

దండుకము.

శ్రీభక్త హృత్తాప గాధాంధకారా యుతార్క ప్రభాకార
దివ్యంబు నేత్రోత్సవంబౌను చూపించు రామప్రభో
నీ వనేకాండకోట్ల విధింద్రాది దేవాసుర స్థూలసూక్ష్మం
బుల నీవు పుట్టించి కాపాడి నష్టంబు సేయఁ సదా మూడు
రూపంబులఁ దాల్చి లోకేశుడై విష్ణువై రుద్రుడై చాలా
లీలా వినోదంబులఁ సేయ మర్హుల్ సదాషణ్యతంబైన
కూపంబులోపుట్టి కామాది షడ్వర్గ కృత్యంబులఁ సల్పి
గర్వాపలారూఢులై మూఢులై చాల దారార్పకాగార గోబంధు
లోకంబులఁ చూచుచుప్పొంగుచుఁ కుక్షి పూర్ణంబు
సేయంగ లేకప్పుడుఁ దుఃఖ వారాసిలో మగ్నులయ్యెదరు
శ్రీరామ నింజేరు యా రాజమార్గంబులఁ స్వప్నమందైన
సాధింప లేరయ్య నేనమ్మి నానయ్య రావయ్య నాయొక్క భా
గ్యంబు నీవంచు నున్నాను శ్రీ త్యాగరాజార్చితా ఖండలా
దక్ష దిక్పాల సంసేవ్య మాంపాహి మాంపాహి మాంపాహిమాం॥

ఇంతలో గంట యెనిమిదికొట్టినది రాము పూజావిధానము ముగించుకొని
తీర్థము పుచ్చుకొని సరోజకు తీర్థప్రసాదము ఇచ్చి వెలుపలికి వచ్చెను.

సరోజ భోజనమునకు విస్తరవేసి భోంచేస్తారా అన్నది.

సాపాటు లేకను ఏపాటు కుదురదు అన్నారు.

తే॥ అశన మొక పూట నాకలి కబ్బరును

కునుమ శరుడైన సన్యాసి కొడుకుగాదే అన్నాడు రాము.

అశన మొకపూట నాకలి కబ్బెనేని అన్నది తలవగరవేసి నవ్వుతూ సరోజ.

పుట్టు సన్యాసికైనను పుట్టుతెగులు అన్నాడు రాము.

అదిగో పెద్దవారున్నారనే భావంకూడా లేక చదివితే సరియూ అంటూ
చిరునగు వంతురింప తలవంచి పొడమూపు రాముపై బరపినది.

ప్రశ్నించినది ఎవరు నేనా నీవా అసాదం అనవలె ఎనవలె అనందపడవలె
నన్నది నీవా నేనా వీడి నాయెదపై చేయిపెట్టి చెప్పు లేదా నీవిదపై చేయిపెట్టి
చెప్పుతా నిలుమంటూ వంట గదికి పోయెను రాము.

ఊరుకుంటారా లేదా అంటూ ఊరగాయతెచ్చి విస్తరలో పెట్టెను సరోజ.

అగ్ని పూరకుంటుంది గాని గాలి చెలియై చిచ్చును చెలరేపుతుంది చెలరేపి చెలగాటుమాడి కడకు చల్లార్పుతుంది గాలిలోనే ఉంది గమ్మత్తు గాలి లేక అగ్ని వడువలేదు ఏమీ చేయలేదు గాలే అగ్నికి ప్రాణవాయువు నివుగాలి నేను అగ్ని కమ్మని గాలి వీచితేవా యుమ్మని నిచ్చు చెలరేగుతుంది అన్నాడు రాము.

యుం యుం మ్మని యుం యుంమ్మని కండ్లదగ్గర ఈగలు ముసురుతాయి కమ్మనిగాలి వదే వడే వీచితే గమనించి కమ్మగా చిచ్చుకు చిచ్చుతోడు చేయండి అంటూ అన్నము వడ్డించి నెయ్యి దండిగా వేసినది సరోజ.

అగ్నికి అజ్యం ప్రీతి అన్నారు. సరో అజ్యం చక్కని భోజ్యం మదన సామ్రాజ్యం అన్నారు వైద్యులు వీలుంచే తెగవుంచే ఇంకొక నాలుగుమిల్లెలు అట్లంటే యిట్టటా నంటూ బోంచేయ ప్రారంభించినాడు రాము

నెయ్యివారం దూరముగా ఉంది మధ్యలో దొరుకదు మిల్లి మల్లి వెనకాడు తుంది గనపెట్టి వరుగెత్తి కూర్చునేదానికన్నా అయాసముగాకుండా నిలిచి కూర్చొన కుండా శక్తికొలది దారినడచుచే శ్రేయము చూచుకొండి అన్నది సరోజ.

అయ్యో నియానందానికి నాయానందానికి మధ్య ఈమిల్లిగరిట దేవతేనే ఉండేది ఈదేవతను నొప్పించవద్దు అమెయిష్టము వచ్చినట్లు అడసీ అమె అడక పోతే అనందమే లయం. ఇంటికి లక్ష్మి రాకపోయినా, ఒంటికి ఈమె పోకపోయినా ఇంటిలో వంటిలో మూదేవత తాండవిస్తుండే తిన్నసకల పదార్థములూ అన్న సారమై అన్నసారమునెత్తురై సప్తధాతువులకూ శక్తిని సమకూరుస్తుంది వాటెకు అధికమయినది క్రొవ్వు పదార్థ మవుతుంది ఆక్రొవ్వుపదార్థము ఎక్కువగా తయారయ్యేది యౌవనకాలములోనే బాల్యములో దేహము పెంచను సరిపోవును వృద్ధావ్యములో జర క్రొవ్వును కూడ పెట్టలేదు యౌవనకాలములోనే సకల జీవరాసుల లోనా క్రొవ్వుపదార్థము యెక్కుండేది. క్రొవ్వుపదార్థమనగా నెయ్యే మనము ఈ నెయ్యేనే ఎక్కువగా పంపిన వెంటనే వీర్యధాతువునకు చెలియై సహాయమొసంగును చెయ్యవలన వీర్యము యెక్కువ అభివృద్ధి యగునందురు. వీర్యము అభివృద్ధిచేసి నిలవచేసిన అయువభివృద్ధి అన్నారు భార్యలేనివారు భర్తలేనివారు చాలాకాలము బ్రతుకుట అందుచేతనే అంటారు వీర్యాభివృద్ధి అయ్యుర్వృద్ధికూడా మనము యౌవనులము ఈ నెయ్యేదేవతకు యెంతమొక్కితే అంతమేలు పొడిఅవుకు ఎంతతిండి

పెట్టితే అన్నిపాలు పితుకుతుంది అప్పు నీవు తినే నేయికూడా ఇక్కడే పడవేస్తే నీయానందానికి నాయానందానికి మద్యగల శుక్లావృద్ధి దేవత శుక్లాంబరధారియై పిలిచి పిలువకమునుపే హాజరవుతుంది బాగా తెలుసుకో నాయున్ద్రాసుములో కలుసుకో కొందరు తెలియనిపారు అమృతమెత్తుకపోయి అంగుళి అమ్మ అమృతంతెచ్చుకుంటారు పాపం తెలియక జరుగక అర్పాడు రాము.

అమృతమంటే సరే మృతమేమిటిది అన్నది సరోజ.

మృతమంటే చచ్చినది వట్టిచేపలు మాంసము మొదలగునవి అర్పాడు రాము.

తినక తిననిక వంటిలోనా యిచ్చినవాని యిచ్చెడివాని ఇంటిలోన సురచి ఇంటిలో వంటిలో మూడేవత తాండవింప చేసుకొని చైత్యుల శ్రావణిరారు చైత్యమరు గనివారు అన్నది సరోజ.

అయ్యయ్యా నీవంటి గృహలక్ష్మి ఇంటింబా ఉండేరదా ఇట్లా వస్తూ గుల్ల గాకుండా చల్లగా ఉండేది భగవంతుడూ భర్త ఇల్లుమరగవలె ఇట్లా కలరల లాడవలె ఇంట్లో వంట్లో వెలుగు వెలుగవలెనని ఈవిధిలో నిబాంబి ముదకుల కొందరిని తయారుచేయి ఆకొందరితో ఊరండరూ తయారవుతారు ముంటిల్లు పుట్టుతారు వారితో గామాభివృద్ధి పురోభివృద్ధి అర్పాడు రాము.

పిల్లలకూ దీనికి సంబంధమేమి అన్నది సరోజ.

ఆరోగ్యమయిన ఆహారంతో హరిధ్యానమునా కలిగిన పిల్లలు ముద్దుపంతులై గామాభివృద్ధిచేస్తారు నాస్తికాలతో నానారోగాలతో పుట్టినపిల్లలు బుద్ధిహీనులై వయోవృద్ధ మాత్రు పిత్రు అశ్లేలంఘనులై గామమునకు చిదవురుగులై సకలపు చేస్తారు ఆరోగ్యము హరిధ్యానము లేనిదోటు మూడేవతరునెలపు అర్పాడు రాము.

తమ అజ్ఞానువర్తనై కొందరిని తయారుచే మడములో కొంతభరాన్ని బాగా అర్జించియిస్తాను చదువుకున్న ఇల్లాలు కావలెనని వెతకిలెచ్చుకున్నా,రుగా చదువు కున్నవారు చక్కగాసాంక చతికిలవడితే వెనుక పైకివచ్చుసోదరీలను అప్పుడతారు ఉదాహరణమతెచ్చి ఉన్నవారి పాగిణాలుతీస్తారు భద్రమన్నారగా ప్రతి చదువు కున్న స్త్రీ ఉన్నత మార్గమునే అనుసరించిన వెనుకవారు అందరూ అట్టిస్థితికి రాగలరు అదర్శప్రాయులై ముందువెలుగిచ్చువారు వ్యతిరేకులైన క్రిందివారికి కొంత కాలమునకు వ్యతిరేకము జరిగితిరుతుంది అన్నారగా నేనట్టిమబ్బు విడిపించుకొని జబ్బుకుదిరించుకొని దెబ్బతప్పించుకొని నిబ్బరంగా అడుగుడుగునా చూచుకొంటూ

అనుగడుగునా మీమాటల తలచుకొంటూ నడుస్తాను అలవిగానప్పుడు అననూయ అతిగిని తలచుకున్నట్లు లలుస్తాను అవతల తమరుండనే ఉన్నారు అన్నది సరోజ.

అంతలో రాము మజ్జిగా అన్నము కాడికి వచ్చివాడు సరోజ అన్నముతెచ్చినది రాము ఇంక వద్దన్నాడు

రోజువేసే అమ్మకంపెరుగు కాకులేండి ఆపాపెరుగు రోగాలుతెస్తుంది ఇంటింటివగ్గరా చేతులు పెట్టి పెట్టి నిల్లూ మజ్జిగా పోసి పోసి రోజువట్టి పులుపెక్కి పాడై ఉంటుంది అందుకని పాలుతీసుకొని పేరబెట్టిరాను అన్నం పెట్టించుకుంటే ప్రేమిగడవేస్తానన్నది నవ్వుతూ సరోజ

లేకుంటేనన్నాడు రాము.

లేకుంటే లేస్తానన్నా, నంబూ కొంచెముపెట్టి మిగడతోటి పెరుగు దండిగా వేసినది సరోజ

దౌసు అప్పుడు అమ్మా తనమేలుకే పెట్టింది యిప్పుడు అలా తనమేలుకొరకే పెట్టింది ఎవరిమేలు వారు చూచుకోవలసినదే వేయి అన్నాడు రాము

అమ్మగో అందుకున్నారా మీ జమ్మనమాడమ మృదంగం ఉండుని వాయిదూరు బాగా అల్లకం గిపిగానివలె అల్లుతారు అన్నది సరోజ చిరునగ్నతో.

అట్లకాదే ఇల్లూ యజమానివస్తూ ఇల్లాలే చూచుకోవలె ఉన్నదీ లేనిదీ అతని కేమి తెలుసు లేకుంటే ఇల్లూ, వస్తూ, గల్ల అంటారూ అన్నాను అంటూ రాము తిన్నాడు.

ఏమి లేస్తారా లేక కార్త చేయుత ఇవ్వవలెరా అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ఏమేనీసుగడు ముసలివాడనుకొంటేవా అసలు ముసలివాడయిరా అడ వారుండేదోట అట్టే చొకలించి లేస్తామని వేయూదిలేస్తాడా చేతగాని వాడ సంతాడా చింతపచ్చిరా పులుసు చావదే అని చొకలించి లేచినాడు రాము

ఆ ఆ భద్రం ఇక్కడ క్రొత్తఅడవారెవరూ లేరు పాతవారే నంటూ చేతికి నీళ్లుయిచ్చి చేతుడుచుకొన తుండుపంచెయిచ్చి పొకబిడా నోటికిచ్చి ఇంకేమికొదువా అన్నది సరోజ.

నీవనేది నాకుతనులేవే పెత్తనాలువిడచి పేజీలు తిప్పమని వగలంతా బడి పిల్లలతో ఇంటికివస్తే ఇల్లాలిత్తో ఇంతో అంతో సందుదొరికితే పుస్తకాలతో ప్రశ్నలు

జబాబులు చెప్పి చెప్పి పడుకుంటే స్వప్నంలోకూడా మీముగ్గురే కానవస్తారే భయం భయంకారు కాస్తతప్పితే బడిలోపిల్లలతో అల్లరి కొంచెంతప్పితే ఇంటిలో ఇల్లాలితో అల్లరి చదివించివీ చచ్చి పరీక్షవ్రాసినవస్తే ప్యానుఅయిరావు అన్నంతపరకూ మనసు మసియై పోతూవుంటుంది ఎట్టో అయితే మార్కులుతక్కువని అందరిలో అల్లరి ఈఅల్లరులతో మనసంతా అల్లరి ఇంక ఈఅల్లరులంతా చాలించి చల్లగా అన్నాడు పడుకుంటానని ఆరోక్తిలో రాము.

చల్లగా నిద్దరపోతానంటూన్నారా అయ్యో పదండి జోలపాడుకూ నిదుర వుచ్చుతాను నిదురరాదేమో సాటివారంతా ఎగసి ఆకాశంలో తిరుగుతున్నారే వారి చెంతకుపోవ రెక్కలువచ్చేదెన్నడు దేవుడూ ఎగిరేదెన్నడు రాయుపూ ఆనక చల్లగా అంటారా ఔను కడుపారతిన్నారు కండేరా నిదురపోండి కాసికిహాయిని పుణ్యముంటుంది. కొందరు అంటూవుంటారు ఈమాట అంటూ నవ్వుతూ సరోజ అమ్మను భోజనానికి పిల్చినది.

అప్పుడు అమ్మతో భయం అప్పుడు అలివో భయం పిళ్లగడ్డకూ పడిస్తే అక్కడ బడిపిల్లలతో భయం ఎప్పుడూ భయమేనా నాకుస్వాతంత్ర్యం నాకు స్వాతంత్ర్యం అంటారు వకరిచేతిక్రింద పనిచేయలేనంటారు స్వాతంత్ర్య పీదసమే జీవన మంటారు. ఎప్పుడబ్బా స్వతంత్రం స్వతంత్రం స్వర్గలోకములోనా సన్యాసి కూడా మధ్యాహ్నమయ్యే వేళకు అస్వతంత్రుడై అన్నానికి ఒరుల చేబాచి అమ్మా అనవలసినదే బాల్యములో చదువుతోబాధ ఒకయింటి వాడయ్యేటప్పటికి అబ్బవో అటుపై పిల్లలతోబాధ ఇంతకన్నా చచ్చేదిమేలని చస్తే యమకింకరులతోబాధ ఛా ఛా మీముఖమే చూడకూడదు దయా దాక్షిణ్యము లేనివారు మావారే మేలు కొంచె మయినా దయా దాక్షిణ్యముంటుంది. మీరుచెప్పేదేమిటో చెప్పండి పోతానని తిరిగివస్తే అయ్యో ఇదేమిట్టి ఎప్పుడు నుఖం యింక కైవల్యం పోవలె నుఖంకావలె నంటే అదిసామాన్యమా అయినా ప్రయత్నంచేస్తున్నాముగా పోదాము పో భోంచే యిపో నాకొరకుగాకున్నా నీకొరకన్నా చదువుతాపో అంతనిజంలేరుంటే చదివేది చూచేపోవే అంటూ రాము గదికిపోయెను.

నవ్వుతూ సరోజ నాకొరకయ్యే చదవండి అంతానాకొరకనే ననండి అని భోంచేయపోయెను.

అనసూయమ్మ భోంచేస్తూ సరోజా రాము చాలారసకుడమ్మ పెద్దవారు ఇంట్లో ఎవరూలేరు తెలిసి నటించకపోతే చాలాదెబ్బ తల్లి మగవారిజీవితమంతా చదివినచేతుల్లోనే ఉంది. ప్రాణమియ్యవలె నన్నా మనమే, ప్రాణం తియ్యవలెనన్నా మనమే ఒకకంట చూపెట్టి నడిపించుకో వరుగెత్తగలవని కన్నకుడు ఎద్దుల పరుగెత్తనివ్వడు గనపెట్టనివ్వడు మితిమీరి బరువెత్తనివ్వడు బలము తగ్గనివ్వడు కంటికి రెప్పలాగా కాపాడుకుంటాడు తద్విధముగా భార్య భర్తను కాపాడుకుంటుంది పడి కాలాలు బ్రతికిస్తుంది బ్రతుకుతుంది అన్నది అనసూయమ్మ.

రరుణా సీతమ్మ అత్తామాటలు నాహృదయములో నాటుకొని వెలుగిస్తూ దారినిసూచిస్తూ ధర్మవ్యతిరేకముల అటకామిస్తూ పరిపాలనా విదానము బోధిస్తూ ధర్మమార్గముల నడిపిస్తూ శ్రీరస్తు ఇష్టకామ్యార్థ సిద్ధిరస్తూ అని దీవిస్తూఉన్నవి. భయంలేదమ్మా నీవన్నంతవని చేసేవాడే అల్లుడు పండుగలూ, పర్వాలూ, వ్రతాలూ, వర్కపోర్లు ఆరోగ్యాలు, ఆచారోగ్యాలు చెప్పి సాలుకుతెస్తూ ఉన్నాను. లేరుంటే ఉద్యోగానికే సెలవుపెట్టి భార్యను చూచుకుంటూ ఇంట్లో ఉండవలెననేరకం కాముకచక్రవర్తి అన్నది సరోజ.

అది నీప్రాప్తము తల్లి రసించు యౌవనుడు రూపవంతుడు గుణవంతుడూ భర్తదొరుకుటకు పూర్వజన్మ సుకృతముకావలె తల్లి ముందుజన్మలో సుకృతము చేసరున్నావు దానికి తోడు ఈజన్మలో చేసుకొనిన మరుజన్మకుకూడా అనుభవించగలవు చురువపట్టు ఇప్పుడు నీవన్నదారిలో బలమున్నది. నియమ వ్రతశక్తిలో జ్ఞానశక్తి, దేహశక్తి, వీటితో పిర్యశక్తి, దానితో ఆయుశక్తి, బలమై విశేషతో చైవశక్తి యిమిడి ఉన్నవి అన్నారు. మానవుడు అన్నిటాలో నియమవ్రతడుగావలె అగునట్లు స్త్రీ చేయవలెనన్నది అనసూయ.

బుద్ధినిచక్కగా నడిపించక తొడుగిడిచిన హద్దుమీరి నడుస్తుంది. దీనికిబద్ధమున్నద అరెటూలేదనిది సరోజ.

అనసూయమ్మ చేయకడుగుకొని మధ్యహాలులో కూర్చున్నది. సరోజ కార్యక్రమములన్నీ ముగించుకొని తాంబూలం తీసుకొనివచ్చి తల్లికి సమీపములో కూర్చొని ఉదయం పోజానంటావా అమ్మా అన్నది.

ఔనమ్మా పండుగ సమీపించె నన్ను అడుగనిది మీవదినెగార్లు వీమీచేయరు నాప్రాప్తము మంచిదై కొడుకులు కోడండ్లు మంచివారైనారమ్మా నీభయమే పెద్ద

గావుండెను అదీతీరి పోయింది. ఇకదుఃఖము లేకుండా ముత్తయిదవ తనమునో పోవుటే కొడువ తల్లి దానికి భగవానుడేమంటాడో మనకేమెరుక అన్నది అనసూయ.

ఏమంటారూ సరేనంటారు భర్తనూ భగవంతుని ఒక్కచోటి కన్నబిడ్డల కొన్నబిడ్డల వక్కచోటి కన్నకొడుకుల కొన్నకొడుకుల ఒకేచోటపెట్టి ఒకేపర్మమునో చూచేమాపు నీకేనాడు గలిగినదో అనాదే నికోర్కెలు పండినవి భగవంతుని భర్తను కట్టివేసినావు నీవెట్లచెప్పితే అట్లఅవతారు వస్తాస్వామీ అన్నావా రా అంటాడు భగవంతుడు మీకన్నాముందు పోతానండీ మీవెనుకవస్తే నన్నభోగతి చాలుచేస్తుంది ప్రపంచం నెత్తిగొరిగించి విభూతివూసి యెట్లుబట్ట కట్టించి రుద్రాక్షలు మెడలోవేసి ఒంటిపూటకూడుపెట్టి ఇంటాబైటా వేగిలేచినది మొదలు విభవ మొగడుంటూ అవ మానపెడూ ఏకార్యక్రమమునకు ఎక్కనివ్వక విడిచిస్తుంది. ప్రపంచం తమి అట్టి ఇవ్వండి వెళ్తున్నా మీరు ఎక్కడున్నా ధన్యాత్ములు వెనుకరాదీ అంటే భర్త భయపడకుండా ఈప్రపంచములోకి వచ్చేటప్పుడు ముందు పోయేటప్పుడు వెనుక పోవుట పురుషదర్మం వచ్చేటప్పుడు వెనుక పోయేటప్పుడు ముందు స్త్రీపర్మం దీనికి వ్యతిరేకులైతే వైసంతప్పుతుంది. ముందునీవేపో మొనగాజ్జీ మొగవాజ్జీ నాకే మనేభర్త ఉన్నారు నీకేమమ్మా అన్నది సరోజ.

ఎంతబాగాచదివినావే తల్లి కన్నకొడుకూ కొన్నకొడుకు అన్నావే అదితప్పు (ఆరణం) వరదక్షణ రూపముగా అత్తగారి ప్రాణవాయువును లాగినవారిని కొన్న కొడుకు కనవలెగాని నాఅల్లుడు వారిలో చేరువాడుకాదు కొడుకులోనే చేరుతాడు కొడుకులకన్న మిన్నోతాడు అల్లుడు శ్రీమహావిష్ణు స్వరూపమన్నారు. అల్లుడు పూజ నీయుడు అడవిడ్డ లక్ష్మీఅని శుకగ్రీవారం మంగళవారం ఇంటినుండి ప్రయాణం చేయనివ్వరు ముహూర్తాలూ పెట్టనివ్వరు అత్తవారింటికి పంపరు కంటిసీరు పెట్టు నివ్వరు లక్ష్మీ స్వరూపముగా భావిస్తారు. అడవిడ్డ లక్ష్మీ అయినందున అడవిడ్డకై వచ్చిన అల్లుడు శ్రీమహావిష్ణు స్వరూపమన్నారు. అల్లంరై ఈమాటను మరచి తమశక్తియంత వరకో గమనించలేక భావోద్వేగులై అవమానపరచి అవమానపడే అదిభైరవులు ఉంటారు. రాము శ్రీమహావిష్ణు స్వరూపమే నాకన్నవారికి అయినరు భేదములేదన్నది అనసూయ.

అబ్బా ఎంతప్రేమ ఉన్నదే అల్లునిపైరా ఇట్టి మాత్రుప్రేమరు మన్నుగొట్టి కన్నబిడ్డ కండ్లకు చుమ్ముగొట్టి ధర్మమార్గములకు కంపగొట్టి మరొకమార్గమున

ప్రేమనుమార్చుకొను మారికాశక్తులున్నారు. మారితగిలినా ఒకవేళ బ్రతుక వచ్చునుగాని ఈమారితగిలితే ఇటు ఈవంశం అటు అవంశం అదిమరాక్షసులున్న అదోలోకమున కావల పోలిమేర చూడవలసినదే అన్నది సరోజి.

ఛా ఆపాడుముండల చల్లబీవేళి తలుస్తావెందుకే దానికేపుట్టి దానితోక్రిడించి దానికే పిల్లలగను పశువులవలె పోయే పాడుకీవుల ఇట్లాటి వేళలో తలంచుతా వెందుకు నోటనే పలుకరాదు పాపుల పాపపుమాటల పలుకకూడని పదముల పరనిందల చేయుటచే ఫలము భ్రష్టికరించుతుంది అట్లెన్నడూ నాల్కతో పాపము చేయవద్దు పల్కవద్దు అన్నది అనసూయమ్మ.

ఇప్పటి లోకమునకు దూరముగానడుచుకొంటే నీకుశుభములు వకటొకటే చేకురుతున్నాయి అమ్మా నిమాదిరీ అందరూ ఉండవనిలేదా అన్నది సరోజి.

మానవులకుండవలసిన లక్షణములవిడచి దానవులకుండే లక్షణాలునేర్చుకుంటే మున్నుకొట్టడానికి చూధవుడున్నాడు. మీవదినె హరిప్రియ అడుగుదాటి అడగుపెట్టేటప్పటికి అత్తా అంటుంది ప్రతిదినమూ వేగిలేచినతోనే శిరస్సంతా పాదములపై మోపి నాకుసమస్కారము చేయనిరోజులేదు నన్నుచూడనిది లక్షణముండలేదు ఈప్రేమ అమెరెందుకు గలిగినదంటే వాళ్లతల్లి వకనాడువచ్చి ఇల్లు ఆయకము పెట్టుకొని నాలుగుపేలుడబ్బుఇవ్వండి వదినా ఆరుపేలు వరదక్షణతో ఒకపిల్లవానిని చూస్తూదిరున్నాము ఇక్కడికి నెలకు డెబ్బై రూపాయలు సంపాదించే మహాపురుషుడు దొరికినాడు ఎక్కడా ఉసితిరుగలేదు నీవెల్లయినా మాఅన్నయ్యగారికిచెప్పి పుణ్యము కట్టుకున్నావంటే నిమేలుమరువను కన్యాదానము చేసినదానవవుతావు అని కంట నీరుపెట్టినది. అదిచూచి నాకూ కంటనిరువచ్చి మనస్సంతామారి అట్లయితే ఇల్లు చూపిదస్తాముపా అంటూ వాళ్ల ఇంటికిపోయినాను. మీ సామితి అత్త హరిప్రియను పిల్చి అత్త పచ్చిందమ్మా అంటూ చాపజేసి కూర్చోవదినా అన్నది. కూర్చున్నాను హరిప్రియవచ్చి సమస్కారము చేసినది. అదివరకెన్నడూ నేను అపిల్లను అంతగా చూడలేదు చాలా అందంగా నాకంటకగవడింది కూర్చొమ్మని చదువూ పసీ పాటా అడిగినాను చిలుకలాగా అదేచెప్పింది చక్కగాచూచినాను మనసుమారి పోయింది. రూపాయలుమాస్తే ఈలాంటి రూపము దొరుకుతుందా వంశము దొరుకుతుందా ఛా రూపాయలచూచి రూపాన్ని నాశనముచేస్తావా అని హరిప్రియ ముఖముమాస్తూ ఏమే నాకు కోడలవగుతావా అన్నాను అమాట అన్నానో లేదో నాపాదలపెనవడి

అత్తా ఆమాటనిలుపు ఆజన్మాంతము నీఆజ్ఞాను వచ్చినై బ్రతుక్కుంటాను నిదొక్కరో చోటిచ్చి పుణ్యము కట్టుకో కన్నతల్లి వనుకుంటాను కలకాలము తలుచుకుంటూ వుంటాను మీభుక్తశేషమే అమృతప్రాయమని గీచిన గీటులొనిల్చి గిరుకుసుకుండా కాలము గడుపుతాను ఇస్తానను నీకోడలినయ్యో అధికారమిస్తానను అదై అంటూ కంటిసీళ్లు కాళ్లపైవదలింది సావిత్రి ఒకప్రక్క నిలచి రంటనిళ్లు తుడుచుకుంటూ అంత అధికారం కోరవద్దమ్మా అత్త సహాయమిస్తేచాలు సహాయంకోరు హిరణ్య కసిపువరాలు వద్దతల్లి అంటూ ఉన్నది.

నామనన్నుకరిగి శరణుజొచ్చిన ఒకకన్యకను కాపాడలేని బ్రతుకు బ్రతుకు కాదని కొడుకుల గన్నతల్లిని గాబట్టి కన్య కోరుతున్నదని కొడుకునుగని గట్టి కన్యకకు దానముచేసినదే దానమని మరుజన్మకు పుణ్యమని తలచి వచ్చుకు కొడుకుకు నచ్చచెప్పి చేయగలననీ దైర్యముతో కాళ్లపైడుతల్లి నిరే కాకోడలప్పు నమ్మకము లేకుంటే చేయవట్టు అన్నాను లేచి చేయిపట్టింది చేతి చేయిచేసి నాను దానితో సామితిగవచ్చి నారెండు చేతులు పట్టుకొని వదిలా ఒండుచూపమున గాక సేవకారూపమున ఆజన్మాంతము నీయాజ్ఞాను వచ్చలమై నీరమ్ముపూ నేనూ ఉంటాము నీమేలు మరువమ్మా అంటూ కండ్లనీళ్లు పెడిచింది అప్పుడునామన ననును సవరించుకొని.

సామితి ప్రకృతం వరదక్షిణకొరకు దుంర మట్టుకు డబ్బు అంచున పెట్టుకున్నావు అన్నాను.

వదినా ప్రకృతం రెండువేలు మాత్రము ఉన్నవి భూమిఅమ్మి నిన్ననే తెచ్చినాడు అన్నది సామితి.

అడబ్బు ఇట్లయిచ్చి రేపు మధ్యాహ్నము చానుసురమ్మను ముసార్రము నిశ్చయముచేసుకొని వస్తాడు అడబ్బుకూడా అర్కరలేమగాని మీఅన్ననూ నీఅల్లుని వప్పించే నిమిత్తం వానికి చేతిలోవేస్తే గుడ్డలూ గుడునులూ వీవయినా తెచ్చుకోనీ అని అడుగుతున్నాను ఇంకమీరు వరదక్షిణ అలోచన గేయవద్దు చాలు వివాహం చేతనయితే కానివ్వండి లేకుంటే మేము చూచుకుంటా మన్నాను సావిత్రి డబ్బు తెలియస్తూ.

వదినా నాబిడ్డ హరిప్రియ అయితే నీకింత కనికరంకలుగదు నీబిడ్డగానే

చూచినావన్నది. ఈమధ్యలో హరిప్రియ కాఫీచేసి తెచ్చి అత్తా కాఫీ అంటూ ఇచ్చినది.

తే అమ్మా సీచేత త్రాగవలసినదే -ఈనాడే ప్రారంభం అంటూ తాగితిని వసపూ కుంకుమ తాంబూలం పండ్లు ఇచ్చిరి తీసుకొని వస్తానన్నాను సావిత్రి వెంటవచ్చి ఇంట విడచి పోయింది.

అయిదుగంటలకు మీనాన్న వచ్చినాడు కాఫీ తీసుకపోయి యిచ్చి ప్రక్కన కూర్చున్నాను దిండు కానుకొని కాఫీ త్రాగుతున్న మీనాన్ననుచూచి నేను మిమ్ముల ఏమీ వయసులోకూడా కోరలేదు ముదిమిలో కోరుతున్నాను కాదంటారా బానంటారా అన్నాను.

ఏమి కోరికో అది అయినా చెప్పు అన్నాడు.

నీమాట కాదనను అని గట్టిగా చెప్పితే చెప్పతానన్నాను.

కైక దశరథుని కోరినట్లు కోరి కొంపకూలుస్తావా యేమే అన్నాడు నవ్వుతూ.

కైక కథకు కారణ భూతురాలై చేసింది కాలకర్మములోవుంది కావలసి అంతా కట్టుకథ అటుండనీ, ధర్మవ్యతిరేకముగానీదీ, పూర్వజన్మమునకు మనకు ఫలము గలుగునది. వదుగురు సైబాన్ అనునది సకలవిధములా వన్నెగడించునది అన్నాను.

సరేకానీ నీకులేని కష్టం నాకేరా అదెట్లాబీదయినా వింటానుకానీ అన్నాడు చేయిసాచినాను చేయిపెట్టినాడు వడిలోఉన్న రెండువేల రూపాయలనూ చేతిలో పెట్టి ఈరెండు వేలు వదిలేనుకోండి అన్నాను.

మీయప్ప వకీలుగాబట్టి ఎవరో నాచేతికి డబ్బుయిచ్చి కేసును కొంచెము డబ్బుతో తన్ను మోసము చేయనున్నారని ఏమి కూనీకేసా అన్నాడు.

మీకు యెప్పుడూ కూనీకేసులు తప్పితే కులటల కేసులూ కాదండీ ఒకపిల్ల చాలాబాగున్నది. నామనసుకు బాగానచ్చింది చాలామంచింది. వారుబీదవారు వారి దగ్గరఇంతేడబ్బు ఉండేది. బీదకన్యకకే కొడుకుకు దానంచేసి పుణ్యము కట్టుకో వలెనని నాకుఇష్టం కూతుర్ని మీఇష్టము వచ్చినట్లు దానంచేసుకోండి కొడుకుల ఇష్టంనాది. కూతురిఇష్టంమీది. కన్యాదాన ఫలంమీది వరదాన ఫలంనాది మంచి అమ్మాయిగాచూచి బీదకన్యకకు దానంచేస్తే, ముందుజన్మకు ఫలంఉంటుంది.

ఇప్పుడు కొడుకులున్నారని ఎగసిల్లి దూరపుచూపులేక ఫలాన్ని దుర్వ్యయము చేసుకుంటే మరుజన్మకు మన్నేనని చెప్పుతున్నానన్నాను.

అరరే కొత్తది లేవదీసినావే కొడుకులవల్లవచ్చు ఫలంనీదీ కూతుళ్లవల్లవచ్చు ఫలంనాదీనా అందుకేనా శివప్రసాదుకు వరదక్షిణ మాటేతలంచ వద్దన్నది అయినావారు పదివేలు యిచ్చినారు మంచిమాటే మంచికోరికే నీకుఇష్టమయింది నాకూఇష్టమే అంతస్తులకుపోతే పుణ్యము నున్నా పుణ్యానికిపోతే అంతస్తు నున్నా అంతస్తుతోవనిలేదు పుణ్యమే ప్రాముఖ్యము ఇదిహరి ఒప్పుకున్నాడా అన్నాడు మీనాన్న.

మీరు వప్పుకుంటే వాణ్ణి వప్పించుకుంటా నన్నాను.

బాగాలుపెట్టినావుగా నీభాగం నివేమయినా చేసుకోపో అన్నాడు వెంటనే ఆనందముతో కాళ్లంటి నమస్కారము చేసుకొని కొందెముసేపు ఆరూపాయలు ఇట్టిమ్మని తీసుకొనిపోయి మీఅన్నగారిని ఇద్దరినీ పిలిచినాను.

ఇద్దరూవచ్చి కూర్చొని వీమి వీమి అన్నారు.

వీమిలేదు నేనొక ఘనకార్యాన్ని సాధించాల పుణాన్ని ఆర్జించాల పది మందిలో గౌరవ ప్రతిష్ఠల పొందాల అనుకున్నాను. మిమ్ముల కనిపించి పెళ్ళ వారినిచేసినాను మాత్రుపిత్రు వాక్యపరిపాలనకై రాముడు సుఖమును కాలదన్ని అరణ్యానికి పోయినాడు అన్నకొరకై లక్ష్మణుడు అన్నిసుఖములా దూరముత్రోసి అరణ్యమే శరణ్యమని నిదురా ఆహారములు వదలి సేవకుడై, వాదోడై, సైదోడై, వెంటపోయినాడు పెనిమిటికొరకై సీత సర్వసౌఖ్య పరిత్యాగీనియై వెంటపోయినది. అన్నలు అట్లయిరని భరత శత్రుఘ్నులు సర్వసౌఖ్యములు ఉండి పరిత్యజించి మునివేషధారలై నంది గామమున నివసించినారు ధర్మబద్ధులయినందున శిలా విగ్రహరూపముల ఇప్పటికీ ఉన్నారు చచ్చి బ్రతికినవారిలో చేరినారు కథవిన్నారు గరుత్మంతుడు మాత్రుదేవిదాస్యవిముక్తిచేయ ప్రాణాపాయమనిభావింపక దేవతలతో పొరాడి అమృతమతెచ్చి మాత్రుదాస్య విముక్తిచేసి మాతురుణము తీర్చుకున్నాడు ఇట్టివార లనేకులు కావ్యములలో కవులతో ప్రజలతో పొగడకెక్కి అచంద్ర స్థాయిగా నిల్చినారు నేనంతటి కోరికనుకోరను మిమ్ముల అధోగతిపాలు చేయనునాకు పుణ్యమువచ్చునది మీకు మాతురుణము తీరునది మీకు ధర్మమయినదీ మాకు మరుజన్మకు మంచి మార్గమిచ్చునది పదిమందిలో అందరికీ ఘనతగల్గనదీ ఉన్నది మాటతప్పమని చేతిలోచేయి వేయండి అన్నాను.

ఒకరి మొకము ఒకరుచూచుకొని పెద్దవాడు ఒరేతమ్ముడూ కైకేసి రావణా సురుని ఈశ్వరుని ఆత్మలింగము తెమ్మన్నట్టు అమ్మకోరితే మీవదినను విడచి నేను తపస్సుకు పోలేనురా అబ్బా గతేమిరా అన్నాడు

అన్నయ్యా అమ్మ అమ్మతమే తెమ్మంటే రెక్కల్లేవురా నాకలోకానికి పోవడమునకు ఏమికోరుతుందో ఏమో వీల్లేవానికెరుక మనవని అయినట్లేనన్నాడు హరిప్రసాద్.

అంతలో శివప్రియవచ్చి ఏమిటిదత్తా ఇద్దరికొడుకులా కూర్చుండ బెట్టు కున్నావే ఎన్నడూలేదే ఏమిఅలోచన చెప్పరానిదా అన్నది.

ఇప్పుడు ఉంది నీమొగనిది మరదిది మాతృభక్తి చేతిలో చేయివేయండో! అంటే అమ్మమాటను అలోచిస్తూ ఉన్నారు ఊ కాదనండి లేకుంటే బాతుండనండి అన్నాను. ఒరేతమ్ముడూ అమ్మలంపోసి పెంచినచేత్తో అమ్మ హాలాలం పోస్తుందా కానీ వేస్తామురాచేయి అన్నాడు శివప్రసాద్.

అన్నయ్యా అంతో ఇంతో సుఖమనుభవించినావు నీవు ఏమీయెరుగని బ్రహ్మచారినినేను చూపంతా సుఖంపెనే ఉంది. కష్టాల్లో కాలువేయమంటే కష్టాల నుంచీ వెనుదిరిగి వస్తానో లేనో భయమేస్తుంది, నాన్నను తలగొట్టమనింది వకమ్మ అమ్మతలగొట్ట మన్నాడు వకనాయన అమ్మా నాన్నను నమ్మి ఎట్లన్నయ్యా చేయి వేసేది అన్నాడు హరిప్రసాద్.

అంతలో శివప్రియ అందుకున్నది అమ్మ దారినపోతూ ఉంటే దొరుకలేదు దారినదాపురించిన అమ్మకాదు.

కని, పెంచి, విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి తిని, తినక, మిగిలించి ఇల్లావాకిలి కట్టించి పెండ్లి పేరంటంచేసి పెండ్లాని ప్రక్కకు పంపిండేది దారిన పోయేవారు కాదు మీకు మీరేకాదు అమ్మా నాన్న అన్నకు తెచ్చియిచ్చినారు తమ్మునికి తేబో తారు అమ్మ నోరుతెరచి అడిగితే అన్నా తమ్ముడు అనుమానిస్తారా రక్తంపంచి యిచ్చినది తల్లి నోటికాడ పెట్టుకొన్నతిండిని లాక్కొని తింటూఉంటే అనందించిన తల్లి సత్యాలూ సత్యాలు మీకొరకై ఉండినతల్లి నిద్రగాచి మిమ్ముగాచినతల్లి జిహ్వో వస్తా చావల్యముల మీకొరకై దూరముంచి కంటికి రెప్పలాగ కాచి కాపాడినతల్లి మీఅరోగ్యములకై అభివృద్ధికై తినకదాచి చేజాచినతల్లి, మీఅభివృద్ధి తనయభివృద్ధి

యని భగవంతునికి భర్తకుచెప్పుకొని రక్షణ భారమంతా మోసినతల్లి తండ్రికొట్టినా తిట్టినా వెనుక వేనుకొని మంచి మాటతో బుజ్జగించి ఫలాహార లంచములిచ్చి పావల పెద్దచేసినతల్లి కోరినవన్నీఇచ్చి, కోరినదంతాతెచ్చి, కోరినదాన్నిచేసి కొడుకు లగను మన్నతల్లి కోరికతీర్చక ఒకరి మొకము ఒకరు చూచుకుంటారా అత్తా నాచేతనవు తుందేమోచెప్పు తప్పక ప్రాణాలవడ్డి అయినా చేస్తానన్నది శివప్రియ అమాటలు వింటూఉంటే మైమరపు తగిలి భావోద్రేకమై ఒక్కొక్కబొట్టు కంటనీరు ఎదపై వడుతూఉండి అమ్మా ఏమిధర్మమే నూరేండ్లు బ్రతుకవేతల్లి అంటూ రెండు హస్తములూ జోడించినాను.

తటాలున అత్తా అంటూ నారెండు పాదములపైనా వడింది నీకుకాదే చేతులు జోడించినది. నీవుమాట్లాడిన ధర్మవాక్యములకు లే తల్లి లే అంటూలేపి అంచుకు తీసుకొని తలనిమురుతూ ఇన్ని ధర్మమూత్రములు నీలో ఉన్నవని నీకింత తెలుసు ననీ నాకుతెలియలేదు శివా ఇంక నాయిల్లు బంగారు మయమవుతుందన్నాను.

కన్న కూతురువలె డోక్కలోకి తీసుకొని ధర్మాలు చెప్పుతూ నిమురుతా వేమే అత్తా కోడండ్రంటే అగ్ని అజ్యం అన్నారే ఇదివంతగాఉందే అన్నాడు పెద్దవాడు.

పుట్టినంటిలో మెట్టనింటిలో దీపముంచేది కోడలు రావంశ మర్యాదలుంచేది వంశాన్ని పెంచేది కోడలు ఇంటికి యజమానురాలు అయి నాతదనంతరం మాకిన్ని నీళ్లు విడువమనేది ప్రీతిగాచేసి పెట్టేదికోడలు మనపేరు ప్రతిష్ఠనిల్పేది పెద్దతనాన్ని నిల్పేదికోడలు డొక్కనుండి కూతుర్ని వెలిబుచ్చి డొక్కకు వెలితిలేకుండా కోడల్ని ఉంచుకున్నాను కోడల్ని డొక్కలో ఉంచుకొనక కూతుర్ని పెట్టుకుంటే ఫలమేమిరా వాళ్లత్ర ఇష్టం అమె అదృష్టం నాకు తెలియదనుకున్నావా మీనాన్న మీరూ కోర్టు లా చదివినారు నేను గృహ లా చదువుకున్నాను హిందూమత సంప్రదాయము హృదయములో వదిలమై యున్నది. అత్తా, కోడలు, అగ్ని అజ్యం అయితే కొంపలో మూడేవత తాండవిస్తుంది రా అమ్మ చచ్చిందని కూతురు ఎడ్చిందిగాదు అత్త చచ్చెనని కోడలు వీడ్వవలె అమ్మకన్నా అన్నివిధాలా అదరణయిచ్చి అదరించి అపురూపంగా చూస్తూవుంటేవే ఇంక నాకెవరుదిక్కు అని కొడుక్కన్నా ముందు కోడలు వీడ్వవలె అది అత్త, నాకోడలు సావిత్రి, నాకోడలు సుమతి, నాకోడలు ఆరుందతి అని అన్యగృహములలో అత్త అనవలె అదికోడలు నేమా ఈ ఇంటి

కోడలినే అదృష్టముండి అత్తనయినాను అత్త పెత్తనమిదియని కోడండ్రకు నేర్పితే రాబోవు కోడండ్రను వాళ్లూ చక్కగా చూచుకుంటారు కోడలనగా ఎవరు మన యింటిలక్కి అమ్మగారింటికి మూదేవత ఒకబోకనే తెచ్చి ఇల్లునింపి తననెత్తురునే మన ఇంటికి అర్పించే దయామయి.

కం॥ కులకాంత కోడ నెప్పుడు
కలహింపకు వట్టితప్పు మడియింపకుమి
కలకరి కంటి కన్ని
కొలికిన శిరిశంతునుండ నొల్లదు నుమలే॥

అన్నాడు అని అన్నాను.

వరే తమ్ముడూ !కోడలే అత్తకు ప్రాణాలు యిచ్చేకాలమొచ్చిందే కొడుకు లెక్కడ వుండాలెరా కొత్తకాలంగా ఉందిరా ఈ అష్టగ్రహకూటంలో అత్తకు ప్రాణాలు యిచ్చే కోడండ్ర కాలంవచ్చిందిరా మనమింకెక్కడుండాలో విమిచేయాలో విమరలో తెలియలేదురా అన్నాడు శివప్రసాద్.

అగ్రజా నమ్మోన్నమః వెరగందెదవేల ని తమ్ముని పల్కులిటువినము.

చ॥ జలనిదులింకుగాక కుల శైలములేడును గ్రుంకుగాక యీ
జ్వలనుదు వేమిమి—విడచి చల్లదనంబును చాల్చుగాక యీ
బలజహితుండు పశ్చిమదిశక జనియించెడుగాక మా
ర్పలుక కవిందుమజ్జనని పల్కులె యట్టివిదైన అగ్రజా॥

అగ్రజా మరియు ఇటువిన రమరాముని బాణము లశ్యము తప్పినతప్పు గాక భృగురాముని పరశువువాడి మడిగిన మడుగుగాక ఒలరాముని ముసలము మోచుకు శత్రువుల తలలు ప్రిలక నిల్చిననిల్చుగాక నేనాడినమాటను తప్పను అమ్మకు యిచ్చినమాట ఇచ్చినదే నని చేతిలో చేయిచేసిరాదు చిన్నవాడు నీవురా అన్నాను పెద్దవాణ్ణి.

కోడలూనిన్నే అనుసరించింది చిన్నకొడుకు అనుసరించె ఇంకనేరా ప్రక్కకు పోయేది సరే నన్నాడు వాడూ.

అప్పుడు వడిలో ఉన్నరూపాయలు పట్టమని చేతిలోపెట్టి నీకు వరదక్షిణా ఇదే గుడ్డలకూ ఇవే ఇకతప్పకూడదు ఆ అమ్మాయికి మాట యిచ్చినాను అన్నాను.

ఓ ఇదా వైకుంఠానికో కైలాసానికో పంపమంటావో సీమోనని తపస్సు నేనెక్కడచేతురా బ్రహ్మదేవా అని భయపడినానే అమ్మా అపిల్ల అడదేకద లేక గాడిదపిల్లా గాడిదపిల్ల అయినా చేసుకొమ్మంటే అమ్మమాట మీరుతానా మీరే ఇట్టులోచేరుతానా ఇక్కడికి నీరుణంతీరినట్లైనా అమ్మా అన్నాడు హరిప్రసాద్.

నారుణం నాతోకూడా పోదురా అటుపైకూడా సంవత్సరాని కొకతూరి వస్తూనే ఉంటాను అన్నాను.

ఎక్కడున్న దాకన్య అన్నారు శివప్రసాద్.

మనజంటికివచ్చే సావిత్రి కూతురురా వజ్రంలాగా ఉన్నదిరా అది దైవికంగా కుదిరింది. ఇది దైవచిద్విలాసం పరమట వీధిలో ఉన్నారవారు అన్నాను.

అందరూ ఇప్పుడేపోయి చూచి వత్తామన్నారూ సరేనని ముందు వాండ్రకు చెప్పివంటి పూలూ, వండ్రూ పసపూ, కుంకుమా తీసుకొని మీ అప్పతోసహా అందరముపోయి చూచినాము.

ఆ అమ్మాయినిచూచి అందరూ వూర్తి ఇష్టపడినారు. వదిరోజుల్లో ముసూర్రము పెట్టుకొని నీకు జాబువ్రాసినాము. చాలాసంతోషంగా పెండ్లి అయిపోయిందో అప్పటినుంచీ హరిప్రియ మాటచెప్పినట్లే నటిస్తూ ఉంటుంది. నన్నుచూడక శూణముండదు. చూడూ అందరిలో కలసి మెలసి యెంతకులాసాగా ఉంటుందో నేను పొయినంతవరకూ ఎదురు చూపెట్టుకొని ఉంటారు. తల్లి మనసే కారణముకానీ మనిషికాదు, రేపు పోతానమ్మా అయినతో చెప్ప అన్నది అనసూయమ్మ.

పుణ్యంచేసినావు భర్తా, కొడుకులూ, కోడండ్రు అల్లుడూ అంతా మంచివారు దొరికినారుపో అంటూ వడకవేసి వడుకొమ్మని రాము గదికిపోయి ఎంతవరకు వచ్చినారు ప్రభూ అన్నది సరోజ.

ప్రఖ్యే వాకిటివరకూ ఎదురు వచ్చినాను. బడివంతులు లేకపోయినా బడిపిల్లవాణ్ణి గాకపోయినా భార్యకోరికతో చదివేభర్తకు ఉల్లాసమిచ్చే భార్యఉండిగా వైన పరీక్షించను ప్రక్కనే వున్నదిగా అన్నాడు రాము.

పరీక్ష అయినారు అనేవార్త చెపులవిన్నప్పుడుగా భర్త భార్య మాటలు విని చదివినట్లు పరీక్షతో పరమానందం బ్రహ్మానందం అన్నది సరోజ.

పరమానందముతో సగమన్నా నాకు యిస్తావా అన్నాడు రాము.

సగమేమి సర్వమూ అర్పించి సంతృప్తిపరుస్తాను భూవలయమంతా మీదే మీది చేతులు తియ్యండి అత్తగారు ఊరికిపోతారష అలారము అయిదుగంటలకు పెట్టండి కాఫీవేసియిస్తాను అత్తా అల్లుడూ తాగి పోయి బస్సుయెక్కించి వత్తురని మనవి అన్నది సరోజ.

చిత్తం ప్రభ్రీ అజ్ఞానువర్తినై అత్తగారిని విడచివస్తాను అవతలా అల్లుని కన్నకొడుకుల్లో చేర్చుకునేటంతవరకూనా అన్నాడు రాము.

సరోజ ఆశ్చర్యపడుతూ అమ్మా అంతావిన్నాడే అమ్మా కూతురు మాట్లాడే ధర్మలూ కర్మలూ వింటూ చదువుసాగనంపి కొడుకుల్లో అల్లుని చేర్చుకున్నా నన్నది విన్నాడే అన్నది.

బెను అల్లునికన్న కొడుకులూ శ్రేయస్సుకోరవలసినది అత్త కోడల్ని కన్న విడ్డలా చూడవలసినది అత్త అప్పుడే ఆనందం అన్యోన్యం తప్పేమున్నదీ అన్నది ఆనసూయమ్మ.

ఏలాసముగా రామునుచూస్తూ సరే మీరుచక్కగా చదువరు "బడిపంతులులేని చదువు భారమునుమీ" అన్నారు పోని పదిన్నర అయినది పడుకోండి అన్నది సరోజ.

ఇట్లేమాట్లాడుతూ నిద్రపోయినారు అయిదుగంటలకు అలారము కొట్టినది సరోజలేచి రామునులేపినది దినకృత్యములు తీర్చుకొని కాఫీవేసి అమ్మనులేపినది ఆనసూయమ్మ కాలకృత్యములు తీర్చుకొని కాఫీతాగ వంటగదికి వచ్చెను రాము బండిపిల్చుకొనివచ్చి రడీనా అన్నాడు.

కాఫీతాగిండి అంటూయిచ్చినది సరోజ.

కాఫీతాగి బండివచ్చినిల్చినది అత్తా అన్నాడు రాము.

ఆనసూయమ్మ వస్తానమ్మా సరోజ అన్నది.

సరోజ వసపూ కుంకుమా తాంబూలం ఇచ్చి మోకరించి నమస్కరింప యినది.

ఆ ఆ ఒకరేనమస్కరింపరాదే అంటూ తానూ పోయి నమస్కరించి అత్తా ముందు అడపిల్లో మొగపిల్లో నీవేచెప్పిపో అన్నాడు రాము.

ఆడపిల్ల వెండుకునాయనా పితృకుటుంబపోషణకు అదునుగా మగవాడెదిగిన వెనుకగల్లు పిల్లలకూ తల్లిదండ్రులకూ సహాయమిచ్చును ఆడపిల్లలయన తల్లిదండ్రులు వయసుగాకమునుపే అల్లుడురావలసివస్తుంది పితృకుటుంబమునకు దెబ్బఇచ్చునదే గాని సహాయమిచ్చునదిగాదు అలు మొగలిరువురకూ మగవాడుకావలెననే ఆశేవుండ వలయును కన్యాదానఫలం కడన అయిన ఎంతో ఆనందముగావుండును అన్నది అనసూయమ్మ.

అయ్యో అత్తా పెండ్లిఅయ్యేది ఆలశ్యం ఇంటికి గండ్లుపెట్టేది ఆలశ్యం అంటూ వింతూ కంటూ ఉన్నామే కొడుకు పెద్దవాడై కూడా ఫలములేనివారు ఎందరో వున్నాల్సిగా అన్నాడు రాము.

అది తల్లిదండ్రుల లోపమేగాని వానిలోపముగాదు బాల్యమాదిగా చక్కని పరిస్థితిలోవుంచి నక్కర్మాచరణ సాలుమాపివుండిన నూటికి తొందైమంది సాలుకు నిల్చురు సాలూమూలా తల్లిదండ్రులకే లేనిలోపము ఇది ఈలోపముతో నూటికి తొందైమంది చెడుగుణములపాలై పోతూవున్నారు సర్వవిధములగు నేర్పలూ తండ్రికన్నా తల్లిలోవున్నవి పురుషులకు పురుషులుచేటు అన్నట్లు తండ్రిచెప్పినా విననిమాటలు తల్లిచెప్పితేవింటారు మాతనూ మాతృభాషనూ మాతృభూమిష్ట మరచువారు ఎవరూవుండరు ఇవి శత్రుగతమైవుండునన్నది అనసూయమ్మ.

ఇంతలో అయ్యో అన్నాడు బండివాడు అమాటవిని అత్తా అన్నాడు రాము ఆ హెచ్చరికతో.

చిత్తిచేతికితీసుకొని వస్తానమ్మా భద్రము నేనుచెప్పినమాటలు జ్ఞాపకముండని అన్నది అనసూయమ్మ.

నవ్వుతూ సరోజ రామువంక వాల్గన్నుల తళకుబరపి అవియన్నీ అల్లునితో చెప్పిపో విన్నారా ఇంటిలో వృద్ధులెవరూలేరు చెప్పేవారు దేహాలూచూచుకొని సంసారంచేసుకోండి అంటూ ఉన్నది అత్తగారు అన్నది సరోజ.

అత్తా కూతురువయసులోవున్నా బుద్ధివృద్ధత్వం వహించివుంది హద్దుమీరి నడిస్తే దండిస్తుంది అంతకూమీరితే నాల్గవడ్డిస్తుంది దానికిమీరితే అకుతిరగేస్తుంది దానికిమీరితే తలకువట్టిస్తుంది బాధనభినయిస్తుంది లవుకికాలగుట్ట సుగుణములపుట్టి యుక్తియుక్తములుంచినబుట్ట వీమిభయము లేదంటూ పర్పుజోబిలోపెట్టుకొని పోయి బండిలో ముందు కూర్చున్నాడు

భద్రమమ్మా అంటూ అనసూయమ్మ బండియెక్కినది బండికదలెను సరోజ బరువయినహృదయముతో మాతృప్రేమను వదలలేక తల్లియెడబాటును సహించ లేక కంటినిరు దానంతట అదివచ్చుచుండ వాకిలివేసి లోపలపోయెను.

బండి బస్ ఘోండుచేరెను రాము బండిదిగి వూలుపండ్లూ తెచ్చి బస్సులోపెట్టి కూర్చోతూ అన్నాడు. అనసూయమ్మ కూర్చున్నది బస్సుకదలెను.

వస్తానప్పా అన్నది అనసూయమ్మ

మంచిదత్తా అన్నాడు రాము బస్సువెళ్లెను.

రాము రెండునిమిషములలో ఇంటికిపోయి వారిలితట్టివాడు.

ఎవరువారు అన్నది సరోజ.

నేను రాముమిత్రుణ్ణి అన్నాడు రాము

రాము అట్లయితే వాకిలితియ్య రాము రాముకే ఇక్కడ పూర్తిచోటులేకుండా వుంటే మీకెక్కడచోటు దొరుకుతుంది బండ్లమెట్లకుపోండి అంగళ్లంటాయి అంటూ వాకిలితియ్యవచ్చి తమపేరూ అన్నది సరోజ.

వరశురాం అన్నాడు రాము

అయ్యో వరశురాం అంటే భయపడడానికి రాజునా రావకన్యనా తమకు చోటున్నా తమగండ్రగొడ్డలికి ఇక్కడచోటులేదు నిజముచెప్పండి అంటూ వాకిలి తీసినది సరోజ.

వూలూ పండ్లూ తీసుకొని ప్రత్యక్షమయిచాడు రాము.

అయ్యో నీఅత్తారాముడు వూలూ పండ్లూ తీసుకొనివచ్చినారూ అనకూడదూ అప్పుడే వాకిలితీసివుందునే వరశురాముడనని భయపెట్టుటెందుకూ అనినవ్వినది సరోజ.

నీ అత్తా రాముడనేనా అన్నాడు రాము.

అత్తల్లోవకచోటుగాదు విహరించుట అవ్వందమూ ఆపాదమస్తకము అంతటా రామమయం అరాడె పెండ్లినాడే రామునికి దేహాన్ని ప్రాణాన్ని అంకి తము చేసుకున్నాను వారు విహరించనిచోటు కరస్పర్శనములేనిచోటులేదు ఇకవారి దయ నాయదృష్టము అన్నది సరోజ.

అయ్యో ఏమిచ్చి ఏమీప్రయోజనములేదు దేహాన్ని ప్రాణాన్ని అన్నచోట ఇంకొకటి అనుటకుముందే రాము నోరుమూసి సరోజ.

అన్నీమీసొత్తేనని నవ్వి రాముచెంపలపై చేతులుపెట్టి జారబెరికి తలకువేసి నెటికలు విరచి నవ్వి నది సరోజ.

అబ్బా అన్నాడు రాము.

ఏమి చేయి కంటికి తగిలినదా అన్నది సరోజ.

పంచప్రాణములూ పంచబాణములతో పంచబాణుడు పరికించికొట్టి ప్రాణముల తీయుచున్నాడు ఇకనివేశరణ్యము శరణార్థినంటూ చేయిసాచపోయిరాడు రాము.

అయ్యో పంచబాణుడంటే నాకుమహాభయం గుండెలవిసిపోతాయి అంటూ పరుగెత్తిపోయి స్నానాలగదిలో చూరి తలుపువేసుకున్నది సరోజ.

శత్రువువెన్నంటి కొట్టుతుండ తాళలేక శరణుజొచ్చిన శరణార్థికి అభయమివ్వక అర్యధర్మరహితవై సోమ్యుడెవవా చేవిడచెదవా ధర్మమా అన్నాడు రాము.

అవివీతిపరుడై వేశా విశేషములు తెలియక బాణనైపుణ్యమున్నదని బారిన, బడిన వారినందరినీ కొట్టుట భావ్యముకాదని చెప్పు ఇది భారతమామి భారత నారులు ధర్మబద్ధులు సత్కర్మాచరణులు వీరికడ కొంతనితిగా ప్రవర్తించును శీఘ్రముగాపొమ్మను అన్నది సరోజ.

శరణార్థిని పొమ్మనుట నీకు అన్యశరణ్యము నాశ్రయించుట నాకు భావ్యముకాదే శత్రువువెన్నంటి విడుచునట్లులేదే ప్రాణావసీఛుని చేయుచున్నాడు రా శత్రుసంహారమొనరించి ప్రాణముదక్కించి చెంతజేర్చు పీఠనారినై కవాటముతెరచి మన్నుధుని మట్టుపెట్టు అన్నాడు రాము.

అయ్యో ఇరువురమధ్యలో కవాటము అడ్డములేకున్న వాటముగా వైనముగా కోటికొల్లకొద్దాడండీ కొంచెము ఓపికవట్టండీ వాళ్ళమ్మతోచెప్పి వైతొలగిస్తా ఓలక్ష్మీ మహాతల్లిఒకణ్ణికన్నా ఎట్లాఒకవాణ్ణికన్నా ఓకమ్మా ఒకపురుషునితో ఒక స్త్రీ దాపుననిల్చి తలయెత్తిమాట్లాడకూడదు ఎక్కడనుంచీ వస్తాడో అప్పుడే నాదిచూడు బయన్నాఅని సందులేకున్నా సందుచేసుకొని బాణాలుతీసుకొని మంచీచెడ్డా గమనించక వేశావేశల పరికించక నీతిఅనినీతుల పాటించక వావివరుసల తెక్కింపక మధ్యదూరి పంచ ప్రాణాలు లేచిపోయేటట్లు పంచబాణాలు ప్రయోగిస్తాడు ఒకేటుతో ఇద్దరుచస్తారు

ఇదేమిటమ్మా ఎంతగొప్పవారైనా ఇదియామర్యాద అయ్యో నాప్రాణాలు పోతున్నాయి ప్రాణాలుతీస్తున్నాడు రక్షించురక్షించుమన్న శరణార్థిని పాపమని రక్షిస్తే ఇకనీఅన్నవున్నాడు లోకమందరికీ మామ చందమామ వెతుకుతూ పసికట్టి వాసన బట్టి సశ్యముచేబట్టి వచ్చి వడిగట్టుతాడు వడిబెట్టుతాడు వద్దని మొరపెట్టినా విడక మెడగట్టుతాడు అయ్యో కొడుకునూ అన్ననూ మంచివారిని సంపాదించుకున్నావు తల్లీమరీ వడుచుపిల్లలమాస్తే పై ఏరుసకపడతారు పరిగెత్తినా విడక కొడ్తారూ వడిగడ్తారు పదిమంది పిల్లలయిరారయ్యా బాధించకండి బాధభరించలేమండీ వావి వరుసలేనివారు వక్కవనికే వచ్చినారు వరుసకాదండీ వైనమూకాదండీ అంటే వింటేగా ఒకరుకొట్టను ఒకరువడిగట్టనూ ఈసుధ్యలో నీసవతి మూడేవత మహాతల్లి గడ్డెలపెద్దమ్మ వద్దరల్లి వద్దతల్లి అని నమస్కరించిరా వినక కొంపలో తివ్వవేసి కూర్చుంటుంది ఎక్కడలేని బాపలగల్పించి ఆహారానికి విహారానికి వ్యవహారానికి వస్త్రానికి లోటుగల్పించి పీల్చిపిప్పిచేస్తుంది అయ్యో ఆమహాతల్లి ఎవరికీ భయపడమ పోలీసుశాఖగాని మిల్టరీశాఖగాని పీఠీచేయలేరు ఈమె ఏటంటే వారికి భయమే అటంశక్తులు బడోగిట్టుకున్నాడా పనిచేయలేవు రాజధానికే లోపడనంటుంది ఊనుపగజ్జలతో విరావేశముతో శివతాండవమాడుతుంది నీసవతి చేరినదోటికి నీకొడుకూ అన్నా వంటికాలితో పరుగెత్తివస్తారు పిలువనిపేరంబ్రాండ్లు అగుతారు ధనికుల ఇల్లంటే వాళ్లముఖమంటే వాళ్లజంటంటే వింటే పిక్కబలలమాపుతారు నీకంటిమాపువడిందాకా ఈముగ్గురూ ఏడ్చిస్తూనేవుంటారు ఈముగ్గురికీ దుష్టత్రయు లనిపేరు పెట్టి పదవులనుండీ పడగొట్టుతల్లి ఈమువ్వరినీ పదవులనుండీ పడగొట్టుటకు ప్రకృతం రాజధానిలో ఆలోచిస్తూ కార్యములుచేస్తూ నడిపిస్తూవున్నారు నీవు పడగొట్టకపోయినా మారాజదానే పడగొట్టిరుతుంది ఈమాట నీకొడుమమన్నయనికి అన్న చంద్రునికి సవతి దారిద్ర్యదేవతకు చెప్పు మీసదవులు ఉండవనిచెప్పు మీతంటాలు ఇకసాగవనిచెప్పు మీవారికి నీవుగట్టిగా బుద్ధిచెప్పు మావారికినేను నీతి చెప్పుతా ఎమండీ ఇంకా పోయిరాడాలేదా వాళ్లమ్మకు గట్టిగా చెప్పినా ఇంకా ఉన్నాడా పోయివుంటే బాధానివర్తికై తాపోహశమనమునకై ప్లానులో కాఫీపెట్టి వచ్చినా కొంచెంపుచ్చుకోపోండి కోపాన్ని క్రోధాన్ని చేతపట్టుకొనక పాదరక్షలుగా ఉపయోగముచేసుకోండి భార్యపైకోపము వశమించండి కామాస్త్ర ముపసంహరించండి కోటిభద్రతకయ్యే కవాటము బంధించినాను లేకున్న శత్రువులు ఈవేళకు కొల్లగొట్టి వుండురు పోండి స్నానముచేస్తాను అవదరుబోతుల పొగరుబోతుల

మరొకసారి రమ్మనండీ ఇరువురమూ ఏకమై ఎదిరించి వెన్నివ్వక ఎద ఇచ్చి పోరాడి వారిత్తుళ్ళడంతాం పోండి నమస్కారం స్నానముచేస్తానంటూ నీళ్లుపెన పోసుకున్నది సరోజ.

రాము నిరాశతో శాంతముతో చమత్కారమునకు మెచ్చుకొంటూ వాక్యతు రతకు తలయూచుతూ వచ్చి ప్లానులో కాఫీత్రాగి కుర్చీలో కూర్చొని బార్యచేతిలో వున్నది భర్తబ్రతుకు అడిస్తుంది పొడిస్తుంది అమృతవర్షం కురిపిస్తుంది అనందాంబుది తేలిస్తుంది ఉల్లాసములో ఊగిస్తుంది ఉజ్వలతేజము గలిగిస్తుంది ఉన్నతపదవిని అందిస్తుంది ఉంది భార్యలోపదునుంది కోటుకు సైన్యబలం దేహానికి వీర్యబలం ఇంటికి ఇల్లాలిబలం ముఖ్య ఆశ్రయము చదువుకున్న ఇల్లాలేకావలె నంటూ అలోచిస్తూ ఉండెను.

ఇంతలో సరోజ స్నానంచేసి పొడిగుడ్డ కట్టుకొని వస్తూ చిరునవ్వుతో నమస్కరిస్తూ కాఫీత్రాగినారా అన్నది.

త్రాగకుంటే తాపం పూరకుండనిస్తుందా అన్నాడు రాము.

అహారం చేసుకున్నామని కావలసినంతా కుండలో పెట్టుకున్నామని తొందర పడి వేళావేళల గుర్రెరుంగక తింటే అశీర్వాదముకాదూ తమకు తెలియదూ అంటూ నవ్వుతూ వంటగదికి పోయెను సరోజ.

ఇట్లే బడిటయమువరకూ కాలముగడపి భోంచేసి స్కూలుకుపోయి అయిదు గంటలకు ఇంటికివస్తూ వూలూపండ్లు తీసుకొని మూటగట్టి భుజాన వేసుకొని ఇంటికి వచ్చి వాకిలితట్టి తోగిసి లోపలప్రవేశించినాడు రాము

సరోజవిరుదుపోయి స్వాగతమిస్తూ పిచ్చననున్నవూలనుపండ్లను తీసుకున్నది.

రైటు రైటు శాస్త్రంచెప్పినది నిజమే ఇల్లువిడచి పోయివచ్చిన అబ్బాయికడువు చూస్తుందట కన్నతల్లి, పిచ్చమాస్తుందట ఇల్లాలు, కిందికి మీదికి అంతటా చూస్తూ రట పిల్లలు నడిపిచ్చనవున్న మూటను అప్పుడే కనుకున్నావుబూడు అన్నాడు రాము.

బెను దేవునిదగ్గరకు ఆట పిల్లలదగ్గరకు అమ్మా నాన్నదగ్గరకు గురువుల దగ్గరకు బంధుమిత్రుల దగ్గరకు పిల్లలకడకు రిక్తహస్తములతో పోకూడదని అట్ల పోయిన పరాభవము పదిమాటలు పాపాలు అహారములో విచారణలో లోటువస్తాయన్నారగా దేవుడు గురుడు అమ్మా నాన్న బంధుమిత్రులకన్నా ఆట పిల్లలు అన్య తంత్రులు కట్టుకున్నవారు కరుణగలిగి కడుపెరిగి తెచ్చియిస్తే చేయి చూస్తుంది

లేకుంపే నిరాశ చెందుతుంది జిహ్వోవస్తా చావలములు ఋషులకైనావున్నవి. వాటె
కొరకయ్యే మిమ్ముల ఆశ్రయించి వుండేది అవితేకుంపే మీతో పనివుండదు. అడవి
లో అడఋషులమై ఉంటాము అర్జించి పెద్దాను అశలు తీరుస్తాను అనురాగంగా
మెలగుతాను నాప్రాణంగా చూచుకుంటాను అని ప్రమాణపూర్తిగా తెచ్చుకున్నారు.
మిమ్మాశ్రయించక యెవరిని ఆశ్రయించవలయునో చూడండి గమనించండి మీరు
తెచ్చినదానితో ఇచ్చినదానితో సంతోషపడవలె మనసుకు స్పందించువలె పురుషుడు
అదరిస్తే నిరంతరం పిదప ప్రార్థనచూస్తూ ఇంకారాకపోయెనని ఎదురుచూస్తుంది
స్త్రీ నిరాదరణచేస్తే నిరంతర చురుకునైన తన అస్వతంత్రతకు పరితపించి దేహ
మాన ప్రాణములపై రోసి వెనుక నుయ్యి, ముందు గొయ్యి చూచి యెటుజరుగుటకు
వీలులేక నుయ్యికో గొయ్యికో ప్రాణమర్పిస్తుంది. ప్రాణభిక్షపెట్టినామీరే, ప్రాణా
వహరణచేసినామీరే ముఖము పరికించి ఒకచిరునవ్వు నవ్వి ఇంటిఇల్లాలు వుండదని
పూలోపండ్లతో పట్టుకవచ్చి చేతికొందిస్తే దేహమంతా పులకరించి ఉత్సాహయుతమై
పరమానంద మొందుతుంది. కోపించి సూచితిరా దేహమంతయూ చిరుచెమ్మటలు
గగిమ్మి చల్లబడి నిరాశతో నిట్టూర్చుకుంటుంది అన్నదమ్ముల అక్కచెల్లెండ్ర తల్లి
పండ్లుల అవుల బండుమిశ్రుల విడచి మరచి ధర్మమే జయమనీ, కర్మమేనిజమని
తాళికట్టినవారినినమ్మి తలదాచుకొనవచ్చిన అబలకు అపూ ప్రాపూ దాపూ భర్తగాక
మరెవ్వరూ భర్తచేయివడచినా ప్రేమమరచినా వేరుదలచినా గతులుగలవా చెప్పండి
మీరు అదరణా స్వాతంత్ర్యము యిచ్చుటవల్ల దేహము ప్రాణము మీ వెన్నెంటనే
తిరుగుతున్నది గంటను పడేపడే చూస్తుంది చప్పడయితే మీరేనంటుంది నిరాదరిస్తే
గతేమి అంటూ కాఫితెచ్చి చల్లార్చి యిచ్చింది సరోజ.

సుగుణములపుట్టి ఛర్మాలకట్ట అంటూ చేరదీసుకున్నాడు రాము.

స్త్రీకి ఇదే అదరణ ఈ అదరణావిధానము ప్రధానమై ప్రాణదానమై ఎంత
కష్టముచేసినా ఎన్నిచిక్కులువచ్చినా ఎట్టియిక్కట్టులు రూపొందినా ఎదిరించి
ప్రాణమును గాపాడుకుంటుంది స్త్రీ పతి అదరణా నిరాదరణలో ఉన్నది. స్త్రీ
జీవితము అదరణ అమృతము నిరాదరణ హాలాహలము మరువవద్దు అంటూ
సగముఇంకా తనచేతిలో ఉన్న కాఫీనితానే త్రాపి పండుగకు వీమితస్తారు వీమి
చేస్తారు చెప్పండి అంటూ రాము కాపును చక్కనిద్దుతూ అన్నది సరోజ.

వీమికావలెనో చెప్పమన్నాడు రాము.

నాకన్నా నాల్గుపండుగలు తామే ముందుమాచినారుగా ముందుమీరు చెప్పండి వెనుక నేనుచెప్పతాను అన్నది సరోజ.

ఇంటికార్యక్రమములూ పండుగలూ పర్వాలూ అచరణావిధానములూ గృహిణీవిగాని గృహస్థునివికావు అన్నాడు రాము.

సరే నాకుతెలిసినవన్నీ చెప్పతాను అందులో మరచిపోయినవి మీరు చెప్పండి అని వ్రాసుకోండి అన్నది సరోజ.

రాము కాగితము పేనా చేతికితీసుకొని చెప్ప వ్రాసుకుంటానన్నాడు

ఊ పేట్టుండి పేనా శ్రీరస్తో శుభమస్తో లేకుండు శ్రీరామారఘరామో అని సీమీపేట్టుకుండా వ్రాయుటకు నాస్తికులూ అన్నది సరోజ

కాలుపెట్టినా కాలుతీసినా కదలినా కదిలించినా లేచినా కూర్చున్నా దేవుని పైనే ఆధారపడి ఉంటావే అన్నాడు రాము.

ఔను దీనినే అచరణ అందారు దేనిని ప్రారంభించినా వేగితేచినదియొదలు రాత్రిపండుకొని నిద్రపట్టువరకు మరువకుండా తనయిష్ట దైవమును తలంచువారు న్నారు వ్రాసినా చదివినా ఇష్టదైవాన్ని మరువరు. లేచినా కూర్చున్నా మరువరు. ఇష్టదైవాన్నో ఇలువేల్పునో తలంచి ప్రార్థిస్తారు. అందరూ పోయేదార్చే పోండి ముండ్లు మోట్లు రాళ్లూ రప్పలూవుండవు కొత్తదార్లువేయడం కష్టం నష్టం ఇప్పటికే యెన్నోమతములు యెన్నోభాషలు యెన్నో అచారములు యెన్నోకలములు యెన్నో దేవతలు అయినపి తమరూ యేలయింకొకటి సృజిస్తారు ఊకానివ్వండి అన్నదిసరోజ.

సరేనంటూ శ్రీకృష్ణాయనమః అని వ్రాసినాడు రాము.

అబ్బా కృష్ణభగవానుడా ఏరు ఇలువేల్పా ఇష్టదైవమా అన్నది సరోజ.

అంటే అన్నాడు రాము.

ఓహో ఇలువేల్పును ఇష్టదైవాన్నే మరచినారన్నమాట ఇలువేల్పు అంటే వంశవరంపరగావచ్చిన ఆదివేల్పు వారిని మరచినట్లైతే వంశానికి హానికలుగు తుంది వంశాన్ని పెంచడం వారివంతు వారిదస్తరములో ఉంటుంది మనవంశవృక్షము ఇక ఇష్టదైవమంటే బంధువూ మిత్రుడూ ఉన్నట్లు ప్రకృతం మనస్సు అకర్షించగా మక్కువగా పెట్టుకున్న వేల్పు పెద్దవారు తెలిసినవారైతే ఇలువేల్పుపేరే పెట్టుకుంటారు ఇలువేల్పునే కొల్పమంటారు అన్యదైవము అన్యమతమును

అన్యకాంతను అన్యధనమును అసించవద్దని తప్పక కీమ గలుగుతుందని బాల్యము ననే భద్రపరుస్తారు కొందరు. వక్తలు వారి వారి మతములలోకి లాగి వారాశ్రయించిన దేవునిపూజి ప్రప్టచేస్తారు వారివారి ఇలువేల్పునే సేవించమనుట మత గురువులకు శ్రేయము. మతాభివృద్ధికై తెలియనివారినిమార్చి దైవ దూషకులై కూలి పోయెదరు. తమరిని అమూచాన్నా భద్రపరచి వుండవచ్చుగాని, వారిభద్రతకు తమరు కట్టుబడి వుండరు. ఇష్టదైవమందొ వారంతే నన్నారు. ఇలువేల్పు దైవ మెవరూ అన్నది సరోజ.

మారు ఇలువేల్పు శ్రీరంగనాథుడు అయితే మానాన్న శ్రీరాముని సేవించే వారు అందువల్ల నాపేరు యిష్టదైవముపేరే పెట్టుకున్నాడు అన్నాడు రాము.

అందుకే తమరు వక్కరైచారు. ఇలువేల్పుపేరు ముందు పెట్టివుండిన ఇష్ట దైవము మరొకరిని ఇచ్చివుండును. సోదరులవారు లక్షణస్వామి ఇంకొకరువుండి వుండురు. అయినా ఇష్టదైవాన్ని మంచివారిని పెట్టుకున్నారే వినేటప్పటికే గుండె లిసి పోయినే అన్నది సరోజ.

ఏమీ శ్రీకృష్ణుడు చెడ్డవాడా అన్నాడు రాము.

చెడ్డవాడుకాదండి మంచివాడే అయినదైవము. తమరు మానవులు వారిలీలలు అనంతములు తమరు వారిశిష్యులు భక్తులు శ్రీవారిననుసరించి వుండురుగా, వీదేవుని గొల్చిన ఆదేవుని నడకబలమూ మనసూ ఉండునంటారు పెద్దలు. లీలామానుష రంగహాని లీలలనేకము లయినట్లు తమ లీలలూ అయితే ఎట్లా అని అలోచన అనది సరోజ.

నాకు అర్థమకాలేదు నీమాటలు కొంచెము అర్థమయ్యేటట్లుచెప్పు అన్నాడు రాము.

అయ్యో తమకెట్లు అర్థమగుతుంది అయ్యేటట్లు చెప్పుతా వినండి ఆ శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడు బాల్యమాదిగా గోపికలతో ఆటలాడుతూ మాటలాడుతూ పాటపాడుతూ వారిమనోహరణ మొనర్చినది గాక వారి ఇండ్లనవనీతము హరించినాడు గోపికలు ఒకరిద్దరుగాదు పదహారువేలమంది తమవాంఛా మనోరథమునకుగట్టి ఈడ్చించి నాడు పస్త్రావహరణమొనరించి వీడ్చించినాడు వీడ్చించినదిగాక చేతులు మోడ్చించి నాడు కేలుమోడ్చించినదిగాక యమునాతీరమున బృందావనమున చిలిపిచేష్టలన్నో

చేసి మరులుకొల్పినాడు వీరితో తమిదీరక వివాహసమయమున శత్రుమధ్యగతమైన రుక్మిణిని ఎత్తుకవచ్చి పట్టపురాణిగా చేపట్టినాడు. రుక్మిణిగాక ఇద్దఱు ఏడుగురినితెచ్చి అష్టభోగములలాగా అష్టభార్యలనిపించుకున్నాడు. వీరుగాక నరకాసురునితో బందింపబడిన కన్యలచెర విడిపించగా వారు తన్నుకోర పదహారువేల రావకన్యల వరించితెచ్చినాడు విన్నారా ఇందురూ చాలక మేనత్త రాధ వెణ్ణిదై వెన్నాడితే వెనుదిరిగి అత్తా అని కొగలించినాడట కొగిలిలో ఒరిగిపోయిందా వెణ్ణిరాధ విన్నారా అంతతమకము గమకము గలిగినవారు తమకు దేవుడయితే తమరెట్లుంటారో ఎట్లుంటుందోనని భయం ముచ్చటగా ముందు చేసేది మొగవారు అప్పుతీర్చేది అడవారు అడచిచేస్తే అప్రయోజకురాలు వ్యక్తిచారిణి పుట్టినింటికి మెట్టినింటికి మట్టి గొట్టే మారికాశక్తి అంటూ దూషిస్తారు కర్త వివిధమయిన కర్మచేస్తే అవిధమయిన కర్మ తనకు జరుగుతుందని తానెందుకు తెలుసుకొనకూడదు. చేశావ్ బోశేశామ్ అన్నసామెత వినలేదా పురుషుల మనోవృత్తిచెడిన స్త్రీలుచెడుమరు, స్త్రీలుచెడుటచే వర్ణసంకరమగును వర్ణసంకరముతో వంశనాశనమగును అని ఆ గీతా భగవానుడే చెప్పినాడే అదిగాక రుణానుబంధ రూపేణా పశుపత్ని సుతాలయూ అన్న మర్కము తెలియలేదా భార్యా పిల్లలు ఇల్లూ పశువులు మొదలగునవి పురుషుని రుణములూ ముందుజన్మలో ఒకరికి రుణపడకుండాన నీవస్తువులు వీవీచెడక నీవెనువెంటనే వుండును రుణముండిన వీవీనిలుపుకొనలేవు నీవు ఎవరికి వీవిధముచా రుణపడవద్దు జమాఖర్చులు వ్రాసే జగజ్జట్టి చిత్రగుప్తుడున్నాడు చక్కగా లెక్కలోకి యెక్కిస్తాడు అన్నారుపెద్దలు విన్నారా అకృష్ణపరమాత్ములవారి భర్తులుతమరు వయసూ వయసుకు తగ్గరూపమూ రూపమునకుతగ్గ ధనమూ అర్హనా విద్యా వినయము ఉన్నవి ఆశపడి అప్పుయిస్తామంటారు ధర్మవృత్తినిచేసి ధుర్మార్గులలో చేరుస్తా మంటారు విలాసానికై వినోదానికై ఆడించుకుంటారు పాడించుకుంటారు తిరుగు తారు తిప్పించుకుంటారు తానుజారిబోయై జారుడంటారు అంటూవుంటే రాము తలబట్టుకొని అబ్బా తలనొస్తుంది అవతల చెప్పే అచ్చాడు.

వింటేతలనొప్పివస్తే కంటే వళ్లనొప్పివస్తుంది పరవాలేదు అలాంటి పాత పాదరక్షలుంటాయి తప్పించుకొని నడువండి నన్నునడిపించండి అప్పువడి అప్పు తీర్చమనకండి కృష్ణులవారి శిష్యులనిపించుకొనకండి అంటూ చేయిచాస్తున్నాను అనిపించుకోనని చేయివేయండి అవతలికథ దూస్తాము అని చేయిపట్టినది సరోజ.

పెండ్లినాటి ప్రమాణాన్ని మరచివుంటాడేమో జ్ఞాపకము చేస్తామనుకున్నావా నై అప్పుడప్పుడూ సానబెడ్తూవుంటేనే కత్తితళితళా మెరిసేది ఇదిగో విను కృష్ణుని చెడ్డకార్యములలో నికృష్టుడనై మంచికార్యములలో జిష్టుడ విష్టుడనై భక్తుడనై ఇల్లాలికిచ్చినమాటను జవదాటను అప్పుచేయను నిమాటవంటాను ఇంటి ఉంటాను అని చేయిచేసి భయముతీరిందా అన్నాడు రాము.

మీమనస్సుకు ఆనందం కల్పించవలసిన దర్మంనాది నామనస్సుకు ఆనందంకల్పించవలసిన దర్మంమీది ఒకరినొకరము నమ్మి చేయునది సంసారం నమ్మికలుచెడితే ఇంతకన్నా నరకము ఎక్కడావుండదు ఈనరకానికన్నా అలోకములో ఉన్ననరకం నయము భర్తమరొక స్త్రీని ప్రేమించినాడని తెలిసిన గృహిణి మనకల్లోలం గృహకల్లోలం స్త్రీమరొకరిని ప్రేమించినదని భర్తకు తెలిసిన సర్వతా కల్లోలం ఇరువురమస్సులు ఏకమై ఏకలక్ష్మ్యముపై వెళ్ళితే ఇంతకన్నా ఆనందము వీలోకములోనా ఉండదు. నమ్మినడవండీ నామాటవినండీ ముందుకు బాకివడి నొప్పిపడకండీ ముందేభగవంతుని నిర్ణయించు కొనడములోకూడా కొంచెము యోచనవున్నది అయినా మనస్సువారిపై వాలింది మరల్చరాదు వారు జగవంతుడు వారిలీలలు ఆనంతములు వారెందుకట్టచేసిరో మరొకతూరి మాట్లాడుకుందాము తమరుమాత్రము శ్రీరామచంద్రునివలె ఒకమాట ఒకబాణము ఒకవత్తి ప్రశుడవై కీర్తిగౌరవముల నిల్పండి మనఇంట్లో కృష్ణపటములేదుగా తీసుకరండి ఒకకృష్ణుడుమాత్రము వుండేపటము తేవద్దు రుక్మిణీసమేతుడై కూర్చొనిఉండునట్లు ఉండవలయును ఒకరే ఉన్నపటముతెచ్చిన వారినినేను హద్దులో పెట్టలేను అను హతల్లి రుక్మిణీ చేతగాక తలుగువిడిచింది. ప్రక్కన ఆమెవుండిన కొంతనయం ఈవిధిలో అల్లులు చేసిన అందరికీ మనము జబాబులు చెప్పకొనలేము వారితో యశోద అల్లాడిచచ్చినది ఆయవస్థ నాకుపెట్టకండీ దంపతీ సమేతములేని దేవుని సేవించిన మాత్రుశాపగ్రస్తులై నన్యానులైవుట్టి స్త్రీనుఖముగానక స్త్రీలలో చీవాట్లు బ్రతుకై అగబాట్లు పడగలరు అన్నారు. అది అటుండనీ పటము వ్రాసుకోండి ఇక కూరగాయలన్ననో మార్కెట్టులో ఉండినట్టివి తమకగువడినట్టివి ఒకొక అర్థసేరు వంతున తీసుకోండి మొదటిపండుగగదా దొరికినట్టివంతా చేసిపెట్టుదాము ఇక తీవువదార్థములలో హోళిగలు ఈపండుగకు ముఖ్యముగాచేస్తారు ఇంకా వీలుగలిగితే మూడువిధములగు తీవువదార్థములుచేస్తారు ఏదైవాన్ని మనము సేవిస్తామో

అదైవానికేది ప్రీతియో తెలుసుకొని కొందలుచేస్తారు తమ ఇష్టదైవానికి వెన్నప్రీతి వారికి వెన్నా చక్కెరా తేనే దాగి కలిపి నివేదనచేస్తాము మీగడకొంచెముతీసి అందులో చక్కెరకలిపి ఇదీవకరకముగా పెట్టుదాము అరటిపండ్లూ పాలూ చక్కెరా నెయ్యో కలిపి మరీఒకటి మీ ఇష్టమయిన వేల్పుకు చాలా అన్నది సరోజ.

పంచామృతము శ్రీదయితునికి ప్రీతి అపరామృతము నీదయితునికి ప్రీతి వారికి పంచామృతం వీరికి అపరామృతమిచ్చి సంప్రీతులచేసి వశవర్తులచేసుకో నీదయితుడు ఇక్కడా శ్రీదయితుడు అక్కడా సుఖమిస్తారు నిశ్రేయస్సును కోరుతారు అన్నాడు రాము.

భక్తి శ్రద్ధలతో పంచామృతమిచ్చి వారిని భయభక్తులతో అపరామృతమిచ్చి మిమ్ము వారిని యిల్లుమరపి మిమ్మువట్లమరపి అనందమనుభవిస్తామని ఆశఁడిది వారికరుణా కటాక్షమెట్లున్నదో తమదయాంతఃకరుణ ఎట్లున్నదో తమ ఇరువుర దయా నాయదృష్టమూ అన్నది సరోజ.

పంచామృతపానమిచ్చి పరమాత్మను అపరామృతపానమిచ్చి నామాత్మను తృప్తిపరచేదిగాక క్షీరపానమిచ్చి శిశువునూ రక్షిస్తావులే అన్నియెడలా అన్నికడలా అందరికీ అపూ పోవు ఇచ్చి పుణ్యము సంపాదించేశక్తి ఉండే స్త్రీకి పుణ్యాంగన యని పేరుగలిగినది వ్రక్కన చేర్చుకొని అపరామృతపాన మిస్తూ యిస్తూ భర్తను కనుమూయించి డొక్కలోచోటిచ్చి క్షీరపానము ఇస్తూ ఇస్తూ శిశువును నిమర పుచ్చిన పుణ్యము హరికి అగ్నికి చేసిపెట్టిపెట్టినట్టి ఫలమూ నిన్ను వెన్నంటి వైకుంఠ పురద్వారమువరకూ చేర్చగలవు అక్కడ నీపిలుపులేకనే తెలుసుకొని హరి సిరిసమే తముగావచ్చి తొడ్కొనిపోవ అక్కడున్న పరమభాగవతులు సూక్ష్మా పతివ్రతా శిరోమణియూ కలియుగములోనా అబ్బా అని అశ్చర్యపడ దరమప్రీతితో పదవీ పట్టా అ పురాణదంపతులు ఇస్తారు అప్పుడు నన్నూ నాకుటుంబాన్ని మరువవద్దు అని చురుకమంటి ముఖములో చూచినాడు రాము.

బాను అధరపానం త్రాగి త్రాగి ప్రాణం తీసి సగంచేసినానని కట్టుకున్న అబ్బాయి రక్తంలో సగం పంచుకొని పుట్టి క్షీరపానం చేసి చేసి సగంచేసినానని కన్న అబ్బాయి కారుణ్యమూర్తులై పెద్దరయిలు ఎక్కిస్తే చక్కగాపోయి శ్రమ లేకుండాచేరి పోతా కారుణ్యరహితులై చిన్నబండిఎక్కించిరా నల్లలూ కరుస్తాయి

నడుములూ విరుగుతాయి అనుకున్నవేళకు చేరక నడుమ అవస్థలూకలుగుతాయి అంతా మీలోవేపుంది ఆడవారిబ్రతుకు వయసు వున్నంతవరకూ ఒరుగతోసి త్రాగి త్రాగి వయసు మీరగానే వారతోస్తారు పాపమనే పరమపుణ్యులెవరో అని దీనముగా మాటాడినది సరోజ.

ఎందుకట్ల దీనముగా మాట్లాడుతావు సరోజ అన్నాడు రాము.

ఈనాటిప్రేమ అలాడు ఉంటుందా అని అలోచన అవుతూ ఉన్నదన్నది సరోజ

కట్టుకున్న అబ్బాయి కన్నబిడ్డాయి ప్రేమ విరగడ అయ్యేవేళకు సాకుడు కొడుకుల్లాగతిన్న పై అబ్బాయిలు యిరువురూ ప్రాణంగా చేయూతనిచ్చి పైకితిను కొనుటకు తయారుచేసుకొంటూ ఉన్నావుగా నీవుజాణవులే ఆసమయానికి నన్ను పనికిరావని పారదోలుతావు పిల్లల యారదోలుతావు పెద్దబ్బాయిని చిన్నబ్బాయిని చేరబిల్చుతావు పంచామృతాలు పంచభక్ష్యాలు పరమాన్నాలు నట్టింట తిడ్డవేసి కూర్చోని నాలుకకురుచిగా తిన్న అబ్బాయిలూ నీపిలుపు వినరా ప్రీతిగనరా దాపు జడరా ధర్మబద్ధులై మానవులే ఎందరోపెట్టినవారికి పెట్టవలెననివుంటే ప్రతి నిత్యమూ ప్రీతిగాపిల్చి పెట్టినవారికి పెట్టక భగవంతుడు మరచిపోతాడా భగవంతుడు ధర్మబద్ధుడు మరచిపోడు మంచినిల్లిస్తే పాలుఇస్తాడు అన్నమిస్తే అమృతమిస్తాడు యిక్కడికి తన్నురాగోరితే అక్కడికి తానురాగోరుతాడు మరువకుంటే మరువ కుంటాడు మనసిస్తే సర్వమూఇస్తాడు అదరిస్తే అన్నీఇస్తాడు ఒకజన్మలోపెట్టితే ఐదిజన్మలకు పెట్టుతాడు ఇదిఎరింగే నడుస్తున్నావు పెడున్నావు అంగరక్షకుడై అగ్నిదేవుడు అక్కడచేరుస్తాడు అజరు ద్రాద్యమరులు అందరానివదవి హరిఇస్తాడు కన్నతల్లివలె శ్రీమాత లాలిస్తుంది ప్రేమిస్తుంది శ్రీవరులిద్దరూ చెంతచేర్చేది నినేలే జాణతనము చూపకు మంటూ రాము చెంపన చేయిపెట్టిన్నాడు.

సరే కథఅటుండనీ చేయిటుండని అని రాము చేతిని తనరెండుచేతులతీసి పట్టుకొని పండుగసామానుల్లో ధర్మాలూ అధర్మాలూ భార్యాభర్తల సంబంధాలూ వచ్చినవి ఇవితెగవుకానీ పదార్థాల విషయమయింది ఇంక తెుకాయలు నాల్గు వ్రాసుకోండి అన్నది సరోజ.

నాలుగు ఎందుకూ అన్నాడు రాము.

ఇలువేల్పుకొకటి ఇష్టదైవానికొకటి గామవేల్పుకొకటి రాత్రికి ఉత్సవ మగుతూ ఇంటిముందుకువచ్చే దేవునికొకటి వెరసినాలుగు సరిపోలేదా అన్నది సరోజ.

ఇంతమందిదేవుళ్ళయితే భరించేది బ్రతికేది కష్టమే అన్నాడు రాము.

పీళ్లలో ఎవరినివిడుస్తారండీ ఇలువేల్పు వంశపరంపరగా వచ్చినవారు ఇష్టదైవమా మెచ్చి ఉంచుకొని సేవించువారు ఇక గ్రామదైవమా గ్రామవాసో జనాశ్రయః అన్నారు గామవాసులు వారిశ్రయించి వారు గ్రామమునాశ్రయించి జీవదేవన్యాయముగా ఉన్నారు. వారిఆశ్రయము లేనివారికి అనష్టలుతప్పవు గ్రామములో ప్రవేశించెడి పీడాపిశాచములు మారికాస్పృటకాది ఉపద్రవములు రోగములు వారిరక్షణలేని వారిగృహములకడ నివసించి సమయమెరింగి గృహ ప్రవేశమై బాదించును వేదించును గ్రామకలహములూ గ్రామచ్ఛిద్రములూ కలుగు చుండును గ్రామములో అనధికారము సంప్రాప్తింపజేయును గ్రామములో అదవగా యదవగా తయారుజేయును. గాన గ్రామ అధ్యక్షానిదేవరకు పండుగదినములలో కష్టకాలములలో సంవత్సరాదిలో తప్పక వారినిసేపించి సమర్పించవలసినది అర్పించవలసినదే ఇక గామోత్సవములో ఇంటిపద్ధతి వేంచేసినవేల్పును అర్పించక ఆతిథ్యమివ్వక అవతలపొమ్మంటారా మానవుడు తిని తినకనైవా చేయవలసిన విధములూ చేయవలసిన కార్యములూ చేయకచురువరాదు. ఇచ్చినవాని చురచి ధనికులూ విద్యాధికులూ ఇచ్చెడివాని చురచి బీదాసాహ భ్రష్టులై పోతున్నారు వారిసంఘములో చేరకండి చెడిపోతాము అన్నది సరోజ

సరోకానీ నాల్గుటెంకాయలూ అని వ్రాసుకున్నాడు.

ఊ ఈనలుగురికీ సరిపోవునన్నీ వూలూ పండ్లూ కర్పూరం ఊచుకడ్డు తీసు కొనండి పండ్లూ వూలూ కొన్నిరకములు దొరికిన రకమునకు కొన్నితేండి ఇక్కడికి వూశాద్రవ్యములు సరిపోయినవి వస్త్రములు వ్రాసుకోండి జతకట్టుపంచెలు జతపై పంచెలు రెండుచీరలూ రెండురపీరలూతేండి ఇలువేల్పుకు ఇష్టదైవానికి సరిపోతాయి అనిచెప్పమందునంతలో తల్లిగారి వూరునుంచీ గుమాస్తా సుబ్బారావు జట్కాదిగి ఒకబుట్టా ఒకచిన్నగట్టా తీసుకొనివచ్చి అక్కడపెట్టి సమస్కరించి అమ్మవంపిన దమ్మా ఈజన్సుకే నన్నురమ్మన్నాడు వెళ్లతానని జట్కాలో తిరిగి పోయెను.

సరోజ బుట్టవిప్పెను అన్నీ తినుబాండారములుండెను చూచినారా అత్త అల్లునిపై నెంత ప్రేమో నెలవరకూ తిన్న అయిపోవుపోండి ఊ బుట్ట ఇవి గజ్జాలో వీమున్నవని దింపుగా రెండుమంచిదీరలూ రెండురవికలు జలతారుఅంచుగలవి జితపంచెలు ఒకకండువాపంచెవున్నవి చూచినారా అల్లుడూ అడవిడ్డాఇంటికిరాకున్నా కూడా ఆనందంగా ఉన్నాముగాబట్టి కావలసినన్ని వస్త్రాలు ఆహారాలు పంపినారు ఇక ఒక మీదిపంచె తేండి సరిపోతుతుంది అన్నది సరోజ.

అత్తగారిచ్చినవిగాని మనము లెచ్చినవిగావే దైవయోగ్యములేనా అన్నాడు రాము.

భైను వారు మనవంతు చేసినారు మనము శ్రీవారిసొత్తు చేస్తాము వారి దేహము తగులక వస్త్రములు వారిచేయి తగులక ఆహారము మనము స్వీకరించిన ముందుజన్మకు మలినవస్త్రధారులమై శతపరిచ్ఛిద్ర చేలములు కట్టవలసి వచ్చును. అక్షిర్ణవ్యాధికో అటమటపడుతూ ఆహారానికి కొరతపడుతూ అల్లాడవలసి వచ్చును. కుటుంబగాని సన్యాసిగాని బ్రహ్మచారిగాని తప్పక తనకు లభించినవి వారికిచూపక వీవి అనుభవించినా ముందుజన్మకు ముప్పుతిప్పులే అందులో కుటుంబికి మరీ వ్యాప్తి చెంది వెన్నంటిబాధించును నిత్యకృత్యముగా పక్వముచేరుపక పరిపక్వమొనర్చిన యజ్ఞేశ్వరునికి పరమదయాళుడై పట్టమని ఇచ్చిన పరమేశ్వరునికి వెనుక యిచ్చినది దుర్వ్యయములకు హెచ్చించక తెచ్చిఇల్లాలికందిచ్చిన భర్తకు పెట్టక తిన్నఇల్లు ఇల్లాలు గుల్తెపోవునన్నారు. ముగ్గురునాకు పూజనీయులు అతిథులు తమకు ఇద్దరు పూజనీయులూ అతిథులు అంటూ సామానులు యింట్లోపెట్టి చిత్తి డబ్బు చేతికందిచ్చి పోయినారా అన్నది సరోజ.

సరే ఈనాడుకొన్నీ రేపుకొన్నీ తెస్తానంటూ రాము బజారుకు పోయినాడు.

సరోజ యింటిలో వసులుచేసుకొంటూ శ్లోకములు చెప్పకొంటూ ఉండెను.

కొంతసేపటికి రామువచ్చి సామానులు కొన్నితెచ్చినామ రేపుకొన్నితెస్తా నన్నాడు.

సరోజ సరేనని అన్నీఎత్తి పెట్టినది యిట్ల సంతోషముగా కాలము గడచినది.

రాత్రిపండుకొను నప్పుడు నాలుగున్నరకు గడియారము అలారముపెట్టి పండుకొని నాలుగున్నరగంటకులేచి నీళ్లక్రిందవేసి దినకృత్యములు తీర్చుకొని కాఫీ

జేసినది సరోజ. అంతలో రాములేచి దినకృత్యములు తీర్చుకొనిరాగా సరోజ కాఫీ యిచ్చి త్రాగి పాతపంచెకట్టుకోండి తల అంటుకానని తానూ కాఫీత్రాగి కొంచెము వసంతముకలిపి తట్టలో కొంచెముపోసి గ్లాసులో కొంచెము ఎత్తిపెట్టి తానూ పాతచీరకట్టుకొని నూనెగిన్నే పీట ఎత్తుకొనివచ్చి భూర్చుముఖముగా రూర్పొను లాగు పీటవేసి ప్రభువులవారువచ్చి పీటపైకూర్చొనవచ్చు తలంటుటకు ధర్మపత్ని సర్వవస్తుసామగ్రితో తయారై ఎదురుచూస్తూ ఉన్నదనది

తలఅంటెడవా అనిలేచి రాము గలగలమును నీగాజుల రచళికి అనిపాడు సం తలోసరోజ అడుగోమొగలుపెట్టినారా కపిత్థానికి కపిత్థానికికాలాలున్నాయిరాండ తెల్లవారుతుంది అంతలోవల స్నానముయిపోని అంటూ పోయి చేయివట్టి లాక్కొని వచ్చి కూర్చుండబెట్టి అత్తవారియింటివద్ద తమరు ఈరాడుడింటే బావగారు యిద్దరున్నారు బాగావసంతము పోసి హేళనచేసి ఉండురు. కులాసావడి ఉండురు యిక్కడ ఎవరున్నారు నేను ఉన్నాను వసంతము కొంచెమయినా వంటిపైన పడకపోతే అశుభమని భార్యభర్తలున్నవారు ముసలివారైనా ఒరుసగలవారిపైపోసి పోయించుకుంటారు భార్యభర్తలు పోనుకుంటారు. వయసువారూ వసంతం కొంచెమయినా పడకపోతే యెట్లా వసంతుడు సంతోషించి ఆశీర్వాదించవచ్చా భార్య భర్తలు యిద్దరూ పకపకనగుతూ వసంతము లాచుతుంటే వసంతుడిలా వారినప్పుల కలసి పకపకనగుతూ నూరు వసంతములిట్లు దంపతీ సమేతముగా పసంతాలాడండి సంతోషపడండి అంటూ దీప్తిస్తాడట యిది తొలివసంతం నన్ను మిమ్ము వరించ మంటారా తమరు నన్ను వరిస్తారా అంటూ గ్లాసులో వసంతము చేతికి తీసుకొని చేతితో రాముపై చీలకరించి నవ్వినది సరోజ.

రాము చిరునవ్వు నవ్వుతూ అమగో వసంతము కలిపి వసంతములో వసం తునియెడుట పకపకనగుతూ వక్షస్థలముపై చిలికి వాల్ గన్నుల తళుకుతో వయ్యా రాలతో హోయలుతో వరుని బంధించెడవా అంటూ రాము రెట్టబట్టి చెంతకు చేర్చు కొని వసంతా అంటూ వసంతముతో బొట్టుపెట్టి యిరుచెంపలా దిష్టిపెట్టుపెట్టి వక్ష స్థలమున వసంతము చిలికి చుబుకము పట్టుకొని దసంతా యేదీ ఒక చిరునగు నగూ చూచి గడచిన వసంతములలో సూరువసంతములు నాతో వసంతమాడుమని మన సారా దీవించును యేదీ అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ వసంతా వైజయంతా గడచిన వసంతములతో సూర్యవసంత ములు వీరిహృదయములో నాకు చోటు గలిగించు స్వామీ అంటూ రామును కౌగ

లించుకొని యిరువైదొలగి వక్షస్థలములమధ్య వసంతముపోసి బిగ్గకొగలించి తల రాము భుజములపైన మోపి నిమిషకాలము ఆ చల్లదనములో కనుమూసినది సరోజ.

అదిమాచి మంచమారుతుడు చల్లగ పీవన పీచిరాడు. అది వసంత రుతువు ఊషఃకాలము మందమారుతుడు మలయమారుతుడై గందవాహుడై గంతువేయుచూ మరింత చల్లగ పీవనపీచు రాము పంచప్రాణములు స్పర్శలుతప్పినవి. ఆసమయ మెరింగి పంచబాణులు అకర్ణాంతము నారిని లాగి పోబుగా బాణమువేయ రాము వెన్నునదూరి యెడనవెల్లి పంచేంద్రియ స్పర్శలుతప్పి యెడకానుకొని అనందాంబుదీ తరంగములలో నుయ్యలలూగుతూ రాముహృదయములో లీనమయిన సరోజకు సూటిగాతగిలినది తగిలితగులుటకోసం మైరుల్లుని స్పర్శగల్గి రాము కౌగిలినుండి బల వంతముగా దిగజారి పాదములకు నమస్కరించి పట్టుతప్పించుకొని సరసాలు ఇక చాలు సాలుగా కూర్చొని వసంతని జయింతుని కంతుని మలయపవనుని తోడు చేసుకొని రేపుమావటికి రమ్మనందీ వేళావేళల గమనించక నీతీ అవినీతులపాటించక వెళ్లులై తిరిగితె భిక్షపెట్టరని చెప్పండి. వేగిలేచి వాకిలితీస్తేసరి ఎదురగుతారు నలుగురూ నాల్గుగుండస్తంభములు చాకట్టుతీసుకొని నెమలిపించుము మోసేటంత పోవున చేసుకొని చెవులు బ్రద్దలయ్యేటట్లు వాయించుతూ ఈదాసర్ల పోరుపడలేక కొండవెక్కితే అక్కడికి తయారవుతారు. మంత్రివుండే రాజును రాజ్యాన్ని ఇట్ల చేస్తారు ఇకమంత్రిలేని రాజు నేమనవలె రామరామా పీఠరాపిడి రాపిడికాదు పొమ్మనండి లొందరగా పొమ్మనండి అన్నది సరోజ చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

రాము ఒకనిష్ఠూర్పు ఏడచి నిరాశతో నియమమునకు లోపడి అయ్యా దాసర్లూ రేపురాత్రికట రాండి కంతుజయంత వసంత పవనులేకాదు మిమ్ముల పుట్టించిన శ్రీకాంతుడువచ్చినా కాదంటే కాదు లేదంటే లేదు. హిందూమత సిద్ధాంత ఛర్మకర్మములన్నిటనూ దాపుయిచ్చినది ఇంక మీశాకట్టు ఇక్కడవాగవు కాదనివాగితే కంటనీరు కాల్యలైపారుతుండ పాదముల శిరము నాశ్రయిస్తుంది అటుపై మీరూనేను కట్టగట్టుకొని నక్షత్రేటదుముకవలసినదే పొండి వేళమీరిపోతుంది ఆర్యధర్మదూరులై పండుగ చర్వముల లెక్కింపక హిందూ సాంప్రదాయములకు లోపడక సూర్యార్చనా దైవధ్యానా సమయముల గమనించక బ్రహ్మముపూర్వ కాలమును మైథున నిద్రాహార ముహూర్తముల కువయోగించు వారనేకు లుంటారు. వారు కావలసినంతా భిక్షపెట్టుతారు అక్కడికి పోండి తెలియని

వారికడ తెలిసి మనోన్మిగహము లేనివారిచెడ మీజాకట్టు బాగావాగుతాయి అక్కడ కొడువపడిన జోలె యిక్కడ నిండుతుందిసోండి. మాఇల్లాలు మనస్సురాయి పెరగదూ విరుగదూ పెరవారిమాట వినుడు. పట్టించేపట్టు పెట్టించేపెట్టు మొండిపట్టు పట్టితిరా మీకుఇదివరకయిన మంగళహారతులు తక్కువ ఇప్పుడెక్కువా ముక్కోటి దేవతలకు మూలపురుషుడు ఈమెకు ముఖ్యబంధువు. కాదంటిరా మీఉద్యోగము లుండవు పొండి అని సరోజ ముఖముచూచి ఏమి ఇంకా ఏమయినా చెప్పతావా చెప్పు అన్నాడు రాము.

చెప్పు మీవల్ల దర్మరహితులైపోయి మానవులూ కడకు దేవతలూ పండగ పర్వదినాల్లో మిల్లెడునూనె నెత్తినపెట్టి పట్టమని చెందెడునిల్లపోయి ధర్మపత్నిలేని మొగోళ్లు సన్యాసివాళ్లు ఇదిగో గుడ్ ఇదిగో పూలు ఇదిగో పండ్లు అని చేయిసాచు మొగవాడు పండుగపర్వాల్లో పూరతీర్థాల్లో పదిమందీ పచ్చగుండు నికూవట్టు మను మొనగాడు లేక కంటతడిపెట్టు అడవాళ్లు ఉన్నారు. ఇక్కడికిచాలు పొమ్మని చెప్పు అధర్మాలకట్ట యిక్కడ వంచవడ్డనిచెప్పు ముందుజన్మలో ధర్మాలకు కట్టు బడి దైవార్చనచేసిన వారిదే ఇప్పటికాలం. ఇప్పటిజన్మలో ధర్మానికి కర్మానికి కట్టుబడి దైవాన్ని నమ్మి తిరిగినవారిదే ముందుకాలంఅని తెలుసు మీవాలకల మీ జాలకం ఈవీధినే కుదురదు పొమ్మను అన్నది సరోజ.

ఏమండయ్యా విన్నారా ఇంకిక్కడవుంటే మీకుమానంలేదు కాదు కూడదంటే నాకుమానంలేదు పొండి అన్నాడు రాము.

పట్టి తలతనవ్రక్కకు త్రివృకొని శ్రీరామ జయరామా అని పొటపొడుతూ తలపై నూనెపెట్టి తలంటి చేతులూ కాళ్లూ పళ్లు చుట్టి మంగళహారతిపాట పాడుతూ వసంతము నీళ్లతట్ట త్రిప్పి నొసటవొట్టుపెట్టి తట్టలో ధర్మపత్నికి ఏమిచేస్తారో వేయండి అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ఏమున్నదీ నాసర్వస్వమూ అలాడే పెండ్లిరామ ఇచ్చినానే ఇంక దేహ ప్రాణ మాన ధనములలో గుడ్డిగవ్వయైరాలేదు ఏమున్నదీ అన్నాడు రాము.

అదిగో చేతిలో ఉంగరము అదిదయచేయండి అన్నది సరోజ.

సరేనంటూ ఉంగరముకీసి సరోజ యెడమచేతికిపెట్టి. పెట్టినందుకు ఫలం అన్నాడు రాము.

తలంటి హారతియెత్తి నూరువసంతములు వత్సరములు భార్యాసహితులై సర్వభోగములు సర్వదా అనుభవించుచుని బొట్టుపెట్టనాను చేతులారా ఆపాదముస్తకము శిరస్సానముచేయించి తడివత్తి కూర్చుండబెట్టుతాను సురీవచ్చు వసంతము వరకు తమకీలాగున సేవచేసేనిమిత్తం ప్రేమపూరితముగా ఇల్లాలికి దానంచేసినారు దయితులవారు ఇంకేమికావలెనంటూ వసంతంనీళ్లు బైటపోసినవచ్చి బచ్చలిలో పీట వేసి ఇకరాండీయని పిల్చి శిరస్సానముచేయించి తడివత్తి ఇకపోయి పీటని చూచు కొమ్ముని తానూశిరస్సానముచేసి వచ్చి కార్యకలాపములలో దిగెను. ఇంతలో సూర్యుడు ఉదయిగిరిపైన అగువడి అగుపడక ఉండెను ఇరువురు పోయి కొన్ని ధ్యాన శ్లోకములుచెప్పి నమస్కరించిన తర్వాత సరోజ వెళ్లిపోయెను. రాము అదిత్య హృదయము అష్టోత్తరము కవచము చుంత్రమూ చెప్పెను. అంతలో పాలవాడు వచ్చి అమ్మా పాలు అన్నాడు సరోజ పోయి అన్నాడు పాలుఇంకా కొంచెము ఎక్కువగా తీసుకొని కాచి ఒకగ్లాసుపాలు చెక్కెరా పండ్లూ పూలూ తీసుకొనిపోయి పీట వేసి పీటపైపుంచెను. నిట్లు ప్రోక్షించి రాము మోకరించి తండ్రి లోకబాందవా కర్మసాక్షి ఈనాడు వసంతరుతువుకు, వత్సరమునకు ప్రారంభదినము ఇంతవఱకు పోలోటులేక కాపాడితివి నీవుకర్మసాక్షివి ముష్కర్మములపాలుగాక సత్కర్మలలో ముద్దిచోరునట్లు గడవిన వసంతములతో నూరువసంతములిట్లే భార్యా సహితుడైనై తమ్ముసేవించునట్లు మమ్ము ఆశీర్వదించుచుని భగవానునికి నివేదనచేసెను. సరోజ కర్పూరము ముట్టించియిచ్చెను ఇరువురు చేతులబట్టి మంగళహారతి శ్లోకము చెప్పుమూ హారతియిచ్చి ఇట్లే నూరు వసంతములు ఇరువురమూ నాలుగువసంతములతో మంగళహారతి యిచ్చునట్లు దీనిచుతండ్రియని కిందపెట్టి పాలము భూమిసోక సాష్టాంగ దండప్రణామము లాచరించి తీర్థప్రసాదములు ఇలువేల్పుకు, ఇష్టదైవానికి పెట్టక ముందుసేవించరాదని తెచ్చి దేవునిపీటముదగ్గరవుంచి రాము దేవుని దగర మాలిన్యవస్తువులకీసి తుడిచెను. సరోజ అక్కడ వరికరములతుడిచి శుభ్రము చేసి దీపములురెండూ యిరువాగులా వెలిగించెను. రాము ద్వాదశ నామార్చనచేసి ఊడువత్తులు వెలిగించి నమస్కరించి ప్రార్థనకు కూర్చొనెను. గంటకాలములో ఇలువేల్పు శ్రీరంగనాథసహస్రనామము లక్ష్మీవహస్రనామము ఇష్టదైవము శ్రీకృష్ణ సహస్రనామము రుక్మిణీసహస్రనామము చేసి సరోజను చూచెను.

అయినదా అన్నది సరోజ.

ఓ అన్నాడు రాము.

పాలు చక్కెర పండ్లూ వూలూ తెచ్చి పెట్టెను సరోజ.

దేవుని పుష్పాలంకృతునిచేసి ఊహవత్తులు ముట్టించి నైవేద్యముపెట్టి మంగళ హారతియివ్వ కర్పూరం ముట్టించి మంగళశ్లోకము ప్రారంభించినాడు రాము.

నన్నుమరుస్తారా అన్నది సరోజ

రా అన్నాడు రాము.

ఇద్దరూకలిసి మంగళశ్లోకముతో హారతిత్రిప్పి పీటపైపెట్టి సాష్టాంగ దండ ప్రణామములుచేసి చేతులుజోడించుకొని స్వామీ ఇంతవరకూ పోయినవసంతములు రెండుచేతులతో మంగళహారతి ఈవసంతమునుండి నాల్గుచేతుల మంగళహారతి శత ఆయుర్దాయమువరకూ నాల్గుచేతులూ మంగళహారతి ఇచ్చులాగు ఆశీర్వదించుడు ఈవసంతమునుండి తమకు దానురాలై మావంశమర్యాదలకు కల్పవృక్షమై నాకు చింతానుణియై కన్నబిడ్డలకు కామదేనువై కాపాడుతూ నాతో వసంతసమయముల వసంతమాడునట్లు ఆశీర్వదించుడు. తాము సేవకురాలిగా స్వీకరించుడు అని నమస్కరించినాడురాము సరోజ రాముతోకలిసి నమస్కరించి లేచి రాముకు తాళిస్థి చూపి అరాడు కట్టిరారు ఈనాడు తగలండి కొత్తవసంతము వత్సరాది వృద్ధ పుణ్యాంశంతో తయారయిన నూలుకు కూర్పబడి చచ్చటివసపుతో వూయబడి మున్నుకట్టిన వారితో కట్టించుకొనవలసిన పసంతం ఇక్కడ వృద్ధనారు లేవరూ లేరు ఇంటికిపోయిన వెనుక అత్తగారితో తయారుచేసుకుంటాను వృద్ధ పుణ్యాంగ నలు శ్రీసూక్తముతో నూలువడికి నరడుతయారుచేసి ముత్తయిమవులకు దానముచేసే రోజులంతరించినని తయారుచేసి ఇమ్మవనిపసపుకుంకుమ తాంబూలం వూలు పండ్లు ప్రత్తి ఇచ్చి పాదములంటి నమస్కరించు ముత్తయిమవాలేదు. అరువది వీడులు దాటిన ముత్తయిమవకు నమస్కరించుటవల్ల ముత్తయిమతనం అభివృద్ధియొసన్నారు వారిని స్త్రీపురుషులిరువురూ గౌరవించవలెనన్నారు. తగలండి తాళిని తగలండి అని రాము చేతులతగిలించి దేవుని తట్టుమల్లి దయామయులారా కట్టిన ఈతాళిగట్టిగా ఈవక్షోజములపై నూరువసంతములు చిందులాడునట్లు ఆశీర్వదించుడని నమస్కరించి రాము పాదములకు నమస్కరించెను.

రాము రెండుచేతులూ పట్టి లేపి కట్టినతాళికి చెప్పి కట్టిన చేతులమరచితివా అన్నాడు.

సరోజ చిరునగు వంకురింపు ముఖముతో అయ్యోమరువలేదు కట్టినతాళికి కట్టినవారికి కన్నబిడ్డలకు కన్నుఅక్కడనే ఆనందములేనని చిరునవ్వునవ్వి చేయివట్టెను.

రాము తీర్థమిచ్చి వుష్పముల తానే శిగలోవుంచి పండ్లు చేతిలోవేసెను.

సరోజ కన్నులకడ్డుకొని చండువల్ని సగముతుంచి రాము నోటికిందిచ్చి సగము తాను నోటిలో వేసుకొని పోయి కాఫీ తెచ్చియిచ్చి సూర్యప్రసాదాన్ని మరచితిమని పండ్లను పట్టుకవచ్చి సగము రాముకిచ్చి సగముతాను తీసుకొని పోయి వంటకార్యములో పాల్గొనెను.

రాము కాఫీత్రాగి సరోజకు వంటకార్యములకు సహాయమైపోయి నిలచుకొని వంటపనుల్లో ఒంటిపిట్టయై జంటలేదనీ వంటకాదనీ నిలచుకుంటూవుందే పిట్టకు జంటపిట్ట వచ్చిందిచెప్ప చనిచెప్ప దీరుణై మగదీరుణై దీమాగాచేస్తానన్నాడు రాము.

సరోజ తలఎగరవేస్తూ చిరునవ్వునవ్వుతూ చేస్తారూ. ఇల్లాలిని ఆడిస్తారూ పాటలపాడిస్తారూ అటలఅడిస్తారూ వలుకుల పలికిస్తారూ వకవకనవ్విస్తారూ అని ఎకవకనగి ఆడించడంలో పాడించడంలో ఉప్పు కారం మరచితే పదం మార్చరుగదూ పాపంవద్దలేండి పద్దనేకూర్చోండి పిల్లలు తల్లులను పడుచుపిల్లల పడుచువారు వంటశాలల్లో వెంటవెంటనే తిరుగుతుంటారన్నారు. అట్లనే ఉంది అన్నది సరోజ.

అయ్యో బిహ్వోపస్తా చాపల్యాలు లేనివారెవరు పిల్లవచ్చేదే పెద్దవచ్చేదే అధరపానం పెద్దకూ, క్షీరపానం శిశువుకూ ఇచ్చి కడుపుచల్లజేసి సాగనంపే కామ భేనువు వంటగదిలో వుంటే వెన్నంటి కాళ్లకుచుట్టుకొనక యెక్కడపోతారు అంటూ పంకాయలు తరుగను ప్రారంభించినాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ తలయుచుతూ దోసకాయలు తరుగుతూ పాట ప్రారంభించినది.

పాటబాలించి నవ్వుతూ అంతంతవప్పలా అన్నది సరోజ.

ఒప్పులేనే పెద్దగా వుండవలసినదీ. తప్పలుంటే తన్నులే వప్పలు పెద్దగా ఉండవలె ఒప్పులు తీసుకొని తప్పలుపారవేస్తాములే అన్నాడు రాము.

అవప్పులు చిన్నవికొన్ని పెద్దవికొన్ని ఉన్నవి. చిన్నవి ఊడికేటప్పటికి పెద్దవి ఊడకవు పెద్దవిఊడికేటప్పటికి చిన్నవిచెదిరిపోగలవు సామాన్యముగా తప్పులేఅగు పడేది తప్పుచేసేదిమీరు తన్నులుతినేదినేసూరా ధర్మమేరా అన్నది సరోజ.

వప్పులు తప్పులుగా తప్పులు వప్పులుగా వాదించను వేటలు ననుకున్నావా నాకూయమదండన భయమున్నది మల్లిజన్మ ఉన్నదనేననుకమూ ఉన్నది నాదియూ నీదియూ తప్పు అని తెలుసుకునే బుద్ధివున్నది

౪॥ తప్పులెన్నువారు తండ్రోపతంశంబు
ఉర్విజనులకెల్ల నుండుతప్పు
తప్పులెన్నువారు తమతప్పులెరుగరు
విశ్వదావిరామ వినురవేమ ॥

అన్నాడు వేమనార్యుడు. నాతప్పునేనూ నీతప్పునివు అలోచించి తెలుసుకొని వప్పుకుంటే సంసారంవల్లగా చల్లగాసాగిపోతుంది తప్పుచేసి కాదని సమర్థించు కొన చూచితిమా సాలుచెడి మూలవుంతుది సంసారం చట్టుబంధాతుంది అయినా ఇవన్నీ యెక్కడనేర్చినావే అనుభవము పెచ్చగాపున్నట్లుండే ఉన్నట్లుండే ఉండగరము కొద్దే సినావు చూడు అన్నాడు రాము

సరోజ ముఖములో హేళనా లాలచా నమ్మేసినచేసి లాపశ్లోమమున మాట లతో ఊరి ఉంగరమా బొంగరమా ఈ ఉగాదినుండి వచ్చే ఉగాదిపరమా తమగు సేవచేసేటందుకు కూలితీసుకున్నాను సేవకులకు వీతము ఇవ్వడములేదూ అ సేవ కులు కష్టమొస్తే పారిపోతారు సుఖముండే వుంటారు. ఈసేవకురాలు కష్టాలకు సుఖాలకు అవుతూ అజ్ఞానువర్తించు లోకకకుండా హారరుండా ఉండవలెనుగా వత్స రాది ప్రతిపండుగకు మాఅమ్మ వండుగనాడు దానం అని అడిగి వడిబట్టిచే బొర్లుదో సెడు రూపాయలు మానాన్న పెట్టాడు. మాఅమ్మచుట్టూ పిల్లలందరమూ చేరి నాకు నాల్గు నాకయిదని పీక్కతింటాము యెవరికీయ తగినంతా వాండ్లకిచ్చి పనిచేసే వారికి ఇంటిసమీపములవున్న బీదసాదలకు మడుగుగోడలో యేమైనాతెచ్చుకొని తినం డని చేయిసామతుంది. దేవునికి కొంతయిస్తుంది మిగిలినది సులభత్వర పర్యంతమూ దాచి అప్పుడప్పుడూ ఈలాంటి ఖర్చులకు వాడుకొంటూ వుంటుంది. ఈనాడు మన మక్కడవుండిన తెలిసివుండును. నాకేపి దోసెడురూపాయలు ఈసంవత్సరాదినాడు బీదలుకూడా భార్య పిల్లల సంతోష పెట్టుతారు. లేనివారు ఇరువురు కలిసి కలిపి

కన్నిరు కన్నబిడ్డలపై నిడుస్తారు. ఈనాడు ఇట్టివారినెరిగి గుప్తదాన మిచ్చినవారే పుణ్యాత్ములు లోభులు అవివేకులు అలుపిల్లల ఈనాడుకూడా సంతోషపెట్టిక మరు జన్మకు వండుగరోజుల్లో పట్టుమని పట్టుడన్నము పెట్టువారులేక నాయనువారులేక చావిళ్లలో సత్రాలలో వడీ కన్నగచాట్లు వడతారు. అందుకై తమతో దానము తీసు కున్నాను. మరుజన్మకు కూడా తమవెంటనే ఉంటాను అని వాల్ గన్నుల తళుకు రాముపై బరపినది సరోజ.

శహబాద్ చంపేసినావు వండుగ వర్షతములాగా అడ్డములేకుండు పైబడ చేసినావు దానర్థ తిరుగుమజలీ అయ్యేలాగు చేస్తావు అన్నాడు రాము.

దానర్థకుదాపిస్తే ధర్మాలుదాటి కర్మాలుతెస్తారు. కర్మాలుకన్నీళ్లతోగాని దాటవు. ధర్మాలు దాడెందుకు కర్మాలకు చోటిచ్చేదెందుకు కన్నిళ్లకాలవలై పారేదెందుకు ధర్మానికి బద్ధులుకాండి ధర్మపత్ని దాపున్నేవుంది కాలము ముందు వుండనేవుంది దానర్థదాడికి బయమెందుకూ, దార ఉందిగా ధైర్యంగా నిల్చుకోండి వెన్నిచ్చి పనుగెత్తి పారుబోతు అనిపించుకోకండి అనినవ్విందది సరోజ.

వారిదాడికి హరిహర బ్రహ్మద్యమరులుకూడా ఓర్పుకోలేక ఒక్కొక్కరికి ఒకరిని ఇద్దరిని ముగ్గురినీ అవుకొరకై అంగరక్షగా ఉంచుకున్నారు. బ్రహ్మ నావల ఒకరినే ఉంచురున్నాడు. హరి భూనిళల. హరుడు గొరి గంగల ఉంచు కున్నారు. ఇంక దేవతలు దానపులు మానపులు దాడి జరిగినప్పుడంతా ఒక్కొక్కరి మరుగు చేరినారు ఇకమునులన్ననో రాజ్యము మదనసామ్రాజ్యము విడచి అడవిలో ఘోరముగా తపస్సుచేస్తున్న విశ్వామిత్రుడు అవ్వరస మేనకలా అటా పాటాచూచి దానర్థదాడిని వెరచి మైమరచి తపస్సువిడచి ఆమె మరుగుజొచ్చి శకుంతలను పుట్టించినాడు యేటియొడ్డన జెట్టివలై కోకను మొలవరకూ ఎగజెక్కి దట్టి కోకవలైపైటను నడిమికిచుట్టి వసిడిబొమ్మవలై నిగనిగలాడు వడుచుపిల్ల మత్యగంధినిచూచి వృద్ధవరాశరులవారిబుద్ధి హద్దుమీరి వడ్లకిడ్చి ముద్దులాసించి తపోవ్యయమును లెక్కగానక ఆమెకోరినకోర్కెల దీర్చి కడకు వ్యాసుని పుట్టించి లోకమున ఉదాహరణ కెక్కించినారు. దానర్థబలం తెలుసునా ఇంద్రుడు పెండ్లి పీటలపై బంగారుబొమ్మవలై కూర్చొనియున్న అహల్యనుచూచి కంగారై వండెండు సంవత్సరములు కామాగ్నికి క్రాగి క్రాగి దుఃఖమునుభవించి కడకు తెగించి గురు వత్నియనిలెక్కింపక ముందువెనుకలరయక హరునిచెంతకేగు మరునిభాతి దానర్థకు

దానుడై మోసమున అహల్యను గూడి, గౌతమ శాపదగ్గుడై కీర్తి గౌరవముల గోల్పోయి అంగహీనుడై లోకమున ఉదాహరణకునిల్చెను. ఇట్టివారే ఇట్టిపైడింటే ఇక ఈ దానర్థ యోగుల మునుల మావోటి వోగుల బ్రతుకనిస్తారా అడవారి ఆవులేకుంటే నడ్డేట మమికినదనుకా వెన్నంబుతారు అపు ధాపు నివే నన్నాదు రాము.

అవూ దావూ ఉన్న అంగనకు బంగరు ఉంగరమేనా గతీ సోసెమ రూపా యలేమయినా ఉన్నవా అన్నది సరోజ.

ఈ విషయంనాకు తెలిసివుంటే దోసెదు రూపాయ లెండుకు కనకాక్షి షేకం చేసివుంటున్నాడు రాము

కట్టుకున్నదానికి కనకాక్షి షేకంచేసే కరుణామయులలరుదు పెట్టుకున్నదానికి చేసేపెద్దలున్నారు. ఇప్పటికి ఉంగరమేచాలు ముందుచచ్చేపండుగరు ముందులిచ్చి కొంగుబట్టి దానం అంటాను కొంగునిండురూ వేయంటే అన్నది సరోజ చిరునగ నగుతూ

కాసులతో కనకాక్షి షేకంజేస్తూ విడుస్తానా పూర్వగాఢలు పుణ్యారవలూ పండ్ల గలూ పర్వాలూ అనుభవముచెడి చెప్పెడివారులేక చెడిపోవుచున్నా. చెప్పెడి వారుండిన విని అచరణలో ఉంచుకోగలవారు కొందరైనా ఉంటారు. అడిగేవిధానం అవరణావిధానం మరచి అందరూ చెడిపోవుచున్నారు నిశక్తికాలదీ ఈవిధిలో అడవారికి చిన్నపిల్లలకూ దీపం కొంచంపెట్టు చదువున్నది స్వార్థమునకేకాదు పరార్థమునకూ పారమార్థికమునకూ పంచవలయు. వీరి సంస్కారమైతే ఊరూ ఊరు సంస్కారమైతే ఉన్నప్రదేశము అన్నారు అది అట్లుండని మనయింట పనిచేసే వారికి మనమేమీ యివ్వలేదే అన్నాడు రాము.

ఈనాడు ఇస్తే యేమిఫలమని నిన్ననే యుట్టవెప్పినాను చారి అశీసులు నీరూ నాకూ ముందే అయినవే అన్నది సరోజ

వీమి అశీసులన్నాడు రాము.

నేను మనయింట పనిచేసే వాళ్లిద్దరినిపిలిచి అవ్వా రేపుపండుగగదా అన్నాను అంతలో దీనముగా ముసలిది ఖానుతల్లి పండుగవచ్చేది బీదల యేడ్పుకోరకే మాకేమి పండుగతల్లి మహారాజులనందరినిచూచి మనసు పొడుచేసుకొనను. పిల్లల తల్లడచూచి

కాళ్ళచేతులు చల్లపడను అన్నది. అంతలో నేను చేరి అయిదు రూపాయలు యిచ్చి యేమయినా తెచ్చుకోండి అన్నాను. వారు రెండుచేతులు యెత్తి దండము పెట్టుతూ అటుమొగ్గిద్దరూ చల్లగా మంచిపిల్లలగంటూ నూరేండ్లు బ్రతుకండితల్లీ మా అయిదా యము అంతా ఇచ్చేవైనముంటే మీకే యిత్తుముతల్లీ యెందుకు మొండిబ్రతుకు నాకొక మనవడున్నాడు ఒకచొక్కా వట్టించమని శ్రీమపెట్టుతూ వున్నాడు.. వట్టించను యే పీలాలేక వానిబాద చూడనూలేక ఎసిగిపోతూ ఉన్నాను. తమరు నిన్నా మొన్నా వచ్చినవారు అడుగుటకు నోరాడలేదు అయ్యగారు మొన్ననే శీతము యిచ్చినారు. వారిని అడుగుటకు మనసొప్పలేదు తల్లీ నాభారం తొలగించినావు పిల్లవాని అనందమంతా నిదేనమ్మా ఈశంబులో బాడుగకుడిన్న వారికందరికీ కష్టంచేసి నాము నయాపైసా చేయిసాచినవారులేరు కడకు వారుపోయేటప్పుడు నెలశీతం కూడా యివ్వకపోయినవారుకూడా ఉన్నారు. యిల్లుకట్టుకొని ఉన్నలక్షాధికారులూ ఉన్నారు. ఎందరికో సేవచేస్తూఉన్నాము. కనికరముందే కన్నతల్లిలేదు పనిచేయ లేదని విదిలించే యిల్లాలేఉంది నీకుబీదలబాధ వోధపడింది తల్లీ పైసానో నయా పైసానో యిస్తేరేవుయిచ్చేవారిని చూచినాముగాని పండుగకన్నా నుండేయిచ్చి తమయినా తెచ్చుకోపొమ్మను ఐరమ పావనిని చూడలేదు. నియల్లూవళ్లూ చల్లగా పుండని తల్లీ అని దీపించినారు పాపము అన్నది సరోజ.

మంచినీ చేసిరావు పదిరూపాయలు మనకుపెద్దకాదు అవివారిని యెంతో అనందపరుస్తాయి సంతోషనమయాల్లోకూడా దుఃఖాలెందుకు పాపము పోనీ మంచినీ చేసిరావు రాజులేకున్నా మంత్రి సామర్థ్యముగా రాజ్యము నడిపించ గలదు అందుకు సంతోషించవలసినదే మానవుడు పుట్టినది వుపకారార్థమే అప కారము చేయుటకొరకుగాదు అన్నీచదివిన అయ్యగారలే అవినీతికిబాల్పడి అపకార ములకు బాల్పడుతారు లోకములో చదివినదొంగలే ఎక్కువగుతున్నారు వీరికన్నా చదువనిదొంగలే కొంతనయం సరోజా మాటలు మాట్లాడుతూనే సగము పనిచేస్తేవే శహాబాద్ అన్నాడు రాము.

మీపనిలో మీరు చాకచక్యముచూపుతూ వుండలేదా యిదిమావని చాకచక్యం మాకుండక మీకుంటుందా మావనిమేమూ మీపనిమీరూ చేసుకుంటే బాగుంటుంది విడిబడితే యిడుములే విడిబడి కార్యములు నడువవలెనని యిప్పుడు మాస్తున్నారు. కొంతదూరము సాగితేగానీ తెలియదు అగ్నిని అజ్ఞాన్ని ఒకచోటబెట్టి కరిగేవు అంటున్నారు ఈరీతిగా లోకముముందుకు సాగవలెనని వ్యాసభగవానుడన్నాడని

గ్రహగతులట్లున్నవని మా ఆచార్యులవారు అంటూ వుంటారు. లోకమెట్లో గ్రహ గతులననుసరించి పోతూవుంటుంది లోకము పోకవత్ మనకేల నన్నదినో?

సూర్యునిదగ్గర అనేకములు తయారయినట్లు ఆచార్యులవద్ద వాగాతరూ రయిచావు. ఈమాటలు నిపుమాట్లాడినావంటే లోకము అనుమానిస్తుంది పను నెనిమిది వీడుల పిల్లవు నీవేడా ఈధర్మాలకట్ట లెక్కడ పడత అన్నాడు రాము.

అయ్యో చదివేదానికన్నా ఎనేదేగాప్పది ఎన్నోచదివే ఎంతో ప్రయత్నం అర్జించిన విజ్ఞానాన్ని గంబకాలములో క్లుప్తముగా ఎల్లరచూ తెలియునట్లు చెప్పగలగ అదిజ్ఞాపకముంచుకున్నవారు మరువక అక్కడక్కడా ననుసర్పించిగా పలానా వారు వకప్పుడు చెప్పిరని వాడుతుంటారు మరొకరు ఏమీచూలై తామేచెప్పుచుంటి మని తాళాలువేస్తారు పిరికిముందుగతుంటుచవు

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస నాకు యెందరో గురువులు చెప్పలేనంతమంది వున్నారన్నారట ఒక్కాడు పరమహంసగారు పోతూవుండగా ఒకగ్రామములో దేవునిపుత్రవములో ముందుదేవదాసీనృత్యము మంగళమేళనగులతో వస్తూ ఉండగా ప్రొద్దుపొడుచువేళలో పల్లనమ్ముఎక్కుపెట్టి పెట్టగ్రింద అంగి అబ్బిగి పోతూ ఉండ, పరమహంస వానిజూచి అప్పా ఓఅప్పా అన్నా అని పదిహేను పిల్లలినా వాడువలకక లక్ష్యము విడువక గువ్వనుకొట్టి అదివడిన తమపరి చెనక్క తిరిగి వీమయ్య అట్లవాపోతావు ఏమి అన్నాడట కోపగించుకున, విభముగా. పరమ హంస వానిలక్ష్యము వంచేంద్రికముల వికగ్రీవత పట్టుదలనూచి అర్థముచేసుకొని చేతులుజోడించి గురూ వ్రక్కన సుంగళతూర్వారవములు మోగితూ ఉండినా జననమృత్యుమునగలుగు అరవము చెవులు బ్రద్దలగుతుండిరా వైభవోపేతముగా దేవుడు ఉత్పవము అవుతుండిరా దేవదాసీ నృత్యము జరుగుచుండినా నిలక్ష్యము వ్యర్థముచేసుకొనక గువ్వనుకొట్టిరావు నిపు నాకిప్పుడు గురువ్వరూపుడవైరావు నీవు లక్షముతో గువ్వను కోట్లనట్లు నేను నాలక్ష్యముతో నాగువ్వను కొట్టుతున్నదో లక్ష్యములోగల బలమిట్టిదని నాకునిరూపించి చూపుటచే నాకుగురువయినావు నిన్ను ఎప్పటికీమరువను. ఇక నాగువ్వను కొట్టగలనని నాకునమ్మకము గలిగినది అన్నాడట. వీరుచలానావారని వాడుతెలుసుకొని పరమహంస పాదములపైబడి నమస్కరించి స్వామీ పాపము చేసినాను చేయుటలో దైవముయొడుట చేసినట్లు తమమెరుటనే చేసినాను మించి మంచిమార్గముమాపి నాకు మార్గదర్శివై నడిపించు తండ్రి అన్నాడట.

అదిమాచి వానిమాటలువిని పరమహంస నాయనా లోకమునగల సర్వ ప్రాణులకు బ్రతుకుపై ఆశ ఉన్నది అలా పిల్లలూ ఉన్నారు వారిపై ఆశ ఉన్నది. వాటె ఆశల వ్యర్థముచేసి నీఆశలు తీర్చుకొనుటకన్నా అందరూ పోవు సాత్విక మార్గములో నడచి జీవద్రోహముచేయక అహింసా పరమోధర్మయని అర్యులమాట చేయూత తీసుకొనిపో అందరూచేరు గమ్యస్థానమేమో అదిసిద్ధిస్తుంది ఇదీనాయనా మార్గము అన్నాడట. మార్గమధ్యములోగాని సభలోగానీ ఒకమాట ఒకరివల్ల విన్నది నేర్చుకొని దాచుకున్న అమాట మరొకచోట వాడుకొనునప్పుడు వారిజ్ఞాపక మగుతారు వారిని మరువరాదు గ్రంథములుకూడా అంతేనన్నది సరోజ.

ఇంతలో పనిపూర్తి అయినది రాముచేతులు కడుగుకొని వచ్చి అంతా అయినట్లైనా అన్నాడు.

ఇదంతాతమదయ తమసహాయములేకుంటే ఒంటిగంటాయ్యేది దారకు ధవుడు దాపూ స్రాపూ అయినందున వంటచేసినట్లు లేకుండా ఆయాసములేకుండా కష్టమగు పించరుండా ఆనందంగా తయారైపోయింది ఇంక మీపని కానివ్వడీ అన్నది సరోజ.

అలిమీద అధికారముందని అవసరిస్తూ కటకటవడుతూ కాళ్ళకాలినపిల్లిలాగా వంటఇంటిలోకి బైటికి తిరుగుతూ గుటికలు మ్రింగుతూ కండ్లెత్తిజేస్తూవుండే రకం కాదు జీవమర్యాదతెలుసు చేస్తున్నారాలేదా ఈవని ఎంతవని అనేజ్ఞానం బుట్టిలో ఉంది అడవనిలో మొగవనిలో అందెవేసినచేయి. అలికి అమ్మకేకాక యితరులకు కూడా సహాయముచేసే సాత్వికహృదయునే. ఇల్లాలికి తన్నికి సహాయమివ్వక మరెవరికివ్యమంటావు. ఈదేహం అమ్మకొరకు అలికొరకే ఉండేది ఎందుకున్నదీ ఈదేహం బాగాతెలుసు నన్నాడు రాము.

భారతవీర భారతం బాగాచదువుకున్నారు అర్యధర్మములన్నీ అట్టే ఉట్టి పడి నోటపస్తూ కార్యరూపముగా కన్నడుతున్నవి ఇంక అమ్మా అలూ బ్రతికిపోయి నారు అవతల పనికానివ్వండి అంటూ సరోజ కాళ్ళూ చేతులుకడుగుకొని వచ్చి నొసట బొట్టుపెట్టుకొని పోయి యజ్ఞేశ్వరునికి సమర్పించి నమస్కరించినది.

రాము ఇలువేల్పుకు ఇవ్వదెవానికి ఆప్టికరములు చెప్పచూ పూలమాలలువేసి ద్వాదశనామములతో అర్చనచేసి ఇక నైవేద్యముతెస్తావా అన్నాడు.

త్రిదేవీస్తోత్రములు చెప్పచూ సరోజ అన్నివంటకముల తెచ్చిపెట్టి గంధము పసపు కుంకుమ తాంబూలం పచ్చిపసపుకొమ్ములు పండ్లు తట్టిలోపెట్టి వస్త్రములకు కొసల పసపుపట్టించి పిట్టలపైన పెట్టినది.

రాము గంధము దేవునికిపెట్టి ఊడువత్తులు ముట్టించి ఇంకా కొడువవీమీ అన్నాడు.

శక్త్యానుసారముగా లభ్యమయినవి చేసినాము పెట్టినాము అయ్యో మరచి నాను అన్నీ అయినవెనుక ఆశ్చ్యం అన్నారు అని నెయ్యివేసి పాలుతెచ్చి పెద్ద ఇంకేమీ లేవండీ ఈరెండే మరచినాను అన్నది. సరోజి.

చూచినావా మరచినా మరువనివ్వడు భగవంతుడు మానవునికి గురువు వున్నదిగాని భగవంతునికి మరపులేదు ఈరాడు మనము ఒకతప్పుచేసినాము అందువల్ల నీకామరువు గలిగినది ఈపదార్థాల్లోకూడా కొంచెము పొరపాట్లు ఉండవచ్చు అతప్పు నాకిప్పుడు జ్ఞాపకమునకు వచ్చినది ఊరందరిపెందా ముందు పెట్టుకొని ఊరేగినాము వంటవేయునప్పుడు దేవతాచర్యమునకు పోవునప్పుడు దేవాలయములలో దేవునిసమీపములలో త్రిసంధ్యలలో హరికథాకాలక్షేపములలో దైవప్రార్థనచేయక వీకమనస్సుతోనుండక వ్యవహారములు గృహకల్లాలములు ఊరివాళ్లనుద్దులు చెప్పకొనరాదు. చెప్పకొనుటచే భుక్తి ముక్తి చెడిపోవునన్నాడు దైవస్తోత్రముమరచి దానవులవి మానవురవి మన్యులవి తెచ్చిపెట్టుకున్నాను నన్నునీవు నిన్నునేనూ చూచుకుంటూ మైమరచి చెబుతీన్నాము పిదప ఈపంటలో వైనంతప్పివుంటుంది ఇక మరచిపోవద్దు అచ్చాదు రాము

తాముకదండీ తారుమారుచేసింది నిత్యమూ వంట అయ్యేలోపల త్రిదేవ సహస్రనామములు మూడూ అవుతూవుండెను. అంతలో తమరువచ్చులోపల త్రిమూర్తుల అష్టోత్తరాలూ అష్టకాలూ అయిపోతూ ఉండెను. ఈరాడు అన్నీ లోపించినవి యేమిచేయమంటారు అన్నది సరోజి

రాత్రికి వంటచేసేపనిలేదుగా సాయంత్రం ఈకారత తీర్చుకో తప్పును వారొప్పుకొనక మరవ్వరొప్పుకొనవలె నంటూ ఇష్టదైవానికి రెండుతులకాయలు కొట్టి పెట్టి నివేదనచేసి కర్పూరము వెలిగించినాడు రాము.

సరోజిపోయి తానూతట్టను పట్టుకొన్నది మంగళ శ్రోతముతో మంగళహారతి ఇచ్చి క్రిందపెట్టి సాష్టాంగ దండప్రణామముచేసి లేచి చేతులు జోడించుకొని దయామయులారా పురాణదంపతులారా ఇలువేల్పువై మీరూ ఇష్టదైవమై వారూ మావంశ వృక్షరక్షకులై మీరూ జీవిత జీవనరక్షకులై మీరూ సర్వదా శాపాడ ప్రార్థిస్తూవున్నాను. దంపతీసమేతముగా ఆతిథ్య మివ్వడములో ఈవసంతమే ప్రారంభము. ఇట్లే దంపతీసమేతముగా పోయినవాటితో నూరు వసంతములు

మిమ్ము అర్పించి అతిధ్యమిచ్చులాగు అశీర్వదించుడు అర్చనావిధానములో నన్ను అతిధ్యమిచ్చిన పాకవిధానములో నాభార్యను తప్పలున్న క్షమించఁప్రార్థిస్తున్నాము అని రాము నమస్కరించి ఉ కాని నీవూడెప్పుకోమన్నాడు సరోజను.

సరోజ చేతులుజోడించి జగదుద్ధారకులారా జననీ జనకులారా పోయిన వాటితో నూరువసంతములు వతీసమేతముగా అమురారోగ్యబాగ్యములతో పుత్ర పౌత్రాభివృద్ధితో ధర్మబుద్ధితో తమకు అతిధ్యమిచ్చులాగు అశీర్వదించుడు మనో వాక్కాయకర్మలు పీఠీభవించి తమయందు నావతీయందు నిల్చునట్లు నన్నుగ్రహించి దీవించుడు అని నమస్కరించి లేచి అపరాధములు క్షమించుమని చెంపలు వేసుకొని రాముకు తలపాదములు సోకులాగ మోకరించి నమస్కరించినది.

రాము చేతులు వట్టుకొనిలేచి శ్రీఘమేవ సుపుత్రాప్రాప్తిరస్తు అని దీవించి చిరునవ్వు నవ్వుతూ తీర్థప్రసాదములిచ్చి తానూతీసుకొనెను.

సరోజ ప్రసాదము రామునోటికి కొంచెము అందిచ్చి మిగిలినది కన్నులకడ్డు కొని నోటిలో వేసుకొని పాకవదార్థములు ఎత్తిపెట్టి ఒకఒట్టలో వూజా ద్రవ్య షులు ఉంచి దేవునికిపెట్టిన క్రొత్తచీరకట్టి క్రొత్తరచికనుకొడిగి దేవాలయానికి పోయి వస్తామా అన్నది.

సాయంత్రము పోతే సరిరాదా అన్నాడు రాము

మనము భోంచేసి నిక్కి నీల్లి పోతే సరిదాతుందానా సాయంత్రం పోయేది మంచిదికాదు వని పాటా చూచుకొని వంటావార్హు చేసిపెట్టి బాగా అలంకారాలుచేసుకొని రాత్రికి పోయి దేవునిసేవించుటకన్నా ఉదయమేకానీ భోజనమునకన్నా ముందుకాని దేవునిసేవించుట శ్రేయమున్నారు. వత్సరాదివండుగ నాడు కూడా ఇట్ట పిందురుచేయవలె సోయివస్తామువదండీ అని బుజ్జిచేతికి తీసుకున్నది సరోజ

జడకూడా వేసుకొనలేదే కొసముడితోనే పోదామా అన్నాడు రాము.

జడవేసుకొని వూలుపెట్టుకొని సొత్తులు అలంకరించుకొని దాపుకుచిరులుకట్టు కొని సర్వాలంకార భూషితయై పోయినకానీ భగవంతుడూ భగవతీ చూడరనియా గౌరవమర్యాదలకు లోపమనియా దేవతాదర్శనమనకు పోవువారు అట్టిపోవరాదు ఒకవిధమగు వేషముతో భక్తి శ్రద్ధలతో పోవుటే క్షేమమన్నారు ఈవేషమేచాలు పోదము వదండీ అని నవ్వి నది సరోజ.

సరేవద యని క్రొత్తపంచెనుకట్టి కుండువాపంచెను పైనవేసుకొని తాళము చేతికి తీసుకొనగా సరోజ రామును చూచి డబ్బుతీసుకొండి అన్నది.

ఎందుకి న్నాడు రాము.

వక్కరూపాయి మంగళహారతికి హారతిలో వేయడమునకు అక్కడ మీదలకు వేయడమునకు పూలమాలలు కొనడమునకు కొంచెము దేవుని నిత్యకైంకర్యములకు మన సంవత్సరార్జనలో తమకు బుద్ధిపుట్టినంతా అర్పించి నమస్కరించడమునకూ అన్నది సరోజ.

సరేననిరాము పర్వ చేతపట్టుకొని ఇంటికితాళమువేసి ఇరువురూ కేశవాలయమునకు పోయి రెండు పూలమాలలు కొని ధ్వజస్తంభము దగ్గరసాగిలబడి నమస్కరించి గర్భాలయ ప్రదక్షిణముచేసి మంగళహారతి టికెట్టుకొని గర్భగుడిలో ప్రవేశించగా అర్చకుడు తట్టను తెచ్చిపెట్టివాడు రాము మంగళహారతి టిటీ ఇచ్చినాడు.

సరోజ తెంకాయ వండ్లూ పూలూ తాంబూలం పూలమాల కొన్నివిడిపూలు కర్పూరం ఊడుకడ్లు పెట్టెను అర్చకుడు తట్టతీసుకొని ఇరువురిచేతిలో ఉచ్చరణిలో తీర్థమువేసి చేతులుకడుగుకొని రెండుచేతులతో పుష్పములూ పులసీతగులసుని గోత్రమూ పేర్లూ అడిగి సంకల్పమూచెప్పి అష్టాత్తర నామార్చనచేసి కాశుకొట్టి నైవేద్యముపెట్టి మంగళహారతి ఇచ్చి మంగళహారతితట్టతెచ్చి ఇరువురముండు పెట్టెను. ఇరువురూ చేతులు మంగళహారతిపైపెట్టి కన్నులకద్దుకొని చెరివక పావలా డబ్బులు తట్టలోవేసి దేవునికి సాష్టాంగ దండప్రణామములు చేసి చేతులుఘోడించుకొని కేశవా దయామయా గ్రామవాసుల రక్షింపనీవు నిన్నుసేవింప గ్రామనివాసులు క్షిరసీరన్యాయముగా ఉన్నాము. తండ్రి ఈతిబాధలగు మారీస్సోటకాది ఉపద్రవములు క్రూరవ్యాదులు అగంతుక మృత్యువులు విషసర్ప క్రిమికాటకాది బాధలు క్రూరదోరభయంబుల బారినుండి రక్షింప నీదేవంతు నిన్ను ఆశ్రయించు కొని ఉన్నవారి కాపాడ నీదేభారము నిన్నామరువము మమ్ము మరువకుము పోయినవాటితో నూరువత్సరములు నీసన్నిధికి వచ్చుచుండునట్లు అయురారోగ్యములు ఇచ్చి అశీర్వదించు తండ్రి యని నమస్కరించి తీర్థప్రసాదములు తీసుకొని లక్ష్మీదేవిమందిరమునకు పోయి పూజావిధానము యథావిధిగా చేయించి శ్రీవారితో చెప్పకొన్నట్లు చెప్పకొని నమస్కరించి అర్చకులవారిని గర్భగుడినుండి కొంచెము ఇవతలికిరమ్మని స్వామీ తమరు దేవునికి మానవులకుమధ్య యజ్ఞేశ్వరుడున్నట్లు భక్తులకు భగవంతునికి మధ్య సందిచేయు సత్పురుషులు మిమ్ములూ పూజించవలసి

నదే వట్టండనితాంబూలములో ఒకరూపపెట్టి ఇచ్చి నమస్కరించి ధర్మకర్తదగ్గరకు వచ్చి అయ్యా యీవదిరూపాయలు దేవుని కైంకర్యమునకు దేవాలయ అభివృద్ధికి గాను ఈసంవత్సరము ఇస్తూ ఉన్నాను. జమలో వ్రాసుకోండి ఈసంవత్సరం మూడురోజుల వీతం దేవునికి కానుకగా ఇచ్చినాను రావోవుసంవత్సరం ఒకవక్షములో రాగల డబ్బు అచ్చిస్తామన్నాడు రాము

ధర్మకర్త రాముచెప్పినట్లు దేవుని కైంకర్యమునకు దేవాలయ అభివృద్ధికిని రాము పేరుతోగాని వ్రాసుకొని అయ్యా సంవత్సరాది పండుగనాడు దేవాలయాభివృద్ధికిని ఇచ్చినదానిని ఇంతవరకూ మేము చూడలేదు తమరు పురాతన ధర్మము వలంబించివారు చాలా మంది మార్గమన్నాడు ధర్మకర్త

అవునండీ మనము మిత్రులకొరకై బంధువులకొరకై మనకొరకై ఉద్యోగాన్ని ఎన్నో సెలవులు పెట్టుతూ ఉంటాము నూరు రూపాయల వీతగానికి మూడురోజులకు పదిరూపాయలు వీతమగుతుంది భగవంతుని కైంకర్యమునకై సంవత్సరమునకు పదిరోజులు పనిచేస్తే మనకు కొడువగాదు వళ్లు అరిగిపోదు వచ్చేసంవత్సరము ఒకవక్షము చేస్తానని శ్రీవానికి చెప్పుకున్నాను ఇల్ల, ఉద్యోగులు పనిచేయువారు ఇన్నిదినములు తమకై సేవచేస్తానని వ్యాపారులు ఇన్నిరోజుల లాభమిస్తానని రైతులు సంవత్సరాదాయములో ఇంతఇస్తానని తెలిసి ఈదేవరక్షాన్ని ఇస్తే ఇహ పరములకు దైవనామముంటుంది అభయమిం గ్రామ దేవాలయాభివృద్ధి, పండుగ పర్వదినములలో దైవ కైంకర్య కార్యనిర్వహణ జరుగును. దానిలో గ్రామాభివృద్ధియై దుష్టరాశనం శిష్టపోషణ, గలిగి గ్రామం వర్మకెక్కును ఈవక్షతీ ప్రతి జీవితీ ఇరువారుల సాఖ్యమిచ్చునన్నాడు రాము.

అదివిని అక్కడివారందరూ ఇంటికొక రూపాయి ఇస్తే చాలు ధర్మకార్యములు ఎన్నిఅయినా అపుతాయి ఇచ్చేబుద్ధిగల వారెవరయ్యా అన్నారు.

రాము నప్పుతూ దేవుని వీతము పీనుగుంటూ అదిచాలక దొంగగా వారి సొత్తూతింటూ అదీచాలక భక్తుల మోసముచేసి వారిసొత్తూతింటూ చక్కగా పనిచూడాలేయక సోమరులైవుంటే ఇక ఇచ్చువారూ, తెచ్చువారూ ఎవరయ్యా తెలియని వారికి తెలియనట్లుగా చెప్పడం చెప్పేదాన్ని తానూ ఆచరణలో ఉంచుకొనడము శక్తివంపనలేకుండా శాయశక్తులా శ్రమపడి భక్తాదులకు చెప్పడం కార్యములు చక్కగాచేయడం చేస్తే తెస్తారు ఇస్తారు.

మానవప్రోహం చేసి దేవునికి చెప్పకొని తీర్చుకుందామని భక్తాదులు ఇక్కడికివస్తే వారికి దేవునికి ప్రోహము మీరుచేస్తారు దేవాలయాల్లో పనిచేయు వారు చేసినపాపం మరెవ్వరికి చెప్పకొనపోతారో తెలియదు దేవాలయాల్లో దేవుని సొత్తూ భక్తులసొత్తూ తిని తిరిగి జన్మించిన వారిసంఖ్య అటుమాదూ తిండిబిడ్డలులేక తిరిగి చోరిలేచేస్తూ తన్నులుతింటూ గోవురాలు ఎక్కుతున్నారు పిట్ పేకట్లు కొట్టు వారూ ప్రీతిగాపిల్చి మోసములు చేయువారూ వీరేవానరములు తానే తెలివిపరుడ నని ఇతరుల హేళనచేసి వెక్కిరించి చిల్లలరాజ్ఞిచేసి మోసముచేసినవారి గుంపు ఇందులోనే ఉన్నది. తిరిగి ఇక్కడనే సూపెట్టి తిరిగిచేస్తున్నారు అదిగమనించి భక్తాదులకు శ్రమగలిగించక వినయముతో భక్తిఇట్టిదనీ భగవంతుడిట్టివాడనీ సక్రమముగాచెప్పి తిరిగి వారు వచ్చులాగు చేయవలయును. యమునిబాధకన్నా దూతలబాధ యెక్కువయినట్లు మీబాధ కాకూడదు మీరు సక్రమముయినవారుగా ఉండవలయును దేవునికి జరుగు వూహాపీఠాన నిత్యకైంకర్యములు త్రిసంధ్యలా జరుపుచూ వచ్చిన భగవత్ శక్తి అందిమిడి భక్తాదులు నిత్యాభివృద్ధిచెంది ధనము నకు కొదువలేక దేవాలయము అభివృద్ధికి ోడ్పడును. అర్చకులలో ఉందీశక్తి నూనెలోపత్తిచేసి వెలిగించితే వెలుతురుగలుగును వత్తి సూనే అగ్నివుంటికూడా ప్రయోజనములేదు మూతెకుపైన మనుష్యుడు కావలెను వెలుతురు కావలెనని ఆశించి ముట్టించిన వెలుతురుగలుగును. ఎక్కడివి అక్కడ యంతకాలముండినసూ వెలుతురుగలుగదు అట్లే మంత్రము మహిమా దేవుడూ ఉన్నాడు కాని మూతెను ఒకబోటపెట్టి వెలిగించు మనుష్యుడుకావలె. భక్తుని అశయములో భగవంతుడు వీకీ భవించి సర్వకార్యములూ తానేచేయగలడు. భక్తిశ్రద్ధలతో భగవత్ కార్యములు మానవుడు చక్కగాచేయుటయే మానవునివంతు పైకార్యముల పరమేశ్వరుడే చూచుకోగలడు అన్నాడు రాము.

నిజమేనాయనా ఈవిధముగా అందరూ వర్తించిన ధర్మకార్యములు దైవకార్యములూ ఎంతోబాగుపడగలవు దీనిని యోచించి నడుచుకొను వారిసంఖ్యేలేనిది అన్నాడు ధర్మకర్త.

బెనండీ చదువుకొన్నవారు చక్కగా మార్గముంటి పోతూవుంటే మూఢులూ మూర్ఖులూ తెలియనివారు వారివెన్నంటి వస్తూవస్తూ చాలుకువస్తారు ముందుచదువుకున్నవారే భావవిభేదములతో ఈర్ష్యా అసూయలతో పట్టుదలతో దురాదాయములకై తప్పుడడుగులువేసి గుంపును చీలబెడుకుతుంటే వెనుకవచ్చు అమాయకులు

ఏమిచేయగలరు. అనేకమయిన మతాలను భాషలను వేషాలను సృజించి ఉన్నది లేనట్లు లేనిది ఉన్నట్లు బోధించి చెరచు భావ విభేదజ్ఞులుదయించి భారతనారీ భాగ్య మభాగ్యమై దుఃఖభాజనమయినది. చదువుకున్న తలచెడితే సకలమూ చదరమగునన్నారు. అయినది అయినా కాలమహిమ అంటూ ధర్మకర్తగారికి పోయివస్తామండీ అని నమస్కరించి దేవాలయ ప్రదక్షణముచేసి ద్వజస్తంభము దగ్గర నమస్కరించి మహద్వారము దగ్గరపోయి వెనుదిరిగి నమస్కరించి దారివట్టిరి.

ఈ తీరుచూచి ధర్మకర్త చూచినారా పాల్యములో భార్యాసహితముగా దేవాలయమునకువచ్చి ఈవిధముగాచేయు యావనులు వీరయ్యా. వీరు సంస్కరింప బడ్డవారు సంస్కారము లేనివారే సర్వదా చెడువారు ఇప్పుడేగాక ముందుజన్మలో కూడా సంస్కరింపబడియే ఆరూపమూ ఆవినయము ఆవిద్యాధనమూ భూర్యాచక్రగా కుదిరినవి. భక్తిలోనే శక్తియిమిరివున్నది. ఇది ముందుకు ఇంకా ముందుకు పోగలడు పండుగేయని ఊరిలో వక్కరయినా దేవాలయానికి వచ్చిన వారున్నారేమోచూడు ఇదిమరచి పోయినారు. మరువును చుల్లిఎత్తి పెట్టు కవులు పొరాణీకులూ మరుగై వారు మల్లి వారు కన్నుతెరచినగానీ మానవులు చక్కబడరు అన్నారు.

రామూ సరోజ వెళ్లుతుండగా అందరూ కన్నులపండువుగా చూస్తూ జిత బాగున్నదనువారు, పురుషుని పూర్వజన్మ సుకృతమునువారు, కొంతవరకూ ఆస్థాచూచి తమజీవితమును వారికిసరిపోల్చి నిరుత్సాహపడువారు, అవుతూవుండ పోతూ రాము సరోజను చూచి ఎందుకంత తలవంచి నడుస్తున్నావు అన్నాడు.

సరోజ చిరునవ్వుతో రామును చూచి ఎక్కువగా తలయెత్తి ఎదయిచ్చి నలు ప్రక్కల చూస్తూ స్త్రీలు నడువరాదు ఎదురవచ్చువారికి మనకూ చూపూ రూపూ సంధిచేసి పాపపుతలంపులు తలపునకువచ్చును అన్నారు తలవంచి తనఇష్టదైవ మును బుద్ధికితగిలించి తలంచుచూ తనపనిపైన తానుపోవుట శ్రేయమున్నారు అన్నది.

రాము నవ్వుతూ పిట్టకొంచెమూ కూతఘనమూ అన్నట్లు ఉన్నది, నీనీతి అన్నాడు రాము.

ఔను సంస్కారమయినవారు ఎంతచిన్నవారైతే ఏమి వయసులో ఏమున్నది కష్టపడి నేర్చుకున్నవారు చెప్పగా విని అచరణలో ఉంచుకున్నవారు చిన్నవారై

ఉండవచ్చు అందులో వింతయేమున్నదీ అన్నది సరోజ.

-ఈశ్వరాలయము క్రొత్తది కట్టుతున్నారన్నాడు.

-ఈవూరిలో ఈశ్వరాలయములు ఇంతవరకూలేవా అన్నది సరోజ

లేకేమి గొప్పదేవాలయమున్నది ఇక్కడా ఎవరో కట్టిస్తూ ఉన్నారు అన్నాడు రాము.

శిథిల దేవాలయములుండగా వాటెను చక్కచేయుట విడచి, కొత్తది కట్ట తలచినవారికి పాపముతప్ప పుణ్యమునున్న అన్నాడు మాఅచార్యులు క్రొత్తదేవాలయములు పీరుస్వార్థపరులై తమపేరు ప్రఖ్యాతి ప్రజలలో నిలుపవలెనను తలంపుగలిగి పురాతన దేవాలయ భక్తులనుకూడా ఇక్కడ మళ్లించి చందాలు తీసుకొని ముందున్న స్థానమును మూలక్రొసి ముందుకు తానురావలెనని ముందుచేసిన ధర్మముల పడగొట్టి వారికిరి ఎదపై కాలుపెట్టి దాటిపోవలెనని ధర్మచ్యుతులై ముందుచేసిన ధర్మములకు అవకారము చేసినదిగాక దైవద్రోహులై వంశనాశనము చేసుకొందురు. ప్రజలలో కీర్తినే ఆశించిరిగాని దైవసాన్నిధ్యము ఆశించలేదు అట్టిదైవ చింతనగలిగినవారు శిథిలగ్రస్తమయిన దేవాలయముల సత్రములా బాపులా కోనేళ్ల సరిచేయుదురుగాని క్రొత్తవి పాతవి ఉన్నచోటిలో కట్టరు అట్టి విశ్వాసముగలవారు భక్తులతో భగవంతునితో ఆశ్వీచనము పొంది సుఖపడుదురు. శివకేశవులలో ఒకతెగకు చెందినవారందరూ అయినగాని ఒకదేవాలయము చక్కబడదు. వీధి కొకటయిన వూజా పునస్కారములు జరుగక శిథిలములగును. దీనిని పశున్యాయమంటారు ఒకడుచేసినచోట మరొకడు అక్కడనే ప్రారంభించిన దానికీ దీనికీ కూడులేక చెడిపోవు మార్గము కలుగును.

ఒకడు చేసినదానిని ఒకడు కనిపెట్టినదానిని చేతపట్టుకొని నాతెలివని ఎద తట్టినిల్చి లాభముగడించు విద్యావంతులు ధనికులూ ఉంటారన్నార దీనిని పరమ పశున్యాయమంటారు వారు ముందుజన్మకు పశుప్రాయు అగుచురన్నారు అన్నది సరోజ.

నిజమే ఒకరుచేసినది చేయక అందరూ క్రొత్తదారులను వేయ నలవియగునా అన్నాడు రాము.

చేతగాకపోయిన ఉన్నవాటెతో సంతోషిస్తూ వాటెకే సహాయముచేస్తూ

తలవాల్చుట శ్రేయము శిదిలముల బాగుచేయుటలో ఎక్కువ పుణ్యముండు నన్నారుగా పాతవాటెకు ప్రాణముపోయుటే ధర్మము అన్నది సరోజ.

ఇంతలో ఇల్లు చేరుకున్నారు టయము వన్నెండు అయింది కూర్చోండి వడ్డిస్తానంటూ అరటిఆకువేసి పాత్రా నుకొక ఉపపాత్రా మంచినిటితో పెట్టి కూర్చోమన్నది సరోజ.

కాళ్లు కడుగుకొని వస్తానన్నాడు రాము.

దేవాలయానికి పోయివచ్చి అస్పృశ్యతా దోషం అంటరాని వారి అంటూ ఉంటుందని స్నానముచేయరాదన్నారు చెయ్యరూ దేవునిదగ్గరకు పోయివచ్చిన దేహము పావనమన్నారు ఒకప్పుడు తిరువతికొండ యెక్కివచ్చి కాళ్లుకడుగుకొంటూ ఉంటే పెద్దవారు కడుగరాదన్నారు అది-ఈనాటికి జ్ఞాపకమున్నది ఇదే సంస్కారము కూర్చోండి ఆని వడ్డించినది సరోజ

తీపు ముందువేస్తున్నావే అన్నాడు రాము

ఔను వండుగలలో శుభకార్యములలో చక్కెర పండ్లు ముందు వడ్డిస్తారు ఆహార విహారములలో కట్టూ జుట్టూ బొట్టూలో కార్యకలాపాలలో మతకర్తలు ఒకరు పోయిన దారిన ఒకరుపోక భావసభేమలై ప్రజలకు కష్టములు గల్పించినారు అన్నముపెట్టి నెయ్యివేసి అటుపై సాదకములు వడ్డించవలెనని కొందరు కూరా నారా ముందువడ్డించి అటుపై అన్నము వడ్డించమన్నారు మరొకరు ఉప్పు ఊర గాయ ముందు అన్నారు మరొకరు పండ్లూ పంచదార అన్నారు ఇంకొకరు ముందుపాచుసం అన్నారు మరిఒకరు అరాడు కొత్త ఆహారం వీధివేసి పున్నారో అదిముందుపెట్టంజీ అన్నారు వీదారిన పోవలెనో యేమో ఎవరిదారివారిదని పోవల సినదేగాని తప్పులు పట్టితే తగవులు తప్పవు. షడ్రసములలో తీపే ప్రధానమయి నది గాన తీపే ముందుకొంచెము వడ్డించినాను ముందు జిహ్వకు కాస్తదాన్ని తగి లించి అటుపై తమకేది రుచిస్తుందో దాన్ని ఆరగించండి అందులో కృష్ణభగవానుని ప్రియశిష్యులుగా అమృతాలు ఎక్కువకోరుతారు ఒక అమృతము దేవతలు త్రాగినది పంచామృతాలు తమరుత్రాగేది వారికన్నా తమరే గొప్పవారు కానివ్వండి అని ఒకదొన్నెలో పంచామృతము తెచ్చి విస్తరలో పెట్టినది సరోజ

ఆజగన్మోహిని ఒకఅమృతాన్నే పంచినది ఈమోహిని మంచామృతాలు

పంచుతూ ఉన్నది ఈమోహినికన్నా ఆమోహిని చాలానయం పంక్తిలో రాహు కేతువులే మున్నా ఉన్నారేమో మాడవే ఉన్నారని కొందరూ లేరనికొందరూ అంటూ ఉన్నారూ అన్నాడు రాము

అయ్యో ఉన్నారండీ చూచుకొని వోంచేయండి అప్పుడు రెండుకాళ్లుంటే ఇప్పుడు ఆరుకాళ్లు అయినవి అమృతాలు ఎక్కడుంటే అక్కడతయారై అమృతము వెంబడి కడుపులోకికూడా ప్రశేషిస్తారు కడుపులోకిపోతే కలియబెట్టి తిరిగి వెనక్కు వచ్చునంతవరకూ పోనివ్వరూ అన్నది సరోజ

రాహుకేతుగ్రహాలు ఈగలూ దోమలై బాదిస్తూ ఉన్నారన్నావా అంటూ హాళిగలవరకూ వచ్చినాడు రాము

హాళిగవేసి చిక్కని పాలువేసినది సరోజ

కలిపితింటూ రాము మనరాయలసీమలో పండిన సెనగలు గోధుమలు బెల్లముతో చేసిన హాళిగలతో పాలువేసి పిసికితింటే దీనికిమించిన పదార్థములేదు వింత వింత పదార్థములుచేసి కొత్త కొత్త పేర్లుపెట్టి కొంపలు కూల్చడమేగాని ఈ మాధుర్యానికి అన్నీ తక్కువేనంటూ తిన్నాడు. తక్కింతా నిబోజనాని అని యెన్ని తిన్నా అఖరున మజ్జిగగానీ మీగడతోటి పెరుగుగానీ వాడవలెనన్నారు అదివరకు తిన్న వాతపితృశ్రేష్ఠ పదార్థముల ఒకదయిపునకు తిప్పి ఒకములన్నీ నిర్వక్రముగా చేయునన్నారు అన్నాడు రాము

తక్రము చేయమన్నారా లేక క్రమంగానే ఉండనివ్వమన్నారా అన్నది సరోజ.

అన్నిధర్మాలూ తెలిసిన అతివకు అదిమాత్రము ఎందుకుతెలియదూ మాయమ్మ మీగడతోటి పెరుగువేస్తూ ఉండెనన్నాడు రాము.

అయ్యో పాపము అమ్మ మీగడతోటి పెరుగుతో పెట్టుతుంటే ఆలు అన్యాయం చేసేననేదెందుకు తినండి బాగా వాగిసురున్నారుగా భోజ్యేతుమాతా అని ఊ కానివ్వండి అంటూ వేసినది

రాము భోంచేసి లేచినాడు.

సరోజ నిత్యపద్ధతి తెరవేర్చి తానూభోంచేసి పంటఇంటిలో అన్నీచక్కబెట్టి

వచ్చి కూర్చొని తాంబూలంవేసుకొని కీలుగంటువిప్పి చిక్కుదీసి వెంట్రుకలు ఆర విడచి కృష్ణ కృష్ణ అని చాపపై తలవాల్సెను.

వీమి వీమి అంటూ రామువచ్చి ప్రక్కన కూర్చున్నాడు.

ఎవరు పిల్చినారూ నేను పిలువలేదే అన్నది చిరునవ్వు నవ్వుతూ సరోజ.

అయ్యో నన్నుపిల్చితేనేమి నాదేవుణ్ణి పిల్చితేనేమి దైవమో దాసుడో దాసు రాండ్ర కోరికలతీర్చవలసినదే చెప్పు తప్పకతీరుస్తా నన్నాడు రాము.

మీదైవానికి దాసులవారికి దండాలు మక్తాయానము కార్యకలాపశ్రమ కొంగెం తీర్చుకోనివ్వండి పంచకచ్చలూ కుచ్చెలూపోసి పంచెలు బిగించి మడి మడి అంటూ మడినే నమ్మకొని మడినుండి వడికెక్కిస్తారు వడికెక్కింది తెలిసి వైనంగా వైతొలగుతారు మీదాసులవారి అందచేరితే దాసురాండ్రకు గండమే. పంచకచ్చల్లో బిట్టు చికకచ్చల్లో చూపుతానందారు మీ సహవాసమే సహవాసంకాదు పోయి కొంచెముసేపు శయనించండి అన్నది ఛలోక్తిగా సరోజ.

ముంచుదాసులు తోడైతేగాని దైవముందే దారితెలియదు దారితెలిస్తేగాని దైవ సగుపడడు దైవాన్ని చూడాలంటే దాసులకు దాసోహం అనవలె దాసులులేకుంటే దైవమేలేదు దారితెలుసుకో అన్నాడు రాము.

చిత్రగుప్తుని వ్రాతకు యముడు విధించుదండనకు జడువులేదుగాని కింకరుల బాద భయంకరమురా అన్నారు అట్లనే దైవసాన్నిధ్యమునకు కష్టపడి పోవచ్చును గాని అక్కడా దాసురాండ్రకు దాసులబాధ యెక్కువ అన్నారు. మంచములో నల్లులున్నట్లు నెత్తిలో పేలున్నట్లు గుడ్డలలో చీరపోతులున్నట్లు దాసురాండ్రకు దాసుల బాధ. దాసులరు దాసురాండ్రబాధ ఇరువురూ పొరబడితే పోయినది కుటుంబము కాదు. ఇది నిజమయిన దాన్యకుటుంబం అవుతుంది. ఎవరిదారినవారు దైవాన్ని వెతుకుటే దొడ్డబుద్ధి దాసులువారికి దండాలుపోయి కొంచెముసేపు పడుకోపొండి అన్నది సరోజ.

దారితెలిసిన దాసురాలికి దారిఇదికాదు అది అంటే దారివిడుస్తుందా దండుగ మాటలు వింటుందా మనవనీ అంతా నిష్ప్రయోజనమంటూ పోయి పడుకున్నాడు రాము.

ఇరువురూ అన్నాడు యెక్కువ శ్రమపడుటవల్ల మైమరచి నిదురించినారు.

మూడున్నరగంట అయింది ఇంట్లో పనిచేయు ముసలాయమవచ్చి వాకిలి తట్టినది.

సరోజలేచి వాకిలితీసి గంటచూచి పోయి కాఫీవేసి రామునులేపి కాఫీయిచ్చి పంటఇంటి వనులుచూచుకొని తలదువ్వి సర్వాలంకార భూషితయైనది అంతలో ఆరుగంట లయినది ముసలాయమను ఇంటిముందు నీళ్ళ చల్లమని నాలుగైదు ముగ్గులు పెద్దవిగా వేసినది.

ఇంతలో రాము సాయంసంద్యలో చేయదగు పూజావిధానము చేయు చుండెను

సరోజ పోయి ఆ కార్యములో తానూ పాల్గొనెను. ఏడున్నరగంటకొద్దెను రాము ప్రార్థనముగించి నైవేద్యముపెట్టి చుంగళిహారతి యిచ్చి తీర్థప్రసాదములు వుచ్చుకొని సరోజకు యిచ్చి.

లము ఆహారము తీసుకుందామా అన్నాడు
లము వెందుకూ బరువుగానే తీసుకుందురూ కేశవస్వామి ఉత్సవమచ్చారే యిక్కడికి యెంతకాలానుకీ వస్తారన్నది సరోజ.

ఓ తొమ్మిది వదిలోపల వస్తారు అంతకులోపల మనము పోంచేసి రక్షిగా ఉండవచ్చు అన్నాడు రాము.

సామాన్యముగా పదకొండు లేక పన్నెడు గంటలకులోపల స్వామివచ్చేటట్లు వున్నయడల గృహస్తులు భోంచేయరాదన్నారు దీపము అర్పరాదన్నారు ఔసుట ఇరువారుల గూళ్ళలో దీపములు ఉంచవలెనన్నారు భోంచేసి భగవంతునికి ఆతిథ్య మిచ్చిన ధర్మవ్యతిరేకముకాదా అన్నది సరోజ.

వ్యతిరేక మేమున్నది వదాల్దాలు చెడిపోకుండా ఉన్నవి. భద్రముగా కడుపులో దాచడం దిట్టంగా ఆకూ వక్కానమిలి వీధిన పోయేవారు అసహ్య పడేటట్లులేక కాళ్ళకయి తిట్టుతూ ఇంటికి పోయి కాళ్ళు కడుగుకొనేటట్లు, నడి వీదిలో చెడమూయడం ఇరుగు పొరుగువారంతా ఒకేచోటచేరి అలికి ముగ్గులుపెట్టి దానికి బదులు వీధితంతా చెడమూసి దేవుడు వచ్చేవేళకు లేవిడీ లేపడం ఇంకా తీపుతీసి అయాసముగావుంటే ఒకనిద్దర నిద్దరపోయి లేవడం అయింటి సుద్దులో ఈ ఇంటిసుద్దులో లేక సొత్తులూ గుడ్డల విషయాలలో వంటా వార్పుల విషయాలలో చెప్పకొనడం జరుగుతూ ఉంటుగా దేవుడువస్తే ఒకటెంకాయవుంటే ఇవ్వ

డం లేకుంటే చేయి అట్లనడం లేక తలుపుమూయడం ఇది ఉత్సవకాలమరియూద విమంబావు అన్నాడు రాము.

వీమీ అనేదిలేదు ఒకరితో మనకుపనిలేదు దేవుడు వచ్చిపోయినవెనుక భోం చేస్తాము నేను వూజాద్రవ్యములు అన్నీతట్లలో పెట్టుతాను. తమరు వీదోఒక గ్రంథము కాలక్షేపముకొరకై కొంచెంచదువండి శ్రవణానందముగా వింటాను అన్నది సరోజ.

భర్త చదవడం బార్యసినడం బాగుంటుదా భక్తులు ఎవరాలేరే అన్నాడు రాము

ఒకరితో పనివీమీ మనకు కాలము నడువవలెగా అంటూ పెంకాయ తాంబూలం దక్షణ వూలూ పండ్లూ కర్పూం ఊడుకడ్లూ తట్లలోపెట్టినది సరోజ

రాము వాగవతముతెచ్చి కృష్ణుడు గోపాలకులతో చలుదులారగించే కడను తీసి ఒకపద్యము చదివి విన్నావా భగంతుడెంత దయామయుడో గొల్లపిల్లలెంత అవృష్టవంతులో చలుదులు వకరివి ఒకరు లాక్కొని తినడం, ఒకరిని ఒకరు శుద్ధడం కొట్టడం పెరకడం వరుసలతో మాట్లాడడం హెళన చేయడం అడడం పాడడం తగలడము మొదలగు అటలతో భగవంతుడు బాలకుల అనంద పెట్టుతూ అనందపడుతూ ఉన్నాడు. ముప్పదిమూడుకొట్ల దేవతలు దేవునిముందు నిల్చుకొనుటకు కూడా పీలుగలుగవు. అట్టి మహనియ మూర్తితో అడుకొను నోమునోచినవారు గోపకులు గోపికలు దేవతలకు అలివిగాని స్థానము మానవులు అతికగిమింపగలరు దేవతలవల్లగాని పనులు మానవులు చేయగలరు కగిముష్టముగా మానవత్వము నడిపితే మానవునితో కానిపని విమీలేదు. గోపగోపికలతో కృష్ణభగవానుడు అడుకొనుట పాడుకొనుట చూచి బ్రహ్మ అయ్యోనాకు సురజ్యేష్ఠుడను పేరేగాని పీరునోచిన నోముకూడా నేనునోచలేదు పరమాత్ముని సమీపమునకూడా నిల్చుకొను నోమునోచలేదు పీఠెంత వుణ్యాత్ములోగాని కలయికగా తిరుగుతూ చేయిచేయి కలుపుతూ తగులుతూ వరుసలతో పిల్చుతూ ఉన్నారు వారిలో తానూఒకగొల్లపిల్లవాడై తిరుగుతూ ఉన్నాడు పీఠిల పీఠికే ఎరుకని చింతించినాడట మానవులు సాలుమూలలా తెలిసి చక్కగానడిస్తే దేవతల కన్నామిన్న అన్నాడు బ్రహ్మ. చూచినావా మానవులలోగలబలము అన్నాడురాము.

సరోజ రామునుచూచి మంచికడ తీసినారు మానవులచూచి బ్రహ్మకూడా వగచినట్లు మానవులు ధర్మమెరిగినడిస్తే దేవదానవులకు మిన్నకాగలరు. మమతకు లోపడి ధర్మదూరులై తన్నుతానుమరిస్తే నిలుచుకొన ఎక్కడా చోటులేక పశుపక్ష క్రిమికీటకాదులకు వెనక్కుపోగలడు. ఇంతో అంతో ముందడుగే బేయవలయును గాని వెనకడుగు వేయరాదన్నది సరోజ.

ఇంతలో ప్రక్కయింటి ముసలాయమవచ్చి ఏమమ్మా బార్యాభర్తలిద్దరే గ్రంథకాలక్షేపము చేస్తున్నారే బయట ఇరువాగుల గూళ్లలో వీపాలు పెట్టి ఇంటి ముందు నీళ్లువల్లి ముగ్గులువేసివుంటే ఎంతోబాగుంది వయసు చిన్నదైనా నేర్పూ ఓర్పూ బాగున్నదితల్లి వాకిలిముందు నిల్చుకొని చూస్తూవుండి మీమాటలుపని ఇట్ల వచ్చినానమ్మా అన్నది ముసలాయమ.

సరోజ ముసలాయమను కూర్చొమ్మని పండుగరోజు ఉత్సవకాలం ఇంటి ముందు వెలుతురు ఉండవలయునని సాయంత్రం నిళ్లువల్లి ముగ్గులువేయవలయునని తమబోటి పెద్దవారు చెప్పతుండగా పని పెట్టరాను అవ్వా అన్నది

చెప్పగలముగాని చేయువారుండ బనిలేదాతల్లి నేను మాఇంట్లో నాలుగైదు సార్లు చెప్పినాను ఎవరూ పలుకలేదు నేనుచేయలేను మీదిఅంతా ఇల్లేచేసిన ఎంత బాగుండేది తల్లి. దేవుడు వచ్చువేళకు వీధివరిశుభ్రముగా ఉంటుంది. చేసినవారికి పుణ్యమూవుంటుంది. చేసేపుష్కాంగవలులేరు ఈవిధిలో ఈనాడు నిస్సృఙ్క దానిని చూస్తున్నానమ్మా అన్నది ముసలాయమ.

ఇంతలో దేవుడు సమీపించినట్లు తోచి సరోజ బయటికిపోయి చూచి దేవుడు సమీపించినాడు అవ్వా చూతురురండి అని దేవునికెదురుగా మోకరించి నమస్కరించి లేచి చెంపలు వేసుకున్నది.

ఇంతలో ముసలాయమ రామూ బయటికి వచ్చినారు రాము సరోజనుచూచి వీల అక్కడ దేవుడుంటే ఇక్కడనుంచే నమస్కరిస్తూ ఉన్నప్పు ఇక్కడికి వస్తారుగా అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ ఇక్కడికి దేవుడు వచ్చినప్పుడు నమస్కరించడానికి అర్చకులూ మోతకాళ్లు మేళగాళ్లు ఊరివాళ్లు క్రిక్కిరిసి ఉంటారు వారిముందు నమస్కరించమంటారా అందుకై ముందే నమస్కరిస్తూ ఉన్నాను అన్నది సరోజ.

ముసలాయమ రామునుచూచి ఔనునాయనా వయసు పిల్లలవారు ఆ జన సమ్మర్దములో ముందుకుపోయి నమస్కరించుట మంచిదికాదు ఇల్లాలికుండవలసిన విధి ఇంతేనప్పో చక్కగా సంస్కరించబడ్డది అమ్మాయి అంటూ ముసలాయమా ఒకదండము పెట్టినది రాము చాగిలపడి నమస్కరించినాడు దేవుడు పూర్తి సహి పించెను రాము చేతికి తట్టనుతెచ్చి ఇచ్చినది సరోజ.

రాము నడిమికి పంచెచుట్టి తట్టతీసుకున్నాడు దేవునిఎత్తుకొనివచ్చి నడిముగ్గు పైప నిల్చినారు మోతకాళ్లు ముందుభాగమునవున్న ముగ్గులపూస్తూ నిల్చినారు అర్చకుడుచూచి ఇక్కడ ఎవరో ముసలిభక్తురాలు పూర్వపుమనిషి ఉన్నదయ్యా చూడూ నీళ్లుచల్లి ముగ్గులుచేసినది. ఈకాలపు నవీన నారీమణులరు దేవుడూ దైవ మూ పిలాసమూ వినోదమే. భక్తివద్దూ ముక్తివద్దు అసక్తిఅంతా భుక్తిమీదా రక్తి మీదా లేదా శక్తిమీదా ఇంకాపుంటే ఒకవ్యక్తిమీదాచూడూ ఇంతవరకూ విఇంటి ముందుగాని ఇన్ని నిల్లుచల్లి ముగ్గుపెట్టినతల్లి ఉన్నదేమో ఈమె ఇల్లూ వళ్లూ బంగారముగానూ కొడుకులూ కోడండ్రూ కొల్లగా చల్లగా అభివృద్ధిగానూ అని రాము తెచ్చిన పళ్లెరము తీసుకొని పూలదండల స్వామికి భూ నీళలకూ వేసి కాయకొట్టి నైవేద్యముచేసి గంటకొట్టుతూ మంగళహారతి యిచ్చి ప్రసాదము రాము చేతిలో వేసి తట్టచేతికిచ్చి శరారి శిరమురా భుజములా తగిలించినాడు అర్చకుడు.

రాము తలవంచి దేవునికి నమస్కరించి వెనుదిరిగి పోయినాడు వాకిటిలో కాచుకొనివున్న సరోజ మంగళహారతి కన్నులకద్దుకొని తట్టను తీసుకొనిపోయి స్వామిదగ్గర వుంచినది స్వామిని మరొక ఇంటిదగ్గరకు తీసుకపోయినారు ఆ ఇంటి యజమాని పెంకాయా ఒక అకు వక్కా తట్టలో పెట్టుకొనివచ్చి దేవుని ఎదుట నిల్చిరాడు అర్చకుడు తట్టతీసుకొని కాయకొట్టి దేవునికిచూపి ఒకఒప్పు తట్టలోపెట్టి యజమానిచేతికిచ్చి శరారి నెత్తిన బోర్లించగా ఆయన పోయినాడు. మోతకాళ్లనుచూచి అర్చకుడు నాయనా చూచినారా భక్తిలోగలశక్తి ఎన్నిఅయినా బంతఅయినా నిచకార్యములకు డబ్బుఖర్చుపెట్టగలరు సిగరేటు చుట్టా బీడీ అకూ పొగాకు నశ్యం మొదలగు దురభ్యాసములకూ దుర్వ్యయములకూ లొంగి ఎంతైనా డబ్బునాశనము చేయగలరు ధర్మకార్యములకు దైవకైంకర్యములకూ కుంటి కురూ పులకూ యివ్వవలెనంటే చస్తారు. యిది వీరిదురదృష్టము వుణ్యామార్గములకు కం పకొట్టించి పాపమార్గముల పన్నీరుతో అలికించి కస్తూరితో ముగ్గులుపెట్టించును

దురదృష్టము అర్ధశా కర్పూరము బరువయింది ఈ యజమానికి ఎందరో తెంకాయడబ్బులకు లొంగి వాకిండ్లుమూసి యింట్లో ఉన్నవారున్నా. మూలముసి సీనిమాలకు పోయినవారున్నారు వండుగరోజు దేవుని ఉత్సవమున్నదను భావము గలవారు తగ్గుమజిలిలేపట్టినారు. భక్తియే అడుగంటినది అయిటివారు ఈవిధిలో వున్నట్లు అక్కడక్కడా మచ్చుకై ఇంకాకొందరున్నారు దేవునికి ఆతివ్యమిచ్చు కాయాకర్పూరమే గొప్పసెలవని భావించి సిత్యమూ సీనిమాలకుపోవు బుద్ధిసంతులున్నారు. బుద్ధిగరవు పెద్దలు లోపించుటవల్ల ఈబుద్ధులు గలిగినని వాచెప్పుడు డూటీకి వస్తారో పీరెప్పుడు చక్కబడతారో కాలదేవతకు తెలియును గాని మనకు తెలియదు అంటూ దాటి పోయినారు.

సరోజ రాముకు భోజనము వడ్డించినది.

రాము భోంచేస్తూ మనయింటిదగ్గర ముసలివారు ఎవరౌ వున్నారన్నారు అర్చకులవారు అప్పుడు నేను అందుకుందామనుకున్నాను మాయింట్లో ముసలివారు ఎవరూలేరూ ముసలిబుద్ధిగల వయసువారు వున్నారని విమర్శ పెద్దగా అపురుషుని చాలించి ఊరకున్నానన్నాడు.

అనకూడదా అందులో తప్పేముంది వయసువారికి ముసలిబుద్ధి వుంటుందే యే ముసలివారికి వయసుబుద్ధివుంటే చాలాకష్టమూ నష్టమూ అన్నది సరోజ

నాగరికం నవీనం అనే నారీలోకం ముందుకు నడిచేటప్పుడు ఈలాంటి మర్యాదలవలంబిస్తే అనుకోరూ మరి అన్నాడు రాము.

ఎన్ని నవీనాలు ఎన్నినవ నాగరికాలు ఉత్పన్నమయినా మంచిమార్గములు మరుగుపడవు. మంచిని కాదనే నాగరికాలు నవీనాలు వుండవు వీలాటి కాలాలు వచ్చినా పాప వుణ్యములు ధర్మా ధర్మములు దైవభక్తి అడుగంటువు మాతృదేవోభవ పితృదేవోభవ గురుదేవోభవ అనే ముఖ్యసూత్రములు మూలసరూలబడవు రూల బడితే కూర్చుండబెట్టేవంతు భగవంతునిపైన ఉండనే ఉన్నది ఇటువేల్పును ఇష్ట దైవాన్ని గామదైవాన్ని మరచి మతిహీనులైతే కవివృషభుడు చెలరేగి ఆజ్ఞువంచి కాలుమవ్వె వాలమల్లార్చుతూ తలవంచి కొమ్ములతో భూమిని గ్రుమ్మి మమ్మును ఎగరబిమ్మి అడ్డెత్తి కనులెట్టచేసి చీదుతూ ఖనిమని అంకెకొట్టును అభీకరశబ్దమునకు ప్రజలల్లకల్లోలమై కడకు భావోద్రేకులై ప్రభువులపైనా ప్రభువులు కోపోద్రేకులై

ప్రజలపైనావడి అన్యాయమై అనువులగోల్పోవుదురు అతివృష్టి అనావృష్టులు తటస్థపడి నువృష్టి నశించును క్రూరవ్యాధులు తలెత్తి భీషణముగా సంపరించును క్రూరులూ కుచ్చితులు మదోన్మత్తులూ మతోన్మత్తులూ పాపచిత్తులూ కామాతురులూ తాగిగుడుబోతులూ జూదరులూ విచ్చలవిడిగా విడిబడి తిరుగుదురు. నిర్భీతిగా సంపరించుదురు. లోకకంటకులూ లోకవంచకులూ అవినీతులు అప్రయోజకులు చోరులూ చోరాగ్రేసర చక్రవర్తులూ జననమగుదురు. గ్రామములు అల్లకల్లోలమై ప్రజలు తల్లిలేని పిల్లలవలె తల్లడిల్లుదురు. అది తెలియక తెలియచెప్పువారులేక చెడిపోవు చున్నారు ప్రజలు అన్నది సరోజ.

అంతలో రాముభోంచేసి చేయి కడుగుకున్నాడు.

సరోజ భోంచేసి అన్నీచక్కపెట్టివచ్చి కూర్చొని భర్తకు ఆకుమడిచిస్తూ తానూవేసుకుంటూ వుండగా రాము సరోజను చూచి గామములో ధర్మబుద్ధిగల ధనికులూ బాహుబలమూ బంధుమిత్ర సోదర బలముగల నీతిపరులూ పాపపుణ్య విచక్షణా జ్ఞానము చక్కగాతెలుపగల కవులూ పౌరాణికులు దైవజ్ఞులు కథకులూ ధర్మహృదయులై ప్రజలబాగుపరచి చక్కగా నడువవలెనను గ్రామపెద్దలూ గలుగునంతవరకూ గ్రామములు ఒకసాలుకు రావు. చక్కబడవు వీరందరూ దురాదాయములకు లోబడుటచేతనే ధర్మదేవత అడుగంటి కర్మదేవత గామములలో కాలుబెట్టినది అచ్చాడు రాము.

ఔను ధనికులు ఇచ్చినవానిమరచి ధర్మచూరులై లోభులై ధర్మకార్యములూ అడుగంటించి దేవతాహన్యమూలా చాకీరీ ఇరాములూ లోను చేసుకొని కార్యక్రమములకు మన్నుకొట్టి ప్రజలు బలవంతులైతే గౌరవమర్యాదలు లోపించునను తలంపుతో వ్రోజులకు ఎందునా చోటివ్వక పాదములక్రింద త్రొక్కి నిలుతురు. ఇక బాహుబలముగలిగి బంధుమిత్రబలముగలిగి బాహుశ్యమగు పలుకుబడిగలవారు అవినీతికి అన్యాయములకులోనై అడుగడుగుచూ దురాదాయములకు బాల్చుదురు. జ్ఞానవంతులు విద్యావంతులు అదాయములేదని ప్రజల విజ్ఞానవంతులచేసి మనకు ఎదురగుదురని భావించి మానవధర్మముల నీతినిలయమముల తెల్పక తమకుతాము విద్యాధికులమని విఱివిగుదురు. ఇంకా ఊరకుండలేనివారు. అసూయాగ్రస్తులునగు విద్యావంతులు ఒకరితో ఒకరికి ఇరుకుబుగల్పించి న్యాయము అన్యాయముగా, అన్యాయము న్యాయముగా మార్చిచెప్పి చీలికలగా ప్రజలచేసి గ్రామరాజ్యములు వీలుతూ

దురాదాయముల తీయుదురు. ఇట్టి అవినీతులు గ్రామములలో పుట్టుటకు కారణం గ్రామదైవ పూజావిధానము లడుగంటుటవల్లనే యందురు పెద్దలు అవునంటే కాదని కాదంటే అవుననే అప్రయోజకుడు గ్రామానికి ఒక్కడుంటే చాలు గ్రామముడు గంటుటకు అన్నారు. ధర్మకుడూ బలవంతుడు విద్యావంతుడు ఈమువ్వరూ బుద్ధి మంతులున్న ఊరు సర్గతుల్యమగునన్నారు. ఈమువ్విరికి దురాదాయ పిశాచము లావరించే వర్జన్యపరిపాలనపోయి దౌర్జన్యపరిపాలన అయివుండేది. ఈ పిశాచముల పారద్రోలుటకు గ్రామగ్రామములా పూర్వపురీతి పౌరాణికులు ప్రబలవలయు పాపపుణ్యముల తూచి చెప్పిదౌర్జన్యమును దుర్మార్గమును దురాశను తొలగించుకొని మనునుషాయమును చెప్పగల దైవజ్ఞులు ఊరఊరా వుండవలయును భౌతికశక్తిని పారదోలి ఆధ్యాత్మికశక్తిని ఉనికొల్పి వరోవకార చింతనా శివము వెక్కిరింపగల స్రజ్ఞావంతులు ధర్మజ్ఞులు ప్రబలవలయును. ప్రజలు బాగుపడవలయును. కల్లబొల్లి మాటలతో దర్దన్నల ఆటలతో పెద్దమ్మల పాటలతో వనులుగావు ఆరునూర్లు దాదాపు ఏడు నూర్లు పిండ్లనుండి అన్యదేశస్థులు అన్యమతస్తులు రాజ్యమేలుటవల్ల తినతిండి కట్టు బట్ట లేక కంటనిరు పెట్టి కటకటపడుతూ తలదాచుకొన కొంపలేక నూరేండ్లు బ్రతుకు జీవులు అగంతుక మృత్యువుల పాలైపోతూ ఉన్న దేశమును మనదేశమూ మనప్రజలు అనగలమనవారు రాజ్యమేలుటవల్ల ఈ పదిపిండ్లలో రాజ్యమూ ప్రజలూ ఎంతముందుకువచ్చిరో చూడు మన అనే భావములో అంత ప్రబలమయినశక్తి ఉన్నది అమాట నూచుకొని మనగ్రామం మనప్రజలు అనగల బుద్ధి మంతులు గ్రామములలో ప్రబలవలయు అప్పుడు దేశము స్వర్గతుల్యమగు నన్నది సరోజి.

ఔను పూర్వము దేవాలయములలో ప్రతిదినమూ సాయంత్రము కాలక్షేపములు విచ్చాటుచేసి ప్రజలకు మానవశక్తి ఇట్టిదని దైవశక్తి ఇట్టిదని మనము ఈవిధముగా నడువలెనని ఉదాహరణకు భాగవత భారత రామాయణములలో పురాణములలో చూపుతూ ప్రజల దర్మహృదయులగా చేయుచుండినారట పాపపుణ్యవిచక్షణా జ్ఞానము ప్రతిపారిలో గలిగి వర్తిస్తూ వచ్చినారట. అవి అడుగంటుటవల్ల అవినీతి అధర్మమూ అందరినీ ఆక్రమించి అడుగంటిస్తూ ఉన్నది. రాజ్యపాలకులు ఎంతచెప్పినా ఎంతచేసినా నీతికి నిలువక ఎగబ్రాకిపోతూ ఉన్నారు. ఆశలు అంతుదప్పి అమరలోక మేగవలయు నంటున్నవి. ఇట్ల అనుభవించవలయునని తెల్పే నీనీమారంగము లున్నవిగాని ఇట్ల అర్థనచేయవలయుననితెల్పే రంగ

ములులేవు. కష్టములు లేకనే సుఖముల చూరగొనవలెనను సూక్ష్మ గ్రాహులు బయలుదేరి దొంగతనములూ దోపిడిలు మోసాలు కూనీలూ ఐపిలు దగాలూ కూట సాక్ష్యలు తకరాల్లు తారామళ్లు జూదాలు ప్రబలుతున్నాయి అన్నాడు రాము.

ఇంతలో వదిన్నరగంట అయినది. టయముచూచి ప్రొద్దుపోయినది వడు కోండి అన్నది సరోజి

ఔనంటూ రాము పడుకున్నాడు. సరోజి కృష్ణ అంటూ తలవాల్చినది.

ఇట్లే మరునాడు ఉదయమందిగా సాయంత్రమువరకూ గడిచినది. ఆరాత్రి భోజనాంతరము సరోజి రామును చూచి ఊరికిపోయి అత్తా మామను చూచి నాలుగు రోజులుఉండి వస్తామా అన్నది.

మీపూరికా మాపూరికా అన్నాడు రాము

మీపూరే మాపూరు మాపూరూ మాగోత్రము మాసూత్రము మాఇంటిపేరు మంగళసూత్రంగట్టి మాయంచేసి మాను మీగా మార్చినారుగా మాపూరెక్కడుంది మటుమాయమయింది మీపూరే మాపూరయింది అన్నది సరోజి.

మంగళసూత్రముతో మాచాక్కులన్నీ గుంజుకున్నావు మాన ప్రాణములు మాత్రము గుంజుకొనకు అన్నాడు రాము.

ఊ హూ అని తలా కన్నులూ తిగిప్పుతూ సరోజి తప్పించుకుందామనుకు న్నారా మాన ప్రాణ ధనములకు మూటెక్కు హక్కుదారినే పెండినాడే హక్కులు పోగొట్టుకుంటూ ఉన్నామని తమ వ్రక్కవారూ తలిదండ్రులూ చిక్కులు మెడగట్టు కుంటున్నామని మావ్రక్కవారూ కంటనిరు ఆగాడే విడచిరారు తమరు కట్టిన హక్కుపట్టాబిల్ల మోస్తూ ఉన్నానుగా వేగిలేచినతోనే కన్నులకడ్డకొని భగవంతుని రక్షింపుమని ప్రార్థింపని రోజులేదు. ఈహక్కుబిల్లలోనే నాజీవితమూ మీజీవితమూ ఉన్నది. కష్టసుఖములకూ మన ఇరువుర ఖాంధవ్యమునకూ మధ్య దేవతాస్వ రూపమై ఇరువక్షోజముల మధ్యప్రదేశమున నెలవేర్పరచుకొని హాయిగా కులుకు చున్నది. ఈబిల్ల హక్కు చెక్కు చెదరకుండా మక్కువతో జీవితాంతమువరకూ కాపాడవలసినవిధి నాపైనా కొంత మీపైనా ఉన్నది నన్నూ నిన్నూ తన్నూ కాపాడవలసిన విధి గూటిలోవున్న పన్నగశాయిపైనా వున్నది. వీమంటారూ అన్నది సరోజి.

ఔను సర్వమూ సర్వేశ్వరుని మీదనేవున్నది తన్ను మరువని వారిని తాను మరువనన్నాడు. తదితరులతో తనకు వనిలేదన్నాడు అన్నాడు రాము.

తను వనిమానుకుంటే తారుమారుకారా జీవులు తారుమారుకాదా జగత్తు అన్నది సరోజి.

నన్ను విమరుస్తావా తన్నునమ్ముకొని తానే దిక్కని తనపైనే సర్వకార్య భారములా ఉంచి జీవించు జీవులతప్ప మిగతాజీవుల సంబంధము తనకులేదని పూర్వజన్మ పాపపుణ్యముల అనుభవించబేయు నవగ్రహములే మాచుకుందురన్న భగవద్వాక్యము తెలియదనుకున్నావా నారాయణుడూలేడు నవగ్రహములూలేవు పాపలు గల్పించిన బాడుకోవు కూతలను జాబాబీలలో చేరువాడనని తలంచితివా అమస్తుడ నుకొను.

కం॥ కలడందురు దీనులయెడ

కలడందురు పరమయోగి గణముల పాలకా

కలడందు రన్నిదిశలను

కలడుకలండనెడువాడు కలడో లేడో ॥

అని తలంపక కలడని కష్టము చేసేవాణ్ణి నన్ను విమరుస్తావు అన్నాడు రాము.

నరహరిని తలంచితే నవగ్రహముల పీడ పరిహార మగుతుందనగలరా అన్నది సరోజి.

సత్కర్మనుగానీ దుష్కర్మనుగానీ వైతొలగింప హరిహరాదులతో కాదన్నా రు. అయితే వారి అదరణ కటికటెండలో కాళ్ళకు చెప్పలూ కడుపులో చలిది అన్నమూ తలకుగడ్డా చేత ఛత్రీ వున్నట్లు శాంతిభద్రత వుండును భగవంతుడు దుష్కర్మను ఎదిరించుశక్తి మానవునకు ఇవ్వగలడు. తనశక్తిగలచోట్ల నవగ్రహ తీక్షణత ఎక్కువ వుండదు. వెలుతురుగలచోట్ల చీకటిదాచుకున్నట్లు భగవత్ శక్తి ముందు నవగ్రహశక్తి తాళుకొనును వెళుతురు లేకపోతే చీకటి గ్రమ్ముకొన్నట్లు భగవత్ శక్తిలేనిచోట్ల పూర్వజన్మకర్మ సంపూర్ణముగా నలముకొనును ఆ యంధకార ములో నూనవుడు కనుగానక అల్లాడును పూర్వపు శక్తిలేక పోయిరా ప్రకృత మైనా దైవశక్తిని అర్జిస్తే. ముందుజన్మ దుష్కర్మల ననుభవించునపుడు వాదోడై చేదోడై అవుతుండును. అంగరక్షకునివలె ముందుదారి చూపుచుండును గాని దుష్కర్మ

ర్కను తీసివేయ నలవికావందురు. తానునైదొడుగా నుండుటవల్ల దుష్కర్మ ప్రబలమై బాధింపదు సత్కర్మ దీప్తినిచ్చునన్నారు, ఎన్నికష్టములు వున్నా ద్విసంధ్యల నైనా దైవప్రార్థన మానవులకు ముఖ్యమన్నాడు రాము.

నిజము మా యాచార్యులవారూ ఇట్లేచెప్పినారు తమరేమి చెప్పగలుగుతారో మాతా మనుకున్నాను బావ వివేదమేమీలేదు ప్రకృతమువచ్చిన ఈతిబాదలకు దేహ బాదలకు దైవమును అడ్డుపెట్టి సవరణ గాకపోయిన,

కం॥ అక్కరకు రానిచుట్టము
మొక్కిన వరమీనిజేల్పు మోహరమన దా
నెక్కిన బారని గుడ్డుము
గ్రక్కున విడువంగవలయు గడరాసుమతి॥

అర్చారని దైవముపై అసూయజెంది తమకర్మను ఎరుంగక తారుమారై దైవముపై నమ్మికచెడి పాషండులవువారుకూడా ఉన్నారు దైవము యెంతమాత్రము ఈజన్మలో సహాయమివ్వగలదు. చేసినది చేయించక పోవడుకదా చేశావు గోశేశావు అన్నసామెత ఉన్నదికదా అని తెలుసుకొనలేక తెలియచెప్పవారులేక చెడిపోవుచున్నారు. అంటూ రామును గూచి అసలు మాటమరచినాము ఊరుమాట వీమంటారు అనాడు ఇల్లూ వాకిలీబాగాచూడలేదు మనసారా అత్తామామతో మాట్లాడలేదు సిగ్గు బిడియమూ ఉన్నదిగా అందులో క్రొత్త నాలుగునాళ్ల ఉండి పస్తామనుకున్నాను తమరేమంటారు అన్నది సరోజ.

అత్తా మామను చూడబోదామనే అడవి నాకుదొరికిందిగదాయని సంతోషమొక ప్రక్క అక్కడికిపోతే అవతల ఏమోననే సందేహమొక ప్రక్క రెండూ రెండు ప్రక్కల లాగుతుంటే ఎటుపోవుటకూ ఏయిలేక గువీకత్రిప్పలేక నితప్పు చూడవలసి వచ్చినది అన్నాడు రాము.

మంచితనం మానవులకు మరులు మందన్నారు. ముందున్నమాడు నాళ్లలోనే ఉత్తమగుణములుగల అత్తనుని తెలుసుకున్నాను ధనీ మానధనీ అనుకున్నాను నాయదృష్టమునకు నాలో నేను మెచ్చుకున్నాను మామగారు మూలమట్టముగా మానవధర్మము లెరింగిన వారని గ్రహించుకున్నాను మీకున్నప్రేమ నాకెందుకుండదా నన్నుకన్నది నరపశువనుకున్నారా నన్నుకన్నది ధర్మాల కల్పవల్లి

నిర్మలహృదయ తనధర్మాల కల్పవల్లికను నాహృత్సీమలో నాటి పెంపమని అజ్ఞయిచ్చి అశీర్వదించినది భయములేదు ఎట్టికష్టములకైనా ఓర్చి మీవరకూ రాని వ్యక్త చూచుకోగలగ్తి ఉన్నది రేపు కావలసినతెస్తే ఫలాహారం చేసుకొని పోయి చూచి వత్తాము అన్నది సరోజ

ఏమికావలెనన్నాడు రాము.

తమకు తెలియదా తలిదండ్రులదగ్గరకు గురువువారి యొద్దకు బంధుమిత్రుల కడకు దేవుని సన్నిధికి అలు పిల్లలచెంతకు పోవునప్పుడు మూలూ పండ్లూగాని ఫలాహారముగానీ తీసుకొనక రిక్తహస్తములతో పోయిన పాపమనలేదా పెద్దలు లోభులూ దరిద్రులూ తప్ప మరెవ్వరూపోరు రేపు చెప్పతాను వస్తువులుతేండి ఫలహారము చేసుకొని పోదామన్నది సరోజ.

సరే నీమాట కాదనడమెందుకు అత్తా కోడలిని కలిపి అవతలికథ చూస్తాము అని పడుకున్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ అత్తాకోడండ భయం వూర్తివున్నదే, పాపము అవును ఇరుగు, పొరుగు కావరాలుచూచి పెండ్లి మానుకున్నవారుకూడా వున్నారున్నారు అత్తా కోడండ్రునందు తగవులదీర్చ హరిహరదులకుకూడా అలసికావన్నారు తెలిసి వర్తిస్తే తగవులే కలుగవన్నారు తెలిసివర్తిస్తాములేండి దమరు ఇచ్చవురమద్యూ తికమకలూ దకిమికలూ గావద్దు అంటూ పడుకున్నది.

మరునాడు రాము కావలసినవస్తువులన్ని తెచ్చిరాడు సరోజా అయిదారు ఫలాహారములుచేసి బుట్టికిపెట్టి కావలసిన గుడ్డలూ వస్తువులూ ఎత్తుకొని బోజనానందరం బమ్మకు బయలుదేరి సాయంత్రం ఆరుగంటలకు నారాయణపురంజేరి గుఱ్ఱపుబండిలోవచ్చి ఇంటిముందు దిగినారు వారినిచూచి జ్ఞాదాంబ అక్కడనే నిలువండని యెఱ్ఱనీళ్లుతెచ్చి త్రిప్పి వారిముందు అక్కడనే పోసింది వారుదైవాన్ని తలంచుకుంటూ యెఱ్ఱనీళ్లునుదాటి ఇరువురూ శుభం అని కుడికాలురాము ఎడమకాలు సరోజ కడవకిలి అవతలపెట్టి గృహ ప్రవేశ మయిరారు బండివాడు సామానులు తెచ్చి ఇంట్లోపెట్టిరాడు. సరోజ నిలుచుకొని ఉండటమూచి రాము వీమన్నాడు.

సరోజ దండము పెట్టుదామని సంజ్ఞారూపమున చెప్పినది.

రాము తల్లిదగ్గరకు పోబోయినాడు.

సరోజ తండ్రియని సైగ చేసినది.

రాము అదిగ్రహించి తండ్రిదగ్గరకుపోయి సాగిలపడి నమస్కరించినాడు.

సరోజ రాము ప్రక్కనే మోకరించి నమస్కరించినది. ఇరువురనూ ఆశీర్వదించినాడు తండ్రి రంగనాథం. అటుపై తల్లిదగ్గరకు పోయి నమస్కరించి పోయి కాళ్ళముఖము కడుగుకొనివచ్చి జ్ఞానాంబ కాఫీయివ్వగా రాము కాఫీతాగి తండ్రితో మాట్లాడ మధ్యహాటలోకి పోయినాడు.

సరోజ శిరస్సానముచేసి కీలుగంటు వేసుకొని పొడిగుడ్డ కట్టుకొని వచ్చినది.

అత్తా జ్ఞానాంబ కాఫీతెచ్చి ఇదుగోనమ్మా అంటూ ఇచ్చినది.

సరోజ రెండుచేతులూసాచి వంగి కాఫీతీసుకొని దేవునిదగ్గరకుపోయి నమస్కరించి నిలుచుకొని త్రాగుట దర్మవిధద్దమని కూర్చొని గ్లాసునోటికి తగులకుండా తాగి గ్లాసు కడిగి తెచ్చిపెట్టినది

అత్త జ్ఞానాంబ ఇదియూచి మరియూదగానే ఉన్నదనీ కొడుకూ కోడలూ ఈడూ జోడూ బాగున్నారని మురిసిపోతూ రామా అని కొడుకును పిలిచినది.

ఏమమ్మా అంటూ వచ్చినాడు రాము.

రామా మీరు ఇక్కడనుంచీపోయి దాదాపు నాలుగుమాసాలగుతూ ఉన్నదే ఇల్లూవాకిలీ ఉన్నదనీ అమ్మా అప్పా ఉన్నారని జ్ఞాపకమే రాలేదా సెలవు ఇవ్వలేదు ఇవ్వలేదని అనడమేకాని వచ్చేదిలేదా సెలవివ్వక పోతే రాజీనామా పారవేసి రాకూడదా అడవోగం లేకపోతే బ్రతుకలేమా అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరోజ రామునుచూచి పైటచెరుగును నోటికి అడ్డముపెట్టుకొని దిగ్భ్రమతో నిల్చుకున్నది.

రాము చిరునవ్వుతో సరోజను వారగంట చూస్తూ అమ్మా ఉద్యోగమంటే సులభమనుకున్నావా ఇప్పుడు పోకూడదంటే ఉండవలె పోఅంటే పోవలె స్త్రీలపైన కాపురము ఆధారపడినట్లు ఉద్యోగం పైవారిపైన ఆధారపడి ఉంటుంది ఎట్లో కొంచెము శాంతముగా ఉంటే సర్వకార్యములూ నెరవేరగలవు తీవ్రపడితే కార్యహాని ఉద్యోగహాని కలుగుతుంది శాంతము మానవునికి అంగరక్ష అని నీవే అంటూ ఉంటావే శాంతానికి అగ్రస్థానమిచ్చి వారు చాలా అన్నదాక తిష్టవేసి కూర్చున్నాను వారికే జ్ఞానంకుదిరి ఇంకపోవచ్చు అన్నారు సరోజని వచ్చినాను అడుగూ కోడల్ని అంతేనో కాదో అన్నాడు రాము.

నీవు అక్షరంతప్పకుండా అంతా చదివినావుగా ఇంక సరిచూడడం ఎందుకూ అన్నది తల్లి జ్ఞానాంబ.

సరోజ చిరునవ్వు నవ్వుతూ అత్తా చదువుకున్నవారు శుద్ధతప్పజేసినా చూచే వారికి శుద్ధవప్పుగా గన్నదేటట్లు సమర్థిస్తారు. ఒప్పులూ తప్పులూ చదువులోనే ఉన్నవి అన్నది

నావప్పులూ తప్పులూ మాఅమ్మను అడుగవే తప్పులు సరిపారవేసి ఒప్పులనే గ్రహించువాడని మాఅమ్మకు బాగాతెలుసు. నిన్నా మొన్నాటిదానవు నీకేమి తెలుసు అన్నాడు రాము

అమాటలువిని జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ ఔను తల్లక్రిందుగా తపస్సుచేసివుంటే తప్పులు వప్పులుగా మారినవి తప్పురా అంటే తప్పున్నర చేస్తాననేవాడు దిద్ది దిద్ది తయారుచేసిఉంటే వప్పుల కుప్పైనాడు నిన్నామొన్నటిదాకా తగనితప్పులుచేసే తంటా తుంటురులలో తానే అగ్రాసనాధిపతి ఈనాడు శాంతహృదయుడై శాంతము చెప్పుతున్నాడు అన్నది జ్ఞానాంబ

రాము నవ్వుతూ అమ్మా పెద్దవారుకూడా చిన్నతనంలో ఎన్నోచేసి ఉంటారు. అవివారతెలుసుకొని చిన్నవారితప్పుల తీర్చి దిద్దవలసినదేగాని కోప గించి తిట్టేవారు కొట్టేవారు ఉన్నారు కొట్టకుండా తిట్టకుండా నయముతోనే తీర్చినా వమ్మా తల్లిలోఉంది పిల్లలబ్రతుకు బ్రతుకుతెరువుకు తగిన విద్యాబుద్ధి చెప్పించి తగినరీతిగా తీర్చక పోవడమైన వెనుకవారు అధోగతి పాలుకాగలరు. ఆదోషము తలదండ్రుల కాపాదించి ముందుజన్మకు వారూ అదేగతికాగలరు. నన్ను చక్కగా తయారు చేసిన పుణ్యము మళ్ళీ జన్మకు నీకు తప్పక ఉంటుందమ్మా అన్నాడు రాము.

నిజమే వంటూ నవ్వుతూ జ్ఞానాంబ వంటవని చూచుకొన పోయినది.

సరోజ అత్తను అడిగి దేవుని దీపముముట్టించి భౌన్యశ్లోకములు చెప్పుకొను చుండెను.

రాము స్నానముచేసి తానూ పూజావిధానములో పాల్గొనెను రాత్రివిడు గంటలాయెను పూజ అయిపోయినది.

జ్ఞానాంబ రామునుచూచి మీయప్పను పిల్చునాయన వీవేశప్పుడు భోంచేసి వచ్చినారో భోంచేతురన్నది.

మధ్యహాటలో జపముచేసుకొంటూ ఉన్న రంగనాథంవద్దకు పోయి అప్పా భోంచేస్తామా అన్నాడు రాము.

కానీ పోదామువద అని లేచినాడు రంగనాథం.

జరుపురూ వచ్చి కూర్చున్నారు.

జ్ఞానాంబ వడ్డిస్తూ సరోజా నీవూ కూర్చొమ్మా వడ్డిస్తాన్నది.

జరువురమూ మళ్ళికూర్చుందాము వారికికానీ అత్తా అన్నది సరోజి.

అంతలో రాము అమ్మా నీతోనే నయం నీకోడలితో భయంగావుంది కాలు తీస్తే ఒకటి కాలు పెట్టితే ఒకటి కదిలే ఒకటి మెదిలే ఒకటి అచారాలు అనాచారాలు ఆరోగ్యాలు అనారోగ్యాలు పాపాలూ పుణ్యాలూ వారాలూ వక్కపోర్లులు నీతులూ నియమాలూ అంటూ ప్రాణాలు తీసేస్తుంది ఇద్దరూ ఒకచోట ఉంటే ఇంకా ఏమవుందో పెద్దవారికన్నా ముందుతినరాదు. పెద్దవారితో పెట్టించుకొనరాదని అప్పుడే అతుకువేసింది చూడు అన్నాడు రాము.

రంగనాథం నవ్వుతూ సరే ఒకఇంటిలో ఇద్దరు పిచ్చివాళ్ళయితే తిరుణాలూ తీర్చవాసీ అక్కడే వుంటుందన్నారు కానీ మాఅమ్మా ఈ ఇంటిలో ఇట్టే వుండే కోడల్ని తయారుచేసి పోయినది అత్తకు వనిలేకుండా అక్కడే తయారయినకోడలే వచ్చివుంటే అత్తకువనిలేకుండా పోయినది అన్నాడు రంగనాథం.

పిచ్చిది ఉండే వెట్టివారికి ఏ కష్టాలులేకుండా చక్కగాచేసి పెట్టుతుండేది పిచ్చిలేని మచ్చకంటి అయివుంటే అకంటి తళ్ళకుల్లో తలపోటుల్లో మాడునో ప్పుల్లో కంటినోప్పల్లో కంటికి అడ్డాలువచ్చి వనిచేయలేని దొంగతనాల్లో చెప్పకోలేని అజ్ఞానాల్లో అలుముగళ్ళ అలజడుల్లో దేహజబ్బుల్లో దయ్యాలూ పిడలూ పిశాచాలూ పట్టి దిగదీయంపులూ ఎగదీయంపులూ వచ్చి యంత్రాలూ మంత్రాలూ వచ్చి మెడకెక్కి దుర్బలాలూ నీరసాలు వళ్ళకెక్కి బానిక్కులూ ఎగనిక్కులూ ఇంటిలో గూటికెక్కి ఉంటే పిచ్చివిడచి వెణిముదిరివుండు.

మనిషిని చూచిచూడకముందే మనసును గమనించి మహారాజుకు జరిపినట్టు జరిపేమనిషి దొరికి అబ్బా కొడుకూ అడినది అట పాడినదిపాటగా ఉంది లేకుంటే తెలిసివుండునన్నది నవ్వుతూ జ్ఞానాంబ.

అబ్బా వీమిచదివినావే చదువూ సర్వమూ తెచ్చి వంటఇంటిలో పెట్టుతుంటే

అంగలారుస్తున్నావు ఈవనికి ప్రక్కల వదలరుమంది పనీపాటకు సహాయం దీనికి ఏమేమో చదువుతావు అన్నాడు రంగనాథం.

ఔను అన్నానికిలేని అనాథ సంరక్షణకొరకై వడ్డను దంపిస్తా కార్యకలాపాలుచేయిస్తా దొడ్లో చెట్టు చామావేయిస్తా యెఱువూ నీళ్ళూ వేయిస్తా పశురక్షణకై పశుగ్రాసముకొరకై పదిమందిని పోషిస్తా వారితో మనకుమేలు మనతో వారికి మేలు ఇవన్నీ చాలించి గొంతెమ్మలాగ సింగారించుకొని కూర్చొమ్మంటావా పశు సంపద వుండడముతోటి పసిపిల్లలకు పాలు దానంచేస్తా మనకు కావలసినన్నీ పాలూ పెరుగు నెయ్యి ఉంది ఇరుగు పొరుగువారికి మజ్జిగకావలసినన్నీ వేస్తా గోమయం కావలసిన వారికందరికీ ఇస్తా దొడ్డిలో కూరగాయలు పండించి దానం చేస్తా కావలసినన్నీ తింటాము వాళ్లేచేస్తారు, వాళ్లేతింటారు దాన మనకువచ్చు నష్టమేమీ పరోపకారము లేనిజీవి బ్రతికి చచ్చినవాడన్నార వారిలో చేరమంటారా చూడరా నాయనా మీనాయన చెప్పేమాటలు అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔను అమ్మా ఉన్నావారు పదిమంది వీధివారికి పనిగల్పించి తానుచెడకుండా వారు ఒడిబడకుండా చూడవలసినదే ఉన్నవాడనగా ధనమున్నవాడొక్కడే నని అర్థంకాదు మూడునాల్గు ఉన్నవి. ధన్నమున్నవాడు విద్యవున్నవాడు బాహు బలమున్నవాడు బంధుబలముతో సైన్యబలముతో పలుకుబడితో బలమున్నవాడు ఈ నాల్గు నలుమూలల నాల్గుస్తభాలుఇవి ఒరుగు దిరిగినా ఇరుగుమాపినా పిప్పిబట్టినా కొంప గూలినట్లు గ్రామములో ఈనల్లరూ చెడినట్లయితే గ్రామనాశనమన్నార కలికాలం అదేనన్నారు దురాదాయములకై ఈనల్లరు చొరబడిన గృహం దహనం అన్నారు గ్రామదహనం అన్నారు పనిగలిగినప్పుడు పరమాప్తులరీతి పదే పదే పిలచి పనిచేయించుకొని పారదోలి పాగిణము పోతున్నది పట్టెడన్నమో చారెడు గంజో పోయమంటే పంకించక పండ్లిగిలించే ధనిక వర్గమువిననెంచక విడిలించి గమనించక గ్రాండ్రచే ధనికవర్గమూగల పాపికాలం ఇక పండితులవారన్ననో పారమార్థికము బోధిస్తారు. పాపరహితము చేయిస్తారు అని పజ్జచేరితే కుమార సంభవమూస్తోరా శశాంకము చదువుతూ అర్థము చెప్పడములో ఉర్లువొడ్డి వలలోవేసుకొని ధనమో మానమో పొరిస్తారు ఇక బాహుబలముగలవారనీ పలుకుబడి గలవారనీ ప్రక్కనజేరితే ఇంటిపనులకో వంటపనులకో వెంటదిరుగు జంటపనులకో కంటికింపైతే పెంటపనులకో వాడుకుంటారు ఈ నలువురే లోకమునకు పరోపకారము చేయవలసినవారు కంచెయే చేసుమేసినగలదెదిక్కు అన్నట్లు ఈ నలువురే

లోకకంటకులైతే తల్లిలేని పిల్లలవలె తల్లడిలక తాజావడగలరా ప్రజలు మలమల మాడత కలకలలాడుతుందా లోకము అమ్మా నీవు చేసేవని చాలామందిదేనమ్మా తనికుడు బీదలా విద్యావంతుడుని రక్షరకుక్షుల బాహుబలవంతుడు దుష్టుల పలుకు బడిగల ప్రతిభావంతుడు బీద సాదల కార్యకలాపముల చక్కజేయ కంకణముకట్టు కున్నరోజు కలియుగము కనకయుగము కాగలదు. ప్రజల ముఖము కలకలలాడ గలదు. పసిపాపలు కిలకిల నవ్వగలరు. దరిద్రదేవత కడుపు మలమల మాడగ లదు అన్నాడు రాము.

అంతలో భోజనము అయినది తడ్డికొడుకులు లేచి చేయికడుగుకొని మధ్య పోలుకు పోయినారు.

జ్ఞానాంబ అకువేసి పదార్థములన్నీ ఆకు సమీపములో ఉంచుకొని సరోజా రావమ్మా మాటలు పెట్టుకొని భోజనమునకు చాలా ఆలశ్యమయినదీ అన్నది జ్ఞానాంబ.

వస్తున్నా అత్తా అంటూ సరోజ పోయి రాము భోంచేసిన విస్తరముందు కూర్చున్నది.

జ్ఞానాంబ అతిరుచూచి అక్కడనే కూర్చున్నావా అభ్యాసమయినదా ఎంగి లాకా ఎంగిలా ఎంగిలితట్టా అంటూ ఏవగించుకొనే ఇల్లాండ్రు ఉన్నారు. అందుకై వేరే అకువేసినానమ్మా అనీతీ నియమములుంటే ఉత్తరోత్తరా అభివృద్ధికిరాగలవు. మనవూర్వుల మనము మరచిపోరాదు అంటూ తనభర్త ఆకులో తానువడ్డించుకొని వడ్డించమన్నావా అన్నది జ్ఞానాంబ

వడ్డించు అత్తా కంచం పొత్తులేనిది చునసు పొత్తు రుచురదు చునసుపొత్తు లేనిది మంచం పొత్తు రుచురదన్నారు. సర్వదా టుక్తశేషముతోనే జీవించవలసినది స్త్రీ యని అమ్మవల్ల విన్నాను. మాఇంట్లో ఈవద్దతి ఆచరణలో ఉన్నది అన్నది సరోజ.

ఔనమ్మా ఒకరినిచూచి ఒకరు చెడిపోవుటాకలదు ఒకరిని చూచి నేర్చుకొని మేలుపొందుటాగలదు నీతినినేర్చుకొని మేలుపొందగలరు. అవినీతిని నేర్చుకొని అడుగంటాగలరు నీతికి దూరులైన నీచులకు మరుజన్మలో నిలువనీడ ఉండదు. చూస్తున్నాముగా కష్టజీవులా బుద్ధిలేనిదద్దన్నలా అంగహీనులా అపులులేని అనాథలా మూడునుఖాలాలేని మూలపెద్దమ్మలా అంటూ రెండువిస్తళ్లలో వడ్డించి కానీతల్లి అంటూ తానూకూర్చున్నది.

సరోజ వప్పు అన్నమూకలిపి చేతికిముద్దయెత్తుకొని అత్తను చూచినది.

కానీవమ్మా నేను ముద్దయెత్తనిది నీవుయెత్తకూడదనియా అంతవరకూ పోయినావా మంచిదితల్లి అంటూ అగ్నిదేవుని దేవుని వతిని తలంచుకొని ముద్ద నోటిలో ఉంచుకున్నది జ్ఞానాంబ.

అమాటూ -ఈమాటూ మాట్లాడుకొంటూ భోంచేసి వంటఇంటి వనులు చక్క పెట్టి మధ్యగదిలోకి వచ్చినది జ్ఞానాంబ.

రాము శయన గృహములో కూర్చొని వీవోచదువుకొనుచుండ సరోజ పోయి నిలచెను.

రాము సరోజనుచూచి అత్తా కోడండ్రవ్యవహారం అంతా అయిపోయెనా అన్నాడు.

అబ్బా కొడుకుల వ్యవహారం అంతా అయిపోలేదా అని చిరునగవుతో వయ్యారముగా చూచినది సరోజ.

అదుగో అశూపు చూచినావా అప్తబంధువులాగా హాజరవుతాడు అనంగుడు అంచుకు పిలుస్తావు అవతలపోమ్మంటావు ఈలాంటి చూపులతో మాటలతో ఎందరో యువకులు హతమయినారు కలికిచూపులూ చిలుకపలుకులూ చిరునగవులూ చూ మోసపోయి ముంచుకుసాగి చెడిపోయినారు. అవనిందల పాలయినారు కలవరాలతో కామజ్వరాలతో కడకు కాటికికాళ్లు సాచినారు పసలపాలునికథలో ఒక రవి వ్రాసినాడులే.

అడవారి మాటావింటే ఆర్చి కొచ్చూ కొర్తి కొచ్చూ

తప్పితే తలకాయాకొచ్చూ అడవారి నమ్మాలేనే

నమ్మలేనే నాచిన్నపణితే అన్నాడు.

అమృతముచిలికి హాలాహులము కురిపించవద్దు అమృతమయమేచేయి అన్నాడు రాము నవ్వుతూ

అమృతోపమానముగా చిలుకపలుకులు పలికి చిరునగవులు నవ్వి కలికి చూపులుచూపి మగవారిమనసును కదలకొట్టి రెచ్చగొట్టి పిదప మనసును విరగ గొట్టి మదన తాపజ్వాలలలో కాల్చి మసిజేయు కరినరక్కసిననుకున్నారా అలాంటి స్త్రీలు అధః పతనమగుతారు. మగవారిని మరులుకొల్పి మమతతెల్పి మానుకొన్న పాపము పోదు. తన్నూ కాల్చి మసిచేస్తుంది మరుజన్మకు విధవత్వము గలిగించి

అఇంటనే ఇరువుర మువ్వుర నుభవడు జీవుల గల్పించి కళ్ళారాచూస్తూ అనంద వాక్యముల వింటూ వంటరియై కామబాధను భరించలేక అగంతుకమృత్యువుల వాతబడజేయును వృధా పోదు. ధర్మశాస్త్రమూ స్త్రీధర్మమూ కొంత తెలుసు నన్నది సజరొ

ఈమాటలు కొంచెము కొంచెము వింటూ ఉన్న రంగనాదం మద్య గదిలో వడుకొనుచున్న జ్ఞానాంబదగ్గరకు పోయి విన్నావా కోడలిమాటలు అన్నాడు కన్నులు ఎగరవేయుచు.

ఔను మరి అడవారికున్నరొగమే ఇది మనసు కదలగొట్టి మానుకుంటే మానవుడేమి కావలయును అపావము ఊరకపోతుందా నిజమే నన్నది జ్ఞానాంబ.

ఇంతలోరాము సరోజినుచూచి మంత్రివరా చాతుర్వర్ణంబులు ధర్మంబులు దప్పక వర్తించుచున్నవా అన్నాడు నవ్వుతూ.

అహా ప్రహా చాతుర్వర్ణంబుల ధర్మంబులు చెల్లాచెదురుచేసి చెరిచి చెన్నంగీ చున్నంగీ విత్తి అనేకమయిన భాషల సృజించి వకరిమనోభావము ఒకరికి తెలియ కుండునట్లొనర్చి అనేకమయిన మతముల పుట్టించి మనసులవిరచి ఏమతము బాగో న్నదీఁగో తెలియకుండా మరుగు వరచి అనేకమయిన కట్టు జుట్టు బొట్టను సృజించి కట్టతో జుట్టతో బొట్టతో కొంత ప్రజల విభజనచేసి అసలు జాడల రూపుమాపి అసంతములయిన మతజాడల గల్పించి జాతి మత భాషా అచార వ్యవహారములను శివమెక్కించి తమవని ఏమో తామే ఎగబెట్టి ఇంతకన్నా సుఖవృలేదని జాబాలి మతమును చేపట్టి ప్రజాసముద్రమునుండి శక్తికొలదీ కాల్యలుతీసి తమతమ మళ్లకు పారబెట్టుకున్నారు. దాన్యమునకు బదులు ఉప్పుపండుటచూచి కడకు జీవితాంతమున తమతప్పు తాముతెలుసుకొని చింతించి పరమపదించినారు. కొందరు వక్తరూ మత గురువులూ వారివంశపరంపరలో ప్రకృతం ఇప్పుడున్న మహాపురుషులు పైవారి తప్పు తెలియక కలికావతార వేషదారులై కాంభోజీ రాగముతో గంభీరముగా ఒకరినొకరు చూస్తూ మీసముల మెలివేస్తూ కాళ్ళచేతులూ నడుమూ పిరుదులూ కను సోగలూ కన్నులూ హావభావములకు సరిపోవ నాడించుచూ క్రిందికి మీదికి చూస్తూ వీరావేశముతో నాట్యము చేస్తూ వారివారి చేన్లగెట్ల నామతమే మతమూ నాజాడే జాడా నాకార్యమే కార్యమూ నాబోదే బోధ నామంత్రమే మంత్రము నాజాతే జాతి నానీతే నితి నాగురువే గురువూ నాచాలే నాలూ నావేషమే వేషం రాండి రాండి అని చేయివకటి సాచి ఒకటి చెంపనబెట్టి కొంచెము వంగి శక్తికొలదీ కేక

వేస్తున్నారు. ప్రజలు ఎవరిమాటలు నిజమో తెలుసుకొనలేక విసిగిపోతూ ఉన్నారు. నిజమిద్దయని తెల్పుకోవ్వలు అంతరించుటతోటి వీరిఅటలూపాటలూ కావలసినంతా సాగినవి వాశిశక్తి ముందుకు సాగినదనుకా వీరిఅటలంతరించవు. ఈ కేకలు నశింపవు ప్రభూ శావనాశక్తిగల బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులు శక్తివంతమయిన సుక్షత్రియులూ కలికాలానుగుణ్యముగా అండుగంటి అన్యాయ తిమిరముల లముకొని కన్నులు కానరాక ఎటుపోవుటకు వీడివినుటకు వలను పడకయున్నది. కల్మషేరణతో మంత్రయగము మాయమై యంత్రయగముగా మారినది. ఇట్టియంత్రయగములు ఎన్నో ఇదివరకు పోయినవన్నారు దైవజ్ఞులు ఇదీఅట్లే ఎట్లోపోతుంది ప్రకృతం చాతుర్వర్ణ ధర్మంబులు వింధ్య హిమాచలపర్వతములదాటి అక్రందనము చేయుచూ అన్యదేశములకు పరుగిడుచున్నవి. అడ్డుపడు మగవాడు ప్రకృతం గనరాడు భారతజాతినీతి నియమములకు అభయమిచ్చి అన్యమతసాంప్రదాయముల అడుగంటించి నిజమయిన పూర్వ సాంప్రదాయముల నిలబెట్టుజెట్టియేడీ యెవరికివారే యమునాతీరే అన్నట్లు ఎవరి అలుపిల్లల రక్షణవారిదే అయినది. నామతము నాభాష నాకులము నాదేశం అన్నట్లే ఉండిగాని వారివారినేవారు ఆరగిస్తూఉన్నారు అడుగంటిస్తూ వున్నారు ఆదరణవీడీ శక్తిగలనాల్గు మూలస్తంభాలూ నలుమూలల పరమ భేతాళ హృదయముతో లావు లావుమని చేతులుసాచుకొని చెంతకువచ్చిన వారిని నయముతో చెంతకురానివారిని భయముతో ముగిస్తూ ఉన్నారు ఇంకెక్కడి చాతుర్వర్ణములు అన్నది సరోజ.

ఔను నాజాతీ నామతం నాభాష నాదేశం అనేశివము మానవులకు ఎక్కించి యారు ఈశివంతగ్గదు తగ్గటకు రాజకీయంగా మంచిమాత్ర రంగలించి వేస్తేగాని కుదురదు సామదానభేదములతో కుదరదు దండనోపాయముకావలె లేదాగొప్పగా ప్రచారములు జరుపవలె ఎక్కడవుతుంది తొందరలో కొంతకాలానికివస్తుంది అంటూరాము సరోజనుచూచి మంత్రి సందేహము ఒకటిఉంది తీర్చగలవా అన్నాడు.

అహా ప్రభూ తెలిసివంతమట్టుకూ తెలుపగలను కానివ్వడీ అన్నది సరోజ.

మంత్రి తల్లికి ముందుదండముపెట్ట పోతూవుంటే తండ్రిని చూపితివే అదెందుకట్ల చూపితివో తెల్పిసందేహముతీర్చగలవా అన్నాడు రాము

అహా మహాప్రభూ మాతృదేవోభవా అనిముందు అన్నంతమాత్రముతోనే తల్లికి ముందుదండము పెట్టవలయుననిఉన్నదా మనమాతృదేవికికూడా మనపితృదేవుడు పూజనీయుడూ వందనీయుడూకాడా మాతృదేవికి పితృదేవునికి గురుడు

వందనీయుడుకాడా ఈముప్పురికి దేవుడు వందనీయుడూ పూజనీయుడూకాడా తల్లినుండి పూజనీయులు ప్రారంభమై ఒకరికన్నా ఒకరు దేవునివరకూ వందనీయులయినారు. వందనపూజార్థాలువీరు అందులో సకలచరాచరకర్త సంరక్షణలో భర్త లయింపజేయుటలో హర్త అయినదేవునికి ముందు నమస్కరింప వలయును. అటుపిమ్మట పుత్రవాత్సల్యమున శిష్యవాత్సల్యమున తను విన్నది కన్నది చదివి అనుభవములో ఉన్నది గురువరంపరా పితృవరంపరగా వచ్చినది దాచక తెల్పి మార్గదర్శకుడై త్రిలోదకములలో తీర్థప్రసాదములలో త్రిసంధ్యలలో నన్ను మరువకుమని వెన్నీపునతట్టిన గురుదేవునికి అన్నది సరోజ.

ప్రక్కగదిలో ఈమాటలు వింటూ ఉన్న రంగనాథం ప్రక్కలో పడుకొని ఉన్న జ్ఞానాంబను వినూవినూ అని గట్టిగా తట్టినాడు.

ఏమండీ యముకలు విరిగిపోయేటట్లు మోటుతనంగా అల్లతట్టుతారూ వెళ్లి ముదిరిందా ఏమీ అన్నది జ్ఞానాంబ.

వెళ్లిగాదూ పిచ్చిగాదే కోడలుచెప్పుతుండే ధర్మాలువిని అనందంపట్టలేక మైమరచి అబ్బా అని ప్రక్కనున్ననిన్ను ఎనమన్నాను అన్నాడు రంగనాథం.

వినేది ధర్మాలూ చేసేది కర్మాలూనా తమ అనందములో మైమరచడములో నాడొక్క ఎముకలు విరిగిపోయినవి చాలు మళ్లిమైమరచేరు అన్నది జ్ఞానాంబ.

అంతలో రాము సరోజనుమూచి ఊి అవతలా అన్నాడు.

మహాప్రభూ సావధానులై వినండి మనమాతృదేవిని విరికోరి తెచ్చుకొని సకలవిధములా కంటికిరెప్పలాగా చూచి గర్భమయినది మొదలు దీక్షలుచేస్తూ కోరినవన్నితెచ్చి యిస్తూ కోరకపోయినా పడేవదే అడిగి లాలించి బేలించి ప్రేమించి అనందింపజేస్తూ వచ్చి ప్రసవించినదాదిగా తల్లికి పిల్లకూ కావలసినవన్ని తెచ్చి యిస్తూ తల్లిపిల్లల ప్రేమతో తహతహపడుతూ కాళ్లుకాలిన పిల్లిలాగా ఇంటికి వీదికి తిరుగుతూ తినీతినక తల్లి పిల్లల పెంచి పెద్దచేసి విద్యాభివృద్ధికై దేహాభివృద్ధికై యశోవృద్ధికై ఎంతో ప్రయాసపడిన పితృదేవునికి అన్నది సరోజ.

అబ్బబ్బా ఏమిధర్మం ఏమిధర్మం అంటూ రంగనాథం తలత్రివృతూ తన రొమ్ముపై బాదుకుంటూ ఉండగా అయ్యయ్యో నిధర్మాలపై బండపడా ఇదేమిటండీ అట్లబాదుకుంటారు కోడలుచెప్పే ధర్మాలకు మామమైమరచి రొమ్ములబాదుకోవడమా ఎదురుగా వీదయినాచెప్పితే అగలేక అపలేక అనందంపట్టలేక అమెనే బాదుతారా ఏమి అన్నది జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ.

ఛా ఛా ఛా సీముఖముచూడరాదు ఏమిమాట మాటాడితివే కన్న కూతురొకటి కోడలొకటినా కోడలితో సరసాలూ సరసస్థలాపాలూ అడినవారికి మరుజన్మకు ద్వికళితయోగ మేర్పడి మొదటిభార్యకొడుకు పినతల్లి యనక వావివరుసలులెక్కిం వక రెండవభార్యతో సరసస్థలాపాలు అటుతుండచూచి దుఃఖించి ఏమిచేయుటకూ ఎటుపోవుటకూ వలనుపడక దుఃఖముతో తలవాల్చుచున్నారు. అట్టివారి నెంద రినో చూచుచున్నాము దర్మదూరుడై బ్రతుకుటకన్నా చచ్చుటమేలు నీతిలేని అవినీతి ననుకున్నావా జ్ఞానా ఎంతమాటన్నావు వీనాడయినా అట్టి దుర్మీతిలోదిగిన దినము కన్నావా విన్నావా అన్నాడు రంగనాథం.

అమాటకు నొచ్చుకున్నాడని తెలుసుకొని జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ ఇంతచిన్న మాటకు అంతనొచ్చుకుంటారెందుకూ అని తాను మరింత అనుకొనిపోయి పీడ చేయివేసి నిమరుతూ నేనన్నమాట తప్పా అలాంటి అధర్మపరులు లేరంటారా తమరు పినలేదంటారా అన్నది జ్ఞానాంబ

చేసినది చేయించుకుంటారు ముందునుఖపడి ఒకటికి పదెంతలు దుఃఖపడ తారు అమండగులతో ధూర్తులలో నన్నుచేరుస్తావా పావలాటీసుకొని రూపాయ ఇవ్వవలెనంటే ఎంతకష్టమో ఎంతదుఃఖమో చూడూ అన్నాడు రంగనాథం.

ఇది పురుషులవల్ల జరుగమలేండి స్త్రీ చేయవలెననిగాని తెలియకగాని పురు షునికి చనువిచ్చి విచ్చలవిడిగా కంటిముందుతిరిగి వగలూ వయ్యారాలూ చూపి పురుషుని మన్మదావస్థలోదింపి మరులుకొల్పి మన్మదజ్వాలలు మాటిమాటికి రగు ల్కొల్పితే అశ్వాలకు క్రాగిక్రాగి అగలేక చూడమంటే బ్రతుకలేక వెంటవెంటనే పసిపిల్లలాగా తిరుగు మగవారికి అంగసాష్టవములు చూపితే మగవారు మానప్రాణ ములతెగించి దీనపదనముతో వెన్నంటి తిరుగుతూ రక్షించమని గడ్గదస్వరముతో గడ్డము పట్టుకొని బ్రతికించి పుణ్యముగట్టుకొమ్మని బ్రతిమాలుతారు సక్రమమైన రీతిగా అదుపూ ఆజ్ఞా నీతి నియమం ఎరింగి స్త్రీ నడుచుకొనిన అంతదూరమురాదు. ఉండినా మనసులోనే మదనజ్వాలలు అరిపోగలవు. ఇది అంతా స్త్రీలోనేఉంది చిత్రం ఇదీగాక కొన్నిఇండ్రలో మామకు కోడలు నిట్లతోడి పోసి వీపురుద్ది కాళ్లరుద్ది కట్టుపంచెతెచ్చి యిచ్చే అభ్యాసాలున్నాయి ఇవి ఈఅగ్నికి మరింత సమీధలై సమీరుడై అరిపోవు అగ్నినికూడా రగుల్కొల్పుతుంది చిచ్చై ఇటు యిహాన్నీ అటు పరాన్ని చెరచినదిగాక మరుజన్మలో దుఃఖాన్ని కావలసినంతా పెట్టుతుంది అట్లకోడలితో చేయించుకున్నమామకు చేసి చెరిచిన కోడలికి ఒకేచోట దుఃఖసముద్రం ఉంటుంది.

పదివిడులుదాటిన మగపిల్లవానిని తల్లికూడా ఏరదోలమన్నది ధర్మశాస్త్రం బార్యతో మినహా మరెవ్వరితోనూ సేవసేయించుకొనవద్దన్నది మగవానికి ధర్మశాస్త్రం పురుషుడు అజ్యం స్త్రీ అగ్ని ఈరెండూ కలియనే కూడదన్నారు పెద్దలు కలిస్తే కలికాలం పొరంభమగుతుందన్నారు కనుగలిగి బ్రతికితే కలదునుఖమన్నారు. ఒకానొక మహారాజు సత్యలోకములో గంగాభవాని ఊరువుల కనుమూయక చూచినందుకు బ్రహ్మచే శపింపబడి పుణ్యశూన్యడై శంతనుడై జన్మింపబడి అవంశము సారంగధరుని పరకూ వ్యాప్తిచెందినది. పుణ్యార్జనచేసి సత్యలోక నివాసమేర్పరచుకున్న మహానియునికే స్త్రీ అంగసాగ్ధవములజూచు ఆశ విడలేదు. ఈమానవుల కుంటుందా ధర్మాలకట్ట తెగక ఆగుతుందా తమకు యావైయేండ్ల వయసు దాదాపున అయినది ఇప్పటికీ అని అంతటితో ఆపినది జ్ఞానాంబ

ఊ అవతలఅనూ యావైయేండ్లువచ్చినా ఇరవైయేండ్లనాటి వ్యామోహం విడువలేదు అంతకంతకూ పెరుగుతూనే ఉన్నదనూకాదే చింతచచ్చినా వులునుచస్తుందా ఇంతో అంతో ఉంటుంది వులును చచ్చి తీవు కలుగుతుంధనుకున్నావా అబీజమేవేరు అన్నాడు రంగనాథం.

జ్ఞానాంబ రంగరాధం చెంపవయిన తనచేతితో నిమరుతూ పురుషుడు ఏమి చేయగలడు చేయమననున్ననూ చివాట్లుదిని పోవును. స్త్రీచేయవలయునన్న క్షణములో చేయగలదు స్వతంత్రస్త్రీ పురుషుడు స్త్రీచేతిలో కీలుబొమ్మ ఎటు ఆడించవలయునన్న అటు ఆడించగలదు అన్నిటకూ స్త్రీమూలము స్త్రీ జాగ్రత్తగలిగివుండిన పాపము కలుగనేరదు అంటూ చేత నిమరుతూ వుండగా అబ్బా అన్నాడు రంగనాథం. ఏమి అన్నది జ్ఞానాంబ

స్త్రీహస్తములో ఎంతచల్లదనమున్నదే కర్మభూమివదలి జీవులు కదలిపోలేరన్నది ఇందుకేనే స్త్రీచేతిలో చిక్కితే ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోతావు చిక్కువదలించుకోలేక వారికి దక్కిపోతావు అన్నారు నిజమేనన్నాడు రంగనాథం.

స్త్రీలుమాత్రాము పురుషులవలలో పడలేదా వలలోపడే అష్టకష్టాలూ పడుతూ ఉండేది. అయ్యగారు ఏమిచెప్పినా వింటూ ఉండేది కూర్చోమంటే కూర్చోవలె నిలుచుకొమ్మంటే నిలుచుకోవలె అనునంతలో రంగనాథం ఇంకాఅన్నాడు.

జ్ఞానాంబ రంగనాథం నోరుమూసి ఇంకా నావంకమాటలు వినూ అన్నది. ఇంతలో అలోచిస్తూవున్న రాముసరే సరిపోయినది మళ్ళీఅన్నాడుతలత్రిప్పుతూ.

సరోజ రాముతలను పట్టుకొని అయ్యయ్యా అంతగా తలఁచిపవాకండ్లి ఊడిపోతే కష్టమూ అన్నది ఆశ్చర్యంగా నవ్వుతూ.

వీయ ఊడిపోతుందా బ్రహ్మదేవుడంత వెణ్ణివాడనుకున్నావా శిరోభద్రత కొరకై జీనగిరివాడువేయు మేకులాగా మేకునొకదాని క్రిందివరకూ నమర్చి ఊచినా ఊడిరాకుండా ఉంచిన్నాడు తెలుసా అన్నాడు నవ్వుతూ రాము.

సరోజ నోటికి పెట అడ్డముపెట్టుకొని తలక్రిందికి వేసినది.

రాము గడ్డముక్రిందచేయిపెట్టి ముఖముపైకెత్తి మహామంత్రీ మాటకుమాటా వింతకువంతాపాటకుపాటా అందివ్వలేనంత అసమర్థుడననుకున్నావాఅన్నాడురాము.

సరోజ కోపమూ చిరునగువు మిళితముచేసి ముఖమొక వింతమాపగా మొగవారు సిగ్గు బిడియమూ పిడచి మాట్లాడుతారు చెల్లించుకుంటారు ఇంతమాత్రము అడవారు మాట్లాడితే సిగ్గు బిడియమూ భయమూ భక్తిలేని చిత్తిని జాతి అంటారు మీనోటికి మాత్రం అడ్డు ఉండవనిలేదా అంతవిచ్చలవిడిగా మాటాడితే అవతల ఎవరైనా ఉంటారూ వింటారూ అడినుకోవనిలేదా అన్నది.

అపురూపవత్తియైన అతివ అంచుననున్నపుడు అజుడైనా హరిహరాధులైనా మైమరచి మాటాడుతారన్నారు నియబ్బి విలాసవతి అంచున నుడ్చిప్పుడు నేనెంతవాడను అయినా మరచినాను మంత్రవరా మాతృదేవోభవ చెప్పకపోయితివే చెప్పు విందాము అన్నాడు రాము.

మళ్ళీ మొదలెత్తుకున్నారా మాతృదేవిని మరచే మందభాగ్యులూ కన్నపిల్లల నాశనముచేసి తమఆశోయాల తీర్చుకునేకుటిలహృదయులూ ఉన్నారు వారటుంచనీ మాతృదేవి తాను గర్భమయినది మొదలు తొమ్మిదినెలలుమోసి పత్య సత్యములు ఉండి కామమును ఓర్చి కావలసినన్నీ కష్టాలుభరించి కని మలమూత్ర విసర్జనలకు వీవగించుకొనక అర్ధరక్తమును పిండమనకూ అటుపై పాలరూపమున రక్తము పంచియిచ్చి పడరాని బాధలపడి తననోటికాడిది కూడా పెట్టి తనప్రాణమునకన్నా మిన్నగా కాపాడి ఎన్నికష్టాలకైనా ఓర్చి ఎట్టిశక్కుట్టులైనా ఎదిరించి పెంచి పెద్దచేసి సంతతి యశోన్నతికై రక్షణకై ప్రాణములనైనా ఒడ్డి బలుపాట్లుపడినది మాతృదేవి నాగవహుజనీయ వందనీయులలో తల్లిమొదట్టుకొని దైవమువరకూ ఒకరికనా ఒకరు పెద్దవారుగాబట్టి దైవమూ గురువూ పితృవూ మాతృవూ అటుపై శాస్త్ర సమ్మతముగా పెద్దవారు అందరూ వందనీయులే ఈనలుపురనూ మరచిన మంద భాగ్యులుకూడా ఉన్నారు వీరికి పునర్జన్మమేలేదు అన్నది సరోజ.

రామరామరామ శ్రీరామా రామ అంటూ చెంపలు వేసుకున్నాడు రంగనాథం.

అదీచూచి జ్ఞానాంబ అయ్యో పటపటమంటూ అట్ట చెంపలు వేసుకుంటారెందుకండీ అని రంగనాథం రెండుచేతులా పట్టుకొని అన్ని నీతులా చెప్పేవారున్నారు అచరణలో చూపితేకదా అమె అరుంధతికన్నా మిన్నవలె అన్నీ అంకదరికీచెప్పి అస్సలు అవినీతిగా ప్రవర్తించే అవివేకులున్నారు తెలియనివారు ఎవరోకొందరే ఇది పాపం ఇదిగోపుణ్యం అని అందరికీ తెలుసు అచరణలోపెట్టే అగ్రగణ్యులే తక్కువ అందరికీ బల్లిశకునముచెప్పి అఖరుకు తాను కుడితిబానలో పడిచచ్చినట్లు నీతుల బోధించే నిర్మలాత్ములందరూ కడకు అవినీతిపాలై అందరితో అనిపించుకుంటారు అచరణ చక్కగా ఉన్నప్పుడు అందరమూ అనుకొనవలెనన్నది జ్ఞానాంబ

చి చి బుద్ధితక్కువ దానా మొగవాడడుగుతుంటే అంతమాత్రము అతుకు తప్పకుండా ఘంటాపథంగా బదాబుచెప్పే అడది ఉన్నదా ఆ చిన్నవయస్సులో ఆ విధంగా అరవై సిండ్లవృద్ధనారిలాగా అన్నిటకూ అన్ని జబాబుల నందిచ్చే విజ్ఞానముండవలయునన్న ముందుజన్మలో ఎంతపూజచేసి ఉండవలయునో తెలియునా నీ కొడుకు అడుగులువేస్తూ పోతూవుంటే అడుగులలో అడుగులు తప్పకుండా వేస్తూ పోవలయునంటే సామాన్యమూ అన్నాడు రంగనాథం.

ఇంతలో రాము సరోజభుజములపై రెండుచేతులువైచి చిరునవ్వుతో మహా మంత్రి పూజనీయులగు దేవ గురు పిత్రు మాత్రువుల మరచినవారికి పునర్జన్మము లేదన్నావే జన్మములేక ఎక్కడపోతారన్నావు అన్నాడు రాము

మహాప్రభూ చెప్పతూవుంటే తెల్లవారువరకూ అడిగేటట్లు ఉన్నారు ఈ నాటికి శయనించండి జోకొట్టుతాను అన్నది సరోజ.

మంత్రివరా జోకొట్టేరోజులు శీఘ్రముగా వస్తాయి తొందరపడకు అడిగిన దానికి జబాబుచెప్పు మాతము అన్నాడు రాము.

మహాప్రభూ దేవగురు పితృమాతృవుల త్రికరణశుద్ధిగా చక్కగా ప్రేమించి సేవించిన కష్టసుఖములు మిశ్రమ ఫలమిచ్చు కర్మభూమికి రాక కలకాలము వైకుంఠనివాసము చేయుచూ హాయిగా నుండగలరు. దానితో పునర్జన్మములేదు అన్నారు. ఆ సలుగురిని దూరముచేసి మండగుడై మందుడుకు తనముతో కూరుడా యెనా పశుపక్షి క్రిమికీటకాది జన్మమెత్తుతూ అనేకయుగములు పాపఫల మనుభవించుచూ మానవజన్మకు మళ్లివచ్చుట దుర్లభమన్నారు. ఈపదము రెంటికూ అర్థమే స్వామీ పునర్జన్మము లేదు అనగా ఇరువాగులా అర్థమవుతుంది ప్రభూ తమరు

మాతృ పితృ గురుసేవాపూజామాని దైవసేవ ఒకటేచేయుచున్నారు. అదెందుకో తెలియదు ఇంటిలో ఎక్కడచూచినా అమ్మా నాన్నా పటము ఒకటిలేదు తమ గురుదేవులెవరో అంతకూలేదు అన్ని అడగుతున్నారు దేగిలేస్తే నేనెక్కడమొక్కవలెనో తెలియలేదు అత్తగారూ అంటే ప్రక్కనే ఉంటుంది నమస్కారముచేయ వలయునువడును ప్రతిదినమూ మామగారి చెంతకు పోవుట మరియద గాదందురు పెద్దవారికి ఎదురుగా పోవడాదందురు మహాప్రభూ రేపు పోటోగ్రావరును పిలుచుకవచ్చి అమ్మా నాన్నను పోటోకొయించండి వారిద్దరిని రెండుపటములూ అందరమూకలిసి మూడు పటములూ అయితే సరిపోగలవు తమరు ఆచరించకపోయినా నమస్కరించకపోయినా నానాబాధ్యత నేను తీర్చుకుంటాను. వారుసంపాదించిన వస్తువులతో వారు కనిపెంచిన తమతో అనందపడుతున్నానుగా వారిరుణమెట్లు తీరవలయును ప్రత్యక్షముగా వారికి నమస్కరించుటకు వలనుగానవ్వుడు పటమును ఉపయోగించుకుంటాను అన్నది సరోజ.

అందరినీ కలిపి మూడూ, వారిద్దరినీ రెండుగా తీయమన్నా వడెండు కన్నాడురాము. వారిపటము ఒకటి ఇక్కడా, ఒకటి మనదగ్గరా, మిగత మూడులో ఒకటి ఇక్కడా, మరొకటి అత్తగారి ఇంటిలో అల్లుడూ ఆడబిడ్డా ఉండవనిలేదా వారికి ఒకటి మనచెంతా ప్రభూ మాతృ పితృ గురుదేవులు దేవునికి దగ్గరగాపెట్టి వందనార్చనల ప్రతిదినమూ చేయవారికి ఆయురారోగ్య భాగ్యములు త్రివిధ ఐశ్వర్యములగు తను జ్ఞానధన సంపదలు ఎన్నిజన్మలకైనా ఉండునన్నార ప్రభూ మరచిపోకుడని చెప్పుచుండగా రాము ఇంతకాలము మరచినానని అలోచించుతూ చూపుక్రిందికి పెట్టినాడు. అది సరోజ తెలుసుకొని రెండుచేతులూ రాము గడ్డముక్రిందపెట్టి తలపైకియెత్తి చిరునవ్వుతో రాముకన్నులలోకి తనకంటితక్కును పంపి తల ఊచుతూ స్వామీ ఏమట్లున్నారు ఇంతకాలమూ ఇంతకాలమూ మరచినాననియా లేక నేను చెప్పినది తప్పుడుదారియనియా తగనిదనియా వారు పూజార్హులు కారనియా ఎక్కువ భారమనియా చెప్పండి అని నవ్వుతూ చెంపలపైకి చేతులు పోవనిచ్చి నిమరుతూ ఊ చెప్పండి అన్నది.

అబ్బబ్బాబ్బా కులదేవత కులదేవత అంటూ వింటూ ఉన్న రంగనాథం పండుకున్నవాడు కూర్చొని చెంపలువేసుకొన మొదలుపెట్టినాడు.

అయ్యయ్యో అచెప్పే దర్మాలకూ ఈ కర్మాలకూ అంతులేదు రామ రామా ఇదెక్కడి కర్మము పసిపిల్లవాడయినాడు అని చేతులు పట్టుకొని ఏమి పిచ్చిపట్టినదా ఎఱిపట్టినదా అన్నది జ్ఞానాంబ.

రంగనాథం జ్ఞానాంబను చూచి అనాదీ యధర్మముల ఆచరించు కోడలు దొరికినదిగదాయని అనందము పట్టలేక మైమరచినాను నికా అనందము లేనట్లున్నది అత్తాకోడలు అగ్ని ఆజ్యమువలె వద్దికగా ఉంటారన్నారు అందువల్ల అమెచెప్పే మాటలు నీకువచ్చనట్లున్నది అకోడలి ఎదుడ ఈ అత్త కునికిపాట్లు పడవలసినదే చూడూ ఆ అనువు. ప్రవాహమువలె పొంగి పొరలి పోకూడిన్నది ఆ స్వరమూ ర్యమూ శ్రవణములకు సోకిన అబాలగోపాలము అప్సర నిర్జిత ప్రతిమలవలె నిలువ వలసినదే కాలుకదల్చి సాధ్యమా కరోరమయిన స్వరమూ కీమగౌతూ రెండు మూడు వీధముల స్వరభేదము గలుగు కంఠమూ అపస్వరమూ నత్తి తొందరమాటలు దీర్ఘముఱిసి మాట్లాడుట బట్టెగొంతా పురుషస్వరమూ బలునిదములగు అపస్వరములు అపశబ్దములు గలిగిన స్త్రీలు గానీ పురుషులుగాని అవమాయుర్దాయు లగుమరని పెద్దలన్నారు. కొంత అనుభవమూ వున్నది నీకోడలిస్వరము చూడు కోవెల లాల కింపవలె నికాకు అవ్యష్టము నియదృష్టమునకు మేరలేదన్నాడు రంగనాథం.

ఇది మీయదృష్టం చార్య కొడుకూ కోడలూ మంచిసడకగల వారుగా సంపాదించుకొన్నారు సుఖపడుతున్నారు పుణ్యాత్ములు మీరు అన్నది జ్ఞానాంబ.

రాము సరోజనుమాస్తూ మంత్రి మైమరచి తిరిగినట్లు తిరిగినాను మాతృహిత్య గురుదేవుల మరచినాను పీఠ వూజునీయులే నీమాటనిజము నాగురువు తనకన్నపిల్లలకన్నా మిన్నగా నన్నుచూచినాడు. ప్రతిసంవత్సరమూ పరీక్ష అయినప్పుడంతా నన్ను అంచుకుపిల్చుకొని పివృతజ్ఞి మరింత చెంతకుఱిసుకొని నీవు బుద్ధిమంతుడవు కన్నతలిదండ్రులకు విద్యనేర్పిన గురువుకూ కీర్తిని తేగల దీమంతుడవు. విద్యావివేక శీలముల అర్జించి ప్రజోపయోగమగు కార్యములుచేసి సత్కీర్తివంతుడవై మనుమని కాగలింతుకొని సంతోషించేవారు వారినికూడా మరచినాను హెచ్చరించి మేలు చేసినావు స్రభువురు మంత్రి ప్రాణమువంటివాడు అన్నది వాస్తవము మంత్రిచెడితే మహారాజు మన్నుపాలవుతాడు అన్నదీ వాస్తవమే నన్నూ నాబుద్ధినీ హెచ్చరించి మేలుకొలిపినావు ఇందుకై ఏమికోరుతావో కోరు బహుమానము ఇస్తానన్నాడు రాము

మహారాజా ఇస్తారా నేకోరినవి ఇస్తారా నిజమేనా అంటూ చిరునవ్వుతో వయ్యారముగాచూస్తూ రాము రెండుహస్తములూ తనహస్తములలోకి తీసుకున్నది సరోజ. రామునవ్వుతూ దశరథుని కైకవరాలుకోరినట్లు కోరవుకదా అయినా కోరు తీరుస్తానన్నాడు. సరోజ రాముచేతుల తనఘజములపై వేసుకొని నిమురుతూ ఎన్ని వరాలు కోర ఆజ్ఞ యిస్తారూ హిరణ్యకశ్యపుడు బ్రహ్మాతో రెండుమాటలలో విన్న

వింశకుంటానని అమరత్వమూ అజేయత్వము కోరినట్లు రెండుగా అడుగమంటారా అన్నది కలికిచూపులతో సరోజ.

మాతృ పితృ గురుదేవుల కడ చెప్పినావు మూడుగా అడుగు ఇస్తానన్నాడురాము.

ముందుచేతిలో చేయిపెట్టుండి ఇచ్చింది ఇచ్చిందేననండి అన్నది సరోజ.

నోటమాటాడినమాటపై అంతఅవిశ్వాసమూ చేతిలోచేయివేసిన అంత విశ్వాస మూనా అదెందుకట్లా మాటపైనేగదా ముందందరూ చిక్కులపాలైనదీఅన్నాడురాము.

ముందుపోయినవారు అడి తప్పని మహనీయులు ఇప్పుడున్నవారు అడితప్ప టలో మహానియులూ చేతిలో చేయివేసినది పాలాఅన్నము అంటవల్సినది నెత్తిన రామాయణమూ గీతా పెట్టుకొని నుడిచినదీ శుక్రనీతిలో కల్పి చిక్కగా పద్యమల్లి మోహనరాగముతో చెవులకింపుగా పాడుతారు తామూ వారిలోకలుస్తారేమోనని చేతులోచేయి వేయమంటున్నాను అన్నది సరోజ.

రోజా వుష్పమునకన్నా ఈ సరోజ చాలా నువాసన వెదజల్లేటట్లున్నది శహా బాష్ అంగనలు అనంగకేళిపిలాస కులాస మధ్యలో మగనటు అపి నిల్చి మరులు కొల్చి మరింత భ్రాంతిని పురికొల్పి ఒకచిన్నకోరిక ఉన్నది తీర్చండి అని గడ్డము వట్టుకొని లాలనతో కరుణ వకవంక ప్రేమవకవంక పెంచి కొగలించి అభరణము లూ చీరలూ రవికలూ వ్రయాణములూ తీర్థయాత్రలు తిరుణాళ్ళూ చెప్పి వప్పించు కొందురన్నారు అనుభవజ్ఞులగు పెద్దవారు అట్లుగాక మంత్రివలె మాటల జలముతోనే ప్రభువును మెప్పించి వరాలు తీసుకునే ఘరానామనిషిని ఊ కానీ రాజునై ఇస్తా మంత్రివై పరిగ్రహించుమంటూ ధీమాగా చేతిలో చేయివేసినాడు రాము.

ఊ ఇప్పుడు నామంత్రిబలము మంత్రబలము మాపవలసింది కాస్త దాహం వుమ్మకొని దైర్యంగా ఉండండి అంటూ పాలుకొంచెము తెచ్చియిచ్చి సమీపముగా ముందుర్పొని దైర్యంగా ఉన్నారా మాటతప్పరుకదూ అని చిరునవ్వునవ్వుతూ అమ్మానాన్నా కుమారుని విలాసాలకు వినోదాలకూ విద్యలకూ వస్త్రాలకు వాహ నాలకూ సౌకర్యాలకూ భూషణాలకూనై ప్రాణం కావలెనన్న పిదప వట్టువట్టి లోభత్వంవహించి తినీతినక పుత్రభ్రాంతితో పుణ్యకార్యములకూ ఇవ్వక పుణ్యము చేయక తీర్థయాత్రలకుపోక కడకు భిక్షకులకుకూడా పెట్టక మనసును అరికట్టి పాపమనక వరులవి దొరికినా తెచ్చిపెట్టి చేయరాని పాపములుచేసి అర్జించి కడకు తమకేమో చేయునను మముకారముతో అస్త్రీ పాస్త్రీలు అర్జించి ప్రాణమంతా తమ

పైనే పెట్టుకొని బ్రతుకుతుండే తలిదండ్రులమాట పెడచెవినిపెట్టక విని వారిని చక్కగా రక్షించుట ఒకటి అని సరోజ అనునంతలో రాము ఇప్పుడు చంపినావే పెడదారిని చూపినా పెండ్లాన్ని విడువమన్నా పేరూ ఊరూలేని పనులు చేయమన్నా చుష్కార్యములలో దూరమన్నా పెండ్లాన్ని తన్నమన్నా పెరవారితో కలహించ మన్నా అత్తగారితో ఆదాయము తెమ్మన్నా వినవలెననెదవా అన్నాడు రాము.

అలాంటి తలిదండ్రులయిన శుక్రనీతి ఉపయోగించి తానొవ్వక ఒరులను నొప్పించక తప్పించుక తిరుగవలయు వారిని నొప్పించిన మరుజన్మకు రోలూ రోకలి పొరకా చేట ఇట్లా వాకిలీ భూమి బుట్రా ధనమూ దాన్యమూ మానమూ మరియాదా జ్ఞానమూ దానమూలేక బ్రతికే తలిదండ్రులు దొరికి అడవిమల్లెల సౌరభం దరిద్రుని యావనం అయి ముప్పతిప్పలూపడి ముచ్చెరువుల నీళ్ల తాగి బ్రతుకవలసి వస్తుంది. అట్టివారిని యెందరినో చూస్తూ ఉన్నాముగా ఎందుకు తెలు సుకొనలేమూ పూర్వము సుకృతముచేసే తమకూ తమసతికి తలిదండ్రులు ఉత్తములై ఉమాచుహేళ్ళరులవలె పురాణదంపతులై ఉన్నారు. ఇది ఓపుణ్యమూ అది నాపు ణ్యమూ పుణ్యమునకు మరింత పుణ్యము సమకూర్చుకున్న రాబోవుజన్మకు తలి దండ్రులు చాలాకాలము బ్రతుకువారు గౌరవనీయులూ విద్యావివేకవంతులు శ్రీమంతులూ దొరికి సుఖపడగలము సరేనా ఇక రెండవది కోరమంటారా అన్నది సరోజ.

ఒక్కవరంలోనే మెడపెరిచినావు రెండవది ఎట్లుంటుందోనని గుండె దడగలు గుతున్నది అలినందునా అమ్మనందునా పడరాని పాట్లుపడే ప్రక్క సోదరులమాచి ప్రాణం తహతహ పడుతూ ఉంటే వారిమాట వినే తీరవలెనని ప్రమాణం చేయిం చురుంటూ ఉన్నావు అందులో కష్టసుఖాలు నానెత్తినవేస్తే నేనేమిచేసేది తీరని సమస్యతెచ్చి మెడకుచుట్టితివే అన్నాడు రాము.

అలా అమ్మకలిసి అణుమాత్రముకూడా మీకు కష్టాలుతేరు అమ్మకొట్టినా తిట్టినా మెడబట్టినెట్టినా ఆకష్టాలు తమచెంతకు వస్తే ౧ తమకు కష్టము వారిఆర్జనకు అధికారిని వారిఆజ్ఞకు బంధితను వారిఇంటికి ఇల్లాలిని వారిఇంటికి దాసినీ వారు నాకూ తమవలె తలిదండ్రులు వందనియులూ పూజనియులూ నాధర్మము నేను చక్కగా నెరవేర్చుకున్న వారివల్ల నాకు వీలోపమూ గలుగదు. అంతకూ లోపమున్న నాకర్మ మని అనుభవించునుగాని మిమ్ముల నొప్పించనని రాముచేతిలో చేయివేసి సరేనా అన్నది సరోజ.

ప్రక్కన తదేకద్యానముగా వింటూ ఉన్న జ్ఞానాంబ అనందబాష్పములు కన్నులరాలుతూ మనస్సు వట్టలేక తాళలేక మైమరచి వినండి వినండి అంటూ రంగనాథంపై చేయివేసితట్టి నది రంగనాథం అదిచూచి అబ్బా అత్త అనందానికి అంతావంతూ లేదంటూ తానూవకచేయి పైనవేసినాడు.

జ్ఞానాంబ తనపొరపాటును తెలుసుకొని అయ్యో పొరపాటు పడినాను అంటూ దూరముగా జరుగుకున్నది పొరపాటు అందరికీ ఉంటుంది మనిపైనవాడంతా మైమరుస్తూనే ఉంటాడు భావోద్దేకము భగవంతునికికూడా ఉంటుంది అంటే మొరటు సరసాలంటావా ఇప్పుడు నీవెట్లు మైమరచినావే మందగమనా చంద్రవదనా కుందరదనా అత్తకుతగ్గ కోడలే వచ్చింది అనందమంతా నీదేయిక అన్నాడు రంగనాథం.

వలూనావారి కోడలంటే మీకుమాత్రం గౌరవములేదా గౌరవమర్హుడలకే గదా ప్రతివారూ కష్టాలుపడేది అన్నది జ్ఞానాంబ

అక్కడగదిలో రాము సరోజనుచూచి ఊకానీ రెండవవరము అదెట్లుంటుందో విందామన్నాడు.

సరోజ కలికిచూపులతో వలపుహృదయముతో చిలుక వలికినట్లు వింటూ నంటారా సప్తవ్యసనముల మానుకొనుట రెండూ అనగా మొదటిది తమకం ఇదికడు భయంకరమయినది ధనమూ మానము ప్రాణమూ సవరివారముగా అస్మియులగో నాశనము చేస్తుంది, తమకం తాళిగట్టిన దానితో సరియని పెరవారిపై పేరాశలు పెట్టుకొనక ధర్మబద్ధులై ధర్మవత్తికిచ్చిన మాటపైనుండుట ఇకజూదము ఇదిమిత్ర గోష్ఠితో కాలక్షేపము క్రిందదిగి కడకు అలుపిల్లలనైనా అమ్మిస్తుంది బుద్ధిని మార్చి వేస్తుంది అపకీర్తుల తెచ్చి పెట్టుతుంది పేరుప్రతిష్ఠల నశింపుచేస్తుంది మరి త్రాగుడు మానవుడు మరిగిన తాళినైనా త్రెంచుకపోయి త్రాగుతాడన్నారూ ఇదికూడా ధన మాన ప్రాణముల తీయును దయితై వట్టును దాన్నివిడిపించుకొనుట దుర్లభమన్నారూ మిగతానాల్లా ఈమూటెను మించలేవు ప్రభూ సప్తవ్యసనముల జోలికి పోనని రెండోవరం అన్నది సరోజ.

ఇక్కడా ఒకదెబ్బకొట్టినావు ఏడుబిలో ఒకటిమాత్రమూ అప్పుడప్పుడూ ఉండెను ఈనాటితో అది అంతమయినది చందాలో నాపేరుకొట్టివేయమని ఏవో అబద్ధాలు చెప్పవలసివస్తుంది అన్నాడు రాము.

ఏమదీ క్లబ్బా అన్నది సరోజ.

ఔనన్నాడు రాము.

అయ్యో క్లబ్బుకుపోవద్దండీ క్లబ్బుంతాగట్టే సప్తవ్యసనాలకు నెలవన్నారు.

కనగ గౌరవనీయులగట్ట క్లబ్బు అన్నాడు ఒకకవి దాన్నిమానుకొనండి క్లబ్బుజరిగేవేళ సంశ్లేషణ దైవధా నసమయము హిందువయినవాడు దేవాలయమునకు పోవుటో లేక ఇంట్లో దైవద్యానముచేయుటో మాచుకొనునుగాని డ్రింకింగ్ చేసి స్మోకింగ్ కాల్పుతూ వాకింగ్ పోవడు కాలము వృధాచేయుడు సప్తవ్యసనములకు లోనుకాడు స్కూలుపదబుతానే ఇంటికివస్తే అన్ని అనందాలూ తమకు అమర్చగల భార్య ఉన్నది అపనులకు పోకండి అంతో ఇంతో పుణ్యముచేసి ఇక్కడికి వచ్చినారు ఈఅంతస్తును దుర్మార్గుల సహవాసంతో పడగొట్టుకోవాకండి అన్నది సరోజ.

మూల్లో కూర్చొని కూర్చొని కాళ్ళతిముర్లువట్టి బుద్ధిచీకువట్టి వట్ల తొన్నెబట్టి ఉంటుంది. డ్రింకింగ్ స్మోకింగ్ వాకింగ్ లేకుంటే బ్రతుకలేము అందరమూ ఇంతేనన్నాడు రాము

అయ్యో అట్లకాలము వృధాచేసేదానికన్నా కేళివాలయానికివెళ్లి కాళ్ళనొచ్చే టంతవరకూ.

హరేరామ హరేరామ రామరామ హరేహరే

హరేకృష్ణ హరేకృష్ణా కృష్ణకృష్ణ హరేహరే!

అంటూ నూటాయెనిమిది ప్రదక్షణాలవట్టు వేయిన్ని ఎనిమిది తిరుగండి శక్తి ముక్తి అక్కడ కలుగుతుంది ఇంటికివస్తే భుక్తి రక్తి ఉంటుంది కాలము పోయినది వస్తుందా వృధాచేయకండి అన్నది సరోజ,

రైట్ రైట్ నీమాటలు వజ్రాలమూటలు మానవ జీవిత భద్రతకు కోటలు అంటూ సరోజను అంచుకు లాగినాడు రాము.

ఊ హూ మూడోవరమో మరచినారా అన్నది సరోజ

కాని అక్షరం అన్నాడు రాము

దేవ బ్రాహ్మణ గురు మాతృ పితృ వయోవృద్ధ సాదుసజ్జన శాసగ్రస్తులుగాక అశీస్సులనందుతూ చేతనయిన ఉపకారము చేయడము చేతగాకున్న అవకారము చేయక అవల వైతొలగడము మానవ లక్షణము వీటె ననుసరిస్తాననడము మూడవది వీమంటారూ అని లాలనగా ఇవీ తమఇల్లాలు కోరిన వరాలు అన్నది సరోజ.

గుడ్డి కుంటి కురూపి ముసలీ అనాథ మొదలగు అంగహీనులూ అమితదారిద్ర్య లా చెప్పకపోయితివే అడెందుకూ అన్నాడు రాము.

ప్రభూ పీరు పూర్వజన్మలో కూరములైన పాపము లొనర్చినవారు ఈజన్మ లోకూడా తప్పక చేస్తారు వీరి అశీస్సులవల్ల ఫలములేదు కాదని వారు అశీర్వదించినా ఫలము దొరుకదు పుణ్యహినులై పాపఫలమునుబవించు చున్నారు సరుకు లేనివారు యితరులకేమి ఇవ్వగలరు వారిపై భూతదయా వశ్యాత్తాపము లుండినచాలు వారిని అన్నవత్తములతో తృప్తిపరచిన భగవానుడు మనకు ఇవ్వగలడు అన్నది సరోజి.

అచార్యులకన్నా మిన్నగా అన్నినేర్చి అంచుననుంచుకున్న స్వర్ణవిగ్రహ మంటూ తొడపైకి లాక్కున్నాడు రాము.

వింటూవున్న రంగనాథం జ్ఞానా వీమిధర్మాలు వీమిధర్మాలు అబ్బబ్బా అంటూ చేతులుజోడించి రామరామా అన్నాడు తలత్రిప్పకూ రంగనాథం.

ఇక పడుకొండి కోడలి ధర్మాల్లో కోట్లకూయవచ్చింది అని కన్నుంటించిరారు.

రాత్రి నాల్గవ యామము బ్రహ్మముహూర్తకాలములో నిత్యమూ లేచువేళకు సరోజి మేల్కొని రామునులేపినది ఇరువురూ కాలకృత్యములు దీర్చుకొని స్నానము చేసి. రాము సూర్యధాన్యము చేయుచుండెను సరోజి కాపిదేయ పొయి ముట్టించి అగ్నిదేవునికి సమస్కరించి నీళ్లు పొయిమీదికి ఎక్కించి దేవునిదగ్గరకువచ్చి సమస్కరించి పతిపాదములంటి కన్నులకద్దుకొని అత్తమామ స్వరూపముల మనసులో తలంచి సమస్కరించి త్రిదేవీ ధ్యానమునకు మొదలుపెట్టెను అంతలో జ్ఞానాంబ రంగనాథం లేచి చూడగా రాము దేవునిదగ్గర కూర్చొని ఉండెను. సరోజి కీలుగంటు వేసుకొని కాపి వడియగట్టుతుండెను. జ్ఞానాంబ ఆశ్చర్యంగా అచ్చడే స్నానంచేసి నారేమమ్మా అన్నది

జైనత్తా ముఖప్రక్షాళనము చేసుకొనిరాండి కాఫీ అయినది అన్నది సరోజి.

జ్ఞానాంబ కాలకృత్యములు తీర్చుకొన పోయెను సరోజి దొడ్డిలో పీటచేసి చక్కెరా వండూ పాలూ పెట్టినది.

రాము పోయి సూర్యసహస్రనామ పారాయణము చేయుచుండెను.

రంగనాథం బయటికి పోయివచ్చి రామునుమాచి అమార్పుకై సంతోషించెను.

బయట పాలవారు పిలువగా సరోజిపోయి తీసుకవచ్చి కొన్ని పీటపైపెట్టి కొన్ని కాచి కాఫీలో పోసినది.

జ్ఞానాంబ స్నానముచేసి వచ్చినది.

అంతలోరాము సూర్యునికి నివేదనచేసి అన్నీ ఎత్తుకొనివచ్చి దేవునిదగ్గర పెట్టెను. సరోజి కాఫీగిన్నెను దేవునిదగ్గర పెట్టగా రాము నివేదనచేసి మంగళహారతి ఇచ్చెను.

సరోజ చేతులుజోడించి భగవంతునికి చెప్పుకొన తగినవి చెప్పుకొని నమస్కరించి లేచి అత్తకూ పతికి నమస్కరించి కాఫీగిన్నె ఎత్తుకపోయి అత్తా కాఫీ అని గిన్నె గ్లాసులూ అత్తఅంచున పెట్టినది.

అంతలో రంగనాథం స్నానముచేసివచ్చి దేవునికి నమస్కరించి జ్ఞానాంబును చూచి మనములేచేవేళకుముందే లేచి కాఫీకూడావేసి దేవునికి నివేదనచేసినారు. ఇంతవరకూ స్నానముచేసి నేను కాఫీ వేసినాను స్నానముచేసి దేవునికిచూపి త్రాగండి అన్నరోజులేదు కొడుకూ కోడలూ అయినా చూపినారు మంచిదే జ్ఞానాంబునం తెచ్చుకో అన్నాడు రంగనాథం.

తెల్లవారితేచి చెంబువట్టుకపోతే ఎనిమిదిగంటలకు కాని ఇంటికిరారు నేనుచేసి ఏమిచేయవలెనంటూ జ్ఞానాంబ ఇమగో త్రాగండి అంటూ ఉపపాత్రతో కాఫీ పాత్ర చేతికందిచ్చెను కొడుక్కూ కోడలికీ ఇచ్చి తానూ తీసుకొనెను.

రంగనాథం శ్రాగుతూ రామూ ఈనాడు కాఫీ మారిపోయి రుచికరముగా నున్నదిరా కొడుక్కు ఎక్కడ తక్కువగుతుందోనని వాస్తవంబుసొమ్మంతా పోయినట్లు పొడి చక్కెరవేసి పాలుకొదువచేసి జలాధిదేవతా భోజనము; అని తెచ్చిఇస్తూ ఊండెను కాఫీ అంటే ఇట్లుండవనిలేదేమే నిత్యమూ చేస్తూవుంటివి చూడూ నీవు త్రాగలేదా అన్నాడు రంగనాథం.

అయ్యో త్రాగినాను గమనించినాను తమరిక ప్రారంభిస్తారని తెలుసుకున్నాను యింకొక అరగ్లాసు వుచ్చుకోండి అంటూ తీసుకపోయి ఇచ్చినది జ్ఞానాంబ.

నాకువొద్దే యింకొక అరగ్లాసు నివుతాగ్రి రుచిబాగా గమనించి రేపు ఇట్ల చేయమని చెప్పవలచినాను అన్నాడు రంగనాథం.

రుచిని మరచిపోకుండా వుండునట్లు బాగాచప్పరించి త్రాగి రుచిని జ్ఞాపకముంచుకోండి అంటూ బలవంతము చేసి ఇచ్చినది జ్ఞానాంబ

వృద్ధ దంపతులమాట చూచి వయసు దంపతులు ముసి ముసి నగులు నగులూ ఒకరినొరు మాచుకొన్నారు అటుపై ఎవరివనులువారు చేయవలసినదనినారు.

సరోజ అత్తగారికి సహాయకార్యదర్శిగా పనిచేయ ప్రారంభించినది. పదిన్నరకంతా వంటఅయినది.

రంగనాథంగారు అంతవరకూ దైవధ్యానం దేవతార్చన చేయుచుండినారు.

రాము గ్రంథములు త్రిప్పుచుండెను.

జ్ఞానంబ భర్తనుచూచి వంటఅయినది నివేదనకు తెమ్మంటారా అన్నది.

రంగనాథం తెమ్మన్నాడు.

చేసిన పదార్థములన్నీ తెచ్చి పెట్టినది జ్ఞానాంబ.

దేవునికి నివేదనచేసి మంగళహారతి ఇచ్చినాడు రంగనాథం.

ఆ సమయానికి హాజరయి రామూ సరోజ దేవునికి తండ్రికి ఇరువురూ నమస్కరించినారు.

రామూ తీర్థమునకై చేయిసాచినాడు.

సరోజ అత్తగారిని పిలచినది.

వస్త్రానమ్మ అన్నది జ్ఞానాంబ

అంతలో రంగనాథం రామూకు తీర్థంయిచ్చి దేవునితీర్థం మీఅత్తకు లేకున్నా పరవాలేదు లేవమ్మా నీవుపట్టు అక్కడ బింబెలతో ఉన్నాయిగా తీర్థం అనాడు రంగనాథం.

జ్ఞానాంబ తొందరగావస్తూ అడుగు అలశ్యమయితే అతుకువేస్తారు జపమూ తపమూ మేముచేసినాము పుణ్యమంతా మాదే ఈ ఆశవాళ్లకేముందిలే అని తమ అభిప్రాయముండవచ్చు మేము కష్టపడి వంటచేసినాము ఎంగిలీ మంగల, లేకుండా శబరివని చేయకుండా వాసనకూడా చూడరుండా భయభక్తులతో ఎంతో శుచిగా చేస్తూ ఇరుగింటి పొరుగింటి సుద్దులు లేకుండా వారినే ధ్యానించుటూ వంటచేసి వారి యెదుట పెట్టినాము మాకష్టము తమకు తెలికపోయినా అదంపతులకు తెలియదా తమకు కనికరము లేకున్న వారికుండదా పుణ్యమంతా మాదే ననుకున్నారు అర్థానికి మించుగా మాదేనని మానమ్మకము అక్కడనయినా వాదిస్తాము అయినా పోని వ్యమంటూ చేయిసాచినది జ్ఞానాంబ.

తీర్థంవేస్తూ రంగనాథం వరే రామూ మీయమ్మ ఈలోపల లాయరువరిసి అయిందిరా అన్నిటకూ అన్ని లా మాట్లాడుతుంది అన్నాడు రంగనాథం.

అంతలో సరోజ అత్తకు నమస్కరించి తీర్థమునకు చేయిసాచినది.

రంగనాథం తీర్థమువేసినాడు.

రామూ నవ్వుతూ ఔను నాయనా మాఅమ్మ చెప్పినది వాస్తవమే సేవక్కా ధర్మము పక్కగా నెరవేర్చితే జపతపాలు చేసేవారిపై యున్న ప్రేమకన్నా సేవకులపైనే భగవంతునికి ప్రేమ గలుగగలదు. వారు హృదయపూర్వకముగా నమ్మి కష్టముచేయువారు మనోవాక్యకర్మలూ వీక్షింపబడినచును కూర్చొని ధ్యానముచేయువారికి మనోవాక్యకర్మలు వీక్షింపబడుట కష్టము దీనికై కొందరు

పూర్వులు నిత్యమూ వకమైలు నేల నడచుచూ ధ్యానముచేస్తూ వచ్చినారట దేహము శ్రమవడుచుండ మనస్సు కదలదనివారు అవిభముగాచేసి కడతేరినవారు గలరు మనోవాక్కాయకర్మలు వికీభవించినగాని మైమరువడు మానవుడు మైమరచినగాని పంచేంద్రియములు స్పర్శలుతప్పవు అట్లు స్పర్శలుతప్పి భజించినగాని భక్తిగాదు అట్టిభక్తిరుదినగాని భగవంతుని కరుణగలుగదు వైరాగ్యములో భక్తి వికీభవించి నప్పుడు కనేది వినేది వచ్చేది పోయేది శ్వాస పీల్చేది పీల్చునిది తెలియదు జీవుడు దేవునిలో క్షీర సీర న్యాయముగా కొన్ని రెప్పపాటకాలము కలసిపోవును; ఆకాలమే కాలము ఆయానందమే అనందము దానికి మేరఉండదు నవరసములలోన బుద్ధి చొరినట్లు భగవద్భక్తిలో చొరదు అందువల్లనే హరికథాకాలక్షేపములు చేయుచుండుట కథారూపములో రసము ఉండును దానితో మనోవాక్కాయములు వికీభవించి ఈడ్చును మనసు నిలుచును గాన కాలక్షేపము మానవులకు మంచిదన్నారు పిరు బయభక్తులతో కార్యములు చేసినారు గాబట్టి మనకన్నా స్త్రీలకే ఇందులో భాగము ఎక్కువుండుననుకుంటూ నచ్చాడు రాము.

ఇంతలో వడ్డించినారు భోంచేయ రంగనాథం రాము కూర్చున్నారు.

రంగనాథంభోంచేస్తూ -ఈవంటకం కొడుకూ కోడలికనిచేసినావా భగవంతు నికని చేసినావా అద్దాడు

చూడరా మీయప్పవేసే వికటవ్రశ్చలూ -ఈనాడుగురువారం భగవద్వివేదన అవుతుంది. వచ్చినవారికి అవుతుంది అని చేసినానండీ శనివారం రాలేదని మీఅబి ప్రాయం శనివారమేనా పాయసంపొంగలివారం గురువారంకాదా అన్నదిజ్ఞానాంబ

యిట్టేమాట్లాడుతూ భోంచేసి ఆబ్బాకొడుకూ బయటికి వచ్చినారు.

రాము గదిలోపుస్తకములు త్రిప్పచుండెను

రంగనాథం తాంబూలంచేసి బయటికిపోయెను

అత్తాకోడలు భోంచేసి వంటగదిలో కార్యములుచక్కపెట్టి బయటికివచ్చి పీటతలక్రిందపెట్టుకొని రామరామ అని జ్ఞానాంబ భుక్తాయాసముతో తలవాలెను. సరోజ తలవెండ్రుకలువిప్పి అర్చుతూ చిక్కుతీసుకొనుచుండెను.

జ్ఞానాంబ సరోజనుచూచి తాంబూలం తేపోమ్మా వేసుకుందామన్నది.

సరోజ తెచ్చి అత్రముంచుచినది.

వేసుకోమ్మా అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరోజ విప్పినవెండ్రుకల ముడివేసుకొని ఆకువేసుకొన ప్రారంభించినది.

జ్ఞానాంబ అ తీరుచూచి ఔనమ్మా వెంట్రుకలు విప్పుకొని వివసీ చేయరాదు అకువేనుకొనరాదు వివీతినరాదు త్రాగరాదు వికార్యములోనా పొల్గొనరాదు అది తెలియుటతోట ముడివేసుకొని వక్కనములుతున్నావు తల్లిలో ఈ బలంలేకున్న నికెట్లు తెలియును. వెంట్రుకలువిప్పి చేయవనులు అవరములు వామాచార మంత్రములు అందువల్ల ముడివేసుకొనక వివసీచేయరు అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔనత్తా పెద్దవారితో సంస్కరింప బడకపోయిన అన్నీతప్పలే ఉండును వారికి వారు తెలుసుకొనునప్పటికి వెంట్రుకలు తెల్లనౌతాయి అప్పటికికొన్ని తెలియవంటూ అకువేనుకున్నారు.

జ్ఞానాంబ తిరిగి వండుకొంటూ సరోజా కొంచెముసేపు వండుకోతల్లి అన్నది.

సరోజ ఒక తుండువంచె అత్తకు దగ్గరగా వరుచుకొని వండుకొన్నది.

అరగంట పోయిన తదుపరి వ్రక్కఇంటి సీతమ్మ వచ్చిచూచి అత్తా కోడలూ ఒకచోట అమ్మా కూతురువలె వడుకున్నారే హాయిగా అన్నది

జ్ఞానాంబ సీతమ్మను కూర్చొమ్మనిచెప్పి సీతా అందుకేనే తీతువ అరచినట్లు ఇంట్లో ఎప్పుడూ అరచుతూ ఉండేది కూతురువకటి కోడలువకటిన కూతురు కొరకై అల్లుని మహావిష్ణువునుమాచినట్లు చూడడములేదా అడిగినదంతా ఇవ్వడములేదా వచ్చిరాకమునుపే పీటవేసి కూర్చుండబెట్టి పెట్టడములేదా పేరుమోగిన మొనగాళ్లు కూడా అల్లునికి అణిగి తిరుగడములేదా కూతురుకొరకై అల్లుని చూచినపుడు కొడుకు కొరకై కోడలినిచూడవలెనంటావా లేదా కన్నది ఇక్కడ ఉన్నదా తెచ్చుకున్నది ఇక్కడున్నదా నిన్నూ నీవంశాన్ని ఉద్ధారకము చేయవలసినది ఇదియూ అదియూ అవిజ్ఞానములేక అగచాట్లుపెట్టి తిట్టి కొట్టినవారి అగచాట్లు అఖరున తెలుస్తవి వివేకము ఉండవలయునే అన్నది జ్ఞానాంబ.

నీవోర్నూ చూతాము లేవే ఎన్నాళ్లో అన్నది సీతమ్మ. నివలె బుద్ధిలేని పెద్దమ్మననుకున్నావా కోడలిని కొడుకునూ విడ్పించి కొలవలో రంపులూ వీధిలో గుంపులూ లేపి తూ చా అనిపించుకొను. మంచిమాటలతో మంచితో చెప్పితే వినక మితిమీరను వారేమి రక్కసులూ రాళ్లా అడికి కాకపోతే అన్నీ అప్పగించి హరి ధ్యానముచేస్తూ కాలముగడిపి కనుమూసేది ఉత్తమముకదా అలిసందునా అమ్మ సంయగ్రా అవస్థవడలేక వద్దురాదేవుడా కాపురం అన్ని నెత్తిన చెరుగు వేసుకొని పోయిన వారుకూడా ఉన్నారు. ఇట్ల చేసేదానికన్నా వివాహము మేమున్నంతవరకూ చూసుకోనాయగ్రా నేనువోర్చుకోలేను అని ముందుచెప్పి వప్పించుటమేలు పెండ్లి

పెండ్లి యని మురిసి మురిసి పోయేదీ అయిన దాదిగా దాని ఉసురూ వాని ఉసురూ తీసేదీ మేలా నీపిల్లకు చెప్పినట్లు చెప్పితే ఎందుకు వినదూ పండ్లుకొరికి నెటికలు విరచి చుర చుర చూచి బుసకొట్టితే కొంతకాలం చూస్తారు వారూ నేర్చుకుంటారు తొడతట్టి మీసము దిద్ది కాలుమవ్వి ఔడుగరచి సింహగర్జనచేసి రమ్మంటారు అప్పుడు రంపులూ గుంపులూ దంపులూ తలవంపులూ తప్పితే తెగతెంపులూ అన్నది జ్ఞానాంబ.

మరేమిచేయమంటావే దాన్నిచూస్తే నాకు సరిపోదు నన్ను చూస్తే దానికి సరిపోదు రవరవమంటూ రగులుకుంటుంది కోపం రానురానూ తీవ్రమయి పోతూ వున్నది. మా ఇరువురమద్యూ వానికి ప్రాణానికి వస్తూవున్నది అన్నది సీతమ్మ.

సీతా నికీపేరు పెట్టుటకూడా తప్పేనే కాళమ్మ అని పెట్టివుంటే తగినట్లుండేది. మన ఇంటికి వచ్చిన అమ్మాయిని ఒకరింటి అమ్మాయి అనుకొనరాదు. మన ఇంటి అమ్మాయిగా బ్రహ్మచే వ్రాయబడే మన ఇల్లు చేరియుండేది మన ఇంటికి వచ్చిన అమ్మాయి మన అమ్మాయే మనవానికి మనవంశానికి మనకూ అమరుకొన కష్ట సుఖాలు వడవచ్చిన అమ్మాయి మన అమ్మాయి గాక మరెవరూ అప్రాయములో మనమెట్లుంటేమో వెనుదిరిగి చూచుకొన్న తెలియును. ఈ జన్మలో చేసిన పాపము మరుజన్మకు వస్తుందనే నమ్మకమువుండి నడుచుకొనవలె నమ్మి వచ్చినవారిని అన్యాయముచేసిన ముందున్నది కుంభీపాక నరకము తెలుసుకొనవలె అధ్యాత్మిక శక్తితో చూడక భౌతికశక్తితో చూస్తే అందరూ ఇంతే కాళ్లముందు చూపుతో కరిన హృదయులై కటికరక్కనులై అన్యాయమనక హతముచేసి హతమవుతారు. సీతా నిదానముగా చెప్పకొని మంచిమార్గముతో కన్నబిడ్డలాగా చూడవే ముందుజన్మానికి నీకూ అత్తనుంచి వస్తుంది అప్పుడు నీవుచేతరాస్తే మరుజన్మకు కాలరాచే అత్త వస్తుంది తప్పినదికాదు. అప్పుడు చింతించి కన్నిరుపెట్టితే లాభముండదు ముందు జన్మలో చేసినపాపము నీకోడలికి ఈజన్మలో చూపుతున్నది చూడూ అది ఆమె తెలుసుకొని నడుచుకొనవలె తెలుసుకొనక నడిచిన మరీజన్మరూ ఇంతే నన్నది జ్ఞానాంబ

కొంచెము చెప్పే ఆముండకు పోట్లాడకుండా అన్నది సీతమ్మ.

అదుగో బుద్ధితక్కువ అనే నోరునావ హరి హరారులతో కాదన్నారు. నాల్క చెసే పాపము చేస్తూనే ఉంటుంది మరుజన్మకు నాల్కలోవమై వీడ్చిస్తుంది వీయవ యవములతో చేసిన పాపము ఆ యవయవములు లోపింపబడి దుఃఖింప చేయు

నన్నారె ఎంచుకట్ట పాడవుతావు అముండా అంటూ ఉన్నావుచూడు కోడలు ముండైతే కొడుకెక్కడుంటాడు చూడు కోడలి కొరకై కొడుకును చంపుతావా ఇవే అర్థములేనిమాటలు ఈమాటలే అన్ని అందాలా చేటుతెచ్చేది మాటలనేర్పు బాగవుండాలె తెలుసుకొని మాటాడవలె అర్థము తెలియక మాట్లాడితే పాపమూ కోపమూ కొట్టాట తప్పక తెస్తాయి కోడలిని ముండా అనవచ్చునా ఒకముండవు ఉన్నావే దాన్నీచేసి ఏమిలాభము గందా మనుకున్నావే ఇందుకే కదా వాగ్వాదాలు గలిగి వైనంతప్పేది మాటలలోనే మానవానీ ప్రాణహాని గౌరవమూ కీర్తి మొదలగునవి ఉన్నవే మాటలు వీవి ఎవరితో ఎట్లమాట్లాడవలెననేది ఈవయసుకు ఇంకా తెలియలేదు. ఇకెన్నడుతెలిసేది ముందుజన్మకా అన్నది జ్ఞానాంబ.

అతీవ్రత అట్లచేస్తుంది ఏమిచేయమంటావు మరి అన్నది సీతమ్మ.

అందుకే అందరిలో తప్పులు ఉండును హరి ధ్యానము నాల్కతోచేయి కొంత ఉద్వేగము తగ్గి ఉపద్రవముల తప్పించునన్నారు పెద్దలు. అమార్గమవలంబిస్తే మానవధర్మాలూ భూత మనసుకు తోస్తుంది జ్ఞానంకుదురుతుందీ అన్నది జ్ఞానాంబ

ఇంతలో సరోజలేచి మూడుగంటలయినది కాఫీచేయమంటావా అత్తా అన్నది కాసీమ్మా నీ పెనిమిటికన్నా మామగారు నేనుచేస్తే కాఫీబాగలేదంటారు అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఎన్నినీళ్లు పెట్టమన్నారూ అన్నది సరోజ.

అయిదారుగ్గానుటపెట్టా అతిథి అభ్యాగతులు వస్తేఉంటుంది అన్నది జ్ఞానాంబ సీతమ్మా జ్ఞానాంబ మాట్లాడు తుండగనే సరోజ కాఫీచేసి అత్తా కాఫీ అన్నది. సరోజ పిలువగా రామువచ్చినాడు సమయానికి రంగనాథం బయటనుండి వచ్చినారు.

రాండీ కాఫీ తీసుకుందురని అందరికీ యిచ్చి సీతా రావే త్రాగుచుపూ అని ఇచ్చినది.

సీతమ్మత్రాగుతూ అమృతమునట్లున్నదమ్మా మా కోడలూ చేస్తుంది హాలాహు లంబొగ్గు నీళ్లున్నట్లే నన్నది సీతమ్మ.

అన్నీ అమచ్చిపెట్టే అత్తవుంటేగదే కోడలు చేసేదీ పెత్తనం అత్తది పెట్టుకొని పేరులేకుండా పదార్థముండవలెనంటే కోడలు ఎట్లచేస్తుంది పదార్థలోపములేకుండా చేతనిండుకూ ఉంటే గదా చేసేది అన్నది జ్ఞానాంబ.

అదీ నిజమే నన్నది సీతమ్మ.

జ్ఞానాంబ సరోజనుచూచి నూనె దువ్వెనా తేమ్మా తలదువ్వుతా నన్నది.

సరోజ తెచ్చినది జ్ఞానాంబ తలదువ్వుతుండగా సీతమ్మనుచి జ్ఞానా నీకు ఓర్పు బాగున్నదే నాకోడలికి పట్టుమని చేయిత్తి తలదువ్విసరోజు లేదమ్మా ఎపాపాన పోతానో గాని వీపనికీకూడా సహాయముచేసిదిలేదు నాకెందుకని ఊరకుండేదాన్నే అందులో సంఘదొరికితే అందుకునేదాన్ని అవతల విమవుతుందో భగవంతునికెరుక వచ్చిమూడేండ్లు అవుతుందికదా వచ్చిన దాదిగా వీపనీ ముట్టుకొని ఎరుగనమ్మా అన్నది సీతమ్మ.

సరే ముందున్నది మునుస్థపండుగ తెలిసినట్లే అన్నది అంటూ జడవేసి దొడ్డిలో పూలు కోసుక వస్తాము వదా యని పోయి పూలు కోసుకొనివచ్చి కట్టి రామ్మా జడలో పెట్టుతా నన్నది జ్ఞానాంబ.

ఇట్ల ఇవ్వుఅత్తా దేవిదగ్గరపెట్టి నమస్కారముచేసి వస్తాను అని తీసుకొని పోయి దేవునిదగ్గరపెట్టి నమస్కరించి తెచ్చి రెండుబాగాలుచేసి ఇచ్చినది సరోజ. నవీనపద్ధతిగా నెత్తిలోపెట్టినది జ్ఞానాంబ.

సరోజ అత్తకు నమస్కరించి ముఖము కడుగుకొన పోయినది.

చూచినావా సీతా తెలిసిన ఇంటి బిడ్డ గాబట్టి దేవునికిమావక ముత్తయిచువలు పూలు పెట్టుకొనరాదనే అత్తకు ఇవ్వక తాను పెట్టుకొన రాదనీ తల్లికి మారుగా జడవేసిన అత్తకు నమస్కరింపక పోవరాదని ఆమెకు తెలిసినది. వారి ఇంటి ధర్మా చరణ ఉన్నదని తలితెలిగలదనీ ఈనడక నిరూపించుచున్నది పెద్దవారు అచరిస్తే చిన్నవారు కష్టముతోనైనా అచరిస్తారు పెద్దవారు పాడైతే చిన్నవారు వారికి జోడౌ తారు నీకు శాంతము ఉంటే వాళ్లకు ఉంటుంది అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔను జ్ఞానా పెద్దలనుండే పిన్నలకు రావలయును పెద్దలు పొరబడిన చిన్న వారు పూర్తి చెడిపోగలరు. ఇదినిజమేనని ఇంటికిపోయి కోడలు బియ్యములో రాళ్లవీరి వేసుకుంటూ ఉండగా చూచి నేను ఏరుతాను నెత్తిదువ్వుకోపోమ్మా అంటూ తాను చేతును తీసుకోపోయినది సీతమ్మ.

నేను చేసుకుంటానులే అత్తా అన్నది కోడలుహేమ.

పో ప్రొద్దుపోయింది దువ్వి జడవేసుకోపో అన్నది సీతమ్మ.

అయ్యో ఇదేమి ఈనాడు ఇంత చల్లగా ఉన్నదే మారికాశక్తిలాగా మా పూరమ్మవిధంగా మంటలుమండుతూ మనుషులపైన వడే మారి మనసుమారి మహా

ప్రీతిగా ఉన్నదే శక్తిలో సామశక్తి ఒకటియూ అయినా ఇదెందుకో చూతమని పోయి నూనే దువ్వెన తెచ్చుకొని బియ్యములో వెంట్రుకలు పడునని దూరముగా కూర్చొని జడవిప్పినది హేమలత.

ఇంతలో సీతమ్మ బియ్యముచేట అటుంచి నేను దువ్వతా నాచేతికివే ఈపాడు చేతులతో ఒక్కనాడుకూడా దువ్విన దాన్నికాను అని లేచిపోయినది ప్రీతిగా 'సీతమ్మ'.

ఒద్దులేఅత్తా అత్తగారితో దువ్వించుకొనే అదృష్టము నోచుకోలేదు ముందు జన్మలో ఎవరినో బాధించినాను అత్తను సుఖపెట్టుక నిర్లక్ష్యముచేసి బలమున్నదని జరుగుతుందనీ ధర్మదూరనై బాధించినాను. ఇప్పుడనుభవిస్తూ ఉన్నాను మళ్ళీ ఎందుకు చేసుకోవలె మీసాత్తు తింటూ ఉన్నాను మీతో మళ్ళీసేవచేయించుకుంటే మళ్ళీ ఇంతే వయసుఉన్నంతవరకూ రక్తం ఉన్నంతవరకూ సేయవలసిన ధర్మం ఉన్నదీ చేస్తాను అన్నది హేమలత.

ఔను సర్వమూ పూర్వజన్మకర్మమే కర్మతీరిపోతే కడిగినట్లు బుద్ధికి సర్వమూ తోస్తుంది పుణ్యము చేయిస్తుంది నాకు నివూ నీకు నేనూ గాక మరెవ్వరు గావాలె నన్నునమ్ముకొని నివూ నిన్నునమ్ముకొని నేనూ ఉండవలసి వున్నది ఇంతవరకూ ఎట్లో కాలము గడచి పోయినది ఇంకతైనా వకరికొకరము చెప్పో కొంటూ చక్కగా ఉండి దేవుడూ దైవమని కాలము గడుపుదాము అంటూ కూర్చొని దువ్వ జడవేయుచుండగా కుమారుడు సోమసుందరం వచ్చిచూచి దేవుని పీటము దగ్గరకు పోయి చేతులు జోడించుకొని

స్వామీ ఎంతదయ ఎంతదయ అవునూ పెద్దవులినీ పిల్లినీ ఎలుకను ఒకరే వున ఒకచోట నీళ్లు త్రాపుతున్నావు నీ మహామహిమ విమనవలె నీదయ నేమనవలె ప్రభూ ఇట్టే సర్వదా ఉండ దీవించుతండ్రీ యని సాగిలవడి నమస్కరించినాడు.

హేమ వకవక నవ్వినది. అదిచూచి సీతమ్మ నవ్వినది సుందరం లేచి వాళ్ల నిరువురనూ చూచి నాకండ్లతో చూచేది నిజమా కాదా అన్నట్లు కంట్లు తుడుచుకొని చూచినాడు సుందరము.

అదిచూచి అత్తా కోడలూ మరింత అసాధ్యముగా నవ్వినారు.

ఇంతలో జ్ఞానాంబ వచ్చి చూచి ఏమే నవ్వుతున్నారు అన్నది.

సుందరం జ్ఞానాంబను చూచి 'పెద్దమ్మా చూడు అవూ పెద్దవులీ ఒకచోట వండుకొని ఒకదాన్ని ఒకటి ప్రేమగా నాకుతున్నాయి ఎంత అశ్చర్యమో చూడు.

ఈజంతువుల ఇట్ల మార్చినదేవునికి నాపైన ఎంతదయో చెప్పనలవిగాదు. అని దేవునికి దండాలు పెట్టుతుంటే ఇరువురూ నన్నుచూచి నవ్వుతున్నారు నేను నవ్వా లనో ఏడ్వాలనో తెలియలేదు అన్నాడు సుందరం.

జ్ఞానాంబ చిరునవ్వు నవ్వుతూ కాదురా తెలిసివచ్చిస్తే వాడు యెందుకుంబుంది కోడలికి దిక్కు అత్తా, అత్తకు దిక్కు కోడలూ ఈ ఇద్దరికీ దిక్కు సీమా ఎవరిభర్తము వారెలునుకుంటే ఇందులో సీచిక్కాలేదు. చూడుపో నిన్న మాకోడలు వచ్చినది ఎట్లదేనుకొంటూ ఉన్నదో అబలుకువా అమెలకువా అప్రీతి అనీతి అవిసయమూ అవిధేయత ఎట్లుందో మనమూ తెలిసి వర్తింపవలె వారూ తెలిసి తిరుగవలె ఇరువురూ అజ్ఞానులయితే అంతారోతే నన్నది జ్ఞానాంబ.

ఇంతలో జడవేసినది సీతమ్మ

హేమలేచి అత్తరు నమస్కారముచేసి దొడ్డిలోకి పోయినది

అబ్బా అని రొమ్ముకొట్టుకొని సుందరం వింతవింత అన్నాడు.

ఏమిరా అన్నది జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ.

అత్తకు కోడలు నమస్కరింపడమూ అత్త కోడలికి జడవేయడము ఎన్నడూ నాజన్మలో చూడలేననుకున్నాను. చూడలేదు ఈనాడు ఎంత నుదినమో వీమో తెలియదు పెద్దమ్మా అన్నాడు సుందరం.

శాంతముగా పెద్దవారు నడుచుతూ ఉంటే సాంతముగా శాంతముగా కాపు రం నడుచుతూనే ఉంటుంది. అంతా అత్తలోనేవుంది అజ్ఞానం విజ్ఞానం అన్నది జ్ఞానాంబ

అయితే కోడండల్లో లేదంటావా అన్నది సీతమ్మ.

లేకేమి ఉంటుంది అమ్మా నేర్చులేని అమ్మాయికి అత్త నేర్చుకోవలెగాని అర వడానికి మొదలుపెట్టితే అంతా అగ్నిమయం అవుతుంది అన్నది జ్ఞానాంబ.

చెప్పితే వింటేగా పెద్దవారని మర్యాదచూపితేగా ఏమిచెప్పినా ఎప్పుడూ ఈవిడ్డే పిశాచబాధ అబ్బా అంటూ మూతి త్రిప్పి ఈనడించుకుంటే ఏమిచెప్పితావే అన్నది సీతమ్మ

ప్రీతిగా చెప్పి ప్రీతిగా చూస్తే చేయకపోను పశువులా వారు చేయనిదాన్ని మనమేచేస్తే చూచి వారేనేర్చుకుంటారు అంతా వారికొరకయ్యే కదా వారిమేలుకోరి తే మనమేలు వారూకోరుతారు అంతా ప్రీతిలోనే ఉన్నది. మనధర్మము మనము

చక్కగా నెరవేర్చుకుంటే వారు వారిధర్మమునకు కట్టుబడక విడిబడి సంచరించను రక్కసులా అట్ల సంచరించిన మరుజన్మకు అనుభవిస్తారు అంటూ హేమనుపిల్చి కొంచెము నల్లరు తెమ్మన్నది జానాంబ.

ఎందుకే అన్నది సీతమ్మ.

మావారికి కొంచెము అక్షిరముగా ఉన్నదట పచ్చడిచేసి పెట్టుదామని అన్నది జ్ఞానాంబ.

అక్షిరానికి మేలేనా అన్నది సీతమ్మ అంతలో హేమ నల్లరు తెచ్చి ఇచ్చి పచ్చడి నీవు ఎట్లచేస్తావు అత్తా అన్నది హేమలత.

ఎట్ల వీమున్నదీ నల్లరును పైనారతీసి సన్నగా తరిగి నూనె గానీ నెయ్యిగానీ వేసి దోరగా వేయించి అబ్బపై తగినంతా పులుసూ కారము ఉప్పు వేయించిన నూగులు తగినన్నీవేసి కొంచెము బెల్లము చేర్చేవారు చేరుస్తారు కొందరు, కొందరు చేర్చరు నూరి ఇంగువ తిరుగబోతపెట్టిన బాగుండును బోంచేసిన ఊర్లము చక్కగా నవును మలబద్ధకము విడుచును ఉష్ణదీప్తినిచ్చును అహారకోశము శుభ్రము చేయును ఆరోగ్యమిచ్చును అక్షిరముతో బేదులయ్యే వారికి ఆమృతమువంటిది ఉష్ణదేహాలకు పనికిరాదు అంటూ ఇంటికిపోయినది జ్ఞానాంబ.

ఇంట్లో అబ్బా కొడుకులూ మాల్లాడుతూ ఉంటిరి జ్ఞానాంబను చూచి రాము అమ్మా రేపు ఊరికి పోతాము అన్నాడు.

నిన్నవచ్చి రేపు పోవడమా ఇదేమిరా అన్నది జ్ఞానాంబ.

సెలవులేదు అమ్మా కోడలు తొందరచేస్తూ ఉంటే వచ్చిపోదామని వచ్చి నాము అన్నాడు రాము.

వదినాళ్లు సెలవుతీసుకొని రాకూడదేమిప్పో అన్నది జ్ఞానాంబ.

వేసవికాలము సెలవులు ఉన్నవిగా అప్పుడువచ్చి వుంటాము అన్నాడురాము.

అయితే మొర్రాడుపోండి రేపు ఆతిరసాలన్నా చేసియిస్తా నన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔనమ్మా రేపుచేసియివ్వు నీపేరు చెప్పకొంటూ తింటా మన్నాడు రాము.

ఇప్పుడు తినేదీ వుండేది తమరు వచ్చేటప్పుడు వెంటతెచ్చినారా, అమ్మా నాన్నవిగాపూ అమ్మా నాన్నా మిగిలించి వుంటేనే తమరు తమాషాపడుతుండేది అది ఆర్థముగాని వారే తలిదండ్రుల ఎదిరించి మాట్లాడి భాగములు పంచుకొని మరీజన్మకు బాల్యముననే తలిదండ్రులు గతించి కన్నావస్థలకూలోనై కడగండ్లపాలై

అయ్యో అనువారులేక తినండిలేక జీవితసౌకర్యములు గల్పించు ఘనులులేక వృధా భ్రయాసలపడుతూ జీవచ్ఛవములై జీవించువారు చూడలేదా గమనము కాలేదా అన్నది నవ్యతూ సరోజ.

అంతా అత్తా మామా ప్రక్కనే మాట్లాడినావుకదే అవతల అర్థముకాలేదా వారి ఆశయములకై పుట్టిన పిల్లలనోట మట్టిగొట్టి వారిజీవిత రక్షణల చెరచి వృత్తి విద్యావిషయములమాట మూలబెట్టి పిల్లల వారియాశయాలకు వాడుకొనుబుద్ధిహీనులు మతిభ్రష్టులూ వున్నారు పిల్లల పీల్చి పిప్పిచేసి వారి అర్జితము ఆశయాలు నాశనము చేసి కడకు వున్నదానిలో చక్కగా పంచితవ్వక పాడుచేయు రక్కసులూ వున్నారే అంతా మన అమ్మా నాన్నా వున్నట్లే వున్నారనుకొనవద్దు అన్నాడు రాము

అందుకే ఈజన్మలో సంతతిలేక కొందరూ సంతతి అప్రయోజకులై కొందరూ మూగీ గుడ్డి కుంటీ కురూపీ పుట్టి అల్లాడుతుండేది ఎవరిధర్మమువారు అనుసరించిక విడిబడి తిరిగే కన్నీరు పెట్టుతూ కడగండ్లపాలై కటికటపడుతూ ఉండేది తెలియదా అన్నది సరోజ.

ఇరువురూ మాట్లాడు మాటలకు రంగనాథం జ్ఞానాంబ ముసిముసి నగులు నగుతూ ఉండి రామును చూచి జ్ఞానాంబ చెన్నంగిబియ్యముతో చేసియివ్వమంటావా పిషాణము బియ్యముతో చేసియివ్వమంటావా అన్నది.

పిషాణబియ్యమెందుకే చెన్నంగిబియ్యముతోనే చేసియివ్వు చాలా బలమూ రుచీ వీర్యవృద్ధి ధాతుబలం అన్నారు పూర్వపువారి పదార్థము బలమయినది అన్నాడు రంగనాథం.

సరే అట్లనే కానివ్వండి అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఆరాత్రే బియ్యము నిస్థిలోపోసి తెల్లవారి పిండికొట్టి నెయ్యిలోచేసి నెయ్యిలో దోరగావేయించిన గసాలూ యేలకులపొడి దండిగా ప్రతి అతిరసమునకూ చల్లి కళాయివేసిన పాత్రలోపెట్టినది వాముపొడికొంతా జిలకరవేసిన చుట్టలు కొన్ని రవ్వలడ్లు కొంతచేసి దైవనివేదన చేయమని భద్రవరచినది జ్ఞానాంబ.

సరోజ ఇదంతాచూచి ఎందుకుఅత్తా అన్నమాకే పెట్టినట్లున్నదీ మీకూ కొంచెము వుండనీ అక్కడ నేనుచేసి పెట్టుతానులే కుమారునికి ఏకొడువా రానీ యను అంటూ ఇక్కడరాండీ అని రామును పిలిచి చూచినారా చేసినవన్నీ కొడుక్కని కట్టిపెట్టినది మాతృప్రితి ఎట్టిదో తెలిసినదా తమకడుపుకట్టియైనా పెట్టి పెంచినది

గాక జీవితాంతమువరకూ ఆహ్లాదయముతోనే వున్న జీవులున్నారు మాతృ పితృ ఋణము తీర్చువారు అరుదన్నమాట నిజము అన్నది సరోజ.

కన్నబిడ్డలపైన ప్రీతి కన్న తలిదండ్రులకే తెలియును ఇతరులు తెలుసు కొనలేరు ఇట్లని చెప్పుటకు వలనుపడదు మీరూ కన్నవ్వుడు మీరూ తెలియును ఒక్కొక్కరికి అంత మమత వుండదు. ఒక్కొక్కరికి ఎక్కువవుంటుంది అదీ పిల్లలు చేసిన పుణ్యము అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా నేనుపుణ్యముబాగాచేసినానే అన్నలూ తమ్ములూలేరు అక్కాచెల్లెండ్రూ లేరు ఒక్కనాటజే తెక్కలేనంత సాఖ్యమనుభవించినాను. అనుభవినూ వున్నా నన్నాడు రాము.

తినేటప్పుడు సుఖమనుభవించేటప్పుడు అసవచ్చునుగానీ సోదర సోదరీలు లేని దుర్బలత్వము తెలియలేదా కష్టసుఖాలలో పాల్గొను వారులేనందుకు చింతలేదా సైన్యబలములేని రాజువలె ఒంటివాడు ఏమిచేయగలడు కష్టాలలో అమకొనువారె వ్వరూ అశ్రీయులూ ఏకగర్భ జనితులూ బంధువులూ మిత్రులూ చాలామంది ఉండుటకు మంచివారవుటకూ పూర్వజన్మ సుకృతముండవలయు నన్నారు. చిక్కులకూ భీదములకూ తోడై సహాయమిత్తురు అశ్రీయులబలమూ బంధుమిత్రుల బలమూ పుణ్యానుగుణముగానే వుండును. వంటి పెంటి అచ్చారు అన్నది జ్ఞానాంబ.

సోదర సోదరీ బలము మంచిదైన శ్రేయమేనన్నది సరోజ.

దర్మజునివంటి అగ్రజులూ లక్ష్మణునివంటి తమ్ములూ లక్ష్మీదేవివంటి చెల్లెండ్రు బ్రహ్మవంటి కొడుకులు మారుతివంటి సేవరులూ నావిత్రివంటి కోడండ్రు కృష్ణునివంటి బావమరదులు సీతవంటిభార్య వుంటేమంచిదే ద్రూరూలూ క్రూరసే నులూ ఉంటే లేనిదానికన్నా మిన్నగా దుఃఖముంటుంది. అందరూ పడేపాట్లు కానరాలేదా అన్నాడు రాము

కానరాకేమీ ముందుజన్మలో బాధనీయులయినవారికే బాధగలుగును గాని ధర్మబుద్ధులకు దాపురించవు దర్మమే అన్నిఅందాలూ వజ్రకవచము ధర్మమునకు దైవముకూడా బద్ధుడే నన్నారు ధర్మహూరునికి అన్ని అందాలూ కష్టములే దాపురించును దానితో అలమటించును. చూచుచునే వున్నాముగా అని మరచినారా పోతో సంగతి అన్నది సరోజ.

అందుకున్నట్లు పోటోగ్రాఫర్ వాసు బదర్పు వారి శ్రీనివాసరావు కేమరా యెత్తించుకొని ప్రత్యక్షమయినారు రాము వారినికూర్చొండ నియమించి రెండు కుర్చీలు వేసినాడు కుర్చీలకు వెనుకభాగమున శ్రీనివాసరావు వెంటవచ్చిన సహాయ కార్యదర్శులు తగినంత అలంకారము చేసినారు.

రంగనాథం వచ్చిచూచి రెండేళ్ళకు పైబడిన నాల్గువేయలేదే అన్నాడు.

ఎందుకు అప్పా అత్త ప్రక్కన కోడలు, నాన్నప్రక్కన కొడుకు నిల్చుకుంటే సరిపోతుంది మీతో సమానంగా కూర్చోమంటారా పీమి అంటూ ఔనా సార్ అని శ్రీనివాసరావుగారిని చూచినాడు రాము

శ్రీనివాసరావు రంగనాథంగారిని చూచి ఔనండీ పెద్దవారిప్రక్క పిన్నవారు కూర్చోనుట మర్యాదగాదు ఈ తీరే మంచిది అంటూ లేచి కేమరా వట్టుకున్నాడు.

జ్ఞానాంబ సరోజా ముస్తాబైరాగా రాము తల్లిని కుర్చీలో కూర్చుండ నియమించి సరోజను ప్రక్కన నిల్చుకొమ్మని తండ్రిని తూర్పుండమని తానూ ప్రక్కన నిల్చుకున్నాడు

శ్రీనివాసరావు ఇంకొంచె మటు ఇంక కొంచెమిటు అని చక్కగా చూడండని సవరించుకొని రడీ అని బటన్ వత్తినాడు.

రాము ప్రక్కకు వచ్చి సరోజను ప్రక్కకు రమ్మని ఇద్దరిని మాత్రము తీయండిసార్ అన్నాడు

సరేనని శ్రీనివాసరావు వాళ్ళిద్దరినీ తీసినాడు చూడు చూడువంతున కాఫీలు ఇవ్వమని కాఫీ ఫలాహారము యిచ్చి తాంబూలం పూలు పండ్లు ఇవ్వవలసిన డబ్బూ ఇచ్చి నమస్కరించగా.

శ్రీనివాసరావు తీసుకొని రామూ నిభావము చాలామంచిదప్పు తలిదండ్రుల ప్రక్కన కూర్చుని పోటో తీయించుకునే దానికన్నా నిలుచుకొని తీయించుకొనుటే శ్రేయము ధర్మము పెద్దవారికి గౌరవము ఇవ్వడము దర్మమును పాటించడము ఇదిమానవధర్మము చక్కగా తెలుసుకున్నావు. వారిని ఇద్దరినీ తీయించడము చూస్తే వారిని పూజించే నిమిత్తమని తెలుసుకున్నాను ఔను ప్రతిమానపుడూ తల్లిని దండ్రుని గురువునూ దైవమునూ మరువక పూజించవలసిన విధి ఉన్నది. వీరి బాకీతీర్చుకొనుట కష్టము. వీరి బాకీ ఇంతో అంతో తీర్చక పూరిబాకీవడిన మరుజన్మకు వీడారీలేని ఎడారులోబడి వీడ్వవలసి వచ్చును. ఈసూక్ష్మము చక్కగా తెలుసుకున్నట్లున్నది ఇంతేనా అన్నాడు శ్రీనివాసరావు.

ఔను సార్ నాభావాన్ని చక్కగా తెలుసుకున్నారు అన్నాడు రాము.

ఉదాహరణకై అక్కడక్కడా అప్పుడప్పుడూ నీయట్టి బుద్ధిమంతులు వినయ విదేయులు నీతికోవిదులు నియమ బద్ధులు శాంతచిత్తులు పుట్టు తుంటారు పాల్య మాదిగా చూస్తూ ఉన్నానుగా నీసడకే వేరుగన్నిస్తూ వున్నది అబివృద్ధికి వచ్చువారి పంథా ఇదే వస్తానన్నాడు శ్రీనివాసరావు నమస్కారము నిలుస్తా నన్నాడు రాము.

అయురారోగ్య భాగ్యములతో అదర్శప్రాయుడవై బంధుమిత్ర కళిత్ర పుత్ర పరివార యుతముగా క్షేమముగా నుండువుగాతమని పేవున చేయిచేసి నిమిరుతూ అన్నాడు శ్రీనివాసరావు

ఎంత దీవనసార్ కడుపార దీవించినారు అన్నాడు రాము ఔను తల్లి దండ్రీ గురువూ దైవమూ పెద్దా చిన్నా మంచి చెడ్డా గమనించక భూతదయా వశ్చా త్తాపములులేక పరోపకార చింతనలేక అధర్మహృదయులై లోకకంటకులై బ్రతుకు వారు ఎందరున్న ఎందుకు జీవచ్ఛవాలువారు వారిని దీవించి పలమేమి నిబోటివారిని దీవించినా ఫలముగలదు వస్తా రామూ అంటూ శ్రీనివాసరావు పోయెను.

సరోజ రామునుచూచి వారు మంచి అనుభవజ్ఞులున్నట్లుదే అన్నది.

వీపుట్టలో వీవాము ఉన్నదీ ఎవరికేమి తెలుసు లోకములో ఎందరో మహా నీయులూ అనుభవజ్ఞులూ ఉన్నారు. భక్తులూ ఉన్నారు భ్రష్టులూ ఉన్నారు గమ నించడము కష్టము మంచివారు లేకున్న లోకము అడుగంటదా ఒక్కొక్క విషయ ములో మేధాశక్తిగలిగిన వారు ఉన్నారు అన్నాడు రాము.

రేపు ఉదయము ప్రయాణమునకు సామాను చక్కబెట్టుకోండి అని సరోజ తాను సంసిద్ధపరచింది అరోజు గడచింది మరునాడు ఉదయమే బస్సుకు ప్రయాణ మై నమస్కరించి పోయి వస్తామన్నారు రామూ సరోజా.

పోయి చేరినతోడనే జాబువ్రాయమన్నది జ్ఞానాంబ వ్రాస్తానత్తా అన్నది సరోజ

సరోజను బండియొక్కమన్నాడు రాము అత్తా మామకు చెప్పి సరోజ బండి ఎక్కినది రాము అమ్మానాన్నను నిలువండని బండిఎక్కిరాడు సాయంత్రము మూ డుగంటలకు ఊరుచేరుకున్నారు.

మరునాడు రాము భోంచేసి స్కూలుకుపోయిరాడు సరోజ ఇంటలో పండ కొని ఉండగా వమనమయ్యేలాగుననూ కడుపులో ఒకవిధమగు బాధగను దేహ మంతా అదోకవిధమగు చచ్చుగనూ పైత్యముగను ఉండుటనుబట్టి మంచి ఇది వాతావరణము మార్పుతో గలిగెనా లేక మాఅమ్మచెప్పినట్లు బయికలా గర్భము

నిల్చునప్పుడు కొందరికి అన్నమిందదూ అధిక ఆయాసముగలుగును పైత్యమధికము గానుండును నిద్రచక్కగారాదు కాళ్ళూ చేతులు తీయును తలకటకట నొచ్చును ఒకనెల దాటువరకూ బాధగలుగుచుండునని ఒకప్పుడు చెప్పుచుండగా విన్నాను. అదేడును అని సందేహ వడుతూ అయిదుగంటలవరకూ ఉండి లేచి కాఫీ చేసి ప్లానులోపోసి కొంచెము త్రాగినది కాఫీ త్రాగినదే కడుపులో ఇందనట్లుగా దోచెను దొడ్డిలోకిపోయి వసునము చేసుకొనుచుండెను.

అంతలో రామువచ్చి వసునముచేసుకొను సరోజనుచూచి సైకలా సైకలా అంటూ పరుగెత్తి పోయి పట్టుకొని ప్రక్కన కూర్చొనెను

సరోజ నవ్వుతూ సైకల్ అమూలనుండి యాడుపోండి ఇక్కడెక్కడుంది అన్నది.

బైకా బైకలా చెప్పు చెప్పు అంటూ నోరు వుక్కిలించ గ్లాసుతో నీళ్లు పట్టుక వచ్చి ఇదిగో నీరు వుక్కిలించు యిక వసునముకాదు అన్నాడు రాము

సరోజ రాము అదుర్దాకు సంతోషించుతూ నీళ్లుతీసుకొని వుక్కిలించి అబ్బా అంటూ తన్ను అనుకొని పట్టుకొని ఉన్న రాముపై వాలినది

రాము సన్నపిల్లను ఎత్తుకున్నట్లు అడ్డము ఎత్తుకొనగా ఆయ్యో నడుస్తానండీ ఎత్తుకపోవద్దు విడండీ అంటూ ఉండగనే ఎత్తుకపోయి మంచముపై పరుండబెట్టి డు రాము.

సరోజ పండుకొని చిరునవ్వుతో రామును చూస్తూ నన్నుమోసి ప్రేమ వెలి బుచ్చినట్లుగాదు సర్వభారములూ మోసేదిఉంది ఇక ఇది ప్రారంభదినము ఇరువుర మూ మహోల్లాసముగా సరస సల్లాపములతో సురత సుఖ మనుభవించినందుకు చాలు ప్రారంభమయినది నేను ఒకరిని మోస్తే తమరు ఇరువురను మోయవలె రాను రానూ మోత బరువగును మోయను కాయనూ ధైర్యంగా ఉండండీ ఇంకెట్లా అనండి కొందరు బైకల్ అంటూనే సైకిల్ ఎక్కి పారిపోయే అబ్బాయిలూ ఉన్నారు. వారిలాగాక ఓర్పుతో ఉండవలసిన రోజులు వచ్చినవి కామాన్ని కట్టవలె కడుపునూ కట్టవలె కావలసినదేదో చేసుకున్నాము చెప్పుతాను సావధానంగా విందురు ప్లానులో కాఫీపెట్టినాను నన్ను తెమ్మంటారా త్రాగివస్తారా అన్నది సరోజ.

సమయా సమయముల గుర్తించలేనంతఅప్రయోజకుడ ననుకున్నావా దేవుడిచ్చిన బుద్ధికాంతమూఉన్నది భార్యబాధపడుతుండగా చూచి పరిచర్యచేయకపోయెనని కోప వడే అధర్మహృదయులలోచేర్చకుమనిపోయి ప్లానుతీసుకొనివచ్చి రెండుగ్లాసుల్లోకాఫీ

పోసి ఒకగ్లాసును సజరోజకు యివ్వగా నేనుత్రాగినాను మీరుత్రాగండి అన్నదిసరోజ.

త్రాగినది వమనమయినదిగా ఈకొంచమూ వుచ్చుకొమ్మని తలక్రింద చేయి వేసి లేపపోయినాడు రాము.

అయ్యో నాకొద్దు మీరు త్రాగండి అంటూ లేచి కూర్చున్నది సరోజ.

ఒకగ్లాసు చేతికి ఇచ్చి తానూ త్రాగినాడు రాము. సరోజ త్రాగినతరువాత గ్లాసు ఇటు ఇవ్వమని చేయిసాచినాడు రాము.

సరోజ తలడోచుతూ ఊరికి ఈనాడే పాపలోకానికి పంపిస్తా మనుకున్నారా ఏమంత కష్టమొచ్చినది నాఎంకిలి మీరుకడిగి నన్నెక్కడ వంపుదామనుకున్నారా నాకూ భగవంతుడు విజ్ఞాన మిచ్చినాడు. నమ్మి ప్రేమవలలో చిక్కినాడని నానా కార్యములు చేయించుకొని నానాహింసల పెట్టి కడకు చీటీలు మోయించి కాళ్లపట్టు మనీ అవినీతికి బాల్పడినవారు కండ్లూ కాళ్లూ పోయి మల్లెలు పడి మానహీనమై పరమనీచమై నానాయవస్థలతో ప్రాణాలు గోల్పోయిన పాపలమాచినాను. ఇప్పుడే ఆజిట్టులో చేర్చుదామనుకున్నారా కండ్లూ కాళ్లూ ఉండవనిలేమా అని రాము చేతిగ్లాసును తీసుకొని రెండుగ్లాసులూ చేర్చి మంచముక్రిందపెట్టి మట్లి కడుగు తానులేండి అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ధర్మబద్ధయై దారవలికిన వాక్యములకు హృదయము వెన్నవలె కరిగి అనందో బాష్పములు రెండు విడచినాడు రాము.

అయ్యో ఇప్పుడు నాకేమయినదండీ ఎందుకు కంటనీరు పెట్టుతారూఅని రామును ఎదకు అంచుకొని పైటతో కంటనీరు తుడిచి ఇదిఅందరికీ ఉంటుందీ ఇందులో వీమీభయములేదు ఊరుకోండిఅని తనమెత్తని హస్తముతో రాముచెంపలపై నిమరుతూ ముఖములో ముఖముంచి ప్రేమవెల్లివిరియ ఇంతమెత్తని హృదయ మయితేవిట్ట అనిచిరునవ్వు వెర్చెలలు తొలకరించినది సరోజ.

రామునవ్వుతూ నీకొరకై దుఃఖించలేదు నిఘాటలలో ఆచరణలోగల ధర్మ బద్ధమునకు హృదయముకరిగి చలించి అనందబాష్పములు అప్యాయ మానముగా వాటెంతట అవివచ్చినవి. ఆలమొగలలోగల అనందమిదే అబ్బా తెలిసివస్తేస్తే అమరసౌఖ్యమిదే నీలాంటి ఇల్లాలు దొరుకుటకు పూర్వజన్మసుకృతములేకా అను భవించు సాహసమూ బుద్ధికుశలతా విద్యాబలమూ దేహబలమూ లభ్యపడక సన్యాసు లయినారుగానీ అనురాగవతీ అపురూపవతీ నీలాంటి సుగుణవతీ దొరికిన సంసార ములోగలసారము మరెక్కడా ఉండదని నాయభిప్రాయము మాదైవజ్ఞులవారంటూ

ఉంటారు సుఖకారకుడూ విలాసకారకుడూ అయినచంద్రుడు శనితోకలియుటచేత వారికిసుఖమడుగంటి సన్యాసత్వము వచ్చును సన్యాసత్వము మహామూరము పాప ఫలమేననియూ ఇల్లాలుమంచిదయిన అధ్యాత్మికశక్తికి సహాయకార్యదర్శియై సహాయ మిచ్చుననియూ ముక్తికి దక్తికిమూలము ఇల్లాలేననియూ ధర్మప్రవర్తకులై ఇరువురూ నటించిన ఇంతకన్నా సుఖమూ ఇంతకన్నా చక్కనిదాఁచి ఇంతకన్నా దగ్గరమార్గమూ ఇంతకన్నా సులభమూ ఇంతకన్నా మరొక్కటి లేదంటూ చేప్పేవారు ప్రహ్లాదుడూ ధృవుడూ మొదలగు బాలశక్తుల వివాహము చేసుకొని రాజ్యాల్లా మదనసామ్రాజ్యాల్లావీలి అబ్బుపైరాండీ అని భగవంతుడే చెప్పినాడట మానవులను పద్ధంటాడా వైనంతప్పి వంకపాలయినవారే సన్యాసులు వైనముంచే వక్కడూ సన్యాసికాడు దీనిమర్మము జోశ్యులకుతెలుసు చాచాచా ధార్యతోనే భర్తుడు కావాలే వేమనకష్టపడి తలవాసి దారలేనితిండి దయ్యపు తిండిరా అన్నాడు ఎంతకష్టము లేకుంటే అమాటంటాడు దారమంచిదైతే చైవాన్ని అనుసరించేదీ వారిదయ సంపాదించేది బహు సులభమన్నారు దారయనగా నివే దారవన్నాడు రాము

సరోజ చిరునవ్వు నవ్వుతూ జింకకన్నులవలె కన్నులు త్రిప్పుతూ నాపైగల ప్రేమతో దయతో అట్టంటున్నారగాని నేనేమి అనుకోతగ్గ వాననా కాను మీరు నాజీవితములో మరచి పోనంతమేలు నాకుచేసినారు మేలుమరచిపోను. జీవితాంతము వరకూ సేవచేసి తీర్చుకుంటాను నవనాగరికంగా ఈదేహాన్ని అలంకరించి సోమరినిగాక సక్రమముగానిటుగా దేహాన్నిఉంచి అనందాన్ని అనుభవించమని అర్పించుకుంటాను జీవితమే అర్పిస్తాను మనోవాక్కాయ కర్మలాసమ్మి సంచరిస్తాను మంచుకుమారులా కుమార్తెలా రక్తముశుద్ధముగా పంచియిచ్చి కని వంశాభివృద్ధికై అందిస్తాను ఇంతకన్నామేలు ఏమీచేయలేనిదానను అన్నది సరోజ

స్త్రీ అనురాగవత్తియై ఇంతమాత్రము చేస్తే సన్యాసము పుచ్చుకొనే పురుషుడే ఉండడు సోమరియై తిరిగే మానవుడే వుండడు సంసారం రోతఅనే సాదువే వుండడు తాను ముందు జన్మలో రోత పట్టించుకొని ఇప్పుడంగలార్పుతూ ఇతరుల కూడా సన్యాసములో దింపు సుద్దులుచెప్పి ఇప్పుడూ ఇంత కట్టుకొని కడకు విమవుతారో తెలియదు ఇప్పుడయినా వెరచి బెన్నివ్వక సన్యాసము పుచ్చుకోక దుర్మార్గ ప్రవర్తనలకు దిగక సాలుకునిల్చి సత్యముగా సంపాదించుతూ దేహమువంచి కష్టముచేయుచూ కొంతకాలము భగవత్సేవలో లీనముచేసి సొంత ఇంటకాని శిథిల దేవాలయములలోగానివుండి శిథిల దేవాలయమునకు మిగులు ధనము హెచ్చించుతూ

పరదనమూ పరదారా పరాన్నముల యాచించక గడచనప్పుడు రోగగ్రస్తు డయినప్పుడు విజ్ఞానమే శరణ్యమని దైవచింతనతో వచ్చెడి కష్టముల భగవంతుని సహాయముతో నెరవేర్చుకొంటూ కాలముగడపిన రాబోవు జన్మమయినా చక్కగా ఉంటుంది కొరతగలిగిననీ దేవుని తిట్టుతూ మనోకాంక్షా కొరంతల సవరించుకొన అడ్డమయిన కర్మలనెల్లా చేస్తూవచ్చిన మళ్ళీ ఇదే గతులన్నాడు రాము.

ఔను స్త్రీ హృదయాన్ని తెలుసుకొనే పురుషుడూ పురుషుని హృదయాన్ని తెలుసుకొని ప్రవర్తించే స్త్రీ తోడైతే ఘోరమే సువర్ణోకము నిజమే మీవలె అందరూ పుణ్యముచేసి పుట్టవలెనంటే అవుతుందా తల్లి దండ్రీ ఆత్మా మామూ భార్యా బావమరదులూ అస్తీ పాస్తీ విద్యా వినయం ధనం ధాన్యం అమనూ పదునూ అతుక్కున్నట్లు వీ వీ అమనుకు అవి అతుక్కున్నవి మీ యోగము కుదిరినది కుదుట వడి నారు ఈ అతుకును అన్యాయం చేయకుండావుంటే మళ్ళీజన్మకు అన్నీ అతుక్కరా గలవు మీరు పుణ్యులు సరీకూర్చొనండి అని ఎదకు అనుకొని పున్నరామును ముందుకు జరిపినది సరోజ.

అన్నిటకూ అన్నివిధాల అతుకులువేసి చెప్పగలశక్తి మెచ్చుకోవలసిన విషయ మంటూ తాను ప్రక్కకు జరిగి వడిలోకి సరోజను తీసుకున్నాడు రాము.

ఇంక మీ అనందానికి అటంకమేర్పడినది ఇప్పుడూ మీ శాంతి దాంతి అగుపడేది ఇక్కడ కొంచెం పాపంచేసి వుండినట్లు గన్నడు చున్నది వీమంమరా కదు తొందరగా కన్యాత్వముచెడి తల్లిగా స్త్రీ మారుట పురుషుడేసిన పాపమన్నారు. కొంతకాలమయినా ఇరువురూ సుఖపడకుండా చూలుగలుగుటచే ఇరువురూ బ్రహ్మచర్య మవలంబించవలసి వచ్చును అదియుగాక యుక్తవయస్సులోనే అల్లుడో కోడలలో రావలసి వచ్చును. చిక్కులూ చింతా ఏర్పడును ఇరువురమూ ఇక్కడ కొంత పాపము చేసినాము అన్నది సరోజ.

భగవంతుడిచ్చిన దానికి మన మేమి చేయగలము కానీ వివాహము చేసుకొన్నది పిల్లలగనుటకేగా అన్నాడు రాము.

వివాహము చేసుకున్నది నిజంగాచెప్పండి కామతృప్తికొరకుగాదా తృప్తి తీరనిదే కన్యాత్వముచెడి తల్లిగామారుట అదృష్టహీనముగాదా ఈయుక్త వయసులో బ్రహ్మచర్య మవలంబించి చూలును చక్కగా పోషింపగలమూ అకలితీరనిదే అన్నము వర్జింపగలమూ ఇదంతా మనలోనే ఉన్నది. భగవంతునిపైపెట్టు తెందుకు

కొంతకాలము కన్యాత్వముతోనుండ నేనూనీహ పుణ్యము చేయలేదన్నమాట కొందరువివాహ మయినది మొదలుకొని పిల్లలు పిల్లలని మొత్తకునే వెట్టివారుగలరు మనమూవారిలో చేరినాము మనసుఖముకొంత ఈనాటితో సన్నగిల్లినది అన్నది సరోజి.

ఏలనన్నాడు రాము.

అయ్యో ఈవిషయమందా తెలిసివుంటే మీరేముందు చింతింతురు అని చిరు నవ్వునవ్వుతూ ఈవిషయం తెలియకనే చింతించలేదు అన్నది సరోజి.

ఇందులో మర్మమేమిటో తెలియలేదు చెప్పూతా మన్నాడు రాము.

సరోజి చిరునవ్వుముఖములో చిందులాడ దొండపండువంటి పెదవులుతెరచి మల్లెమొగ్గలవంటి పండ్లు వెలిపరచి రాము చుబుక మంబునూ చింటారా చిన్నది ఆచరిస్తారా కాదనరుకదూ అంటూ ఉత్తములుగాఉన్న దంపతులు చూలుతెలిసిన దాదిగా ఇరువురూ దీక్షాపరతంత్రులై పురుషుడే పుటవలెననీ ఆయురారోగ్య భాగ్య ములుగలుగు అదృష్ట వంతుడుగా నుండవలెననీ అంగస్థావములు సౌకుమార్య ములై ఉండవలెననీ సుగుణవంతుడై దేవబ్రాహ్మణ గురుమాతృ పితృ బంధు మిత్ర క్షమావృద్ధామకూలుడై ఉండవలెననీ అమరాజ్యంగ మునకో ఇటువ్రశాంగమునకో ముఖ్యమై వర్దిలవలెననీ వ్రజ్ఞావంతుడూ మేధావంతుడూనైపుట్టి తలిదండ్రులపేరూ తనపేరూ నిల్వగల ధీమంతుడుగా ఉండవలెననీ బ్రహ్మచర్యముతో త్రిసంద్యలగానీ ద్విసంద్యలగానీ ఇలువేల్పునూ ఇష్టదైవమునూ ఉపాసిస్తూ పూజిస్తూ ప్రార్థిస్తూ తొమ్మిదిమాసములై ప్రసవమగువరకూ గడ్డమూ గోళ్లను తియ్యక పురుషుడూ స్త్రీ సాత్వికాహారములు తీసుకుంటూ కామోద్రిక్తగాక సంతోషియై సకాలములలో పాల్గొని ఇలువేల్పును ఇష్టదైవాన్ని అర్చిస్తూ ఆహారవిహార వ్యవహారములలో జాగ్రత్తవస్తూ కులోద్ధారకుడూ పుణ్యపురుషుడూ గలుగునట్లు దైవమునుకోరుతూ ఉండవలెనందురు యిదిఉత్తమపద్ధతి ఇక మధ్యమము రెండుమూడు మాసముల వర్యంతము సంగమము చేయునూ ఉదయాస్తమయములలో ఒకవేళ ధ్యానముచేసి చెప్పుకొనతగ్గవి చెప్పుకొనునూ గడ్డమూ గోళ్లను పెంచక కొంతవరకూ సాత్వికా హారముల తీసుకుంటూనుంచురు ఇక అభములు ఆహారవిహార వ్యవహారములలో నియములేక వివేళకేవి దొరికినవి తింటూ దైవమునే తలంచక అయిదు మాసముల వరకూ సంగమము చేయునూ సుఖదుఃఖములలో పొర్లుతూ పురుషుడూమాలాలని తలంచక నెనరెంచక నిరంతర కృషికి లోనుచేయ ప్రసవకాలమువరకూ

ప్రయాసల కోర్తరు ఇక అధమాదము లన్ననో ప్రసవమగువరకూ సంగమించుతూ సత్ప్రవర్తనకు దూరులై కారమూ ఉప్పు పులుసూ చేదూ వగరూ ఎక్కువగా నాల్కవింపుగా తింటూ గర్భముసంగతే ఎత్తుకొనక శిశువుయొక్క గతులు తలంపక నిరంతరక్ష్మికిలోనై పురుషుడు పీడింప దుఃఖియై దైవచింతనలేక వశున్యాయ ప్రవర్తకులై పుట్టించుకొని పిల్లలు రోగగ్రస్తులై బుద్ధిహీనులై అంగలోపములతో అగచాట్టువడుచుండ చూచి దుఃఖించుతూ పిల్లలకట్టుచేసిన పాపముతో వీరుమరు జన్మకు అట్టిబుద్ధి హీనులకే జన్మింతురందురు విన్నారాతమరు వీరిజాడలలో వీజాడన పోదలంతురో సెలవిండి అంటూ రెండుహస్తములతో రాము చెంపలనిమిరినది సరోజ.

అబ్బా ఈమాటలు నీవే చెప్పుచుంటివో లేకనీలో నీగురుడేనిల్చి చెప్పుచుండెనో తెలియదు ఇవినిశ్చయముగా నీమాటలుగావు గురువాక్యములే నిస్సందేహముగా గురువాక్యములే నన్నాడు రాము.

సరోజ రాము ముఖముచూస్తూ చిరునవ్వుంకురింప నిజమే నామాటలుగావు గురువాక్యములూకావు మాత్రుడేవి వాక్యములు వదినెగారికి చెప్పుచుండగా వినాను అన్నది సరోజ.

విన్నవి జ్ఞాపకముంచుకొనుట గొప్పవిశేషము జ్ఞాపకముగలవి ఆచరణలో ఉంచుకొన ఉద్దేశ్యము గలుగుట మరింత విశేషము వుద్దేశ్యము ఆచరించుట మరి విశేషము నీవువీధిముగా ఆచరించమని సంచరించమనీ వక్కాణించిన అవిధముగా గీటుదాటక ఆచరిస్తాను అనుభవిస్తాను సహకరిస్తాను దీక్షనుసాధిస్తా నన్నాడు రాము.

అయితే వ్రతము రేపే ప్రారంభించండి ఈ నాటినుండి కారమూ పులుసూ వగరూ చేదూ తగ్గిస్తాను ఉష్ణ వదార్థములు వదలుతాను తమకెట్లనేను తీసుకొను వదార్థములతోనే సంతోషిస్తారా అన్నది సరోజ

ఔను స్వాతికాహరము తీసుకొనక ఉష్ణాహరము భుజించిన కామోద్రిక్తమగును దీక్షను సాధించలేను నూగులూ, ఉలవలూ, కోయిగూరా, చామాకూ, నల్లేరు, మొటిక్కాయలు, వచ్చిపుల్లిగడ్డలూ, మునగాకు, మునక్కాయలూ, చిట్టాఅకు, చిలకముక్కిఅకు, అటికమామిడి అకు, చేనిచామాకు, తెల్లగడ్డలు, ఎక్కువగా అవాలూ, కరివేపాకూ నూగులనూనె మామిడికాయా చింతకాయ ఊరగాయా కొఱ్ఱుఅన్న మూ ఎక్కువకారమూ శాకాహారులు వర్జింపతగ్గవి. మాంసాహారులు కోడిమాంసమూ గుడ్డూ పక్షి సంబంధమయిన మాంసమూ వాడుకొన రాదందురు. యితమాత్రము

చాలునన్నారు పాలూ నెయ్యా పెరుగూ మజ్జిగా వెన్నా శీతలాహారములు వాడుకొనిన దేహము శాంతమై శాంతివంతమై కామదీప్తినివ్వక భరింపగలశక్తి నిచ్చునన్నారు వెలువదే వస్తువు భద్రతకొరకై ఆచరిస్తాము అనుభవిస్తాము అన్నాడు రాము

పుత్రమ వద్దతి అవలంబిస్తారా మధ్యములుగా వుంటారా అన్నది నవ్యతూ సరోజ.

ఉత్తమవద్దతినే అవలంబించి పుత్రమునేగని పుత్రమలోకానికేపోయి ఉత్తములకే జనిస్తాము పిల్లలకుచేసిన పాపముతో పాపలోకానికేపోయి పాపలకూ బుద్ధిహీనులకూ పిచ్చివారికీ తిక్కవారికీ అమితకోపలకూ పరమదరిద్రులకూపుట్టి వడరానిపాట్లు వడుటెందుకూ పిల్లలకొరకైచేసిన దైవపూజలూ పుణ్యమూ నియమ ప్రతాపాలూ బ్రహ్మచర్యమూ దేహారోగ్యమూ గలిగించి ఆయుర్దాయము హెచ్చించును కలిగిన సత్సంతతితో ఆనందమూ గలుగును దీనగలుగు నష్టమణుమాత్రములేదు. దంపతులిరువురూ వీకీభవించకపోయిన ఈప్రతము సాధించుట కష్టము అందులో స్త్రీహృదయము మంచిదికావలె పురుషుడు వెన్నంటి నడువవలె ఇరువురూ వద్దికతో కలుగబోవుశిశువు అభివృద్ధికై భూతదయా వశ్యాత్పాపముగలిగి ప్రవర్తించవలె నీవే నన్ను భద్రపరచుచున్నావు గాబట్టి ని వెనువెంటాడి అవువెంటబోవు కోడెలాగ అనుసరిస్తాను అనందిస్తాను అన్నాడు రాము

అన్నట్లుగాను అచరణలో యూపవలె ఆది శూరత్వమూ అంత్యభ్రష్టత్వమూ చేయకుండు ఇక్కడ ఈనవమాసములు గడిపినట్లుగాను శిశు జననాంతరముకూడా ఈదీక్షా కాలపరిమితిలో వెనుకంజ వేయరాదు ఎదతట్టి నిలువవలె కామునికీ వెరచి మనసుకు సోలితిరా అంత్యభ్రష్టత్వ మవుతుంది ఆలోచించుకొండి అన్నది సరోజ.

జననానంతరము ఏమున్నదన్నాడు రాము

దీనికన్నా అది మరింతకష్టము ఏమందురా ప్రసవానంతరం దినదినక్రమేణా స్త్రీదేహము అరోగ్యమునకువచ్చి దేహసాష్టవము ఏర్పడును పంచభక్ష్య భోజ్యముల పక్షైరము ప్రక్కన ఉంచుకొని వస్తుపరుండి మనసు పట్టవలెనంటే పరమధర్మమెరింగిన పరమ మునీశ్వరుడో పరమేశ్వరుడో గావలెనన్నారు మనసును పొర్లనివ్వక తమరు పట్టగలరా అని సందేహం అన్నది సరోజ.

ఇప్పుడు దినదినాభివృద్ధిగా గర్భము పెరుగుతూన్న గర్భభారానికోర్వలేక గసతో బుసతో అయాసములో నున్నఇల్లాలును గర్భములోనున్న అర్బుకునీ కూస్తూ కనికరిస్తూ కామాన్ని సహస్తూ కాలాన్ని లెక్కిస్తూ దీక్షను సాగిస్తూ ఉండినవానికి కన్నులపండువుగా కలిగిన శిశువునుచూచిన కామాన్ని కట్టలేనంటావా శిశుపోషణకై

ప్రాణాన్నైనా ఒడ్డి అరోగ్యమునకై ఎట్టినియమ ప్రతమునైనా సాగిస్తా నివెనువెంట నీ అడుగుకాడల్లో నీవెట్లనడిస్తే అట్ట కట్టాలేకుండా నడుస్తా ఆకాలపరిమితి చెప్ప విందామన్నాడు రాము.

వింటారా ఉత్తములలో చేరుదామంటారా శిశుపోషణ భారము చక్కగా నిర్వర్తించి పుణ్యముగంటారా అలిమాబలువంటే అవస్థలు తప్పవంటారా చెప్పండి అంటూ చొక్కాగుండీలను తీస్తూ పెడతూ ఎదన చేయిత్ నిమరుతూ ఊ చెప్పండి అన్నది సరోజ.

రాము హృదయానందముతో సరోజనుచూస్తూ అడుగు తప్పకుండా ఆదేది మాటాడేది నేర్చుకున్నావు అటకుతగ్గ పాటా మాటకుతగ్గ మాటా నేనూ నేర్చుకున్నా కానీ వింటా గీయదాటకుండా ఉంటా నీ కానంటే నేనొనంటా ఊ కాని అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ అనుభవించిచెప్పే అరవైవిండ్ల అడదని నవ్వవాకంటే అని రాముగడ్డముపై నిమరుతూ ప్రవవించిన దాదిగా వదకొండవనాడు స్నానము చేయించిన నాలుగునాళ్లకే మనసు వట్టలేక వట్లనావలేక కామాతురుడై కావలెనన్నట్టి కన్నశిశువుపై కనికరములేక తానూ కామాన్ని అవలేక కట్టుకున్నవారిమాటను కాదనలేక కసిగండుకువచ్చే కడగండ్లను తెలుసుకొనలేక దేహానికి అపాదించే ఉపాధులు గమనించలేక లోకమనేమాటల మనస్సునకందక సరేనని సంవత్సరములోపలనే రెండవసంతతినిగను అధమాధములూ ఉన్నారు. అన్నప్రాసము ఆరునెలల పర్యంతమూ తాళి అటుపై మనసును తాళవట్టలేక సంవత్సరమున్నర లోపలనేకనే అధములూ ఉన్నారు. ఈఇరువురపిల్లలూ వ్యాధిగ్రస్తులై చచ్చుటో జీవచ్ఛవముల విధముగా అనారోగ్యవంతులై అల్లారుబోతప్పదు. అగంతుక చ్యుత్యవుల వాతబడక అమ్మానాన్నా తప్పులనుండి ఆయుర్దాయముండి బయటరు రావలసినదే కానీ జీవన్యాయముగా రాజాలరు. ఇక మధ్యములు పిల్లవాడు చక్కగా అన్నముతిని నడయాడుతూ నవ్వుతూ పేలుతూ అరోగ్యవంతుడై అల్లారుముద్దుగా సంవత్సరమువరకూ ఉండి పుట్టినవండుగచేసి దైవసాన్నిధ్యమున పిల్లవాని నిలిజా చేతులుబోడించుకొని ప్రధూ ఇకనీ మాయను భరింపలేము స్త్రీ పురుషన్యాయమున సర్వజీవులా కట్టవేసిననీకు ఇందులో గలుగు బ్రాంతి బాధ తెలిసియే ఉన్నది బాధ భరింపలేము ఇక ఈశిశుపోషణ భారము నీదే ధర్మబద్ధులమయి వత్సనికి ఒక వత్సరము వయసువచ్చువరకూ వ్యామోహాన్ని అపురున్నాము ఇక అపశక్యముగాదు

ఈకుట్టని నీకు వప్ప చెప్పతున్నాము నీదేభారము ఆయురారోగ్యములతో వర్షిల్లు నట్లు ఆశీర్వాదించుడు తండ్రియని పిల్లవానిభారము భగవంతునిపై పెట్టి భార్యాభర్తలు సుఖపడుదురు విన్నారా చాలా అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

అబ్బా ఏకోనవింశతి మాసములు సత్తశతి పారాయణమే శరణ్యమా సంవత్సరమూ తొమ్మిదినెలలు సాలుతప్పక ఉండవలెనంటే నాలుగు తలలవాడైన తలలు విడిచివేసివలసిందే ఇక్కడికి మధ్యమమే గన్నులుతున్నది. ఉత్తమము ఫసిపిక్ మహాసముద్రములాగా ఇకెంతలోతున్నదో భగవాన్ భారమయ్య ఇంత కన్నా పెట్టిలేనిదేమేలు దయ్యాన్ని చూడలేమా భయపడలేదు అన్నమాటగా ఉండును భారం భారం పూరాభారం ముందు తొమ్మిదినెలలూ వెనుక సంవత్సరమూ వెరసి ఇరవై ఒకనెల లేక సంవత్సరమూ తొమ్మిదినెలలు బ్రహ్మచర్య మనుభవించవలెనంటే కంటిమంటకో కాముని భస్మముచేసిన కాలకంఠుడైనా కటకట పడవలసిందే వుట్టించిన బ్రహ్మాయినా చింతతో పూరి గరువవలసినదే రామ రామ రామా ఊ కానీ అని తలత్రిప్పతూ ఒకనిట్టుర్పు విడచి తలవంచినాడు రాము

సరోజ నవ్వుతూ రాము గడ్డముక్రింద చేయిపెట్టి ఎత్తి కన్నులలోచూస్తూ ఏమి భయమయినదా భరింపలేనంటుందా మనసు మధ్యముల మాటకే తలత్రిప్పి నిట్టుర్పు విడిచి తలవంచినారే అయ్యోపాపము ఉత్తములమాటవింటే ఉత్సాహమంతా పోయి ఉన్నమతిపోయే చంద్రమతీ అన్నట్లు చిత్రవిభ్రమము గలుగునేమో అయ్యో ఇకచెప్పను అలసట పడకండీ తమరెక్కడ బండినిలుపుమంటే అక్కడ అంగుళము ముందుకు పోకుండా నిలువగలను నిరుత్సాహపడకండీ అని చుబుక మంటుమా చిరునవ్వుతో రాము ముఖమండలములోకి చూచినది సరోజ.

అధిక కామియైన అతివే కామాన్నికట్టితే మొగవాణ్ణై మొలత్రాడుగట్టి మనసు నిలువలేనా వేయూ ఎంతపెద్ద అంజనేయే అంతకు బెత్తెడుముందు వేస్తానులే ఊ కానీ అన్నాడో రాము

చెప్పమంటారా భయమగుతుందంటారా అన్నది ముసిముసినగు నగుతూ సరోజ.

మధ్యములమాటలోనే గుండెనీరై దేహము చలించి మొద్దుబారిపోయింది మోటు చెట్టును ఏగాలీ ఏమీచేయలేనట్లు మొద్దుబారినమనిషిని భయమేమి చేయగలదు కానీ అన్నాడు రాము.

అయితే వినండి కన్నతల్లి ఆహార విహారాదులలో వ్యతిరేకంగా కాలానుగుణ్యముగా మార్చుకొంటూ పిల్లవానికి అన్నపాశనము మొదలుకొని మిరియాల చారుతో పాలతో నెయ్యితో కలిపిన అన్నమును తినిపించుకుంటూ శీర్ణములగు ఫలాహారము లిచ్చుచూ శిశువుకు పాటుదాలక పోయిన అవుపాలను తల్లి ఉదయం సాయంత్రముల కావలసినన్నీ త్రాగుతూ కామోద్యోగంగా శిశువుకొరకై ఇరుపూటలా దైవధ్యానము చేయుచూ దినదినమూ పిల్లవానితో దేవునికి నమస్కరింపజేయుచూ రెండవ వత్సరము వండుగవచ్చువరకూ ఉండుట స్త్రీకినీ పురుషుడు తల్లికి పిల్లకూ కావలసినన్నీ సాత్వికాహారములు తెచ్చియిస్తూ మన్మథునిదాటిని సహించి దినదినా భివృద్ధిగా పోడశే కళలతో అభివృద్ధిచెందు చంద్రునిలాగా వచ్చు పుత్రునిగని సంతోషిస్తూ దినదినమొక చాయతో కంటికి మిరిమిట్టుగొల్పు భార్యనుమాచి దినముల లెక్కించుచూ మనసుకు బుద్ధిచెప్పుచూ ద్విసంద్యలా దైవధ్యానము పిల్లవానికై అర్థమర్చిస్తూ మాతృ పితృలోనర్చిన దైవశక్తి సహాసశక్తి పిల్లవానియందుగన్పించ అనందిస్తూ రెండవపండుగవరకూ ఓర్చి పండుగనాడు పదిమంది వీదలకు అన్నము పెట్టి దైవాన్ని అర్పించి చేతులుజోడించి ప్రభూ హిందూమత సంప్రదాయ సిద్ధములగు ఆచారముల నిషిద్ధముచేయక ఆచార మనుసరించిరాము అన్ని అంగులా బిడ్డడు పెరిగినాడు ఈబిడ్డని నివంతుచేసినాము నీమాయాలీలలగు మైఘన నిద్రాహారములు వ్రతిబివినీ బాధించును ఇంతవరకూ దర్మబద్ధులమై నీయాజ్ఞకులోబడి సంగమ దోషముతో తల్లిపాలు ఉష్ణదీప్తిగల్గి పిల్లవానికి ఆచారోగ్యమువేర్చుచుననీ వేంటనే తల్లిగర్భవతియైన అపాలు పిల్లవానికి మరింత కీడునిచ్చుననీ సంగమదోషము గర్భదోషమూవల్ల బాలారిష్టములు కింకలూ కీడూ అపాదించుననీ గమనించిపిల్లవానిపై దయాదాక్షిణ్యముగలిగి ఇంతవరకూ వేచితిమి ఇంకభరించుటకు కష్టము తండ్రి ఈనాటితో కోడిపిల్లల యారదేలునట్లు యారదోలి నీవంతు చేయుచున్నాము అమురారోగ్య భాగ్యములు ఇచ్చి అదరించుడు తల్లిదండ్రులారా యని శ్రీలక్ష్మీనారాయణులకు వప్పజెప్పి బాలుని దేహారోగ్యముల సమయానుకూలముగా గమనించుతూ తిరిగి సంసార సుఖము లనుభవించువారు ఉత్తములు వారిబిడ్డలు బుద్ధిబలములో బృహస్పతివలె దేహబలములో భీమునివలె మనోబలమూ దేహబలముగలిగి దినదిరాభివృద్ధియై పోడశకళలలో పూర్ణిమచంద్రునివలె ప్రకాశమానమై బ్రతికి వచ్చిన వారుగాక చచ్చి బ్రతికినవారగుమరు విన్నారా అన్నది సరోజ.

రోజులు రెండంతలు పెరిగినవిగాని కార్యమంతా ఒకటే ఈలెక్కమాడగా

మూడేండ్లకొక సంతతియగును బాగనే ఉంటుందిగాని అమ్మానాన్నా తలనొత్పికై వీశశౌరి కావలసివస్తుంది. కామునికి బుద్ధిచెప్పే కఠినహ్యాయులయితేగాని ఈ వ్రతం నెరవేరదన్నాడు రాము.

ఔను నిరోగులు దేహబల మనోబల యశోదారులూ సంతతికావలెనంటే తలి దండ్రులు ధర్మబద్ధులు కావలయును మనోనిగ్రహము ఉండవలయును జంతువుల వలె బైటవేస్తేసరియా కష్టపడి నెత్తురువంచియిచ్చి కన్నందుకు నాకూ తల్లిని పిల్లనూ కష్టార్జితముతో సాకినందుకు మీకూ కీర్తితెచ్చు సత్సంతతిగా ఉండవలె పుట్టినప్పటి నుండి వారికై వారివిద్యాబుద్ధులకై వారిపీవనోపాధులకై తలిదండ్రులు ఏదేని సంతతి లేకున్ననూ శుభమే పుట్టితే ఒక్కడైనా శ్రీరామ శరమువంటివాడుగా ఉండవలె ఎందరో ఎందుకు దడ్డన్నలు అడివాడు కావలెనంటే ఇన్నికష్టాలు పడవలె ఊరక రారు ఊరక వచ్చేవారు తలిదండ్రుల రూపునామ క్రియబులేకుండా తుడిచేటందుకే నన్నూరు అన్నది సరోజ.

అయితే మూడేండ్లకొక సంతతిగలుగు వారదందూ ఇక్కడే వర్తిస్తారంటావా అన్నాడు రాము.

లేదు కాలసంతతి అకాలసంతతియని రెండు విధములన్నారు మా ఆచార్యులు అకాలసంతతి తల్లికి పిల్లకూ ఇరువురకూ ప్రాణహాని గలిగించునన్నారు వ్రసవా సంతరం సంగమము ఏచాడు గలిగిన అతిత్వరలో గర్భము వెంటనే గలుగుననీ సంవత్సరములోపల ఒకటిన్నర సంవత్సరములోపల రెండేండ్లలోపల గలిగి తల్లికి పిల్లకూ అచారోగ్యములు గలిగించి పీడించునందురు. ఇది తలిదండ్రులు పిల్లలూ చేసిన పాపము దీనికి వ్రతనియమమూ దైవప్రార్థనా ముఖ్యమన్నారు. కాలసంతతి మూడేండ్లకొకటూరే ఉండును. అంతకు లోపల కాదని సంగమము గలిగిననూ అదృష్టానుకూలముగా గర్భము కాదన్నారు. వారుముందుజన్మతో నియమబద్ధులై దైవముతో చెప్పుకొని వసిపిల్లలకు ద్రోహముచేయనివారు. తమ ప్రాణముకన్నా వసిపిల్లలప్రాణము మిన్నగా చూచినవారు అట్టివారికి ఈజన్మలో మూడేండ్లకొక కాన్వై కాన్సులో పిల్లకూ తల్లికి వీష్ణమూలేక రోగగ్రస్తులుగాక విడుగుంటివారు గాక రాత్రివేళ పోరుపెట్టుకొని ఇరుగుపొరుగువారిని ఇంటివారిని తల్లిని నిద్ర పోనివ్వక తాను నిద్రపోక అందరికీ మృత్యువ్రదమై పాడుపిల్ల బాగపుట్టెనని తల్లి వేసటుపడ ఇంటిలో వేదనపడ రోదనచేయక హాయిగా పెరిగి అల్లారుముద్దుగా మాటాడి తలిదండ్రులూ జేజీ అబ్బా అవ్వా తాతా మొదలగువారు ఆశ్చర్యపడ

అటలతో మాటలతో అనందపెట్టుదురు. ఎంతధర్మదూరులైనా నియమముల నిరాకరించినా పిల్లలూ తల్లలూ దెబ్బతినక ముందుకువచ్చుట వారుముందుచేసిన సుకృతఫలమన్నాడు. తమరు రేపే వ్రతాన్ని ప్రాలంభించండి ప్రారంభము రోజున కాయాకర్పరమూ పూలూ పండ్లూ క్షీరాన్నముతో దైవనివేదనచేసి దీక్షకు ప్రారంభము క్రమశిక్షణకూ ప్రారంభము సకలసద్గుణగరిష్ఠునీ పుత్రుని గలిగించి వంశము పావనముచేయండి పేరెన్నికగనండి ఇంకనన్ను విడండి లేవనివ్వండి యని చురుకము పట్టుకొని హృదయానందమంతయూ వకతూరి కుంభవర్షముగా రాముపై వర్షించచేసినది సరోజ.

రాము ఆకుంభవర్షములో తడిసి ముద్దై చలిపీడింప నీవేశరణ్యుని కొగలించుకొని ముఖము ముఖములోవంచి సరోజా నీవన్నట్లు మనము కొంతపాపుల మనవచ్చును ఒకఫసలీ అయిగా దాటకముందే ఫలమందుట పాపభూయిష్టమే అన్నము విస్తరలోపెట్టి వెనక్కు తీసినట్లే అయినది ధర్మదూరుల మయితిమా పాపము ధర్మబద్ధులమయితిమా తాపము అన్యంతలో రాము తలాకన్నులు ఎగర వేస్తూ చిరునవ్వు నవ్వుతూ పాపము అన్నది సరోజ.

పాపమూ పాపమున్నర దేహకష్టానికన్నా మనోదుఃఖం మరింతపీడిస్తుంది. అతి అలోచన మనిషిని తగ్గిస్తుంది వీమనుకున్నావు అని అటుపైకి ఎగచూచి ఓ బ్రహ్మదేవుడా ముందుజన్మలో పిల్లలు పిల్లలని నీతో మొరపెట్టుకొన్నామా లేక పిల్లలు జాన్తి జాన్తి యని భూణహత్యలు చేసినామా ఈరెండుతెగల వారిలో ఎక్కడచేరినామో కాస్త తాలూకువ్రాసి పడవేయవయ్యా పాపపరిహారం చేసుకునే విధమాలోచిస్తాము అన్నాడు రాము.

నన్ను చెప్పమంటారా వింటారా ముందుజన్మలో గర్భాధానం చేసుకున్న దాదిగా గర్భం గర్భం అంటూ గంతువేస్తూ కాకపోతివని భార్యపై కోవగిస్తూ చురచురా చూస్తూ ముక్కిటి దేవతలకు మ్రొక్కుతూ మ్రొక్కించుతూ యంత్ర తంత్రాలు మోయించుతూ పాపమనక అలిప్రార్థనవినక మొరాలింపక ముందు గతులు పరికింపక అటలకు అయ్యాయంచేసి రెండవ వివాహం చేసుకొని ముందొచ్చినది మూలన మూల్లు తూ చీడి వేయు చుండ మరిపెములతో ముద్దులతో సుద్దులతో వద్దికగా రెండవభార్యతో ముచ్చటపడినారు ఆపాపం వెన్నంటి గర్భాధానమయినదే గర్భంప్రారంభమయినది ఇప్పుడూ అధర్మ హృదయులయితిరా పాపం ధర్మహృదయులయితిరా మదనతాపం పాపం ఇటు

నుయ్యా అటుగొయ్యా అప్పుడట్లు చేయకవుండి వుంచే కన్యాత్వముతో కాముకేళిలో
కోమలినై స్వాములవారిని మెప్పించి వప్పించి మదనతాపాన్ని మైవప్పించి వుండే
దాన్ని బ్రహ్మనెందుకంటా చిత్రగుప్తునెంచు కంటారు.

చేసినదంతా మహదేవా చేయించితీరును మహదేవా

చేసినదంతా మహదేవా బోచేయుచున్నా మహదేవా

అన్నార విన్నారా నన్నులేవనివ్వండి ప్రొద్దుపోయింది అన్నది సరోజ.

అయ్యో ప్రొద్దుపోయినదొక డేకాదు ఒద్ది మొద్దుబారిందికూడా అలోచించి
చూస్తే నిజముగానే తోస్తుంది ముందుజన్మలో బిడ్డలు బిడ్డలని బలుపాట్లుబడినా లేక
స్థిరచరాస్త్రుల అర్యాక్రాంతముచేసి అందులో సుఖములేక కడన కడగండ్లపాలై
దైవచింతనలేక దానధర్మములు చూచిచూచి చేయలేక నావస్తువునుతిన పిల్లలు లేక
పోయిరి లేకపోయిరని పరితపించి పోయినవారికి మరుజన్మలో తథాస్తని వసంతాని
కొకడూ వత్సరానికొకడూపుట్టి వద్దవద్దనియూపోక సాలమ్మాఅని పేరుపెట్టుకున్నా
చాలించుకొనక సాదించును మువ్వరిని బాదించును రానురాను మరింత పీడించును
ఈవేదనతో యాసరిక గలిగి జన్మజన్మానికి పిల్లలువద్దని దేవుని ఎదుట చెప్పుకొనగా
తిరిగి జన్మకులేక పోవును ఈఅడిగే దానిలోవుంది యుక్తి అడిగేటప్పుడే ఒకనియ
మముగా అడుగవలె పిల్లలు పిల్లలని నియమమూ నికరమూ లేకుండా అడిగితే అంతా
పెంచే ముందు ఈవిషయములో నునము దాగ్రహించును ఇప్పుడు ఇట్లకాదు
అర్పాడు రాము

ఇప్పుడడగండి ఇద్దరు మగపిల్లలూ ఇద్దరు ఆడపిల్లలూ చాలని అక్కడికి
సంతోషిస్తాము అన్నది నవ్వుతూ సరోజ

అడిగేదేమిటి కుటుంబ నియంత్రణకై మందులు మాకులూ అప్రేక్షస్తూ
మైనర్ అప్రేక్షస్తూ ఇంజక్షస్తూ వచ్చినవిగా అవిగాక ఆయుర్వేదములో మందులనే
కములున్నవిగా ఈవిషయమై త్రిమూర్తులతో చెప్పుకొనవలసిన తప్పలేమీలేవు
ఇప్పుడీ భారము ఓదయాదుమా ఎంతవని చేసితివయ్యా అని అర్పాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ రాము బాహువులమద్యనుండి విడిపించుకుని అనందలక్ష్మి
వైతొలగిరా ఆరోగ్యలక్ష్మి ఆశ్రయిస్తుందిలేండి ఆరోగ్యమే సుహృథాగ్యము అంటూ
పోయి గృహకార్యకలాపములలో పాల్గొనెను.

రాము సహాయకార్యదర్శిగా పనిచేయుచుండ అస్తమానమాయెను. వూజా

భోజనాది కార్యములు ముగించుకొని వేళాకోళముగా మాట్లాడుకొంటూ నిమరించి మరునాడు ఉదయమేలేచి దినకృత్యములు దీర్చుకొని కాఫీ త్రాగి రాము బజారుకు పోయెను.

సరోజ వంటకు ప్రారంభించి చేయుచూ స్తోత్రముల వల్లించుచూ నుండు సంతో.

రాము బజారునుండివచ్చి ఈనాడు భానువారము సూర్యప్రసాదము చేసినావా అన్నాడు.

అదివారాన్నే మరచిపోమంటారా అంతమతిమరుపులురాను ఒకటిన్నర షష్టిపూర్తినిండిన వృద్ధవనిత ననుకున్నారా ఇంకా తొంభైఏండ్లు రాలేదులేండి తమదే అలశ్యం కానివ్వండి అన్నది సరోజ.

అందులో వేయు పదార్థములన్నీ వేసినావా అన్నాడు రాము.

వీమి వేయమన్నారూ అరపావు రవ్వకు ఒకటింకాలు అరపావు పాలుకాచి నెయ్యివేయించిన రవ్వను అందులోవేసి మోతాదుకు మించినెయ్యివేసి కలియబెట్టి పుడకనిచ్చి ద్రాక్ష ముంతమామిడి సారపప్పువేసి దించి కొంచెము యాలకలపాడి వేసి కలయబెట్టివుంచినాను ఇంతైనా ఇంకా ఏమయినా చేర్చమన్నారా అన్నదిసరోజ.

రైట్ రైట్ అంటూ రాము పోయి స్థానము చేసివచ్చి సూర్యభగవానునికి దేవునికి నివేదనచేసి ఇరువురూ ప్రసాదము పుచ్చుకుంటూ ఇంకనీకు సైదోడూ వాదోడుగా మీ అమ్మను రమ్మందామా మాఅమ్మను రమ్మందామా అన్నాడు రాము.

రమ్మందామా వద్దు వరంధామా వద్దు రెండు మాసములు దాటువరకూవద్దు ఇది నిశ్చయమో అనిశ్చయమో ఎవరికేమి ఎరుక తెలుసుకొని తమపరి తెల్పవచ్చు మీయమ్మ స్త్రాయమ్మవస్తే మీ నాన్నా మానాన్నా ఎక్కడ పోతారను రున్నారూ ఇరువురూ అట్లాటివారే ఒకక్షణము అడవారులేక ఓపిక పట్టలేనివారు వారూ మన వంటివారేనని తలంచలేదా అన్నది సరోజ.

పాలు పొంగి పొంగి అగినవి ఇరిగిపోవు చున్నవి. గడ్డ కట్టెసమయములో కూడా పొంగు వస్తుందంటావా అన్నాడు రాము.

ఔను దంపతులు వృద్ధులయినా అనుభవించుటకు అసక్తిపరులయినా ఆశలు మాత్రము అంతముగావు. అలు అంచునే వుండవలెనను ఆశలుంటాయన్నారూ కార్యకలాపాలకు వాడుకొంటూ కమ్మని మాటలు మాట్లాడుకుంటు కాళ్ళ పట్టుమని పట్ట పట్టుమనీ కావలసినవి అందివ్వమనీ కాలముక్రొయు చుండురు. వారిని ఇక్కడ

ముందుజన్మలో జంటపక్షుల విడబీకేనా మనజంట కొంతకాలం వంటియైనది అన్నాడు రాము.

అమాటవిని సరోజ ముఖముచిన్నచేసుకొని తలవంచి కంటనీరుపెట్టినది.

అదిరాము గ్రహించి అన్నది పొరపాటని తెలుసుకొని తబాలున సరోజను అంచుకుతీసుకొని గడ్డముపట్టుకొని కట్టుకున్నవాడన్నందుకు కన్నీరా భర్తహేళన చేయక బైటవారుచేస్తారా నిన్ను ఎగతాళిహేళనా చేసేఅదికారము చనుపూ బాధ్యత నాకులేదా చేయరాదా భర్తభార్యనూ భార్యభర్తనూ ఎగతాళిచేసుకోక ఎవరినిచేయవలయు నంటావు ఒకరిని ఒకరము అనుకొంటూ హేళనచేసుకొంటూ వినోదమూ విలాసమూపడుచూ ప్రణయ కలహములు చేసుకొంటూ ప్రాణ స్నేహతులలాగా ఉన్నదే కాపురము అట్లున్నవారే భార్యాభర్తలు కాదనిమాటజారినా చేయిచారినా కాలిచారినా కోపగించుటా క్రోధముంచుట ఇరువురకూ తగదు అని ఎదకాంచుకొని చెంపల నిమరుతూ అన్నాడు.

మీరు అన్నందుకుకాదు అనుటకూ అదరించుటకూ అధ్యుడుభర్త భర్తఅనక కురెవరనవలె మీరుకొట్టినా తిట్టినా మెడతిట్టినెట్టిరా నన్నుకాదనుకుంటాను నాలో గల చెడ్డతనాన్ననుకుంటాను భర్తపైకోపముగానీ క్రోధముగానీ ఉండుకాలము పోయినది భర్తకూ భార్యకూగల సంబంధబాంధవ్యాలను తెలుసుకున్నాను కోపముతో పాపము తెచ్చుకున్నాను. అపాపాన్ని అనుకున్నప్పుడంతా మైదలించి కంటనీరువస్తుంది. గంటలకొలదీ అగక వీడ్చిస్తుంది అదిమీనోటనే వినుటతోటి వాగుండెలమిపోయినవి. ఇంతప్రేమశీవుల ధర్మవరులా ఊరక దుఃఖింప చేసిరానే అని చింతించేదాన్ని మరుజన్మకు ఈబాధఎట్లు భరించవలెననేదాన్ని అమాటమీనోట వినుటతో హృదయము ఓలిపోయినది అన్నది గద్గదస్వరముతో సరోజ.

అమాటలకురాము సరోజను మరింత కౌగలించుకొని లేతగులాబీ పుష్పము వంటి బుగ్గలపైనిమురుతూ సరోజాజివెఱ్ఱితనము వూర్వజన్మనుకృత దుష్కృతముల ప్రతిజీవీ అనుభవించవలసినదే ముందుజన్మలో నీకునేను ద్రోహముచేసినాను అదివచ్చి దుఃఖింపజేసింది పోయింది పోయినదానికై తిరిగీదుఃఖింపడుట అప్రయోజకము మంచిదికాదు స్త్రీ అనాధయనీ పురుషుని మాటచెల్లుతుందనీ అనేకమయిన చిక్కులుపెట్టి విడచిపెట్టి భయపెట్టి ఇరుకునబెట్టి ఎటుపోవుటకూ పీలులేని తెరవున

బెట్టి దుఃఖించేయువారూ సొత్తులకై వరదక్షణలకై మరాదాయాలకై మాటిమాటికి ఎత్తిపొడుచుమా వీడ్పించువారూ తెచ్చుదనుకా ఇంటికేరావద్దని మెడబట్టి నెట్టువారూ కటకటబెట్టువారూ తాళిగట్టి నడిఇంటిలోబెట్టి తానొకదాన్ని పెట్టుకున్నవారూ అట్టి వారికి చోటిచ్చినవారూ ఉన్నారు ముందుజన్మకు వారెట్టికష్టముల పాలవుతారో తెలియదు నేనట్టికూరములేమీ చేసినట్లులేదు నడకలో అగువడుతూఉన్నది. నీపై కోవగించుకొని దయలేక దర్శపత్నియే విడిచిపోవుట పాపమనక నలుడు విధివశమున దమయంతిని అడవిలో ఒంటరిగావిడచి పోయినట్లు గర్వినైపోయి నిన్నువీడ్పించినాను అది ఈజన్మలోనన్ను వీడ్పించినది ఇకరాదూ లేదూ మనసారా బెప్పుతున్నాగా చిత్రగుప్తుని చిట్టాలోకాదని ఎక్కిఉండినా తెలిసి చింతించి కన్నిటిబిందువు విడచి నావు దుఃఖించినవాణ్ణి నవ్వించినావు మరపించినావు హృదయములోదోయి తిరిగి ఏర్పరచుకున్నావు దుఃఖించిన వానినోటితో పాపములేదని పించినావు పాపము చిత్రగుప్తుని చిట్టాలో తుడిచివేయించుకున్నావు వీధి ఒకతూరి చిరునగనగూ ముఖ బింబము వికసించేసి ఒకతూరి హడూ చూడవూ అని పైకెగజూచి రామా నిపేరు పెట్టుకున్నవారికికూడా నీకష్టమేనా అయ్యయ్యా ఇదేమయ్యా అరాడుసీతను ఎవరో అనినమాటకై అడవులకువంపి వీడ్పించినావు వీడ్పినావు ఈనాడు నిపేరుగలిగిననేమి ఇల్లాలి నీ సీతవలెనుండు చూలాలిని పొరపాటున కనికరములేక జ్ఞాపకములేక అననన్నమాటనుఅని వీడ్పించినాను వీడ్పించినందుకు వీడ్వవలసివచ్చినది నికేగాక నిపేరు పెట్టుకున్న వారికికూడా ఇంతేనాస్వామీ అయినా నీవట్లుండు ఓబ్రహ్మదేవా షడ్రసాల్లో చేరుఉన్నట్లు నవరసాల్లో దుఃఖరసము వీలస్పృశిస్తినయ్యా మాటల్లో పొరపాట్లూ మనుషుల్లో అగబాట్లుఇట్లే స్పృశించినావు అయినా నిన్ననవనలేదు నీవట్లుండు వీడ్పించినందుకు వీడిస్తేగాని అప్పతీరదు రాబోవుజన్మలో వీడ్చేదాని కన్నా ఇప్పుడేవిడుస్తాననీ సరోజను విడచి తలరెండుచేతులతో వట్టుకొని కూర్చో పోయినాడు రాము.

సరోజ రామును కూర్చోనివ్వకుండా నడుమువట్టుకొని అపి నవ్వుతూ నాకు నొప్పితగిలి వీడిచినాను మీకేమి నొప్పితగిలినదని వీడ్చువస్తుందన్నది.

నొప్పిలేదా నీకుమనసొక్కటే నొచ్చినది నాకుదేహమంతా మనసంతా నొప్పే జల్లెడు గండ్లలాగా దేహమంతా గండ్లే పడునైన మదనాస్త్రములు ఎదనదూరి వెన్నీవునవేళ్లిట్లు మదనుడు కొట్టితే నొప్పిలేదా చువుక్కుమని ప్రాణంపై లోకానికి

పోయివచ్చినది పాపానికై పరితపించి బాధపడి వీడుస్తున్నది ఇల్లాలు మదన తాపానికై నీవేడ్చుమని మనసూదేహమూ ఏకమై వీడుస్తున్నవి అన్నాడు రాము ఆశ్చర్యంగా.

సరే అయినట్లే వ్రతము వ్రతప్రారంభమువాడే అస్థ్రాలకూ శస్త్రాలకూ వీడిస్తే ఎంతోకాలం వీగాలెనే అవతలేమిగతి అన్నది సరోజ.

వీమినన్ను కొంచెముగామాస్తావా నాదేవుడెట్టివాడో నేనట్టివాడనని తెలుసుకొనలేక మాట్లాడుతావు వేషభాషల సన్యాసినను కున్నావా పొరపాటుపడను ముందుకుకాలు పెట్టితిరా అచ్చము రతీనాధునె వెనక్కుకాలు పెట్టితిరా అచ్చము శుకులవారినే వ్యాసుని కాదులేవే వెట్టిదారా నాచైవము కృష్ణపరమాత్మ ఒకానొకప్పుడు పదిజేల వీడులు వుండంటి చలిలోచలికొండలో పండంటినిండు యావనవతి రుక్మిణుడేమిని తొడపై కూర్చుండబెట్టుకొని తపస్సుచేసిరాడట ఇకశిష్యుడన్న సామాన్యుడనుకున్నావా వుండంటిచలివచ్చి కొండలాగ మీదపడినవడనీ పిండారబోసినట్లు ఆరబోసినవెన్నెలలూ వెన్నెలదొరలూ వేయిమందివచ్చి వెన్నాడిన అడసీ శంతుజయంత వసంత మలయమారుతలు నలుపురు దానర్హు జాకట్టుకొట్టిగోవిందలు ఇంటిముందు ఎంతగాపెట్టిరా పెట్టని కట్టుకున్నకాంతే బాధభరించలేను అని మిన్నేరులాగా పెచ్చురులాగా వైబిసినవడని నాదేవుడెంతో కార్యసాధనల్లో నేనంతే నన్నాడు రాము.

సరోజ వకవక నగుతూ దైవానికి తగ్గ దానుడూ దానునికి తగ్గ దైవమూ మంచివారే అడవారంటే అమడదూరం పోయేవారు కొంగజపాలుచేసి కొంగులు కొంగులు ముడిబెట్టి అస్వామీ కొనరి కొనరి కోర్కెలు తీర్చుకునే ఈస్వామీ సరి పోయిరారు అన్నది.

అది చూచి రాము దేవుడా బారం తీరిందిరా బార్య నవ్విందిరా వీడ్పిస్తినే వీమోతుందో వీమోనే అని దిగులాయె తీరింది స్వామీ అన్నాడు రాము.

భార్య కంటనిరు పెట్టితే అంతదిగులా అంతకనికరమా అంతదయా కంటనిరు పెట్టినా కాళ్ళమీదపడిరా కడినిళ్లు విడచి కటకట పడిరా దిక్కులేని దాననని మొరబెట్టినా కనికరములేక కాలదన్నే కట్టుకున్నవాళ్ళూ తళుకూ బెళుకూ కుటుకూ పలుకూ భర్తకుమాపితే వశుడవుతాడు ఇతరులఅతించి వీధిమరగడూ ఇంటికివస్తాడు

నుఖపడదామని వాల్ గన్నుల వైఖరిమాపితే వోగంకులుకుతో బోర్లవడతావా అని నాల్గువడ్డించేభర్తలూ కేళివిలాసముగా మాట్లాడి కాముకేళిలో వప్పించిమెప్పించి జీవితము హాయివరచి హాయిజెందుదామని పైనచేయివేస్తే చిత్తినిజాతయనే పుణ్య పురుషులూ అహరవిహార వ్యవహారములలో మిగుల శ్రద్ధతోమెలగి సేవచేసి వలచి వలపించుకుందామని పతిననుసరించితే వశపర్తిని చేసుకొని మోసముచేయ ఉద్యమమాఅని సందేహించు మొనగాండ్రు భార్యభర్త పేరువింటే పులినిహించిన లేడివలే గజగజవడకి నిలువవలెనని ఎంచి అదిగొప్పగౌరవమని తలంచి భార్యప్రాణం భర్త భర్తప్రాణం భార్యయనే బావంపురచి అర్యాయంచేస్తే మరుజన్మకు అర్యాయం జరిగితీరుతుందనే వాక్యముమరచి భార్యను పదేపదే చీటికిమాటికి పడదన్నవారు వదిగివదిగిజీవిస్తే సంచరిస్తే నేనంటే అంతచేదాయని చెంపలువాయగొట్టువారు అధికారము చెలాయించి అధఃపతనముచేయువారూ ఎందరోఉంటే భార్యకన్నిటికే దిగులుపడినారా నేనుధన్యురాలను భూతదయా పశ్చాత్తాపమూ దాక్షిణ్యముగల భర్తదొరుకుటవల్ల ధన్యురాలను ధన్యవాదాలు అని సరోజ చేతులుజోడించి సమస్కరిస్తూ నవ్వినది.

అబ్బా అరక్కనుల చెప్పవాకే దిగులవుతుంది చేస్తారూ చేయించుకుంటారూ చూడలేదా అడవారు మొగవారికిచెప్పే శీఘ్రవిధాలు ముందు చిన్నచిన్నమాటలూ అటుపై పెద్దపెద్దమాటలు దానిపై మెటికలూ దానిపై రంపులూ చంపులూ గుంపులూ తలవంపులూ దానిపై సమూర్థనీప్రయోగం దానిపై శూర్పప్రయోగము అటుపై పీలుదొరికితే 144 శ్లోకా దానికిమీరితే 302 ఉండనే ఉన్నది అయినా అడవారికి చనువిస్తే చంకకెక్కేది ప్రేమిస్తే పెద్దరికంఁచెంచేదీ వలపుమాపితే వడ్డించేదీ ప్రీతి మాపితే మూతిముడిచేదీ చెంతచేర్చితే గంతులేసేది అధికారమిస్తే అణుకువగామాచేదీ మాటవింటే అటఅడేదీ చేరదీస్తే శిరసుకెక్కి తాండవమాడేదీ నిజం అవన్నీ విడచి అణుకువగలిగి స్త్రీ, ధర్మమెరిగి భర్త, నశుచుకుంటేబాగు లేకుంటే మూర్ఖచండ్రాదులుగతులు తప్పినట్లుంటుంది జీవితాలేవ్యర్థ భాజనమన్నాడు రాము.

ఔను విద్యాజ్ఞానమూ లోకజ్ఞానమూ ఎరిగినవారు మొగవారు పదిచోట్ల తిరిగి పదివిషయాలువిని పదిపుస్తకాలు చదివి పదినితులూ ధర్మాలూ నేర్చినవారు మొగవారు స్త్రీకేమిటెలును నట్టనడికంట్లో ఉండి నాల్గువిషయాలుకూడా తెలియనిది తల్లిమంచిదై తెలిసినదై చెప్పిఉండిన ఇంతోఅంతో తెసిలిఉండవలసినదేగాని కనీ

వినిపించుకొని దానికేమి తెలుసు కననిపి విననిపి తెలుసుకొనఁగలదివి అదివేరన్నారని పూర్వజన్మ సంస్కారము వూర్తిగా అయివుండవలెనన్నారు. సీమితేలియని జీవులని తేలిసి మొగవారు శాంతవాదులై లోకజ్ఞానము కామవిలాస తంత్రమంత్ర యంత్ర ములూ కుటుంబరక్షణో పాదులూ భాషా దేశము నేర్పూ ఓర్పు నేర్పుకొని అనుభవించుతగినవారు అవలవైతొలగి శాంతములేక నేర్పుకొను మరుపుకొను నేర్పులేక కోపులై ముక్కుపులై కండ్లరిమ్మ వండ్లు చిటపట పటపటాకొరికి చీటికి మాటికి చెంపలు వాయిచితే ప్రేమ పెన్నార్ చేరి చావుకుతెగించి జీవితాశయములులేవు తీరవూ అని తలంచి ప్రకృతికి ఎదురీద తలంచుటో సంఘమునను వెరచి ముందువెనుకలరని చావుకుతెగించుటో ముందువెనుక లరయక అందరమూ సంఘములో అప్రతిష్ఠ పాలవుదుమను దూరాలోచనలేక భ్రష్టులు భావిగతులు చెరుచుకొనుటో దుఃఖముతో కృంగి కృశించి పరమ పదించుటో జరుగును దయతుడు శ్రీదయతునివలెగాక దయ్యమయితే దాపురించేదిగదే శ్రీదయతుడే భార్యగౌరవనియ భరింప తగినది ప్రపంచమునగల విలువగల వస్తువులలో విలువగలది దాచుకొని తిరుగతగినది. తినితినఁనైనా దాచుకొని తెచ్చియెచా పెట్టతగినదీ దేహములో ఎచ్చటనైనా తాటివ్వతగినది అని చెప్పుచూ దృక్కుగా సాక్ష్యరూపముగా తానేశ్రీదయతుడు వక్షస్థలమునా బ్రహ్మపుక్కిటా శివుడు పార్వతికి అర్ధదేహములో గంగకుశిరస్సులో చోటిచ్చి అస్థాన మంటపములలో అంకస్థలముననే చోటిచ్చిరి ఇచ్చినదిగాక అభయ హస్తమెత్తి ఇట్టమీరూ స్త్రీలకు చనువూ చోటాఇవ్వండి అనురాగముతో అనంద మనుభవించండి అకాశములో మేఘములావరించి ఉరుములురిమి మెరుపులు మెరసి చల్లటిగాలితో వర్షవించువులు భూమిపైపడినగాని భూమిలోగల ప్రతియొక్క బీజమూ మొలకలెత్తి సశ్యశ్యామలముగా పెరుగవు ప్రకృతి వచ్చటవన్నెలో శోభాయ మానముకాదు అట్లే స్త్రీని అనురాగముతో అమితచనువుతో అంకస్థలముపై కూర్చుండబెట్టుకొని ప్రేమించి లాలించినగాని అమె ముఖమండలములో మెరుపుల లాంటి కంటితళ్ళులు బెళ్ళులు కుల్కులూ చలోక్తలూ వెలువడవు చనువిచ్చి ప్రేమనువెలివరచినగాని ఇట్టివి వెలువడవు చనువిచ్చుకొద్దీ స్త్రీలోగల విలాసములు అనంతములుగా వెలువడును అట్టివి వెలువడినగాని పురుషుని హృదయము రంజింప బడదు అనురాగములో ఉండి అనందం అనందవతి కుసుమవిడచిన పామువలె తేలికై చలాకియై సర్వమూ తనదేనని సర్వకార్యములూ చక్కబెట్టును సంతోష ముతో పురుషుని ప్రేమించి వెన్నంటును మధుమందులక్కరలేదు అనురాగము

చెరచుకొంటిరా జహూమూ వరమూ చెరచుకోగలరు అని సరోజ ఇంకావీమో చెప్పబోవు చుండగా.

ఆ అగుమని రాము త్రిమూర్తులు త్రిదేవులకు అంకస్థలమున చోటిచ్చి గౌరవించినందున వారు వారికేముయినారో తెలుసునూ వారివతులు వారిని ఎంతగౌరవించినారో అంత అణిగినందరించి విష్ణుప్రథమ కింకరీ శివప్రథమ కింకరీ బ్రహ్మ ప్రథమకింకరీ అనిపించుకొన్నారు అట్లసందరించుతూ పరిచర్య స్వయముగాజేస్తూ పతిభక్తిగలిగి నీవలెవంటుమనిషి గావలెనని పోరు పెట్టుకొనక పొరపాటు పొరపాటు రక్తిగా సంసారముజేస్తూ శక్తిమితిమీరినటువక పాలనీర్ల న్యాయముగా కలసి పోయినారు అట్లయితేమిల్లరీ సెల్యూట్ కొట్టి అంతావప్పచెప్పి అక్కడా ఇక్కడేమి వెత్తినదోటు చూపవచ్చు అదికాదే కాస్తచనునీస్తే కాచనేలకు తట్టి తొడనుగట్టిగ కొట్టి పెదవప్పళించి భుజాస్పాలనమొనర్చి లేవని సంకోచించక ఎడమచేయి మీసము మీదికి పోనిస్తారు మొగడు భూమిమీద తాండవమాడితే మొగనినెత్తిపై తాండవ మాడుతారు నెత్తికెక్కినావు దిగవేఅంటే ఇంకనీరోగాదు మీరాన తోగాదు అంటారు అంటావా నెత్తిన తాండవ మాడుతానంటావా అనిగట్టిగా గర్జిస్తే చావుకు తెగించుటో రచ్చకెక్కించుటో ఇంటిగుట్టు బయటపెట్టి రట్టుచేసి తలవలపించుటో జరుగుతుంది వాళ్లకుండేబుద్ధి వినయమూనీతి వీళ్లకుంటేకదూ వైనంకుదిరేది వలచి వలపించుకునే వైనం ఉంటేకదూ ఇచ్చిన అధికారాన్ని దుర్వ్యయము చేయకుండా చాచుకొనిమగని మనసెరిగి నడిస్తేకదూ ప్రాణానికి ప్రాణమిస్తుందనే నమ్మకం కలిగిస్తేకదూ అనుమానమునకుఅప్పుడ వివరక ప్రవర్తిస్తేకదూ అవరాభిమానియై గృహానికి గృహస్థునికి అంగరక్షకి అయితేకదూ భర్తకీర్తి గౌరవముల నిల్పుభారము వహిస్తేకదూ అధికారమిచ్చేదీ అవరణిచ్చేది అనురాగముతోమాచేది అంకస్థలమిచ్చేదీ ఊరక వస్తుందా నేరకగమనమునకు వస్తుందా తేలికగా తెలుస్తుందా అయినా ఇదంతా పురుషుని అదృష్టములో ఉన్నదిలేవే అన్నాడు రాము

అదృష్టవంతులమంచి అదృష్టముకావలె రావలెననేవారేగాని వచ్చేతెరవాలో చించి నడిచేవారులేరు రాబోవుజన్మకయినా కావలె ననేవాంధగలిగి ప్రవర్తిస్తేకదూ అదిపూజ్యం ధనముతో రూపముతో విద్యతో వినయముతో సేవతో బలముతో ఇరుకుతో యుక్తితో భయముతో ఇరికించుకొని అనుభవిస్తామంటారు దేవుడూ దైవమూలేడని సోమరులై తిరుగుతామంటారు అవతలిజన్మలో అదృష్టాలులేవని

అటమటపడతారు ఉన్నవారిని అనుభవించేవారినిచూచి గుక్కిళ్లుమ్రొంగి కుమిలి పోతారు అన్నది సరోజ.

అవి అటుండని అసలుమాట మరచిపోయి అతుకులెన్నో వేసినాము మీయమ్మవస్తే అట్లా మాయమ్మవస్తే మానాన్నకు ఊంప్రొద్దుపోదు ఎప్పుడూ ఏదోవక అలజడిచేస్తూనేఉంటారు ఎన్నిచేసినా ఎన్నిఅన్నా తొణకకుండా నిండు కుండలాగా ఉంటూ జబాబులిస్తూ అడిగినదంతా చేసిపెట్టుకూ ఉంటుంది అమెకోవ గించుకుంటే కోవము శాంతించువరకూ నవ్వువరకూ చోటుపెడువక శౌంరెపిల్లవాని లాగా ఎన్నోచేస్తూఉంటారు. ఒకరిని విడచి ఒకరు ఊణముండలేరు నీమాట వాస్తవమేనన్నాడు రాము.

ఒకరినిఒకరు అర్థంచేసుకొని భావమెరింగి ప్రేమించితేనే సంసారం లేకుంటే శంకరుని గృహమగుతుంది శంకరులవారు కనుమూసి తపస్సుకు ప్రారంభిస్తే అర్థకనుమోడ్చి అంబ వారిననుసరిస్తుంది అప్పుడా భూతగణము భజరేబజయని తాళాలుకొట్టుతూ తాండవమాడుతూ తారుమారుచేస్తూ తైతక్కలాడుతూ కోతుల గుంపుకొంప చెరచినట్లు కైలాసము కైవశము చేసుకొని కల్లోలముచేస్తారు భరత కన్నుమూసిరా భార్యకన్నుతెరచి చక్కపెట్టుకుంటేనే కాపురమయ్యేదీ వారివలె కనుమూస్తే కడికితక్కువగుతుంది గృహిణీకనుమూస్తే గృహం కనుమూస్తుంది కల్లోలముజరుగుతుంది వారు సృష్టికర్తలు ఇరువురూ కనుమూసిరా ఇల్లవాకిలీ ఉంటుంది మనముకనుమూస్తే మసిపాతకూడా ఉండనివ్వరు ఇరువురలోవకరు గృహవిషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండియే తీరవలయును అన్నది సరోజ.

ఇట్లే అమాటా ఈమాటా మాట్లాడుతూనే పంటచేసి దైవనివేదనచేయ పదార్థములు తెచ్చిపెట్టినది సరోజ రాముఇయివేల్పునూ ఇష్టదైవమునూ అర్చనచేసి పెంకాయకొట్టి నివేదనచేసి మంగళహారతియిచ్చి సరోజ ముఖము చూచెను.

సరోజ చిరునవ్వునవ్వుతూ దీక్షను భగవంతునితో చెప్పుకొనుటకు భయముగా ఉన్నదా భారముగా ఉన్నదా మనసును ఒకకట్టు దిట్టములోపెట్టి మఘకారమును అదుపులో ఉంచవలె లేకున్న చేసినదేచేయవలె తిన్నదే తినవలె కన్నదే కనవలె అడిగదే అడవలె విన్నదే వినవలె పాడినదే పాడవలెనని మనిషినిముట్టు పెట్టును మమతపెంచును మానవధర్మముల నతిక్రమించును మాన ప్రాణధనముల

పొరువజ్ఞానకీర్తుల అడుగంటించి అదర్శములోదింపి మరుజన్మకు మట్టిలోగలిపి అడవిమల్లల సారవనమూ అష్టదరిద్రుని యౌవనమూ వృధాయయినట్లా మానవుని అధోగతికి వంపును మనసును విడువక మమతనుపెంచక మనకన్న తలిదండ్రుల ఎదుటమాటచెప్పి మాటనిలపండి గర్భపోషణా బారమూ గర్భకుహరమునగల అర్భకపోషణాబారమూ తమదేనని చెప్పండి ధర్మబద్ధులమైదీక్షను సాధింప ప్రారంభించుచుంటిమి దర్మహృదయులై శుభలక్షణలక్షితుని సుగుణగణగఘని సత్పుత్రుని దయచేయునని అడుగండి ఎలనిర్విణ్ణులై నిలచితిరి మనసును అరికట్టి మమతనుబిగబట్టలేరా దుష్ట్యవర్తకులలోచేరి దురదృష్టవంతులూ అంగహీనులూ కురూపులూ వ్యాధిగ్రస్తులూ బుద్ధిహీనులూ కంటారాఅందుకుచాల్పడుతారా తమవ్యామోహదేవతకు బిడ్డలబలికస్తారా సర్వాంగ సాష్టవజ్జల్లాలనితీరని వ్యామోహములోబడి ధర్మచ్యుతులై దర్మపుత్రికా పుత్రకుల సర్వదా దుఃఖింపజేసి దుఃఖపడతారా దీక్షా బద్ధులై కార్యముసాధించి కన్నబిడ్డలు ఉత్సాహవంతులై త్రిదేవుల ముద్దుబిడ్డలై ఇరువాగులూ ఇహపరములూ వన్నెఘటింప చూచి సంతోషిస్తారా చెప్పండి అంటూ చెంతకుపోయి నిలచినది సరోజ.

రాము చేతులు జోడించుకొని కన్నులు మూసుకొని కన్నీరు మున్నీరై పొంజి పొర్లి కనుదోయి విడచి చెంపల బడిచెంపలనుండి జారి ఎడ పైబడి కుక్షినాశ్రయింప మాటాడలేక నిలచిన రాము కన్నీటిని పైటతో తుడుచుతూ సరోజ రాము భుజము పైచేయివేసి ముఖము చూచుచూ అయ్యో ఇంతవరకూ ఉన్నధైర్యము ఇప్పుడేల చెడినది అడదానినై నేనే మొండిగానిల్చిన గుండెగల మొగవారు మీరే ఇట్లైన ఎట్లా చెప్పండి పుట్టబోవుబిడ్డలపై ప్రేమలేదా ఉన్నదాన్నినే నెక్కడపోగలను మీకింత దుఃఖమెందుకొచ్చెను చెప్పండని రామునుతనయెడకు అంచుకొని వీపుననిమురుతూ లేచ మీమనోవర్తనై మీమాటనుజవదాటక మనసిచ్చి వర్తిస్తానమ్మండి ప్రేమను అవలేనని ముందేల చెప్పరయితిరిఅంటూ పైటతో రాముకన్నీరువత్తి ముఖము ముఖమున హత్తుకొని సరోజ కన్నీరుపెట్టుతూ గద్గదస్వరముతో నాప్రాణమానభ నములసర్వమూ మీకు మనసారా అర్పించినానని మనవిచేసుకున్నానే హృదయవే ఇచ్చినానే నమ్మలేదాఅంటూ నిండుగా కౌగలించు కున్నది సరోజ.

రాము కనుమూసి మైమరచి ఎందోపోయి ధర్మవిచక్షణ చేయుచున్న మనసును తటాలున వెనక్కులాగి సరోజనుచూచి కన్నీరువిడుచుచున్న సరోజకన్నీ

టిని తనఅంగవస్త్రముతోతుడిచి విలకన్నీరుకార్చెదవు వెనికంజవేయు వెట్టినను కున్నావా భయపడకుమని చుబుకమంటి సరోజి, నుకుమారమై సౌందర్యమై లేతయా చిగురాకువంటి నీదేహమూ కాంతిని మృదుమధురమై నీతికోవిదులూ శాస్త్రజ్ఞులూ కామతంత్రజ్ఞులూమెచ్చనౌ నుధలొలుకు పలుకులునూ కని విని హృదయముకరిగి రాబోవు కాలప్రవాహముచూడ మనసునుపంపితిని అందు స్త్రీ పురుషులకుగల కష్ట నుఖ తారతమ్యముచూచి కన్నీరు మున్నీరయినది స్త్రీ కామభాధనువోర్చి గర్భ భారాన్ని నవమాసములుమోసి ఆహార విహార వ్యవహారములలో లౌకికముగా నటించి ప్రసవవేదన సహించి కని అడుగోనాన్నయని చేతికందిచ్చునీపూ నీకష్టమూ నీఓర్పు కన్నులకగపడినది పెరిగిపెద్దా వరకూ పత్యపానీయములలో ప్రాణమును హింసించి దస్తుండి అస్తుండి పసిపాపని పెద్దచేయు నీకష్టమునుకని కంటనీరుపెట్టి తిని కామభాధనొకదాని సహించలేక కటకటబడు చురుపుని చూచినసిగ్గును సరోజా స్త్రీకష్టాన్ని తలయెత్తి ఆలోచించిన నలుమోములుగల నలువకూడా ఇట్టిదీ ఇంతటిదనిచెప్పలేదు ప్రాణమునకేముప్పు ఇట్టికష్టముల సహించి పెంచినతల్లికి వట్టెడు అన్నము పెట్టలేని పావులున్నారని కన్నీరుపడిచినాడు రాము.

సరోజి రాముకన్నీటని తుడిచి వారే పురిటిలో తలదండ్రుల పోకార్చుకున్న పుట్టుదరిద్రులు ఇట్టిచోట వారినెందుకు తలంచెదరు పోనివ్వండి ఇంతలేత హృదయ మయితేయెట్ల అని తనరెండుచేతులూ రాముకంఠమునకు చుట్టుకొని ముఖము ముఖ మునచేర్చి తమకేదానందమోచెప్పండి భోంచేతురుకానివ్వండి ఈనాడు గాకున్న రేపు చెప్పండి అన్నది సరోజి.

రాము చిరునవ్వు ముఖమున వెలుగు దివ్యవలెవెలుగగా సరోజినుచూచి చేతులతో చెంపలనిమురుతూ ముఖమునకుజారిన వెంట్రుకల సవరించుచూ కళవళ వడితి ననుకొంటివా కామదేవతకు బలియై కాదని కదలెద ననుకొంటివా నీవు నాధర్మదేవతవు దారవుకాదు తప్పుడుదారుల పోవుచుండ తగదని మందలించినిల్చి కామితార్థములీడేర్చు కల్పలతవు కానీ నన్నుదీక్షబద్ధునిచేసి దివ్యపురుషునిగని దివ్య యశోన్నతి డివికీ భువికీ వ్యాపింప దినమణివలె ప్రకాశించు ప్రకాశింపచేయి అన్నాడు రాము.

ఔను మీరేతన్నుతో మీతేజస్సునేకని మీతల్లి చేతుల్లోపెట్టి మీకొడుకువలె నున్నాడోలేదో చూడమర్చునా రూపులో దూపులో పలుకులో ఘనతలో అటలో

పాటలో చూడమని గర్వవడతాను రుణము తీర్చుకుంటాను వంశవృక్షానికి ప్రశంస నీయుని శ్రీవారి అంశనీయునీ ఇస్తాను చెప్పండి అన్నది అనందముతో సరోజ.

చేతులు జోడించుకొని రాము ప్రభూలోకరక్షకా హిందూమత సంప్రదాయ సిద్ధముగా న్యాయముగా ఈనాడు దీక్షను ప్రారంభించు చున్నాము దీక్షనూ మమ్మాకాపాడ మీదేవంతు మీదయలేక దేవదానవ మానవాదులలో ఎవరూ కామ వ్యామోహజలధిని దాటలేరు ఏకార్యమూ సాధించలేరు తమదయగలిగిన సాధించ గలరు సాధించు శక్తి నీ బుద్ధి నీ మాకుప్రసాదించి కొనసాగించు తండ్రి దీక్షలోచేయు సత్కర్మాచరణ ఫలములో తమబలముగలిపి మెదిపి ప్రజారంజికముగా దైవయోగ్య ముగా పిండోత్పత్తి జ్ఞానోత్పత్తియొనర్చి మమ్మనుగ్రహించు ప్రభూ ప్రతిజీవీ పుట్టుట నిజము తానుగిట్టినా తనకీర్తిగిట్టక పట్టుగానిల్పుగలజీవి జీవి ప్రతిజీవి జీవిగాదు అట్టి గట్టిజీవుల జట్టులో పుట్టునట్లు చూపెట్టు మమ్ముచేపట్టుమని సాగిలి నమస్కరించి నాడు రాము.

సరోజ చేతులుజోడించి తలవంచి నమస్కరించి జగత్కర్తలారా జగజ్జననీ జనకులారా వారిదీక్షకు ఏలాటి అపకృతి గలిగింపక పాటించిమీసేవా వారిసేవా చేయుచూ మనస్సును అరికట్టి నాల్కనుబిగబట్టి వాంఛలవెగపెట్టి కామదేవు మెడబట్టినెట్టి అహార విహార వ్యవహారములలో గీటుదాటక శిరసావహింతును నవ మాసములూచేసిన సత్పురమూ తమసేవాబలము వారిఆశీర్వచనబలమూ పిండమునకు తోడై తండ్రి కొడుకులగమనింప వీలులేని ప్రతిబింబము గలుగునట్లు తనుభన విద్యాసంపత్తులలో త్రిదేవుల పుత్రుడని ప్రజపొగడునట్లు జ్యేష్ఠుడు పుత్రుడేయై తండ్రి కుటుంబమునకు సహోపాధ్యాయుడగునట్లు తలిదండ్రులపేరు నిల్పునట్లు స్థిరస్థాయిగా కీర్తినిల్పునట్లు ప్రసాదించు తండ్రి యని మోకరించి నమస్కరించితేలి చెంపలు వేసుకొను సరోజను రాముచూచి నీకునీవుచెంపలు వేసుకొంటూ అపరాధములు ఓమించు తండ్రియని బ్రతిమాలుతావు అట్లకాదు నేనుచెంపలువేస్తూ ఉంటానీవు బ్రతిమాలుతూఉండు అని రాము సరోజ ముక్కుపట్టుకొని ఒకటి రెండూ అని చెంపలు వేయుచూ ఊబ్రతిమాలు అన్నాడు.

సరోజ నవ్యవహాస్వామీ తమయెడ తప్పులు ఎన్నడూ చేయలేదు ఇక్కెన్నడూ చేయను చెంపలు కందునట్లు కొట్టుకుడు తమరు కరుణామయులే ఇంత కారిన్యమెట్లు గలిగి చెప్పండి ముక్కువిడువండి తీర్థప్రసాదములివ్వండి భార్యా వ్యామోహము ఈనాటితోవిడువండి అని విడిపించుకొని అగ్నినితగిలి భగ్గుమన్నదని ఎందుకంటారూ

అగ్ని భగ్గమంటుంది ఇకెన్నడూ తగులకండి అని భర్తకునమస్కరించి చేయిసాచినది.

రాము తీర్థమూ ప్రసాదమూ ఇవ్వగా సరోజ తీసుకొని నడిమికిపైటచుట్టి పదార్థములు ఎత్తుకపోయి రామును భోంచేయబెట్టి తానూ భోంచేసివచ్చి పడసాల్తో కూర్చొని రాముకు అకు మడిచిస్తూ తానూ వేసుకుంటూఉండ రాము చిరునవ్వు నవ్వుతూ గర్భము గట్టిగా చూచుకొని జాబు వ్రాస్తామన్నందుకు నాకు నామిత్రుని కద జ్ఞాపకమునకు వస్తూఉన్నది చెప్పమంటావా అన్నాడు.

మంచి కద అయితేవింటా లేకుంటే పండుకుంటా నన్నది సరోజ.

మంచిదంటే ఎట్టుంటుందన్నాడు రాము.

ధర్మ వ్యతిరిక్తముగానిది స్త్రీ వినతగినది అంటూ రాముకూర్చున్న కుర్చీ దగ్గరకుజరిగి రాము కాళ్ళకుఆనుకొని నిద్రవస్తే ఇద్దరూ తమమోకాళ్ళపై వరుగుతానూ తమరుమాత్రము కఫచాలించకండి అన్నది సరోజ నవ్వుతూ.

అదుగో అగ్ని భగ్గమంటుంది తగులకండి అని తిరిగినివే తగులుతున్నావు మణి శిలా గంధకమూకలిపి మంటలేచి భద్రమంటున్నావు అన్నాడు రాము.

అయ్యో మరచినానంటే నేనుమరచినప్పుడు మీరూ మీరు మరచినప్పుడు నెనూ హెచ్చరించుకుంటూ ఉంటేనే కార్యసాధన అయ్యేది లేకున్న మాయచాయలో మరుగొతాము మతిచెడి మాటను మరుస్తాము అంటూ దూరముగా కూర్చొని ఊకానివ్వండి అన్నది సరోజ.

నాకొక మిత్రుడున్నాడు వానికి బంధువర్గము కావలసినంతా ఉన్నది ఒక రకముగా అస్త్రీగలవాడు అదాయమూ గలవాడు వానికిపిల్లలులేదు భార్యకు అయిదారు మంది అక్కచెల్లెండ్రుగలరు అన్నతమ్ములూ ఉన్నారు. వారందరూ గర్భమయి నప్పుడంతా సారెలు, చీరెలు, గారెలు, బూరెలు, పండ్లు పసపు కుంకుమ రానూ పోనూ చాణ్ణిలు ఖర్బులూ పెట్టుకొంటూ వచ్చినారు. తనభార్యమాత్రము గర్భము లేదు జమవవ్వరూ ఇవ్వనూరాలేదు వాడుఒకనాడు భార్యను కూర్చుండబెట్టుకొని అందరిగర్భాలకొరకై అమితంగా ఖర్చయింది అదిరాబట్టుకొనుటకు నీవుగర్భమే కాలేదు మనకు జమవచ్చేదెట్లా అన్నాడు లేనందుకు నేనేమి చేసేదండి మన అదృష్టము ఇట్లున్నదన్నది భార్య.

అదృష్టముమాటా గర్భముమాటా అటుండని మనకు జమవీతరవున రావలె నన్నాడు.

ఎట్లవస్తుంది గర్భమయితే వస్తుంది లేకుంటే పుణ్యముతప్పదు అన్నది భార్య.

పుణ్యముమాట అటుండనీ నేనోకటి చెప్పతావను గర్భమయినట్లు కాస్తనీవట్లు నటించు వీధిలోనలుగురకూ కొంచెం చెవునవేయి వీధంతా తెలిసిపోతుంది బంధువు లకందరికీ నాభార్యగర్భవతియని జాబులు వ్రాస్తాను జమంతా వచ్చినతదుపరి గర్భభిన్నం భిన్నమని జాబులు వ్రాస్తాము రెండురూపాయలతో మనకు రావలసిన జమ అంతావస్తుందని భార్యవద్దన్నా వప్పించి జాబులు వ్రాసినాడు బంధువులందరూ అత్తగారితోసహా వసపు కుంకుమా వదిఫలాహారాలతో తెచ్చినారు. ఖర్చుకన్నా జను ఎక్కువగా వచ్చినది వచ్చినవారు ఏమే గర్భచిహ్నలేమీ గానరాలేదేఅంటే అమాటకు భార్యవీమీచెప్పక పోయినా వాడే ఎప్పుడూ కానివారయితే అది అంతేలేఅని సమాధానమందరికీ ఇచ్చేవాడట అందరూపోయిన తదుపరి భార్యనుచూచి ఏమే ఖర్చు కన్నా జమఎక్కువయింది ఇకవ్రాస్తాను గర్భభిన్నం గర్భభిన్నం అని అన్నాడట.

భార్యనవ్వుతూ ఇంకాఎవరన్నా బాకీఉన్నారేమో చూడండి మళ్ళిమళ్ళివ్రాస్తే నమ్మకం చెడుతుంది అన్నది.

తెచ్చిన పదార్థాలు తినివాడు పదినాళ్లలో పచ్చబడిచాడు ప్రక్కఇంటి ముసలామె వాణ్ణిచూచి నాయనా గర్భవతి ఎట్లన్నాఅయి నీవుపచ్చబడినావురా అబ్బాయీ అన్నదట దానిలో ఇదేసందని వాడు.

ఏపాడుముండ తిట్టుకుంటూ తెచ్చిందోగాని అవ్వా అంతాభిన్నం భిన్నం అంటూ తలతిప్పినాడట.

అవ్వనవ్వుతూ జమన్నా అంతావచ్చినదా ఇంకాకొదువున్నారా అన్నదట.

అంతా కనుక్కున్నట్లు ఉందే అని నవ్వినాడట.

అదివీధంతా తెలిసి ఇంటింటా చెప్పుకొని నవ్వినారట.

అట్లమనమూ అవుతామని సందేహించినావు నిజమే గట్టితెలుసుకునే వ్రాస్తాములే అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ అన్నేహితునిలాగే తయారవుదామనుకున్నారా అయినెవరో వ్యాపారిలాగా ఉన్నాడు ఇచ్చునదీ తేచ్చునదీ జమాఖర్చులు వ్రాసివ్రాసి అభ్యాసమయినవాడు అమ్మకిచ్చినది అలికిచ్చినదికూడా వ్రాసేవాడు కనుకనేరాబట్టు కున్నాడు అట్టి ఆదాయము మూటగట్టే అన్యాయపరులకూ అతియుక్తిపరులకూ మూగుచోట్ల అయ్యేటట్లు దైవముచేస్తాడు విడువడు అన్నది సరోజ.

ఇట్ట మాట్లాడుకుంటూ ఉండగనే గోడగడియారం టంగుమని గంటమూడు కొట్టినది అప్పుడే మూడుగంట అయినదే అన్నది సరోజ.

మాటల్లో సంతోషంలో పొర్లుకానరాదు అన్నాడు రాము.

కాఫీ వేస్తానంటూ సరోజ లేచినది.

వద్దవద్ద వడుకో నేనువేస్తానని లేచినాడు రాము.

అదెందుకన్నది సరోజ.

చూస్తూ చూస్తూ నిండు చూలాలిని కష్టపెట్ట రాదన్నారు నేనున్నాగా అన్నాడు రాము.

ఇప్పుడు నవమాసములూనిడిన నిండు చూలాలిననుకున్నారా లేకవచనని మీది మాసములనుకున్నారా అనినవ్వినది సరోజ.

ఆ నవ్యుతావు గర్భమూ అన్నదాదిగా గర్భవతిని కష్టపెట్టరాదు కన్నీరు పెట్టించరాదు కోరినవితెచ్చి పెట్టవలె కోవగింపరాదు అనందంగా ఉండేటట్లు వీర్పాట్లు చేయవలె కొండమీది కోతినికోరినా కొనితెచ్చి పెట్టవలె భర్తస్నేహితునివలె చూస్తూ కోరకున్నా కోరమని కొసరికొసరి కోర్కెలు తీర్చవలె మంచిఅహార మియ్యవలె నన్నారు పెద్దలు నాకూతెలుసులేవే గర్బాలసంగతి ఇదికొత్తగాదూ అన్నాడు హేళనగా రాము

అయితే ఒకపిల్లతండ్రిగానో ఇద్దరు పిల్లల తండ్రిగానో నాటకమాడినారన్న మాట అని నవ్వినది సరోజ.

పొరపాటు పొరపాటు విన్నాను అనేపదం మాటలసందడిలో మరచినాను అప్పుడే అందుకున్నావు ఇంటగెల్చితేగాని రచ్చగలువలేరన్నారు నిన్నుగెల్చితే అందరినీ గెల్చినట్లే అయినా కాఫీవేస్తానంటూ పోవోయినాడు రాము.

సరోజ చేయబట్టి అపి ఇప్పుడే ఇట్టుంటే అప్పుడెట్టుంటుందో ఎత్తుకపోయి అన్నముతిని పిస్తారా అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ఓ అదినిజమే పాపభీతిలేని పరమమూర్ఖుడయితే నిండుచూలాలిపై జాలి లేకుండ ఉండగలడు సతిగతి గమనింపడు మృతికయినా చింతింపడు వానికి మరు జన్మకు మూలపెద్దమ్మ దాపురించి మన్నుతాల్చి కొట్టుతుంది నాది అదారికాదు మళ్ళీ జన్మడింది పాపపుణ్యములు వెన్నంటగలవు అప్పుడువడే అవస్థఇప్పుడు వడదాము పరవంపనా పరనిందా పరధనం పరదారా పరిహాసం పాపం, పరోపకారం మహా

పుణ్యం అనిఎంచి వరులకు ఉపకరించే వాడను అలి కష్టాలకు అదుకొనలేనా అన్నాడు రాము.

అదుకొనే కాలంఉంది అప్పుడుగా తమఓర్పు ఓదార్పుతెలిసేది మాటలతో ఓదారుస్తారో పనిపాటలతో ఓదారుస్తారో చూస్తాముగా అని కాఫీచేయ బోయినది సరోజ.

రాము వెన్నంటిపోయి కాఫీపొడి చక్కెర అందిచ్చినాడు సరోజ నవ్వుతూ తమకు మాట్లాడడానికి అట్లాడడానికి మరెవ్వరాలేరూ ఏమిచేస్తారు పాపం నాతో పొద్దుపుచ్చుతూ ఉన్నారు శీఘ్రంగా అవతరిస్తారులేండి పనిలేనప్పుడు అట్లాడనూ మాట్లాడను అన్నది సరోజ.

ఔను అలితోఅట్లాడక మాట్లాడక పోట్లాడక ఏట్లాడక తిట్లాడక అక్కడెవ్వరితో అట్లాడమంటావు ఎవరితోనన్నా అట్లాడితే వెన్నెముకకు వస్తుంది సన్న జ్వరం అన్నాడు రాము.

బాగా మాట్లాడతా అట్లాడతా ఉంటిరి మాట్లాడకుండా అట్లాడకుండా శీఘ్రము గానే సిద్ధముచేసిస్తాడు దేవుడు అందులో పిల్లోడు పిల్లోడు అని అల్లాడుతుంటిరి అన్నట్లే అడిగినట్లే మూతిబిగించినాడులే అని వాల్ గంటి తళ్ళులో చిరునవ్వు చూపి సురూ మిళితముచేసి రాముపై పంపినది సరోజ.

రాము అబ్బా అన్నాడు

ఏమన్నది సరోజ.

విమున్నదీ దేహమంతా జ్వలించినది ప్రాణం పైలోకానికిపోయినది అకంటి తళ్ళుతోనే పరమమునీంద్రులు హరిహరాదులు హతమయినది అతళ్ళును జయింప లేకనే హరిహరాదులు అంకస్థలమున అతివలకు చోటిచ్చినది అడవారిముఖమున వెల్వడు మోహజ్వాలలకు క్రాగి పరితపింపనివారు పరితపించి తేరుకొనలేక పరమ వదించినవారు పరమగుగాని ఇహముగాని ఉండుటకల్ల ఇంకొకతూరి పంపితివా దీక్ష డుబ్ గయా అడవారి ముఖమండలములో అమృతబిందువులూ హాలాహల బిందువులూ మిశ్రమమై సమయానుకూలముగా వెల్వడుచుండు నన్నారు ఈరెంటిలో దేనిపంపినా భరింపలేను సహింపలేను గురువునూ తండ్రినీ అగ్రజానీ సోదరునీ చూచెడిచూపులతోగాని అన్యపురుషుల చూచెడి చూపులతోగాని చూస్తేగాని మనదు దీక్ష రామరామా ఈచూపుచూస్తే ఈశ్వరుడైనా ఓర్చలేడు బుద్ధిని మార్చలేడు అన్నాడు రాము.

సరోజ నోటికి పెట్టచెరుగు అడ్డముపెట్టుకొని నవ్వుతూ ఆమాపులో అంత చురుకు దనమున్నదిగా అంతగా మైచలిస్తుందిగా ఇది అడవారికి నైజముగా దైవము పెట్టినాడు కావలసిరావు మరేమి చేయమంటారు అయినా ఇప్పుడుమీరు చెప్పితిరే ఆమాపెట్టో కొంచెంచెప్పండి విందాము నేర్చుకుందాము అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

గౌరవనీయుల దగ్గర ప్రశాంతవదనముతో సుస్వభావముతో నిండు కుండలాగా తొణకక కన్నులకు కొంతబుద్ధిచెప్పి కాంతిని ప్రజ్వలించ చేయక పండ్రను పెదవులుదాటనివ్వక వక్షస్థలమిచ్చి ఎదురుగా నిలువక దేహమన వత్తము జాగ్రత్తలో ఉంచుకొని మాట్లాడవలయును అన్యపురుషులకడ అణుకువతో దీసవదనముతో తలకొంచెమువంచి ఎదురుగా నిల్చుకొనకగాని ప్రక్కకు నిల్చిగానీ పొర పొలులేకుండా మాటకుమాట తగినంత మాట్లాడి పంపవలయును లేక పెద్దవారున్న వారికివప్ప చెప్పవలయును అట్లగౌరవనీయుల చూచినట్లుగానీ పరపురుషుని చూచినట్లుగాని చూసేనేదీక్ష కట్టుకున్నవాణ్ణి చూచేకలికి చూపులుచూస్తే కదంత్రొక్కుతాడు కాముడు సగంచస్తాడు రాముడు అన్నాడు రాము

అడవారి లక్షణాలన్నీ అమూలాగ్రంగా నేర్చుకున్నట్లుందే ఇన్నినేర్చినవారిని ఈచూపులేమి చేస్తాయిలేండి అన్నది సరోజ.

అన్నినేర్చినవారినే హతంచేసేది నేర్చులేని వారేకొంతనయం అందులోగల అనందం అనుభవింపగలశక్తి ఎవరియందు ఉన్నదో వారికేముప్పు అయస్కాంతము ఇసుమును వట్టుకున్నట్లు రాగెను వట్టుకొనలేదు బంగారు రజాస్మిరసంతప్ప మరేదీ వట్టలేదు ఆమాపులోగలశక్తి అతీతమయినది అన్నాడు రాము.

పాపం కేళీవిలాసముగా కాలము గడవవలసిన నవయావనుల గీటులోనిల్చి నాడా బ్రహ్మపాపం అని నవ్వుతూ కాఫీవుచ్చుకోండి ఉపశమన మవుతుంది అని కాఫీఇచ్చినది సరోజ రాము త్రాగుతూ ఇదీవకందుకుమేలే ఈమిషతోనయినా భగవద్ధ్యానము దొరకడం బ్రహ్మచర్యముతో దేహరోగ్యము పొందడం ఆయుర్ధాయమును హెచ్చించు కొనడం జరుగుతుంది ఆరోగ్యమూ ఒకభాగ్యమేగా అన్నాడు రాము.

అదివివరు పాటిస్తారు అధ్యాన్నానికిదిగి యెంత అధమవృత్తి అవలంబిస్తే అంతమహావీరుడు యావనుడూ అనుకుంటారు 'మూఢామూర్ఖో గార్హభశ్చేక రాశిః అన్ననీతివాక్యమును పాటించు వారెవ్వరూ అన్నది సరోజ.

వారితో మనకు వనేమి నీవనుకొనవుగా అన్నాడు రాము నవ్వుతూ చలోక్తిగా.

నేనూ పడతిని వసిదాన్ని నాకూకోర్కెలున్నాయి పాపానాన్నిగాను అయినా అధర్మానికివెరచి ధర్మానికి కట్టుబడి కన్నవారు కులోద్ధారకులు కావలెనని అశోపడి వడిలోవాలక కౌగిలిలో కనుమూయక వైతొలగినాను గర్భసమయాల్లో భార్యకు భర్తవయినా భర్తకు భార్యవయినా మక్కువ ఎక్కువన్నారు పాపబీతిలేకున్న ప్రక్క విడువరన్నారు పురుషుడు అంటే అందరూ పురుషులుగాడు చెప్పుతావని దేహము అన్నందుకు సర్వాంగ సౌష్ఠవము వాటెకు తగ్గట్టు రూపము రూపానికి తగ్గట్టు యౌవనము యౌవనానికి తగ్గట్టు రసకత వాక్ చతురత ఇవి వకసంపద విద్యా విద్యకుతగ్గ వినయమూ విదేయత సమయస్ఫూర్తిజ్ఞానము విద్యావిహీనులమాచి గర్వించక సోదరులవలెచూచి తెలియచెప్పడమూ ఇవి మరొక సంపద ధనమూ ధనమున్నందుకు సద్వినియోగములో త్యాగము దుర్వినియోగములో లోభమూ దరిద్రులా అంగహినులా వృద్ధులా కనికరించి చేచాచడమూ పట్టాలుతప్పకుండా పాప పుణ్యవిచక్షణతో బండిని నడవడమూ ఉండ వలెనన్నారు ఈత్రివిధ సంపదలూ నాపూర్వజన్మ సుకృతాను సారముగా తమయందు అన్నీమూర్తీభవించి ఘనీభవించి నవి కన్యాదానానంతరంనేను యోచించినాను సర్వలక్షణ లక్షితడూ గుణగణ గరిష్ఠుడు గానున్నారే వీరియందు వీలోపముండును మానవులు లోపములేక ఈకర్మ భూమికిరారన్నారే మరివీలోపమూలేదే కనుపింపదే వీముండునూ అని అలో చించుతూవచ్చి యౌవన లోపముండునూ అయుద్ధాయలోపముండునూ అనుకొని అయినా నాయదృష్టము ఎట్లున్న అటుకాగలదని ఉంటిని కన్యాదానానంతరం అయ్యేదానంలో సేరుకు సవాసేరయినారు నాచేసిన పూర్వపుణ్యానికిమెచ్చి మన సిచ్చి నాసంతృప్తిని అనందాన్ని గాఢాలింగన చుంబనలతో వెలిబుచ్చినాను అనందంలో ప్రాణంకూడా దానంచేసేసినాను దేహసౌష్ఠవభాగ్యం మనోభాగ్యం రెండుమీసొత్తే ముందుచేసిన పుణ్యానికితోడు మరింతఇప్పుడు పుణ్యముచేసి మరు జన్మకుకూడా త్రివిధసౌఖ్యములపొంద ఆశించుచున్నానన్నది సరోజ.

కన్యాదానానంతరం వీమీ దానంచేయలేదే అది వీమీదానం అన్నాడు రాము.

అది వీమీదానమో తలయెత్తినదానంగా యోచించండి మనోఅకాశంలో గాలి పటంలాగా కానవస్తుంది కానరావడములో మన్మథావస్థలు పడకండి ప్రస్తుతంనాటి

అనందంవడు ముసలితనంలోకూడా మరువపోరట అబుమగలు పాపం మరచి పోండి అన్నది సరోజ.

అదానం పీమిటో నీనోటవకతూరి అంటేనేను వింటేబాగుండునను కున్నాను దానంచెప్పలేదే అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ వయ్యారముగా చూస్తూ అంటే వింటే యిందుకుకంటే చూస్తారుగా దానపలం దానం తీసుకున్న దువ్యంతులవారిమాదిరీ మరచితిరేమో దువ్యంతుడు నేనెరుగనంటే నీవునాకు తెలియదంటే నాకలోకాన్నుంచి వాళ్లతల్లి దిగివచ్చి శకుంతలా భయపడకుమని నిండునభలో సాక్ష్యమిచ్చినది లోకంమెచ్చినది మాయమ్మ సాక్ష్యమిచ్చేటందుకు స్వర్గలోకములో లేదండీ భూలోకములోనే ఉంది సాక్ష్యమిచ్చినా బలంఉండదండీ దువ్యంతులుగాక బుద్ధిమంతులుకండీ భద్రం అన్నది సరోజ.

దువ్యంతుడు గాంధర్వం చేసుకొని భననిజాయితీ నిలుపుకొనుటకై అమెశక్తిని తనశక్తిని తెలుపుటకూ అమెతలిదండ్రులు ఎవరయినదీ తెలుపుటకువచ్చిన వన్నాగముది అదిఅటుండనీ నేను గాంధర్వముకాదే చేసుకొన్నది పరిణయమేఅని నవ్వుతూ మీద చేయివేయబోయినాడు రాము.

అ అగండి ధర్మదేవత ఉన్నది మవ్యలో అంటూ జారుకున్నది సరోజ.

ఔను మరచినాను అని రాము సరోజా ఈనాటినుండి కాఫీ మానుకొని చిక్కగా చక్కగా కాచినపాలు వాచుకొనడం ఉత్తమం కాఫీ పైత్యాన్ని పెంచును పైత్యము అహారము కొరతచేసి దేహాన్నినశింపు చేయును గర్భవతికి పైత్యసంబంధ వస్తువులు కూడువన్నారు గర్భదారణాలు జరుగకుండా పిండమునకు రక్తలోపమూ గాకుండా గర్భవతికి అహారలోపంలేకుండా మూడువేళలా అవుపాలు జీర్ణమునెరిగి తగుమోతాదు ఇవ్వడం మంచిది మూడువేళలకూ కలసి ఒకపడి తెమ్మనేదా అన్నాడు రాము.

అవును కావలసినదే గర్భం ఎట్లపెరిగిందోఅట్ల అంతోఇంతో దేహంపెరుగవలసిందేగా అదీగాక అశవారికడుపు పెరిగేకొద్దీ మగవారికడుపూ పెరుగవలసిందేగా అశవారికి పాపూ మగవారికి ముప్పాపూ ఊ కానివ్వండి గొంతెమ్మ కోరికలు గర్భవతిపి గొంతువరకూమేసేది ఇంటి అందరిపి గర్భవతినెవంతో నిర్భయంగాపెరగండి అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ఇట్లు అనందంగా రెండుమాసములు కాలముగడిపినారు ఆరాడు మూడవ మాసం ప్రారంభదినం గురువారమయినది భోంచేసి రాము స్కూలుకు పోయినాడు సరోజ భోంచేసినవచ్చి తాంబూలం వేసుకుంటూ ముందురాబోవు కార్యక్రమముల ఆలోచించి గర్భమునుగురించి యోచించుతూ స్త్రీలకు గర్భమూ వకగండమే అందుకే పురుషులుదీక్షతో ఇబువేల్చునూ ఇష్టదైవాన్ని నిత్యమూ అర్చించేది స్త్రీ అహర్నిశమూ త్రిదేవుల హృదయమునమరువక వుంచి ధ్యానించేది వూరించేది జీవీక భగవంతునివయ చేయూతలేకున్న నితీనుండీ బయటపడిన చేప లాగును ఈవిషయము బాల్యమాదిగ బోధించి బాగుపరచుటకు ముందుజన్మ సుకృతముతో తలిదండ్రులూ గురువు మిత్రులూతోడడ్పినవారే ధన్యులు నాకు తలిదండ్రులూతో సంస్కారము ఆచార్యులవల్ల ఎనికొడిలేకున్న నేనేమయి ఉందునో ఇదిరాసుకృతము సుకృతమున్నవారికి బాల్యమాదిగా చక్కనిమార్గము చూపువారు తోడగుదురు సుఖపడుటకు గౌరవప్రతిష్ఠలు పొందుటకు మంచివారు జితగురురు మనము చేసుకొన్న మంచిచెడ్డలేమనకు తోడగును అంటూ తలవాకిలి వారచేసివచ్చి తల వాల్చినది సరోజ.

మెలకువలేకుండా ఆయిదుగంటలవరకూ నిద్రపోయినది ఇంతలోరామువచి న్నగా వాకిలితీసి చూచి సరే నిద్రపోనీఅని వంటరూముకుపోయి అలజడీ అరుహ లేకుండా కాఫీచేసి త్రాగి కాఫీ తీసుకొనివచ్చి ప్రక్కలోకూర్చొని తట్టి సరోజా మీయి నీరసముగా ఉన్నదా లే కాఫీ త్రాగుదువు అన్నారు రాము.

సరోజ తటాపటాలేచి అయ్యో ఎంతసేపాయె మీరువచ్చి మైమరచినట్లు అట్టే నిద్రవట్టిందండీ వాకిలివారగించి నిద్రపోనులే అని పడుకున్నానన్నది సరోజ.

నీరసముగా ఉన్నదా అన్నాడు రాము.

లేదన్నది సరోజ.

ఇదిగోకాఫీ త్రాగమని అందిచ్చినాడు రాము.

కాఫీవేసినారా అయ్యో లేదకుండా ఇదేమిదని నన్నదోలోకానికి గ్రోసేటట్లు న్నారే భార్యను పరుండబెట్టి మీరు కాఫీ వేయడము నేనుత్రాగడమునా ఇకెన్నటికీ నిద్రపోకుండా వాకిలివారగించి పండుకోకుండా శిక్షవిధించినారా అన్నది సరోజ.

రాము నవ్వుతూ లేచి ఏనాడూ ఇంతవరకూ నిద్రపోనిది ఈనాడు ఎంత నీరసముగాలేకున్న ఇట్లపండుకొని ఉంటుందని అలికిడిలేకుండా కాఫీవేసి లేపినాను త్రాగమన్నాను అన్నాడు రాము.

సరోజ సంత్షములో దీనత్వం మిశ్రమముచేసి చూస్తూ జాలిగా ఇట్ల ఇకెన్నటికీ చేయననిచెప్పితే త్రాగుతా లేకుంటే త్రాగను మీరేత్రాగండి పొర పాటుతో నిద్రపోయినందుకు ఇంతవనిచేసినారు అన్నది.

లేదు నన్ను ఒకనాడుకూడా ఏకార్యమూ ముట్టుకొన నివ్వకుండా చేస్తూ ఉన్నది ఒక్కనాడయినా కాఫీ అయినా చేసిఇవ్వవలెనని అనుకొంటూఉండినాను ఈనాడు సందుదొరికింది కాఫీవేసి తెచ్చిలేపినానుగాని అన్యధా తలపలేదు ఇకచేయను త్రాగమని చేతికిచ్చినాడు రాము.

నన్ను నేరగ్రస్తనుచేసి చిత్రగుప్తుని చిట్టాలో ఎక్కించి గడ్డనుందామున కున్నారా నేనుచేసిన పాపము తమకూ సగమున్నది తమరుచేసిన పుణ్యము సగము నాకున్నది భార్యాభర్తల పాపపుణ్యములలో భాగాలు ఇట్లున్నవన్నారు పెద్దలు నేనుతెలిపి చేసిన పాపముగాదు మీరేనన్నుమోసం చేసినారు ఇందులోగలుగు పాప పుణ్యములు తమవేనని త్రాగినది సరోజ.

లేదు భర్తకు సేవచేసి భార్యపుణ్యము సంపాదించు కొనుచున్నదికదా అట్లే పాపం నిండుమూలాలు ఇల్లాలు కాఫీ వేసిఇచ్చి పుణ్యం అర్పించుకుందా మనుకున్నాను వాకిలివారగించి ఇకెన్నెడూ నిద్రపోకుండా ఉండేటందుకు ఇప్పుడుశిష్యరెండుముక్కు చెంపలు వేస్తానంటూ చేచాచినాడు రాము

అ అగ్నితెలుసా అయ్యగారికి వట్లంతాభగ్గమంటుంది అని తలవ్రక్కకు త్రిప్పు కొన్నది నవ్వుతూ సరోజ

అ ఆ అలవాటులో పొరపాటు అన్నాడు రాము.

సరోజ చిరునగువంకురింప రామును చూచి ఇంక మీయత్తగారికీ మాయత్త గారికీ జాబులు వ్రాయండి మూడవమాసములో కొన్నిసాంగెములూ అయిదవ మాసములో కొన్నిచేస్తారు తెలువకపోయిన దండనార్థుల మధ్యేదము పెద్దవారు న్నారని మీమనసుకు తోచిఉంటేకదా అయినా ఇప్పటిచునుమ్యలకు పెద్దవారుకంటే బడరులేరుని ఎత్తిపొడుస్తారు ఈనాడె జాబులు వ్రాయండి మంచిరోజుగా నున్నదీ అన్నది సరోజ

ఇప్పటికీ రెండుమాసముల గడ్డమూ మీసములు పెరిగినవి తొమ్మిది మాసములు అయ్యేటప్పటికీ హజరత్ అంటారు ఈగడ్డములో ఏముందో పెద్దలు పెంచమన్నారు దీనివిషయము నీవేమన్నా చిన్నవా అన్నాడు రాము.

ఔను మా అవార్థులు చెప్పగా విన్నాను దీక్ష అనగా మనోవాక్కాయ కర్మల కేంద్రీకరింపజేసి ఈవని తప్పక చేస్తానూ తప్పక సాగిస్తాను అని ప్రతినచేసి నెరవేర్చడం ప్రతిజ్ఞాసూచన దీక్ష తప్పినా చేయలేక మధ్యలో విడచినా ఇదిగో తప్పు అని ఇతరులుచూపినా పురుష లక్షణమునకు మూలమై పౌరుషమునకు నెలవై రోషమునకు స్థానమయిన ఈగడ్డమూ మీసములూకొరిగి మీ పాదములముందు పెట్టుకానని ప్రతిన మరీ స్వామీ మైధున నిద్రాహారములలో చాలుతప్పక సాత్వికుడనై మితవాదినై అలంకారము విడచి గర్వమునకు చోటవ్వక నా నియమితకాలము నిన్నే స్మరించుచూ పరిశుద్ధుడనై సాధింతునని దీక్షబద్ధుడగుట కామక్రోధ మోహ లోభ మద మత్సరముల అధోగతికి త్రిప్పక ఊర్ధ్వగతిచేసి అసత్యములనాడక హరి ధ్యానముచేయుచూ అలంకారమునకు అటవట్టుయిన ముఖము విహీనముచేసి అతి అశలువిడచి దీక్షను సాధిస్తారు. ఇన్నీ అన్నీ అననేల తప్పుచేస్తే నికిదితగదని గొరిగింపండీ అని దీవిభావము తమరుకూడా మధ్యలో పౌరుషహీనులై నీతికి దూరులై తప్పుచేస్తేరా గడ్డము గొరిగించి దేవుని ఎదుటబెట్టి చెంపలు వేసుకొని ఓడిపోతినని పోయి గోడక్రింద కూర్చొని పుల్లలతో నేలరాయవలసినదే నేను నవ్వవలసినదే విన్నారా అన్నది సరోజ.

ఓహో గడ్డమంటే దొడ్డదే ప్రతివారూ అంతేనా అన్నాడు రాము.

గడ్డమూ గోళ్లూ పెంచుకొని కాషాయవస్త్రముల ధరించి బంగిత్రాగి మోసమునకు దగాలకూ వ్యామోహాలకు లోలత్వములకులొంగి కారణమాత్రము కాషాయాంబరులై కడికై మడికై కటకటబడే కటిక రక్కసులున్నారు. వారిమాఠేలమునకు అన్నది సరోజ.

కడివుంటే మడి మడివుంటే కడి కావలయును. కడి మడి కాటకమయితే కారడవే జీవితము అన్నాడు రాము.

మీకవిత్వము విడచి జాబులువ్రాయండి అనిలేచి వంటగదికి పోయినది సరోజ.

రాము జాబువ్రాయ కాగితము తీసుకొని పైనేమి వ్రాయమంటావు అని వంటరూముకు పోయినాడు.

సరోజ నవ్వుతూ పైనవ్రాసేది ఇక్కడెక్కడుందండీ అగూట్లో గిన్నెలో ఉంది చూడండీ అన్నది.

అ గూట్లోనా నోట్లోనా పైనవ్రాసేది ఉంటుందా అన్నాడు రాము.

పునికమైన అమ్మరాసింది మరచినారేమో కాస్త అమిదము రాసుకున్నారా చలువకు తిరిగి బుట్టవికసించి అత్తగారికిజాబు ఎట్లవ్రాయవలసిందీ జ్ఞాపకమునకు వస్తుంది పొద్దుగూకవచ్చింది వంటకావలెనన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

వద్దురాదేవుడా చదువున్నఅలా చాపలు అనివాగ్రస్తే చేపలు అనిచదువుతుంది చేపలు అనివాగ్రస్తే చాపలు అనిచదువుతుంది. ఏమిదంటే చాకూ చాకూ బేదము లేదంటుంది ఇందుకే మావారన్నది చదువుకున్న ఇల్లాలువద్దురా అబ్బాయీ చక్కగా తూచా తప్పకుండా బదులుచెప్పతుందీ సాగపునీయాటలు సాగబీకుతుందీ అన్నారు పీకూ, సాగబీకూ ఎంతపీకితే అంతసాగుతా విసుగై విడిచిందనుకా సాగుతానంటూ పోయికుర్చొని గంగాబాగీరధీ సమానురాలగు అందమా ఛా ఛా విభవలకువ్రాస్తే టట్లా అంటారు గంగాబాగీరధీ పరమపావనులు వారివలె పీరూ పావనులనియా రామరామా వారిమాటమనకెందుకు శ్రీమతి అందమా సీనిమా తారలా అంటారు అత్తా మామాగారికి అందామా కొంచెమయినా గౌరవపడము ముందులేదే అంటారు అత్తామామా అనవలెనో మామాఅత్తా అనవలెనో అత్తపెద్దా మామపెద్దా అత్తా మామా అలూమగడూ అమ్మానాన్నాఅని వాడుకల్లోఉంది అత్తామామా అనివాగ్రస్తే మామ కోవగించుకుంటేయెట్లు పెద్దవారిని ముందెంచవలెగాదా ఎక్కడమాచినా స్త్రీలే ముందున్నారు అయినా ఇది తికమకలుగా ఉంది అటుండని అని ఒకటి చక్కగావ్రాసి జోబీలోపెట్టుకొని సరోజ దగ్గరకు లేచిపోయి సరోజ సందేహంవచ్చి కూర్చుంది చక్కగా విప్పవప్పించి పనిమాచుకో నాపనీకావలె నివనీకావలె నన్నాడు రాము.

ఇప్పుడే అన్నారగా చదువుకున్న భార్యవద్దురా దేవుడా అని నన్నిక చదువు రాని దానిలో జమ కట్టుకోండి అన్నది సరోజ.

చాకలి బట్టలువ్రాసే చదువు వద్దన్నానుగాని చక్కగా చదివిన చదువు వద్దననే అయి యిటూ రాని చదువేచావు చెప్పు సందేహం విప్పు అన్నాడు రాము.

నా పనిగావలె నీపనీకావలె నన్నారుగా అయ్యో అయ్యోపని నాపని అయింది. ఇంక అయిదవ మాసములో అయ్యగారిపని అవుతుంది. ఇంకేమి కావలె నండీ అన్నది హేళనగా సరోజ.

అయ్యో అయిదవమాసములో నాపనేమిట అన్నాడురాము అశ్చర్యంగా.

చీరలకూ రవికలకూ విందులకూ వినోదాలకూ వచ్చిపోయే ఖర్చులకూ ముందు అయ్యగారు అర్జించిన ధనానికి సీమంతం అటుపై అయ్యగారి ఇల్లాలికి సీమంతం అని చిరునవ్వులయ చీర చెరుగు నవ్వుకూ రాముకూ మధ్యలో అడ్డముంచుకున్నది

నీ నవ్వుకూ నా చూపుకూ మధ్యలో పైటచెరుగు అడ్డము మంచిదేకాని ఊరి అని దీర్ఘంగా ఆలోచించి అయితే జాబులు మానుకొని పిల్లవాణ్ణి ఎత్తుకొని ముచ్చటగా మూడోమాసం నిద్రచేయబోదాం ధనవ్యయం కాకుండా ఉంటుంది వారడిగితే పుట్టినదనుకా మాకు తెలియదు వాళ్ళూ వీళ్ళూ ప్రక్కఇంటివాళ్ళూ అన్నారేగాని మాకు నమ్మకంలేదు. ఆహారబలమనుకున్నాం అయినా ఇరువురమూ తిక్కవాండ్లమేనని తప్పించుకుందాం అయితే మానుకుందా మన్నాడు రాము.

సంఘ మర్యాదను వదలి సంఘంలో లోకువవుతారా ప్రతియొక్క ఆచారం పూర్వులు మంచికై బంధువుల కలయికకై నవగ్రహశాంతికై మాతా శిశు పీడాపరిహారార్థమై పురుష సంతతే కలుగవలయునను ఆశయముతో సీమంతము చేస్తారు. దేశాచారము సాంప్రదాయాను గుణ్యముగా ఎన్నోరీతుల జరుగును. మతగురువులకా భావవిభేదాలై ప్రజల పీడించి వకరిలో వకరు చేరక నాదిమంచిది నాదిమంచిదని కలహించు రీతులగల్పించినారు అదటండనీ నడవడి విడి విడిబడి సంచరించును. కార్యార్థం అర్థములేక నిరర్థకులా అర్థము తెలియని వ్యర్థులా అన్నది. ముసిముసి నగుతో సరోజి.

అయితే అర్థానికి వచ్చిందన్నమాట అగచాట్లు తెరచాట్లలోవచ్చిన అగచాట్లు ట్టు పోట్లు కాట్లనై అర్థంవ్యర్థం అయ్యేకాడికి వచ్చింది కానీ ఉత్తరంకథచెప్పు అన్నాడు రాము

వీమి నింజగా చెప్పమంటారా అన్నది సరోజి.

సందేహం వీమిటంటే అత్తామామగారికి అనమంటావా మామాఅత్తగారికి అని వాయిమంటావా అన్నాడు రాము

అందరూ పోయేదారిసపోక అడ్డం పోతామంటారు మామా అత్తా అనేది కాళిదాసు కొమ్మను నరికినట్లు ఉంటుంది అక్కడ బావగారున్నారు నగుశారు గురుస్వరూపులనీ అగ్రజాలనీ వయోవృద్ధులనీ పాదములకు నమస్కరిస్తే వారిపాద

ములకే ప్రశస్తమిస్తారా వారిముఖమునగల బ్రహ్మతేజస్సుకూ చిరకాలము బ్రతికిన వయస్సుకూ వృద్ధాప్యమునకూ ప్రాదాన్యము ఇస్తారా చూడండి వారిశిరోభాగమున గల నాల్గుశక్తులశక్తి దేహభాగమునకు శక్తి గౌరవమూ ఇచ్చినది అట్లే స్త్రీకి శక్తి గలిగినది స్త్రీ ఒకదేశ సర్వశక్తులూ స్వయముగా అర్జించుకున్ననూ ఉన్ననూ భర్త లేకపోయిన వంద నార్తకాచని వైతొలగుతారు ఒకదేశ ఇచ్చినా శుభసమయముల చూపు ప్రక్కకు తిప్పుతారు భర్తతో స్త్రీకి గౌరవము ఇదిసంభవమయ్యదేగాని ఎందుకు అర్హురాలుకాదను గొప్పవారు లేకపోలేదు వారివిషయములుండని మరొకటి స్త్రీమొదలే శాఖోపశాఖలకు ప్రాణవాయు విచ్చునదీనిజమే మొదలులేకున్న శాఖోపశాఖలు బ్రతుకలేనదీ వాస్తవమే మొదలునే పూజించేదీ సత్యమే అయితే పైన వెలువడు పుష్పములా కాయలా పంక్తా వానలూ అందులోగలుగు సుగుణములా ననుసరించి మొదలుకు పూజ్యతగలుగును గాని మొదలుకు పూజ్యతలేదు దానిఅగ్ర స్థానఫలమునుబట్టి దానికిబలము గలిగినది తల్లియు దండ్రీయు గురుదుదైవము అన్నారు అగ్రస్థానమున అనగా శాఖాఫలము దైవమయిరాదు మొదల తల్లి అయిన దని దైవమును విడచి తల్లిని పూజించుట శ్రేయముగాదు మొదల జరికినంత మాత్రములో అధికారమేమీలేదు ప్రపంచమున తాను వెలువడినది తల్లినుండేగాబట్టి తల్లి కన్నా మించినదైవము లేదన్నారు మనస్సునుబిగబట్టి దేహాన్ని అరికట్టి కనిపెంచిన తల్లిదైవస్వరూపమన్నారు. ఈదేహ అవయవములలో పాదభాగము హీనమయినది మీదేహ హీనభాగమునగలుగు పరాగమునకు నాదేహమున అగ్రస్థానమై నాల్గు ఇందిరియములకు నెలవై జ్ఞానేందిరియమునకు స్థానమైయున్న నాశిరస్సుబలము తమ పాదధూళికి చాలనివాడను తమ పదపరాగ స్పర్శతో నాశిరోభాగమును పావనము చేసుకొనెదనని పాదములు సోక శిరస్సుంచి చిన్నవారు పెద్దవారికి నమస్కరిస్తారు పదపరాగములతో గృహము పావనమగుతుందని మహానీయుల గృహప్రవేశము చేయినారు పాదధూళిని శిరస్సున ఉంచుకుంటారు పాదములగడిగి తీర్థమువుచ్చు కుంటారు అగ్రభాగమున శక్తిలేకున్న అసోభాగమునకు శక్తిలేదు అట్లే అత్తా మామా అనడములో అగ్రభాగముగానే అవుతారు నాకుతెలిసింది ఇంతే ఇంకాఅనేకము చెప్పవచ్చు యితమాత్రముతో చాలించుకోనండి మాకన్నా ముందు మీరే మేముఒకదేశ కావలెనన్నా కామలేండి అట్లఅనేకమతాలూ అట్లఅనే మానవులూ మహిళలూ ఉన్నారు వారితోమనకు వనిలేదు అందరూపోయే దారినే పోండి యిదివేదహితమేనని సమ్మతించి జాబువ్రాయండి అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

సమయానికి తగ్గట్టు అతుకులువేసే సమయస్ఫూర్తి జ్ఞానములో నాకన్నా పై చేయినీదే శఖాష్ సారధ్యములో కృష్ణ సారధ్యం శల్యసారధ్యం అని రెండున్నవి కృష్ణ సారధ్యంచేసి పంసార భారత యుద్ధంలో పేరు ప్రఖ్యాతి నాకేనిల్పు & భారతయుద్ధంలో అర్జునునికే పేరునిల్పినాడు శ్రీకృష్ణుడు ఈ భారతయుద్ధములో కష్టమున నివు చేసిన నాకే పేరునిల్పు శల్య సారధ్యంచేసి చెడిపేవు భారత యుద్ధంలో తానుసచ్చినా భారతీయులలో శల్య సారధ్యం అనే చెడ్డపేరు పోలే దన్నాడు రాము.

శల్యసారధ్యంచేసే చెడ్డపేరు గలుగజముతోపే స్త్రీలకు చదువు వద్దన్నది వవిక్రతై వతికి హితవుబోధించి కృష్ణసారధ్యముచేసి పిల్లలకూ తల్లులకూ పిన్నలకూ పెద్దలకూ మార్గదర్శియై నడిచి వన్నెగడిస్తే సారధ్యం కావలెనంటారు ఇది ముందు పోవువారు గమనించి వెనుక వారిని ముందుకుతేవలె చెడ్డలో ఆదర్శులుగాక మంచిలో ఆదర్శప్రాయులైతే ప్రపంచమే ముందుకు వస్తుంది అయినా అదృష్ట ముండవలె నంటూ కార్యము చేయబూనినది సరోజ

రాము జాబు వ్రాయబూని సందేహం సందేహం అన్నాడు.

ఇది ఆయ్యో జాబుకాదూ అయ్యో వంటాకాదూ అని వినుగెత్తినట్లు రెండి చేతులా తలగీక్కుంటూ ముఖము చిట్టించి నన్ను వంట చేసుకోనివ్వరా అన్నది సరోజ.

ఛాఛాఛా రెండుచేతులా తలగీక్కున్నా తల అంటుకున్నా తలరుద్దుచున్నా నూనె వూనకున్నా దేహముగీకున్నా ఇంద్రునకైనా దరిద్రము వస్తుందన్నారు. అందరికీ శకునంచెప్పి కుడితిబానలో వడతావా అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వులో వాల్గన్నుల తళ్ళులో దుఃఖము మిశ్రముచేసి గడ్డదస్వర ములో తియ్యనిస్వరము మిళితముచేసి చెవులకింపుగా ప్రేమకు సొంపుగా కనులకు రాణింపుగా విమి నన్ను బల్లని చేసినారా బల్లినా నేను అన్నది సరోజ.

బౌను అబల్లి కిటకిట పలికేస్తుంది. ఈబల్లి పటపట చెప్పేస్తుంది మాటలు రానిబల్లి అదీ మాటలువచ్చేబల్లి యిది ఓబల్లి తీర్చవేసందేహం ఊ పటపటా అన్నాడు రాము.

నన్ను బల్లియన్నారు యింక ఏమయినా అంటారు నేనుచెప్పను అంటూ మృదుమధుర మూర్ఛాన్ని చూపింది సరోజ.

యింక బట్టిఅనను శకునాలవషి శాస్త్రాలపిట్టా అంటానులేవే నీకెందుకంత కోపం నాభార్యగర్భమయి మూడవమాసము పడింది అని వ్రాసేదా నాపెండ్లాం నీళ్లుపోసుకొని మూడు నెలలయిందీ అని వ్రాయమంటావా అన్నాడు రాము.

దీనమూ నీళ్లు పోసుకుంటూ ఉన్నానె మూడునెలలయిందీ అంటారు యిది హేళనగాదా అక్కడ చదువుకున్న అత్తామామా యింకారెండొకులు ఎక్కువచదువు కున్న భావగారూ కొంచెము ఎక్కువతక్కువగావున్న అక్కగారూ ఉన్నారు పిరగ బడి నగుతారు భావగర్భితముగా వ్రాయక బటాన బయలుగా వ్రాస్తే అయ్యోనేను గర్భం అనకుండా నాభార్యగర్భం అన్నాడే భావగారూ అని నవుతారు. భార్య గర్భంగాక తానవుతాడా అంటారు భావగర్భితముగా వ్రాయండి అన్నది సరోజ.

గర్భం భావగర్భం నాకురాదే గర్భమయినవారే అభావగర్భం కొంచెం చెప్పితే ముత్యాలులాగా అక్షరాలు వ్రాస్తానే అన్నాడు రాము.

చిరంజీవి తమకుమార్తె సరోజకు మూడవమాసము నడుస్తూఉన్నదీ అనండి భావగర్భితము - గర్భం అని ఇంటుంది అన్నది సరోజ.

వరెవా వరెవా బుద్ధిబలంఅంటే నిదేనే చక్కగా నన్ననుసరించినావు విను మువుతా

సులక్షణ లక్షితలై సుగుణగణ గరిష్ఠలై సుప్రసిద్ధలైన బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తు లగు అత్తామామగారి సన్నిధికి అన్నాడు రాము

అబ్బా అత్తా మామను అట్లపొగిడిచారే పట్టంచుల పంచెలకూ కండువా పంచెలకు ప్లాను బాగావేసినారే రాబట్టే అల్లుడ్రవంధా బాగాచదివినారే అత్తా మామను బాగాగౌరవిస్తేగాని రాతగ్గవిరావు దూషిస్తే దూరమవుతాయి పొగిడితే పొంగిపొర్లి సముద్రం చెలియలికట్ట వీరాడయినా వకనాడు దాటుతుంది ఊ కానీ అన్నది సరోజ

చిరంజీవులు అనంతముగా దండప్రణామము లాచరించి విన్నవించుకున్న విజ్ఞాపన ఉభయకుశలో పరిసాంప్రతం అని వ్రాయుటకు ఒమలు ఉ సా పెట్టినాను ప్రకృతంలేఖ వ్రాయుట వీమన చిరంజీవి తమకుమార్తె సరోజకు మూడవ మాసము ఈనాటితో పడినది దేహము ఆరోగ్యముగా ఉన్నది తమయావన్నంది క్షేమములు తెల్చుకోరు తున్నది ఇంతే దండప్రణామములు.

ఇట్లు భవత్ అశీర్వాచనాభిలాషులు.

చి|| సరోజ, రాము.

అని చదివినాడు రాము చాలుజాబు పెద్దగా వ్రాయక పోయినా పొగడ పెద్దగా ఉన్నదే మంచి వంచెలజత వస్తుంది అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ఊరకే ఇస్తారా వాళ్లఅమ్మాయిని కంటికి రెప్పలాగా కాపాడుతూ పువ్వుల్లో పెట్టి సాకుతూ ఉన్నానుగా అన్నాడు రాము.

అంతటితో విడిచినారు బ్రతికినాను వరుసగా వర్ణిస్తారు వచ్చినన్నివదాలు వాడుతారు అనుకున్నాను. చాలుఇంకపోయి పోష్టులో వేసిరాండి పొగ్గుపోతుంది మాటల సందడి మానవుని వేళ్లను గమనింపనీడు సంధ్యవేళల మానవులు మరువ రాదు మూడు సంధ్యలా మానవులు మరచి పార్కులూ షికార్లూ సినిమాలూ బజార్లూ కాఫీహోటళ్లూ మరిగి ఓగులై, జోగులై, సోమరులై, చెడిపోతూ ఉన్నారు పోయి జాగ్రత్తగారాండీ అన్నది సరోజ.

ఇందుకేనే శంకరులవారు చెప్పినది ముఖ్యస్నేహితులు మానవునికి ఎవరనగా భార్య అన్నాడు భార్యకు భర్త అన్నాడు ఈజోమిలోగల అర్థం తెలుసుకొని జీవిస్తే ఆనందముగా జీవిత కాలరథం సాగిపోయి భద్రంగా శుభంగా గమ్యస్థానం చేరు కుంటుంది. ఓస్నేహితుడా నీమేలు మరువలేను మాటనూకాదనను పోయివస్తానని పంచె పైనవేసుకున్నాడు రాము

అప్పుడప్పుడు వికసించెడి తామర పుష్పమువలె ముఖము వికసించజేసి సరోజి అయ్యో పాపం స్నేహితుడా అన్న నాలుకకు కాస్త తీపు తగిలిస్తే మరీ మరీ అంటుంది. ఈ కాస్తకాఫీ త్రాగిపోండి అని గ్లాసు చేతికందిచ్చింది.

శహబాబ్ స్నేహితుడవంటే నీవే స్నేహితుడవు వత్తి సతీ స్నేహం ఎట్టపెరు గుతుందన్న విషయం తెలుసుకున్న సహధర్మిణి నీవేనే శాస్త్రాలపుట్ట శరదనాలపిట్ట అన్నాడు రాము.

అయ్యో పాపమని నేను త్రాగవలసినది మిగిలించి ఇస్తే పుట్టలూ పిట్టలో అంటారు. మాటలు బాగానేర్చిరారు ఉబికించి స్తోత్రంచేసి అటుభగవంతునితో వరాలూ అశీర్వచనాలూ ఇటు భార్యతో ఆహారాలూ ఆలింగనాలూ సంపాదించుకునే మాటలేవో అవి బాగావర్ణించినారు సంపాదించుకుంటూ ఉన్నారు మాటల నేర్పుతో

కవీ కాగలరు పౌరాణీకుడూ కాగలడు అన్నీ సంపాదించు కోగలడు. అందరి అభిమానమూ పొందగలడు అందరిలో గౌరవముగా తిరుగగలడు స్త్రీ వశ్యం జనవశ్యం రాజవశ్యం కడకు దైవ వశ్యంకూడా చేసుకోగలడు మాటలనేర్చు ప్రతిమానవునికీ అవశ్యకము అన్ని నేర్చినారు భయములేదు పోయిరండీ అన్నది సరోజ.

సేకుకు సవాసేరుగానేర్చి భర్తనూ భగవంతునీ వలలోవేసుకున్నావు భర్తలో భగవంతునిలోగల శక్తి అంతానీదే రాజ్యాలూ మదన సామ్రాజ్యాలూ ఏటాకో ధూర్జు వస్సువర్ణోకములలో ఎదురులేదులే ప్రజ్ఞంపే నీదే ప్రజ్ఞ పంచామృతాలు ఇచ్చి భగవంతునీ అధరామృతాలు ఇచ్చి భర్తను వలలో వేసుకున్నావులే అని అంటూ ఉండగా రాము.

సరోజ ముఖము చిట్టించి వలపూ వయ్యారమూ అందులోకలిపి మృదు మధుర స్వరములో కొంత చిరునగపూ దుఃఖమూ తొందరా మిళితముచేసి వక్త్ర కదలించుచూ చేతులు విడిలించుచూ ఈవంట కాదూ అజాబు పోదు సంధ్యా వందనము అయ్యేదిలేదు మీశిష్టంలేండీ అని అన్నంలో కలియబెట్ట గరిట చేతికి తీసుకున్నది.

రాము భయపడునట్లు ఆభినయించుతూ సరోజా ఆయుధం అందుకోకే పోతూ ఉన్నాను దండనోపాయము అపాయము అంటూ వెనుదిరిగిరాడు రాము.

సరోజ ఫక్కున నవ్వి నది.

వెనుకనవ్వు మంచిదిలే అంటూ పోష్టాఫీసుకు పోయినాడు రాము.

సరోజ వంటచేసుకొంటూ దయామయా ఇదంతా నీదయ నీదయలేకున్న ముందునుకృతము చేయకున్నా దయతుడు దయ్యమై పడతారన్నారు నీ అనుగ్రహముతో స్నేహితునికన్నా మిన్నగా నుఖ దుఃఖముల చెప్పకొన తగ్గవారు దయామయులు రసకులూ సర్వాంగసుశోభితులూ అదృష్టవంతులూ భర్తదొరికినారు మిమ్ముమరువను తండ్రీ ఈదయ మరుజన్మకు కూడా చూపు తండ్రీ అనుకొంటూ పనిచేసుకొనుచుండగా రాము పోష్టాఫీసుకు పోయి జాబులు వేసివచ్చి సాయంత్రము పూజావిధి ముగించుకొని భోంచేసి వినోదముగా అహ్లాదముగా మాట్లాడుకుంటూ ఉండీ రాము సరోజా నేను పూర్వపుణ్యము బాగాచేసినాను మేనమామ కూతురి కన్నా చనువుగా సర్వవిధములూ తెలిసినదై అనురాగమూ అపురూపమూ అను

గుణ్యమూ కుదిరిక గలిగిన భార్య దొరుకవలెనన్న సామాన్యమూ వీలోపమూ చేసినవాడను కాను భగవంతునిదయ నాపై ఎక్కువగా ఉండిన దగ్గాడు.

ఎందుకు చేయలేదు కొంత పాపంచేసిగ్రాము నాకు తమరు మేనమామ మేనత్తకొడుకులు గాకపోవుట నేనూ అట్లే మేనత్త కూతురూ మేనమామ కూతురూ గాకపోవుట వివాహ వర్యంతమూ ఒకరు ఒకరికి తెలియకపోవుట పాపము చేయ లేదా అన్నది సరోజ.

ముందేమున్నది వివాహానంతరం కాదా సుఖమో దుఃఖమో ఉండేదీ అన్నాడు రాము.

మీరు తెలిసికూడా అడుగుతారు అనుకుంటాను తమరు మేనమామ కుమారులై ఉంటే బాల్యమంతానాకు ఎట్లుండునో వీమో అనంతోషమంతా హతమయిందిగా స్త్రీకి సామాన్యముగా వీడు యెనిమిది వీడుల వయసునుంచీ కోర్కెలూ కామప్రారంభమై తనదేహము తాను దాచుకొనుటా సిగ్గుపడుటా బిడియపడుటా మంచియువకులా సమవయస్కులా చూడదలచుట ఎగతాళికి నొచ్చుకొనుట వరుసగలవారిని చూడలేకపోవుట చూడక వుండలేక పోవుట నిలజూచుట ఆశల పెంచుకొనుట చిరునవ్వు గలుగుట కంటితళుక్కులు వయించుట మనసులో అదేదో అనందము గలుగుటా శృంగార వర్ణనలు వినగోరుట చదువమనసుపోవుట అలుమగళ్లు విలాసమూ వినోదమూ పడుచుండ చూడగోరుట ఇట్టి అనందములకులోనై వదీ పదకొండు సంవత్సరముల వరకూ తన మనసులో తాను రాబోవు సుఖముల తియ్యనికలల కంటూ ఉంటుంది. అప్పటిలో మేనమామ మేనత్త కొడుకుండి చూచుచుంటూ ఎగతాళి హేళన చేయుచుండ అనందపడుట అప్పుడప్పుడూ ఒకచోట కలసి మెలసి ఒకరిని ఒకరు చూచి సిగ్గుపడుట పరిహాస మాడుట అడుటా పాడుటా కొంటెపనుల మామచేయగా తనకు ఇంపుగావున్న తనకిష్టమున్నా అమ్మా చూడవే మామూ అంటూ అమ్మతో చెప్పగా మీ ఇరువురిమధ్యా డో కొట్టినూ బలకొట్టినూ తగాదాలు దీర్చనూ లా చదువుకున్న ఒక వకీలుగావలె సమోఅమ్మా ఎట్లన్నాపోండి అంటూ ఒరే డోరుకోరా అది గర్వభడవ విమన్నా అనీని అని అత్తఅంటూ వుంటే లేదు అత్తా నేనేమీ అనలేదు నీ కూతురే నన్నుతగిలిడి నన్ను తగులుతావు అంటూ వుంది అని అవద్దాలు చెప్పకుంటే అంతా అవద్దాలని ముసిముసి నగువులతో మురిసిపోతూ బదులిస్తూవుంటే వారి అనందానికి మేరవుందా కాబోయేభర్త కాబోయేభార్య ఒకరి

నొకరు విడలేక చెప్పుకొనలేక కోర్కెల కల్లోలములకు తహతహ పడుతూ ఎరుగని కలలెన్నో కంటారు మాచు విద్యలో ప్యాసై ఉత్తిర్లుడయినది వింటే చూడవలెనని ఉత్సాహపడుతుంది. ఉద్యోగములో చేరెనంటే చూడవలెనని ఉత్సాహపడుతుంది తన సోయగము సొగసూ సొబగు విద్యా పెంపూ దేహసౌష్ఠవమూ చూపి మెప్పుబడయవలెనని తీవ్రపడుతుంది. ఫోటో లూ చూచినప్పుడంతా రాబోవు కాలాన్ని సమీక్షమునకు రాగోరుతుంది సెలవులుఎప్పుడు నాన్నాఅని అడిగితే వీవీ మీమామ రావలెననియా అని అమ్మోనాన్నో అంటే సిగ్గుపడి చూచుచున్నా అంటూ చూడు అమ్మోఅమ్మో లేనిపోని కలలతో ఈసారివస్తే ఇల్లమాట్లాడవలే ఇట్లమాడవలే ఇట్లనడువవలే ఇట్లపెట సవరించవలే ఇట్లతిను పదార్థములు ఇవ్వ వలెనని ఆలోచిస్తూ ఆలేత హృదయాన్ని మామకేఆర్పిస్తూ మామనే తలంపులో ఉంచుకొని వివాహకాలమునకై తాను పుష్పవతి అగుటకొరకై ఎదురుచూస్తూ ఉంటుంది మామరసికుడైనా తానురసికురాలైనా ఇంకా ఎన్నెన్నో అనందాలు పొందుతారు. అనందకాలం మీకూలేదు నాకూలేదు అతకూతురో మామకూతురో ఇంకాదగ్గర అక్కకూతురో ఉండి ఉండిన తమకు తెలిసిఉండేది పాపం అట్లఉంటే అనందపడి ఇతరులకుచెప్పి ఉండురలేండీ స్త్రీ ముందు జన్మలో సుకృతంచేసి ఉంటేనే బాల్యమాదిగా కొంచె మెంచుమిచ్చు వయసులోగలిగి ఈడు జోడుకుదిరి వేషభాషల్లో తనకునచ్చి తనకుతగ్గ మామదొరికేది కామక్షాలలకు క్రాగకుండా మైనసు తిరుతానే వీడుమీరకుండా జోడుదొరికేది లేకుంటే వింధ్య హిమాలయముల సందులో అంతదూర ఒండుత్వములో అంతదూరములో కన్నీరుకాల్వలై పారిన వెనుక ఆశలన్ని అడుగంటిన తడువరి తోటిసోదరీలు పిల్లలుగన్న పిదప దేహశాన్త పచూ యౌవనచూ యుక్తకాలచూ అడవిజేరిన కొన్నాళ్లకు అదివరాహమూర్తివలె అవతరిస్తాడు వీమామో ఒకమామ సర్వాంగసౌష్ఠవముగలిగి అవయవములు అకాల మృత్యువుల వాతబడక ఆరవైపీడుల వరకూ భార్యభర్తలు రసిగులై యౌవనులై అన్యోన్యముగా క్షీరనీర న్యాయముగా వికమనస్సుతో ఉండి పుట్టుకలో వెనుక పుట్టినా చావులో భర్తకన్నాముందు భార్యగతించి రోజుల తేడాతోనో నెలల తేడా తోనో భర్తగతించ వలయునన్న ముందుజన్మలో త్రిమూర్తులా త్రిదేవులా త్రిసంద్యలా త్రికరణ శుద్ధితో ఆర్పించి ఉండవలె మంచి నడక నడిచి ఉండవలె ఊరకరాదు అడితెలియక నాకు పెట్టికాకపోయె అమ్మానాన్నా చేయలేక పోయిరి డబ్బులేకపోయె తగినవరుడు తటస్థపడక పోయెనని చింతించుచూ వ్రాతవ్రాసిన

బ్రహ్మను దూషిస్తూ ఎవరో వకడు దేవుడిచ్చినభర్త చేసుకొమ్మన్నవారిపై దుమ్మెత్తి పోస్తూ నాలుగందాలు లేకపోతే చేసుకొని ఏమిమేలంటూ ఇతరులచూచిగుటికలు మింగుతూ కంటికి వత్తివేసుకొని ఏడుస్తారు వీదలకిస్తే ధనికులుకాలేదా ధనికులకిస్తే వీదలుకాలేదా నూరేండ్లు అయ్యిందాయమనిజస్తే మూడునాళ్లకే వూడిపోలేదా అనేకమయిన అలజడులు గలుగలేదా అంతాముందుచేసిన సుకృతములో ప్రకృతంచేయు పుణ్యములో ఉండి జీవిబ్రతుకు తెలియక చింతిస్తారు ఇదిబుద్ధిలేనితనం తానుబుద్ధిగలిగి యుక్తవయసు వచ్చువరకు తిగిదేపిపూజ చక్కగాచేస్తే అరు ఏడుఏండ్లు కాలమవుంతుంది వన్నెండు ఏండ్లు తప్పకసేసిస్తే ఏదేవతయినా ఏదేవుడయినా తప్పక అనుగ్రహిస్తుందన్నారు అనుభవజ్ఞులూ పెద్దలూ ఎందుకు అచరించ కూడదూ వీరిసుఖదుఃఖములకు వీరుగాక వేరేవారు బాధ్యులవుతారా ఇదంతా తల్లిలో ఉంది అని ఊరకున్నది సరోజ.

అయ్యో విడచి పెట్టితివేమే తెల్లవారు తుందనుకున్నానే నీకు నేను మామనోమేననూమనో అయివుంటే నిన్ను ఏమిచేసివుందునో చెప్పతరముగావు మనము చేసేసేత వ్రాయలేక బ్రహ్మకూడా తలవిదిలించు కొనును దినదినమూ కాట్లాటే కొట్లాటే పోట్లాటే తీర్పులేక చూడలేక పొమ్మనలేక రమ్మనలేక మీ అమ్మానాన్నకు చాలెవుండేది అన్నాడు రాము.

కండ్లు త్రిప్పి పెదవులు విప్పి వలపు పిలుపులతో వలపు పూవులతో మరపించుకొని అడించి వుందును చేతగానిపిల్ల అయితే కాట్లాటా కొట్లాటా పోట్లాట వుంటుంది చేతనయినదాని చేతిలో కీలుబొమ్మ కొమ్ములు తిరిగిన మొనగాడైన తెలుసునా అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

బుగ్గలు కమిలిపోయి గడ్డము వాచిపోయి మామపండ్లు కాట్లు అట్లు పోట్లు అయి అమ్మకుచూపి మామ చూడవేఅని వీడ్చేటట్లు చేసివుందు వస్తా ముందుజన్మకు వస్తా వుండూ అన్నాడు రాము.

రా వలపు సంకెళ్లు తగిలించి చిలిపి చేష్టలో ఇరికించి అడిస్తూ ఇంటికి వీధికి తిప్పిస్తూ గీటుదాటకుండా చేయిస్తూ అన్నము నీళ్లు మరపిస్తూ రా అన్నది సరోజ నవ్వుతూ,

రాము గడియారము ప్రక్కచూచి అప్పుడే వదిలి అయినదే ఇక పండుకో గర్భవతులు నిద్రామేల్కొన్నాడు అట్టమేల్కొన్న మరునాడు ఉష్ణాదికలమై దేహము నీరసమేర్పడును తలనొచ్చును మనస్సుకు ఉల్లాసము వుండదు అక్షిప్తమగుతో మలబద్ధకమగుతో జరుగును విడిమనుషులైన పరవాలేదు పాపము గర్భవతిని పడుకొమ్మని రాము పడుకొన్నాడు సరోజ కన్నంబించినది

మరునాడు తొమ్మిది గంటలకు జాబుచేరి భుజంగరావు ఇంట్లో అందరూ అనందపడినారు సరోజ కాపురమును గురించి నడకను గురించి మారినందుకు సంతోషించినారు అనసూయమ్మ కావలసిన పదార్థములు చేసుకొని మూడవనాడు ప్రయాణమై కుమార్తె ఊరు చేరుకున్నది ఆ సమయమునకే జ్ఞానాంబా వచ్చి చేరినది ఇరువురూకలసి బస్సుస్టాండునుండి ఇల్లు చేరిరారు ఆ సమయమునకు సరోజ భోంచేసి కూర్చొని విదోపడుపు కొనుచుండెను. ఇరువురూ ఇంటిలో ప్రవేశించిన తోడనే సరోజ లేచి సంతోషముగా ఎదురుపోయి అత్త చేతిలోగల సామానులు తీసుకొనివచ్చి అక్కడపెట్టి అమ్మచేతివీ తీసిపెట్టి కాళ్లకడుగుకొన నీళ్లు ఇచ్చి షణములో కాఫీవేసి ఇరువురకూ ఇచ్చి నీళ్ల క్రిందవేసి స్నానముచేయ పొమ్మని భోజనము కాలుగంటలోపలచేసి ఊరగాయలో పొట్టూపేసి భోంచేయపెట్టి చాపవేసి కూర్చుంటుండని తాంబూలము లెచ్చి ఇచ్చి తాను కాఫీవేసి ప్లాస్టులోపోసి కాసుత్రాగి వచ్చి అమ్మా అత్తను క్షేమములు అడుగు చుండెను. ఇంతలో అయిదు గంటలాయెను.

రాము స్కూలు నుంచీవస్తూ వూలు పండ్లూ పట్టుకొని వచ్చి చూచి ఓహో ఒకేరోజులో ఒకేవేళలో ఒకేసారిగా ఒకే బండిలో వచ్చినారా అంటూ వూరి ఇంటిలో ప్రవేశించి మీయత్త ముందా మాయత్తముందా మీయమ్మ ముందా మాయమ్మ ముందా సరోజా చెప్పమన్నాడు రాము

ఇద్దరికి నలుగురిని చెప్పకున్నారే మాయత్తా మీయత్తేవచ్చింది అనందంగా చూడడములో నలువురిగా అగుపడినారు ఒకేబండిలో ఒకేసారిగా వచ్చినారు మళ్ళిబాగమూడండీ ఇద్దరుగానే అగుపడుతారు అన్నది చిరునవ్వు నవ్వుతూ సరోజ.

అత్తగారికి అహారం ఫలాహారమేనా అన్నమేమయినా అన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ అత్తగారు వస్తారని అయ్యగారు చెప్పలేదు అన్నము చేయలేదు అన్నది సరోజ.

పెద్దవారు చిరునవ్వుతో ఇరువురనూ చూస్తున్నారు.

అన్నము అకులోపడందే అక్కునున్నంరాయరులేవే అంతసూక్ష్మ గ్రాహిత లేదనుకున్నావా స్కూలుమాష్టర్లకు చూచేవేళకే అంతా అవగాహన మగుతుందనుకో తెలుసుకో అంటూ వూలూ వండ్లు మువ్వరి మధ్యలో పెట్టినాడు రాము.

చేతికివ్వకుండా అక్కడపెడతా దెందుకూ అన్నది సరోజ.

అవగాహన మవుతుందని ముందేచెప్పినానుగా అమ్మా అత్తా అలా మధ్య ఎవరిచేతికిచ్చుటకూ వీలులేక అక్కడ పెట్టినాను ఎవరిచేతులు ముందక్కడికి వస్తాయో చూతామనుకున్నాను ఎత్తుకొన తగినవారే ఎత్తుకున్నారు ఎత్తిపెట్టునో ఎగరగొట్టునో వీలెవానికెరుక అన్నాడు రాము.

ఎత్తిపెట్టేది ఇల్లాలూ ఎగరకొట్టేది యజమాని అంటూ ఎత్తిపెట్టి కడుపు చల్లచేసుకొని కావలసి నంతసేపూ మాట్లాడండి అంటూ కాఫీతెచ్చి ఇచ్చినది సరోజ.

రాము తాగి నీధర్మంనీవు అచరించినావా అన్నాడు

సరోజ అవిషయం తెలుసుకొని లేదండీ తమకొరకై తాళుకున్నాను అన్నది.

అయితే రా అంటూ అమ్మా అత్తా ఎరుగనిల్లి ముందు అమ్మకా అత్తకా అమ్మముందా అత్తముందా అన్నాడు సరోజను చూచి రాము.

అన్నీ చదివిన అమ్మగారికి అదెందురు? తెలియదూ అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

అమ్మ కనిపెంచినది అత్త కన్యనచ్చినది కనడములో అమ్మముందు అత్త వెనుక అమ్మ ధనముతో సర్వస్వము దానముచేసినది. అత్త కన్యాదానం మాత్రం చేసింది కొడుకును కన్నతల్లి అధికారి కూతురిని కన్నతల్లి అనధికారి అరం భారం నీభారం నాభారం మోసేది అమ్మా అంతాభారం మీదేననేది అత్తా ఎవరికిముందో నీవే చెప్పు అన్నాడు రాము.

నోటికి పైటచెరగులు అడ్డము పెట్టుకొని పెద్దవారు నవ్వుతూ ఉండక.

సరోజ నవ్వుతూ మాయమ్మకనీ మీయమ్మకు దానంచేసింది దానమిచ్చు దాకా మాయమ్మపెద్దది తీసుకున్న వెనుక మీయమ్మపెద్దది దానమిచ్చువారిదే పైచేయి తీసుకొనువారిది క్రిందచేయి అయినా వయసులో వైనంలో కాలంలో మీఅమ్మేపెద్దది. కానివ్వండి, అన్నది సరోజ.

సరో తగినట్లే చెప్పినావు. దీనిఅర్థంఇంతేనని సాగిలపడి ఇరువురూ నమస్కరించినారు

పుత్ర) పౌత్రాభివృద్ధితో నూచేండ్లు బ్రతుకండి నాయనా అని అనసూయమ్మ దీవించినది.

జ్ఞానాంబ అన్నది వినపడలేదు.

రాములేచి అమ్మముఖము చూచి వీమమ్మా నీవన్నది వినబడలేదే అన్నాడు రాము నవ్వుతూ

జ్ఞానాంబ ముఖమున చిరునవ్వులయ చాగా ఆశీర్వాదించినా నాయనా చతుర్విధ సంపదలతో యశోవంతుడై వీడువీడి వీడుకూడి దేవబ్రాహ్మణ వయోవృద్ధ ఖంధు మిత్ర ఆశీస్సులందుకొను పిల్లలకని చిరకీర్తి వంతులై వర్తిల్లమని కడుపార దీవించినా నాయనా జాబు చూచినతోడనే మీనాన్న పో పో పొమ్మని చంపిరాడు దీక్షసేయ వలసినపదమూ వారికేమి తెలుసు మనహిందూ సాంప్రదాయము ఆచారము అంత రింప చేయరాదు మూడవమాసము నుండి అయిదా ప్రారంభింపచేసి ఉండువిధమూ పండువిధమూ చెప్పిరాపొమ్మని తొందరించిరాడు కోడలు చక్కగాతెలిసినదీ అమృతంలో ఆజ్ఞలో ఆచరణలోఉంచి ఉంటుంది పరవాలేదు అంటే వింటేగా తొంద రించిరాడు వచ్చి సూడగా అనుకున్నంత ఉన్నది సంస్కారమయిన పిల్లగాబట్టి నిన్ను యుక్తితో సంస్కరించినది నాయనా నీతర్కాలకూ తారామృతకూ నేర్చిన పిల్లగాబట్టి తాళుకుంది చద్దమ్మఅయితే పెద్దదేవర చేసిపెట్టి ఉంచువు అన్నది జ్ఞానాంబ

రాము అమ్మవక్కలో కూర్చొని అమ్మా, పిల్ల, పడుచుపిల్ల అయినా బుద్ధి వృద్ధ బుద్ధి పిట్టకొంచెం కూతఘనం వృష్టపుశ్యాంగన వృష్టనారీ ఉన్నదిగా ఇంట్లో కాలుకదిలీసే ధర్మాలు కట్టవిప్పి ముందుపెట్టుతుంది వద్దే గడ్డం పెంచవద్దే ఖోరుగా ఉండవలెనని గంపెడంత ఆశోపదే అగచాట్లగా ఉంటుందే ఆకారహీన మవుతుందే ఆకారములేక కృత్రిమముగా అగచాట్లతో రుదిరించుకునే వాళ్లంటే ఉన్న ఆకారము పొగొట్టుకొమ్మంటూ వెంతుకే ఈకాలంలో నన్ను బుద్ధిలేనివారిలో జను కట్టుతారే అంటే వింటేగా నేనుమాత్రం ఆకారహీననుకానా నియమబద్ధనుకానా అగచాట్లులేవా కొంతకాలం కన్యాత్వముతోనుండ కోరికలేదా అన్నికోర్కెలూచంపి స్థిరప్రజ్ఞనై బుద్ధిని బిగియ బట్టవనిలేదా అంటూ అమ్మా దీక్షలో దిగినదనుకా సాధించింది వేధించింది మూతి ముడిచింది అనందంబిగించింది నానావస్థలూపెట్టి నన్నిస్థితికి తెచ్చింది అంతా నీవరుసే నీతోనాన్నకెంత కష్టమో దీనితో నాకంత కష్టమొచ్చిందే మనజంటికి వచ్చేటప్పటికి మనుషులే మారుతారు వంశవృక్షములో

పెద్దవారు చిరునవ్వుతో ఇరువురనూ చూస్తున్నారు.

అన్నము ఆకులోవడందే అక్కునున్నారాయరులేవే అంతసూక్ష్మ గ్రాహిత లేదనుకున్నావా స్కూలుమాష్టరకు చూచేవేళకే అంతా అవగాహన మగుతుందనుకో తెలుసుకో అంటూ వూలూ వండ్లు మువ్వరి మధ్యలో పెట్టినాడు రాము.

చేతికివ్వకుండా అక్కడపెడతా గెంచుకూ అన్నది సరోజ.

అవగాహన మవుతుందని ముందేచెప్పినానుగా అమ్మా అత్తా అలూ మధ్య ఎవరిచేతికిచ్చుటకూ పీలులేక అక్కడ పెట్టినాను ఎవరిచేతులు ముందక్కడికి వస్తాయో చూతామనుకున్నాను ఎత్తుకొన తగినవారే ఎత్తుకున్నారు ఎత్తిపెట్టునో ఎగరగొట్టునో ఏలేవానికెరుక అన్నాడు రాము.

ఎత్తిపెట్టేది ఇల్లాలూ ఎగరకొట్టేది యజమాని అంటూ ఎత్తిపెట్టి కడుపు చల్లచేసుకొని కావలసి నంతసేపూ మాట్లాడండి అంటూ కాఫీతెచ్చి ఇచ్చినది సరోజ.

రాము త్రాగి నీధర్మంనీవు అచరించినావా అన్నాడు

సరోజ అవిషయం తెలుసుకొని లేదండీ తమకొరకై తాకుకున్నాను అన్నది

అయితే రా అంటూ అమ్మా అత్తా ఎరుటనిల్చి ముందు అమ్మకా అత్తకా అమ్మముందా అత్తముందా అన్నాడు సరోజను చూచి రాము.

అన్నీ చదివిన అమ్మగారికి అదెందురు? తెలియదూ అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

అమ్మ కనిపెంచినది అత్త కన్యనచ్చినది కనడములో అమ్మముందు అత్త వెనుక అమ్మ ధనముతో సర్వస్వము దానముచేసినది. అత్త కన్యాదానం మాత్రం చేసింది కొడుకును కన్నతల్లి అధికారి కూతురిని కన్నతల్లి అనధికారి ఆరం భారం నీభారం నాభారం మోసేది అమ్మా అంతాభారం మీదేననేది అత్తా ఎవరికిముందో నీవే చెప్పు అన్నాడు రాము.

నోటికి పైటచెరగులు అడ్డము పెట్టుకొని పెద్దవారు నవ్వుతూ ఉండగా.

సరోజ నవ్వుతూ మాయమ్మకనీ మీయమ్మకు దానంచేసింది దానమిచ్చు దాకా మాయమ్మపెద్దది తీసుకున్న వెనుక మీయమ్మపెద్దది దానమిచ్చువారిదే పైచేయి తీసుకొనువారిది క్రిందిచేయి అయినా వయసులో వైనంలో కాలంలో మీఅమ్మే పెద్దది. కానివ్వండి, అన్నది సరోజ.

సరో తగినట్లే చెప్పినావు. దీనిఅర్థంఇంతేనని సాగిలపడి ఇరువురూ నమస్కరించినారు.

పుత్ర) పొత్తాభివృద్ధితో నూరేండ్లు బ్రతుకండి నాయనా అని అనసూయమ్మ దీవించినది.

జ్ఞానాంబ అన్నది వినపడలేదు.

రాములేచి అమ్మముఖము చూచి ఏమమ్మా నీవన్నది వినబడలేదే అమ్మా రాము నవ్వుతూ

జ్ఞానాంబ ముఖమున చిరునవ్వులయ చాగా ఆశీర్వాదించి నానాయనా చతుర్విధ సంపదలతో యశోవంతుడై వీడువీడి వీడుకూడి దేవబ్రాహ్మణ వయోవృద్ధ బంధు మిత్ర ఆశీస్సులందుకొను పిల్లలకని చిరక్తి వంతులై వర్తిల్లమని కడుపార దీవించినా నాయనా జాబు చూచినతోడనే మీనాన్న పో పో పొమ్మని చంపిరాడు దీక్షసేయ వలసినవిధమూ వారికేమి తెలుసు మనహిందూ సాంప్రదాయము ఆచారము అంత రింప చేయరాదు మూఢవమాసము నుండి అయిచా ప్రారంభింపచేసి ఉండువిధమూ పండుపిదమూ చెప్పిరావొమ్మని తొందరించిరాడు కోడలు చక్కగాతెలిసినదీ అమృతంలో ఆజ్ఞలో ఆచరణలోఉంచి ఉంటుంది పరవాలేదు అంటే పింటేగా తొంద రించినాడు వచ్చిపూడగా అనుకున్నంత ఉన్నది సంస్కారమయిన పిల్లగాబట్టి నిన్ను యుక్తితో సంస్కరించినది నాయనా నితర్కాలకూ తారామగ్ధకూ నేర్చిన పిల్లగాబట్టి తాళుకుంది చద్దమ్మఅయితే పెద్దదేవర చేసిపెట్టి ఉంచువు అన్నది జ్ఞానాంబ

రాము అమ్మప్రక్కలో కూర్చొని అమ్మా, పిల్ల, పడుచుపిల్ల అయిచా బుద్ధి వృద్ధ బుద్ధి పిట్టకొంచెం కూతఘనం వృష్టపుశ్యాంగన వృద్ధనారీ ఉన్నదిగా ఇంట్లో కాలుకదిలీసే ధర్మాలు కట్టనిప్పి ముందుపెట్టుతుంది వద్దే గడ్డం పెంచవద్దే షోరుగా ఉండవలెనని గంపెడంత ఆశశాందే అగచాట్లగా ఉంటుందే ఆకారహీన మవుతుందే ఆకారములేక కృత్రిమముగా అగచాట్లతో రుదిరించుకునే వాళ్లంటే ఉన్న ఆకారము పొగొట్టుకొమ్మంటా వెంతుకే ఈకాలంలో నన్ను బుద్ధిలేనివారిలో జమ కట్టుతారే అంటే పింటేగా నేనుమాత్రం ఆకారహీననుకానా నియమబద్ధనుకానా అగచాట్లలేవా కొంతకాలం కన్యాత్వముతోనుండ కోరికలేదా అన్నికోర్కెలూచంపి స్థిరప్రజ్ఞనై బుద్ధిని బిగియ బట్టవనిలేదా అంటూ అమ్మా దీక్షలో దిగినదనుకా సాధించింది వేధించింది మూతి ముడిచింది అనందంబిగించింది నానావస్థలాపెట్టి నన్నిస్థితికి తెచ్చింది అంతా నీవరుసే నితోనాన్నకెంత కష్టమో దీనితో నాకంత కష్టమొచ్చిందే మనజంటికి వచ్చేటప్పటికి మనుషులే మారుతారు వంశవృక్షములో

కూడా వీదోశక్తి ఉన్నట్లేడింది పట్టచిన్నదేగానీ చెవులు బద్దలయ్యేటట్లు కూతవేస్తుందే అన్నాడు రాము.

ఊ! కానీ ఇంకా కానీ అత్తా అమ్మనిమట ఉన్నదంతాకానీ అన్నీవిడచి విషయ సుఖాల్లోపడి విన్నదాన్నీ కన్నదాన్నీ కాలదన్నీ వుష్పిల్లల బలాన్నీ జ్ఞానాన్నీ రూపాన్నీ పాడుచేయుపద్ధతు లవలంబించి వుట్టినవెనుక ఇట్టాయెనని విసుగుజెంది వేసటపడితే వస్తుందా సానపట్టేటప్పుడే కుమ్మరసెట్టి సొట్టలేకుండా మట్టమంచి దానితో దేనిదేని కెంతెంత ఎట్లెట్ల సాసపట్టవలయునో పట్టక కొట్టడములో సరిచేస్తే మట్టితక్కువ వస్తుంది గట్టితక్కువ వస్తుంది మనేదీతక్కువ వస్తుంది ఇదంతాసెట్టిలో ఉంది సట్టిబలాబలం దీక్షాబద్ధులై కష్టపడి తయారుచేస్తే విలువగలుగుతుంది. కష్టం తగ్గుతుంది కార్యం నెగ్గుతుంది. పొరుషజ్ఞానకీర్తులు మిగులుతుంది అమ్మా నాన్నా అబ్బా జేజీ అవ్వా తాతా మామా అత్తా పూదయాల్లో వెలుగు వెలుగుతుంది. మీయమ్మనూ మాయమ్మనూ ఆడుగూ అనుభవనీయులు అన్నది నవ్వుతూ సరోజ

ఈమాటలకు నవ్వుతూఉన్న అమ్మ అత్తనుమంచి రాము చూడవే ఎన్నిఆకులు చదివిందో కొంచెం అట్ల కాలుత్రొక్కితేచాలు తలనుంగీ కొనతోరవరకూ చిమగ త్రోక్కేస్తుందే కోడలంటే కోడలుగాదు అన్నాడు చూచిమాడనితోనే చూడచక్కని చిన్నదీ కడమేడలోనా ఉన్నదీ అని తత్సంపాడుతూ సులక్షణ లక్షణములన్నీ ఉన్నవీ స్ఫురద్రూపీ సుగుణవల్లీ అని పొగడి చేసుకుందామన్నాపు అమ్మ చెప్పింది అది పెద్దమ్మ అయిచాసరే దద్దమ్మయిచాసరేనని చేసుకున్నా రాము రామా వచ్చిన తోనే కట్టవిప్పితే ఆచారాలూ వ్రతాలూ వక్కప్రాప్తులూ నియమాలూ నిష్టలూ పండుగలూ పర్వదినాలు ఇంకాఎన్నో ఒకటా కట్టాంతాఅదే కాలుకదిలిస్తే వస్తుంది పడుమప్పిలకదా పడదాం క్రిందామీదా పదిలమున్నదనుకా అంటే పంచాంగం పార బట్టి అమావాశ్య మొదలుకొని అన్నీ విశదీకరిస్తుంది కాదంటే కన్నిరుచిడుస్తుంది. కన్నిరుచూస్తే కనికరం కలుగుతుంది ఈబాల్యంలో ఇంతవనివద్దే ఇదిగి చంద్రామే గౌరవానికై రావోపుకాలానికై కోరికల చంపి మనోవ్యసన మనుషుంచే మనుష్యుల మవుతామే ఈకామదేవత కాళ్ళూ చేతులు కార్తవ్యపదవివే అంటే వింటేగా మూతి ముడుచుకుంటుంది. నామాట వినకుంటే మీమాట విననంటుంది భయపెట్టి చేయించు కుంటారా వల్లనిసంసారం మనసొల్లని మమకారం దేహం మీసొత్తూ మోహం నాసొత్తూ నిర్దివప్రతిమరో మాటా ఆటా ఉన్నట్లుంటుంది భద్రం అని హెచ్చరిస్తుంది

అబ్బా అట్టైతే ఇదేమేబురా దేవుడా అని ఏనే ఈగడ్డం సెలదెత్తు వచ్చిందే అమ్మ చెప్పితే అవతల పొమ్మంటూ నాన్న చెప్పితే నాకుచెప్ప వద్దంబూ అడ్డాదిడ్డం మాట్లాడుతా కానీ ఈడచిక్కినానే ఊ కట్టుకున్నట్లుగాదు కావలసినసే తేండి అనందపడినట్లుగాదు అనందంలో పిల్లలుచ్చారు మురిసిపోయినట్లుగాదు ఇద్దరికి ముగ్గురూ ముగ్గురికి నలుగురూఅయి నలుమూలలా రద్దులూ, గుద్దులూ, సుద్దులూ, వద్దురా దేవుడా అన్నాపోరు. జాగ్రత్త అని ఎదపై చేయిపెట్టతట్టి హెచ్చరిస్తుందే దిగులు పుట్టిస్తుంది మా అమ్మా నాన్న సంపాదించి నారులేవే భయంలేదు అంటే డబ్బుసంపాదించేది అమ్మా నాన్నా పిల్లలసంపాదించేది నివూనా ఇచెక్కడ నేర్చుకున్నావు అని మూతి పొడుస్తుంది. మా అత్తా మామకు చెప్పుతా ఇవ్వవద్దని అంటుంది ఏనేవేనీవు. నేనే సంపాదించాలట ఇచెక్కడవుతుందే అడక్కన్నా మా అమ్మిస్తుందిలేవే తెచ్చుకుందాం అంటాను అట్లావద్దంటుంది అమ్మా ఇందులో ఇన్నికష్టాలున్నాయని ముందు తెలిసి ఉంటే ఇంతచేసుకోనే అన్నాడు పేదమొఖముపెట్టి భయపడిన వానిలాగారాము

భాను మంచిమాట అలిబాధలు పడలేక అడిగినవన్నీ తేలేక భాగ్యమూ ఆరోగ్యమూ అనుభవించు మహాభాగ్యమూ తమకడలేకా అనురాగవతీ అపురూపవతీ అనుగ్రహ్యవతీ అనందవతియై అశ్లానువర్తినియగు ఇల్లాలిని ముందుజన్మలో సంపాదించు కొనిరాక ఈజన్మలో పరితపించి సంసారాన్నివిడచి వెన్నిచ్చి పరుగెత్తి గడ్డము పెంచి కావివస్త్రాళుకట్టి శుష్కవేదాంతాలు చెప్పేశుకులవారై వరాన్నమూ పరదారా పరధనమూ పాపమని చెప్పుతూ అమూఁకే ప్రారబ్ధమై కుంభీపాక నరకములో కలుసుకొనే కొయ్యలవలె అవుతారా లేక భగవంతుడు స్త్రీ పురుషుల గల్పించి ఇట్లచేసుకొండని తాను ముందు సంసారై అవర్క ప్రాయుడై నిలచి సంసార పరీక్షపెట్టినాడు దీనిని చక్కగా నెగ్గి గరుడవాహనముగాక సింహవాహనమే అయి సాలుకు చక్కగా ఎదఇచ్చినడచి సంసార సాగరములో భగవత్సేవా నావ ఎక్కి సాటివారికన్నాముందు దరిజేరి భగవంతునితో పట్టాపొంది సైయని పించుకొని చిత్రగుప్తుని చిట్టాలో లెక్కలకెక్కక శ్రీనగరముచేరు అయ్యవారగుతారా చెప్పండి అత్తా అమ్మ ఎదుటచెప్పండి అత్తాకొడుకు మెత్తపడినాడు కొంచెము నిబ్బరముచెప్పి భయముదీర్చు అని నవ్వినది సరోజ.

ఆ మెత్తపడతానా ఈరెండు మాసాలకే వీలెడంత చుట్టుకొల్ల ఊబికినానే ఇంక అత్తా అమ్మా తెచ్చిన రెండు బుట్టఫలాహారాలు తింటే ఇంక రెండేళ్లు అని వేగిళ్లుపూపినాడు రాము.

అత్రా అమ్మా భార్య ముగ్గురూ విరగబడి నవ్వినారు సరోజ అవి మీకుకాదండి నాకూ వకేనాడు భీమ ఫలాహారం చేస్తామనుకున్నారేమో అని నవ్వినది.

అహోరం లేకపోయినా ఆ వాసనైగా వస్తూంటుందిగా అలుకడుపు పెరుగుకొద్దీ అయ్యగారు అపాదమస్తకం ఆరంగుళమన్నా పెరుగవలెనన్నారు అనుభవజ్ఞులు రెండుబుట్టలూ కాలీఅయిపోవులోవల అని రెండేళ్లు తిరిగిచూపించాడు చూపి సరోజ తట్టుమట్టి వీమీ గరుడ వాహనమని హేళన చేస్తావెందుకే అడుక్కునే క్రిందిచేయి అనికదా నీభావం అదికాదు హరినీ సిరినీ ఇరువురూ మూపునకూర్చుండ బెట్టుకొని హరివదములొకహస్తమునా సిరివదములు ఒకహస్తమునా పెట్టుకొని హస్తములు సాచి అర్యులారా వరమభక్తులారా మీరు హరిధ్యానా తత్పరులై అన్యులకు అప కారముచేయక పూర్వజన్మ పాపులగు పుట్టంధులకూ వృద్ధులకూ అన్నబీదలకూ అంగహీనులకూ చిక్కులకు లోనగు సంసారులకూ సహాయపడుతూ దినచర్యను మరువక రాజయోగులై తరించి ఈహరిసిరి వదములాశ్రయింపుడు సన్న్యాసులలో చేరకుడు వీరిసేవవల్ల ఈతిబాధలుండవని చేతులుసాచి తన్మయుడై గృహపెద్దవిచేసి మోకరించి చెప్పతున్నాడు వరదారా వరాన్న వరభనములతో శిశ్నోదర పోషణ చేయు బుడ్డసన్న్యాసులలో చేరకుడనిగొంతు బొంగురుబోవ చెప్పమన్నాడు గరుకు మాన్లు అన్నాడు రాము.

మువ్వరూ వడిపడి నవ్వినారు.

ఇక సింహవాహనమంటే కండ్లరిమి నోరుతెరచి కోరలు చూపుతూ గాండ్రించి పైకిలేచి గోళ్లు పెకల్చి ఇదిగో గరుత్మన్తుని మాటకాదని వేరునూర్గముల బోధించువారిని అదారిసపోవని వారిని పాపపుణ్యములులేవు పునర్జన్మము లేదను వారిని పాపభూయిష్టులా దైవము లేడనువారిని మంచి దార్లకు కంపగొట్టు వారిని లోకవంచకులా లోకకంటకులా భక్తులబాధించు వారిని బీదల బాధించి పీల్చిపిప్పి చేయువారిని మదీయ నఖాయుధముల చీల్చి నల్లత్రావెదను భద్రము నుమాయని నోరుతెరచుకొని ఇమగోనేనను శబ్దము వినవచ్చునేమో ప్రైదుముకుదమని నలు ప్రక్కలా పారజూచు చున్నాడు మృగరాజు ఇచ్చేదానికికాదా అట్టహాసం మీదికి దుమికేదానికి అన్నాడు రాము.

దేనికితగ్గట్టు దానికి సరిచేస్తాడు అతుకు గానరాకుండా అతుకువేస్తాడు అత్రా అన్నది సరోజ నవ్వుతూ.

ఔనే పీనితో ఎట్లగుతున్నావోగాని ఎప్పుడూఇంతే ఓనమాల తరగతి నుండి ఇంతే నన్నువీదయినా అడిగేదీ నేను చెప్పినదాన్నివిని తిరిగి వాళ్లనాన్నను అడిగేదీ అందులో కొంచెం భేదమయితే అదిచక్కగా సమాధానం ఇచ్చువరకూ మా ఇరు వురలో వకరు తప్పనో మరచినామనో చెప్పనంత వరకూ చంపుకొనేవాడు ఇట్లే రాత్రింబవళ్లుబాప ఇంట్లోఉంటే దేనికి తర్కమూ కుతర్కమూ బాల్యములో మరింత శౌంరెముండాకొడుకు అన్నది జ్ఞానాంబ

అమ్మా ఆపదం ఇంకొకరినోట వచ్చిఉంటే కూనిలు ఒకటో రెండో ఈవేళ కయిఉండును శౌంరెముండాకొడుకు అంటే శౌంరెముండవునిపూ కొడుకును నేనూ నిన్నునీవు తిట్టుకున్నావుగాని నన్నుతిట్టలేదు ఇట్లతిట్టవచ్చునా తిట్టేది నేర్చుకోవలె నన్ను తిట్టేతిట్టు తిట్టవే నివిప్పుడు తిట్టినది బజారుతిట్టు వల్లెతిట్టని బజారుతిట్టినీ బావన తిట్టని శూద్రతిట్టని పురాణము తిట్టినీ బలురకాలున్నాయి ఇవి తెలుసుకొని తిట్టితే తిట్టవలెనే వీదీఒకటి తిట్టు చూతాము అన్నాడు రాము.

మువ్వరూ ముసిముసి నగులతో నోళ్లకు పెటలడ్డము పెట్టుకొని చూస్తున్నా రుగాని జవాబు పుట్టలేదు.

అమ్మతట్టు చూస్తూ రాము కానీ ఊ అమ్మా వక్కటి తిట్టవే అని బాధించ బట్టెరాడు జ్ఞానాంబ తాళకొనలేక పోరా కోతిబడవా అన్నది

అదీ సూటిగా నాకు తగిలినది అమ్మకూ అక్కకూ అలిగి తగలకుండా నాకే తగిలింది. తిట్టితే నేర్చుకొని తిట్టవలె నేర్చులేకుంటే నెత్తికొస్తుంది అన్నాడు రాము.

మీ హుక్కలో పిల్లవాండ్రకు చెప్పుతుంటారా పురాణంతిట్టా వల్లెతిట్టా ఏవీ కొంచెమనండి చూస్తాము అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ఔను రేవు కొడుకుపుట్టి పెరిగిపెద్దై తులువచేష్టలు చేస్తుంటే తిట్టవనిలేదా నేర్చుకో అనికండ్లరిమి ఒరేమొద్దా మొద్దుపెద్దవ్వా ఒరేతుళువబోకీ ఒరేబుద్ధిలేనిదద్దన్న ఒరేతుంరా ఈ సరళ్ళో ఇంపుగా ఎన్నోవాడతారు. అందులో కొంచంపెద్దై మాటిన కుంటేకోవం వట్టిలేనప్పుడూ వండ్లుకొరికి ఒరేవతువా ఒరేవలుగాకీ ఒరేపాపీ ఒరేమతి భ్రష్టా ఇట్లా తూకంగా వలుచిపాల నడిపిస్తారు. అవి చదువుకున్న తల్లితిట్టు ఇకచదువు రానితల్లిచూడిస్తుంది జంటదెబ్బలతో ఒరేగాడ్డెకొడకా ఒరేలంజికొడకా అనిఈజాడలో కదం త్రొక్కినట్లు ఎన్నోనడిపిస్తుంది. ఇక బజారుతిట్టు ఒరే ఈదులూడ్చే నాకొడకా

ఒరే దరిద్రపునాకొడకా ఒరే రండునాకొడకా అని అమ్మకు అవమానం గాకుండా వానికి శూలాలుగా తగిలేటట్లు అంత్యప్రాస పోకుండా అవతలివారికి వినబడకుండా బట్టలో తొడపాశంలాగున అనగబట్టి తిడతారు. ఇక బాపలతిట్టు అంటే బ్రహ్మ కూడా తలవట్టుకోవలసినదే ఓరి నీపాడెకట్టా నిన్ను నట్టేటవట్టా ని తలవండువగులా నీ పిండం పిల్లలుతినా నిపాడుకానూ నీవంశం వల్లకాడుకానూ నీ అడుగారిపోనూ అని బండెడంత అర్థం ఇమిడించి ఈ వరుసలో అనేకమయిన వదాలు వాడుతారు వాడూ వాని వంశమూ పాడయ్యేటట్లు తిట్టుతారు కొందరుతిట్టు తగలవంటారు అట్లయితే ఆశీర్వాచనము కాదంటారు ఆశీర్వాచనములో ప్రభావముంటే తిట్లలో ప్రభావమెందు కుండదూ బాపనతిట్టు తినరాదు బహుపాడువి బహుదెబ్బ ఇక వల్లె తిట్లంటావా చూడూ మహాకవి భక్తశిరోమణియైన పోతనకవిత్వము అంత్యప్రాసమూ బిగువూ నడకా సరళత మృదువూ భావమూ ఉన్నట్లు నీయమ్మ నియక్క నీయాలి అని ద్వీప్రాస త్రిప్రాసలతో దంచితే అటు వీడులోకాలకూ యిటు వీడులోకాలకూ ప్రతిధ్వనించి వినబడి కామదేవత అల్లాడవలె కామశాస్త్రమంతా చిందరవందర కావలె గ్రామదేవత శివమెక్కి తాండవమాడవలె యింటదగ్గర ఆడవారు కదం కదంఅని కదంతొక్కివలె కక్కలకు తెగిపీదపడి కూనీలు కావలె వల్లెతిట్టల్లో కామశాస్త్రం కదంతొక్కి నడుస్తుంది కూనీలు చేయిస్తుంది మరి పురాణంతిట్లు ఎట్లోతెలుసునా విన హిరణ్యకశిపుని భార్య లీలావతిని యింద్రుడు ఎత్తుకపోయి దేవలోకములో చెరపెట్టగా హిరణ్యకశిపుడు బ్రహ్మతో వరములు తీసుకొని యింటికివచ్చి విచారించి యింద్రలోకముపై దాడిచేసి దేవతల జయించి దేవేంద్రుని వట్టు కొని నిండుసభలో నిలబెట్టి తిట్టినాడు చూడు

శా॥ ఓరిపాకవిరోధి నారమణి క్రూరోద్యోగివైపట్టితీ

వేరాగర్భిణియైన కాంతయెడనా ఈభంగి నీచా దయా

దూరాజ్ఞాన విహీనయన్వయహరా దుష్టాతి దుశ్శీల నీ

వేరీతిజ్ఞాభరియింతు వింకచెవుమా వీనిచ్చుశిక్షివిఘ్నో!

అన్నాడు నీచా దయాదూరా జ్ఞానవిహీన అన్వయహరా దుష్టాతి దుశ్శీల ఇః ఒకతిట్టా నేనయితే వల్లెతిట్టతో పదినాళ్లనిలబెట్టి తిట్టిఉంచు కావ్యాల్లో పురాణాల్లో హరికథల్లో ఇచ్చే ఉంటాయి తిట్లల్లోగల అర్థం తెలుసుకొని నీచావీచముల గమనించి చోటును తెలిసి సమయానుకూలముగా వాడుకొనక పోయిన తప్పక

తలకొస్తుంది అవమానం ప్రాప్తిస్తుంది ఇప్పటినుంచే పదాలు వీర్పరచుకో
అన్నాడు రాము,

నరోజు నవ్వుతూ తమరు నేర్చుకున్నారగా మిమ్ములచూచి నేర్చుకుంటాను
లేండి అన్నది.

జ్ఞానాంబ అశ్వర్యపదుతూ వీరనేర్చుకొన నీకేమిపని ఉండెరా మందూ
మంత్రమూ జ్ఞానక ముంచుకున్నట్టు ఉంచుకున్నావే అన్నది

ఔను వదినా విజ్ఞానములేని పశువులు పిల్లల ఎట్లంటే అట్లతిట్లుతారు. గాడ్డె
కొడకా అంటే అమ్మగాడిదా నాయనగాడిదా రంకుముండాకొడకా అంటే తాను
రంకుదయినట్లుకాదా మరిన్ని నోటికి అడ్డములేదచ్చా దూముతగులా గత్తరతగులా
వాముగరువా పెద్దపులితిరా ఎక్కడచచ్చి ఉంటివి ఎక్కడ పొడైఉంటివీ ఇవా
అడవారు పిల్లల తిట్టవలసిన తిట్లు అడవారు కోపపడి నడిగింట్లో పండ్లుకొరికితే ఇల్లు
పొడైతుందన్నారు అడవారు పండ్లుకొరకరాదు నాలుకకొరకరాదు పెదవులప్పు
ళించరాదు పిల్లల పదేపదే కొట్టరాదు యుక్తికొ శాంతముతో నేర్చుకొనవలయును
అర్థములేని తిట్లూ ప్రాణంపోయే కొల్లూ అవతల వారిగతులు తెలుసుకోలేక చేసే
సేతువ అయిన చెప్పేది నిజమే ఉండేది నిజమే నన్నది అనసూయమ్మ.

ఔను వదినా తల్లి సంస్కారములేని జీవిఅయితే పిల్లలంతే లేకతాను
బంధువులతో మిత్రులతో సాటివారితో అని పించుకొని ఏవాట్లుతిని నేర్చుకునేవరకు
నెత్తివెంట్రుకలు తెల్లగొశాయి అయ్యేవనిగాదు తల్లి దండ్రులలోనేఉంది సంస్కార
శక్తి అన్నిటకన్నాముందు పిల్లలదృష్టము ఈఅసామిని తీర్చి దిద్ది దిద్ది ఉంటే
ఇక్కడికి వచ్చినాడు అన్నది జ్ఞానాంబ.

నిజమేవదినా పిల్లలు పుట్టలేదని విడ్డినట్లుగాదు పిల్లల తీర్చిదిద్దడములో
ఉంది కష్టం తీర్చని పిల్లలుచూడూ నానావిధాలచెడి నానాకష్టాలు వడుతూ వరులకు
మృత్యు వ్రదులై గామానికి దేశానికి చీడవురుగులై చెడ్డపేరు తెస్తూన్నారు అన్నిటకూ
తలిదండ్రులు తీర్చడములో ఉంది మసిపాతకూడా చక్కగా పుతికితే తెల్లగొతుంది
మానవులు మంచిమార్గమునకురారా చెప్పేవారులేక చెడిపోతూ ఉన్నారన్నది
అనసూయమ్మ.

సరోజ చిరునవ్వునవ్వుతూ మీరు పదిమంది పిల్లల్లో ఉండేవారు చదువు చెప్పేవారు పొరపాటుతో చదువు చెప్పబోయి తిట్లునేర్చేరు తిట్లలో పల్లెతిట్లు తిట్లైరు వ్రజ్ఞోదకు చదువులలో సారమెల్ల చదివితీ తండ్రి అన్నట్లు తిట్లల్లోగల తీర్థన్ని ఎరింగినవారు భద్రం నిలోపల పంచప్రాణాలు ఉన్నట్లు బైటా పంచప్రాణాలు న్నాయి మీప్రాణాలు నొప్పిపడితే ఈప్రాణాలు నొప్పిపడతాయి ఈప్రాణాల నొప్పి పెట్టకండి మీకు పుణ్యముంటుందీ అన్నది సరోజ.

బైట పంచప్రాణాలేమిట అన్నాడు రాము

ఔను తిట్లు నేర్చుకొనడములో వీరయిదుగురిని మరచినారు కనిపెంచినతల్లి కనిపెంచి యిచ్చిన అత్తా కలకాలం కనిపెట్టుకొని బతికే నేనూ యిక్కడ ముగ్గురూ యిక మీమామా మా మామా యీ అయిదు ప్రాణాలకు ప్రాణం మీరుకాదా మీ అవకీరే వీరిఅవకీరే మీకీరే వీరికీరే మీబాగే వీరిబాగు మీఓగే వీరిఓగు అభ్యాసమయిన నోరు పొరపాటుతో జారుతుందని పెద్దవారు ఈలాంటివి అభ్యాసము చేసుకోరు పూర్వము వివాహాది శుభకార్యములూ యజ్ఞయాగాది క్రతువులూ చేయించే బృహస్పతులు అవరాలుచేయించను పోయేవారుగారట అవరాలుచేయించేవారు వాటెకుపోయేదిలేదట ఏదయినా మంత్రము పొరపాటురావచ్చని క్రియలు మారే వచ్చని అశుభమంత్రోచ్ఛరణ చేసిననోరు శుభము పలికినా మేలులేదని వారి నమ్మకం పిల్చేవారులేరు పోయేవారుగారు అల్లతమరు పరంలో ఆరంగలిపినట్లు పొరపాటుతో పటపదా పల్లెతిట్లుతిట్టి ప్రాణానికితెచ్చేరు అన్నది వింతగానవ్వుతూ సరోజ.

నిజమేనన్నది జ్ఞానాంబ.

శహబాబ్ సిక్కిముగ్గురు అడవారు ఇద్దరు మొగవారు అయితే నాతో ముగ్గురు మొగవారూ యిద్దరు అడవారూ అవుతారు ఈప్రాణాలన్నీ నీప్రాణంపైనే ఉన్నవి నీవుభద్రంసుమా అన్నాడు రాము

అయర్థం తెలియక కొందరు ఈఅయిదుగురినీ అనాదరణచేసి అత్తా నందమునకై అవలవైతొలగి కడకు అగ్గిపాలవుతున్నారు కొందరు ఈఅయిదుగురి అత్తశాంతికై తాము అవస్థలపడు తున్నారు నామంచితో మీయమ్మానాన్నా మీ మంచితో మాయమ్మానాన్నా అనందపడవలె ఎవరిభర్తృవారు చక్కగా నెర వేర్చుకొంటే అందరూ పుణ్యవంపతులుపోయే గమ్యస్థానం చేరుకుంటాము అన్నది సరోజ.

మాటల్లో అన్నంమాట మరచినావావీమి అన్నాడు రాము.

లేదు మరువలేదు డెబ్బైవీండ్లదాన్నై మతిమరుపులు వచ్చినాయనుకున్నారా భయమూ భక్తి లేదనుకున్నారా ఈనాడు గురువారం వచ్చి గూట్లో కూర్చున్నది జ్ఞాపకమున్నదోలేదో నావంటావార్పు చక్కగా తయారయినాయి అన్నది సరోజ.

అబ్బా అమ్మా అత్తా వచ్చినరాడే గురువారం వచ్చిందా శుద్ధవైష్ణవమూ వీరశైవమూ లేక సాధారణ స్మార్తమూ మూడూకాని మధ్యమూ అన్నాడు రాము.

ఒక్కప్రాద్దులో ఇన్నేమిరా అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔను పచనము అయిన వస్తువులేకూడవు పచనముగానివి వాడవలెనని పాపుమొదలుకొని అర్థసేరువరకూ పాలూ ఇకపండ్లు తెగవున్నంతా తినగలిగినంతా రకరకాలూ ఉంచే మరీమంచిది. అటుకులూ పేలాలూ ఉన్నట్లుయితే పెరుగువేసి గానీ పాలువేసిగాని కలిపి వేలుపెట్టితే అందువరకూ వెనక్కుతిరిగి చుడకుండా పటపటా పడవేస్తారు ఇదిస్మార్తం ఇంచుమించుగా వీరశైవం ఇక వైష్ణవం బియ్యము గానీ బియ్యపునూకగానీ కాస్తవెచ్చజేసి దండిగా నెయ్యి తిరుగవాతవేసి ఉప్పుపిండి చేయుటో మోర్కళి వేలెడెత్తు దోశపలెపోసే ఊదప్పమో వేయుటో అందులో టోమేటోను పండ్లూ రకరకాల కూరగాయలు ఉడికించినవి కలుపుతారు ఇట్లామడుగుతో ప్రీతిగాచేసి దేవునికి నివేదనచేసి కొంచెం చక్కెర నెయ్యిలో రంగరంగా శ్రీపాండురంగాయని కావలసినంతా పట్టిపూస్తారు ఉత్తములు మధ్యమముగా నున్న వారు కూర చారూ పచ్చడి ఊరగాయ మొదలుకొని చిక్కినవి సమయానికి ఉన్నవీ వేసి పిసికి పాతగోడకు పూతవేసినట్లు కకారాది మ్లకారపర్యంతం నవనాడులూ అడకుండా బిగించి రామా శ్రీరామా యని పొడుంబీల్చి కపాలం కొంచెం వెచ్చనగునట్లు అరిచేతరుద్ది ఆపాదమస్తకం అంగవస్త్రంకప్పి గోవిందరాజువలె వరుగుతారు. ఇదివీరవైష్ణవం ఇంచుమించు దానిననుసరించిన మధ్యము ఇట్లకమ్మని ఆచారం పెద్దలు నియమించినారు గాబట్టి ఒక్కప్రాద్దులు ఎక్కువయినాయి అందులో శుక్ర వారం స్త్రీలు వక్కప్రాద్దు ఉండేవారు ఉన్నారు ఇదేమిటో తెలియదు శుక్రవారం స్త్రీ కంటనీరు పెట్టరాదు అస్తులూ పస్తులూ ఉండరాదు శిరస్సానము చేయక వుండరాదు తమలముచేసే తీరవలె పూలుపెట్టుకొనే ఉండవలె పురుషుడు వారం విచారించుకొని భార్యతో కొట్లాడవలెనన్నారు అత్తమనసుండక నోరుండకా ప్రొద్దుపోవువరకూ చేతులతీట తీరుకొరకూ కొట్లాడవలెనంటే శుక్రవారం దానితో

సమానమయిన మంగళవారం కొంచెం సమదాయించుకొని మరునాడు ఉదయమే బ్రహ్మముహూర్త కాలములోనే లకారముతో ప్రారంభించమన్నారు ఇట్లుచెప్పతూ శుక్రవారం వక్కపోయి పీరవైష్ణంగానో పీరశైవంగానో ఉండూ నీకోరికలు ఫలిస్తాయి అని చెప్పే దొడ్డవారున్నారు నేనట్లకాదమ్మా వారాలు వక్కపోయిందలూ ఏకాదసులూ చక్కగా ఉంటాను ఉపవాసమంటే ఉపవాసమే పండ్లూ పాలూ మాత్రము దైవనివేదన చేస్తాను అవీ అరవళ్లకొద్దీ పాలూ డజన్లకోద్దీ పండ్లూ లేదు రెండు పండ్లూ ఒకచిన్నగ్లాసు పాలు మాత్రమే కొంచెం పంచేంద్రియాలకూ శోష వచ్చి ఉద్రిక్తతగ్గి కృష్ణా రామా అనేటట్లుచేస్తాను మరి నిత్యకృత్యముగా చేయు మైదున నిద్రాహారములలో ఆహారమూ మైదునమూ మాని ఈరోజంతా దైవప్రార్థన క్రింద ఉపయోగిస్తూ పీలయినంతవరకూ జ్ఞాపకముంచుకొని అపద్దములూ అప్రయోజకములూ మాట్లాడక చేతనయినంతవరకూ మానమువహించి చింత శ్రీహరిపైన పెట్టి ఒరులదూషించుటూ నిందించుటూ మాని మంచమూ పరువు తాంబూలము మొదలగునవి మాని కాలయాచనా లోలత్వములగు బీడీ, సిగరేటు, పొగాకు, చుట్ట, నశ్యమూ, చేరనివ్యక్ భూమికీ నాకూ మధ్యలో చాపజేసుకొని పడుకుంటాను గృహ భగవతిని ఆరాధించేది. అన్నంతలో సరోజ తటాలున రాము నోరుమూసి నవ్వు ప్రణయకోపమూ మిశ్రితముచేసి రాము ముఖమునకేసి చూచి అదుగో పెద్ద వారున్నారనేది కూడాలేకా అన్నది సరోజ.

రాము సరోజచేతినితీసి నేనేమన్నానే ఔనా అమ్మా అన్నాడు రాము.

ఈశొంరెవనులూ అరకూతలూ ఇంక నిన్నుండీ పోవులే ఊ కానీ అన్నది జ్ఞానాంబ అనసూయ నోటికిపైట చెరుగుఅడ్డము పెట్టుకొని సరోజ ప్రక్కచూచినది.

చూడూ అల్లుని తరహా అన్నది సరోజ.

ఊ అవతలా కానీ అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఆ అట్ల భగవంతునీ భగవతినీ రాత్రినిద్దరవచ్చునందాకా పద్యరూపముగానో పాటరూపముగానో ధ్యానముచేస్తూ మరచినా త్యాగరాజాలవారు సంగీతజ్ఞాన హీను లకు మొక్షముకలదా అన్నాడని సంగీతముతోనే ధ్యానముచేస్తాను అదీగాక శ్రవణా నందమయితే చెడ్డబుద్ధికూడా చెంతకొస్తుందన్నారు అందువల్ల భక్తాదుల కథలతో కాలక్షేపము చేస్తాను కన్నుల అనందబాష్పాలు రెండైనా విడుస్తాను భక్తిపారఫశ్య

ముతో మైమరుస్తాను ఆరాతిగి నాల్గవయామము రాగానే ప్రాణాలు లేవనుంటాయి లేచి యథావిధిగా దైవాన్ని అర్పించి తొమ్మిదిలోపలనే పాయసముతోటి నైవేద్యము చేసి రెన్నాళ్ల ఆహారము కడుపు ఒరువై కాళ్లు తీసేతటంతవరకూ భార్యకొంచెం చేయూత ఇచ్చేవరకూ వట్టిస్తాను ఇదీ వక్కపోద్దు అమ్మా నీకోడలు నన్నిట్లు కన్నగ చాట్టాపెట్టుతూ ఉండే ఈలాంటి శాసనాలు శాసించినది ఇవిశిలాశాసనాలే రామ రామా చదువుకున్న పెళ్లాంవద్దే ఎదో మొద్దుదద్దుమ్మ అయితే ఆడించవచ్చు పాడించ వచ్చు ఇంట్లో పారవేసి బైటబీగమువేసి సినిమాలకూ చీల్చాటకూ చీవాట్లకూ పోవచ్చు చదువుకున్న పెండ్లాం ఆశయాలపాలిటి ఆగంతుక మృత్యువే పురుషుని పాలిటి శత్రువే అన్నాడు రాము.

అత్తా అమ్మా వింటూవుంటే అనందంగా చెప్పతూ దేవునిమాట మరచి పోతారా అన్నది సరోజ.

ఏమే రాక రాక వచ్చినారు అందులో మోసేటంత తెచ్చినారు అదీగాక కానీకీర్థం రామేశ్వరం కీర్థం కలిసినట్లు వదినా వదినా కలిసినారు అనేటప్ప టికి మువ్వరూ నవ్వినారు. నవ్వుతారెందుకూ, అమ్మనూ సంతోషపెట్టవలె అత్తనూ సంతోషపెట్టవలె అది నావంతూ అని సరోజప్రక్క చూచినాడు రాము. నావంతూ అంతే లేండీ చూడవద్దూ అన్నది సరోజ.

నివు చూచేది నాకు తెలుసులేవే స్వామితో చెప్పుకుంటానులే స్వామీ నన్ను కన్నతల్లి నా భార్యను కన్నతల్లి మా.యమ్మా మా వాళ్ళమ్మ మా యత్తా మావాళ్ల త్తా ఒకేతూరి వచ్చినారు ఎంతో అనందమయింది మాపైనే వారిజీవితయాశయాలు పెట్టుకొని మామేలుకై ప్రాణాలర్పించేవారు. ఇంటికివస్తే మంచి చెడ్డా మాట్లాడవలె కదా మూతిగించుకొని మూలన గూర్చొని మాట్లాడితే పిచ్చికుక్కలాగా రెండు మాట్లాడి వెళ్లిపోతే ఏమనుకుంటారు స్వామీ తమరూ ఒక ఇంటికి అల్లుడేకదా ఎన్నో వడి ఉంటారు. అందరికన్నా అనుభవజ్ఞులూ మీకు తెలియనిది ఏముందీ మీది సం సారమేగా అత్తనూ అమ్మనూ విడచిరాను కాళ్లాడక మాట్లాడుతూ ఉండినాను ఓమించండీ అని ఓహూహణ కోరుతాను అవ్త బంధువులూ మిత్రులూ గృహబిప్ర ములూ జబ్బులూ తిరుణాళ్లు తీర్థవానులూ వ్రయాణాలూ వచ్చినప్పుడు దినచర్యలో కొంచెము తక్కువయిచా చేసినవాడవే అవుతావు నైవేద్యమూ మంగళహారతి మాన

వద్దన్నారు అనుభవజ్ఞులు ప్రాజ్ఞులు వారిననుసరిస్తాను రెండు ముక్కుచెంపలు వేసుకుంటాను దానునితప్పుదండముతో సరియని చేతులు బోడిస్తాను తెలుసునా అన్నాడు రాము.

మాయత్రా మీయత్రా ఎక్కడాపోరు నాలుగునాళ్లు స్కూలుకు సొలపుపెట్టి బాగమాట్లాడండి చెప్పండి వింటారువాళ్లు నీవేళప్పుడు భోంచేసినారో మీకుపుణ్యముంటుందిలేవండి అన్నది సరోజ.

స్వయంగా సంపాదించి అమ్మకూ అత్తకూ అన్నంపెట్టే మొగవానికి చెప్పవలెనా అన్నాడు రాము.

అర్థమన్నా చేసినందుకుమాకు ఉండదూ అన్నది సరోజ.

వనిచేసినవానికి పాతికా అరువులు చెప్పినవానికి అర్థం అన్నట్లు అర్థమా నీకు అన్నాడు రాము.

లేవండి అన్నది సరోజ.

ఊ లేవవలసినదే అమ్మ కాంగానా వినినా వినకున్నా ఆగ్రహించకుండా అన్నంపెట్టను అలా మాటవింటే మావటి అనునంతలో సరోజ నోరుమూసినది విమేనోరు మూస్తావు తప్పా మాటవింటే మావటికి భోజనము వేస్తుంది లేకుంటే తలకు శొంరివేసి వడుకొని అయాసపడుతూ అనీళ్లు ఇట్లతేండి అమంచమిట్ల పట్టుక రండి ఒకగ్లాసు షరబత్ చేసి ఇవ్వండి నేనుబ్రతుకను బ్రతుకనంటూ నరసింహావ శారమెత్తి రొప్పుతూ దానితో నిద్రపోతే అయ్యో దేవుడా అని చింతించి అన్నం లేకుంటేపోనీ ఇప్పటికైనా బ్రతికిబైటపడిరాను అని తలవాల్చవలసి వస్తుంది నాకు లోకానుభవం ఉంది లేవే అన్నాడు రాము.

పెద్దవారు పెద్దగా నవ్వుచుండగా.

చూడత్రా ఇట్లావాళ్ల దగ్గర అడవారికి నిజంగా జబ్బువచ్చినా చావే అని రామునుచూచి మీకు కడుపునొప్పి రావడములేదూ మాకు తెలియదా అన్నది సరోజ.

బైట బ్రష్టుముండలతోవుండి రాత్రి బోజనానంతరం కడుపునొప్పలూ కాస్తా నొప్పలూ తలనొప్పలూ వచ్చి కంటారా నిద్రపోయే కవట సన్యాసులకథ చెప్పు తావులేవే అన్నాడు రాము.

పాప పుణ్య విచక్షణా పారమార్థిక చింతాలేని పాపులకథకాదూ తమరు చెప్పేది అన్నది సరోజ.

అదిగో సరితూకం వట్టినావు భారతం ఎత్తినావు అంటూ లేచిపోయినాడు రాము.

ఇద్దరూ సరిపోయినారు అన్నది అనసూయమ్మ.

ఔను నేర్పూ ఓర్పు వుండవలెస్త్రీకి లేకుంటే సంసారం చక్కగా సాగదు అన్నది జ్ఞానాంబ.

రాము దేవుని పూజ కొంచెములో ముగించి నైవేద్యముపెట్టి మంగళహారతి ఇచ్చినాడు.

సరోజ అత్తనూ అమ్మనూ పిల్చినది.

రాము అమ్మకూ అత్తకు తీర్థప్రసాదము లిచ్చినాడు.

దేవునికి అత్తకూ అమ్మకూ భర్తకూ నమస్కరించి చేయివట్టినది సరోజ.

తీర్థప్రసాదము లిచ్చినాడు రాము.

అనసూయమ్మ జ్ఞానాంబ వారి కాపురమూ వద్దికా దైవపూజా మాటలూ చూచి సంతోషపడి జ్ఞానాంబ రామునుమాచి ఒరే నాయనా ఎంత మారిపోయినావు రా అమ్మ చెప్పినావినని మాటలు అలుచెప్పితే వింటారన్నది. వాస్తవమే అవు చంటిలో అరవై పదార్థాలు ఉన్నాయన్నట్టు ఇల్లాలులో అమృతం ఉన్నదిరా మీ నాన్నను నేనెట్ల మార్చితినో నిన్నట్ల సరోజ మార్చినదిరా వదినా వీళు మహాసోమరి చెప్పితే వినేవాడుకామ అమెవల్ల ఎంతమార్పు చెందినాడో నాకు తెలుసు పురుషునికి స్త్రీ అంగరక్ష స్త్రీలో శక్తిలేకున్న వాని ఇహ పరమలు రెండూ చెడును చూడూ నివల్ల చక్కగా సంస్కారమయిన పిల్లగాబట్టి తన జీవితమూ భర్త జీవితమూ బాగు పరచు కున్నది ఇంక మావంశము పావనమైనశ్లేష్మమ్మా నాకు ఏలాటి కష్టములూ లేకుండా సర్వవిషయములూనేర్చి పంపినావు నాజీవితము ధన్యమయినది సావిత్రి వలె పుట్టనింటిని మెట్టనింటిని అభివృద్ధికి తేగలదు ప్రకాశింపగలదు అన్నీ విన్నాను కన్నాను అన్నది జ్ఞానాంబ.

అన్నిటకూ పూర్వపుణ్యము ఉండవలె వదినా పూర్వపుణ్య ఫలములేక విసుఖమూ దొరుకదు ఆయన పూర్వపుణ్యము అమె అమె పూర్వపుణ్యము ఆయన ఇరువురి పుణ్యమూ ఫలించినవి. రెండూ పలించినప్పుడే అనందము వారితో

మనమూ పుణ్యము చేసినవారమే కన్నబిడ్డలకొరకై కన్నీరు విడక అనంద బాష్పములు విడువవలెనంటే సామాన్యమూ మనమూ పుణ్యము చేసినవారమే నన్నది అనసూయమ్మ.

అంతలో విస్తళ్లువేసి ఉప్పు ఊరుగాయా వడ్డించినది సరోజ.

మువ్వరూ కూర్చొన్నారు.

రాము ముఖముమాస్తూ మీకూ అన్నది సరోజ.

మీకూ నాకూ ఏమి దేవునికి చెప్పుకున్నారేవే ఈనాడు అమ్మా అత్తా వచ్చినారు వైష్ణవాచారమవలంబించి అందులోమధ్యముల నడకనడుస్తాను అందులో పిండికూర అంటేనాకు ప్రీతిస్వామీ ఆకూరచేసినట్లుండి వాసనవస్తూఉంది స్వామితో చెప్పుకున్నాను తేవే అన్నం మినహా అన్నీవడ్డించు అన్నాడు రాము.

సరోజ చిరునవ్వు నవ్వుతూ సరేనని పెరుగువచ్చడి పిండికూర ఒకవడా అప్పళాలూ నడియాలూ వడ్డించి అన్నము అమ్మకూ అత్తకూపెట్టి ఉప్పుపిండి రాముకుపెట్టి నెయ్యా కాకరకాయ పులుసువేసినది సరోజ.

భోంచేస్తూ జ్ఞానాంబ ఈపొడికూర బాగున్నది ఎట్లచేసినావే అన్నది.

ఏమి చేసినాను అత్తా మీరుచేసినట్లే చేసినాను శనిగబేడలూ కందిబేడలు ఊరవేసి ఊరినతడువరి వచ్చిమిరవకాయలూ ధనియాలూ వచ్చికొబ్బెరా ఉప్పుచేసి మధ్యరకముగా రుబ్బి నెయ్యి కొంచెము ఎక్కువగా తిరుగవోతవేసి కొంతపిండి ఉడికించి పొడిచేసిన ఉర్లగడ్డలూ తిరుగవోతలోవేసి పిండిఉడికి పొడియగు నంతవరకూ కలియబెట్టి దించినాను మిగిలించినపిండి నాలుగు వడలుతట్టి నూనెలోవేసి ఎత్తినాను ఇదిదేహబలమనీ ధాతువుష్టియనీ వీర్యవృద్ధియనీ పొగడుతుంటారు మీ కొమారుడు అన్నది సరోజ.

అమ్మా ఈకూర నామిత్రుని ఇంటిలో తినివచ్చినాను అబ్బా ఏమి చెప్పుదులే బ్రహ్మలోకం పొలిమేరవరకూ పోయి వచ్చినానే అన్నాడు రాము.

నీవు వీలోకమయినా పోయి వచ్చివుంటావులే నీసంగతి చెప్పవలెనా అన్నది జ్ఞానాంబ.

లేదులే అత్తా ఇందులో యెట్టుగడ్డలు ఉడికినవో వేయించినవో కలిపినారట బాగుండినవట అదిపొగడుతూ నన్ను చేయమన్నాడు నేను ఎట్టుగడ్డలు ఉష్టము వద్ద న్నాను సర్వత్రా అతివర్ణయేత్ అనుశాస్త్రాను గుశ్యాముగా ఎట్టుగడ్డలూ తెల్లగడ్డలూ ఎక్కువ అవాలూ ఎక్కువ ఇంగువా మునగాకూ మునక్కాయలు ఉష్టమనీ ముల్లంగి వాసననీ సొరకాయ, వీరకాయ నేతివీరకాయ చలవని విడచినారు. ఉష్టము ఎక్కువై దేహము చెడుతుందంటాను అప్పుడప్పుడూ ఈలాంటివి లేకదీస్తూ ఉంటారు వస్తుగుణతత్వంతెలిసీ వాదిస్తారు అత్తా అన్నది సరోజ.

అతిగా ఉష్టమున్న వదార్థములు తాను సాహారములనీ తామసము గలిగిస్తాయని పెద్దవారు వదలి ఆచారముక్రింద అమర్చినావా అని యెందుకురా అన్నది జ్ఞానాంబ.

తామ సాహారమయినా యెట్టుగడ్డలు బిదలపాలిటి అమృతమమ్మా అవిలేకుంటే వారు చాలాచిక్కున పడతారు. విదిలేకున్నా పాపం అదివుంటే అహారం లోపల పంపుతారు బ్రతుకుతారు అన్నాడు రాము

వంట చక్కగా చేసినావుకదే అమ్మా బాల్యమయినా నలభైఏండ్ల మనిషి లాగా నానారంగులా తయారైనావేతల్లి అయినా జ్ఞాపకశక్తిగలిగి ఓర్పు నేర్పు గలిగితే ఇదెంతవనిలే అంటూ భోంచేసి చేయకడుక్కన్నారు.

సరోజ భోంచేసి చేయకడుక్కొని వంటగదిలో సవరించి తాంబూలం ఎత్తుకొని మధ్యహోలులోకివచ్చి తాంబూలం అంటూ అమ్మకు అత్తకూ మధ్యలో తట్టపెట్టి తానూకూర్చున్నది.

మువ్వరూ కలసి తాంబూలం చేయు చుండగా రాము వేరుగదినుండి వచ్చి అమ్మ కెదురుగా కూర్చొని అమ్మా మరచినాను ఏడువిడచి ఏడుకూడమని అన్నావే అవేమిటో అర్థంకాలేదు కొంచెమట్లనూ విందాం అన్నాడు రాము.

జ్ఞానాంబ అకు వేసుకొంటూ పోరా అర్థమయ్యా అదేదో చేయడానికై వచ్చి నావు నాకు తెలుసుపో అన్నది.

లేదే అమ్మా నాకు తెలియదూ హాశ్యగాడు బావిలో పడినట్లుంటుంది నాకథ చెప్పవే విందాం అని బలవంతంచేయ సాగినాడు రాము.

అత్తా కొడుకు సంగతి తెలుసునే తలచినాడా తనకోర్కె తీరువరకూ మాట వెగ్గవరకూ తారుమారు శాస్త్రాలనే చేస్తాడు అదేదో చెప్పు అంతవరకూ పోదు పొమ్మంటే పోయేటట్లు వుండమంటే వుండేటట్లు కూర్చోమంటే కూర్చుండేటట్లు బాల్యమునుంచీ నేర్పివుంటేకదా ఒకడే కొడుకని ముద్దుగా పెట్టుకున్నావు పెద్దైనా వద్దనే కూర్చుంటా నంటాడు క్లావెంబడీ తిరుగుశాడు కటకట చేస్తాడు ఆపట్టుదల వీదోతీర్చు అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

అయిగో శాస్త్రాలూ అనుభవాలూ కలిపి పుల్లగూర చేయడానికి తయారయిందే రాము డిట్టుండాడు అత్తారాముడు వెలువడితే అప్పుడు అమ్మి బొమ్మయ్యేది కానివే అన్నాడు రాము.

మువ్వరూ నవ్వుతూవుండి అందులో జ్ఞానాంబ అదే తెలియలేదేమిరా బడి వంతులయినావే అన్నది.

అమ్మా మీచదువు వరానికి మాచదువు ఇహానికి మాదిబొత్తికం మీది అద్యా త్మికం మాదీమీదీ కలిపి పిల్లలతయారుచేస్తే ఇహమూ వరమూ ఉంటాయి ఇప్పుడట లేదే ఇహం ఇహమే వరం వరమే రెండూ కల్పించెప్పకనే ప్రజలు బండైపోతుండేది లంచాలూ మోసాలూ దగాలూ దొంగతనాలూ దోపిడీలు దొర్లన్యాలూ పెరిగింది వరం సంగతులు పొరాల్లో వుండవు ఉండకనే సోమరితనం వచ్చిందీ చెడ్డతనం హెచ్చిందీ గర్వం మితిమీరిందీ అట్టలేకుంటే ఇక్కడివారు యిక్కడే అక్కడివారు అక్కడే ఉండి పోతారు ఇక్కడనుంచీ అక్కడపోవలె అక్కడనుంచీ యిక్కడ రావలె అక్కడనుంచీ వచ్చినవారే శ్రీమంతులూ గుణవంతులూ విద్యాధికులూ వారి జాతకములేవేరు అమర్మం జోన్యులకు తెలుసు వారినడకేవేరు అక్కడివారు ఇక్కడవస్తేనే తమాషా వారిబుద్ధులేవేరు వారినడకేవేరు వారిఆశలేవేరు ప్రజారక్ష కులై కొందరూ ధర్మసంస్థాపకులై మరికొందరూ ఒకటననేల వారినడకేవేరు నిజంగా వారివేసుఖాలు వారివేమాటలు వారివేఅటలు ఇక్కడివారు ఇక్కడే ఉంటే ఇంతే మైధున నిద్రాహారములకై కటకటవడే అశాంతహృదయాలూ నిర్దయులూ ఇంతెందుకు ఇక్కడ భారతావనినుండి పాశ్చాత్య దేశాలకువెళ్లి చదివివస్తే ఎంతో విలువవుంది ఇహదేవ లోకాన్నుంచీవస్తే విలువ అడుగుతావా ఈగొడవ అట్టుండనీ అమాటలకు అర్థంచెప్పమ్మా అత్తా వింటుంది కోడలూ నేర్చుకుంటుంది. ఉత్త వేంచేసే

లోపల ఇంటి నెత్తం కోడలికి అంతాలేకపోయినా ఇంత్ అంత్ మంచో చెడ్డోచెప్పి పోవలెగా ఊ కానీ అన్నాడు రాము.

రాము నడ్డివున సరోజ రుద్దుతూ అత్తా కుమారుని గాయమమ్మేటట్లు కొట్టినావే ఏమి తులువచేసిరాడూ అన్నది నవ్వుతూ.

అగాయం చూచిచెప్పుతున్నావా బాల్యములో బహుతులువ ఒకచోట ఉండే వాడుకాదు నేను పొయిలో నివ్వలను ఎత్తి బొగ్గులపొయిలో పోయడములో ఒక పెద్దనిప్పు క్రింద పడిఉండినది నేనుచూడలేదు వీరుబయటినుంచీ తప్పుటడుగులు వేసుకుంటూవచ్చి ఎట్లపడిరాడో విచిత్రపాటుకుపడి అరచినాడు నేనుదొడ్డిలోనుంచీ వరుగెత్తుకొనివచ్చి ఎత్తిచూడగా పెద్దబొబ్బ పోయినది అంతలో మీమామ వచ్చి చూచి నాల్గు అశీర్వచనాలు అశీర్వదించి వెనుదిరిగే టప్పటికి ఎదురింటి అయ్యర్వేద వైద్యుడోకాయనవచ్చి ఈసంగతివిని చూచి వెన్న తెమ్మని వెలిగార భస్మమువేసి కలిపి ఆ కాలినచోట వట్టించ్చినాడు అరగంటలోపల చల్లబడి నిద్రపోయినాడు వారములోపల బొబ్బచితికి గాయము మాయమై పోయినది అప్పటినుంచీ ఆవైద్యు నడిగి తెలుసుకొని అమందును తయారుచేసి అందరికీపెట్టు తుంటాను కాలినా కురువులు లేచినా చెబ్బలు తగిలినా తీటా, గజ్జీ, నుస్మీరీ, ఉరిగజ్జీ, పొడా, గండ మలలూ, మలలూ, చిన్నపిల్లలకు నెత్తిలోలేయు కరపాణీ (కురువులు) కాళ్లకులేచు కురువులూ కాళ్లవ్రేళ్ల సందునలేచు కురువులూ కాళ్ల వగుళ్లు పేనుగొరుగు చోట్లకు చెవునొప్పులకు ఎప్పుడూ వీదలు వస్తూనే ఉంటారు పెట్టుతూ సలహాఇస్తూనే ఉంటాను పుణ్యముంటుంది చేసి వీదలకు పెట్టుతుండమని మీమామ ఒకే అజ్ఞ చేసినాడు అన్నది జ్ఞానాంబ.

చేసుకునే విధము కోడలికి చెప్పిపోమ్మా మాఇంటి కెదురుగా వైద్యుడులేడు నీకొడుకు తులువైనప్పుడు మనవడెందుకు కాడూ నాకు గుర్తువున్నప్పుడు వానికి లేకండా ఎందుకు పోతుందీ అందులో ఇంటి నెత్తం లేకుంటేఎట్ల మీయత్త వీదలకు మందులుఇస్తూ ఉండెను. నీవునేర్చుకో లేదేమమ్మా అనబోతారు చెప్పు నేర్చుకోవే పిల్లవు తల్లివిగాబోతున్నావు వీదిరాకపోయినా చేతగాకపోయినా పిల్లల తల్లివైనావే బుద్ధిలేదూ బుద్ధిరాలేదూ అనబోతారు. పిల్లలతల్లి అయ్యేవేళకు పదివిషయాలూ వరోప కారాలూ సంఘమర్యాదలూ సాలామూలా తెలిసి ఉంటేనే మంచిది అందులో

పరమతులువ ఉంటాడు నీకడుపులో సవరించి సాలుకుత్రిప్పి చక్కచేయవద్దు అని రాము అనేటప్పటికి ముగ్గురూ నవ్వినారు.

సరోజ జ్ఞానాంబను చూచి చూడతూ కొడుకెంత సిగ్గులేనివాడో పెద్దవారు న్నారేయని ఇంకూ గొంకూ సిగ్గు ఎగ్గు వీమైరా ఉన్నదేమో అని ప్రణయకోపము ముఖములో ముద్దులొలుకు చిరునవ్వు మిశ్రమముచేసి పొడచూపుతో రామును చూచినది.

ఎందుకే అట్లహస్తావూ మనిషి మశైశాయేటట్లు పొడిచే ఎద్దు చూచేటట్లు అమ్మదగ్గరా అత్తదగ్గరా అలిదగ్గరా సిగ్గు బిడియమూ ఉంటే కుదురుతుందా కోర్కెలుతీరుతుందా అమ్మనడిగి పెట్టించుకోవలె అత్తనడిగి ఇప్పించుకోవలె అలి నడిగి అనందాలవర్షం కురిపించుకోవలె ఈమువ్వరిదగ్గరా మెప్పులేనిది పప్పుఉడక దన్నారు. చదువులేకున్నా మంచిగాకున్నా మగవానికి సుఖము లేదన్నారు. బాగా చదువు నేర్చుకున్నానే అన్నాడు రాము.

బాగా చదువునేర్పించి నావత్తా వీగాలికి అదాప బాగవత్తగలరు పోనీలే ఈ గొడవ ముంధు మందుచేయు పిచము చెప్పు అత్తా అన్నది సరోజ

సమున్నదమ్మా కొందరు వైద్యులు వెలిగారము కలితోనూరి విశ్లేషిస్తే మూకుళ్లలోపెట్టి శీలుచేసి ఇరవై ముప్పై పిడకల్లోపల పుటంపెట్టి సాంగశీతలానతీసి తిరిగి బాగానూరి సీసాకు ఎత్తుకుంటారు నేనుఅట్లలేమ వెలిగారము నున్నగానూరి ఇనవ బాణలి (గోలము) శిబుము లేకుండా బాగాకడిగి దానిలో వెలిగారం పొడిచేసి పొయిమీదపెట్టి కడ్డితో బాగాత్రిప్పుతూ వచ్చిన పొడిఅంతా బొరుగులవలె పేలు తుంది అంతా పేలినదీలేనిదీ గమనించి దించి నున్నగానూరి ఒకగిన్నెకు పతలాటి గుడ్డకట్టి అగుడ్డపై నూరినపొడిచేసి చేతరుద్దు చుండిన గిన్నెలోపలికి నున్నని పొడి దిగును అదిచాలా నున్నగుండును. దీనినివైద్యులు వస్త్రగాలిత మంటారు అపొడి ఒకసీసాలోకి ఎత్తిపెట్టుకొని ఉండి వెచ్చా, నెయ్యి, వ్యాస్లయి, కొబ్బెరనూనె నూగులనూనెలోచేసి వ్యాధి బలానుగుణ్యముగా కలిపి వూయుచుండిన నేనుచెప్పిన వ్యాధులన్నీ పోవును. ప్రతిఇంటిలోనూ ఉండతగినది వేరేమందులు కొననక్కర లేదు అర్ధణా వెలిగారమయితే అరవై బొక్కల మాన్సగలదు సులభమయినది కాలిన దానికి వెన్నలోగానీ వ్యాస్లయిలోకాని కలిపివూస్తే పదహైదు నిమిషాల్లో

మంట చల్లారుతుంది స్త్రీలకు ముఖ్యమయినది మలలు గలవారు నిత్యమూ ఉదయ సాయంత్రముల ఎడమచేతి చూపుడు వ్రేలికి కొంచెము మంచుతీసుకొని గువస్థానము లోపలిభాగములో మలలకు తగులునట్లు రుద్దుచుండిన నయమగును బాదా నివర్తియగును. తెగినవాటెకు వ్యవహారపోసి గుడ్డన కట్టిన ఒకకట్టుతోనే ఎండిపోవును బీదలపాలిటి దన్నంతరీ యనవచ్చును ఉష్ణాదిర్యమున పోషిదగ్గ ఉండిన గురిగింజ ప్రమాణము తేనెతోకలిపి తీసుకున్న నాలుగు పూటల్లో నయ మగును రోగబలానుగ్రహముగా మోతాదు పెట్టింపెననూ పయమలేదు ఇదేవిధ ముగా వడికిని పొడిచేసి మట్టి చూకుడులో పొడిచేసి పొయిపిదపెట్ట వెదురు పుల్లతో కలియబెట్టుచూ పేల్చిగానీ (ఇదినిరై కడకు పేలును) అగ్నిపెప్పెట్టి పేల్చి గాని చక్కగానూ సీసాలో పెట్టుకొని ఉండి చనుబాలలోగాని చన్నియలోగాని వియ్యపుగింజ ప్రమాణముకలిపి వేయుచుండిన కంఠి తిమ్మహూ, కుట్టు, పొరలు, ఎరుపులు, చీకట్లూ, వాపులు, నయమగును. సన్నపిల్లలకుకూడా పనికివచ్చును కంటిజబ్బు వచ్చినవారు జబ్బుభాగా నయమగువరకు శిరస్సానము చేయరాదు సన్న పిల్లలచేయించరాదు కన్నులకేకాక పడికమువడ్డనప్పుడుకూడా పిల్లలగానీ పెద్దలుగాని శిరస్సానము చేయుటమంచిదిగాదు అట్లచేయించినా చేసినా దగ్గుఎక్కువై జ్వరరూప మేర్పడును. జన్మిపుట్టి కొందరుపిల్లలు చెబ్బలింతురు వడిసెము పోకచాలా కాలము బాధించును. ఇదీకాక సన్నపిల్లలకు పడిసెమూ బేదులూ చూతము ఎక్కువ పోయటా లేక రాకపోవుట బేదిగాకపోవుట తటస్థ పడుచుండును ఈవిషయముల చక్కగా గమనించి చూచు చుండవలయును ఇదితల్లి హాలనలోఉన్నది ప్రవర్తలు ఎక్కువయిన సమానమునకు తెచ్చుటకూ కాకపోయిన అప్పునట్లు చేయుటకూ ఈ ఓషధులురెండూ పిల్లల తల్లలవద్ద ఉండి తీరవలయును. మంచు ప్రమాణము బాగా గమనించుకొని ఉండవలయును. స్నానము చేయించి నపుడు చెవులలో బాగా తుడుచు చుండవలయును. చెవులలో నీళ్లపోయి పేలి [గూబ నొప్పిగలిగి] బీము గారు విధమయి చెవులు చెబ్బితిన్నవారున్నారు. ఇది తల్లి బుద్ధిలోపము చెవులలోకి నీళ్లు పోకుండా జాగ్రత్తగా చూచుకొనుటగానీ చెవులలో వత్తిపెట్టి నీళ్లుపోయిటగానీ మంచిది. అట్లపేలి చీముగారుచుండిన వెలిగార భస్మము కొంచెము నూగుల నూనెలోవేసి వెచ్చచేసి చల్లగయిన తదుపరి చెవులోపోసి కొంచెముసేపు వత్తిపెట్టి తీసివేసేది మరునాడు చెవులో ఉన్ననూనెబిడ్డను గుడ్డతిరితోగాని మెలుకువడిన్న పుల్లకు దూదిచుట్టిని తీసివేసి తిరిగివేసేది ఇట్ల అయిదారుపూటలు వేసిన చీముగారుట

నిల్చిపోవును. పండుజిల్లేడి ఆకుతెచ్చి బాగాతుడిచి నిప్పులపై సెగతో వాడునట్లుచేసి నల్చి రసము రెండుతొటుకులు పిండుకొని రసములో కొంచెము భస్మమువేసిచెవుతో వేసిన రెండు చూడు పూటల్లోచీము ఆగిపోవును. పోటువెంటనే నిల్చును ఈమందు లకై వీదలు అనేకులు ఉదయ సాయంత్రముల వస్తూనే ఉంటారు ఈమందులు తయారుచేసి పెట్టుకో వీదా సాదకుభస్తే పుణ్యముంటుంది మనకూ ఉపయోగ ముంటుంది అన్నది జ్ఞానాంబ.

అంతా చదివినావే అమ్మా కోడలి తలకాయ పెద్దది వింటేసరి తలలో ఇమిడి పోయినట్లే అన్ని ఒకతలలో ఇమిడేది కష్టమని బ్రహ్మకు నాల్గుతలలు వుట్టించినాడు భగవంతుడు అచ్చాల్గు తలల్లోగలవన్నీ ఒకతలలోనే ఇముక్కుకొన్నది కోడలు ఒక విడుస్తుందా తయారు చేసేదినిజం ఈవీడిలో అందరికీవద్దన్నా వట్టించేదినిజం కాని వెలిగారానికి వటికి వచ్చింది గిరాకీ అచ్చాడు రాము

వీని మాటలకేమిలేవే చేసిపెట్టూ రేపు పిల్లలు అడవవీ ఈడవవీవస్తే పొయి కాడ ఉండేవారికి పొరపాటుతో కాలినా డాక్టర్ల దగ్గరకు పరుగెత్తుక పోతావా ఇల్లాలు కొంచెము ఓపికబట్టి స్వయముగా కొన్నివనులు నెరవేర్చుకొన వలయును. ఒరులకు సాయము చేయవలయును ఇదిమానవదర్మము వశువక్షి క్రిమి కీట కములు ఒకటికి ఒకటి సహాయముచేసి పుణ్యము సంపాదించలేవు మానవులు చేయగల్గి చేతనయూ చేసి సంపాదించక పావులై మరుజన్మకు మానవత్వమురాక వశుత్వమువచ్చి పరిపరివిదాల కష్టములనుభవించు చున్నారు చూచి పొరబడు పెండుకు పుణ్యము సంపాదించుకోతల్లి అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా మాటల సందడిలో మరచినాను వీడువిడచి వీడుకూడి బ్రతుక మన్నావే అవేవో కొంచెమట్లనూ విందాము కానీ అచ్చాడు రాము.

ఆ చదువు కొంచెమయినా తెలియక విద్యాబోధకుడ వెట్లయినాపురా నీదగ్గర తయారయిన పిల్లలకెంత బుద్ధిఉంటుంది. అందుకే అదుపూ అజ్ఞాలేక మానవజన్మ కున్న ధర్మవన్నాలేవో తెలియక కనిపెంచిన తలిదండ్రుల మూఢవశువులనీ ఇంగిత జ్ఞానములేని జంతువులని జ్ఞానహినులై లెక్కపెట్టక ధర్మవ్యతిక్తులై తిరిగేది దగ్గర సంబంధం ధర్మబద్ధం వీదలనీ రూపహీనమనీ బంధుమర్యాదను విడచి అపిల్లను విడచి పెట్టితే మరుజన్మకు నీకూఅంతే అవుతుంది. వారివీడ్చుకన్నా మిన్నగా

విడ్వదలని వస్తుంది నీవు చదివినచదువుకన్నా మర్యాదవుంచి నీతికినిలు అన్నివిధాల నీకు తగ్గగుటచేత నిన్ను ప్రేమించి నీదెప్పుచేతల్లో నిలుస్తుంది ప్రేమిస్తుంది. ధర్మమిగిలి కర్మం నశిస్తుంది అచాధను రూపహీనను రక్షించిన పుణ్యం మరు జన్మకు ప్రాప్తిస్తుంది కష్టసమయాల్లో చేయిజచ్చినవాడే అర్హుడువు బంధుత్వాగము చేసుకోరాదు. అట్టివారికి మరుజన్మకు పశుపక్షి క్రిమికీటకాదులకు బంధువులులేనట్లు నాయను బంధువేలేక ఏకాకియై విడ్వదలని వస్తుంది మా మాటవిని అపెండ్లిచేసుకో నాయనా అంటే అదినాశువు పీరు నాప్రేమకు అడ్డురాకూడదు మరుజన్మముందని బోదించే బుద్ధిహీనుల మాటవిని మీమతి కరుడుగట్టిపోయినది నాజీవితమంతాచేర్చు న్నా మనుకున్నారా చదువుకున్నవారిదగ్గర ఈసప్పుడకదు అని అక్కడికితే యారైన పిల్లనొకదాన్ని చేసుకొని ప్రేమవివాహము పోయి కడకు ప్రేతవివాహమై ఎటు పోవుటకు ఏమిచేయుటకూలేక కుమిలి కుమిలి ఇజిగి చచ్చుటో పిడిబడి పోవుటో చిద్రాలతో చిత్తముచెడి దేశాంతరగతు డగుటో తలకు పట్టువేసుకొని ఏడ్చుతూ మాతృ పితృ దూషణలతో పాడైపోవుటో జరుగును. తలిదండ్రుల శుక్లశోణితము లతోపుట్టి వారికిష్టధనముతో పెరిగి ఇంతో అంతోచదివి సర్వజ్ఞుడనని గర్వించి కడకు నాయిష్టమనే బుద్ధిహీనులు అంచుకే తయారయ్యేది. తలిదండ్రులతో సేవ చెయించుకునేది తలిదండ్రులకు తెలుపక స్వయముగా ఒకకన్యను ప్రేమించి హామీ యివ్వరాదు యిచ్చి యిరువురిమధ్యా పరాభవమూ ప్రాణహాని పాపము తెచ్చుకొన రాదు మాతృ పితృ సోదర సోదరీ బంధుమిత్ర దూషణాద్వేషం కడకుత్యాగం కలుగుతుంది ధర్మం విరుగుతుంది కర్మం పెరుగుతుంది జన్మం శోకసాగర మాతుంది అనే చదువు కొంచెమయినా చేప్పి ఉంటేకదా బుద్ధివచ్చిరానివారు బుద్ధిగరిపితేగాని ధర్మభద్ధులుగారు తప్పించుకొని తిరుగలేరు పాపమిది పుణ్యమిది ధర్మమిది అధర్మమిదీయని తెలిపితేగాని బావికాలాన్ని భద్రముగా దాటలేరు భౌతిక జ్ఞానములో అద్యాత్మికము కొంచెమయినా మిళితములేకున్న ఉప్పులేని వప్పువలె జీవితము వ్యర్థమవుతుంది అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా ఈ చదువు నాకు బాల్యములో నీవుచెప్పిఉండక పోయిన నేనూ - ప్రేమి అయిపోయేవాణ్ణి ప్రేమలేఖలూ పెండ్లి జాబలూ గిలిగింతలూ కొగిలింతలూ చేసేగలూ చెరుగుసైగలూ కంటి తక్కులూ వంటి బెక్కులూ తలత్రిప్పడం జడతో

ప్రేమతెల్పడం రెప్పలార్పడం చెప్ప నలవిగాదులే నన్నూ నాచదువునూ నలిచేసి నారే అబ్బా ఎవరికని జబాబిత్తు యివివడలేక మనసును నిలకడచేయలేక నీమాటలు మరుపురాక వద్దురా దైవమాఅని వంచిన తల ఎత్తకుండా వారిజిత్తులమారి సైగల చూడకుండా మర్మగర్భితమయిన మాటల వినకుండా గదినుంచీ బడికి బడినుంచీ గదికి చేరేవాణ్ణి యిదియూచి నాకు బెదురుజింకా అని పేరుపెట్టినారే అమ్మా అన్నాడు రాము.

అయ్యో పాపం అత్తా నమ్మవద్దు ఈ యిట్టి ఆ జింకలమందకు నాచుకత్వం వహించి రాజ్యాలూ మదన సామ్రాజ్యాలూవీలి ఉంటారు. అమ్మా అత్తానమ్మవలే నని పైగా భార్యభర్తలనంపదకు ఏకవత్తి వ్రతానికి మెచ్చుకోవలెనని అంలానిజం చెప్పుతున్నారు అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

ఛా అమాటంటావేమే బ్రహ్మచర్యములో అంజనేయులకు తమ్ముణ్ణి అసిద్ధాం తములో అగ్రగణ్యుణ్ణి అమ్మమాటలూ అచార్యులమాటలూ వినకున్నా అచరణలో ఉంచకున్నా అంతవనీ అయిఉండేదే జరిగిఉండేదే అమ్మవేసిన రోడ్డు సిమెంట్ రోడ్లు చిందరవందరకాదు చీలిపోదు అదినాయుదృష్టం జరిగివుంటే ముందు ముచ్చటా వెనుకచప్పుట్లు తెలిసితే కొట్లాట్లు వీధివీధికి జాకట్లు జీవితంలో అగచాట్లు వీధిలో తలఎత్తితే వల్లెతిట్టా దానికి నోరెత్తితే సిగవట్లు అయ్యేవేగాని దారితప్పించింది అచార్యులమాటలూ అమ్మమాటలూ దారతో బ్రహ్మచర్యం విడచి గృహస్థునయి నాను యింక అదాగుడు బూచులన్నీ యిక్కడే వుంటాయి వారిమాటేల అమ్మా అసలుకథ మరచిపోతిమి కానీ అన్నాడు రాము.

అదెందుకూ కానివ్వండి మధ్యమధ్యా పానియం సమర్పయామి అని వీప్తో చెప్పుతుంటారుగా అదెక్కడయ్యేది అన్నది సరోజ.

దీనికి మూలంనీవే మొదలుకదిలిస్తే కొమ్మలూగవా అమ్మాకానీ అన్నాడు రాము.

ఏమి కానీరా నీవు విడుచునట్లులేదే వీడు అనగా సప్తవ్యసనములు అందులో మూడు ఘోరమయినవి యివిమరగినవాడు ముందుకురాడు చింతనుండి బయటపడడు మొదటిది తమకము స్త్రీలపై వ్యామోహము దీనికి మునులుకూడా దాసోహ

మన్నారు. దీనిని జయించుట మహాకష్టము దీనిలో తనామనా తెలుసుకొని ఒరులకు అపకృతిచేయక బ్రతుకమన్నారు. తమకము విడచినట్లుగాదు అందులోగల దుఃఖమునూ విపత్తునూ అవమానమునూ పాపమునూ తెలుసుకొనమన్నారు. అన్యస్త్రీ సంపర్కమువల్ల పాపమెట్లు గలుగునో మనసారా యోచించ మన్నారు నివు ని బ్రహ్మచర్యము నాశనము చేసుకొనుట వివాహమై వుండిన నీదేహమును భార్యకు దానముగా దారబోసిన ప్రమాణము నాశమునొందించుట అధర్మరూపముగా ఒరుల సొత్తును అపహరించుట అధర్మమని తెలుసుకొనని చెడిపెత్తొకూడుట సాటి పురుషునికి వరాభవము గలిగించుట దాని తలదండ్రులకూ వాని తలదండ్రులకు అన్యతమ్ములరూ అక్కచెల్లెండ్రకూ అవమానము గలిగించి వారిని దుఃఖములో ముంచుట యింటిలో భార్యను దుఃఖపెట్టి లోకువగుట భార్య తలదండ్రుల చింతలో దించుట అత్మీయులైకీర్త్యపకీర్తల పంచుకొని తన్నేనమ్ముకొన్న తలదండ్రుల ఆలోచనా శోకములలోనణగ ద్రొక్కుట పడుగురి సహపారులలో హేళనకు వచ్చుట సంఘములోనిల్చి బర్మమిట్టిదని చెప్పలేక పోవుట సమయ మెప్పుడో సందు ఎప్పుడోనని తదేక చింతతో కుల్లిపోవుట కట్టుకున్న దానిగోడు కట్టుకొనుట కొట్టుకొనుట రచ్చకెక్కుటా చిత్రగుప్తుని చిత్రాలో దాఖలవుట ముందుజన్మకు చేసినది. బోసేయుట అప్పతిర్చుకొనుట ఈఅందరిశోకము వరాభవ చింతా కోపమువల గలుగు పరితాపము ఏకమై రాబోవు జన్మలో కడవలకొద్దీ కన్నీరువిడచి చావసిద్ధ మగుటో పరాభవాన్ని భరించలేక పలాయన మగుటో బాకీదారునికి తన దారను వప్పచెప్పి అవమానషాలతో పొరుషహీనమై నిత్యదుఃఖియై జీవచ్ఛవమై బ్రతుకుటో కాగలదు ఇదంతా చింతించి తెలుసుకొని చేయిపట్టి నిలవేసిన స్త్రీనయినా వలచి వచ్చిన వయ్యారివైనా నమస్కరించి వీయుక్తితోనయినా ఏడిపించుకొని తప్పించుకొని మనుట శ్రేయము ఇదీ తమకములోగల తారుమారు ఈబాధను సహించి ధర్మ బద్ధులయిన వారిభార్యలే బుద్ధిమంతులు పతివ్రతలూ పరమపావనులు తప్పడుదారుల నడచి స్థానభ్రష్టులై దిగజారి పశులోకమునకుపోక ఎగబ్రాకి తలదండ్రీకి మంచి పేరుతే నాయనా చేతనయినంత వరకూ లోకానికి లోకులకూ బాకీపడక బ్రతుక వలెనని జ్ఞాపకముంచుకో అన్నది జ్ఞానాంబ.

అబ్బా చంపినావే అమ్మా అయితే అంతా మొగవారిలోనే ఉన్నదన్నమాట అయితే ఇప్పుడొకవేళ అధికారంతోనో అతిప్రేమతోనో నాభార్యతోడపై తలడించి వడుకొని అమ్మచెప్పేటివి వింటూ ఉంటాననుకో మళ్ళిజన్మలో నాతోడపై తలపెట్టి

పడుకొని వాళ్ళమ్మ చెప్పేటివి నాభార్య వింటుందన్నమాట అన్నాడు రాము.

మువ్వరూ నవ్వినారు.

సరోజ జ్ఞానాంబనుచూచి అత్తాప్లాను వేసినారు పెద్దవారి ఎదుటనే పెండ్లాము తొడపై తలపెట్టి పడుకొని అమ్మచెప్పే మాటల ఊకొడ్తూ నిద్దరపోదామని కూర్చోని వింటే చెప్పు లేకుంటే కడఎత్తి పెట్టు అత్తా అన్నది సరోజ.

ఒరే అదికారంలో అరాధలని మగవారిమాట చెల్లుతుందనీ అమమా అజ్ఞలో ఉంచుకోవలెననీ అడవారిపైన అన్యాయాలు చెలాయించి బాధిస్తే ఆ అన్యాయం మొగవారని చిత్తగిస్తుని లెబ్బలోడాబలుగాక పొనిస్తుందా పొల్లుతప్పకుండా చిట్టాలో ఎక్కుతుంది. మళ్ళీతిరిగి వచ్చేటప్పటికి ధర్మాలకట్ట ఎగబెట్టి దాయంబూచులాడే అడవి దాపురించి కన్నీరు కడవలకొద్దీ కార్చిస్తుంది. చూస్తున్నాముగా లోకంలో ముందుమొనగాళ్ళయి ప్రకృతం అనాధలయిన అయ్యగార్లబ్రతుకు అన్నది జ్ఞానాంబ.

పెండ్లాన్నిబాధిస్తే తిరిగీ పెండ్లాము బాధిస్తుందంటావా అబ్బ అట్లయితే వద్దులేవే బాధించేదెందుకూ బాధపడేదెందుకూ ఇంకనీజోలికిరానే బాధిస్తే బాదొస్తుంది అన్నాడు సరోజ ప్రక్కమళ్ళి రాము.

బాధించినందుకు బాధపడతారు కొంతకాలంలోనే బోధపడుతుంది అన్నది చెరగడ్డము పెట్టుకొని నవ్వుతూ సరోజ.

అనసూయమ్మ సరోజనుచూచి ఛీ పడుకోనివే పాపం ప్రేమపాత్రులై స్నేహపాత్రులై పడుకుంటానని తొడపై పడుకునే భర్తలేడనీ దాంపత్యంలేదని వడిలోకితీసుకొని వలపుల గురిపించి ముద్దులతో నుద్దులతో అట్లాడించే అయ్యగారు లేరని అంగలార్చే అంగనలనంతముగా ఉంటే వద్దంటావేమే పడుకోనీ అన్నది.

సరోజ నవ్వుతూ అయ్యో అప్పుడు అమ్మతొడపైతలపెట్టి పడుకున్నారు ప్రక్కలోపడుకున్నారు. పైబెడీ పడుకున్నారు క్షీరపానముతో నిద్రించినారు అది జ్ఞాపకము చేసుకున్నారేమో అవయసు మీరింది అమ్మయారదోలింది కానీ ఎవరో ఒకరు అదరణ ఇవ్వవలసిందేగా అత్తగారుకూడా అల్లునివరం మాట్లాడినారుపాపం తలవాల్చండి అని రాము భుజముపైచేయివేసి వాల్చుకున్నాడి సరోజ.

రాము పడుకొంటూ అమ్మ యారదోలుతూ పారదోలుతూ యుమ్మసు యోవనముతో ఘుమ్మను వాసనలతో నిండిన సరోజనొకదాని చూపిందిగా మాయమ్మ అధికారం ఇచ్చింది, పడుకొమ్మన్నది. మీయమ్మదానంచేసింది. పడుకోవే అన్నది. నీదేహంలో నికేమీ హక్కులేదు. అంతానాడే ఓ అడ్పష్టదేవతా అమ్మా అత్తా ఎదుటి అలిలొడపై పండుకొని అమ్మచెప్పే నితిమాటలునే అడ్పష్టవంతుల జాపితాలో నన్నూచేర్చుకో అమ్మా అత్తా అధికారమిచ్చినారు ఆలు అడరణ ఇచ్చింది. ఇంతకన్నా సుఖమెక్కడుంటుంది ఇదేఇంద్రలోకం కాదని అవ్వరసలు కనుగీటినా కాదంటానుగాని కదలుతానా కదలన్నామి రాము.

కనుగీటితే కాలుకదిలించకుండా పెండ్లిరాటి ప్రమాణాలకట్టి ఉట్టిమీద పెట్టు కుండా పెండ్లాన్ని పెనుభూతంగా చూడకుండా పెద్దలమాటనిని పెందలకడనే బోలచేసి రామా క్రిష్ణా అనుకొని రాబోయేజన్మకు ఇట్లాచీనుభాన్నే ఇట్లాటి త్రిదేవి స్వరూపాలనే తెచ్చుకోండి అమ్మను కదచెప్పనివ్వండి మీవర్తం అని వింబాము అని రాముకడుపుపై నిమరుతూ కానీ అత్తా అన్నది సరోజ

త్రిదేవుల అనుగ్రహం పొందినవానికే ఈ త్రిదేవుల అడరణ దొరికేది. లక్ష్మీఅంశ అమ్మ, పార్వతీఅంశ అత్త ఇద్దరుసోగా త్రిదేవుల్లో మిగిలినది. నీవే దేవి అని గడ్డముపైకి చేయిపోవోయినది రాముచేయిని పట్టుకొని సరోజ మననీరూ అని రాము ముఖంలోకి తన చల్లని కనుతళ్ళులా చిరునవ్వులా పంపినది.

రాము కానీ అమ్మా అన్నాడు.

ఏమికానిస్తావు పించేగా అన్నది జ్ఞానాంబ.

వింబానమ్మా అంటూ అమ్మప్రక్క తలత్రిప్పినాడు రాము.

రెంవది మద్యపానం పంచప్రాణాల ఉసురుదీసి మైనెక్కిత్రొక్కి ఉట్టుత లూగించి మానం ప్రాణం దనం తీస్తుంది. త్రాగుడు ఇదీఒక పెనుభూతం దీనివారిని పడి తప్పించు కొన్నవారు అరుదు ఒకవేళ తప్పించుకున్నా అప్పుడప్పుడూ స్నేహముతో బాధించక వేధించక చీవాట్లు తినిపించకా మానదు. ఇదిగౌరవ ప్రతిష్ఠల వూర్తిగా నశింపుచేస్తుంది మంచిబెడ్డల గమనింపక ఎట్టిపాపము నయినా చేయు తలంపు గలిగిస్తుంది. సిగ్గు ఖిడియమూ మానమూ మర్యాదా తలంపునకు

రానివ్వదు కన్న తలిదండ్రులూ గురు వయోవృద్ధులూ అగ్రజులూ సరకుగొననివ్వదు భార్యాపిల్లల బాధిస్తుంది. మెటికలు విరచడం శపించడం తానితరులపాలై గృహ చ్ఛిద్రముల గలిగించడం దుఃఖముతో దుమ్మెత్తి పోయడం శత్రువును చూచినట్లు చూచి నిరాశతో చావకపోయెనని తలంచడం చేయిస్తుంది వేళకు తిండిలేకుండా చేయించి ఉష్ణాదికృముతో పైత్య ప్రకోపమై దేహము నశింపు చేస్తుంది వీర్యము ఉష్ణావీర్యముగనూ నీరుగనూ చేస్తుంది. అట్టి సమయములలో గలుగు సంతతికి దేహబలమో జ్ఞానబలమో తక్కువగలుగ చేస్తుంది గర్వమును పెంచి పాపములు చేయు తలంపులుగలిగించి పాపభూయిష్టుని చేయిస్తుంది. వరుస వావియను తలంపునే మరపిస్తుంది. కలహములకు కాలుదువ్విస్తుంది. పురుషజన్మకు మూల మయిన పౌరుషజ్ఞాన కీర్తుల రూపు మాపిస్తుంది సర్వసుఖములూ దూరముచేసి సర్వనాశనమూ చేయిస్తుంది. ఈ వ్యసనముతో పాడయి లోకదూషకులై లోక కంటకులై గౌరవ మర్యాదలకు దూరులై పాడవుతారు ఇదిగమనించి లోకమున గల సంఘమర్యాదలకు లొంగి పాపమునకు వెరచి మనసున కూదుర్మిత్రుల బోధన లకూ లొంగక త్రాగుడుబోతని ఆబాల గోపాలముతో అనిపించుకొని లోకువగాక తప్పించుకొని తిరగెడువాడు ధన్యాత్ముడు పుణ్యాత్ముడు నాయనా అంటు వ్యాధులూ బారు. వ్యాధులుగాదు. ఇవేఅంటు వ్యాధులు భద్రము వారిజాడల్లో పోయినా బెన్నాడుతుంది భయముగలిగి బ్రతికి తల్లిదండ్రులూ ఆలుపిల్లలూ బ్రతికించ మన్నది జ్ఞానాంబ.

సరీ రెండూ మద్యపానము తీసుకొను వారికి భార్య అధర పానమిచ్చి అదరిస్తే ఆనందమిస్తే ఆన్యాయమని ఆలింగనములో బంధిస్తే మరచిపోడూ వాడు మానవుడు కాడూ అన్నాడు రాము

క్షీరపానమిచ్చి పెంచి పెద్దచేసి మంచిచెడ్డలు చెప్పిన మాతా పితృలమారే చెవునబెట్టక పౌరుషజ్ఞానకీర్తులూ సంఘ మర్యాదలూ కాలదన్ని దుర్మిత్రుల మాటలకు చెవులొగ్గి బొగ్గెపోతూ ఉన్నారుగా వారితలవ్రాత బుద్ధిహీనత అన్నది జ్ఞానాంబ.

లేదమ్మా అంతా ఆడవారిలోఉంది. ఆనందం పరమానందం మద్యపాన సమయాల్లో అధరపానము త్రావించి ఆన్యాయమని వలపువలలో బంధించి వప్పించి ఆలింగన సౌఖ్యాల ఆనందములోదించి మద్యపానము మాన్పించవచ్చు కన్నీరు పాదాలపైవిడిచి మనసు కరిగించవచ్చు మంచితో చేసేసేవతో మైమరపించి

మార్గమును త్రిప్పవచ్చు మగువ మాటల్లో మర్లమందుంది యైకముంది. నీకోశలు నన్ను మాన్పించిందిగా పీఠులు తిరిగేది. అన్నాడు రాము.

ముప్పరూ నవ్విన్నారు. సరోజ రాము చెప్పలపై చేయిపెట్టి నిమరుకూ ఆ అట్లనా మంచి మాటేనని తలవగరవేస్తూ చిరునవ్వుతో రామునుచూచి అవతలకానీ అత్తా అడ్డుకట్టు వేస్తుంటారు. కథసాగనివ్వరు అదరామ్మతాలూ పంచామ్మతాలూ నిద్రలోకూడా మరచిపోరు నన్నప్పిల్లలు స్తన్యము త్రాగుతూ నిద్రపోయినట్లు అన్నం తలో రాము అధరపానము అన్నాడు సరోజ రాము నోరుమూసిపెట్టి అత్తతట్టుచూచి అన్నివిషయాలూ బాగానేర్పించినావు ఒక్కకొడుకని కొక్కోకము ఒక అక్షరము తప్పుకుండా మంచి అనుభవజ్ఞులతో చెప్పించినావు అన్ని అటలూ అడుతున్నారు. అన్నది హృదయానందముతో సరోజ.

అక్కడెవరూ ఉపాధ్యాయినీలేదే చదివినాను చదివినది నీతో అనుభవము లోకి తెచ్చుకున్నాను. ఉపాధ్యాయినీ నీవే తెలిసిరా తెలియకున్నా అట్టగాదు ఇట్లా జని చెప్పే అమృత్యువు నివున్నావుగా అన్నాడు రాము.

పెద్దవారున్నారు వారికి కొంచెము గౌరవ మిస్తాము అయి వూ ఆ జ్ఞ లో ఉందాము కనుమరుగున తిందాము వుందాము అందామూ అనే ఆచారంలేదూ అని రాము ముఖములోకి మృదుమధురమైన వల్కులతో ముద్దులొల్కే ముఖముతోచూచి అత్తా అధువూ అజ్ఞలో పెట్టుకుంటేనే కొడుకు యశోద కొడుకే “బ్రహ్మచారి శత మర్కటః” అంటే “కుటుంబీ కోటిదానరః” అన్నట్లు తయారయినారు కానీ అత్తా అన్నది సరోజ.

వాడు అడినట్లు నీవు పాట పాడుతున్నావు అలుమొగల దాంపత్య సుఖమిదే స్త్రీకి చదువు కావలెనన్నదందుకే వాడు అడే అటకు చక్కగా పాడలేకపోతే బ్రతు కంతా నిరర్థకం అనుకుంటాడు అటకన్నా పాట మిన్నగావుంది. అన్ని అందాలా తయారై మంత్రివలె సలహాలిస్తూ మాటకు మాట చక్కగా అందిస్తూ మంచిమార్గ ములో గృహస్థునీ, గృహిణి పెట్టి మంచిపిల్లల తయారుచేసి లోకానికందిచ్చేటందుకే నీచదువు సార్థకమయింది సరోజా చాలుకు తెచ్చుకున్నావు సంసారములోగల సారం తెలుసుకున్నావు అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఈమాటలువిని అనసూయమ్మ హృదయానందముతో కానీవదినా వాళ్లతో వీమీ పాపపుణ్య విచక్షణా పారమార్థిక చింతనాలేక భర్తాదరణా భగవదాశీర్వాదనం లేక బలుపాట్లకులోనై సంఘములో లోకువయై సంసారానికి దూరమై బ్రతికేటందుకా చదువు ఇవన్నీ అర్జించుకొని భర్తకుచేదోడై వాదోడై కన్నపిల్లలా ఉన్న వస్తువులా గృహస్థునీ, గృహాన్ని, పరివారాన్ని, ధనాన్ని, కాపాడి భర్తనూ భగవంతునీ వశపర్చుల చేసుకొని ఎదపై చేయిపెట్టుకొని భర్తచేయిపట్టుకొని భగవంతునీ భగవతీ ఆరాధిస్తూ కాలము గడిపేటందుకు ఈచదువు చక్కగా నేర్చినాను చాలా మూలా బాగాతెలుసు భర్తహృదయంలో అత్తా మామ హృదయంలో చోటేర్పరచుకొని వీదుర్గుణములకూ చోటివ్వక చదువు సార్థకం చేసుకుంటుంది భయంలేదు చెప్పేదేదోకానీ అన్నది అనసూయమ్మ.

జ్ఞానాంబ సరోజను చూస్తూ మూడవది జూదం జూదంకూడా మానవుని మనసును లొంగదీస్తుంది. మంచిని మరపిస్తుంది. గౌరవ మర్యాదల చెరుస్తుంది. దినచర్యలా వృత్తిని ఉద్యోగాన్ని నాశనము చేస్తుంది. మరపిస్తుంది. దిగులు పుట్టిస్తుంది. పోయినడబ్బు రాకపోయెననీ వచ్చినది మళ్ళీపోవునాయనీ చింతపుట్టిస్తుంది. వచ్చినప్పుడు డబ్బును ఊరక దుర్వ్యయము చేయిస్తుంది. పోయినప్పుడు దీనతతో పొరుష హీనముచేసి ఒరుల అడిగిస్తుంది అప్పులపాల్ చేస్తుంది. నలచక్కవర్తని జ్ఞప్తికి దెస్తుంది. ఇస్కేటుకాడని పదుగురిలో లోకువ చేయిస్తుంది. అలుపిల్లలా తల్లిదండ్రులూ అప్రయోజకునిక్రింద జీవచ్ఛవముక్రింద జమకట్టి చేయిస్తుంది. జీవిత రక్షణోపాధులు చెడిపోయిననూ లెక్కచేయక ఒరుల మూటల సరకుచేయక రాత్రిం బవళ్లు అచింతనే పుట్టిస్తుంది. దురాశను పెంపొందింపచేసి మిత్రదోహము చేయిస్తుంది సర్వనాశనమయిననూ సంపాదించునను ఆశను పుట్టిస్తుంది. ఈదుర్గతో ఉడుకై దేహముచెడి జ్ఞానముచెడి జీవితముపై నిదాశను తెందిస్తుంది. నిద్రాహారముల మాన్పిస్తుంది. భార్యాపిల్లల జీవితము పాడుగజేయిస్తుంది. జూదగాడని లోకులు నమ్మనితెరవుల కల్పిస్తుంది శత్రురోగరుణ విపత్తుల మూటెను మూలను గుర్చొనచేయిస్తుంది. ఈబాధానివర్తికై భార్యపైగల నగలనమ్మించి భార్యకు దూరము చేయిస్తుంది దుండగుల జట్టులోచేర్చి పోలీసులపట్టికలో దాఖలు చేయిస్తుంది. ధనం చాలనప్పుడు నేరస్తుని చేయిస్తుంది.

మానవుడై జన్మించినందుకు మాధవుసేవో మానవసేలో చేయుటమాని కాలము వృధాచేసి పశుప్రాయుడై వచ్చిన మానవత్వము విలువ చెరచుకొని మళ్ళీ

వశువజ్ఞులలో జనన మొందునట్లు చెప్పుంది. దైవమునకూ సాధుసజ్జన సంఘములకు దూరస్తుని చేసి దూషింపచేయిస్తుంది ఇవన్నీ గ్రహించి జూదము పాపహేతువని వాదహేతువనీ భావించి మొదటనే దానిజోలికి పోనివాడే బుద్ధిమంతుడు జీవితసుఖ నాశహేతువనీ హృదయశాంతికి మారికా ఉపద్రవమని ముందే తెలిసి బ్రతుకుట శ్రేయము ఇప్పేటు వక్కటనియేకాదు బారాకట్ట నక్కాముట్టి చదరంగము క్యారం బోర్డు పులిగీతం చిత్రాట మొదలగు పోటీఆటలు జయాప జయములుగల ఆటలు మానవత్వమునే చెరచును. నాయనా వాటెలో కాలుపెట్టితివా సర్వనాశన మయ్యెదవు జాగ్రత్త అన్నది జ్ఞానాంబ.

సికోడలు మంచినేర్పరివే ఇల్లూ వట్లూ మరవుకొన్నది. ఇక పీఠీమాటనున్నే అన్నిరంగములలోగల అగచాట్టన్నిటా అమ్మ చెప్పిందిగా మీరు అమ్మమాటనూ అలిమాటను జవదాటడు అన్నాడు రాము

అమ్మ మాటంచేసరే అలిమాటకూడా జవదాటరా అలికన్న అవవ అవనిలో లేదయా అననంటారా అయితే బ్రతికిరాము బ్రతుకు చెరుచుకోము అన్నది నవ్వుతూ సరోజ

ఎప్పుడు దాటినానే బాల్యములో అమ్మమాటా యౌవనములో భార్యమాటా వింటే బ్రతుకు చెడదన్నారు. ఆందులో అమ్మా భార్యా చదువుకొని సర్వమెరింగిన సాధ్వీమణులు కావలె లేకున్న అదీవక బెడదే బాగా తెలిసినభార్యా అన్నీ ఎరిగిన అమ్మానీకూ నాకూ తోడైనారు. దుర్వ్యసనాలు చేరవు మానవత్వము నశింపుకాదు భయపడకు కాని అమ్మా అన్నాడు రాము

జ్ఞానాంబ రామునుచూచి ఒరే ఇతరుల కష్టము కొంచెము గమనించేబుద్ధి ఉండవలె. ఇంతచదివి ఏమిమేలు తొడపై తలపెట్టి వండుకొని ఎంతసేపయినదో చూశు దానికాలు ఏమికావలె ఘాతదయలేని జీవులిట్లుంటారు. నీసుఖమే చూచి నావుగాని ఇతరుల కష్టము గమనించలేదన్నది జ్ఞానాంబ.

వడుకొనీ అత్తా అమ్మ తొడపై కొన్నాళ్లు వడుకున్నాడు అలితొడపై వడుకో బుద్ధి పుట్టింది పాపం వడుకోని అంటూ మరొక తొడను. తలక్రిందికిపెట్టి వడుకోండి ఎంతభ్రమ ఉందో ఏమో నేనెందుకు వద్దన వలెనంటూ ఎదపై చేయిపెట్టి నిము రుతూ రాము ముఖములోకి చిరునవ్వుతో చూచినది సరోజ.

ఇరువురి ఒడ్డిగనూ ప్రేమనుచూచి అనసూయమ్మ అనంద పడుతూ కాసే వదినా అన్నది.

వేటకూడా మానవత్వాన్ని మసిచేస్తుంది. భూతదయలేక జంతువులనూ వక్షులనూ చంపుట హింసించుట చేయుదురు. మానవునికి షడ్గుణులు వదార్థముల ఎన్నో భగవంతుడు కల్పించి ఉండ వక్షులా మృగములా తింటూ ఉన్నారు. నోరులేనివి అపకారము చేయనివీ ఏకాకియై జీవించునవీ శుద్ధ పాప ఫలము ననుభవించునవీ దిక్కులేనివీ జ్ఞానములేనివీ ఇట్టి బుద్ధిహీనమై దుర్బలమైన జంతువుల చంపుట మహాపాపము వాటెనుచంపి మరుజన్మకు వాటెజన్మమెత్తి కష్టపడుట మరింత దుఃఖము సంపాదించుకొనుటే యగును. ప్రతిజీవ రాసులకూ తల్లి తండ్రి అన్నా తమ్ముడూ అక్కా చెల్లెలూ అను ఆత్మీయులుగాని బంధు మిత్రులుగాని కష్ట సమయముల అదురుకొను వారెరుగని అనాధ సముదయము కష్టసుఖముల పంతుకొని సహాయము చేయునేర్చులేనివి. వృట్టిన దాదిగా చచ్చువర్యతం దుఃఖమునే ననుభవించునవి మంచిగానీ చెడ్డగానీ ఒకటి కొకటి చెప్పుకొను నేర్చులేనివి నైఝముగా వృట్టిన జాతీయ నేర్పుతో జీవించునవీ అనగా చాప నిటిలో -ఈదునువక్షి అకాశములోకి ఎగిరి సంచారము చేయును. మృగము భూమిపై నడచును. ఒకరు నేర్పకనే వచ్చునవి ఇట్టి అనాధజంతు జాలమును కొట్టితిని తానుసాప భూయిష్టుడగుటగాక భార్యా పిల్లలకూడా పాపుల చేయును. తనకు భార్యా పిల్లలపైనే ప్రేమ ఉన్నట్లు వాటెకూ ఉండుననీ తనకు ప్రాణముపై ఆశఉన్నట్లు వాటెకూ ఉండునని తాను సుఖము కొరకు ప్రయత్నము చేయుచున్నట్లు అవీ చేయుండుననీ తలంపక చేతికి అదవగా అణుకువగా ఉన్నవనీ అనేకమయిన సాధనో పాయములతో పట్టి బంధించి వధించి భుజించిన పాపము ఊరకపోదు కట్టి కుదుపును దీనిలో వామూ చారులు జంతుబలి చేయుదురు. వీరుకొన్ని తెగలవారు దేవునికని నియమించినది. పాపములేదని వారిగురువాక్యము అహింసా వరమోధర్మయను వేదవాక్యమును నమ్మిహింస పాపమును మతములూగలవు వీరికి వారికి చాలా తేడాగలదు శాకాహారులకంతా అహింసాసిద్ధాంతము మాంసాహారులకంతా హింసాసిద్ధాంతము ఈ రెండు తెగలవారికి అచార వ్యవహారములూ కొన్నిధర్మములూ వేరుగానుండును వీరిరువురూ పూర్వపాపపుణ్యాను సరణముగా ఒకరి ఒకరు చేరుచుందురు ఒకప్పుడు శాకాహారులేమాంసాహారులలో చేరుచుందురుమాంసాహారులుశాకాహారులుగా మారుట అరుదు మానవత్వమునుండి దిగజారిన క్రింద వశుత్వమున్నది. ఎగత్రాకిన పైన

దేవత్వమున్నది. అదృష్ట దురదృష్టములతో దిగజారువారూ ఎగబ్రాకువారూగలరు నాయనా దిగజారక మంచి చెడ్డలెరింగి ఎగబ్రాకి మాకూ కొంతచేయుతనివ్వు తండ్రి మాతదయతో సర్వశీవులా నివలెనేమూడు జీవహింస పాపమని పాపము మరుఱిన్మకు అనుభవించ చేస్తుందని నమ్మినడూ నాయనా అన్నది జ్ఞానాంబ.

అయితే పామూ, తేలూ మొదలగు, విభజంతువులూ ఎరుకలూ, నల్లులూ, మొదలగు బాధాకర జంతువులూ కొన్ని క్రూరజంతువులూ కలదేవాటెను చంపుటా పాపమేనంటావా అన్నాడు రాము.

ఇందులో రెండుతెగల వారున్నారు. ఎంతటి క్రూరజంతువులు నైనా హింసించరాదను వారొకరు మానవుని ఉనికికి మానవునికి కష్టము గల్పించు వాటెను సమయాను కూలముగా అనగా గృహములో గృహ పరిగణాంగములో వడుగురు తిరుగు చోట్లలో అవకార జంతువుల చంపవచ్చు ఎడారలలో మానవ సంచరణలేని చోట్లలో సంచరాదను వారుగలరు వీలయినంతవరకూ హింసకూడదు తప్పించుకొని తిరుగుటే శ్రేయము నాయనా ఇన్ని వింటూ భార్యను హింసిస్తానే ఉన్నావులేరా కూర్చొని అడుగూదానిది ప్రాణముకాదేమీ అదవని అలిని బాధిస్తే అవతలుంది అన్యాయానికి శిక్ష అన్నది జ్ఞానాంబ.

మోసేది మోస్తూఉంటే పైగామాచేదానికి నికెందుకే ఇంతబాధా ఈకొంచెమే పాపమని లేవమంటున్నావే ఇక నీకండ్లెదుట నోరుతెరచినా చేయిసాచినా నాలుగు మంగళ హారతులవుతాయన్నమాట బాధిస్తే తప్పక వేదిస్తావన్నమాటే లేస్తాలేవే అన్నాడు రాము

ఒరే నన్ను బాధిస్తేనేమి దాన్నిబాధిస్తేనేమి పాపము ఒకటే కనీపెంచినది అమ్మా ధర్మబద్ధయై కట్టుకొని కన్నవారిని విడచి కామునికిలోంగి సంఘమర్యాదల పాటించి కనిపెంచను వచ్చినదిభార్యా ఇందులో ఎక్కువ తక్కువవేమీలేదు అలి రూషణా అమ్మరూషణా ఒకటే అమ్మవల్లగలుగు పాపం అలివల్లగలుగు పాపం వకటే తెలిసి నడుమకొనక పోతే తెలివితెల్లవారుతుంది. ఎవరి పాత్రపోషణవారు చక్కగా నెరవేర్చుకొనుటే ఇందులో సాహసం ఇక్కడా అక్కడా శభాష్ అని పించుకుంటారు ఒకరికొకరు బాకీపడరు అన్నది జ్ఞానాంబ.

కానీవేదినా కట్టుకున్నవాణ్ణి సాకి సంతరించేవాణ్ణి మోముక ఎవరిని మోయవలె భర్తమనోబీష్టాన్ని తీర్చడమే భార్యధర్మం అన్నది అనసూయమ్మ.

భార్య కష్టాన్నిచూచేది భర్త ధర్మము కాదేమి నమ్మి తర్వాత్రయించిన స్త్రీకి అన్యాయంచేసి ఆవలజన్మకు వలవలవిడ్చి బుద్ధిహినులుంబారు అన్నది జ్ఞానాంబ.

కాని యిత్రా మధ్య మధ్యా కొడుకుకథ ఎందుకు నాకు బరువుకాదులే చాలా తేలికచేసి పెట్టినావు అన్ని ధర్మాలూ తెలిపి శుద్ధమగు ఆర్యునిగా తయారుచేసి నావు భూతదయా వశాత్తూపం పూర్తి అపాదమస్తక పర్యంతం వ్యాపించివుంది నేను చేసినపుణ్యం మంచిది కనిపించి విద్యా బుద్ధులు చెప్పించి ఉత్తమ పదమునకు చెందిన ఆర్యునిగా తయారుచేసి నాకు దానం చేసినావు నేనూ పుణ్యముచేసి వుండి నాను నాపుణ్యాలవంటు లభించినది నాకే కొరతాలేమ నాజ్ఞలు స్వర్గతుల్యము మీరిచ్చిన దానము శ్రేష్ఠమయినది. మీరిచ్చిన ఈ దానములో పదిఫలాలు పండించి మీ వంశవృక్షానికి మీకూ తిరిగియిస్తాను. సుదర్శన అంగరక్షణవలె మీ కుమారుడు అన్నియెడలూ కాపాడగలడు ధర్మమూర్తి అందరూ కన్నీటితో కాలముగడిపితే అనందబాష్పాలతో కాలము గడుపుతున్నాను. నాకు ఇంతకన్నా స్వర్గమురూఢి మిన్నకాదు. జన్మజన్మాలకూ నీవేకని నాకు దానంచేయవలె జన్మజన్మాలకూ నీ కోడలినే అంటూ రాము గడ్డము పట్టుకొని రాము ముఖములోకి పంగి హరి చాలు నా అన్నది సరోజ.

పోగడ్డ చాలుగాని నేను ఈయమ్మకు పుట్టను నీరు మొగుణ్ణికాను సందూ విడసందూ లేకుండా ధర్మాలవగ్గాలతో చుట్టిబిగిస్తే మనిషి బ్రతుకుతాడా అయినా నీ కష్టము మాయమ్మ చూడలేకుండి లేస్తావీ అంటూ లేవపోయినాడు రాము.

పద్మ పరవాలేదు పడుకోండి అని తలనులేపనివ్వక పట్టుకొని కానీ అత్తా అన్నది సరోజ.

సరే అలూ మొగడూ సరిపోయినారు చూడువదినా అన్నది జ్ఞానాంబ.

కానీలేవదినా వాళ్లతో ఏమీ అన్నది అనసూయమ్మ.

అయిదవది కరినపు మాటలాడుట తగదన్నారు మనసు నొచ్చునవీ మరపు మరపురానివీ దుఃఖించునవీ వ్యక్తిని నిలబెట్టి అన్నయెడల అది అవ్యక్తిని అనరానిది

జీవితాంతమువరకూ బాధించును వేధించును. అపాపము పెరుగుతునే ఉండును నిరుపేదలా, అనాథలా, పసిపిల్లలా, స్త్రీలా, ఏమి తెలియని నిరక్షర కుక్షలా సాధువులా, సజ్జనులా, తలిదండ్రులూ, అన్నతమ్ములా అక్కచెల్లెండ్రూ బంధు మిత్రులూ, దాసదాసీజనులూ, అధికారమున్నదని విద్యాబలము దేహబలమూ వయోబలమూ, ధనబలమూ, సైన్యబలమూ, బంధుబలమూ, ఉన్నవని కొట్టుటా తిట్టుటా, అనరాని మాటలనుదా, భయపడించుటా, బాధించుటా, నిర్బంధించుటా, వారిపై చెలాయించుటా, పనికిరాదు. ప్రజలు పాపాత్ముల జట్టులో చేర్చు ముందుపోనిచ్చి వెనుక దూషించుచుందురు పేరెత్తుటకేనే అక్కడున్న అందరి మనస్సులకూ చటాయంపూ వివగింపూ గలుగును. వానిపాడుగానని వానివంశము కుళ్లిపోననీ తిట్టుదురు ప్రకాదూషణ తప్పకతగులును సమానులతో కలహములు సాప్రాప్తింబి వరాభవములు జరుగును లేదా కలహములతో ధననాశనము ప్రాణ హాని జరుగును. క్రూరుడా కఠినకర్ముడా అని చావులోకూడా ఉమ్మివేయుదురు కఠినపుమాటలు కలుషముల మూటెల్లె కావలసినంతా పెంచును. తెలుసుకొని మరుజన్మపై కనుగలిగి మాట్లాడవలయును. కారిన్యముగాగానీ పొదుపుగాగానీ ఐత్తివేయుటగానీ పనికిరాదు. ఇది ఈజన్మలో బాధించుటగాక మరుజన్మకూ బాధించును. నాయనా కఠినపుమాటలు చాలాచెడ్డవి భార్యకూడా జ్ఞాపకముంచుకొని చింతిస్తుంది మంచిమాటలే మానవునికి అంగరక్ష జ్ఞాపకముంచుకో కోపము పాపము సంపాదించును. హేళనగానయినా అనరాదు అనిపించు కొనరాదు.

క॥ ఒరులే యవి యొనరించిన

నరవర యప్రియము తనమనంబున కగుతా

నొరులకునవిసేయ కునికి

వరాయణము వరమ ధర్మపథముల కెల్లఁ!

అన్నారు అని పాపము కట్టుకొనుటా అనిపించుకొని చింతించుటా రెండూ కష్టమయినవే అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా నీకోడలి గర్భస్తుడగు శిశువు ఈ నీతిగాధలు విని మానవ ప్రహ్లాదు డగుతాడేమో ఒంకచెప్పవద్దే నాకెదురగుతాడు అన్నాడు రాము.

ముగ్గురూ నవ్వినారు జ్ఞానాంబ రామును చూచి ఒరే వాడు పాలు మరచితే నీదగ్గర ఉంటాడా వానికి వదేండ్లు వచ్చేటప్పటికే నీయట్లా వాండ్లకు నూరుమందికి జబాబిచ్చేటట్లు వాళ్లట్లు తయారుచేయడా ని విషమప్రశ్నలకు జబాబుల వర్షము కురిపిస్తాడులే పరవాలేదు మావంశములో మీవంశములో వీళ్లవంశములో జ్ఞానహినులూ రూపహినులూ ఎవరూలేరు వంశమర్యాద వానికెందుకు ఉండదూ అన్నది.

లేదు అత్తా సక్రమముగా పోషిస్తూ ఉన్నాను జ్ఞానములో రూపములో యోగములో తండ్రికన్నా పిన్నయినవాడు దేవగురు ద్రాహ్మణ మాతృపితృ వయో వృద్ధ ఆశీర్వాదములు పొందువాడు సదాభూతదయా వశ్చాత్తాపముగలుగువాడు ప్రజామన్ననలందువాడు బంధుమిత్రులలో కీర్తిగౌరవము గడించువాడు వంశోద్ధారకుడూ గలుగవలెనని దీక్షివర తంత్రనై దైవాన్ని ధ్యానిస్తూ ఆహారవిహార వ్యవహారాదులలో నియమ ప్రతనై ఉన్నారు. మీరు కోరినట్లు తయారుచేసిఇస్తాను దానానికి ప్రతిదానము చక్కగా ఉండవనిలేదా ఇరు వంశములలో కీర్తిగడించ వనిలేదా తాతగారూ మామగారూ బలీయులేగదా అంతటివాడు గాకపోయిన పిల్లను ఎట్టిస్తారు. అభయం నాకూ ఉన్నదిగా మాఇంటినుండి మళ్ళినేను తెచ్చుకోవలెగదా మీరు కోరిన ప్రకారము తయారుచేసి ఇస్తానత్తా అన్నది సరోజ.

రాము తటాలున చేతులు జోడించుకొని ఓస్వామీ! వీళ్లు నాకూ నాకొడుక్కూ తగాదాలూ తారామళ్లూ గలిగించేటట్లు ఉన్నారు. పెంచేటట్లున్నారు పుట్టకముందే తండ్రికన్నా మిన్నగా ఉండవలెనను వారొకరూ లోకానికి పెద్దగావలెనను వారొకరూ తండ్రిని శ్రమములో జయించువాడు గావలెనను వారొకరూ అంటూ ఉన్నారు తప్పక తగాదాలు పెంచుతారు. అయినా మంచిదే నాకొడుకేరదా స్వామీ వారికోరికే ఫలించేయి అన్నాడు రాము

ముగ్గురూ రామునుచూచి నవ్వినారు సరోజ రామునుచూస్తూ "మీకుమారుడు మీకన్నా పెద్దవాడయితే మీకానందములేదా" అన్నది.

తనకన్నా పెద్దవాడైతే తండ్రికూడా ఓర్చలేడన్నాడు వీమిచేస్తావు ఓర్పు తెచ్చుకుంటాను అన్నాడు రాము.

వదినా వీళ్లకథలో దిగితే అసలుకథను మరపిస్తారు కానీ అరవదేదో అన్నది అనసూయమ్మ.

అరవదా ఒరులసొమ్ము నవహరించుట సొమ్ముఅనగా ఎన్నోవిధములగు సొమ్ములున్నవి దారా ధనదాన్యములూ గృహమూ గృహోపకరణములు ఖాసీ వస్త్రభూషణ పశు సంపదాదులు తెలియనివారి దగ్గర యుక్తియుక్తముగా నాల్గు మాటలు నచ్చచెప్పి తెగతినుట దొంగతనముగా నవహరించుటా దౌర్జన్యముతో లాక్కొనుటా దొంగసొత్తుల కొనుటా దాగాలా భూములూ ఆక్రమించుటా దొంగగా పశువుల కట్టివేయుటా దోపిడీలు చేయించుటా వారులకొట్టించుటా స్త్రీలనవహరించుటా స్త్రీలతో సేవతో మాటలతో మోసముచేసి అవహరణచేయుటా భూదము నేర్చి మోసముచేయుటా ఇంటికిరమ్మని అవవాదులు గల్పించి అడిగినదిఇస్తావా రచ్చకెక్కించి పరాభవముచేయ మంటావా అని మోసముచేయుటా ఇచ్చినది ఇవ్వక ఎగరకొట్టుటా ఇవ్వనిదే ఇచ్చినానని ప్రమాణముచేయుటా చేతిలోదొరికి నారని సమయమిదేనని చేతికి దొరికినంతా తెగతినుటా ఏవస్తువదొరికినా మాదేనని ఎగబెట్టుటా రాత్రింబవళ్లు ఒరుల సొత్తులకై ఒక్కప్రాద్దులుండుటా కాయాకసురూ మొదలగువస్తువుల దొంగలించుటా స్వగృహములోనే దొంగలించి దాచుకొనుటా తల్లి తండ్రీ అన్నా తమ్ముడూ అక్కా చెల్లెలూ బంధుమిత్రాలూ దేవుడూ గురువూ పిల్లలూ అను భావము పడచి విరికడలకూడా దొంగలించుటా ఇదీఒక వ్యసనమే ఏమందువా నిద్రెట్లతెస్తావో అర్థేతిరిగిపోవును. పోవునప్పుడు రెండలతలు దుఃఖము లెచ్చును అపవయము తెలియక జీవితము అపకతవకలు చేసికొందురు తిరిగి అవస్థలుపడుదురు. పరదారా పరాన్నము పరధనం విడచి తనవిమాత్రము వాడు కొంటూ తనివెంచెదినవారికి మరుజన్మలో సుఖముగలదు భగవంతుడు ఎక్కువగా తోడ్పడును ధనమూ దారా అన్నమూ తస్కరములుగావు. తనవెన్నంటేవుండును తృప్తిచెందక తొందరపడి దుండగులై దురాశలతో నానమవుతారు.

కం॥ వ్యాప్తింజెందక పగవక

ప్రాప్తంఒగు లేమయిన పదివేలనుచున్

తృప్తింజెందని చునుజాడు

నన్న ద్వీపములయందు చక్కంబునే॥

అన్నారు మానవుడు పరధనాలకై పదవులకై పారాడక ఉన్నదానిలో తృప్తిజెంది స్థిరచిత్తుడై ధర్మ వ్యతిరేకముగాని కార్యములు సోమరిగాక చేయుచునే వుండవలయునుగాని కక్కురికై ఒరులసొత్తు అవహరించు ప్రయత్నములు చేసిన

పైన నవగ్రహమండల మున్నది. అవగింజంతపోసీక అతుకు వేస్తుంది. కట్టకుడువు తుంది. ఇక్కడనే చూడరా అమ్మా అత్తా ఎదుట అనందంగా భార్యతొడపై వడు కోగల పుణ్యం లభ్యమయ్యిందేది పశుకోబోతే ఈనడించుకొని అవతలలేచిపోయి భార్య అయివుంటే ఎక్కడ వడుకొందువు ఇదే పుణ్యం అత్తనూ అమ్మనూ ఒకే విధముగా భార్య హృదయాన్ని ని హృదయాన్ని ఒకే విధముగా ముందు జన్మలో చూచి వుండే నీయాసందానికి మేరలేకుండా ఉండేది అనురాగవతి అపరూపవతి భార్య అన్నిధర్మాలూ తెలిసి శాంతచిత్తులయిన అమ్మా అత్తా కావలెనంటే వస్తారా ముందుజన్మలో చేసుకున్నావు. ఇదే సుకృతము ఈ జన్మలో చేసుకుంటివా మరు జన్మకూ ఉంటుంది లేకుంటే చూస్తున్నావే అంతే నన్నది జ్ఞానాంబ

అత్తఅశో కూతురిపైనా అమ్మఅశో కొడుకుపైనా ఉంటుందనితెలుసు నొప్పిస్తే నొప్పి ఉంటుందనీ తెలుసు నేనుజీవరాసులనే నొప్పించను. మానవుల నొప్పిస్తానా ముందుకు ఈఆమ్మే ఈఅత్తే ఈపెండ్తామే ఉండవలెనని కోరుకుంటూ ఉన్నానే ఈజీవికి ఈజీవులే ఉండవలె ననుకుంటాను. వీండ్లకొలదీ అమ్మగారిగంటికి వంపర అన్యాయమని తలంపక అగచాట్టాలుచేసి శిక్షికిమీరినవి తెమ్మని ఇమ్మని బాధించి నూతికో గోతికో బలిఅయ్యేటట్లుచేసి రెండవభార్యకూ రెండవరత్నానికి ఎదురు చూచు కటికరక్కనుల చూస్తున్నానుగా పాపంచేయవద్దూ మరుజన్మలో బాధపడ వద్దూ అమ్మా నాన్ననూ అత్తా మామనూ ఒకటిగానే హస్తాగాని చేయగామాడను భార్యకష్టాల గమనిస్తా సహకారిస్తా సహకరిస్తా అడుగు కొడల్ని అడుగు రాము.

నీవన్నంతవనీ తానన్నంతవనీ చేసినాడత్తా ఒకనాడు పగలు దేహముజచ్చిగా ఉండి మరచి నిద్రపోయినాను నాకుతెలియకుండావచ్చి చప్పిడిగారుండా కాఫీచేసి కాఫీ త్రాగుచువులెమ్మని లేపినాడు. నన్నులేపకుండా ఎంగరట్ల చేసినారు అన్నాను అయ్యో గర్భభారంతో భార్యవడుకోనుంటే లేపి పాపము కట్టుచునేదాని కన్నా నేనుత్తమనిషిని గాబట్టి తేలికగా తిరుగుతూ కాఫీచేసి లేపినాను తప్పేముంది అన్నారు నాకా కాఫీ వద్దు వేరేవేసుకుంటాను మీరేత్రాగండి అన్నాను. ఎందుకట్లా అన్నారు భర్తతో చాకిరీ చేయించుకొని కాఫీచేయించుకొని మరుజన్మకు దానిరై జన్మించే దానికన్నా నేనువేసుకొని తాగేది ఉత్తమము అయినా నేనుమీకు ముందు జన్మకు భార్యగా ఉండతగనా నన్నుదాసిగా జన్మించచేయ తలంచితిరా అన్నాను.

అయితే ఈనాడు త్రాగు ఇంకనిన్నడగనిది వీనాడూ చేయను అన్నాడు.

పాపము వడిగట్టనని ఎన్నడూ అట్ల చేయనని చేతిలోచేయి వేయండి త్రాగు తానన్నాను.

సరేనని చేతిలోచేయి వేసికారు త్రాగినాను అలాటినుంచి ఏమోచేయరు తనకుచేసి పుణ్యము సంపాదించుకో వలెననినేనూ, నాకుచేసి పుణ్యం మిగిలించు కోవలెననీ తానూ ఇరు పోటీలతో కాపురముసాగిస్తూ ఉన్నాము. అత్తా నికుమారుని ఆదరణా భగవంతుని అనుగ్రహం సంపాదించుకునే విధము. పాప పుణ్యములు వచ్చు మార్గములలో అత్తమామలలో తిరుగు అణుకువా ప్రజలలో సంచరించు మెళుకువ అమ్మయ్యో సంస్కరించబడినదాన్ని గాబట్టి నీకొడుకులో తిరుగుతున్నాను లేకుంటే చేయించుకునేదానిని బదులుచేసి బాధ్యను తప్పక పాప లో కాని కే వంపుతాడు. అందరివలె అధికారం అధర్మంగా చెలాయించి అలిపాపము గట్టుకొని ముందుజన్మకు మూడు ముళ్ళేపడక మూలనగూర్చొని చింతించే రకము గాదు సమయస్ఫూర్తిగా సలక్షణ లక్షణములుగల సాధ్యమణులు లక్షలకొలది తన్ను ఆశ్రయించే మార్గమాలోచించేరక మన్నది సకాశ

వాళ్ళేనేమే మొగుళ్ళబాధించి మోసగించి పరనుఖములు మరగి తలిదండ్రులూ అత్తమామలూ వేడించి అణుకువయని భర్త అధికారగౌరవముల నశింపుచేసి భర్తయో దాస్యము చేయించుకొని దేవుడూ దైవమనక చేతికి దొరికినంతా భర్తకుపెట్టక తిని భర్త యాచించిన కోర్కెలదీర్చక దుఃఖింపచేసి మరుజన్మలో చూడుముట్లూ పడక కామబాధకు ఓర్వలేక తపతహపదుతూ తల్లిదండ్రుని దూషించే తరుణీమణులు ఉండేది స్త్రీలలో మాత్రములేరేమి వదిలకానీ వీళ్ళిద్దరూ నిన్ను చెప్పనివ్వరు కాని అన్నది అససూయమృ.

ఇక వీమున్నది ఒరుల నిందించుట ఒకవక్తిని ఎరుట నిందించుట మరుగున నిందించుట ఈరెంటిలో ఎదుటినిండ మహాపాపము వాడిట్టివాడు వీడిట్టివాడని పది చోట్లచెప్పుట ఊరక లెగతిట్టుదా బీదలా బంధుమిత్రులూ అనాధలూ వారిఎదుటనే నిందించుట అపద్ధములు చెప్పటా లేనివి సృజించిచెప్పి ఒరుల జీవితముల చెరచుటా వాడెంత పిడెంతని తూలనాడుట చెప్పరానివిచెప్పి కొంపల గూల్చుట తప్పుడు సాక్ష్యములు చెప్పటా తనకు కానివారిపై నిందల మోపుటా అవవాదుల లేపుటా కొంచెమున్నదాన్ని మరింతచేసి చుండగులజట్టులోచేర్చి వారికిగౌరవముల లొంగి

దీయుటా ఎక్కడకూర్చున్నా ఎవరినుద్దులో ఒకరినుద్దులు చెప్పుతూ నిందించుటా హేళనచేయుటా తీసివేయుటా ఎత్తివేయుటా ఎట్టివారినినైనా తుమ్ములుగా చూచుట తనకు లోకువగాచేసుకొన సూచుట విద్యాబలముతో బెసన్నది కాదని కాదన్నది బాసని ఓడగగొట్టి పడిమందిలో వకరిని అవమాన పరచుటా ఇంగిత జ్ఞానములేని కుంకయని నిరక్షరకుక్షియని విద్యరానివారిని తూలనాడుటా చుబార మాటలాడుట తనని కొండతలూ ఒరులపి గోరంతలుగా మాట్లాడుటా వర నిందా అంటారు. ఇది మహాపాపము ఎవరి పాపం వారిని బాదిస్తుందనీ ఎవరిశక్తి వారికుంటుందనీ ఎవరి తెలివి వారికుంటుందనీ బానించక వారు ధనహీనుడూ పేడు జ్ఞానహీనుడూ వాడు అప్రయోజకుడూ వాడు దుర్మార్గుడూ అని వాగుతూ దేవుని దైవాన్ని తలంచక ఒరుల నిందలే రాత్రింబవళ్లు చేయుచుండు జీవులరు ముందుండును ముప్పుతిప్పులు ఇవి సప్తవ్యసనాలు ఇవి పాప పలమును కూడబెట్టును దానితో జీవితము వెనక్కు తిరుగును. దానితో దుఃఖము సమీపించును పీటెలో గల పాప ఫలమునెరుంగక అభ్యాసము చేసుకొనెదరు. అటుగంటి అవస్థలపాలయ్యెదరు. ఈ విడునూ విడచి వీడింటిని చేరకీసినవారు మహనీయులు మరుజన్మకు త్రిదేవీ పుత్రులు సౌఖ్యములన్నీ వారిపాలే అస్తైశ్వర్యములన్నీ వారిసొత్తే సన్నజ్ఞానాంబ.

అమ్మా సప్తవ్యసనాలూ సప్తసాగరాలేనేవీటె ఈదేది దుర్బటమే తాతైనా తప్పక తారుమారౌతాడు. బ్రహ్మకైవా భారంగాకపోవు అయినా వీటెభారమిట్టుంది. వాటెభారమెట్టుందో వాటెసూ కొంచెము చెప్పి విండాము ఈ విడూ మనకుదూరములే బయట పడినాను మంచివాడనే ఆ విడులో ఏవయినా నాలో ఉన్న వేమో వినవలెచెప్పు అన్నాడు రాము

కం॥ బుద్ధియు ధృతియును నీతియు

శ్రద్ధయు సన్నతియు శమయు శాంతియుననగా

వృద్ధశ్రమ సిద్ధురుమద్

వృద్ధిద్రవ దేవతలు శ్రుతిస్మృతి కదితల్॥

బుద్ధి ఇది మంచి చెడలనక పాప పుణ్యములనక రక్ష నిష్ఠూరములనక బావు బ్రతుకులనక, కీర్త్యపకీర్తులనక, పెద్దచిన్నలనక, ధర్మాధర్మములనక,

వావివరుసలనక, గౌరవా గౌరవములనక, నిందావ నిందలనక, రాత్రిబవలనక పరుగిడి చూచినదంతా కావలెనను చుండును. దానికి తగునమాదానము చెప్పి చక్కగా త్రిప్పుకొనకున్న ఇంద్రలోకమేల వలెననును. ఇది మంచిగా ప్రవర్తించి మానవత్వమునుంచి దైవత్వం సిద్ధింపజేయును. చెడ్డగా ప్రవర్తించి పశుత్వములో చేర్చును దీనిని మంచి మార్గమునకు త్రిప్పుకొనుటకై మహానీయులు బహుశ్రమ చెందినారు యోగులను, ఖోగులజేయును, ఖోగుల విరాగులజేయును కర్మననున రించి ఈక్షుచుండును. దీనివెంబడిపోయిన కుంభీసాక నరకములో కూల్చుదనుకా కనుమూయరు. అప్పుడప్పుడూ ఆధ్యాత్మికము నేర్చుచుండ వలయును. ఎట్లన ఓ బుద్ధి ని కోరికలు రాజులు తీర్చలేరు నేను తీర్చగలనా ధనవంతుల మేడలచూచి వారిసౌఖ్యములచూచి, వారిఆనందములచూచి నాకూ అట్లుకావలె నంటావు విలాస వంతుల చూచి నేనట్లండవలె నంటావు విలాసినుల చూచి అభివారితో తిరిగి నుఖ పడవలె నంటావు కంటికింపైనది వీది చూచినా కావలెనంటావు కోరికోరి కుళ్ళిపో తావు. వారు పుణ్యముజేసినవారు నీవుజేయలేదు నికెక్కడవస్తాయి ఈజన్మలో నయినావారు చేసినట్లు పుణ్యముజేసుకో మరుజన్మ కొస్తాయి ఒరులచూచి దుఃఖ పడుతూ అచూయజెందితే ఏమొస్తుంది. పాపమొస్తుంది. వారిపుణ్యమది నా పాప మిదీ అని వారివస్తువుల ఆశించక భగవంతుని అడుగు భక్తిశ్రద్ధలతో పూజించు వారట్లడిగి పూజించి దానములూ వ్రతములూ, వక్కప్రాద్దులూవుండి తెచ్చుకున్నా రని తెలుసుకో కామిశార్థ ఫలప్రదుడు భగవానుడు కావలసినవి ఇవ్వగలడు మచిం మార్గములో ఈజన్మలోనయినా నడువమని బుద్ధిని త్రిప్పుకొని మనుట అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా బుద్ధిని బద్దంచేయవలె నంటే సాధ్యమా పండితులైనా పశువుల చేస్తుంది త ప ను ల నై నా తారుమారు చేస్తుంది బుద్ధిని మరల్చుట కష్టమమ్మా అన్నాడు రాము.

బుద్ధిని మరల్చుకొనక పోయినవారూ సోమరులై భగవద్ధ్యానముజేసి భక్తితో ఊరమోనీరమో ఇవ్వనివారు ధర్మాధర్మ విచక్షణలేనివారూ పాపపుణ్యముల పాటించనివారూ ఉన్నారే కనబడలేదా ఉందన్నవారే ఉన్నవారు లేదన్నవారే లేనివారు అన్నది జ్ఞానాంబ.

అవతల కానీ అత్తా అన్నది సరోజ.

రెండవది ధృతి అనగా లభించిన దానితో సంతోషించుట వచ్చిన కర్మలకు వెరువక ముందు చేసినవే వచ్చునుగాని చేయనివి రావుగదాయని దైర్యమువహించి తల్లి తండ్రి ఆలూ పిల్లలూ సోదర సోదరీలూ బంధుమిత్రులూ దాసదాసీజనులవల్ల గలుగు అలజడుల సహించి త్రిసంద్యల దైవద్వానము విడువక చేయుచూ దైవముతో నుంచిచెడ్డల చెప్పుకొను. నభ్యాసము పెట్టుకొనుట సర్వమూ దైవముపైనే భారము పెట్టి ధర్మవ్యతిరిక్తముగాక నడుచుకొనుట దైర్యముతో అజగర న్యాయము వహించి బుద్ధిని మరల్చుకొని ఉంటుట ధర్మబద్ధముగా ఆర్జించి దైవనివేదనచేసి తలి దండ్రులూ దారాపుత్రులూ సంతృప్తుల చేయుట చేతగానప్పుడు దైవేచ్ఛయని దైర్యముగా నిల్చుకొనుట ధర్మవ్యతిరిక్తముగాని మార్గముల తెలుసుకొని నడువవలెనను అశయముతో నుండుట ఇది మానవునికి వశకవచము వంటిది దైవము వాని వెన్నంటి వుండును పంచాయుధములు పంచననిల్చి పరిపాలనచేయును. ఇదియే స్థిరప్రజ్ఞ వీనికిర్తి ఆపంద్రార్కముగా నిల్చును. భగవంతుడు నిల్చును కార్య సాధకుడు వీడేనన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా ప్రాణాలు పోయేటప్పుడుకూడా దైర్యంగా వుండవలెనంటే మానవులకు కవుతుందా వుండలేకనే దొంగతనాలూ దోపిడీలూచేసేది గనపట్టలేకనే ఖానీలూ కుట్రలూ చేసేది దైర్యంఅంటే ఎక్కడికమ్మా అన్నాడు రాము.

మంచి ప్రయత్నాలతో మనిషి పోతూవుంటే చెడ్డలు ఎదురైనప్పుడూ కష్టములు తలపై పడినప్పుడూ దైర్యముతో దైవముపై భారముంచి అధర్మచిత్తుడుగాక స్థిరచిత్తుడై నిల్చినవాడే పురుషుడు మనము ముందుజన్మలో చేసినదే వచ్చును చేయనిది రాదని వున్నవాడే మహానీయుడు అన్నది జ్ఞానాంబ.

పోయే బండికి కట్టువేసినట్లు సాగిపోయే తీగకు కొనతొంచినట్లు చేప్పేసోటికి అడ్డమొస్తారు కానీఅత్తా అన్నది సరోజ.

నీతియు నీతి, ధర్మమునకు వ్యతిరిక్తముగానిది నీతికి వ్యతిరిక్తము అయినది. చుర్రీతి హిందూమత సంప్రదాయమునకుగానీ లేక వేరొక సంప్రదాయమునకుగానీ బద్ధుడై నిల్చుకొని శాస్త్రవిహితముగా నుండుట మనుట షట్కర్మాచరణ మరువక విడువక నీతిగానిల్చి తలిదండ్రులూ దారాపుత్రులూ దయతో స్నేహముతోచూచి

దేహకష్టముకానీ, మనోకష్టముగానీ వారికర్పించుట దుర్వ్యయముల దుండగముల మాని సాత్వికబుద్ధితో నుండుట ఇష్టివాడు ఇహపరములలో సౌఖ్యము పొందును. కీర్తినిగడించును. నీతి నిశాయతీ మానవుని మహనీయుని చేయును కీర్తిగౌరవముల భవిలో దివిలో తెచ్చును. నీతులలో భారతనితి శ్రేయోదాయక మయినది. ప్రపంచాదిగా నున్నది పారమార్థిక మార్గము చక్కగా చూపునది ఒహ సూక్ష్మమయినది. నీతికినిలువని మానవుని దర్శనమునకన్నా ప్రేతదర్శనమే శ్రేయమైనది అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా పరధనమూ పరాన్నమూ పరులవస్తువులా పరిగ్రహించక నితికి నిబ్బుకొనవచ్చుగానీ కనులకు మిరిమిట్టుగొల్పు నీ కోడలిలాంటి పడుచుపిల్ల ఎడారులో ఎవరూలేని స్థలాలలో వంటరగా దొరికినా కనుమీటి చేయివిసరినా శత వృద్ధులయినా తపసులైనా యజ్ఞయాగాదులుచేసిన సోమయాజులయినా ధర్మ శాస్త్రాలు చదివిన వండితులైనా సర్వమూ సన్యసించిన సన్యాసులయినా నీతి నష్టేటిలోవేసి నియమాల స్థితిలోకలవక నితిని నిల్పుకోగలరా అమ్మా ఇక్కడనిల్వలేదు అన్నాడు రాము.

చేయకూడదని అట్టివారిచెంత చేరకూడదనీ నీతికినిల్చుకొని ఉన్నాను అవి నీతులు నాచెంతకు చేరకుండా నామనస్సు అవినితులలో పాల్గొనకుండా నీదయ చూపు తండ్రియని దేవునితో చెప్పకొను చుండిన రావు దానికిమించివచ్చిన హృదయ పూర్వకముగా చేయక తటస్థించివని. పొరబడవని నీతిజ్ఞాలు అనుభవించెదరు చేసినపాపము చైవముతో చెప్పుకొని చింతించెదరు పాపములో పుణ్యమూ పుణ్యములో పాపమూ మిశ్రమముగా నుండును. జీవి వెన్నంటియుండును అట్టి వాటెను తలంచనక్కరలేదు అన్నది జ్ఞానాంబ.

అత్తా కథ గమ్యస్థానము చెరబోదు బుద్ధిహీనకుండనీదు అడ్డకట్టువేసేది మానేదిలేదు ఇదివేదేదికాదు కానిఅత్తా అన్నది సరోజ.

శృద్ధా అశృద్ధా శృద్ధమానవుని మహనీయుని చేస్తుందీ అశ్రద్ధ అడుగంటిస్తుంది శ్రద్ధ శక్తినిచేకూరుస్తుంది అశ్రద్ధ అశక్తినిచేసి ఎక్కడా ఎక్కకుండాచేస్తుంది ఇహ నికిగాని పరానికిగానీ శ్రద్ధముఖ్యమయినది ఇవిలేక ఏమానవుడూ వన్నెముటించలేడు చేయతగినదేదో శ్రద్ధతో చేయుటే మానవత్వంలోగల బలము శ్రద్ధగా బుద్ధిని నిల్పు

కొని ఆచార వ్యవహారముల ఆచరణలో ఉంచుకొనుట నీతిలో నిల్చుకొనుట దైర్యము విడువక పాదుకొనుట శ్రద్ధాభక్తులతో భగవానుని మూడువేళల ఆరా దించుట మైథున నిద్రాహారములకు లొంగక దేహముగానీ మనస్సుగానీ సోమరి తనంలో పాల్గొననివ్వక షట్కర్మాచరణలో శ్రద్ధగా ఉంచుట దుస్సహవాసములకు దురాదాయములకూ దుష్ప్రయత్నములకూ పరదారా పరాన్న పరధనములకూ బుద్ధినిపోనివ్వక బుద్ధికి బుద్ధిచెప్పి శ్రద్ధగా బుద్ధిని వట్టుకొనుట పందనీయులా పూజ నీయులా సదా పోషించుట పూజించుటా యోగక్షేమము లెరుంగట కోపము నణచు కొని సర్వజీవులా తనవలె చూచుకొనుటా శ్రద్ధతో పురాణ కాలక్షేపములుచేయుటా నీతికథలా ధర్మశాస్త్రములా చదువుటా అటుగాక శ్రద్ధను చంపుకొని బుద్ధిని ముందుకు నడువనిచ్చిన ముందుకు పోయేజన్మకు క్రిందికినూకును అశ్రద్ధనుచేర్చు కొనక ఓర్పుతో ఆచరణల అలవరచుకొనిన దేవతలు సాధింపలేని కార్యము మానవుడయ్యా సాధింపగలడు దివి భువీ స్వాధీన పరచుకోగలడు అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా ఈ ఆచరణా విధానము అగంతుక మృత్యువై హతంచేస్తుందే ఆశ లన్నీ హతం నుఖాలన్నీగతం ఆచారాలూ విధివిధానాలూ నేర్చి కోడల్ని కొండంత చేస్తున్నావు కొడుకు కోర్కెల తీర్చుకోనిస్తుందా కూర్చోనిస్తుందా ఆచారం అనా చారం నీతీ అవినీతీ తక్కి విభక్తి అనీ బ్రతుకనిస్తుందా ఇంకచెప్పొద్దే ఇక్కడే సేరుకు సవాసేరు అయినది అన్నాడు రాము.

నీతీ అవినీతీ తెలుసుకొనే తొడపై తలబెట్టి గంటలకొద్దీ పడుకున్నా మోయ లేకున్నా ఓర్పుతో మోస్తుండేదీ మోజుతీరుస్తుండేదీ నీతితెలియని అవినీతిజ్ఞురాలైతే అప్పుడే జారుకోదేమిరా ఆచరణ అగంతుక మృత్యువన్నవారే ఇహానికి పరానికి ఎక్కక తినతినడీ కట్టబట్టాలేక తీరని దుఃఖాలతో కుళ్లిపోతుండేది ఆచరణ కష్ట మనక ఆచారము వ్యర్థమనక హరిధ్యానము నిరర్థకమనక ఆచరించినవారే అమితా నందాలతో అధ్యులమనీ అందరిలో కులికేది నీవలె నీలుక్కొని పడుకునేదీ అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరోజ రాము ముఖములో తొంగిచూస్తూ చదువుకున్నదాన్నీ తెలివిగల దాన్ని తెలిసినదాన్ని ఎందుకు చేసుకున్నారూ విహితెలియని వెజ్జిదాన్ని చేసుకో కూడదా ఎట్టతిరిగినా ఎన్నిచేసినా ఎంతకొట్టినా ఎన్నితిట్టినా వస్తుపెట్టినా వ్రక్క విడిచినా పలుకకా తొలకకా పగవకా నిండుకుండవలె నుండునే అపాపము పర్య

తమువలె పెరుగునే ఇక ఈనాటినుంచీ ఏమీతెలియని దానివలె చదువూ సంధ్యా రానిదానివలె నటిస్తూ కాపురము చక్కదిద్దుకోండి చూస్తాము అన్నది సరోజ.

ఓలి తక్కువని గుడ్డివాన్ని పెండ్లాడితే దొంగిలకుండలు వగులకొట్టినవట అట్ట తెలిసి తెలియనట్లు నటించడములో చారులో ఉప్పుఎక్కువా పులుసులో పులుసు ఎక్కువా వచ్చడిలో కారమెక్కువా పొడిమారలో అన్నితక్కువచేసి అన్నము పోకుండా అటమటచేసేవే తెలియనివాళ్లకు నడ్డివునడబ్బలనుడి ఉంటుంది ఎదిరించే వాళ్లకు ఎవరోమ్మున గుడ్డలనుడి ఉంటుందట ఉన్నవేమో చూచుకో అన్నాడు రాము.

నుళ్లందే వాళ్లమొగుళ్లకు రెండు చూడు తాలిబొట్టమోగము లుంటాయట అని ఉన్నాయేమో చూచుకోండి అన్నది సరోజ.

అవిడిందేవాళ్లకు వరకట్నాల చురదాయరేఖలు రెండుచూడు ఉంటాయట చూడవే అంటూ చెయిచూపినాడు రాము.

అస్త్రీ శాపమూ వారి తలిదండ్రీ కన్నీటి పావమూ అడపిల్లలై అందులో కుంటీ కురూపిఅయి అమ్ముచువోక అమ్మానాన్నను కన్నవస్థలుపెట్టి అడ్డరేఖలు అక్కడే ఉంటాయి చూచుకోండి అన్నది సరోజ.

పోయిన రోజుల్లో ఓలిరో మొగోళ్ల వీడ్పించినారు. ఆనాడుబుద్ధితేదూ ఈనాడు వరకట్నాలు తీసుకుంటే అంత వీడ్పెందుకే అన్నాడు రాము

అవది అనాథ అడపిల్లనమ్ముకొన్న ఆతలిదండ్రులూ అనాథలూ నిర్ధనులూ అడవాళ్లతో అరణం భరణం రాబట్టి అడవాళ్లపయిన అధారవడే మొగోళ్ళ నేమంటారూ అందుకే చదివిగ్రామను చదువరులూ చదివించిన తలిదండ్రులూ నేమంటారూ నాల్గడబ్బలిచ్చి కొన్నానని ఎవరనవలెనంటారూ మాతో అనిపించు కుంటారా మీరందరూ అమ్మగారు అయ్యగారు మోసేటంతా అరణం ఇచ్చిఉంటే వట్టెడన్నం వేస్తుండారు పట్టమని నయాపైసా వస్తువేదయినా ఇచ్చినారేమో చూడండి అని మేమా మీరా అనవలసింది. తల్లిదండ్రీలేరు అంతా పిల్లపేరనే అస్తీఉంది ఒకేపిల్ల మామ సాకుతాన్నాడు తగినంతా అస్తీఉంది అనేశబ్దం వినబడితే వికుడాపలు విటికి ఎగబ్రాకిపోయినట్లు మందలు మందలు బియ్యేలగుంపూ భూస్వాములగుంపు లక్షాధికారులగుంపూ ఎగబ్రాకివస్తుండే వాళ్ళనేమంటారూ వంశనాశనంపిల్లా బంధు

వర్గంలేనిపిల్ల మర్యాదలు నడువనిపిల్లా మాకెందుకనే మొగోళ్లేలేరే మళ్ళీవాళ్ళే వరకట్నాలిచ్చేటప్పుడు కంటనీళ్ళిడిచే దెందుకూ అనుభవంప చేసినాము అనుభవిస్తూ ఉన్నామనుకోకూడదా అన్నది సరోజ.

మరి అపిల్లను ఎవరు చేసుకోవలె నంటావు అన్నాడు రాము.

అక్కడా వీమీలేనివారే ఆశించవలెగాని అన్నీఉన్న మహారాజుల కెందుకూ వారికి మంచివంశం మంచిరూపం మంచినడక మంచిప్రవర్తనా విద్యాబుద్ధి కావలెగాని వంశనాశన ధనమెందుకూ వైనం తప్పతుందని తెలియదా ఓలిరూకలిచ్చి తెచ్చుకున్నా వకందాన మేలేనన్నారు. అత్తమామలరుణం అనాదే తీర్చుకున్నట్లు మరుజన్మకు అగచాట్టులేనట్లు అన్నది సరోజ.

అనాటి ఓలే వరకట్నంగా మారింది అనాడు వధువుకుకట్నం ఈనాడు వరునికి కట్నం వాళ్ళూపిళ్ళూ దర్మబద్ధులైతే కట్నాలు కాలిపోయేది అంతవరకూ కట్నాలు కన్నీళ్ళుతెస్తూనే ఉంటాయన్నాడు రాము.

కానీ వదినా పిళ్ళ కథముందుకు సాగిపోనివ్వరు విననివ్వరూ ఎక్కడెక్కడి పురాణాలోతెచ్చి అడ్డము వేస్తారన్నది అనసూయమ్మ.

అయిదవది సన్నతి స్నేహముగా సర్వజీవుల తోనుండుట వీశివికిగానీ అవకారముచేయక తన్నుచూచి సర్వలూ సంతోషించునట్లు నడుచుకొనుట చేతనయిన ఉపకారముచేయుట లేదాడారకుండుటా అవకారినిచూచి ఇతినాకర్మమని తలంచి ప్రత్యవకారము చేయక మానుకొనుట సర్వజీవులతో సఖ్యతగానుండుట భూతదయ గలిగి దేవికి అవకారముచేయక చేతనైనంత మట్టుకూ ఆదరువుమాపి అపరిచుటా పెద్దచిన్నలనక సర్వలూ గౌరవించుటా వారివారి కర్మము వారినిపాదించును వారిని తడుపు కొనినమనమూ భాగస్వాముల మయ్యెదమని భావించి వారినుద్ధలు మరొకరితో చెప్పక మరచిపోవుట స్నేహముతో వారిని మంచి మార్గమునకు త్రిప్పుట సాధుసజ్జన సహవాసము భగవత్సేవా మాతృ పితృ గురువయోవృద్ధసేవా గోత్రాహ్వాన విధేయత గలిగి జీవించుట ఇట్టివారు అందూ ఇందూ సందేహములేక కీర్తిగౌరవముల పొందుదురు మరుజన్మకు మహనీయులుగా జననమొందుదురు సర్వసౌఖ్యములూ పొందుదురు ఈగుణములుగలవాడు సర్వకార్యములూ దైవముతో

చెప్పుకొనుచూ దైవమునే స్నేహము చేసుకొందురు భగవంతుడు స్నేహమయిన భారమయిన దేదీఉండదు ఇదితెలుసుకొని బ్రతుకు నాయనా అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా వగ్గాలు కాబట్టిన కట్టివేయను తల్లి ఒక్కప్రక్క ధర్మపత్ని ఇంకొక ప్రక్క ఇంకా మిగిలింది అత్త వక్కప్రక్క ఈదర్మాల త్యాగతోచుట్టి నావయను వల్లకాదు చేర్చినారే వయసుందికదా వయినంగా అట్టితిరిగివస్తామూ పార్కులూ క్లబ్బులూ చూచివస్తామూ విలాస వినోదములలో సంచరిస్తామూ అనుకుంటే అనగ బట్టి నీతివగ్గాలు చుట్టుతున్నారు. కానీ పీమాపేవింటా అవతలిప్రపంచము ఉందో లేదో అడటుండని అమ్మమాటా అనురాగవతియైన భార్యమాటా అత్తమాటా విన వలసిందేగా మానవుని మేలుగోరువారలలో ముఖ్యులు ఈమువ్వరే ఒకొకరికడ వక్రింతురుగానీ అదివారి పూర్వకర్మమే పురుషునికి ఈమువ్వరి అపరణముఖ్యము కానీఅమ్మా నిపుచెప్పి బాల్యములో బాధపెట్టినావు చెడ్డపనులు దలచేసరికి అమ్మ మాటలు జ్ఞాపకమునకువచ్చి సాలుదప్పకుండా ఉండినాను అమ్మయారదోలించితే అనుకుంటే అబరడీ అయింది అమ్మకన్నా అబుశాస్త్రీ అయింది. అమ్మాఇంకా విమేమోచెప్పుతున్నావు ఇంక బ్రతుకనిదు పురుషునికెప్పుడూ స్త్రీబాదేనా బాల్య ములో అమ్మా వయసులో బార్య వృద్ధాప్యములో కూతుళ్లూ పుణ్యముచేసి హాయిగా ఉండాయని ఇంద్రలోకంపోతే అక్కడ అప్సరసలూ పాపంచేసి యమలోకంపోతే కింకరీలూ ఎక్కడపోయినా అబ్బబ్బా మీబాదేనన్నాడు రాము.

స్త్రీలకు పురుషులబాధాఅని పెద్దలు చెప్పుతుంటే పురుషులకు స్త్రీలబాధాఅని తిరుగచదువుతారా బాల్యములో తలిదండ్రుల అదుపులో యౌవనములో భర్తఅజ్ఞలో ముదిమిలో కుమారులమాటలో స్త్రీ ఉండవలె స్త్రీకి ఎప్పుడూ స్వాతంత్ర్యములేదు ఈ అన్యతంత్రపు బ్రతుకు బ్రతికేవానికన్నా బండ్ గట్టు క నూతబడుటమేలు అడవిలో చెట్టె చామై పుట్టేదిమేలు అని అడవారంటూ ఉంటే కొత్తపద్ధతి చదువు తారు అయ్యగారు అన్నది సరోజ.

హరి హరారులుకూడా అదుపులో అజ్ఞలో యెదలో తలలో తనలో పెట్టు కున్నారు. మానవులు పెట్టుకోకుంటే మానముంటుందా రత్నములలో వీరత్న మెక్కువ శిష్యు అని గురువడిగితే లోకంలో స్త్రీ రత్నం విలువ ఎక్కువస్వామీ అన్నాడట శిష్యుడు ఈవిలువైన రత్నాన్ని వీడికి వంపుతే పరవాలేదా అన్నాడు గురువు అయ్యోస్వామీ సానబెట్టిన రత్నమయితే కాటికి కాలుసాచిన ముసలివానికి

కూడా కన్ను దానిపైనే కానుచేయని గాసగానికి దానిపైనే కావిగుడ్డల సన్నానికి దానిపైనే కన్నున్నాడు శిష్యుడు. అదే నాయనా కావిగుడ్డలు కట్టినా మనసును చంపుకున్నా ఈ రత్నాలపై ఆశచావలేదు. చీరసింగారం మాస్తే చిత్రం చెడుతుంది కన్నెత్తిచూస్తే కలవరంలో వస్తుంది. కాదని కారడవుల్లో చేరుకుంటే కడితక్కువ వస్తుంది. ఏమి చేతాము అన్నాడట గురువు చిత్రాన్ని చితక్కొట్టి చంపేదానికన్నా శిష్యురాండ్రను చేర్చుకుంటే చిత్రము కుదురుతుంది. సంఘబలం పెరుగుతుంది. నాకలశరేఖా, గ్రోవిరేఖా, పాషాణరేఖా, మొసలరేఖా, జోలరేఖా బాధతగ్గుతుంది అన్నాడట శిష్యుడు. శిష్యా ఆరేఖలు నాకులేవే అన్నాడు గురువు స్వామీ ఈ శిష్యుడు లేనప్పుడు తమనాశ్రయించి ఉండునవి ఇప్పుడు శిష్యుని చేరినవి. అండలేని ఒకరత్నానికి అండయిస్తే నన్నిడిచి నామె నాశ్రయిస్తాయి గురూ అండలేక హరి హరాదులుకూడా బ్రతుకలేదు. అండే ఉండవలెనన్నాడు శిష్యుడు. ఆరేఖాబలం ఏమన్నాడు గురువు కలశరేఖ నీళ్లు మోయిస్తుంది. గ్రోవిరేఖ కొరువు లెగదోయి వస్తుంది. పాషాణరేఖ నూరిస్తుంది. మొసలరేఖ దంపిస్తుంది. జోలరేఖ ఇంటింట కడ వడగలెక్కిస్తుంది. ఈరేఖలు ఈశ్వరనైనా వీడ్చిస్తాయి ఈరత్నాలకు అద్భృతస్థాయి అనందంగా చేస్తాయి అండలేనివారికి అండా దిక్కులేనివారికి దిక్కు బ్రతుకులేనివారికి బ్రతుకూ, సుఖములేనివారికి సుఖమూ, అన్నము లేనివారికి అన్నం కల్పించడము పుణ్యమే భగవంతుడుకూడా దిక్కులేనివారికి దిక్కునేనా అన్నాడట చూడండి అన్నాడు శిష్యుడు మంచిమార్గం మంచిమార్గం వీరేశలింగం వంతులకూ జై అన్నాడు గురువు సై యన్నాడట శిష్యుడు అంతటి గురువునే ఆ మాటనిపించి దింపించింది చిత్రము చెరిచేదీ స్త్రీనే చిత్రము కుదిర్చేదీ స్త్రీనే స్త్రీలోనేవుంది చిద్విలాసం ఈ విలాసం వీడికిపోతే మచ్చాతుందని ఇంటిలో పెట్టితే అమ్మై, అల్లె, అత్త, అడవిడ్డై, బిడ్డై బాధిస్తావున్నారు రామ రామా పగవానికికూడా వద్దు స్త్రీబాధ అన్నాడు రాము.

ఆ మాటలకు సరోజ నవ్వా కోపమూ మిళితముచేసి వాల్ గన్నుల తక్కుతో రామునుచూస్తూ ఔ పాపము బాల్యములో కుమారునికొరకు నానాబాధలవడి అస్తులూ వస్తులూవుండి కొట్టినా తన్నినా అనందవడి మలమూత్ర విసర్జనలు మీద చేసినా ఓర్చి రక్తము పంచియిచ్చి జీవితమే ధారపోసి తాకుతప్పులుచెప్పి అవమానముల పాలుగాక అన్యులచే భీ భా అనిపించుకొని తెరవులునేర్చి విద్యాబుద్ధులకై

పాటుపడినతల్లి బాల్యములో బాధనీయఅయినదా కామాగ్నికి తాగితూ కన్నవస్థల పాలుగాకుండా సమయానికి వెతకి పెండ్లిచేసి పెట్టినతల్లి బాధనీయా తినీ తినక సేంపాదించి దాచినతల్లి బాధనీయా నమ్మివచ్చి నీబ్రతుకే నాబ్రతుకని నీప్రాణమే నాప్రాణమని నీయారోగ్యమే నాభాగ్యమని నీగౌరవమే నాగౌరవమనీ నీయానందమే నాయానందమనీ కష్టసుఖముల సగబాలు వంచుకొను భార్యమాటలు బాధ నీయములా నీచెప్పచేతల్లోనిల్చి గీచిన గీటుదాటక నలుగోడల మధ్యలో డర్మ బద్ధయైనిల్చి నీకీర్తిగౌరవముల కాపాడు భార్యమాటలు భారమా నిపు పెట్టినదీ నీవిచ్చినదానితో సంతోషించి నీచిచ్చుసుఖమునే పదివేలుగా దైవమిచ్చినదీంతే నేచేసిన పుణ్యమింతేనని సంతృప్తిచెంది. సంఘసుర్యాదలకు లోబడి నీగౌరవము గుర్తుగా పెట్టుకొని యిరుకుంబుబములకీర్తిని మనసులో దాచుకొని నీమేలుకై చెప్ప భార్యమాటలు భారమా నీమిత్రులు మిత్రులుగా నీశత్రువులు శత్రువులుగా నిబంధువులు బంధువులుగా నివారు తనవారుగా నీకురుచించినది రుచించినదిగా నీసంతృప్తి సంతృప్తిగా నిదేహము దేహముగా భావించి జీవించు భార్యమాటలు భారమా చెప్పండి ఇది భావ్యమా అని ఎదపైచేయిపెట్టి నిమురుతూ ముఖమండలము మీరునవ్వుతో వికసించేసి రాము కన్నులలో చూచినది సరోజ.

అబ్బా చూడవే అమ్మా నగారా వాయించినట్లు వాయించుతూఉందీ నానూ రీతుల నానాధర్మముల నేర్పిస్తున్నావు నన్నిక కాలుకదలనివ్వదు నోరుతెరువ నివ్వదూ అమ్మకన్నా కష్టము అలిదేనంటుంది అమ్మకని విద్యాబుద్ధులుచెప్పి వీర దోలించి అన్నికష్టాలూపడి జీవితాంతమువరకూ బాధ్యతవహించి ప్రాణానికి ప్రాణమిచ్చి బిడ్డలకని పెంచి వారితోబాధ మితోబాధాపడుతూ వారికి క్షీరపానం మీకు అధరపానం అనులోపల సరోజ రాము నోరుమూసి అత్తా హద్దుదాటుతుంది అకాశ మంటుతుంది ఇంక ఈతవు ఆవలేము అవతలికథ వినలేము కానీఅంటూ రామునుచూచి పెద్దవారు పెండ్లాము అనందములో అగుపడలేదా మాయమ్మా మీయమ్మా అక్కడుండేది వదినగారూ మరదళ్ళూకాదు నవ్వింపను అన్నది సరోజ.

రాము చేతులు జోడించి పద్దురా దేవుడా అన్నీ తెలిసిన అమ్మా ఇంకా రెం డాకులెక్కువ చదివినభార్య ఈ యిరువురిమధ్యా బ్రతుకువద్దు కదలకా మెదలకా కడి, తిని, వుండవలసినదే తికమకల దార్లుబూడ్చి తీర్చి దిద్దుతామంటారు. మహా కష్టము మీరు చెప్పతారుగానీ తియ్యనిదార్లు అవే ఇవికాదు. ఇస్పేట్ అడుతుంటే

మనను ఉల్లాసపడినట్లు దేవుని ద్యానములో ఉంటుందా ఎక్కడిమాట నిషా ఎక్కించి వూలరంగనివలె తూలుతూవుండే ఆనందం బాదాంపాయసములో వుంటుందా విటిమాట కొంచెం వుచ్చుకొని లేతకయివులో టీకు, టాగ్గా సాయంత్రం సాని ఇంటికిపోయి సరసాలూ సల్లాపాలూపడే హృదయానందంలో సంసారి సరసాల్లో చవిదిరుకుతుందా రామ రామ అమ్మా వాటెతివు వీటెకురాదు వెయ్యిచెప్పినారాదు. ఇవి మానవునికి బ్రహ్మానందమిచ్చేటివి నీవుచెప్పేటివి నిర్భంభములో నిల్పేటివి సుఖంలేదన్నాడు రాము.

ఔనురా వరాయివస్తువులన్నీ పాప భూయిష్టముగాబట్టి ముంఘ పాయసము లాగావుండి వెనుకవిషయమై జీవితమునే నాశనము చేస్తాయి ఇంటివస్తువులు ముందు ఇంపులేకున్నా వెనుక యిబ్బందుల్లో కష్టకాలాల్లో అమృతప్రాయ మవుతాయి తెలుసుకొని నడచినవానిదే లోకం నీవు చెప్పేవానిదే ఆక్కడ నరకలోకం ఇక్కడ పీఠులూడేవాని శోకం అన్నది జ్ఞానాంబ.

అత్తానేను చెప్పలేదా విననీరని ఎట్లో అయిదయినవరకూ చిన్నచిన్న ప్రశ్నలు వేసినారు ఇప్పుడు వంఛాంగము పూర్తివిప్పినారు. దినశుద్ధి చెప్పడములోనే మధ్యాహ్నమయేదినిజం దినశుద్ధివింటుంటే దినమంతా ఖాళికాని అత్తా అని రాము భుజముపై చేయిపెట్టి నిమరుతూ రామునుచూస్తూ మీరు ఊరుకోరూ నిద్రపోండి మేము వింటాము అని మరింత అంచుకుతీసుకొని పైటచెరుగుకప్పి కానిఅత్తా అన్నది సరోజ.

పైట చెరుగుకప్పి పసిపిల్లకు పాలిచ్చేతల్లివలె పైట కప్పుతావెందుకే వాడు అడినట్లు నీవూ అడేటట్లు ఎంతసేవయినా మోసేటట్లు ఉన్నావే అని ఇరువురూ నవ్వినారు.

పోణాలు రెండూ ఒకటిగా ఉన్నవి అట్ల ఉన్నంతకాలము ఎంతటి పాప బుద్ధిగల స్త్రీకైనా భర్తబరువుకాడని నామతము మీకొడుకు నాకుబరువుకాడు ఒకవేళ దైవానుకూలముతప్పి నేను మీకొడుక్కు బరువయ్యెదనో వీమోకాని నాజీవితములో నాకుబరువుకాడు అందుకే చెప్పినానే మళ్ళీజన్మకుకూడా మీరేనాకు అత్తకావలెనని కానివ్వండి అని రామునుచూచి మీరు అమ్మవగ్గకూడకండి నోరు పనిచేస్తుందని చేతకండ్లు మూసింది సరోజ.

రాము సరోజ చేయికొరకను పొగొంగించినాడు.

సరోజ అత్రతట్టుచూస్తూ కొరకండ్లి పొగొండున ఒకారుకుపోయి పళ్ళాస్త్రీ చెచ్చి వేస్తురు వీమదీ అని అడిగేవారికి మావారుకొరికినారు. ఈలోగా మనుషుల కొరికేడి నేర్చుకున్నారని చెప్పుతా కాని అత్రా అన్నది సరోజ.

ఈ చిన్నపయసుకే ఎంత ఓర్పు నీకూ పీనిచేష్టలకు ఈ ఓర్పులేకుండు బ్రతు కలేవులే ఓమ అనగా ఇదే దీనిలోగల పదిలము దేనిలోలేదు ఓర్పుతో దైవమును నమ్మి పూలపట్లనూ తులసిశివేసి పోషిస్తూ వాటెనుకోసి దేవుని పాదములపైపెట్టి మాలల కూర్చివేసి పూజించి కడకు ఇహపరములూ వందనీయులయి పూజనీయులై వుండెదరు. భర్తమందగములూ ధూర్తత్వమునూ, ముక్కోవము, మూర్ఖత్వము నూ, పట్టుదలనూ, ఓర్పువుండి భర్తతన పనికిమాలినతనమును తెలుసుకొని ఇంతకా లము నహించి నన్నూ సంతతిని గృహాన్నికాపాడి రొషము క్రోధమూలేక నాకీర్తి గౌరవములనిల్చి కాపాడిన నికు నాప్రాణమర్పించినా రుణముతీరదని చేతులు పట్టుకొని కన్నీరు పెట్టినప్పుడు అనందమనుభవించు శక్తినిచ్చును. సంతతి విద్యా బుద్ధులతో పెద్దదై ఈజంటిరై మూరై మాతండ్రికొరకై మాతల్లి వడినపాదలకూ ఓర్పుకూ రుణపడతాము తీర్పులేమను కంటామని ఒరులతో చెప్పుమండవిని అనంద మనుభవించు చేస్తుంది పిడిలో బంధు మిత్రులలో ఓర్పుగల్గి తల్లియని కీర్తినిగడి స్తుంది రోజూ పనిలేని దేవులలో రెండక్షరముల వంతున కొన్నాళ్లు రెండు పదాల వంతున కొన్నాళ్లు నేర్చుకొని రెండు పద్యాలూ రెండు శ్లోకాలవంతున కొన్నా ఱ్లుడదిది కొన్నాళ్లుకు శారదా దేవిగాచేసి బంధు మిత్రులలో ఎనలేనికీర్తిని పొంది స్తుంది. దినచర్యలను తప్పక చేయించి దేదీప్యమానమైన శక్తిని గలిగిస్తుంది. అర్జున గలిగించి అనందింపజేస్తుంది అలనటనక అన్ని కార్యకలాపముల నేర్పిస్తుంది. అంద రిక్తిమంచి అనిపిస్తుంది. ప్రబలమైన శక్తి త్రిశక్తులతో గడిస్తుంది. మరుజన్మకు రాణిగా పుట్టిస్తుంది సరోజా అశక్తినిలో ఉన్నట్లున్నది నీవల్ల మేమందరమూ సుఖ పడగలము ఓమలోగలశక్తి భ్రమ అనేవారుండవచ్చు సుమతి ఓమతోనే భగ వంతుని చూచినదీ భర్తను బాగుచేసుకున్నదీ ఓమ ప్రతిజీవికి ప్రాముఖ్యమయినది అందులోస్త్రీకి ప్రధానమయినది అన్నది జ్ఞానాంబ.

అంతవరకూ కనుమూసి వింటూవున్న రాము పైటను ప్రక్కకుతీసి కను దెరచి అమ్మా అన్నాడు.

అదుగో మొదలు పెట్టినారా అవి నోరుమూసి చిరునవ్వు ముఖములో వెన్నెలై వన్నెగులుక ఆ వకటి విననిండి మీకు వుణ్యముంటుందీ జోకొద్దా నిద్రపోండి అని పైటకప్పి జోకోట్టుతూ కానీ అత్తా అన్నది సరోజ.

అననూయా జ్ఞానాంబ లిరువురూ పైటచెరుగు అడ్డము పెట్టుకొని నవ్వుసాగినారు.

చూడే అమ్మా నన్ను సన్నపిల్లవాణ్ణి చేసుకుందీ అన్నాడు రాము.

పిల్లవానివిగాక పెద్దవానివా పెద్దవానివైతే అమ్మ చేప్పేమాటలు చినపూ వడుకో మళ్ళి పెరిగిపెద్దవాడవగుదువులే అవక్కాటి విననీ అని చెప్పాత్తా అన్నది సరోజ.

నా కేవలినా తినేటివి తెచ్చిఇస్తే తింటూ ఊరుకుంటాను లేకుంటే నోరు ఊరుకోదన్నాడు రాము.

సరే తెస్తానుండండి అని రాము తలను చాపపైపెట్టి వంటగదికి పోయినది సరోజ.

ఇప్పుడు తిన్నావుకదురా అప్పుడే ఆకలియా అన్నది జ్ఞానాంబ.

అబ్బా ఇవన్నీ వినేటప్పటికి గుండెలపిసిపోయి ఉడుకెక్కి ఉక్కిరి విక్కిరి నీళ్లు దప్పికొతున్నాయి. ఆకలిపుట్టిందీ తింటావంటే కొంతచలువవస్తుంది. కొంత బుద్ధికి నిలకడొస్తుంది అన్నాడు రాము.

అంతలో సరోజ తట్టలో అయిదారు రకముల పిండివంటల తీసుకొని గుంచి నీళ్లు చెంబు ఎత్తుకొనివచ్చి లేవండిమర అన్నది సరోజ.

ఊ లేస్తానని రాము లేచి చూర్చున్నాడు.

తట్ట ముందుపెట్టి కానివ్వండి అన్నది సరోజ.

ఇవి అయిపోవులోవల మీరూకానివ్వండి అని తిన ప్రారంభించి నాడు రాము.

సరోజ రామునుచూచి నవ్వుతూ కానీ అత్తా అన్నది.

కానీ అత్తా అన్నాడు రాము

అదుగో అన్నది సరోజ

నీవు మీఅత్తను అడుగుతున్నావు నేను మాఅత్తను అడుగుతున్నా నీదినీపు వినూ నాదినేనుకానిస్తా కాజేస్తా మాటకు మాట అందిస్తా నంటూ తింటూ ఉన్న

రామును సరోజ వడిలోకిలాగి పండబెట్టుకొని మైసూరుపాగు నోటిలోపెట్టి చేయి మూసి ఇంక కానీ అత్తా అన్నది.

అంత ఒకేతూరి నోట్లోపెట్టి మైనచేయి మూసివేచుకే అన్నది నవ్వుతూ అనసూయమ్మ.

కొంచెము కొంచెము పెట్టే నోట్లో సందుంటుంది అసందులోకూడా అమ్మా అని అడ్డమువస్తారు. చిన్నగా తింటూ ఉంటారులే అన్నది సరోజ.

వారి ఇరువురి కడచూచి అనసూయమ్మ అనందముతో నవ్వుతూ పదినా అవకటీకానీ పసిపిల్లలతో ఆడుకున్నట్లైనది మనకు అన్నది

అలా మొగుళ్లు అడుగుంటూ పాడుకుంటూ చేసేకాపురానికి స్వర్గముకూడా సరిరాదన్నావే మీఅల్లుడు అడుతూ పాడుతూ సంసారము చేసేవారు ఆరూ పోరూ లేనివారు అందరి మన్ననలందుకొనువారు అంతే కదూ అని రాముకండ్లలోకి చూచినది సరోజ.

అమ్మా అన్నాడురాము అంతలో మరొక లడ్డుంటిసి నోటిలోపెట్టి కానీ అత్తా అన్నది సరోజ.

జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ ఏమిచెప్పమనే ఇదేశాంతము ఈశాంతము ఏవనినైనా సాధిస్తుంది. చూడూ చిన్నపిల్లవాణ్ణి అట్లాడించినట్లు వాణ్ణిఅడిస్తూ ఉన్నావు శాంతము మానవులకు ముఖ్యమయినది. ముక్కోపియై మూర్ఖుడై తీవ్రవాదియై అహర్నిశమూ తిట్టుతూ కొట్టుతూ ఉండినా కోపగింపక దుఃఖించక ముందుకర్మమని శాంతిజెంది కానివ్వండి మీకిది సంతోషముగాఉంటే ఇచ్చేచేయండి నాకర్మము తీరిపోతే మళ్ళీ అనరుకదా ముందుచేసినది అనుభవించ వలెగదా అనండి సాకి సంతరించేవారు అనక మరెవ్వరనవలె తిరిగిమీరు అనుభవిస్తారని వాకుభయం అని చిరునవ్వుతో సేవతో వలపుతో బంధించి భర్తను వశవర్తనిగా చేసుకుంటుంది. అత్తా మామా కోడల్ని అచుపులో అజ్ఞలో ఉంచుకోవలెనని అన్యాయప్రవర్తకులై అదరణీయ్యక చీటికీ, మాటికీ అంటూ కాళికాశక్తివలె కేకలువేస్తూ గాండ్రించి మీదపడుతూ ఉన్న అత్త మామలకు జబాబివ్వక అవుగి మణిగి అన్నారని కోపగింపక భర్తకు అత్త మామలమాటచెప్పి భర్త మనసును పాడుచేయక భారమనక చెప్పిన కార్యములు చేయుచూ ఉదయ సాయంత్రముల సర్వవిషయములా దైవముతో చెప్పుకొనుచూ తలదండ్రులకుచెప్పి వారిని దుఃఖభాజనులచేయక తనకాలమును ఎదురు చూచుచూ

అత్యహత్యలకు బాల్పడక వినుగుచెందక ఇంటిగుట్టును బైటపెట్టక ఇంటి ఇక్కట్టుల పిడికెక్కించక దుఃఖింపక తనసంతతి తనచేతికి వచ్చునదాక శాంతమువహించి అత్త శక్తి ఉడిగి కోడలిని ఆశ్రయించి అమ్మానేనన్నవి లెక్కపెట్టకు తుచ్చబుద్ధిచై చూలనాడినాను. బుద్ధిలేక పోరుపెట్టినాను. బుద్ధివచ్చింది నీ ఓర్పు నీ శాంతమా నిన్ను నీపిల్లలా కాపాడుతుంది. భగవంతుడు ధార్మికులకు ధర్మబద్ధులకూ శాంత చిత్తులకూ సేవానిరతులకూ ఆహూ, ప్రాహూ, నీవక్షమైనాడు నీవుదన్యాత్మురాలవు నేను అధర్మవరురాలను మరుజన్మకునీకు పాకివడినాను నితల్లిరీతిమాచి నన్ను కడతేర్చుమని కన్నీరుపెట్టి నవ్వుడు శాంతములోగల శక్తికి ఉత్సాహమూ ఆనందమూ గలుగుతుంది. శాంతము సర్వదా శక్తిస్వరూపమై అంగరక్షగా నిల్చును ఈ పిడుగుణములు ఎచ్చటఉండునో అచ్చట లక్ష్మీనివసించును. లక్ష్మీ ఉన్నచోటికి శ్రీ మహావిష్ణువు వరుగిడివచ్చును అచ్చోట నీకొమవా ఉండదు ఎచ్చట సప్తవ్యసనములకు చోటేర్పడునో అచ్చట కృమేణా లక్ష్మీనివాసము పోయి అలక్ష్మీనివాస మేర్పడును శ్రీ మహావిష్ణువు మరుగగును. వారిపాదస్పర్శ వారిఅనుగ్రహము గృహమునకూ మానవునికి లేకున్న మానవుడు సదా దుఃఖియగును. లక్ష్మీనివసించ వలెనన్న సద్గుణముల విడిచి అలవరచు కొనవలయును విడువీడి విడుకూడిన వారిదే లోకము ధర్మవ్యతిరెక్తులై సప్తవ్యసనములకు చోటిచ్చి ప్రపంచాన్నిచూచి పరుగిడిన వారిదే శోకము ముందు పరుగిడినవారికి మురికినీళ్లేగతి అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరోజ తొడపై తలబెట్టి పడుకున్నరాము తటాలునలేచి అమ్మా చెవులార విన్నా కడుపారతిన్నా కంటారనిద్రపోతా ఆశీర్వాచనము బాగున్నదిగానీ అచరణలో ఉంచుకోవలెనంటే హరికెరుకొతుంది. సామాన్యమాత్రది రాము రామూ అర్చాను రాము.

అంతలో సరోజ ఇంకాకొన్ని ఫలాహారములు తెచ్చిఅత్తకూ అమ్మకూ ఇవ్వ బోగా ఇవ్వడెందుకే అన్నారు కొంచెముతిని మంచినీరు త్రాగివడురంటే బాగుంటుందని బలవంతముచేసి అత్తకూ అమ్మకూ ఇచ్చినది సరోజ.

రాము చేయిసాచి నీచేతిగుండా కొంచెము పెట్టమ్మా అమ్మచేతితిండి అమ్మ తం భార్యచేతితిండి విషం కొంచెం పెట్టమని పెట్టించుకొని నోట్లో పెట్టుకున్నాడు.

అబ్బా ఆవేశమంటే తిన్నది బహుచేదు అత్తా అమ్మను ఉబికించీ భార్యను

ఉచికించీ అహారాలూ అనందాలూ ఎట్ల సంపాదించు కోవలసినదీ చాగానేర్చుకున్నారు పంతులయ్య ఎవరో అక్షరము పొల్లుపోకుండా అతికించినట్లు నేర్పించినాడు అన్నది సరోజి

ఉపాద్యాయునివి నివేనే అక్కడెవ్వరూలేరు అంతానేర్పింది నివే నన్నాడు రాము.

బెను నోట్లో వేలుపెట్టితే కొరుకలేని పసివాడు అదా మొగా తెలియని అర్చెల్ల పిల్లవాడు అంతానేర్పింది నేనేనన్నది సరోజి.

అనసూయమ్మ ఛానాంబి చమ్మన స్వస్థురారు

అమ్మా కడుపునిండాతేని కంటారా నిదురపో నేనువడుకుంటానని తను శయనించు గదికి రాము పోయెను.

సరోజి మూడూ పరుపులు పరుచగా దేసినది పడుకున్నారు

ఏచుమ్మా నీవూ ఇక్కడనే పండుకుంటూ ఉన్నావే అన్నది అనసూయమ్మ.

బెనమ్మా మీఅల్లుడు పెంచినగడ్డము చూడలేదా దీక్షచక్కగా చేయడలచి నారు తొమ్మిది మాసములూ రెండువేళలాచేయు పూజా ద్యానశక్తుల ధాతబోసి మంచి కుమారుని పుట్టించుకొనవలె ననివారూ అహార విహారములలో నియమ బద్ధనై భక్తితో శ్రద్ధతో నురత సుఖానందవిడచి తొమ్మిది మాసములు త్రిశక్తి ద్యానశక్తి శిశువుకేఇచ్చి మంచికొడుకును కనవలెననినేనూ ఇట్లు ఇరువురమూ భగవంతుని గొల్పుతున్నాము ఈపద్ధతిలో కట్టుదిట్టము చేసినదినేనే తనకు అనమ్మత మయినా అశలు ఏంతోఉన్నా ప్రేమ నావలేకున్నా పాపము నామాటపై నిల్చు కున్నారు ఈబాల్యములోవారు ఈదీక్షను నాగించవలెనంటే సుహృదృష్టము నీవు రూపవంతుడవూ విధ్యావంతుడవూ ధనికుడవని కోరిమావారు నన్నుఇచ్చినారు తిరిగి మాఇంటినుండి పిల్లను తెచ్చుకోవలెనంటే నీ కు ఏ మీ ఎందునా తగ్గిపోని కుమారుడు కావలె లేకుంటే మావారు యివ్వరు యివ్వనప్పుడు మనకు అవమానము అట్టలేకుండా అవ్వా తాతా మొదలుకొని అత్తగారి వరకూ పిల్లను ఇస్తాము ఇస్తామని యింటిచుట్టూ తిరిగేలాగు మనవాడుండవలెనంటే మనమీపద్ధతి అవలంబించి చుంచి వానిని కనవలె నన్నాను. పాపము నామాట కాదనలేక నిలిచినారు ఒకొకప్పుడు ప్రేమ నావుకొనలేక నాచుట్టూ తిరుగుతారు. అదిచూచినేను ఏమీ దీక్షవిఘ్నము చేస్తారా అంటాను లేదు అంజనేయుల ధ్యానిస్తానంటూ జూడుకుంటారు మమమనికి

మనుమరాలిని యివ్వవలె మీయింటినుండే మాయింటికి తిరిగి వసుపు కుంకుమ తెచ్చుకుంటాము యిచ్చినింటికి యిచ్చుట వరమ శ్రీయమన్నావుగా తెచ్చుకున్న యింటినుండీ తెచ్చుకొనుట మాకూ క్షేమమే మావదినగారికి చెప్పఅల్లుడు తయారవుతున్నాడు అడవిడ్డను రడీచేయమని అన్నది సరోజ.

నవ్వుతూ అనసూయమ్మ వదినా ఎంత ఆశఉన్నదో చూచినావా భర్తజల్లు తనజల్లుని భర్తదేహము తనదేహమనీ భర్తగౌరవము తనగౌరవమనీ భర్తఅర్జన తనధనమనీ తెలిసినప్పుడు యిట్టి ఆశలు గలుగుతాయి పాపము ఆయన ప్రేమసంతా భిన్నముచేసి మూడునాల్గు మానములు వరకైనా ఉండనివ్వకా పండనివ్వకా ఉత్తమ పద్ధతికిదింపి గడ్డము పెంచమని వూర్వ కా ల ము వానిగా చేసినావుకదే మాట వింటాడనీ ఆయనప్రేమను నాశనము చేయవద్దు పాపము అన్నది అనసూయమ్మ.

ఔనమ్మా ప్రామను చూచుకుంటే పెద్దకుమారుడు తండ్రికి తండ్రికుటుంబ మునకూ వాదోడూ సైదోడూనై ఎడమభుజపై సహకరించవలె లేకున్న జ్యేష్ఠుడు పుట్టి నుఖులేదన్నావే అట్లగుణవంతుడు పుట్టవలెనంటే తల్లి తండ్రి ఎన్నినియమాలూ వ్రాతాలూ వక్కపొద్దులూ ఉంటేగాని పుట్టడన్నావే నీఅల్లుడు ఊరకే వచ్చి ఉంటారా మా అత్తా మామా ఎన్నినోములు నోచినారో ఏమో ఏకొరతాలేని వారుగా వున్నారు లేకున్న నామాటపైన నిల్చుతారా ఛా ఎవరునీకు చెప్పినది. బుద్ధిలేదు అని ఒకగర్జనచేసి వుంటే దీక్ష దీక్షగా మన్నైపోయి ఉండు తలిదండ్రుల వూజా ఫలముగల చోటలోనే సత్పుత్రులు పుట్టుతారు. సత్ప్రవర్తనరు లోనగుతారు సాత్వి కులని పించుకుంటారు అన్నది సరోజ.

జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ వదిరా పీళ్ల జాబు ముట్టినదోలేదో మీ అస్సగారు నన్ను శ్రుణ్వాలము కాలొకచోట నిల్వనిలేదు మూడవ మానము పడినదీ అనివ్రాసినారూ దీక్ష విషయమూ వూజావిధానమూ భగవంతుని కోరుపదానమూ ఆహార విహార ములూ అచరణావిధి గర్భవతికి ముఖ్యము ఇరువురరూ చక్కగాచెప్పి జ్యేష్ఠపుత్రుడు పుట్టునట్లు మంచిరూపమూ జ్ఞానమూ ఉండునట్లు చూడవలెగదా పోయిచెప్పిరాపో అని తొందర తొందరగాదు లేదులెండీ తల్లివల్ల సంస్కారమయిన కోడలూ తాకూ తప్పు తెలిసినదీ ధర్మాలూ నీతులూ నియమాలూ గట్టపిల్లా తనగర్భరక్షణ తనకు బాగాతెలిసి ఉండును అన్నాను. విన్నారా ఊహా తనకోడలు అన్నీతెలిసినదయినా కొడుకు అలవిగాని వాడనీ ఆమె మాటలు వినివుండడనీ దీక్షను సాగించబోడనీ

అమె మాటలెక్కచేసి వుండడని ఆయన నమ్మకం పాపంవిన్నాడు వాణ్ణిచూస్తే సరోజా నీవు ఎంతోమార్చినావని నాకుతోస్తుంది. భార్యశాంత చిత్తయై మంచి నడవడిక గలదై వలపించుకొను విధానము సేవేనని తెలుసుకొన్నదైన జర్నల్ విమిచేయ గలడు ముక్కోపియై లయకారకుడగు శివుడు పార్వతీ గంగల వశవర్తనుడై అర్థదేహ మొకరికి శిరస్సొకరికి కూర్చొన చోటిచ్చినాడు యుక్తియుక్తముగా లోకముల పడు నాల్గితా లొంగదీసి ఎత్తుకు ఎత్తుగా జిత్తులమారియై మత్తులా వ్రమత్తులా బత్తులా నొకదారి నడిపించు మహావిష్ణువును లక్ష్మీ వలలోవేసుకొని హృదయస్థలమున నెలవేర్పరచుకొన్నది అంకస్థలమున గూర్చున్నదిమాడూ స్త్రీకి లొంగని పురుషుడు ద్రుపదములోలేడు వలపులవలలో చిక్కించుకొని సుఖపెట్టుతూ సుఖవడుతూ మంచిచ్రోవన నడిపించినదే ఇల్లాలు ఇహములో పరములో ఏకారతలూ అమెకు ఉండవు కుమార్తెను బాగాతయారుచేసినావు వదినా కోడలు ఎట్లాబిడి వస్తుందో వీమోనని మాకుభయముగా ఉండినది ఈమెతో మాకుటుంబము హాయిగా పరమానందముతో పెరుగుతుంది అని కోడలిపై చేయివేసి కౌగలించుకున్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా అత్తకు రోదలు నచ్చింది అత్తకు అల్లుడు నచ్చినాడోలేదో కొంచెము అచ్చు అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

అనాదే చెప్పితికదే మనసు అన్నమాట అల్లుడు అధికారాలమూట భుజన వేసుకొని దురాదాయాలదేవుణ్ణి నెత్తినెక్కించుకొని లాభాలసంచి సంకతేసుకొని పంగిన మీసాలు చక్కదిద్దుకొని లేనిపోని టీకుటాకుల్లోవచ్చి నడిమంచములో గూర్చొని పరమ భేతాళస్వరూపమై అవితే ఇవితే తే తెమ్మని దిగమింగుతూ అధికారాలు చెలాయించుతూ అవిలేవు ఇవిలేవని మనుషుల నొప్పించుతూ ఉండే చూతుల భేతాళస్వరూపముగాదు. మన అల్లుడు శ్రీ మహావిష్ణుస్వరూపము మంచి కలయికగలవారు. మర్యాదా గౌరవమూ గలవారు పెద్దచిన్నలను గౌరవముగల వారు ఉత్తములు శాంతచిత్తులు అత్తగారు ఇవ్వవలె నేనుతినవలెనను ఆశలేనివారు అందులోగల ధర్మమెరింగినవారు ఇట్టివారికి మనమేమిచ్చినా దుఃఖముండదు మనకు ఇద్దరుగాదు కొడుకులు ముగ్గురని తలంచుకో మనలో కలసి పోవువారు పాపపుణ్య విచక్షణులగలవారు మనపుణ్యాను సరణముగా దొరికినారు మనఅమ్మాయి కొంచెము ముక్కోపి వారిని నొప్పించి బాగాచెప్పు ఆయనను నొప్పించితే కుంభి పాక నరకములో కూలుతుందనిచెప్ప అన్నాడు నీదేమాకు భయముగా వుండినది

అదితీరిపోయిందితల్లి మాయబుద్ధుడు శ్రీ మహావిష్ణువే మాసంతతిలో ఆనాడే చేర్చు
కున్నామన్నది అనసూయమ్మ.

ఆ మాట జ్ఞానాంబ విన్నతోడనే హృదయానందముతో మైమరచి వదినా
నీయుల్లుడు అందరివలె అధికారాలు చెలాయించే వాడుకాదు అమితాః గలవాడుకాదు
ఇతరులతో విదితీసుకున్నా మరుజన్మానికి బాకిఅనేవాడు చేతనయితే చేతిది ఇచ్చే
వాడు పాపభీతిగలవాడు వ్రతిజీవిని తనతో సమానముగా చూచుకొనువాడు భార్యనూ
అత్తమామలూ బావమరదులూ చూడడా అమ్మ అప్పకుగానీ అత్తామామకుగాని
భార్యకుగానీ బరువుగానివాడు వ్రజలకు మరీబరువుగాడు చూ సరోజ ఎవరికీ బరు
వుగాని రీతిగనే గన్నడుతూ వున్నది అన్నది జ్ఞానాంబ

ఉంటారు వడిచా అమ్మానాన్నకూ అత్తామామకు అలుపిల్లలకూ గ్రామవాసు
లకూబరువై భూమికి భారమై లోకకంటకులుగా మరుజన్మకు ఏమవుతామను అలో
చనలేని బుద్ధిహీనులు వారికి మనవారికి చాలాతేడా అన్నది అనసూయమ్మ.

రాము గదినుండి బైటికిపోతూ అత్తయెవ్వ వడసిన కోడలూ అత్తయెవ్వ వడ
సిన అల్లుడూ ఇప్పుడిప్పుడే పుట్టినారు ఇక ఈ ఇద్దరికీ పుట్టుబోయేవాడు ఎట్లవుట్టు
తాడో ఏమోస్వామీ అదినివు చూచుకోవలసినదే అన్నాడు రాము.

తాము యింకా నిద్రపోలేదేమోకదూ యింకా ఏమయినా అహారంకొరతే
ఉంటే రాండీ లడ్డుంటున్నాయి అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

అంతకన్నా తీపుగల మాటలు వింటూ ఇంకా అక్రీపు ఎందుకు గారోడలు
మంచిదని అలింగనము చేసుకొను అత్తనూ అల్లుని ౭ కొడుకుల్లో చేర్చుకున్నామనే
అత్తనూ నాభరమంచివాడనే భార్యనుచూచి అమాటలువిని కడుపులో యింకావెలితి
ఉంటుందా అబ్బా ఈ క లి కా లం లో ఈలాంటి వారున్నారంటే వింతగాదా
అన్నాడు రాము.

సరోజ అమాటలువిని నవ్వుతూ అమ్మమాటా భార్యమాటావిని ఇద్దరి హృద
యములలో చోటుగల్గించుకొని అత్తమామలతో మా అల్లుడు మంచివాడనిపించుకునే
అల్లుడుకూడా ఈ కలికాలంలో పుట్టడం పాపపుణ్య విచక్షణ తెలుసుకోలేని వయ
స్సులో తెలుసుకోవడం సామాన్యమా తామొక్కరుగాక అన్నది సరోజ.

రాము బైటికిపోయివస్తూ అత్తా అమ్మ మధ్యలో చోటుగల్పించుకున్నావు నన్ను ఏరదోలిరావు భద్రమయినచోటు దొరికింది ముందు అమ్మకడుపులో పెరిగి నావు యిప్పుడు అత్తకడుపులో పెరుగపోతున్నావు కడుపులో ఒకనిపెంచుతూ ఉన్నావు నికు ఇంటితోడూ దోవతోడు బాగా దొరికినది నేనేగా ఒంటరిని అంటూ రాము గదికి పోయినాడు.

ముగ్గురూ నవ్వి ఆనందముతో అనందబాష్పముల అత్తా అమ్మాతో ప్రేమానురాగములతో భార్యకను కూర్చినారు.

రాత్రి నాలుగున్నర గంట అయినది గదిలో అలారము కొట్టినది రాములేచి అత్తా అమ్మా మధ్యలోఉన్న సరోజను వారికి నిద్రాభంగము గాకుండాలేపి కాలకృత్యములు తీర్చుకొని స్నానముచేయ పోయినాడు సరోజ కాలకృత్యములు తీర్చుకొని స్నానము చేయబోయినది రాము దేవునిదగ్గర కార్యములు చూచుచుండెను సరోజ స్నానము చేసినవచ్చి త్రిదేవులకు గమస్కరించి ముఖాలంకరణార్థం కుంకుమ పెట్టుకొని అగ్నిదేవుని ధ్యానించి పొయి ముట్టించి కాఫీకి నీళ్లుపెట్టి దేవునిదగ్గర చీవములు ముట్టించెను. రాము ధ్యానము చేయుచుండెను రాత్రి పాలతో కాఫీవేసి దేవునిదగ్గర పెట్టి నైవేద్యము చేయండి అని పోయి అమ్మనూ, అత్తనూ లేపినది వారు దినకృత్యములు తీర్చుకొని వలుదోమివచ్చిరి వారికి ఇరువురకూ కాఫీ ఇచ్చినది సరోజ.

ఈవేళకే స్నానముచేసి కాఫీవేసి దేవునికిమాపి తాగిచున్నారు చూడవే పీళ్ల ఓర్పువీమో అన్నది ఆనసూయమ్మ.

ఔను సోమరులుగక వేకువనేలేచి కార్యకలాపాలు చూచుకొని దేవుడూ దైవమూ అంటేకదా మరుజన్మలో మానవునికి కావలసినవన్నీ ఉండేది సోమరులై మరుజన్మకెట్లాఅనే దిగులులేక వీడున్నర గంటవరకూ నిద్రపోయేవారిలో చేరితే ఉండనే ఉన్నది ప్రక్కనే దారిద్ర్యదేవత అన్నది జ్ఞానాంబ.

స్నానము చేయిపోండి నీళ్లు కాగినవి అన్నది సరోజ.

సరేనని ఇరువురూ స్నానము చేయబోయినారు.

సరోజ పాలవాడు పాలుతేగా తీ ను కొ ని కాచి సూర్యోదయమగు తున్నది పాలు తెమ్మంటారా అన్నది.

సూర్యుడు కొంచెమయినా కంటికగువడిన బాగుండును చీకటిలో పెట్టరాదు అయినా పాలు చల్లారులోవల సూర్యుడు అగువడగలడు పాలుచల్లారనీ కాలే వదార్థాలు వీవీ వినియోగము చేయరాదు అన్నాడు రాము.

సరోజ దినమూ చేయువ్రకారము దొడ్డిలో పీటవేసి దీపము మొదలుకొని సర్వమూ పీటపై ఉంచినది రాము సూర్యధ్యానము చేయుచూ నిలుచుకొనిఉండెను సరోజ సూర్యాష్టోత్తరముచెప్పి మోకరించి నమస్కరించి వంటగదికి పోయెను.

జ్ఞానాంబ అనసూయమ్మ స్నానముచేసి వంటశాలలోకివచ్చి సరోజా కూడ గాయలేమున్నవి వీమితేవలె ఈనాడు దినశుద్ధి బాగున్నది. వుంసవనం శాస్త్రానికి ఎక్కువా తక్కువా గాకుండా పొరోహితుడులేకుండా నవినముగా ఖర్చుఎక్కువ లేకుండా చేతాము అన్నది అనసూయమ్మ.

ఔనువదినా ఉన్నవారిని లే ని వా రి నీ అనుసరించక మధ్యవర్తిత్వముగో వర్తించేది అందరికీ మంచిదేకానీ అన్నది జ్ఞానాంబ.

అంతలో రాము సరోజను పిల్చగా పోయినది సూర్యునకు అర్హ్యపాద్యాదు లిచ్చి మంగళహారతి తట్లలో ముట్టించిపెట్టి ఊ అన్నాడురాము సరోజనుచూచి సరోజ పోయి తట్టవట్టు కున్నది.

ఇరువురూ కలిసి మంగళహారతియిచ్చి తట్టక్రింద పెట్టి మోకరించి నమస్కరించి లేచి చెప్పకోతగ్గవి చెప్పుకున్నారు.

జ్ఞానాంబ అనసూయమ్మ వారిపిల్లలూ బాల్యభక్తిని ఇరువురి కలయికనూ చూచి అనందపడుతూ నిత్యమూ ఇదేవిధముగా చేస్తారా అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరోజ అత్తనుచూచి నవ్వుతూ ఔనత్తా దేహమును నుఖపెట్టిన సోమరితనము గలిగి ఆచరణా విధానము లడుగంటిస్తుంది. మైథున నిద్రాహారములకు లొంగ దీస్తుంది తల్లి దండ్రీ గురువూ దైవము చిన్నా పెద్దా అనేభావము దుమ్ములో కల్పే న్నుంది వరదారా వరధనం వరాన్నములకు దోసిల్పొగ్గిస్తుంది దురాశలకు దుమికిస్తుంది

హేతుమారుడు అట్లాటివాడుకాడు ఆర్యదర్శాన్ని అనుసరిస్తారు అచరిస్తారు భార్యకు పుణ్యాన్ని పంచిస్తారు కన్న తలిదండ్రులకు పుణ్యముగడించి ఇస్తారు అత్తమామలకు అనందాన్నిగలిగిస్తారు కరువాగుల వారిలో పూజ్యత సంపాదిస్తారు సోమరితనానికి ఎడమివ్వరు పాపానికి బోటివ్వరు రాజోపు జన్మానికి ఇట్లాటి కొడుకునేకని నాకు దానంచేయి అత్తా ఈనాడే చెప్పకుంటూ ఉన్నానని అత్తకు మోకరించి వసుస్కరించి నది సరోజ.

జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ రెట్టులుబట్టి ఎత్తుతూ కాదే లోకములో ఆమహాతల్లి నాకొర కయ్యే కనిపెట్టి కావలసినన్నీ దుర్మీతులునేర్చి నన్నువెతకుతూవచ్చి కనిపెట్టి పట్టి ఈమహాను భావునికి అంటగట్టిందీ నాజీవితము నాశనముజేసింది దానికడుపువీ రక్కసికడుపు వీమో పీరివంశము నాశనముగానూ అని దూషించేవారు పుంటి నీవురాబోయే జన్మానికికూడా ఇప్పుడే బేరమాడుతున్నావుగదే ఇది సీపుణ్యము నాదికాదు స్త్రీ తనధర్మమును తాను తెలుసుకొని చక్కగా నిర్వర్తిస్తే అప్పుడూ పంతుడూ అనువైనవాడూ అనురాగముగలవాడూ యావనపంతుడూ తానెదుగక ముందే తన్నానందపెట్టును సమయమెదురు చూచుచూ పావురము తనుతిన్నది పిల్లలకు పెట్టునట్లు తానుతినర తెచ్చిపెట్టుతూ కనుసైగలతో మెలగుచూ కలతో కూడా గన్నడుతూ తియ్యని భావముల చూపుచూ కాచిఉండును. దురదృష్టవశాత్తే దూరమాలోచింపక దుండగములకు లోనైతే పెండ్లిగాక కొన్నాళ్లు దుఃఖము అయిన దాదిగా మగనిపోరు అత్తపోరు మగడుపోగి తానురోగియై సదాచింతలో కుల్లిపోతారు దుండగులు సంప్రాప్తమయి బాధిస్తారు దీనిలో ఉన్నమర్మమిదే ధర్మముగానీ అధర్మముగానీ మానవుని మైమరపిస్తుంది. ధర్మము అదృష్టముగా మరుజన్మకు మారుతుంది. అధర్మము దురదృష్టముగా మారుతుంది అశే మానవుని అదో లోకానికి పంపేది అశే దేవతల కందరాని కైవల్యానికి మానవునిపంపేది అశలో భేదమున్నది మరుజన్మ ఇంకా మంచిది కావలెననునదీఅశే వారితీరుఇదే మరుజన్మ మెట్లున్నాకానీ ఈజన్మలో చేతనయినంత మట్టుకూ దొరికినంత మట్టుకూ దోచుక తొండామనేదీఅశే దురాశతో ఇదీ అదీ చెరచుకొని దుఃఖించేవారి జట్టు తల్లి భర్తను కంటికిరెప్పలాగా చూపెట్టి కావలసినంతా సుఖవడి సుఖపెట్టు కాలాన్ని వృధా చేయక భగవంతునియందో గృహకృత్యములయందో జీవనోపాయములయందో గడుపుతూ ఒకరికొకరు భార్యభర్తలు ద్రోహములు చేసుకొనక చక్కని పిల్లలకుని ఇరువంశములవారికి వీయవక్రీడితేక మూరేరడ్లు బ్రతుకండి ఇది కన్నతల్లులతో

మిమ్ములమూలై మాకష్టములు మాదుమై మాజనువురకూ అనందముగా ఉండి మీ తల్లి కోర్కెకదే కనిపెంచి మాళవ్యగించినది నీతల్లి కనిపెంచి నీకష్టగించినాను నేను కట్టుకున్నవాని జీవితమూ కాపురమూ నీచేతుల్లో ఉన్నవి నీకష్టము పెంచినా తృంచినా విభజించినా త్యజించినా వలించినానీదే అధికారము నీమేలునీవే అలోచించుకో అని జ్ఞానాంబ పులింత చేరదీసి ముండుకుపడిన వెంట్రుకల సవరించి ఇరువుర వంశముల పావనముచేయ వుట్టినావుపో మేము ధన్యాత్ములము అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమాటలువిని అననూయమ్మ మనసుకరిగి అనందబాష్పములు కప్పులనుండి బాహాగా తుడుముకొంటూ వదినా నీపుధర్యదేవతపు లేకున్న ఇంత భూతదయా శాంతమూ ఓర్పు గురుడమ కోడలిని చేరదీసి కన్నబిడ్డలాగా కనికరముతో బుద్ధి గడపి గారవిశిష్యుడు గొరగొమ్మ స్త్రీకి ఉండవలసిన శాంతమూ ఓర్పు ధర్మమూ భద్రతానీతో మూర్తిభవించి ఉన్నవి ఈనాడు చూస్తూఉన్నాను నారదుడు పాల సముద్రాన్ని పుష్పములాడు ఉచ్చోంగినట్లు ఉచ్చోంగుతున్నది నాబిడ్డ ధన్యాత్ము డానీవరపు పవిత్రమయిన పాద సేవతో పావనియై ప్రకాశిస్తూది. నీవంశము అభివ్రష్టాంబగా ఉండుంది. కన్నకడుపులోగల కనికరమూ కన్నతల్లిలోగల పామరమూ కన్నబిడ్డ కష్టములకు తల్లిపడెడి ధుఃఖమూ బిడ్డ దాగుటగులరై పడుతల్లి తహతహలూ బిడ్డ జీవితరక్షణకై తల్లిపడు అలాటమూ నీపుత్రాగా అర్థము చేసు కున్నదానవు నీపూదయము పరమ పవిత్రమయినది అని చేతులుజోడించి కన్నుల నీరు విడచినది అననూయమ్మ

జ్ఞానాంబ అదిమాచిపోయి చేతులు పట్టుకొని వదినా స్త్రీ జన్మయు అందరినీ ఒకటే అందరూ ఒక ఇంటికొడంద్రే అందరికీ ఆశ్రయంబావు అందరూ నాభిపడ వలెననే వుంటారు అందరూ గౌరవమునే కోరుతారు అందరూ అదిగోతమి బెలాయింపవలెననే ఉంటారు అందరూ మ్రోడువ. విద్యాభివృద్ధి కోర్కె నాభిపడ వుండవలెననే వుంటారు వద్దనువాడెవడు గడచిన జీవితానికి భేదముగా మహాదేవా అన్నట్లు ఈజన్మలోచేస్తే మహాజన్మకు జ్ఞానార్జనమిది. పూర్వ భేదములే మంటే ఉంటుంది చెడ్డచేసుకుంటే చెడ్డే వుంటుంది కోడలా మనలాంటిదేనను అత్త అత్త పెద్దది అనుభవముగలుగుది. అదేలేని ఎన్నినది ఎన్నివస్తువులకూ అధికారి అడిగి బేదములు అనుభవముగా ఉండగామూ అడిగి అనుభవమైతే అదేకోడలా ఇరువుర

లోగల ధర్మము నెరింగి రథము నడుపు కొడుకూ నల్లిగితే ఏచింతా వుండదు ఆ జల్లు అమరభూమి కాగలదు తెలియనిది బహుశితే వదకలోకము కాగలదు మన సరోజలో సర్వశక్తులూగలవు వాకుమాటేడు. చక్కగా తల్లిశ్రాద్ధ గృహస్తులవారికో సంస్కారమయిన వాడు ఈదాంపత్యములో చక్కదిద్ద వలసినదేమీ ఉండదు చక్కగాపోయి గమ్యస్థానము చేరగలరు. నన్నూ మామేనత్త అమ్మ అత్తా తానే అయి సంస్కరించినది. మీ అన్నగారు పతియై శ్రీపతియై సర్వధర్మములూ చక్కగా పిల్లలకు నేర్పినట్లు నేర్పినారు మాకుటుంబములో దుఃఖమునకుగానీ కోపమునకు గానీ క్రోధమునకుగానీ అపర్యమునకు అనాధారమునకుగాని బోయలేదు బోటు యివ్వము మాకుతగిన కోడలే దొరికినది మాకు సంతోషకముగాక బహుమెక్కడిది పదినా అను సంవత్సరం.

అమ్మ అన్నది సరోజ.

జ్ఞానాంబ అనసూయస్యు లోవలికి పోయినారు రాము వూ జ ము గి ం చి తీర్థము పుచ్చుకున్నాడు.

తీరము తీసుకోండి అత్తా అన్నది సరోజ.

జ్ఞానాంబ అనసూయమ్మా చేతులు సావినారు.

రాము యిష్టరీసీమాచి పదిరా పదిరా యిందులో ఎవరికి ముంహూ అమ్మ పెద్దా అత్త పెద్దా అన్నాడు.

అంతలో జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ వీడు శాఖామృగస్వామి వదినా నోరూ జేయి ఉరకుండదు. అని చేయి ఇంకాముందుకు సాచి వేయరా అన్నది

నీవు పెద్ద వడివడా అంటూ తీర్థం కేసినాడు. అత్త చేయి సాచిన్నది. చిన్న వదినా అంటూ తీర్థంవేటిని వేటినివడా చూచినాడు. చూచు.

సరోజ వేపువిడి నవమస్కాదామంతే అత్తమ్మా అమ్మకు మొక్కి రాముడగ్గ రకు వచ్చినది.

నవమడు అంభోలే మొక్కి వెళ్ళివునికి మ్రోలుకుక్కావా నీ మ్రోలుకుక్కా కాకొద్దు నా తీర్థం నీకొద్దులో అన్నాడు విత్తేగా తాము.

ఇక్కడ తమకన్నా చిన్నవారు ఎవరూలేరు. దేవుడు చిన్నా, అమ్మ చిన్నా. అత్తచిన్నా, ఇంట్లో చిన్న నేనే మొక్కుతున్నాగా విఘ్నేశ్వరుని మొక్కులు గావతె వస్తూ మొక్కుతాను ఏవిగావలెనో చెప్పండిస్వామీ అంటూ సమస్కరించి బోయిపోచినది.

తప్పులు చేసినప్పుడు బింగిళ్ళూ ముక్కుచెంపలూ ప్రదక్షిణాల మొక్కులు అని తీర్థము వేసినాడు రాము.

తమరు తప్పులు చేసినప్పుడు తప్పని వేలుబెట్టి చూపితే అమ్మదగ్గర బింగిళ్ళతో గుంతిళ్ళతో, ముక్కుచెంపలతో, విఘ్నేశ్వర మొక్కులు మొక్కుతారా చెప్పండి అన్నది సరోజ.

ఓ అని మధ్యగదిలోకి పోయి బొక్కవేనుకొని కాగితమూ పేనా తీసుకొని వచ్చి సరోజనుచూచి ఊ ఏమికావలెనో చెప్ప అన్నాడు రాము.

సరోజ కాఫీ తెచ్చి రాముకుఇచ్చి కాగితమూ పేనా తాను తీసుకొని అత్తనూ అమ్మనూ చూచి బజారుకు పోతున్నారు ఏమి కావలెనో చెప్పండి అన్నది

జ్ఞానాంబ రామును చూచి ఈనాడు శివకేశవులరు అభిషేకం అర్చనా ముఖ్యము. ఇంటిలో ఏ శుభకార్యము జరిగినా అర్చనచేయించక శుభకార్యములు ఇంటిలో చేయరాదు. ముందు అక్కడచెప్పి డబ్బు ఎంత కట్టవలెనో అదిచెల్లించి వదలొండు గంటలకు వస్తామనిచెప్పి మార్కెట్టుకువచ్చి నాలుగైదు రకములపండ్లూ పూలూ అయిదారు రకముల కాయగూరలూ ఇంకా ఏమివదినా అన్నది జ్ఞానాంబ.

అనసూయమ్మ జ్ఞానాంబను చూచి అయిదు పందినైనా ముత్తైదువుల పిలుస్తా ముకదా వారికి పూలు, పండ్లూ ఇవ్వవలసి వస్తుంది యాభే అకటిపండ్లు, పీసె పూలూ, ఏడుఎనిమిది పెంకాయలూ తయినా ఉండవలెదా అన్నది.

సరే వ్రాయి అమ్మా పిల్లా జిల్లా వస్తే ఇవ్వకునిలేదా ఉండనీ అంతమా త్రము అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరోజ అవి వ్రాసి ఇంటిపరుకులు అన్నీ ఉన్నవి. ఏమీ అక్కరలేదు అయితే ఒక మనవి. ఈ పెంకాయలూ, పండ్లూ, పూలూ చిత్తివట్టవు. రెండు చిత్తులరు

వస్తాయి భుజానవేసుకొని రావద్దు. ఎంత సంసారము మీదే అయినా లౌకికము ఉండవలె ఇక్కడనుంచే బండి తీసుకొనిపోయి దేవాలయాలదగ్గర అభిషేకం బీట్లు కొని మార్కెట్లో కావలసినవి తీసుకొని బండిలో పెట్టుకొనివచ్చి ఇంటిముందు దిగండి నేను ఎదురువచ్చి తీసుకుంటాను. భార్య ఏమేమో మోయిస్తూవుంది అని లోకమనకుండా ఉంటుంది. ఇదీ నామనవి చిత్తగించండి అని నవ్వుతూ పేనా కాగి దము రెండుచేతులతో రాముచేతిలో పెట్టినది సరోజ.

అత్తగారి ఇంటికాడి అల్లునివలె నీలుక్కుంటే సంసారమవుతుందా సన్యాసి లాగా సత్కాల్లోకూర్చొని మధ్యాహ్నం కబళానికై, ధర్మపిండాలకై పోయేవానిలాగా రూర్పుంటే అవుతుందా ఇది సంసారం తన సంసారానికి తన ఇల్లాలికి రాజులూ, రైతులూ అందరూ సేవకులే అదిలేదు ఇదిలేదు అంటే తెచ్చి ఇవ్వబనిలేదా మన ఇంటికి మనం తెచ్చుకోవడం అమర్యాదకాదు నేను గృహస్థుణ్ణి గృహిణిమాట విన వలసిందే గృహానికి తేవలసిందే చూడవే అమ్మా నన్నొక సోమరిలాగా తయారు చేయ సిద్ధమగుకూ వుంది అన్నాడు రాము.

చూడతూ వీధి తానే భుజానవేసుకొని వస్తారు. విలువ ఉండవనిలేదా ఆ చూటంటే ఇవన్నీ చదువుతారు అన్నది సరోజ.

ఔను వానిసంసారానికి వాడు ఎవడూ దాసుడే తనదే తాను చేసుకొనక పోయిన ఒరులది ఏమిచేస్తాడు. పుణ్యమేమి సంపాదించు కుంటాడు. తన్ను తాను చక్కగా రక్షించుకుంటూ ఒరుల రక్షణకు చేయూత ఇచ్చినవాడే పుణ్యాత్ముడు పరమలోభులూ, పాషండులూ, సోమరులూ, నాస్తికులూ ఏమిచేస్తారు. ఉన్న ధర్మాల వడగొడ్తారు. ఉన్నవి కాజేస్తారు స్వయార్జితముతో నలుగురినిసాకి నాల్గు మంచికార్యాలు చేసినవాడే ధన్యుడు. ముందుజన్మకు నలుగురు తన జీవితానికి సైదోడుగా ఉంటారు చేసిపెట్టుతారు వానిసంసారానికి వాడు చేసుకోకపోతే ఎవడు చేస్తాడు వానితాత చేస్తాడా అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఇప్పుడు మాతాత వుంటే నన్నుచూచి మనుమరాలిని చూచి ఎంతో అనంద వడు కూతుర్నిచూచి మరింత సంతోషపడు పాపం ఆ పుణ్యంచేసిన వాడుకాదు అన్నాడు రాము.

అయినకన్నా ముందు నేను పాపిని కన్నతలిదండ్రులు చాలాకాలము బ్రతికి మంచికి చెడ్డకూ అవుతూ మంచి చెడ్డా చెప్పుతూ అదరువై ఉండు నోము నోచుకో లేదు. ముందుజన్మలో తల్లి దండ్రుని నిర్లక్షముచేసి అన్నపానీయములు విచారిం చక తృణీకరించి వారిముఖము చూడక వారికి సేవచేయక జారుకున్నాను నా ముఖముచూస్తూ, నాకు మేలుచేస్తూ నాకాదరువుగా ఎట్టుంటారు. వారూ జారు కున్నారు మీయవ్వు ధర్మస్వరూపుడై సాకి సంతరించి నన్ను చెంతచేర్చిరాడు అందుకే ఎన్నికష్టాలు వచ్చినా వీరున్నా ఎంత విసిగించినా యెంతగా కష్టపెట్టినా నా ధర్మాన్నినేను మరువక సాగిస్తూ ఉన్నాను చేసింది తప్పక చేయిస్తుందనే నమ్మ కము కలిగింది ఇంక మరచిపోతానా మరువక సాగిస్తూఉన్నాను చేసింది తప్పక చేయిస్తుందనే నమ్మకము కలిగింది యింక మరచిపోతానామ రువను అన్నది జ్ఞానాంబ

అర్చకుల వారికి ధర్మకర్తకూ చెప్పేదానికి వేళ అతిక్రమిస్తుందేమో పోయి జాగ్రత్తగా రాపోండి అన్నది సరోజ.

భౌనని రాము పోయినాడు.

అనసూయమ్మ సరోజనుచూచి అయిదుమంది అయినా ముత్తయిదువలు ఉంటే బాగుంటుంది ఈవీధిన ఎవరైనా తెలుసు నేమమ్మా అన్నది.

మనవని మనిషిని అడిగిపోయి పిలిచివస్తే సరిపోతుందేలే నాకెవరూ ఇక్కడ తెలియదని వనిమనిషిని పిలచి ఈవీధిలో శాఖాహారులు ముత్తయిదువలు మనము పిలిస్తే వచ్చేవారెవరైనా ఉన్నారా అన్నది సరోజ.

అంతలో అనసూయమ్మ వనిమనిషినిచూచి వృద్ధముత్తైదువులైన మంచిదిగా ఉంటుంది అందులో పిల్లల తల్లులుగా ఉండిన మరీమంచిది అదీగాక అరవై ఎండ్లకు పైసెఉంటే చాలామంచిది అట్లాబోవారు ఎవరయినా ఉన్నారా అన్నది.

వనిమనిషి ఆలోచించి అమ్మా మంచివారు కావలెనంటే ముగ్గురు మాత్రము ఉన్నారు వారికి మీరేమయినా యిచ్చినా పుణ్యముంటుంది యింతానలుగురున్నారు వారికి సకలవిద్యా పారంగతులని పేరుఉన్నది వారికిప్పీ పుణ్యముండదను కుంటా నన్నది నవ్వుతూ.

సరేవదినా అమృత్యురినీ పిలిచితే మనమిద్దర మున్నాముగా అయిదు మంది సరిపోతాము ఒకరమే పొయేదానికన్నా యిరువురమూపోయి పిలిచివస్తామువదా అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరేనని కుంకుమబరిణె తీసుకొని అనసూయమ్మ సరోజ సోయి పిలిచివస్తాము నీవు వంటకు ప్రియత్నము చేయమ్మా అంతలోపల వస్తామని ఐనిమనిషితో కలిసి పోయి ఆ మువ్వరినీ గౌరవముగా కార్యముచెప్పి కుంకుమయిచ్చి వచ్చి కార్యము చూచుకొన ప్రయత్నము చేసినారు.

అంతలో రామువచ్చి సామానులు యింటిలోపెట్టి తిరిగి పోజూచినాడు.

ఎక్కడికి అన్నది సరోజ.

హెడ్ మాష్టరుతో కలసి మాట్లాడివస్తా ఈవేళ ఉదయం రాలేనని చెప్పి వస్తానన్నాడు రాము.

సరే సన్నది సరోజ.

రాముపోయి హెడ్ మాష్టరుతో చెప్పివచ్చి స్నానముచేసి దేవుని కార్యములు చూచుకొనుచుండ పది గంటకొట్టినది

రెండుమూడు రకముల తీపులతో వీడు ఎనిమిది కూరగాయలతో వడా అప్పగింపులు పప్పు పరమాన్నముచేసి చాలవా అన్నది జ్ఞానాంబ.

యివన్నీ మీ కుమారునికిగానీ మీకుమారుడు సేపించే దేవునికిగానీ యిష్టము లేదు వారిపదార్థములు యింకా కాలేదు అన్నది సరోజ.

అవేమీ అన్నది జ్ఞానాంబ

నవ్వుతూ సరోజ వారిదేవుడు అమృతాలతో కడుపు నింపుకునేవారు అందు కయ్యే ముప్పురెండువేలా తొమ్మిదిమంది లెక్కకు తగిలినారు లెక్కకురానివారు యికెంతమందో తెలియదు వారిభర్తలువీరు పంచామృతాలు కోరుతారు అదియింకా కాలేదు అన్నది సరోజ.

రాము తిరిగిచూచినాడు చిరునవ్వునవ్వుతూ.

సరోజ నిండుపూర్తిమ చంద్రునివంటి ముఖమండలము వికసించుచేసి రామును చూచి అమ్మతో చెప్పుకున్నానని చూస్తారా అమృతం మరచినారని చూస్తారా మీరు మరచినా నేనుమరువనుగా పంచామృతం ఎందుకు దశామృతం చేస్తాను మీకూ

దేవునికి నోటికింపుగా రుచిగా ఉండేటట్లు చేస్తానంటూ తెంకాయకొట్టి నీళ్లుకాగ్రతగా పాత్రలోపోసి అరడజ్జ అరటిపండ్లూ పాలూ నెయ్యి పెరుగూ తేనే చక్కెరా లేతకొబ్బెరతురుమూ చీనాపండ్లు జామపండ్లూ సపోటాపండ్లూ ద్రాక్షవేసి కొంచెము యాలకలపొడిచేర్చి చాలవా అత్తా అన్నది సరోజ.

పంచామృతముపోయి దశామృతానికి మించినవేచాలు ముప్పై రెండువేలా తొమ్మిదిమంది కృష్ణునికి ఎవరే అన్నది జ్ఞానాంబ.

గోపికలు పదహారువేలు రాచకన్యలు పదహారువేలు అష్టభార్యలూ పైన రాధవారు స్త్రీలోలురు తమరు వారిభక్తులవారు భద్రమని చెప్పతుంటూ నత్తా అని నవ్వింది సరోజ.

రాము చేతులు జోడించుకొని ఓస్వామీ ఎప్పుడూ నీనుద్దీనానుద్దే నాభార్యకు స్వామీ మనల ఎప్పుడూ హేళనచేస్తుంది. స్వామీ అలాటి నీచిలిపిచేష్టలన్ని నిభర్తునికి వ్రసాదించు ఇకెప్పుడూ హేళనచేయకుండా ఎత్తివేయకుండా ప్రయోగించి ఇకెప్పుటికీ అననని దండము పెట్టెటట్లు చేస్తాస్వామీ కొన్నిమాత్రమే తెలుసు అన్ని ప్రసాదించు అవతలచెప్పతా నన్నాడు రాము.

సరోజ నవ్వుతూ ఓస్వామీ మీకూ మీభక్తునికి ఇప్పుడే దండము పెట్టుతున్నాను ఎన్నిమార్లు మీరుకోరితే అన్నిమార్లు పెడతాను. ఇప్పుడుండే చిలిచేష్టల భరించలేకున్నాను యింకా ఇచ్చినావంటే వెగటవుతాయి స్వామీ ఉపసహించి ఉన్నంతలో వుండనివ్వండి అన్నది సరోజ.

జ్ఞానాంబ అనమాయలనవ్వుతూ ఇద్దరూ సరిపోయినారు ఆశుకపుల్లగా ఎదురయినారు జపాబలు చక్కగా ఉన్నాయి సరోజ ఇకరామ్మా తలమస్తకం వేస్తాము అన్నారు.

సరోజ నూనె దువ్వెనా తీసుకొనిపోయి రూర్చున్నది. జ్ఞానాంబ పువ్వులు అందిస్తూఉంటే అననూయమ్మ జడ వేసి నది. వూలుదండిగా నెత్తిలోపెట్టి పట్టు చీరకట్టుకొమ్మనిచెప్పి పీటవేసి పసపూ కుంకుమా తాంబూలం వూలూ పండ్లూ తట్టలలోపెట్టి క్రొత్తచీరా రెండురవికలూ వసపు అంటించి కుచ్చెబోసిపెట్టి ఇకరూర్చుండువురామ్మా అన్నారు.

సరోజ పట్టుచీర కట్టుకొనివచ్చి కూర్చున్నది జ్ఞానాంబ ఎట్టునీళ్లు కలిపి తెచ్చిపెట్టినది.

అంతలో ముత్తయివవులు వచ్చి కూర్చున్నారు ఈ కార్యము అంతా నీవే చేయి వదినా అన్నది జ్ఞానాంబ.

అదెందుకు వదిరా అన్నది అనసూయమ్మ

నాకు ఒంటిపెంటి అని ఒకడే కుమారుడు నాచేతులారా చేయరాదు దండిగా పండిన కడుపయితే మంచిదే ఈ కాలములో అకాలసంతతితో పదీపండ్రెండు మంది అయితే అదీపీడే నీవే ఇప్పుడు ధన్యురాలవు ఇసువురు కుమారులూ ఒక కుమార్తె బరువు గాని సంతతి నీవే నిచేతులారా నాకోడలికి చేస్తే నిచాలే కలుగుతుంది. మాకు అంతే చాలు తల్లిదండ్రుల ఋణం తీర్చేటందుకూ వంశవృక్షము నిల్పేటందుకూ వంశోద్ధారకులు వారివల్ల గలుగుచున్న మూఢాచార కన్యాదాన ఫలముతో తండ్రీసుఖపడను ఒక కూతురు చాలు నీవే చేయి అన్నది జ్ఞానాంబ.

అముత్తయివవులలో ఒకాయమ ఈ మాటలు విని వీమమ్మా ఉన్నవాళ్లుగా ఉన్నారే గలుగనీ పదిమంది పిల్లల తల్లితో పసపువూసి కుంకుమ పెట్టించు ఇంటి నిండూ మనుమలూ మనుషురండ్రూ ఉండని అన్నది.

వద్దుతల్లీ అదీ ఒక దరిద్రమే అదీ ఒక దుఃఖమే మనకన్నులారానే చూడవలసి వస్తుంది. ఉన్న దుఃఖభానికన్నా లేని దుఃఖమే నయము పదిమందీ పన్నెండు మందీ పిల్లలున్నవారిని చూస్తున్నాముగా దారేషణకన్నా పుత్రేషణ పుత్రేషణకన్నా ధనేషణ భయమయినవి దారేషణకన్నా సంపాదించు కొనవచ్చు కలిగెడి పిల్లల రక్షణ కష్టము అని కొందరు సర్వాసూలై సంసారసుఖములకు దూరులై ప్రకృతి మాతకు ద్రోహాలై దైవముంచిన కంచనుదాటి దొంగపశువులై పరాన్నములకూ పరదారలకూ పరధనానికి దోసిలోగ్గి బుడ్డసన్యాసులయి చారు కొందరు కంచెదాటక కుటుంబ రక్షణలోనే ఉండి ఇంతో అంతో పుణ్యము సంపాదిస్తూ ఉన్నారు మానవుని అర్జిత శక్తికి మితిమీరిన పిల్లలు తల్లిదండ్రులకి మృత్యు స్వరూపులు కొందరికి పదిపదహైదు మంది పుట్టి అందరూగిట్టి అరవను పిల్లలేకపోగా దేవుళ్లకూ దైవాలకూ తిరుగుమా దుఃఖించేవారూ ఉన్నారు పుట్టినపిల్లలు అవగయోజకులైపోగా వారిని సాకలేకా కొంత అవగయోజకులైరని మరింత దుఃఖించువారూ ఉన్నారు ఇదీ జ్ఞానీ అయితే చావే నమ్మా చాలు ఇద్దరుకొడుకులూ ఒక కూతురూ బుద్ధిమంతులూ శ్రీమంతులూ ఆరోగ్యవంతులూ అధ్యుష్టవంతులూ ఎందరుకావలె అందుకే మా వది ననే నియమిస్తూ ఉన్నాను అన్నది జ్ఞానాంబ.

ప్రాప్తముగాని అట్లాటివారుచేస్తే అట్లనే అవుతారన్నమాట అబద్ధం అన్నది ఒకాయమ.

జ్ఞానాంబ అమెను ఎగాదిగాచూచి కాదమ్మా లోకమంతా ఆచరణలో ఉంచు కుంటూ వున్నారూ గృహప్రవేశాలకూ శంఖుస్థాపనలకూ అవిష్కరణలకూ గొప్ప గొప్పవారిని పిలుచుకవచ్చి చేయిస్తూ వున్నారే వారిభావమేమి వారంటిస్తే ఈ వస్తువులు పొందవలెననిగదా వారు పూర్వజన్మ సుకృతవరులూ వారుతగిలినా కాలుముందుపెట్టినవారు ఆశీర్వదించినా అందులో సుకృతముండునని ఆశ ఆస మంచిదిగా మానవుడుంచుకున్న అటుపైదెవఘటన ఎట్లోఅట్లు జరుగుతుంది. అందు వల్లనే ఏకార్యానికి పెద్దముత్తయిదువులు కావలెననేది చూడూ అమెకు దాదాపు డెబ్బైపిండ్లవరకూ వయసు ఉండును పెద్దముత్తయిదువ అమెచేసిన పూర్వపుణ్యము భర్త ఆయుస్సును పెంచినది స్త్రీలకు అమె ఆశీస్సులు ముఖ్యము అమె నిండుగా పండిన మామిడిపండులాగా ముత్తయిదువ తనము ఉట్టిపడుచున్నది అమెకు నిత్యమూ నమస్కరించు చుండినాకూడా కన్యలకు శుభము చేకూరును ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క పుణ్యముచేసి ఉంటారమ్మా ఒకాయమకు విధవత్వమువచ్చి ఉంటుంది గొప్పగా వైభవమూ ధనమూ ఉంటుంది. ఒకరికి విద్యాబలము వుంటుంది ధనముండకూ కొందరికి పిల్లలుండరు అన్నీ వున్నవారు అరుదు వారువారు చేసిన పూజాఫలము మానరోజకు మాత్రము దైవాను కూలముగా అన్నీ వున్నవి ఏకొరకాలేదు ఇకమీదట అమె అదృష్టమెట్లున్నదో భగవంతునికే తెలియునన్నది జ్ఞానాంబ

అమహాతల్లి ముందుజన్మలో మనసునుకట్టివేసి ధర్మమునూ దైవాన్నినమ్మి నడుచుకుంది యిప్పుడు సుఖపడుతూ వున్నదమ్మా తెలిసినట్లేవుంది ధర్మదూరులై దైవదూషకులై మనసుకు లోబడి నడచినవారిని చూస్తున్నాముగా చేసినంతా మహదేవా అన్నదొకాయమ.

జ్ఞానమ్మా రూపమూ ఆరోగ్యమూ యౌవనమూ ధనమూ విద్యా వివేకమూ గౌరవమూగలిగి భూతదయా ధర్మమూ తెలిసినడిచెభర్త దొరుకవలెనన్న ముందు జన్మలో త్రిదేవీ పాదపూజ చేస్తూ వారిచ్చినది వారికిచూపుతూ భర్తనూ భగవంతుని ఒకటిగాచూస్తూ తనధర్మమేదో తానుతెలుసుకొని సర్వజీవులూ సర్వులూ అష్మీయులుగా భావించి వారిఆత్మా తన ఆత్మవంటిదేనని భావించి ధర్మబద్ధులైన స్త్రీ అయి వుంటేనే ఈసుఖాలు లభ్యమయ్యేది లేకున్ననున్నే వీధులూడ్చువాడూ ఇహమూ

పరమూ తెలియనివాడూ రసికతా యౌవనమూలేని దేహభ్రష్టు మతిభ్రష్టు చారికి ఒరులచూచి రాత్రిబవళ్లూ దుఃఖింపవలసి వచ్చును. తెలుసుకొని నడచి వారు తెచ్చుకున్నదాన్ని వారికిచ్చిన దేహానీవారికే అర్పించి దైవమిచ్చినభర్త సౌఖ్యమింతే దైవమిచ్చిన దనధాన్యసంపదా యింతే దైవమిచ్చిన సుఖమూ యింతేనని నెమ్మదిచెంది మువ్వేళ్ల ఇచ్చిన శ్రీదయితునీ తెచ్చిన తనదైతుని సేవిస్తూ వుండినవారిదే మరులోకము అడ్డదారుల ఆకలికొరకై తిరిగే అతివలదీకాదు అయ్యగారిదీకాదు అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఎంత బాగాచెప్పి నావమ్మాతల్లీ ఉదాహరణకు ఈమె ఇక్కడనే వున్నది ఈమెతల్లిగారు పెద్దధనికులు చేసుకున్నవారూ ధనికులు గొప్ప వుద్యోగి భర్త ఈమెవచ్చిన మూడేళ్లలోపలనే ధనమూపోయె వుద్యోగమూపోయె తల్లిదండ్రీ గతించి తల్లిగారి యింటి ఆశాపోయె పిల్లలూ కావలసినంతమందీ అయినారు ఆయన పెద్ద వుద్యోగమూపోయి సూరూరూదాయల గుమాస్తా అయినారు దారిద్ర్యదేవత తాండవిస్తూ వుంది పాపము ఎటుపోవుటకూ వీమిచేయుటకూ దారిలేదు అన్నది ఒకాయమ.

అమాటకు అమెకండ్లనీళ్లు పెట్టుతూ దైవవిధిని తప్పించు వారెవరు ఇది నావిధి అన్నది.

జ్ఞానాంబ ఎగాదిగాచూచి కంటనీరు పెట్టుతావెందుకమ్మా కన్నతలిదండ్రుల మనము మరచి కర్మతెచ్చుకున్నాము ఇప్పుడయినా కన్నుతెరవవలె కన్నుతెరిస్తే కనకవర్షాలు కురిపించుకోవచ్చు లేదా కటిక వువవాసాలూ కార్యహానులూ కష్ట కాలాలూ కూరిరవ్యాధులూ కూటిచింతలూ తప్పించు కొనవచ్చు కోటి జన్మల పాపాన్ని కూల్చవచ్చు కష్టాలకు వెన్నిచ్చి కన్నీరు పెట్టరాదు దైర్యము వహించి దైవాన్నినమ్మి త్రిసంధ్యలూ సేవించి తీర్చుకోవలె గర్భభారము తొలగించుకొనవలయునన్న మనసును సంధించి రుతుస్నానము అయిన పక్షమువరకూ రుతుసమయమునకు రెండు మూడు దినములుముందు సాంగత్యముమాను కుటుంబ నియంత్రణ అవును వేకువనేలేచి భర్తనులేపి సూర్యభగవానుని అర్పించమనూ త్రిదేవుల నీవు మరువక సేవిస్తూ ప్రార్థిస్తూ అగ్నిదేవునికి విదిప్రకారము అర్పించు నీకెందుకుండదో ఘండుజన్మలో కొంచెమే పూజచేసిరావు అంతమాత్రమే గలిగి అగిపోయినది ఇప్పుడు నీళ్లుపోయి చిగిర్చిపెద్దదై పూలుపూచి కాయలు కాస్తుంది. ఈశీగెఎండి

పోవునదిగాదు రేపటినుంచే ప్రారంభించు వెన్నిపున తట్టుతూ మూర్ఖానికి మువ్వరు త్రిదేవులూ నీకట్లు చేరుతారు వారుకాలుపెట్టినతోటే మూడేవత మూడునిమిషాలు కూడా నిలువదు దైర్యముతో సాధించు వతికి సైదోడై వాదోడై నిలూనీకు కావలసిన సర్వవిధములములూ సర్వకార్య విధివిధానములూ మాకోడలిని అడగూ చెప్ప గలదు దరిద్రులకూ బుద్ధిహీనులకూ ఆచారోగ్యవంతులకూ హరిధ్యానమే అంగరక్ష భగవతీ ధ్యానమే భద్రత రేపే మొదలుపెట్టు గట్టెక్కగలవు అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఈ మాటలు విన్నతోడనే ఆమె జ్ఞానాంబకు నమస్కరించి జ్ఞానభిక్షపెట్టి కన్ను తెరపించినావుతల్లీ మా ఇంటిలో దేవుని దీవము ముట్టించుటగానీ దేవుని తలంచుగాటనీలేదు మైథున నిద్రాహారములు మూడే నిత్యజీవనము వారెంతో నేనంతే నేనెంతో, పిల్లలంతే అయినది. తినతిండి కట్టబట్టాలేక కటకటవడేకొద్దీ దైవదూషణా వరనిండా ఎక్కువయినది చేసేవిధిచెప్పతే తప్పక చేస్తాను తల్లీ ఆక్రమముచెప్పి పుణ్యముకట్టుకొని నా పిల్లలా నన్ను నిల్పుమని మోకరించి నమస్కరించినది ఆమె.

అమ్మా లే నాకోడలి ననుసరించు నీకు కావలసిన విధానము తెల్పగలదు. తల్లివల్ల సర్వవిధములూ సంస్కరింపబడినది. సర్వమూ తెలిసినది వయసు చిన చ్చ యినా వైనము చక్క నెరిగినది అన్నది జ్ఞానాంబ

బౌనమ్మా నాపెండ్లాము చిన్నపిల్ల అయినా బుద్ధిలో ముదిరిన షునిలిది. ఈ ముసలిని అడగండి ముందుగతులూ వెనుకగతులూ తెల్పగలదు. చెప్పింది చెప్ప కుండా వీడు ఆహారాత్రిళ్లు చెప్పగలదు. అ బుద్ధికి తొంబైఏండ్లు ఉన్నాయి అన్నాడు రాము.

అక్కా మీ ఇంటాయనను మా ముసలాయనకు తోడయ్యేటట్లు చేయండి. సం సారములోగల హంగులన్ని నేర్పగలరు. తొంబై విండ్లవారిరుందే శాంతముంది. అన్నది సవ్యతూ సరోజ.

అమాటకు అందరూ నవ్వినారు అంతలో అనసూయమ్మ కా నీ యమ్మా అంటూ వసపు చేతికి తీసుకున్నది.

సరోజ రెండు చేతులుసాచి వేయిచేతిలో అన్నది నేనుపూస్తానమ్మా అన్నది అనసూయమ్మ.

అమ్మతో అత్తతో పెద్దవారితో కాళ్లకు వసపువూయించు కంటే కడ్డూ కాట్లూ వుండవనిలేదా వసపు వూసుకునే ప్రాప్తము వుండవనిలేదా చేతిలో వెయ్యమని

తీసుకొని లేచిపోయి త్రిదేవులకవూసి కుంకుమపెట్టి పూలుపెట్టి నమస్కరించి వచ్చి కూర్చొని కాళ్లకు వసపు రుద్దుకున్నది.

జ్ఞానాంబ అనసూయమ్మనుమాచి వదినా ఇద్దరు కుమార్లు ఒక కుమార్తె నీవలెనే గలిగేటట్లు ఆశీర్వాదించి కుంకుమపెట్టూ అన్నది నవ్వుతూ

అంతపిదప ఎందుకు వదినా మువ్వురు కుమార్లు ఇద్దరు కుమార్తెలు గలుగు నట్లు అనుకుంటానన్నది.

వద్దఅత్తా యిప్పటికే ఊహించినట్లు అయింది ప్రజనున్న అయినదివద్దు యిద్దరి కొడుకులకు సంపాదించి ఇచ్చేటప్పటికే తలనున్న ప్రాణం తోకకూ తోకనున్న ప్రాణం తలకూ వస్తుంది అయినా నాకేల సాకేతల్లినే అడుగూ అన్నాడు రాము.

అదినాకెందుకు సాకే అయ్యగారినే అడగండి రక్తంపంచిచ్చి కనేవంతునాది రాత్రిం బవట్లు కష్టించి చాకేవంతు వారిది ఎక్కడికి గెట్టువేస్తే అక్కడికి అన నోటికి పైట అడ్డము పెట్టుకున్నది సరోజ

కనే వంతునాది అనూ అమాట నిల్చుతావెవెందుకు కాలికిపిల్ల ఏలికిపిల్ల డౌ - లోపిల్ల జోల్లోపిల్ల అయితే రంగరంగ వగవారు వేరేకాబట్టరు. అమ్మా అయ్యల పాలిటి ఆ గంతుక మృత్యువులు అట్లవద్దు మూడు ఏండ్లకు ఒకరివంతున అయిదు మందివరకూ ఉత్పత్తి చేయమను కారుకోకరి వంతునచేస్తే కడి పిరియమౌతుందని చెప్పి ఇప్పుడుండే వయసుపైన ఈ వయసుపడితే ముసిలిదై పోతుంది అంతమాత్ర ము అందరూకలసి ఆశీర్వాదించండి అక్కడికి మానుకొమ్మనండి అన్నాడు రాము.

అందరూ నవ్వినారు.

సరోజ ముసిమసి నగులు నవ్వుతూ అమ్మగారికి చెప్పేదానికన్నా అయ్యగారికి చెప్పండి. అమ్మగారు ధర్మమే అవలంబిస్తే అయ్యగారు అధర్మ మవలంబించ వద్దని అవలంబిస్తే ఆ బ్లానికొకరు అవతరిస్తారు అందులోవింతేమున్నది అన్నదిసరోజ

ఊరకుండేగా ఊరకుండనిస్తేగా కన్నెగా తలమవ్వి మైసూర్ శాండిల్ సబ్బు తో కన్నెగా ముఖంకడిగి కాటుక నీటుగాదీర్చి కావలసినన్ని పూలుపెట్టి కంటికింపైన కన్నెకోకకట్టి పీరుగా తిలకందిద్ది ముందుకొచ్చి కండ్లుత్రిప్పితే కాలునాటిన ముసలి రాడైనా కనురెప్ప లెగవేయక ఊరకుంటాడా అట్లచేయవద్దు. అని చెప్పి అత్తా అన్నాడు రాము.

వదినా హద్దుమీరి ఒడ్డంటే లేకుండాపోతున్నారు ఇద్దరూకానీమన్నది జ్ఞానాంబ.

అనసూయమ్మ నొసట కుంకుమా తలలో వూలూపెట్టి తట్టలోపున్న చీరా రవికలూ, పంచెలూ. పచ్చిపసపు గొమ్ములూ, కుంకుమా, వూలూ, పండ్లూ, తొంబూలం, దువ్వెనలు, కొబ్బెరగిన్నెలూ, బియ్యమూ, వడిలోపెట్టి పిండివంటలబుట్ట అంచునపెట్టి ఇంక కానీ వదినా అన్నది అనసూయమ్మ.

జ్ఞానాంబ ముత్తయిదువులమాచి కానీండమ్మా ఒకటి రెండు పాటలు అని రామునుచూచి నీవూ వచ్చి కూర్చో మంగళహారతి ఇవ్వనీ అన్నది.

నే నెండుకమ్మా ప్రసవిస్తానా ప్రసవించే వారికి ప్రక్కందుకు జంటెందుకు అన్నాడు రాము.

జంటయ్యో జంటలో పంతుడిండేది పెంటికి జంటైతే పంటవెంటనే అన్నారు పెద్దలు పెంటి జంటైతే అందులో పంతుతే పేరుమోగిన మునులయినా కొమ్ములు దిరిగిన ఘనులైనా మూడూపండిన పండితులైనా పండిస్తారు పంటఅన్నారు జంటైన అలువెంటంటే పంటకు కొదువేమీ పండించిన పంతులయ్యగారు ప్రక్కనలేకుంటే ఎట్ట రండి సిగ్గుపడితే పోతుందా అని ప్రక్కనున్న రామును చూచినది సరోజ చిరునవ్వుతో.

ఇద్దరూ ఉద్ది సరిపోయినారు సేరుకు సవాసేరు అన్నది అనసూయమ్మ.

ఒకరికి హారతి ఇవ్వరాదు రా అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరే పదుగురాడు మాట పాటియై ధరచెల్లు నన్నారు అనివచ్చి వీప్రక్క కూర్చోమంటారు అన్నాడు రాము.

అయ్యో అడవారికి ఎడమ ప్రక్క మొగవారు కూర్చునేది తమరు తెలియదా అన్నదినవ్వుతూ సరోజ.

ఓహో మోసము జేస్తావా నీవేషానికి మోసానికి మోసపోయే మొగవాణ్ణి గాదులేవే నీకన్నా వీండ్లలోపెద్ద ఎత్తులోపెద్ద చదువులోపెద్ద అనుభవంలోపెద్ద బరువులో పెద్ద బలంలో పెద్ద అడ మొగ జాతిలో పెద్ద బుద్ధిలో మాత్రం పెద్ద లేకుండా వుంటుందా మొగవాడు కుడి అడ ఎడమ అని కుడిభాగాన కూర్చొని నా ఎడమచేయి నీభుజంమీద నీ కుడిచేయి నాభుజంమీదావేసి రెండుదేహాలూ ఒకటిగా చేర్చితే నీ ఎడమచేయి నాకుడిచేయి మిగిలేది నాకునీవు ఎడమచేయి నీరునేను కుడిచేయి రెండుచేతులూ కలిస్తేనే కాపురమయ్యేది మనిపోకటయ్యేదీ చూపించేదా అని తన ఎడమచేతిని సరోజ భుజముపై వేసినాడు రాము.

చూడతూ పెద్దవారున్నారనేది కూడాలేక పైనచేయివేస్తారు అన్నది రాము చేయిని పట్టుకొని కోపములో నవ్వు మిళితముచేసి

నీవూరకుండిగా అయిన ఊరకుండేది నిపుతదువు కంటావు అయిన లగులు కంటాడు తప్పెవరిదీ అన్నది అనసూయమ్మ.

అందరూ నవ్వుచుండగా రాము అనసూయమ్మను చూచి చూడతూ లోలోపల నీవు ఏమేమో చేస్తున్నావు ఇదిఎప్పుటికైనా బైటికొస్తుంది బయట పడుతుంది పీటవేసి కూర్చుంటా తెచ్చేది గాకుండాచేసి పెట్టమంటా అప్పుదులే తెలిసేది తల్లిని పిల్లనూ చాకేటప్పుడుగా తమ తాహతు తెలిసేది అంటూ వచ్చింది పీటవేసి కూర్చుంటుంది ఇక తల్లిని పిల్లనూ చాకేరోజులు వచ్చినవి అత్తా అన్నాడు రాము.

అందరూ నవ్వుతుండగా సరోజ నవ్వుతూ ఆరాదు పిల్లనుతెచ్చినది తల్లిని చేయడానికే పిల్లల ఉత్పత్తికేగదా మొదలిది ఇంకచాలు ఏడుకొండలవాడా అని ముడుపుతీసి కట్టుకున్నంతవరకూ నేనువిడువనుకన్నపిల్లలా కట్టుకున్నదాన్నికంటనీరు పెట్టించకుండా కట్టబట్టా తినతిండి తెచ్చిపెట్టేతేకదా మొగవానిఘనత తెలిసేదినేనూ ఒకమొగోణ్ణినని తెచ్చుకొని కట్టబట్టా తినతిండితేలేక పిల్లలా తల్లులా ముందుకూ రుండపెట్టుకొని కన్నీరుపెట్టి మొగవాడు మొగవాడా అంతకన్నా అంజనేయస్వామి దేవాలయము చేరుకొని బ్రహ్మచారియై ఖక్తికోసేసిస్తే ముక్తియైనా కుదురుతుందిగా అత్తా మా మామకొచెప్పు కుమారునికి చిల్లిగవ్వకూడా పంపవద్దను నివూపంపేది మానుకో చేసుకున్నవారే చాకవలె చూతాము ఎట్లచాకుతారో పరీక్షకు కట్టినారు బాగాచదవండిఅంటే కామశాస్త్రాన్ని చదువవస్తానంటారు కట్టుకున్నమోజు తీరనీవే అంటారు సాలూఅన్నంతవరకూ సాలూకొకరివంతునదిగి వీలిరీ కాలికి పిల్లఅయితే అప్పటికీ తెలిసేది మాటఎత్తితే ఇంటియాలూపోరు ఇంతింతగాదయా విశ్వదాభిరామ వినరవేమా అంటారు డబ్బుగిబ్బు పంపవద్దు అత్తాఅన్నది సరోజ.

నీకుతెలిసింది నాకుతెలియ దనుకున్నావా అబ్బాజేజికి అవ్వతాతకు మనవల పైన బహుప్రీతి అన్నారు అవ్వతాతా జేజీ అబ్బా అంటూవుంటే అనందమై అంతా వారికే పెద్దారన్నారు మొదటి అబ్బాయిని అబ్బాజేజికి రెండవ అబ్బాయిని అవ్వ తాతకు పంపగా మూడోవాడుగదా అప్పటికి చూతాము ఇప్పటి ఉద్యోగలకభ ఇంతే విద్యాబలంతో సంపాదించేవారి పిల్లల చేతికష్టముపై భూకష్టముపై ఆధారపడేవారు

చాకవలెనని బ్రహ్మ ముద్రకొట్టినాడు అందరూ ఎంతో నేనూఅంతేననుకో నాతో సమానంగా వీదోఒక చేతివనితో అర్జునచేసేనిధం చూసివా జీతం చాలుతుంది లేదా తెచ్చినదానిలో సర్దుబాటుచేసుకునే విధం నేర్చుకొంటేదా సరే మూడోమాట ఏమిటంటే ఒక మూడునెలలు నిన్నూపిల్లలా తల్లిగారి యింటికి వంపదం ఆసీతం మిగిలించుకోవడం అంగళ్లలో బాకీలూ మిత్రులదగ్గర బాకీలూ క్లబ్బులో బాకీలు సానికొంవలో అప్పులూ దిద్దుకొని పిలుం అగుతుంది రావచ్చని ఒకకార్డు వడవేయడం జరుగుతుంది అన్నాడు రాము.

అందరూ వింతగా వింటున్నారు సరోజ నవ్వుతూ రామునుచూచి ఓతల్లి గారింటికా మాతల్లిగారింటికా పంపేది అన్నది సరోజ.

రాము తలదోచుతూ కట్టుకున్నతల్లి ఇంటికివంపితే కలహాలు తప్పవు కట్టుకునేదివాడూ కడేసేది మేమునా కట్టుకున్నవాని దగ్గరకే పొమ్మని కరుణలేక మెడబట్టి నెట్టుతారు కన్నతల్లిఅయితే కడిబెట్టిచాకి కావలసినపుడు పంపుతుంది ఈ చట్టం మాబడిలో బాగాచదివినాను ఇప్పుడు ఆయాశా సోతూ ఉన్నట్లున్నది మేమింకెక్కడ పంపవలెనో మీరింకెక్కడ ఉండవలెనో ఏల్లవానికెరుక ఆరుణంక్రింద మీఆస్తి అప్పుడే అయిపోయిందని అవతల కొత్తనయాపైసాకూడా ఇవ్వరు ఇక్కడ ఉండనివ్వరూ అక్కడరానివ్వరూ అట్టి స్థితివీర్పడినది దీనిలో ఆలోచిస్తే అవకతవకలు ఎన్నో కన్నడుతున్నవి బాగాఅలోచించుకొని వరదక్షణ డబ్బు బ్యాంకిలో వేసుకొను పద్ధతి మాట్లాడుకొని మంచిపిల్లవాణ్ణి చూచుకొని చేతిపయిన ఆధారపడి బ్రతికితే బాగుంటుంది. గాని బియ్యేలూ ఎంవీలపైన ఆధారపడితిరా నామాటవేద వాక్యము నినహ పాటిలకుచెప్పు గుణవంతులూ రూపవంతులూ బీదలనక పెండ్లి చేసుకొని దేహస్వావ్వమూ దేహకష్టమూ వారికర్పించి వారిపుణ్యము తీసుకొని మరుజన్మకు ఒకవెల్లువెల్లుమను డబ్బుచాలలేదనీ బాకీలు తీరలేదనీ భార్యను అమ్మ గారింటికివంపే అయ్యగారినీ పెండ్లికన్నాముందు అన్నిగండ్లూవడిన అతుకుల బొంతలా అన్నిదుర్వ్యసనాలునేర్చిన లంబోదరగిడ్డలా పాపపుణ్య విచక్షణలేని పరమపాపులూ విద్యా ధన ఉద్యోగ గౌరవములకై పెండ్లిచేసుకొని సోమరులై జీవితాలూ జీవితాశయాలూ బలిచేసుకొని వెనుక చింతించవద్దను ఈ బియ్యేను చేసుకొని ఏమంత సుఖపడుతూ ఉన్నావన్నాడు రాము.

సరోజ చిరునవ్వుతో రామునుచూచి మీబియ్యేనుచూచి మానాన్నా అమ్మా తమకు ఇవ్వలేదు అత్తామామా మంచివారని ఇంటినెత్తము మంచిదనీ తాము చాలా బుద్ధిమంతులనీ, రూపవంతులని, భూస్వాములనీ, ఇచ్చినారు. బియ్యేలా ఎంఏలా చూచి తమకుఇవ్వలేదు ఉద్యోగంవైనంతప్పినా ఉన్నదిగా భూమాత అనుకున్నాడు అన్నది సరోజ

వదినా పిండ్ల పోట్లాటా, అట్లాటా హస్తా ఎంటూవుంటే అన్నము తినేది నున్న కాని అన్నది జ్ఞానాంబ

అంతలో ఒకాయమలేచి అన్నానికి అకాలమయినా పరవాలేదు. వాళ్లిద్దరి మాటల్లో మాననబీచిత రహస్యములెన్నో బయట పడుతున్నవి ఈ పాడు చెవుల విననితల్లి స్వర్ణబాటు చేసుకుంటాను. వారు మాట్లాడేవి నిజమే నేను చెడిపోయిన దట్లనే భూస్వామికి ఇస్తామని మాతలిపండులు చెప్పితే వినక ఉద్యోగి విద్యావంతుడు కావాలని విజ్ఞప్తిగి వారిని బాదించి చేసుకొని బాదించినంతా బాధపడుతూ ఉన్నాను విద్యావంతుడనని ఎవరి మాటలా వినక నాదే తెలివని ఎవరినీ లెక్క చేయక మహారాజుల జతపడ్డి వారు ప్రొద్దుపోక అవలంబించే మర్వ్యసనాలు తాను శీర్షుకొని చేతిదీవాతిదీ పోగొట్టి కూర్చున్నాడు ఇప్పటికీ రూపాయి సిగరేట్లమోతప్పవు ఇదేమంటే అంటే అడదానికి నీ కెందుకే అంటారు అచదువు ఈడికి పచ్చింది పొక్కులూ, క్లబ్బులూ, సినిమాలూ, సిగరేట్లూ, ఇస్పేట్లూ, బోకాట్లు గౌరవమట ఇంటిపని ముట్టుకున్నా వీధివారికో మాట్లాడినా బంధు మిత్రుల వలుకరించి నా వండుగ వర్గాలుచేసి దేవుడూ దైవమన్నా అగౌరవాలట అమ్మా ఏమీ తెలియని పిశాచాలుపట్టితే ఎట్లో ఒకట్టనయముతోనో, భయముతోనో, విడిపించుకొని నుఖపడవచ్చుగాని ఈ చదువుకున్న పిశాచాలుపట్టితే చచ్చినా విడువక సాగదీస్తాయి ఊర్లూరు మెరవణి చేస్తాయి ఉన్నరక్తాన్ని దనాన్నికాజేస్తాయి అఖరుకు ఉత్తచిత్తి చేతికిస్తాయి. ఎవరో బుద్ధిమంతులు అయినమాట నిజమేతల్లి అన్నదామె

కానీవదినా భోంచేసి పోట్లాటపెట్టి రూర్పుంటే సరిపోతుంది వినలగినవన్నీ చినవచ్చునన్నది జ్ఞానాంబ.

రాము సరోజనుచూచి తలత్రిప్పుతూ అలుమొగుళ్లకు పోట్లాటపెట్టి తమాషా చూస్తామను కొంటున్నారు విన్నావా పీళ్లు కరిపిస్తారు రరువవద్దు వంజెత్తవద్దు వంజెత్తితివా చందెమున్నట్లే ఇదిబెడనవుంజు నోటకరుచుకొని ఉక్కిరి బిక్కిరయ్యే

టల్లు డోపిరాడకుండా తన్నుతుంది జాగ్రత్త వంశైత్తి తే పంచెమున్నచేనన్నాడు కన్నులెగరవేస్తూ చిటికవేస్తూ రాము.

ఇంక వీరినుద్దులు ఆయ్యేటివికాదని అనసూయమ్మ సరోజ కొంచెముసేపు డోరుకోమ్మా అని ముత్తయిదువుల ముందుకురమ్మని ఒకపాట కానివ్వమన్నది వారు ఒకమాటా ఒకబాణము ఒకవత్తివ్రతుడేమనసా అన్నత్యాగరాజకృతి పాడినారు అపైన అనసూయమ్మ ఇరువురకూ హరితిఇచ్చి తట్టక్రిందపెట్టి ఇకపోయి క్రొత్త గుడ్డలు కట్టుకొని రాపోండి అన్నది.

సరోజ ముఖముచూచి రాము ఈపాట త్యాగరాజు వీనాడోరామునిపైపాడి పొగడినాడు ఈనాడు వీరు ఈరామునిపైపాడి పొగడినారు అనాటి మాటానిజమే ఈనాటిమాటనిజమే అవగింజంతకూడా అబద్ధంలేదు వీరుంటాపు మాఅమ్మతో ఇరవై రూపాయలు ఇనాముగా ఇప్పిస్తా ఈపాట ఈరామునిపైన పాడితే అరాదు రౌసల్యే ఉండి ఉంటే తనకొడుకును పొగిడినాడని గుమ్మడికాయంత బంగారిచ్చిఉంటు త్యాగరాజుకు ఈనాడు కొడుకును పొగిడితే తకమికలై అనందపడి ఇరవైగాదు ముప్పైఅయినా యిస్తుంది ఇప్పిస్తా పాటపాడగలవా అన్నాడు ఉల్లాసంగా.

సరోజ వడిలోసామానులు పీటపైనపెట్టుతూ తమరుసంపాదించిన దేదయినా వుంటే ఇస్తామనండి తప్పక పాడతాను అమ్మతోఇప్పించే అయ్యగారికి భార్య అటలూ పాటలూ ఎందుకు హాయిగా వినండి ఎవరోఒకరు పాడతారు లేదా నిర్జీవ గానము రేడియో ఉండనే ఉన్నదిగా సంపాదించే సాహసులకు భార్యపాట భార్య అట నూరురూపాయల జీతగాళ్లకుగాదు అడుతూ పాడుతూ అప్పరసలాగా అనందాబ్ధి తరంగములలో నుయ్యల లూగించేభార్య ఊరకవస్తుందా ముందుజన్మలో ఉగ్గి మయిన తపస్సుచేసి వుండవలె బంకమట్టిగాదు తట్టెడుపట్టు రెండుతల్లు తెచ్చుకోను భార్యగానం భారమయింది, మీకెందుకులేండి పాపం ఎం ఎ. పరీక్ష అయిననాడు నాచెవుల పిన్ననాడు అటాపాటా అప్పరసలాగాచేసి అనందాబ్ధిలో ఉయ్యలలూచుతా నాప్రేమా ప్రతిభా చూడవలెనన్నా నామనస్సును చూరగొనవలెనన్నా ఎం. ఎ. అంటూ కొత్తచీరకట్టుకొనుటకు వేరొక గదికి పోయెను.

అబ్బా ఒడ్డురాదేవుడా.

అ॥ అడవారియాశ కాద్యంతములులేవు
హరిహరామలయిన ఆవలేరు
సత్యమంటివేని సాధింతురింటిలో
శుక్రసీతినేర్చి సుఖముపొందు అన్నారు,

శుక్రసీతిలో దిగితేగాని సుఖము దొరుకదు. దిగుదామనుకుంటే చదువు కన్నభార్య సర్వమూ గ్రహిస్తుంది. సాగబీకుతుంది సాధిస్తుంది. చట్టం మూల మట్టంగా చదువుతుంది. రామరామా వడ్డుస్వామీ అంటూ కొత్తపంచె కట్టికొని క్రింద కొత్తా పైనపాతా అన్నాడు రాము.

ఆ మాటవిని అనసూయమ్మ లేదప్పా మీదికందువా తెచ్చినాను నీభార్య ఏమిచేసిందోనన్నది.

అయితే తాను పెటకుపయోగించుకుంటూ ఉన్నదేమో కుచ్చలా పెటకుచ్చలా కచ్చికాలంపోయి క్రిందికిమీదికి ఒకటే కచ్చికాలం వచ్చిందే అయితే కాలంవక్రించిన దేమో గ్రహాలే వక్రిస్తుంటే అడవాళ్లెందుకు వక్రించకూడదు ఇంపుకై సొంపుకై రాణింపుకై ఎన్నిగుడ్డలయినా వేరువచ్చులే వేయి అన్నాడు రాము

నా దగ్గరఉన్నదమ్మా తెస్తానంటూ సరోజవచ్చి వడిలో అన్నివస్తువలూ పెట్టుకొంటూ కండువామీదవేసుకొని రామునుచూస్తూ క్రిందొకటి పైనొకటి గొంతు కొకటి నడింకొకటి నెత్తికొకటిగాక జోలీలోఒకటి తమరువేయడములేదా మేమెందుకు వేసుకోకూడదూ కొన్నిశుభకార్యక్రమాల్లో అంగువస్త్రంలేక అడవారుకూడా చేయరాదని కొందరిమతం నేనూ వారిననుసరించినా బాగలేదా గృహస్థులవారు దేవునిసన్నిధికి వేంచేసి కాయకొట్టి కర్పూరహారతిఇస్తే అవతలమాట అన్నది సరోజ.

ఆ అట్టా అంటూ రాము కాయకొట్టి నైవేద్యముచేసి మంగళహారతిఇచ్చినాడు అందరూ మంగళహారతి తీసుకున్నారు.

సరోజ రామునుచూచి కానివ్వండి ముందుదేవునికి దండము సమర్పించి ఆవల అందరికీ పెట్టవలె ఆపనికష్టం అంటే మీదండం నాదండం నేనేపెత్తానన్నది సరోజ.

మగవాడు పెద్ద వుండవలెనన్నారు అట్లుగాక విరుద్ధమయిన వంశనాశనమో లేక కన్నులుపోయి చాలాకాలము జీవించుటో విదవత్సము సంభవించుటో విడాకుల్లు పుచ్చుకొనుటో సంఘములో ఆరడిగలుగుటో తప్పదన్నారు మనుమరాలు ముందు పుట్టి ప్రయోజనముండదు. మనుమడు పుట్టేటట్లు మీయింటి అడవిడ్డనే తెచ్చుకునే టట్లు యీ పిల్లతల్లె ఎత్తె అత్త చెలాయించేటట్లు నివుకనులారా చూచేటట్లు కూతురిని చూడనొకతూరి మనవరాలిని చూడను ఒకసూరివచ్చి అందరిని ఆశీర్వదించే టట్లు మనపడూ మనవరాలూ ఆలూమొగల్గె అవ్వాలని ఒకరూ జేజేఅని ఒకరూ అంటూవుంటే ఆనందంగావింటూ వుండేటట్లు ఆశీర్వదించు అత్తాఅని నమస్కరించి నాడు రాము.

సరోజ వూలూ వండ్లూ తాంబూలం అమ్మచేతిలోపెట్టి చిరునవ్వుతో నమస్కరించినది.

సుపుత్రా వాప్తిరస్తూ అని ఆశీర్వదించినది ఆననూయమ్మ.

రాము నమస్కరించిలేచి అత్తా అన్నాడు.

జ్ఞానాంబ రామునుచూచి వేళ అతిక్రమిస్తుంది అకాలమౌతుంది నీమాట్లాట అట్లాట అవతల చూస్తాముకానీ అన్నది.

సరోసంబూ ముత్తయిదువుల దగ్గరకుపోయి రాము వారినిచూచి వదినె వయసు ఒకరికీ, అమ్మవయసు ఒకరికీ, అత్తవయసు ఒకరికీ ఉన్నట్లున్నది. అమ్మనుంచే దండము ప్రారంభం చేస్తాము. అమ్మా అల్లనికి అల్లగారై అంగలార్చకుండా అట మట పడకుండా అమవట్లో చిక్కకుండా కోడలికి అల్లగారై చెలాయించుతూ శక్తికి మీరివ పనులు చేయిస్తూ కోడల్ని, కొడుకునూ అమపులో అజ్ఞలోపెట్టుకొని అటు కదలకుండా ఇటు మెదలకుండా బద్ధులచేసి అవితే యివితే అని యిద్దరిని బాధిస్తూ వేధిస్తూ తిన్నగా బోధిస్తూ తెచ్చినవి ఆరాధిస్తూ వుండేటట్లు ఆశీర్వదించండి అని నమస్కరించినాడు రాము

అందరూ పైటచెరగులు అడ్డముపెట్టుకొని నవ్వుతుండగా జ్ఞానాంబ రామును చూచి సినీమాలో రేలంగి వెంకటాగ్రమయ్యవలె హాస్యరస పోషకుడవై అందరినీ పొడుస్తున్నావు గదురా అన్నది.

రాము మరొకరి దగ్గరకుపోయి అత్తా మానరోజు తొందరగా పిల్లతల్లిగామారి పిల్లవాణ్ణి వీడ్చిస్తూ అదిధర్మం యిదధర్మం అది మంచి యిది మంచి అది చెడ్డా యిదిచెడ్డా అట్లచేయరాదు. యిట్లచేయరాదని దబాయీస్తూ దండనచేసి వీడ్చిస్తూ మంచిచెడ్డల మధ్యలో బంధిస్తూ బోధించడముతో వేధిస్తూ చెప్పినదిచేస్తే అన్నం లేకుంటే వస్తూ అని సాధిస్తూ అమ్మే అపమృత్యు దేవతరా తండ్రి అనేటట్లు తొందరలో అయ్యేటట్లు ఆశీర్వాదించుఅత్తా అని నమస్కరించినాడు.

ఆయుమ శీఘ్రమే సుపుత్రావాప్తిరస్తూ అని ఆశీర్వాదించినది రాము మరొకరి దగ్గరకుపోయి.

వది నా చెల్లెలికి అనుభవముచెప్పు పిల్లల బాధించవద్దు కొట్టవద్దు బజారుతిట్టూ బాపలతిట్టూ తిట్టవద్దు దారాలతో లంచాలతో దాపునచేర్చి ధర్మబద్ధుల చేయమని చెప్పువీమే పిల్లల అట్లకొద్దావుఅని భర్తఅంటే అట్లయితే నెత్తికెక్కించుకోండి విద్యా బుద్ధులు లేకుండా పాడుచేసి మీమాదిరే చేసుకోండి ఈ నా బి ను ం డీ వాళ్లతంటా నాకక్కరలేదు మీరే చూచుకోండి ఒరే బొంగరాలు గాలీపటాలు గోలిగుండ్లూ పీసు కొని పేరులలబడిపోయి అటలాడండి ఇస్పేటుఅకలు అడను మీనాయన మాదిరే క్లబ్బులకుపోండి సినిమాబండ్ల వెంబడి చిందులు త్రొక్కుతూ పరుగిడండి వీధిపిల్లలతో పోట్లాడి అమ్మనూ అక్కనూ పల్లెతిట్లతో గౌరవించండి అమ్మానాన్నను, పిల్లల కొట్లాటలో కాట్లాడేటట్లు చేయండి అఖరఅట జోలీలుకొట్టండి దొంగతనాలుచేయండి నాన్నకు మంచిగా ఉంటారని కాళికవలె తాలికలేక కేకలు పెట్టవద్దని చెప్పు కొట్టకుండా తిట్టకుండా పిల్లల చల్లనిచూపులతో అభివృద్ధికి తెమ్మను నాకు అనుభవము గాబట్టి చెప్పుతున్నా నాన్నబయటనుంచీ వచ్చేటప్పటికి పరుగెత్తిపోయి నాన్నా అమ్మ కొట్టింది చంపేసింది అని చెప్పుకునేవాణ్ణి అమాటలువిని అమ్మ చెప్ప అన్నిచెప్పు నాన్న అవతలపోతే వీపుచీలిపోతుంది అనేది నాన్న అమాటలువిని ఒరే నాయనా మీయమ్మ నీప్రాణానికి నాప్రాణానికి మూలపెద్దమ్మరా.

చెప్పింది చేయకపోతే నిన్ను చెప్పింది తేకపోతే నన్నుదిగ్గమింగేస్తుంది చెప్పిందిచేస్తూ ఉండు చెప్పింది చేయకపోయినా వినకపోయినా మాయమ్మా నన్నిట్లే కొడుతుండేది అమ్మ అమృతము బుద్ధిలేనిదయితే హాలాహలముఅని కూర్చుండబెట్టుకొని చెప్పేవాడు అట్లచేయవద్దు ముద్దుగా వద్ద కూర్చుండ బెట్టుకొ బుద్ధిమంతుని చేయమను కొట్టితే నేను చూడలేదు మానాన్నకు వచ్చిన ఇబ్బంది నాకూ వస్తుందిగదరా అనిదిగులుగా వుందివదినా నీవు అనుభవనీయవు

చెల్లెలికి బాగాచెప్పు అందుకై సాష్టాంగదండము పెట్టుతున్నాను అని రాము ననుస్మరించినాడు.

అందరూ నవ్వినారు.

రాము లేచిచూచి వదినా నివు అనుభవజ్ఞురాలవు సంసారములో సార మెరింగినదానవు సంరవుసారమెల్ల సంగ్రహమయ్యెనే అని బాగా చదవినావు చెల్లెలికి బాగాచెప్పు చదువుకున్నతల్లి అయితే పిల్లలచాలుకు తేవడములో సగముచేస్తుంద న్నారు చదువురాని దయితే పిల్లల జీవితాలే నాశనముచేస్తుందన్నారు చదువురాక టోయినా వచ్చినవారివలె నడచుకొను డాంబికురాలైరా భూతదయలేని భూతమయినా శాంతములేని శాకినీఅయినా భ్రాంతిలేని బ్రహ్మరాక్షసి అయినా తనపిల్లలనే తాను భోంచేయు నాగుపామే ఆనవచ్చు వదినా ఇప్పటినుంచే కొంచెంకరుణ ఉంచనివ్వ మను కడుపులో ఉండేది కసిగండువు కూర్చున్నప్పుడూ, లేచునప్పుడూ, కదిలి నప్పుడూ, మెదిలినప్పుడూ, పడుకున్నప్పుడూ, నడచునప్పుడూ, నిల్చినప్పుడూ, ఇరుకు సందులలో దూరునప్పుడూ, కూర్చొనునప్పుడూ, దిగేటప్పుడూ, దుంచేటప్పుడూ, ఎక్కి టప్పుడూ విసిరేటప్పుడూ, నిట్లు చేదేటప్పుడూ, కనుపూదేటప్పుడూ, కల్లాపుచల్లెటప్పుడూ కడుపులోఉన్న పసికూనపై జ్ఞాపకముండ నివ్వమను జ్ఞాపకములేక గట్టిగా డోఫి వట్టినాగట్టిగా బిగియబట్టినా గట్టిగాచీరగట్టిరా గట్టిగాతుమ్మినా దీచినా చెల్లెలికలపండు కొనినా మొగనితో అత్తతో పోట్లాడీ, కాట్లాడీ, అస్తులూ, వస్తులూ, ఉండినా గర్భ స్రావమగునన్నారు. చెల్లెలికి అనుభవంబాగాచెప్పు పొరుగింటి పుల్లగూర బహూ రుచి అన్నట్లు ఇంటివారు చెప్పితే వినేదానికన్నా పొరుగింటివారు చెప్పితే బహూ ప్రీతిగావింటారన్నారు చెప్పిపుణ్యముకట్టుకో మళ్లిదండముపెత్తానని చేతులు జోడించినాడు రాము.

సరోజ తాళండీ అని రామును ఆపి అక్కా ఒక్కమనవి మరదిగారికిచెప్పు మమతా చురులూ ఎగబెట్టి మనసును బాగాబిగబట్టి మారునిమాటల పెడచెప్పెట్టి మంచినడకను మనసులోబెట్టి మగువమూడే మరచితిరా గర్భస్రావముగాదూ గర్భానికి బాదేలేదు గర్భస్థునకే చిక్కునురాదు, దుర్బరమగు కష్టముల నెదిర్చి గర్భస్థుని తమ భుజస్కంధమున కెక్కించగలదు నిర్భయముగ నుండమని మరదికి చెప్పు అని తాంబూలం పండ్లూ, పూలూ, చేతిలోపెట్టి యొక్కినది సరోజ.

అక్కడున్న వారందరూ పైటచెరుగులు అడ్డము పెట్టుకొని నవ్వుతుండగా అందులో వకాయమ జ్ఞానాంబను చూచి అమ్మా మీరువురూ ఎన్నిజన్మలు తపస్సు చేసినారమ్మా వీరినికని జోడాచేసి అచ్చట్లు ముచ్చట్లుగా, మాట్లాడుతూ అనందంగా కాపురము చేస్తుంటే ఉమా రమావలెనిల్చి చూచుచూ, ఎంటూ ఉండేటట్లుగా చూడూ రూపంలో నీలంలో చాకచక్యములో మాటల్లో ఒకరి కొకరుతీసిపోరు సమతూకంలో నిల్చిరారు వారికన్నా ముందు మీరుచేసిన పూజాపలము చుంచిది. తల్లి జ్ఞానాంబ నిపు చేసిన పూజాపలము చండింది. నిత్యమూ చిలుకా గోరువంకల్లాగ పల్కుతూ చంద్రుడూ, వెన్నెలలాగా కాపురము చేస్తుంటే చూచేవాగ్యం నోచు కొన్నాపు కొడుకునూ కోదల్ని కడుపులోపెట్టుకొని హాయిగా అనందమనుభవిస్తూ కన్నుమూయితల్లి రతీమన్మథులాలచేత ఇదంతా పురుషుడుచేసిన పూజాపలము అప్పుదామె.

అంతలో ఒకాయమ శెంతకు తీసుకొని చెల్లి అమృతవెల్లిలో సృష్టన అమృత వల్లి అదిమ హరిష్ఠువు వక్షస్థల మలంకరించినట్లు వారి అంకస్థల మలంకరించినావు. ఇది ని పూర్వపుణ్యం వచ్చినవాగాన్ని దౌర్భాగ్యం చేసుకొనవద్దు మాటకుమాట అందిస్తే నోరుమూయి అని గర్జించకుండా అమృతా ఆస్థలో వుంచు కొనవలెనని అపికారులు చెలాయించకుండా భార్యఅంటే దాసిదాన్నికన్నా హీనం అనే చదువు చదువరుందా వండ్ల పటపటలా కండ్ల చురచురలూ గర్జనలూ తర్జనలాలేకుండా రంపులూ, గుజపులూ, దంపులూ తెగతెంపులూ గాకుండా అదరణిచ్చి అంచుకుదీసి చిలిపి చేష్టలతో శివమెక్కిటి మాటలతో హృదయమిచ్చేటి భర్తదారికినాడు దొరికిన అవృష్టాన్ని చూరంచేసుకోక దుర్వ్యయముచేయక చక్కగా అనుభవించుతూ వంశోద్ధారకులూ దేశోద్ధారకులూ కని నూరేండ్లమనూ మేమూ ఉన్నాము బ్రతికి చచ్చిన వారిలో జమగా జతై అన్నది.

నిజమేనమ్మా అంటూ అందరూ నిర్జీవ ప్రతిమలవలె నిల్చుకున్నారు దండాలూ ఆశీర్వాదాలూ అయిపోయినవి యింకేమి అత్తా అన్నది సరోజ.

ఇంకేమున్నదీ చేసిన పదార్థములదేవునికి నివేదనచేసి దేవాలయానికి పోయి దేవుని దర్శనముచేసుకొని తీర్థప్రసాదములు పుచ్చుకొని రావడమే కొడువ అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమాటవిని అనసూయమ్మ పదార్థములు అన్నీ దేవుని సన్నిధిలోపెట్టినది

రాము దైవనివేదనచేసి మంగళహారతి ఇచ్చిన్నాడు అందరూ మంగళహారతి తీసుకొని దేవునికి నమస్కరించినారు.

రాము ప్రదక్షణ నమస్కారములుచేసి తీర్థముగిన్నై తీసుకొని జ్ఞానాంబక అనసూయమ్మకు ముత్తయిదువులకూ తీర్థము యిచ్చినాడు.

సరోజ రాముకు నమస్కరించి లేచి దేహమునువంచి శ్రద్ధాభక్తులు ఉట్టిపడ తీర్థమునకు రెండు చేతులూ వట్టినది.

రాము తీర్థముచేసి తానూ తీసుకున్నాడు.

అనసూయమ్మ పదార్థముల యదాస్థానముల చేర్చినది జ్ఞానాంబ సరోజను చూచి వడివిప్పి అన్నీ దేవునిదగ్గర పెట్టి దేవాలయానికి అన్నీ బుట్టిలోపెట్టు తొందరగాపోయి వస్తామన్నది.

సరేనని సరోజ అన్నీ బుట్టిలోపెట్టి ఇంకపదండి అని రాముతట్టు చూచినది రాము సరోజనుజూచి నీవుచూచేది గ్రహించుకున్నా చిల్లలడబ్బులతోనూ ఆయత్తుడ నైనాను అందరూ వాకిలిదాటితే బీగము వేస్తానన్నాడు.

సరేనని అందరూ వాకిలిముందు నిల్చినారు సరోజ బుట్టతీసుకొని పైడ్చికి వచ్చినది రాము బీగము వేసినాడు.

దేవాలయమునకు కాలుసాచి నడవ ప్రారంభించినారు వనిమనిషి సరోజను చూచి అమ్మా అబ్బట్టి ఇట్లవ్వండి నేను తెస్తానన్నది.

సరోజ ఆమెనుకూచి నీచేతికి ఇచ్చేటట్లయిన అప్పుడే ఇవ్వకపోతినా గృహస్థుడో గృహిణి భక్తిశ్రద్ధలతో మంగళముగా మోసుక పోవలయుగాని దైవనివేదన పదార్థముల పనివారిచేతికి ఇవ్వరాదు ధర్మచిరుద్ధమన్నారు తిరిగివచ్చేటప్పుడు నీపూ పోయేటప్పుడునేనూ అన్నది సరోజ.

రాము అమాటవిని గృహస్థుడుండగా గృహిణికి భారమెందురు ఇట్టిప్పు అని చేయిసాచినాడు.

గృహిణి మోయలేనిదయిన గృహస్థులవారు మోయవలసినదే సాధ్యములోన ఉన్నది సాధ్యము కానిదైతే తమ భుజస్కంధ మలంకరించి ఉండును సాధ్యమే స్వామీ అక్కరలేదు అన్నది సరోజ.

అందరూ మునిముసినగులు నగుతూ ఇద్దరి వద్దికలకు అశ్చర్య పడుతూ నడుచుచుండిరి.

భక్తుడా భక్తిశ్రద్ధలతో పూజాద్రవ్యముల నివృతేక భక్తురాలితో మోయించుక వస్తవా ఇదేనా నీధర్మమున నేనేమి చెప్పవలె తే తెస్తాను నాధర్మమునేను పాటిస్తా నన్నాడు రాము.

అమాటలకు చిరునవ్వు నవ్వుతూ సరోజ భర్తరాలా భక్తిశ్రద్ధలతో పూజా ద్రవ్యములు నివృతేక భర్తతో మోయించుక వస్తవా భర్తా భగవంతుడూ స్త్రీకి కుడి ఎడమైనిల్చి పాలించినగాని నుఖముదూరకదే మైమరచితివా మరచితివా నేనే భర్తకడ ధర్మముపాటిస్తూవుంటే నాభక్తురాలవునివెందుకుపాటించకూడదూ ఇదేనానీధర్మము సాధ్యాసాద్యముల ధర్మాధర్మముల గమనించి ముందుజన్మను మంచిదిగా సృజించుకొని నుఖపడూ నీధర్మము నివృతెలుసుకొని బ్రతుకు పెద్దచిన్నల గమనించినడూ అని అక్కడికిపోతూనే భగవతి హెచ్చరిస్తే నేనేమి బదులుచెప్పవలె నాధర్మము నేనుపాటిస్తా మోయలేనివైతే అని చిరునవ్వు నవ్వి నది సరోజ

రాము అది గ్రహించి పోతుపక్షితో మోయిస్తానను పెంటిపక్షి గర్భంధరిస్తే పోతుపక్షి గూడుకట్టిస్తుందిగా గిజిగానికథ తెలియదూ పక్షులే పెంటిపక్షిపై కని కరము చూపితే మానవులు చూపకపోతేఎట్లు చేయకపోతేఎట్లు ఎవరెవరి ధర్మము వారు పాటించవలెగదా ఓ భక్తుడా చూలాలితో మోయించుక వచ్చినావా సమా యాసమయముల గమనించవా అంటే నేనేమి చెప్పవలెనంటావు అన్నాడు రాము

ఓ స్వామీ నిండు చూలాలుగానీ, పండు ముసలిదిగానీ ఇంకా కాలేదుగా భార్య చాకన్నా నాలుగేండ్లు పడుచుపిల్లే తనదేహం తనుమోయలేనంత లావుస్థితిలో ఉండి ఆయాసపడదు చలాకీఅయినపిల్ల నావెన్నంటి చకచకా నడుస్తుంది నేనేమోస్తా నంటుంది మీరిచ్చిన పిల్లమనను మీకుతెలియదా నాధర్మము నేనుపాటిస్తానంటుంది నాతప్పేమీలేదు అనిచెప్పండి అన్నది సరోజ.

అందులో ఒకముసలి ముతైదున అనసూయమ్మను చూచి అమ్మా పిల్లిపదరూ ఇబ్బతోఉంటే ఆ యిల్లు స్వర్గతుల్యం ఆ గ్రామం స్వర్గసీమ అవాక్కులు బ్రహ్మ వాక్కులు అనడకవసిష్ట అరుంధతీనడక అపలుకులు చిలుకవలుకులు మీరువియ్యంకు రాండ్రే కనివినేభాగ్యం నోచుకున్నారమ్మా అన్నది.

ఇంతలో దేవాలయము సమీపించినది అందరూ మహాద్వారమువగ్గర చేతులు జోడించి తలవంచి నమస్కరించి లోవల ప్రవేశించి అచారప్రకారము విడినిర్వర్తించి గర్బాలయములోవల ప్రవేశించినారు.

అర్చకులు ముందుకువచ్చి విమండి అభిషేకం సహస్రనామార్చనా చేయ డబ్బుకట్టినది తమరేనా అభిషేకం అయినది మీకొరకై ఎదురు హస్తాంతిమి అని ఒకరు సహస్రనామాపఠీ చెప్పచుండ మరొకరు తులసీ పూలుకలిపి అర్చనచేసి లక్ష్మీదేవికి యథావిధి నివ్వర్తించి చక్కెరపొంగలి రెండుచోట్ల నైవేద్యముచేసి మంగళిహారతిఇచ్చి అర్చకులు తట్టవట్టినాడు.

రాము అంతకుముందే ఇచ్చిన చిల్లరడబ్బులు తట్టలోచేసి అందరూ సమస్కరించి తీర్థప్రసాదములు పుచ్చుకొని సాష్టాంగ దండప్రశామములుచేసి తొందరగా ఇల్లు చేరుకున్నారు.

సరోజ భర్తకు ఒకచోట పిస్తరవేసి ముత్తయిదువులకు మరొకచోట పిస్తరవేసి కూర్చుండ నియమించి భోజనము వడ్డించ ప్రారంభించినది. అనసూయమ్మ జ్ఞానాంబ సహకరించినారు.

రాము భోంచేస్తూ అమ్మా అన్నిముందే వడ్డించి అన్నము వడ్డించివావు. వీది ఎక్కువగా పట్టిపూడవలసినదీ వీది పిడువవలసినదీ బాగాలెలిసి పోతుంది. ఇదేమంచి పద్ధతి అమ్మా అన్నాడు రాము.

మానవులు భావవిభేదము గలవారు ఒకరిపద్ధతి ఒకరు వప్పుకోరు అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా అన్ని దండిగా వడ్డించినావు సంతృప్తిగానే ఉండికానీ అశ్యదేవతదయ కొంతకొరత అనుకుంటా నన్నాడు.

సరోజ గమనించి అత్తా కొడుకు కొరతదీర్చు అరగైతను పంపింపటానా ముపైమూడు కూరగాయలూ చేసిపెట్టినా అక్కానికి ఒకటి ఎరిరావు బాగాకాస్తోరో చేరుకొని లోపలికిపోయినా రాజ్యాలు పాలిస్తుంది. మదననామ్రాహ్మణులు పిలిస్తుంది అశ్యదేవతలేని ఆ ఇల్లెందుకు ఆ రాజ్యమెందుకు ఆ మనిపెందుకు ఆసేవారు అదిగి పెట్టడానికి అన్నూ అశ్యమేయడానికి అలా కావలెననేవారు నీ చేయవనేదిరూథా నాకే వేయి నీకు మేలుంటుందీ అని చేయివట్టేవారు ఉబికించి ఊర్వలోకానిరెక్కించి గిన్నెలో ఊడ్చుకతిని ఓ ఊర్వలోకనివాసీ ఉన్నదయి పోయింది. ఇక దిగి

రావే నేను పోతున్నానని లేచి పైగా సీకాయపొడో లేక సబ్బో ఈచేతికి కొంచెం తగిలించు జిద్దపోనీ అనేవారు అమ్మభాగం అలిభాగం అంతానాదే అనేవారు ఆరాభాగం, నిభాగం వారికే వేయి అన్నది సరోజ.

జ్ఞానాటనవృత్తా నాభాగం వేసివేసి పెంచిపెద్దచేసి నీవంతుచేసి నా యింక నాభాగంరాదు నీభాగం ఇచ్చేటంతటర్పు వుంటే ఇచ్చి అనందపడు నావంతు చెల్లించుకున్నా అయితో పడినగడ్డలూ కాయలూ పిండివంటలూ వాడుకనంగా మిగిలినవి తిని వద్దన్నా పెట్టి ఇంతవాణ్ణి అంతవాణ్ణిగాచేసి మాతృపాద్యత తీర్చుకున్నాను నీరువచ్చుచెప్పినాను నానోటికాడివి తినేరోజులు పోయినవి నీనోటికాడివి తినేరోజులు వచ్చినవి పెట్టి పెంచుకుంటివా నుభవడగలవు పెట్టక ప్రేమతోచూడక జారు కుంటివా కష్టపడగలవు అమ్మను మరపించేటలు అనిపించు కుంటివా అన్నిఅందాలూ నుభవడకలవు అన్నది.

వీమండీ అమ్మ ఆదరణ కొంత దూరమయింది ఆమె ఆదరణ అంచుకొచ్చింది చచ్చిపోయిన ఎనుము పగిలిపోయిన ముంతెడు పాలిస్తూ ఉండెనని బానమోతాదు చేతులుచూపక పెట్టేవారు రన్నవారు కొట్టేవారు కట్టుకున్నవారూ అనకుండా అమ్మకు అలికి ఒకే అదరణిచ్చి కుడి ఎడమలగా బావించండి అని నేయిగిన్నె ఎత్తుక పోయి అనాడు అమ్మ నెయ్యివేస్తూ యింకచాల్లే రేపటికికావద్దూ అని బుజ్జగించి అన్నం పెస్తూ వున్న అమ్మభాగం ఈనాడే అంతాతినేస్తే రేపటికివద్దా మళ్ళితెస్తారా సంసారం సాగిపోవద్దూ కొడుకులకూ, కూతుళ్ళకూ, డబ్బుమిగిలించవద్దూ అంటూ లెక్కలుచెప్పతూ ప్రక్కనకూర్చొని పచ్చడికింతా పప్పుకింతా వుంటే చారుకింతా వేసి మాటలతో సైయాటలతో మైమరపించి తినిపించే భార్యభాగం అయ్యో అల్లుడే దేహారోగ్యం బాగుండవలె కూతుర్ని బాగాచూడవలె అత్తగారు మంచి వారనిపించు కోవలె దేహభాగ్యంలేని జ్ఞానభాగ్యం వ్యర్థమే అనీ షిల్లిపట్టు వదిమిట్టెలువేసే అత్తభాగం అని వేసినది నెయ్యి.

అందరూ నవ్వినారు.

రాము నవ్వుతూ మాటలనీతేగాని చేతిలోనీతివీదే నాభాగంపై మూడు భాగా ఎక్కించచ్చినా అరచేతి గుంత నిండలేదు అచ్చాడు.

చూడతూ బ్రాహ్మణార్థం బ్రాహ్మణునివలె ఛేరబట్టి వ్రేళ్ళసందున నెయ్యి జారగొట్టి ఇంకకొంచెమని దొన్నెబట్టే విధం నేర్చుకున్నారు నిత్యమూ ఇంతేఅత్తా

నెయ్యి పెరుగుకాడికి వచ్చేటప్పటికి అమ్మా నీవెక్కడున్నావే చాలినంతా నెయ్యి కావలసినంతా పెరుగువేస్తూ ఉంటేవే అలినంటగట్టి నీవుజారుకున్నావు కన్నతల్లి కడుపుచూస్తూంది కట్టుకున్నది కామంశూన్తుంది బాగమంతా పెట్టిభారంచూచేది అమ్మ భాగంలో సగభాగం పంచుకొనేది అలూ ఇంకెక్కడి నెయ్యి ఇంకెక్కడి పెరుగు తల్లి అని నున్నాతిన్నేయుక్తి నేర్చుకున్నారు ఈచదువంతా మామగారిదా నీదా అత్తా అన్నది సరోజ.

నాన్నగారు తక్కువయితేగదూ కొడుకు తక్కువవాడయ్యేది నాన్నకు నెయ్యి గిన్నె ప్రక్కనే ఉండవలె అక్కడెవ్వరో పిల్చినట్లున్నది చూడమనిపంపి అంతా గుమ్మరించుకొని కొంచెము వేసుకుందా మనుకుంటే అంతా పొరపాటుతో పడనే అనేవారు అదివాడూ నేర్చుకున్నాడు అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా ఆదిమహావిష్ణువు కావురాన్ని ఆదిదంపతులయిన వారిని వేరుచేసి అయ్య పెరుమాళ్ల దరిసెనముచేస్తే పెరిందేవి దర్శనము అక్కరలేదా రాండి జగ న్మాత దర్శనము చేసుకోండి అని రెండువిధాల ఆదాయం తీస్తుంటే నేనుమాత్రం ఊరకొమ్మంటావా వీరి ఆదాయంకొరకు వారికాపురం రెండు చేసినట్లు నా కడుపా త్రంకొరకు అమ్మదగ్గర అలిని అలిదగ్గర అమ్మను పొగిడేది తప్పా ఏమీ ఈ బం డికి కుడిచక్రం అమ్మా ఎడమ చక్రం అలూ వీ చక్రంపోయినా బండికి కొరతే రెండు చక్రాలూ మంచివిగా తెచ్చుకున్నా ట్రంకు ఎక్స్ప్రెస్ విధంగా బండి పోతూఉంది అపమంటే విందుకు అపుతా అడగంది అమ్మకూడా పెట్టదంట అలు పెట్టుతుందా కమ్మనిమాటలు రెండుచెప్పితే తినేటికూడా పెడ్తారు మాటలుచెప్పి మనసును చూరగొనకున్న ఎవరూపెట్టరు అమ్మ పురాణదంపతులై మాతృ పితృ స్వరూపులగు శ్రీశమహేశ దంపతుల విడబీకి రెండుచోట్ల కాపురము పెట్టించి ఇరు పురికి ఒకేచోట అర్చనా ఒకేచోట దర్శనమూ ఒకేచోట దండప్రసాదములు ఒకే విన్నపమూచేయు భాగ్యము ప్రజలకుఅందనివ్యక్త భావవిభేదజ్ఞులై భాగ్యమభాగ్యము చేసినారు మతపిచ్చి మనసుకెక్కించి భాషాతిక్క భుజానికెక్కించి కులతత్వవెట్టి మూటనెత్తికెత్తి ప్రజల వూజగొల్లలచేసి మతపెద్దలు కొమ్మూదుతూ శివాలెక్కించి అడించుచున్నారు కొమ్ము శబ్దమాగదూ శివముతగ్గదూ ఇదివిమయ్యూఅంటే దైవ చిద్విలాసమని రెండుచేతూలూ వెల్లెలకలవేస్తారు అయినా అంతపెద్ద విషయాలు మనకెందుకులే అద్నాడు రాము.

భావవివేదముతో బాగును ఓగును చేయుట ఈరాడుకాదు సృష్ట్యాదినుంచీ
ఉంది ఒకప్పుడున్నది ఒకప్పుడుండదు. మార్పుచుందురు. ఇది క్రొత్తగాదు. భగ
వంతునీ భగవతిని వేరుచేయుట తప్పని అనువారు అందు ఒకరిని పూజించి మరొ
కరిని విడచిన స్యాసిజన్మ మోస్తుందను వారులేరు దంపతుల చివరీకి సేనించుట,
ద్యానించుట, పూజించుట, పాపమనువారు. రాజ్యం ఒకొకరిబావం ఒకొకరకము
గానుండును. బ్రద్రాచలములో కోదండరాముడు గాక కూర్పాని సీతను తొడపై
కూర్చుండ బెట్టుకున్నట్లుంది మటకాచలములో అంజనేయులు చతుర్బాహువులతో
నున్నాడు ఇట్లే భావములు అసంతములయినవి. పార్వతీమహాతల్లి దుఃఖించి
దూషించేటట్లు రూపములేని వానిగా ఈశ్వరుని చేసినారు వారిభావము అట్లపోయినది
భావవివేదకాలమే కలికాలము భావవివేదములేనివాడు భగవంతుడొక్కడే నాయరా
అన్నది శ్లోనాంబ

బౌనమ్మా భావవివేదము గారుందా అబ్బామొగడూ అమ్మా నాన్నా నడిచేది
తెలిసినడిస్తే నాకలోకంగా మాలోక మేర్పడుతుంది. అనందంగా సంసారం సాగి
పోతుంది రుద్రవేయిగా నీపూ వ్రదులు చేయిగా నికోడలా నిల్చి కష్టాలా గృహ
బిడ్డాలా నాచెసిన పదచీకుండా ఎదిరిస్తూ నన్నూ నాకడుపురూ ఒకకంట చూసూ
నాసంసార నావను గట్టుచేర్చండి నిపు నిగమ్యస్థానం చేరుకునేలోచల నావను
నడిపేవైనం నాణ్యంగా కోడలికి నేర్పిపో వైనంతెలియక నడిసాగరంలో నావరాపితే
నాబ్రతురు నానాగతులవుతుంది. నాఅశారేఖలు మొద్దుబారగలవు అన్నాడు రాము

అమాటలకు అందరూ నన్నుతుండగా సరోజ అత్తనుచూచి అత్తా ఇటువీను
సంసార నావను నడిపేవైనం తెలిసి, నుకాన్ని సూటిగా గమ్యస్థానానికి త్రిప్పుతూ
లక్ష్మ్యం తప్పక నిర్లక్ష్మ్యం చేయక చేయివిడక ముంచుచక్కగా కూర్పాని ఉంటే
ఎంతటి తుపానువచ్చినా నుడిగండాలు ఎదురైనా ధైర్యసాహసాల్తో అమ్మా భార్య
త్రెణ్ణను కెంతునూవేస్తూ దరిచేర్చగలను నుకానీత్రిప్పేది నివంతేననిచెప్పు కోపాన్ని
క్రోధాన్ని క్రిందవేసుకొని శీలాన్ని శాంతాన్ని చేతబట్టుకొని ధర్మమేజయం అంటూ
దర్మవత్తికి దాపుఇవ్వమను నావగమ్యస్థాన మెందుకుచేరదో అన్నది సరోజ

నావ సడుపుతుంది లెమ్మని నమ్మి ముందుచూపే పెట్టుకున్నవారిని నడి
నీళ్లలోముంచి నానాషణిదుచేసి జలగర్భంలోకలిపి పోయిన చందలాక్షులున్నారే
అన్నాడు రాము.

నుకానీ నుడిగుండాల్లోకి త్రిప్పి నా వ ముంచి నాదివ్యాయమనే అన్యాయు వాదులు అంతటా ఉన్నారు. ధర్మబద్ధులమై దారంతీస్తే దారంతెగకుండా కండె నిండుతుంది. పడుగుపేకా తయారవుతుంది స్నేహం శాంతంతోనేస్తే సాపుతెగు తుంది సంసారం సాగిపోతుంది అన్నది సరోజ.

అందరూ నవ్వుతూ నిజమేనంటూ వారి మాటలకు అస్పర్యపడుతూ అనందంగా భోంచేసినారు.

రామూ భోంచేసి సరోజకు ఎడమచేయి చూపినాడు.

చూడతా చేయివట్టి లేవమంటున్నారు అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

కడుపార పెట్టింది కన్నతల్లి కొంచెం చేయూతనిచ్చి లేపు వుణ్యముంటుంది నాలాంటివారు నీకడుపున పడతారు అన్నాడు రాము

కడుపున పడింది నీలాంటివారే నీవంటివారో నావంటివారో నిలకడమీద తెలుస్తుంది రక్తంలో ప్రేమలో ఎవరుమిన్నైతే వారివంటివారే నన్నారు నిజతత్వం తెలిసిపోతుంది కొలది కాలంలో అన్నది సరోజ.

పిల్లాటలతో ప్రొద్దుపోయింది. భోంచేస్తాము వేయరా లేచి వారికి తాంబూల్రాలు ఇచ్చిపంపూ అన్నది జ్ఞానాంబ.

సరేనని రాములేచి చేయికడుక్కున్నాడు సరోజ తుండుపంచె చేతికిచ్చి తాంబూలాలు తట్టలోపెట్టి దక్షిణా అన్నది.

రాము ఒకొక రూపాయివలతున తాంబూలాలలో పెట్టినాడు తాంబూలాలు అందరికీ ఇచ్చి రామును చూచినది సరోజ.

ఊ కానీ అని రాము అందరికీ సాగిలపడి దండము పెట్టినాడు సరోజ మోకరించి దండము పెట్టినది.

నువుతా! ప్రాప్తిరస్తూ అని అందరూ అశీర్వాదించి వస్తామమ్మా అని వెళ్లినారు.

ఇంకరామ్మా అని అననూయమ్మ విస్తళ్లువేసినది రాము వంట రూమురువచ్చి అమ్మా నేను ఒడ్డించేదా అన్నాడు.

సరోజ రామునుచూస్తూ అత్తా వద్దను వనిమనిషికి కూడాలేకుండా అంతా అక్కల్లో పడవేస్తారు పొడుచేస్తారు అని రాము ప్రక్కచూచి రెండుచేతులాతినము ఒకచేతనే తింటాము ఒకచేయి తక్కువెక్కువలు పెట్టుతుంది. అందులో గరిట

సహాయాను వర్తియై పనిచేస్తుంది ఎడమచేత ఎత్తివేసుకోము ఏహ్యమను పించుకోము తాము భుక్తాయాసము తీర్చుకోపోండి అంటూ పాఠాపీఠా నోటికందిచ్చినది సరోజ.

అదిచూచి జ్ఞానాంబ పాఠాపీఠా కొరకు వచ్చినావుగాని పాపమని వచ్చిరావా పాపమనేటట్లయితే తొందరగాతని లేయవా గంటలకొద్దీ మాటలుపెట్టుకొని ఎగనీల్లి దిగనీల్లి లేచినావు గంట కాలమయింది అప్పుడెక్కడ పోయిఉంటివి అయ్యో పాపం వాళ్లూతిననీ జాగ్రత్తగా లేతామనుకున్నావా అన్నది జ్ఞానాంబ.

రాము చిరునవ్వు నవ్వుతూ అమ్మా మాటల సందట్లో మరింతతిననీ కొడుకని మాటలుపెట్టింది నీవేగా నేనిప్పుడు మాటలు చెప్పుతుంటా మరింత నిపూతినూ అని కూర్చోపోయినాడు రాము.

ఒరే అడవాళ్లు తింటుంటే నీకేమిపనిరా అక్కడ కూర్చోసో అడవారిభోజనం మగవారు చూడరాదు అంటారు. భోజనాదులలో తల్లికైనా పిల్లకయినా మరుగుండ వలె నంటారు ఏచాల్కేడిరుచో అది తింటారు సిగ్గుగల వారుంటారు ఒకరు చక్కగా తినగలరు ఒకరు చేతగాక ఎట్లాట్లానో తినగలరు నాల్కముంచుకు మూరెడు పొచి కడి పెట్టుకొనువారూ పెద్దపెద్ద కళ్లుచేసి నోరుపట్టుకుండా పెట్టుకొనువారూ నోరు ఉన్నంతా గుహవలె తెరచి ముద్దపెట్టుకొనువారూ ముద్దలుచేసి ఎగరేసుకొను వారూ పిడచలుచేసి సగము కొరుక్కొని తినువారూ మునేళ్లతో పట్టుకొని సగము నోట్లో సగము విస్తల్లో వేసుకుంటూ తినేవాళ్లూ మాతికంతా పూసుకొని పీరావేశ ముతో వికృతముగా నములుతూ ప్రక్కవారు ఏవగించు కొనునట్లు తినువారూ ఉన్నట్లు కొట్టుతూ ఎగచీదుతూ దిగచీదుతూ ప్రక్కవారు ఏవగించు కొనునట్లు ప్రక్కల చీదుతూ అపానవాయువులు విడుచుతూ గంటన్నరసేపు చెడనములుతూ తినువారూ విస్తరచుట్టూ అరడుగు దూరము మెతుకులు పడేసి కోడిచిదిగినట్లు చిదు గుతూ ముందువెనుకల గమనింపక ప్రక్కవారేమనుకుంటారను బిడియమువిడిచి ఎంగిలి మంగలముల తెలియక ఎడమచేత విస్తరను ఇటు అటు జరుపుకుంటూ పండ్ల సందున ఇరుక్కున్నప్పుడు వేలుపెట్టి వెళ్లబీకుతూ ప్రక్కన తినువారి మనసులు పాడుచేయు వారుంటారు సంస్కారములేని జ్ఞానహీనులు నీళ్లుత్రాగడములో చెంబూ గ్లాసూ సగము నోటిలోకి ఉంచి చప్పరించుతూ సగమునీళ్లు మీదపడుతుండ త్రాగు బుద్ధిహీనులూ ఉన్నారు వీరు సంస్కారశూన్యులు భోంచేయునపుడు భోంచే సినవారూ భోంచేయనివారూ ప్రక్కన ఉండరాదు అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔనత్తా సంస్కారము లేనివారు సంఘ మర్యాదలతో దెబ్బతింటారు చాలా మూలా తలిదండ్రులు చెప్పగా మిగిలినది గురుపూ మిత్రులతో గ్రహించి చక్కగా తయారయినవారే అర్యులు లేనివారే అనార్యులు కుమారుని అన్నిఅందాలా బాగా తయారు చేసినావుగాని ఆడవారు తింటుంటే ప్రక్కనకూర్చొని అదివేసేవా ఇది వేసేదా అని వద్దన్నావేసి వదార్థాలు పాడుచేసే పనితనం ఎవరునేర్చినారో ఇది గురుగింజ కున్నట్టుంది అని రామునుమాస్తూ తమరు అరనికొరకేగదా మా జై ఉండేది అన్నది సరోజ.

అమ్మా ఎంగిలిచేత్తో కాకినదిలింప నంటుండే వీడి మిగిలించకుండా విస్తరంతా నున్నగా నాకిపారవేస్తుంది అట్లవేయవద్దే నాల్గుమెతుకులన్నా ఉండనివ్వవే కుక్కలు కోతులూ చీమలూ మొదలగు జంతువులు ఆకు పారవేసినతోనే వచ్చిచూచి అన్నమ తిన్నాకుకాదు అని నిరాశజెంది పోతాయి పాపము నాల్గుమెతుకులన్నా మిగిలించ అంటే అన్నం పరబ్రహ్మస్వరూపం అవతల పారవేయరాదు పాపమంటుంది వినవ కొంచెంజొస్తే పడేస్తే నన్నావిడుస్తుందను కంటాను ఉహూ ఊడ్చితిని అయ్యో పడనన్నా పడుతుందిగాని అవతల పారవేయ దన్నాడు రాము.

అన్నం పారవేస్తే పాపం పారవేయకున్నా పాపం అంతా పాపమే అయితే మనుష్యులెట్లు పోవలెనప్పో అన్నది అనసూయమ్మ.

అట్లకాదత్తా భూత తృప్తి పుణ్యం అతృప్తిపాపం సమయా సమయముల గల నించి నడువవలెనత్తా విస్తరదేనికి అందనిచోట వేయునట్లున్న సరోజ భావం మంచి జంతువులకు అందుచోతైన నాభావం మంచిది అంతూ భావం మంచిదిగా ఉండవలె. అమ్మా కాకరకాయ కూర ఇంకా కొంచెం వేసేదా వయసయినవారు కాకర బెండ మినుములూ ఎక్కువగా వాడవలెనన్నారు మేహజబ్బును రానివ్వవు యూత్రా క్యము గానివ్వవు వా రా ని కి రెండు మారు లై నా తినుట మంచిదన్నా అన్నాడు రాము.

అత్తా మొదలు పెట్టినారు పనిమషికి కూడా లేకుండా పడవేయను అన్న సరోజ.

అక్కనున్న కట్టె నాచేతికిట్లేవ్వ అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా పెండ్లాం ముందరా అత్తముందరా అవనిచేయవద్దే బాల్యముల కావలసినంతా చేసినావు కొరువులూ, గరెట్లూ, కత్తిపీటలూ, గుండ్రాళ్లు, సలాకుల

గిన్నెలూ, చెంబలూ, దూపిచావు. అక్కన పట్టలేక కోపమాపలేక పెదవులు కొరుకుతూ నాలుక మడతబెట్టి పండ్లు పటపటకొరికి వంశానికి నాల్గువడ్డిస్తూ గ్రుద్దిచావు ఘోషలు వాయిచినావు తిట్టినంతా తిట్టినావు తీర్చినంతా తీర్చినావు కొట్టినంతా కొట్టినావు కోడెపిల్ల వానినైయినానే పెండ్లాము ముందర అపని చేయవద్దే ఓ వాళ్లమ్మా ఇంతేకదా అని నాకొడుకును కొట్టి చంపుతుంటే అని మూడు అప్పళాలు చేతికి తీసుకొని వీదో సంపాదించి పెట్టలేకపోయినా అప్పళాలు వేసియైనా మాతృరుణమూ కన్యాదానరుణం కట్టుకున్న కులకాంతరుణం తీర్చుకుంటానంటూ ముగ్గురికీ మూడు వేసినాడు రాము.

అయ్యో పాపము అప్పళాలతో రుణం తీర్చుకొని పుణ్యమార్చించుకొని అట్టే అమరలోకం పోయి అప్పరసలతో అనందమనుభవిస్తామనుకున్నారు కొంటె పనులు చేస్తేకొద్దుందీ తిద్దుందీ తల్లి అని తలంచలేదు అన్నది సరోజ భోంచేస్తూ అనందంగా చూస్తూ.

అమ్మతిట్టూ, అమ్మకొట్టూ, అశీర్వాచనాలే అమ్మతిట్టనూ అమ్మకొట్టనూ పిల్లలు జ్ఞాపకముంచుకొరు మాతృపునూ మాతృభాషనూ మాతృదేశమునూ మరువరు శత్రుత్వము ఉంచరూ పెంచరూ బుద్ధి జ్ఞాన్యాన్ని కుదిర్చేకొరకు గొడ్డులు పడి ఉంటాయి కరుణలేకుండా కన్యపిల్లల వేచుకొనే తల్లులూ కొందరుంటారు. వారి వలె తయారయ్యేవే భద్రం నరసింహశతకము చూచినావా చూడకుంటే ఎను అని రాము.

సీ॥ తనఇంటి యర్థంబు తానెమ్మచ్చిలుదాని
ననయంబు కొరకొరలాడుదాని
కయ్యంబునకు నెప్పు కాలుదవ్వెడుదాని
నెడవకనేవేళ నేడ్చుదాని
పొరుగిండ్లవెంబడి తిరుగుచుండెడుదాని
ధట్టించి శిశువుల కొట్టుదాని
పరహితశీలయై పరగు చుండెడుదాని
గయ్యాళియై పతి గలచుదాని!

తే॥ తవిలివదుగురు బిడ్డల తల్లియైన
విడువవలెనండ్రు పెద్దలిప్పుడమియందు అన్నాడు.

విన్నావా నాకొడుకును కొదై నేను ఓర్చేవాణ్ణికాను భద్రంగుమా అన్నాదు రాము.

ఆపద్ధతులు నాకూ బాగాతెలుసు తండ్రి మాడగా పిల్లలను నాలుగుతంతే ప్రక్కకు పిల్చుక పోతారు గృహ కార్యకలాపాలు జరుగుతాయి అదిమాయమ్మ మాకూ బోధించిన దన్నది సరోజి.

ఒరే మీయమ్మ బ్రహ్మ రాక్షసిరా పిల్లల పీకైతినే మోరసర్పమురా పిల్లల కొట్టివంటే కోవభూతమురా లవుకికముగా బ్రతుకు అని బోధిస్తా కంటనీళ్లుతుడుస్తా నన్నాడు రాము.

ఒరే పోతావా పోవా అప్పుడు కొట్టింది అబద్ధం ఇప్పుడు కొట్టింది నిజం అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మతో బెబ్బలుతినే రోజులైఉండేదీ రాజకీయవేత్తలయి ఉండేదీ హరిహరా దులకుకూడా అమ్మచేయి తగిలుంటుంది అప్పయ్య సంస్కారానికి అమ్మచేయి అప్పు తమూ హాలాహలము కట్టెలో కంపలతో కొట్టక యుక్తి యుక్తముగా సంస్కరించ వలెనే అన్నాడు రాము.

కట్టెలూ కంపలూ చూపక కదిలేకదూ ఇప్పుడిట్లున్నావు అప్పుడెట్లుంటావో చూచినవారికి అనుభవించిన వారికి తెలుసు అన్నట్లు కేమి తెలుసురా అన్నది జ్ఞానాంబ.

అచువులో ఆజ్ఞలో పెట్టుకొని గీచిన గీటులో నిలబెట్టి గిరురుమనరుండా చేసి తయారు చేసినావు ఇప్పుడీ సంఘ మర్యాదలలో నీటిలో చేప ఈదిసట్టుంది నీవప్పుడు త్రాటి జంపునా విడచిఉంటే ఇప్పుడు నీకోడలి చేతిలోనే భంగపడిఉండు అట్లకాదండీ ఇట్లకాదండీ అని త్రిప్పి ప్రిప్పి చెప్పతూఉండు అట్లు మార్పురోకుండా లోనవడకుండా వెనక్కురాకుండా తలవంచకుండా కొనకోపుతీసుకొని ముందు చూపుతో జతెద్దుకు కోపివ్వకుండా ఎగరజిమ్మి నడిచేటట్లు నేర్పింది మాయమ్మ వడితే నీవే లోనవడవలెగాని నేను లోనవడను అన్నాదు సరోజను చూస్తూ తల ఎగరవేస్తూ రాము.

అట్లు మంటకు ఓర్చుకోలేకా ముందు వెనుకలాడుతూ తలవంచుచూ అట్లు మార్చుచూ జతెద్దు ముందుపోతే కొమ్ముతో కొట్టుతూ సేద్యగానికి బరువయ్యే ఎద్దు

లుంటాయి ప్రక్కెద్దకు వట్టువేసినా పండుకునే ఎద్దులుంటాయి తిండికి తిమ్మరాజు పనికి పోతురాజు అని పించుకుంటాయి నీవేలోనబడి వట్టువేసినా బరువనకుండా నిబ్బరంగా నిదానంగా బండిని ఈడ్చమని మాయమ్మ బోధించింది కొమ్ముకో కొట్టకుంటే చాలు బరువనకుండా బండిని గమ్యస్థానం చేర్చుతా జంపు కొమ్ముల ఎద్దుల వలె జతెద్దును గుమ్మవాకండి అన్నది సరోజ.

జత సరిపోయినారు కాట్లాడకా పోట్లాడకా మాట్లాటలతో అట్లాటలతో గమ్యస్థానం చేరితే సుఖపడతారు. చూచి అనందంతో మేము కనుమూస్తాము మాకు కావలసిందేనప్పా అన్నది అనసూయమ్మ.

కాట్లాడనూ పోట్లాడనూ కావలసిన శాంతం నాకులేకుంటేకదా కాట్లాటకు వస్తే కోరలులేవంటాను పోట్లాటకు వస్తే కొమ్ములు లేవంటాను. మాట్లాటకూ అట్లాట వస్తే అక్షరము తప్పకుండా మంత్రివలె అందిస్తాను అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

అంతలో భోంచేసి ఆయనది రాము పడసాలలో కూర్చోన పోయినాడు సరోజ లేచి చేతులు కడుక్కొనివచ్చి విస్తళ్లు తీస్తూ అమ్మా ఎంగిలిచేత్తో ఎంగిలివిస్తళ్లు తీయరాదన్నారే అన్నీ ఎంగిలేకదా అన్నది సరోజ.

అనసూయమ్మ సరోజ తట్టుచూచి తనుతిన్న విస్తరకూడా ఎంగిలి చేత్తో కొందరు ఎత్తివేయరు చేయి కడుక్కొని వచ్చి తీసివేస్తారు కొందరు పాటించరు ఎంగిలిచేత్తో అన్యుల ఎంగిలివిస్తర తగిలితే అభుక్తశేషము తిన్నదానవవుతావు. చేయి కడుక్కొని వచ్చుటచేత నీకూ అఎంగిలికి సంబంధము లేదన్నారు విందుకింతా అందరుపోయే దారినేపోతే బాగు కష్టమయినదో ఖర్చయ్యేదో కర్మమంటుకొచ్చేదో అయితే విమర్శించ వలసినదే ఇందులో ఏముంది ఎట్లయినా ఒకటే పెద్దవారి దారినేపో అన్నది.

సరేనంటూ సరోజ విస్తల్లెత్తినది వారిపదార్థములు చక్కపెట్టినారు చేతులు తుడుచుకొంటూ రామున్న మధ్యగదికి మువ్వరూ వచ్చినారు.

సరోజ చాపవేసి తాంటూలం తట్టపెట్టినది. అనసూయ జ్ఞానాంబ శ్రీరామా అంటూ వచ్చి కూర్చున్నారు.

వాండ్రనుచూచి రాము నవ్వుతూ అవరభారతీ రమా ఊమా అవతారాలు అన్నాడు.

సరోజ నవ్యుతా అది వరాహావతారాలు అనకుండా విడిచివారు బ్రతికి నాము అన్నది.

జ్ఞానాంబ చిగునవ్యురొక్క పొడి నములుచూ రామునుచూచి నేనురేపు పోతానన్నా మరి సీమంతము ఎక్కడనో చెప్పితే వీర్పాటు చేస్తాము అన్నది

రాము జ్ఞానాంబను చూస్తూ చిగునవ్యుతో అమ్మా పిల్లవాళ్లు చేసేవని పిల్లవాళ్లు చేస్తే పెద్దవాళ్లు చేసేవని పెద్ద వాళ్ళు చేయవలె మమ్ముల అనుగుణారెండుకూ మిమ్ముల నడిగి ఈపని చేసిరామా చేసినవని వీరాడయిరా బయట పడుతుందికదా చేయండి అయిరా మనడిశ్లో అయితే సర్వవసతులూ ఉండగలవు సర్వవస్తువులూ సులభముగా చేపూరగలవు అది వట్టుకొని విద్యాబలముతో ధనబలముతో ఉద్యోగ బలముతో వ్యాపారముతో వృత్తితో ఒకరినొకరు దోచుకుతినే వర్గ సముదయము అదాయాల దురాదాయాల దేవునిగుంపు ఇక్కడ దర్మదేవతలు చోటులేదు. క్రిమిపీట న్యాయముగా ఒకరినొకరు కొట్టుకొని వట్టుకొని చూపెట్టుకొని టివింపతగినవారు ప్రజలపై వల్లెలపై ఆధారపడి నోళ్ళు తెరచుకొని చేతులు చూచుకొని ఎప్పుడు ఎప్పుడు దొరికే దెప్పుడని రెప్పవల్చుక చూచుచుండే వరమ భేతాస్వరూపులుండే భూతలోకం ఇక్కడ రూపాయకు పదిరూపాయలున్నగాని పనులు చక్కగాజరుగవు భూతదయగలిగి ధర్మానికై పాటుబడు మానవులు కొరతగా ఉంటారు వల్లెలలో స్నేహమూ భూతదయగలిగి అయ్యో పాపమును జనులున్నారు. వరోవకార చింతన ఇంకా పూర్తిగా చావలేదు ఉంది పనులుకాగలవు పాలూ, పెరుగూ, నెయ్యి మొదలగు వస్తువులు అగ్గవా నిజాయతీ అయినవి కల్తీలేనివి దొరకును పేటస్నేహం స్నేహంగాదు పేడబెల్లంగాదు అంటారు అనగా లాభంలేనిది పట్టణ నివాసులు వలుకరు లాభం చూచుకొనే స్నేహం చేస్తారన్నారు అన్నాడు రాము.

ప్రకృతం పట్నాలకన్నా వల్లెలేమిన్నైనవి అదురాదాయాల దేవత ప్రియూ అవరించినది బంధుబలమున్నా దేహబలమున్నా సైన్యబలమున్నా ధనబలమున్నా ప్రజల పీడించి పిప్పిచేసి పశున్యాయ ప్రవర్తకులై పాపసునక ప్రజల పారదోలుతున్నారు. అందువల్లనే సగము వల్లెజీవులు పట్నాల కెగబాకి ఉండేది వీగబాగుతుండేది అయినా పట్నాలకన్నా వల్లెలేనయం భూజీవనులకు పల్లెమేలూ వ్యాపారులకూ ఉద్యోగులకూ సేవకులకూ పట్నంమేలు భూమిలో పశువులతో వల్లెజీవులు బ్రతుకగలరు. వ్యాపారముతో ఉద్యోగముతో సేవకా వృక్షులతో వట్టుం జీవులు

బ్రతుకగలరు వల్లెలో కాయకష్టం పట్నంలో మనఃకష్టం కాయకష్టానికి విలువ తక్కువా మనఃకష్టానికి విలువ ఎక్కువా మానవునికున్న కాయబలం మనోబలం రెండింటిలో మనోబలానికే విలువగలదు. మనోబలములేనివారు మందభాగ్యులు మనోబలము గలిగినా పూర్వజన్మ సుకృతము లేకున్న అదీ నిష్ఫలమే యగును శక్తితో ఇక్కడా యుక్తితో అక్కడా బ్రతుకుతారు అదృష్టజీవు లెక్కడున్నా ఒక్కటే నన్నది జ్ఞానాంబ

పట్నాలలో స్నేహపాత్రులూ పరమమిత్రులూ కొదువ ఈరెంటెకూ పల్లెలే మేలు అయ్యో పాపమని అవరుచిచ్చే జీవులెందరో ఉన్నారు. ఇంకా ధర్మమూ దయా స్నేహమూ చావలేదు వల్లెలేమేలు అన్నాడు రాము.

కాయకష్టం మనోకష్టం రెండు విధాల్లో కాయకష్టంపై ఊదుకొని ఎండా గాలి వానా యనక అరణ్యమే శరణ్యమని కాలము గడిపేది అజ్ఞానులూ దుర దృష్టులూ పాపులూ వీరిలో వృత్తితో చేతివనితో కాయకష్టాన్ని మనోకష్టాన్ని మిళి త్నముచేసి నీడపాటున కూర్చొని జీవించువారు. మద్యములు వీరిలో మరింత చాక చక్యము గల్గువారు ప్రజ్ఞావంతులై ప్రఖ్యాతితో బాగా బ్రతుకుతూ సుకవడుగలరు వ్యాపారులు మనోబలమూ ధనబలమూ గలిపి నీడన కూర్చొని ద్రోహచింతనతో అమాయకుల వేటాడుతూ యుక్తితో సర్వసాఖ్యములతో జీవించురు. మనోబలముతో విద్యసాధించి దానితో కవులై గాయకులై పౌరాణికులై వాద్యవిశేషములతో శిల్పులై కొందరు రాజభాషనేర్చి ఉద్యోగులై దాస్యోద్యోగులై ఉన్నతోద్యోగులై న్యాయ వాదులై అన్యాయవాదులై నానారీతుల మాతృభాషాకు రాజభాషా తోడుచేసుకొని మంచివారు గౌరవ ప్రతిష్ఠలతో చెడ్డవారు అగౌరవ ప్రతిష్ఠలతో జీవించురు వీరు సుఖపడగలరేకాని పాపము రెండంతలు సంపాదించురు. జ్ఞానముండి కనుగలిగి వర్తించిన రెండు విధముల పుణ్యమూ సుఖమూ అర్జునగలుగును కనుగానక డాంబి కులై జీవమర్యాదనువీడి కడుపాత్రము కొరకు కనుగానక ప్రవర్తించిన రెండు విధముల పాపమూ దుఃఖమూ సంపాదించి మానవత్వమునుండి దిగజారి దుఃఖ మనుభవించురు అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔను వదినా అన్నిటకంటే భూజీవనమే మానవునికి శ్రేష్టమనుకుంటా ఏ జీవికీ అవకారము చేయక దైవముమీద ఆధారపడి కాయకష్టముపై ఆధారపడు మూడశీవుల వదిమందిని బ్రతికిస్తూ నోరులేని పశువులకు అదరువుచేస్తూ అదర

విస్తూ పోషిస్తూ తెగుళ్లు చీడా పీడాలేక పైరుబాగా ఉండేటట్లు చూడుస్వామీ అని దైవముపై ఆధారపడి వండించుమా వీమదద్దరనుంచీ మానవుని వరకూ తిన్నా ఓర్పి తనునమ్ముకొన్న పరివారమును పోషించుకుంటూ ఉంటాడు గాబట్టి భూషీవ నుడే శుభుడను కుంటాను అన్నది అనసూయమ్మ.

అమాటలరు తలడొస్తూ అనసూయమ్మను చూస్తూ వదిలూ దానిలోకడా ఉత్తమ మధ్యమ అపమానములు ఉచ్చారు. లేనిపాపాన్ని అర్జించుకొని మరు జన్మకు మాలకాకియై జన్మించి డోస్లోకి రాసుకూడా అధికారములేక డోరకాకులలో తన్నబడి స్మృతానములో లిరుగుతూ తినతిండి గానక మలమలమాయే మాలకారులు లేకపోలేదు పశువులను మేతా నిర్లహ వేళ్లు వేయక ఎముకల బొమ్మలై కంటనిరు పెట్టుతూ వుసినట్టి కాలు జవల్పలేని స్థితిహస్తూ పోకపోయెననీ కదలక పోయెననీ కరుణలేక కరినుడై కాలాచేతా తన్నుతూ ఎముకలు లిరుగ పెబ్బలకొట్టుతూ రుంటు వడినా అజ్ఞు గడ్డకట్టినా కాలుకదవలేని స్థితిలో ఉండినా ముసలిపై కన్నులు కానరాని స్థితిలోఉన్నా కట్టికొట్టే వారున్నారు ఇక పాడి పశువులన్ననో పాలు ఇవ్వకపోయెననీ కాలతన్నెనని కాల్లకు బంధనవేసి చేపి పాలు ఇవ్వక చేపక ఎగ్గ బట్టుతావా అని బడికలతో కొట్టుతూ దూడకుకూడా గుక్కెడు పాలు పుండనివ్వక పీతికి దూడ ఆహారము సన్నగిల్లి దుర్బలత్వముతో కృశించి నశించగా చర్మముదీసి అందులో చెత్తదురిగి పశువుకెదురుగా ఉంచి పాలుపితికే పాచులుచ్చారు కుటుంబ ములోని వారికి తినతిండి కట్టబట్టా తలరునూనె ఇవ్వక ఆసోడు గల్పించక రాత్రిం బవళ్లు వేచుకతింటూ కష్టసుఖముల గమనించక వారివయసునూ సుఖమునూ వల్లకాడు చేర్చేవారున్నారు చేనికిరువాగులా కాయా కన్నులు దోచిపీలుచేసి గెట్లనెగ వేసి దోవలుబూడ్చి దార్లకు వంకలుత్రిప్పి కట్టుబుకట్టి ప్రజలు హింసలు పడుతుంటే చూచిచావండి యని కిలకిలనవ్వే కింకరులూ ఉన్నారు రాత్రింబళ్లనక బీతగాళ్లతో కూలివారితో పనులు చేయించుకొని తక్కువకొలత పళ్లతో గింజలు చేసేవారూ ఉన్నారు నలుగురు చేయువనికి ముగ్గురునేపెట్టి పనికాకపోయెనని ఎదుటనే పల్లెతిట్ట తిట్టు ప్రభువులూ ఉన్నారు తాను చేసినదిగాక తనవారిని తెమ్మన్నదిగాక రాత్రి కూలికి పిలచి పట్టి కంకి కాయా కూడబెట్టడం ఇతరులది కట్టమార్చికట్టి తెప్పించడం పొలాలలో యుద్ధ కాజేయడం కట్టలుతెంచడం ప్రజలకూ పశువులకూ వక్షులకూ కంటిక ప్రాయుడై వీధివారికి ఇంటికిరుప్రక్కలవారికి వెనుక ముందు వారికి

దుష్టగ్రహమై దూషిస్తూ కాలు పెట్టనివ్వక తానే ముందువెనుక వీధుల నాక్రమిస్తూ ప్రజానిరోధక మొనర్చి పావభీతిలేని పాదుషీపలున్నారు వీరికి ప్రకృతమున్న యముడూ యమకింకరులూ చాలరు క్రొత్తయముడూ క్రొత్తకింకరులూ కావలయును వీరిదెబ్బకే వల్లెవీడిచి ప్రజలు పట్నాలు చేరుతుండేది వీరు పాపాలభైరవులు కన్ను మిన్ను గానని కాలభైరవులు వీరికి ముందుంది ముసళ్ళ పండుగ అన్నది జ్ఞానంబ

అందుకే వదిలా అనుభవిస్తూ ఉండేది సాటిగృహస్థుల బాధించిన దోషం గృహమేలేక అద్దెఇండ్లలో ఉండుట వసతులేక అల్లాడుట ఊరవెలుపల ఉండి ఈతిబాచలరు అల్లాడుట ఇరుగు పోరుగువారు బలవంతులై వత్తుతుంటే చూచి ఓర్వలేక ఆనలేక చుట్టెచ్చుచూ ఇరుకులు పెట్టుతుంటే ఇబ్బంది చచ్చుటా కట్టుటా విడచుటా కొనుటా అమ్ముటా చిద్రగృహములలో నుండుటా చాచిళ్లలో సత్కారాల్లో పండుటా గృహము లేకపోయినది వసతులులేని గృహమాయెనని అహర్నిశమూ చింతించి నిరాశ చెందుతున్న వశువుల హింసించినందుకు మరుజన్మలో వశువులు విడిపోవుట చచ్చుట దూడలు బ్రతుకక పోవుట పాడి ఎండిపోవుట పాలు ఇవ్వక పోవుట తగ్గిపోవుట నానార్తుల ముఖపెట్టుట సంభవించును భూమి దొంగలించుట బలముతో అక్రమించుటా కాయా కనుర్లు మేతా మెటా ఎత్తక పోవుటవల్ల ఈ జన్మలో భూమే లేకపోవుటో ఉండిన తకరాక్షా తారామళ్లగలిగి తీరనివై ఒలపంతుల మధ్యలో ఇరికించి సదా ముఖింపజేయును రూలీలకుచేసిన ద్రోహముతో తానూ రూలీయై నిరంతర కష్టపిచియై ఒరులలో భీభా అనిపించుకుంటూ చాలీ చాలని సంసారముతో ఒరే తరే అనిపించుకొని సాటివారిలో చావు బ్రతుకుల మధ్యలో అవమానములతో అల్లాడుతాడు చేసినది చేయించకపోదు ఇదితెలియక ఇరుగుతున్నదని అధికారమూ అన్యాయమూ చెలాయిస్తారు తిరుగు మజిలీలో తిప్పులు పడుతూ పాపిలోకమంటూ పాసు బ్రహ్మ ఇట్టవ్రాసెనంటూ ముఖపడుతారు అన్నది అనసూయమ్మ.

ఔను వదినా వశువుల తనప్రాణంవలె చూస్తూ రూలీల కష్టపెట్టక తిట్టక కొట్టకా యుక్తి యుక్తముగా చూచుకొంటూ ఒరుల సొత్తుల అపహరించక గృహపరిపాలనలో లోకువలేకుండా కంటచూస్తూ ఇతరుల వసతుల చెరచక అక్రమించక భూతదయగలిగి దేవుడూ దైవమంటూ జీవితము సాలుతప్పక నడిపిస్తే భూజీవముల కన్నా మిన్న ఎవరూగారు లేరు వశు వక్షి క్రిమి కీటకములకూ బీదలకూ అదరు

విచ్చుటకు ఒకరికే యవకృతీచేయక దైవముపై ఆధారము నీచించుటకూ భూషీవనులకు వీలగును భూషీవనుల చూచి భగవంతుడుకూడా మిగులా సంతోషించును వీవనులలో తెలిసినవరిస్తే భూషీవనయే వీవనము ఇహపరములలో సుఖస్థాన మేర్పరచుకొనగలడు ఏ దిగలూ లేనిది బాదగన్నడనిది పాపము రానివ్వనిది బుద్ధిగలిగి బ్రతికితే భూషీవనుదే మరుజన్మకు బూటకమైనది దీనికి మించినదేదీ లేదన్నది ఖ్యాతంబు

భూషీవనములో గౌరవములేదని ఉద్యోగములో ఉన్నదనీ వ్యాపారములో బాగా అర్జించి భార్యా పిల్లల పోషించవచ్చునని ముందంజవేసి అందరూ పరుగిడి పుండ్ల ఇట్టంటూ వెండుకత్తా అన్నది సరోజ.

బాను వ్యాపారము బహు రుచికరమయినది లాభము మిగుల యుక్తిగాగలవనవచ్చును ప్రజల మోసముచేసి సంపాదించిన పాపము విశ్రాంతిని బిట్టానించుటది మల్లీజన్మకు అదేహమూ అబద్ధి చూచి నవ్వని వారుండరు అంగగ్రస్తర చూచి ఏమి పాపము చేసినాడోయని చీ చా యనని వారుండరు వానిజీవితము ఈప్రపంచములో వ్యర్థమై దుఃఖ భాజనమగు నన్నది అనసూయమ్మ.

చక్కగా దర్మయుక్తముగా నడిపితే పాపములటావా అమ్మా అన్నది సరోజ.

తానుతెచ్చిన ధరచెప్పక పోయినా తగినంత లాభముతో గుర్రా సాటివారి కన్నా ఎక్కువచెప్పక కొల్తలో చూకములో కనరాదువచ్చు చిన్న పెద్దయనక ధనికుడూ ఉద్యోగి వీదయనక సర్వలా నొకకంటనే చూస్తూ భూబరదండి సరుకులు తేక మంచివేతస్తూ సేర్వూ రాళ్లూ తక్కువయి పెట్టక వచ్చినవారిని మర్యాదతో చూస్తూ తెలియని వారిని కోపగించక కనురుకొనక నవ్వుచెప్పి శాంతముతో వంపుతూ ఉదయ సాయంత్రముల దైవధ్యానము మరువక భర్మచూ భూతదయా పెట్టుకొని చేయు వ్యాపారస్థుల కందరికి వృత్తిపాపము ఒకటే ఉండును దీనికివ్యతిరేకించి కొల్తలో తూకములో సమయాను రూలముగా మనుష్యులకొద్దీ సదుచితూ దైవధ్యానములేక ధర్మచింతనా భూతదయాలేక ప్రతిదానిలో వ్యాపార నడ నడుస్తూ కూర్చున్నా లేచినా లాభమే గావలెనని మరదాయ దేవుణ్ణి తలపుతూ పెట్టుకొని ఉన్నవారికి రోగములు స్త్రీ దుఃఖాలూ తల్లిలేని పిల్లలూ యౌవనలోపమూ దేహచింతా శత్రుభయం రుణచింతా పెట్టి నేలబెట్టి కాలరాచును సర్వము మోసము తోనే పోయి నాశనమగును. ఊరక విడువదు మరుజన్మానికి అనుభవించునంతా

ఉండును అక్కడా ఊదుకొననీక చతుర్థమువరకూ ఈమీను వ్యాపారో ద్రోహ చింతనం అన్నారు మిత్రద్రోహం బంధుద్రోహం చేయిస్తుంది లాభంలేనిది దేవునికి కూడా పలుకదు ఓస్వామీ వేయిరూపాయలు లాభంవస్తే పదిరూపాయలలోనగు ఆకు పూజకట్టిస్తానంటాడు లాభంలేనిది హరిహరదులకుకూడా పలుకడు వ్యాపారో ద్రోహచింతనమన్న పాపమే ఉంటే దానిలో కసరాదులైన తక్కువ కొల్లలా తక్కువ రాళ్లూ పెట్టడం పసిపిల్లలా తెలియని వారలా అడుగలేని వారలా మోసముచేయడం చెప్పవలెరా ఈరెండు విషయాలగు పాపముతో వ్యాపారం ఊహితము నాశనము చేయును దూస్వామికి వ్యాపారి ఏరాటికి సాటిరాదు అన్నది జ్ఞానంబ

మాజీపనులకూ మాలివారికి సంబంధము ఉన్నదికదా కూలీలు మాత్రము పాపము చేయడము లేదను కున్నావా సోమరులై ప్రాధు నెగనూడడమూ మల మూత్ర విసర్జనకే పాతిక ప్రాధును పాడుచేయడం ద్రోహబుద్ధితో వనికి మరింతవని అపునట్లు పాడుచేయడం చేయవారినిమాడా చేయనివ్వక చెరచి కాలము వృధా పుచ్చడం తనదికాదని కూలిపనియినీ వల్లని మొగనికి తలబ్రాలు పోసినట్లు వట్ల పంచరా పోరుఖాలకా చేయడం పకడుచేయు వనిని నలుగురు చేయడం చేయనిని చెరచి యజమానిని నష్టపెట్టడం యజమాని మరుగైతే సామానులు ఎత్తి పెట్టడం వేగి లేచినది మొదలుకొని ఏది దొరికినా దొంగగా తెచ్చుకొనడం ధనికుడు గావలెనని దురాశతో నానావిధాల వరులసొత్తును అపహరించడం దాల్చు కొట్టడం ధరాశతో కూలీలు చేయడం రాడీవనముతో బెదిరించి దోచుకొనడం చేయుచున్నారే వీరినేగున వలె నుటాపు అన్నది సరోజ.

ఏరు చూడులు పూర్వజన్మ పాపాలు ఏరికి బుద్ధి బలము సంపూర్ణముగా ఉండదు వీరికి అన్నానికి లేకున్నా త్రాగుడూ జూడమూ ఆహార పొగాకు వీడి నశ్యం భంగి చుట్టూ శిగరేటు మొదలగు దురాభ్యాసాలు ఒకటి చేసిన కష్టములో ఏదోపక ర్తితిని నాలుగణాలయినా మిగిలించుకొనకపోయిన రోగగ్రస్తుల మయినప్పుడూ మిత్రుడూ బంధువూ ఇంటికి వచ్చినప్పుడూ అలాపిల్లలా వ్యాధులతో చిక్కినప్పుడూ పనిచిక్కర కాలము వృధాయయినప్పుడూ మిగులు దనము కొంచెమయినా ఉండ వలెగదాయను బుద్ధిబలము లేనిదిరెండూ సంసారానికి ప్రతిమానపుడూ సేవకుడే గదా నేను చేయకపోయిన ఎవరుచేయగలరు కాలమువృధాచేసి సోమరినైతే అన్నము మాత్రము తప్పదుకదా వీ అర్జనాలేక దుర్మిత్రులతో తిరిగితే బీదతనం

దాదిస్తుందికదా అనే లెక్కతెలియనితనం మూడు చాలలేదని లేకపోయెననీ దొంగ తనం మోసంచేస్తే ముందుజన్మకై నా తీర్పువలెకదా సేవకా ధర్మము చక్కగా నెరవేర్చినా పాపము తిరిగి సేవకా వృత్తినే కల్పిస్తుందికదా నాధర్మం నేనుచక్కగా నెరవేర్చుకొని యజమానికి చాకిరడక నడుచుకొనిన ఈజన్మ కర్మము తీరిపోవు గదా సోమరినై అన్యాయముచేస్తే అన్యాయము అవలంబనలో అవస్థలు పెట్టుసుకదా సంచలనములో మర్యాద హీనమూ బ్రతుకొనుకదా అని పూర్వజన్మ కర్మమూ పుట్టు బోవు జన్మ కర్మమూ తెలియని తనంతో వసుపక్షి కీటకములలో కలిసిపోవు పాపముచేసి పాడైపోతున్నారు తెలిసి శాంతముతో చారిద్ర్యాని ఎదిరిస్తే చాధా నివర్తిగనిగి చాగునడ గలరన్నది జ్ఞానాంబ

ఉద్యోగులదే మేలు చేసినంతావని చేయవచ్చు తారీకులు ఎదురుమాస్తూ ఉండవచ్చు చేను బొందుపోయినా ఊతం మించుపోదు ఏ పాప మూ చేయవలె అన్నాడు రాము.

సరోజనవృక్షా అత్రా ఉద్యోగులు పోయే పక్షులంపేరు మట్టిపచ్చిబచ్చాల పేర్లు కొంచెము చెప్పు వినని నిష్కళంకం నిష్కల్మషం ఉద్యోగ లక్షణం అష్ట కున్నార కర్నకులకూ కూలీలకూ వృత్తివనివారికీ వ్యాపారులకూ వకందాన పాప మయితే రెండందాల పాపము సంపాదించే ఎరమ పాపముల రథ వినని అని రామును చూచినది

రెండందాల పాపమేమిటి మానవులకు రెండుచేతులేపెట్టి చేతులు నాల్గు చేతులు పెట్టుకున్నారు అనగా బుజబలముతో బంధుబలముతో ధనబలముతో ఉద్యోగ బలముతో ఒరుల బాధించుము వరోవకారానికి ఉపయోగిస్తాము ఈనాల్గు చేతులు మీకుఇస్తే నాల్గందాలా చానిస్తారు. రెండుచేతులేదాలు ఒరుల చానించక చేతనయితే ఉపకారం చేయండి చేతగాకుంటే ఊరుకోండి వస్తుగుణ తత్వం తెలియనివారు తెలియనట్లుండక తెలిసినట్లు వర్తించి లోకులచెరచి తానుచెడును మంచి చెడ్డా తెలిసి బ్రతుకుండి తెలియకపోయిన ఊరకుండండి ఈరెండుచేతులే మీకు చాలునన్నారు. మేము వారుచెప్పినదాన్ని మరొకవిధంగా మార్చుకున్నాము తప్పేముంది కుడి ఎడమలనకుండా రెండుచేతులా ఇచ్చేవాళ్లుంటే వడ్డాం ఇవ్వనివాళ్లుంటే ఇరుకులు గల్పించి చేబడ్డాం కుడిచేతవ్రాస్తూ డబ్బుకు ఎడమచేయి అనకుండా వడ్డాం రెండు

దేతులూ ఉపయోగము చేస్తూనే ఉన్నాముగా పదవులంటే అందరికీ వస్తాయా దైవత్వం కొంతకలిగే వుద్యోగి అయ్యేది మీఇంటి బంకమంట్టిగాడు అచ్చాడు రాము.

ఉద్యోగం పురుషలక్షణం అన్నారు పురుషులందు పుణ్య పురుషులు వేరయ్యా అని వేమన అన్నారు దర్మ అర్థ కామ మోక్షములు నాల్గు అర్థి చువారు పురుషులు అని పెద్దలచ్చారు తెలిసి వచ్చిస్తే పురుషలక్షణం వక్రిస్తే ఉద్యోగం పాపలక్షణం రెండందాల పాపులు వుద్యోగులు ప్రజారక్షణకై ప్రభువులు ఉంచితే ప్రజా పక్షణం ప్రజాశిక్షణం చేస్తారు ప్రజాద్రోహం రాజద్రోహం చేయము అని ప్రమాణాలుచేసి పదవీ ప్రమాణ స్వీకారం అని నోటపట్కి రాజద్రోహం ప్రజాద్రోహంచేసి మరు యిన్మ మానవత్వమే లేకుండా చేసుకుంటారు. రాజచిహ్నం నెత్తినుండుకొని రాజ ముద్ర చేతబట్టుకొని ఆపు రాజధాని ఉన్నదని ప్రజల వలువిధాలా బాదించివేధించి అపమానపరచి నేనే దేవేంద్రుడనని నేనే జ్ఞానవంతుడనని విట్టపిగునది ఒకటి ద్రోహం లేకుండా సోమరితనం లేకుండా ధర్మబద్ధుడనై రాజకార్యము నెరవేరుస్తా నని ప్రమాణంచేసి పనులు చక్కగాచేయక ప్రజల కార్యకలాపాలే చూడక సప్త స్వర్గనాలు నేర్చుకొని కాలము గడిపుతూ దివాలెక్కించుతూ జీతాలతెగదంటూ ఇంకాముందు వుద్యోగానికి ఎన్నడు పోయేదని లంచాలిచ్చి ముందుకుపోతూ లంచాలు తీసుకొని వుద్యోగాలిస్తూ కార్యము తొందరగా చేయుటకై ప్రజలలో లంచాలు తింటూ వైశద్యోగుల మోసముచేస్తూ క్రింది ఉద్యోగుల అపమాన పెట్టుతూ గర్వోన్మ త్తులై తిరుగుతారు అలవేశాననీ బత్రాయని కరువుబ్రాహ్మణీ టీ. వీ లనీ పనికిసాగనే తీసుకుంటూ అటు రాజకీయానికి ఇటు ప్రజలకూ ద్రోహంచెస్తూ రెండువిధాల పాప మ్మొంది దైవోపహాసులై మానవత్వమునుండి దిగజారి చుట్టహాసులై జ్ఞానమేలేని పశు ప్రాయులై ముందెట్టి ఇక్కట్లల ప్రజలపెట్టినారో అట్టిపాథలలో అలజడిపడుతూ దుఃఖించుతూ వుద్యోగులు చుర్రాళ్లలంటూ దూషించు చుండురు. ముందుచేసిన పుణ్యాన్ని భగవంతుడిచ్చిన అధికారాన్నీ నిలుపు కొనపలెనని రాజకార్యములో విలోకువా చేయక ప్రజోపయోగములు చెయుచూ లంచాలకు లోనుగాక దైవ మిచ్చినజీతం ఇంతే యనినమ్మి క్రింది వుద్యోగులకు తండ్రీయై పై వుద్యోగులకు తనయుడై సోమరిగాక ఇహపరముల రెంటినీ మనసులో ఉంచుకొని చేసినదీ చేయుచున్నదీ చేయబోవునదీ పై వుద్యోగికి చెప్పటకన్నా ముందు అఫీసుకు పోవు నపుడూ వచ్చునపుడూ సూర్యభగవానునితో చెప్పకొంటూ జీవితము నడిపించిన

ముందుజన్మకు ఉత్తమ పదవులందగలరు వున్నతోద్యోగులై సర్వజ్ఞాన సంపన్నులై సర్వసిరిసంపదలతో సర్వసౌఖ్యములూ సూర్యభగవానుని అనుగ్రహముతో పొందగలరు. సూర్య చంద్ర గ్రహాను గ్రహములేక వుద్యోగములేరు రాజకీయరంగములో కాలుపెట్టలేదు ఇది జ్యోతిష్యులకే తెలియునుగాని ఇతరులకు తెలియదు అన్నాడు మీనాన్న అన్నది జ్ఞానాంబ.

అమ్మా అంత నిశాయితీగా ఎవ్వడుంటారు.

అ॥ ఆకుదానిగన్న నర్థంబు పొడగన్న
సారమైనరుచు చవియుగన్న
ఎట్టివానికైన పుట్టుబోయాశలు
విశ్వదాభిరామ పనరవేమా॥ అన్నారు.

అంతట వేమనే అమాటంటే వచ్చేడబ్బునూ వచ్చే స్త్రీని పోగొట్టుకొని ముందు జన్మాని కెదురుచూచే మూర్ఖుడెవడు అన్నాడు రాము.

-ఈ ఆశే మానవుని అడుగంటించేది ఇది మూఢ తనమన్నవారే సేవకోద్యోదులై పై వుద్యోగిక్రింద మంచాలెత్తుతూ ఒకడూ కంచాలు కడుగుతూ ఒకడూ కాళ్లకు బూట్లందిస్తూ ఒకడూ కనువునూకుతూ ఇంకొకడూ కాళ్లు పినురుతూ ఇంకొకడూ అమ్మయ్యకు కాయగూరలు మోస్తూ మరొకడూ వంటూ వారనేమాటలు వింటూ చేసేకార్యాలకంటూ తాను ఉట్టి వున్నతస్థితికిపోను వీలులేనందుకు చింతిస్తూ ఎన్నిఅన్నా సహిస్తూ వారుచూపి చెప్పే అప్రయోజక కార్యాలయినా చెస్తూ తన హీనస్థితికి ప్రలాపిస్తూ వుండే వారగుపడలేదేమిరా క్రింది దాస్యోద్యోగు లనుభవించు హీనమునూ లోకువనూ జీవితకష్టమునూ నీబుద్ధిలో ఊహిస్తే ఊహకందలేదా కరుణ కలుగలేదా అన్నది జ్ఞానాంబ.

అయితే ముందుజన్మలో వుద్యోగులై ఊర్ధ్వకతిని అటు రాజ్యాంగమునూ ఇటు ప్రజాంగమునూ బాధించి అందరినీ ఛా చీ అని ప రా భ వి ం చి న పరమ పుణ్యాత్ములేనంటావా ప్రకృతం దాస్యోద్యోగులయి వుండేది రెడ్డింటివద్ద కుక్కవలె పైబడి బెదరించి పీక్కుతింటూనే వున్నారే మళ్ళీ పోయివచ్చేటప్పుడు ఏమవుతారంటావు అన్నాడు రాము.

సరోజ చిరునవ్వుతో రామును చూస్తూ అయ్యో స్వామీ వీరు రాజ్యద్రోహాలై రాజ్యవస్తువుల దొంగలించిన నెవమువల్ల కారాగార శిక్షలనుభవిస్తూ ఉద్యోగులకు వేయవకారమూ చేయక అన్యాయముగా కారాగార మా యె నే య ని దుఃఖిస్తూ కొందరులతో ఇరుకులుగలిగి ఆదాయము వచ్చునదిపోయి సోకించువారు కొందరు ఉద్యోగులుచేసిన కార్యములకు వారి వ్రాతలకూ తనకార్యములుచెడి వాటెను సమర్థించుకొన వృధాగా ధనము వేనవేలు వ్యయమయి తలకు పట్టువేసుకొని ప్రలాపించువారు కొందరూ ఉన్నారేవారు అగుపడలేదా తమరు మాత్రము చేయకండి అన్యాయంగా సంపాదించి తెచ్చిన ధనము తినుటవల్ల అలుపిల్లలుకూడా అచింతకూ అకష్టానికీ పాశులే అవుతారు చేసేది మొగవారూ అందులో అర్థం మోసేది అలూ పిల్లలూ తమరట్లుచేయకండి మరుజన్మలో తమ శోకవరాశి రాగములో శృతికల్పి నేనూ పాడవలసి వస్తుంది. తలపట్టుకొని నాకెదురుగామీరూ మీకెదురుగానేనూ కూర్చొని ఇంకెట్లని ఉద్యోగము ఊదీసాయెనే బ్రతికేదెట్లని ఏడ్వవలసి వస్తుంది అన్నది సరోజ నవ్వుతూ

నేను పొరబడనులేవే మానినీమణి వాళ్ళిచ్చిన టయానికన్నా పదహైదు నిమిషాలుముందు పోతూ ఓ సూర్యభగవానుడా నావనికి నేనుముందుగానే వచ్చినా స్వామీ నావనిలో వీలోపమూ లేకుండా సోమరితనం లేకుండా చేస్తానని నమస్కరించి లోపల వెళ్ళతాను స్కూల్లో ఉన్నంతకాలమూ కాలము వృధాచేయక చక్కగా మావారుగా పిల్లలకు బోధించి పదహైదు నిమిషాలు అలశ్యంగావస్తూ సూర్యుని చూచి చక్కగా నాకార్యంనేను చేసినాస్వామీ నీవు కర్మసాక్షివి నీకు తెలియనిది ఒక్కటిలేదు మంచిలో చేరుస్తావో చెడ్డలో చేరుస్తావో తమదయ నాడూటీనినేను చక్కగాచేసి వెళ్ళుతున్నానని ఒకదండంవేసి వస్తుంటా మళ్ళీజన్మకు అటురాశ్యాంగానికి ఇటు ప్రజలకుగానీ బాకీ పడను మళ్ళీతిరిగి వచ్చేటప్పటికీ చూడూ మనప్రతాపం సూర్యభగవానుడు వృధాచేస్తాడా అబ్బా ఆయన ఉన్నతపదవే ఇస్తాడు వేలువేలుగా వేనకు వేలుగా జీతాలూ తెస్తాను నీచేతికిస్తాను ఎంచలేకా ఎగబెట్టలేకా జమా ఖర్చు లడిగితే చెప్పలేకా నాకీగుమాస్తావని ఒడ్డురా రామా అని విడ్వాల సకలముగా జమా ఖర్చులు చెప్పక పోతివా వీవులు మేపులడుగుతాయి చూడూ నాదెబ్బ అన్నాడు రాము

అయ్యో రామా అంతమాత్రము తెలియదను కున్నారా త్రిమూర్తులకు త్రిదేవులు ప్రధమ కింకరీలు త్రిమూర్తులు తెచ్చినదంతా త్రిదేవుల చేతికిచ్చి అధికార

మిచ్చే త్రిదేవులు త్రిమూర్తులకన్నా ముందుకొచ్చి లోకంలో మెరుపువలె వెలిగేది అసలు త్రిమూర్తుల తలంపేలేదు. కీలకరీలకానే ప్రొద్దుపోతున్నారు. లోకులు అయ్యగారి అర్జునతో అమ్మయ్యగారే ముందు వెలిగేది. అలు పిల్లల సాకేదాసీకే చదువులూ, సంద్యలూ, వృత్తులూ, ఉద్యోగాలూ సంపాదించలేని అయ్యగారిని చచ్చిన వారిలో లోకంలో జమ కట్టుతుంది. అలు పిల్లలు నిర్జీవప్రతిమగా తలంచు తారు. అయ్యగారు జీతాలు ఇంటికితేక క్లబ్బులకు వెళ్లితిరా ఇంటిలో మబ్బా వీధిలో గబ్బు తప్పక అమ్మయ్యగారికి దయ్యము పట్టితిరుతుంది బ్రద్రంసుహ అని నోరొచ్చి నపుడు నన్నినది

రాము అశ్వర్యముగా మాస్తూ అచ్చా దయ్యాన్నిమాత్రము పట్టించుకోలే గుండె అగిపోతుందినాకు దయ్యమువట్టిన పెండ్లాని బాధకన్నా దండపరుని చాచే మేలన్నారు. మొగనిబంధువులు ఇంటికి వచ్చిననాడు తప్పక పట్టుతుండటం పనులు వూర్తి ఉన్ననాడు వలుకుతుండన్నారు. పండుగా వర్షాలనాడు అడవిల్లులు ఇంటికి వచ్చిననాడూ శుభకార్యములు ఇంటజరిగిననాడూ శుభకార్యములకు పోయిననాడూ తిరునాళ్లకు శీర్షయాత్రలకు పోయినాడు మొగుడు తనమాటకు రానిరాదు అత్త మామా అడువులోకి రానినాడు తనకోర్కెలు పలించనినాడూ కోరిన పొత్తులూ కోరిన గుడ్డలుతేక నిరాకరించిననాడూ అయిదు నిమిషాల్లో వచ్చిగర్జిస్తుండనాడు. సాధించి వేధించి చాదించి ముప్పుతిప్పలుపెట్టి మూడునెలల పుట్టినాడు ముందం. వద్దే వట్టినీవద్దు నయచానందము కచ్చానందం స్వచ్ఛానందం, పచ్చానందం. భూషణానందం, అహార నిహార వ్యవహారానందం సైద్రానందం గరిగిస్తూ గిలిగింతలతో కాలము నడిపిస్తానన్నాడు రాము

నలుగోడలమధ్యా విడచి నానారీతుల కష్టాలనుగల్గించి క్లబ్బులూ, గుబ్బులూ మరగితిరా వస్తుంది దయ్యం లేదా రాముడో భీముడో సోముడో రాముడో తప్పక పడ్డాడు అటుపై గండిఅనేయుని దేవాలయానికి ప్రయాణంకట్టిస్తూ సలసారం నానా ఫటీడు వట్టిస్తూ బ్రద్రంఅన్నది సరోజ.

ఆ మాటలకు నల్వరూ నన్నినారు అందులో అనసూయూ, చాచాబసు చూచి వదినా ఆయన అన్నదనిజమే ననిపిస్తుంది చూడిగ్లో మాయింటి ప్రక్కన ఒకాయనకు తొంభైఆరు సంవత్సరాలు వయసున్నది. అయిన ఊర్పుతోద్యోగంలో పించకూకు వచ్చినాడు నెలరు వేయిరూపాయలు వంతున డబ్బు వచ్చేది. మీ యన్నయ్య ఆయన్నుచూచి ఏమయ్యా రాడ్యాంగములోవాకి ఇంకా తీరలేదా ఇంతింతజీత

గాళ్లు ఇచ్చాళ్లు బ్రతికితే ఎట్లు సంవత్సరానికి వండెండువేలు వృద్ధాగ్నా డబ్బుయివ్వ వలెనంటే ఎంతకష్టం ఇంకా తీరలేదా నీవాకి అనేవారు బ్యాంకిలో ఉద్యోగులు అందరూ ఇట్లే అనేవారట అయిన నవ్వుతూ ఇంకా బాకి ఉందయ్యా అప్పుడే ఎక్కడ తీరింది ఇప్పటికీ మరువకుండా డూటీ చేస్తున్నానన్నెనట్లు మరుస్తాడు కర్మసాక్షి అని నవ్వేవారు అమాటలకు మావారు నవ్వుతూ ఏమి డూటీ అయ్యా నీవుచేసేది నెలనెలకూపోయి తెచ్చుకోవడమా రుణపడతావు అంటే అయిన తలపోతుతూ ఎగాదిగాచూస్తూ ఏమయ్యా డూటీ చేయలేదంటావా అయిదు గంటలకులేచి స్నాంచేసి సూర్యభగవానుని అర్పించనిదినం ధ్యానముచేయని దినం లేదయ్యా నావయసు ఏడుసంవత్సరముల నాటినుండి ఇంతవరకూ ఈ వృద్ధాప్యములోకూడా మరువక సేవిస్తూ, ధ్యానిస్తూ, శక్తికొలదీ నైవేద్యములిస్తూ ఉన్నాను ఉద్యోగము చేసినన్నాళ్లూ లంచాలతీయక పనికి సోమరిగాకా నామంచి నీ చెడ్డనూ అభగవానునికే చెప్పకొంటూ ప్రజోపయోగములేచేస్తూ ప్రజల కన్నపిల్లలలాగా చూచినాను ముందు చేసినా ఈజన్మలో ఇంతవరకూచేసినా ఇంకాచేస్తా కర్మసాక్షి సూర్యభగవానుడుకనే ఇస్తున్నాడు ఇంకా బాకిఉంది. ఇప్పిస్తూ ఉన్నాడనేవాడు అందరికీ వింతగా ఉండేది అయిననుచూచి వగవని వారేలేరు అయినమాట నిజమే అతిగా సూర్యధ్యానములో సారముస్సే నన్నది అనసూయమ్మ

బొనువదినా బ్రాహ్మణులూ, రాజులూ, వర్తకులూ, బ్రహ్మణేతరులలో వంశ పరంపరగానో మధ్యలోనో కొందరూ సూర్యభగవానునికి అర్ఘ్యమిడుతూ అర్చిస్తూ ఉండేది కొందరుభనికులు మాఘమాసములో సూర్యభగవానుని ఎన్నో విధముల అర్చిస్తారు. కొందరు ప్రతినెలాఖరులో సూర్యుడు ఒక ఇంటినుండి ఒక ఇంటికి పోవునాడు మేషాయనం వృషభాయనం అంటారు అది.నాల్గో తప్పక గోధుమహల్వాచేసి నైవేద్యమిస్తారు త్రిసంధ్యలా ధ్యానించే గాయత్రితో మిశ్రమముగా సూర్యధ్యానముండుట అందుకే త్రిదేవులూ సూర్యుడూ త్రిసంధ్యావందనములలో నున్నారు త్రిశక్తులు మానవునికి ముఖ్యావశ్యక మయినవి మాతృభాషా మాతృనుఖం మాతృధనం ఇస్తూ దేహశక్తి జ్ఞానశక్తి అర్జునశక్తి ఇవ్వగలరు సూర్య భగవానుడు ప్రభుశక్తి రాజ్యభాషనిచ్చి రాజధానిలో రాజుగాచేసి కాపాడగలడు అటుపై మువ్వేళ్లగానీ రెండువేళ్లగానీ వకవేళగానీచేయు దేవతార్చన కూరరు తిరుగువాత పెట్టినట్లు అన్నిటనూ మిళితముచేసి సుమాసన గల్పించి రుచింప చేసినట్లు ఈజన్మలో సహాయమై ముందుజన్మకు అన్నిటా ప్రోగుచేసి మళ్ళీవచ్చే జన్మకు సుఖాలమూటెనెత్తి కెత్తగలరు ఇవి మానవులకు ముఖ్యము వీటెను మరచినజీవులే

మందభాగ్యులు ఆయన ముందుజన్మలో సూర్యోపాసకుడు - ఈజన్మలో కావలసి నంతా రాజధనం తింటున్నాడు - ఈజన్మలో తిరిగి చేయుచుండుటవల్ల నియమితుడై నిజాయతీగా ఉండుటవల్ల మరుజన్మకూడా తినగలడు సుఖపరగలడు సమ్మన వారికి సొమ్ము నమ్మనివారికి చుమ్ము ఇదితెలిసినదే నన్నది జ్ఞానాంబ.

అయితే సూర్యభగవానునినమ్మి సేవిస్తూ చేసేపద్యోగం చక్కగాచేస్తూ వారికి నిత్యమూ తప్పొప్పుల చెప్పకొంటూ ప్రజల పీడించక సహరిస్తూ లంచాలకు చేజాచక కర్మసాక్షికి సాక్షిగాపెట్టుకొని ఉన్నవాడు మరుజన్మకు గొప్ప ఉద్యోగి అవుతాడంటావా అన్నాడు చిరునవ్వు నవ్వుతూ రాము.

జ్ఞానాంబ బావోద్రేకముతో తెలిసీ అడుగుతాడనే కోపముతో కొడుకును చూస్తూ ఒరే సమాధానము చెప్పలేనని బావిసివా నిత్యమూ ఓచాన్నరో వింటుందేది ఊరనుద్దులుగాడు ఊరనుద్దులుచేప్పే వ్యర్థులుగాడు మనే వ్యర్థురాలినిగాడు ఊరనుద్దులు మాట్లాడి లేనిపాపము సంపాదించుకొని ఊరేగే అప్రయోజకలముగాడు నిత్యమూ చేస్తున్నావే అందులో ఫలగుతి ఎట్లున్నదీ తెలియలేదా సంవత్సరము పాసిత్వా సామ్రాజ్య వదవీలభేత్ అని ఉండలేదా మీయుప్ప చెప్పచుండుగా మన లేదా రాజధనము తిను ప్రతిఉద్యోగి ముందుజన్మలో అంతో ఇంతో సూర్యో నమస్కారము చేసినవాడేను బలముగా చేసినవాడూ సమ్మనవాడూ గొప్ప ఉద్యోగియై సుఖపడుతున్నాడు పోరుకుజాలక ఇన్నో అన్నో నీధుఅర్హుమనీ ప్రాతఃకాల వందనమనీ కంటికగపడునపుడు తలవంచి చేతులు జోపించి సమస్కారం న్నామీ అని ముఖ ప్రక్షాళనము చేసుకున్నప్పుడు పైకెగజాచి చేతులుదోడించి శిరస్సున ఉంచుకొని రెండుమాటలు చెప్పకొని వున్నవారే ఇటూ అటూ గాని రాదోద్యోగులై చాలీచాలని జీతముతో బ్రతుకు తుండేది ధ్యానశ్లోకములూ అష్టోత్తరాలూ కొంత వరకూచెప్పి నమస్కరించి అర్ఘ్య ప్రదానమని ఉత్తనీళ్లు దుత్తలకొద్దీ దాసిన్లకొద్దీ విడచినవాళ్లు మధ్యమ తరగతికి చెందినవాళ్లనీ పీటవేసి పాలూ పంచదారా పూలూ గంధమూ దీపమూపెట్టి ఊదువత్తులు వెలిగించి ధ్యానించి నైవేద్యమిచ్చినవారే రాజ్యాలు విలుతూ తూగుటుయ్యలలో తూగుతూ ఇరువాగుల పమనుగలిగిన కత్తి వలె ఇహపరములకు సంపాదిస్తూ చూచువారు యువ్వెళ్లూర వరమానందముతో కులుకుతుండేది అంటూ చెప్పగా వినలేదా అచార్యులవారు చెప్పుతుంటారే సూర్య చంద్రగ్రహబలములేక రాజకీయ రంగములో ఏమానవుడూ షోరలేడనే వారిని సేవించనివారికి రాజ్యోద్యోగులతో కష్టమూ నష్టమూ గలుగు తుండునని ప్రతి

మానవుడూ ఇరువురూ సేవించే తీరవలయుననీ చెప్పతుండగా విని నిత్యమూ చేస్తూ మళ్ళీ అడుగుతావెందుకురా అన్నది జ్ఞానాంబ.

తను కారకుడు సూర్యుడూ మనఃకారకుడు చంద్రుడూ తనబలం మనోబలం మానవునికి ముఖ్యమ మనవీ మిగతాగ్రహములు వీరిననుసరించే ఉండవలెననీ వీరే ప్రతిజీవికీ మాతృ పితృకారకులనీ వీరిఅనుగ్రహమే పొందవలెననీ మతయార్థ్యకౌ హిందువుల సూర్యుని ముసల్ మానులు చంద్రుని సేవిస్తూ హిందువులు చంద్రుని ముశల్ మానులు సూర్యుని దూషిస్తారుగానీ ఇరువురూ మానవులకు అవశ్యకమేనని మాయవ్వు చెప్పతుండగా విన్నాను ఆచరణలో ఉంచుకున్నాను అయినా నీవే మంటావోయని అడిగినాను విన్నది జ్ఞాపకముంచుకొని చెప్పగలశక్తి బాగున్నదమ్మా నీరు అయితే ధూషివనమే మానవునికి శ్రేష్ఠమంటావా అన్నాడు రాము.

అయితే గియిలేలేదు తెలిసినదీస్తే ధూషివనమునకన్నా మిన్నమైనది వేరొందు గ నము ప్రతివాడూ తన సంతారమునకు తానుచేసుకొనుట శ్రేయము గౌరవము భూషివనములో మోసములేదు దగాలేదు ప్రేమమునునమ్మి పైరుపెట్టడమూ వదు పుకోవడమూ మధ్యలో వీవయినా పైరుకులెగుళ్లు రావడం వర్షము తక్కువగావ డం మొదలగు విపత్తులను దైవములో దెప్పుకొంటూ పైరును మాచుకొంటూ వేసోట్లి దైవమును స్తోత్రముచేస్తూ కాలము గడుపుతాడు నడుపుతాడు రైతు వ్యాపారి అట్లకాదు చదుగురు అంచురు రాకపోయిరే నరుచు అమ్ముడు పోకపోయేనే మోసపోవువారు దొరుకక పోయిరే మోసపు మంత్రతంత్రములు పారకపోయేనే అని చింతిస్తాడు ఇక ఉద్యోగి అన్యో సెలవులు ఎప్పుడొస్తాయి ఆదివారము ఎప్పు డొస్తుంది. పై అఫీసు ఏమీ తెలియనివాడొస్తే బాగుంటుంది పనిలేకుండా. జీతము చేబ్బది ఎట్లా లంచాలు ఏమీ రాకపోయేనే ఎవరినేమిచేస్తే వస్తుంది ఎవరిని అంచురు తీసుకొనవలె ఎవరిని ఎట్లా బాధించవలె ఎవరిచనులు విగిస్తే డబ్బురాలుతుంది ఎవ రికి ఎట్టి ఉసుర్లు ఒడ్డువలెను వీ విధంగా మనషిని బంధించవలె వీవ చట్టాలక్రింద ప్రజల బాధించవలె ఉన్నవిలేనట్లా లేనివి ఉన్నట్లావ్రాసి ఎట్ల రాజధనం ప్రజా ధనం తినవలె రాష్ట్రవస్తు సామగ్రినెట్లు దొంగలించవలె దొంగలించినవి దాచుకొనితే విధమెట్లు దురాభ్యాసాలకూ, దుర్మయాలకూ రాజకీయమిచ్చే ధనంచాలడే ఈ లోటు తీర్చుకొను విధమెట్లనని నిరంతరమూ అలోచిస్తూ నూమూల్లనీ మావాళ్లకనీ చందాలనీ, చేబదుళ్లనీ అర్జంటు కార్యమనీ ఇరురు సమయాలో డబ్బుతీసుకొని ము ఖము త్రిప్పుకునేదెట్లనని ప్రభువులా ప్రజాలా వేచుకొంటూవుండే రాజకీయోద్యో గులు పీఠమాట చెప్పనక్కరలేదు. ఇక కూ ారూ ఉండనే వున్నారు.

మరుజన్మకు మానవుడై మహత్తరమయిన సుఖము లనుభవించవలెనంటే మనసు నుకట్టి దురాదాయాలకు లోపడక దేహాన్ని సోమరితనంలో దించక పాప పుణ్య విచక్షణగలిగి ప్రభు కార్యములో ప్రజాకార్యములో లోకువచేయక తనదర్మమేదో తాను తెలుసుకొని నడచినవానిదే లోకము లోకసుఖమూ అన్నది జ్ఞానాంబ.

అబ్బా -ఈమాటలన్నీ ఎక్కడ విన్నావమ్మా వింటివనుకో జ్ఞాపకముంచు కోవలెనంటే సామాన్యమా అన్నాడు రాము.

మీయవ్వు చెప్పతుండగా విన్నాను చేసేవారి నడతలన్నీ కన్నాను ఈనడ తలు విడచి నడవడిక మంచిది అవరణలో ఉంచుకున్నవారే మానవులు నాయనా నీవుమాత్రము పొరబడి తలదండ్రులనూ అలు పిల్లలనూ పాపలోకానికి నీవుపోవు నదిగాక వారిని అతిథులుగా వంపవద్దు మాకొరకైనా మానలేని చనులు మానుకో నాయనా అట్ల పీడించిన పాపభూయిష్టల చాటుచాటున చాటుతూ పల్లెత్తిట్లగో ఆశీర్వా దిస్తూ యమదండనలో సాక్ష్యానికి వస్తారు తండ్రీ అన్నది జ్ఞానాంబ

అమ్మా అట్ల ముందుజన్మలో నియమబద్ధులైనవారే నందావా గొప్ప గొప్ప వారు అన్నాడు రాము.

ఔను నాయనా నితికీ నిజాయితీకీ నిలచి మాతృ పితృ వయోవృద్ధ గురుదేవ బ్రాహ్మణ ఆశీస్సులపొంది ధర్మబద్ధుడై ముందుజన్మలో ఉండే మహానీయులుగా మహారాజులుగా మానవులలో మానవులుగా పుణ్యపురుషులుగా జననమొంది ఉండేది మహత్తర సౌఖ్యములతో తులతూగుతూ ఉండేది కనబడలేదా అన్నది జ్ఞానాంబ.

మాటలలో మైమరచి కాలమే తెలియకపోతూ ఉండగా గంట మూడుకొట్టి నది అబ్బా అప్పుడే మూడు గంటలూ అన్నారు అందరు

సరోజ అత్తనుచూచి కాఫీవేస్తానత్తా అంటూ లేచినది

ఓసి నీకాఫీమీద బండబడా ఏమికాఫీనే వంచభక్త్య పరమాన్నములు తిన్నా వైగా ఈమనీనీళ్లు లేకుంటే మనసే కుదురదనే మనుష్యులున్నారమ్మా ఇది కొందలు తీస్తూఉన్నది భోగులకు రోగులకు జోగులకు విరాగులకు కడరు బైరాగులకూ కాఫీనే అన్నములకే కష్టమగు దరిద్రులకూ కాఫీనే ఇదివారిద్ర్య దేవత ముందుకాలంలో మారియై ఊరఊరా ప్రవేశించి ప్రాణాలు తీస్తూ ఉండినది ఇదిబీదాసాదా అసమండా ఇంటింటదూరి ధనమంతా ఊడుస్తూఉన్నది అది ప్రాణాలరుమారి ఇదిధనానికి మూల అదిలేనిచోటు గలదుగాని ఇదిలేనిచోటులేదు ది హలోకా, శనిగాలోకా, రాక్షసలోకా

కాఫీ పేరంటాల్లో కాఫీ చావుల్లో కాఫీ సందళ్లలో కాఫీ విలాసాలకూ కాఫీ కులా సాలకు కాఫీ అష్టభ్రోగులకూ కాఫీ అష్టదరిద్రులకూ కాఫీ నీకాఫీ కాలిపోను. వేగి తేదీనది మొదలుకొని పండుకొను వర్యంతం బంధువువచ్చినా మిత్రుడొచ్చినా ప్రత్యక్షము కావలసినదే నాకువద్దనే బుద్ధిమంతుడేలేదు తెస్తూఉంటే పోస్తూఉండేదే మనపూర్వులు వేగిలేచినతోడనే దినకృత్యములు తీర్చుకొని దేవుడూ దైవమూ అనుకొని చద్దిఅన్నము పేలపిండి మొదలుకొని ఫలాహారాల వర్యంతం ఏదో ఒకటి తీసుకొని ఎవరి వనిమీదవారు పోవువారు లేదా జనాదా ననుసరించి వుదయమే కొంతఅన్నముచేసి ఉప్పు ఊరగాయోనిళ్లు చుట్టిగనిల్లో రాత్రిసాదకాలో సహాయము చేసుకొని ఉపహరముగా నిశ్శకర్షముగా కొంచెముతీసుకొనిపోవువారు వారికి బలము దుర్బలముగాక పిర్యము నిశ్శిర్యముగాకా పుష్టమూ పైత్యము పుద్రికముగాక నిరసాలూ నిష్కవలూ లేక కాయము వుక్కుకాయమై వున్నంతకాలము ఏరోగము లకు లొంగక పుండిరారు చచ్చినల్లా పులిషునికి అంగరక్ష మేహవ్యాధుల పాలిటికి బ్రహ్మాస్త్రము పైత్యవ్యాధులకు పాశుపతము పుష్టవ్యాధులకు దాదాయజాత్రము చచ్చి పల్లూ మరచి కాఫీకొడిచి అలూ పిల్లలొడిచి టీ వీ. అగ్రమాలకు శ్రమనివారణకు పోరావుంటే చచ్చినల్లా రోగాల అస్త్రావనే వారేగాని కాని రోగాలతెస్తాది నిశ్శిర్యుల చేసి స్మృత వాస్తవకూడా పెరచి కనకు వంశానే మేహవ్యాధుల్లో ముంచుతుందనే వాళ్లులేరమ్మా రోగులూకూడా కాని మంచిదనే వైద్యులు అనుకున్నట్లూ పున్నారమ్మా ఇది ఒక కావ్యము అన్నది నానాంబ

ఆ మాటలు విని అనన్తూరుమ్మ బొనుపదినా గారవానికని చునతకని ఈ కాఫీ కొంగల హుల్లుతున్నది నేను మా పిల్లలకు ఏదాదా చేసిగమ్మటలేదు రాత్రి మిగిలిన అన్నముతో పెండు చేసిపాలు కలిపి భద్రవరచివుంచి తెల్లవారి పిల్లలు దినకృత్యములు పీర్చుకొని స్నానముచేసి దేవుడు దైవము అనుకొనులోపల తిరుగు బోత దండ్రిగావేసి ఆ అన్నము అందులోవేసి త్రిప్పి ఎవరెవరికి ఎంత పెట్టవలయు నో అంతపెట్టి నిమ్మకాయ ఊరగాయ చేసేదాన్ని ముట్టిగ చిక్కనిని కావలసినంతా ఇచ్చేదాన్ని మీ అన్నగాయకూడా దాన్నే తీసుకొనువారు పైగా ఫలాహారమువున్నా లేరున్నా సవరించుకునేవారు కాఫీ దేవతను మాతృము ఘనతకూ, గౌరవానికి ఎవ రైనా నిత్యసేవకులువస్తే వేసి ఇచ్చేదాన్ని ఇప్పటికీ కాఫీవేస్తే అది అట్టుండవలసి నదే ప్రీతిగా త్రాగేవారులేదు. మా యింటి వ్రక్కన ఒక కుటుంబమున్నది సాయం త్రములోవల పిల్లలకు తల్లులకు నాలుగుతూర్పుకావలె దానితో వారిఅర్జనా ముందు

న్నానీ పాస్తలు వ్యయమయి తిననుకూడా కట్టబట్టా హీనమైనది అయినా యిప్పటికి విడువలేదు. చెక్కెరకూ కాఫీపొడికి అంగడిలోబాక్సీ పాలవారికి బాక్సీ తీరేది లేదు బాక్సీవారు అడుగుట మానేదిలేదు. వీమమ్మ యిది అని నేనంటే అభ్యాసమైన దమ్మా అంటారు. యిదీ సప్త వ్యసనాలలో ఒక వ్యసనమనవచ్చు దీనితో అష్టవ్యసనాలు అయినవి. మాపిల్లలు చద్దీ చల్లాతోనే పెరిగినారు. దృఢకాయులై పి రోగములకూ లొంగక వృద్ధికి వచ్చినారు యిప్పటికి పెరుగన్నము ఒక్కనాడు లేకుంటే అయినట్లే ఆడవారికి మంగళహారతులు అన్నది అససూయమ్మ.

బెనమ్మ చలిప్రదేశములో ఉడుకును లోపల పంపవలెగాని ఉష్ణ ప్రదేశములో వుడుకును లోనవంపుట వుష్ణ పైత్య అహారముల పంపుట శ్రేయముగాదు. అది తెలియక ఒకటి ధనికులు గౌరవస్థులు, విద్యాధికులు. వైద్యులు సేవించుట తోటి రోగులకు యిచ్చుటతోటి గౌరవము దీనికిగల్గి సర్వులు సేవించు చున్నారు. దీనికన్నా విషము వేరొండులేదు ఈ కాఫీ వున్నవాళ్లు చిక్కనిపాలలో కొంచెము చెక్కెర చిక్కని కషాయము (డికాషన్) కొంచెమువేసి కలిపిన చిక్కగానుండును. దానిని తాగుతారు ఇదికొంచెము నయము వీడలన్ననో పదిగ్లాసుల నీళ్లలో ఒక సేరు బెల్లము నలియగొట్టివేసి కాగనిచ్చి రెండు చమ్బాలు పొడివేసి వడియగట్టి ఒకగ్లాసు పాలుపోసి బంటుకు రెండుగ్లాసులు తాగువారు వున్నారు పలురకముల మనుష్యులున్నట్లు పలువిధములగు కాఫీలు వున్నవి.

ఆమాటలు వింటూవున్నరాము అమ్మనుచూచి లేచి నావిన్నపము కొంచెమా లించండి అని చొక్కానవరించుకొని కొంచెమటుదగ్గి గొంతు సవరించుకొని వకటి రెండు గుటికలు మ్రింగి ఇబ్బా అబ్బా ఊగుతూ అమ్మా కాఫీఅంటే అంత అప్రయోజకమైనదని బానిస్తావా యువకులూ యువతులూ ఈమాటలువింటే వట్టిచెత్త మాటలంటారు అబ్బా ఆ కాఫీ దేవతా మందిరములో ప్రవేశించి స్పెషల్ కాఫీ ఒకటి తాగి అయ్యగారికి పావలా సమర్పించుకొని బైటికివచ్చి కిల్లికిఅర్దణా శిగరేటురు అర్దణా అర్పించి కిల్లినములుతూ శిగరేటు ముట్టించి పీల్చుతూ పొగపైకెగరూదుతూ చక్కగా నీల్గివదములటు వేస్తూ పోతూవుంటే అధిదేవతా ప్రత్యధిదేవతా తానే అయినట్లు తోస్తుంది తానొక ప్రెల్ మాన్ అయినట్లు దేహము వుబికి పుట్టుతలూగి న్తుంది ధనికులలో చేరినట్లు పై వుద్యోగులలో వున్నట్లు వుత్సాహదేవత తానే అయినట్లు మనోల్లాసము గలిస్తుంది ఊర్ధ్వ రోకం లో నడిచినట్లు వుంటుంది

ఉజ్జ్వలదీప్తిని గలిగిస్తుంది శక్తిని భక్తిని మరపిస్తుంది. పొగలోసెగలో ఉన్నశక్తి ఈ ద్విశక్తులకేమెరుక పై త్రిశక్తులకేమెరుక ఈభక్తులకే ఎరుక అన్నాడు రాము.

నవ్వుతూ జ్ఞానాంబ ఓరిశుంరా ఏమి చదివినావురా శిగరేటు ఏమైనా మరిగినావా వీషు ఔనా సరోజా అన్నది.

లేమతల్లి నీకోడలు ఇల్లూ వట్లూ మరపునుంది వీధినే మరపించింది దుర్వ్యయ దేవతలపొత్తు విడిపించింది చుడుకులనన్నీ తుడిచేసింది డబ్బంతా మిగిలించింది తల్లి మణిప్రభావముతో బాల్యమంతా బాగువడి కోటిసోదరులలో ఏలాటి చిక్కులు లేకుండా బయటవడినాను మైనరు తీరితీరని కాలంలో జ్ఞానము వచ్చిరాని రోజుల్లో యౌవనము వచ్చిరానిదినాల్లో చీ ఛా అనిపించుకోకుండా పరాభవపడి పరారు గాకుండా మణిప్రభావముచాలు తు చ తప్పకుండా నడిచి పెద్దల్లో చిన్నల్లో సైఅని పించుకున్నాను ఈమైనరు తీరినకాలంలో జ్ఞానము వచ్చినరోజుల్లో యౌవనమొచ్చిన దినముల్లో తరుణీమణి వెలుగుల్లో తప్పుడుకాలు వడకుండా తల్లినడుస్తున్నా భయము లేదు భయములేదు అన్నాడు రాము.

అమ్మా అత్తా న వ్వు తు ం డ గా సరోజ నవ్వుతూ కాఫీ తెచ్చి మువ్వరికి యిచ్చినది.

రాము అందుకుంటూ అధిదేవతా ప్రత్యగ దేవతా సహిత సుఖముఖీకరోమి అంటూ తీసుకున్నాడు.

జ్ఞానాంబ అనసూయమ్మ సవ్యూహ ఇంత ఎందుకమ్మా అని అర్థమర్థము ఒకగ్లాసులోపోసి తాగిగులోపల మధ్యాహ్నము వచ్చి ఉండిన మువ్వరిలో ఒకామె వచ్చినది కూర్చొమ్మని ఆ మిగిలించిన కాఫీ ఆమెకివ్వగా తాగివచ్చినానమ్మా అన్నది ఆమె.

తాగిగమ్మా ప్రవవదార్థము ఎంతపోసినా వద్దనదు అనిచెప్పగా ఆమెత్రాగినది వీషుమ్మా వచ్చినారే అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔనత్తా రేపుమీరు ఉంటారో ఊరికి పోతారో పెద్దవారికి ఈనాడే నాజీవిత గాధ చెప్పకొని తగునమాధానము తీలుకుందామని మళ్ళీవచ్చినాను అన్నది.

నీపేరు వీషుమ్మా అన్నది అనసూయమ్మ.

జ్ఞానజ్యోతి అని పేరు పెట్టినారు అంతపిలువలేక జ్యోతి అంటారు.

మా ఇలువేల్పు వెంకటేశ్వరుడు అయితే మావారు కోదండ రాముల బుద్ధి పుట్టినప్పుడు అనుకుంటూ ఉంటారు వారికి దేవుడూలేదు దయ్యమూలేదు నానాది అట్టనే ఉన్నది నేనుమాత్రము ఒక తులసిచెట్టును వేసినాను ప్రతి శుక్రవారము కొంచెము చెట్టుచుట్టూ అలికి ముగ్గుపెట్టి దీపము వెలిగించి ఊడబట్టి వెలిగించి ప్రదక్షిణ నమస్కారములో చెస్తాను నిత్యమూ దేవునిదగ్గర దీపము వెలిగించి టాడుబట్టి ముట్టించి దండముపెట్టాను ఇంతే నానిత్యవిది అప్పడప్పుడూ ఇదికూడా అప్పు తుంటుంది ఇంతకు మినహా ఏమీలేదు పండుగ పర్వది నాల్గోనా ఇతే అదై అన్నది జ్యోతి.

తల్లి సంస్కారములేని జీవులందరికీ ఇదేగతి అట్లచేయవద్దుదో దీపములు ఒకటిపట్టు రెండు ముట్టించిననూ సువాసనా ద్రవ్యములు ఇల్లంతా పును పునులూ ఘుమ ఘుమలూ నిండునట్లు పెట్టిననూ సేరుపట్టు ఆరుసేర్ల పూలు చండలుపట్టి వేసిననూ ఫలములేదు ఏమీ చేతగాకపోయిన గచ్చక్కాయంత చెల్లమైచాపెట్టి న్న, స్కరించి అది నలుగురి చేతుల్లోవేసి తాను దైవభక్తశేషుని భావించి ప్రీతిగా రమ్మల కద్దుకొని సేవించిన పుణ్యము దీపాలలో సువాసనలతో పూలలో ద్యానాలతో ప్రదక్షిణ నమస్కారాలతో నక్కవినయాలో వక్కప్రాద్దులలో ప్రత్యాయో ఉండదు అహారములేనిపూజ దైవార్చితముకాదు అధర్మమై దయ్యాల అర్చితమౌతుంది అహారముంచక దీపముంచిన దేవుని గూళ్లలోన పాడుపడిన దేవాలయాలలో పాడుచడిన గృహాలలో సంకెదీపము పెట్టని ఇండ్లలో శివునికి సరిహద్దులో శివాలయప్రహరీ చుట్టుపట్లలో సులచూత్ర నిసర్జనచేయు ఇరుగుసండులలో గంగమ్మకు బలియిచ్చు స్థానములలో నిరంతము పృథ్వీ చరితము స్నానములలో, గృహములలో, పాడుబావులు, దిబ్బలు, స్వభానములు, అరన్నాత్ అగంతుక మృత్యువువాతబడినచోట్లు పాడుకత్తాలు, చావలచుబాలు, కోట వాకిళ్లు, పాతకోటలు, అగడ్తలు, మట్టిరాగె, బుద్ధి, చింత, జమ్మి, చెట్లలో చోటు చేసుకొని ఉండి ఇట్టి అధర్మస్థానముల రనిపెట్టివచ్చి అయోని సంహతమైన యోనిసంభూతమైన అంతర్గత పిశాచములు పాతవి కొత్తమీకలసి దైవార్చితము చేయక వండకతినే గృహాల్లో వట్టిదీపాలుపెట్టే గూళ్లలోచేరి భజరేభజ అని శివ తాండవ మాడుతూ చిందులు త్రొక్కుతూ ఇంటిలోవండిన చదాళ్లముల సన్నన గ్రహిస్తూ దున్నతువుల ఉంచుతూ ఇంటిలోవారి నావరించి అంతఃకలహముల అమితకోపము అర్యాయ కార్యములు అన్యోన్య అనుకూలధ్వంసములు చేయింతురు

చిత్తశుద్ధి దేహశుద్ధి తేకుండాచేసి స్త్రీలను బుద్ధిలేని పెద్దమ్మలచేతురు కోవగ్రస్తల నేరగ్రస్తల రోగగ్రస్తలచేసి అవలీలగా అలుమగల అన్యోన్యము అన్యాయముచేతురు దుర్బుద్ధుల వుట్టించి పండువంటి సంసారాన్ని సంకోషాన్ని రెండు చేతురు కడకు దారిద్ర్యానికి నెలవేర్చుతురు. అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపం అన్నం మయం విష్ణుం అన్నారు పెద్దలు అన్నములేక దేవుడులేడు అధర్మమై దయ్యములకు నెలవ గును ఈ కలికాల మర్కాదల ననుసరించక వేదహిత ధర్మమునే అవలంబించి అం దరుపోయే మార్గముననేపో నుఖపడగలవు ఈ మతగురువువేసే క్రొత్తరస్త్రాల్లో పోతే కొయ్యలో మూడుముఖాల రాళ్తోక్రుచ్చుకొని రక్తముఖమగును. గమ్యస్థాన ముచేరలేవు విను ఇలువేల్పును ఇష్టదైవాన్ని మరువరాదు ఇలువేల్పు అరాదీయము గా వచ్చువారు వారిని మరచిన వంశనాశన హేతువగును ఇష్టదైవమేలేక ఇలు వేల్పునే గొల్పువారు ధన్యులు చవలచిత్రములేని మాన్యులు ఇష్టదైవాన్ని నమ్మి ఇలువేల్పును మరచినవారు మతిహీనులు అన్యదైవము అన్యగ్రామము అన్యమ తము అన్యభాష అన్యదేశము అన్యకాంత అన్యధనము అన్యబలము దుర్బలములు స్వదైవము, స్వకాంత, స్వగ్రామము స్వమతము, స్వదేశము, స్వధనము, స్వబలము స్వసర్వ సభక్తి స్వభాష బలీయములు ఇలువేల్పు వేల్పు ఇల్లాలే అలు.

అ॥ ఏడిచియింటిరూలు వెలయాలుదాగసి

వెంటితిరుగువాడు వెళ్ళేవాడు

పంటచేసునిడచి పరిగెనినట్లయూ

నిరంధాభిరామ నినురచేసె! అనా రు

అదిఅటుందని నోళ్ళే ఇలువేల్పు వెంకటేశ్వరుడని చెప్పుచునా పు వెంకటేశ్వరుడు ఒకదేఉన్న పటముపెట్టుకొనక చూనిఫలముభ్య ఉన్నస్వామి పటముతెచ్చి పెట్టు ఇష్టదైవము మీవారికి రాముడన్నావుగా రోదండము ధరించి సీతా లక్ష్మణులతో నిలుచుకున్నపటము పెట్టుకొనక పట్టాభిరాముడై సీతను తొడపై కూర్చొన పెట్టుకొని ఉన్నపటము పెట్టుకొని ఒకప్రక్కన త్రిదేవుల పటములు ఉంచుకొనుము స్త్రీలకు త్రిదేవులసేవ ముఖ్యము జలాగ్నులతో నిత్యగండమూ గృహయజమానులతో నిత్యపరాభవములు గర్భసమయములలో గర్భధారణలు జరుగకుండుటకు ప్రసవకాలములో విపత్తుల పాలుగాకుండుటకు భర్తవ్యాధిగ్రస్తుడు కోవగ్రస్తుడు నేరగ్రస్తుడుగాక అస్త్రీకుడై అదరించుటకు మంగళనూత్రము జీవికాంతము ఉండి వృద్ధ పుణ్యాంగన అని పొగడించుటకు త్రిదేవులసేవ త్రిసంధ్యలా ఉండవలసినదే

అదీగాక ఎట్టిదేవుని సేవించిన అట్టిగుణము అట్టికష్ట నుభములు అట్టిచేష్టలు అట్టిబలము గలుగునన్నారు పెద్దలు కోదండ రాముడు అరణ్యసంచారి అవస్థలకూ అష్టకష్టాలకు పుట్టినిల్లు కోదండరాముని పేరు పెట్టుకున్నా కొంపమునిగినట్లే వట్టాభిరామా సీతా రామా శ్రీరామా జగదభిరామా అనే పేర్లు కొంతనయము అట్ల పట్టాభిరాముని వటుముపెట్టు అదిఅటుండనీ ఇక ఆచారవిచారము లేమన రాత్రి సంగమము జరిగి ననూ సుమంగలికి దోషములేదని కొందరు శిరస్సానము చేయరు దోషమేగని కొందరు శిరస్సానము చేయుదురు చేయుట ఉత్తమము శిరస్సానములేక వంటి మాత్రమేచేయుట మధ్యమము స్నానమే చేయకపోవుట అధమము నీపునుభ్య వరివై అయినా చేయువదార్థములు శుభ్రముగా ఎంగిలిలేక దైవమునకనిచేసి చేసి నవి ఉప్పు పున్నదాలేదా కారమూ పులును సరిపోయినదాలేదా అని శఙ్కరివిగాక యజ్ఞశ్వరునికి ముందు సమర్పించి పిదప యధావిధిగా దైవమున కర్పించి భర్తరు ప్రీతిగా పెట్టి ఈమువ్వరి భుక్తశేషము నీవు భోంచేయుట ఉదయము తులసిచుట్టూ అలికి ముగ్గుపెట్టి నీళ్లు ప్రత్యేకముచేది మంత్రముతో పోయియూ ప్రవక్షణ సమ స్కారములుచేసి కొన్నిదళములుకోసి ఇలువేల్పుకు ఇష్టదైవానికి త్రిదేవులకు పెట్టి నివేదన చేయవలయును తులసినివేసి ధూపదీప నైవేద్యములు చేయక చేసినచోదనే కొన్నిదళములైనాకోసి దేవతార్చన చేయకపోయిన ఫలములేదు తులసి దైవప్రీతి కరమైనది దైవప్రీతికరమైనరృక వృదాచేసిన ఇరువారుల ఫలమునకు బదులు ఇరువారుల పాపము సంభవించును తులసినివేసినంత మాత్రమున ఫలములేదు ఫల ప్రదుని పాదములపైన వదినగాని ఫలంపడు కన్యనుకని పెద్దచేసినంత మాత్ర మున పలములేదు అనుభవంప తగునంతటి వా ని కి ఇ చ్చి సగ్గుణములతో అది పెంపొందినప్పుడు కన్యాదానఫలము లభించునట్లు తులసినిపెంచి భగవంతునికి ధ్యానశ్లోకములతో మాలలుకట్టిగాని కట్టకగాని అర్పించినప్పుడు ఫలముగలదు అట్ల చేయుము అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఆ మంత్రములు చేయువిధి తెలియదే అవిచెప్పి పుణ్యముకట్టుకొండి ఇంకనైనా బుద్ధిగలిగిచేసి దారిద్ర్యాన్ని ఎదిరితూ రావోపు జన్మనైనా సరిచేసుకుంటానన్నది బోధితి.

రాము నవ్వుతూ అయ్యో అమంత్రాలూ తంత్రాలూ పిళ్లనమిగవలసిన వనేలేదు మాముసలిది ఉందిగా వనిలేనివేళల్లో వస్తూవుంటు అకడుపుపట్టుక బుద్ధిలో ఇమరక ఉబికి వచ్చేటివైతేచాలు అక్కడికే మనబుద్ధులు బయపుగాగలవు అబ్బులో భార్యా సహితమై బ్రహ్మగూర్చున్నాడు నీతులకు నియమాలకు కొదువలేదు అన్నాడు.

అ మాటలకు చిరునవ్వునవ్వుతూ సరోజ అక్కా అప్పుడప్పుడూ మీ అయన్ను మాముసలాయనను కలుసుకొమ్మనుమని చెప్పండి బోధించడములో బృహస్పతి వంటివారు తెల్లవెంట్రుకలు మాత్రములేవు బుద్ధిబృహస్పతి ననుసరించినది దేహము ఇంక ననుసరించ వోతుంది అన్నది.

అమాటలకు జ్యోతి నవ్వుతూ అమ్మా వీరివద్ద ఎంతసేపున్నా పోదామని పించదు హృదయానందముగా ఉంటుంది భార్యాభర్తలంటే వీరికేదెల్లు ఇరువురూ ముందు జన్మలో ఎంతో తపస్సుచేసినారు తల్లి చాకర్మము కాలిపోను. మావారూ ఉన్నారు భార్యతో మాట్లాడితే పరువు పోతుందంటారు భయము తగ్గుతుందంటారు గౌరవానికి ఘనతకూలోటు గలుగుతుందంటారు స్త్రీవక అటబొమ్మని వరిస్తారు స్త్రీ హృదయములేని మొరపరాయని బావిస్తారు ఏమంటే అని నోరెత్తులోపలనే అడదానికి నీకెందుకే అదిక ప్రసంగము అంటారు వింటేగాతల్లి దేవుడైనా మొరాలిస్తాడుగాని వీరుదినునట్లైతేమ తల్లి అన్నది జ్యోతి

బెనమ్మా తెలిసి పర్తించేవారూ వుంటారు తెలియక జీవితము నాశనము చేసుకొని రడకు దుఃఖించేవారూ ఉంటారు సాలురు నీనైనా నడుస్తూ నడిపించుకో దారిద్ర్యాన్ని ఎదిరించు కాపదేవత కాళ్లరు తొడుగట్టి నడిపిదికియాప్పి వేకువనేలేది గృహారలాపములు చూచుకొని స్త్రీ చేయరాదనక సూర్యనమస్కారము ధ్యానము చేసి పిల్లలకు పేలపిండిరో చేయబడినదిగాని రొట్టెగాని లేక చిడ్డి చల్లాగానిపెట్టి కావనిన భర్తకు మాత్రము కాఫీ వేసేనబ్బి అగ్గవ పనార్థములు తెచ్చి అహార పదార్థములుగా మార్చుకొని వత్తములలో కొంతమిలువ తగ్గించుకొని ఆకూ, వక్క, పిడి, శిగరేటు మొదలగు దురవ్యాస పదార్థుల జోలికిపోక ప్రతివస్తువును మితముగా వాడుకుంటూ నోటిరుచిని తుత్తరను వ్యవర్తనిగా చేసుకొని మితములోకి దింపుకొని శక్తీసనుసరించి నెలనెలకూ ఏడోకొంలైనా మిగిలించుకొని ముందుకుపో చురుపుని కన్నాముందు స్త్రీకి అర్జించవలెనను తలంపు గలిగినగాని ఊర్జితముగాదు ఒక సూరు రూపాయలు రూపాయి వడ్డీతోగాని రెండుసూర్లను అర్థరూపాయి వడ్డీతోగానీ లేదా మూడుసూర్లను సర్కారు వడ్డీతోగాని దాదాపు అరవైవిండ్లు వాడుకొనకుండా పెంచితే యాబైవేలరూపాయలు చూడగలరు అటుపై ఏడువీండ్లు బాటే లక్షరూపాయల చూడకలరు సంవత్సరాని కొకతూరి వడ్డీని అసలులో కలిపితే యాబైవిండ్లకే లక్షైకారి రాగలడు ఇదిగొప్ప సనిగాదు జిహ్వాపస్తల రట్టితేనే ధనమూ దైవము

అన్నారు శక్తి నెరింగి జిహ్వోవస్థల నడువకనే ధనదారిద్ర్యమూ దేహ దారిద్ర్యము వచ్చి అగచాట్ల పాలయ్యేది ఖర్చు జమతెలియకనే వట్లమాసేది తలమాసేది నీభర్తరు నూరు రూపాయలు జీతము వస్తుందంటూ ఉన్నావు ఇరువురూ మంచివారైన వీల దారిద్ర్యము వుంటుంది అని జ్ఞానాంబ అనునంతలో అనసూయమ్మ జ్ఞానాంబను చూస్తూ ఖానువదినా మాయింటివెనుక భావివున్నది అక్కడ ఒకవ్యాపారి క్యారి యర్తో భోజనము తెచ్చుకొని మధ్యాహ్నము భోంచేస్తూ వుండగా నేనుచూచినాను అన్నమంత ఉర్లగడ్డ పొడికూర నన్ననిమ్మకాయంత వప్పు వుండెను. ఎందుకీయన అంత పొడికూరను తెచ్చుకున్నాడు అని తలంచి అయినా అడిగి తెలుసుకుందామని విమప్పా అన్నమంత రెండంతలు పొడికూర తెచ్చుకున్నావే అదీనీకంత రుచిచ్చె నదా అంత ప్రీతిఅయినదా అన్నాను అయన నామాటకు నవ్వుతూ రుచికొరరు కాదమ్మా ఈవిషయము లెక్కాచారము తెలియకనే దారిద్ర్యం చాపురు తెచ్చురునేది ఇది తెలిసివుంటే శోత్రియాలుపోవు భూమీ బ్రుత్రాపోదు ఇల్లూ వాకిలిపోదు ఇది తెలియక నోటినికట్టక ఉన్నదయిపోయి తిననుతీండి కట్టను బట్టాలేక చాప్పిలో స్రావలో వుండేది తెలిసివరిస్తే అందరూ ధనవంతులే నన్నాడు ఆ మాట విని నేనశ్చర్యపోతూ.

విమయ్యా అన్నాను.

విమమ్మా రూపాయకు పదిపిమ్మము అమ్ముతున్న కాలము ఎట్లా నిరిపణ్ణు అణాకు చూడుసేర్లు ఉర్లగడ్డలు అమ్ముతున్నాయి అందువల్ల అన్నానిర్రా అస సాదకము ఎక్కించినాను బియ్యము అగ్గువై కూరగాయలు పిండియైతే అన్నము ఎక్కిస్తాను అగ్గువేదో తెలుసుకోవలెగదా అవిశాకు మనగారు దాస్త్రగంటి అరు కొయిగూర, రోటకూర, రండముండాకు, చిట్టిఅకు, చెంచలాకు, దేవదారు ఎలుకచెలిఅకు, దుసారాకు మొదలయినవి పొడికూరకు అర్కరకు దచ్చునవి తెచ్చి దండిగా పొడికూరచేస్తాము అన్నము తగ్గుతుంది కూరచచ్చుతుంది కాలము జరుగు తుంది దారిద్ర్యము తొలగుతుంది ధనముమిగులుతుంది. కాలానుగుణ్యముగా మనుష్యుడు మారవలెనమ్మా అందరూ నీలుకొని నడుస్తారే నేనూ నడుచువలె నంటే గూనివానితో అవుతుందా పొదువయిన తమవరి పోయింద చుసుచుసులూ ముసుఘుమలు లేవినా దేవుడు మెచ్చుకుంటాడు మనమూ చెచ్చుకుంటాము ఆ పిష యము స్త్రీలు బాగా నేర్చుకోవలెనమ్మా ధనికులు దారిద్ర్యులయ్యేదీ ఈలెక్క శని

యకనే నిర్దనికులు ధనికులుకానిదీ -ఈ లెక్కతెలియకనే అచ్చాదు. నేను అశ్చర్య పడినాను జ్యోతి మైధున నిద్రాహారములకు మూటెకే పనికివచ్చు మూదేవుళ్లలో చేరక కనువిచ్చి భగవంతుని భక్తితో భర్తను ప్రేమతో బంధించి ఖర్చూ జమా తెలుసుకొని నుకాని భగవంతునికి త్రెడ్లను భర్తకూయిచ్చి సంసారనావలో సాలుకు నిల్చి చక్కగాకూర్చో గమ్యస్సానము నావ ఎందుకు చేరదో.

రం॥ క్షానులచే మానులచే
వాసులచే మోగసంభానులచేత-
యని నిమిగ్నంబగునే
శ్రీనాథుని భక్తిములల చేత-కోలె-

అని అచ్చారు పెద్దలు వర్తన భగవంతుని బంధువుగా చేసుకొన వచ్చును. సేవతో ప్రేమతో భర్తను వశవస్తవిగా చేసుకొనవచ్చును అప్పుడు నీ మాటలు ఇరువురూ వింటాను పండమన్నచోట ఉంటారు నిరు కొడువవంతుడు అన్నది అనసూయను.

జ్ఞానాంబు శోత్రిని చూచి అది ఆటంకమని వాగా జరుపుకుంటూ ఇరవై ముచ్చ యిదేలు చచ్చు పుంటే ఆయనకేమి మహారాజు అంటారు. లక్షఅపురూపే అయిన కేమి లక్షాదిరారి అంటారు భవముపై అధికారమువచ్చిన వన్నమా అట్టి సూరు సంపాదించిన కోటీశ్వరుడు అంటారు. అర్కాడికి ఈశ్వర శబ్దమువచ్చి పైసపడినది చోటి రూపాయలకే ఈశ్వర శబ్దమువచ్చుంటే కోటి నారాయణ శబ్దములకు ఈశ్వర త్యము ఎందుకు వుండదు. అ ఎక్కడిమాట అనే వర్తస్మితేగాని చేసి లేదనువారు లేరు వానికొక్కటి కాలుపెట్టక రాత్రింబవల్లమున కష్టించి సాదించుకో ఇహము వరము సంపాదించుకో మా కోడలినిఅవిగి కావలసినను తెలుసుకో అన్నది జ్ఞానాంబు.

అంతలో గంట అయిదు అయిది అందరూలేచి ఎవరి పనిమొదవారు మన మను ిడచినారు.

సరోజ అత్తనూ అమ్మనూ చూచి అన్నివదార్థాలూ కావలసినన్ని ఉన్నవి పనివారికి కావలసినంతా ఉంటును మనమీనాడు కొంచెము ప్రొద్దుగలుగా ఖోంచేస్తే మిగులు వదార్థాములు వారికి ఇచ్చేస్తాను అన్నది.

అమాటలువిని జ్ఞానాంబ ఉడుకు చల్లారినంత మాత్రములో నిస్సారములు కావులే సారము చెడిపోవుదనుకా ఉండును మనదేశమునకు చలిదేమించిదిలే బరవాలేదు ఇంకేమీ చేయవచ్చు అన్నది.

అనాడు వీడు గంటలకు లోపలనే కార్యకలాపాలు అయిపోయి భోంచేసి పడసాలలో అనసూయమ్మా జ్ఞానాంబ కూర్చున్నారు రాము అటూ ఇటూ తిరుగుతుండెను సరోజ పనివారికి మిగులు పదార్థములువేసి దేహము కొంచెమువేడిగో ఉన్నట్టుఉంటే మెంతులు ఒక తులము మోతాదు చేతికితీసుకొని ఒక గ్లాసు ముట్టిగ చేతబట్టుకొని ధన్వంతరిని ధ్యానించు చుండగా రాముపోయి రెండుచేతులు పట్టుకొని పీమిటివి అవి అన్నాడు.

ఔషధము అన్నది, నోటఅంటూ ఉన్నదీ అన్నాడు వైద్యులవారి ధ్యానము వైద్యులవరు, వైద్యులకు వైద్యుడు దేవవైద్యుడు నారాయణాంశజుడు ధన్వంతరి, వారిని వీమని ధ్యానించినావు యీసారిఅను, వీలా, విందాము, మీకురాదా, రాకుంటే కడుపువాస్తుంది కొంచెము అనే పెండ్లికూతుర, ఓ శోభనమురాటి పెండ్లి కొడుకా విను.

శ్లో॥ సంపూర్ణ చంద్రసదృశం ఆశానుబాహుద్వితయం
కృష్ణసర్పనిఖాలకం కుందకుట్మల జైర్దంత్రైసర్పాదరం గోభితం
శాంతం కృపాజలనిధిం అక్రోధం శాస్త్రపారగం
దైవతానాం భిషక్ శ్రేష్ఠం వ్యాధిజాలఽదారణం
ఔషధజ్ఞం హ్యానిమిషభిషక్ శాస్త్ర విశారదం
సర్వజ్ఞం జ్ఞానసంపన్నంధ్యాయే ధన్వంతరింసదా॥

అని ఔషధము సేవించునప్పుడు ధన్వంతరిని ధ్యానిస్తారు అట్లధ్యానించిన ఎట్టి ఔషధమైనా అమృతసమమై మానవుని రక్షిస్తాడన్నార అందరు పోయేబాటనే పోతున్నాను స్వామీ పోనివ్వండి చేయివిడండి అన్నది సరోజ

ఈతిరుగబోత గింజలు ఎందుకు తింటున్నావో పీటెగులుమేమో పినిపిస్తే తిననిస్తా చేవిడుస్తా నన్నాడు రాము.

మహారాజా కొంచెము వీమో వేడిగాదేహము ఉన్నట్టుంటే చలువకు తిరుగ నివ్వమని తింటున్నాను ఇవి ఉష్ణశాంతి నిచ్చును విరేచనములు ఒక విరేచనము కట్టును శ్వేతప్రదరము రక్తప్రదరము అవును చురుకు నీరుచురుకు తొలగించును బెట్టును వైతొలగించును బలమునిచ్చును ఉష్ణపైత్యమై కడుపు నొప్పిగలిగించి వచ్చు విరేచనముల కట్టును శంకానివరికి పోవలెనుకున్నంతలో తొందర పెట్టు

ఉష్ణపైత్య భేదులనాపును పురుషులకు వీర్య పటుత్వమిచ్చును చలువచేయును ఇది జిగట పదార్థముగాబట్టి పురుషులకు శ్రేష్ఠము నిర్విర్యులనైనా నిలబెట్టును మీగడ తోటి పెరుగులోకలిపి త్రాగిన ఎంత ఉష్ణమునైనా సవరించును ఉష్ణముతో నీరసముగా నున్నప్పుడు పురుషులకూ స్త్రీలకు అమృతమువంటిది. అయ్యగాదు కాముక చక్రవర్తులై రాజ్యమేలితే వీలి పులిసితే వెట్టచేయవచ్చు శూలకలుగవచ్చు పాలచేర్లు బిగియబట్టవచ్చు పైత్యము శైత్యముగమ్మి మూర్చగలుగవచ్చు ఉష్ణాధిక్యముతో మూత్రమురాక విగియ పట్టవచ్చు తలనొప్పి కన్నులనొప్పి గలుగవచ్చు పైత్యాధిక్యముతో కడుపులో వికారము గలుగవచ్చు అప్పుడు డాక్టర్లకొరకు పరుగెత్తితే అవమానము అయాసము ధనవ్యయము కలుగుతుంది. భార్య కొంతధన్వంతరియై భర్తకు బాధానివారణ చేయవలసినవిది ఉన్నది తెలుసుకొమ్మని తెలిపిన గృహ నైవేద్యం అట్టిదేహిలో ప్రథమం ఈమందు ఇచ్చి అహారం ప్రకృతం శున్నది కడుపు నిండుచూ తిననిచ్చి ఒకగ్లాసునీళ్లు దేడిచేసి అందులో నాలుగు చెమ్మలు చక్కెర ఒకచమ్మ నెయ్యివేసి కలిపి త్రాపేది అక్కడికి తగ్గకపోయిన పెదపులకు నెయ్యి పూసి కొడినముగుడ్డ వెన్నెముక క్రిందిభాగమునకు బాగాతగులునట్లు చల్లనీళ్లతో తోడిపి చెక్కి చల్లనీళ్లలో కాళ్లకడుగు కొమ్మనిచెప్పేది అక్కడికి తగ్గకపోయిన శిలా జిత్తు భస్మముగానీ వెన్న భస్మముగానీ కాసీససింధూరముగానీ నెయ్యిలో కలిపి నాకించి చక్కెరా నెయ్యి నిష్టను త్రాపేది అక్కడికి తగ్గకపోయిన రాతి నార భస్మము నెయ్యిలో ఇచ్చి ముష్టిగగానీ పెరుగుగాని నిమ్మరసము చక్కెర నీళ్లలో వేసిన ఝరబత్గానీ ఇప్పుము అనిచెప్పతూ కావలసిన ఔషధములు సమకూర్చి కూతురిని పంపినది అమీ శమనగృహములో ఉన్నవి ఈప్రకృత చికిత్సలు తెలియక రోగులై అవధ్యలై కడకు దాక్టర్లకు సూర్యార్లు ఇచ్చుకొనేది అమ్మపెట్టిన దీపము అఖండలమై అఖండజ్యోతియై అయ్యగారికి అపై ప్రాపై నిల్చురుంటుంది మాతృ పుంచిన జ్యోతి వరంజ్యోతియై ప్రకాశిస్తుంది ప్రభో ఇప్పటికి చాలులే మాటలు మందును తిననివ్వండి అన్నది సరోజ.

అయితే మరి పటుత్వమంటున్నావే నాకర్థ మివ్వరాదా అన్నాడు రాము.

అయ్యో ఇప్పుడు మీకెందుకండీ పటుత్వ మహత్వ సంపదల్ ఎవ్వరికడ చూపవోతారు అని చిరునవ్వునవ్వి కలికిచూపు చూపినది సరోజ.

మరచినా మరచినా కలికిచూపుల్లో చిరునవ్వుల్లో ఇచ్చినమాటనే మరచినా

అంజనేయులకు తమ్ముణ్ణి హనుమంతున కగ్రజాణ్ణి బ్రహ్మచర్యము వట్లంతా కన్నులు గలిగి కాపాడుతాను వెళ్ళుతాను అన్నాడు రాము.

శోభనము నాటి ఆరాందాన్ని లంకానాల్లో తలంచుకొని చింతించర లెక్కించక మనస్సుకుదురు పరచుకొని చేయివిడండి అని నోటిలో హోసుకొని మజ్జిగ సహాయముతో ప్రింగి ఇరువురూ పడసాలలోకిపోయి కూర్చున్నారు.

జ్ఞానాంబ రామును పరికించి రేపు పోతానప్పా ఆర్కడనే చార్యము నిశ్చయము చేసుకుందా మన్నది

ఔనమ్మా ముహూర్తానికి మూడునాళ్లు ముందువస్తాము ఆర్కడనే కానివ్వండి అన్నాడు రాము.

సరోజ పడకవేసి ఇవ్వగా జ్ఞానాంబ అనసూయ చదురున్నాడు సరోజ అనాడు శయనగృహములో వేరు మంచములో పడుకుంటూ పద్మాసనస్థితయై కాళ్ళకట్టి వైపుమల్లి చేతులు జోడించి కన్నులు మూసుకొని ధ్యానము చేయుచుండగా రాము తనమంచమునుండి లేచిపోయి ఎదురుగా నిల్చు కొని ఉండి సరోజ కన్నులు విప్పిన తోడనే.

ఓ భక్తురాలా అంతర్గతములో ఆత్మారాముని కేమని చెప్పుకుంటివో ఈ రాముడు వినునట్లు మరొకతూరి బహిర్గతము చేయుము భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు అంతర్గతములో అన్నదైనా వినును ఈ నీభర్త కించజ్ఞత్వముగలవాడు బహిర్గతమైనదే వినును భగవంతుడు అనందించినా భర్త అనందించర అనందములేదు ఈ రాముడు కాముడై అనందమివ్వగలడు ఆత్మారాముడు కామితార్థములిచ్చి అనందించ చేయగలడు మనో వాక్యాయములలో వాక్రీకాయములు నాపలన మనస్సు వారి వలన అనందపడును వారికన్నా ఓటువారిగా నేనేమిన్న వారువిన్నారు నేనునన వనిలేదా నాకుహక్కులేదా వీధి కొంచెముట్లను కోవెలస్వరమైతే ఏంటా దానిశ్రద్ధ వ్వరమైతే హరహరయని చెవులు మూసుకుంటానని కాళ్ళకట్టిపై కూర్చున్నాడు.

అయ్యో అవైపు కూర్చునేనోము నోచలేదండీ ఆరోజులు దూరమువైనవి ఇట్లా ఈవైపురండీ తలవైపు చెప్పుతాను వినండి ఓస్వామీ ఈరాములవారిని అర్చి ౧ చి నన్నాళ్లు అర్చించినాను నాసర్వస్వము అర్పించినాను నాఆర్చనరూ అర్చితమునరూ అనందపడి వరాలు ఇచ్చినారు ఇక ఈవరాలను మీరుచక్కగా నెరవేర్చండి స్వామీ రైతుకు కపిలగండము స్త్రీకి గర్భగండమన్నారు మీదయవుండని మారాములు.

జచ్చినవరాలు దినదినాభివృద్ధిగా పెరుగుతున్నది ఈవరాన్ని నన్నుసర్వదా కాపాడి వరఫలాన్ని నాచేతుల్లో పడవేయమని అత్తారాముని ధ్యానిస్తూ ఉన్నాను వరా లిచ్చిన స్వామికి తమకు తెలియదూ అని నవ్వుతూ సరోజి ఈ చై పు ర ం డీ అని చేయి చూపినది

కొంచెము అనవే ఏమని తలంచినావో ఈవైపూవడ్లు అవైపూవడ్లు అన్ని వైపులా బంధించినావు అష్టదిగ్బంధన అందరూచేస్తే చశదిగ్బంధన చేసినావు ఊ కాని అన్నాడు రాము.

ఏమున్నదీ మీరు మాత్రము నందు కొనునప్పుడు చైవాన్ని తలంచుకోరా పగలు చేసినపాపము పోయేటందుకు రాత్రి దుఃస్వప్నములు రాకుండా నుఖనిద్ర వచ్చేటందుకు వీధో చుశ్చేష్టలు దుర్గుణాలు దురాలోచనలు చుననుకురాక శ్రీమ్రము గుగా నిద్రపట్టేటందుకు నిద్రపోవునపుడు వృశ్చికాది విషజంతువులు క్రిమికీటక ములు భూతాది బ్రహ్మరక్షసువులుతో జాపకలుగకుండుటకు చోరులచే గృహోపక రణములు వృక్షభూషణములు ధనధ్యానములు అసహరణ గలుగకుండుటకు దైవ ధ్యానము అవశ్యకము కాదా గృహస్థుని చురుగైనప్పుడు గృహమెంతో జీవుడు చురుగైనప్పుడు దేహమంతే సర్వదా కాపాడుటకు భగవంతుడు సర్వులకూ అవశ్య కమే అయినా నేననుచునుకా మీరునుచునుకా పోరు విసంధి

శ్లో॥ ఔషధే చింతయేద్విష్ణుం భోజనేచ జనార్దనమ్
 పయనే చవ్యనాభంచ వివాహేచ ప్రజాపతిమ్
 యుద్ధే చక్రపరందేవం ప్రవాసేచ త్రిమిత్రమ్
 నారాజుణం తనుత్యాగే శ్రీఫరం ప్రియసంగమ్
 మన్మథేష్యైశ్వర గోవిందం సంక ఓ మధుసూదనమ్
 కాననేనారసిహంచ పావకే జలశాయినమ్
 జలమధ్యే వరాహంచ పర్వతేరమునందనమ్
 గమనే వామనంచైవ సర్వకాలేషు మాధవమ్
 షోడశైతాని నామాని ప్రాతరుత్థాయ యజురేత్
 సర్వపాప వినిర్ముక్తో విష్ణులోకే మహియతే॥

అన్నారు విన్నారూ అమ్మతో నేర్చుకున్నాను నిత్యమూ చెప్పూ ఉన్నాను సుస్వప్నై స్మరగోవిందం అన్నందుకు స్వప్నములో అందునో అనలేనో జాగ్రద

వస్థలోనే తలంచగలను ఆ యా సమయములకు నీవేదిక్కు అని తలంతును వీమన
వనమాలీ గదిశాక్తి శంఖీ చక్రీచ నందకీ
శ్రీమాన్నారాయణో విష్ణుర్వానుదేవో భిరక్షతు.

అని ద్యానించినాను ద్యానిస్తాను ఇంతకన్నా విమీలేదు ప్రభో విన్నారా
అన్నది సరోజ.

అట్లకాదే అతివాదునీ

శ్లో॥ రామస్కంధం హనూమంతం వైసతేయం వృరోచిరం

శయనేయః స్వరేన్నిత్యం మాన్వపుం తస్యనశ్యతీ!

అని తలంచుచుంటారు నా నామస్మరణచేయి స్వప్నాలురావు అన్నాడు రాము.

తమ నామస్మరణచేసి ఇద్దరికి ముగ్ధరము కావచ్చినది తమ నామస్మరణ
వృద్ధిచేస్తుంది ప్రభో ఇప్పుడువద్దు పడుకొంది అన్నది సరోజ

రాము తనమంచముమీదికి పోతూ నిత్యమూనేను చెనేటట్లున్నాను సేనము
తోటి నాకుచెప్పడముతోటి నీరు ఇద్దరికీ సరిపోతుంది అన్నాడు రాము.

రేవునేను తింటూ ఉంటాను మీరు చూస్తూ ఉండండి కడుపు నిండుకున్నా
అన్నది సరోజ.

ఇది అట్లకాదే చదివే వానికన్నా వినేవానికే ఫలంమెంది కాశ్యపేషమునకు
పోయి వినేవారు ఏకమనస్సుతో వింటూ ఉంటారు చెప్పేవాడు రాగము తాళము
పావమూ భావములోమునిగి భక్తినేమరచి పొతాడు వీనికి చెప్పేవానిలో లోకం
ఉంటుంది వచ్చే పద అర్థములో రసములో ప్రేక్షకునికి లోకం ఉంటుంది ఫలం
వినువారికే అధికం అన్నాడు రాము.

సరో ఈరాటికి చండుకోండి ప్రభో రేపటినుండి అల్లె చెప్పతాను పండూ
నిద్రింతురు అంటూ సరోజ వండుకున్నది.

మరునాడు అమ్మనూ అత్తనూ బస్సుఎక్కించి మార్కెట్టులో అమ్మరెండు అమ్మ
రెండు నాల్గరకాలు వండ్లి వూలు తీసుకొని ఇంటికి వచ్చువెళిరు సరోజ నా సమస్త
చేసి పొడిచీర కట్టుకొని పైటచెడుగు ముందుకుత్రిప్పి చెక్కకూ చుడతల సవరించు
కుంటూ ఎదురైనది.

రాము ఎదురుగావచ్చి మంచినమయం మంచినమయం మంటూ పైటచెడుగులో

పండ్లూ పూలూపెట్టి బిట్టుగా పెటను తానేచెక్కి స్త్రీలకు వడిబాలు కూడా ఒక అందమే నన్నాడు.

సరోజ చిరునవ్వు నవ్వుతూ భర్తచేసే చిలిపితనానికి ఆనందపడుతూ ఆయ్యో ఈ వడిబాలు అందమెందుకు అసలు వడిబాలే కట్టినారే ఈ అందమేచాలు కన్య శబ్దం మటుమాయ మయింది తల్లిశబ్దం దాపుకువచ్చింది అవ్వశబ్దం వచ్చేదనుక ఇక తల్లిశబ్దంపోదు అంటూ ఎంచుకు తెచ్చినారండీ ఇంట్లో ఉన్నవన్నీ చె డి పో తూ ఉన్నాయే ఎవరు తింటారు అన్నది సరోజ.

భార్యగర్భవతిగా నున్నప్పుడు భర్త ఎక్కడపోయినా ఇంటికి వచ్చునప్పుడు పండ్లూ పూలూతేక తెమ్మన్నవితేక నిరారించిన పాపమన్నారు. కోరికలడిగి పిలుస్తంత వరకూ తెచ్చిపెట్టక పోయిన గౌరవాది సరకమన్నారు తేగలశక్తి ఉన్న కోరితే కొండమీది కోతినైనా తేవలసినదేనన్నారు ఇంటిలో వంటకములు తానుచేసు కొనుటకు తెనుటకు వస్తు సామగ్రి తర్కవలేకుండా పెట్టవలయు. సిగ్గువడి తాను అనుగర పోయినా భర్తబుజ్జగించి అడిగిఅయినా తెలుసుకొని తెచ్చిపెట్టవలయు భర్త గ్రాని అత్తమామలుగాని అడవిష్టలుగాని రోడికోడండ్రు బాప మరదులుగానీ అనరానీ మాటలవల్ల అపమానపరచి కంటతడి పెట్టించిరాదు కంటతడి పెట్టిన వీడ్చుగంటివాడు అస, రోపయిన దేహలోపము సుఖమూ సంతోషమూ లోపమయిన జ్ఞానలోపము గలవారు పుట్టుదురు భర్తడు భగవతిని పూజించినట్లు విటుడు విటకత్తెను ఆనంద పెట్టినట్లు అయ్యు అమ్మను గౌరవించినట్లు భర్త భార్యను గౌరవించి కోరినకోర్కెల తీర్పుకూ కోపము వచ్చినా దిగమింగి సంతోషాన్ని ఆనందాన్ని వెలిబుచ్చి ఆనంద మనుభవించునట్లు హింసలము గర్భసమయముల భార్యచేయు కార్యకలాపాలకు పనినునిషిసి తోడుచేయుడముగాని భర్తసహకరించి తోడ్పడడముగాని ఉండవలయు వీమీలేని వాడైనా ఉన్నంతలో తాను తిని తినకనైనా కనికరముతో తెచ్చిఇవ్వ వలయు తింటూ ఉన్నదయినా మిగిలించి చేతిలోవేసి కష్టాన్ని రుణాన్ని తీర్చుకో వలెనన్నారు ఇలువేల్పునూ ఇల్లాలిని మరచితే ఇల్లూ వడ్లూ గుల్ల వంశవృక్షమేకల్లా ఇలువేల్పూ ఇల్లాలు అభిమానంచెడితే అ మృ తం హాలాహలమయినట్లే నన్నారు మ్రొక్కులతో, ముడుపులతో, మిదులతో, పిండిదీపాలతో, వడవప్పు పానకాలతో, వడలతో, అతిరసాలతో, పాయసాలతో, పులగాలతో, పులిహోరాలతో, సంతోషించి ఎట్టికష్టాలనైనా తానుతీసుకొని సుఖాలనిచ్చి గట్టుచేర్చే మనుడు ఇలువేల్పు

కంటికి రెప్పవలె కాపాడుతూ తనవారని ఎక్కువ తక్కువల సవరించుకొని చేయి విడనివాడు ఇలువేల్పు వంశము అదినుండి అంత్యమువరకూ వెంటనంటి చూచు వాడు ఇలువేల్పు పాతదిరోత కొత్తదివితా అని అన్యదైవములగొలచి అన్యమతము నవలంబించినా కోపించక దూషించక నిండుకుండవలెనుండు వాడుఇలువేల్పు అట్టి ఇలువేల్పును మరచి అన్యదైవమును గొల్పువాడు పంటచేను ఏడచి పరిగేరినట్లే కామాగ్నిజ్వాలలు ప్రజ్వలించి ఊర్ధ్వలోకమంటి చెంతచేరగా అవలీల అరక్షణ ములో చల్లగ చల్లార్చి భయపడకుమని గాఢాలింగనతో గారవించును ఇల్లాలు కామప్రవాహము గట్టులెత్తెనుచూ ఉద్రుతమై మహుమిన్నూ ఏకముచేస్తూ పోయినా జలరాసి చిరునవ్వుతో చిట్టిమలలతో ప్రవాహమును చెంతకుచేర్చి తన గర్భములో చోటిచ్చి తనలో ఐక్యము చేసుకున్నట్లు తనలో ఐక్యము చేసుకొని అనందమిచ్చి అనందపడి ఎందుకింత ఉద్రుతమని ఎవకుహత్తుకొని సేదతీర్చునది ఇల్లాలు కాటుక కొండవంటి కష్టాలు ఎదురైతే సహకరించి ఎవఇచ్చి పోరాడుతూ వెనుకవేసుకొని నుఖాల చూరగొన నిచ్చునది ఇల్లాలు అట్టిఇల్లాలును విడచి ఇల్లాలు మాటలమరచి అన్యకాంతల చూచుట పంటచేను విడచి పరిగేరినట్లే యజమాని యింటికి వచ్చుటచూచి అనందపడి ఎదుర్కెవచ్చి రొగిలి అందుకోండి అని అలూ⁴ ఎత్తుకొమ్మనిపిల్ల చేతులుసాచుకొని చిట్టిపరుగురారా చేసుకొనవలెనే ఇలువేల్పుతీని ఇష్టకామ్యార్థ సిద్ధిరస్తూఅని దీవించాలనే యజమాని వీధికిపోయినా విందుకపోయినా ఊరికిపోయినా ఉత్సవానికి పోయినా రాగోరవలె ఇల్లాలు ఇలువేల్పు పోగోర కూడదే అదిలక్ష్మీ అనునంతలో అయ్యో చెంచులక్ష్మీ అనకుండా ఏడచిగారు మీరు మాత్రము నరసింహవతారము ఎత్తకండి ఇద్దరాండ్రుపోరు ఇంతింతకాదయా అస వలసివస్తుంది అని నవ్వి నది సరోజి.

ఎందుకట్ల నపుతాచే వంశాదిగా వచ్చినవాడు. ఇలువేల్పు స్వచ్ఛాదిగా వచ్చినది. ఇల్లాలు అన్నార పెద్దలు పెద్దవారి నుద్దల పన్నాను పన్నందుకు వూలూ పండ్లూ తెచ్చినాను తెచ్చినదిగాక మనసురాగా వడిలోపెట్టినాను పెట్టినది గాక వలిచి నోటిలోపెట్టుమని కోరితే చిలుకకు పెట్టినట్లు పెట్టుతాను కోరికతీర్చిన వాడే వీలిక కోరినవరముల ఇచ్చినదే కాళిక మీయమ్మ మీరు చెప్పినట్లు మాయమ్మ నాకూ చెప్పినదిలేవే భామా.

భామాలేదు సత్యభామాలేదు పాపము చాలాపొగడినారు. అటు ప్రాణానికి ప్రాణాలిచ్చే పుణ్యపురుషులు ఇల్లానికి పండ్లూ వూలూతెచ్చి వడిబాలుకట్టే ధర్మ

పరాయణులు ఇలువేల్పును ఇల్లాలిని పొగడి పొగడి వడిబడినారు. శ్రమనివారణార్థం ఈ కొంచెము కాఫీ త్రాగండి కంఠశోష, దేహశోష తగ్గుతుంది అని కాఫీ చేతికిఇచ్చి రాము త్రాగుతుండగా.

అమాంతంగా అమాయకత్వాన్ని వెలిబుచ్చితిరే స్త్రీలు ఎట్టివారలున్నారనుకున్నారో భర్త శక్తి సామర్థ్యములు తెలుసుకొనక వేళా పాలలగమనించక కోర్కెలకోరి భర్త తేలేకపోయిన చేయలేకపోయిన అపర సత్యభామలై కాలుజాడించేవారు. మూతి ముడుచుకొని గృహపకరణములపై, కోళ్లపై, కుక్కలపై, పిల్లలపై కోవముమాపుతూ పాడుసంసారం పాడుకొంప అని భర్తను సుఖాలకు దూరము చేయువారు అన్యంతలో రాము

పాడు మగను అనకపోతివే వెనుక మెటికలువిరచి వండ్లకొరికేది అనకపోతివే అన్నాడు

ఆ ఓరుస్సారుగా అననిది అందుకొనడానికి ద్విభాషా ప్రపీణులు.

మూర్ఖ వచ్చెనండీ నిరసంగా ఉన్నదండీ యని నీల్లదోలి కాళ్ల చుప్పటి గప్పి వండుకొనువారు పిశాచమావరించినదని ఊగుతూ అక్కడుండివచ్చినా ఇక్కడుండివచ్చినా నాకుసొత్తులు కావలె గుడ్డలు పెట్టవలెనంటూ ఇష్టమైనవారి పేర్ల చెప్పి ఇల్లాలవాకిలి గాబరాచేసి భర్తను నానాపజీదు చేసేవారూ రాముడూ భీముడూ వీరభద్రుడూ వీరాంజనీయులు వట్టిరాడని మంత్రగాళ్లను తిట్టుతూ చేతనయిన కొట్టుతూ సిగ్గూ బిడియము విడచి వీధిపీఠులంబడి పరుగులెత్తి కట్టుకున్నవాని మాన ప్రాణములు తీసి కన్న తల్లిదండ్రుల రచ్చకుతెచ్చి కనికరమూ అభిమానమూలేక కట్టుకున్నవాని కన్నవస్థల పెట్టువారు నెలలవర్యంతము దేవాలయాల ప్రదక్షిణలు చేయుచూ వింతావిశేషాల కంటూ నోటికిరుచిగా తింటూ ఒంటరిగా ఉంటూ సంసారాన్ని జలగర్భంలో కలుపువారు యింటిగుట్టును వీధికెక్కించి పాపభీతిలేక భర్తకూ అత్తమామలకు అవమానము గల్పించువారు ఉన్నారు కోర్కెలు తీర్చుతానని అంటూ ఉన్నారు తేలేకపోతే యిట్లుంటుంది భద్రమునుమా అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

రాము అమాటలనువిని అట్టిఅవినీతులరు వుండనే వున్నదికదా శుక్రసీతి రాక్షసత్యము సత్యానికి సత్యము అసత్యానికి అసత్యము అతుకు వడుతుందిగాని సత్యానికి అసత్యము ఎట్లఅతుకు వడుతుంది వీడు ముందుజన్మలో ఆలును బాధించిన చిల్లగ

నానంద స్వాములు లేకుంటే తనవస్తువెందుకు తారుమారౌతుంది అదంతారర్థలోనే ఉందిలేవే అన్నాడు రాము.

సరే విట్లన్నాగాని మీవని చూచుకోపోండి అని వంటవనిలో నిమగ్నమై పోయెను సరోజ.

అంతలో మూడు గంటకొట్టెను అప్పా సాయాహ్లామాయెను కార్కరలాపాలు కావలెనమ్మా అని కరుణ లేచి పూలచెట్లలోకి పోయెను.

శాంతమ్మ వంటగదికి లేచి పోయెను.

కమలా కరుణ కలిసి మల్లెరాబి మొగ్గలు సంపెగవూలు మరువము చవనము కోనుకొనివచ్చి కట్టుచుండిరి.

శాంత రాగమ్మనుమాచి పిన్నమ్మా రా అంటూ రహలా మీఅవ్వను పూచు కొని రా అన్నది.

మువ్వరు వంట గదికి పోయినారు.

శాంత ముగ్గురికి మూడు తట్టలలో ఫలాహారము పెట్టినది.

రాగమ్మ తింటూ శాంతా పీమిటివమ్మా ఇమి అన్నది.

శాంతనవ్వుతూ ఇదివూర్వపు ఫలాహారము ఇవ్వటి ఫలాహారముకాదు అన్నది ఎప్పటిదన్నాకానీ దేహానికి బలము అరోగ్యము కారణము రుచిగానూ ఉన్నది అన్నది రాగమ్మ.

ఈలాంటి అహారాలు పూర్వులు చేసుకుంటూ పుండీనాగ చేయు వానిలో భేరుకున్నాము ఇప్పటి అహారాలు మావారికి అంతగా నచ్చవు అంటూ చూ అమ్మను నవ్వుదు అంటూ ఒకఉంట తెచ్చి పెట్టినది శాంత.

మళ్ళీ ఇదేమిటమ్మా అంటూ కొంచెముతిని బాగాపున్నదే అన్నది రాగమ్మ.

అంతలో కొన్ని అప్పళములు తెచ్చిపేసినది అతింటూ పేరుఫలమూ బలమూ చేయవిధమూ ఎట్లనే అన్నది రాగమ్మ.

కరుణ తింటూ రాగమ్మా మనహిందూదేశమునకు దేరుపురుగులవలె కాఫీ గింజలు పొగాకు త్రాగుడు విర్పడినవి విజంటమాచిననూ కాఫీ దేవత గజ్జలపెద్దమ్మ అయి తివ్వవేసి కూర్చున్నది. వేగిలేచినది మొదలుకొని సాయంత్రము లోపల అయి దారుతూర్పు పుచ్చుకునేవారు వేగిలేచినతోడనే అమెను సేవించక వివసనీ ముట్టుకోని తారు లేకుండిన తలనొప్పి అనేవారు లేకపోయిన దిక్కుతెలియదనేవారు బుద్ధి వసనీ

చేయుదు అనేవారు ఉన్నారు ఈకాఫీ పైత్యము గలిగించి ధాతువుల దుర్బలముచేసి వీర్యమును చెరచును. ఆరలిని చంపును రానురాను ఉష్ణపైత్యము దేహమంతటా వ్యాపింపచేసి అహారము తగ్గించి దేహమును శుష్కింపచేయును లేదా స్థూల్యమును పెంచును అరుచిని గలిగించును పైత్యమువల్ల గుండె కష్టమును ఓర్వలేక ఎక్కువ కొట్టుతూ గస ఆయాసము నిచ్చును గసగలుగు సమయముల పైకము వచ్చును పైత్యమువల్ల వెంట్రుకలు తెల్లనగుట కన్నులు చీకట్టువచ్చుట వండ్లు తొందరగా ఊడిపోవుట తిమ్మిర్లువచ్చుట కడకు మేహవ్యాధి గ్రస్తుడగుట అజబ్బ దేహముతో పుట్టినపిల్లలు అట్లనేయగుట సంభవించును వీర్యమును అభివృద్ధిచేయు పదార్థముల భుజించక వీర్యనాశన పదార్థముల వాడుట బుద్ధితక్కువగదా ఇకపొగాకన్ననో వీడి చుట్ట, శిగరేటు, నశ్యము. ఆకులోవేసుకొనుట పలువిషములుగా అంటువ్యాధినలె నూటికి తొంభైమందినిబాధించుచున్నది. ఈపొగాకుమరింత మేహప్యాధినిపుట్టించును రక్తమును తగ్గించి దానిశక్తిని రోతపట్టించును. వీర్యము వతలాయగును గుండె దుర్బలము చేయును ధాతువుల బలము తగ్గించును సప్తధాతువులకు పైత్యము ఎక్కించి కడకు పుట్టబోవు పిల్లలనుకూడా చెరచును ఆకులో వేసుకొను వారికి ఈడ్మి ఎక్కువపోయి అరుచినిచ్చి రక్తము పాలిపోవజేయును. ఆరలినితక్కువ జేయును. మూత్రము ఎక్కువచేయును నిర్వీర్యునిచేయును ఇక త్రాగుడువల్ల కలుగు విపద్ధశలు ఉండనే ఉన్నవి. కాఫీహోటళ్లు సినిమాలు కొంపల తీయుచున్నవి వీటెవల్ల రాజధానికి ఆదాయము ఉన్నది గాబట్టి వారేమీ తలంచరు వీటెంతో లోకులు చెడుచున్నారు. కాఫీగింజలు పొగాకు వీటెంత మరేపీ బ్రచ్చుండవు ఇది ముఖ్యాం గములై ఉన్నవి మానవులకు మేముమూత్రము వీటెను అంతగావాడము కొన్ని పదార్థముల తయారు చేసుకుంటాము వాటెవల్ల సంతృప్తి పడతాము ఈపుంట వరి పేలాలతో చేయబడినది పేలాలు ద్రాక్ష వేరుసెనగ పప్పులు కొబ్బెర తురుము అల్లము పప్పులు ముంతమామిడిపప్పు యాలకలు ఉన్నవి. ఈవస్తువులు అన్నీ విర్యాభివృద్ధి అయినవి ఇది ఒక ఉంటిని చక్కగా తిరుగబోతపెట్టిన మజ్జిగ ఒక గ్లాసుత్రాగిన నిర్వీర్యుడైనను వీర్యవంతుడగును. పేలాలు తిన్నట్టులయిన మేహ వ్యాధి రాదు మూత్రము ఎక్కువెవగాదు జ్ఞాపకశక్తి తగ్గదు వీర్యము వతలకాదు. రక్తము కంఠ రములు నరములు గుండెబలకొనును. వీర్య జీవరేణువులు అభివృద్ధియగును. డెబ్బి వీండ వానికికూడా కాళ్లజీవులు ఉండవు సర్వాంగములను సర్వధాతువులను చక్కగా కాపాడుగ్గు వచనమూ అపచనముగాక ఘృంక బిడినది పేల్చబడినది అంతూ

వియ్యములో వున్నబలము మరి ఏ ధ్యానములోనాలేదు దేహబలం జ్ఞానబలం రెండూ ఇవ్వగలదు వీర్యవృద్ధి అయినది అన్నది కరుణ.

ఈ పొడి ఏమిటిదమ్మా అన్నది రాగమ్మ.

పొడిగా వున్నది మినుములతో తయారయినది అది అప్పుళాలు ఈమూడు అహారములు పురుషులకు చాలామంచివి అడవాండ్లు ఈసద్బాహులు చక్కగా నేర్చు కొనియే వుండవలయును అన్నది కరుణ.

తయారుచేయు విధము ఎట్లనో కొంచెము చెప్పు విందాము అన్నది రాగమ్మ.

అట్లుయితేవీను వడ్లను పేలాలు వేయించుకొని చక్కగా పోట్లు చీర్చరచుకొని కావలసినంత ద్రాక్షను పుల్లలుతీసి కొంచెము నెయ్యివేసి ఎచ్చచేసి చేరుసెనగపప్పు వేయించి పాట్లుతీసినవి ముంతమామిడి నెయ్యిలో కొంచెము వేయించినను కొట్టెర తురుము అల్లము గోధుమ గింజిలంతసన్నగా తరిగి నెయ్యిలో వేయించినవి తగు మోతాదు ఈవస్తువులు అన్నీకలిపి వీటెకు సరిపోవునంత అనగా కొత్తకొల్చి అంటే బెల్లముగాని చక్కెరగాని వేసుకొందురు. కొందరు తీవులకువ పనిలేదనువారు తగ్గించు కొనవచ్చు లేత పాగుపట్టి ఈవస్తువులువేసి రలియబెట్టి కొంచెము చీల్చి పొడి వచ్చకర్పూరముచల్లి ఉంటులు చేసుకునేది ఇందులో కొందరు నెయ్యిలో వేయించిన సెనగపిండిగాని గోధుమ రవ్వనుగాని వప్పులను కలుపుదురు ఈ ఉంటులు నెలవరకు చెడవు నిత్యమూ జీర్ణశక్తి ననుసరించి సేవించుచు పాలుగాని చిక్కని మజ్జిగగాని త్రాగిన దేహ బలము తగ్గక పురుషుడు యౌవన పంతుడె జీవించును ఇందుకే పూర్వీకులు పేలపిండిని చేసుకొని తిని పెద్దకాలము వీర్యవంతులై జీవించినారు. ఇప్పుడు కర్మజాలక ఎవరైనా తిన్నయెడల పేలపిండి ముఖమాఅంటూ హేళనచేస్తారు ఒకాయన బావమరది వచ్చిఉంటే ఈలాటి పేలపిండి పుంటు ఒకటి ఇస్తే పేలపిండి వుంటా అని నవ్వినాడట.

అదిమాచి బావ పిమినప్పుతావు ఈపేలపిండి బలము మీయక్కనడిగి తెలుసుకో అన్నాడట అమాట బావమరది తలవంపులుగా భావించి తలపంచి ఊరకున్నాడట.

అది అక్కగమనించి ఈద్విసంధి మాటలతోనే వచ్చింది అంటూ బాను అప్పా నాకొకజబ్బు ఉండినది ఈపిండి తిన్నప్పటినుండి అజబ్బు ఎట్లపోయినదో పోయినది దానికై అట్లంటూ వున్నాడు మీబావ నాకుశ్వేత ప్రదరము మీబావకు అతిమూత్రము

ఉండినది దీనికై ఎంతోడబ్బు పోగొట్టుకున్నాము ఏమీనుఖము లేకపోయినది ఇది ఒక అయుర్వేదవైద్యుడు చెప్పినాడు అయిన ఇల్లా వట్టా బంగారుగాను మీబావవట్ల నావట్ల ఎంతో బాగుపడినదిరా అన్నదట అట్లా -ఈవుంట బలము తెలిసిన వెనుక విడువరు అడవారుచేసి మగవారికి ఇస్తూనే ఉంటారు కర్షకుడు ఎద్దల తయారుచేసు కుంటేనేగా పనిచేసేది లేకుంటే కుంటుపడతాయి పనిచేయలేక పడుకుంటాయి అట్లే స్త్రీలు పురుషుల చెడకుండా వుంచుకుంటేనే సుఖములేకుంటే పరాజ్ఞుఖమే కర్షకుని విధమే అవుతుంది అన్నది కరుణ అమాటలకు రాగమ్మ నవ్వుతూ ఎక్కడనుంచీ ఎక్కడికి తెసివమ్మా ఇంకొకటిచేయు సిద్ధమెట్లా అన్నది.

అంతలో శాంత ముగ్గురికి మూడుగ్లాసులు మజ్జికతెచ్చి ఇచ్చినది రాగమ్మ తాగుతూ అంతా క్రొత్తవంటలుగానే ఉన్నవే అంటూ త్రాగినది

బాగలేనా అన్నది కరుణ

బాగనే పున్నవ చేయువిధమెట్లా ఇందులోగల సుగుణమేమి అన్నది రాగమ్మ

కరుణ మజ్జికత్రాగుతూ రాగమ్మా దీన్ని వైద్యులు నవ్వుతూ తక్రాసవమం తారు. చిక్కని మజ్జికలో ఉప్పు కావలసినంతవేసి తిరుగబోతపెట్టిన ఉప్పుగ కారముగా పుల్లగనుండును మరికొందరు నిమ్మరసము పిండుకొంచురు. ఇది సాయంత్రము ఫలహాసమయములలో చాలా శ్రేష్టమంటారు. ఇదిజీర్ణకారి పైత్యము హరించును దేహము శాంతపరచును ఉమ్మిని ఎక్కువ ఊరనివ్వదు అమృతము వంటిది గౌరవానికై కాఫీలుత్రాగి కాఫీలుపెట్టి గంగపాలయ్యేదానికన్నా ఉదయమే ఈదేవతనుగొల్చి చల్లగా బ్రతికేడిమేలు దేవతలు అమృతముత్రావి జరామరణముల భయము పడలినట్లు మనమీ అమృతము త్రాగితే జరామరణముల అవలేక పోయినా అనాగ్యముల అపగలదు టీ బీల మా ప గ ల మ వీర్యాభివృద్ధినిచ్చి సూరేండ్లు రంటిబలమూ కాలిబలమూ ఇవ్వగలదు అమృత గుణముండే దీనికి అమృతమని పేరుగలిగినది గుణమునుబట్టి పేరు ఓషధులకు వచ్చినది వస్తుగుణతత్వము తెలియనివారు తెలియనట్లుండక తెలిసినట్లు వర్తించిన తప్పక ప్రమాదమువచ్చును అన్నారు పెద్దలు మజ్జికమానవునికి అమృతము అందులో బీదలకూ కర్షకులకూ అగ్నిదగ్గర కూర్చొనిపనిచేయు వారికి ఎండలో సంచరించువారికి పరమామృతము ఈకాలమువారు ఈమాట వింటారా బాగుపడతారా అయినా వారివారికర్మ వారి వెంటనంటే ఉంటుందంటూ లేచినది కరుణ.

రాగమ్మ కరుణనుదూచి ఈవక్కటే చేయువిధముచెప్పు ఆటుపై లోకము విషయము మాట్లాడుదాము అన్నది.

మినవపిండిని నెయ్యిలోవేసి బాగాదోరగా వేయించి పేలపిండికి చేయునట్లు వప్పులు అన్నీవేసి చక్కెర పొగులోకలిపి పుంటలుచేసి పెట్టి లేదా ధనులమున లేవ్యా వక్కమునకు వచ్చువర్యంతమూ నెయ్యి తేనెవేసి రోటిలోపోసి దంచి కుండ లోగాని పింగాణీపాత్రలోగాని ఎత్తిపుంచేది ఇది శోభరసం పెండ్లికొడుకులకూ పిరగ బలము తగినవారికి నిర్విర్యులయిన వారికి పిర్యము వతలా అయినవారికి ఊళ్ళమునో కాళ్ళమంటలూ, కండ్రమంటలూ వున్నవారికి మూత్రము ఎక్కువగువారికి బలములేని వారికి ప్రదరవ్యాదులున్న స్త్రీలకు (తల్లబీర అమృతము దేహబలాను గుణ్యముగా తిని చల్లారిన పాలుగాని లేక చిక్కనిమజ్జిగగానీ త్రాగిన పాడిఆవురు చెన్నుగిబియ్యపు కడుగు, (పోసినట్లే పావుయిచ్చేది వడియివ్లగలదు) పురుషుడయినవనలో పాపము లేకుండా నూరేండ్లు జీవనోపగలదు భోజ్యేషుమాతా అనే నీతివాక్యమును పాటించి స్త్రీ పురుషునికి చేసిఇచ్చి జీవనోపాదులరు జీవితనుభానికి వాడుకొను తల్లిఅయితే పురుషు లకు ఇవి లభ్యమవుతాయి. పూరకగావుడల్ల మాశాంతమ్మ సర్వకర్మములూ పుష్కలమగు సకలసౌఖ్యములూ పొందగలదు రాగమ్మా ఇక అప్పుతాలు ఇంక ఇరవై అప్పు తాలైనా ఒకసారి నోట్లోకి సాలనట్లుచేసి అమ్మకొనువారు పేరుకు చేసిరాగమ్మ చేసి వేసుకొనువారూ ఉన్నారు అట్లగాదు నల్లేరురసముపోసి పినికి లావుగా అప్పు తములుచేసి నూనెలో పొంగించినవి నాలుగైదు తింటే కొంతవరకూ అహారముగా మారగలవు ముందుచెప్పిన గుణములకు పైన పేర్కొనలేకపోయాం ఇప్పుడున్న సర్వే రసము అనగా నల్లేరును తగుమోతాదుతెచ్చి చచ్చి పిండికి ఎంకసేరు రావలయునో తెలుసుకొని రుబ్బినదానిలో నీరుకలుపుకొని కొంచెముసేపు సుగంధపుండ్లచెచ్చి వడి యగట్టుకొనవలయును. ప్రతి ఇంటిలో పుండతగిన ఆహారములు చిన్నలు పెద్దలు సేవింపతగినవి అన్నది కరుణ.

అంతలో కమలకు శాంతమ్మ జడవేస్తూపుండగా పెండ్లివారు వదిపడవైదు మందివచ్చిచూచి వారు జడలల్లకొన ప్రారంభించిరి అందులో కొందరు నిల్చు కొని దువ్వుకొనువారూ నిల్చుకొని జడవేసుకొనువారు పుండగా కరుణవారినిచూచి.

అమ్మా నిల్చుకొని జడవిప్పుట జడఅల్లుట నిల్చుకొని వేసుకొనుట దువ్వు కొనుట కూడదు కూర్చొని వేసుకొనవలయును అటు ఇటు తిరుగుతూ వేసుకొన రాదు ఊడిన వెంట్రుకల జాగ్రత్తగా చూచుకొనవలయును. అని నీటిలోగానీ వళు వుల మేతలోగానీ అన్నములోగాని వడిన చేయకవచ్చు పాపమువచ్చును కూర్చొని

దువ్వకొని బడఅల్లుకొని ఊడివచ్చిన వెంట్రుకల బాగా క్రింద వశీలించి ఎత్తుకొని దిబ్బకుపోవు వస్తువులలో చేర్చవలయును. పురుషుల కెదురుగా వాకిటికెదురుగా వాకిలిముందు వంటకాలలో దేవుని పీఠముకెదురుగా కూర్చొని దువ్వకొనరాదు పెద్దవారుమాచిన సంస్కారములేని మొద్దులందురు ఊరక పాపమువచ్చును ఊరక వచ్చుపాపములలో ఇదీఒకటి దారిలో శామ్మివేయుట చీదిగోడలకు కొమ్మలకు పూయుట దారికిరువంకల మలమూత్ర విసర్జనల చేయుట యెట్లుగా అపనమిలి దారిలో మూయుట ఊరబాలో పాదములు రద్దిరదుగుట బానిలో పలుదోమి రడిగి వుక్కిలించి మూయుట స్నానముచేయుట పొరలాడుట ఎంగిలిచేసిన పదార్థముల ఒరులకు పెట్టుట పదిమందిలో తానొక్కచే వలాహారము చేయుట పెద్దవారి ఎదుట ధిక్కరించి తిరుగుట పెద్దవారిమాటల లెక్కచేయక సంభరించుట ఏమో గొప్పతనము తనలోగలదని విట్టువెగుట పెద్దల దిక్కరించి అగ్రస్థానముల కూర్చొనుట శక్తిహీనిన నడగనడచుట చేయరానిసనులు చేయుట ఒరుల హేళనచేయుట ఒరులమాచి అసూయపడుట ఊరక వచ్చుపాపములు చేయతగ్గచోట్లు చేయతగ్గనిచోట్లు తెలిసి చేయవలయును అన్యపాదనే కూర్చొని దువ్వకుంటూ జడలల్లుకొను చుండిరి

కముల బడవేయించుకొని పూలను దేవునివగ్గరపుంచి ననుస్కరించి తెచ్చి. ముత్యంపల్లవం ఇచ్చుచుండెను

కరుణ చూచి దేవుని వగ్గర పెచ్చి తెచ్చిరావా కములా అన్నది

పెట్టి ననుస్కరించి తెచ్చి రాను అన్నది కముల.

అమ్మలు నీ రాగస్క ప్రతిపక్షవా దేవునికిమాపక మరచునట్లేదే అన్నది

బాగు ప్రతిపక్షవా దెవనిస్మితము గలికిమాపక ముందుపెట్టక తిన్నది అను భవించినది రాక్షసత్వముగను అపస్త్రువులు చురుజన్మకు అడుగంటును ఈజన్మలో కొరతగలుగును దేవునికిమాచి ఇనువదించిన వస్తువులు ఈజన్మలో అభివృద్ధియగుట యేగాక మరు జన్మలో కావలసివలెనా అభివృద్ధియగును. మల్లిజన్మమున్నది ఆ జన్మలో కొరతరాహుడను బాగుపడి మరింతముందుకు పోవలయును. సాక్షిమానవులలో వెనుకబడి అపమానపడరాదను ఆశగలవారి పంథా ఇది ఇదితెలుసుకొని మరువరుడా దేవునికిమాచి అనుభవించువారు ఇందూ అందూ నుభవడగలరు విమున్నదని మల్లిహతములెమ్మని ఎక్కడిజన్మో ఎక్కడిపాపమో అని మరచి సోమరులై తిరుగువానికి విపస్త్రువులభించక దుఃఖపడగలరు దీనిమర్మమింతే నన్నది కరుణ.

రాగమ్మ అమాటలువిని తలవూచుతూ సూక్ష్మములో మోక్షమన్నారు. అణువణువులుతోడై మహామేరువు కాగలవన్నారు. సరితూగగలవన్నారు దైవనివేదనావద్ధతి షట్కర్మవిధి అణువులు మహామేరువు అయినట్లుగా మానవుని సూక్ష్మరూపముగా యోక్షసామ్రాజ్యము విలీనగలవు కుటుంబులకు ముఖ్యమయిన వద్ధతి ఇదే యంతకన్నా మరొండు విధములులేదు లేవన్నవారికి లేదు చున్నదన్నవారికి వున్నది అన్నది.

కరుణ రాగమ్మనుచూచి అమ్మా.

శ్లో॥ హోమం తర్పణయజ్ఞ యాగఫలితం కింతేనదాసం

వినా వీణాగానసరాళి గీతఫలితం కింతేన కంఠం

వినా శయ్యావాసన గంధ పుష్ప ఫలితం కింతేన కాంతాం

వినా వేదంశాస్త్ర పురాణ తర్కఫలితం కింతేన జ్ఞానంవినా॥

అన్నారు మానవులకు పెట్టిన పెట్టినదే వచ్చును పెట్టినవస్తువు అయిపోవును దైవమునకు పెట్టినవస్తువు అక్షయమై పెరుగును పెరిగి మనవంటే కాగలదు. ఆహారమయిన చూపించి తిందుము. వస్త్రభూషణములు పూలు మొదలగు సుగంధ ద్రవ్యములైన కడకు మనమే అనుభవించుము ఒకవంతు సూచవంతులో చేయి వంతులో యివ్వగలశక్తిదాత గోరంతకు కొండంత బమలివ్యగల కల్పవృక్షము యిదిగమనించలేక మానవులు దైవనిర్మితమైన వస్తువుల దైవమునకు సూచకత్విని దైవోపహతులై మరుజన్మకు అష్టదర్శియై అటమట పడుదురు.

రాగమ్మా యజ్ఞయాగాదులు ఎన్నిచేసిరా జపతపాదులు ఎంతచేసినా కంచిత్ దానమునకు సరిరావన్నారు దానములో రెండువిధములు దైవార్పితమై మానవార్పితము గావడము దైవార్పితముగాక మానవార్పితముగావడం ఈఅంటిలో దైవార్పితమై మానవార్పితమైనది మేరువు మానవార్పితమై దైవార్పితమైనది ముద్దపంపము మానవార్పితమే అయినది అధమము అన్నంతలో అశ్చర్యమభినయిస్తూ.

మానవార్పితమై దైవార్పిత మన్నావే అవిఎట్ల అన్నది రాగమ్మ.

ఏమిరాగమ్మా అంతమాత్రము తెలుసుకొనలేక పోతివా సత్పురుషులగు వస్త్రభూషణములుగానీ ధనధాన్యములుగానీ గుళ్లు మళ్లు మొదలగు మాన్యాదులుగానీ తిను వదార్థములుగానీ దానమిచ్చిన దైవనివేదనచేయక వారుముట్టరు దైవనివేదన చేయుటతోటి దైవబలముగలిగి మరుజన్మకు ఇచ్చినవారికి ఇవ్వగలశక్తిగలిగి రుణము తీర్చుకొందురు మానవార్పితమే అయినదానము తిరిగి ఇవ్వగలశక్తిలేక ఇచ్చినవారి

పాపముగ్రహించి పుణ్యము గోల్పోయి పాడగుదురు సత్పురుషులు దైవార్పితము చేసి పుణ్యము గోల్పోక పాపము మూటెగట్టక దానము దానముగా ఇచ్చినవారికి ఇవ్వగలరు. శుద్ధమానవార్పితమైనది వచ్చిన వచ్చును లేదా వానిపుణ్యము లభ్యమగును కాదా భూతత్వప్తిలోచేరి భూతమయునివల్ల ఇంతో అంతో రానివాకివలె వచ్చు రాగమ్మా దైవార్పితమై మానవార్పితమైన దానమేదానము మార్వాడీ. ద్వివలె ఇరుపురివల్ల సమకూరును మానవార్పితదానము భూతదయతో చేయవలయును ఫలముగోరక కృష్ణార్పణ మనవలయును. రాగమ్మా అమిగోమాడు పురాణ ముత్రయిదువులగు త్రిదేవులకుచూపి ఈమత్రయిపులకు ఇచ్చుచున్నది దైవార్పితమై మానవార్పితమైన దానమిదే నన్నది కరుణ

బాను కరుణా అమిగో ఆమె పూలను రెండుచేతులలో పుంచుకొని దైవార్పితముచేసి కన్నులకద్దుకొని అలంకరించు కొనుచున్నది ఇదీవక వదా అన్నది రాగమ్మ

బాను దైవమే యిచ్చెను దైవప్రసాదమని భావించి దైవార్పితమేచేసి తాను అనుభవించిన తీరిగి యిచ్చినవారికి ఇవ్వగలశక్తి కల గును దైవబలమూ సమకూరును. ఆమె సంస్కరింపబడినది గాబట్టి అచరణలో పుంచుకున్నది అన్నది కరుణ

రాగమ్మ కరుణ మాటలలోగల అర్థము గ్రహించి భక్తిపారవశ్యముతో తలవంచి ఏకమనస్సుతో దైవము శక్తికొలదీ ఏది యిచ్చినా స్వీకరించును స్వీకరించినది గోరంతైననూ టొండంతగా గచ్చును. దీనికి సాదృశ్యము రుచేలుని మూఁడిపికిల్ల అట్లుకులే ఎవతెగని ఐశ్వర్యము భగవంతుడు ఇచ్చినాడు అస్తిరునికి ఇది నిజము నాస్తిరునికి ఇది అబద్ధము నమ్మితేసొమ్ము నమ్మకపోతే దుమ్ము అచ్చారు పెద్దలు నమ్మిచెడినవారు ఎవ్వరూలేరు మనసు నిల్పుకొని భగవంతుని నమ్ముకొని సేసించు చున్నవారికి ఏకారంతలూలేవు అన్నది.

కరుణ రాగమ్మనుచూస్తూ రాగమ్మా చిత్తశుద్ధిలేని శివపూజనియేల నన్నాడు వేమన చిత్తశుద్ధి గలిగేదెన్నడు శివపూజ చేసేదెన్నడు పూజలేకున్న చిత్తమొట్ట శుద్ధికాగలదు చిత్తశుద్ధిగలిగి పూజించేవారు వక్రబుద్ధులు అనగా ముందుజన్మలో కష్టించి తయారై వచ్చినవారు వారు మినహా మరెవరితోనా అవనిగాదు మనోవాక్కాయ కర్మలను మూడిటిలో వాక్కును కాయమును ఈజన్మలో వంచినవనిచేయిస్తే మరుజన్మకు వానంతట అదే బ్రతుకనునరించును మూటెలో రెండు ఒక ప్రక్కకైన ఒకటి వెంబడిరాక ఎక్కపోవును దానంతకు అదే వచ్చును. దానిని

లెక్క పెట్టవనిలేదు వోరు ధ్యానము చేయుచున్నది దేహము నిల్చుకొని ఉన్నది మనసు ధ్యానము ననుసరించి నడిచిన నడువనిమ్ము లేదా పోనిమ్ము వాక్కు దేహము వికీభవించి చేయు దినచర్య) షట్కర్మవిదాన పుణ్యమేచాలును ఈపుణ్యమే దానిని మరుజన్మకు ఈర్ష్యకొనును మానవుడు పితృ తప్పక ముందుకు సాగి పోవును భగవంతుడు తిన్నగ దారిమాపుతూ గావునచేర్చుకొనును తప్పటడుగులు వేయు పిల్లవాని నడకకు తల్లిజే సహాయమిచ్చినట్లు తాను సహాయమిచ్చి దాపుకు చేర్చుకొనును వారి అనుగ్రహములేక దేవదానవ మానవులలో మనసును రట్టగలుగువారు మాయను గల్పువారు లేరు పురుషునికి స్త్రీలపైనా స్త్రీకి పురుషులపైనా పరుగెత్తుబుద్ధి దేవునిపైకి పరుగెత్తితే పరమాత్మపిలుపు దూరములోనే ఉండును సర్వము సన్యసింపినా నిరిస్త్రీ దానంతట అని వచ్చిన వలదనువారు పశుఫలం లేరు జాగ్రదావస్థలో వలదన్ననూ స్వప్నావస్థలో వలదనదు స్వప్నావస్థలో పుదని వైతొలగిన ఎదుటనే శ్రీమచ్ఛారాయణమూర్తి శ్రీలక్ష్మీసమేతుడై గన్పడును అయ్యలో అమ్మయ్యలో సరుకున్నదీలేనిదీ అక్కడనేగన్నదేదీ ఉండెనా అష్టసిద్ధులు వారివెన్నంటి ఉండును అష్టసిద్ధి బడసిన వారిజాడేవేరు.

సీ॥ ఆశీర్వాదంపగా నష్టదారిద్ర్యండు కలియుగ ఛనడై చెలుగవలయు
కోపించితిట్టెనా కోటిశ్వరుండైన కూటికిలేకనే కుళ్ళవలయు

మట్టిచేబట్టెనా గట్టుబంగారమై వెలగల్గి పసుధలో నిలువవలయు
మతిహీనుచేబట్ట మహానీయుడైధర ప్రఖ్యాతినిార్జించి బ్రతుకపలయు!

తే॥ అష్టసిద్ధులు నార్జించినట్టి దీరు
లిట్టులుందురు కనుగొననిందు నంచు
దైవసములయి పావవి దారులగుచు
వారు పరిపక్వమైనట్టివారు తలప॥

రాగమ్మా త్రికరణములు వికీభవించి చిత్తశుద్ధికలుగ వలయునన్న సామాన్యమా అజగరన్యాయము బడయ వలయునన్న స ల వి యా అయినా వారి వారి ప్రారబ్ధము వారివెన్నంటును అని సాయంకాల మయినదమ్మా పోవలయునని వసములోకి పోయెను రాగమ్మ వెంటనేలేచి ఆమెననుసరించెను.

శ్రీ ఉమామహేశ్వర సీతారామార్పణమస్తు

మా తృప్త్యో తి.

—◆— సా యా హ్న ము. —◆—

కరుణ ఒక చిన్నకొడవనైనీ పుటికను తీసుకొని గడ్డికోయ పొర్రంబించెను.

రాగమ్మ కరుణనుచూచి ఏమమ్మా గడ్డికోస్తావా అని తానూ అదేపనిచేయ బూని కరుణా గోపోషణచాలా పుణ్యమైనదమ్మా ఇది పుణ్యం లకే లభ్యమగు శుందంటారు అన్నది.

కరుణ నప్పుడూ రాగమ్మా గోపోషణలో పాపముకూడా ఉన్నది సక్రమ ముగా మేతవేయక వేళకు నీరుత్రావక చోటుమంచిదిగా చేయక విడిచి త్రిప్పక రాక కొట్టితిట్టి శల్యావశిష్టముచేసి కంటునీరు పెట్టి అమ్మాఅని అరచుచున్నా కనికరము లేక కావలసినన్నీచేస్తూ సక్రమముగా చూడనివారికి నరకలోకప్రాప్తి తప్పదు గోవును సారూట పుణ్యము గోవును సారూట నరకము పున్నది తెలుసుకొని గోవు ఎచ్చున్నరూపమని సాకినవారికి ఇహపరముల రెంటుకు నుఖముగలదు. గోవును కామధేనువుగా తలంచి సాకి అపాలను దైవనివేదనచేసి వాడుకొన్నవారికి మోక్షము కరతలా మలకముగా నుండును. ఆరెయ్యితో దీపమువెలిగించిన వారికి ఇహచెప్ప నక్కరయేలేదు మాత మరుగైననూ గోమాత మాతయై సాకగలదు చతుష్పాదజంతు వులలో శ్రేష్ఠమయినది అజన్మలో పరోపకారముచేసి మానవత్వమునకు రాగలిగినది మహాత్తు గలిగినది దేవతలకు మానవులకు ముఖ్యమైనది. గోవునుసేవించిన లక్ష్మీ నారాయణుల సేవించినశ్లేయగును ఇట్టిదీని వదించితిను కలియుగ రాక్షసులూ ఉన్నారు వారిమాట ఈచల్లటి వేళలోపిల పొనీ.

రాగమ్మా గోవుజిచేసి మనమిచ్చు అతీధ్యములు ధూపదీప నైవేద్యములు సుగంధ ద్రవ్యములు కామధేనువు ఈ ధేనువున నిల్చి స్వీకరించును ఎన్నిచేసినా ఆహారముపెట్టక అర్చనకాదు ఈ ధేనువును కామధేనువని భావించి పూజింతువారు

కొందరు లక్ష్మీనారాయణులని పూజించువారు మరికొందరు గౌరీశంకరులని పూజించువారు మరికొందరు గోవును పూజించిన ముప్పది మూడుకోట్ల దేవతలు. తృప్తిచెందుదురని భావించి పూజించువారూ ఉన్నారు ఒకానొకప్పుడు వాయురుమారునికి దేవతలందరూ వారివారి శక్తినిచ్చి చిరంజీవినిచేసి సర్వశక్తి సమోపేతునిగా చేసి సర్వులు తనయందేయుండి దైవసమానునిగా చేసినట్లు మహిషాసుర వధకొరకై పార్వతికి త్రిమూర్తులు మొదలుకొని దేవతలందరు వారివారి శక్తిని ఆయుధముల నిచ్చి సర్వశక్తి సమోపేతను చేసినట్లు త్రిమూర్తులు మొదలుకొని దేవతలందరు కామధేనువు నందునిల్చి సర్వలచే పూజింప చేయవలసిన సమయమువచ్చి దేవతలందరికీ తెల్పగా మంచిబోటుచాకు దొరుకునో దొరుకదోయని చిల్లలసమూహమంతా పిక్కబలమున్నంతా పరుగెత్తిపోవుటచూచి శనిదేవుడు నేనూ జాగ్రత్తపడవలసినదే నేనంటే అందరూ దిగులు వడునట్లూ పరుగెత్తునట్లూ నిర్దిష్టలవునట్లు చూచినంత మాత్రమున విన్నంతమాత్రమున విల విల తన్నుకొని ప్రాణములు విడుచునట్లు సర్వాశలు వదలుకొని చచ్చునట్లు ఈపాడు జోతిష్కములు చేసిరారు గురువు మొదలు కొని సూర్యునివరకూ నిర్దనులూ నిర్విర్యులచేసి ప్రాణముల తీయువారుగారా నార్క సమానుడై సర్వప్రపంచమున అర్థజీవుల అగంతుక మృత్యువు వాతవేయట లేదా కుజుడు నన్నొక్కనిమాత్రమే ఎత్తిపెట్టి లోకములో గౌరవహీనము చేసిరారు నా మిత్రులగు శుక్రబుధులు శుభులని పేర్కొనుటకు వీరికి నాల్గేట్టులాడెను. నామిత్రులు శుభులు నేను అశుభుడనా కానీ నాయుగమున ఈ జ్యోతిశాస్త్రమును బోతిష్కల అధిపతిమొనకు త్రొక్కి అష్టదర్శిమ్రులా అపమాయుద్ధాయులచేసి మతిహీనమొనర్చి మాటలు ఫలింపకుండ మటుమాయమొర్చి వీరికెందునా గౌరవములేకుండ చేయక పోదునా ఎవ్వరుపట్టి బాధించినా నేనేనని సర్వులరుచెప్పి సర్వప్రపంచములో లోరుప చేసినదివీరే వీరిని వాసనబట్టి వీరి విటిపాలుచేయక మానమ గ్రహమండలమున గొప్ప భాగస్వామివైన ఎవరేవస్తువు నాలోవలదన్ననూ వలదన్నవి నాకేజవ్వమని హీనవస్తువులనెల్ల గ్రహించి సర్వదేవతలలో మెప్పువడసిన నన్ను పాపియని పేరు పెట్టెదరా మిగులువారు మాత్రము పాపులుగారా వారుచేయరని మీరుచెప్పగలరా. జోతిశ్శాస్త్రమునకు ఔషధములకు మంత్రములకు శాంబరీ విద్యలకు భూతములకు అధినేతయైన బుధుడు నామిత్రుడు ఆయనరుచెప్పి జోతిశ్శాస్త్రముతల క్రిందులుగచేసి నానాదేశముల నానాకూతలుకలిపి నానామతముల గల్పించి నానాభజీయ చేయు వారిని పుట్టించి మంత్రములు ఓషధులు తద్విధముగానేచేసి వీరి అగ్రస్థానముల

మర్యాదల గౌరవముల వలుకుబడిని అదోగతి పాలుచేయమని నామిత్రునికి చెప్పుదును చేయుతును నావీలుబడిలో వీరివాసనేకూడదు వీరిజాడే ఉండకూడదు తెలియనివారు తెలియనట్లుండక విద్యావృత్తులై జోతిశ్శాస్త్రము అవకతవకలుచేసి నన్నదోగతికివంపిన వీరి రూపురూమక్రియలే లేకుండ చేతునని పిరావేశముతో జోతిష్కుల దూషిస్తూ వాయులేగ మనోవేగముల వరుగత్తుకొనిపోయి ముందుపోయినవారు అగ్రస్థానమని త్రిమూర్తులకు విడచిన ముఖములో కూర్చొనగా అప్పటికి అందున్న వారు అయ్యో త్రిమూర్తులక అనగా కూర్చున్నచోటునుంచీ లేచిన అవమానమని ఎందూ చోటుగానక అంతకువారువచ్చి లేవమన్న నాకొలుపునేవిడచి పోదమని మనోనిశ్చయము చేసుకొని కూర్చున్న తదుపరి త్రిమూర్తులవచ్చి చోటెందూగానక ముఖమున శనియుండుటగని మూత్రపురీష స్థానములలో మూత్రస్థానమున లక్ష్మీ నారాయణులు భారతీ బ్రహ్మలు పురీషస్థానమున గౌరీ శంకరులు కూర్చొనగా నా ముఖమునకు పూజలేకపోయె నా ముఖమును ఇంకెవరు చూతురని కంటనీరు పెట్టినదట కామదేనువు అదివేల్పు అదిమాచి సురబీ నిపు చింతించవద్దు నీముఖమునకు గౌరవము లేరున్నను నీమూత్ర పురీషస్థానములకు మూత్ర పురీషములరూ 'గౌరవముండును ఎట్టి అనిష్టములయిననూ నీమూత్ర పురీషములపల్ల పవిత్రమోనట్లు నేను బ్రహ్మయు మూత్రస్థానముననుండు సకల వస్తుసముదయముల గల్గించి ఆ స్థానమునకు గౌరవమిత్తుము. మూత్రమున లక్ష్మీ సరస్వతులుండి అపవిత్రస్థలముల పోగిడించినంత మాత్రమున పవిత్రము చేయుదురు. పురీష స్థానమున శంకరుడుండి నీవేది తిన్ననూ పవిత్రమౌనట్లు చేయగలడు. పురీషము పవిత్రమై దానిచే స్థలము పవిత్రమై గోమయమనునట్లు సర్వమంగళ చేయగలదు. దేవదానవ మానవులలో నీ మలమూత్రములు పవిత్రములై ప్రకాశించగలవు. నీవల్లగలుగు పాలు, పెరుగు, వెన్న, నెయ్యి పరమ పవిత్రములై మాకు అమృతసమమై ఆనందింప చేయగలవు సర్వజీవులకు మాతృరూపమై వర్ధిల్లగలవు నీకెట్టి ఇక్కట్లులు వచ్చిననూ మాకు వచ్చినట్లు బావించి రక్షింతుము. మేముండుటచే నీ పుచ్చము నీ మల మూత్రద్వారములు పవిత్రములై పూజనీయములు వందనీయములు కాగలవు నీ పుచ్చమునకే పూజలు జరుగును. దేనిలో సుగుణముండునో అచ్చోట నీచమనక మేముండుము. ఈస్థానములే నీలో పవిత్రమైనవి. అట్టిచోటనే కూర్చుంటిమి నీవు దుఃఖివకుమని దుఃఖోపశమన మొనర్చినారట రాగమ్మా అందుకే గోవుకు ముందుగా తోకరు మూడుదోట్ల వసపు కుంకుమపెట్టి లక్ష్మీ సరస్వతీ పార్వతిగా భావించి

వెనుక పాదములకు పెట్టి వెన్నీవునా చెండుకూ పెట్టి సవ్యముగావచ్చి ముందు పాదములకు పెట్టి ముఖమునకు పెట్టుదురు. అట్లే సవ్యముగానే పోయి పూలు పెట్టి ధూప దీప నైవేద్యములు యిచ్చి పీదవ ప్రదక్షిణ చేయుదురు. రాగమ్మా దైవసమముఖ భావించి గోపూజ చేయువారికి మంచిదేగాని అదివేల్పును గొల్చుక ఫలములేదు మోదులుకు నీరుపోయక శాఖలకు పోసినట్లుండును అన్నది కరుణ.

రాగమ్మ అశ్చర్యపడుతూ కరుణా అడిగినదానికి చక్కగా సమాధాన మివ్వ గలవు లోకానుభవము పురాణ శ్రవణానుభవము జ్ఞాపకశక్తి శాంతము చెప్పగల చాకచక్యము అశుధార బాగావున్నవి నీవెంట కొంతకాలము ఉండుట మంచిదిగా తోచుచున్నది అది ఇది అనక అన్నిటిలోనా అనుభవమే ఉన్నట్లున్నది నీజన్మ పుణ్యజన్మ అన్నది.

అమ్మా విన కుతూహలముండ వలయునన్న అదీ ఒకణ్యమే పుండవలయును విన కుతూహలమున్నవారికి విననిది కన్నది తిన్నది కంఠస్థముచేసి పెట్టవలయునను కొనువారికి వినాడైనా లభ్యమగుతానే ఉండును మామంట శాస్త్రవరిశోధకులు గ్రంథ శోధకులు ఉండినారు వారివల్ల విన్నవి చెప్పుచున్నాను వినుటవల్ల భౌతికము కొంత నశించి ఆధ్యాత్మికము కొంతఅలవడి స్థిరప్రజ్ఞగలిగి దైవము నేనమ్మి అజగర న్యాయము వహించినాను జ్ఞాపకశక్తి విద్యాభిలాష ఉన్నవారే పారాణికులు కపులు గాకుయులు పండితులు శాస్త్రవేత్తలు పీఠకన్నిటకు జ్ఞాపకశక్తియే ప్రాధానము ఒక్కొక్కర జీవికి ఒక్కొక్క దానిపై ధ్యానగలుగును అది వానిపూర్వజన్మ ఆశాఫలము అన్నది కరుణ.

ఇవన్నీ ఎట్లన్నాగానీ అసరోజా రాములు అటుపై ఏమైరో కొంచెము వారికథ కానీ అదంపతులు లోకమునకు అదర్శకప్రాయులుగా పున్నారు వారికథ వినవినా అభిరుచిగా వున్నది వారివల్ల ఎన్నో లోకానుభవములు వెలువడుచున్నవి వారిని పుణ్యదంపతులన వలయును కానీ కరుణా అన్నది రాగమ్మ.

రాగమ్మ పాపపుణ్య మిశ్రితులు మానవులు పుణ్యము ఎక్కువగా ఉన్న ధీపులు మానవులలో వన్నెగడింతురు నుఖింతురు పాపము ఎక్కువపున్న ధీపులు మానవులలో హీనులై జీవింతురు దుఃఖింతురు.

అ॥ మిశ్రితంబువలన మేలిమిబంగారు
విలువతగ్గి వన్నెతొలగినట్లు
పాపమిశ్రితమున పాడయిపుణ్యంబు
పరమదుఃఖములను పొరలుచీవి!

౪౦॥ పాపము పుణ్యము రెండును
మావయి పోయేడివిగావు మనవెన్నంటే
ఆపయివచ్చెడి జన్మకు
గావయి ఫలములను గుడుపు గనుగొనుపత్నా॥

అన్నారు అట్లే ముందుజన్మలో అదంపతులు కన్యాదానములుచేసి ఏకపత్నీ వ్రతులై సర్వదా భగవదారాధనచేసి దంపతులు ఒకరికొకరు ప్రోహములుచేయక పేమిమతో ఒకరి కొకరు సహకరిస్తూ కష్టములు పంచుకొని ఈజన్మకు వచ్చిన పరమపుణ్యులు వారిగాధ ఎవరికి వినకుతూహలముండదు అయితే విను.

వారట్లు ఊరు చేరగా అనసూయమ్మను ఇంటిలో అందరూ ఏమి ఏమని చుట్టుకొని వారివిషయములు విను కుతూహలముతో అడుగగా అనసూయమ్మ దాహ ముపుచ్చుకొని కూర్చొని తనచుట్టూ కూర్చున్న కొడుకులూ కోడండ్రా భర్తనూచూచి సరోజ పూర్వపుణ్యము చెప్పనలవిగాదు రాము నిశ్చయముగా శ్రీమహావిష్ణువే అన వచ్చును జ్ఞానాంబ సరస్వతీ మహాతల్లియే అనవచ్చు లేకున్న అంత శాంతము అన్ని ధర్మములుతెలిసి పలుకుట వలికినవి. అచరణలో చూపుట వుండునా ఎంతదయ ఎంతఓర్పు రామరామాజరిగినదంతాచెప్పిన ఒకరామాయణమగుతుంది. అలుమొగుల్లి ద్వరూ సరిపోయినారు వారివద్దికలు వారిహేళనలు వారి సంతోషము వారి సవాకార ము వారి ఓర్పు వారినేరు వారి సాహసము వారి శాంతముచూడ రెండు కండ్లూ చాలవు దంపతులనగా వారే దంపతులు ఎందరినో చూచినాము గాని ఇట్లలేదమ్మా ఈ నాల్గూహసములకే తయారయినారు దాంపత్య సుఖమనగా వారిదేసుఖము వారిని వారిమాటలను అటలను కని వినినగాని తెలియదు చెప్పనలవిగాదు అన్నది అనసూయమ్మ.

అమాటలు భుజంగరావువిని సంతోషముతో రాము చాలారసీకుడు విద్యా వివేకము గలవాడు తల్లి తండ్రి గురువరులతో సంస్కరింపబడినవాడు ఆవినమ్రత భక్తిశ్రద్ధలు బంధుప్రితి బుద్ధికుశలత జాగ్రత్త భూతదయ చెప్పనలవిగానివి పెద్ద చిన్న

లను భావముతెలిసి గౌరవముగా నడుచుటలో మేటి అనవచ్చును. అనాడు నాకు చేసిన మర్యాద ఇంత అంత అనరాదు అతడు ఉత్తమపురుషుడు నాకు ఇంతపయస్కు వచ్చినది డాంబికము అధికారగర్వము విద్యాగర్వము విడువలేదు అతనికి అణు మాత్రముకూడాలేవు నిగర్వి మనకు దైవసమానుడు మన సరోజాదేవే అగంతక మృత్యువు అతని ప్రారబ్ధదేవత అనుకొని ఉంటిని అతని శాంతముతో ఈమె అట్లనే తయారయిన దన్నమాట అన్నాడు.

అందరూ నవ్వినారు.

శివప్రియా హరిప్రియా సంతోషముతో అత్తనుచూచి వారిఇద్దరి కాపురము నాలుగు నాళ్ల ఉండి చూచి సంతోషించాలె అత్త అన్నారు.

అదీదగ్గరకు వచ్చిందికదా అందరమూ పోతాము నాలుగు నాళ్లపట్టు పది నాళ్ల ఉండి చూచిరాండమ్మా వద్దననుతల్లి వది.నాళ్లలో జాబువస్తుంది సీమంతము వారి స్వగ్రామములోనే జరుపుకుంటారట అన్నీనిశ్చయము చేసుకొని జ్ఞానాంబ పోయినది నేనూ అమె ఒకేతూరి బిడ్డుదిగినాము ఇద్దరమూ వకేతూరి వచ్చినాము అంటూ భుజంగరావు వైపుమల్లి సీమంతానికి కావలసినవన్నీ చక్కపెట్టండి అల్లుడు! అడిగేవాడు గాకపోయినా మనము గౌరవానికి లోటులేకుండా పోవలెగదా అందులో వారు సీమంతము చక్కగా చేసేవిధము గన్నడుతూ ఉంది. అమెప్రసవానికిరూడా మనయింటికివచ్చు విధము గన్నడలేదు వకరిని విడచి వకరు షణ్ముండలేని స్థితి విర్పడినది అయినను దీక్షబద్ధునిచేసి తానూదీక్షతో త్రిదేవుల వూజిస్తూ ఉన్నది వారికి కొడుకే పుట్టవలెనట వదినకు కూతురు పుట్టవలెనట వారిరువురి పెండ్లి నెట్లదో పేతముగా నడువగా అవ్వ తాతా మనుమనీ మనుమరాలినీ చూచిపోను పడేపడే వస్తూ పోతూ ఉండవలెనట అని కూతురంటుంది కూతురికని వకతూరి మనవరాలి కని వకతూరివస్తూ తెస్తూ ఇస్తూ ఉంటే వేంకటేశ్వరస్వామికి అదాయము వచ్చినట్లు ఉండవలెనట అందుకై దీక్షను పెంచినాడట మాబావకు కూతురే పుట్టేదని చెప్పు మన్నాడు అల్లుడు కూతురిఅశౌ అల్లునిఅశౌ చూచినారా అన్నది అనసూయమ్మ ముస్కి ముసి నగువులతో.

శివప్రియ నవ్వినది.

భుజంగరావు నవ్వుతూ ఔనువారికి కొడుకుపుట్టితే తప్పనిసరి అవుతుంది వారన్నట్టే అవుతుందేమో మంచి కోర్కెకోరినారు ఇచ్చిన ఇంటికి ఇచ్చుట మనకు

మంచిదే ఇదిముఖ్యమయిన న్యాయము వారిఇంటినుండి తెచ్చుకొనుటకన్నా ఇచ్చుటే శ్రేయము దానముచేసిన యింటినుండి తిరిగి దానము తెచ్చుకొనుట అంతధర్మము గాదు దాత దాతగనే ఉండుట మంచిదిగదా వారికోరికో ఫలించనీ దానమేచేతము ఏమమ్మా అడవిడ్డకోరిక విన్నావా అని నవ్వినాడు భుజంగరావు.

శివప్రియ నవ్వుతూ వారిమాటే నిజమయ్యేనట్లు వున్నది అత్తా నాకు రెండవ మాసము నడచుచున్నది వారికి అడవిడ్డ గలిగిన మనకు పనిరాదు మనకు అడవిడ్డ గలిగిన వారికి పనికి వచ్చునన్నది.

అంతలో హరిప్రియ అతికినట్లు ఇరువురరూ మగవిడ్డలు గలిగితేనో అన్నది. అందరూ నవ్వినారు.

ఇక్కడ జ్ఞానాంబ యిల్లుచేరగానే రంగనాథం ఎదురువచ్చి జ్ఞానా వీమి సంగతి వీమిసంగతిని అతురత్వముతో అదుగమొదలుపెట్టి ఏటుదిరిగిన అటు తిరుగ ప్రారంభించినాడు.

అయ్యో కొంచెము మించినీళ్లయినా త్రాగనివ్వని చెప్పతాను అని సామాను లక్కడపెట్టి బచ్చలికి పోయినది. కాళ్లు కడుగుకొనడానికి రంగనాథం అక్కడికి పోయినాడు.

నేను వస్తాను పదలండి చెప్పతాను చెప్పలోపలనే అంత లొందరా అన్నది జ్ఞానాంబ.

నా తొండరనాదీ నీ తొండరనీదీ కానీ అంటూ వంటగదికిపోయి మంచినీళ్లు చెంబు గ్లాసుతెచ్చి గదిముందు పెట్టుకొని కూర్చున్నాడు రంగనాథం.

జ్ఞానాంబ కాళ్లు కడుగుకొనివచ్చి వంటగదికి పోతూవుండగా.

ఇదిగో ఇక్కడ తెచ్చినా నీళ్లు అన్నాదు రంగనాథం అయ్యో వీమి అతురత వీమి అతురత వచ్చినాను చెప్పతాను వింటారు. అంతలో ఇంత తొందరా మంచి నీళ్లు నేను త్రాగలేనూ త్రాగి వచ్చేలోపల అలశ్యమగుతుందని నీళ్లు తెచ్చిపెట్టి కూర్చున్నారు. నేను వచ్చేది తెలిసివుంటే ఎదురొచ్చేవారేనని కూర్చొని నీళ్లు త్రాగను గ్లాసు ఛేతికి తీసుకున్నది.

రంగనాథం నీళ్లువేసినాడు.

జ్ఞానాంబ త్రాగినది తిరిగి వేయవోయినాడు రంగనాథం.

వద్దు అని చేయిపూపి గుక్కమింగి జ్ఞానాంబ మూతి తుడుచుకొని అబ్బిబ్బా అక్కడ కొడుకట్లా ఇక్కడ అబ్బడిట్లా ఊపిరి ఆడనిచ్చేవారుగారు అంటూ ఊ విసంద్ పోతిని అన్నంతలోనే రంగనాగధం ముందుకు జరిగి పోతిని అవతలా అన్నాడు.

అయ్యో చెప్పనివ్వండి వినపడేటట్లు గట్టిగానే చెప్పతానులేండీ ముందురు జరిగి వడిలో కూర్చోవద్దు అన్నది జ్ఞానాంబ.

వడిలో కూర్చోనూ మడిలో కూర్చోనులేవే చెప్పి వింటాసంటూ ఇంచా ముందుకు జరిగి ముఖం ముఖమువద్ద పెట్టినాడు రంగనాగధం.

ఎవరన్నావచ్చేరు కొంచెం దూరంగా ఉండండి ముసలివారయినా యింకా విడువలేదే అని నవ్విపోయేరు అన్నది జ్ఞానాంబ.

నీవెప్పుడయినా అమ్మగారింటికనీ, తిరుణాలకనీ, తీర్థవాసికనీ, పెండ్లికనీ, పేరంటానికని మగనివిడచిపోయి విచ్చిఉంటే తెలిసిఉండుని ఎప్పుడూ ఊయి ఎరు గవు నీకేమి తెలుసు నాకు తెలుసు యిల్లువిడచిపో వచ్చిన భార్యదగ్గర కూర్చొని మగ వాడు యోగక్షేమములడుగక మరెవ్వరినడుగవలె నంటావు. అనందముగా మగనికే దురుగాకూర్చొని కండ్లుతరిప్పుతూ కనుసోగలెగరవేయుచు హావభావములతో చిలుక వలికినట్లు పలుకుతూ ఉన్న భార్యమాట లాలింపక మగవాడు ఊరకుండగలడా ఊర కుండ మననయ్యేనా సిగ్గుపడువాడు మాటలు చేతగానివాడు అడదంటే అసలేకాని వాడు దుగ్గవల్లె పొగాకు చూటిలోవున్నా నోటిలోవున్నా ఒకటే ననువాడు సరిపోని వాడు నరుకులేనివాడు ఊరకుంటాడు నావంటివాడు ఊరకుంటాడా చెప్పవే వినా ము అని మరింత అనుకున్నాడు.

వెనుకరు కొంచెము జరిగి జ్ఞానాంబ అయ్యో యాభైయేంట్లు పడవచ్చినా మను మడో మనుమరాలో పుట్టవచ్చినా ఈపులుసు ఇంకా దావలేదే రామా కృష్ణా అను కంటూ రానురానూ సంసారాన్ని సంసారసుఖాన్ని దూరము చేసుకుంటూ ముం దుగతుల చూచుకుంటూ పోతారనుకుంటే రానురాను పోనుపోనూ ముందురుతూ వుందే అన్నది కండ్లుతరిప్పుతూ ముఖములో కోపమూ సర్వ మిళితముచేసి జ్ఞానాంబ.

హసేయ్ భామిశాలి ముందుజన్మలో చేసిన పాపాలతో ఆలు చచ్చినవాడు పెండ్లి కానివాడు పురుషత్వము లేనివాడు సరిపోక విడాకులు పుచ్చుకున్నవాడు

రూపము నచ్చక దూరమయినవారు రోగులై విడిపోయినవారు సన్యాసమై కూసిన కాకికూతల కోవెలని నమ్మి అనందాన్ని దూరము చేసుకుంటావా ప్రహ్లాదుడు ఇటు పిల్లలతోలేడా ధృవుడు పెండ్లిచేసుకొని రాజ్యాలుయేలీ యుద్ధాలు చేయలేదా మునులకు భార్యలులేరా త్రిమూర్తులకు పెండ్లాలులేరా ముక్కోటి అధిష్ఠాన దేవతలకు ఇల్లాండ్రులేరా ఒసేయ జ్ఞానా యోగులకు జ్యోగులకు త్యాగులకు భోగులకు విరాగులకు బైరాగులకు అడదే అవు అడది అవులేక హరిహరులుకూడా కాదని వక రిపట్టు ఇద్దరిని చేసుకున్నారు. కానరాలేదా అడదిలేని ఇల్లు అడవి మగవాడలేని యిల్లు మరము ఈ లోకమువిడచి ఆ లోకాలకు పోయినా అక్కడా అడవారే వుండేది వారితోనే అనందం అష్టబోగాల్లో అడది అష్టేశ్వర్యాల్లో అడది ఇక పిఠెను ఇచ్చేమహాతల్లి అడదేననుకో అడలేక మగ ఈలోకాల్లోకాదు ఏలోకాల్లోకూడలేదు అడవారితో అనందపడచూడదని వీశాస్త్రాగ్నిలోకూడా ఉండదు అడవారితో హరి చింతనా హరిసేవా దూరమగుతుందని చెప్పడం తప్పు సన్యాసము వుచ్చుకొమ్మనడము మరింతతప్పు మగవాడు సద్బ్రతితో అర్జించినది స్త్రీపరివక్తముచేసి భగవంతునికీమామీ నాల్గు చేతులతో నమస్కరించి తింటూ ఉంటూ మంచిమార్గముతో ఒరులకు అవశ్యతచేయక అతిథి అభ్యాగతిని సత్కరిస్తూ సంరోషముతో కాలము తోమివలెనంటే అందరికీ అలవి అవుతుందా-కానివారు కానిమాటలు మాట్లాడుతారు నమ్మరు కామిగాక మోక్షకామిగాడు అన్నారు. పెద్దలు-కామం అనగా కోరిక అన్నారు-భగవంతుని అనుగ్రహం పొందవలె రాబోవుజన్మ మంచిదిగావచ్చువిధము వీర్పాటు చేసుకొనవలె పుణ్యము అర్జించుకొనవలె మంచి వారనిపించుకొనవలె చైవనివేదనలేక పిదీముట్టుకూడదు పండుగ పర్వదిచాలలో శక్తికొలదీచేసి భగవద్ నివేదనచేయవలె భార్యాభర్తలు ఒకరికొకరు ద్రోహము చేసుకొనరాదు ఒరుల దుఃఖపెట్టక యుక్తియుక్తముగా కాలము నడువవలెననునదీ కోరికే కామాన్ని మంచి మార్గానికు త్రిప్పవలెననునదీ కోరికే కామాన్ని చెలరేగినప్పుడు అర్పి అదరించే అడవారికి ద్రోహముచేయక అంచున పెట్టుకొని బుద్ధిని కైవశముచేసుకొని పాపాన్ని పెంచేకోర్కెల వశవర్తివిగాక బ్రతుకమని త్రిమూర్తులు చెప్పతూ ఇట్లుండవలెనని వారివారి భార్యల తొడపై కూర్చుండ పెట్టుకున్నారు. నీతొడపైనేను కూర్చోలేదు నాతొడపై కూర్చుండ పెట్టుకొనలేదు నీకింత కోపమెందుకే తెచ్చుకున్న అదృష్టాన్ని దూరము చేసుకుంటావా సప్తమ స్థానములో పాపగ్రహమున్నవాడు పంటిపూట కూడు తినవలెనని ప్రతమూనినట్లు ప్రతము పూనుతావా ఏమి మనము అదృష్ట

~~~~~

వంతులమే రోగగ్రస్తులముగాక కోపగ్రస్తులముగాక దూరగ్రస్తులముగాక నేరగ్రస్తులముగాక అన్యోన్యముగా రతీమన్మథులవలె కాలముగడుపు తున్నాము అందరూ ఈవిధంగా నుఖపడ తెచ్చుకొనలేదు మనము పూర్వము పుణ్యముచేసిన దంపతులము సన్యసించే దెందుకు దీనివల్ల తప్పులేదు.

అ॥ దీన శుభములేదు దివ్యకీర్తియులేదు

జగతి పుట్టిపుట్టి చచ్చిచచ్చి

పొరలనేల నెందు పుట్టని చావని

తోవ వెతకకొనుట దొడ్డబుద్ధి॥

అన్నారేగారి అక్కడా వినో వకబాధ ఉండనే వుండును. నుఖంగా పడుకుందామని మంచము సంపాదించుకొంటే నల్లులుపడి బాదించునట్లు మోక్షము సంపాదించుకొన్న పోదు నహమిదు అభవతనముకాలేదా శంతనుడు అభవతనమై వచ్చినవాడుకాదా గోలోకమునుండి గోప గోపికలై ఈ లోకములో పుట్టలేదా! భగవద్ కటాక్షము సంపాదించుకొనిపుట్టితే ఈ లోకముకూడా ఆ లోకమునకు సాటియే ఆ లోకముపోను సంపాదన ఈ లోకములోనే యున్నది. యమలోకము పోను సంపాదన ఈలోకములోనే యున్నది. వీది సంపాదించుకొన ఉద్దేశ్యమున్న అది సంపాదించు కొనవచ్చును. మనము ముందు పుణ్యము సంపాదించుకొన్నాము సంపాదించినదానికి అనుభవిస్తూ కావలసినంత తిరిగి సంపాదిస్తూ వున్నాము. ఇంతకన్నా రూపము, ధనము, విద్య, భూమి, గృహము, వాడీపంట, బంధు, మిత్రబలము, ఆరోగ్యము, అవయవముల సౌష్ఠవము, డెబ్బయి ఏండ్లపరచు తగ్గనియోవనము, రసిత, అన్నంతలో జ్ఞానాంబ చిరునవ్వుతో చాలుమాపుతో చూస్తూ యోవనము రసితవుంటే చాలులేండి మిగతవి తమకున్నా లేరున్నా పరవాలేదు రామ రామ రాను రాను శోభనమునాటి పెండ్లికొడుకు అవుచున్నారు. ఇంటికి వచ్చినది అపరసరస్వతియైన కోడలు నమ్మిపోతుంది. ఈ ముసలిపీనుగలరు యింకా పులుసు చావలేదమ్మా యని చాటుతుంది కొంచెము జాగ్రత్తగా వుండండి అన్నది జ్ఞానాంబ.

వసేయ్ అపర సరస్వతి అయితే అమాట అనదు అంటూ వుండగనే జ్ఞానాంబ

ఇదెక్కడ నేర్చుచున్నారు వసేయ్ బాయిశాలి పిల్లా భామా నవీనకాలమొచ్చినా తమరు మాత్రము విడువలేదే అన్నది.

ఇవి ముద్దుమాటలే భామా - ఈమాటల్లో ఆనందముంది. అన్యోన్యతుంది విలాసము వినోదము మిళితంగావుంది ఇది తెలియనివాళ్లు పేరుతో పిలువలేవు అని చీదరించు కుంటారు. పొడిచేయెద్దు ముందుగా చీదినట్లు బుసకొడ్తారు నీవు మాత్రము బుసకొట్టవద్దు ఇది అట్టుండనీ అవర సరస్వతి అయితే ఆనందపడుతుంది, ఆ జ్ఞానాంబ అయితే అంటుంది ఇటు విను చింతచచ్చినా వులును ఉంటుంది చావదు అవస్థలు మారినా ఆశచావదు కౌమారమునకు వృద్ధాప్యమునకు సందులో అర్థము పైనా అడవారిపై ఆశ మరింత హెచ్చుచూరు. ఇలువేల్పును ఇల్లాలిని పూటతప్పకుండా పూజిస్తేనే పలుకరిస్తేనే ముక్తి భుక్తి అన్నారు ఇలువేల్పును మరువలేదు. ఇల్లాలిని విడువలేదు ఆయన్ను మరచి వండి కుడిచేదిలేదు నిన్ను విడచి మృణముండేదిలేదు చెప్ప వే కొడుకూ కోడలికథా కొంచెము విందాము అని పైన చేయివేసినాడు రంగనాథం.

ఇదేమికర్మము బద్ధమేలేకుండా దిగితిరే అని చేయిపీసివేయ పోయినది జ్ఞానాంబ.

రంగనాథం గట్టిగవట్టుకొని చుబుక మంటుతూ జ్ఞానా నాకోరిక ఒకటి వున్నది చెప్పుతా వింటావా అన్నాడు.

వీడో మంచికోరిక సంపాదించినట్లున్నదే మంచికోరికైతే వినవలసిందే కానీ నీవుకోరడము నేనువద్దనడమునా నేనుకోరినా మీరువద్దనవచ్చు అన్ని అందాలా మీదే పైచేయి అన్నది నవ్వుతూ జ్ఞానాంబ.

కాలానుగుణ్యముగా నాచేయిక్రిందూ నీచేయిమీదూ వకప్పుడు కావచ్చులేవే అదట్టుండనీ నీవు కుమారునికని ఒక కన్యకకు దానము చేసిరావు నీకు ఫలముగలదు కన్యనుగని దానము చేయలేదు కన్యాదాన ఫలము నాకులేదు మాఫవరావు తన కుమార్తె పెండ్లికై నాలుగునూర్లు డబ్బు నన్ను అడిగినాడు ఆతను యిప్పుడు వివాహము చేసేస్థితిలోలేడు కఠికబీద వారియింటి నెత్తము మంచిది ముచివారు అరాచగునూర్లు మనము పెట్టుకొని మన సీమంతములో అవివాహము మనమేచేసిఇచ్చి ఆ బిడ్డకు చీరలూ రవికలు మనమే జరుపుతూ వత్తాము కన్యాదాన ఫలము నాకుముట్టుతుంది మళ్ళీ వచ్చేజన్మలో సమయస్ఫూర్తి వివాహమగుతుంది. అపురూపవతి అనుగుణ్యవతి వచ్చి ఆనందపెడుంది ఏమంటావు అన్నాడు రంగనాథము.

జ్ఞానాంబ చిరునవ్వు ముఖములోనాపి ఏమండీ నమ్మ ఈజన్మతో వదలు తారా ఏమి ఇంకొక కన్యకకు దారివిర్పరచుకున్నట్లుండే నేనేమి అవకారముచేసి

నానండి వదలను న్యాయమేనా అన్నది చిరునవ్వు నావుకొని దీనత్వముతో.

అట్లకాదే బొమ్మా ఆకన్యాదానఫలం నీలోచేరి రూపమూ జ్ఞానము శాంతము వినయము విదేయత లోకజ్ఞానము గుణము రసికతచూపి నన్ను అనందపెట్టును కన్యాదాన ఫలము అడవారిలోచేరి మొగవారిని అనందపెట్టును వరదానఫలము మగవానిలోచేరి అడవారిని అనందపెట్టును దానఫలం అడమగల మార్చడు బలము గలిగిండును బ్రహ్మ ప్రళయ మొనర్చుదనుక నిన్నువిడువనులే భయపడకు అయితే బ్రహ్మరాక్షసవైపుట్టి వాబ్రతుకు నాయాశ నాశనము చేయకు మన్నాడు రంగనాథం.

అయ్యో తమరు భేతాశస్వరూపమై పుట్టి నాయాశా నాబ్రతుకు పాడుచేస్తేయెట్లు అన్నది జ్ఞానాంబ.

బుద్ధిమంతుని కొడుకును కన్నావు కన్యకకు దానము చేసినావు ఇక కోడలిని బాధించకుండా వీడ్పించకుండా కొడుకునకు సమాధానము చెప్పుకుంటూ కోడలిని కూతురువలెమాస్తూ వనికి పాటకు సైదోడై తోడునీడై ఉంటే నేను చుంచివాడైపుట్టి నిన్నానంద పరుస్తాను ఇంతే ఇందులోవున్న వరమరహస్యం విసుంటావు అన్నాడు రంగనాథం.

ఏమంటాను మనసీమంతం అన్నావుగా రానీ మనసీమంతము అనాడు చేజాము అన్నది నవ్వుతూ జ్ఞానాంబ.

మన సీమంతము ఇక ఈజన్మలోలేదు. రాబోవు జన్మలో ఉంటుంది. మొదటి గర్భానికి సీమంతమని తెలుసులేవే బొమ్మా కొడుకూ కోడలిదే భామా సీమంతం నీదీ నాదికాదు అన్నాడు రంగనాథం.

నేననేది ఏముంది కానీయండి పుణ్యము అజ్ఞానము, అంభో, కాదని ఆపాంబ నేనెందుకు కట్టుకొనవలె కన్యాదాన ఫలమనుభవించండి. ఎంత అనుభవించినా తమకు తమిదీరదులే అన్నది జ్ఞానాంబ.

మైదున నిద్రాహారములు తీరేటివిగావే మనిషి ఉన్నంతవరకూ పుండును. అందులో పాపపుణ్యాను సరణముగా లభ్యపడును. చూడు ముందు పుణ్యముచేసే నీకు నలభైఏండ్లకుపైనే వయసున్నా నీ ముఖములో చంద్రకళలుట్టి పడుతున్నవి. అన్నంతలో రంగనాథం జ్ఞానాంబ చేజాచి చాలుచాలు వర్ణనచేయవాకండి ఇప్పుడిప్పుడు వయసు తమకు వస్తూవున్నది. అడవారి ముఖాల వర్ణిస్తూ ఉన్నారు వర్ణనలో వైనంతప్పి జ్వరంవచ్చినీ అన్నది ముసి ముసి నగుతో

జ్వరము ఎందుకొస్తుందే కావలసినంత పాపాలుచేసి ఈజన్మలో ఆలులేక అల్లాడే అధిక ప్రసంగులకు అనాడు మొగోళ్లమని అడుమూ అజ్ఞాలేకతిరిగిన గోసంగు లకు ముసంగులకూ కాస్తుంది జ్వరము రంభలాంటి ఇల్లాలు మందులసంచి ముంచు చుకొని ఎదురుగా కూర్చోనుంటే జ్వరము విమూలనుంచీ వస్తుంది వచ్చేపో సంతివి పోసి బ్రతికించుకోడు అంతటి సామర్థ్యం సవ్యసాచి ఉందిగా నాకుభయమేమి అ మన్నధుని అత్తనైపుణ్యము ఇక్కడ పనిచేయదు ఏమే వచ్చినాడు శత్రువు అన్నంతలోనే వేయే కొట్టు పిక్కబలమున్నంత పరిగెత్తేటట్లు అని అండగానిల్చుకొనే ఇల్లాలు దండిగా వున్నదిగా కాదే ముందుజన్మలో కన్యాదానఫలమే చేకూర్చుకొనక అయ్యేవివాహాలచెరచి అడవారి కన్యాయముచేసిన అష్టదర్శిమలకడ పనిచేస్తుంది నాకడ పనిచేయదు అన్నాడు రంగనాథం.

వివాహానికి ముఖ్యమయిన పుణ్యము కన్యాదాన ఫలమేనంటారా అన్నది జ్ఞానాంబ.

ఔను జ్ఞానా ఆలుమొగుళ్లు అన్యోన్యముగా వకరికొకరు నచ్చిన రూపవంతు లుగా యౌవనవంతులుగా వకరి నొకరు చూడక వుండలేని ప్రేమస్వరూపులుగా వకరిమాట వకరు ప్రేమతో ఓను జంటగా వకరి కోరిక వకరు తీర్చుకోగల దంప తులుగా మనవలె పుట్టువారు ఉండవలెనంటే నాలుగైదు కన్యాదానములు కని పెంచి చేసినవారుగానీ లేక వీధిపిల్లలకు ఇద్దరికి ముగ్గురికైనా పెండ్లిచేసిన వారు గాని పెండ్లిచేసి జీవితాంతమవరకు కన్నబిడ్డకు నడిపినట్లు పీరలు రవికలు నడిపి పుణ్యపూర్ణించిన వారుగానీ వివాహములకు ధనము, ధాన్యము కావలసినంతా దా నము చేసినవారుగాని వుంటారు. అష్టసుఖములలో అష్టైశ్వర్యములలో అన్ని టిలో అగ్రస్థానము వహించిన స్త్రీ సుఖము పొందవలయునన్న మన ఇంటి బంక మట్టిగాదు చేసిన పాప పుణ్యములే వెన్నంటునని ఇది తెలియక మూఢులు మూర్ఖులు పరమలోభ దేవులై తమ గతులుగానక పుత్రులకని పౌత్రులకని కూడబెట్టి కూడ బెట్టి కూలిపోయి తిరిగివచ్చి కూడబెట్టిన ధనముపై కూర్చొనునుగాని అనుభవించు టురు జ్ఞానముగానీ దేహసాక్ష్యముగాని లేక పిడ్డిపిడ్డి చచ్చెదరు తిరిగి వచ్చునప్ప టికి దేహసంపదా జ్ఞానసంపదా గలిగి అనుభవించవలెనను అశ ఉంటేకదా పుణ్యము చేసుకునేది ప్రకృతం తింటేసరి అనుభవిస్తేసరి యనువారు గొందరు పాపమువల్లనో పెనులోభమువల్లనో అర్జించి పేరుగడించినవాడే గొప్పవాడని అర్జించి లెక్కించు

కొంటూ సంతోషించు కుంటూ కూర్చుంటే చాలుననువారు కొందరూ ఉన్నారు వారితో మనకు వనిలేదు త్రిదేవుల పూజించినఫలము కన్యాదానములుచేసిన ఫలము వీదావిక్కు వివాహాలకు శోభనాలకు వస్త్రములకు ఇచ్చినఫలము పండుగపర్వదినాల్లో తిండికిలేక దుఃఖించువారికిఇచ్చు వంటసామగ్రిఫలం ముత్తయిదువులకు చిన్నపిల్లలకూ పండ్లూపూలు ఇచ్చినఫలం అంతా వకముద్దై మరుజన్మకు నీలోచేరి నీదేహసాక్ష్యవము రూపముఅప్పరసలతలదన్నుతుంది అప్పుడునిన్నుచూచి నేనుమైమరచి ఎడతెగకుండా.

అనునంతలో జ్ఞానాంబ రంగనాథం నోరుమూసి చాలుచాలు కవనముకా మంగా మారిపోయింది తలపిచ్చికి తిరిగింది ముదిరితే వైద్యులు కావలసి వస్తుంది చాలు అన్నది కన్నులలో తళుకు మెరపువలె మెరిపిస్తూ.

తలపిచ్చి వకటేచెప్పితివి ఇంకొకపిచ్చి చెప్పకపోతివే వాటెరు సంబంధ బాంధవ్యమున్నది మొలలో సక్రమముగా మూత్ర పురీషస్థానములు నడుచుచూ ముందు వెనుకలాడక పోయిన తలలో వీవీజనింపపు వాటెకు అతివృష్టి అనావృష్టి దోషమువట్టే తలలో ధాతువులు వక్రించి తలపిచ్చి వచ్చేది అదితెలియక పిచ్చివారికి వీమేమోచేసి నానాఫజీదు చేస్తున్నారు వైద్యులు మలమూత్రముల సక్రమ పద్ధతికి త్రిప్పిన పిచ్చితేదు అదినైద్యసిధాన మటుండనీ మొలలో ముదిరి తలనాశ్రయించు కున్నదని పిచ్చిఎక్కినదని తెలుసుకున్నావుగదేజాణా అని బుగ్గలపై అట్లు వ్రేల్లతో కొట్టినాడు రంగనాథం.

జ్ఞానాంబ కోవములో చిరునవ్వు చురుకుచూపు మిళితముచేసి తలవంచి తీష్ణముగా చూస్తూ వీల నాలుగునాళ్లకే ఇంత మారిపోయినారు అన్నది.

అన్యోన్యముగా జంటపక్షులవలె ఉన్నదంపతులు నాలుగునాళ్లు ఎడబాసి తిరిగి వచ్చి గూడు చేరుకున్నతోడనే వకరినొకరు చూచు చూపులసొంపు ఒకరినొకరు పిలుచు పిలుపుల మాధుర్యం ఆనడకలోగల చలాకి వరరిబెన్నంటి వేరొకరు తిరుగుటలోగలవైనం వకరినొకరు పోతూ వస్తూ స్పర్శించగా తగలగా నిలచి చిగునప్పు పొడచూపు చూపులలోగల వరమ రహస్యం చుం.

అనునంతలో జ్ఞానాంబ రంగనాథం నోరుమూసి మితిమీరు తున్నది బ్రహ్మకూకటి దాటుతుందిక దాటనివ్వకండి పుణ్యముంటుంది అన్నది కలికిచూపుతో.

వసేయ్ అన్యోన్యమయిన దంపతుల ఆనందమట్టుంటుంది నీకులేదా నాకులేదా ఈబోకి ఇల్లుచేరెనేమో నని మూతిముడుచుకొను ఇల్లాలు ఈశనిదేవత వచ్చెనేమోనని ప్రక్కకు మూతిత్రిప్పకొను పురుషుడు అయిన నరకము తప్పదు అట్లకాదేబొమ్మా ఎప్పుడు వస్తుందని ఎదురెక్కిచూస్తూ ఉన్నపురుషుని ఎప్పుడు ఇల్లుచేరవలెనను ఇల్లాలపు ఇంకెట్టుంటుంది అనుకున్నావు అన్నాడు రంగనాథం

జ్ఞానాంబ కోవమూ చిరునవ్వు మిళితముచేసి చిన్నప్పటి చిలిపిచేష్టలు జ్ఞాన కము చేసుకొనుచున్నారా లేక వయస్సు వెనక్కు మళ్లినదా లేరున్న ఇట్టుండరే అన్నది జ్ఞానాంబ.

జ్ఞానా దేహమునరు జరసంబనిస్తూ వచ్చినా బుద్ధికిదీర్చి ఎక్కి వస్తూ వస్తుంది బుద్ధికి లోకానుభవము ఎక్కువ కలుగుతుంది. అనుభవించ వలెనంటుంది ఈఅనుభవ జ్ఞానము ఇరవైవీడులలో స్త్రీపురుషుల కుండి దేహభాగ్యములు చెడనివైన వారిపుణ్య మేమన వలయును వారుఎట్టిపుణ్యాత్ములుగా నుండవలయునోచూడు పురుషుడు ముందుకువచ్చిన స్త్రీ వెనక్కుజరుగుట పురుషుడు వెనక్కు తిరిగిన స్త్రీ ముందుకు వచ్చుట స్త్రీలకు నైజం అగ్నిని ఆర్పక చెలరేగనివ్వకపెట్టి కుమిలి కుమిలి మండుట గని నవ్వుచుందురు ఇదిస్త్రీల చెలగాటము ఇందులో వకఆనందము గన్నరుతురు ఇదిస్త్రీకి నైజమే ఇదిఆంతయూ నేచేసిన కన్యాదానఫలం నీవుచేసిన వరదానఫలం భగవదనుగ్రహము మనట్టి దంపతులు అరుదుగా ఉంటారు భర్తలేని స్త్రీలు భార్య లేని పురుషులు ఇరువురూ ఉండి అనుభవించుటకు శక్తిలేని మందభాగ్యులు వకరి కొకరిపై అనురాగములేక విడివడి దుఃఖించు పాపులు ముందు ధర్మరహితులై దొరికినవన్నీ అనుభవించి వకరికొకరు మోసము చేసుకున్నపాపులు ఏ అంగముతో చేసిన పాపము అయంగమునకే తప్పక వచ్చునన్నారు యౌవన మదముతో వావి వరుసలెక్కింపక చిన్నపెద్దలను భావములేక గురువును గురుతుల్యుల లెక్కింపక సంచరించిన దోషమే జీవుల నీరీతిచేసి దుఃఖించేయునది మనము ముందుజన్మలో చేయలేదు ఈజన్మలో చూడలేదు ముందురాబోవు జన్మలోకూడా ఇట్లేఉంటుందను టకు సందేహములేదు నాబాకీనీవు నీబాకీనేను తీర్చవలసిన పనిలేదు ప్రపంచమంతా వకరికొకరు బాకీనే జ్ఞానా ఇప్పుడు దొరికెనని సంతోషించువాడు వెట్టివాడు తిరిగి తీర్చవలసివచ్చును ఇందుకే జ్యోతిశ్శాస్త్రజ్ఞులు పూర్వపుణ్యం పూర్వపాపం అనిరెండు భాగలేర్పరచి చెప్పేది వ్రాసేది జ్యోతిష్యము పరికించిన గుండెదిగులు పుట్టుతుంది

చేసినది పరమాణువుకూడా విడువకుండా మంచిచెడ్డల సినీమారీలు తీసుకున్నట్లు గ్రాంథోనుష్ఠేటు లాక్కున్నట్లు మానవులుచేయు సర్వస్వము ఈనవగ్రహ మండలములు తీసుకొనగలవు తిరిగి పుట్టుక వచ్చేటప్పటికి ఆరీలు ఆయాపే ఆమెను ఆస్థేలు అపాకేపాడును అప్పుడు అటవాగలేదనీ పాటతలనొప్పి అని వీడ్చితే ఏమియేలు పరోపకారము దైవచింతన చేస్తూ అపకారము చేయకుండిన చాలు రాజై రాణీయై పుట్టవచ్చు ముందునేచేసిన పుణ్యముతో దైవమిచ్చిన భర్తయని స్త్రీ-చేసిన సుశృత దుష్కృతములతో దైవమిచ్చిన భార్యయని పురుషుడు-తలచి వకరికొకరు ద్రోహము చేసుకొనక చేసిన కర్మమని చింతచేయక అనుభవిస్తూ ముచ్చటగా భార్యదేహం భర్తదని భర్తదేహం భార్యదని తెలుసుకొని వప్పుచెప్పతూ ఆనందిస్తే మరుజన్మకు మనవలె పుట్టవచ్చును అన్నాడు రంగనాథం.

అంతటి అజగరన్యాయము అందరికీ ఉండవలెనంటే ఉంటుందా మానవ ధర్మము ఎరిగినవారు మీరు మిమ్ముల అనుసరించు దాసనునేను ఇద్దరైవికము మన వలె అందరూ ఉండవలెనంటే అవుతుందా అయినా ముందుకాలములో కన్యలకు దైవబలము పెద్దలు కల్పిస్తూ ఉండినారు ఎట్లన గౌరీనోములు లక్ష్మీవ్రతములు భారతీ వ్రతములు వేగితేచినది మొదలుకొని ఆయా వేళల్లో వూజలు ధ్యానములు చేయిస్తూ బుద్ధిచక్కగా చెప్పినారు చెప్పగల వృద్ధముత్రయిదువులు ఉండినారు గర పురుషులకన్ననో బ్రహ్మ చర్యముతో దేహమును బుద్ధిని పెంచవలసిన విధము బ్రహ్మచర్యములోగలబలం అనుష్ఠానములోగలుగు సత్పలం ముందు జరుగవోపు సంసారకష్టసుఖములుచెప్పి మంచి గృహస్థునిగా తయారుచేయు గురువరులు ఉండినారు కాలముబాగా నడచుచుండినది ఇప్పుడన్ననో మమకారము ఎక్కించు మందులేగాని విరుగుడు మందులేలేవు పిల్లలుఎట్లు ముందుకు వస్తారు పెద్దలు ఎట్లు నీతికి నిలుస్తారు అంటూ జ్ఞానాంబ ఇల్లాల్ ప్రేమలో కొడుకూ కోడలిసంగతే మరచి పోయినారే అన్నది.

కవనము కావము ముఖము చింత పరాభవం దేహమునే మరచించును వీటెలో మైమరచినట్లు దైవభక్తిలో మైమరచితే అవ్వరనవై నీవు నాకెదురున్నట్లు భగవంతుడు ఎదురుగనే ఉంటాడు కోరుకోర్కెలు పండగలపు ఎగువమొట్టలో ఉండగలడు అది కుదరదు కుదరకపోయినా షట్కర్మల విడువక అచరించు చుండిన శ్రీవారే కుదిరింపగలరు బుద్ధి వరివక్వానికి రాగలదు పరమాత్ముని కూడ

గలదు. అంతదనుకా ఈ సుద్దులు ఈ ముద్దులుపోవు పోకపోయినా తన వస్తువులు తాననుభవించుట ధర్మమేలే అంటూ రంగనాథం వీధి కొడుకూ, కోడలి సుద్దులు కొంచెముట్లను విందాము అన్నాడు.

కోడలికి నాల్గవమాసము పడినది వారినడక చాలా బాగున్నది దీక్షబద్ధులై జ్యేష్ఠ పుత్రుడే పుట్టవలెనని దైవప్రోతము ఎడతెగకుండా చేస్తూ ఉన్నారు. సీమం తమునకు ముహూర్తము వీర్పాటుచేసి జాబువ్రాస్తే వస్తామన్నారు. ఇక్కడనే జరుగులాగు వీర్పాటు చేయమన్నారు. సరే నన్నాను అనసూయమ్మవచ్చి వుండినది. ఆమె నేనూ వకేతూరి చేరి వకేతూరి ఇల్లు విడచినాము. తమరీ షమకారమువిడచి ముహూర్తము ఎప్పుడైతే బాగో పంచాంగముచూచి కొడుకునకు వకటి వియ్యకుంకులకు వకటి జాబులువ్రాసి వస్తుసామగ్రి ఏమేమి కావలయునో సరిచూచుకొనుట మంచిదని మనవి ఈశుద్ధ చాందసముతో బుద్ధిని పోనిప్పకుడని మరొకమనవి అన్నది జ్ఞానాంబ.

అయితే ఇద్దరూ సంతోషంగా ఉన్నారన్నమాట అన్నాడు రంగనాథం.

అయ్యో ఏమిసలతోషమండీ చెప్పనలసియేగాదు అబ్బడెంతో కొడుకంతేనండీ అయిద్దరి ప్రేమాసురాగ పొరాటం ఆ మాటలు ఆ యాటలు వినను రెండుచెవులు చాలవు చూడను రెండు కనులుచాలవు ప్రక్కన చూచువారికి నోటిసీళ్లూరేటట్లు ఉన్నది ఈ దలచుతులచూస్తే చూచినవారు వారివారి దాంపత్యముల తలంచుకొని చింతించని వారుండరు ముందుజన్మలో తపస్సుచేసి పుట్టి ఉంటారనుకొని తల ఊచి వారివారి జన్మలకై దుఃఖించని వారుండరు అన్నది జ్ఞానాంబ.

అబ్బడెంతో కొడుకంతే నంటే అత్తెంతో కోడలంతేనా కోర్కె ఉండేదీ కొరకొరలాడేదీ ఆశ ఉండేది అవతలండమనేదీ ప్రీతిఉండేదీ చూతిముడిచేదీ దగ్గర చేరేది దగ్గరకు రావద్దనేది మాట్లాడించేది నాతోమాట్లాడ వద్దనేది చింతలోదీగేదీ ఎప్పుడూ ఇదేచింతఅనేది సరస సల్లాపాలాడేది సగమయినా సరసాలు మానరుగా అనేది చుట్టచుట్టే తిరిగేదీ ఎందుకట్ట చుట్టచుట్టూ తిరుగుతారు అనేదీ వళ్లు కులుకూ కండ్లతళుకూ వలపుపిలుపూ వళ్లుమెరుపూ చూపిశివమెక్కించి పురుషుడు అడుతుంటే అయ్యో మీకింకా ఈ తిక్కవిడువలేదే అని విరగబడినవ్వి మరింత చిందుత్రొక్కించేది త్రొక్కడములో కాట్లతొక్కితే చీచీ చీ ఇదేమి శివమో ఇదేమి త్రొక్కడమో మనుష్యుల పిక్కతింటారు చెడత్రొక్కేస్తారు ప్రాణాల తీసేస్తారు దేహాన్ని నులి పేస్తారు రామరామా ఇదెక్కడిశివం అంటూ అర్ధనిమిలితనేత్రాల్లో అమరలోక సౌఖ్యాలన్నట్టే తొంగిచూచే అత్తకుసరి దీతునా అన్నాడు రంగనాథం.

రామ రామా ఏమీ తెలియని ఇల్లాలయిన దాన్ని -ఈ కంటినిట్ల ఆరంటికి ఆకంటినిట్ల ఈ కంటికి పోయించి ముక్కుకుగవ్వకట్టి ముప్పు తిప్పులు పెట్టి ముచ్చెరువుల నీళ్లుత్రాపిఉందురు ఇటులోకానుభవం అటు ఇంకో అంతో శాస్త్రానుభవం ఉన్నదానై సరిపోయింది లేకుంటే బ్రతికేవనిగాదు అన్నది జ్ఞానాంబ.

సర్వానుభవాలు ఉండి సేరుకు సవాసేరుగానున్న నన్నేఅట్ల అడిస్తాడిన్నావు ఏమీతెలియని వానినైతే గంగిరెద్దునుచేసి తింటావా బసవన్నా పత్తిగింజలు అని కొరడాచూపి తల అడించేటట్లుచేసి ఉండవుగా చూడూ కొడుకూ కోడలికూ చెప్పమంటే ఎన్నిచదివి వెజ్జిపట్టిస్తూవు అన్నాడు రంగనాథం.

అయ్యో నన్ను చెప్పనిస్తేగా చెప్పేది అయిరా మళ్ళిచెప్పతాను సూరుడండ్రాలు పెద్దాను పోయి జొబులు వ్రాయిపోండి అన్నది జ్ఞానాంబ

కృష్ణుడు గోపికల కోరినట్లు వకవేళకోరితే పెద్దావా అన్నాడు రంగనాథం.

జ్ఞానాంబ రెండుచేతులతో కండ్లను మూసుకొని సిగ్గుసభిసముస్తూ ఓమహన రాజా ఎదనదూరేటట్లు బాణాలు మావారినెందు కేస్తావయ్యా అర్థవయస్కులైన అడ్డములేకుండా వడేటట్లున్నావే హరీ నారాయణా అనురుచే సమయంలో అలితో పోట్లాటలు కొట్లాటలు ఇదేమయ్యా నీకు అదుపూ అల్లా వేళాపాళాలేదా అడా మొగా వకచోటుంటేసరి అడ్డము ఎవరూలేకుంటేసరి అదిలించేదేనా ధర్మం కర్మం నీకేమీ లేదా ఇంక మాయంటి అయన్నవదలు ఇంక దేవుడూ దైవమూ అని నాకింత పుణ్యమీసీమొగడుచేసిన పుణ్యం భార్యకు అర్థమన్నార భార్యచేసిన పాపం భర్తకు అర్థమన్నారు ఇదితెలుసుకొని మేము ముందుకుపోనీ కొంచెం ఆయనచేయనీ ఇల్లాని నటుంచి ఇలువేల్పును కొల్లేకాలమయ్యా కొంచెము అదును వదును చూచివాడుకో నీకుపుణ్యాలతో వనిలేదా పాపాలోకాలకే పోతావా ఇదేనా నీవని వకతూరి బూడి దయ్యావే అయ్యో లోకంలో నీభక్తులు నీచాతినీచమనక వేళాపాళాలేక పాపాల తాపాలనెంచక వకతూరి వట్టువడితూర్లు హరతులైనా అలూ అమ్మ చస్తున్నా ఇల్లా వాకిలిగల్గయినా వీరులు కదవంలో దుమికినట్లు దూచుకపోయి దుమురుతుంటారు వారి ప్రభుడనీవు నీకెంత నియమముంటుంది ప్రభోడండ్రము మావారిజోలికిరాకండి మావారు చాలాభయస్థులు భగ్గహస్తులుగారు గృహస్థులు అభయహస్తమిమ్మని అలి మరుగు చేరుతారు నేనేడనీతో పోరాడేది నాతోగాదు దండము పోస్వామీ అని చిరునవ్వుతో వకవార్తచూపు విసిరి వంటగదికి పోయింది జ్ఞానాంబ.

అదిమాచి రంగనాథం నవ్వుతూ శబాష్ పిల్లా అన్నాడు.

జ్ఞానాంబ తిరిగిచూచి ఆ అన్నది పాడచూపులో వయ్యారము కలిపి.

ఊీ అన్నాడు రంగనాథం ఆడేవిధంగా.

జ్ఞానాంబ ఫక్కున నవ్వింది. రంగనాథం ఆ నవ్వులో నవ్వుకలిపి పంచాంగము చూడపోయినాడు జ్ఞానాంబ వంట కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనింది.

రంగనాథం పంచాంగముచూచి ముహూర్తము నిశ్చయము చేసుకొని జ్ఞానాంబ అన్నాడు.

వీమీ అని జ్ఞానాంబ వంటగదినుండి తలచూపినది

ఈరోజుకు చదిరోజులు ముహూర్త ముంటుంది నిడివిచాలదా ఈ నెలలో ఈ రోజే బాగున్నది వానిబాతకాను గుర్రముగా గురు చంద్రులు శుభులు గురు చంద్రులు కలిసి లగ్నవంచమ భాగ్య వీకాదశమముల నున్నప్పుడే సీమంతము మంచది సమయానుకూలముగా గురు చంద్రులు లగ్నవంచమములో నున్నారు పురుషరాశి పురుషుడే పుట్టగలడని శాస్త్రప్రమాణము ముహూర్తము మంచిది దొరికినది వీమంటావు అన్నాడు రంగనాథం.

తదేవలగ్నం తారాబలం అన్నట్లుగా ముహూర్తం దొరికింది మనవంశములో అందరికీ ఔష్యపుత్రుడేగా వంశమర్యాదకూడా సూటికి తొంద్రెవంతులు వర్తిస్తుందికదా అందుకే యిటువంటి ముహూర్తము దొరికినది అటువంటి గ్రహసంపత్తి కదిరినవేళే అస్థయించినది మనువుని ఎత్తుకుంటారులే యుష్పిళ్లారకండి అన్నది నవ్వుతూ జ్ఞానాంబ.

పురుషుని అడ్లెన్నటికీ తలవడు వివాహమయిన వెంటనే కన్యాత్వముచెడి తల్లిగామారుట తనకర్మమని తలంచును వానికి అనుభవించే యోగములేకనే వెంటనే సీమంతం దాపురించినది కన్య తల్లిగామారుట అమెచేసిన పాపమనియే అనవలెను అయిదారు వీడులయినా ఇరువురూ సుఖపడకుండా దొంగ ఎనుమనరు గుడెకట్టినట్లు అవును ఇరువురిని నిర్బంధపరచే సంతతి కావలెననే వెట్టివారుంటారా వీమీతెలియని వెట్టివారేవారు తెలిసినవారు అయిదారు ఏడులైరా పిల్లలువద్దని దేవునికోరుతారు అన్నాడు రంగనాథం.

అయ్యోరామా పెండ్లిఅయిన సంవత్సరములోనే దగగొన్నట్లు పిల్లలు పిల్లలే వారు రెండేండ్లు మూడేండ్లు లేకపోతే రెండవ వివాహానికి ప్రయత్నాలుచేసే తల్లి

దండ్రులు పిన్న పెద్దలు ఉన్నారు గొడ్డురాలని భావించి గోలచేసి వీడ్పించే బుద్ధిమంతులున్నారు కన్యాత్వము చెడుతుంది వయసుచాలక రక్తముచాలక అనుభవములేక దేహము చెడుతుంది పిల్లనుసాకే తాహశులేక బుద్ధినికట్టే శాంతములేక ఓర్పునుపట్టే ధీమాలేక ఓపికపట్టే స్తోమతలేక పిల్లా తల్లి గుత్తాతారు స్త్రీలోనున్న మూర్తిపూర్తి పొలిపోతుంది అని ఇప్పుడేవద్దని దేవునికి చెప్పకునే దంపతులెవరున్నారు అనిషయం తెలిసిన తలిదండ్రు లెవరున్నారు ఏమమ్మా కోడలికి పిల్లలా అని నోటికి వచ్చు మనుష్యులంటే అనీ అనకముందే అందుకుంటుందత్త అయ్యోరామా పెళ్లిఅయి సంవత్సరమయింది పిల్లలేదు జిల్లాలేదు పోతువలే పెరిగిపోతు ఉంపమ్మా అత్తగారు అధఃపతనమౌతున్నాడు ఇది ఆకాశమంటుతూ ఉంది ఏమన్నా చెప్పదామనుకునేది అయినా నాకేల అత్త ఆడిపోసుకుంటుందని అంటేయెట్లు అనే భయంఅంటూ దానినోరు దీనినోరు వకపీచేసుకొని దానికాలం దీనికాలం వకపీచీసుకొని గుర్తుపెత్తుకుంటూ మూడుగంటలుచదివే అత్తగారున్నారు విన్న పిన్న పెద్దలూ ఉన్నారూ కనుకే ఈ సందులవెతకి చప్పరించే పెద్దలు కానీవ్రాయండి పూర్వజన్మఫలమెట్లున్న అట్లగును మనము వద్దంటే పోతుందా కావలెనంటే వస్తుందా అమహోభక్తి అనుగ్రహం వానికంటే వుండినది. ఇంకా వక సంవత్సరమన్నా గర్భంగాదుంటే ఎంతో ఆనందపడుదురు. అదృష్టముండవనిలేదా అనుభవించే భాగ్యములేకనే అప్పుడే అటంక మొచ్చియుండేది వ్రాయండి వ్రాయండి అన్నది జ్ఞానాంబ

రంగనాథం పలానా రోజుని కుమారునికొకటి వియ్యంతులు దారికొకటి వ్రాసి బంధువుల కందరికీ రేపు వ్రాస్తాననిచెప్పి అరెండుకాబులు పోష్టులో వేర్వర్గమని పంపి తనకార్యములో తాను నిమగ్నుడయినాడు.

అనాడు గురువారం ఉదయం యెనిమిది గంటలకు రాము బయటనుంచీ లోపల వస్తూ వచ్చింది వచ్చింది అక్కాడు సంతోషము చిరునవ్వు మిళితముచేసి.

సరోజ లోపలనుంచీ ఎదురువస్తూ హేళనా చిరునవ్వు మిళితముచేసి లేచివలె కనులు త్రిప్పుతూ చంద్రబింబమువంటి ముఖబింబము వికసించేసి వచ్చింది వీమొచ్చింది జ్ఞాపకమువచ్చిందా శోభనమునాటి పట్టు సురతసుఖాల్లోపాట్లు చుంబనాల్లోకాట్లు జడకుచ్చులయ్యెట్లు జ్ఞాపకంవచ్చినవా అంటూ అంచుకొచ్చినది సరోజ.

అయ్యో ఆ జ్ఞాపకం చేయవద్దే పుణ్యముంటుంది. హరిహరులుకూడా ఆ జ్ఞాపకములో పడ్డప్పుడు అన్యాయాలకు ముందడుగు వేసినారు. అబ్బబ్బా ఆడవారిలో వీ

ముంచినాడోగాని బ్రహ్మ హరిహరులుకూడా శివమెక్కి అడుగువేయవలసినదే అజంతా గుహల్లోదూరినా అక్కడికి ఆ కేకలేవినబడతాయి అకలలేవస్తాయి రామ రామా ఎప్పుడూ ఈ చింతేనా ఈ మొగబ్రతుకు బ్రతుకనేరాదు అన్నాడు రాము.

అంతలో అందుకున్నట్లు ఆడబ్రతుకు బ్రతుకుతారా బాగుంటుంది అన్నది నవ్వుతూ సరోజ.

తూ తూతూ ఇంతకన్నామరీ అధ్వాన్నం ఆడబ్రతుకు అసలేవద్దు వకరిక్రింద వుండడం వకరిక్రిందవని.

ఆ హద్దుమీరవద్దు అని రాము నోరు రెండుచేతులమూసి హద్దుమీరి నడచు వాడు దండింపబడును. వద్దయెవ్వరూ లేరనుకున్నారా ఇప్పటినుంచే నావద్ద ఇంకొకరున్నట్లే భావించండి. హద్దులుమీరినడిచే బుద్ధిమంతులకు వృద్ధి అడ్డమేననుకోండి అయినా అళ్ళి అడుపులో పెట్టి ఉండేకదా వలపులో పెట్టింది నారీభారతం బాగానేర్పింది చిలిపిచేష్టలన్నీ ఆకారాది శకారాంతంవరకు తప్పకుండా నేర్పింది అంటూ రొమ్ముల గుండీల సవరిస్తూ అయితే ఆడా మొగా గాని బ్రతుకు బ్రతుకు తారా డక్కి చేతికితీసుకొని బాగా ఆడవచ్చు పాడవచ్చు అడవారిలో మొగవారిలో తిరుగవచ్చు బాగా చేతులు విసురుచూ రులుకుతూ నడువవచ్చు భయములేక తిరుగవచ్చు అని నవ్వింది సరోజ.

ఛా చా అమాటంటావేమే స్త్రీ పురుషుల అవమానముచేసి అర్యాయాలుచేసి గర్వోన్మత్తులై గాంభీర్యము ఘనతాపూపి డాంబితులై ప్రతిమాటను తప్పువట్టుతూ ప్రతివారిని హేళనచేస్తూ ప్రతిదీ తనదే ప్రేచేయిఅని గర్వించి తిరుగిన జోగులు అట్లతయారవుతారు వారిముఖము చూచిరాపావమే అట్లకాదేజాణా పెద్దపెద్ద వుద్యోగస్థులు ధనికులు వేసవికాలాల్లో యెండవేడిమికి తాళలేక విశ్రాంతి అని నీలగిరికి పోయినట్లు నిన్నుతీసుకొని ఇంద్రలోకంపోయి విశ్రాంతిగా కొంతకాలం ఉందామనుకున్నాను దేవతలకు గర్బాలులేవట బిడ్డలు అసలేలేవట చావుపుట్టుకలు అసలేలేవట పున్నసంఖ్యపెరిగేదీ విరిగేదిలేదట ఎప్పటికీ ఇరవైఅయిదేండ్ల వయసేనట జరసంభవించేదేలేదట ఎప్పటికీవకే యౌవనము ఎప్పటికీవకే అనందంఅట ఈలోకంలో వుంటే ఈ గర్భాల్లోవకపోరు ఈ బిడ్డల్లోవక కంగారు ఛ చ వగవానికి వద్దీ పాడులోకం ఏదో కొంతకాలం హాయిగా భార్యతో సుఖపడదామని గంపెడానతో వుంటే వెంటనే గర్భభారం గర్భభారం అంటారు ఇంకొద్దీలోకం నీలగిరికిపోను డబ్బు అవశ్యకం దేవలోకంపోను భక్తి అవశ్యకం బీకెట్టు తెచ్చివాను పా పోదాం

పోతేనే ఈగర్భభయాలు పోయేది అశయాలుతీరేది పా పోదాం అని జాబుచేతికి ఇచ్చి టికెట్ అన్నాడు రాము.

సరోజ మామవ్రాసిన జాబుచదివి అయ్యోపాపం అందుకేనా ఈ గర్భము పెంచివుండేది. ఆ లోకానికి పోయేవారికి తెల్లగడ్డం పుంజవలెనేమోనే నల్లగడ్డం వారికి ఆ లోకంలో చోటువుందా ఈ లోకం పోనిస్తుందా ఈ అగర్లో అదికనిపిస్తుందా వినిపిస్తుందా మైమరపించే భార్య వట్టు చీగురించే తగుచర్య పరిచర్య అయి పై నాన్నా అనేపిలుపూ పిలుపులో మరొకపిలుపూ పిలుపుల్లో చలపుగా కాళ్ళాడు తాయా తలెత్తి ఆలోచన చేయండి అబ్బా నేను రాను గర్బాలూలేదు గర్బాలూలేదు పాపంలేదు పుణ్యంలేదు చాపూలేదు పుట్టుకాలేదు అన్నంలేదు మున్నంలేదు ఎలా పట్ట పుట్టక చావకవుండేది. అన్నము తిన్ననోరు అందులో ఉప్పు కారము పులుసు పూర్తివాడకం వున్ననోరు ఎన్నాళ్లుకట్టేది శుద్ధపెల్లమువంటి తీపు అగృహాలు పంప నిత్రాగేది వెగటుకాపు ఇక్కడనే పంచామృతాలుచేసి దుడిగా త్రాచుతాను దొరా నామనవి అలించి ఆలోకానికి నాకు దానంచేసిన ఈ దేహాన్ని పిలువనిపోవదు నీ దేహంపైన నీకు గుడ్డి గవ్వంతయైనా అధికారములేదు. చేపునివగ్గర దావాబీస్తూ భద్రంనుమా అయినా అన్నము అందరికీ కల్పించేందుకు రాజ్యాలు ప్రభావాహారై బాధపడుతూ వకటొకటిగా కల్పిస్తూ ముందుకు పోతూవుండేది నాది అన్నములేని దేశానికి పోదామంటారు. ఎందుకు అన్నములేక రట్టను బట్టలేక పిల్లపైచాలునని పెట్టితేచాలునని ముక్కోటి దేవతలు అక్కడనుంచి ఇక్కడికి వస్తుంటే ఇక్కడ నుంచి అక్కడ పోతారా అన్నంపెట్టి పుణ్యమార్పించి అక్కడికి అవతల వెళ్ళుతూ కూర్చోనే సంపాదన ఇక్కడే వుండేదని అందరూ చెప్పుకుంటే అక్కడక్కడ పోతారు. ఇక్కడే వుండండి. పుణ్యముంటుంది సంపాదించుకుంటే అక్కడనుంచే కలిసిమెలసి ఇక్కడనేవుంది. నీ దేహంపైన నాకు హక్కువుంది నేనెక్కడ పిలుస్తూ పంపేటట్లువుంటే నీ దేహమయిన నను పంపించుకోండి నన్నది సరోజ.

ఓ వంటరిగా అక్కడ పోయినా అడవారికి అగచాఫే అందులో రూపవతులకు వడుచుపిల్లలకు పూర్తిగిరాకిమాడు వంటరిగా దొరికెనని అడవలైన మునిభార్యయని తనకు బలమున్నదని అహల, పై ఇంద్రుడు దాడిచేయలేదా ముగవెంటలేకుండా అడపోతే నీలాటివారికి అన్నీఅవుతాయి వద్దు వంటరిగా పోవద్దు గౌరవాలు గౌరవ నీయులూ అక్కడా ఇక్కడా వకటే అన్నాడు రాము.

అట్లయితే నల్ల వెంట్రుకలు పండితెల్లగగానీ -ఈదేహంతో -ఈ వయసులో -ఈ వేషంతో పోతే అక్కడ అప్పరసలు ఉన్నారట -ఈ వేషం -ఈ వయసుచూచి వారుకోరితే అయ్యో మాది హిందూదేశము భారతీయులము ప్రవరాఖ్యుని కథమీకు తెలుసుకదా అంటే అర్జునునికథ చదువలేదా అని వారికివడ్డించిన శాపంమీకువడ్డిస్తే అవేషంనేనుచూడలేను వద్దు అలోకానికి భ్రష్టుమండలు మనసు పట్టలేని బుద్ధిహీనులు అక్కడా ఉన్నారు గడ్డానికి మెరుగువేస్తా కడుపుకు తరుగువేస్తా పంచామృతాలు చేసియిస్తా వద్దగర్భంతంటే వదలేస్తా మీవంటి కళాపిపాసి ప్రేమోపాసి నొకరి తొందరలో అందిస్తా రండిఅని కండ్లల్లో చంద్రుల్లో తళుకును జతజేసి రాముపై పసరినది సరోజ.

అబ్బా అన్నాడు రాము.

వీమి అన్నది సరోజ.

అకండ్లలో సంద్ధలో తళుకు తొలిముంగారపు మెరుపై కండ్లు మూతపడి నవేకాణా ఆతళుకే కాలకంఠుని గుట్టు రచ్చకెక్కించినది నన్నుబ్రతుకనిస్తుందా వంపకే వళ్లువేడెక్కుతుంది మైజల్లిరిస్తుంది అన్నాడు రాము.

చల్లబడేటట్లు కొంచెము కాఫీ త్రాగండి ఊరికిపోను వీమికావలెనో చూడండి భార్యమనవి అలించండి చిత్తగించండి అన్నది సరోజ.

వీమికావలె అయినదంతా తయారయినావు నన్ను వేషభాషల్లో మార్చినావు వీమిరా తమ్ముడూ గడ్డంపెంచిరావు అని ఎవరన్నాఅంటే అన్నాముందు నీకొచ్చిన కష్టాలేచాకూ దాపురించిననిరా అంటాను తెలుసుకోలేక తికమకలైతే మరదలు అని చేస్తో ఇట్లూపిస్తా సామానులంటావా కొడుకూ కోడలు చేసినదానికి అమ్మానాన్నా అన్నిసవరించి వుంటారు కూతురు అల్లాడు చేసినదానికి అత్తామామా కావలసిన వస్త్రాలు తెస్తారు పా రేపుచూడు నాప్రతాపం మంచి దోవతులుతేరుంటే పీటల మీదికి నేనురాను అప్పుడు అత్తా మామకుచింత అత్తకూతురికి వంత అన్నాడు రాము.

మాయత్తా మామా మంచి చీరతేకుంటే నేనూ పీటల మీదికిరాను అన్నము తినను నీళ్లుత్రాగను అప్పుడు అత్తామామకు చింత అత్తకొడుక్కు గిలిగింతా అత్త కొడుకు గడ్డముక్రింద చేయిపెట్టి వీమి నామాటవిను శేనుతెస్తాను నామాటనమ్ము అని అడుక్కున్నంతవరకు తెలుసునా అని ప్రణయకోపము ప్రణయో ద్రోకము కలిపి తలఎగరవేసినది సరోజ.

అట్లననులేవే అనేవాళ్లు అనిపించుకునేవాళ్లూ వేరేలే సైకల్ మోటారు సైకల్ తేకుంటే శోభనంచేసుకొను అడిగినంతా పైసాతక్కువలేకుండా పుంజేగాని తాళి గట్టబోను అప్పుడప్పుడూ అడిగినవన్ని ఇవ్వకుంటే కూతురి పంపమంటే పంపను పండుగలకు వర్షాలకు పెండ్లిండ్లకు పేరంటాలకు పంపమన్నా రమ్మన్నా పంపనూ రానూ అని ఎగనీల్లి ఆత్మామామతో అనిపించుకొను అలిప్రేమను వదలించుకొను అన్నాడు రాము.

వారు మతిహీనులు పాపపుణ్యవిచక్షణ తెలియని బోగులు ప్రధానీగురుస్వధి మరుజన్మకు ఇవ్వవలెనని తెలియని బైరాగులు యావనసేమక పచ్చినదానికే సంతృప్తిపడుట శ్రేయమని ఎరుగని బుద్ధిహీనులు వారితోవనిలేదు మహాపూరుషా వీమేమి కావలయునో యోచించండి అన్నది సరోజి.

వీమి కావలయును చీరలు పంచెలు మా అత్తా మామూ తెచ్చారుగా ఇంక చీరా రవిక ఎట్లాటివి కావలెనో చెప్ప తెన్నాను అన్నాడు రాము.

అయ్యో నన్నడుగుతా రెండుకు తమ కులకాంత విరంగులక రట్టుకుంటే మీకందముగా వుంటుందో మీమనసును అడగండి చెప్పుతుంది భర్త మనోవర్ధిల్లు భార్యనడువవలె భర్త ఇష్టానుసారముగా ప్రవర్తించవలె భర్తమనోగత మెరింగి నడువవలె భర్తకు యిష్టమయినది చేసిపెట్టి తాను కడువవలె భర్త సనుసరించి తిరుగవలె భర్త అరోగ్యమెరింగి శృంగారిండుకొనవలె భర్త బిడ్డా యిష్టముతెలిసి రుచులెరింగి వంటచేయవలె మనసెరింగి సమయముతెలిసి మాట్లాడవలె భార్య మనసుకు నచ్చినది అన్నదేదైనా ఇందులో వున్నదా చూడు తమకేదిసచ్చునో వీది మనసాకర్షించునో వీది మనసును రంజింపచేయునో అరంగు అమీరతెచ్చిఇవ్వండి మనసారకట్టుకుంటాను మనసారాచూచి మనసేమంటుందో మళ్ళిచెప్పండి శాస్త్రము చెప్పేది ఇంతే ప్రవర్తించవలసినదీ ఇంతేగా పురుషులయ స్త్రీల ఇదృష్టము అంతామీదే అన్నివ్రాతలుమీదే అన్నది నవ్వుతూ సరోజి.

ఉపాసనా వుద్వాసనా రెండూ చెప్పినావుగదే సైచదుపుకున్నందుకు ఫలం చూపినావే అట్లకాదే భామా భర్తకురుచి వీదో తెలుసుకొని చేసిపెట్టితే కడుపారా తింటాడు. వుష్టిగా వుంటాడు సంతుష్టితోవుష్టి పురుషుని సంతుష్టిలోవుష్టి సృష్టి అగి అణగివుంది సత్తువపెట్టినయేడు వుట్టెడు పండుతుంది భూమి సత్తువవేయని యేడు పాతిక పండుతుంది పురుషునిసంతుష్టిలోవుష్టి స్త్రీల ఆనందం అణగి

ఉంది కట్టెలో అగ్ని అనుగిడినట్లు రక్తంలో వీర్యము దాగిఉన్నట్లు పాలలోవెన్న ఉన్నట్లు ఉంది పురుషుల సంతుష్టులచేసేది స్త్రీల అనందముకొరకే చెన్నంగి తవుడు చెన్నంగిబియ్యము పిల్లపీచరగడ్డలు తుంగగడ్డలు మొదలగు బలవదార్థములు పొడి ధేనువులకు రుబ్బిపోసేది రైతుబిడ్డ పాలకొరకే స్త్రీ పురుషుని దేహముతగ్గకుండ కాపాడేది సౌఖ్యముకొరకే ఇక భర్తకునచ్చిన అలంకారము చేసుకున్న భర్తమనసు ఆకర్షిస్తుంది మనసు రేకెత్తిస్తుంది మగువ అనందిస్తుంది అదీ స్త్రీ మేలుకే గృహస్థుడు గృహస్థుని ఆర్జన కుక్క పిల్లి మొదలగునవన్నీ స్త్రీ మేలుకే పురుషునిమేలు కొకటి లేదు నీవుతినేదికూడా నాకేపెట్టి వుష్టిగా ఉండేటట్లు చూచుకుంటేవా సుఖవడతావు లేకుంటే ఊహా బంధు బంధు బంధు అష్టదిక్కులూ బంధు అంతరిక్షం బంధుపై ఊర్ధ్వలోకాలు బంధు క్రింది అధోలోకాలు బంధు అంతాబంధు అన్నాడు రాము.

అయ్యో పాపం కర్మకుడు ఎరువుపెట్టేది భూమికొరకు గావలె తనకొరకుగాదు పురుషులు స్త్రీల అలంకరణార్థము వస్తువులుతెచ్చి ఇచ్చేది తనఆత్మానందానికికాదు స్త్రీల ఆత్మశాంతికేమో పాపం ఇదిఅంతా మాకూతెలుసులే అన్నది సరోజ.

స్త్రీ వదేడుల వయసునుంచీ ఆతళ్ళకు ఆబెళ్ళకు ఆరులుకు ఆహారాలు చూపేది పురుషునికొరకేగావలె తనకొరకుగాదు కంటితళ్ళకు వంటికులుకుచూపి పురుషుని మరపించుకొని తనమనోభీష్టం తీర్చుకొననుగాదు పాపంనాకుతెలుసులేవే ఈమర్మం ఆకాశంనుంచీ చినుకులు వడరున్నా భూమిసస్యశ్యామల మాతుంది ఘ లి స్తు ం ది బౌసన్నాడు.

నాల్గు చినుకులు పడిపోతే నానాకష్టాలలో నానావస్త్రాశ్చత్రిచేసి ప్రజలకంది చేసి ఆకాశముగావాలె కష్టమూ నష్టమూ గగనానికేకాబోలు నాకెందురు పాతచిర కట్టెకొని బయలుదేరమన్నా ఊ రడీ ఆయ్యగారికే అవమానము భూమిపండకుంటే వర్షాన్నే అనేది భూమినిగాదు మంచినీరతెస్తాననండి కాపితెస్తా మనసారా త్రాపిస్తా అనందాన్ని గలిగిస్తా వరమొల్లాసము వెలిగిస్తా తెస్తానంటూ పోయి కాపితెచ్చి తాగిపినది.

ప్రపంచములో పురుషులు స్త్రీకొరకై రాజ్యాలు పోగొట్టుకున్నారు. ప్రాణాలూ పోగొట్టుకున్నారు స్త్రీకొరకై పోగొట్టుకొనని దేదీలేదు. స్త్రీకన్నా విలువైనదేదీ లేదు. అమృతమూ, హాలాహలము స్త్రీనే సరోజా నీ దేహచ్ఛాయ ఎట్లున్నదో అట్లా తీరంగే కావలెనని వెతకి వెతకి తెచ్చినాను ఆ పుస్తకాల మధ్యలో నున్నదిచూడు నాకు కాఫీ త్రాపినరుణం తీరుతుందో తీరదో అన్నాడు రాము

అతురతగాపోయి సరోజ తీసివూచి సిగ్గు నభినయిస్తూ ఇక్కడికి తమప్రీతి తీరినదా నాదేహచ్ఛాయ చీరచ్ఛాయలలో ఎప్పుడూ కన్నుల చూచు చుండవలెనని అనుచినట్లున్నది. నాదేహచ్ఛాయ, ఈ చీరచ్ఛాయ ఒకదానికొకటి తీసిపోయి. నాకు సిగ్గుగుతున్నది అబ్బా తమకు ఎంతదయ ఎంతప్రీతి నాపై వున్నది. ఇప్పుడు ఇంకా తెలిసినది అయ్యో నా యానందము వెలిబుచ్చి మిమ్ముల అనందపెట్టుటకు పసిఫిక్ మహాసముద్రము అడ్డమున్నట్లు వ్రతము అడ్డమున్నది. ఏ విమానమో ఓడో ప్రీతి కొని పోదామంటే మహామేరువువలె ధర్మము అడ్డమున్నది వ్రథూ తండ్రి గుడ్డలు తెచ్చి యిచ్చినప్పుడు దైవముదగ్గర పెట్టి నమస్కరించి కట్టుకొని తండ్రికి తల్లికి సమ స్కరించేదాన్ని అప్పుడు కన్యను ఇప్పుడు ఇల్లాలునునమ్మిన ఇల్లాలికి ప్రీతిగా తెచ్చి ఇచ్చినారు వ్రతము ధర్మము అడ్డములేకున్న అట్టేపైబడి దేహాన్ని సురచి దేహస్వామ్య మంతా మీసాత్తుచేసి అనందాన్ని వెలిబుచ్చి అనందింపజేసివుండు ప్రకృతం ఏమీ చేయలేనిదాన్ని రేపు త్రిదేవులకు సమర్పించి అలంకరించుకొనివచ్చి సొసలు పాద ములు సోకునట్లు నమస్కరిస్తాను మనసారా ఆశీర్వాదించండి అంతే ఈ దాసురాలు చేయతగ్గసేత తనభర్త నాలుగువూలుగానీ కాయో వండోగాని తెచ్చి చేతిలోవేస్తే స్త్రీ హృదయానందము బ్రహ్మకూకాటి దాటుతుందన్నారు అప్పుడే అక్కడే తన అనం దాన్ని వెలిబుచ్చుతుందన్నారు. ఇంతవిలువైన చీరా రవికాతెచ్చి వట్టుమని చేతికిస్తే నాయానందాన్ని వెలిబుచ్చి మిమ్ముల అనందపెట్టుటకు వారాసీవలె వ్రతము ధర్మ ము అడ్డమొచ్చినది దాసురాలి అనందము దండముతోసరి ప్రభో అన్నది సరోజ.

సరోజా! గోరంతను కొండంతగా పొగడుతూ అనందాన్ని వెలిబుచ్చుటకు వేళగాకపోయెనని చింతిస్తూ ఉన్నావు కొండంత తెచ్చిఇచ్చినా గోరంతగాచూస్తూ భర్తను నిర్లక్ష్యముచేసి మాట్లాడుతూ తానుచేసినకర్మ భర్తపై పెట్టి యావనము లేని వాడని రూపహీనుడని మాటలు చేతగానివాడని వివేకెచ్చిఇవ్వలేని వాడని అప్రయో జకుడని అనామికుడని అర్జనచేయలేని వాడని వ్రజ్ఞావంతుడు కాడని దాస్యముచేసి జీవించువాడని తూలనాడుతు చుమ్మొత్తిపోయుచు మెటికలు విరచుచు తన్నాసించిన తానాసించక దెంతచేరిన తోకత్రొక్కిన నాగువలె కానతోకపైనిల్చి బుసకొట్టుతూ కాటందే కామినీ కాలసర్పములు ఉన్నారు దయ్యమైవట్టే దైతలున్నారు ఇట్టిభర్త దొరుకుట నాకర్మమని కర్మను ఎదిరించి కామితము లంచుకొనుట ఎట్లని యోచించు వనితలేదు కట్టుకున్న వానిపై కాటుకుతిరిగే కామినులున్నారు వారివలెగాక యింత

ప్రీతిగా మాట్లాడే భార్యదొరికినందులకు నాయదృష్టమును నాలోనేను పొగడుకుంటూ కాలమును ఎదురుచూస్తాను అన్నాడు రాము,

వాగికర్మమును వారుతెలుసు కొనలేక వరులనిందించేవారు బుద్ధిహీనులు వారు సంస్కారములేని జీవులు సుకృతముచేసి భర్తను స్త్రీ సంపాదించు కొనవలయునని పురుషుడు పుణ్యముచేసి భార్యను సంపాదించు కొనవలయునని ధర్మమునకు లోబడి దైవమునునమ్మి దైవమిచ్చినభర్తగాని తలిదండ్రులుచేసిన వాడుకాడని తానుచేసిన పూజాఫలము ఇంతేనని తప్పకుడుగులు వెయ్యక కట్టుకున్నభర్త ఆశీర్వాదము తానుగొల్పు దైవఆశీర్వాదము పొందిన స్త్రీదే మరుజన్మ ఆమెను మించిన స్త్రీలు ఆమె సౌఖ్యమునకు మించిన సౌఖ్యము మూడులోకాలలో ఉండదు ఇంతో అంతో చేసికదా నాకు అన్నీతెలిసిన అత్తా మామా.

కం॥ శ్రీయును రులమును రూపము
ప్రాయము శుభలక్షణంబు బాంధవవిద్యా
శ్రేయముగల పరునకు క
న్యాయుతుగా జేయవలయు నదికప్రీతి॥

అన్నట్లు అన్నీ అమరిన తమరు దొరికిఉండేది నాయానందానికి మేరేలేదు ఇప్పుడుభర్తను అవమానపరచి నిరాదరిస్తే మరుజన్మకు తన్నవమానపరచి నిరాదరణపూపే భర్తెమరురాతాడనీ భర్తకు తెలియక తానునుబుడితే తనకు తెలియక సుఖపడేభర్త ఎదురవుతాడని తెలియచెప్పేవారు లేకనే ఎక్కువమంది చెడిపోవుచున్నది భర్తేకడ బ్రతుకుతెరువని భర్తేతన అనందాల మూటయని భర్తేతన జీవితాశయాల కల్పవృక్షమని భర్తకు మించినవారు తనకు ఎవరూలేరని స్త్రీ తెలుసుకున్నా భర్త అన్నదానికి భర్త కోపముతో చేజాచినదానికి భర్త చేసినదానికి భర్త హేళనచేసినదానికి భర్త అబలుడైనదానికి భర్త సంపాదనచేయలేని దానికి భార్య చింతించదు రోషగించదు ప్రాణత్యాగము చేసుకొనదు దూరము చేసుకొనదు ఇదంతా తనకర్మమేనని త్రిసంధ్యలా త్రిమూర్తులతో త్రిదేవులతో చెప్పుకుంటూ దూరముచేసినా సమీపించుతూ తూలనాడినా రోషగింపక సంతోషము వెలిబుచ్చుతూ సాధించుకొని సుఖపడును శాంతము కార్యసాధనచేయును అన్నది సరౌజి.

ఏమి నేర్చినావే పిల్లా అన్నాడు రాము,

మీనోట పిల్లా అంటే ఆ వదంలో ఎంత మామర్యమున్నది. నా యంతరా త్మకు తెలుసు నిండు జవ్వనమునకు రెండు రెక్కలుమొల్చి రెండు రెపాకొట్టి బుద్ధి పుట్టుతుంది. నిండుగావూచి తులతూగుతున్న వూలపెట్టుపై వాలుటకు తుమ్మెదంత అనందముందునో అట్లుంటుంది పిల్లను పిల్లగా పుండనివ్వక తల్లిగా మార్చిలిచ్చి పిల్ల వాడుగా పుండక తండ్రిగా మారితిరి ఇంక పిల్లా అంటే నేనుచుండేను ఓ పుట్టుక అనండి పిల్లలతండ్రి అని పిలుస్తాను అంతేకదా అని తనప్రేమని చెబుచున్నట్లు సచ నవ్వు వెన్నెలలు వెదచల్లినది.

పిల్లా అంటే పిడుగువలెనడి పిమ్మి పిట్లోదా అనే పిల్లలుంటే చల్లగ మూడ్లావ తావెందుకు ఒకనాడైనా కోవము కల్పించుతాము ఆ కోవరసము నీ ముఖములో ఎట్లుండునో చూతాము అనుకుంటే మరింత చల్లగవుతావెందుకన్నాడు పురుషపురుష రాము.

పిల్లా అని ప్రీతిగా భర్తపిలిస్తే వకచిరునవ్వు నవ్వి చాలా పెళ్లవారు పిల్లను తల్లిగా మార్చటానికి ప్రీతిగా పిలుస్తున్నారు. అయ్యో పాపము చల్లగగడము పచ్చిన మామయ్యగారు వయసు చెల్లింది కూర్చుండ పెట్టవలెనా లేవబట్టవలెనా లేక ఆస నవ్వి వక విసురట్ల విసరి వాలుచూపుల వలలోవేస్తే అపు వెంటపట్టు కొవెడగి అని నవ్వినది సరోజ

అతెలివి అందరికీ ఉండవనిలేదా అన్నాడు రాము.

అమ్మతో సంస్కరింపబడి ఉంటే అందరికీ ఉంటుంది సుస్థా చదువేనిదాన విమిచేయగలరు పాపము భర్తహేళనచేయక యింకెవరు చేయవలెను రోషగించు కుంటే మరొకతూరి ఎట్లచేస్తాడు ఇదెక్కడనో చీదరగొట్టు పశువని చూరమోతాడు రోషగించుకొనక తగురితినవ్వుతూ సమాధానమిచ్చి తనఅనందానికి చోటుగల్గి మరు నాడు మర్లుమందుతిన్న మానవునివలె పొగలేటువేసిన ఆపులవలె చెప్పంటి చిలిపి చేష్టలు ఎన్నోచేసి చేయించు కుంటాడు కోరినకోర్కెల పండిస్తాడు వేగలేచినది మొదలు పలుదోమను వల్లుపొడి నీళ్లు ఇచ్చి వచ్చులోనల తుంటుపంచె తుడుచుకొన నిచ్చి తుడుచుకొను లోపల అడ్డము దువ్వెనయిచ్చి దువ్వకొను లోపల కాఫీయిచ్చి ఇట్లనే నాదువ్వుకునేది అని కొంచెము నూనెబట్టించి రుద్ది చక్కగాచుప్పి ఇప్పుడు బాగున్నదని వకచిరునవ్వునవ్విన అతని హృదయములో నిల్చుకొన నెలచేర్చుడు స్నానానికి వేడినిళ్లుతోడి రండనిపిల్చిపోస్తూ పీపు మొదలుకొని ఆపాదముస్తకమురుద్ది

స్నానము చేయించి వళ్లుతుడిచి కట్టువంచె వైపంచెయిచ్చి వంచెకట్టుకొనులోపల అద్దము దువ్వెన శ్రీమూర్తముగాని గంధముగాని విభూతిగాని తిలకముగాని వారికేది యిష్టమో అదిపీటవేసి పీటదగ్గరపెట్టి పెట్టుకొనులోపల క్రాపును కొంచెము సవరించి అకువేసి లోజనముపెట్టి భోంచేయునప్పుడు యింకకొంచెము యింకకొంచెముని వేయు చుండు పారవేస్తాననిగాని తిక్షణమైనచూపు చూపినగాని నవ్వుతూ పారవేసినవాగస్టు రాలను ఉన్నాగా భయములేదులే అని వోంచేయనిచ్చి చేయకడుగుకొను నప్పుడు సహాయపడి నిల్లిచ్చి తుండుపంచె అందిచ్చి అకువేసుకొనకుండా పాక్షి బిడాచుట్టి నోటికి అందిచ్చుటగాని మడిచి యిచ్చుటగాని చేసిన ప్రాణం ప్రాణములోలీను చేయక ఎందుపోగలదు తేలికలోపడిన ఈగ చంపదుగును ఈపరిచర్యలు భర్తకు మర్లమందు దార్యను పెంచుచి క్షణముండగలదా గూబలై ఎగనిల్లిన గూట్లో పారవేసి టొకటిదగ్గరవోతారు వారికిసంక్షోభముండుకదూ రాగిగొట్టె రాగిఅన్నము తింటూ జీవనముచేసే దంపతులుకూడా భార్య భర్తననుసరించి భర్తకోరకపోయినా సహర్య చక్కగాచేస్తూ ఉండే కష్టమునక రెక్కలువిరచి రాత్రిబవళ్లు కష్టముచేసి అలుపిల్ల లు పెట్టుచూడండిది కామాని కొక్కదానికేగాదు చర్మచాలక కాలముతీరి స్త్రీ గతించినా తలవనకు వచ్చినప్పుడంతా కంటనీరు వకచుక్కైనా బూమిపై విశ్రవ వలయును పడముండ పోనిలెమ్మని సంక్షోభం పడముగా చేసుకొనరాదు ఇది దాన్యలక్షణం చూపముకూడా పున్నదానిలో చక్కగాపెట్టుకొని భర్తకు ఇష్టమయిన వోషము ఛరించి రల గుడ్డలు వళ్లు మాపుకొని కుటుంబిని ఎట్లున్నచేసుని విరియబోను కొని పిశాచిరూపమై దగ్గరవారికి దుర్గంధపు వాసనకొట్టనట్లు చేసుకొనక భర్త చుండు అకర్షించుచుండుగా చూచుకొనవలయును ఇది రెండవలక్షణము అన్నతోడనే సరోజ.

ఓ నీవనేని నాకు స్థాపకమునకు వచ్చినవి చడగుణములు దిగితివే దిగరాని చోటికి భార్య అట్ల దాన్యము చేసినప్పుడు పురుషుడు వెన్నాడవనిలేదా కోరినా కోరకున్నా శక్తికొలది చీరలూ గీరలూ రసకలు గిడికలు సొమ్ములూ సొమ్మిందాలూ తిండి తీర్థము బాగా ఓగూ సర్వమూ చూచుకుంటూ అప్పుదప్పుడూ దేహస్పర్శ కరస్పర్శచేస్తూ ఇంటినుండి వెలుపలికి పోవునప్పుడు బైదీనుండి యింటికి వచ్చినప్పుడు గాఢాలింగన చుంబనలతో అనందపెట్టుతూ మైమరపించి కష్టసమయములలో కార్య కలపాలలో సైదోడై తాను తనదేహమును చక్కగా పుంచుకొని భార్య అకర్షించు నటుల వున్నకదా పురుషుడు పురుషుడయ్యేది అన్నాడు రాము.

ఔను మంత్రియై కుటుంబపు చిక్కులతెలుసుకొని తగునుపాయముల చెప్పుచూ యుక్తి యుక్తముగా సమయమెరింగి సహాయముచేస్తూ వలదన్నదానికి పట్టుపట్టక భర్త మానప్రాణములకు అంగరక్షకయై బంధు మిత్రులలో ఎక్కడా లోరువతేర స్త్రీ కాదురా పురుషుడురా అని ప్రజలలో అనిపించుకున్న భార్యను చూచినప్పుడు భర్త అనందము చెప్పవలయునా ప్రాణమంతా భార్యపైనే పెట్టుకొని ధొక్కలో నుఖనిద్రచెందు పిల్లవలె ప్రక్కలో నుఖనిద్ర చెందడా అంతా స్త్రీలోపుంది అన్నది సరోజ.

ఔను చనువిచ్చి కష్టాలలో సహాయపడి యోగక్షేమములు అడిగి తెలుసుకొనుచు,

శా॥ ఆదికా శ్రీసతి కొప్పుపైఁ దనువుపై నంసోత్తరీ యంబుపై

బాదాబ్జంబులపైఁ గపోల తటిపైఁ బాలిండ్లపై నూత్నమర్యాదఁజెంప కరంబు

అన్నది భాగవతము ఆ మహామహాదే భార్య అనందానికి తన అనందానికి అంతవరకూ పోయివుంటే మనమెంత అన్నట్లు అంచురు తీసుకొని దేహమంతటా హస్తస్పర్శనచేసిన పతికాగిటిలో కనుమూసి కనుదెరచిన మంత్రి సలహాలు వెలుపుదును కష్టాలలో ప్రాణమిచ్చి అయినా వెన్నాడుతుంది. జీవచ్ఛవాన్ని చూచినట్లు చూస్తే మాట మాటకు పదతాడనాలు పలువకూతలూ కూస్తే ప్రాణముంటే లేనట్లు భర్తను సంతోషెట్లు తళుకులుండి లేనట్లు సంచరిస్తూ దాగుడు మూలలాడుతూ తన అశయాల దూరముచేసుకొని సంఘ వ్యామిమునకుబలియై ధర్మమునకు బద్ధయై చచ్చిన శవమువలె పడివుంటుంది. ఏమీ చేస్తుంది అన్నాడు రాము.

ఔను శమగలిగి ప్రశాంత వదనముతో లక్ష్మీవలె కలకలలాడు వేషముతో కాళ్ళచుట్టూ తిరుగుతూ చురచురచూచే చూపులకు వలపు చూపుల స్వాగతమిస్తూ పనిలేకున్నా పనిగల్పించుకొని సేవచేస్తూ వచ్చిన వ్యామిమయినా వ్యామోహపు వలలో పడుతుంది. వలలో పడినప్పుడు వైసంగా సంకెళ్లు తగిలిస్తే చెప్పినమాట వంటుంది మానవుడు వినడా అన్నది సరోజ.

అంతవరకూ నిన్ను అడనిస్తేకదా ఎవరికొరకే ఈదేశం సానివలె తయారయ్యావే సరసాలకు దిగినావే సంసారివా సానివా పని పాటామాని గంటలగొడ్డి వేషంతీర్చి దిద్దినావే భ్రష్టాఅని నాల్గువడ్డిస్తే ఏమీచేస్తుంది అతగాని చిగ్గానము అక్కడికి దిగివుంటుంది అన్నాడు రాము.

అక్కడనే స్త్రీ శాంతము తెలిసేది కన్నీటితో పాదములు తడిపి కనికరము గలుగుమాటలతో సేవను మానుకొనక వలపును వైఖాలింగింపక కోపము మూర్ఖము ఈర్ష్య అసూయ దిగ్వింగి శాంతము ప్రశాంతము వెలిబుచ్చుచు భూదేవితల భర్త అప్రయోజకముల కొన్నాళ్లు భరించిన కోరికలు తీర్చుకొనవచ్చును. శాంతము వేష భాషలనేర్చు స్త్రీకి ముఖ్యము భర్త అభీనుకు పోయిగాని కష్టానికి పోయిగాని కార్యానికి పోయిగాని ఇంటికివస్తే వీపీ లేకపోయినా రాగెరొట్టె అయినా చేసిపెట్టి వుండి వస్తూనే తల్లివలెపిచ్చి ప్రీతిగా తిననిచ్చి సమయమెరింగి వలపుపూపులతో అయ్యో పావము తినలేకుండా పున్నారని వకముక్కతుంచి తన చేతులారా నోటి లో పెట్టితే మర్దుమందు అవుతుంది. ఇట్ల దినమూ చేయుచుండిన ఎందున్నా జ్ఞాపక మునకువచ్చి ఇల్లుచేరి అవువెంటనంటు కోడెవలె వెన్నంటి తిరుగును మాతయై తిండి తో మరపుకొని వేశ్యయై వలపులో బందించవలె అప్పుడు ఎంతటి మూర్ఖుడయినా ముక్కోపియైనా మూడుడయినా వీమి తెలియని వెంగళప్ప అయినా సవరణయై సతీ తిలకము చేతిలో కీలుబొమ్మగును దాన్యము తగులితిమాటలు తగినవేషము ఓర్పు నేర్పు వినయము భోజనాది విచారణా విషయములలో కూర్పు నేర్పు శయనమం దిరమున చాకచక్యముగల స్త్రీ పురుషుని బంధించుట పెద్దవిషయముగాదు జంతు పులుకూడా తినబెట్టువారిని వెన్నాడుతుంటే మానవుడు ఎందుపోగలడు అన్నది సరోజ

రసికత తెలియక సిగ్గు బిడియముగలిగి సుఖించువిధమే ఎరుంగక చూడనే సిగ్గుపడుచూ ప్రక్కల ప్రక్కలనేతిరుగుతూ భార్యకంట పడవలెనన్నా పండవలె నన్నా సిగ్గుపడుతూ కన్నెత్తిచూచినా వీమోనని నూట్లాడుటకురూడా బిడియపడి అను భవించుటే తెలియని పూర్వజన్మ కర్మ చుందభాగ్యులు ఉంటారు వారినేమి చేస్తావు అన్నాడు రాము సప్తమా.

అయ్యో తమవలె అనంగశాస్త్రము అమూలాగ్రముగా చదివి అరితేరి అలిన్లే అకర్షింపజేసుకొని అలింగన చుంబన అధరామృత పానాలతో కొక్కోకమంతా చదివి అలిని అమరలోకముపంపే అయ్యగారు అందరికీ ఎక్కడదొరుకుతారు ముందు జన్మలో త్రిదేవుల పూజచేసిఉండవలె ప్రకృతము ఈజన్మలో చేయుచుండవలె అందరికీ అలవికాదు స్త్రీ అనందమునకు కావలసినంత రసికత యౌవనము భర్తల్లో ఉండవలయునన్న పూర్వజన్మసుకృతము బోలెడంతచేసి ఉండవలయును ఇది తెలియక భర్తను దూషించి దూరముచేసుకునే భ్రష్టులున్నారు ఎట్లతిప్పినా ఎట్లతిరి గినా ఎక్కడేగినా తూర్పునే ప్రొద్దుపొడిచేదని తెలియని బుద్ధిహీనులు విడిపోవు

వారున్నారని నీకెందుకు భార్యయని ముఖాముఖి అడిగి భర్తను అవమానపెట్టి డీవి తాళయముల పొగొట్టుకునే వశువులున్నారు భర్తను దేశాంతర గతునిచేయు మూల పెద్దమ్మలున్నారు నాకర్మమని తెలుసుకొని అంచుకుపిల్చుకొని మాట్లాడించుచు వలపుచూపి దాస్యము చేయడములో సిగ్గుబిడియముపోవు విధముగల్పించి తాను రసికురాలై ఉపాధ్యాయనియై నేర్పుకొనవలయును చూడనే సిగ్గుపడువానిని తాను చూస్తూ చూచునట్లు చేసుకొనవలయును ఆహారము యిస్తూ తానేదేహస్పర్శచేస్తూ ఇస్తూ వలపులో బంధించిన కొన్నాళ్లకు సిగ్గు బిడియము పోయి రసికుడు కాగలడు స్త్రీకి లేకున్న పురుషుడు పురుషునికి లేకున్న స్త్రీ నేర్పుకొని డీపితాంతము పరచు శాంతచిత్తులై యుండుట శ్రేయము ఇరువురమూ రసికులమై యావనారోగ్యములతో ధనదాస్యములతో రూపవంతులమై విద్యా వినయములు సమయస్ఫూర్తి జ్ఞానము గలిగి గౌరవప్రతిష్ఠలతో సుఖింపవలెనని త్రిదేవీ వూజితానుచేస్తూ త్రిమూర్తుల భర్తను సేవింపుమని అదును కాలమూ చూపుతూ ఉండిన మరుజన్మకు రసీకనై యును నీమింపగలరు అంతేకదా స్వాములవారు యిక్కడచిక్కిరాదు మంచి ఆరతితో రుచిగల సాధకముయిపోయి అన్నం మిగిలింది. పొరవేయుటకు ఆరతిచీరలేదు. తినుటకు సాధకంలేదు నీళ్లువేసి పిసికి త్రాగు అభ్యాసములేదు. పాపం తిరచురల యినది అంగటిలో అష్టభాగ్యములు వున్నవి. అల్లునినోట్లో శనిపున్నవచ్చుట్లు ఘనమున్న దరిమ్రలయినారు మూతికి చిక్కెముపెట్టి వచ్చనిపైకెక్కి పడలిగి, దు భగవంతుడు మనశ్శింత చేయకండి మానవులకు అన్నిభాగ్యములు వుండవు సిద్ధాంతాన్ని కొరతలు వుండనే వుండును. ఇంక ఏమి స్వామీ వేళకాలేదా అన్నది సరోజి.

తీవే గబ్బురామాన్నెం చదివి మొబ్బులో మనసునిరికించి మేలుకొల్పుతావు లేకుంటే ఈవేళకు కొంత వూజిఅయిపోయి ఉండును అన్నాడు రాము.

నేనేమిచేసినాను కట్టుకున్న భర్త కంటికింపైనది వంటిదాయ గలిగెనది రండు చూచువారు మాకూకావలెనని అసించునది కష్టమనక వెతకి వెతకి శాంతరోరకున్నా తెచ్చికట్టుకో కన్నారాచూచి అనందపడతానని ఇవ్వగా అనందం వెలిబుచ్చడములో తాము అందుకున్నారు ఇంతై అంతై ఇంతసేపయినది నాదేమితప్పు ప్రభూ తప్పైలే దాసురాలితప్పు దండముతో సవరించుకోండి అని నవ్వుతూ రమ్మలార్చుతూ నమస్కరించినది సరోజి.

నై కట్టుకున్న భర్తదేగాక కాలయమునికూడా దండాలతో వలపుపిలుపులతో రాత్ చూపులతో చిరునవ్వులతో మైమరసిస్తావులే శవపాలు వప్పులుగా మార్పించు వులే అన్నాడు రాము.

మా పిల్లలో తప్పులులేవని వదిమంది సాక్ష్యమున్నారండి ఈ కాలముముడు చిత్రగుప్తుడు కాలకింకరులు నన్నేమీ చేయలేరు అన్నది సరోజ.

నేనేకదా సాక్ష్యం నేనుగాక తొమ్మిదిమంది ఎవరే అన్నాడు.

తమసాక్ష్య మటుండనివ్వండి పాపం నాభార్యయని తప్పును వప్పుగా నయినా చెప్పగలరు ఉన్నది ఉన్నట్లు సాక్ష్యమిచ్చే పెద్ద లు న్నా రు విడుగురు అన్నది సరోజ.

విడుగురు వారెవరే అన్నాడు చొక్కావిడచబోతూ రాము.

ఆ చొక్కాగుండీలు తీస్తూ చేతులగుండీలు తప్పిస్తూ మీద కండువాపంచె తుండు పంచె ఇరు భుజములవేసుకొని లేరా జ్ఞాపకమునకు రాలేదా నిత్యకృత్యముగా అందరికన్నా ముందు ఆరగించే అగ్నిదేవుడు ప్రథమ సాక్షిరాడా నీనాడూ భర్తకన్నా ముందు అపచన పదార్థముకూడా భోంచేయలేదు ఎరుగకకూడా ఎంగిలి మంగలం చేయలేదు కడకు వాసనకూడా పీల్చలేదు అహారముపై బుసకూడా విడువలేదు భక్తి శ్రద్ధలతో నాకు అర్పించినది భద్రమునుమా వీమయినా అనేరు నిన్నూ నీలోకము నీలోకస్థుల కాల్చిభస్మముచేసేనని ముందుకురాడా అగ్నిదేవుడు.

వక్కడూ అపైనా అన్నాడు రాము

ధర్మము తప్పక చేసినవన్నీ ప్రతినిత్యమూ ధూపదీపములతో వుష్పనుగండ ములతో అర్చనలతో ఆరగించిన త్రిమూర్తులూ త్రిదేవులు రారా నన్ను యమయాత సల వడనిక్తురా కాదని చిత్రగుప్తుడు వ్రాసిపెట్టినా కనికరములేక కాలయముడు నిలువబెట్టినా ధర్మబద్ధులయిన పిన్న పెద్దలు ధర్మదూరులైచే విడతురా మరతురా వచ్చిన త్రిమూర్తులూ త్రిదేవులచూచి యముడు నిర్విణ్ణుడై గడ్డెక్కి నాతోపాటు మని చేతులుపట్టుకొని వినముడై నిల్చుకొనడా వారు చేయెత్తి సన్నుచేరపిల్చి ఈపిల్ల మాపిల్ల మమ్ము త్రిసంధ్యలూ భార్యాభర్తలపిల్చి తనకున్నది చేసినది పెట్టనిదినము లేదు ధర్మమునకు వ్యతిరేకమై నడచిన రోజులేదు నీవేల తెస్తవి మేము మువ్వరము ఈమెను వీలోకమున నుంచవలయునని అలోచించు చుండునంతలో నీవిక్కడికి తెచ్చితివి ఇట్లెన్నడేని పొరబడిన నీ ఉద్యోగము ఊడబెరికి మరియొకతూరి మనుజు లోకములో విదురునిగా దానికి పుట్టి శపింతుమని యముని బెడరింపరా ఆ సమయ ములో అమరలోకమునుండి అత్తా మామా అవత్తును తప్పింప ఎనిమిది తొమ్మిదో సాక్షులై వచ్చినిలచి అయ్యా ధర్మరాజా మేము అమె అత్తమామలము కోడలిభావము

విడచి కన్నబిడ్డకన్నా మిన్నయై వృద్ధులమయిర మాకు కావలసిగవిపెచ్చి కావలసి
 నంతాయేగి కాలముతీరిన వెనుక తనభర్తకుచెప్పి కర్మలుచేయించి మాపేర స్కూ
 లుకట్టించి బోర్డుపేయించినది దేవాలయములో మాపేర వక ఉభయముతీరి దస్తర
 ములో ఎక్కించినది భర్తకు జ్ఞాపకముచేసి నైవోడై శ్రాద్ధములు చక్కగా చేయించు
 చున్నది. పుణ్యశీల ఈమెనేల తెచ్చితివి. పుణ్యలోకమునకు పంపెదవా లేక ఘా
 లోక నరకమనుభవించునట్లు శపింపమంచువాయని గర్జింపరా ప్రబో పీరుగాలిరి
 ద్దరు ఉన్నారు పుట్టినింటినా మెట్టినింటినా కీర్తిగడించి పుణ్యాంగనల జెట్టులోచేరిన
 దండీ కావలెనంటే వేనవేలు సాక్ష్యాలుతెస్తాము మీలోకానికి తేతగ్గపిల్లకాదంటే
 చూడండీ లెక్కలెత్తిఅని నాన్నా అమ్మావచ్చి తప్పకవాదిస్తారు అందులోమానాస్స
 వకీలు న్యాయాలుఅక్కడా ఇక్కడా వకచేగా కూతురి తరుపున ఎక్కడలేని లాలు
 తెచ్చి బల్లగుద్దివాదించడా మానాన్న పీళ్లుగాక తమది పదియవసాపి ఏమంచురా
 నేను పోయినతదుపరికొంత కాలమునకు తమరు వచ్చువారు లేదాఒరెల అబో గబో
 అయిరా సాక్ష్యము అయిపోయి ఉంటుంది వకేదినములో భార్యభర్తలు గలిపిగడ్డ
 రూఠికేవలక ఎక్కవలయునంటే మేరమీరిన పుణ్యముండవలయును అంతపరకా
 పుణ్యము చేయగలమోలేమో భగవంతుడు అంతకనికరము చూపునోలేదో నుచే
 హంకదాస్లాపి అరాడు తమరుసాక్ష్యము చక్కగా ఇచ్చిరా పోయె ఇచ్చిరానా పోయె
 నాభార్యమంచినదే పురుషుడు ఉన్నాడా ఎంతో ధర్మమూర్తులయినగాని అహూ
 అనరు తనతప్పుతాను తెలుసుకున్నప్పుడుగదా అజ్ఞానరుపచేద్ది పతిబీకమే నా పీ
 తమని భర్త కీర్తి గౌరవములే తన కీర్తిగౌరవములని తన బీవన్నాయము తనసేవరా
 ధర్మము తానుతెలుసుకొని తనతప్పులతాను వెనుదిరిగిమాచి విసుర్చించుకొని
 చక్కగా పతిపరచర్య చేసినగాని భర్తనోట అమాటరాదు అక్కడిరీ ఏమయిరా దక
 టైనా సందేహిస్తారు అనాడు తమమనసు విమంతులదో స్లాపి నాకేమి తెలుసు
 నంటూ రాము పిడచిన దొక్కాను తనభుజముపైన వేసుకొని కంచువారప్పి నిజు
 చెప్పండి ఇల్లాలిపరంలో తగిన సాక్ష్యమే ఇస్తారా లేక పట్టుదీఅని కరుణలేక
 యమునికి వప్పిస్తారా మనసే మంటుంది అని పండ్లలో కండ్లలో వెలుపడు తళుకు
 అమృతబిందువుల రాముపై రాముడెద జల్లిరించునట్లు చిత్ర విభ్రమముగలుగునట్లు
 చల్లి రెండుచేతులు రాము భుజముపైసూని తల రామువక్షస్థలముపై వాల్చబోయి
 తప్పు తప్పు అని చిరుగవ్వుతో దొక్కా చిలుకునోసి చెంబుతో నీళ్లుతెచ్చి ఇచ్చినది
 సరోజి.

రాము కాష్ట కడుగుకొంటూ సరోజా ఇది ఘోరమోకమా ఇంద్రలోకమా అని అందేహమానట్లు నాహృదయాన్ని మరపిస్తూ ఉన్నావు నీరును తీర్చుకోగలవా లేనా అని సందేహమాతున్నది అనుచుండగా సరోజా రాముచేతిలో చెంబుతీసుకొని క్రింద పెట్టి ముందే తనపైన వేసుకొనివున్న తుండువందెతో కాళ్ళూచేతులు తుడిచి యింక పదండి వేళ అతిక్రమించింది నాకుమీరు రుణపడినా పరవాలేదు మొగవారు తీర్చుకుంటారు నేనునుణపడరాదు రుణపడిన స్త్రీని తీర్చుకోలేను మీరేనాకు రుణపడితే మరుజన్మకు నావెన్నంటే ఉంటారు నామాటవంటారు నన్ను ఇహపరములలో అగ్ర గణ్యుడేస్తారు తొందరగా పిల్లను తల్లిగా మారుస్తారు అన్నంతలో రాము ఘక్కున నవ్వివూడు.

ఎందుకునగుతారు నవ్వివట్లుగాదు పిల్లను తల్లిగామార్చి నట్లుగాదు తల్లిలో పిల్ల పెరిగి పుట్టి తండ్రీననుసరించవలె లేకున్న ఉందికద వివ్రేపుమాచిస్తూ రూపులో ఎటు త్రిప్పి చూచినా బుద్ధిలో అలుకడుపున మగడుపుట్టె మగనికడుపున అలుపుట్టెనని తత్వంపాడినట్లు ఉండవలె లేకున్న ముక్కుచెంపలు తప్పవు నావలెఉంటే మీకు ! వన్నెంచు ముక్కుచెంపలు మీవలెఉంటే నాకు ఆరు ముక్కుచెంపలు అన్నది సరోజా

అదెందుకు నాకు వన్నెందేమి నీకు ఆరు ఏమి ముద్దులాడివనియో అన్నాడు రాము.

అయ్యో ఇది రూలేగా రూలంటే రూలే వకీలు కూతురిని అంతమాత్రము తెలుసుకోలేనా అన్నిటాలో అడవారు మగవారికి తక్కువ అన్నప్పుడు దెబ్బలలోతక్కువలేక సమానంగా ఉంటారా చెప్పండి ఇంకొకటి ఇద్దరము గాకవుంటే నన్నది సరోజా.

పన్నెండు కాలితన్నులునికే నచ్చాడు రాము.

ఇక్కడనే తప్పులేలేది ఇది ఎవరి పొరపాటంటారు అన్నది సరోజా.

ఇది ఎవరిదికాదు జన్మకర్మది భార్య గర్భవతి అయినదాదిగా భర్త ఎక్కువ ముక్కువగలిగేటట్లు తానుతెచ్చి యిచ్చు పండు పూలు అహారముతో చూపుప్రేమతో విచారణా మొదలగు స్నేహవాత్సల్యములతో తానుధరించు వేషము మాటల చాక చక్రముతో స్త్రీ హృదయము చూరగొన్నట్లయిన స్త్రీ హృదయములో భర్త విహరించును. ఆ మూర్తియే ప్రతిఫలించును. అట్లుగాకున్న స్త్రీ మూర్తియే ఫలించును. ఈ రెండూగాక పుట్టి భరమననును అలోచనలోత్రిప్పి అధఃపతనముచేసి అగంతుక

మృత్యువువలె అవిర్భవింతురు. ఇది జ్యోతిషునకు ఒక్కనికీమాత్రమే తెలియును. ఇది మర్మమైన విషయము రూపవంతునకు విరూపవంతుడు బుద్ధిబలముగల వానికి బుద్ధితేనిదద్దమ్మ పుట్టుటకు కారణము వానిపుత్ర స్థానములోయున్న గ్రహములబట్టి తేలును శనియున్న శనివలెనేయుండును. సూర్యుడువున్న సూర్యునివలెనే పుండును. దీనిని అనుమానించ వనిలేదు అన్నాడు రాము.

అయ్యో పిల్లల రూపుచూచి ఒక మహానుభావుడు బార్యను పదలి గాడండీ అన్నది సరోజి.

అతనికి లోకజ్ఞానమేకాని శాస్త్రజ్ఞానము ఉందదు ఉండనపుడు అతడు మా త్రము ఏమిచేయును? లోకజ్ఞానము లోకుల మాటలువిని జీవితము నాశనముచేసి కొని యుండును. గొప్పపండితునికి మహాకవికి, వైజ్ఞానికి, అప్రయోజకులు అనామికులు, పుట్టుదురు. వారికివంచమ స్థానాధిపతి స్వస్థానమువిడచి ఉచ్చస్థితిలోనో మిత్రక్షేత్రముననో ఉండి కవియై పండితుడైపుండును పంచమస్థానములో పాప గ్రహములుండిన అప్రయోజకులు అనామికులు పుట్టుదురు వారికార్యములు వాగ్ కావ్యములు వారిఅధికారము కొంతకాలమునకు భిన్నమగును భిన్నమగునవే వాని చేయించును అపంచమాధిపతి పంచమములో వున్నవారు దర్శింపలయినను వారి సంతతి వన్నెగడించును విద్యావంతులయ్యెదరు ఇదితెలియక ఏనో అలోచనలు చేయుదురు ఇది ముఖ్యమైనదని దీనివిషయ మింతేనని మానాన్న చెప్పుచుండగా విన్నాను అన్నాడు రాము.

ఇది నాకు భయముగా ఉండండి భయములేదని నావెన్నీవున తట్టింది ధైర్యము వస్తుంది భయము విడుస్తుంది అన్నది సరోజి నవ్వుతూ అర్చిత్రాణ పరాయణి భయమువిడచి భద్రముగా వుండమని పేవున తట్టినాడు రాము.

ఘక్కున నవ్వినది సరోజి నవ్వులో నవ్వునుకలిపి స్వామికార్యములో నిమగ్నుడైనాడు రాము.

సరోజి అందులో పాల్గొన్నది పూజానంతరము భోంచేసి భోజనానంతరము పడసాలలో కూర్చొని ఆకుమడచి యిచ్చుచూ సరోజి రేపు మధ్యాహ్నము బండ్ల పోదామా అన్నది పోదామని నిశ్చయం చేసుకొని తలవాల్చినారు యిరువురు.

అది జ్యేష్ఠమాసము శుద్ధద్వాదశి బుధవారము రాత్రికి బంధువులు, వియ్యంకులు. అందరు చేరినారు. కావలసినన్ని సౌకర్యములు ఏర్పాటు చేసినారు అందరు బంధుమిత్రులు భోంచేయగా పండుకొనుటకు రాముసరోజి ఏర్పాటుచేసినారు అందరు

సంతోషముగా అయింటి వసతులకు, వారిమర్యాదకు, వాగ్విప్రేమకు, వాగ్విజ్ఞానాదులకు మెచ్చుకొంటూ ఆరేయి నిదురించినారు. రాము సరోజ వారితోగల గృహములో పండుకొన్నారు సరోజ రామునుమాచి నేనుచెప్పినది చేసిపెట్టిచాలా అన్నది.

ఓ రడీ నాలుగంటలకే తెస్తాడు అన్నాడు.

సరే నాలుగంటలకే అలారము పెత్తానని పెట్టి సరోజ పడుకున్నది

కరెక్టుగా నాలుగు గంటలకు అలారముకొట్ట టంగుమన్నది కొట్టికొట్టకమునుపే అలారము అపి రాము సరోజ చెంపపై చేయిపెట్టినాడు

మేలుకున్నానని లేచినది సరోజ

ఇరువురూపోయి ఒరులకు తెలియకుండా నిశ్చలమందవేసి దినకృత్యములు తీర్చుకొని స్నానముచేసి కాఫీవేసి దేవునికి నివేదన చేయి సవ్వటికి అయిదు గంటలకుపైన అయినది సరోజపోయి స్త్రీల నందరిని లేపినది రాము పురుషులనందరినీ లేపినాడు పకరాకరే లేచిపోయి పలుదోమువారు దినకృత్యములకు పోవువారు ఉండగా శివప్రియ హరిప్రియ వంటగదికిపోయి చూచినారు.

వదినా పెడకాఫీ త్రాగుతారా లేక పలుదోముకొనివచ్చి త్రాగుతారా అయినా లేడిపిల్లలు పలుతోమరుగుగా అని చిరుసవ్వతో వదినగారిని గేలిచేస్తూ స్నానానంతరమా వద్దులే పిల్లముత్యములుపులకు అంత నిదుమెందుకు కొంచెము ముఖముకడుగుకొనివచ్చి మా అన్నగారికియిచ్చి త్రాగితే బాగుంటుందనుకున్నానని చెంబులతో నీళ్లు పల్లుపొడియిచ్చినది సరోజ.

అతీరు చూచినారు అశ్చర్యపడి సరోజ అప్పుడే స్నానముచేసి కాఫీవేసినావా విమి మార్గిస్తావమ్మా అన్నగారు అప్పుడే ధ్యానము ప్రారంభించినారు హిందూమత సాంప్రదాయము మీయందు మూర్తిభంగమైనట్లున్నది స్రవంసనీయముగా నున్నదమ్మా అని పలుదోము పోయినారు శివహరి ప్రియలు.

అంతలో జ్ఞానాంబ అనసూయమ్మవచ్చి ఏమమ్మా మమ్ముల లేచలేక పోయినావా అప్పుడే తయారు చేసినావే అయినా నీ కాపురము నీవు చేసుకొనడమునకు పకరి సహాయమెందుకు ఇది సాంసారికలక్షణము అన్నారు.

హిరిద్దరు ముఖము కడుగుకొనివస్తే మామకు నాన్నకు కాఫీయిచ్చి మనము అందరము నిదానముగా కూర్చొని త్రాగుదాము అన్నది సరోజ.

జ్ఞానాంబ అనసూయమ్మ ముఖప్రజ్ఞాశనము సేయబోగా సరోజ వారివెంట బోయి పలుసారి పెద్దచెంబుతో నీళ్లుయిచ్చి మామకు తండ్రీకి ఎదురెక్కిపోయి

వల్లుపొడి సీళ్లు యిచ్చి వచ్చి లోపల గ్లాసులలో కాఫీవేయులోపల అందరూ పలు దోముకొని వచ్చినారు. కాఫీతెచ్చి మామగారికి అత్తా అని అత్తచేతికియిచ్చి మరొక గ్లాసుతెచ్చి నాన్నకు అమ్మా అని అమ్మచేతికి యిచ్చి రెండుగ్లాసులకాఫీ వారసుంచి అన్నగారిని పిలచి వదినగారిచేతికి యిచ్చినది. అత్తను అమ్మనుపిలచి వారికాని వారికి వప్పచెప్పి వదినగారికియిచ్చి మధ్య మధ్య బంధు మిత్రులకు సర్దులకుయిస్తూ వచ్చినది. రాము మంగళహారతి ముట్టించి అయిదా అన్నాడు అయినచోటా పోయి గోళ్లు వట్టుకున్నది. మంగళహారతి యిచ్చి రాము క్రిందపెట్టి చేతులు దోదించుకొని చెప్పి కొనతగ్గది చెప్పుకున్నాడు.

సరోజ అట్లేచేసి దేవునికి భర్తరు నమస్కరించి చేయివట్టుగా తీర్థమునీనాడు రాము.

తీర్థము పుచ్చుకొనిపోయి సరోజ కాఫీతెచ్చి రాముకిచ్చి తానుగూడ త్రాగమ ప్రారంభించినది ఇదంతాచూచి శివప్రియ హరిప్రియ సరోజా ఎంతమాట పోయిరావమ్మా ఈవేళకే మెలకువగాలేచి స్నానముచేసి కాఫీవేసి అందరినీలై పుచ్చి చిన్నగమనించి ఎవరెవరికి ముందీయవలెనని తెలుసుకొని ఇస్తూ దేవుని ముందు తీర్థముపుచ్చుకొని కాఫీత్రాగుతూ ఉన్నావు వీమినీఓపిక పట్టి ఎంతమాటపోయిరావు మా అన్నను దిబ్బబద్ధునిచేసినావు అయిరావు ఇట్లుపులాపని కలలోపూడా అనుకూల లేదు సరోజా అబ్బా వీమితెలివి వీమిఓర్పు వీమినేర్పు ప్రసంగననీయ పలుకవమ్మా అంటు స్నానానికి లేచిపోయిరారు.

వీడున్నర గంటలోపల అందరూ స్నానముచేసి వ్రాతఃకాల పంపనాడు. ముగించుకున్నారు ఫలాహారముల రాము శివప్రసాద్ హరిప్రసాద్ పుడుచులకు సరోజి?

శివప్రియ హరిప్రియ స్త్రీలకు ఇస్తూవున్నాను జ్ఞానాంబు తినునూయి అంటిస్తూ ఉన్నారు భుజంగరావు రంగనాథంగార్లు కార్యక్రమాలు చూస్తూ వున్నాడు చైటు జంట సొనాయిలు జంట దోళ్లు భరహరప్రియ రాగములో త్యాగరాజులవారి కొనియోడ అనేకృతిని సాగవీకి చూలసుట్టుగా చంపేస్తున్నారు. దోళ్లవారి తలులు అటు హిమాలయము ఇటు వింధ్యవరకూ పోతూ పస్తూ వున్నవి. తినేవారిమనసు అటు సొనాయిలనుండి వెలువకు అమ్మతోపమానమైన కళలకు దోళ్లనుండివచ్చు స్పృదు మధురమైన శబ్దములకు తినుమధుర పదార్థరుచులకు తికమకలై తిరుగలేక పెట్టె

మా తృప్తి తీ.

చదార్థములవద్దనలేక తేలగన్నువేసి నమలుతూ ఊరి అనువారు తాళానికిసరిగా నమలువారు తలపూచుతూ ఆనందముతో శివమెక్కి మైమనచి ఊరిగువారు పకచేత తిరిగూ మరొకచేత తాళమువేస్తూ ప్రకృతవారు పిలచినా చలుకక చరద్యానములో పున్నవారు భూతములవలె అడువారునై కడుపునిండినది నిండనిది తెలియక లోపలికి పంపుతుండగా మేళగాష్టి ఆకృతితో చాలించినారు వీరందరికీ శివముతగ్గి కడుపుబ్బి మానవత్వములోకి మనసువచ్చి చాలునని కాఫీతో కదలిపోయినారు వియ్యంకులు ఫలాహారానికి కూర్చున్నారై శివప్రసాద్ ఫలాహారముచేస్తూ అమ్మా అన్నాడు.

చీసువ్వా అన్నది అనసూయమ్మ

బావను మనసరోజనుమాస్తే గౌరీశంకరులవలె గన్నడతారు ఆదాడీ మీసము వేషము అవయవ అదేహవ్చాయ శంకరావతారమే అయిలేదావా మేమంతా భూత గణముగాడు మమ్ములందరిని భూతగణములో చేర్చేపు అన్నంతలో ఆందరూనన్ని నారు సరోజనుందీమాస్తే లక్ష్మీనారాయణులవలె భారతీ బ్రహ్మలవలె గన్నడతారు అయిలే వారిని చూచినావా అంటారేమో నాయనపోలిక సంతతిలో కొంచెముయినా ఉంటుంది దీనిబట్టిమాస్తే దేవునిపోలికా కొంచెము యిండు మిండు ఇట్లేఉంటుంది అనుకోవచ్చు దేవుడు నిరాకారుడుకాదు సాకారుడే నిరాకారుడు సాకారులనేల పుట్టిస్తాడు నిరాకారులనే పుట్టించు కంటికి మిన్నైవన్నై ముండిన వస్తునమితిని అట్లవర్ణిస్తాము బుద్ధితో ఊహిస్తాము పిరిద్దరినడకా రూపము భాషా పద్ధతీ మారిపోయినవె అన్నాడు శివప్రసాదు.

సరోజనప్పుడూ మాడెల్లెలితప్పు మాతప్పునమించి మన్నింపప్రార్థన అన్నా పుగా మన్నించినాడు మనసునే మాట్టునాడు మనిషిని మార్చినాడు వేషభాషలా మార్చినాడు తానూ మానవాని ఇట్ల మార్చినాము మాతరు రంబీ అని పిలువనంపినాడు ఇంక పిల్లనడుగబోతాడు అన్నది నప్పు చిరునప్పుగా మార్చి సరోజ.

ఓహో కథ యిక్కడికి వచ్చినదా అంటూ అందరూ నవ్వినారు.

అందుకున్నావుకదే అప్పుడే అన్నది అనసూయమ్మ ఇప్పటినుంచే అడుగు విమి చెప్పతారో అన్నది శివప్రియ.

చెప్పేదేమున్నదే వాళ్లకన్నా వెనుకెప్పుడు వడినామో అప్పుడే చెడిపోయింది ముందే వుందాము కానీవే అంటే అయితేకదూ నాతప్పేముంది వర్షము కావలసి

నంతా కురిసినా చౌటభూమిలో ప్రయోజనం అయినా ఆరుద్ర రాలేదంటావేమో ఇప్పుడు అడిగేదానికి జబాబుచెప్పు అన్నాడు శివప్రసాదు.

అందరి ముఖాల్లో ఉన్న చిరునవ్వు పెల్లుబికి ప్రతిధ్వని గలిగేట్లు నవ్వింది.

వెంటనే అందుకున్నది శివప్రియ అవిఅన్నీసరే జబాబుచెప్పేదీసరే చూడండి మా అన్నగారు ఎట్టవార్యాచారాన్ని పాటించి నడుచుచున్నారో తమరూ ఉన్నారు చూడండి నవీనం నవీనం అంటూ నన్నుపోనివ్వక మీరూపోక అధ్యాయంచేస్తున్నారు పూర్వాచారం వద్దే అంటారు అంతాతప్పుగా ఉన్నదేదయినా ఉంటుందా అందులో కొంతైనా మంచిది ఉండదా మంచితీసుకొని చెడ్డవిడువండి అంటే వింటేగా నన్ను పోనివ్వరు మీరుపోరు నేనీనాటినుంచీ సరోజ మార్గమవలంబిస్తా మీరు బాధించినా వేదించినా సరే బాధలనైనా ఓర్చుకుంటాను కర్మజాలక అడవిడ్డ వుట్టితే భర్తననుసరించేట్లు ఉండవలెదా అనాడు మేనల్లుడు బాగలేదు నీరూతురు నేనుచేసు కోసమైన విగతిగావలెచూడు సరోజా అనాడే నేనుచెప్పినా అత్తచెప్పింది వింటేగా దానంతట అది పెరిగే పైరుకూ కావలసినంత సత్తువా నీరు మొదలగు సహాయము చేసిన పైరుకు భేదముంటుంది దీక్షను సాగించండి కష్టపడక కార్యముగాదు అని కాళ్ళ పట్టుకొని చెప్పుతున్నా వింటేకదా మా అన్నను చూచి అయినా నేర్చుకోండి అని శివప్రియ శివప్రసాదుపై ప్రేమానురాగముల వర్ణనలు కోవములోకలిపి చల్లినది.

శివప్రసాదు చిరునవ్వు స్వాగతమిచ్చి చల్లచేసినది

అంతలో రాము అందుకున్నాడు ఔను బావా మాఅక్కయ్య చెప్పేది నిజం మీ అక్కయ్య మంచి రూపవంతుని జ్ఞానవంతుని బుద్ధిమంతుని శ్రీమంతుని ధీమంతుని కనేదినిజం మా అక్కయ్య చెప్పినట్లు కూతురుబాగలేకుంటే వరేచేసుకోవద్దురా అని మీఅక్కయ్య పట్టుపట్టేది నిజం అప్పుడు మీఅక్కయ్యకూ మీకూ మనస్థాపం వచ్చేది నిజం నేనుఎక్కడా చెప్పలేక మీఅక్కయ్య యిష్టం మీయిష్టం అనేదినిజం మీఅక్కయ్య బుద్ధిమీరు భాగాతెలుసుగదా పట్టుపట్టితే భూమికదిలిచా పట్టుబిడువదు పట్టుబట్టాక పట్టు మాఅక్కయ్యమాటనిని జాగ్రత్త పడి బొమ్మను చక్కగా తయారుచేయి అన్నాడు రాము.

మీ కొడుకుకథ అంత గిరాకిగా ఉంటుందేమో పాపా అన్నది నవ్వుతూ అనసూయమ్మ.

గిరాకిగా ఉండవలెననే కూతురు కృషిచేస్తూఉందికద మిత్రా అద్దాడు రాము.

అమాటవిని శివప్రసాదు అయితే బావా మానవ ప్రయత్నములో కూడా కొంత మేలు ఉందంటావా అన్నాడు.

వీమిబావా అట్లంటావు అహోర విహార వ్యవహారములు చాలానుగుణ్యము పిండితృప్తికి సహాయమిస్తాయి రూపమునుమారుస్తాయి భూమిబలమయినది గారున్నా సత్తువబలముతో కొంత ప్రైవేటునుగా పండినట్లుంటును ఇక ప్రైవేటులము సమకూర్చిన ప్లానెట్లగలిగి వ్రుముసరు సానుబంధినిట్లు ప్రకాశిస్తుంది. అహోర విహార వ్యవహారములలో మార్పు త్రిసంస్కారా ప్రైవేట్ ఫూరించినట్లైన దేహశక్తి ప్లానెట్ల సంతృప్తిగా గలిగినవారు ఉత్పత్తి కాగలదు ఇది వ్యవహారశక్తి పప్పురూ తగ్గదనే మీదెల్లలు మాటవిని వైద్యము గడ్డము రోగమునాలువచ్చి భూతనాయకునివలె ఉండేది వర్ణించినావుకదా ముందే ఇల్లాలిమాట విన్నాను ఇటువల్లును కొలుపనున్నా అవ్వలుకప్పు సర్వముబాదా ముందే ఈ ఇట్లరూ పరలిచ్చేది లేకుంటేనున్నా అన్నాడు రాము.

సర్వసమములలా ప్రతిభగనించి సర్వములో తలెత్తినది చక్కగా ఇల్లాలు చెప్పినా తమమనసుకు సచ్చకపోతే విందారా ప్రభో అరవై అరు అవకతవకలు చెప్పి కాగలకార్యముచేసి పశ్చరానికొకరొంతున వెలుపడిస్తాను తమరు పోనిసారా బాదనింటూ ఈ లోకని తమమంచిని బాగాచెప్పండి అన్నది సర్వజ.

అందరూ స్త్రీలు పైటచెరుగులడ్డము పెట్టుకొని నవ్వుతూ వేయే చంపూ ఈ గాంగ్లచేసేసనిఇదే పుట్టినదిల్లకూ పుట్టినోయేపిల్లకూ ఎదిరెలలే సంఘాతయ్యేటట్లు చేస్తాడు కనుక మనలెనికాలయములు కడుగూ నిక్కో అదవారికిచెప్పలేకాని అన్నాడు

కానీ అని వదిలొబులుగాక మునుపే కండ్లకు కాటుకపెట్టి చక్కగా శృంగా రించుకొని కండ్లలో తళుకును తొలియుంగారపు మెరుపులాగ పైకిపంపితే కండ్లు మూతలువడక విజృంభింతుంది కానీమంపికానీ కారుకొకరువంతునకానీ రానీ పోనీ అదటుండనీబావా మీదెల్లలు బహుమంచిది తాను తారుమారులో మారింది మార్చింది గాక నన్నుమార్చింది తానుపోయిన మార్గము నడిచెడిమార్గముతప్పని తెలుసుకొని వచ్చులోదిగి వచ్చులకుప్పయి మానవాతీతమయిన మంచిమార్గాల్లో కాలుపెట్టి నన్ను పెట్టింది నడిపిస్తూఉంది అయినా మీదెల్లలు విషయం మీకుతెలుసుకదా చెప్పనేల అయినా చెప్పుతున్నా నన్నాడు రాము.

చెప్పు చెప్పండి వినేవావా దొరికిరాదు చెప్పండి మామమామ ఉన్నట్లు కావ
బావ తయారయినాడుకాని చెప్పజేరట్లో తిరిగే అడవారు దొరికివారని దొరలవలె
చెలాయినూ ఇష్టాలు తీర్చకుంపే తిరిగిచూడని బావబావ ఏకమై పరలకొకరు పీర్చు
కోండి మేముఇక్కడ వకరికొకరము చెప్పుకుంటాము ఊరకుంటామా అస ది పేరు
కోపమా చిరునగూ మిశ్రితముచేసి సరోజ.

అందరూనవ్వే నవ్వులమధ్యలో రంగనాథంవచ్చి అక్కడఅంతా తయారయి
నది ఇంక గంట టయమున్నది శాంతి హెమానికి ప్రారంభించి నామహ్మ ముర్ఖరూ
రావలసి వస్తుందన్నాడు.

సరేనని శివ హరిప్రియ లిరువురు సరోజకు జడవేయ పోయెనారు పంటకార్య
క్రమములు అతిజరూరుగా జరుగుతున్నవి శాంతి హెమము ప్రారంభమయినది
భుజంగరావు రంగనాథం అకార్యక్రమములకు కావలసినని తెప్పించి బృహస్పతుల
వారికి అందిచ్చుచున్నారు బృహస్పతులవారు శిష్యులతో కలిపి మంత్రము పల్కు
చుండ జమ్మని గృహము ప్రతిధ్వనింప ఎక్కడవారక్కడ ఎవరి పసులమీదవారు
అతి జాగ్రత్తలో చురుకుగా తిరుగు చున్నారు.

రాము పింఛబోసి పంచెకట్టి కండువాపంచెను మైనకప్పుకొని ఇటూ అటూ
తిరుగుతూ కొన్నికార్య క్రమములలో పాల్గొంటూ కొన్నిచప్పులు అందిచ్చుచూ
సరోజ అన్నాడు

వస్తూ ఉన్నదన్నా అన్నది శివప్రియ.

పిలుపు వస్తుంది జాగ్రత్త అన్నాడు రాము.

వస్తున్నాను అని చేతులు జోడించుకొని చిరునవ్వుతోపోయి ఎదుటనిల్చినది
సరోజ.

ఓహో ముస్తాబొతుండినా వన్నమాట సై మాఅక్కయ్యగారు వేషాన్ని తీర్చి
దిద్దినారుగదే అందుకే ఇంతసేపు మరుగైనది అచ్చము అవనికి దిగివచ్చిన అవ
రసవే అన్నంతలో చిరునవ్వు వెన్నెలలు రాము ముఖముపై ప్రసరించచేసి ఆవెనుక
చూడు కవిత్వాలకు అదునోకాదో అన్నది సరోజ.

రాము వెనుదిరిగి చూచినాడు.

బావా మీ ఇరువురిని రమ్మంటున్నారు అన్నాడు శివప్రసాదు.

ఊరి వస్తున్నాము అంటూ రాము సరోజను చూచి, నాడు ఊరి అన్నది సరోజ శివహరిప్రియులతో సరోజ రాము వెనుకపోయి హోమస్థానమున నిల్చినారు.

రామును బృహస్పతి శంకరశర్మగారు చూచి యజ్ఞేశ్వరుని అష్టధిక్పతుల త్రిమూర్తుల అదిదేవతా వ్రత్యదిదేవతా సహితముగ సునన్సులో తలంచుకొని నమస్కరించి కూర్చొనండి అన్నాడు.

రాము చేతులు జోడించుకొని తలంచులోపల అందున్న స్త్రీ పురుషులు సరోజ శివహరిప్రియుల మువ్వరిని చూచి అవర త్రిదేవులురా అచ్చా ఏమిరూపము ఏమి రూపముని కన్నులుఅన్న కేంద్రీకరింపచేసి వక్కపెట్టున చూచినారు.

రాము సరోజ సాగిలవడి నమస్కరించి ఓటలపై కూర్చున్నార శివ హరిప్రియులు ప్రక్కన కూర్చున్నారు.

గిరిజా కల్యాణములో పీటలపైకూర్చున్న ఈశ్వరునివలె రాము సల్లటిగడ్డము కొంచెము మెలికతిరిగిన మీసములు ఎగుభుజములు విగువయిన కంఠరములు విశాల పక్షము సల్లటి సూగారు వచ్చెత్తిన ఒంగారువలె మిరిమిట్లుగొల్పు దేహకాంతి చంద్రబింబము వంటి ముఖముచూచి పదే పదేచూచి తనివితిరక చూచు పురుషులు తమ బ్రతులకు రామురుగల తారతమ్యము గమనించి తలలువంచి అట్లలేనందుకు పగచుచు అవర గిరిజవలె అతని ప్రక్కన కూర్చొనిఉన్న సరోజ పుణ్యమునకు అయె ఘనరసక వస్తువాహన సమృద్ధికి సర్వసంపదలు కూడినందులకు ఆముపేక్షా భును పొగపించు తమజీవితములకు తమ అదృష్టమునకు రోయుచు ముఖములు చిన్న చేనుకొని తదేక ధ్యానముచే చూచుచుండు సంతలో శాంతిహోమము అయిపోయినది విధిప్రకారము శివసంతము చేయవలసినవిధుల కుపక్రమించి చేయుటకు గాను అత్త గారు తెచ్చిన కొత్తవస్త్రములు తట్టుతోపెట్టి పొరోహితుడు అశీర్వచనముచెప్పి రాముకు సరోజకు ఇచ్చిరాడు వారురట్టుకొనుటకు లేచిపోయినారు.

పురోహితుడు ఉదకశాంతికి కావలసినవన్నీ తెప్పించుకొనుచు హోమము చూచుకొనుచుండగా ఏడెమూ సేయవేయను త్యాగరాజకృతిని జంటగా మేళములు శబ్దము మేళవింపచేసి మృదువయిన సంగతులు వెలువడింప డోలు వాళ్లువారిననుసరింప అనుసరించిన అట్టి సంగతిపై సంగతి విసరుచుండ రోషము తీవ్రత జంటచేసి వెంటనంటి తడుముచుండ డోళ్లశబ్దములు ఊరుములు గుమ్మరింబినట్లుండెను కన్నుల చూపేగాని చెవులు చనిచేయక వనిపాటలవాళ్లు పరపళ్లు త్రొక్కుచూ మూగివాళ్లవలె

చేసెగలు చేనుకొనుచుండిరి అందున్న ప్రజ కన్నులు చెవులు వారిపైపడి లీనమై వారిలో కలసిపోయి దేహములేమరచిపోయి ఉండిరి పురోహితుడు మంత్రము చెప్పిన చూచెప్పుచూ ఎక్కడనో అగిపోయి కొనకుపోవుటకు పీటలేక వినుగెత్తి కన్నులు మూసుకొని వింటూ శివమెక్కిన వానివలె అడుతుండెను అంతలో రాము సరోజి నూత్నవస్త్రము లలంకరించుకొనివచ్చి పీటలముందు నిల్చినారు నాగస్వర నాదముల నాట్యమాడుతూ మైమరచుచువుల ఇటుచూడుడని కన్నులుమేలుకొల్పి ఒక్కొక్కటి వీరియందు కన్నుల కేంద్రీకరింపజేసి చూచి అచ్యుతానందము లలముకొనగా అప్పు అన్నారు సరోజికణ్ఠినచీర గొప్పవెలయై ఉండవచ్చు బంగారు చాయగలిగి అంతులో బంగారు జలతారు కయ్యలుండి అడుగు పెడలుపు జలతారులో చిత్ర విచిత్రములుగా నేయబడిన అంచు అబ్బరపడి చూచినదే పదేపదే చూడవలెనను పైటకొంగు కలిగి ఉన్నది దేహకాంతికి మిన్నగావలెనని జలతారును జలతారును మించవలెనని దేహచ్ఛాయ నొకదానినొకటి మించలేక ఉజ్జ్వలతలతో వెలుగును క్రక్కుతుండెను చీర అంచునగల ఎరుపురంగు నాకుదీటుగల దిందేదీలేదని విజ్ఞప్తిగుచుండ నిన్ను కాలదన్ను ఎరుపు మాయందు చూడమని పెదవులు తెల్పుచుండెను అంచున గీత మిసమిసలాడు నలుపురంగు మిసమిసలు గ్రక్కుతూ మిన్నమిన్న సేదన్నమిన్న అనుచుండ మీకన్నమిన్నై మేమించుంటిమని కనుసోగలు కోరలు దీటుచుండెను రవ్వల కరకంకణములు తళితళలు బిగబిగలు వెలిబిమ్మి వీరవిహార మొనర్చుచుండ కన్నులనుండి వెలువడు తళితళలు మెరుపులై వెన్నంటి కొట్టుచుండెను ముక్కుపుడర పాపటబొట్టు చెపులకమ్మలు ఒకరికన్నఒకరు వెలుగవలెనని సొంపు పెంపు చూచి వలెనని హోరాహోరి పోరాడుచుండ సమయమెరింగి వెలివడు దంతములదీప్తి వాటెను పరాభవించి క్రిందికిరావద్దని పైకిఎగవరుము చుండెను పాపభీతిలేక మనసువట్టలేక మానవత్వమువీడి పశుప్రాయులై పైబడువారిని కాటించుచునని పూల వన్నెవన్నెలలో వకవన్నెయై నల్లచాగువలె జడముందుకు వ్రేలాడుచుండెను ముందున్న ఉదక కలశము సరోజి వక్షోజములచూచి వెరగుచెంది అందున్నవారిరు వురు నేనొంటిరి వారువెలువడిన నావన్నెతగ్గనేమోనని సంకోచించి ముఖము వాడ్చు చుండెను ధర్మదూరులై మానవత్వము చంపుకొన్నజీవుల కాల్చి భస్మీవటలమొనర్చు పుణ్యులకు సర్వము చేకూర్చునని ప్రజ్వలించి నాల్కలు నలుమూలలకు చాచుచున్న హోమ యజ్ఞేశ్వరుడు జడకుచ్చులకున్న పైడిగిన్నెలలో తన్నుకానుచూచి వీడెవ్వడని విస్మయమంది తగ్గుచుండెను చంద్రబింబము దిక్కరించినా కిడిగావని వెక్కిరింపు

ముఖమున నెలవంకవలె ముద్దులొలుక తీర్చిదిద్దిన బొట్టును ఈర్ష్యరుడైనాడు తా
త్రినేత్రము ఈశ్వరికిచ్చెనిదేల ననునట్లుండెను అట్లు సర్వాభరణ భూషితయై వెలు
గొందు సరోజను చూచువారు కనుచూపును మరల్చుకుంద మన్ననూ వీమరించి
అమెపైకేపోవును ప్రక్కనున్నవారు వీమని తలంతురొయని తలంచి తప్పుకున్ననూ
అటుదిరిగి ఇటుదిరిగి అక్కడికేవచ్చి వాలును ఇట్లు అందున్న ఆశ మగ అననేల
అపాలగోపాలము కన్నులు మనస్సులు శ్రమచెందుమా రడకు దిగ్భ్రమచెంది
యోచించువారుకొందరు ఎందో ఆయోమయముగా చూచువారుకొందరు వారిపిండత
ములకు తమజీవితములకు సరిహాచి తాముచేసుచున్న చుష్కలితమునకు తలలొంచు
కొనువారు కొందరు వీమిఫలము వీమిపూజ వీమిప్రతముచేసిన ఇల్లమురుజన్మ
మునకు రాగలమని యోచించువారు కొందరు వీపూజచేసి పట్నెలోయని దిగ్భ్రమ
చెంది నిలచూచువారు కొందరు భార్య భర్తలిట్లు వకరికొకరు తీసిపోని అందచూ
వయను రెంటెరుతగ్గ ధనమూ విద్యా విజ్ఞానము బంధుమిత్ర పరివారసంపద ఇట్లు
రుదిరి ఉండిఉరు వీపూజ వీపుణ్యము చేయవలయునోయని దీప్తిలోచన సేయువారు
కొందరు ఇట్లు వారివారి మనస్సులో యోచించు చుండగనే గంటకాలము సడచిపో
యెను బృహస్పతులవారి వాక్రూపి గంగాప్రవాహమువలె ఉప్పొంగి పోయిపోయి
గమ్యస్థానముచేరినది సీమంత కార్యకలాపములు అచారప్రకారము వడివడిగానడచి
నడచి అపలగట్టుచేరినవి ఊ శంక కానివ్వండమ్మా హారతి అచ్చాడు బృహస్పతి.

అదిపరకే తయారుగాఉన్న శివ హరిప్రియలు వసంతపువ్వుల జీనుకొని దారికి
ఎదురుగానిలచి హారతిపాటను శ్యామ రాగములో శాంతముగా ఇరుపురిప్పునిని మేళ
వింపజేసి చక్కగావాడ నారంభించగా రాము సరోజ ఒకరిముఖము ఒకరుచూచు
కొని చిరునవ్వుతో తలలూచుచున్నారు అదేమిటైఉండునని చూచినవారు అలోచించు
చుండిరి ఈపుష్పములకు పన్నేగొప్ప అనుకుంటే సుమాసన సువాసనే అనుకుంటే
రుచికూడా బ్రహ్మనిర్మించినాడు కదరా ఏరిని గురించి పదిపద్యములు శ్రీనాథకవివలె
అశువుగా చమపుదమాయని కవుల మనస్సు అట్టెముందుకు దూరుచుండెను నాగ
స్వరముల వాగిబుద్ధి అపొడిలోదూరి అలికిపోయి కదలక మెదలక అట్టె నిర్జీవప్రతి
చులై నిలచిఉండిరి డోలు వాళ్లు తలలూచుతూ శబ్దగతుల మనస్సులో నడిపించుతూ
అర్ధనేత్రముల మూత పో అనందపడుచుండిరి నాగస్వరనాదములో నాగులుమనస్సు
లీనమై తలలూచినట్లు తలలూచువారు తాళమువేయువారు కొందరు ఈమువ్వరు

విపులముగా వివక్షాచేసి ఇట్లు బ్రహ్మచేనిర్మింప బడిరో తైత్తిక్కల గురువుల ననుగర జోన్ములపొరినడిగి తెలుసుకొని తప్పకసాధించి మరుజన్మలోనైనా ప్రజలలో చుక్కలలో చంద్రునివలె ప్రకాశించి వేనోళ్ల పొగడించు కొనవలెనని పదుచు పిల్లలు మొదలుకొని పరిపక్వమయిన పండువంటి మునునశ్శవరకూ స్త్రీలు తలంచు చుండిరి ఇట్టిస్త్రీల వివాహమాడి నయనానందము కర్తానందము స్వర్గానందము సురతానందము మునొందని పురుషుని బ్రతుకు వ్యర్థము ముమ్మాటికి వ్యర్థము అట్టిజన్మను సృష్టించు కొనుటకు ఎట్టిసుకృతము చేయవలయునో ధర్మశాస్త్రజ్ఞుల జోన్ములకలిపి తేల్చుకొని జీవితాంతము వరకు కష్టించి తపస్సుచేసి మరుజన్మలోనయినా ఈయానందాన్ని పొందవలసినదేనని యువకులు మొదలుకొని నిండువయసుపెల్లిన తాతయ్యల వర్యంతము తలంచుతూ అపాటలోగల మృదు మాధుర్యమునకు కర్ణములు రూపమునకు కన్నులు ముగ్ధతచెంది మనసునగులుగు ఆశలతో ముసిముసి సగువులు ముఖమునదోప కన్నులు కర్ణములు కలిసిమెలిసి శివ హరిప్రియులపైనే నిలచి ఉండగా పాట అయిపోయినది ఇంతపాటకు ఎంత జమకట్టుదురో దంపతులు అని చెవుల నర్దుకొని కన్నుల చురుకుగా దంపతులపైకి పంపినారు రాము ధర్మచేత్రిగో ఉంచుకున్నరాత్రి ఉంగరములకీసి సరోజ చేతికొకటియిచ్చి తాను రాజులముత్యం పెట్టి శివప్రియకు ఇస్తూ వీమికావలెనో ఇంకా అనుగు అపాటకు ఈరామరచారము అన్నాడు రాము నప్పుతూ.

ఊ అడుగూ అంటూ హరిప్రియ ప్రేలికి ఉంగరము పెట్టినది సరోజ.

ఇరువురూ సంరక్షించినారు శివప్రియ ఛలోక్తిగా కలుగబోయే అబ్బాయికి లుగబోయే అమ్మాయిని చేసుకుంటామనండి చాలునంతే నన్నది.

ఊ చెప్పి అంటూ సరోజను చూచినది హరిప్రియ సరోజసిగ్గుతో తలవంచినది.

ఇద్దరూ ఇద్దరినిచ్చినా చేసుకుంటాము వద్దనము ఊ ఇంకా అన్నాడు రాము.

చాలుశక్తికి మితిమీరి అడిగినాము ఇంకధర్మము కాదంటూ పసంతము ఇరువురకు బొట్టపెట్టి దంగముపెట్టి పసంతము వాకిటిలో పోయను శివప్రియ హరిప్రియ. హరిప్రియ ప్రక్కన నిల్చెను.

ఈ పుష్పములకు వన్నెవాసన రుచిగాక వెలుగుకూడా ఉన్నది గదరా అరెరే అని మనసు పట్టలేక కవిత నావలేక భావముల అవలేక ఒకమహాకవి లేచి రాము ప్రక్కచేయిసాచి.

కం॥ కలియుగ దేవేంద్రునివలె అన్నాడు

అంతలో రంగనాథం చేతులుతోడించి కవిగారూ బోజనానంతరం చక్కగా కూర్చొని తమపద్యాలతో ఆనందిస్తాము ఇంక కొన్ని కార్యములున్నవి తమ ఆశు ధారకు అవిప్రాయమునకు ఆనందమునకు అడ్డము వచ్చిననుకొనక కొంచెము అపండి విచోదకాలమున్నది వెనుక అన్నాడు.

అబ్బా అవకుండా ఉండిన ఇప్పటికి రామశరణువలె పదిపద్యాలు వెళ్లిపోయి ఉండునేస్వామీ అంటూ కూర్చొన్నాడు కవి.

వేరొక దేదపండితుడు ఫలాఘతలు ప్రియకొని అశీఘ్న మార్జితను ప్రారంభించి పోయినాడు

భుజంగరావు వారిని హచి స్వామీ వేశాతిక్రమించుకుండా తామూ బృహస్పతులవారు స్వరము మేళవించుచేసి దంపతులవెంట చెప్పతూపోతే వూజనీయులకు పందనీయులకు పందనములు సమర్పించి అశీఘ్నలు పొందవలెకదా తమ అశీఘ్నలు పందనములురెండూ అయిపోతాయి పదండి అన్నాడు

అయిన సరేనని ప్రారంభించినాడు దంపతులు ఓటలపైలేచి దేవుని దగ్గరకు ముందుపోయి నమస్కరించి చెప్పకోతగ్గవి చెప్పకొని వెనుదిరిగి అమ్మానాన్నను పిలిచి దంపతులకు ఇరువురికి వకేతూరి నమస్కరించేది ఇరువురితో వకేతూరి అశీఘ్నలు పొందేది శ్రేష్ఠము నాన్నా అన్నాడు రాము.

బృహస్పతులవారిని మరచినావా అన్నాడు రంగనాథం.

లేదునాన్నా ఋషులను పంపింపరంపర గురువులను తలంచి నమస్కరించి నాను బృహస్పతులవారికి నమస్కరిస్తాను అని వెనుకకు చూచినాడు రాము.

ఊీ వెంటనే అన్నాను అన్నది సరోజ.

ఇరువురూ బృహస్పతులవారికి నమస్కరించినారు శతమానం భవతి అని ఆశీర్వాదించి ఫలాఘతలు ఇరువురపైనవేసి కీర్తిపంతులై ఎడతెగని సంపదలతో పుత్రపౌత్రాభి వృద్ధితో అయురారోగ్యములతో సూరేంద్రు మ న ం డీ అన్నాడు పొలోహితుడు.

తల్లి తండ్రికి అత్తామామకు యింకా పెద్దవారికి నమస్కరించి వచ్చి జావా అన్నాడు రాము.

ఆ నాకెందురు బావా పెద్దవారికిచాలు నీకన్నా వీమంత పెద్దవాణ్ణి అన్నాడు శివప్రసాదు.

అట్లకాదు బావా చెరివక కూతుర్నికని నాకొదుర్కు ఇద్దరుభార్యలు అయ్యేట్లు కష్టములేనట్లు ఇప్పుడే వకదండంపెట్టి అదుర్కుందామను కున్నాను వంశ అయిపో ఎంతకష్టముందేది తెలుసుకున్నాను వానికైనా ఈకష్టముంటుంది అని గ్రహించు కున్నా దండముపెట్టి అదుగుతా బావా అన్నాడు రాము.

అందరూ సప్తంలో నవ్వుకలిపి నవ్వేసేరు నలుమూలలనున్న వారందరూ ఏమోనని అక్కడికే గుంపుగా చేరినారు.

సిగ్గు బిడియము తమ్మాశ్రయింప జారుకుండమని వారికొను కావగారికి రాము అడ్డమునిల్చినాడు శివ హరిప్రియల సరోజ వట్టుకవచ్చి అన్నగారి ప్రక్కనెక్క రామూ తానూ నమస్కరించినది.

అనందము ఆశీస్సులు గృహము నాక్రమించి ఉబికి బైటికి పోవుచుండెను ఫలాశతలు నలుదిక్కుల నలుమూలల నాక్రమించి చూచి కాలుచుడని చెప్పి చుండెను అతిజరూరుగా గృహము శుభ్రము చేయువారు కానివగుని తొలగించు వారు కోతులవలె వాననబట్టి తొంగిచూచి పదార్థములకై పిల్లలు తల్లుల వాధింపగా ఇకభోజనాలకు లేస్తారు తొందరపడరుడని పిల్లల అమవులో పెట్టకొనువా. కొంచెము ఓపికపట్టమని అరువరూడదని అమిగరూడదని ఒడ్డిని గరపువారు ముందే సంస్కరింపబడిన పిల్లలు అక్షాబద్ధులై వకచోట కూర్చొని ఎవరేమి చేయ సది సూచు చుండ వీరుసంస్కరింపబడిన పిల్లలని అనుకొనువారు పిల్లలవాడ ఛరింపలేక కొ. మును బట్టలేక నాలుగు వడ్డించువారు ఇక్కడకొక్కచో పిల్లలనుండి ముందే చక్కగా తీర్చి అమవులో పెట్టుకొని ఉండవలెననువారు లీర్చనిపిల్లలు తులువలై ప్రళివానికి అడ్డమువచ్చు చుండ పిల్లలా పిడుగులాయని దూషించువారు సంస్కారములేని పిల్లల పోరు వగవానికొద్దురా రామూ అని చీదరించుకొనువారు ఉండ జ్ఞానాంబ కొడుకును కోడలిని పిలచి ఈకొంచెము కాపీ త్రాగండి ప్రాధుపోతుంది అని యిచ్చినది.

రాము తీసుకొని త్రాగుతుండగా సరోజ ఇంకకొంచెము ముందుకుపోయి త్రాగుచుండెను అంతలో శివప్రియ సరోజ చెంతకుపోయి మాతమ్మ కోవలిపైను ఎంతప్రీతి అని రెండుచేతుల సరోజనుచుట్టి ఆలింగనముచేసి ముద్దుపెట్టుకున్నది వక ప్రక్కన పెట్టరాదుఅత్తా అని రెండవప్రక్క హరిప్రియ పెట్టినది.

సరోజనవ్వుతూ చూడచి అమ్మా అన్నది

అత్తా అమ్మా చిరునవ్వు నవ్వినారు.

వీమోనీవు అమ్మరుచెప్పితే మేము అన్నరు చెప్పలేము అన్నకు దీక్షను కుల వర్వతమువలె అడ్డపెట్టినావు లేకున్న అబుగ్గలు కందిపోయి ఉండు నీసోయగము నకు ఎలువవచ్చి ఉండు మా అన్నవంతు మేము తీర్చుకున్నాము అవి నీసొత్తా మా యన్నసొత్తు ప్రకృతం మాసొత్తు అన్నారు నవ్వుతూ.

అంతలో రాము అక్కడికివచ్చి ఎటునన్నుచేరనీడు యారదోలింది యల్ల దోలింది నావంతు మీరైనా చెల్లించండి ఆరూపమూ వేషము వృధాపోకుండా అన్నాడు రాము.

వెనుదిరిగిచూచి సరోజ ముఖమండలములోవెల్లు అమృతకిరణుని చల్లదన ములో ప్రణయకోపము పొడసూపు తలవూపు కలిపి ఊ చూస్తారు కావలసినంతా చేసినన్నాళ్లు నేనుచేసినా విదచినా మిగిలింది మీరుచేయందని చెల్లెండ్ర ఎగదోలు తారేమో ఇక్కడగిట్టువు స్వామి అన్నది సరోజ.

అన్నంతలో శివప్రియ అందుకున్నది,

వదినా ఇతిశివప్రియ హరిప్రియకాదు ముప్పది మూడుకోట్ల దేవతాబలమంతా సాలోఉన్నది శివనత్రిని ముజ్జగాలు అల్లాడించే సామర్థ్యురాలను నా ముందర నీయాటలు సాగవు మాయన్న అజ్ఞయిచ్చినాడా అయిపోయింది అచెక్కుల నునువు మెరుపు కడిసావలసినదే హరిప్రియ ఊరకున్నా శివప్రియ ఊరుకొనడు లయం లయం విలయం ప్రళయం అని ముజ్జగాలు మ్రోగేటట్లు డమరుకం వాయించుతుంది అన్న అజ్ఞను జవదాటక శిరసావహించి కావలసినంతా చేస్తుంది అన్నది నవ్వుతూ.

అనసూయమ్మ జ్ఞానాంబ నవ్వుతూ ఇంక కానివ్వండమ్మా మీ అట్లాటా పోట్లాటా మల్లి మాచుకుందురు బేళాయినది అంటూ భోజన కార్యక్రమములో పాల్గొన్నారు.

స్త్రీల కంతా చక్కవైపు పిల్లల తల్లులకంతా మరొకవైపు పురుషులకంతా ఇంకొకవైపు దీర్ఘాటుచేసి గొప్పగొప్ప ఆరటిఆకులు వేసినారు అందరూపోయి చూచుచున్నారు ఉపపాత్రలతో పాత్రలు మంచినిరునింపి ఉంచి వంటవారు వడ్డించు వారు బట్టేలవలె తగుసరికరముల వదార్దములు నింపుకొని ఏమి ఏమి అంటున్నారు.

వకడంచులో గరిటగడవలె భుజమున నిడుకొని అగ్రజా వెరగందెదవేల దర్శిమాత్రా ద్వితీయుండనై నేనొక్కండనేపోయి క్షుద్బాధా పీడితులై ఎప్పుడెప్పుడని ఎదురుచూచు అబాల గోపాలంబులరు వణంబులో వడ్డించెదను చూడు అన్నాడు.

ఓరి శుంతాగ్రేసర చక్రవర్తి సకలగృహవర్తి మాధ్వాబజ్రపర్తి ముద్దిహ తంబున మున్నిద్దర వదమాతంబున వన్నిద్దర శిరోమాతంబున ముద్దిర వనింపగల వలలుండిందుండగా వంటింట రద్దుచేసెదవెందురురా శుంతా అని పులితం అన ప్రారంభించినాడు.

చూడుచూడమ్మా వీళ్లేమి చేస్తున్నారో అన్నది వకామె.

ఈవనులకు వచ్చేవారిలో బుద్ధిమంతుడు ఉండేది అయితే అప్పట్లోను అప్పుడూ వారికి వరులనూచి నేర్చుకొను నేర్పు గౌరవప్రతిష్టలతో బ్రతుకవలెనను తలచి ఉండదు ఇటువంటి తుంటరితనాలు వేనకుచేలు నేర్పురుంటారు పేరిబుద్ధితో సాధించే తిష్టవేసికూర్చొని ఉంటుంది వారివ్రాతఅని అన్నది.

సోమనాథరావుగారు పంక్తిలో అందరిఎదుటానిల్ని న్యాయీగారు ఈ పంక్తి లలో వీవయినా లోపములు జరుగునప్పుడు సవరించమని రంగరాధముగారు నాకు అజ్ఞాపించినారు అందరూ అన్యధాభావించక భోంచేయు సంతవరకు వయయించి నామాటను వినవలసివచ్చునని మనవి అంతా చిల్లవాండ్రి పరచివెళ్లనూర్చొ నుట న్యాయసమ్మతియు అదార వ్యవహారములలో ప్రవహించుములలో సహజ యములు తెలిసి ఆరితేరిన వయోవృద్ధులయవ్య పిల్లలు కూర్చొనరాదు పిన్నవానిలో ములు జరిపిన వారిమనస్సుకు నొప్పితగిలి వీవగించు కొందురు వారి మనస్సును నొప్పించిన పాపము అగ్నేయాస్త్రమై దాధించును సమవయస్కుల చెంతకూర్చొనుట శ్రేయము పెద్దవారివద్దనుండి లేవడని పిల్లవాండ్రలేటి అమోకపంక్తిగా కూర్చుంప నియమించి వకరి కొకరికి కొంచెము దూరముగా కూర్చొనండి భోంచేయు నప్పుడు చేయిజారిపడి అవతలి విస్తరపరరు ఎగిరిపోవుటో పరవి తినడములో గడ్డలు మొదలగునవి ఎగిరిపోయి అవతలి అనులోపడటో నములు తుస్కప్పుడు దగ్గు వచ్చి దగ్గినప్పుడు అటా ఇటూ వడుటో చారూ పులునూ మజ్జిగా మొదలగు ప్రవ వదార్థములు వకాకునుండి మరొకాకువరకు వరుగిడిపోవుటో మెతుకులు ఎగిరిపడుటో జరుగును కొంచెము సంచువిడచి కూర్చొనండి అని వకపిల్లవానిని చూచి సోమ నాథం అబ్బాయిమీద తుండుపంచలేదేమయ్యా భోంచేయునప్పుడు తుండుపంచగాని లేదా వట్టిపంచె మొదలగు గుడ్డలుగాని ఉండి తీరవలెనప్పా చూడు పెద్దవారు ఎట్లు కూర్చున్నారో నవయువకులవద్ద హాండ్ కట్చీపులు రాండికి ఎక్కిననీ భోంచేయు నప్పుడు కారమయిగాని పొరపొయిగాని దగ్గువచ్చిగాని కంటినిరు చీమిడి చెమట రావచ్చు మెతుకులు మూతికి ఇరువ్రక్కల కావచ్చు పొరపాటుతో గ్లాసులు బొర్లినీళ్లు

క్రిందికిరావచ్చు వాటన్నిటకు ఉపకరించుకొనవచ్చు పైర అంగవత్తం వుంటే అన్ని రేఖగములా ఉపకరిస్తుంది పాత్రకు ఉపపాత్ర ఉన్నట్లు వత్తమునకు ఉపవత్తం ఉండవలెనప్పా మంత్రులలోకూడా ముఖ్యమంత్రి ఉపముఖ్యమంత్రి ఉంటే పువ నీకువద్దా ఉపలేకుంటే ఉప్పు లేని పప్పు అంటారు అన్నంతలో భక్తున నన్నినారందరు.

నారు పదసెయు పట్టలేమలే తాతా అన్నాడు అ పిల్లవాడు.

మేము అనుభవజ్ఞులము మనుమడూ లెచ్చిపెట్టుకో చీమిడివచ్చి నప్పుడు నీరువచ్చినప్పుడు పడుగురు వినునట్లు బట్టునచీది ప్రక్కన తుడిచితే వీవగించు రుంటూను పనికిమాలినబోకియని తలంచురుంటారు మనుమడూ ప్రక్కనవంచెపుంటే ప్రక్కవారికి తెలియకుండా దానిని దానిలోకివంపి ప్రక్కనకూర్చుండబెట్టి పనిఅయి పోయిన తదుపరి పీచుని అయిచా చేసుకొనవచ్చు తెచ్చుకోపో అన్నాడు ఇంతలో వడ్డించడము కావచ్చినది ప్రక్కన వకముసలాయన గొంతుగూర్చొని చూపరాని మూతెడుడ్లమూతెవలె మాపుతూవుండ ఎదురుగా కూర్చున్నవారు అసహ్యించితలలు వంచుకొనుటచూచి సోమనాథం స్వామీ పద్మాసనస్థితులుకంటే పెద్దవారు వరము పైనేకను యిహముపైనేలేదు ఎదుర కూర్చున్నవారు తలలు వంచివారు పెద్దవారు గట్టేలే ఎట్ల అన్నాడు.

అయిన వెంటనే పద్మాసనముచేసి కూర్చొని తలవంచినాడు.

అపెట్టుకో అందరూ బాగాసపరించు కున్నారు వకాయన అర్థపద్మాసనము అన్నట్లు అడవారివలె కూర్చొని వుండగా సోమనాథంశూచి అయ్యా స్వామీ ఆర్థ పద్మాసనస్థితులైచారే పూర్తిచేయండి అహారగొట్టము చిత్తులు చక్కగా నిలుస్తాయి లేకున్న వరగబడి ఉండును ముందుకువంగి భోజిచేయడమునకు చక్కగా ఉండదు దండిగా పట్టు అది స్త్రీల హక్కు తమరు తీసుకొనకంటే వారుమన పద్మాసనము గుంబురుంటారు అన్నాడు.

అయిన అట్లనా యని పద్మాసనస్థితుడై కూర్చున్నాడు.

అంతలోపల రాము శివప్రసాద్ హరిప్రసాద్ ఇంకామువ్వరి గోడుచో వ్రతినిస్తరా తక్కువెక్కువలు పరిశీలిస్తూ ఉన్నారు వంటవారు వడ్డించువారు నూత్న వేషములతో నూత్నవిధానముగా తిరుగుచుండుటచూచి అందరూ ఎగబాడ ప్రారంభించినారు అందులో వకరు వడ్డించు వారినిచూచి అయ్యా వేషాలు ఎట్లన్నాయె వకేఅంచుగల తుండుపంచలు డడను ఎట్లవచ్చెనా అనుకుంటూ వున్నాము అన్నాడు.

ఈచోటు అన్నిచోట్లవలె కాదయ్యా అందాల చందమామా అటుమాడు పని వారికన్నా మేస్త్రీలు జాస్తీ వుండేది కానరాలేదా త్రిలోభుల సంస్థానం కాదిదే త్రిదేవుల సంస్థానం నూరుమందికి పాత్రలు వుపపాత్రలతో నీరువుంటే అటూ గటూ మంచినిశ్చనిశ్చ గంగాళాలు వక్కొక గంగాళందగ్గర ఇద్దరు చెంబులు చేతబట్టుకొని చూపెట్టుకొన్న జట్టిలు వున్నారు తక్కువెక్కువట చూడను త్రిమూర్తులవలె బావ బావమరుదులు ముగ్గురు వియ్యంకులు ఇద్దరూ ఈ అయిదుమంది ఎట్టుమాచు చున్నారొచూడు ఈ విశాల హృదయములలో జీవన్యాయము తెలిసిన బుద్ధులలో లోభత్వం వుంటుందా వంటవాళ్లకు నీళ్లవాళ్లకు వడ్డించువాళ్లకు వీరందరినీ సరిచూచు తహసీల్ దార్లకు మూడుడజన్లు తుండుపంచెలు అయి పోయినవయ్యా ఎట్టుంటేనేమి కార్యము అయిపోయిన దొకటి కడివేసిన దొకటి కాలమునడిచిన దొకటి అని చేసే లోభదేవుళ్లు దయలేని కాలబైరవులుకాదు త్యాగమూర్తులు విను చెప్పుతా వంటవారు మని అవుతుందని మలిన మవుతుందని పాతపంచెలు కట్టుకొని సిగ్గు బిడియములేర జట్టిలవలె ఎగచెక్కి చూచువారు అసహ్యించుకొనునట్లు పకపంక్తిలో వడ్డిస్తూ వుంటే దెనుక పంక్తిలోవారు తలలు వంచుకొనునట్లు చేస్తూ అయ్యా స్వామీ అర్చనాష్ట మతము వుచ్చుకున్నారెందుకు ఆకొంచెం విడచి దిగంబరులు కాకూడదా అని నవ్వు వారు సామాను వంటగదిలోపెట్టి రాకూడదేమయ్యా పోయ్యేటప్పుడు ఎత్తుకపోచువే బరువెందుకయ్యా అని నవ్వుచుండ మనబల పరాక్రమముచూడు మాఫవా అని మరింత ఎగజెక్కి తిరుగుచుండెడి అతిరధులు మహారధులు వుంటారని వంటవారి తంటాలు తారామళ్లు తెలుసుకొని వడ్డించునపుడు ప్రతివాడు నడిమికి తెల్లటి తుండు పంచె చుట్టుకొనే తీరవలెనని చెమట బొట్లు బొట్లు చారులో పులుసులో అన్నములో వడుచుండ గమనించక తుడుచుకొన తుండుపంచె వడ్డిపంచెలేక చేతతీసివేస్తూ పొగలో వేడిమిఎక్కి ముమ్మరమై తలకెక్కివచ్చు కంటినిరు పంటినిరు ముక్కునిరు చేతతీసివేస్తూ అడ్డమయినదానిలో ఆ చేతులేపెట్టుతూ పాపభితియేలేక సంచరించు వారిని రోటివద్ద రుబ్బునప్పుడు ముఖముపైవెలువడు చెమట సెలయేర్లు పిండికి నీళ్లతో అవశ్యకములేక సరిపోవునట్లు పడుతుండ భుజముల వెల్వడి మిన్నేరు దిగజారి భూమి నాశ్రయించినట్లు మణికట్టవరకు ప్రవహించి పిండికి ఉప్పుకొరత దీర్చు చుండ కంఠమున గలగయై వక్షస్థలమున యమునయై ఉదరమున సరస్వతీయై వెల్వడి పొంగిపొర్లి గట్టుతెంచుకొని త్రివేణి సంగమమగు బొడ్డునవడి అధికాయము నుదాటి భూమినాశ్రయించు చుండ ఊగి ఊగిరుబ్బు చుండుటలో చిత్తకారిలో

జల్లులవలె ఎగిరి ఎగిరి పిండిగట్టిపడనీక తడుపుచుండగా తుడుచు కొనుటకు గుడ్డలేక అందున సంభవించు పాపము తెలుసుకొనలేక సంచరించువారిని గమనించి ప్రతివక వ్యక్తి నడిమికి చుట్టుకొని ఉండి చిరుచెమ్మటలను కంటినీరును ముక్కునీరును తుడుచు కొనండని చెప్పియిచ్చినాడు ఇచ్చినదిగాక కర్తను అపాపము చేరనివ్వవద్దని ప్రాధేయపడి చెప్పినాడు అయ్యా మామయ్యా అందుకే వక తుండువంచెను కట్టు వంచెపై కట్టినాము నడిమికి వకటి చుట్టినాము లోభదేవుళ్లస్థానము కాదులేవయ్యా త్రిదేవీ పరిపాలనా స్థానము అన్నాడు వంఱాయన.

అబ్బా వీమి చదివినావయ్యా షట్ కాండలు అయిపోయినా ఇంకా ఉన్నవా అన్నాడు మరి ఇంకొకాయన.

లేదయ్యా ఇంకా రెండు కాండలున్నవి వస్త్రాసు చెప్పుతానని ఆయన లోపలికి పోయినాడు.

అంతలో వడ్డెనలన్నీ ఆయిపోయినవి గజము పొడవునకు తక్కువలేని అరటి అకులలో పిండి వంటలు కూరలు వచ్చుళ్లు మొదలగు వాటెరు చోటుసరిపోయి అన్నము వడ్డించనే చోటు తక్కువయిన భోజనముచూచి నోటనీరూర ఎప్పుడెప్పుడని చచ్చరించుచూ అజ్ఞలై అంపరు ఎదురు చూచుచుండ అజ్ఞము అభికరించుచు ఢిల్లీ యెప్పుడైందో పంక్తిలో వకాయన వెళ్ళినాడు.

అసమయములో చునపారీ అక్షతల శంకరశర్మగారు తనశిష్యునిచూచి నాయనా భోజనశ్లోకము వకటి కానీరా తండ్రి అన్నాడు.

రల్లాబ్ రాగములో.

పో॥ శక్తిబ్రహ్మమయీ చరాచరమయీ జ్యోతిర్మయీ వాఙ్మయీ
నిత్యానందమయీ నిరంజనమయీ తత్త్వమయీ చిన్మయీ
తత్వాతీతమయీ పరాత్పరమయీ మాయామయీ శ్రీమయీ
సర్వైశ్వర్యమయీ సదాశివమయీ మాంపాతు మీనాంబికా!

అని శ్రవణానందముగా తలబాపి శబాన్ అనుచుండగా శ్లోకము ముగించి నాడు పక పిల్లవాడు.

వంటనే ఊరుకొనక పకఅబ్బాయిపకశ్లోకాన్ని కర్ణకరోరమయిన స్వరముతో పకపాదము చదివినాడు.

అంతలో వకాయన వానిచూచి నాయనా నిల్వరా తండ్రి అవరా కర్ణానందముగా ఉన్నదిరా నీకీస్వరము సృజించిన బ్రహ్మను వేనోళ్లపొగడ వలెరా సృజించి

నదిగాక తారతమ్య జ్ఞానము తారుమారుచేసి తక్కువెక్కువల గమనించు బుద్ధిని తల్లక్రిందులుచేసి వందలాది ప్రజ్ఞావంతులలో చెప్పబుద్ధిని ఎట్లుబుద్ధించెరా నీపాడు గానూ ఊరుకోరా అన్నాడు.

మామయ్య ముందుజన్మలో స్వరవిహీనులచూచి నీవలెనే మందలించి నన్నె అల్లరుచేసి నానారీతులగోలచేసి ప్రజ్ఞాబలముచూపి అందరినీ అపమానించిన పాప ఫలము సంగీతము వచ్చినందులకు భగవంతుని ఎదుటవకనాడైనా పాడి నమస్కరించని దోషము చుట్టుకొని ఇట్టచేసినది పాప పరిహారము కానివ్వమని చెప్పుతున్నా నన్నాడు అందరూ నవ్వినారు.

నాయనా భగవత్ సృష్టిలోగల విద్యగాని వస్తువుగాని తానునేర్చినది చేసినది వకనాడైనా శ్రీవారిఎదుటనిల్చి నాకుతెలిసినదినేర్చినదిఇది స్వామీ నీయనుగ్రహమున ఈజన్మకు లభ్యమయిన దింతేనని చెప్పుకున్నవానికి దురుజన్మకు మరింత ముందుకు పోవు శక్తివిస్తాడు డేవుడు లేకున్నలేనట్లే నాయనా సంగీతము ఎల్లవైనది సర్వ ప్రాణుల ఉత్పాత లూగించిరంజింపజేయునది అట్టి సంగీతమునేర్చి భగవంతుని ఎదుటనిల్చి వకనాడుకూడా పాడని దోషమునీకు ఈజన్మలో చుట్టుకున్నది ఈరర్థ కరోరస్వరముతో తప్పదు శాళముతో పాడితివా గుడితెందుకొని గుట్టకెక్కుతాడు డేవుడు మనచెవులకన్నా వారిచెవులు చాలాచున్నితమైనవి వినలేవు వద్దు మానవులకే అక్కరకు కానివస్తువు దైవయోగ్యమగుతుందా నామాటని సహస్రనామ పారాయణ మొదలగు పారాయణలు జపములు సేవచేసి తరించు సంగీతము నీకువద్దు లేదని అందరు వినునట్లు పాడితివా పోతావు బలిచక్రవర్తి యింటికి బంధునై అన్నాడు అయన.

ఊ కానివ్వండి కానివ్వడని అపోశనముచేసి అందరూ తీర్థము వుచ్చుకొని ప్రాణాహూతులు వేసుకొని ఎగచూచినారు వందప్రాణులవలె అయిదుమంది సోమ సూత్రములతో నెయ్యివేస్తూ వస్తూ ఉన్నారు బ్రాహ్మణార్థం బ్రాహ్మణుని కాదయ్యా అన్నా విడువకుండావేస్తూ ఏమయ్యా మానవునికి అజ్ఞం అయ్యువు పట్టని తెలిసీ వద్దంటావే కానీ అరగక అశీర్థానికి వడితే కొంచెం యెత్తుగడ్డల కారముగానీ యెత్తు గడ్డల పొడికూరగాని చేయిస్తాములేఅనిమాకు సరిపోవన్నా అగకపోయినా అవాలరు మసి ఉండనేఉంది అదీకాదని ముందుకువచ్చిన వైశ్యానరహర్షం వకతులంవాడితే వరసందు వుట్టిస్తుంది వేడివేడినీళ్లు వకగ్లాసు లోచలవంపితే రాజబాటవేస్తుంది

అజ్యం అగంతకు పృథ్వీపుకాదులే భయపడకు పట్టినంతా పంపించు దేహానికి ఆరోగ్యం గాగిమానికి శాంతి అని దండిగా వడ్డించు చుండగా భూర్భువస్సువరోమితి దిగిబంధః అని క్రిందినుంచి పైకిపుంటే సువర్ణోకమునుండి భూలోకము వరకుదిగి బంధించుచుంటూ సువర్ణోకము పోవువారుకొందరు సఖశిఖ పర్యంతము నాడులాడకుండా బిగించువారు కొందరు పదార్థములు మిగిలెనే ఏమిచేయవలెనని ఆశతో ఉదరము సవరించి కట్టువస్త్రము సవలించి వెగుటును పొదికూరల మద్యవర్తిత్వముతో అపుతూ కాకము నాల్కకు రాచుతూ రోషమును పురికొల్పి తిరోగమనములే కుండా పురోగమించువారు కొందరు ఇంటివారి మర్యాదను వారి అదరాభిమానమును వారి బంధుప్రేమను వారిత్యాగమును వారిఓర్పును శాంతమును వారి వినయ సంపదను భర్తీగ్రహించు సూచి అంసవించువారు మెచ్చుకొనువారు కొందరు ఎంత అసతి ఎరుగక తిని పైకపై అర్థకన్నుల మూతలలో నమలుతూ యోగి నిమిలిత నేత్రులతో ప్రామత్యమున స్మృతిస్వరూపముమూచి అనందముతో మైమరచినట్లు తినిపాని చుతో కనేడి నేడి మరచినవారు కొందరు ఏమికావలెనయ్యా అని వడ్డెన వారు హెచ్చరించగా అమాన మననముస్తూ మూసిన కన్నులు తెరచి ఆ అని చేస్తున్నారో వర్ణమిచ్చు కొందరు అర్థనిమిలిత నేత్రులై అటూ ఇటూ పొర్లుతూ అపాన వాహినులు పొరులు గిర్రుతూ ఉపాసముగా విడుచుతూ ఎగబోసుకుంటూ కడుపు బరువై పురి ఎప్పుడులేస్తుందని నలుదిక్కుల అర్థకన్నులతో చూస్తూ.

శ్లో॥ అగస్త్యం కుంభకర్ణంచ శమ్యంచ బడబానలం

అహారపరిణామార్థం స్మరామిచ వృకోదరమ్॥

అని ఎడమచేత ఉదరము నిమరుకొనువారు. అమృతోపమానమయిన అహారం అమృతానికి మిన్నైన అజ్యం గిరిజా కల్యాణమునాటి భోజ్యం అన్నాడు. వకడు ప్రక్కనే మరొకడు భా భా గిరిజా కల్యాణముతో భూతాలపోరు క్రిందా పైనా నీరు రుక్మిణీ కల్యాణమనరా అన్నాడు. ఓరీ బుద్ధిలేని దద్దన్నా రుక్మిణీ కల్యాణము రక్త ప్రవాహమురా ఎక్కడ చూచినా వీడ్పులూ చేమోడ్పులు ఓడార్పులు వడిగాల్పులు సీతాకల్యాణమనరా అన్నాడు. వరే గోపీ పూర్తితెగిన ముండమోపి సీతాకల్యాణము రాముని కొకటే పోరాటం సీతకు వకటే అరాటం నీకూ నారూ చేయివాటం లక్ష్మీకల్యాణమనరా వదరుపోతా అని వక దీర్ఘనిశ్వాసవాయువు విడిచినాడు. ఆయనప్రక్కవాడు చూచి అబ్బా ఎదురుగా ఎవరైనా వుండి వుండిన కొట్టుక పోమరుగదరా ఎంత బసవిడిచితినిరా నీమ్మనగలా అన్నాడు.

పోరా మూడేవతా ఆజ్యముదెబ్బకు ఆ పాదమస్తకము చలవగమ్మనది. పది మందీ తిననీ పావమని మంచినెయ్యిని తెప్పించి పంచవరమాన్నములుచేసి తినమని పారమార్థిక భూతదయ వశాత్తావముతో సంతోషముతో వంక్రిలోనిల్చి పారజూచు ధర్మాత్ములసొత్తు కడుపారతిన్నా అన్నదాకా సుఖీభవా అని కడుపార దీవించు నున్నా సీవుమాత్రము ఉపపాత్రల కాటువేసి కోటుజోబిళ్లలో పెట్టవద్దు. ఆ బ్రహ్మోత్తము లోభులపై వ్రయోగించు త్యాగులపై ఉపసంహరించు అన్నాడాయన.

చీ పోరాజోగీ నాజోబీ వకటివట్టి రెండువట్టి అటుచూడుపో వరచీరా వర రవికా పైసెత్తెచ్చుకున్నా వకమనిషిమోత పెద్ద పెట్టెను తెచ్చుకొని ఇంటివారు వచ్చిన వారి సొకర్యాలకు బాధపడుతుంటే వచ్చినవారు పిండివంటలకాడ ప్రారంభించి కాయగూరలు దొరికినా పోనివ్వక సోమర్లవి రవికబట్టలు కట్ బాడీలు సబ్బులు చువ్వె నలు అద్దాలు నవరాలు కాటిక బరిణెలు కుంకుమబరిణాలు కుంకుమ వసపు సీకాయ పొడి కాఫీపొడి చక్కెరవరకు కంటి కగువడిన చిన్నవస్తువులన్నీ కాసర కొన్ని యజమానురాలిని యజమానిని అడిగికొన్ని మావుణ్యమా అని పెట్టెలు నింపుకొని బండెడంత సంతోషముతో వకమనిషి ఎత్తుకపోలేంత బరువుతో భద్రంగా ఇల్లు చేరుకొని సంవత్సరానికి ఇట్టివి నాలుగైదు అయితేచాలునంటూ ప్రిపాడుగాను పెండ్లిండ్లు చేస్తేకదూ పిల్లవయసు వల్లకాదు చేరేటంతవరకు అందులో సారభము కాంతి సొకుమార్యము అడవిచేరేటంతవరకూ ముదరబెట్టి అయిదుమంది పిల్లలు అవతరించిన దానివలె తయారుచేసి పాపదమని పంపించే పెద్దలున్నారు మూర్తి పోయి ముచ్చెరువులలోపడి కుళ్లిపోయిన పిల్లలు యికమొగవారంటే పదహారు విండల్లోనే ఇద్దరు పిల్లల తండ్రులయ్యే ఉంటారు ఎక్కడి పెండ్లిండ్లు అమ్మా అని తమ అదాయానికై ఎదురుచూస్తూ ఇతరులకు పిల్లల మాట్లాడే భా మా మ ణు లుంటారు బాగాపరికించి చూడయ్యా మేము కప్పలోళ్లమే నన్నాడు.

సరే వారట్లు ఉండనివ్వరా నీకథ చూచుకో బుద్ధిలేని పవిత్రస్తాపుకదరా అంటే నేనొక్కడనేనా అనేపాడుబుద్ధిని వ్రయోగించ వద్దురా పాడుబుద్ధిని వజ్రబేర్చు కొని పశుప్రాయులై పోతారు శుభసమయములలో శుభము వండుకొరకు అందరి ఆశీస్సులకొరకు భూతత్వప్రిచేసి భూతమయుని మన్నన లందుకొను కొరకు బంధు మిత్రుల కలయికకొరకు శుభకార్యములు చేస్తుంటే ఇట్లమేము చేసేదెన్నడు చేసే శక్తిగలిగేదెన్నడు ఈబుద్ధి వుట్టేదెన్నడు అని మంచిబుద్ధిని తెచ్చుకొని ఇచ్చే ఇలు వేల్పును అడుగక దొంగతనాలు శుభసమయాల్లోచేసి దొర్చాగ్యులు మరుజ్జుకు

మర్కటాల్మేపుట్టి చెట్టెక్కి అహారంకొరకు అటుమటువదుతూ పిల్లవాండ్రతో చిల్లరరాళ్లు చేయించుకొంటూ జీవితము నడువవలసి వస్తుందిరా పిలిచి అన్నము పెట్టిన యింటిలో దొంగతనముచేసిన ద్రోహము పోదురాశుంరా ఈ తంటా ఇంకనైనా మానుకొని మాన్యులవద్దచేరి మంచిమార్గము నేర్చుకో నేనొక్కడనేనా చేసేది ఎందరోడిన్నారనే తెలిగ్రహింప వలయుకో అంభుకే వారనుభవించు చుండేది రూపహినతకై ముఖించు వారు కొందరు ధనహీనతపల్ల దీర్చువారు కొందరు వస్తుభూషణముల కొరతకై చింతించువారు కొందరు విద్యావిద్యానములు వెనుకబడినందులకై శోకించువారు కొందరు ఇంద్రేయేంద్రుల ఊండట రన్నడలేదా పోతారు పోరాని అధోలోకాలరు పోరాదు వారిపస్థతులు నేర్చుకొనవచ్చురా ముద్దుపెద్దన్నా అన్నాదాయన.

అంతలో వకాయన తిరుగుబోత మిరపకాయను త్రిప్పి త్రిప్పి మాస్తూ ఊపట వచ్చుచు ఆయనహుది నాశబ్రదీ అలాటి బోటుగామలే రిక్తల పులును బల్లల తాళింపు పగలవారు ఇక్కడ ఊడపులే ఆరుమంది స్త్రీలు షట్కృత్రికలవలే వలంబులవలె వంటవారిపై మేస్త్రీలవలె మూతతీసేటప్పటికి మూత రోత వడేటప్పటికి తోత చేయువారు కొందరు అటిగి ఎత్తించేవారు కొందరు చేలిపాత్రలలో మిగులు సదార్థములు ప్రసరయచువారు కొందరు వడ్డించువారు వంటగదిలో కాలు పెట్టినప్పుడు సదార్థము అందిచ్చువారు కొందరు వస్తువ కొకరివంతున వైనము వరుస వైఖరి వడ్డెన నేర్పు, కూర్పు, ఓర్పు తెలిసిన యోధాన యోధులు స్త్రీలు ఊన్నారమ్యా వంటగదిలో ముగవారికన్నా అడవారిదే అంచెవేసినచేయి అని అట్టే పెట్టి గట్టికట్టి చేసినారు అటుసూడుపో అమరావతి అలకావతి మూతి మూడుమకో వలె నన్నారు.

అట్లా తలతిరిగెనయ్యా అటునా ఘటనా నమగ్ధులయ్యామీరు వెలుచూపితే హస్తము దిగమింగుతారు నా అంతరాత్మను గమనించి ఆరుకాండ వెళ్లవదివినా వయ్యా అన్నారు.

వడ్డించెడి ఆయన అటుమాడగా వకాయన తిరుగబోత మిరపకాయల కరివే పాకును పీరిపెట్టుట కంటబడినది ఎందుకయ్యా అట్లతిరుగబోత వస్తువుల ఎరిపెడ్డావు అమ్మబోద చక్కగా తలకెక్కక అప్రయోజకుల బోధపారిందే తిరుగబోతకు కరివే పాకు మిరపకాయలు మేమువేసి దెందురు పారవేయనా తిరుగబోత వస్తువుల తింటే జ్ఞానము నశిస్తుంది బుద్ధిబలము తొలగుతుంది అంటారు ఇదేమి శాస్త్రము

తిరుగబోత కూరకాగుణమురాదా అవిషయము అమ్మచెప్పలేదా ఓమహాపూరుషా ఆకరివేపాకు మిరపకాయలు నెయ్యిలో ఉడికినవయ్యా వప్పులోనంజుకున్నా వీరి వారగ ఉంచి మజ్జిగఅన్నములో నంజుకున్నా మంచిజీర్ణకారి తీపుయెంత తినివున్నా నెయ్యి ఎంతత్రాగిఉన్నా తలతోక వరకు పూరించి నిశ్వాసవాయువు విడువను సమాన వాయువు ప్రసారముగాను వీలులేకున్నా వీలుచేస్తాయి మంచిస్థితిలోకి తెస్తాయి చాదస్తల మాటలనమ్మక తినవయ్యా కమ్మగా ఉంటాయి అజీర్ణభేదులు పెట్టే పిల్లవాండ్రకు ఉడుకుడుకు అన్నములో నెయ్యితో తయారయిన తిరుగబోతను వేసి చిటకా ఉప్పు అందులోచేర్చి కలిపి తినమంటారు భేదులు నిలుస్తాయి జీర్ణకోశ ముఖగా పనిచేస్తుంది నీవట్లబాల్యములో తిన్నవాడవుకాదు తిను అన్నాడు.

ఇంకొకశ్లోకము చెప్పండి నాయనాలేస్తాము అన్నాడు ఓకాయనశంకరాచరణ రాగముతో ఒకపండితుడు చక్కగా చెప్పను మొదలు పెట్టినాడు.

శ్లో॥ శ్రీమచ్చందన చర్చితోజ్జ్వల వపుశ్శుక్లాంబరామల్లికా
మాలాలిత కుంతలా ప్రవీలసన్ముక్తావలీభోభనా
సర్వజ్ఞాన నిధానపుస్తకఫరా రుద్రాక్షమాలాంకితా
వాగ్దేవదనాంబుజే వసతుమే త్రైలోక్యమాతాభూతా!

ఓ వీమిస్వర మాదుర్యము నిన్నేతల్లి గన్నదిరా మాయబ్బా వీమితపస్సుచేసి సంపాదించినావు తండ్రి నాల్గమోముల నలువైచా తలలూమతాడు గమరా జిహ్వ వాండము నయనానందము పూజానందముగలిగి బ్రహ్మానందములో ఉన్నవారిని పరమానందములోకి దింపితివి గదప్పా మాయప్పా అనిలేస్తూ ఇంక లేవండయ్యా అన్నాడు.

అన్నదాతా సుఖీభవా అని అందరూలేచినారు.

మధ్యహాలులో తాంబూలాలతట్టలు సర్వవస్తు సామగ్రితో అక్కడొకటి అక్కడొకటి పదిచోట్లపెట్టి ఉండగా అందరూవచ్చి కూర్చొని తాంబూలాలు చేయుకుండ వంటవారితోసహా మిగులువారు భోంచేయ కూర్చున్నారు.

అక్కడ స్త్రీల భోజనము అతిదురుకుగా అయిపోయి మిగతా వడ్డెనవారు భోంచేయ కూర్చున్నారు.

అచోటు చాలా ప్రశస్తముగా ఉన్నది యాభైగణములు పొడవుతో ఇరవై అయిదుగణముల వెడలువుతో నాలుగుగణముల ఎత్తుగోడలు చతుర్దిక్కులకట్టి లోపలి

భాగమున ప్రహరిచుట్టు మూడుగజముల వెడలుపుతో వరండా నమర్చి మధ్యలో సువాసనగలిగి దైవయోగ్యములగు పూలచెట్లతో కాయా వండూ ఆకూ మానవ యోగ్యములగు చెట్లతో అలంకరణీయమై చూచువారి మనస్సుల చూరగొనుచుండెను అందులో వశ్చిమమున పురుషులకు తూర్పున స్త్రీలకు భోజన సౌకర్యములు ఏర్పాటు చేసినారు పురుషులు ఏవోకొన్ని కాలయాచనకు మాట్లాడు చుండిరి తూర్పు దిశన స్త్రీలు బోంచేసి కూర్చొని విడివిడి వేయుచుండగా అనసూయమ్మ సరోజినుమూచి సరోజా అందరూ కూర్చున్నారు అనుభవనియులు ఉన్నారు కొన్ని అనుభవాలు అడిగి తెలుసుకోవచ్చు పిల్లల తల్లులున్నారు సంసార సారమంతా త్రాగి బాగా జీర్ణించుచున్న పండు ముత్తయిదువలు ఉన్నారు లోకానుభవమెరింగిన వారు ధర్మసూత్రములు చూలగుట్టుముగా నెరింగినవారు అనుభవచికిత్సలు అశ్వ నులకే తెల్పతగువారు గర్భసోదన అర్థకరక్షణ అమూల్యాగ్రముగా తెలిసినవారు లౌకికనటనా చతురతలో దక్షులైనవారు ఆసేతు హిమాలయమేగాక ఉదయాద్రి నుండి హస్తాద్రివరకుగల ధర్మము లెరింగినవారు బ్రహ్మలోక లోలిమేరక్షణములో దాటగల ప్రవలమును మంత్ర యంత్రములు తెలిసిపొంది పేరుగడించినవారు మంత్ర యంత్రములేగాక తంత్రము లనంతముగా తెలిసినవారు భౌతిక ఆధ్యాత్మిక ములలో ప్రకృతకాలము నెరింగి కస్టూకాక్షిక చెడకుండా తిరుగుతక్కి నెరింగినవారు గలరు వారివారి అనుభవముల తెలుసుకొని జీవిత రక్షణోపాధి చక్కజేసుకోతల్లి అన్నది అనసూయమ్మ.

బానని శివ హరి సరోజలు మువ్వురు పుస్తకములు పెనాలు తీసుకొని వచ్చి కూర్చొని వకాయమనుచూచి సరోజ చెప్ప ఆక్కా అన్నది.

వీమి చెప్పదునే నేను లేడిడాక్టరునా లేక నరునునా లేక మంత్రసానినా అనుభవముగల అరవైయేండ్ల అడదానినా అని చిరునవ్వునవిగనది ఆమె

అమాటని జ్ఞాచాంబ పిమ్మె అట్లంటావు ముగ్గురు పిల్లల తల్లివి నీకింకా అనుభవము కాలేదా నీవు అనుభవించినవి అనుభవములో ఉన్నవీ చెప్ప ఒకరికొకరు చెప్పకొని శ్రేయస్సు పొందవలయునుగదా సీమంత సమయముల అనుభవజ్ఞులు సీమంతినికిచెప్పి శ్రేయోదాయనిగా చేయవలయునుగదా అన్నది,

చెల్లి ఇంతమంది పెద్దవారుండగా నన్నే పెద్దగా భావించి అడుగుటగొప్ప నాకు తెలిసినది అనుభవించినది చెప్పతావను నేను ప్రథమగర్భముతో నున్నప్పుడు ఏవోకొన్ని ప్రీతిఅయినవి మీబావకు బాగా తెలుసు ఒకరి అంతరంగికము ఒకరము

దాచుకోనివారము ఒకనాడు ఉర్లగడ్డ బోండావేసి వచ్చికొబ్బెరా వియ్యము నున్న గారుబ్బి పాలుదండిగాపోసి చక్కెర తగుమోతాదుచేర్చి పొయిమీద పెట్టి చిక్కగా ఉడకనిచ్చి వేయించిన ముంతమామిడి ద్రాక్ష దండిగావేసి లేహ్యపక్వముగానిచ్చి కొంచెము నెయ్యివేసి యాలకలు వచ్చకర్పూరం కుంకుమపువ్వుపాడి తగుమోతాదు చల్లి హల్వాపక్వములో దించినాను బోండాహల్వానాకు యిష్టమయినవి అళగా రెండు పూటలాతిన్నాను అదినాకు అరవమాసము ఏమిచెప్పదులే అర్ధరాత్రిఅంతా ఘేదులు కడుపునొప్పి చెప్పనలవిగాదు ఆ మిగులు రాత్రి అంతా బాధపడినాను రెల్లివారినది మొదలుకొని బీము భేదులు మొదలుపెట్టినవి అయిదు నిమిషముల కొకచూపు పోవలసివస్తుంది పీకడ పీకడగాదు భేదివస్తుందనగా పాత్రికచుపు వదేసి వస్తుంది చింత పిచ్చంత బీము వెలువడేటప్పటికి చచ్చి బ్రతికినట్లాతుంది అదిమావారికి స్వప్న కొనలేక బిడియవడి ప్రక్కయింటి ముసలమ్మతో అన్నాను అమె ఉదయమే ఎండురు చెప్పకపోతివే అని శౌంరి 2 తులాలు తెప్పించి దంచి వస్త్రగాలితంచేసి గరిటలోవేసి నెయ్యితో అనుకువగాకలిపి నివ్వలపైబెట్టి ఉంటయినట్లు ఉడకనిచ్చి గచ్చకాయంత ఉంటలుచేసి అవ్వడే ఒకఉంటను మ్రింగమన్నది మ్రింగినాను.

వధ్యం అవ్వ అన్నాను దీనికేమి వధ్యమన్నదామె సరోజా పదిగంటలపై తిన్నానోలేదో మూడుగంటలకంతా అర్ధం చక్కబడినది రాత్రికి ముప్పాతిర తగ్గినది రాత్రికొకమాత్ర తిన్నాను రాత్రిబాగా నిద్దురపట్టినది తెల్లవారి ఇరతినలేదు అన్నది.

అంతలో పెండ్లిగాని వదుచుప్పిల్ల ఒకతె సరోజ దగ్గరకువచ్చి సప్పుతూ అక్కా నేనొక అనుభవం చెప్పతా వింటావా నీకేమి తెలుసునే అంటావా అంటూ మోకాళ్ల భూమినానిచి మెడిమలపై పిరుదులనుంచి సరోజ భుజములపై రెండు చేతులుంచినది ఇరువురి చిరునవ్వులు ఇరువురి కనుతళ్ళులు వీకీభవించి ఇరువురిముఖ మండలముల కెగత్రాకి మినమినలాడు బుగ్గల ఆశించినది అశనటుంచి చంద్రకళ అక్కా భార్యగర్భవతియై భర్తను విరదోలి వేరుబండినవ్వుడు భర్తగారు భార్యకని చేసినవాటెలో సారెలు తెచ్చిన వాటెలో వంటలు చేసినవాటెలో బాగా సగముతిని భుజము లెగబెరిగి కంటికింపుగా బలేసొంపుగా అక్కగారికి వుంటుంది మనను మరి మరి చూడమంటుంది ఆలింగన సౌఖ్యము కోరుకుంటుంది నురత నుఖములను భవించ మంటుంది పోయినగాధల జ్ఞప్తికి తెస్తుంటుంది పతికొగిటిలో హాలమంటుంది అని రెండు హస్తములు సరోజ చెంపలపైకి పోనిచ్చి తలదోచుతూ అనదూ మనను అనదూ అని ముఖమువంచి కన్నులలో చూచినది.

అక్కడున్న వారందరూ అపిల్లమాటలకు చేయుచేష్టలకు అశ్చర్యపడుతూ ఓసి నీవుణ్ణం పండా వీమిమాటలే నేర్చుకొని చెప్పినట్లుండే అన్నారు.

అమె రచయిత్రి అన్నదొకాయమ.

అబ్బా రచయితలు పోయి రచయిత్రిలు జానీతయినారు కాలం అన్నదొకామె.

ఇప్పుడేనేనుమ్మా తొడవట్టి నేనున్నానని ఎదతట్టి నిల్చిన మొల్ల ముందుబీది కాదా ఎందరో ముందుండినారు రూపభేదము లింగభేదమేగాని జ్ఞానభేదమేమీ లేదమ్మా అన్నదొకామె.

అందరూ నవ్విన్నారు.

నవ్వినది చూచి ఆమె ఎందుకట్ల సగుతారు ముందు అడవారు యుద్ధాలు చేయలేదా ఓపిత్తాలు వ్రాయలేదా సంగీతాలు పాడలేదా రాజ్యాలు ఏలలేదా విడి చేయలేదు సగుతారే జ్ఞానములో స్త్రీ పురుష భేదమేమీ లేదమ్మా అన్నది.

అంతలో చంద్రకళ మళ్ళీ మొదలుపెట్టినది ఆ మమకారము పెరిగి పెను భూతమైపట్టి బాధించును భర్తదగ్గరచెప్పిన సిగ్గుపోవునని ఈ మమకారాన్ని మాన ముండచి ఆయననో వెప్పురునేతెట్లనని వదేవదే వారినిచూచి నవ్వుతూ నమీపించుతూ కాటుక కంటితళ్ళుల సంకెళ్లు కాళ్ళరువేస్తూ చిరునవ్వుల సంకెళ్లు చేతులకువేస్తూ పెనపులపై నాల్కాభినయము చూపి అభిరుచిగొల్పి మాటల చాతురీమహిమ సుంత్రముతో మరులుకొల్పి వీడో పనిగలిగినట్లు అంచురుపోయి కరస్పర్శచేసి చిరు నవ్వు వెన్నెలల చల్లదనము చూపితే అక్కా బావా మనస్సు చివ్వుక్కుమనును పండా యుధుడు పంచప్రాణము లెగిరిపోవునట్లు పొంచికొట్టును ఆదెబ్బలకు తాళలేక వెను దిరిగి చూడలేక చేతనాయుధములేక అగాయములకు ఓర్వలేక ఆ వ స్థ ప డు తూ దుఃఖము కుమిలి కుమిలిరాగా ఈకాలానికి నాభార్యేనాకు శత్రువాయెనని బాధాని వర్తిచై అన్యుల నాశ్రయించును అన్నంతలో సరోజినవ్వుతూ.

అయ్యో మరదలవు నీవున్నావుగా నాభారము నీవేవహించి బావ బాధా నివర్తి చేసి వుణ్ణము కట్టుకోవే వుణ్ణముంటుంది అన్నది నవ్వుతూ.

బావ బాధానివర్తికి నాదగ్గరకువస్తే శంకానివర్తి చేయించి ముక్కుచెంపలువేసి పంపిస్తూ చెల్లెలికి అంతమాత్రము తెలుసు ఇటువిన బావపైప్రేమ దినదినాభివృద్ధియై మమకారము చుననుచేరి బాధించ ఉష్ణమగును అదిపెంపొంది ఇంతకు అంతై అంతకు ఇంతై ఆపాదమస్తకము వ్యాపించి నిద్రాహారములలో లోకువచేయును

దానితోమరింత ఉష్ణమధికమగునుఉష్ణాధిక్యముతో నన్నగరదుప్పనొప్పి పీడుపీడు కడుపులోబాధ క్లాత్తిపులు రాకున్నా శంకానివర్తికిపోవలె ననుబాధ చిట చిట తల నొప్పి మనోవికాసముతగ్గి మనస్థిమితము లేకపోవుట చిన్నగ తెల్లచీరలగుట గర్భ స్రావములకు దారితీయుట గర్భస్థునికి తగుఆహారములేర అంగములు లోపించుట చికిత్సలు లోపించిన జ్వరరూపమై బాధించుట తటస్థించును అక్కా అప్పుడు చెంపలు వేనుకొని ఇంకనురతనుఖాన్ని మనసులో చొరనివ్వకూడదు ప్రాంతిదానినైకి మరలనివ్వకూడదు ఏకారి ఏకారి దేహము ఉడుకెక్కి దేహబాధగలుగును మనసు మార్చుకోవలెను లేకున్న గర్భమునకు గండమగును ఇంకబుద్ధిపుంటే చూసినచేసి కోను వారికి కామవికారము గలిగించను సోదరులవద్ద వర్తించునట్లు పర్తిస్తా వారిని బాధపెట్టినేబాధపడను అని చెంపలువేనుకొని బాపగారితో డజనోలరటిపట్లు తెప్పించుకొనిపూటకు రెండుపండ్లువలిచి గిన్నెలోజేసి నాలుగుతులాలనెయ్యి పరచుచు : నా కలకండ పొడిగాని చక్కెరగానివేసి నురుగువలె అవునట్లు పిసికి బాగా చూపుచు కలియబెట్టి పుచ్చుకుంటే బాధానివర్తి అవుతుంది అన్నంతలో సరే చక్కెరపోలే ఇట్ల బుగ్గలుచీల్చేదా అని రెండు బుగ్గల పట్టుకున్నది.

అశ్చర్య వడువారు కొందరు చీల్చుఅనువారు కొందరు పిల్లగాడు పిచ్చిగను వారు కొందరు వుండ

విడూ చెప్తానన్నది నవ్వుతూ చంద్ర.

సరోజ పాపటబొట్టు ఇటుఅటు త్రిప్పుతూ శీలాజిత్తు భస్మాన్ని నాలుగైదు గింజలయెత్తు అదేపండ్ల గుజ్జలోవేసి కలిపి అయిదారు పూటలు పుచ్చుకుంటూ కారము పులును తగ్గించుకొని చలువ పదార్థములు వాడుకుంటూ బావమై పోవుబుద్ధికి ఒడ్డి చెప్పి మరలించుకుంటూ వచ్చిన తప్పక నయమగును ఇవిలభ్యముగారున్న పూటకు పొర్లుదోసెడు బొరుగులుతిని దోసెడు పెరుగుత్రాగేది నిలువకున్న కాసీససింధూరము గురిగింజయెత్తు శీలాజిత్తు గింజయెత్తునెయ్యితో కలిపి తీసుకొని ద్రాక్షకషాయములో కొంచెము నెయ్యి చక్కెరవేసి త్రాగేది ద్రాక్షకషాయమునగా నాలుగుతులాల ద్రాక్ష బాగానలియగొట్టి వకటిన్నర గ్లాసునీళ్లలోకలిపి బాగాకాచి సోపు నాలుగైదు గింజలు పొడిచేసివేసి కొంచెము ఉండనిచ్చి వడియగట్టినది ఇది ఉష్ణశాంతినిచ్చును కొందరు కాసీసము గర్భవతులకు ఇవ్వరాదందురు ప్రసవించినంతవరకు సమయానుకూల ముగా ఇవ్వవచ్చును అయితే వగరుగాని చేదుగాని ఉండక నెయ్యిలోకలిపితిన్నా నాలుకకు ఇంపుగా ఉండవలయును ఇదిఅందరూ వాడుకొనవచ్చు ఈ ఔషధము

ఇంటికి గృహలక్ష్మియెట్లో ఒంటికి అట్లక్కరకువచ్చును అయిదారువూటలతో ఉష్ణము ప్రత్యము హరించును జీర్ణముచేయును వాంతులు ఎక్కిళ్లనయము చేయును ఉష్ణము వల్లగలుగు నీరసము బలహీనత సరములలో సలుపు తలనొప్పి మనశ్చాన్పల్యము చిత్తవిభ్రమము పోగొట్టును నిద్రపట్టుకుండుట అన్నముపై యిచ్చలేకుండుట నోటి నీళ్లూరుట రక్తము పాలిపోవుట వడిసెము పట్టుట వడిసెమువల్లగలుగు సచ్చ దగ్గు తలబరువు ముక్కులదిమ్ము పోగొట్టును అహారేచ్ఛ వుట్టించును వీర్యము ఉష్ణవీర్యమై నీరైసప్త ధాతువులు శోషించి రక్తము పాలిపోయి అన్నసారము రక్తముచక్కగా గాక మూత్రమై మూత్రముఎక్కువై లేకకాలిపోయి పచ్చగై దేహము నశించువానికి అమృతమై కాపాడును వీనిని ఋయలక్రింద జమకట్టుదురు ఋయాగాదు అఋయాగాదు ఉష్ణాదిక్యముతో నిర్వీర్యుడై దేహముకృశించి యమాలయమునకు అతిధిగాపోవ నుద్యమించి ఉండును ఉష్ణమూ ఉష్ణపైత్యమువల్లనే సర్గవ్యాధులు జవించును వైనమెరింగి అనుపానవిశేషములతో యిచ్చిన సకలవ్యాధులను పట్టును చేసేవిధము నల్ల కాంచాకు అంటారు ఇది ఆకుతోటలలో దొరుకును ఈయాకు అర్ధసేరురసము భచ్చేటంతతెచ్చి మూడుసెల్ల అన్నభేది కల్యములోవేసి ఈరసముతో చక్కగానూరి అనురనుగుగా మూగుళ్ళలోపెట్టి శీలుచేసి కుక్కుట వుటముపెట్టి వలయును నుగ్గులు ఎక్కువయిన కాలినల్లగగును కాలకున్న వగురు నిల్చునుగాన వకతూరి అనుభవము గల వైద్యునితో వుటముపెట్టించి చూచి అటుపై తయారుచేసుకో కుక్కుట వుటము నగా పెద్దకోడియెత్తు లేదా మోకాటికిలోపల అనిఆర్దం ఈమందు నీకూ నీమగనికి తప్పతప్ప మాఖావకు అమృతమై కాపాడును నిజము అక్కాఅని చెంపలపై చేతులు జొరబెరికి తలకేసి నెటికలు విరచుకున్నది.

చిరునవ్వునవ్వుతూ సరోజ చంద్రకళ బుద్ధిగుళలతరులోన మెచ్చుకొని తన రెండుచేతులతో కళనడుమును పట్టుకొని తలత్రివృతూ ఆయిపోయెనా చెల్లీ అన్నది.

డోహా అయిపోలేదు నీముఖము ఇక్షు సముద్రము మహామధురము చంద్రునికి చంద్రకళలకు సముద్రమంటే మహాపీతి సముద్రమునకు చంద్రునకు దగ్గర సంబంధమున్నది. చంద్రుడు నీటికి అధిపతి చంద్రునిచూచి సముద్రుడు ఉపొంగి చెలియలికట్టదాట నుద్యుక్తుడౌతాడు సముద్రునిచూచి చంద్రుడు చంద్రకళలు మిన్ను నుండి మన్నువరకుదిగి సముద్రమును నీబోటి ముఖమండలముల చూరగొన దలంచువాడు మినమినలాడే నీబుగ్గలపై ఈచంద్రకళకు మనసుపోయింది. ఒక ముద్దివ్వు నీవద్దనేకూర్చొని వద్దన్నవరకూ చెప్పుతానంటు ముద్దుపెట్టుకున్నది.

అదిచూచి అక్కడున్నవారందరూ నవ్వుచుండ వకామెలేచిపోయి చంద్ర మూతిపై చేయిపెట్టి వంగిచూస్తూ కాదె చుప్పనాతి బంగారును బింగారు నులైర్కొట్టితే సాగదే ఉక్కునుతే కావలయును దానికి పడును బాగానిలిచి వుండలయును స్త్రీ అందాన్ని చూరగొనేది పురుషుడు పురుషుని అదాన్ని తమిదీర త్రాగేది స్త్రీ స్త్రీ స్త్రీని ముద్దు పెట్టుకొనడములో లాభమేమి దీనికి అర్థమున్నదా వివాహము చేసుకో బుగ్గలు కందేటట్లు వడబిండుతాడు మోహితుడుతుంది మోహమాగుతుంది మోమువాడుతుంది బుద్ధికుదురుతుంది దాన్ని ముద్దులాడుతా వెంచకే అన్నది.

అట్లకాదతా విషయం స్త్రీని చూచి స్త్రీ అబ్బా ఏమిరూప మనవలెనంటే సామాన్యమా బుద్ధికి అతీతమై ఉండేగాని అనలేదు పురుషుడు పురుషుని చూచి బాగున్నాడనవలెనంటే అవుతుందా ఎంతో రూపముండేగాని అనలేదు ఏకాంతి అ జాతినిచూచి మెచ్చుకొనదు అట్లమెచ్చుకొనిన అందులో గొప్పతనముంది చూ అక్క నుచూచి వీస్త్రీ మెచ్చుకోదు పురుషుడు స్త్రీని చూచి మెచ్చుకోవడం స్త్రీ పురుషుని చూచి మెచ్చుకోవడం వకవింతగాదు అదినహజం నైజం ఓముసరీహుడు పడికార్చి వన్నెబెట్టిన బంగారువలె నిగనిగలాడు చెంపలు గడ్డము పీఠలోగల రూపాస్మతాన్ని కడుపారత్రాగిన మాఖావహృదయాన్ని అడిగితేగాని పీఠునిలవ బడుటపడదు నీచా నాకూ ఏమితెలుసునే వృద్ధవారీ అంతా అయిపోయిన దానిని నీవు ఏమిలెలియునిదానిని నేను అవునా అక్కా తుమ్మెదకుతెలుసు పూల పుప్పొడిలోగల మామర్యము రెక్క లున్న పంతులకంతా తెలియునా నీయోవరాన్ని రూపాన్ని వడబిండి వడదీరత్రాగిన మా బావకుతెలుసు ఈవృద్ధ జంబుకానికేమి తెలుసు ఈచిన్నపిల్లక అంతరూ ఏమి తెలుసు అనునంతలో అమె తోకత్రోక్కిన నాగువలెలేచి బానే దీనికేమి తెలియును మగడొచ్చి వుంటెదాలు కొకరివంతున ముక్కాలు డజను పిల్లలయివుండురు యోవ నమూ దేహస్థావరము అశలూ కాలమూ స్కూలుపాలు వస్తకాల పాలుచేసి వడ బోయిన పండువలె కన్నెగాటువుంది యీవన్నెలాడి సరోజినికు అక్కపిల్లవుతుందే నీ వయసు ఇరవైరెండు దానివయసు పంతొమ్మిది చెల్లెలాని పిలువక అక్కా అంటుంది కథవెవరికీ తెలియదని అన్నదామె తల విసురుకుంటూ.

ఓ బుద్ధిబలములేని వృద్ధవారీ సరోజి పెద్దదిగాకున్నా పుణ్యములో పెద్దదేనే అతుకున్నట్లు అదృష్టాలు వాతెంతకవివచ్చి సమయానికి వాకిటిముందు దూకినవి సమయానికి వాకిటిముందు దూకినవి నాకట్టరాలేదే అందువల్ల అదృష్టంలో

అక్క నుఖంలో అక్క సుందరంలో అక్క ధనంలో అక్క జ్ఞానంలో అక్క కీర్తి గౌరవాల్లో అక్క కనడంలో అక్క అన్నిటల్లో అక్క అందుకై అన్నానే ముసలి నక్క పెద్దవారు స్త్రీలూ పురుషులు చిన్నపిల్లల అక్కయ్యా అమ్మణ్ణి అంటారే దానికి అర్థమేమి అమ్మయ్యా అంటే దానికి అర్థమేమి గౌరవానికై ప్రేమనుచూపుటకై అట్ట పిలుస్తారేగాచి అక్క అయ్య అమ్మ అయ్య ఏమిటిడి అట్టనే ప్రేమతో అక్క అంటూ ఉన్నానే పుత్ర ప్రేమతో పెట్టిన ముద్దుకూ కామ ప్రేమతో పెట్టిన ముద్దుకు ఈరెంటి లోగల తారతమ్యము హృదయానికి తెలుసు నీకూ నాకూ ఏమి తెలుసునే వృద్ధనారి జంబుకమా అన్నది చంద్రకళ.

ఓసేయ్ సీతాకోకచిలుకా అని ఏమో చెప్పబోవునంతలో రాము ఇక్కడే విషయము సభజరుపుతున్నారని తలచూపగా.

అందరూ గబగబాలేచి నిలుచుకొని చిరునగవుతో పెద్దవారుచూచిరి సమ వయస్కులు సిగ్గు బిడియముగలవారు పండ్లు అగువడకుండ నవ్వుతూ చంద్రునిచూచి కలువలు వికసించినట్లు ముఖకమలములు వికసించేసి ప్రక్కకు తలలు త్రిప్పు కొనిరి దైర్యోత్సాహము కలవారు వస్త్రముల సవరించుకొనుచు నిలుచుకొని ఏమి దీప్యనోయని చూచుచుండిరి.

చంద్రకళ దిగ్గనలేచి బావొచ్చె బావొచ్చె బావొచ్చా అక్కకు ప్రీతిగా పిలు పొచ్చ అని పొటపొడి పైటను నోటికి అడ్డము పెట్టుకన్నది.

అక్కకు పిలుపులేదిక మరదలికే అక్క ఉద్యోగానికి మరదలు రావలసిందేగా హర్షుడారు అన్నాడు రాము.

అంతలో హనుమంతురావువచ్చి గురూ రామప్రభూ నమోన్నమః అని చేతులు జోడించుకొని తమశిష్యుడు హనుమంతుడు అశించిన ఈ మచ్చెకంటిని ఈ కలకంఠిని అశించబోకుడు రేపోమాపో సంజీవవర్చతము హస్తమున పెట్టుకొని ఆకాశంబున కెరిగి ఘున్నా రాముకడకువచ్చిన హనుమన్నపగిది ఈ చంద్రికను ఈ శరచంద్రికను హస్తగత మొనర్చుకొని తమకడకు వచ్చెదమ గురూ అశీర్వాదించి వెండు ఫలాక్షతలు తమచేతులారా వేయండి శీఘ్రమే వాసుపుత్రావాప్తి అనండి అని మోకరించి నమస్కరించిశాడు.

అందరూ పకపకనవ్విన్నారు.

చంద్రకళ మూతిబిట్టించి ఈర్ష్యాకోపమూ ఉద్రేకింప పొడచూపుచూస్తూ పండ్లు పటపటకొరికి ఓస్వామీ రామచంద్రా తమకు వీరుభక్తులైవాకూడా వానరమూ

కలోవాడు వానరుడు అకోతులకు వాటెనైజము ఉన్నది దీనినైజము దీనికిలేవ
 మూడుమూర్లు యస్. యస్. యల్. సి. తప్పిన స్థవంగాధిపతి అవిసీతులన్నీ అమూ
 లాగగిముగానేర్చిన భల్లూకనాథుడు అచారవ్యవహార ఆహారవిహారము లెరుంగని
 శుంరాగ్రేసర చక్రవర్తి నీతినియమములు భూతదయాలేని అనురనాథుడు పెద్దల
 మాటలు వినని పోతురాజు స్త్రీల పాలిటి మృత్యువు నాకు బంధురూపమై దాపురించిన
 పెనుభూతము స్వామీ దీనిబారినండి తప్పించు ప్రభూ రూపములో అష్టావస్రనికి
 అన్న చేష్టలలో కోకిలిమిన్న దయా అనురదయ జ్ఞానమా వశుజ్ఞానము బుద్ధిలో
 ఉచ్చిష్టగణపతి అబ్బబ్బా ఎంత బంధువైతేనేమి ఎంతన్యాయమైతేనేమి ఎంతఫర్మ
 మయితేనేమి స్త్రీ ప్రేమిస్తుందా అంచుకు రానిస్తుందా నీకుభార్యయైపుట్టి అందరిలో
 అవమానపడే దానికన్నా అగంతుక మృత్యువుపాలై అంతర్గత పితాచియై మనుటయే
 మేలు పురుషుడైపుట్టినా స్త్రీయై పుట్టినా సార్థకముండ వనిలేదా స్త్రీకుండే పౌరుషము
 కూడాలేని పురుషుని ఏమనవలె నారీపితాచ మనవలెనా మాతా పితరులకు మారికా
 ఉపద్రవ మనవలెనా చెప్పబావా అన్నది చంద్రకళ.

ఔనా హనుమంతా బాల్యములో మూడవ తరగతినాడే గురువరుడో మిత్రు
 డోచెప్పలేదా మాతాపితలు వక్కాణించలేదా.

కం॥ గడనగల మగనిచూచిన

నడుగులకును మడుగువిడుదు రతివలుదయలో

గడనుడుగు మగనిచూచిన

నడుపీనుగువచ్చె ననుచు నగుచురు సుమకీ!

అన్నది చదువలేదా అర్జించెడి ధనము జూచిగాని రూపము చూచిగాని పితార్థి
 తము జూచిగాని ప్రజ్ఞాబలము చూచిగాని స్త్రీలు పురుషుని ప్రేమిస్తారని చదువలేదా
 వినలేదా ప్రజ్ఞావంతునిపేరు పెద్దలు పెట్టినారే పెట్టినందుకు సార్థకము ఉండవనిలేదా
 అను చుండ అంతలో చంద్రకళ బావగారూ తమశిష్యులవారు హనుమప్పగుణాలు
 దూరముచేసి తిమ్మప్పగుణాల అనుసరించినాడు అతిమ్మప్పకు గురువరులు విండ్లు మా
 త్రము ఇద్దరన్నీ ఉన్నవి నాపాలిటికాలభైరవుడు ఎక్కడపోయినా వెన్నంటే ఉంటాడు
 ఇదినేను చేసినపాపము నాజీవితాశయాలు అడవి వూసిన మల్లెలైపోతున్నవి అడవి
 వూసిన మల్లెల సారథము దారిద్ర్యుని యావనము వకటే అన్నట్లు నాఅశలు నిరాశ
 లయినవి అని వక నిట్టూర్పు విడచి పరాభవ పడినట్లు కం॥ ౫॥ నీరు పెట్టుతూ
 కూర్చున్నది చంద్రకళ.

అది రాము చూచినాడు అందులో ఏమో ఉన్నదని అందరూ వింతగాచూచి నారు హనుమంతరావు అదిచూచి తనజీవితాన్ని తనురోసి రామునుజూచి గురూ రామచంద్ర ప్రభో ఇటువీను నాసహపాఠీల కదంరికీ సప్తవ్యసనాలలో గురువునై విద్యాసంపదల కాలదన్ని కావలసినన్నీ చేసినాను పెద్దల దూషణలపొంది యిహాన్ని వరాన్ని ఇంతవరకూ చెరుచు కున్నాను మేనమామ కూతురితో కావలసినన్నీ చీవాట్లు వేసవేలు మందిలో నోర్తార్లసార్లు అనిపించుకొని అవమానపడినాను ఇంక యిహా సంబంధమయిన అశలువదలి వరసంబంధముగా పాటుపడతాను రెండవ వేమ నార్యుడు అని అనిపించు కుంటాను మాతృ పితృల సాక్షిగా భగవంతుని సాక్షిగా యిక సప్తవ్యసనముల జోలికిపోను ఇదే ప్రమాణము అనాడు అంజనేయులకు బోధించినది సీతారామాంజనేయ మయినది ఈనాడు నారు బోధించినది లోకజ్ఞానమను పేర గ్రంథరూపమై ఉండునట్లు బోధించి జగద్విఖ్యాతమయిన కీర్తిని గడించు ఇక వివాహేచ్ఛమానుకొని స్వచ్ఛందమయిన హృదయముతో స్వేచ్ఛానుసారముగా యిచ్చవచ్చినట్లు కాలము గడుపుతాను అని నమస్కరించినాడు హనుమంతరావు.

ఎందుకంత ప్రతిజ్ఞాచేస్తావు ఓహహము మానుకుంటావు అన్నాడు రాము.

ఔనుస్వామి నన్నుచూచినవారు విన్నవారు ప్రతిజీవి అనుమానిస్తుంది నేను చేసినచేష్టలు అట్లున్నవి ఈనాటికి ఈచీవాట్లతో జ్ఞానము వచ్చినది లోకము నమ్మడమునకు నాబాధను తప్పించడమునకు తనయిష్టాను సారముగా తాను పోవడమునకు వ్రాతమూలకముగా వ్రాసుకొని వచ్చినాను చూచి ఆ అమ్మాయికి ఇచ్చేయండి నేను వెళ్తున్నాను గురూ నేను గుంటూరులో తమరిని కలుసుకుంటాను అని హనుమంతరావు వెళ్లిపోయినాడు.

రాము ఆ కాగితము పిప్పి చదువ ప్రారంభించినాడు.

మహారాజ రాజేశ్రీ గౌవర్నమెంటు ఆఫీసరు రిజిష్ట్రారుగారికి దేవరా మనవి నాకు తలిదండ్రులులేరు వారసులు అంతకూలేరు నామేనమామ నన్ను అయిదేడుల ఈడులో చెంతకుచేర్చి విద్యాబుద్ధులు కొంతవరకు చెప్పించినాడు నేను దుస్సహవా సముతో దురలవాట్లను నేర్చుకొని ఇంతవరకూ చెడిపోయినాను శ్రకృతం నామన నుమారి యిహసంబంధమయిన వాంఛలు మానుకొని దేశాంతరము వెళ్తున్నాను ఇంకపీరిని కలుసుకుందునోలేదో తెలియదు నేనిందు గనబరచిన అస్త్రీని యావత్తు నా మామగారి కుమార్తె చిరంజీవి చంద్రకళకు వచ్చిచెప్పుతున్నాను ఈనాటినుండి నాకుగానీ నావారసులకుగానీ ఏలాటి సంబంధములేదు నేను స్వయముగా వ్రాసినాను

ఇదేరిజష్టరు చేయప్రార్థన. నా ఆస్తివివరము సర్వేనంబరు 381 తరి యిరవైయెక రములు రోడ్డువారమడి 292 సర్వేనంబరు ఏడుమూర్త యెకరములు కుష్కి దోవ వార చేను ఈభూమీ వేయితులముల బంగారము వేయితులముల వెండి లక్షకుపైన నగదు ఈయావదాస్తిని దానవిక్రయము చేయించకోరి వ్రాసినాను ఇట్లనే దస్తావేజు చేయ ప్రార్థన.

ఇట్లు,

బొందలదిన్నె హనుమంతరావు

బొందలదిన్నె పోస్టు

తాటిపత్రితాలూకు

(అనంతపురం జిల్లా)

అని వకకాగితము ఉన్నది రెంవకాగితము చదువ ప్రారంభించినాడు రాము.

చిరంజీవి చంద్రా నీతలిదండ్రులు నన్ను తలిదండ్రులకన్నా మిన్నగా నాకి సంతరించినారు వారిని నొప్పించుటకు నామనస్సు వప్పలేదు అఖరుకు తప్పలేదు యస్, యస్. యల్. సీ. తప్పిపోకున్న కాలేజీకి పొమ్మందురని వివాహ వాంఛతో కావలసి తప్పితిని నామనోగతము నీకుచెప్పితిని ఇంతటితో చదువు చాలించు వివాహము చేసుకుందాము మనము ఉద్యోగము చేయబోవునదిలేదు ఇంటిపద్దనే చదువు కొని విద్యఅభివృద్ధి చేసుకుందాము పిల్లల అభివృద్ధికి బుద్ధిబలమునకు గౌరవమునకు కుటుంబరక్షణకు ఈవిద్యచాలు దీనిఅదారము చేసుకొని ఎంతో పోవలయునన్న ముందుకు పోవచ్చును కుటుంబయాత్ర నడుపుతూ దినక్రమేనా విద్యాభివృద్ధి చేసు కొనవచ్చు జీవితాశయములు తీర్చుకొనడమునకు మంచితరుణము పోయిన కాలము తిరిగిరాదు అని శతవిధ ప్రయత్నములతో చెప్పితిని చెప్పించితిని తలిదండ్రులు కన్నీటితో చెప్పిరి చెప్పినకొలదీ మమ్మొక అబలుల క్రింద జమకట్టి అంతూ వంతూలేని అవినీతుల చూపితివి అనరాని మాటలంటివి పోరాని పోకడల పోతివి నీయట్టి ద్రోహ నినేనయి వుండిన ఈవేళకు నలుగురు పిల్లలతల్లి నాదగ్గరఉండును సాటి స్త్రీ ఎదిరించి నాల్గుచీవాట్లు పెట్టుచుండిన నీవిద్యా నీతిక ప్రసంగము అధఃపతనమై అవమానములతో తలవంచి నీఅవక తవకలకు అవినీతికి చింతించి ఉండువు అది గమనించి మానుకొంటిని అభిమానించి ఇంతవరకూ ఉంటిని అది నామర్శలముగా భావించి కన్న తలిదండ్రుల కన్నీటి బిందువుల కంటమాడక భవష్యత్ కాల గతుల గమనించక నామాటల లెక్కింపక లోకులను కొనునవి తలకెక్కింపక కాలేజీలో కాలుపెట్టితివి అనాడే నా ఆస్తిని వితద్రా చేసుకొని విడిపోవుటగాని వెళ్లిపోవుటగాని

చేసిఉండిన నీవిద్య అగిపోయి ఉండును అటంకముచేసి నీయాశను ధ్వంసము చేయు
 లేక తల్లిదండ్రులవలె సాకిన అత్తమామల దుఃఖింప చేయలేక విడిపోయి వివాహము
 చేసుకొని అత్తామామా అనుభవించే అధికారాన్ని భార్యకు అప్పగించలేక మేనరిక
 ధర్మాన్ని విడనాడలేక నాయాస్తిని నేను తీసుకున్న మీరువడు కష్టముల గురైరింగి
 పొండనలేక దీర్ఘాలోచనజేసి మువ్వరిని దుఃఖితుల చేయుటకు న్నా నేనొక్కడ దుఃఖిం
 చుటయే శ్రేయమని వైతొలగుతుంటిని వరులకు ఉపకారము సేయుట ధర్మమన్న
 సూత్రముపై ఆధారపడితిని ఈశరీరమును వృధాసేయక దేశసేవపై వినియోగించ
 తలంచితిని నాకు మంచిమార్గము నీవల్ల లభ్యమయినది మేలుచేసినావు ఇది నావిధి
 ఈ కాలమునన్నంతగా భావించలేదు దుఃఖమునకు తెలిసినవెనుక చోటులేదు త్యాగికి
 ఎందుచింతలేదు ఇంకనైనా నీవు తల్లిదండ్రులమాట తలకెక్కించి వారిని దుఃఖముల
 పాలుచేయక నాదేజ్ఞానమని తలంచక స్త్రీ జాతికే చెడ్డపేరులేక చిత్తమును మంచి
 దారికి (త్రిప్పి) స్త్రీ ధర్మమేదో పెద్దవారినడిగి తెలుసుకొని కట్టుకున్నవాని మనస్సుకు
 దెగటుగాక ధర్మబద్ధవై సుఖమడు నన్నూ నిన్నూ ఎంతో అపా యముగా ఆనంద
 ముగా కంటికి రెప్పవలె కాపాడి మనశ్చివితములవారి జీవితములుగా భావించి ఎన్నో
 ఆశలతో పెంచి పెద్దచేసిన తల్లిదండ్రుల తలపుననుంచి వారిజీవిత రక్షణోపాద్యుల
 ధర్మమని జాగ్రత్తగా చూచుచు నొప్పించక పాపము తప్పించుక తిరుగు వినయము
 విధేయతలేక మాతృపితృ వయోవృద్ధ దేవబ్రాహ్మణ గోసాదు సజ్జన ఆశీర్వాదము
 నొందని విద్య తెచ్చునది పాపమేనని తెలుసుకో చదివితినను గర్వము వదలుకో
 వకచోటనుండి వకచోటవండి వకచోటతిని వకచోటపెరిగి బాల్యము గడచుకొద్దీ
 తనువులూ తలపులూదూరమైబుద్ధులు మారిపోయినవిదేనివల్లనో ఎవరివల్లనోతెల్పుకో
 నాసర్వస్వము ధర్మమని నీయోగక్షేమములకై నీకే వినియోగించితిని దుర్య్యయము
 చేయక సద్య్యయముతో కాలము నడుపుకో ఎవరిమాట విన్నకూడదని తలచితివో
 ఎవరిని చూడకూడదని యెంచితివో ఎవరుండిన అటంకమని భావించితివో ఎవరిని
 చూచిన కంటప్రాయముగ చూచితివో ఎవరినిచూచి చీడరించి మూసితివో ఎవరికి
 తలంచి మెదికలు విరచితివో వారికన్నులకు కనబడరు వారిమాటలక చెవులకు విన
 బడవు నీసుఖమే నాసుఖము ఇకశాంతిజెంది నీకోర్కెలనే పండించుకో నీవుకోరిన
 బియ్యే కొండలపైన వానకురియు సంతవరకు నాలుగేండ్లకాలము జీవితము వృధా
 చేసుకొంటిని అనరానిమాటలని పించుకొంటిని వడరానిపొట్ల వడితిని వడ్డులవంచల
 వండితిని వరులతో అప్రయోజకుడని పించుకుంటిని సర్వమూ ఉండి ధర్మబద్ధుడనై

వరుల సుఖానికై సన్యాసము పుచ్చుకుంటిని శ్రేయోదాయనివై శ్రేయస్కామినివై నీవేనుఖించు ఇంక అయింట మనమిద్దరము ఉండి పెద్దవారికి నిరంతర దుఃఖము తప్పదు వారుదుఃఖపడుట చూచుటకు మనసొప్పదు నాకింక అయింట చోటులేదు ఆ చోటునీడే చోటు అపవిత్రము సేయబోకు నేచేసినవి నేమాటాడినవి మరచిపో నేను ఉన్నట్లుగానే కన్న తల్లిదండ్రుల దుఃఖోపశమనమొనర్చి కట్టుకున్నవాని దుస సెరిగి ధర్మము చక్కగా పాలించుకో ఇంతవరకు తల్లిదండ్రులవలె పోషించినవారిని పోషించలేక పోయితిని ఆభారము వూర్తి నీవు వహించి నన్నుమరచి పోవునట్లుచేయి నీభర్తతో చేయించు నాకుమంచిమార్గము చూపినందులకు నీవు నన్ను పెంచిపెద్ద చేసి నందులకు వారికి కృతజ్ఞుడను ఇంతకన్నా మరేమీసేయలేని మందవాగ్భూషను ఈనాటితో ఈభూతము నిన్నువదలు చున్నది నావంశము అంతరించినదా వరుల వంశమునైనా ప్రీతిగా పెంచి సత్కీర్తిగడించు కన్న తల్లిదండ్రులపై కాటుకుదిరిగి కట్టుకోబోవు వానియాశల న్యాయాల కాలదన్నిన తులువపు నామాటనిర్మలెక్కా అని భర్తతో అనిపించుకొనక జీవించు మాతృ పితృ స్వరూపులగు అత్తమామలకు నావందనముల తప్పకతెల్పు ఈవిషయముల వారికితెల్పుకము నాకొరకై వెతరు దురు దుఃఖింతురు నాపై ఈర్ష్యపెరుగు వద్దతులను కల్పించి వారికి మనశ్శాంతి కల్పించుటనీకు ధర్మము నీవు నన్నొక మందబుద్ధిగా అప్రయోజకునిగా పశుప్రాయునిగా భావించితివి తెల్పకపోయిన పోవలసి వచ్చినది వరవిధమున మరింత తప్పితము హీనత అయిననూ వప్పుగా భావించ ప్రార్థన.

ఇట్లు నీశ్రేయస్కామి దైవదూరుడు భూతం.

అని రాము చదివి కంటనీరు విడచి కాగితము క్రిందవిడచి నిట్టూర్పు విడచినాడు.

చంద్రకళ మామా అని క్రిందపడి పోయినది.

మెత్తని హృదయము భావోద్దేకముగల స్త్రీలందరూ కంటనీరు పెట్టినారు. కటువైన హృదయముగలవారు చంద్రకళను చూచి ఓసి పాపి ఎంతబాధించినావే ఎంత ధర్మాత్ముని ఎంత చేసినావే ఇంతవరకు అన్ని శ్రీరంగనీతులు చెప్పితివిగదే చిన్నెలమారి అనువారు స్త్రీబుద్ధిః ప్రళయంతకః అన్నది పురుషులు ఇంకాకేనమ్మా అనువారు ఇట్టాటి ముండలుండే స్త్రీలకు చదువువద్దని నెత్తిననోరు పెట్టుకొని పెద్దలు చెప్పేది ఊరకేనా ఓసి గయ్యాళి ఎట్టివాని ఎట్టిస్థితికితెచ్చినావే అనువారు ఇన్ని నీనులునేర్చిన పీనుగలన్నీ ఇంకేనమ్మా నీతేగాని నియమములేదు చదువేగాని చది

వినది అర్థము చేసుకునేది అంతకూలేదు ఈచదువుకున్న పిశాచాలకు మైధున నిద్రా హారాలు వుంటేసరి ఎంతబుద్ధిలేనితనాలకైనా దిగుతారు తెగిస్తారు అనువారు అ మాటలువిని చదువు చదువుకున్నది. జ్ఞానోదయానికిదేనమ్మా వప్పులవదలి తప్పు లనే తీసుకొని చెడిపోయేవారిని చదువేమి చేస్తుంది. ఎవరేమి చేస్తారు జ్ఞానాభివృద్ధి అటు వీడులోకాలకు ఇటు వీడులోకాలకు పంపుతుంది. మంచిగా నడిపితే ఊర్ధ్వలో కాలకు పంపుతుంది సిగ్గు బిడియము విడిచి కీర్తిగౌరవాల పోతుడిచి ఎవరేమనుకు న్ననేమి ఎవరెట్ల పోతేనేమి నాజీవితాశయాల తీర్చుకున్నదొకటి అని మనసును విడ చితే అతల వితల సుతములదాటి తలాతలము కావల రసాతలముచేర్చును. జ్ఞాన మును పంపుటలో ఉన్నది దానికి సంస్కారము ఉండవలయుననువారు.

అయిరా తెలివిగలవారు పొరబడితే తెరలేకనే తెలివి తెల్లవారుస్తారు అన్నారు అని వకామె నవ్వినది.

అందరూ ఏడుస్తుంటే నిపు నచ్చుతావెందుకే అన్నది ఒకామె.

నాబ్రతుకూ ఇట్లే నవ్వులపాలై కడకు కన్నీళ్లతో భర్త పాదప్రరక్షణనచేసి కుదుట పడినాను. అది జ్ఞాపకమునకువచ్చి నవ్వినానమ్మా నేనూ ఇట్లే పట్టుపట్టి కడకు కావలసినన్నీ చీవాట్లై చక్కపడి చేసుకున్నానమ్మా మావారు నాకు మేనత్త రుమారుడు కొంచెము విద్యతక్కువ వీదో తిననూ కట్టనూ కావలసినంతా వున్నది. యెత్తనివాడు ప్రజ్ఞావంతుడనై పేరు నిల్పాలను కొనువాడుకాడు దేవుడూ దైవమూ దైవమూ అనుకొంటూ పెద్దవారు కూర్చొమ్మనేస్థితిలో ఉండేవాడు తల్లి కొడుకే వున్నారు మంచిచోటని మంచివాడని అమ్మా నాన్నా ఎంతచెప్పినా ప్రజ్ఞావంతుడే కావలె పదిమందిలో పేరు ప్రఖ్యాతిగడించినవాడే గావలె పదిమందీ ఎగజాచే ప్రతిభావంతుడే కావలెనని పట్టుబట్టి వద్దన్నాను అనరాని మాటలన్నాను ఆయన అమాటలతో అవమానపడి అవాడే గ్రామమువిడచి మూడేడుల వర్యంతము సంగీ తము సాహిత్యము రాత్రింబవళ్లు కష్టించి నేర్చుకొనివచ్చి మాగ్రామములోనే హరి కథ చెప్పును పొగిరంభించినాడు ఆయన నాతోనే పూరువిడచెనని అబాలగోపాలము అన్నారు. మాఅత్త మాయింటిని తొగిక్కిచూడడములేదు అంతవరకు నాకూ వివా హము కాలేదు మారాన్న వెతకి వెతకి వరులపట్టుకరానూ నేను వద్దననూ యెట్ల వుతుంది దేవుడిచ్చిన భర్త వుణ్ణమున్నంతజంట తప్పదని స్థిరత్వానికి వచ్చినప్పు డుకదా పెండ్లి ఆ నాడాయన అశుభార ప్రవాహమువలె వెళ్లుతుండగా కమ్మని సంగీతము మలయమారుతమువలె వీచుతుండగా మనుష్యుల అకర్షింపజేసుకొని పొగ

డలతో పొంగిపొంగి ఉప్పొంగి నింగి నంటుకొను వానినిచూచి నేను ప్రక్కనున్న ఆమెతో ఎందుకీయన గడ్డము పెంచుకున్నాడు అన్నాను. ఆమె ఎడమీయకుండా గుక్క త్రిప్పకుండా అనేసింది ఎవతో దానితలపండువగుల నరవశువు ఇతనిచేసుకొనుటకన్నా పశువునుచేసుకొనుటమేలన్నదట బందుత్వాగముచేసి ప్రజ్ఞావంతుడేకావలె నన్నదట ఇట్లా పాడువశువులు స్త్రీలలో పురుషులలో ఊన్నారమ్మా జెన్మకర్మను తలంపనే పలంపక కడకుతారుమారయ్యేపిశాచులు వీళ్లు పాతయముడుచాలడు కొత్తయమునివేసి విచారిస్తారు నానాళిషలవిధిస్తారు వకజీవితవమానిస్తే మనకూ అవమానముంటుంది చిత్రగుప్తునిచిట్టాలోచోటువుంటుంది తప్పదనిభావించక అనేస్తారమ్మా బుద్ధిలేని పలుగాకులు ఆపాడుముండతో ఇతనిజీవితము నాశనమైనదమ్మా ఇంకనాకు వినాహముఅక్కరలేదని భీష్మునివలె భీష్ముంచు కున్నాడట మాఅమ్మాయినిఇస్తామని అడిగించితే ఎవరైనా యింతేకదాఅనేది అని ఇంక వివాహమువద్దు జీవితము దేవసేవ దైవసేవక్రింద వినియోగిస్తా నన్నాడట చూడు ఇట్లాటివాణ్ణి అన్నముండరు ముందుగ పులుంటాయా దానికడుపుకాల దానికామము వల్లకాడుచేర అని టాడించింది ఆమె అమాటలతో నాకు తలతిరిగి లేచిపోయినాను ఆరాత్రి అంతా నిద్దరలేదు నావట్టుదల నామాటలు ఆయన మనోలతల కూకటివేళ్లతోపెరికి తలక్రిందులుగ వూడ్చినది ఆయనవంశము అంతరించేసినది. ఆయన ఆశాభీజముల చితుకదంచినది. సుఖ జ్యోతిని అర్పినది ఇప్పుడేమి చేయవలయును అరిపోయిన జ్యోతిని వెలిగించి పాప మూ ప్రజాదూషణ తలదండ్రీ కష్టమూ దుఃఖమూతీర్చి బందున్యాయమూనిల్పి ముందుకురావడమా లేక పీఠెలో తగుల్కొని పాడైపోవడమా అని అలోచించి అలోచించి ఎట్లయినా ఆయననే చేసుకొని ఆయన వంశాన్నేనిలబెట్టి పాప పరిహర మొనర్చుకొనవలెనని అనాడే చీకటితోలేచి అమ్మా నాన్నకుకూడా చెప్పక వాళ్ల యింటికి వెళ్లి ఆయనకాళ్ళమీద వడినాను ఆయన విస్మయమంది అశ్చర్యముగా ఏమన్నాడు ఉన్నసంగతి అన్నసంగతి ముందున్నసంగతి చెప్పకొని కన్నీతో కాళ్ళకడికి వప్పించు కున్నాను ఆయనకేకన్నాను భీష్ముడని పేరు పెట్టుకున్నాను పిలిచినప్పుడంతా వకరినొకరము చూచుకొని నవ్వుకుంటున్నాము. అది జ్ఞాపకమునకువద్ద ఆడవారి లో మగవారిలో అజ్ఞానులతలంచి నాబ్రతుకెట్లా దీనిబ్రతుకూ అట్లోనని నవ్వువచ్చి నవ్వినానన్నదామె.

సరోజ కండ్లనీళ్లు తుడుచుకుంటూ రాము ప్రక్కచూచి పాపము ఆయనన పిలుచుకరండీ అట్లుద్వారే అన్నది.

రాము గిట్టునతిరిగి బయటికి వచ్చుచుండగా వక పిల్లవాడువచ్చి అయ్యా శామప్రసాదుగారికి ఈ బీగంచెవులు ఇవ్వమని వకాయన ఇచ్చినాడండీ అని చేతికి ఇచ్చినాడు ఆయన వీధారిన పోయేనన్నాడు రాము.

ఇదిగో మనకెదురుగాపోవు జ్ఞానవాటికలో పోతున్నాడండీ అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని అక్కడున్న హనుమంతరావు కారునే తీసుకొని రాము వెళ్ళినాడు

సరే చంద్రకళను లేపి వీమిటిదేయిది నిజమేరా అన్నది.

చంద్రకళ కండ్లనీళ్లు తుడుచురుంటూ అక్కా నాకు మేనత్త కుమారుడాయన నాకొరకై ఇంతచేసినాడని నాకుతెలియదు తలిదండ్రీమాటలు వినక ఆయనను లెక్కపెట్టక తిరిగినది నిజము నావక్కదాని ఆశకు మువ్వరిశీపతాల నాశనముచేసి నాను నాకిక వీలొకములోనా చోటులేదు నేను ఎన్ని అన్నా ఎన్నిచేసినా వల్లంత మాట అనినవాడుగాదు నేను ఇంట్లో వున్నంతకాలము బయట వుండువాడు నాకెదురుపడకనే తప్పించుకొని తిరుగుతూ వుండేవాడు తలవంచుకొని చూడనియట్లు జారు కొనువాడు తనజీవితము బయటబయటనే కాలము గడుపుకొనువాడు లక్షలాది అస్త్రీ మూనాస్సచేత వున్నది. తనదేనని తెలిసి మాకు గుడ్డిగవ్వకూడా అస్త్రీలేనిది తెలిసి నయ్యారాచూడా మూనాన్నను అడిగేవాడుకాలేదు ఎదురుగా నిల్చుకొను వాడు కాదు అమ్మా అమ్మా అని మా అమ్మచుట్టూ తిరిగి తనకు కావలసినదేదో చెప్పకొను వాడు ఏదయినా మాఅనుచేతిలో పెట్టితే చేయివట్టువాడు స్కూలుజీతముకూడా మా అమ్మేయిచ్చేది. నేను వంటరిగా ఇంటగాక ఎక్కడైనా ఉన్నట్టుతెలిస్తే అక్కడ ఇట్లా హేళనచేసేవాడు అందరిలోనే నన్నవారకు చింతించేవాడుకాదు అవకారము చేయు తలంపు వున్నదా అంటే తలవెత్తి చూచేవాడుకాదు మాఅమ్మా నాన్నా ఎప్పుడూ ఆయనవరంగానే మాట్లాడేవారు వారిమాటను జవదాడేవాడుకాదు నేనే అమ్మా నాన్నమాటను లెక్కసేయక సంచరించివాను ఆయన వారికెదుట తలవెత్తిన రోజు లేదు ఆయన అణిగి సంచరించుకొద్దీ తరుమకపోయి మాట్లాడినాను తాహతేతెలియక తారుమారైనాను తనను వివాహము చేసుకోనని నిర్దష్టముగా నిర్భయముగా నీచాతి నీచముగా మాట్లాడినాను మాట్లాడినా నవ్వుతూ వుండేవాడేగాని వీనాడైనా నీచంగా వకమాటైనా అనేవాడుగాదు ఈవని అనాడే చేసివుంటే నావిద్య అనాడే అడుగంటేది నాతలిదండ్రులు నాచెడ్డను వారినోటారావిప్పి చెప్పక తప్పదు ఆయనకు ఇంతదయ నాయందు వున్ననని అర్థము చేసుకొనలేక నన్నాశించిన భూతమనే

ఇంతవరకూ తలంచినాను నేను ప్రతిదినమూ భోంచేయునప్పుడు మా అమ్మదగ్గర కూర్చొని చంద్రా నీలోవున్న ప్రతిరక్తబిందువూ వానిదేనమ్మా ఇప్పుడు తింటూ వున్న ప్రతికడీ వానిదేతల్లి ఇంతకాలము తినియుఖపడినది వానిదేనమ్మా కడకు కట్టి తిరుగుచున్న బట్టావానిదేతల్లి నీదేహాన్ని న్యాయంగా వానికే అర్పించవలసినదిగాక ఇన్ని వానివి మువ్వరమ్మా తింటూవుండి వానిని నీవు చేసుకొనక వానిని ప్రేమించక వేరొకని ప్రేమించిన లోకమేమంటుంది. ధర్మమేమంటుంది వానిని వేరచేసిన మనమెక్కడ పోవలెనో యోచించు నీరున్న కారీన్యము వానికుండిన మనమే గతి అవుదుమో తలపెత్తిచూడు వాడుమంచివాడై మనము అడిసదిఅట పొడిసదిపాట గావుండి లేకున్న నీవుచేసేవనికి ఈవేళకే తినతిండి కట్ట బట్టలేక అటమట పడవలసినదే మీనాన్న చింతతో కుమిలిపోతూ ఉన్నాడు వారు ఇంటికేరాక పాపం కుల్లి పోతూ వరులవంచల తలదాచుకుంటూ ఉన్నాడు నీవు వీరవిహారంగా యుద్ధమిస్తూ ఉన్నావు నీవలె వారూ అయివుండేని నీగతి ఏమయివుండునో తెలుసుకో మంచి వారయ్యేకొద్దీ మించిపోతున్నావు ఇది యెన్నటికైనా తక్షక చేటుతెస్తుంది స్త్రీలందఱు గుణాలూ నీయందు వక్కటిలేవని చెప్పేకొద్దీ నాబుద్ధి గడ్డితినిది అక్కా, అమ్మా, నాన్నా నాలుగైదు రోజులుగా ఎన్నితూర్లో ఇల్లువిడచి పోయినారు నేనే పంటచేసి పెట్టవలసి వచ్చినది. అదినములు ఎప్పుడెప్పుడు వచ్చినవో అన్నడంతా ఎక్కడనో తిని ఎక్కడనో పండుకొంటూ అమ్మా నాన్నావచ్చి పంటచేసినంతవరకూ తల యెత్తి ఇంటిని చూచేవాడుగాదు వచ్చేవాడుకాదు మాయురపురికదూ తగాదాలు మేమే తెంచుకోవలెనని సందుయిచ్చి వారు పోతే ఇంటికేరాక పోయేవాడు ఇంటికి వచ్చి ఏమిచేస్తాడో ఏమోనని భయపడేదాన్నిగాని వీనాడైతే తలెత్తిచూచినవాడుగాదు బాల్యములో అంతస్నేహంగా వుండేవాడే ఇప్పుడిట్ట భీష్మించు కున్నాడెందుకని వకనాడైనా అనుకున్నపాపాన పోయినదాన్నికాను పోయినకొద్దీ ఓడపోయిందనుకున్నాను తనతప్పును తానుతేల్చుకొను శక్తిని ఇప్పటి వరకు లాభములేదు మరొకరయిన నన్ను మానంగా బ్రతుకనిర్దురా ఈనాడు అయినముచి నారందరికగవడుతున్నది దుఃఖమింక తరుగదు ఆయనకెదురుగానెల్లి మమించుచుని అడుగుతురు చూడా నోచుకోనిపాపిని ఇంక నేనుండి ప్రయోజనములేదు. నేనుచేసినవి మమించునవిగావు అనుకొనుకొద్దీ అయినముచి నాచెడ్డా ఇప్పుడు నాకంటికగవడు తున్నవి ఇంకనన్ను మమించదు నాచేతులారా నుభాన్నికాలదన్ని ధర్మాన్ని ఎగబిమ్మి న్యాయాన్ని కూలద్రోసి విడిబడి సందరించినందుకు శిక్ష యముడు విధించవలసినదే నా

కడుపు తరుక్కపోతున్నది. ఆయన వడినకష్టముల తలంచుకున్న అక్కా నన్ను ఖమిస్తాడా లోకంలో నారు తిరిగి చోటున్నదా అని వెక్కివెక్కి విడుస్తూ సరోజ భుజముపై తలవాల్చినది చంద్రకళ.

అది కనీ విని సరోజ చంద్రా తీవ్రబుద్ధి పురుషులది అంటామేగాని మనదేనని వప్పుకొనక తప్పదు ఆయనవచ్చిన తోడనే మామా గన్ను మించమని పోయి కాళ్ల మీదపడి పట్టు విడువక కన్నీళ్లతో కాళ్లకడుగు మీదావచెప్పి వప్పించగలడు స్త్రీ యెన్ని తప్పులుచేసినా కన్నీటితో కాళ్లమీదపడితే తప్పును మించి తానూ కంటనీరు పెట్టుతూ కౌగలించుకోగలడు చెంత చేర్చుకోగలడు పురుషుడు దీర్ఘకోపిగాడు మణిక మాతని కోపము స్త్రీనే జీవితాంతమువరకు సాధించునది మరువనిది వ్యభిచారము మినహా మరెన్ని తప్పులుచేసిననూ కన్నీటితో దండముతో పాదములపై పడుటతో వినయ విధేయతలలో కనికరముగలుగు మాటలతో ఆకోపము అమృతముగా మారి పోగలదు పీటెతో కానివనిలేదు కన్నీటితో కనికరముగలుగు మాటలతో కానివనిని కూడా చేయించుకొనవచ్చు చంద్రా మీ మామవచ్చిన తోడనే ఈవనిచేయి తప్పక మించును నీకుటుంబము కుదుటపడి కూర్చోగలవు అని చెప్పుచుండగా రాము హనుమంతరావురు అడ్డముపోయి చెప్పతగుమాటలుచెప్పి పిలుచుకొనివచ్చి బలవంత ముతో పట్టి ఈడ్చుకొనివచ్చి చంద్రకళముందు నిల్పినాడు.

చంద్రకళ మామాఅని పోయి కాళ్లమీదపడి కాళ్లపట్టుకొని విడిచిపెట్టినది.

కొండవలె కారిన్యమున్నవ్యక్తి మనములో హృదయము కరిగి నీరైపోయి ఉన్నచోటుకూడా తెలియరుండా ఎవ్వరి అటంకశక్తిని ఉపయోగించినారు వీలనాకాళ్లు పట్టుకొనెదవు నాబాంధవము ఈనాడుగాదు వీనాడో తెంపుకున్నావు అయినా బంధుప్రేమను ధర్మాన్నివిడువక ఇంతవరకూ తెచ్చినాను నీకోర్కెగైర్చుకొన్నది ఇప్పుడెందుకీపిచ్చి విడు నాకాళ్లు నీదెవరికాళ్లు పట్టదలంచు కుంటిపో నీకోర్కెల కంద గలిగిన పురుషుడెవడో నీయాత్మచెప్పగల చోటెద్దియో అచ్చటచేరుటకు నేను అటంక ముగా నుండునునని తలంచి అటంకము తీర్చుకోర్కెతో వెళ్లుతున్ననాకు అటంకము ఎందుకీస్తావు నాకాళ్లువిడచి తలిదండ్రీ కాళ్లపైనబడి కన్నీరువిడు పావపరిహారమగు తుంది నీతలిదండ్రులు నాతలిదండ్రులవలె సాకినందుకు నాదర్మము నేను ఇంత వరకు నిర్వహించుకున్నాను మువ్వరి వీడ్చుకున్నా వకడు వీడ్చుట శ్రేయమని తలంచి వెళ్లుతున్న నన్నేల ఇప్పుడు నిర్బంధింప దలంచినావు అశ్వాసాంతముయిన కథను తిరిగి పెంచడమెందుకు తెగిపోయిన క్రాంతిని అతుకువేసినట్లుండును విడుకాళ్లు

ఇక ఈజిప్టులో కథరక్తికట్టుడు మరుజన్మకైనా కథకుదిరేపద్ధతి చూస్తాము ఊ విదు అన్నాడు హనుమంతరావు.

ఆడవారు అందరూ చుట్టుకున్నారు చంద్రకళ విడుస్తూ పాదలములపై తల వంచి వట్టుకొని షమిస్తానను విడుస్తూ లేదా నన్నుచంపి నీయాశయాల తీర్పుకో ఇంతవరకూ షమించి సహించిన హృదయాన్ని ధర్మాన్ని ఇప్పుడు ఉండనీ మామా షమించమంటూ వెక్కివెక్కి విడ్డూసాగింది పాదములు కన్నీటితో తడిసిపోవు చున్నవి చూచి హనుమంతరావు.

చంద్రా అని పిలుచుకుకుకూడా హక్కులేక వైతొలగినవానికి ఈనాడు సరి రమే వప్పచెప్ప వలయునన్న సాధ్యముకాదు నీనోట మామా అని పిలిపించుకొను భాగ్యవంతుని నేనుకాను ఆ పుణ్యాత్ముడెవడో వానిచూచుకో పెట్టు బుద్ధిచెబ్బులింటుంది పుట్టుబుద్ధి మెరుగిస్తుంది ఈబుద్ధి నిలుపుకొనలేక ఇరుకున వడతావు వరుల దూషిస్తావు సంఘములో చవుకవుతావు నీహృదయములో నారు చోటులేదు నాహృదయములో ధర్మానికి చోటుందిగాని నీకులేదు అశ్చ్యంతము వగరు నీకోర్కెలే చోటిల్చినాను అనుభవించుకో విడునాకాళ్లంటున్న హనుమంతరావును అందరూ చూచి,

నాయనా లక్షలాది అస్తిని ఈమువ్వరికై విడచి నీజీవితానికై చింతించక ధర్మబద్ధుడవైపోవు నీతెగువ నేమనవలె తంత్రీ నీధర్మము ఈమె ఆశయాల నాశనముచేయక పోనిస్తుందా భగవంతుడు గ్రుడ్డివాడా ధర్మదేవతకు చెప్పుడా యమదు కంటివాడా నాయనా నీధర్మాన్ని త్యాగాన్ని తలుచుకుంటే అన్యులమైన మూరు కడుపు తరుక్కపోతున్నది ఆ యమ్మాయికి మాత్రముపోదా అంతరాగుండియా తెలియకచేసిన తప్పులషమించు వదిమందిముంచు అవమానపెట్టింది పదిమందిలో షమించమని కాళ్ళమీదపడింది. తప్పు తెలుసుకున్నది షమించి బేరదీయి నాయనా భగవంతుడు నిన్ను అశీర్వాదిస్తాడు లేనాయనా లేవనెత్తి అంచుకుతీసుకొని అదరించు అన్యులు కాదని ఇంతవరకు చూసినదయా ధర్మము ఉండనీ యప్పా అని జ్ఞానాంబ చెప్పగా.

అమ్మా నేను తగులరాదు నా అడుగుజాడల్లోకూడా నడుపడానికి అర్హతలేదని ఎన్నడో అన్నది అదికూడా లెక్కించక తనజీవితానికై అత్తమామల జీవితాలకై నా జీవితము బలిచేసుకొని ఇంతవరకు ఉండినాను ఇంక ఉండరాని సమయము వచ్చినది నాకుమారుగా మరొకరికి చోటుగల్గించి పోదలచుకున్నాను తెల్పక

వృథాగాపోయిన అప్రయోజకులలో మరింత జమకట్టునని తలంచి తెల్పితినిగాని వేరొందుగాదు చోటులేని హృదయములో చోటు వీర్పరుపవలెనన్న కష్టముకదా అన్నాడు హనుమంతరావు.

అంతవరకూ వింటూ చూస్తుండిన రాము హనుమంతరావును చేయిపట్టుకొని శిష్యా స్త్రీల హృదయము హాలాహలమునకు అమృతమునకు మధ్యవిహరించును హాలాహలమాయెనా నాటకం ఇట్లుంది అమృతమాయెనా ఇక యేమిచెప్పుదులే ఉలవగింజే నానదు ఉడకదు నములువడదు పత్రివ్రతగింజ అంటారు అంతే హాలాహలము అమృతమై కాళ్ళమీదవడింది ఇక హాలాహలముగాదు ఇప్పుడే మజా కామ శాస్త్రమంతా కంఠస్థంచేసి నేర్పుతారు ధర్మాలన్నీ చెప్పుతారు కాలాన్నంతా నడుతారు కావలసినవన్నీ చేస్తారు సంసారమంతా నాదేనని కౌగలించు కుంటారు ఈమర్మమంతా గురువుగారిని అడుగు చెప్పుతాడు గురువెంతో శిష్యుడంతే దేవుడెంతో భక్తుడంతేలే లేవు వడినబండిని మగవాడులేవక అడదిలేవుతుంతా అన్యులుగాదు అన్నది మేనమామ కూతురు అవివాహిత ధర్మము తెలియనిది లే తగిలివెత్తి అంచుకుతీసుకో ఈమజాచూగు అబ్బా ఇప్పుడే ఆనందము ఊి లే అని తొందరించగా రాము.

మా తృప్త్యో తి.

సా యా హ్న ము.

హనుమంతరావు రామునుచూచి గురూ నీమాటినక తప్పదుగాని లేతవయసంతా అడవిపాలు చేసుకొనిఆశలకు అంతూ పంతులేక అవకతవకలై అన్యుల ఆశ్రయము గోరువ్యక్తి ధర్మమెరుగని కన్య దారగా చైవట్టితే సుఖముంటుందా భర్త వకలెక్కుంటుందా సంసారము సాగుతుందా అచ్చారు.

శిష్యా ఇదంతా నాకనుభవము అనునంతలో సరోజ శిష్యుడు హరిహరము పక్కన నవ్వినారు.

రాము వెనుదిరిగి చూచి ఏమట్లు నవ్వుతారు గురువుగారు అనుభవజ్ఞులు శిష్యునికి బోధిస్తున్నాడు కాదంటారా శిష్యా లే అన్నాడు రాము.

హనుమంతరావు విమిచేయజాలక చంద్రకళిను రెండు చేతులాపట్టి లేవదీసినాడు చంద్రకళలేచి కన్నీటితో హనుమంతరావు ముఖముచూచి చూచూ అని మెడ చుట్టి పట్టుకొని స్పృహతప్పి పడబోయినది హనుమంతరావు పట్టుకున్నాడు.

గుండె పట్టుకున్నది పట్టుకున్నదని అడవారు చుట్టుకున్నాను పరుండబెట్టి హనుమంతరావు గొంతుసాదీనాడు నీళ్లుతెచ్చి సరోజ వకచుక్క నోటిలో విడచినది రొమ్ముపై తడిసినారు పునిక నీళ్లతోతడిపి ముఖముపై నీళ్లు చల్లినారు దేహమంతా చల్లనీళ్ల కుండవలె చెముటలు పోసినవి గొండె తీవ్రముగా కొట్టుకొను చుండెను. కన్నులనీరు వెలితిలేక పరుగిడుచుండెను. ఎక్కడి ధాతువులక్కడ స్థితిగతులు తప్పి పడి పోయినవి అర్జోక్తిలో మామా మామా అంటూ పున్నది అదిహూచి అమాటలువిని హనుమంతరావు మనస్సుకరిగి కన్నులనుండి కన్నీరు విడిచెను.

రాము అదిహూచి శిష్యా భయపడకుము అడవారిగొండె అతిదుర్బలమయినది అందుకే కవులు అబలలు అన్నది. ఇద్దరి కనీబితోగాని వద్దికలు కుదురవు అదినాకు

తెలుసు కన్ములు తెరచులోపల వ్యవక్కడనే వుండవలె అప్పుడు ప్రేమ ప్రవాహము పొంగి పొల్లి గడ్డలపైకి డివికి పారుతూ గమ్యస్థానము చేరుకునేది అగదిలోకి ఎత్తకొని పా అన్నాడు. సరోజ గదిలో వరువువేసినది శివప్రియ మంచిసీరు పెట్టినది హరిద్రీయ వినసకట్టు పెట్టినది. హనుమంతరావు చిన్నపిల్లను ఎత్తుకపోయినట్లు ఎత్తకొనిపోయి వరుండపెట్టినాడు.

అంతకున్నెనా మగవాడే కావలెనమ్మా ఎంతైనా అడ అడే మగ మగేమూడు అంతమనిషిని చిన్నపిల్లను ఎత్తుకపోయినట్లు ఎత్తుకపోయినాడు మగవాని ధాతుబలమునకు స్త్రీ ధాతుబలమునకు భేదమే ఇది తెలియక మేమూ సమానులమేనంటారుగాని ఎక్కడోమాట అన్నదొకాయము

రాము హనుమంతరావును చూచి శిష్యా నివన్ద్య సంతోషి వర్జితము తెచ్చి నాపు లక్ష్మణుని బ్రతికించి వంశాభివృద్ధితో వర్ధిల్లవోయే అంటూ తలుపు మూసినాడు.

అందరూ చిరునవ్వులతో అదొక విధమయిన అనందముతో తలలువంచి నాడు తలలు డిగించినారు ఎంతటి సంఘటన అనువారు దైవచిద్విలాసమనువారు ఎంతటివానిని ఎంతపనిచేసింది పాపముండ అనువారు పూర్వజన్మ కర్మమనువారు ఊండగా కాఫీదేవత కాళ్ళకాళ్ళ కొట్టుకుంటూవచ్చి కాళ్ళముందు కా కా అన్నది

హనుమంతరావు వినరుచుండగా స్వహవ్యే రానట్లుండెను అంతలో మామా మమించపూ మమించపూ అన్నది చంద్రకళ.

ఆ మాటలోగల జాలికి హనుమంతరావు కన్ములనుండి హటాత్తుగా వటవటా కన్నీటి బిందువులుదచ్చి చంద్రకళ చెంపపై పడినవి చంద్రకళకు ఆ బిందువులు స్పర్శను గలిగించ తెలిపదచ్చి కన్ములుపిప్పి చూచినది మామా అని రెండుచేతులా కంఠమూనిపట్టి ముఖము ముఖమునకుల వసుకొని ముద్దుపెట్టుకొని మమించపూ అని తనలేతదిగురారువంటి బుగ్గల మామ నోటికందిచ్చి పువ్వుములవంటి మెత్తనిచేతుల చెంపలపైకి పోనిచ్చినది చేతికి కన్నీరుతగిలినది కనువిచ్చి చూచినది మామ కను మూసినాడు కన్నీరు వెల్వలై కారుతున్నవి. కన్నీరు తుడుచుచూ మామామన్నింపపూ మన్నింపతగిన దానినిగానా అని లేచి మామను తనఎదకాంచుకొని పైటతోకన్నీరు తుడుచుచూ మామా నాలోవున్న ప్రతిరక్త బిందువూ నీదేనని అమ్మచెప్పినదే నీదీనీవు తీసుకోవా నాపై ఇంతవరకు ఇంతదయచూపి ఇప్పుడు ఇంతనిర్దయ చూపెదవా చేసిన తప్పును వప్పుకొని కాళ్ళబడిన నమ్మరక్షింపవా నీదానిగా అదరింపవా

ఇంక నాజీవితాంతము వీతప్పుచేయను నిన్ను నాప్రాణంగా చూచుకుంటాను హృదయంలో ఊంచుకుంటాను సమయమువచ్చిన ప్రాణమైనా ఇస్తాను మామా నామాట నమ్మవూ నీహృదయంలో నాకుచోటుఇవ్వవూ నాకర్మము నన్నిట్లాడించినది నేడు మేల్కొల్పినది మేలుకున్నాను ఇంకనిద్రతగలదు ప్రమత్తరాలనుకాను నమ్మచుంటూ ముఖము తుడిచి క్రాపునవరిస్తూ కాలము వృధాచేసిన పాపిని మీమాటవిని యిహూ నందపెట్టని పాపిష్టిని అన్యథా తలంచక అదరించి ఇల్లాలిగా నేలపూ చూచూ అని ముఖము ముఖమున చేర్చినది.

అంతలో సరోజ కాఫీతెచ్చి చంద్రా అన్నది.

వస్త్రీని అక్కా అంటూ పోయి వాకిలితీసి కాఫీ తీసుకొనివచ్చి చల్లార్చి చేతికి యిచ్చి తాగిపెదా అన్నది చిరునవ్వు నవ్వుతూ త్రావపోయినది.

నీకు ఇంతలో ఇంతమార్పెట్ట గలిగినది చంద్రా వినాడు లేనిచేసు - ఈ నా డెట్ల వచ్చి హఠాత్తుగానిల్చినది అన్నాడు.

నీ ధర్మాన్ని ఎడబాటును దయను బంధుధర్మాన్ని విచేటప్పటికి నాయథర్మములు అవినీతులు అన్ని అర్థమయినవి చణములో మేల్కొల్పినవి గుండెపగిలిపోయినది రక్తం అగిపోయినది దేహానికి జ్ఞానానికి సంబంధము తెగిపోయినది. ఇర - ఈజీవికి వీలోకములోనా ఎవ్వరివద్దా స్థానములేదని గృహించుకున్నాను నీ ధర్మము నాహృదయ కారీన్యమును మూర్ఖమును మూఢతనమును ఛేదించి నా హృదయ కమలమున నిన్నునిల్పి నన్ను అంకితముగా తీసుకున్నది ఇంక దీక్షితాంతము నాహృదయమునుండి మీరు దాటిపోలేరు స్థానివ్వును అన్నది చంద్ర.

ఆ మాటలకు హృదయానందమొంది హనుమంతరావు చేరతీసుకున్నాడు.

చేరతీసుకున్న మామ వచస్థలమున వచస్థలమూని హృదయము హృదయమునకల్పి మనసు మనసుననిల్చి వకచేత మామ శిరస్సును చుట్టిపట్టి కన్నులలో వెల్లులెల్లు వకరి నొకరికి స్వాగతము చెప్పుచుండ మామ విస్మయమంద చంద్ర కాఫీ తాగివుతూ మీయోవనకాలమును మీయానందాన్ని వృధాచేసిన కఠినురాలనైనా మీరు చెప్పించిన విద్యను వృధాచేయక సాటిపోదులరు లోకజ్ఞానమిట్లున్నది. ధర్మమిట్లున్నదని చెప్పుటకు ఉపకరింపచేసి కీర్తిగడించి మీకే యిస్తాను దేశసేవకై సంఘసేవకై వినియోగించి ఆపూర్ణము మీకే ఇస్తాను మీబిడ్డల విద్యాబుద్ధులలో అగ్రగణ్యులచేసి మీకుఅందిస్తానుమిమ్ములకి ౩ గౌరవాల్లో కల్పేస్తాను నాదేహసాధాగాన్ని

తమకేఅంకితము చేసెస్తాను. మీరు చెప్పించిన విద్యకు వన్నెగడిస్తాను. తమ శిష్యుచేతల్లో దీక్షితము గడిపెస్తాను. సమ్ముహము అని మామధుజముపై తల వాల్చినది చంద్రగర్భ.

హనుమంతరావు చంద్రను మరింత అంచురుత్తుకొని కన్నులలోమాస్తూ చురుకడుంటి చుంబసమొనర్చి ఎంతలో ఎంతమార్పు. దరిద్రుని యౌవనము నకు కాలమువచ్చినట్లు మూగది మామాఅన్నట్లు నాయౌవనమునకు శాంతి పీర్పడినది పీర్పడినకాలము ఉండునో ఊం. అనులోపల వాకిలి దగ్గరరాము. ఉండును నిశ్చయముగా నిల్చిఉండును ఈవసంతములోనే సీమంతము రా బైటికి అరా మి

బాదా! రా అంటూ లేచి పేరను సవరించుచున్నది చంద్ర.

గురూ! లోపలికిరండు బ్రహ్మచర్యమునుండి వకేతూరి శంకరాచార్యులు ఎగిరినట్లు సన్యాసమునకు ఎగురుపక్షినివట్టి బాల్యసన్యాసము నాల్గందాల చేతుని బుట్టలోపెట్టి సన్యాసానికి బ్రహ్మచర్యమునకు మధ్యలో రుటుంబమున్న దని దీనికన్నమిన్య పిలోకానా కానమని వప్పించి చూపించితివే. ముందు హనుమంతునికి బలవంతాన్నే పెండ్లి. శిష్యుడి హనుమంతునికి, బలవంతాన్నే పెండ్లి పేరులోకూడా వీమోహిన్నట్లుంది బలం గురూ, అనుచుండగా రాము లోపలికివచ్చినాడు.

చంద్రాపోయి మోకరించి నమస్కరించినది.

శిష్యురాలే నమస్కరిస్తే. శిష్యుడుమాత్రం అంటూపోయి నమస్కరించినాడు.

ఉత్తనసుస్కారాలు వర్కనిఅశీర్వచనాలు. మదరపు శిష్యా. అక్కడ అంతా ఆయత్తమయినది. రారమ్మనిపిలుచుకపోయి లోపల దేవునిపీఠముదగ్గర ఇరువురినినిల్చి పురోహితుల వారినిరమ్మని దోవతులజోడు, చీరరవిక తాంబూలం వూలుపండ్లు పెట్టినతట్ట రాము ఆరునచేతికి యిచ్చినాడు. ఆయన విమిలన్నాడు. కాయకొట్టి హారతియిచ్చి అశీర్వచనముతో వీరికి అది అంది వ్వండి అన్నాడు ఆయన. ఇరువురికి అట్లందివ్వగా విమిదిఅక్కా అన్నది చంద్ర.

కట్టుకుందువురా. ఈనాటితో దుఃఖముపోయి సుఖము చేరవస్తాయున్నది నాసీమంతములో నీవివాహము జరుగవలె. రెండుజీవులవకటిగా చేయవలె. ఎడవాయకుండా వలుపురి, అశీర్వాదాలుపొందవలె.

కయ్యము వియ్యముగా మారవలెనని, ఉండినది రారమ్మని పిలుచుక పోయి కొత్తచీరకట్టుకొమ్మని తలచువ్వి జడవేసి పూలుపెట్టి పెండ్లిహూంసగా చేసినారు. తిగిదేవులు మువ్వరేనే ఈమెవ్వరుఅన్నట్టుండెను చంద్రకళి.

రాము హనుమంతరావును కొత్తవస్త్రము కట్టుకొమ్మని తన రండువా పంచెనుకప్పి దేవునిదగ్గర నిలువజెట్టి రా చంద్రా అన్నాడు.

చంద్రా సరోజనుహుచి నవ్వినది. ఊ. పా. ఏవాహమంపే పీవాహం వీకారతాలేదుపా. తాళిమల్లికట్టించుకొందువు అన్నది.

పోయి మామప్రక్కలో చిరునవ్వుతో తలవంచి నిల్చుకున్నది చంద్ర.

పురోహితుడు మంగళహారతియిచ్చినాడు. రాముఅంపఁగిరిపిల్లి అంపఁగిరి చూచి వేదమూర్తులు, ఆర్యులు, పండితోత్తములు, దివ్య పెద్దలు పునఁ దుట ప్రకృతంచెప్పబోవునది వీరునగా పిరికి ఈమె మేనమామనమ్మా, ఈ మెకు ఈయనమేనత్తకుమారుడు గొప్పహుస్సామి, పనిచును. పిరికి రాలిపంపిలి బాల్యములోనే దివంగతులైచారు. మేనమామే తలిదండ్రుల బాధ్యతపహించినానని సర్వము నిర్వహించినాడు. పిరికి ఈమెరెండెండ్లచిన్న, అల్లారమ్మమ్మగా వకదోటతిని, వకదోట పెరిగినారు. నాలుగేండ్లుగా బాదపిట్ట దాల్చి మనుషులు ఏకీభవించక విడిపోయి, శాంతి అశాంతిగా మారినది. అమ్మాయి ప్రియవాదము అబ్బాయి శాంతవాదము రెంటికిమధ్య పెద్దవాదము పెరుగుటచోటి గంఠ కాలము వకరినడక వకరికి సరిపోక కాపురము వకేదోట వల్లనిచుగనకి కాపురముచేసినట్లు పెద్దలమధ్యలో ఎట్లోకాలము నడచిపోయినది. నేడునా సీమంతమునకు కాదుకాదు నాభార్య సీమంతమునకు అన్నంతలో. అందరూ గల్లననవ్వినారు. వచ్చిఈమెతోపీరునాల్గు చీవాట్లతిని రోసి సంసారముకడజేసి పెండ్లినిలిపేసి అశాలతలకోసివేసి, కోవముజేసి సన్యాసముపుచ్చుకొని సర్వఅస్తులు అమ్మాయికి అబ్బాయి వాగినియిచ్చి దైవసేవా దేశసేవా, చేయబోతుండగా చలికాలము గాలిశత్రువై వేసవికాలము మిశుగడయినట్లు, వేసవికాలము యిండ్ల శత్రువై చలికాలము మిశుగడయినట్లు గాలి ఎండ ఒకచోగాని కాలముచిడ్లదైనట్లు కాలముచెడ్లదైఉండి నుంచికాలము కలిసివచ్చి పాతాళుగాధర్మముతెలుసుకొని దార యివెన్నంటగా సన్యాసముతిరిగి కుటుంబముగామారి మీఠిర్వాదముల గోరుకు న్నది అని ఇరువురచేతికి పూలమాలలు యిచ్చి వేసుకొమ్మన్నాడురాము.

వారు వూలమాలలు వేసుకున్నారు.

దేవునికి ముందు దండముపెట్టి అటుపై ఈవేదమూర్తులకుకానీ అన్నాడు రాము. వారు దేవునికి దండము పెట్టుతుండగా రాము అందరిప్రక్క చూచి అయ్యా న్వాములవార్లు, వివాహము దీనితో తమఆశీస్సులతో అయిపోయింది కదా. ఇంక ఈనాడు శుభదినం ఆకొంచెం శోభనం గర్భాదానం అంతా అయిపోతుంది. ఈరెంటెకూ పైనుండేదేమిట అని సరోజప్రక్క చూచినాడు రాము. భర్కున అందరూ నవ్విన్నారు.

సరోజ సిగ్గుతో ముఖమునకుపైట ఆడ్డముడించుకున్నది.

శిష్యునియ రామునుచూచి నవ్వుతూ అన్నా మావదినచెప్పరున్నా ఉదరమూ ఉదరముననున్న శిశువూ, సీమంతమంటున్నారుగా అన్నది,

ఆ. ఆ సీమంతానికి అందరమూ పోవలసినదే. ప్రకృతం శీఘ్రమే సుపుత్రాప్రాప్తిరస్తు అని మంచిచూర్చికచదివి ఆశీర్వదించండి. వీరు మాశిష్యుల వారు. మనకు యదేచ్ఛగా వీకగ్రీవముగా మూడునాళ్లు దేవతా భోజనము పెట్టగలరు. చేతనయినంతా చూడవచ్చు. మనసార ఆశీర్వచనాలు కానివ్వండి అన్నాడు.

పాదోహారు ఆశీర్వచనపూర్ణిక ప్రారంభించినాడు. అందరూ అయిరు పురినీ చూస్తూ పీతవడవారు ఎందుకట్లయిందోనని ఒకరినొకరు అడుగువారు జంటబాగా ఉండే. ఈపెంటెట్టాచెప్పననువారు. మంచినసుయమే ననువారు, రాము కార్యక్రమము చెప్పేడివిధముచూచి ఆశ్చర్యపడవారునై ఉండగా చూర్చిక అయిపోయినది.

హనుమంతరావు చేతులు జోడించుకొని. చిరునవ్వుతో తలయెత్తి అందరినీ చూచి వేదమూర్తులకునమస్కరించి చేయు విన్నవము. ఇంతవరకు మాగురువుల వారు చెప్పినది. వాస్తవము తలవని తలంపుగా ఈకార్యమునకు ఇక్కడికిరావ డము మాయరువురి అభిప్రాయముల వీకీభవింపజేసి, కోవము తాపముగా తాపము మదనతాపముగా మార్చి పెండ్లి శోభనము వకటిగాచేర్చి ఈనన్నివేశమంతా ఈనాడేగూర్చి సీమంతానికి పిలుస్తున్నాడు. మంచిదే దైవికముగా చెడిపోయి దైవి కముగా కలిసివచ్చువేళ మాగురువుల వారియందుచేరి చేయిచేయినకలిపింప చేయించింది. ముహూర్తము నాలుగయిదు రోజులలో ఈనాడే వీర్పాటుచేసి తమ

రందరూ అనాడు మమ్ముల ఆశీర్వాదింప రావలెనని దానుడు దండము సమర్పింప బోతున్నాడు. ముహూర్తము చాలాగడవు పెట్టిన మాగురువుగారు చెప్పినట్లు తప్పక సీమంతమేముందు. రాగలదని నమస్కరించినాడు.

అందరూ నవ్వులతో ఆశీర్వాదించినారు.

హనుమంతరావు లేచి రామునుచూచి గురూ అడవి ఉసిరికను సముద్రము ఉప్పును చేర్చి ఊరవేసి రుచిమాడమన్నట్లు సంబంధభాంధవ్యములు త్రెంచుకొని చెరివకతెరవై పోవుచున్న జీవుల క్షణములోముడిపెట్టి వంశాభివృద్ధితో పర్జియని నిలబెట్టినావు పుణ్యమార్పించినావు. భేదాభిప్రాయములు మూర్ఖత చట్టుపల ఎంతైనా చేయును. కడకునశింపుచేయునని ఉదాహరణకు మమ్మిందు నిల్చినావు దంపతులగు మీయిరువురికి దంపతులమై కృతజ్ఞతా పూర్వకవందనములు శిష్యులు అర్పించ బోతున్నారు అని హనుమంతరావు చంద్రకళ ప్రకృతమచినాడు.

చంద్ర అదిగ్రహించి రా అక్కా అని సరోజను బలవంతముగా పిల్చుకొని వచ్చి రాము ప్రక్కననిల్చినది.

గురూ దంపతి సమేతముగా దంపతుల వీమని ఆశీర్వాదింపవలెనో అట్లు ఆశీర్వాదించి చేసినపుణ్యానికితోడు పుణ్యముచేసుకోండి అని నమస్కరించినాడు చంద్రా నమస్కరించినది.

శిష్యా దంపతులయినట్లుగాదు అయినంతమాత్రముతో, నుఖములేదు లోక మాన్యుల దేశనాయకుల, గాయకుల, కవుల, వండితుల, రాజతంత్రుల, వైజ్ఞానికుల, ప్రజారక్షకుల, దేశపాలకులకన్నది. తల్లి, ప్రజాభక్షకుల, లోకకంటకుల కన్నది గరళవల్లి తగువ్రయత్నములొనర్చి తపోనియమములతో వీజమేసి పోషించిలోకమున కర్పించినవాడుకంటే శిష్యా, అట్టి జగద్విఖ్యాత మయిన పుస్త్రువులనే, వెలువడించండి. ఈసమయములో వకడు వెలువడబోతున్నాడు. వానికి శివాక్షి కానాజీ తోడున్నట్లు వెలువడింపచేయవలె శిష్యప్రశిష్యుడు ఉండవలెగా దానా చంద్రా అన్నాడు రాము.

అక్క కన్నవానికి అనుజునిగా కంటాను ఇంటా బైటా ఇద్దరు వన్నెగడించు నట్లు తయారుచేస్తాను మామ చెప్పించిన చదువు మీరుచెప్పినట్లానము హృదయములో వదిలముగా ఉంచుకొని సత్యపరిపాలనా దక్షుడేకంటాను. సైయనుపించు కంటాను పొయినకష్టాల మరపిస్తాను. శిష్యులవారిని నన్నుగురించి మరొకతూరి అడిగి చూడండి అన్నది చంద్ర.

వీమి చదువుకున్నదని అందరూ చూచినారు. రాము అదిగ్రహించి అందరినీ చూచి మామరదలు బి. వి. చదివింది. అందులో ఉభయభాషా ప్రవీణరచయిత్రి ఈశ్వరువురిని భావవిభేదములు గల్పించి ఎడబాటు చేసినది ఈవిద్యే ఇంతచదువు మనకెందుకు వివాహముచేసుకొని సుఖవడుతూ గ్రంథశోధనతో, లోకజ్ఞాన మార్జించి లోకమునకు మేలుచేస్తాము డికిరీలతో వనియేమున్నది. మనకు అని పీరి పట్టు డికిరీనే ఉండవలెనని ఈమెపట్టు ఈపట్టుదల బాంధవ్యమునే త్రొచివేసి వారికి సన్యాసము ఈమెకు లోకనింద ఉభయ సంకటము తెచ్చిపెట్టినది వకరికొకరు కంటకప్రాయులై ఒకఇంటనే వండి ఒకఇంటనేఉండి ఒకరిమాట ఒకరికిగాక ఒకరిమాటఒకరుమెచ్చక పెద్దవారిని కంటనీరుపెట్టించుచూ ఉండి ఈనాడు వీరు ధర్మబద్ధులై సన్యాసమవలంబించి తనసర్వస్వము రెండులక్షలకుపైనే ఆస్తిని ఈమెకు వచ్చుచెప్పి పోవునప్పుడు మామ ధర్మానికి ఈమెనునను కరిగి మామలో మామ మనసులో కలిసిపోయింది. భర్తడు భగవంతునిలో ఐక్యమయి పోయినట్లు అవి నీతుల కడిగివేయగా మిగిలింది. నీతి నీతిలో మామమేలు గమనించి మామ చెప్పించిన చదువు అంటూ ఉన్నది. మామకు బిడ్డలకని ఇక లోకమాన్యుల చేయ బోతుంది. ఇదీ పీరిచరిత్ర అయ్యా మగవాడై మొలత్రాడుగట్టినంత మాత్రాన మగ వాడుగాడు చూడు ఇక్కడ ఎంతమంది ఏద్యావిహీను లున్నారో ఇది తలిదండ్రు లోచము పాతిక వారి బుద్ధితక్కువతనం ముప్పాతిక బాల్యములో తలిదండ్రుల సంస్కరణ అటుపై వరుల విద్యావరుల ధనము వరులమంచి వరుల జీవితచరిత్రల నుచూచి తాను అట్టిస్థితి జెందుటకు కృషి చేయడములేక సోమరితనముతో తిరుగుట చేత వెనుకబడి జీవనోపాధులకే దుఃఖించువారున్నారు. ఇట్టి స్త్రీలచూచి స్త్రీలు పురుషులచూచి పురుషులు మేల్కొనవలెగాని నిరుత్సాహపడి కూలబడరాదు. ఎట్టికష్టములయినావడి దైవశక్తి విద్యాధనము అర్జించి ప్రజ్ఞావంతుడై సత్కీర్తివంతుడై బ్రతికెడివానినే పురుషుడనవలెను. మొదల దైవశక్తిని అర్జించిన మిగతా విద్యా ధనముల ఆశక్తియే ఈడ్చుకొనును ఈఇంట హుచియైనా నేర్చుకొనుడని నామనవి అన్నాడు రాము.

అందరూ ఆలోచనతో తలలు వంచినారు.

రాము మానుమంతరావునుచూచి శిష్యా రథమాయత్తముగానున్నది సత్యా కృష్ణులవలె కూర్చొని అటుపోయి ఇటురా నూత్నదంపతులకు ప్రజలు కంటక

ప్రాయులు. ఇదిగురువులవారికి అనుభవము. శిష్యునికి ప్రబోదిస్తున్నా అట్ల పోయివస్తేనే సీమంతాలు సమీపించేది. శకుంతలా, దువ్యంతులవలె సమీపస్థలో ములతిరిగిరండి. అంటూపిలుచుకొనిపోయి కారుఎక్కించి బీగాలుచేతికిచ్చినాడు.

గురూ! ఈవూలమాలలతో గృహప్రవేశముచేసి పెద్దవారిని పిలుచుకొని భోజనసమయములోపల తిరిగివస్తాను సెలవా అన్నాడు.

శిష్యా! ప్రేమరసప్రవాహములో మైమరచి కొట్టుకపోయి చేతిలో చక్రము మరచిపోయేవు. మరదలా మయిమరపించవద్దు. కారుహస్తమీరుతుంది బావమాటజ్ఞాపకముండని అన్నాడు రాము.

ఇద్దరూ నవ్వినారు.

రామునుచూచి హనుమంతరావు సెలవా అన్నాడు భగవానుని సెలవు అన్నాడు రాము

కారుబుర్రుమన్నది.

సీమంతములో వివాహమంటూ రాములోపల ప్రవేశించినాడు.

రేవువకవివాహమున్నది రా చెల్లెలుగానిచెల్లెలు వస్తూవున్నది అన్నది భ్వానాంబ.

విన్నాను సమ్మతించివున్నాను. ఒకటికి తోడు రెండు అవుతాయి భయములేదు. అన్నాడు రాము.

అద్దాలు. నూనెలు. దువ్వెనలు వీట్లాడడానికి ప్రారంభమయినది

ఇదీ మంచివేళని సరోజపుస్తకము తీసుకొనివచ్చి అందరిమధ్యలో గూర్చోని ఇంకకానియ్యండమ్మా వ్రాసుకుంటానన్నది.

వకడెబైవీడుల ముసలిముత్తయిదువ ఒకాయమ వాసుకొవే. జోలపాట చెప్పతాను యశోద కృష్ణునికి బాలగ్రహపీడసోకకుండా దృష్టిదోషము తగులకుండా రోగబాధలకు చిక్కకుండా పీడాపిశాచభీతి తగులకుండా ఉండేటట్లు భగ్గవన్నామములతో కవచముగానుండునట్లు పాటపాడినదట ఇదిఎవరు నిత్యమూ పాడు తూపిల్లలనిద్రపుత్తురో అపిల్లలకు వివాదాలులేక కృష్ణునివలె చంద్రునివలె దినదినప్రవర్ధమానులై తేజోవంతులై పెంపొందు దురని మాయమ్మ నాకుచెప్పినది. నేనావిదిగా ఆచరించినాను. మాపిల్లలు సుఖంగా ముందుకువచ్చినారు ఎంతో బుద్ధిమంతులై శ్రీమంతులై గుణవంతులై దేశోద్ధారకులుగా ఉన్నారన్నది.

చెప్పావా అన్నది సరోజ.

అందరూ పేనాలకు కాగితాలకు వెతకనారంభించినారు.

అది గ్రహించి సరోజ అందరికీ అన్నికాగితాలు ఇచ్చినది.

అందరూ వ్రాసుకొన ప్రారంభించినారు

జో. జో. నందన. అన్నదిఅమె. అంతలోనే ఇదిమగపిల్లవాండ్రకు ఆశపిల్లలకో అన్నది ఒకపదిపిండపిల్ల.

చెప్పతాలేవేరేవు నీవూపిల్లలకని పాడుదువు అన్నదామె.

వీమవ్యా ఆట్లంటావు ఆశపైపుట్టిననక పిల్లలకనవలసినదే. మగవాడై పుట్టిననక తల్లలా పిల్లలా సాకవలసినదే. తప్పతుందా? తప్పించుకుందామన్న కామదేవతపోనిస్తుందా అన్నది.

పీమి కున్నిముండవే కున్నికాలమమ్మాయిది. మాకాలంలో పెండ్లిఅంటే బహుసిగ్గు చూడనువచ్చినారంటే మూలనదూరుకొని ఎంతపిల్లినారాక గడగడ వజ్రకుతూ పెద్దవారిగర్జనలకు ప్రాణంపోకారాకా వచ్చి చూచిమాడకముందే చెలాయించి మూలానుకొని తనదేదోపోయినట్లు చించించేవార్లము ఇప్పుడన్ననో పెండ్లి కొడుకు ఇంటికి వచ్చిరాకమునుపే వెనుకా ముందుచూడర వీమనుకుంటారోనని తలంచర ఎదఇచ్చినల్పి వీడి, ఆయన చూపించండి. అని ఎగ్గా సిగ్గులేక చూచి చీరేనా బింగిముఖము వృద్ధజంబక మంటూ వెక్కిరించే కున్నికాలమమ్మా మేము చూచేదిలేదు. గీచేదీలేదు. ఎంతపుణ్యము చేసినానో అంతేఆరుగురుంది అట్లాటి వాడే దాపురిస్తాడు. అదిగ్రావిది ఎవరేమిచేస్తారని కష్టాలఎదిరించను కావలసిన సైవశక్తిని అర్హుల పనిపాటలనేచుకుంటూ అక్కడ అత్తశూలము త్రిప్పితే వాలము త్రిప్పకుండా చక్రము త్రిప్పేటట్లు సర్వకార్యముల సంగ్రహించి సంస్కరింపబడి అత్తకు ఈతనేర్పే ధీమాతోడండే వాళ్లమమ్మా ఈకున్నికాలము మాకుతెలియదు అన్నది.

అవ్యా అనాటి పెండ్లి కొడుకులకు వీముపైయ్యో నలభయ్యోవిండ్లు వచ్చి కోరమీసాలతో పెండ్లానికి జడకుచ్చులయ్యేటట్లు దాడిపెరిగి బ్రహ్మచర్యముతో అవోతువలె ఎగబెరిగి వీనుగుతలలంతటి ఎగుభుజములు గలిగిన మహానుభావుల కన్యచూడవలెనంటే, సాధ్యమా నల్లకట్టపులిని చూచినట్లుంటుంది కర్మజాలక కండ్లట్టరిమితే కాలయముడే తలయెత్తటచూచితే వరమభేతాళుడే అవ్యా ఇకమీద

చెయివేస్తే నాయననాయనజేబినాయనకానవస్తాడు అట్లాబీవారినిచూస్తేభయముండదా -ఈనాడు అట్లకాదే వచ్చిరాని ఓసాలతో వచ్చినా కొరిగిన నన్నివేశాలతో వేషాలతో మెరుగైన వస్త్రాలతో పెట్టుడువేషం పెట్టుడు భాషలతో ఉండే మొగోళ్లను చూడ కేంభయమా ఆ అట్లా విద్యావివేక ధనసంపత్తులుగల మొగోళ్లయితే ఇప్పుడూసిగ్గు ఉంటుందిలే అవ్వా సిగ్గులేకేమి అన్నదా పిల్ల.

-ఈయాడుకే ఎన్నినేర్చినావే కున్నిముండా అన్నదామె.

నాకు ఈడులేకన్న మాఅమ్మకు ఈడులేదా అమ్మ అమ్మకు వయసులేదా వారివారి పిల్లలకు చెప్పతూనేఉంటారు తయారవుతూనే ఉంటారు నేనుపిల్లనయినా మా తల్లిపిల్లగాదులే అవ్వా కాని అందరూ చూపెట్టుకున్నారు పాటగానీ అన్నదా పిల్ల.

ఓసీ నీపిల్లగాల పిల్లవా పిడుగువా ఎన్నినేర్చినావే అమ్మా అంటూ పాట చెప్పడమునకు ప్రారంభించినది.

-- (మ దు ర గ తి ర గ డ) --

జో. జో. బాలక జోజోనందన జోజోనుందర జోనాతనయ
 నీపాదంబుల నీరజగర్భుడే, పారందయనేలును గావుత
 జానువులను నాజ్వలనుం డేలుత భానుడు తొడలను బాయకయేలుత
 నడుమును ఎప్పుడు నరహరి గావుత కడుపును వీవును కపిలుండేలుత
 హరిహృదయంబును హరుడునురంబును కరమలనిండు గాచునుగావుత
 రవికంఠమురేరాజు ముఖంబును భవుడు భుజంబుల పరిపాలించుత
 శారదబుద్ధిని శాంకరిశిరమున సారసమందిర సర్వము గాచుత
 మునుచక్రంబును మూపునశంఖము వెనుకగదగ్గొని వెన్నుడుగాచుత
 క్రిందాఫవీపతి క్రిడలసురపతి మీదాఖగపతి మేలిమిగాచుత
 ప్రాణంబులనీ పార్శ్వంబులశిఖి స్థాణుడు గుణముల సఖుడయ్యేలుత
 నడచెడివేళల నారాయణుడును కుడిచెడి తరివైకుంఠుడు గావుత
 శయనించెడితరి సర్వేశ్వరుడును భయముననాబలభద్రుడు గావుత
 బాలగ్రహముల బారిన పడక యకాలమృత్యువుల కంటనుపడకను
 సర్వావస్థల సర్వవేళలను సర్వత్రను హరిసఖుడై గావుత ||జో||

ఇంతేనమ్మా ఇదిమధురగతిరగడ అంటారు. సామాన్యంగా చదువువచ్చు రాగము తాళముతోపాడవచ్చు. అదితాళములో రాగము దేనినయిన తోడుచేసి శక్తికొలది చెప్పవచ్చు. మీమీశ్శవ్వవగారము పాడుకొనవచ్చుతల్లి ఇరోజ ఇది పూర్వాచారమమ్మా పాతకాలమువారము అన్నదామె.

అంతలో వక ముత్యమువ చిరునవ్వుతో సరోజనుచూస్తూ నాకుతెలిసిన అనుభవమూ వకటి చెప్పతానమ్మా దాచుకోరాదు సాటివారికిచెప్పి నేటుచేయ వలెనని వేదములవద్దనుండి నవలలవరకూ చెప్పుచున్నవి. దాచుకొనివీమిమేలు. వీమంటే తల్లి పిల్లకుపాలిచ్చునప్పుడు మంచిచోటుగాచూచి కూర్చొని అందున్న ఆడమగ మర్యాదతెలిసి స్తన్యము పిల్లవానినోటికందిచ్చి పైన దృష్టిదోషము తగులకుండా ఇతరులుచూడకుండా పిల్లవానికి ఊపిరాడునట్లు పైటకప్పకొని చింతలతో కుటుంబచిక్కులతో దీర్ఘాలోచనలతో దుఃఖముతో కోపము రోధముతో అహారముతింటూ కామోదోగమగు ఆలోచనలతో ఆకలి అగుచుండగా పాలుఇవ్వరాదు. అట్లైచ్చినపాలు దుర్గుణముల చేకూర్చును. వ్యాధిగ్రస్తుల, కోవగ్రస్తులచేసి నేరగ్రస్తులగునట్లుచేయును. జ్ఞానమునసింపుచేసి జ్ఞానమావహింప చేయును. ఇదీకాక భార్యాభర్త సంగమానంతరం పాదప్రక్షాళనముచేసిస్తన్యముల తడితోతుడుచుకొని క్షీరమో నీరమోత్రావివదినింపనములకాలమైనా తాళి పాలివ్వ వలయును. లేక వెంటనే ఇచ్చిన బాలా రిష్టముఋణోకడము, భేదులు, వడిసముగలు గును. గ్రహపీడకగులును. కొందరు నేర్పరులు శిశువునకుపాలుఇచ్చే సంగమమున కుపక్రమింతురు. అయినాదేహము శాంతించి క్షీరములు శీతలమునకు వచ్చుటకైపాద ప్రక్షాళనము మొదలగునవిచేసుకొని అహారమే, పానీయమో పుచ్చుకొనెదరు. ఇది మంచినడక. అట్లపాలిచ్చునప్పుడు యేమిచింతాచీకులేకుండా, త్రిదేవీస్తోత్రముచేయు చూపిల్లవాడుమంచివాడుకావలె కీర్తిగౌరవములుతేవలెనను ధ్యానతోపాలిచ్చి పరుండ బెట్టినవీచీకూ చిద్రములేకుండాతయారై అటరాశ్యాంగమునకో, ఇటుప్రజానీకము నకో పనికివచ్చును మైథున నిద్రాహరములకైపుట్టు జెట్టులోచేరడు. వ్రాసుకోండి చెప్పతా.

దండుకము.

శ్రీదేవులారా త్రిదేవాది దేవేరులారా మహాపూజ్యులారా మహోదాకు
లారా దయామూర్తులారా సదామిమ్ము ధ్యానింతు

పూజించు హృత్పద్మమందుంతు మాతాపితల్
 మీరుగానెంతు నాపాప మీపాపగా జూడరే
 అయురాలోగ్యముల్ భోగబాగ్యంబులు జ్ఞాన
 వైరాగ్యముల్ సర్వసంపత్తులున్ గూర్చరే
 నాదుక్షీరంబులున్ మీదుక్షీరంబులై జ్ఞానదీప్తిన్
 ప్రసరించి ధీవింసరే దేహసాఖాగ్యమున్ రూప
 లావణ్యమున్ గల్గివర్దిల్లగావల్కరే మీదుదాసాను
 దానుండుగా మీదుసత్పుత్ర శిష్యప్రశిష్యుండుగా చేర్చరే,
 ధర్మసంస్థాపనల్ చేయుబుద్ధిన్ ప్రసాదించరే చేయ
 దైవ్యంబు సంపూర్తిగానియ్యరే కీర్తికాముండుగా
 లోకమాన్యుండుగా రాజపూజ్యుండుగా సత్య
 శీలుండుగా నిర్మలాత్ముండుగా శాంతచిత్తుండుగా
 చేయరే చాలదాక్షిణ్యమున్ చూపరే! నాకుసంతో
 షమున్ గూర్చరే తల్లలారా మమోదారులారా నమస్తే నమస్తేనమః

సరోజా - ఈదండకమునేర్చుకొని మగవకుండా పాలుఇచ్చునప్పుడంతా
 లేకున్నాత్రిసంధ్యలా పాడుతూ పాలుఇయ్యితల్లినీవుత్రుడు త్రిదేవీ పుత్రుడవుతాడు
 ఇదినవాతనధర్మము మరుతవద్దు అన్నదామె.

ఇంకొక ఆయుమమందుకువచ్చి సరోజానాకొర అనుభవము గలదమ్మా
 అయితే వినినన్నొక అప్రయోజకురాలనుకొరకండి. అనుభవాలునింతజెడ్డపమునా
 చెప్పిమరొకరిని పొరపాటుపడనివ్వకుండా చూడడమే మానవలక్ష్యం. కాబట్టి
 చెప్పతున్నాను. అందులో యుక్తవయస్కులుమీరు కాముడువెన్నంటితరుముతాడు
 వానివాడికి అరువదేదుల ముసలివారుకూడా తాళలేరు. అందులో రక్కజాలని
 సమయములలోనే అధూర్తుడు మగవారిని వెనుకముందుచూడరుండా వెన్నంటి
 కొట్టేది ఆడవారు శరణ్యమివ్వకతప్పదు. అర్తువైశరణ్యబోచ్చినవారిని సమయ
 ముకాదంటే అవుతుందా వెన్నివ్వకపోరాడి పతనముసేయవలసివస్తుంది సరోజా
 నమ్మితేనమ్ము నమ్మకపోతేపో నాకుమారుడు సంవత్సరముపిల్లవాడు నాకు
 పాలులేకపోగా పోతపాలుపోస్తూ ఉంటిమి. వానికిజ్వరము భేదులువచ్చి నిలిచి
 పోయి కొంచెము నెమ్మదిగాఉండెను. వకదినం పిల్లవానిప్రక్కనేను వండుకొని

ఉన్నాను అయిన పదకొండుగంటలవరకు వ్రాసుకొంటూఉండి వచ్చిపిల్లవాని చూచినాడు బాగానిద్రపోతూఉన్నాడు అప్పుడు తమకామాన్ని అవలీక నన్నుచూచి ఏమే శత్రువువచ్చినాడు శరణ్యం శరణ్యం అన్నాడు. ఏమండి, పిల్లవాడు అట్లున్నాడు కరుణకొంచెమయినా ఉండవనిలేదా? మల్లిజబ్బు ఎక్కువయితే ఏమి చేస్తాము శత్రువుకు నాలుగునాల్గు వాలుదావేయమన్నాను.

శత్రువువచ్చి వెన్నంటికొట్టుతూఉంటే రేపురా మాపురా అంటేపోతాడా వాన్ని తుడుముట్టిస్తేనే చెప్పినమాటవినేది. అయినా పిల్లవాడు పాలుతాగేదీలేదు గదా అందులోను మారుగానున్నది ఏమి పరవాలేదులెమ్మని భాధపెట్టగా ఇటుకన్నకొడుకు అటుశత్రుబాధానివరికై, కట్టుకున్నవారు ఇరువురిలో ఎవరినికాదనవలెనని యోచించి కడకు ఇష్టములేకున్నా ఎక్కువభాధపడుతున్న వారిపక్షమేసరిలి శత్రు సంచారమొనర్చులోపల పిల్లవాడు నిద్రిలేచినాడు. అచరణాధానముల విడచి పోయివగిక్కలోపండుకున్నాను. సరోజా ఏమిచెప్పువలె అయిదునిముషములలో ఇటుఅటుపార్లడం అటుఇటుచూడడము గట్టిగానన్నకరుచుకోవడం కెప్పునకేక వేసివీడ్వడం పోరుపెట్టుకున్నాడు చెప్పనలవికాలేదు వానిబాధమూస్తే నాభయమొకప్రక్క మఃఖమొకప్రక్క చెప్పనలవికాలేదు. తరుచుకొన్నప్పుడు హృదయముతరుక్కపోతూఉన్నది. చూడలేక ఏమండి ఇటుచూడండి పిల్లవాడేమో దిక్కులు దిక్కులు చూస్తాడు అరుస్తాడు అన్నాను. మావారు అముర్యేదము మంత్రశాస్త్రము జోతిష్యము కొంతవరకు తెలిసినవారు. వచ్చిచూచి నివన్నంత వరకూ వచ్చింది అన్నంతవని అయింది ఇప్పుడేమిచేయవలెనన్నాడు.

ఏమీ అన్నాను.

మల్లి చెప్పతానంటూపోయి ఆ అర్ధరాత్రిలో శిరస్సాటముచేసి పిల్లవాని చొక్కాతీసివేసి నాచేతికిచ్చి మంచములో గుడ్డలన్నీ కినివేసి నన్నూ స్నానము చేయమన్నాడు. పిల్లవానిని చేతికి తీసుకొని విష్ణుశతనామ స్తోత్రముచెప్పచూ భుజమున కాంచుకొని తట్టుచూ ఇటు అటు త్రిప్పుచుండెను. అంతలోనేను శిరస్సానముచేసి వచ్చినాను అగ్నిరగుల చేయమని సాంబ్రాణి అదేస్తోత్రముతో మంత్రించి సాంబ్రాణి వేయుచు విష్ణుకవచము చెప్పచూ పిల్లవానికి మూడుమార్లు దిగదుడిచి వేరేగుడ్డల మంచములో చరచమని వరుండబెట్టి జోకొట్టుతూ ఉండగా షణములో నిద్రపోయినాడు, నన్నుచూచి నవ్వుతూ తలబాగాతుడుచుకో శిరస్సు

అరక తడివెంట్రుకలతో వండినిడురపోరాడు. పాలివ్వరాడు. తల్లికిపిల్లకూజబు చేస్తుంది అన్నాడు.

అయ్యో తండ్రికికూడా చేస్తుందేమోనే అన్నాను. నాకెందుకు చేస్తుందే అని నవ్వినాడు.

ఎందుకు చేయదు వద్దన్నావినక తప్పుడువనులు చేసినందుకు శిరస్సొనాలన్నా చేయించదు వేళాపాళా లేనందుకు శిరస్సొనం చేసినందుకు నిడురచెడి ఉష్ణాధిక్యమయినందుకు రేపు ధన్వంతరీభాగం వచ్చేజీతంలో తీసే, అప్పుడు దొరగారికి కానవచ్చేది. భగవదనుగ్రహంతో తప్పు వప్పుగా క్షణంలో మారింది. లేకుంటే దొరగారి తప్పుకు జుల్మానా పదిరూపాయలు డాక్టరుగారికి వప్పించవలసివచ్చి ఉండును. ఇన్నినియమాలు తెలిసిన దొరవారికి ఈనియమము ఎందుకు తెలియక పోయే నంటాను. అర్థరాత్రిలో స్నానాలు చేసేటట్లు ప్రాణాలకు తెస్తే అన్నాను.

ఔను పొరపాటు నడిరాత్రి వరకు కలంప్రేమ ఘట్టాలలోనే నడిచింది అమట్టములో వకయోగి అన్నాడు. భగవంతుని గురించి స్వామీ నాకా విటకత్తైపై బుద్ధి వరుగిడినట్లు, నీపైవరుగిడినా అవిషయ వాంఛలతలంచి మైమరచి తన్మయము జెందినట్లు, తన్మయము చెందినా ప్రతిఅవయవముల సౌకుమార్యము సౌందర్యము వర్ణించుచూ సురతసుఖములోగల అనందము అనందములో వెల్పుడు చిలిపిచేష్టలు చిలుకపలుకులు. శబ్దస్పర్శరూప రసగంధముల గలుగు ఉత్సాహము ఉత్సాహములో వంచేంద్రియములు స్పర్శలుతప్పి చీకగ్రీవమై అనిటాంగనాగాడ ప్రేమలో లీనమైనట్లు, నీలో లీనమైతే నీలోకము దూరమెంత నీవెంత నీశక్తియెంత స్వామీ ఆతెర ఇట్లత్రిప్పలేవుగా అని భగవంతుని ప్రశ్నించినాదట యోగి అమట్టమేవ్రాసి తలవాసి ఇటువచ్చి చూతుగదా. నీవెంతో అనందముగా సుందరముగా అగుపడడము అముఖములో విద్యుత్ కేంద్రములో వెలుతురువలె ప్రకాశించ అనునంతలో నేను ఇంకపోనివ్వండని తలంచి.

ఔలే అక్కడ కాకితాలలో అడించినకలం నాముఖములో ఝాడించకండి అముండాకొడుకు వేళాపాలా తెలియకుండా మణ్ణీవచ్చిని నేనింక చల్లనీళ్లలో మునగలేను అన్నాను.

నవ్వుతూ ఇదీవక అనుభవమే అన్నాడు.

మంచి అనుభవమే చూడుపాపము ఎట్లనిద్రపోతున్నాడో అకసిగండువును కూస్తే కనికరములేదా. కామమంత చంపుతుందా అన్నాను నవ్వుతూ.

కాముడంటే ఎట్లాటివాడో తెలుసునా? త్రిమూర్తులకూడ వైతక్కలాడిస్తాడు. తాతలకూడా శివమెక్కించి ఆడిస్తాడు. వానికి ముఖ్యమయిన ఆయుధాలు స్త్రీలు దృష్టి దోషముసోకి కాయలు పిందెలు కుల్లిపోయినట్లు మీదృష్టిసోకినా, మీపైకిమనుసు పీకినా పురుషుడై కుల్లిపోవలసినదే. అలయిటువెలుతురులో నీముఖము చూచేట వ్హటికి మనసుచివుక్కుమనేటట్లు వెంటనేపనిచేసినాడు. పారచూచినాను పార చూచినదోషం శిరస్సైనమువరకుదింపినది. అయినామనమెంతటివారము వకమ హనీయుడు నిగ్రహోదగ్గుడు అయనతండ్రి అవసానస్థితిలోనున్నపుడు భార్య తానుకూర్చొని చూపెట్టుకొనిఉండగా ఆదిఅర్ధరాత్రి మేఘాడంబరములతోచిమ్మ చీతటితో యుమ్మని వీచుగాలితో ప్రకృతి భయంకరముగానుండువేళ భార్య పూర్తినవమాసములు నిండినిండనిగర్భవతి. భార్యతానూ నిద్రమేల్కొని తండ్రిని చూపెట్టిఉండినసమయము అట్టిసమయములో మనస్సుమారి భార్యనుచేయివట్టు కొనగా ఆమె ఆదిగమనించి దీనవదనముతో జాలిగలుగునట్లు వీమండి తమరే ఇంతఅన్యాయానికి లోబడి బుద్ధినిపోనిస్తే లోకమేమవుతుంది లోకులువిమాత్ర ము నీతికినిలువగలరు. ధర్మదేవతకు ప్రపంచమున నిలువనీడగలదా యోచించండి తండ్రిఅవసానకాలస్థితిలో ఉన్నారు. నేనుప్రపంచకాలస్థితిలో నున్నాను. ఇంతధర్మవ్యతిరెక్తమా అని కంటనిరుపేడుచుతూ వద్దని గడ్డమువట్టుకొని జాలిగా దండముపెట్టి ఆడుక్కున్నదట ఆదిమాచుకొద్ది మాటలువినుకొద్ది బుద్ధి బద్ధము లేకుండావద్దకు ఈడ్చుకొమ్మని బలవంతపెట్టినది ఎంతబుద్ధిని నిల్పుకొందామన్నా నిలువవేడు. గంటకాలమయినది బుద్ధిమారినివుఇప్పుడు నియములపాటిస్తే ఇంక ఇక్కడనిలువలేనుఅని బలాత్కరించి ఎత్తుకొనిపోయి సున్నధునివారినుండి తప్పించుకొనివచ్చులోపల తండ్రిగతించినాడు, వెనుదిరిగి చూచులోపల భార్యవగనవించి బాధపడుతున్నది ఇరువాగుల జరిగినకర్మనుచూచి భీనాబుద్ధితక్కువను ఇప్పుడెట్లనవ రించుకొనవలయును అష్టానితలవట్టు కొనికూర్చొని కంటనిరుపెట్టిరాడట నేనెంతటి వాడను అమహనీయుడు దాచకతనఅనుభవము వ్రాయడముతోటి మనకుతెలిసినది మనఅనుభవము మనజీవితచరిత్రలోమనమూత్రా మువలయును అయినావినుఅంటూ ముట్టూఅంటారుచావుపురుడూ అంటారు ఇవితగులరానిసయమములు ఎక్కడపోరానీ సమయములు తెలియక చేసినాపాపమువచ్చునమయములు. అట్లాసమయములలోచెట్ల

ను, చేమలను తగిలిన అవికూడాదెబ్బతిని ఎండిపోవును తలలువాల్చును పెరుగక ఎదుగక అగి చీడ మొదలగు పురుగులతో చెడిపోవును తెలిసినవారు తగ్గులరు దైవవినియోగపదార్థములుకూడా తగులరాదు. అనగా అట్టివారుతగిలినపదార్థము మరొకరు తెలియక దేవునిఎదుట పెట్టిన అదోషము తగిలినవారికి అపాదించి బహిష్కరణమయముల కడుపునొప్పి కాలుసలుపు తలనొప్పి యోనిశూల నడుముల ఈడ్పు రక్తాదికము రక్తమునుచెడి దుర్గంధమగువాసన రక్తమునిలువక విడెనిమి దిరోజులవర్యంతము బాధించుట రక్తమునానారంగులతో వెలువడి కడకు సంత తేలేక చింతలపాలుచేయుట మున్నగుబాధలపాలుచేయనగు నీతికి నియమానికి నిలువవలయును. అట్టివారికి ముట్టునమయములలో ఎట్టిబాధలుఉండవు. నియమానికి నిలువనివారికి దండనఇదే. అంటుముట్టును జాగ్రత్తలో ఉంచుకొనవలయును భావులలోదిగిన స్త్రీలుచెడును అగ్నినిముట్టుకున్న ఉండనేఉన్నది కాలుట బొబ్బలుపోవుట కన్నులలోశుక్లములుమొలిచి చూపుచెడి వరులపై ఆధారపడి వారితో చీ ఛా. అనిపించుకొనుట బహిష్కరణమయములలో దేవాలయసమీపముల తిరుగరాదు. వరులపిల్లలతగులరాదు. వ్యాధిగ్రస్తుల సమీపములకుపోరాదు శుభకార్యములలో పాల్గొనరాదు పాలపిండరాదు, దారులలో తిరుగరాదు. రుతు రక్తము వెలువడకున్న ఉష్ణపదార్థముల ఎక్కుగావాడుకొనవలయును. ఎక్కువయినచలువపదార్థముల వాడుకొనవలయును దీనివల్లదోషము ప్రజాదూషణ దైవదూషణ ధర్మదూషణగలిగి జీవితరథమునకు అడ్డుకట్టవలె అడ్డవడును యింకసరగమదోషమన్ననో ప్రాణాపాయమేతెచ్చును ఇచ్చటిమనగతేననినివ్వినాడే

అయితే స్త్రీ విమిచేస్తుంది కాముకులై కాష్టకు చుట్టుకొను పిల్లివలె చుట్టితే విమంటుంది. ఏమిచేస్తుంది. కాదంటే కటువుచేస్తారు కటకచేస్తారు. మరింత కాదంటే సుంగళార్తులకు దానితీస్తారు దానికికాదంటే బలముంది అని కర్తనని మగవాడనని వినకుంటే పోనిస్తావా అని పొగరుపోతు తనంతో ఎత్తుకపోతారు. చెప్పినా వినరు కానిమ్మని ఉరకకుంటే శంఖనీజాతి అంటారు ఇటునుయ్యి అటు గొయ్యి అంతామీమామీ మామామీమున్నది. అన్నాను నవ్వుతూ.

అట్లకాదే కామాన్ని చల్లార్చేది కరుణగలిగించేమాటలు గడ్డము పట్టుకొ లాలనగా సమయముకాదని లాలించి బేలించే వినయ విధేయతలు అన్నంతలో ఇంక పోనివ్వండని గంటలకొద్దీ చెప్పతాడని.

ఈ లాలనలు బేలనలు తెలియని మగవానికడనైతే ప్రయోగింపవచ్చు. ప్రహరముంది పిల్లలయినా వదహరువీండ్ల వడుచువానివలె కామశాస్త్రం అకులు తిరగబట్టే అయ్యగారికి ఏమిచెప్పితే పోనిస్తారు కడుపునొప్పండి అంటే కడుపు నొప్పికి మందిదేనండీ వదండి అనేకాముకులకు ఎవరేమిచెప్పగలరు అచ్చాను.

అన్ని అంట్లకన్నా సంగమము అంటు చాలఅంటు ఈఅంటుసోకిలే దేవతా వర్గము పిక్కబలమున్నంతా పరుగెత్తి పోతుంది పిశాచవర్గమంతా ప్రీతిగాఇల్లుచేరి భజరేభజ అని నృత్యముచేయుచూ వేయిడమరుకముల ఒకతూరి వాయించుదురు దానితో ఇల్లుగుల్లగును. ఇదీగాక ఇంటిలో రోగులున్నప్పుడు అమ్మవారు పోసిన వారున్నప్పుడు ప్రవకార్యములు శుభకార్యములు ఇంటిలో జరుగన్నప్పుడు అట్టికార్యములలో పాల్గొనునప్పుడు ఈ దోషము ప్రాణాపాయముచేయు ప్రయాణము పోవునప్పుడయిన కార్యహానిచేయును. అందుకొరకయ్యే అట్టిసమయములలో రోగులవయిన అవువంచితము పెద్దవారు చల్లుచుండునది అవు ఇంటిలోనుండిన ఎట్టి దోషములయినా పోవునని అవునుసాకుమన్నదీ ఇందుకొరకే అట్లతటస్తవడితే ఈవిధముగాచేయమని త్రిదేవీకవచములు చెప్పినాడు తల్లి సరోజా రాము ప్రేమ స్వభావుడు మన్మథస్వయాపుడు నీరూపమన్ననో పురుషులచైతక్క లాడించెడి మోహనీస్వరూపం కన్నీటితో కాళ్ళమీదనమున్నాడి కన్నబిడ్డిలదక్కించుకో పిల్లల రోగగ్రస్తలచేసి బాపించక పుణ్యము దక్కించుకో అన్నది ఆమె.

అంతలో కంటనిన పెట్టినది పరఆచమ.

ఏమిమ్మా అన్నది సరోజ

ఇప్పుడీమె చెప్పినది వింటే నాకుమారుని చేచేతులారా చంపురున్నామమ్మా ఇప్పటికి నెలదోబలయినది పిల్లవానికి అమ్మవారుపోసి చల్లబడి బాగయినట్లు బాగయి భేదలు ష్వరమూ వస్తూఉండి తిరిగినయమయి నాలుగునాళ్లు అయి ఉండెను. అప్పుడిట్లే కామానికాగలేక వద్దన్నావిడువక వట్టుపట్టితే అయ్యో అమ్మ వారికి సంగమ దోషము బహుచెడ్డదన్నారు. ఏమంత పాసిపోతున్నది స్నానము చేయడానికికూడా వేళగాదు. అని బ్రతిమాలినా వచ్చీరాని ఇంగ్లీషు చదువుతో ఏది చూచివా సైన్సుకు విరుద్ధం విరుద్ధమంటూ పెద్దవారికి బుద్ధిలేదు. దీనికి దానికి సంబంధమేమంటూ తెలిసీ తెలియని తెలివితో వచ్చీరాని వయసులో పీళ్లచదువుపైన బండవడా వీరిసైన్సుపైన గుండువడా వినక తనఅక్కరకు కక్కురిబడ్డారు.

అప్పుడే గంటలో జాస్తిగాను ప్రారంభమాయెను. ఊరక ఈ ప్రక్కకు అప్రక్కకు తలత్రిప్పడం అరువడం వకేబెదురు దడ, దప్పికి, దిక్కులు దిక్కులు చూడడమ్ము కన్నులు మూస్తేకలవరించడం భయపడడము మొదలుపెట్టినది. అదిఎన్నిచేసినా విడువక రెండురోజులలో వానిని ఎత్తుకపోయెనమ్మా ఇదినిజమేతల్లి ఈవిషయాలు అడవారికి తెలియక పోయిన గండు పిల్లలవతె పిల్లల మగవారు చంపుతారమ్మా అప్పటినుంచీ జాగ్రత్తే ఏమేవచ్చినాడు దాసరిఅంటే కొట్టుమూతిమీద అనడమే పిళ్లకామంటేద మన్నుబోయ పిల్లజావనీ తల్లిచావనీ ఏమి ఇంగ్లీషుగాల్తో, ఈఅవక తవకలుచూస్తే ఇట్లున్నవి సాంగో పాంగముగా చదువుకున్న వారున్నారగదా ఈఅర్పాటాలు హటావిడులు ఈహంగులు రంగులు వారికేమీఉండవు దేవుడూ దైవమూ నిష్టానియమములుంటాయి అబ్బావీరంఁజేనోభయం అబ్బావద్దు అంటూ తలవిదలించుకున్నది.

ఇంతలోవకాయమ సరోజనుచూచి సరూ నేనొక అనుభవము చెప్పతా విను నాకుఎనిమిదోనెల అప్పటిలో అర్ధరాత్రిలో హరాత్తుగా ఆయాసము ఊపిరి అడనిదగ్గు వచ్చినది కూర్చోలేను పండుకోలేను ఆయాసము తోసుకవస్తుంది అప్పుడా ఇప్పుడా అనేటట్లు అయిపోయింది మావారికి ఇట్లాటివిచూస్తే బహుభ యం వరుగెత్తిపోయి పెద్దడాక్టరును పిలుచుకవచ్చినారు వారువీన్నెన్నోసూదులు మందులు ఇచ్చిచూచినారు ఊహా కుదురలేదు అప్పుడు ప్రక్కయింటి అమెసిని వచ్చిచూచి పెద్దరేగుపంథంత బెల్లము అయిదారు మిరియాలు మెత్తగా నలియ గొట్టి ఉంటుచేసి దవడనపెట్టుకొని రసముమ్రుంగమన్నది మ్రుంగినాను అయిదారు నిముషాల్లో దగ్గు ఆయాసము నిలచినది పండుకున్నాను మంచిఅనుభవమ్మ అన్నాడు డాక్టరు ఇదిజ్ఞాపకముంచుకో గర్భవతులకు కొందరికి అప్పుడ్పుడూ వస్తూఉంటుంది అన్నది.

అది అందరూ వ్రాసుకున్నారు,

మరీవకటిచెప్పతాను వ్రాసుకోండి అయిదుతులాలు శొరీ అయిదుతులాలు లుతుంగగడ్డలు అయిదుతులాలు కరకవలుపు నున్నగానోరి వస్త్రగావితమువట్టి వదితులాల బెల్లమువేసి ఉడుకునీళ్ళతో బాగాజిగటగానూరి రేగుపండింతమాత్ర లుచేసి నీడన ఎండించి సీసాలోపెట్టుకొనవలయును దగ్గు ఉష్ణమువల్ల వచ్చిన వ్పుడు వక మాత్రను సమిలి దిగమ్రుంగుటగాని దవడన పెట్టుకొని రసము దిగ

మ్రొంగుటగాని చేసిన దగ్గులునిలచిపోవును. జీర్ణముబాగా అవును నుసిపురుగుల భ్రంపును ఆయాసమునావును. వీడికపాములచంపును ఉదరకోశముశుభ్రముజేయును మూడునాలుగేడుల పిల్లలకు జీర్ణములేనప్పుడు ఉదయ సాయంత్రముల నాలుగైదురోజులు తినిపించిన నుసిపురుగులుచచ్చిపోయి మలకోశము శుభ్రమగును దీనివల్ల వీలాటి అభిప్రాయమూవుండదు అన్నదామె.

అంతలో డెబ్బదిఏడుల ముసలి ముసలివండు ముత్తయిమవ ఒకాయమ సరోజను చూచి వీమే పిల్లకోతులన్నీ ఆయిపోయినవా ఇంకా ఉన్నవా ఆయితేనమ్మా డెబ్బదిరెండు వెల్యలకపులలో జాంబవంతుడున్నట్లు ఇందున్నవారిలో వృద్ధురాలను జలరాసిని లంఘించే జవనత్వాలులేవు. ఆ అడుగో బిక్కికాయలుతిన్న బక్కకోతివశావారనకూర్చున్ననాతి జవనత్వాలుగలకోతి దానికి సర్వమూ తెలుసునన్నది.

ఆమె ఈ మాటలువిని నవ్వుతూ వీమే వృద్ధజంబుకమా చెప్పతున్నావు ఎ చిక్కినా కళ్లు నిక్కిచూస్తాయన్నట్లు నిక్కినిక్కి చూస్తున్నావే అన్నది.

వీమీలేదు రావే చుప్పనాతి నీ బలపరాక్రమము చెప్పతున్నానే అన్నది ముసలాయమ.

సరూ విను మా యింటిలో వాడుకొనునది వంశపారచర్యముగా వస్తూ ఉన్నది. అచారవ్యవహారాల్లో ఉన్నది చెప్పతాను దేశాచారము కులాచారము అని రెండు విధములలో కొందరు గర్భవతికి ఏడవమాసములో కొందరు ఎనిమిదవ మాసములో కొందరు, తొమ్మిదవ మాసములో మరికొందరు అత్తా అమ్మా కలిసిగానిలేకున్న ముగ్గురు ముత్తయిదువులు కలిసిగానిచేరి నుదినముగాచూచి గర్భవతిని శిరస్సైనము చేయించి ఇలువేల్పును పూజించి శక్తికొలది క్షీరాన్నాదులు దైవనివేదనచేసి గర్భవతిని సుఖముగా వ్రసవించునట్లు తల్లి, పిల్లా చల్లగుండునట్లు చెప్పకొని దండము పెట్టుకొమ్మని భోజనానంతరం బజారుకు వెళ్ళునపుడు అవశకునములు ఎదురుగాకుండా చూచుకొని పోయి పాలింతమందుకు కావలసిన దినుసులు తీసుకొనివచ్చి ఆ మువ్వరే దేవీ ప్రార్థన చేయుమా నలియగొట్టి తయారు చేసి దేవుని ఎదుటబెట్టి ధన్యంతరి ధ్యానముచేసి స్వామీ ఈ ఔషధము అమృతమై తల్లినీ, పిల్లనూ చల్లగా కాపాడునట్లు ఆశీర్వదించి నీ చేయితగులు తండ్రీయని చెప్పకొని నమస్కరించి రాగులలోగాని, వడ్డలోగాని ధాన్యములోపెట్టి దాచివుంచెదరు.

ధాన్యములేనివారు వకకుండలో బియ్యముపోసి వాటెపై మందు ముంతపెట్టి గాలి పోకుండా కుండపైన గుడ్డవేసి దానిపై మూకుడుమూసి ఉంచెదరు. గర్భవతి ప్రసవించి మాయ మొదలగు చిక్కులు తీరినవెంటనే చిన్నమేడికాయంత మందునుయిచ్చి నమిలి మ్రింగమందురు. ఇట్లే నిత్యమూ, చీకటితోలేచి పలుదోషి పెద్దరేగువండు మొదలుకొని మేడివండు ప్రమాణమువరకు దేహానుగుణ్యముగా తిని తాంబూలము వేసుకొని అందులో తాంబూలము మాత్రలు వకటిగాని రెండుగాని సమయానుకూలముగా వేసుకొందురు. ఒకఅకు అర్ధంవక్క నమిలి మాత్రలు వేసుకొనవలయును. వేసుకొని మ్రింగవలసినదిగాన ఎక్కువ అకులు వక్కలు నములరాదు పైత్యము న్నును. ఇట్లు దేహారోగ్యము ననుసరించి 21 రోజు ఉదయము మాత్రము తిని ద్వైపైమంధు ప్రమాణము తగ్గించుకొని 21 దినము తినినట్లయిన దేహములో త్వన్నీ నీరును పీల్చును గర్భసమయములలో ప్రసవమునకన్నా ముందు కొందరికి పువ్వు, అయాసము, దగ్గు, జ్వరము, భేదులు, కామిలానరములవాపు, పైత్యము, చులబద్ధకము ఈ విధమగునవి ఎన్నో వ్యాధులుండును అవి తీసివేయును అకలి గలిగించును. శిరస్సులోనున్న జలుబును పోగొట్టును మైలను యధారీతిగా గాక నిలచిపోయినది జారీచేయును మలతిత్తిని గర్భతిత్తిని శుభ్రము చేయును అహార కోశము, గర్భకోశము, శుభ్రములేకను ప్రసవమునకు ముందున్న జబ్బులవల్లనూ మైలవెలువడక లోవల నిల్చుటచేతను ప్రసవానంతరంవచ్చు జ్వరము, తలనొప్పి, దప్పికి వణుకు, నాలుకకొరుడుగట్టుట అపస్మారము తగులుట భేదులు, చీముభేదులు కాళ్లమంట, కన్నులమంట, కాళ్లతిముర్లు, దేహతిముర్లు, తలదిమ్ము, ముక్కులధిమ్ము వడిసెము, దేహముచచ్చు యోనిశూల, బొడ్డుశూల, డొక్కశూల మొదలగు వ్యాధుల రానివ్వదు ఇది బాలింతలకు ప్రాణభిక్ష పెట్టుతుంది. ఈమందుసేవించ డముతోటి పిల్లకుకూడా జబ్బురానివ్వదు అన్నదామె.

ఈమాటలు విన్న స్త్రీలంతా జడలువేసుకొనుట మాని కాగితాలు తీసుకొని చెప్పమని చూపెట్టినారు.

తాంబూలం మాత్రలు ముందు చెప్పమనువారు. మందు ముందుచెప్పమను వారు అవ్వ అనువారు. అత్రాఅనువారు గోలయినది.

సరోజ నవ్వుతూ మీ సీమంతాలలో అడిగి తెలుసుకోలేదేమే నేర్చుకోలేదా ఇవ్వడడుగుతారే అన్నది.

మా సీమంతాలకు తెలిసినవారు ఇంతమందిరాను. ఇంతమందిని పిలువను అప్పట్ల మెక్కడనుండి తేవవెనే సీమంతమంటే సీమంతం. అయిందంటే అయింది పొట్టకూ బట్టకూలేక అల్లాడే బీవులకు సీమంతాలు వకటా చావూలేమిడీ వ్యసనాలలో బలమయినవన్నారు. చావువల్లవచ్చు వ్యసనము దిన క్రమేణాపోతుంది. లేమిడి వల్లగలుగు దుఃఖము దినదినాబివృద్ధియై చావుతో విడచిపోత పిల్లలకూడా పట్టిబాధిస్తుంది. సరోజా మేమూ మానవులమా మాపీనుఖములా ముందుచేసినాము అనుభవిస్తూ ఉన్నాము. ముందుచేసినావు అనుభవిస్తూ ఉన్నావు రెండూ అనుభవాలే పాపానుభవంమాది. పుణ్యానుభవమునీది. నిచలువతో సీమంతమంటే ఎట్టుచేయవలయునో ఎట్టుండవలయునో ఎట్టివద్దతులు జరుపవలయునో చూచినాము విన్నాము పదివిషయాలు గ్రహించు కున్నాము. ఎక్కడశుభకార్యములకు పోయినా కొట్లాటలో, పోట్లాటలో, చీట్లాటలో, మాట్లాటలో, తిట్లాటలో, రంకులో, బొంకులో, చూచినాము. ఇట్ల పక్షత్రమయిన చోటెక్కడా చూడలేదు తల్లి ఇది నీపుణ్యము అన్నదామె.

కానీ అవ్వ అన్నదొక పడుచుపిల్ల,

బొనేపిల్లా సరసాల్లోకి పనికి వస్తుంది. సరసం విరసంగాక మడను స్వరసం క్రిందమారినప్పుడు బాలింతకు పనికివస్తుందని ఇది అడుగుతున్నది నీసీమంతానికి వస్తాలేవే అన్నదామె.

కానీ అద్రా అన్నది సరోజ.

ప్రాసుకో సొంది పిప్పళ్ళ మీరియాలు ఇంగువ జిలకర వామము చిత్త్రమూలమువలుపు జాజికాయ జాపత్రి మోడి సైంధలవణము వాయులవంగాలు నాగ కేశరాలు అక్కలకర్ర లవంగాలు లంగపుచెక్క తుంగగడ్డలు మానివసపు కూర పసపు యాలకులు దినుసుకు అరతులము వంతున చూర్ణముచేసి పత్రగాలితఃసు పట్టుకొని వెల్లులిపాయలు (అనగా తెల్లగడ్డలు) పైపొట్టును లోపలి పొట్టునుతీసి కండను మాత్రమే గ్రహించినవి. ఇరవైఅయిదు తులములు నేతిలో దొరగావేయించుకొని బెల్లము ఇరవైతులములు తూచుకొని అన్నీ పట్టుపాత్రలో బెల్లముమాత్రము వేసి పొయ్యిమీదపెట్టి వేతపాగుగా వచ్చునంతవరకు కాచి అందులో నేతిలోవేయించిన వెల్లులిపాయలవేసి కలియబెట్టి అటుపై పత్రగాలితముచేసిన పొడినివేసి

కలియబెట్టి వేయించునపుడు మిగిలిన నెయ్యినిపోసి రోటిలోవేసి బాగామర్దన
సేయుచూ మెత్తగా ఉంటులు చేసుకొన వీలగునట్లు నెయ్యిచేర్చి మృదువుగాగానిష్టి
మట్టిపాత్రలోగాని, గాజుపాత్రలోగానిపెట్టి గాలిపోకండా భద్రపరచి ధ్యానముతో
ఉంచుకునేది దీనిని బాలింతలేహ్యం అంటారు అన్నదామె

మాత్రలు మాత్రలు అన్నదొక పిల్ల.

కలవరించవద్దే చెప్పతాను అన్నదా ముసలామె.

చెప్ప అత్తా అన్నది సరోజి.

కానీ వాగినుకో జాజికాయ, కిచ్చిలిగడ్డ, కోష్టు చలువమిరియాలు, జావత్రి,
యాలుకలు, చందనము, ఈదినునులు అరతులమువంతున కుంకుమపువ్వు. రెండు
న్నర తులముం లవంగాలు, ఒకటిన్నరతులం కస్తూరి, పచ్చకర్పూరం పావలా
ఎత్తు ఈ వస్తువుల నున్నగానూరుకొని ఎనిమిదితులముల చక్కెరచేర్చి పెంకాయ
నీళ్లతో మెత్తగానూరి గురిగింజ ప్రమాణం మాత్రలుచేసి నీడనఎండించి సీసాలోవేపి
వుంచుకునేది ఇవి తాంబూలముతో వేసుకొని నమిలి మ్రింగిన గానీ లేక దోజనా
నంతరం పండుకొనునప్పుడు ఒకమాత్రాను చప్పరించి మ్రింగి వకగ్లాసు పాలు
త్రాగి పండుకున్నగాని వీర్యవృద్ధియగును. ఊర్లశక్తి పూర్తిగలుగును దేహము
పుష్టిగా నుండును స్త్రీలు కష్టించియైనా చేసి భర్తకు ఇచ్చుచుండవలయును. ఎమే
పిల్లా మాత్రలు మాత్రలని కలవరిస్తే వీలెకన్నా మిన్నయినది వీర్యవృద్ధి
చేయునది పటుత్వము రానురాను తగ్గినా దీనితో పటిమ గలిగించునది దేహం
చెడనీనిది ధాతుపుష్టి నిచ్చునది స్త్రీ. కష్టమనక తయారుచేసి పురుషునికి తిని
పించుచుండతగినది. చెప్పతా వ్రాసుకో రేపు ఎట్లాబీవాడు వస్తాడో ఎట్టి విపత్తు
లతో దేహబలము నిల్చిపోతుందోఏమో అట్టివిపత్తమయాలలో తిరిగి తరూరు
చేసుకోవలసిన విధినిదేగా అనాడు పొరుగింటికి ముంతతీసుకొని చల్లకుపోను
ఇది భారతదేశం పాశ్చాత్య దేశాలుగావు కాదనిపోతే కంటినిళ్లు కాలితన్నులు
అవనిందలు అపకీర్తులు ప్రాణభయాలు తెగతెంపులు ఇంటాబైటా రంపులు దం
పులు అందరికీ తలవంపులు అడికి తెగించితే ముంతనిండదూ కోర్కెపండదు.
తయారుచేసి యిచ్చుకో అప్పుడు అవ్వను తల్చుకో తమాషాచూచుకో అన్నది
అవ్వ-అవ్వా అదేకావలసినది ఇప్పటినుంచే నాకు భయముగానున్నది అందరి

అవస్థలా కనీవినీ పెండ్లిమాటవింటే గుండె దడామంటుంది అపేక్షయం పరునిలో గమనించేదికాదు అదిజ్యోతిష్యులకొకరికి తప్పమరెవ్వరికి తెలియదని మాఅప్ప అంటూ ఉండగా విన్నాను గంగిరెద్దువలె వేషంవేసుకొని కూర్చున్న వానిచూచి సంతోషించవలసినదేగాని పాశ్చాత్యులవలె పరిశీలించి చేసుకొనేదిగాదు అది స్త్రీ పావపుణ్యాను సరణంగా ఉంటుంది అని మాఅమ్మచెప్పతూ ఉండేది స్త్రీలో పుణ్యముఉన్నంతా పురుషునిలో యౌవనముంటుంది అప్పటిలో స్త్రీ కొంతవరకు భర్తను చక్కచేసుకొనవలయునని చెప్పినది అదియెట్లంటే నాకర్మభాగనే ఉండినది నేనట్టివి నేకుకొననేలేదు చెప్పవారు దొరుకనూలేదు అక్కడికే సంతోషించినాను అన్నది అవ్వా నీకెన్ని విధాలు తెయినో అన్నివిధాలాచెప్పి నాభయముదీర్చు ననుస్కారముచేస్తానన్నదాపిల్ల

అందరూ వరపకనగిరారు గాని అవ్వచెప్పితే వ్రాసుకోవలెనని ఆదిలాష మాత్రము అందరి హృదయాలలోతగిలినది.

ఒక నిపిల్లగాలా ఈవయసుకే ఇట్లున్నావే మల్లిఎట్లనే అయితే అనుభాల్లో నన్నుమరచిపోక అవ్వపుణ్యమంటావా మరచిపోతావా అన్నది అవ్వనవ్వుతూ.

అవ్వా దీపముపెట్టి మైక్కుతా తాళిఅమ్మిఅయినా భర్తను తయారుచేసుకుంటా, నిమేలు మరచిపోకుండాఉంటా కాని అవ్వా అంటూమరింత దగ్గరికి వచ్చినదాపిల్ల.

ఇప్పటినుంచే ఈభయం ఎంచుకేనిరు అనాడు హతువులే అన్నది సరోజినవ్వుతూ.

అబ్బా ఉక్కుతుంటవంటి మగవాడు దొరికినాడని నివు వద్దంటావు. అందరూ నీయట్ల అదృష్టముచేయవద్దు. బాగానేయిస్తుందని పొడియెనుమును తెచ్చుకొని అదిఇవ్వక తన్నుతుంటే ముంత పగిలిపోను గాజులురాలిపోను కొట్టనూ, తిట్టనూ చూస్తున్నాముగా అప్పుడో దాన్నిచక్కచేసుకునే విధానం తెలియకుంటే ఎట్లా పొడియెనుముకన్నా ముందు దానిని సాకినంతరించి దానివల్ల పాలుపితుకుకునే విధానం బాగా తెలుసుకొని ఉండవలయును లేకుంటే మూలనకూర్చొని ఏడవలసిందే అదితెలిసి నిత్యమూ త్రిదేవుల పూజిస్తూ రాబోవు కష్టముల చెప్పుకొంటూ

ఉన్నానమ్మా అట్లాకష్టాలలో నన్ను పెట్టవద్దు తల్లుల్లారా అడవారికష్టంమీకు తెలిసిందేకదా నీకష్టాన్నైనా పడతానుగాని ఈకష్టంరానీవద్దని మనస్ఫూర్తిగా నమ్మి మనసారా పూజిస్తూఉన్నాను అవ్వొన్నదాపిల్ల.

అయితే రాసుకో పాపం నీకెందుకాదుగ్గ అన్నది అవ్వ.

అందరూ కాగిదాలు తిసుకున్నారు.

అది ఆపిల్లచూచి అయ్యో మీవారంతా యోధాన యోధులైనట్లు నవ్వివారే మావారే షండాగ్రేసర చక్రవర్తి అయినట్లు బిడియమిడిచి అవ్వను అడిగింది నేనేగా నేనేవ్రాసుకోవలె మీకెందుకు అన్నదాపిల్ల,

కాదే ధనముంటే ధనము సంపాదించరా వకపదార్థంతింటే మళ్ళీ అవదార్థం తినరా ప్రతిజీవీ ఇంకొద్దు అనేవస్తువేదీ లేదు కష్టము తప్పా అన్నదొకామె

చెప్పు అత్తా అదిపోనివ్వదింక అన్నది సరోజ.

అయితే వ్రాసుకోండి ఇమీర గోమీర మర్కటబీజం ముసల శతావరి శాల్మలి ఫేనం ఘృత మధుశర్కర సమయాశుల్యం శతనారీదినమేకం రమతే అన్నదామె.

అవ్వ ఇదేకావలసింది అ బ్బా నా ది గు లు కీరింది బ్రతికినా ఊ కానీ అన్నదాపిల్ల.

పైటచెదగులడ్డము పెట్టుకొని అందరు నవ్వుతుండగా అమెప్పిస్తుచూచి ఓసిబడవా ముండా ఎంతాశ ఉన్నదేనీకు అన్ని నవ్వినది.

అది ఆపిల్లచూచి ఏమవ్వొ అట్లనవుతావు అడుగనివారు. అప్రయోజకులన్నట్లు అనిపించుకొనకుండా మావారిని తయారు చేసుకునేడి తప్పా ఇంటిగొడ్డుకు గడ్డి వేయక ఎండబెట్టి పొరుగింటికి చల్లకు పోయేదిమేలంటావా అట్లపోకూడదని అడుగుతున్నా తప్పంటావా ముసుగులో నవ్వుతూ మూలమేమో వ్రాసుంటూనే ఉన్నారు. చూడు నీదృష్టికి రంకులాడిననేనే మాసరోజ అక్కకూడా వ్రాసుకుంటూ ఉన్నదిచూడు బంగారువంటి మాబావవుండి ఇంకెందుకని ఊరకున్నదా ఎవరి

మొగనిపైన వారికి ప్రేమలే అయినా మావారిపైననాకు బహుప్రేమమ్మా అన్నదా పిల్లనప్పుతూ.

ఓసి కున్నిముండా ఒకటికాలేదు ఒకటిపోలేదు ఎన్నినేర్చినావే అన్నదామె.

కాదవ్వా కామం పుట్టుకరోపుట్టి నన్నుమాత్రం పోనిస్తుందా కాగలపని అంతాకానిస్తుంది. వద్దంటే బాధిస్తుంది. అదితెలిసిందేగా ముందే అన్నీనేర్చుకొని ఉంటే బాగని నాయభిప్రాయము అన్నదాపిల్ల.

సరే కానీ పెన్నేరుగడ్డలు వీనుగ పల్లేరుకాయలుగానీ పెద్దపల్లేరుకాయలు గానీ ఒకటి తీటకనిందవిత్రనాలు నేలకాటిగడ్డలు శతావరిగడ్డలు బూరుగబంక అయి దేసేతులములు పొడిగాగొట్టి సేరున్నర చక్కెల లేతపాగుబట్టి అందులో పొడిపోసి కలియబెట్టి అయిదుతులముల నెయ్యి అయిదుతులముల తేనెవేసి కలిపి రోటిలోవేసి మెత్తగవునట్లుదంచి మృదుత్వమునకు రాకపోయిన మరింత నెయ్యిచేర్చి ఎత్తి పెట్టుకొని రాత్రి సంగమానంతరం పెద్దరేగువండు ప్రమాణం మొదలుకొని మేడి వండు ప్రమాణంవరకూ యిచ్చి వకగ్లాసుపాలు త్రాగనిచ్చిన పెంటనే దేహము స్వచ్ఛస్థితిజేసింది. దీప్తినిచ్చును క్షయకూ అక్షయకూదారి తీయదు తెల్లవారి బ్రహ్మ చారికి దేహమున్నట్లుండును. డెబ్బెవిడులవరకు యౌవనము లోపింపక కాయము దృఢకాయమై ఉండును స్త్రీతన ఆశయము పండించుకొనవచ్చు అయితే ఈమవులలో శతావరి దొరుకుట కొందరికికష్టం అచెట్లు కొండలలో వీటివడ్డల ఉండును అది ఓగెవలె ముండ్లుగలిగి పైనఉండును దానికి యాబైమొదలు నూటాయాబైవరకు బొటనజ్రేలిలావుతో మూడు జానలకుపైన పొడవుగల్గి గడ్డలుండును మధ్యలో గడ్డకు సరమువలె క్రిందివరకూ ఉండును. వట్టినీరుతో చేరిఉండును. గడ్డలనే ఎండబెట్టిన ఎండపు ముక్కలు ముక్కలుతరిగి ఎండబెట్టవలయును లేదా రసము పిండి శగుమోతాదు. బాగాకాచి అందులో మిగులువస్తువలు చేర్చితయారు చేసు కొనవలయును. ఇదివైద్యులవల్ల తెప్పించుకొనవలయును. రసము కొరిజెము చేదు గానుండును. (తాటిపత్రితాలూకు యల్లనూరు మల్లెమల్లె ప్రాంతముల యేటివడ్డన దొరుకును)

ఈ లేహ్యము స్త్రీలకుకూడా ఉపయుక్తమే ప్రదతవ్యాధిని పోగొట్టును రుతురక్తము చక్కచేయును ఖడ్గలు లేనివారు అయిదాతు మాసములుగా తిరిగి

వచ్చిన రుతురక్తము సక్రమమయి బిడ్డలు తప్పక కలుగుదురు. రుతురక్తముచెడియే బిడ్డలులేనిది రక్తమునలువయిగాని వాసనతోగాని తెలుపుతోగాని బొత్తిగా కాకపోవుటతోగాని మొదలగు దుర్గుణములతో సంతతి ఆగిపోవును. రుతురక్తము రక్తమువలె ఉండవలయును. ఈమందు ఈరక్తము శుభ్రపరచి సంతతినివ్వగలదు అన్నది అవ్య.

అంగడిలోదొరుకు సామానులతో మరొకటిచెప్ప అవ్వ. శతావరిదొరుకుట కష్టము అన్నదాపిల్ల.

సరే వ్రాసుకో పెన్నేరుగడ్డలు నేలతాటిగడ్డలు వల్లేరుకాయలు బూరుగబంక బాదాము పప్పు ఖర్జూరపువండ్లు ద్రాక్ష అయిదుతులముల వంతున విడివిడిగా నున్నగనూరుకొని జాజికాయలు, యాలకులు చిల్లగింజలు సాలామిశ్రి రెండుతులముల చొప్పున విడివిడిగా నూరుకొని నీకువలనువడితే పదితులముల ఎండబెట్టి చూర్ణించిన మేడివండ్లు నాలుగు తులముల తీటగనింద విత్తులు కలిసిన మేలుగానుండు వ్రతిజోటా దొరుకును. యాబైతులముల చక్కెర లేతపొగుబట్టి అందులో ఈమూర్తములుచేర్చి కలియబెట్టి రోటిలోవేసి పదితులములతేనే ఇరవైతులముల నెయ్యిచేర్చి బాగాదంచి గాజుపాత్రలో భద్రపరచి తినిపూచుకో. భర్తకుయిచ్చి నన్నుతలచుకో ఓసేయ్ భామా ఇంకొకరి సీమంతంలో ఇంకాచెప్పుతారా అన్నదిఅవ్య.

అంతలో వంటమేనేజరుగారు బైటికివచ్చి అయ్యా ఈవేళ గురువారం వక్కపొగ్గిద్దులుండే వారెవరైనా ఉంటే కొంచెము చెవులోవేయండి లెక్కవేసుకుంటూ ననగా నలుగురైదుగురు ఔనండీఅన్నారు సరేనని వరేశిష్యా గుమ్మడికాయలు దండిగా ఉన్నట్లున్నవి వకకాయకొట్టి తరుగరాదోసేస్తాము అన్నాడు.

అక్కడొకాయన వంటమేనేజరును ఎగాదిగాచూచి గుమ్మడికాయ దోసేమిబిదిరా కుంకా అన్నాడు.

నీకేమి తెలుసురా నుంరా అన్నాడాయన.

ఓరీ నీతలవండు వగులా గుమ్మడికాయదోసే సొరకాయదోసే మీరకాయదోసే బెండకాయదోసే వంకాయదోసే ఇట్లాంటివన్నీచేసేదానా ఓరి నీమీదగాను మనుష్యుల చంపేవురా అన్నాడాయన.

ధర్మివారికి దబ్బవారికి ఏమిటెలునురా శంరా దర్జాగాకూర్చొని అదిచేయి
ఇదిచేయి అనే వంట దొరగారికి తెలుసురా అన్నాడు.

ఓరి కళాయిలేని రాగెబోకి దర్మివారు గరిజెత్రిపుతారు దబ్బవారు నీళ్లు
మోస్తారు అదైనా నయం నీవుశవడోలీలు మోస్తావుగదరా అన్నాడు అందరూ
నవ్వినారు.

ఓరే మంగలం ముఖమా ఇది యుద్ధసమయం విడికానీ వృధాచేయక అహా
రంగామార్చి నాల్కకు రుచిగా మనసుకు ఇంపుగా చూడను సొంపుగా ఉండేటట్లు
చేయవలసిన పాధ్యత స్త్రీలది వంటవాళ్లది నీకేమిటెలునురా వరేశిష్యా దబ్బా
ఆర్దసేరు బియ్యము ఆరపావు ఉద్ధిబేడలునీళ్లలోపోయి నానని వరేదర్మి వక
గుమ్మడికాయను చెక్కులుపైపైవి తీసివేసి సన్నగా తరిగి వచ్చికొబ్బెర వకగిన్నె
అంధులోవేసి రుబ్బి కొంచెము ఉప్పు జిలకర పడవేయి బియ్యము బేడలు రుబ్బి
రెండూ మిశ్రమముచేయి వస్తాను వేస్తాను గురువారంపోయి శుక్రవారం వుట్టి
నంతవరకూ తింటూఉండవలె గురువారం గురువారం కలవరంలో రావలె
అన్నాడు.

ఏమి మాట్లాడుతాడు ఈయన అన్నదొకామె.

అయ్యోచిట్టపాడుగాను ఈలాంటి కార్యక్రమాలు చేయువాళ్లు కాఫీహోటళ్ల
లో కార్యములు చేయువారు బజారులలో చాకిరిపనులు చేయువారు జోబీదొంగ
లు దోపిడీలుచేయు మహాశూకులు వడుగానులుదిను పాపిముండలు వకరననేల
హినకార్యములకు దిగినవారంతా ఈలాటిమాటలలో దక్షులుగాని అందరూ ఎట్లు
న్నారు వారివలెనేనెన్నడయ్యేది వారివలె గౌరవమర్యాదలతో జీవించేదెన్నడు
ఆర్జించినది ఎట్టో కొంతముగిలించుకొని ఇల్లూవాకిలీ తయారుచేసుకొని అలుపిల్లలు
అటుమటుపడకుండా సాకినంతరించేదెన్నడు అనే ఆలోచన బొత్తిగా ఉండదు. దారి
ద్ర్యాన్ని ఎదిరించి దరిజేరేవిధమే ఆలోచించరు ముందుగతుల చూడరు ఇంకానడి
నీళ్లలోకే చస్తారమ్మా చిట్లబుద్ధి పాడుగాను అన్నదామె.

కౌను “బుద్ధిఃకర్మానుసారిభే” అన్నారుగదా దారిద్రులను బుద్ధి మంచి
కార్యములపై శ్రద్ధుడు దైవసేవపై అంతకూ బుద్ధిని పోనివ్వదు వారివారి కర్మ
వారిని తప్పక బాధిస్తుంది సోమరుల చేస్తుంది అన్నదొకామె.

ఇంకొకాయమ సరోజనుచూచి సరూ నావంతునేను చెల్లించుకుంటానమ్మా వ్రాసుకో ఇది స్వానుభవము మాఇంట్లో ఈమాత్రలు తయారుచేసి బీదాసాదలు కుఇస్తూఉంటాము. వీటెను బాలసంజీవి మాత్రలు అంటారు సొంటి మిరియాలు పిప్పళ్లు వామం లవంగాలు ఇంగిలీకం వెలిగారం ఈనీడుదినసులలో ఇంగిలీకము వెలిగారము శుద్ధిచేయవలయును అనగా ఇంగిలీకము నిమ్మరసముతో పలుకులు లేకుండానూరి ఎండబెట్టిన శుద్ధియగును వెలిగారము నున్నగానూరి ఇనపబాణలి లోపేసి వేయించిన బొరుగులవలెఅవును పేలును ఈవిధముగా శుద్ధిచేయబడినవి చేర్చి నిమ్మరసముతో కాటుకవలెనూరి మినపగంజలంతమాత్రలు చేసుకొని నీడన ఆరనిచ్చి సీసాలో ఉంచుకొనవలయును దినుసులు సమతూకములుగా చేర్చ వలయును.

బిడ్డవుట్టిన పద హైదురోజాలనుండి వ్యాధిబలానుసారముగా 1,2,3 వరకు వాడవచ్చును చనుబాలతోగాని అవిరిలో ఉడికించిన తులసి ఆకురసముతోగాని కుక్కతులసి ఆకురసముతోగాని పొంగబోసినఅల్లపురసముతోగాని, వుడుకునీళ్లతో గాని, అల్లపురసము చనుబాలు తేనె మూడుకలిపిగాని దేహబలము వచునునెరింగి వేసినట్లయిన జ్వరము వడిసెము పోగొట్టును అక్షిర్ణభేదులనిల్పును శీర్ణముచేయును నానుగావచ్చును జ్వరమునుపోగొట్టును. నలిగాఉన్నపిల్లలకు దినక్రమేణ వేయుచూ వచ్చిన శీర్ణశక్తిగలిగి దానితో దేహమభివృద్ధియగును జలుబుచేసినప్పుడు వ్రతి పిల్ల వానికి వాడుకొనవచ్చును శీర్ణముకానిపిల్లలకు అమృతమువంటివి. ప్రతియింటా ఉండతగినవి మోతాదు హెచ్చించి పెద్దవారికికూడా వాడుకొనవచ్చును ఘంచీవని చేయును వీటెను బాలసంజీవి మాత్రలు అంటారు.

ఇంకొకటి వ్రాసుకో దీనిని బాలామృతమంటారు. ఆరుతులాల వేపాకు చిగుళ్లు, వకటిన్నరతులం వంతున కరక్కాయవలుపు వామము కటుకరోహిణి మిరియాలు నల్లజిలకర, ఈదినసులలో వేపఇగుళ్లను బాణలిలోవేసి కొంచెముగా వాడ్చి ఎత్తిపెట్టి కరక్కాయవలుపు, కటుకరోహిణి, మిరియాలు ఈమూడు కొంచె ము వెచ్చజేసి వారనుంచి వామం, నల్లజిలకర కొంచెమువేయించి అన్నీచేర్చి కాటు కవలె వేడినీళ్లతో మర్దించి గురిగింజలంత మాత్రలుచేసి నీడన ఎండించుకొని సీసాలో ఎత్తిపెట్టుకొని వయసు దేహబలానుగుణ్యముగా అర్థమాత్రమంటి నాలు గైదు మాత్రలవరకు వాడుకొనవచ్చును. సంవత్సరము లోపలివారికి వాడరాదు వేపాకు ఉండుటవల్ల నోరుచేదై కొంత బాధపడుదురు అక్షిర్ణము పోగొట్టును భేదుల

కట్టును వాంతులనిల్పును. అకలిపుట్టించును. నుసిపురుగుల చంపును. భేది వాసన గానున్నప్పుడు వాడిన జీర్ణముచేసి దుర్వాసన పోగొట్టును. మూత్రము జారీ చేయును. పెద్దవారికి అజీర్ణ భేదులు పెట్టిన 7. 8. మాత్రలు నలియగొట్టి నోటిలో పోనుకొని వేడినీళ్లతో మ్రింగిన ఒక పూటలోనే నిల్చును. సమయానుకూలముగా వ్యాధి ననుసరించి యిరవై మాత్రలవరకూ పెద్దవారికి వాడవచ్చును. కలరా అతిసారము సమయముల ఇంకా యెక్కువగా కూడా ఇవ్వవచ్చును. ఇందులో రసగంధకాలు లోహాలు లేవు.

మరివక అనుభూత చికిత్స సన్నపిల్లలకు భేదులు ఎక్కువగా అవుతున్నప్పుడు వజికొమ్ముకు అమిదము చుట్టూపూసి దబ్బళమునకుచెక్కి పోయిలోగాని దీపములో గాని నల్లగా బొగ్గగునట్టుకాల్చి దానిని మున్నగనూరి వకగురిగింజ ప్రమాణమునుంచీ నాలుగైదు గురిగింజల ప్రమాణమువరకు ఆరునెలల పిల్లవానికి మొదలుకొని మూడే డులవరకు మోతాదు హెచ్చించి పోయవచ్చును. చనుబాలలో కలిపిగాని తేనేలో గాని ఇయ్యవచ్చును. (గమనిక) ఈవజికొమ్మునుధ్య కాలక తెల్లగనుండును. ఈకొమ్మును కత్తితో కాలినమాత్రము గోకుకొనవలెను. మధ్యలోనున్న తెలుపు కలిసిన మరీ భేదులు ఎక్కువగును తెలుపుకలియకుండా నల్లటి మసిమాత్రమే తీసు కొనవలయును అంటూ నిర్మలాంబతట్టు చూచి ఒసేయ బసిపీ చూస్తూ ఉన్నావేమే రా అన్నది అవ్వ.

ఒసేయ వృద్ధునారి నేనువస్తేనీనోరు మూసుకోవలసినదేఅంటూ నిర్మలాదేవివచ్చి కూర్చొని సరోజా ముఖ్యముగా పిల్లలను చూచుకొనవలసిన విధము వీమన భేది రోజూ అవుతూఉన్నదా లేదా అభేది దుర్వాసనతో చేరియున్నదా జీర్ణమయి భేది అవుతూఉన్నదా లేదా నుసిపురుగులేమయిపా ఉన్నవా. అనిచూచుకొనవలయును ఎక్కువభేదులయిన తగ్గించుకొనవలయును కాకపోయిన అగునట్లు చేనుకొనవల యును ఎక్కువ తక్కువల ప్రవర్తిలో చూచుకొనుట ముఖ్యము మూత్రముకూడా అప్పుడప్పుడూ చూచుచుండవలయును. బండపైన పోసిన మట్టగుట తెల్లటిగుడ్డ

పైన పోసిన పచ్చగనగుట తటస్థపడును కొందరు సుద్దవలె పోయుదురు కొందరు జాస్తి పోయుదురు ఇట్లయిన దానికి తగువయిన చికిత్స అవశ్యకము ఇది ఉపేక్షించిన పిల్లవాడు చిక్కిపోవుట పాలిపోవుట దేహమంతా పచ్చగానగుట కండరములు పిరుదులు కరిగిపోవుట ఎడతెగని వడిశము ఉండుట కండ్లుతెల్లగాని, పచ్చగాని అవుట తటస్థపడును దీనివల్లగాని భేది మురిగి దుర్వాసనతోచేరి రెండు రోజులకొకతూరి అగుతుండడమువల్లగాని మలము మురిగి దుర్వాసనతో అపానవాయువులు వచ్చుచూ మూత్రము ఎక్కువ పోయుటవల్లగాని ఉష్ణవాయువు సంభవించి రక్తప్రసారము చక్కగాగాక ధాతువులు స్తంభించి రెండు కాళ్లువడిపోవుట చేతులువడిపోవుట కాళ్లువన్నమైపోవుట గడ్డలుకట్టుట వుండ్లులేచుట పెరుగకనిల్చి పోవుట దేహభివృద్ధి నొందక గండమలలు మొదలగు క్రూరవ్యాధులకు జ్వరము జిన్ని విషజ్వరము మొదలగువాఁలకు దారిఱియును మలమూత్రముల జాగ్రత్తగా తల్లికనిపెట్టి ఉండవలయును. అయినా వడిశము భేదులు చిన్నపిల్లలకుమృత్యువు ఈసమయములలో శిరస్సొనము చేయించవద్దు నూనెపెట్టవద్దు నాలుగువూటల మంచి కాసీనసింధూరము చనుబాలలో కలిపిపోయి నిల్చును లేదా శిశువర్దనీ బాలసంజీవిమాత్రలు పోసినా నిల్చును ఈజాగ్రత్తముఖ్యము అన్నది నిర్మలాదేవి.

అంతలో ఇంకొక ముసలామెవచ్చి సరోజనుచూచి సరూ నేనొకటిచెప్పతావ్రానుకో. అప్పుడప్పుడూ ఉష్ణాధిక్యముతోగాని కామచింతతోగాని దేహము ఉడుకెక్కి ప్రదరవ్యాధి వీర్చుడును (తెల్లచీరలు) అసమయములలో బాగామాగిన మేడివండ్లుతెచ్చి చితుకకొట్టి ఎండబెట్టి చూర్చించి చూర్ణము పొవ్వుకొలతకు అరపావు చక్కెర లేతపాగుపట్టి అందులో ఈచూర్ణమువేసి కలియబెట్టి ద్రాక్ష బాదము పప్పులు కావలసినంత చేర్చుకొనవచ్చు కొంచెము యేలకులు జాజికాయవేసి రోటిలోపోసి నెయ్యి తేనీ కావలసినంతవేసి మృదువుగా వచ్చువరకుదంచి డబ్బీలో పెట్టుకొని ఉడయసాయంత్రముల చిన్నమేడివండంతిని కొంచెము పాలుత్రాగు తావచ్చిన స్త్రీలకు ప్రదరవ్యాధులు పోవును ఐహింస చక్కగా తిరుగును పురుషులకు వీర్యవృద్ధియవును వీర్యస్తంభనగలుగును చిన్నపిల్లలకు దేహపుష్టినిచ్చును ఎదుగకనిల్చిన కన్యలకు యిచ్చిన దేహము ఆరోగ్యమునకువచ్చి పుష్పవతులగుదురు అన్నదామె.

ఒసేయ్ ముసలితొత్తా ఎక్కడదాచి ఉండినావేయిది దీనికింత రామాయణమారెండు అరటిపండు తోట్లతీసి గిన్నెలోవేసి వండ్లుపిసికి అదిమునిగేటన్నిపాలు రెండు

మిల్లెలు నెయ్యి రెండు చమ్మలు చక్కెర ఉంటే వకమిల్లెడు తేనెవేసి బాగాపిసికి చక్కగాఢొక్కకుద్ది చేసుకుంటే ప్రదరంపోయి పెన్నారులో వడుతుంది అన్నదొక ముసలామె.

ఎన్నిపూటల తినవలెనన్న దొకాయమ.

ఓ హో ఎన్నిపూటలయితేనేమి చేదా వధ్యమా అయిదారు పూటలకు నిల్వ కుంటే వదిపూటలుతిన వదులున్నారు ఇచ్చి మందులు ఇప్పించమనకుండా తెచ్చు కొనితిన వారము రోజులలోవల అన్నీపోతాయి అన్నదామె.

సరోజను నిర్మలాంబ చూచి గర్భవతులకేగాక మంచివారికికూడా అప్పు డప్పుడూ చురుకువల్ల పుష్పావరోధము అనగా మర్మస్థానములో నొప్పి, మంట పెరకట మూత్రమురాక బిగియవట్టుట పోటు పొత్తికడుపు పాలచేర్లు బిగియబట్టుట వచ్చుచుండును. ఇది గర్భవతులకు కొందరికి ఎక్కువగా వచ్చును అప్పటి లో చారెడు పెసరబేడలు నున్నగా ఉడకబెట్టి గరిటతోగాని వప్పుగుత్తితోగాని మెత్తగారుద్ది అందులో కొంచెము నెయ్యి పాలు చక్కెర ఉండిన కొంచెము తేనె వేసి బాగాకలిపి గోరెచ్చగానున్నది రెండుగంటలకొకతూరి త్రాగినవెంటనే బాహ తగ్గి మూత్రము జల్లునవచ్చును పిండమునకు వీలాబిబాధాఉండదు మరింతబలము నిచ్చును సరోజా వృత్తిదానికి వైద్యులనే డాక్టర్లనే చూడవలయునన్న మగవారు సంపాదించిన నాల్గడబ్బులు అలుపిల్లల జబ్బులకే చాలపు స్త్రీ అన్నిటలో చాకచక్యముగలిగి మగవానికి సహాయమియ్యవలె. ప్రతిదానికి పురుషుని బాదిస్తే బాధబడలేక సన్యాసము మేలురా డేవుడా అంటాడు. కొంత చుట్టుకు భర్తకు చెప్పకనే సంసారాన్ని సమర్పించుకునే సామర్థ్యాన్ని స్త్రీ సంపాదించుకొనవలయును సమయమొస్తే సాహసించి సమరములో దూకలేకపోయినా సాహసించిన మగవారికి సహాయమిచ్చే తాహతు నేర్చుకొని ఉండవలె అం యుద్ధమనిగాదు భర్తచేసేకష్టముగాని మరొకటిగానిచేసి నాల్గడబ్బులు అర్జియై విధము భర్త దైవానుకూలముతప్పి రోగగ్రస్తుడయినప్పుడు స్వరక్షణోపాయండ్రి ఉపకరించు కార్యములు అన్నమాట దైవశక్తినిర్ణయించి భర్తకు సహాయము య్యి కార్యములో భర్తను జయమందింపవలయును పనిలేని వేళలలో అర్జనకు త సన్నాహములో జ్ఞానాబివృద్ధికి తగు గ్రంథశోధనో దైవశక్తిని అర్జించు సాధనా సంపత్తితో చూడవలయును భగవంతుడు భర్తవశ్యులైతేగాని సంసారము సాగదు సంసారిబీ అనుపేరు అప్పుడుకానిరాదు. ఈరెండూ సాదించినస్త్రీకి యిహమూ వరమూ వకటిగానే ఉండును. స్త్రీ పనిలేనివేళలలో వండుకొనక ఊరపురాణ

ములు ముందువేనుకొనక కథలు కారణాలు చెప్పకొనక నీచకార్యముల ప్రేరేపించుకొనక కాలమువృథాచేయక మంచి సాధనానందముల నేర్చుకొని వరులకు చెప్పి పుణ్యమార్పించుకొనవలయును. నేనట్ల గ్రంథశోధన చేయకుండిన జ్ఞాపకముంచుకొనకఉండిన మీకేమి చెప్పగలను కుటుంబరక్షణకై వస్తుగుణతత్వము కొంతవరకు భర్తను పిల్లల రక్షించు వైద్యవిధానము స్త్రీ గడించుకొనియే ఉండవలయును. భర్త ఉచ్చుచురుకుతో అల్లాడుతుంటే మునగకాయలపులును నూగులపోరుబిండి ఉలవచారుచేసి పెట్టితే పెట్టినగంటలో డాక్టరు రావలసి వస్తుంది దేహతత్వం వస్తుగుణతత్వం తెలుసుకొని రదాన్నినడువవలసినదిస్త్రీ ఈమె శల్యసారధ్యంచేస్తే కర్డునిరథం దిగబడినట్లు దిగబడుతుంది సరోజా నిలోఅన్నినేర్పులూఉన్నవిలే కృష్ణసారధ్యంచేసి అర్జునునికే కృష్ణుడుఖ్యాతినినిచ్చినట్లు భర్తకుపేరుగడించి ఇవ్వగలవులే అన్నది నిర్మలాంబ.

సరోజ చిరునవ్వునవ్వుతూ పిన్నమ్మా చాలాకష్టపడి చదివినావు అందరికీ చెప్పి పుణ్యమార్పించుకుంటూ ఉన్నావు మేమంతటివాళ్ల మయినప్పుడుగదా అన్నది.

ఔనుతల్లీ కష్టపడిన వాళ్లదే ముందుమజిలీ కష్టపడక ఒరుల కష్టముతిని సోమరులైన వారిదే వెనుకమజిలీ తెలిసినట్లే ఉన్నది అన్నది నిర్మలాదేవి.

ఔనని సరోజతేచినది అందరూలేచి ముఖాలుకడిగి తిలకాలుతీర్చి వేషాలువేసి నారు ఇంతలో అయిదున్నరగంట అయినది ధ్యానసమయమని ఎవరినమీదవారు పోయినారు.

నిర్మలాంబ పదహైదు నిమిషాలలో అనాడు తనపూజ ముగించుకొని వచ్చి వచ్చా జవమాలత్రిప్పుకుంటూవున్న సోమిదేవమ్మ ప్రక్కన కూర్చున్నది.

లో? ముసలి ముసలితనం వండువంటి ముత్తైదువతనంతో ఉన్నసోమిదేవమ్మ పెట్టిలాంబను చూచి ఏమే ఈనాడు తొందరగా దైవధ్యానము ముగించుకున్నావే తన్నది.

ఏమి ఈఅల్లరిలో బుద్ధినిలుస్తుందా యిచ్చపుట్టుతుందా చూడు సింగారించుకొని వయ్యారపు నడకలతో వలపు చూపులతో కాళ్ల ఈడ్చుకుంటూ కొందరు గుఱ్ఱంకదం త్రొక్కగా గిట్టలశబ్దం అయినట్లు భూమిఅడుగు టవటువనడచువారు కొందరు పనిలేకున్నా తన అందాన్ని చందాన్ని పదుగురు చూడవలెనని పరవళ్ల

త్రొక్కుతూ మగవారి మధ్యదూరి బయటికి బయటనుంచీ ఇంటిలోకి పోవువారు కొందరు ఊరపురాణాలు బంధుమిత్రుల అల్లకల్లోలాలు అత్తస్తుతులు ముందు వేసుకొని ప్రతిధ్వనులుగలిగి చెవులు బ్రద్దలయ్యేటట్లు మాట్లాడువారు కొందరు పూజాసమయము వీధి చేసుకొనుచున్నారు వారితెందుకు మాట్లాడించవలెననక వ్రక్కనకూర్చొని మాట్లాడించువారు కొందరు మేసేగాడిదను కూసేగాడిద అల్లరి లేపినట్లు వారుచెడిపోవునదిగాక ఇతరులచెడగొట్టువారు కొందరు ఇప్పుడే వైకుంఠానికి కైలాసానికి పోతారు గావలెనని హేళన చేయువారుకొందరు ఇక సంస్కారములేని పిల్లలన్ననో కిష్కింధాకాండ ఉండనే ఉన్నది. వీళ్లెక్కడిపిల్లలో అమ్మా ఈవయసు పిల్లలు సంస్కారములేక చేసేవనులు చూడు ఈవనులుచూస్తే మూడు కాళ్ల ముడుసలయినా తలవ్రక్కకు త్రిప్పకుంటాడా మనసును మార్చుకుంటాడా చూడు నాకూలోపల లంగాఉన్నదండ్రా అని చీరకన్నా రెండేళ్లు క్రిందికి కట్టుకొనడమో లేక వీవయినముతోనో వకవైనముగా చూచునట్లు చేయడమో మామయ్యా కొంచెమిటు తలత్రిప్పండి ఇండ్రలోకమెందుకు పోవలె అక్కడ అవ్వరసలు స్త్రీలే వారిపై ఆశవిడచి ఇటుచూడండి అని అవయవశోభనుచూపి అరెదరిని వ్యామోహరంగమున దించి చిత్తమునకు చిచ్చుపెట్టు చున్నారు. ఈపాపము మరుజన్మకు శ్వేతకుఘరోగముతో పడుగురికి అగుపడక తిరుగునట్లు దాచుకొని బ్రతుకునట్లు అందరూ వీవగించుకొని తలలు త్రిప్పకొనచూచి దుఃఖించునట్లు చేయునని పెద్దలతో వినియుండిన ఇట్లచేయుదురా వేళావిశేషములు తెలియక ధ్యానసమయమనక తిరుగుజీవులు సంస్కారములేని జీవులు పాపపుణ్య విచక్షణలేని అజ్ఞానులు అన్నది నిర్మల.

పీళ్లు పొడవునదిగాక మంచి మార్గములో పోవు వారికి పేరు భూతములై దాపురిస్తారు. వరుల పోనివ్వరు వారుపోరు ఈపాపము వీరిని మానవత్వమునుండి వూర్తి వతనమానంతవరకు పోనివ్వదు. అప్పుడు పైకెగజాచి చింతించేది వారేమి చేయగలరు, వారివిధివారినట్లు చేయుచున్నది అన్నది సోమిదేవమ్మ.

కాదు అత్తా మంచిమార్గములో పోవువారినన్నా చూచి వారుపోకూడదా తప్పక పెద్దలు చేయువనులు నేనుచేసి తీరవలెనని పట్టుదల ఉండకూడిదా రెండూలేని ప్రహ్లుల నేమనవలెనంటావు అన్నది నిర్మల.

సరోజ నిర్మలదగ్గరకువచ్చి పిన్నీ ఇంకాకొన్ని విషయాలు తెలియజెప్పిన బాగుండును వీవో కొన్నిచెప్పాని ప్రక్కనకూర్చున్నది.

నిర్మల చిరునవ్వునవ్వుతూ ఆలోచించుచుండగా అందరూ ఆడవారు ఏమో చెప్పుతుందని వచ్చిచుట్టూ గుంపుగా కూర్చున్నారు.

అందులోవకపిల్ల ముసలామెనుచూచి అవ్వా జోలపాట చెప్పతానంటే అది కానీ మళ్ళి మందులు చెప్పవలసివచ్చింది.

సోమిదేవమ్మ నవ్వుతూ అట్లనేజ్ఞాపక ముంచుకున్నావుగదే నీకుపిల్లలుపుట్టి నప్పటికిగదా జోలపాట కావలసినది. ఇప్పుడేమి మించిపోయినదే అన్నది ముసలాయన.

అట్లకాదవ్వా రాబోవు సంసారానికి కావలసిన సరుకులు ఎప్పుడు దొరికినవి అప్పుడు సాందించుకొని పెట్టుకొన్న అప్పటికి వనికివస్తాయి అప్పుడు కావలెనంటే ఎక్కడోస్తాయి అట్లనుకొన్నవారే బూబ్రారాక. బూదేనులై భూమికి బరువుగా ఉండేది ఎప్పుడేవస్తువ దొరుకుతుందో ఎప్పుడేవిషయం వింటామో కంటామో అది కంతస్థము చేసిపెట్టుకొని ఉంటే ఆ యా వేళకు వనికివస్తుంది. ఉవకరిస్తుంది అవ్వా చెప్పు అన్నది.

చుంచెజ్ఞానమే ఉంచుకున్నావు అట్లయితే వ్రాసుకోవే నీయాశ ఎందుకు కాదనవలెనని అవ్వ వ్రాసుకొమ్మన్నది

దండుకము.

జో జో నువుత్రీ సుగాత్రీ సదానంద జో జో
మదంబొందగా దేహసాభాగ్య మారోగ్యమా
యువ్యముల్ గూర్చి కాపాడు కాత్యాయనీ దుష్టవిధ్వంసినీ
జ్ఞానదీప్తి ప్రసాదించి వ్యాప్తి ప్రసాదించి
దేదీప్య మానంబుగా బ్రోచు శ్రీభారతీతల్లి భాషాసతీ,
సర్వభోగంబులక సర్వసాఖ్యంబులక క్షీణిచే
కూర్చు శ్రీమానినీ భాగ్యసంధాయినీ,
మువ్వరానంద ముప్పొంగ దీవింతు పోషింతు
సంతృప్తిగల్గింతు నీవాడుకో పాడుకో.

దృష్టిదోషంబులు దుష్టబాలగ్రహోపద్ర
వంబుల్ నివారించి రక్షింతు మాతల్లి సౌఖ్యంబుగా
నిద్రబో పండి నారల్లి సౌఖ్యంబుగా నిద్రబో॥

అంభరు వ్రాసుకున్నారు.

పాపాలకు భైరవునినేను వ్రాసుకునేది అందరుచూడవచ్చు అడిగిందినేను
వ్రాసుకునేది అందరూ అన్నదా పిల్ల.

అంతలో నిర్మలాంబ సరోజనుచూచి సరూ పిల్లలకు స్నానము చేయించ
దములో కొందరు బుద్ధిలేని పెద్దమ్మలు ఉడుకుడుకు నీళ్లుపోసి పండబెట్టితేబాగా
నిద్రపోతారని వేడివేడి నీళ్లుపోయగా పిల్లలచర్మము సన్నగ మృదువుగా రక్తపు
ముద్దుగానుండును అట్టివారికి కాలేకాలే నీళ్లుపోయగా ఆదేహము తాళలేక యమ
లోక బాధననుభవిస్తూ వస్తంతాకాలి ఉరిపరి మంటలతో చెప్పుటకు నోరులేక
చేయటకు పీలులేక వీడ్చి వీడ్చి నీళ్లుపోసిన గొడనే నీళ్లదాధతో విడ్డుఅలసటతో
పడి దేవుడాయని నిద్రపోగా చూడమ్మా ఉడుకుడుకు నీళ్లుపోస్తే పిల్లలు బాగా
నిద్రపోతారని మరింతవేడిగా పోయును అసన్న పిల్లలు పాపము నీళ్లుచూడగనే
విడ్చురు మొదలుపెట్టతారు ఉదయ సాయంత్రముల యమలోకబాధపడి బయటి
కివస్తారు బుద్ధిబలములేని తల్లికి మానవత్వముతో పుట్టటకన్నా పశువుకు పుట్టట
నయమన్నారు సరోజా అట్లచేయనిచ్చేవు గోరెచ్చగా నీళ్లండవలయును చర్మము
గట్టిపడుకొద్ది ఉష్ణాన్ని కొంచెము కొంచెము ఎక్కించుకంటూ సోవలయునేగాని
మనచేయిపెట్టిచూచి పరవాలేదనకూడదు మనచర్మమునకూ వారికి భేదము
అవంతముగా నుండును అదిగమనించవలయును పిల్లలు నీల్లుచూచినతోనే భయప
డరాదు ఉత్సాహము గలుగునట్లు చూడవలయును చేయవలయును వూసిననూనె
బోవుటకు సీకాయపొడి నబ్బు నున్నిపిండి మొదలగునవి రుద్దనప్పుడు జాగ్రత్త
ఉండవలయును.

ఉంగరాలు పెట్టుకొని రుద్దవారు గోర్లుపెంచుకొని రుద్దవారు ఉడ్డారు
అట్లచేయకు గట్టిగావేసి రుద్దడము కండ్లలోకి చెవులలోకి మిడిపోయినా విడువక
మెడలు తల నిలువక బాధపడుతూ నీడ్చుటకుపీలులేక ముక్కులలోకి నోటిలోకిస్లిం
పోతుండగా యమలోకమగుపడుతుండగా నోటమాటకూడలేక సమదాయించక

మూదేవతలవలె పోయుతల్లులున్నారు వారివలెగాక పిల్లలకు సుఖముగా నుండు నట్లు వకచేత తలనువట్టుకొని వకచేత రుద్దవలయును తలా మెడలు ఇటూ అటూ ఆడరాదు అడుగుతోటి మెడనుండి మెడకు పోవునరములు దెబ్బతిని జ్ఞానశక్తినిశించి పగులు నిచ్చెన గుంతలో గట్టిపట్టి రుద్దరాదు పెద్దనరము ముఖ్యమయినది ఉన్నది అది ఇటూ అటూ అల్లాడిన మెడకుకదలిగాని ఉష్ణాధిక్యమయిగాని దెబ్బ తినును ఈనరముపై ఉష్ణాన్నిగల్పించు తైలములు రుద్దరాదు చక్కగా మెడకు పెరుగకనిలుచును బుద్ధిమాంద్యమువచ్చును కన్నులలో పిండిపడిన మంటగలిగి కన్నులు ఎర్రనయి కనుకుట్లు మొదలగునవియు దృష్టికి శక్తిని తగ్గించును జాగ్రత్తవశ్యకము ఎక్కువగా పిల్లలవయిన కరణ పాపభీతి ఉండవలయును స్నానానంతరం తడితుడుచునప్పుడు గట్టిపట్టి రుద్దరాదు నీరును పీల్చునన్ననిగుడ్డతో రుద్దవలయును మాసినగుడ్డ నీరునుపీల్చలేదు బుజ్జగించుమా పాదగలుగకుండా తన వంటిపైనున్న పుంటిని కడుగునప్పుడు తుడుచునప్పుడు ఎంతజాగ్రత్త వహింతుమో అంతజాగ్రత్త పిల్లలపై ఉండవలయును నీళ్లనీ ఉష్ణాహరణములు చేయవలయునుగాని భయపడునట్లుచేయరాదు పైన కుంభిపాకనరకమున్నదని తలంచవలయును మాటలు వచ్చిన తదుపరి ఎన్నిచేసినా సమర్థించుకోగలరు మాటలురాని పిల్లలపాధ్యతలో తల్లి కల్పవల్లిగా నుండవలయును గరళవల్లికాకూడదు యిక దుష్కర్మము చూతమన్న దుష్కర్మమే అనగబట్టి పెరుకుటతోటి పునికకు దుష్కర్మవంధుడిగబడి పునికమంట ఎత్తుకొని అరుచుచుండ కాలతో బిగియబట్టి వకనాడుచున్న రెండవనాడుచస్త్రీ అంచుకు రారు దుష్కర్మకొనవలయునన్న విడ్డులు ఈడ్పులు తప్పవు ఇది తల్లలలో ఎక్కువఉన్నది నొప్పిగలుగకుండా దుష్కర్మ మరునాడంత మోడిపెట్టరు అనుకున్నంత మాత్రముతో గుండెలపిసిపోతూఉంటే ఎక్కడ కూర్చుంటారు సరోజా తల్లిఅన్నంత మాత్రముతో తల్లిగాదు పిల్లల అల్లకల్లోలము చేసి ఏడ్చించి కొట్టి తిట్టి వారి సుఖదుఃఖముల గమనించక భవిష్యత్తును పరికించక పాడుచేసినది మాతగాదు మారి అన్నది నిర్మల.

మరొకాయమ సరోజనుచూచి సరోజా పిల్లల కిందవేయు చిన్నచిన్నగుడ్డలు చల్లనీళ్లలో పిండి అరవేయుచూవచ్చిన రోజులుగడచగా వాటెలో వీదోవక దుర్వాసన బయలుదేరును అవాసన పిల్లలు పిల్చడముతోటి రోగగగ్నలగుదురు తల్లికి కూడా మంచిదికాదు అగుడ్డలను కాలేనీళ్లలోవేసి కొంచెముసేపు ఉండనిచ్చి ఉతికి అరవేయుటగాని ఉండవలయును ఉయ్యలలో నల్లులు చీచులు మొదలగునవి

వేకుండా చూచుచుండవలయును గుడ్డ ఉయ్యల పనికిరాదు ఇటుఅటు పొర్లుటకు వేలులేకుండును నడుము వంగుటచే వెన్నెముకకు శక్తితగ్గును వంగును ప్రక్కల గాలిరానివ్వదు శ్వాస నిశ్వాసలు తనవితానే పీల్చవలసి వచ్చును తల్లిడించునప్పుడు కుదించినట్లయి దేహములో అన్యస్తత విర్పడును నెత్తురు చక్కగా ప్రవహించదు. ఆరోగ్యమునకు నిరోధకముగా నుండును, తొట్టిచేకట్టించుచువుగాని ఈ సవినవద్ద తినవలంబించవద్దు ఇల్లూ వాకిలిలేని మందభాగ్యులు అడవులలోచేయుపని ఊరు నాశ్రయించి పిల్లల పాదుచేయుచున్నది అట్లచేయకుము గుడ్డలు వరుచునప్పుడు చక్కగా పరచవలయును మడతలుపడి వత్తుకొనుచుండిననూ విమయినాకరచు చుండిననూ చెప్పటకు నోరులేక పొర్లుచుచేతగాక విడ్డుచుందురు మాటలు వచ్చు నందనుక పిల్లకష్టముల తల్లిగ్రహించి శాంతముతో శ్రద్ధతో చూడవలయును. లేకున్న అపావము తల్లి నాశ్రయించును వారిని కంటికి రెప్పగాచూచి కాపాడుట తల్లివంతు ఎత్తుతెలియని వారిచేతికి ఎత్తుకొననిచ్చుట విడ్డుచుండినను నిర్ణయతో పరికించక ఉండుట రోగులై నిరంతరమఃఖులైవుండ వైద్యులరుహావక లోబులై శ్రుణూదూరులై అలన్యముచేసి అగంతుక మృత్యువువాతవేయుట మరింత పాపము అపావము మరుజన్మకు పిల్లలులేని తల్లిగా మార్చి భర్తకు రెండవ వివాహము చేయించి సవతిపిల్లల తల్లియై భర్తప్రేమను చూరగొనుటచూచి నిరంతర మఃఖము తో కుండచేయును ఊరకపోదు కన్నట్టుగాదు కన్నవారిని కన్నీటిలో ముంపక కరుణతో కాపాడవలె సరోజా జాగ్రత్త అన్నది నిర్మల.

మరోకాయమ సరోజనుచూచి అమ్మా పిల్లలవిడ్డును గమనించుట మహాకష్టము పాలకొరకయ్యో, కడుపునొచ్చియో, కన్నునొచ్చియో, నిద్రపట్టకనో దృష్టి దోషమో, జ్వరబాధో, బాలగ్రహదోషమో, ప్రతిశమువల్ల తలనొప్పియో మల విసర్జన చక్కగాక కడుపునొప్పియో, కడుపులోబాధో, ఉన్నచోట గాలిమొదలగు వాతావరణము అవరణము బాగలేకనో గర్భవతులు అంటూముట్టు అయినవారు వారిని తగిలినవారు తగులుటతోనో అంతలో.

సరోజ పిల్లల గర్భవతులు తగులరాద అన్నది

భానుతల్లి మినహా వేరు గర్భవతులు సన్నపిల్లల తగులరాదు. దాన పిల్లలకు జబ్బుగలుగును తెలియక చేయువారు అనేకులు ఉన్నారు ఈవిషయాదులు చెప్ప వలసినవిధి జోన్యులపై నున్నది. అశాస్త్రం కొంతదెబ్బతినుటతోటి మరింత

ప్రపంచముదెబ్బతిన్నది. కన్నులులేనివాడు కారదవిలో సంచరించి నట్లయినది అదటుండనీ సరోజి పిల్లలవీడ్చు జబ్బుగమనించుట మహాకష్టము నేనుచెప్పిన వాటెలో వీదైనదీ గమనించుట వకటి అహరవిహారాదులలో తనదోషము తాను గమనించుకొనుట మరొకటి పిల్లలు జబ్బుపడినప్పుడు తల్లి జిహ్వాపస్తా చాపల్యములమాని దయతో కాపాడుట ఇంకొకటి తల్లికర్తవ్యము తల్లిబాధ తల్లికే తెలియునుగాని ఇతరుల కేమెరుక అన్నట్లు తల్లిబాధ్యత గొప్పది సరోజి కనుగల్గి పోషింపవలె నన్నదామె.

అంతలో ఇంకొకాయమవచ్చి సరోజా మరొకవాడుక మానవులలో ఉన్నది మరీ వల్లెలలో పూర్తిఉన్నది. వారిమాటవినేవమ్మా తల్లిని శోకసముద్రములో ముంచుతారు. పిల్లను పరమపదించి చేస్తారు. ఏమంటావా కొందరు పిల్లలు తల్లికి కింకరులై చక్కగా నిద్రపోరు. ఎప్పుడూ ఎక్కుస్తూ వకరాత్రిలో పది పదహైదు సార్లు తల్లినిలేపి వానాఅవస్థలపెట్టుతూ ఉంటారు. ఇది తల్లిచేసిన పాపము తల్లి పాపము పిల్లపాపము కలిసినప్పుడు కంటినిరు దెబ్బవలపుతాయి అప్పుడు తల్లి శాంతము భర్తసహకారము ఆత్మమామల దయ అగుపడేది. అట్లవీడ్పించకుండా విడ్డూకుండా అవగింజలో అర్థభాగం నల్లమంచు చనువాలలో కలిపివేస్తే తల్లికి పిల్లకూ నిద్రపాగుంటుందంటారు. అనిద్రలో దీర్ఘనిద్రపోయినవారూ ఉన్నారు తల్లినిద్రకొరకై ఆకసిగంచురు మైకము గల్పించుట మహాపాపము లేతమెదడుకు మైకము గల్పించిన వారిఅవస్థ ఎట్లుండునో ఏమో చైతన్యమనకెరుక వద్దు దీనిలోడు ఎంతా అని రొరవాదినరక కూపములోకాలుపెట్టరు అది ఆకూపారము పారము ముట్టనిది అన్నదామె

అంతలో మరొకాయమ వచ్చి సరోజా పిల్లలకు గోళ్లుపెరుగనివ్వక ఆర్పు డప్పుడు తీయుచుండవలయును, కొందరు తమవండ్లతో కొరిగివేయుచుందురు ఇది చాలానీడము నన్నని కత్తెరలున్నవి దానితో చిన్నగా కత్తరించి వేయవలయును అట్లచేయకున్న కన్నులు పొడుచుకుందురు గీరుకొనుటలో రక్తమువచ్చును కన్నులు తగిలి పొరలు వచ్చినవారున్నారు. గోర్లను అప్పుడప్పుడు ఊసివేయుట శ్రేయమన్నదామె

అంతలో వకయుక్తవయసు పిల్లవచ్చి మాయింట చేయునది నిత్యకృత్యము గా తప్పక కావలెననిది ప్రతియింటా ఉండతగినది ప్రతిస్త్రీ చేసుకొనతగినది చెప్పతా వ్రాసుకుంటావా అన్నది.

ఏమిటిదది చెప్పవే చూతాము అన్నది నవ్వుతూ సరోజ

మేము పల్లుపొడి పొట్టాలుచేసి అమ్ముతాము మాయింటిలో చాలాకాలము నుండి వాడుకున్నది ఈపల్లుపొడితో తోమిన చిగుళ్లవాపు చిగుళ్లనుండి పండ్లసందుల నుండి కారురక్తము చీము చిగుళ్ల క్రమేణా కొరుక్కుతిను జబ్బు నోటిదుర్గంధము బుడ్డలుకట్టుట పంటిసారలులేచుట పండ్లుపిప్పిపట్టుట నోటిపూతపొక్కుట నోట నీరుకారుట నాలుకపొక్కి మంటగానుండుట పోగొట్టును దంతములు ధావళ్యము గా నుండును పంటిజబ్బులు వీపిరానివ్వక వజ్రకవచమై కాపాడుతుంది చెప్పతా వ్రాసుకుంటావా మళ్లినీకుమారునికి కావద్దా అన్నది చిరునవ్వునవ్వుతూ.

సరే చెప్పమన్నది సరోజ.

—* ప ల్లు పొ డి *—

ఉసిరికవలుపు 1 భాగం కరక్కాయవలుపు 1 భా, తాండ్రకాయవలుపు 1 భా, మాచికాయ 1 భా, జాజికాయ 1 భా, శొంఠి $\frac{1}{8}$ భా, పిప్పలి $\frac{1}{4}$ భా, మిరియాలు $\frac{1}{4}$ నాల్గింటవకభా, ఏలకులు 1 భా, లవంగములు 1 భా, చాల్చిన చెక్క 1 భా, పచ్చకర్పూరం $\frac{1}{4}$ కాలుభా, వరిపొట్టు తెల్లబూడిద 16 భా.

గ మ ని క.

కర్పూరము మినహా అన్నివస్తువులు దంచి వస్త్రగాలితముచేసి అటుపై పచ్చకర్పూరము కలిపిపెట్టి వరిపొట్టు వకగుంతలోగాని గోలములోగానిపోసి మధ్యలో అగ్నికణముచేసి కొంచెముగా గాలివచ్చుచోట పెట్టిన బాగుగాకాలిపోవు ను. అకాలినదానిలో నల్లగకొంత తెల్లగకొంత ఉండును తెల్లగున్నది మాత్రమే తీసుకొని వస్త్రగాలితముచేసి తీసుకొనవలయును వస్త్రగాలితమనగా వకగిన్నెకు వతలాటిగుడ్డ బాగాబిగించికట్టి ఈబూడిదను గుడ్డపై కొంచెము కొంచెముగాచేసి చేతరుద్దుచుండిన గిన్నెలోకి దిగుచుండును తూకవళికారము దీనిని తీసుకునేది ఈపల్లుపొడిలో నల్లతుమ్మచెక్కలోపలిభాగము నారవలె తెల్లగున్న నారను టిండబెట్టి పైతూకములలో వకభాగంగా కొందరు తీసుకొందురు మరిమంచిది ఈపల్లుపొడికి పదింట వకభాగం నున్నగానూరిన చక్కెర కొందరుకల్పుకొందురు నీవూకల్పుకో.

అక్కా ఈవల్లుపొడి చేసుకొన వల్లుబరువయిన నల్లతుమ్మచెక్క బొగ్గ దంచి కొంచెముగా ఉప్పుచేర్చి పెట్టుకొనుట చాలామంచిది. బొగ్గపొడి వండకు కీడుచేయదు. పండ్లు తెలుపుగాను అవును అయితే కష్టభేదముండును నల్లతుమ్మకష్టై బొగ్గ శ్రేష్టము అనిమాయమ్మ అందరికీ చెప్పుతుంటుంది ఇదీ నాకు తెలిసినది అందరూ చెప్పుతుంటే నాకుతెలిసినది నేను చెప్పినాను ఇంతేఅక్కా అన్నది

అవేళనుంటి ఎక్కడుండినావే వకటిచెప్పినా మంచిదిగాచెప్పినావు ప్రతిఇంట్లో ఉండతగినది ప్రతిస్త్రీ చేసిపెట్టతగినది బజారులో నానాయిటిక పొల్లు పరిపొళ్ళ బూడిదెలు కొనేదానికన్నా వకతూరి శయ్యచేసుకున్న సంవత్సరముండన పొట్టాలుకట్టివేసినాసరే డబ్బీలోపెట్టుకున్నాసరే కాగితాలు చిత్తులుచేసి పోసిపెట్టుకొన్నాసరే మంచివనిఅని అందరన్నారు.

ఔను మానవత్వ మెత్తినందుకు ఉపకరించునవి నేర్చుకొని పువకారమ చేసినవారే మానవులు లోకానికి లోకులకు పువకరింపక పోయినవారు పుం ప్రయోజనమేమి అన్నదొకాయమ.

అంతలో జ్ఞానాంబవచ్చి వీమమ్మా వగలంతా తలవాల్చలేదు లేవండీరేపు మాతము అంటూ అందరికీ వండుకొన వసతులు కల్పించినది.

రాము మగవారికి వసతులు వీర్పరచినాడు అందరూపోయి సుఖంగా నిద్రపోయినారు.

మరునాడు రెండు వివాహములు సంకోషముగాముగించి ఎవరెవరి నివాసములకు వారు పోయినారు.

రాగమ్మా అటుపై సరోజ గర్భమును ప్రాణమువలె నియమ బద్ధయై నవ మాసములు కాపాడి పున్నమ చంద్రునిమించు కుమారుని కని అయిదవ మాసములో తల్లిగారి ఊరికివచ్చినది. అప్పుడు ఆమెనుచూచినేను వీమమ్మా వంటచేసేది నేర్చుకున్నావా అన్నాను.

అమాటకు అతుక్కున్నట్లు శివప్రియ నవ్వుతూ వంటచేసేది నేర్చుకునే వండు వంటి కొడుకు చంకకువచ్చి వుండేది అన్నది

సరోజ అమాటకునవ్వుతూ నా అంచుకువచ్చి చెడిపోయిన కాపురాన్ని యుక్తియుక్తముగా సవరించి సాగనంపినావు వంటవండింది. వండినఫలం ఇమగో అని బిడ్డను నాచేతికియిచ్చి మోకరించి నమస్కరించి కూర్చొమ్మని చీరా రమణ

తెచ్చి విధవనౌటచే చేతికిచ్చుటకు వీలులేక క్రిందపెట్టి పీనుకొమ్మని నమస్కరించినది

ఎందుకమ్మా యితవని అని నూరేండ్లు బహుకుటుంబినివై పుత్రపౌత్రులతో సిరిసంపదలతో సుమంశివై బ్రతుకమని దీవించి నాను.

ఇంతవని ఎందుకంటావా జీవితమంతా చీకటిచేసుకొని అధోగతిపాలవు నన్ను మేలుకొల్పి తేజస్సునిచ్చి సాగనంపి సర్వసంపదలతో సర్వసౌఖ్యములతో సుఖపడచేసినందుకు నివానాడు జ్యోతిని వెలిగించకున్న ఈవెలుగెక్కడిది అన్నది కుమార్లు నిరూపి సరోజ.

నేనామెనుసూచి ప్రక్కన కూర్చుండబెట్టుకొని సరోజా అనాడు మేము మాట్లాడినమాటలు వెగటై -ఈనాడు ఎంత రుచించినవోమాడు స్త్రీకి ఓర్పేముఖ్యము భర్తను సేవతో వలపుతో బంధించుకొని సుఖపడవలయును. భక్తిశ్రద్ధలతో భగవంతుని బంధించుకొని యిహపరములలో శ్రేయస్సును పొందవలయును. భక్తకడ వలపు పిలుపులు భక్తిశ్రద్ధలు సేవావినయములు లేకున్న సుఖమడుగంటును. భగవంతునియెడ భయభక్తిశ్రద్ధలు ఆవరణ విధానము లేకున్న యిహపరములు రెండూ ధూళిదూసరితములై పోగలవు తల్లీ భగవంతుడు తనభక్తవర్గములో తన్నుచేర్చుకొని తన ఇంటికి తానిచ్చు ఆతిథ్యము స్వీకరింప తప్పక నిత్యకృత్యముగ వచ్చుచు పోవుచుండునట్లు చేసుకున్న స్త్రీదే యిహమూ పరము మల్లీవచ్చుజన్మము మూడం దాల ముల్లోకాల దియ్యవలె వెలుగుతుంది. చుక్కల్లో చందురుడౌతుంది దేవదానవమానవులలో దేదీప్యమానమై ప్రకాశిస్తుంది.

సీ॥ సంతతంబును కృష్ణ సంకీర్తనంబులు

పీనులకింపుగా వినగనలయు

హర్షంబు తోడుత హరినామ కథనంబు

పాటల నాటల బరగవలయు.

నారాయణుని దివ్యనామాక్షరంబులు

హృద్వీధి సతతంబు నెన్నవలయు.

కంజాక్షులీలలు కాంతారములనైన

భక్తియుక్తంబుగాబాడవలయు॥

తే॥ వెట్టిమాడ్కిని లీలతో విశ్వమయుని

నొడువుచును లోకభాహ్యత నొందవలయు

నింతయును పిష్టుమయమని యెరుగ వలయు

భేద మొనరింప వలవదు మేదినిశ॥

అన్నది భాగవతము దీనిననుసరించి షట్కర్మాచరణ ఉండిన వీగేరువు తోనూ పనిఉండదు. అంతకు కావలసి వచ్చిన దైవమే తోడుచేయును.

ఇక భర్తయన్ననో డొక్కలో చిన్నపిల్లలు సుఖనిద్ర చెందినట్లు ప్రక్కలో నిద్రపోవలయును. నాభార్య ఎక్కడపోయినా అపకీర్తితేదనియు తన్నువలచిన దనియు ధర్మబద్ధయనియు తనయశస్సునుకోరునది యనియు పేరు ప్రతిష్ఠల నిల్పుననియు లోకవ్యవహారములు చక్కగా తెలియును లోకువేదీలేదనియు నమ్మి నిచురించునట్లు చేసుకొనిన దాంపత్య సాఖ్యమే సాఖ్యము అస్త్రీదీ కాపురము సరోజా చూడు పండువంటి పిల్లవాడు చండినాడు మగని దూరముచేసుకొని ఉండిన ఎట్లు వచ్చును. కాదని వచ్చిరిపో తండ్రిలేని పిల్లలై వారుసంఘమర్యాదలోగల్గు వరా భవములకు దుఃఖితులై తల్లినేమనలేక వారిపుట్టుకకువారు చింతించిన పాపము తలి నిచేరి విడుజన్మలకు విధవత్వము వంద్యత్వము సంప్రాప్తిపడేయును. మలమల మాడ్చును స్త్రీకి తనసంతతి తనంతటివారై తనకు అండగానిల్చుకున్నంతవరకు యింటా బైటా దుర్బలత్వమే నన్నారు. ప్రథమములోనే కొడుకునే కన్నావు అందులో రాము నోటినుండి ఊడిపడినట్లాన్నాడు, పుట్టినింటికి కాలుపెట్టినింటికి కీర్తిగడించనున్నావు. గడించినావు. స్థాయిగా చిరస్థాయిగా షాయిగా కాలము గడుపుతల్లి అన్నాను సంతోషపడింది ఇంటివారందరికీ సంతోషమయినది. అడవిడ్డ బాగా కీర్తిగౌరవాలతో బ్రతుకుతున్నదంటే తల్లి ఇంటివారికి అంతసంతోషమమ్మా.

రాగమ్మా ఆ అమ్మాయి మంచిపేరు వోతిష్టలతో ఇద్దరు కొడుకుల ఒక అడవిడ్డను కన్నది మంచిస్థితిలోనున్నది కొంతవరకూ పెద్దవారు పిల్లలకు చెప్ప

శముతోటి స్నేహితులు మంచివారు దొరుకడముతోటి గురువు సహపాఠీలు బుద్ధి మంతులు బుద్ధిగురువు ధీమంతులు గావడముతోటి నడవడిక కొంతవరకుమారును ముందుజన్మ కర్మచెడ్డదయ్యే తలిదండ్రులు అన్నతమ్ములు అక్కచెల్లెండ్లు బంధు మిత్రులు సహపాఠీలు గురువులు చెడ్డవారుగా తడస్థింతురు ప్రతివాడు అభివృద్ధి కిరాక పతనమగుటకు కారణము ఇదే. చూడు సరోజకు బాల్యమున తల్లి దండ్రీ గురువు సహపాఠీలు మంచినడక నేర్పినందున కర్మ ఆవరించినను ఈ మంచి నడక వెంటనే మేలుకలిపినది. మెలుకున్నంతనే అది సహజించిమేలుచేసి అధోలో కమునుండి ఊర్ధ్వలోక పర్యంతం నిరాఘాటముగా పంపినది రాగమ్మా పిల్లల పిచ్చప్రచులో నున్నది కొంతవరకు మేలువినక పాడైపోవువారంటావా వారిజన్మ కర్మ అట్టివారికికూడా కొంతతోడ్పడును అన్నది కరుణ.

రాగమ్మ కరుణ మాటలకు ఆశ్చర్యపడుతూ కరుణానీకు జ్ఞాపకశక్తి వెప్పగల వాకచతురత భగవంతుడుబాగా పమకూర్చినాడు దన్యజీవివన్నది.

ఎక్కడికితల్లి సర్వము భగవల్లీల నాయట్టికష్టజీవి మౌనాక్కరులద రనుకుం నాను సర్వకష్టములుపడి వీరినాశ్రయించి స్థిరప్రజ్ఞతో నిలుచుకొని ఉన్నాను. కడకా పరమేశ్వరుడేమి చేయగలడో సర్వము వానియిష్టమని గడ్డిని గంపకు పట్టుచుండగా,

వీమింకదాలునా అన్నది రాగమ్మ.

ఔనుతల్లి సంజవేళఅయినది పోదాము సంధ్యావిధి ఉన్నదికదా అన్నది కరుణ.

సరేనని రాగమ్మ యింటిలోకి పోయినది వింటూఉన్న పెండ్లివారు పెండ్లియింటికి పోయినారు కరుణగడ్డిగంప ఎత్తుకొని అసల ఇంటిలోకి పోయినది.

రాగమ్మయింట పగవేళించి చూచుసరికి కమల తిగిదేపి సహస్రనామములు రెండు అంచుననుంచుకొని లక్ష్మీసహస్రనామములు చెప్పుచుండెను. శాంతమ్మ సహస్రనామము చెప్పుకుంటూ కార్యములు చేయుచుండెను.

అంతలో కరుణ కాళ్ళూచేతులు కడుగుకొని వచ్చి దేవునికి నమస్కరించి హరిని రాగతాళి యుక్తముగా దైవధ్యానముచేయ పోరంభించెను.

రాగమ్మవారి ఆచరణ విధులచూచి అనందపడుతూ రాత్రికి మరింతకదిపి వినతగినవి వినవలెనని యుద్విక్టారుతూ కరుణ గట్టిగ చెప్పు నాపాడుచెవులతో నేనూ వింటానన్నది.

కరుణా కములా కలిసి స్వరములుకలిపి చెప్పనారంభించినారు.

శ్రీ దుర్గా ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడియె.

